

Giới thiệu Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert

Ôm Kim Chi Thủ xuyên qua đến dị thể đại lục, nhưng là khiến người ta đau "%%^" này Kim Chi Thủ dĩ nhiên là một cái (Công tử bột dưỡng thành hệ thống) vô tận của cái, cường hãn thực lực. . . . Dĩ nhiên đều muốn dùng công tử bột hành vi để đối lấy!

"Hệ thống nhiệm vụ - đem đối diện mỹ nữ kia đoạt - khen thưởng (Kim Thương Bất Đảo ngự nữ thuật) bí tịch - kí chủ có hay không tiếp thu nhiệm vụ?"

"Người muội a! Đó là Hoàng Đế lão nhi thích nhất Thất công chúa, ta hần / muội vẫn không sống đủ đây! Không chấp nhận!" Trần Hữu Tài chửi ầm lên.

"Hệ thống cảnh cáo - từ bỏ nhiệm vụ đều sẽ đạt được trừng phạt - kê kê rút ngắn hai centimet - kí chủ xác nhận có hay không từ bỏ nhiệm vụ?"

"Người ma túy, rút ngắn hai centimet? Xem như người lợi hại! Lão tử tiếp thu nhiệm vụ!" Trần Hữu Tài muốn tự tử đều có!

Kèm theo (Công tử bột dưỡng thành hệ thống) Trần Hữu Tài tại nhiệt huyết cảm xúc mạnh mẽ trung điền cuồng quật khởi, tại cường giả như mây dị thể đại lục hỗn vui vẻ sung sướng!

"Có một ngày ta thành thể gian to lớn nhất công tử bột, vậy ta liền đứng ở thế giới đỉnh phong!" - Trần Hữu Tài như thế nói rằng!

- *PS:
- Truyện rất hay. anh em nhớ vote 10 *, like dưới poster truyện và vote 9 - 10 dưới mỗi chương truyện ủng hộ mình với nhé, cảm ơn nhiều.
  - Mình thấy hay thì mình cv thui (◡_◡) ☺

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 01: Ngẫu Nhiên Xuyên Qua - Hệ Thống Xuất Hiện

Trần Hữu Tài là một cái nghề nghiệp mạng lưới tác giả, nói trắng ra là chính là dựa vào đánh chữ mà sống nghề nghiệp, sinh hoạt ở Thế kỷ 21 là một cái bị kịch, nhĩ lưu tốt nghiệp đại học hần căn bản không tìm được việc làm, cuối cùng bất đắc dĩ chỉ có thể lựa chọn gõ chữ cái này khổ bức nghề nghiệp.

Một ngày 10 ngàn chữ, kiên trì thật là nhiều năm, chỉ cần là người bình thường đều thành thần, đương nhiên Trần Hữu Tài cũng không ngoại lệ, hần bây giờ một tháng thu vào vài vạn, tiền mặt lượng lớn lượng lớn đến, cuộc sống gia đình tạm ổn càng ngày càng thịnh vượng!

Nhưng mà nhắc lên Trần Hữu Tài ba chữ, tại toàn bộ võng văn giới đều xú danh rõ ràng, không vì cái khác, chỉ vì nhân phẩm của hần. Trần Hữu Tài hành văn không sai, tốc độ không sai, sáng ý không sai, cái gì đều viết rất tốt, chính là yêu thích "Thái giám", lại hòa thư hần cũng sẽ không viết xong, mỗi lần sắp tới phần cuối Trần đại thái giám sẽ trực tiếp cắt đứt để viết sách mới! Kết quả có thể tưởng tượng được ra, những này xem đang sáng khoái đọc giả một trận tẩu hỏa nhập ma, các loại nguyên rửa, soái tru, muốn diệt sát hần ngay nhưng là cái kia lại Trần đại quan nhân lại đánh rắm? Hần chỉ cần kiểm tiền là tốt rồi!

Hay là đúng là bị nguyên rửa nhiều, hoặc là nhân phẩm hần quá kém, ông trời đều nhìn không được, ác hữu ác báo a, đáng thương Trần Đại thái giám rốt cục gặp báo ứng rồi! Một ngày Trần Hữu Tài ngồi ở sân thượng ngắm thái dương, nhìn thiên đột nhiên thay đổi, hần vừa định trở về nhà, đang lúc này một đạo Thiểm Điện từ trên trời giáng xuống!

Có thể là bởi vì bình thường xuyên qua tiểu thuyết viết hơn nhiều, ông trời cùng hần mở ra một cái đại vui đùa, thời không hỗn loạn, Trần Hữu Tài dĩ nhiên xuyên qua! Xuyên qua đến một cái thế giới khác, cái này thế giới khác cùng Hoa Hạ cổ đại gần như, thậm chí liên ngôn ngữ cùng chữ viết đều là giống nhau!

Dựa theo tiểu thuyết tình tiết, bình thường xuyên qua đều là sống lại trẻ con hoặc là đoạt xác sống lại, có thể Trần Đại thái giám không giống nhau, hần cứ như vậy từ trên trời giáng xuống, người nói từ trên trời giáng xuống coi như xong, rơi xuống đất thời điểm vận khí tốt trùng hợp nện ở huyện nha dịch trên người, kết quả hần sống, nha dịch chết rồi!

Cờ này trên trời lạc nhận đập chết nha dịch kỳ văn quái sự cấp tốc truyền khắp toàn bộ thị trấn, Trần Hữu Tài tại hôn mê được vài ngày sau rốt cục bị mang tới nha đường, tiếp thu thẩm phán!

Đùng, Huyện lão gia mạnh mẽ vỗ một cái: "Người tới người, hãy xưng tên ra!"

"Báo người hoa cúc, vẫn cùng ta ngoạn bộ này, có tin hay không ta tốn chút tiền chuẩn bị cho người tiến vào cục cảnh sát ngục hai ngày? Niên đại nào, vẫn 'Người tới người phương nào, hãy xưng tên ra', người cho rằng đây là cổ đại a?"

Trần Hữu Tài từ trong hôn mê tỉnh lại liền chưa từng nói qua một câu nói, ai biết vừa mở miệng liền kinh thiên như vậy động địa, mắng Huyện thái lão gia, chu vi vây xem người không khỏi run lên một cái, đầy mặt đồng tình nhìn Trần Hữu Tài, tiểu tử này chết chắc!

"Người. . . . Người. . . ."

Huyện thái gia bị tức đến run, ngay cả nói chuyện cũng khó mà nói rồi!

"Người cái gì người? Nhìn người dài đến gốc × dạng, xấu xí, tiểu tị mắt nhỏ, vẫn đứng là khi mình là chủ tịch huyện, có chủ tịch huyện trường người này hùng dạng sao? Ta muốn là hân khắng định tìm cái thi khanh nhảy đi xuống tự sát quên đi!" Trần Hữu Tài xem thường bĩu môi, trong lòng nghĩ ta chính là không động thủ cũng có thể đem người toàn bộ gần chết.

"Ta. . . . Ta. . . . Cho ta đánh, mạnh mẽ đánh, và miệng năm mươi, không đúng! Là và miệng một trăm! Tức chết ta. . . Tức chết ta. . ."

Đáng thương Huyện thái gia thiếu chút nữa bị tức đến thổ huyết, sau đó liền hình tượng cũng không để ý, quát lên như sấm hân quay về phía dưới nha dịch rồng lớn đạo!

Theo Huyện thái gia ra lệnh một tiếng, trong nháy mắt liền xông lên hảo mấy cái Đại Hán, đầu tiên là dừng lại : một trận tàn nhẫn đánh sau đó chính là các loại và miệng, khổ rồi Trần Đại thái giám lớn tiếng gào thét phải báo cảnh muốn tìm xã hội đen cái gì cổ quái lời nói, đương nhiên ngoại trừ chính hân không ai nghe hiểu được!

Cứ như vậy quá một hồi lâu, Trần Hữu Tài bị đánh cho thất điên bát đảo, nằm trên mặt đất hân liền từ tâm đều có, liền lúc này Huyện thái gia lần thứ hai tức giận chất vấn: "Người tới người phương nào, hãy xưng tên ra!"

"Trần Hữu Tài!"

Trần Đại thái giám lần này thật sự sợ rồi, khẩn trương nói ra tên của mình, hiện tại tại địa bàn của người ta, những thứ này đều là ngoan nhân a, vẫn là trước tiên bảo vệ mạng nhỏ, báo thù cái gì các loại : chờ thoát vây lại nói.

"Trần Hữu Tài người có biết tội của người không, từ trên trời giáng xuống đập chết một người , dựa theo Đại Càn triều pháp luật lẽ ra nên đáng chém!" Cái kia Huyện lệnh rồng lớn đạo, trong mắt một trận về đặc ý, tiểu tử người dám sỉ nhục ta, bốn huyện thái gia đùa chơi chết người!

"Ta. . . . Ta. . . . Ta không phải cố ý!"

Giết người? Tội chết? Nhanh mồm nhanh miệng Trần Hữu Tài hoảng rồi, sợ, khẩn trương giải thích!

"Không phải cố ý? Xem ra người là không tiếp thu tội? Cho ta đại hình hầu hạ!"

Huyện thái gia hừ lạnh một tiếng, từ khi làm Huyện thái gia vẫn không có ai dám sỉ nhục chính mình nì, ngày hôm nay tiểu tử này ăn gan hùm mật gấu dám nằng hân, trước hết để cho hân thương tận vị đáng sau đó sẽ hạ lệnh trăm thù! Hung ác Huyện thái gia ở trong lòng tính toán.

Tàn nhẫn hình phạt hành hạ đến sống không bằng chết, vừa mới bắt đầu Trần Đại thái giám còn có thể ưỡn một cái, hân biết một khi nhận tội chính là từ hình, nhưng là đến cuối cùng thật sự kiên trì không tới, cứ như vậy, Trần Hữu Tài bị 'Vu oan giá hoạ' .

"Trần Hữu Tài đã thừa nhận sự thực giết người, nhân chứng vật chứng sung túc, hiện tại bốn huyện thái gia tuyên án phạm nhân Trần Hữu Tài. . . ."

Huyện thái gia hăng hái, trong tay nắm chính là kiếm hình bằng hiệu, nói liền muốn đem thoi khắc đó có tội chết bằng hiệu ném xuống. Nhưng mà đúng vào lúc này một bên sư gia nhưng ở bên tai của hân nói cái gì, Huyện thái gia trong mắt loé ra một tia tham lam, lập tức đem bằng hiệu bỏ trên bàn lớn tiếng nói: "Phạm nhân Trần Hữu Tài chính là ngộ sát, tội không đáng chết, bốn huyện thái gia tuyên bố trọng đánh năm mươi đại bản, cướp đoạt một thân quyền, cả đời làm nô!"

Cứ như vậy Trần Hữu Tài tránh được một kiếp, sau đó hân tài biết mình xuyên qua, đi tới cùng Hoa Hạ cổ đại cực kỳ tương tự thế giới khác Đại Càn vương triều! Huyện thái gia thoi khắc cuối cùng buông tha hân nguyên nhân cũng biết rõ ràng, là vì tiền, Vọng Xuân Lâu vừa vận khuyết con vịt, tú bà Xuân tam nương dùng tiền mua hân, mà Huyện thái gia vì tiền tự nhiên thả người!

"Nì mã. . . Ta có phải hay không xuyên qua nhân sĩ trung sống đến mức thảm nhất một cái? Không nói nhân vật chính vàng sáng, làm sao cũng không có thể khi con vịt chứ?"

Trần Đại thái giám phìền muộn cực kỳ, nếu không phải trời sinh lạc quan phỏng chừng đã sớm tự sát!

Vọng Xuân Lâu là trong huyện to lớn nhất kỹ / viện, kỹ / trong viện rất nhiều kỹ / nữ, thế nhưng cũng ít không được con vịt. Tú bà Xuân tam nương đem Trần Hữu Tài mua được mục đích đúng là đem hân dạy dỗ thành con vịt, tiếc rằng đến Trần Hữu Tài thả chết chứ không chịu khuất phục, hơn nữa dài đến cũng không tốt lắm, từ đó về sau, Vọng Xuân Lâu liền có thêm một cái tên là Trần Hữu Tài quy công!

Quy công! Nói trắng ra là nếu không có nhân quyền nô tài, hơn nữa còn là cho kỹ nữ làm nô tài, nô tài trung hạ đẳng nhất! Muốn hân Trần Hữu Tài, đường đường xuyên qua nhân sĩ, làm sao cũng không có thể quá mất mặt a, liền bắt đầu một lần lại một lần chạy trốn lịch trình, tiếc là không làm gì được này Vọng Xuân Lâu phòng bị biện pháp quá mức trâu bò, không một lần thành công, hơn nữa mỗi lần bị nắm về sau đều tránh không được một trận đánh đập!

Các loại đánh mất nhân quyền sĩ nhục, các loại hung ác hung tàn đánh đập, Trần Hữu Tài rút cuộc hiểu rõ một cái đạo lý, đó chính là xã hội tiến bộ, kiếp trước sống ở 21 thế kỷ, oán giận áp lực đại, bây giờ trở về đến cùng loại Hoa Hạ cổ đại Đại Càn triều, hẳn mới biết được kiếp trước cỡ nào hạnh phúc, đáng là cỡ nào vĩ đại!

Lại sau đó Trần Hữu Tài không chạy trốn, mỗi ngày vui đầu khổ làm, cúi đầu khom lưng, vẻ mặt tươi cười, đánh không hoàn thủ, mà không trả., hoàn toàn thành một cái hợp lệ quy nô! Bởi vì hẳn biết nhân muốn kẻ thức thời mới là tuân kiệt, hẳn lúc này không cơ hội thoát khỏi khổ rồi hiện trạng, vậy thì phải học sẽ thích ứng, có câu nói nói được lắm, sinh hoạt tựa như cường nữ làm, không thể phản kháng liền học được hưởng thụ!

Vì lấy lòng Vọng Xuân Lâu bên trong một đám tỷ muội, Trần Hữu Tài vẫn chuyên môn vì các nàng viết một bài ca khúc, lấy này đến ca tụng những này đúng cảm hiển thân kỷ / nữ.

"Rêu xanh hèm nhỏ, mộng lung nguyệt quang

Ảnh Tử trên mặt đất bàn thành ưu thương

Ảnh nền lay động, nhen lửa huân hương

Cô gái trẻ trước cửa sổ truyền ra bài thơ

Đà mẫn thành kính hi vọng

Cẩn thận từng li từng tí một hướng năm tháng nhìn xung quanh

Áo choàng tóc quấn vẫn thành một bó lực lượng

Bỏ rơi bị thương

Dù cho -

Màu đỏ vũ hải rồi loạn đàn hát

Nước mắt vẫn như cũ lộ ra từng tia từng tia kiên cường

" Trần Hữu Tài than nhẹ nông xướng, thâm tình mà lại tang thương sâu, những này Vọng Xuân Lâu bọn tỷ muội từng cái từng cái nghe được nước mắt mộng lung, đầy mặt ưu thương. Đây thủ tiểu từ khúc rất xác thực biểu đạt làm kỷ / nữ bất đắc dĩ cùng lòng chua xót, là nội tâm các nàng nơi sâu xa tình cảm, đưa tới mãnh liệt cộng minh.

Này thanh lâu thần khúc một khi diện thế, tại cực thời gian ngắn ngủi liền truyền khắp toàn bộ Đại Càn vương triều to to nhỏ nhỏ khói hoa nơi, rất nhanh liền trở thành thanh lâu giới trấn lâu chi ca! Trần Hữu Tài cũng đã trở thành danh nhân, tuyệt đối là quy nô giới kiều ngạo cùng tấm gương! Càng là có người lấy Trần Hữu Tài tên hài âm quan tên "Thật Hữu Tài" !

Từ đó về sau "Thật Hữu Tài" nổi tiếng bên ngoài, không ngừng có người để van cầu từ cái gì, Vọng Xuân Lâu chuyện làm ăn càng ngày càng tốt, hơn nữa Trần Hữu Tài cần lao khổ làm, tú bà Xuân tam nương từ từ đối với hẳn thả lỏng cảnh giác.

Nhưng là Xuân tam nương lại có thể nào biết Trần Hữu Tài ôm ấp kiên định chạy đi niềm tin, không vì cái khác, chỉ bởi vì hẳn là xuyên qua nhân sĩ, điểm này là đủ rồi, làm xuyên qua nhân sĩ, nhất định phải nhiều đất dụng võ lấy này đến kế thừa xuyên qua nhân sĩ tốt đẹp truyền thống.

Một ngày Trần Hữu Tài chính đang Vọng Xuân Lâu nhà xí quét tước vệ sinh.

"Đình linh #### hệ thống năng lượng chứa đựng đầy đủ - mở ra công tử bột dưỡng thành hệ thống - toàn phương vị quét qua kí chủ" đột nhiên một cái thanh âm lạnh như băng xuất hiện ở Trần Hữu Tài trong đầu vang lên, vẫn không có đợi được hẳn phản ứng lại, âm thanh lại vang lên:

Kí chủ họ tên: Trần Hữu Tài

Giới tính: nam

Tuổi tác: 21

Của cải: ba lạng bạc trắng

Vũ lực giá trị: 5

Vận may giá trị: 60

Năng lực học tập giá trị: 70

Trí lực giá trị: 88

Mị lực giá trị: 0

Tiềm lực giá trị: 99

Liên tiếp con số tại Trần Hữu Tài trong đầu văng lên, sau một khắc quy vi bình tĩnh, không còn một tia động tĩnh.

"Ta lặc cái sát, vừa nãy đó là cái gì? Làm sao giống như kiếp trước chơi trò chơi cảm giác?" Trần Hữu Tài đến nửa ngày tài phản ứng lại, một bên bụng trán của mình một lần thì thảo tự nói, tại xác định chính mình không có nóng rần lên sau càng thêm nghi ngờ.

Một hồi lâu tĩnh táo lại Trần Hữu Tài các loại tìm tòi nghiên cứu các loại hồi tưởng, thế nhưng chung quy không có một tia hiệu quả, cái kia thanh âm lạnh như băng không có xuất hiện lần nữa, hẳn vẫn là cái kia khuất nhục thanh lâu quy công.

Tháng ngày cứ như vậy một ngày một ngày quá khứ!

"Hữu Tài, ngày hôm nay chuyện làm ăn tốt hơn, tiểu Ngũ mấy cái đều đi vội, người về phía sau viện cho cái kia nha đầu chết tiết kia đưa điểm cơm, đứng rồi, hai cái bánh bao là tốt rồi, nha đầu kia đã cực kì, nhất định phải cho nàng điểm màu sắc nhìn, nếu không thì không thể thuận phục!" Xuân tam nương tàn bạo nói đạo, Trần Hữu Tài không khỏi rùng mình một cái, này tú bà Xuân tam nương thật sự là quá độc ác rồi!

Nhiên kế tiếp Trần Hữu Tài nhưng là mừng như điên không ngừng, hậu viện, dĩ nhiên là hậu viện, chịu nhục thời gian dài như vậy, ngày hôm nay rốt cục có cơ hội chạy đi, trong lúc nhất thời kích động địa khó có thể ức chế, đương nhiên trên mặt của hắn nhưng không có cái gì dị dạng về mặt.

Hậu viện là Vọng Xuân Lâu một cái rất hắc ám địa phương, vậy chính là phòng chứa củi, nơi nào giam giữ chính là vừa trộm đến cướp đến hoặc là mua được nữ tử, bình thường vừa đến kỹ viện đến nữ nhân cũng không thể như vậy nghe lời, cho nên Vọng Xuân Lâu chuyên môn thiết lập một cái sửa trị thuận phục người mới địa phương, đó chính là hậu viện phòng chứa củi!

Những ngày qua trải qua hắn bí mật quan sát cùng có ý định hỏi thăm, Trần Hữu Tài rốt cuộc tìm được một cái có thể trốn đường đi ra ngoài tuyền, đó chính là hậu viện, bởi vì hậu viện nhìn Mã quyền, trước đây chạy trốn thời điểm bởi vì dựa vào hai cái chân căn bản chạy không được, nhưng là có Mã thì không như vậy!

Trần Hữu Tài trong tay nắm hai cái bánh bao, cẩn thận từng li từng tí một hướng về hậu viện đi đến, mới vừa vào hậu viện cái kia hai tên đầy mặt hung tương ác nô liền lộ ra hèn mọn xem thường thần sắc, bất quá Trần Hữu Tài nhưng không có biểu hiện ra nửa điểm bất mãn, trải qua vài nguyệt dẫn vật hắn đã sớm làm được hình không vu sắc mức độ, làm Nam nhân phải học được chịu nhục, liền muốn da mặt dày không biết xấu hổ!

"Hai vị đại ca, tam nương phái ta đến cho nha đầu kia đưa hai bánh màn thầu!"

Trần Hữu Tài hơi khom lưng, cười nói.

"Ừm, vào đi thôi!"

Một ác nô gật đầu, rên lên đáp ứng nói, thậm chí liền nhìn thẳng đều lười xem Trần Hữu Tài một chút, hay là chỉ có giờ này khắc này hắn mới tìm được làm Nam nhân tôn nghiêm cùng cảm giác!

Trần Hữu Tài cũng không tính đến trực tiếp đẩy ra phòng chứa củi môn.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Tân Thủ Nhiệm Vụ - Cứu Mỹ Nhân

Tiểu Linh là một tên nữ tử, bé gái kia khắp toàn thân từ trên xuống dưới bị dây thừng buộc chặt, nữ hài xem ra cũng là mười bảy, mười tám tuổi, cong cong mày liễu, hai mắt thật to, lông mi thật dài, cao thẳng thẳng tắp mũi ngọc tinh xảo, độ dày vừa phải môi đỏ hơn nữa tím kia trong trắng lộ hồng khuôn mặt nhỏ, quả thực chính là một cái khuynh quốc khuynh thành đại mỹ nhân, lúc này nữ hài trên mặt từng tia từng tia nước mắt, ngấm đen trong con ngươi tràn đầy ưu thương cùng sợ hãi, khiến người ta nhìn mà đau lòng!

Nhưng mà đứng vào lúc này một cổ sát khí phả vào mặt, Trần Hữu Tài không khỏi đánh lạnh run, ta sát, này thuận phục không thành công a!

"Mỹ nữ, đừng nóng giận, chịu chút cơm đi, ngạch, đây là bánh màn thầu, nếu không ta này người đi!" Trần Hữu Tài chậm rãi đi tới bên người nữ tử kia

hướng về nàng bên mép đưa đi một cái bánh bao!

"Cút! Tiện nô! Đợi được bốn cô nương đi ra ngoài, nhất định sẽ làm cho các người tử không mai táng sinh nơi!"

Nữ hài oán hận nhìn Trần Hữu Tài từng chữ từng chữ nói rằng.

Trần Hữu Tài cẩn trọng nhìn một chút ngoài cửa, lập tức cúi người xuống nhỏ giọng mà nói rằng: "Không muốn la to, người nói cho ta nghe một chút người là nhà ai cô nương, chờ ta đi ra ngoài, cho các người gia nói một chút, sau đó nắm tiền đưa người cứu ra!" Trần Hữu Tài thích chung diện nữ, đặc biệt là một cái như thế vô cùng đáng thương đại mỹ nữ, không khỏi động lòng trắc ẩn!

"Lần, bốn cô nương cũng không phải là kỹ nữ, tại sao phải nắm tiền thực ta đi ra ngoài? Hay nhất đem ta ngoan ngoãn thả, bằng không các người đều chết chắc!"

"Ta sát, tiểu tử tông, người cẩn thận một chút có được hay không? Người không nhìn thấy bên ngoài có người a? Người có còn muốn hay không sống?" Trần Hữu Tài sợ đèn vôi vàng đem cô nương này miệng che lên, trong lòng một trận bất đắc dĩ, xem ra đôi phương vẫn không có hiểu rõ rõ ràng giờ này khắc này chính mình vị trí tại hoàn cảnh.

"Ô ô ô. . . Người. . . . Người thả ta!"

Tiểu cô nương một trận giãy dụa.

"Ta giống loại người như người cũng là bị bán ở chỗ này!"

Trần Hữu Tài không có cách nào tại tiểu cô nương bên tai nhỏ giọng mà nói rằng, lập tức đưa tay buông ra, con mắt chăm chú nhìn nàng, một mảnh chân thành ánh mắt.

"Ta phi! Quý đều sẽ không tin đích!"

Tiểu cô nương đầu tiên là bán tín bán nghi thu Trần Hữu Tài một hồi, sau đó trực tiếp văng hất một mặt.

"Ai!"

Trần Hữu Tài bất đắc dĩ thở dài, đứng dậy đem chính mình ống tay áo lỗ lên.

"Người, ... Người muốn làm gì?"

Nữ hài có chút phần nộ lại có chút sợ sệt gằm nhẹ nói.

"Sát, loạn nghĩ gì thế? Ta cho người xem ta trên người vết sẹo! Ta hai đều là người đáng thương, nha đầu, ta là nhìn người đáng thương, cho nên mới muốn cứu người đi ra ngoài, người còn là một sò, lần thứ nhất nhất định sẽ giá cao bán cho một cái lão Nam nhân lãng nhịch, thừa dịp hiện tại vẫn không có khuất phục khản trương chuộc thân!" Trần Hữu Tài hảo âm thanh hảo khí : tức giận nói rằng.

"Người. . . . Người. . . Người không gạt ta?" Nữ hài trong mắt lộ ra một vẻ vui mừng, lập tức bán tín bán nghi vẫn đáp.

"Ta lừa người mới có lợi sao?"

Trần Hữu Tài đều sắp điên rồi, chính mình hảo tâm cứu người, bé gái này bệnh đa nghi cũng quá nặng chứ?

Nước mắt lưng tròng mắt to vô cùng đáng thương nhìn Trần Hữu Tài, nữ hài chờ mong nói rằng: "Người ~~~ người muốn thật sự không gạt ta, liền đi báo quan, ta là ở trên đường ngoạn đột nhiên bị người mê vụng mới có thể bị mang tới nơi này!"

"Thí nì, huyện nha môn căn bản là cùng Vọng Xuân Lâu cùng, ta chính là bị Huyện thái gia bán được Vọng Xuân Lâu, báo đáp quan? Người cũng quá đơn thuần chứ?" Trần Hữu Tài phần hận nói, nghĩ đến đây cái đem chính mình vu oan giá họa Huyện thái gia hất liền một trận căm tức.

"Chuyện này. . . Nếu không người đem ta thả, chính ta có thể chạy đi!"

Nữ hài đầu tiên là chần chờ một chút, lập tức vô cùng đáng thương nhìn Trần Hữu Tài.

"Người sao không chết đi đây? Thả người? Ta sao làm? Xuân tam nương còn không cho nhân cho ta chặt cho heo ăn a? Làm không tốt Cúc Hoa Đô khó giữ được!" Trần Hữu Tài đảo cặp mắt trắng dã.

"Hoa cúc khó giữ được? Ý tứ gì?"

Nữ hài một mặt ngây thơ hỏi.

"Ý tứ chính là. . . . Sát, người cái Nữ Oa Oa nghĩ gì thế? Nói người cũng không biết, mau nhanh cho ta đem này hai cái bánh bao ăn, sau đó ta lại nghĩ cách!"

Trần Hữu Tài đem đĩa rơi trên mặt đất bánh mìn thảu nhặt lên.

"Van cầu nguoi, nhất định phải cứu ta, ta liền tính dù chết cũng sẽ không khuất phục!" Nữ hài kiên định mà nói rằng.

"Sát, lừa gạt ai đó? Thật là có dùng tử bảo vệ thuần khiết kẻ ngu si?" Trần Hữu Tài liếc mắt, trong lòng đã quyết định từ bỏ cái này cô gái xinh đẹp, không có biện pháp, vẫn là của mình mệnh trọng yếu nhất, anh hùng cứu mỹ nhân cũng phải nhìn thực lực.

"Đình linh #### hệ thống nhiệm vụ: giải cứu nữ hài - nhiệm vụ khen thưởng: tăng thêm thể lực giá trị 20%, tăng lên khí chất 5% - kí chủ có hay không tiếp thu nhiệm vụ?" Đột nhiên thanh âm lạnh như băng xuất hiện lần nữa.

Trần Hữu Tài khắp khuôn mặt là vẻ khiếp sợ, lần này hắn rốt cục xác định cái kia thanh âm lạnh như băng không phải ảo giác mà là thật sự rõ ràng ở trong đầu, Trần Hữu Tài bị chấn động đến mức tại nguyên chỗ đứng sờ, đến nửa ngày tài phản ứng lại trong mắt của hắn tràn đầy vẻ mừng rỡ như điên, hắn biết mình phát tài rồi, cùng một đời trước xem những này tiểu thuyết nhân vật chính như thế có Kim Đại Thối.

"Kí chủ có hay không tiếp thu nhiệm vụ?" Thanh âm lạnh như băng lại một lần xuất hiện.

"Tiếp thu!" Trần Hữu Tài hít vào một hơi thật dài hoãn hoãn tâm tình, ở trong lòng yên lặng mà nói thầm một câu.

"Kí chủ đã tiếp thu nhiệm vụ! Thời gian hạn chế vì ba ngày!" Thanh âm lạnh như băng không có một tia cảm tình.

"Trời ạ, lẽ nào ta ngày thật tốt liền muốn đi tới, ta hãy nói đi là một cái xuyên qua nhân sĩ làm sao có khả năng như vậy khổ rồi, cặc cặc. . . . Có hệ thống sau đó ta là nên tranh Bá Thiên hạ vẫn là tán gái tìm mỹ đây? Là. . . Vẫn là. . . ." Trần Hữu Tài thậm chí đều không để ý ba ngày kỳ hạn, trong lúc nhất thời dĩ nhiên lâm vào cực độ ý dâm bên trong, hoàn toàn đã quên bên cạnh còn có một cái tiểu mỹ nữ.

"Đại ca, Đại ca. . . ." Nữ hài thấy Trần Hữu Tài đứng ở đó không nhúc nhích, trên mặt vẻ mặt nhanh chóng biến hóa, còn tưởng rằng hắn là thế nào, khăn trương sót ruột hờ, Trần Hữu Tài lúc này mới bị thức tỉnh.

"Thật sự có! Ta liền dù chết cũng sẽ không khuất phục!"

Nữ hài ánh mắt lộ ra kiên định vẻ, Trần Hữu Tài không khỏi dao động, vừa nãy hắn đã chuẩn bị chính mình một người chạy trốn, nhưng là nhìn thấy nữ hài tầm kia xinh đẹp tuyệt luân mặt có chút đáng tiếc, đương nhiên tối nguyên nhân chủ yếu hay là bởi vì hệ thống nhiệm vụ, lập tức trên mặt loé lên một tia điên cuồng vẻ: "Nha đầu, nếu như vậy, ta Trần Hữu Tài liền liều một lần đi, cùng lắm thì trở về kẻ tục làm quy công!"

"Cảm tạ nguoi. . . Cảm tạ. . . . Đại ca nguoi là người tốt!"

Nữ hài mỉm cười ngọt ngào tiểu, trong mắt một mảnh kính hi.

", trước tiên đừng cho ta phát người tốt tạp, ta hỏi nguoi, trong nhà của nguoi có tiền không?"

"Có!"

Nữ hài khăn trương gạt đầu.

"Hành, ta đem nguoi cứu ra, sau đó đem nguoi đưa về nhà, nhưng là hắn nhất định phải sau khi về nhà cho ta 500 lượng bạc làm thù lao!" Trần Hữu Tài suy nghĩ một chút nói rằng, nhưng là hắn không biết là bởi vì quyết định này nhưng thay đổi hắn một đời!

"500 lượng khẳng định cho nguoi, coi như là 1000 đều!"

Nữ hài khăn trương đồng ý, ở trong mắt của nàng 500 lượng thật sự rất ít rất ít, Trần Hữu Tài nếu như biết lúc này nữ hài đang suy nghĩ gì nhất định sẽ phần hận mắng to: "Sát, nguoi cái tiểu nương bì thật đúng là có tiền a!"

"Bà nội, liều mạng!"

Nghĩ tới đây 500 bạc, hơn nữa muốn nghiệm chứng hệ thống nhiệm vụ Trần Hữu Tài cái gì cũng không để ý, trực tiếp đem nữ hài sợi dây trên người mở ra, lập tức hai người đầu đối đầu ở chung một chỗ thương lượng một hồi lâu.

Sau nửa ngày Trần Hữu Tài đứng lên, hít một hơi thật sâu, từ từ đi tới cửa trước, như không có chuyện gì xảy ra mở cửa cười hỏi: "Hai vị đại ca, Tiểu Yến tỷ bị bệnh, muốn một ít đường vị khu hàn dược, cho 5 lượng bạc khiến người ta đi mua, hai vị đại ca các nguoi nguyện ý đi không?"

Vì chạy đi, Trần Hữu Tài đem chính mình tích góp một tháng bạc đều lấy ra, có chút đau lòng đưa tới.

Cái kia hai xem phòng chứa củi ác nô vừa thấy Trần Hữu Tài bạc trong tay, con mắt đều đỏ, đây cũng là chuyện tốt a, cái kia đường vị khu hàn dược liệu tài tài đáng giá mấy đồng tiền? Khăn trương một tay lấy bạc cầm lại đây, ước lượng ước lượng cười nói: "'Chân Hữu Tài' nguoi lần này làm không sai, Hắc Hắc. . . . Sau đó có chuyện gì tìm đến ca hai cái, chúng ta lòng nguoi!"

"Cảm tạ hai vị đại ca, sau đó ta sẽ hảo hảo theo hai vị đại ca hỗn!" Trần Hữu Tài đầy mặt nịnh nọt cười nói.

"Ha ha. . . Lão đại, nguoi trước tiên ở này nhìn, ta đi mua dược liệu, quay đầu lại ca hai cái uống một chén!" Cái kia nắm quá bạc ác nô cười ha ha lập

tức hướng về tiền viện đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Chật Vật Chạy Trốn

"Đại ca, ngài đi vào một thoáng, ta còn có đồ tốt hiếu kính ngài đây!" Thấy trong đó một người đã đi rồi, Trần Hữu Tài thần bí hề hề quay về một cái khác nói rằng.

"Không gạt ta? Còn có đồ tốt? Đi, vậy thì vào thăm!" Tên kia ác nô cũng không có suy nghĩ nhiều, đẩy mặt hiếu kỳ Trần Hữu Tài đi vào phòng chứa củi.

Mới vừa vào cửa thấy đồng cỏ khô lên chỉ còn lại dây thừng. Xuân tam nương luôn mãi bàn giao muốn thật đẹp để thù nữ hài đã không thấy, lập tức cái kia ác nô tàn nhẫn mà nắm lấy một bên Trần Hữu Tài giận dữ hét: "Người đâu? Nữ nhân kia đây?"

"Àm~~~~~"

Đang lúc này một tiếng nặng nề còn tiếng vang lên, nguyên lai bé gái kia vẫn trốn ở môn sau, ác nô đi vào sau chính là mạnh mẽ hướng về hán đầu cho một cơn!

"Nha đầu, không sai, gõ ám còn đều nhanh nhẹn như vậy! Có tiền đồ!" Trần Hữu Tài không khỏi khoa một câu, đi tới trước cửa vừa muốn bước ra môn, cũng chỉ nghe phốc thử một tiếng, lập tức bắn một thân huyết: "Bà nội, tiểu nương bị, người giết người!" Trần Hữu Tài thiếu chút nữa co quắp ngồi ở địa.

"Đi nhanh lên, người như vậy sớm đều đáng chết rồi!" Nữ hài không để ý chút nào ném đao trong tay lới Trần Hữu Tài cánh tay chạy ra phòng chứa củi.

"Nha đầu, lần này bị người hại thảm, mọi người chết rồi, này nếu như chạy không thoát, không cần nói hoa cú khó giữ được, làm không tốt mạng nhỏ cũng bị mất! Mau nhanh đi, đi ra sau Mã quyền, ở trong đó có Mã!" Trần Hữu Tài một bên bắt đắc dĩ oán giận, một bên nhanh chóng chạy.

"Mã quyền? Hắc Hắc. . . Không sai, có Mã, ta hai khả năng chạy trốn tính lớn hơn nhiều!" Tiểu cô nương nghe Trần Hữu Tài không khỏi cười nói.

"Người trước tiên đừng cao hứng, Mã quyền có người nhìn, hai mập mập khí lực cũng không nhỏ, lần này người ở phía trước dụ dỗ hán, ta ở phía sau thả ngựa : cũng hán! Nhất định đến phối hợp được!" Trần Hữu Tài nhỏ giọng nói rằng.

Tốt nhất đường chạy trốn đã kế hoạch được rồi, đó chính là cỡi ngựa từ hậu môn chạy, đương nhiên mấu chốt nhất chính là phải đem xem Mã quyền hai mập mập thả ngựa : cũng! Hai mập mập yêu thích mỹ nữ, cho nên tiểu cô nương ở phía trước sắc dụ lại không còn gì thích hợp hơn!

Mã quyền bên cạnh, một cái da dê ngấm đen, mập cùng trư gần như hán từ một bên uống chút rượu một bên sái Thái Dương, đột nhiên trước mắt xuất hiện một cái như hoa như ngọc tiểu cô nương, hai mập mập trên mặt loé lên một tia dâm đảng vẻ: "Tiểu mỹ nhân người là ai?" Vừa muốn đứng lên, cũng cảm giác được đầu mặt sau ầm một tiếng, lập tức mắt tối sầm lại.

"Ni mã. . . Sớm đều nhìn người tiểu tử khó chịu rồi! Cái khác không được, sau lưng đánh nhịp gạch ta thành thạo nhất!" Trần Hữu Tài một tay lấy màu đỏ gạch ném xuống đất hã hề nói rằng.

"Ồ phía trước, đuổi theo cho ta!" Đang lúc này Xuân tam nương phần nộ thanh âm truyền đến, Trần Hữu Tài sợ đến trực tiếp xụi lơ trên đất, xong làm không tốt lần này hoa cú cùng tiểu kê kê đều giữ không được!

Nguyên lai cái kia ác nô đi ra ngoài mưa được liệu, vừa đi đến cửa. Đã bị Xuân tam nương gặp, liền rồi cùng Xuân tam nương nói một thoáng tình huống, lập tức sự tình liền bại lộ, lập tức Xuân tam nương mang theo mấy cái ác nô hướng về hậu viện chạy tới.

Tại Trần Hữu Tài nhuyển trên mặt đất thời điểm, bé gái kia đã từ Mã quyền bên trong dắt ra một thót màu nâu tuần mã, nhanh nhẹn nhảy lên lưng ngựa, tay nhỏ tàn nhẫn mà hướng về vuốt đuôi cổ lên vỗ một cái, tuần mã ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng cuồng thoán mà ra!

"Ni mã. . . Con mụ này qua cầu rút ván! Lòng lang dạ sói!" Trần Hữu Tài phần hận mắng một câu, đang lúc này một cái thẳng sáo ở trong chớp mắt chụp lại thân thể của hán, sau một khắc Trần Hữu Tài giống như là một viên đạn pháo như thế hướng về lưng ngựa bắn nhanh mà đi.

"A a a. . . ." Một chuỗi thê thảm tiếng thét chói tai sau Trần Hữu Tài rơi vào trên lưng ngựa, đều sắp dọa niệu.

Nữ hài kỹ thuật cỡi ngựa rất là tinh xảo, chăm chú kéo lại dây cương, hai chân mạnh mẽ kẹp lấy Mã thân thể, tay nhỏ Đại Lực vuốt mông ngựa cổ, màu

nâu tuần mã tựa như tia chớp chạy như bay lên, hướng về hậu môn mà đi!

Vọng Xuân Lâu tổng cộng có hai đạo cửa lớn, một người là phía trước tiếp khách cửa lớn, còn có một cái chính là hậu môn, hậu môn có hai người gác, nhìn Trần Hữu Tài hai người cỡi ngựa hướng về phía hậu môn chạy đi, Xuân tam nương lớn tiếng giận dữ hét: "Cho ta đem hậu môn đóng lại, nhanh lên một chút đóng lại!"

Hai tên trông cửa Đại Hán trong hoảng loạn còn không biết chuyện gì xảy ra, nghe thấy Xuân tam nương tiếng rống giận dữ, mặt sau Đại Hán khẩn trương nói rằng: "Đóng cửa, tốc độ đóng cửa!"

Đang lúc này tuần mã đã vọt tới, thấy lúc này đã không kịp đóng cửa, hai cái hộ viện chếp lại một bên mộc côn hướng về nữ hài trên đầu ném tới, nữ hài cấp tốc cúi đầu, hiem hiem tránh thoát một đòn, sau đó mà sau đó phía sau lưng nhưng là bị đột nhiên bắn trúng, nguyên lai là một cái khác hộ viện ở phía sau hạ âm côn!

"A. . ." Nữ hài kêu lên một tiếng sợ hãi, thân thể hoàn toàn đặt ở Trần Hữu Tài trên người, Trần Hữu Tài bị ép tới thiếu chút nữa từ trên lưng ngựa rớt xuống, cùng lúc đó bên tai truyền đến nữ hài lo lắng âm thanh: "Tốc độ, ta mau nhanh đi ra ngoài!"

Trần Hữu Tài cả kinh, không do dự nữa, bàn tay lớn hướng về phía dưới Mã trên bụng dùng sức một sợ, màu nâu tuần mã chân trước bỗng nhiên nhảy lên, trực tiếp thoát ra hậu môn đến trên đường cái, nhưng mà Trần Hữu Tài biết giờ này khắc này bọn họ vẫn không có thoát khỏi nguy hiểm, bởi vì tại toàn bộ thị trấn Vọng Xuân Lâu cùng nha môn chính là thổ địa chủ, đây là địa bàn của bọn họ, nhất định phải chạy ra thành mới có thể an toàn!

"Hiện tại đi như thế nào?" Nhìn mặt sau vài cái sao mộc côn truy đuổi ác Hán nữ hài sốt ruột hỏi.

"Đi về phía nam, bên kia có thể ra khỏi thành!" Trần Hữu Tài không do dự chút nào khẩn trương nói rằng, này đường chạy trốn hẳn đều nghiên cứu mấy tháng, chỉ cần ra khỏi cửa thành, hẳn liền an toàn, cũng không tiếp tục là cái gì quy công rồi!

Nữ hài không tiếp tục nói nữa, nhãn nhin đau đớn, con mắt chăm chú nhìn phía trước, tay nhỏ có nhịp điệu mạnh mẽ vuốt mông ngựa cổ, Nam thành môn liền muốn đến, lúc này Nam thành môn phía dưới vẫn có mấy cái hộ thành binh đang nói chuyện, đột nhiên trong đó một cái thấy một thót màu nâu tuần mã hướng về bên này nhanh chóng bốn ba đến, mặt sau còn giống như có vài người đang truy đuổi, mặt liền biến sắc, lập tức liền chuẩn bị lấy hành động, nhưng mà chớp giây trong lúc đó màu nâu tuần mã đã vọt tới trước mắt, mấy người lớn tiếng kêu to, không hề tác dụng, tro mắt nhìn Trần Hữu Tài cùng nữ hài cỡi ngựa chạy ra ngoài.

Ra khỏi cửa thành màu nâu tuần mã như trước tốc độ không giảm, phi như thể một hơi chạy ra mấy chục dặm, nhưng mà không đợi đến hai người tưng lên một hơi lại phát hiện mặt sau vẫn còn có nhân đang truy đuổi, lần này càng khoa trương hơn, trực tiếp một đại đội nhân mã!

Hai người sợ đến sắc mặt tái nhợt, liều mạng giả Mã chạy vội! Mãi cho đến một ngọn núi câu đất trũng, nữ hài trong mắt loé ra một tia kiên định về, một cái kéo lại Trần Hữu Tài quần áo nhảy xuống, trong khoảnh khắc đó nữ hài tàn nhẫn mà cho tuần mã một cước, cái kia màu nâu tuần mã chân kinh dưới, nhanh chân hướng về phía trước kế tục chạy vội.

Trần Hữu Tài đã sớm đầu óc choáng váng, một đời trước liền làm một cái xe bus đều sẽ say xe, hiện tại lần thứ nhất cưỡi ngựa, hơn nữa tốc độ này, hẳn đều sắp chết, đầu bốc lên Kim tinh, thổ không được dạng!

"Người vẫn có phải hay không Nam nhân? Liền kỵ cái Mã đều sợ hãi, khẩn trương trốn đến này lồm khảnh đến!" Nữ hài bắt đầu dĩ quát lớn một tiếng, lập tức cũng mặc kệ Trần Hữu Tài có phải hay không được rồi, lồm nhảy vào trong hầm, đón lấy hai người co rúc ở trong hầm, không dám nói lời nào! .

"Đề đất đề tháp. . . ."

"Đều cho ta gia tốc, ngày hôm nay nếu như không đem tiểu tử kia cùng tiểu nương bì bắt được tháng này bổng tiền đừng có mong muốn nữa!"

Một trận tiếng vó ngựa trung gian chen lẫn tiếng rống giận dữ, Trần Hữu Tài cùng nữ hài không nhúc nhích, ngừng thờ cầu khẩn trời cao.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Tình Cảm Tăng Lên

Một lúc quá khứ, cuối cùng thì không có động tĩnh, nữ hài miệng lớn thở hổn hển, sắc mặt một trận ửng hồng, phía trước thật sự là quá khẩn trương, giờ này khắc này mới cảm giác được toàn thân không còn chút sức lực nào, khí huyết không đủ! Trần Hữu Tài thì càng không được rồi, cả người đều mềm

nhũn, sắc mặt tái nhợt hẳn, ánh mắt tan rã, bị dọa đến như là chết rồi như thế.

"Đình linh ### hệ thống đưa ra - nhiệm vụ hoàn thành - khen thưởng" hệ thống âm thanh đúng hạn mà tới, để Trần Hữu Tài ít đi một tia lo lắng, hẳn vẫn sợ sệt hệ thống sẽ không xuất hiện lần nữa nì, bây giờ nhìn lại là chính mình suy nghĩ nhiều, sau một khắc hẳn đột nhiên cảm giác đầu không lại hôn mê, toàn thân tràn đầy khí lực, trong mắt một mảnh thanh minh, thậm chí tâm tình đều trở nên rất tốt. Còn trong truyền thuyết khí chất, Trần Hữu Tài chính mình ngược lại là linh hội không tới, thế nhưng nghĩ đến hệ thống sẽ không khanh hẳn, khí chất tăng lên tuy rằng không có bao lớn thực tế tác dụng, bất quá dùng để tán gái ngược lại là một đồ tốt.

Trần Hữu Tài cực độ khiếp sợ, cũng thật là trâu bò hệ thống, phần thưởng này hẳn có thể nhất thiết thực thực cảm thụ được, chỉ là không biết hệ thống tiếp theo phát nhiệm vụ là lúc nào, cho khen thưởng lại là cái gì, nghĩ đi nghĩ lại hẳn không khỏi bắt đầu chờ mong.

"Được rồi, chúng ta an toàn, mau nhanh lên, đề lên ta rồi!" Nữ hài có chút thẹn thùng lại có chút tức giận nói đạo, nguyên lai cái này khanh khá là nhỏ, hai người ở bên trong kẻ sát thân thể, không biết có phải hay không là cố ý, lúc này Trần Hữu Tài cánh tay vừa vận đề ép tại nữ hài bộ ngực, phía trước thực sự quá nguy hiểm không có để ý, hiện tại nguy hiểm quá, nữ hài này mới cảm giác được bộ ngực bị người đè ép, nằng một cái hoa cúc đại khuê nữ dừng nói là giờ này khắc này bị chiếm tiện nghi, trước đây chính là cùng Nam nhân đơn độc ở chung trải qua đều không có, lập tức mặt đỏ như chín dưa hấu nhưng, trong mắt là thẹn thùng cùng tức giận về.

"Ngạch? Đình huynh!"

Trần Hữu Tài không tự chủ được lời bình một câu, sau một khắc cái trán bị tàn nhẫn mà đập một cái.

"Người cái sắc lang, đứng lên cho ta!"

Nữ hài nổi giận gầm lên một tiếng, lập tức trực tiếp nhảy ra đào hầm.

"Vốn chính là sự thực, chẳng lẽ không nhuyển còn có thể ngại a? Người cho là cơ ngực?" Trần Hữu Tài bụng đầu liếc mắt nhỏ giọng nói rằng.

"Người lặp lại lần nữa! ! !"

Nữ hài đã nằm ở bạo phát biên giới, giống như là một con phần nô sự tử con, Trần Hữu Tài sợ đến hơi co lại đầu, trước mắt cái này tiểu nương bì nhưng là một cái dám giết người chủ, đừng không cẩn thận bị nằng làm thịt liền có thể không đáng giá đến.

"Người tên là gì?"

"Trần Hữu Tài! Đúng rồi, nha đầu, nhà người là cái nào?" Trần Hữu Tài có chút tò mò hỏi.

"Nhà ta là. . . Ta vì sao phải nói cho người?" Nữ hài trừng Trần Hữu Tài một chút nói rằng.

"Ta thảo! Nha đầu, người cũng quá không lương tâm, không nói liều mạng cứu người đi ra, liền là hẳn lúc đó đáp ứng cho ta 500 lượng bạc người đã quên?" Trần Hữu Tài ở trong lòng âm thầm nghĩ tới, con mụ này lẽ nào muốn quýt nợ? Nằng muốn thật sự không cho sao làm? Lẽ nào theo nằng? Có thể hay không bị nằng một đao làm thịt?

"Hừ! Trả lại người cứu ta nì, nếu không phải bốn cô nương võ nghệ cao siêu, người đều chết rồi đã không biết bao nhiêu lần!" Tiểu cô nương khinh thường nói.

Trần Hữu Tài bĩu môi muốn phản bác, nhưng lại không biết làm sao phản bác, đang lúc này nữ hài lại mở miệng nói: "Người yên tâm đi, ta nói rồi cho người 500 lượng bạc tuyệt đối sẽ không quýt nợ!"

"Cô nương, người nói ta hai đều là người đáng thương, sau đó lại như thế tao ngộ, có phải hay không cùng là thiên nhai lưu lạc nhân? Tương phùng tức là duyên, làm sao người cũng nên cùng ta nói một chút tên của người còn có nhà ở nơi nào chứ?" Trần Hữu Tài nhưng là 21 thế kỷ người, cái kia nghe lời đoán ý còn có xem nhân năng lực nhưng là rất cường đại, từ nữ hài hành vi cử chỉ, ăn mặc đến xem, nằng nhất định là một cái nhà giàu người ta khuê nữ, hiện tại chính mình một thân một mình tại này hiểm ác thế giới khác sinh tồn, vừa không có cường đại vũ lực, cũng không có hùng hậu tài lực, càng không có Soái khí: tức giận khuôn mặt, chính mình một người phỏng chừng sống không nổi, nếu như vậy sao không thừa cơ hội này trước tiên theo cái này tiểu nương bì hỗn? Nói như thế nào hẳn Trần Hữu Tài cũng là con mụ này ân nhân cứu mạng.

"Chuyện này. . ." Nữ hài có chút chần chờ, trong nội tâm đối Trần Hữu Tài là không có cái gì hảo cảm, không nam nhân khí khái hơn nữa còn tham tài háo sắc, nhưng là này rừng núi hoang vắng, nếu như buổi tối đi ra không được, một người có thể hay không sợ sệt? Này Trần Hữu Tài mặc dù là một tên phế vật, nhưng là nói như thế nào cũng là một người bồi tiếp chính mình đánh bạo ngược lại là có thể.

"Nói a!" Trần Hữu Tài thôi hỏi.

"Nhà ta ở kinh thành, bốn cô nương tên là Mộ Dung Tuyệt!"

"Mộ Dung Tuyệt? Vẫn là kinh thành?" Trần Hữu Tài hai người kia đen thăm thăm con người nhanh chóng chuyển động, nói như vậy phục hưng đều rất trâu xoa, cái gì Đông Phương Bất Bại, Độc Cô Cầu Bại cái gì, hơn nữa gia ở kinh thành, này Mộ Dung Tuyệt nhất định là đại gia tộc thiên kim, Hắc Hắc. . . Ta cùng định nằng, Trần Hữu Tài ở trong lòng tính toán.

"Làm sao người có ý kiến?" Nữ hài đảo cặp mắt trắng dã, ngược lại bây giờ nhìn Trần Hữu Tài chính là khó chịu.

"Hắc Hắc. . . Không có, chỉ là cảm thấy cái tên này rất êm tai, đúng rồi, nha đầu, 500 lượng bạc có phải hay không quá ít, nếu không ngươi liền lại thêm một điểm được rồi, nói như vậy anh hùng cứu mỹ nhân, mỹ nữ đều là lấy thân báo đáp, ngươi làm sao cũng không có thể quá khu chứ?" Trần Hữu Tài mặt không đỏ tim không đập doạ dẫm nói.

"Cút! Nếu không phải bọn cô nương đại phát thần uy, lúc này ngươi vẫn tại kỹ viện khi của ngươi con vẹt đây!" Nữ hài căm ghét nói rằng.

"Khi con vẹt? Nha đầu, ngươi đang vũ nhục ta nhân cách! Ta là quý công không phải con vẹt!" Trần Hữu Tài tức giận nói.

Nữ hài che miệng không khí nở nụ cười: "Còn không bằng con vẹt đây!"

"Ngươi!" Trần Hữu Tài vừa muốn nói gì, đột nhiên một trận tiếng vó ngựa, nữ hài sắc mặt kịch biến, lôi tay của hắn cấp tốc hướng về trong ngọn núi chạy đi.

Trần Hữu Tài bị tước đoạt nhân sinh quyền lợi, làm người nô bộc, hiện tại trốn ra được dựa theo Đại Càn triều pháp luật chính là tội chết một cái, mà nữ hài nhưng là giết người cướp ngựa cái gì, cũng là tội chết, hiện tại hai người thế đơn lực bạc, Trần Hữu Tài chính là một cái trời buộc phế vật, nữ hài cũng là chỉ có thể một ít công phu mèo quào, này nếu như làm không tốt sẽ chết không có chỗ chôn, hai người liều mạng chạy, chuyên tìm bụi cỏ rất được địa phương chạy.

Dần dần sắc trời tối xuống, đã chạy thời gian rất dài, nhưng là mặt sau cây đuốc nói cho bọn họ biết giờ này khắc này vẫn như cũ dị thường nguy hiểm.

"Ta nhanh đi không đáng!" Nữ hài sắc mặt tái nhợt, đặt mông ngồi trên mặt đất, nàng là biết một điểm công phu, nhưng là vậy chính là một chiêu nửa thức, một, hai ngày không ăn cơm, hơn nữa chạy trốn một buổi trưa, giờ này khắc này, hai con chân như là bị quán duyên như thế trầm trọng.

"Mặt sau nhân liền muốn đuổi tới!" Trần Hữu Tài sốt ruột nói rằng.

"Ta thật sự đi không đáng!" Nữ hài trong mắt là sợ hãi tuyệt vọng hào quang, nếu như bị tóm lại sẽ là hậu quả gì? Nàng thậm chí không dám nghĩ, nhưng là bây giờ đã đi không đáng còn làm sao trốn?

"Sát, này nếu như không đi, không nhất định phải chết? Ni mã. . . Vì 500 lượng bạc lão tử người tốt làm đến cùng!" Trần Hữu Tài mạnh mẽ mắng một tiếng, lập tức nắm chặt nắm đấm cúi người xuống: "Nha đầu, ta công ngươi, nhớ kỹ lần này là ta hoàn toàn cứu ngươi!"

"Chuyện này. . ." Mộ Dung Tuyết có chút chần chờ, thật sự muốn nằm ngoài một cái nam tử xa lạ trên lưng sao? Nàng vẫn là hoa cúc đại khuê nữ, nếu như làm cho người ta biết nàng nằm ngoài một cái Nam nhân trên lưng sau đó còn làm sao hoạt?

Đại Càn vương triều giống như là Hoa Hạ cổ đại như thế bảo thủ phong kiến, nữ tử không xuất giá trước đó là không thể cùng nam tử có thân thể tiếp xúc, thậm chí rất nhiều nhà giàu người ta tiểu thư tại không có xuất giá trước đó đều không cho ra khỏi nhà.

Trên thực tế Mộ Dung Tuyết cũng là trộm đi đi ra, nàng vốn là Trần Tây Đại Tướng Quân Mộ Dung Thiên hòn ngọc quý trên tay, khi còn bé vẫn cùng phụ thân tại Tây Quan lớn lên, cho nên mới phải một ít võ nghệ cùng cưỡi ngựa thuật, nửa tháng trước, kinh thành quê nhà gọi thư, nói là bà nội muốn tôn nữ, vốn là Mộ Dung Thiên là muốn thủ hạ hộ tống, ai từng muốn đến Mộ Dung Tuyết tùy hứng không hiểu chuyện, dĩ nhiên một người lên lút chạy đến, một tiểu nha đầu có tuyệt mỹ dung nhan, hơn nữa là cô đơn một người không cần phải nói sẽ bị người nhớ rõ rồi, cho nên mới phải bị cho tới Vọng Xuân Lâu.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Rừng Cây Ve Vãn - Tiếp Xúc Thân Mật

"Thảo! Lúc nào, vẫn tại chần chờ!" Trần Hữu Tài có chút không nói gì mắng, nghe mặt sau càng ngày rõ ràng thanh âm cũng mặc kệ ba lần bảy hai mươi mốt, trực tiếp đem mặt sau Mộ Dung Tuyết công lên, sau đó bắt đầu liều mạng hướng về phía trước chạy như điên! Nếu như trước đây Trần Hữu Tài khẳng định không được, chỉ là lần này nhiệm vụ khen thưởng để thân thể tố chất của hắn có không ít tăng thêm, lúc này mới có thể bối động Mộ Dung Tuyết đồng thời nhanh chóng tại sơn dã vùng rừng núi bên trong hành tẩu. Đương nhiên tất cả những thứ này hắn lúc này căn bản không quan tâm, trong lòng chỉ có một cái ý niệm trong đầu đó chính là chạy mau!

Trong ngọn núi đường vốn là không dễ đi, hơn nữa mấy ngày hôm trước tài từng hạ xuống Vũ, trên đất có chút trơn trượt, Trần Hữu Tài đầu đầy mồ hôi từng bước từng bước lao nhanh, mồ hôi trên đầu không ngừng hạ nhỏ, trên mặt bị một ít cỏ tranh vẽ ra vết thương tại mồ hôi ăn mòn hạ thống khổ cực kỳ, nhưng là Trần Hữu Tài nhưng là không nổi tiếng nào chỉ là công lấy Mộ Dung Tuyết liều mạng địa trốn.

Mộ Dung Tuyết chăm chú địa nằm ngoài Trần Hữu Tài cái kia cũng không toán dày rộng trên vai, thậm chí có một tia cảm giác ấm áp, cái này tiểu lưu manh, tuy rằng tham tài háo sắc, nhưng đúng là cứu mình, vừa này đại khái có thể bỏ lại chính mình một người chạy trốn, nhưng là hẳn vẫn là dứt khoát kiên quyết công lấy chính hấn một trói buộc, nghĩ tới đây Mộ Dung Tuyết trong lòng tràn đầy cảm động.

"Trần. . . Trần đại ca. . . Tạ. . . . . Cảm tạ ngươi. . . ." Mộ Dung Tuyết âm thanh rất nhỏ, giống như là không ăn cơm no như thế, điều này cũng chẳng trách, lớn như vậy nàng đều là điều ngoa tùy hứng Đại tiểu thư, chưa từng hướng về người ta đạo quá tạ đây?

"Nha đầu, đừng nói chuyện, quấy rầy tâm tư của ta, ta đang tìm đường đây!" Trần Hữu Tài không chút nào cảm kích nói rằng, thiên rất đen, chỉ có thể dựa vào nguyệt quang từ từ tìm đường, trong lòng một mảnh sốt ruột, hẳn có thể không nghĩ là nhanh như thế liền chết đi, nếu không phải vì cái kia 500 lạng bạc hẳn tài lười quản cái nha đầu này đây.

"Hừ!" Mộ Dung Tuyết hừ một tiếng, vừa này có cảm động nhất thời biến mất hầu như không còn.

"Mệt chết ta, ta cũng đi không được!" Trần Hữu Tài từ từ đem Mộ Dung Tuyết để xuống há mồm thở dốc nói rằng.

"Vậy làm sao bây giờ? Lẽ nào thật sự cũng bị những kẻ xấu kia tóm lại sao?"

Mộ Dung Tuyết trong mắt loé ra một tia bi thương vẻ, phí đi to lớn như vậy khí lực vẫn không thể đủ tránh thoát một kiếp.

Nhìn phía xa vẫn theo ánh lửa Trần Hữu Tài không khỏi chửi nhỏ một câu: "Thật hấn / mụ / có thể kiên trì, đến bây giờ còn không từ bỏ!" Lập tức không khỏi liếc mắt một cái bên cạnh đại thụ, trong nháy mắt trong mắt tràn đầy kinh hi.

"Nha đầu, ta được cứu rồi!" Trần Hữu Tài kích động mà nói rằng.

"Được cứu rồi? Ha ha. . . Ngươi liền không muốn an ủi ta rồi!" Ánh lửa càng ngày càng gần, nàng đã triệt để tuyệt vọng!

"Nhanh, chúng ta lên cây, chỉ cần lên cây, bọn họ liền tìm không tới ta rồi!" Trần Hữu Tài khẩn trương nói rằng.

"Đứng! Lên cây, trong ngọn núi nhiều như vậy thụ, chỉ cần ta không nói lời nào, bọn họ không thể nào tìm tới!" Có hi vọng sống sót Mộ Dung Tuyết kích động địa thiếu chút nữa kêu to đi ra, nguyên bản đã không có cái gì lực khí : tức giận thân thể lần thứ hai tràn đầy lực lượng, hay là đây chính là đối nhau khát vọng đi! Nhưng mà sau một khắc nàng vừa giống như tiết khí : tức giận bóng cao su như thế nói rằng: "Nhưng là này viên thụ ta lên không được a!"

"Chuyện này. . ." Trần Hữu Tài nhìn bên cạnh đại thụ, tại nhìn chung quanh một chút, liền này viên đại thụ cũng khá lớn, đầy đủ ẩn thân, nhưng là làm sao đi tới nì, chính hấn ngược lại là có thể, một đời trước khi còn bé tại quê nhà thường thường đào trứng chim, cái kia một thân leo cây kỹ năng phỏng chừng chính là so với hầu tử cũng không kém là bao nhiêu, nhưng là Mộ Dung Tuyết làm sao bây giờ đây?

Mộ Dung Tuyết thấy Trần Hữu Tài chần chờ, cũng biết là bản thân nàng liên lụy, lập tức trực tiếp nói: "Nếu không ngươi không cần lo ta, chạy đi sau đi kinh thành, tìm Mộ Dung phủ nói rõ tình huống báo thù cho ta!" Cùng với hai người đều bị tóm lại, không bằng chính mình một người từ, nói như vậy còn có thể báo thù.

"Hừ! Nha đầu, ngươi khi ta là người như thế nào? Ta nói cứu ngươi, liền nhất định cứu ngươi!" Trần Hữu Tài hừ một tiếng, sắc mặt có chút không dễ nhìn, tuy rằng hẳn là một gã lưu manh, có thể có phải thế không cái loại này có thể bỏ lại đồng bọn một mình đào mạng tiểu nhân, lại nói cái này đồng bọn vẫn là một đại mỹ nữ. Hơn nữa trong tim của hẳn có một loại dự cảm, đó chính là lần này chính mình nhất định có thể thành công cứu Mộ Dung Tuyết, bởi vì hệ thống đã cho hoàn thành nhiệm vụ khen thưởng.

"Cái kia. . ." Mộ Dung Tuyết vừa định khuyên Trần Hữu Tài đã nhìn thấy hẳn trực tiếp đứng ở thụ hạ hướng về mình nói nói: "Nhanh lên một chút, giẫm bả vai của ta, sau đó cấp tốc đi tới!"

"Vậy ngươi làm sao bây giờ?"

"Ta có thể đi tới, đừng dong dài, nhanh không thời gian!" Trần Hữu Tài nổi giận mắng.

Mộ Dung Tuyết cũng không phải là kéo dài người, trực tiếp giẫm lên Trần Hữu Tài vai, một giây sau cũng cảm giác được cả người đang bay lên, lập tức chăm chú địa nắm lấy một cái cành cây, dùng hết trên người cuối cùng một tia lực lượng bò lên.

"Hảo dạng!" Trần Hữu Tài hưng phấn mà nói một tiếng, sau đó nằm ngoài đại thụ làm lên, hai chân Lão Thụ Bàn Căn, hai cái tay chăm chú địa ôm, sau đó cứ như vậy từng điểm từng điểm hướng về phía trên bò tới, tuy rằng tư thế không phải rất dễ nhìn, thế nhưng tốc độ tuyệt đối không chậm, không muốn một phút đồng hồ liền bò lên cành cây.

"Lão đại, này muốn tìm tới khi nào, ta đều hoài nghi tiểu tử kia cùng Nữ Oa Oa đã bị trong ngọn núi sói đói ăn!"

"Đúng vậy, đều đuổi một ngày, tận lực, chúng ta trở về đi thôi!"

Hai người vẫn không có ở trên cây khô thở lên một hơi chỉ nghe thấy Đại Hán âm thanh, lúc này thụ hạ một tiểu đội nhân mã cầm trong tay cây đuốc lớn tiếng nói.

"Mụ. . . . Thực sự là xúi quẩy, đuổi một ngày vẫn là không đuổi tới, ta hướng về trước nhìn lại một chút, nếu như hay là không có trở về đi, bà nội, kỳ

quái, trước một hồi nhĩ ta còn có thể cảm giác bọn họ ở phía trước chạy nì, làm sao đột nhiên không đây!" Đầu lĩnh kia tiểu đội Trường Kỳ quái đích thì thăm một tiếng, lập tức đi đầu hướng về phía trước kể tục đột tiến!

"Vù vù. . . . Cừ tử nhất sinh a!" Trần Hữu Tài từng ngum từng ngum thở dốc, mồ hôi trong nháy mắt này tuôn ra không ngừng, trên người bắp thịt các loại chua đau, chân nhỏ thậm chí đều run đánh kinh rồi!

Mộ Dung Tuyết bụng chính mình miệng nhỏ kinh hi nói rằng: "Chúng ta an toàn!"

"Người nói nhỏ thôi, chớ đem nhân tài dẫn lại đây, còn có an toàn không an toàn còn phải xem thiên ý, này rừng núi hoang vắng, nếu tới hung Lang sai báo bị chết thảm hại hơn, hài cốt không còn!" Trần Hữu Tài không khỏi đã kích nói.

"Lang?" Mộ Dung Tuyết bị dọa đến thiếu chút nữa rớt xuống, sau đó trực tiếp tựa ở Trần Hữu Tài trên vai, thời khắc mấu chốt nàng sớm đã quên đi rồi nam nữ có khác biệt cái gì, lại nói Trần Hữu Tài liên tục cứu nàng ba lần, ở trong lòng đã thuộc về mình nhân, không hề phòng bị bài xích.

"Ai! Đáng thương nha đầu!" Trần Hữu Tài ôm ôm nàng thở dài, một cái mười bảy, mười tám tuổi tiểu nha đầu nguy rồi nhiều như vậy tội, không khóc khóc nháo nháo đã rất tốt, chỉ ít so với kiếp trước những này cả ngày phát tao làm nũng Hắc Mộc Nhĩ mạnh hơn nhiều.

"Đừng gọi ta nha đầu, người ta có tiếng tự, gọi Mộ Dung Tuyết!" Mộ Dung Tuyết liền này tới bất mãn nói, chỉ có lúc này nàng tài an tĩnh lại biểu hiện ra nữ nhân ôn nhu khả ái một mặt.

"Được rồi, Tuyết nhi!" Trần Hữu Tài rất tự nhiên nói rằng, nhưng mà Mộ Dung Tuyết mặt xác thực đỏ hơn, từ nhỏ đến lớn còn không có mấy người nhân như vậy hô qua nàng nì, nhưng là Trần Hữu Tài như vậy gọi nàng, nàng dĩ nhiên không một chút nào sinh khí, thậm chí trong lòng còn có như vậy một tia ngọt ngào! Nghĩ đi nghĩ lại toàn bộ thân thể không khỏi càng thêm tới gần Trần Hữu Tài.

". . . . Không muốn chen chúc ta a, thiếu chút nữa ngã xuống!" Trần Hữu Tài sợ đến gần chết.

"Người. . . ."

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Thâm Tình Ca Xướng

"Đừng nói chuyện, có nghe thấy không là sói tru âm thanh!" Trần Hữu Tài trên mặt khô sở loé lên một tia tà ác nụ cười, lập tức đem Mộ Dung Tuyết cái kia càng thêm tới gần thân thể ôm vào trong lòng, cảm giác âm áp cháy khắp toàn thân, từng tia từng tia mùi thơm tại trong mũi lượn lờ, trong lúc nhất thời Trần Hữu Tài thay lòng đổi dạ, một đời trước hẳn tuy rằng vẫn tính có tiền, làm sao không có bạn gái, cho tới bây giờ vẫn là xử nam hẳn sớm đều muốn tìm cái mỹ lệ thiện lương, hiền lành hào phóng xử nữ làm vợ, bất quá không có như nguyện thôi, nha đầu này? Hắc Hắc, coi như không tệ, đẹp đề hơn nữa có tiền, bất quá có điểm tùy hứng, nhưng là cái kia thì thế nào đây? Ngược lại thế giới này không có quy định chỉ có thể tìm một cái lão bà, cùng lắm thì đem hết thầy loại hình đều tìm, ha ha. . . . Nghĩ đi nghĩ lại Trần Hữu Tài hải lòng nở nụ cười, nhưng là đã quên sự thực của mình lên đã là một cái không có nhân quyền quy nò rồi!

"Hệ thống nhiệm vụ: thu hoạch Mộ Dung Tuyết phương tâm - nhiệm vụ khen thưởng - bạc trắng 1000 lạng, mười thước vuông chiếc nhẫn trữ vật một viên!"

"Ta sát, vậy cũng là nhiệm vụ, nì mã! ! ! Tán gái đều toán nhiệm vụ?" Lâm Thiên dở khóc dở cười ở trong lòng âm thầm nói thầm.

"Hệ thống giải thích #### hệ thống tên đầy đủ (công tử bột dưỡng thành hệ thống) - hết thầy nhiệm vụ đều nhằm vào công tử bột hai chữ, thu hoạch mỹ nữ phương tâm, ức hiếp hai đời công tử ca, đại hạn mức lãng phí tiền tài vân vân nhiệm vụ đều có thể thu được tương ứng khen thưởng!" Thanh âm lạnh như băng ngoài dự đoán mọi người vang lên, trực tiếp dọa tè ra quần Trần Hữu Tài, hẳn còn tưởng rằng này hệ thống chỉ có thể phân phát nhiệm vụ cùng dành cho khen thưởng, ai biết còn có thể giải thích vấn đề, thật sự là quá nhân tính hóa, quả thực có thể nói siêu cấp trí năng mấy vi tính.

Nhưng là hệ thống dành cho giải thích là tại quá đau "%^&", nì mã, công tử bột dưỡng thành hệ thống, nếu muốn thu được khen thưởng nhất định phải biến công tử bột, này hệ thống thật mẹ nhà hẳn ra sức a! Biết ta đời trước rất biết điều, đời này cường chế tính cho bồi thường, được rồi! Nếu như vậy, công tử bột liền công tử bột đi! Công tử bột ai không biết a? Không phải là các loại đánh nhau tán gái, các loại ngồng cuồng kiêu ngạo sao?

"Ta sợ!" Nghe đây khắp núi đồi quỷ khóc Lang tiếng gào Mộ Dung Tuyết thiếu chút nữa dọa khóc, ôm chặt Trần Hữu Tài nàng giờ này khắc này đem Trần Hữu Tài cho rằng là duy nhất dựa vào. Nàng chăm chú địa kẻ sát ở Trần Hữu Tài ngực, con mắt đóng chặt, đang lúc này một giọt mồ hôi từ Trần Hữu Tài trên trán rơi xuống vừa vụn nhỏ ở Mộ Dung Tuyết mặt cười lên, Mộ Dung Tuyết cả kinh, lúc này mới phát hiện hai người đã như vậy thân mật,

chính mình cũng nhanh tan vào cái này tiêu lưu mạnh trong lòng, lập tức sắc mặt đỏ bừng, hô hấp dồn dập, con mắt đóng chặt, không dám nói lời nào!

"Hồng hồng. . ." Lại là hai tiếng sói tru, hơn nữa âm thanh cách đến vẫn rất gần, sợ đến Mộ Dung Tuyết trực tiếp thân thể run lên, thiếu chút nữa đem hai người thiêu xuống.

"Ta sát, ngươi không phải là không muốn sống? Chớ lộn xộn rồi!" Trần Hữu Tài đều sắp bị dọa tè ra quần. Giờ này khắc này cách này cách đó không xa thì có sói tru âm thanh, hai người nếu như rớt xuống, không nói có thể hay không ngã chết, chỉ ít cái kia mấy con sói đối có bữa ăn khuya.

Trần Hữu Tài tại Mộ Dung Tuyết bên tai khiển trách, cái kia Hỏa Nhiệt môi không cẩn thận liền tiếp xúc đến nàng nhĩ tiêm, trong nháy mắt một cổ điện lưu từ trên xuống dưới truyền khắp toàn thân, Mộ Dung Tuyết không khỏi run lấy bảy cả linh hồn, mặt cười càng thêm Hỏa Nhiệt rồi!

Nhĩ tiêm là trên người cô gái chỗ mẫn cảm, tuy rằng Trần Hữu Tài vẫn là một cái xử nam, nhưng là kiếp trước đạo quốc động tác mảnh cũng không thiếu xem, bởi vậy nhãn lực tuyệt đối không kém, Mộ Dung Tuyết thân thể run, hô hấp dồn dập, dâm/đăng hấn sẽ biết, lập tức khóe miệng xả quá một tia tà ác độ cong. Sắc tâm đồng thời quyết định hảo hảo đùa giỡn một chút nha đầu này, lại nói vì hoàn thành nhiệm vụ không thể không làm a! Lập tức cúi đầu cười xấu xa: "Nha đầu ngươi làm sao vậy? Hắc Hắc!"

Hắn miệng cố ý tại Mộ Dung Tuyết bên tai nhẹ giọng nói rằng, mà cái kia nhiệt khí không biết là có ý định vẫn là vô ý thổi vào Mộ Dung Tuyết trong cổ. Trần Hữu Tài thanh âm êm dịu, nóng hổi, không ngừng trêu chọc tiểu nha đầu thần kinh, Mộ Dung Tuyết con mắt đóng chặt, lông mi lóe lên lóe lên, thân thể gần không được run, lúc này nàng căn bản không nghe thấy Trần Hữu Tài đang nói cái gì thoại, chỉ là có một loại cảm giác khác thường ở trong lòng gây rối.

"Nha đầu, sao? Sao cảm giác ngươi không đúng đây?" Một hồi lâu Trần Hữu Tài giả bộ hồ đồ hạo Kỳ Địa hỏi.

Mộ Dung Tuyết không khỏi trừng một chút, mới vừa rồi bị Trần Hữu Tài cố ý khiêu khích, hiện tại toàn bộ thân thể vẫn run rì, cái cổ này cảm giác khác thường càng là càng ngày càng cường liệt, bị khiêu khích tâm đều sắp nhảy ra ngoài, toàn thân như nhũn ra nàng nếu không phải Trần Hữu Tài vẫn ôm phụng chừng trực tiếp rớt xuống. Tuy rằng tính cách của nàng có điểm điều ngoa tùy hứng, hơn nữa tại Tây Quan quân doanh lớn lên, có điểm giống bé trai, thế nhưng nói cho cùng vẫn là một cái chưa nhân sự tiểu cô nương, trước đây chưa từng có cái nào Nam nhân đối nàng như vậy, bây giờ lại bị cái này tiêu lưu mạnh ôm vào trong ngực chiếm tiện nghi, hơn nữa còn cố ý tại chính mình bên tai lượn lờ nói chuyện, bắt nạt chính mình, trong lúc nhất thời trong lòng có thẹn thùng có chờ mong có phần nộ, các loại tình cảm hỗn hợp lại cùng nhau rất phức tạp.

"Làm sao ngươi sợ sệt?" Trần Hữu Tài lại ôm chặt một ít, dù sao cũng là một tiểu nha đầu, ta cũng không thể lão bắt nạt người ta!

"Ừm!" Mộ Dung Tuyết gật đầu.

"Ta hát cho ngươi nghe đi!" Trần Hữu Tài đột nhiên nói rằng, trước một đời chính mình ngoạn chính là vòng Văn hành nghiệp, đối với thơ ca từ khúc cái gì dễ như trở bàn tay, hơn nữa thường thường có mấy người đồng hành bạn tốt thỉnh uống rượu thỉnh hát, cho nên ca xướng đến cũng coi như không tệ. Nếu muốn thu hoạch Mộ Dung Tuyết phương tâm, như vậy này hát tình ca lãng mạn liền không thể bớt!

"Tốt!" Mộ Dung Tuyết nhỏ giọng nói rằng, trong lời nói vẫn là man hung phấn, hấn vẫn chưa từng nghe qua bé trai cho nàng hát đây!

"Hai người lẫn nhau chiếu rọi, hào quang vượt qua buổi tối đầy sao, ta vì ngươi trở Sơn Việt linh, nhưng vô tâm ngắm phong cảnh;

Ta nghĩ ngươi lấy hết dũng khí, bằng ái tình địa đồ tàn tín tức, chỉ mong ngươi chưa quên, ta vĩnh viễn bảo hộ ngươi, từ đây không cần lại lang thang tìm;

Yêu liền một chữ, ta chỉ nói một lần, ngươi biết ta chỉ biết dùng hành động biểu thị, hoa đại quá làm cản, bảo vệ kiên trì, xem ta vì ngươi được ăn cả ngã về không;

Yêu liền một chữ, ta chỉ nói một lần, e sợ nghe thấy người nhắc lên tương tư, náo nhiệt thành thị, tìm tòi của ngươi Ảnh Tử, cho ngươi hạnh phúc ta nguyện ý thí; "

Trần Hữu Tài thâm tình xướng, (yêu liền một chữ) bài hát này là tình ca Vương Tử Trương Tín Triết một thủ ca khúc kinh điển, chất lượng khẳng định không cần nhiều lời, hơn nữa này thủ là Trần Hữu Tài kiếp trước xướng đến hay nhất một ca khúc, bởi vậy nghe tới thật sự rất êm tai, rất dễ nghe! Hơn nữa này ca từ cũng rất được, đặc biệt là thích hợp biểu lộ, như vậy ám chỉ đối nữ sinh có hiệu quả nhất.

Mộ Dung Tuyết nghe được như mê như say, sinh hoạt ở phong kiến bảo thủ Đại Càn triều lại làm sao có khả năng hưởng thụ đến loại này dễ nghe êm tai âm nhạc đây? Hơn nữa cái kia thâm tình biểu lộ ca từ làm cho nàng say rồi, mặt càng đỏ hơn, tim đập càng nhanh hơn, cái này tên vô lại hát thật dễ nghe, còn có này ca từ viết đến thật tốt, hấn là tại hướng về chính mình biểu lộ sao? Chính mình hấn là đáp ứng hấn sao? Mộ Dung Tuyết ở trong lòng các loại thập thò!

Cả đêm hai người cứ như vậy ôm ở chung một chỗ, Trần Hữu Tài đầu tiên là xướng một ít chính mình sở trường kinh điển tình ca, lại sau đó chính là kể chuyện xưa, hấn vốn là mạng lưới tay bút, tài hoa cùng biên cổ sự bản lĩnh tuyệt đối là nhất lưu trung nhất lưu, thêm vào đây là Đại Càn vương triều, một đời trước nghe nhiều nên thuộc 'Ngư Lang Chức Nữ', 'Mạnh Khương nữ khóc trường thành cái gì' thế giới này không ai biết, Hắc Hắc. . . Cái kia thì không thể trách hấn đạo văn, không có biện pháp, làm xuyên qua nhân sĩ những thứ này là hấn phúc lợi, nên đến.

Cả đêm thời gian cứ như thế trôi qua, ngày thứ hai thiên hơi sáng, Trần Hữu Tài cùng Mộ Dung Tuyết liền nhảy xuống thụ, tình cảm của hai người rõ ràng tăng thêm rất nhiều.

"Tuyệt nhi, ngươi còn nhớ rõ đường về nhà sao?" Trần Hữu Tài nhìn chung quanh rậm rạp bụi cỏ có chút lo lắng hỏi.

"Hi hi hi. . . May là ta sớm có chuẩn bị, chạy trốn lúc đi ra dẫn theo một tờ bản đồ!" Mộ Dung Tuyết le lưỡi cười nói, nàng lúc này thoát nhìn là xinh đẹp như vậy, đáng yêu như vậy, Trần Hữu Tài không khỏi xem ngây dại!

"Ngốc tử, nhìn cái gì đấy?" Mộ Dung Tuyết khuôn mặt đỏ lên sảng giọng.

"Xem mỹ nữ!"

"Hừ! Liền biết bắt nạt ta, ta không để ý tới ngươi rồi!" Mộ Dung Tuyết dĩ nhiên như một cô bé như thế làm nũng đạo, Trần Hữu Tài lộ ra một cái nụ cười thỏa mãn, trên cái thế giới này nữ hài thật sự rất đơn thuần, rất thiện lương, rất khả ái, vẫn là cô đại nữ hài tốt, đều là ô mai vị phần mộc nhĩ, hơn nữa còn là thuần thiên nhiên, đáng về này một đời trước, các loại làm giả, liền ngay cả tăng kia mô đều là giả, nghĩ tới đây không khỏi tâm tình thật tốt, một đời trước xử nam một cái, xem ra ông trời đáng thương ta, đem ta đưa đến nơi tốt này, mình nhất định không thể buông tha cơ hội cực tốt, ta thần tượng nhưng là Vi tước gia.

Câu VOTE, câu PHIEU,..... :3

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Thanh Phổ Huyện Thành

Có địa đồ đi lên liền dễ dàng hơn nhiều, dọc theo đường đi Mộ Dung Tuyết hưng phấn mà bôn bôn khiêu khiêu, trong miệng xướng chính là Trần Hữu Tài giáo bài hát của nàng, uốn lượn tiêu đạo lên, cảnh sắc hợp lòng người, Mộ Dung Tuyết như là một con mỹ lệ hồ điệp uyển chuyển nhảy múa, Trần Hữu Tài về mặt tươi cười ở phía sau theo.

"Nha đầu, đến, thấy được sao? Phía trước cái kia cao to trên tường thành là 'Thanh Phổ huyện' ba chữ, xuống núi chúng ta liền đến huyện thành!" Trần Hữu Tài có chút kích động mà nói rằng.

"Ta muốn ăn ăn ngon, còn muốn một gian hảo gian phòng, còn muốn có chứa hoa hồng biện nước tắm còn muốn. . ." Mộ Dung Tuyết đầy mắt tình tình bài ngón cái nói rằng.

Trần Hữu Tài liếc mắt hỏi: "Ngươi có tiền sao?"

"Chuyện này. . . Không có!" Mộ Dung Tuyết lắc lắc đầu ánh mắt âm đạm, nhưng mà sau một khắc trên mặt lại tràn đầy hi vọng hào quang: "Hữu Tài ca, ngươi không phải nam nhân sao? Tiền vấn đề hẳn là ngươi để giải quyết!"

"Ngạch? Chuyện này. . . . Mụ nó, được rồi, ta giải quyết!" Trần Hữu Tài có chút đau "\$%^" đáp ứng, nhưng là nhưng trong lòng thì bỏ trí ngươi Nam nhân đáng chết a?

Sau một giờ hai người rốt cục đi tới Thanh Phổ huyện thành, Thanh Phổ huyện ba cái cổ xưa đại tự đứng lặng tại trên tường thành, hai phiến tảng đá lớn môn hai bên các đứng một cái binh sĩ, Trần Hữu Tài cùng Mộ Dung Tuyết cứ như vậy tay nắm tay có chút khẩn trương đi tiến vào trong thành.

"Vù vù. . . . Vừa làm ta sợ muốn chết, may là hai binh sĩ kia không nhận ra ta, bằng không thì nhất định phải chết!" Mới vừa vào thành Mộ Dung Tuyết liền vỗ ngực khẩn trương hề hề nói rằng.

"Ngươi suy nghĩ nhiều, đây đều là Thanh Phổ huyện, con chó kia thí Huyện thái gia còn có Xuân tam nương hẳn là sẽ không đuổi lại đây, hơn nữa nhìn đáng về người bên này cũng không biết ta, chúng ta an toàn!" Trần Hữu Tài cười nói, cho tới bây giờ hẳn có thể xem thanh tỉnh lại.

Thanh Phổ huyện tuy rằng không tính quá giàu có, bất quá trên đường phố vẫn là rất phồn hoa, tiểu thương tiểu phiên rất nhiều rất nhiều, người đến người đi rất náo nhiệt, Mộ Dung Tuyết trên căn bản hết thấy thời gian đều tại Tây Quan bên kia không cơ hội đi dạo phố, lúc này chính đây mặt hiếu kỳ đông thu tây thu, Trần Hữu Tài tự xuyên qua được vẫn đứng là không có hảo hảo xem qua Đại Càn triều đường phố, lập tức cũng là chờ mong cực kỳ nhìn chung quanh.

"Ta muốn ăn cái này!" Đi tới đi tới Mộ Dung Tuyết con mắt bị hấp dẫn lấy, lôi kéo Trần Hữu Tài liền phải đi về phía trước đi.

"Nha đầu, ngươi làm gì?"

Trần Hữu Tài bắt đầu đi hỏi.

"Xâu kẹo hồ lô!" Mộ Dung Tuyết trong giọng nói tràn đầy kinh hi, giống như là một đứa bé nhìn thấy âu yếm món đồ chơi như thế.

"Ta sát, đồ vật này ngươi đều yêu thích?" Trần Hữu Tài thiếu chút nữa ngắt đi, mụ nó, bao lớn người, vẫn yêu thích xâu kẹo hồ lô, chẳng lẽ là thông minh hạ thấp?

"Lần trước ăn cái này vẫn là ba năm trước đây ở kinh thành ăn, thật là nhiều năm không ăn, muốn chết rồi!" Mộ Dung Tuyết vừa nói một bên lôi Trần Hữu Tài, đang khi nói chuyện đã đến địa phương, một cái xem ra vẫn tính từ thiện người trung niên khiêng một cái rom rạ khóa thành cây gậy lớn, mặt trên tùm nãm tùm ba cắm vào màu đỏ kẹo hồ lô, cùng Trần Hữu Tài kiếp trước xem qua kẹo hồ lô không bao nhiêu khác nhau.

Cái kia bán kẹo hồ lô người trung niên cười nói: "Tiểu cô nương, muốn người nào chính mình tuyển!"

"Ta phải cái này, ừm, cái này, còn có cái này!" Mộ Dung Tuyết trong mắt tràn đầy ngôi sao nhỏ, trực tiếp mượn tới ba cái, hơn nữa nhìn bộ dáng kia còn có muốn lấy thêm xu thế, Trần Hữu Tài vội vàng đem Mộ Dung Tuyết ngăn cản, ngay sau đó nhỏ giọng ở bên tai của nàng nói rằng: "Cô gái nhỏ, người điên rồi, lẽ nào ngươi không biết ta hiện tại không có tiền a?"

"Chuyện này. . . . Chuyện này. . . ." Mộ Dung Tuyết lúc này mới nhớ tới mình và Trần Hữu Tài đều là người không có đồng nào, vừa này thấy xâu kẹo hồ lô có chút kích động, dĩ nhiên đã quên không có tiền sự, hiện tại cầm trong tay ba cái xâu kẹo hồ lô trong lúc nhất thời không biết nên làm thế nào mới tốt.

"Nha đầu, trước tiên đem cái này thả lại đi, các loại: chờ ta có tiền lại mua!" Trần Hữu Tài dùng chính mình có đủ nhất từ tính âm thanh nói rằng, muốn thuyết phục này tham ăn tiểu nha đầu.

"Vị gia này, này liền là hần không đúng, tiểu cô nương muốn một chuỗi xâu kẹo hồ lô ngài cũng không chịu, này xâu kẹo hồ lô cũng không mắc, liền vài đồng tiền, đối với ngài mà nói không tính quá khó khăn chứ?" Người trung niên kia tựa hồ nghe thấy Trần Hữu Tài âm mở miệng nói rằng, trong lời nói là một loại châm chọc ý vị.

Trần Hữu Tài quỳnh lên không khỏi bật thốt lên: "Ngươi biết cái len sợi, chúng ta bây giờ không có tiền!"

"Thật có lỗi, đại thúc, chúng ta xác thực không có tiền, chuyện này. . . . Này trả lại cho ngài đi!" Mộ Dung Tuyết lưu luyến đến liền muốn đem cái kia xâu kẹo hồ lô thả lại đi, đang lúc này người trung niên kia nhưng là khoát tay áo trực tiếp nói: "Quên đi, ta Trương lão tam tuy rằng nghèo thế nhưng cũng sẽ không để ý này ba xuyến xâu kẹo hồ lô tiền, này xâu kẹo hồ lô đưa ngươi, nha đầu, lần sau tìm đôi tượng thời điểm chú ý nhân phẩm, không nên nhìn trông nhảm rồi!" Nói sâu sắc địa xem xét Trần Hữu Tài hai mắt, lập tức không đợi đến Trần Hữu Tài nói chuyện liền nâng lên cây gậy lớn kế tục hướng phía trước đi đến, vừa đi một bên lớn tiếng hét to: "Xâu kẹo hồ lô đi! ! Lại hương lại ngọt xâu kẹo hồ lô yêu! ! !"

"Phiền muộn, chuyện này. . . . Lại bị nhân khinh bỉ nhìn!" Trần Hữu Tài đến nửa ngày tài phiền muộn nói thảm một câu, ngẩng đầu nhìn Mộ Dung Tuyết một chút không khỏi tả oán nói: "Ngươi cái ăn vật hàng, hại ta bị người khinh bỉ nhìn!"

"Hi hi. . . Ai bảo ngươi không có tiền rồi!" Mộ Dung Tuyết hài lòng cười khúc khích, mặc kệ phiền muộn Trần Hữu Tài một bính nhảy một cái kế tục hướng về đường phố phía trước đi đến.

"Mụ nó, không có tiền có thể trách ta sao? Chẳng lẽ không biết ta trước kia là quý công a! ! Bất quá đợi được ngươi yêu ta thời điểm ta thì có tiền rồi, cạc cạc. . . . 1000 lạng bạc! !" Trần Hữu Tài theo ở phía sau âm thầm nói thầm, trên mặt là hèn mọn nụ cười, nhìn phía trước Mộ Dung Tuyết vừa lái tâm đi tới vừa ăn xâu kẹo hồ lô, cái bụng không khỏi ục ục vang lên, dĩ nhiên đói bụng.

"Ha ha. . . . Thật mất mặt, có phải hay không đói bụng?" Đột nhiên Mộ Dung Tuyết nghiêng đầu âm hiểm cười nói: "Có muốn hay không ăn a?" Một bên cười nói một bên khoe khoang trong tay xâu kẹo hồ lô.

"Hừ! Không ăn!" Trần Hữu Tài hừ lạnh một tiếng không hề bị lay động, coi như là đói bụng ta cũng không có thể ăn xâu kẹo hồ lô cái loại này hổng tiểu hài đồ vật a.

"Không ăn dẹp đi!" Mộ Dung Tuyết tàn nhẫn mà trừng Trần Hữu Tài một chút.

Hai người cứ như vậy ở trên đường chuyển, từ buổi sáng tám, chín chọn người nhiều nhất thời điểm vẫn chuyển đến sắp tới buổi trưa lúc ăn cơm, trên đường phố người dần dần thiếu, từ lâu trong quán trà ngồi đầy nhân, từng trận hương vị phiêu tại trên đường phố, hai người tàn nhẫn mà hít một hơi hương khí, không khỏi nuốt từng ngụm nước bọt.

"Ta nghĩ ăn!" Mộ Dung Tuyết lôi Trần Hữu Tài cánh tay vô cùng đáng thương nói rằng.

Trần Hữu Tài sờ sờ chính mình làm biên cái bụng đau "\$%^" nói rằng: "Ta cũng muốn ăn a, nhưng là không có tiền!"

"Hữu Tài ca, ngươi nói, đến thị trấn tiền do ngươi nghĩ biện pháp!" Mộ Dung Tuyết chuyển động đen thui nhân cầu nhỏ giọng nói.

"Này đến cái nào làm tiền a?" Trần Hữu Tài nhanh khóc, con mắt không khỏi hướng về bốn phương tám hướng nhìn lại.

"Ta mặc kệ!"

Đột nhiên Trần Hữu Tài mắt sáng rực lên, một cái lòi Mộ Dung Tuyết âm âm thấp giọng cười nói: "Hắc Hắc. . . . Ta có tiền bỏ ra!" Vừa nói ánh mắt lại là chăm chú nhìn một chỗ phía trước vây quanh rất nhiều người địa phương.

"Hôm nay là Thanh Phố huyện Uyên Ương tửu lâu khai trương tốt đẹp tháng ngày, lão hủ là Uyên Ương tửu lâu quán gia, ở đây chỉ cần có ai có thể tại một nén nhang thời điểm đối đầu lão hủ câu đối hoặc là ra một cái lão hủ đối không ra câu đối, như vậy này trăm lạng bạc sẽ dâng, hơn nữa còn có thể tại Uyên Ương tửu lâu miễn chi phí món ăn ba ngày!" Một lão già đứng ở trên đài cao lớn tiếng nói, lão nhân kia mặc dù là tóc bạc cần cần, nhưng là sống lưng thẳng tắp, xem ra tinh thần dị thường, khí độ phi phàm!

"Hắc Hắc. . . . Đứng đứng liên? Ta không sao biết, bất quá nếu như ra câu đối! Cạc cạc. . . . Có ăn có uống có bạc nắm, không có biện pháp, người có thực lực ở địa phương nào đều có thể sống đến mức mờ!" Trần Hữu Tài ở trong lòng há hê nghĩ đến, hoàn toàn quên mất chính mình tại Vọng Xuân Lâu làm vài tháng quy công khuất nhục lịch sử.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 8: Đạo Văn Câu Đối

"Đầu heo, người sẽ không tưởng đi đứng đứng liên, sau đó kiểm lấy cái kia trăm lạng bạc trắng chứ?" Mộ Dung Tuyết đầu tiên là xem xét thu cách đó không xa Uyên Ương tửu lâu, lại nhìn một chút Trần Hữu Tài trên mặt âm hiểm nụ cười không khỏi hỏi.

Trần Hữu Tài thần nhiên nói: "Gần như!" Lòi Mộ Dung Tuyết tay nhỏ liền hướng về cái kia mọi người vây xem đi đến.

"Lão hủ Thứ nhất liên là (son dương lên núi, son bính son dương giác) một nén nhang thời gian, có ai có thể đối được đến, này trăm lạng bạc rỗng dâng." Lão nhân kia một bên loay hoay chính mình râu bạc một bên mỉm cười nói rằng, trong giọng nói là tự tin cùng ôn trọng.

"Chuyện này. . . . Ta nghĩ vừa nghĩ!"

"Tiểu Lục, người còn là đừng nghĩ đến, liền người này điểm văn chương căn bản không thể nào đối đầu!"

"Tam Cầu Tử, người không muốn xem thường nhân, không phải một bộ câu đối sao? Son dương hẳn là đối cái gì đây? Lợn rừng? Vẫn là chó săn?"

"Ha ha. . . Tam Cầu Tử đừng mất mặt, không thấy được những người khác đều đang cười sao?"

Tại mọi người cười vui vẻ trung Trần Hữu Tài cũng là cau mày đang suy nghĩ, cái này câu đối giống như tại kiếp trước địa phương nào thấy qua, chỉ là hiện tại nhớ tới không rõ, đau "\$%^", sớm biết như vậy kiếp trước liền nhiều bồi một ít câu đối.

"Ta biết! !" Đang lúc này một bên Mộ Dung Tuyết lớn tiếng hô, trong giọng nói tràn đầy vẻ kích động.

Lão nhân mỉm cười gật đầu một cái: "Vị tiểu cô nương này nói một chút xem!"

"Nha đầu, không biết không nên nói lung tung, người không biết như vậy rất mất mặt sao?" Trần Hữu Tài kéo Mộ Dung Tuyết ống tay áo.

"Son dương đối đầu trâu nước vừa vặn, nếu như vậy chính là (trâu nước hạ thủy, thủy yêm trâu nước vĩ)!" Mộ Dung Tuyết kiêu ngạo lớn tiếng nói.

"Ồ, chưa nói xong thực sự là có chuyện như vậy!" Trần Hữu Tài trong mắt loé ra một tia hưng phấn, cô nàng này đối vẫn đúng là không sai, nói không chắc mợn đến bạc rỗng trăm lạng.

"Cô nương này đối tốt, ai nha! Ta sao sẽ không nghĩ đến son dương đối trâu nước đây?"

"Đúng vậy, thực sự là quá ngu rồi!"

"Này nhà ai tiểu cô nương, còn nhỏ tuổi dĩ nhiên có thể đứng đứng liên, vẫn trường xinh đẹp như vậy, đoán chừng là cái nào đại gia khuê tú đây!"

Trong lúc nhất thời mọi người các loại tán thưởng nghị luận, Mộ Dung Tuyết sau khi nghe càng thêm há hê, bộ ngực không khỏi về phía trước ưỡn lên đỉnh giống như là một con kiêu ngạo Không Tước.

"Ha ha. . . . Đối coi như không tệ, bất quá đáp án cùng tiểu cô nương cho về dưới có chút sai lệch!" Đang lúc này lão nhân ha ha cười nói, lập tức tại mọi người ánh mắt tò mò hạ, lão nhân chậm rãi mở miệng: "Chính xác đáp án hẳn là (trâu nước hạ thủy, thủy không trâu nước eo), như vậy càng thêm

ngay ngắn!"

"Sát, cao hứng hụt một hồi!" Trần Hữu Tài có chút đau "%%^".

Mộ Dung Tuyết liền này miệng nhỏ rất là bất mãn: "Rõ ràng xấp xỉ rồi mà! Vô lại!"

Lão nhân lại mở miệng: "Tuy rằng vị tiểu cô nương này đối không tính quá tốt, bất quá cũng xê xích không nhiều, cho nên vị cô nương này đều sẽ đạt được tại Uyên Ương tửu lâu miễn phí ăn ở ba ngày cơ hội!"

"Quá tốt rồi, nghe thấy được sao? Chúng ta có thể miễn phí ăn ở rồi!" Mộ Dung Tuyết kích động địa lôi Trần Hữu Tài cánh tay kêu la đạo, chút nào không có để ý vừa này chính mình rõ ràng là bị lão đầu hãm hại.

Trần Hữu Tài có chút bất đắc dĩ, mụ nó, rõ ràng bị hãm hại vẫn cao hứng như vậy, được rồi, muốn trách thì trách cái này lão già đáng chết quá âm hiểm, nghĩ tới đây Trần Hữu Tài trực tiếp tiến lên một bước lớn tiếng nói: "Tại hạ nghĩ ra một cái về trên, không biết lão tiên sinh có hứng thú đối về dưới sao?"

"Ồ? Đương nhiên, chỉ cần tiểu huynh đệ có thể ra một cái lão hủ không đối ra được, này trăm lạng bạc ròng dăng!" Lão nhân cười ha ha địa nói đến, lòng tự tin cường đại vô cùng, điều này cũng chẳng trách, tại Thanh Phổ huyện hẳn là ít có mấy cái tri thức uyên bác người, hơn nữa cả đời này si mê câu đối, cho nên tại này Thanh Phổ huyện thành nếu muốn tìm ra một cái có thể làm cho mình đối không ra về dưới người đến căn bản là lời nói vô căn cứ.

Trần Hữu Tài xem thường địa nở nụ cười, ở cái này thế giới khác chính là mình tới Hữu Tài một cái, mặc kệ cái gì là thơ từ chuyện cười ca khúc nào kinh đột nhiên thay đổi loại nào không phải dễ như trở bàn tay? Cũng không nhìn năm đó hẳn là làm gì, mặc dù đối với câu đối vẫn đúng là không có gì nghiên cứu, bất quá nhớ kỹ cái kia mấy cái siêu cấp hiếm thấy tuyệt đối cũng đã có thể đem cái này lão già quyết định.

"Ta ra về trên là (Kê Đàn Vô Diêm Chân Đạm Đàn)" nhìn mọi người đã không thể chờ đợi được nữa đáng về Trần Hữu Tài cười nói.

"Ngạch? Vậy cũng là là với liên?"

"Mụ nó, trứng trứng, ta sát, tiểu tử này là tại ác làm sao?"

Nghe thấy Trần Hữu Tài ra về trên mọi người tất cả xôn xao, sát, đây là cái gì câu đối, quả thực chính là thấp kém đến cực điểm.

Coi như là Mộ Dung Tuyết trên mặt cũng loé lên một tia xinh đẹp màu đỏ, trong lòng không khỏi nghĩ tới đây cái đầu heo cũng thật là đủ lưu manh, da mặt thật là dày.

"Tiểu huynh đệ, ngươi là tại chế nhạo lão hủ sao?" Lão nhân cười nói.

Trần Hữu Tài thích nhất chính là trang bức, nhìn mọi người một bộ khinh bỉ đáng về, Hắc Hắc. . . . Chờ sau đó các người sẽ sùng bái bốn công tử, lập tức cũng là ưỡn lên ưỡn ngực, nụ cười trên mặt càng thêm xán lạn: "Đạm trứng là hàm đạm đạm cùng trứng gà trứng, không là các người nghĩ tới trứng trứng, thực sự là sẽ suy nghĩ lung tung!"

Trong nháy mắt mọi người vây xem bao quát đứng ở trên đài lão nhân trên mặt đều có một tia xấu hổ, ai có thể nghĩ đến trứng trứng dĩ nhiên là đạm trứng, bất quá tỉ mỉ thường thức lên này cũng thật là một cái rất tốt về trên, trứng gà không diêm xác thực là đạm trứng, nếu muốn đối ra này về dưới nhất định phải tìm ra hai cái cùng âm tự, hơn nữa còn muốn cùng phía trước liên lụy, trong lúc nhất thời mọi người có chút bối phục nhìn Trần Hữu Tài, trong thời gian ngắn như vậy có thể nghĩ ra trùng hợp như thể diệu câu đối tuyệt đối là một nhân tài.

"Lão nhân gia, có thể đối đi ra không?" Trần Hữu Tài khoe miệng xà quá một tia cân nhắc nụ cười thân nhiên nói.

"Chuyện này. . . . Tha cho ta suy nghĩ một chút, đứng rồi, tiểu huynh đệ, ngươi xác định này có về dưới?" Lão đầu nhú chặt mày.

Trần Hữu Tài tự tin tràn đầy nói rằng: "Đương nhiên, nếu dám nói ra, về dưới đã nghĩ kỹ, các loại : chờ Lão nhân gia người không đối ra được ta lại nói đến, bảo đảm bên trong cự phúc, nếu không phải như vậy cái kia trăm lạng bạc trắng ta một phần không nắm!" Mụ nó, này xuyên qua nhân sĩ chính là tốt, đạo văn đến đều là của mình.

Một khắc trời qua, cái kia một nén nhang rốt cục đốt sạch, lão nhân như trước nhú một bộ lông mày.

"Lão nhân gia, thời gian giống như đã đến!" Trần Hữu Tài cười nhắc nhở, ánh mắt lại là chăm chú địa nhìn chăm chăm lão nhân bên cạnh trác thai thượng trăm lạng bạc trắng, sát, cũng sắp tới tay, làm như thế nào vãi len sọc?

"Tiểu huynh đệ, không phải không thừa nhận ngươi ra về trên rất tinh diệu, ta nghĩ ở đây cũng không có ai có thể đối được, tiểu huynh đệ ngươi nói một chút về dưới đến cùng là cái gì?" Lão nhân từ từ hỏi trung tránh thoát đi ra thân nhiên nói, hẳn cũng không tin cái này câu đối còn có về dưới.

"Hừ! Thực sự là quyết tâm cao!" Trần Hữu Tài ở trong lòng âm thầm châm chọc đạo, ánh mắt lại là hướng về chu vi xem xét một vòng la lớn: "Có hay không vị huynh đệ nào có thể đối đến ra? Tiểu đệ nguyện ý phần hân năm mươi lạng!"

Mọi người không có một cái mở miệng, mỗi một người đều đang chờ Trần Hữu Tài cho ra về dưới.

Trần Hữu Tài vừa nhìn trang bức hiệu quả đạt đến sáng khoái hạ lớn tiếng nói: "Về dưới chính là (Trư Trảng Vị Thiết Hào Trường Trảng)!"

"Trư trăng đối trướng gà, trường trăng đối đạm trướng, thực sự là tình diệu đến cực điểm, tuyệt đối hảo đúng vậy! ! !"

Mọi người một mảnh khen hay, Mộ Dung Tuyết cũng là hưng phấn nhảy lên, không biết vì sao, thấy Trần Hữu Tài làm náo động lớn nàng rất kích động, thậm chí so với mình làm náo động lúc vẫn vui vẻ.

"Đạm trướng cùng trường trăng, cũng thật là tuyệt diệu!" Trên đài lão nhân thì thảo tự nói, lập tức nhưng là có chút đau lòng, trăm lạng bạc trắng a, này phải chấp tay tặng người, hơn nữa một nam một nữ này làm không tốt còn muốn tại này ăn không ở không ba ngày, thật sự là thiệt thòi lớn rồi, vốn tưởng rằng lần này đúng đúng liên sẽ không có người có thể chân chính đạt được lợi ích, chỉ là vì tuyên truyền Uyên Ương từ lâu làm hư đầu mà thôi, ai biết này nửa đường lên giết ra Trần Giáo Kim, một nam một nữ này rốt cuộc là ai đây?

Nhưng là mặc kệ thế nào trăm lạng bạc trắng nhất định phải cho, dù sao nhiều người như vậy đang nhìn, nếu như không cho mọi người cũng sẽ không đồng ý, lập tức trực tiếp đem cái kia bạc trắng cầm trong tay hướng về Trần Hữu Tài đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Thân Mật Ve Vãn

"Tiểu huynh đệ đại tài, lão hủ bội phục đến cực điểm, đây là trăm lạng bạc trắng!" Lão nhân vừa cười một bên đem bạc trắng đẩy tới, mặc kệ trong lòng làm sao đau lòng thế nhưng trên mặt mặt mũi công phu còn phải làm tề.

"Cảm tạ rồi!" Trần Hữu Tài không chút nào khách khí : tức giận đem bạc trắng cầm trong tay sau đó liền lôi Mộ Dung Tuyết hướng về đám người bên ngoài đi đến.

Mộ Dung Tuyết bị Trần Hữu Tài lôi các loại giãy dụa các loại phản kháng rất bất mãn kêu la: "Đầu heo, ngươi làm gì vậy, ta còn muốn đi từ lâu này ăn ở đây! Không cần tiền!" Thật vất vả tại một đám người hoan hô hạ đi ra đám người, Trần Hữu Tài hít vào một hơi thật dài như là liếc si như thể nhìn Mộ Dung Tuyết nói rằng: "Ngươi là ngốc × đi! Ngươi cho rằng người ta cho ngươi tiền còn có thể cho ngươi ăn không uống không, liền tính là hấn dám sao? Ta hai tại người này đơn lực bạc, làm không tốt này Uyên Ương từ lâu chính là một cái khác Vọng Xuân Lâu! Lại nói nữa có trăm lạng bạc trắng muốn ăn cái gì không có?"

"Chuyện này. . . . Chuyện này. . . . Liền tính ngươi nói đúng, nhưng là cũng không có thể mắng ta là ngốc ×, nếu là ta ngốc × ngươi chính là đại ngốc xoa!" Mộ Dung Tuyết tuy rằng trong lòng đã đồng ý Trần Hữu Tài thuyết pháp, nhưng là miệng nhỏ nhưng là khí : tức giận phình phình nói.

Trên đài cao lão giả nhìn Trần Hữu Tài cùng Mộ Dung Tuyết hai người, không biết đang suy nghĩ gì, có thể còn đang suy nghĩ cái kia đôi câu đối đây!

Hai người lấy được trăm lạng bạc trắng sau căn bản không dám ở Thanh Phổ huyện làm lỡ thời gian, ai biết cái kia Uyên Ương từ lâu có thể hay không cùng Vọng Xuân Lâu như thể đem hai người chộp tới làm nô lệ? Lại nói Vọng Xuân Lâu người nói không chắc còn có thể vẫn tìm tới Thanh Phổ huyện đến, cho nên nắm chặt tất cả thời gian trở lại kinh thành mới là Vương đạo.

Một người mua hai bộ coi như không tệ quần áo, lại mua rất nhiều sành ăn đồ vật, cuối cùng thuê một cái người chăn ngựa cộng thêm một chiếc xe ngựa, Trần Hữu Tài đem thẳng đến trăm lạng bạc trắng hoa sạch sẽ, thật sự là thịt đau chết, nhưng là Mộ Dung Tuyết nhưng không quan tâm chút nào, ngoài miệng còn không dừng địa nói thăm tiền quá ít không đủ hoa, nếu không phải vì cái kia năm trăm lạng bạc trắng Trần Hữu Tài đều có một loại muốn đem cô gái nhỏ này đập chết kích động.

Sau một ngày! Một chiếc xe ngựa trên con đường lớn chạy như bay, phương hướng chính là kinh thành, nho nhỏ thùng xe thành Trần Hữu Tài cùng Mộ Dung Tuyết hai người thiên địa.

"Hữu Tài ca, ngươi cho ta kể tục giảng cái kia Cổ Bảo Ngọc cùng Lâm Đại Ngọc cổ sự, ta đã nghĩ nghe cái kia!" Mộ Dung Tuyết lôi kéo Trần Hữu Tài ống tay áo một trận làm nũng, nguyên lai ngày hôm nay ở trên xe ngựa cảm giác tê nhát nàng yêu cầu Trần Hữu Tài nói cho nàng cổ sự, liền Trần Hữu Tài liền nói Lâm Đại Ngọc cùng Cổ Bảo Ngọc ái tình cổ sự, vốn là dựa vào viết tiểu thuyết mà sống Trần Hữu Tài biên cổ sự năng lực tuyệt đối là nhất lưu, hơn nữa một đời trước đối với (Hồng Lâu Mộng) quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn, bởi vậy sinh động như thật cổ sự rất dễ dàng liền hấp dẫn Mộ Dung Tuyết.

Trên thực tế âm hiểm Trần Hữu Tài nói cho cùng chỉ là vì thắng lấy Mộ Dung Tuyết phương tâm thôi, thế nhưng mặc kệ thế nào cổ sự bản thân xác thực đủ hấp dẫn nhân.

"Hắc Hắc. . . Ta cảm giác mệt mỏi quá, muốn nghỉ một lát!" Trần Hữu Tài âm hiểm cười cười, mới vừa nói đến then chốt cao / triều, là tuyền đại Ngọc muội muội vẫn là tuyền bảo sai ty ty, đến cùng là trung trinh ái tình vẫn là phục tùng gia mệnh? Cổ Bảo Ngọc đối mặt lựa chọn, Mộ Dung Tuyết vội vã

phải biết phía dưới nội dung, nhưng là Trần Hữu Tài chính là không nói.

"Hữu Tài ca, ta cho ngươi vò vai, ngươi liền không mệt sao?" Mộ Dung Tuyết khấn trương nằm nhoài Trần Hữu Tài trên lưng tay chân vụng về đấm bóp cho hắn, một màn này nếu như cho nàng phụ thân thấy tuyệt đối tức chết, qua nhiều năm như vậy Mộ Dung Tuyết liền hắn đều không có cho xoa bóp quá, bây giờ lại nằm nhoài một tiểu tử trên lưng ngoan ngoãn hầu hạ.

"Ừm, thoải mái, nga. . . . Thoải mái. . . . A. . . . Đại Lực một điểm!" Trần Hữu Tài thoải mái nửa ngồi vừa ăn cây nho một bên hưởng thụ tiểu mỹ nhân xoa bóp, thanh âm kia đậm/đăng đến cực điểm

"Ai! Người tuổi trẻ bây giờ thực sự là đủ mở ra, đại Bạch Thiên. . . . Vẫn như thế đại âm thanh, đòi phong bại tục a!" Thùng xe ở ngoài phu xe ngựa bắt đầu đi lắc lắc đầu không khỏi cảm thán.

"Hữu Tài ca, ngươi có thể hay không không muốn phát ra âm thanh?" Mộ Dung Tuyết mặt đỏ tới mang tai nhỏ giọng nói rằng.

Trần Hữu Tài lúc này mới có chút lúng túng đành chỉ tiếng kêu, không nhin ở trong lòng thầm mắng đả quốc nhân đem ái tình động tác mãnh đập đập để như vậy, thế cho nên để hắn trường kỳ mê li, hiện tại không tự chủ chỉ cần có thư thích cảm giác sẽ phát sinh cùng loại ba giáo viên Thương Lão Sư công tác lúc âm thanh, đả quốc động tác mãnh thật sự là hại người rất nặng a.

"Hữu Tài ca, có thể hay không, ta một bên đấm bóp cho ngươi, ngươi một bên cho ta nói tiếp a?"

"Ừm, có thể, bắt quá trước đây trước tiên kêu một tiếng hảo ca ca cho ta nghe nghe!" Trần Hữu Tài vô sỉ nói rằng, cố định giá khỏi điểm, hắn có thể nhìn ra Mộ Dung Tuyết đối với mình không bài xích, thậm chí có hảo cảm, dưới tình huống này liền muốn da mặt dày một điểm các loại ve vãn, như vậy mới có thể cấp tốc tăng thêm cảm tình, cũng chỉ có như vậy mới có thể nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ đạt được khen thưởng, nghĩ tới đây 1000 lạng bạc còn có trong truyền thuyết chiếc nhẫn trừ vật Trần Hữu Tài một trận kích động.

"Chuyện này. . . Không muốn!" Mộ Dung Tuyết mặt càng thêm đỏ, giống như là chín dưa hấu nhưong, trong lòng không khỏi hờn dỗi Trần Hữu Tài thực sự là một cái vô sỉ đại sắc lang, âm thanh tiểu nhân : nhỏ bé như là muỗi như thế.

Trần Hữu Tài hô hấp trong nháy mắt dồn dập lên, mặt nó, thiếu chút nữa nhin không được, chẳng lẽ không biết 'Không muốn' cái từ này không thể nói lung tung sao? Làm không tốt sẽ làm hắn mất đi lý trí! Trần Hữu Tài cố nén dục vọng ở trong lòng bất mãn kháng nghị, vừa này Mộ Dung Tuyết cái loại này tựa như làm nũng âm thanh ở bên tai của hắn vang lên giống như là xuân dược như thế, làm hại hắn thiếu chút nữa lung tung nã pháo.

Này chủ yếu hay là bởi vì Trần Hữu Tài nghĩ cái kia bạc cùng chiếc nhẫn trừ vật, nếu tới một cái cường bạo, Mộ Dung Tuyết còn không hận chết hắn, còn làm sao đạt được phương tâm? Còn làm sao thu được khen thưởng? Cho nên mới không có lên lòng xấu xa.

"Vù vù. . . . Nhất định phải bình tĩnh, đại cục làm trọng, đợi được ta chiếm được cô gái nhỏ này tâm, sau đó còn không phải là muốn đẩy ngã liền đẩy lên?" Trần Hữu Tài sâu sắc địa hút vài hơi khí ở trong lòng đối với mình nói.

Thấy Trần Hữu Tài đem con mắt nhắm lại không tiếp tục nói nữa Mộ Dung Tuyết cuống lên còn tưởng rằng Trần Hữu Tài sinh khí : tức giận, cũng bắt chập lên cái gì, tại cổ của hắn nơi vùi vàng nhỏ giọng hô: "Hảo ca ca. . . ."

"Mặt nó, ta lặc cái sát. . . . Muốn đòi mạng a. . . ." Trần Hữu Tài ở trong lòng cuống mọ không ngừng, một cái tay chăm chú che đững quần, tiểu đệ đệ đã làm tốt bất cứ lúc nào chiến đấu chuẩn bị, chỉ cần hắn ra lệnh một tiếng chính là chết trận sa trường cũng tuyệt không đầu hàng.

"Hữu Tài ca, ngươi làm sao vậy? Có phải hay không sinh bệnh" Mộ Dung Tuyết quan tâm hỏi.

"Ta nói đại tỷ, ngươi chẳng lẽ không biết chính mình lớn bao nhiêu mị lực a? Không phải buộc ta phạm tội sao?" Trần Hữu Tài phần hận.

"A?" Mộ Dung Tuyết lúc này mới phản ứng lại, sắc mặt đỏ chót cúi đầu không biết nên nói cái gì.

Một hồi lâu quá khứ Trần Hữu Tài bình tĩnh rất nhiều, ngẩng đầu cười nói: "Được rồi, ta bây giờ cho ngươi kể tục kể chuyện xưa!" Vẫn là kể chuyện xưa đi! Bằng không thì ai biết cô gái nhỏ này tiếp đó sẽ làm gì để hắn mất đi sự khống chế sự đây?

"Tốt, Hữu Tài ca ngươi thật tốt!" Mộ Dung Tuyết vỗ tay bảo hay.

"Lại nói Cổ Bảo Ngọc rất yêu Lâm Đại Ngọc, nhưng là Tiết Bảo Thoa cũng là một đại mỹ nữ, hơn nữa là đại gia khuê tú, trong nhà mọi người chọn trúng, làm sao bây giờ đây? Cuối cùng không có biện pháp hai người đều cưới, hơn nữa Tiết Bảo Thoa cùng Lâm Đại Ngọc bên người từng người của hồi môn một đứa nha hoàn, như vậy chúng ta Bảo Ngọc ca ca tả ủng hữu bảo, hạnh phúc hoàn mỹ!" Trần Hữu Tài không biết xấu hổ nói rằng, đem nguyên tác đều sửa lại, đương nhiên làm như vậy cũng là có tư tâm, vì sau đó chính mình tả ủng hữu bảo cuộc sống tốt đẹp hiện tại nên hảo hảo đặt nền móng, từ từ tưởng lên bất tri bất giác.

"A? Ta còn tưởng rằng Cổ Bảo Ngọc sẽ mang theo Lâm Đại Ngọc bỏ trốn đây!" Mộ Dung Tuyết có chút thất vọng nói rằng.

Trần Hữu Tài liếc mắt, đưa tay liền cho tiểu nha đầu một cái nạo qua băng: "Ngươi cái tiểu nha đầu xem tiểu thuyết đã thấy nhiều chứ? Vẫn bỏ trốn, ngươi suy nghĩ một chút muốn là hắn ngươi có thể bỏ trốn được không? Lại nói ngươi bỏ trốn cha mẹ ngươi người nhà sao làm? Mấy người hạnh phúc hoàn mỹ ở chung một chỗ không phải rất tốt sao?"

"Nhưng là như vậy Cổ Bảo Ngọc thật có lỗi Lâm Đại Ngọc a!" Tiểu nha đầu bất mãn nói.

"Chỉ cần thương người, người quân hán cười mấy cái lão bà đây? Hơn nữa người suy nghĩ một chút muốn là một mình người chiếu cố tướng công của người nhiều luy a, có mấy người tỳ muội đồng thời nhiều ung dung, lúc không có chuyện gì làm vừa không mấy người nói chuyện phiếm lái nhai tán gẫu còn sẽ không cảm thấy tịch mịch!" Trần Hữu Tài âm hiểm nói rằng.

Mộ Dung Tuyết suy tư gật đầu: "Ngạch? Nói thật hay như cũng vui!"

...

Lại là nửa tháng trôi qua, dọc theo đường đi Trần Hữu Tài nói vài cái kinh điển trường thiên cổ sự, còn có một chút chuyện cười suy nghĩ đột nhiên thay đổi, dọc theo đường đi tiếng cười nói nói không ngừng, Mộ Dung Tuyết hoàn toàn không đem hán khi người ngoài, nhưng là để Trần Hữu Tài đau "\$%^" chính là hệ thống vẫn không có nói kỳ hán nhiệm vụ hoàn thành, chẳng lẽ là hệ thống xảy ra vấn đề? Vẫn là Mộ Dung Tuyết vẫn không có yêu hán đây.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Nhiệm Vụ Hoàn Thành

Xe ngựa rốt cục đi tới kinh thành, thấy khí thế kia rộng rãi kinh thành tường thành còn có cái kia phồn hoa phố lớn, Trần Hữu Tài có một loại trở lại Hoa Hạ 21 thế kỷ cảm giác.

"Cô nàng, nhà người ở địa phương nào a?" Trần Hữu Tài có chút ngạc nhiên, nhìn một đường đều không có hỏi, hiện tại rốt cục có thể hỏi.

"Chuyện này. . . Ta muốn nói nhà ta tại Trấn Tây Tướng Quân phủ người tin sao?" Mộ Dung Tuyết cẩn thận từng li từng tí một nói rằng.

Trần Hữu Tài không phải là cái gì hai kẻ ngu si, vừa nghe lời này thì có một chút suy đoán, lập tức giật mình nhìn Mộ Dung Tuyết: "Lẽ nào phủ tướng quân là ~~~~~ "

Mộ Dung Tuyết có chút hơi sợ gật đầu: "Thật có lỗi, Hữu Tài ca, ta lúc đó không phải cố ý lừa gạt của người, sau đó người cũng không có hỏi ta, cho nên ta tài chưa nói, cha ta là Trấn Tây Đại Tướng Quân, ông nội của ta đã từng cũng là Đế Quốc Tướng Quân, sau đó chết trận sa trường, bà nội bị phong Nhất Phẩm phu nhân!"

Trần Hữu Tài kích động, mụ nó, ngum nước đều sắp chảy ra, vốn tưởng rằng Mộ Dung Tuyết là kinh thành cái nào kinh thương đại gia tộc gia tiểu thư, ai biết vẫn là đánh giá thấp, sát, dĩ nhiên là Trấn Tây Đại Tướng Quân thiên kim, cái này cần nhiều trâu bò a? Không được ~~~~~ ta đến ôm chặt này bắp đùi, dưới cây to hào hóng gió a!

Thấy Trần Hữu Tài không nói lời nào ngây người đáng về Mộ Dung Tuyết còn tưởng rằng hán tức giận, không khỏi khẩn trương nhỏ giọng nói rằng: "Hữu Tài ca, thật có lỗi, ta thật không phải là cố ý lừa gạt của người, người không nên tức giận có được hay không?" Vừa nói một bên lời Trần Hữu Tài cánh tay làm nũng.

Trần Hữu Tài đang muốn nói mình nhất định sẽ nương theo người một đời một thế, nhưng là ngược lại vừa nghĩ nếu như vậy giống như hiệu quả không phải rất tốt, lúc cần thiết đến trang bức mới có thể đưa đến hảo hiệu quả, lập tức trên mặt loé lên một tia bi thương địa thần sắc, quay về Mộ Dung Tuyết thân nhiên nói: "Ha ha. . . . Ta không có sinh khí, hiện tại đã đến kinh thành, Mộ Dung Đại tiểu thư người có thể trở về nhà, ở cùng với người tháng ngày rất vui vẻ rất tốt đẹp, đoạn này tình duyên liền để chúng ta sâu sắc địa chôn ở trong lòng, đợi được lão ngày đó muốn là hán còn có thể nhớ tới, vậy thì lấy ra hồi ức hồi ức đi! Gặp lại!"

Trần Hữu Tài trên mặt là nhân nhật thất lạc, vô tận thương cảm, trông mắt màu đen bên trong tràn đầy u buồn vẻ, hán lúc này giống như là một cái vì tình sở khốn tang thương thi nhân, khiến người ta nhìn đau lòng.

Mộ Dung Tuyết trong mắt cầu đầy nước mắt, nàng không nghĩ tới hậu quả sẽ nghiêm trọng như vậy, thấy Trần Hữu Tài tiêu sái xoay người, trong nháy mắt đó nàng tài biết mình đã sâu sắc yêu cái này yêu thích nói giỡn, tham tài sợ chết đầu heo rồi!

"Ta sát, mụ nó, lẽ nào thật sự không cho ta trở về? Sát! Lão tử thua thiệt lớn, này trang bức trang quá mức rồi!|" đi ở phía trước Trần Hữu Tài các loại thấp thòm, nếu như chữa lợn lành thành lợn què hán khẳng định hỏi hận muốn chết, không khỏi bước chân đều biến chậm.

Đang lúc này trong chớp mắt một cái mềm mại thân thể từ phía sau ôm lấy hán: "Thật có lỗi! Hữu Tài ca, người tha thứ ta đi, ta không muốn mất đi người!" Mộ Dung Tuyết động tình gào khóc.

Cùng lúc đó hệ thống cái kia thanh âm lạnh như băng tại bộ não vang lên: "Nhiệm vụ hoàn thành - thu được khen thưởng! ! !" Một giây sau một cái cổ phác màu đồng xanh nhẵn đột ngột xuất hiện ở Trần Hữu Tài tay trái ngón trỏ lên, trong nháy mắt một loại cảm giác kỳ diệu lượn lờ tại trong lòng, cái này cổ phác nhẵn tựa hồ có sinh mệnh như thế để hắn có một tia huyết mạch liên kết cảm giác.

"Ta lặc cái sắt, nhẵn tới, bạc đây?" Sờ sờ trên tay nhẵn, Trần Hữu Tài yêu thích không buông tay, nhưng là lập tức nhớ tới cái kia 1000 lạng bạc, không khỏi sốt ruột lên.

"Hệ thống đưa ra: 1000 lạng bạc tại trong giới chỉ!"

"Vậy làm sao mở ra nhẵn a?" Trần Hữu Tài lúc này mới nhớ tới đây là chiếc nhẵn trữ vật hoàn toàn yên tâm lập tức đang yên lặng hỏi.

"Hệ thống đưa ra: tập trung lực lượng tinh thần ở trong lòng mặc niệm liền có thể mở ra Thanh Long chiếc nhẵn trữ vật!"

Mộ Dung Tuyết sắc mặt tái nhợt ha ha cười nói: "Hữu Tài ca, nói chuyện với người a? Lẽ nào người thật sự rất chán ghét ta, lẽ nào ta đúng là nhất xưng tình nguyên (đơn phương mong muốn)? Ha ha. . . ." Chỉ là trong tiếng cười tuyệt vọng thương cảm khiến người ta nghe tâm đều sắp nát, Trần Hữu Tài lúc này mới phản ứng lại, không khỏi thầm mắng mình không hiểu thương hương tiếc ngọc, khẩn trương xoay người lại thâm tình nhìn Mộ Dung Tuyết, dùng cái kia lớn nhất từ tính âm thanh nói rằng: "Giờ này khắc này có một phần chân thành ái tình đặt ở trước mắt của ta, nếu như ta không thể quý trọng đợi được mất đi thời điểm nhất định sẽ hối hận không kịp, trời cao cho ta cơ hội này, ta chỉ muốn đứng đúng người nói ba chữ (ta yêu người), nếu như nhất định phải tại phần này yêu gia một cái kỳ hạn, ta hy vọng là. . . Mười ngàn năm!"

"Người cái bại hoại, đại phôi đản, làm ta sợ muốn chết. . . Ô ô ô. . . ." Trong nháy mắt Mộ Dung Tuyết nước mắt rơi như mưa, vừa nãy oan ức đều bộc phát ra, nằm nhoài Trần Hữu Tài ngực nằng khóc đến kinh thiên động địa.

Trần Hữu Tài nhẹ nhàng mà ôm trong lòng thiếu nữ, giờ khắc này là một loại cảm giác kỳ diệu, dĩ nhiên không có một tia dục vọng, có chỉ là sủng nịch cùng thương yêu, có thể bé gái này từ lâu sâu sắc địa khắc ở trong lòng mình đi!

Một hồi lâu qua đi, Mộ Dung Tuyết ngẩng đầu lên, hai mắt đầm lệ, nước mắt như mưa, khiến người ta nhìn có một loại ta thấy mà yêu cảm giác, Trần Hữu Tài trong lòng nhu tình vạn trượng, duỗi ra ấm áp bàn tay lớn nhẹ nhàng mà đem cái kia óng ánh nước mắt nhỏ lau đi, một bên lau chùi vừa nói: "Tuyệt nhi, ta sẽ không rời khỏi của người! Vĩnh viễn sẽ không!"

"Đại phôi đản người thật tốt!" Mộ Dung Tuyết nín khóc mỉm cười.

"Ngạch? Đại phôi đản vẫn đúng là hảo? Được rồi! Tâm tư của nữ nhân không phải chúng ta phạm nhân có thể đoán được!" Trần Hữu Tài bất đắc dĩ âm thầm nói thầm.

Kinh thành phồn hoa trên đường phố Mộ Dung Tuyết chăm chú địa lôi kéo Trần Hữu Tài tay, một bên vui vẻ địa vì hắn giới thiệu sành ăn chơi vui một bên bồn bồn khiêu khiêu như là một con mèo vừa thả ra lỏng sắt tiểu điều nhi.

Trần Hữu Tài là đến từ Địa Cầu xuyên qua nhân, đối với Đại Càn vương triều không phải rất thông hiểu, nếu là hắn sinh trưởng ở địa phương Đại Càn triều bách tính sẽ biết Trần Tây Đại Tướng Quân lợi hại bao nhiêu, hơn nữa Mộ Dung gia đời đời đều là tay nắm trọng binh đại tướng, cho nên phủ tướng quân quy mô rất lớn rất lớn.

Trần Hữu Tài đứng ở phủ tướng quân trước cửa chăm chú nhìn (Mộ Dung phủ) ba chữ to, nội tâm điên cuồng chấn động, giống như là tại quan sát một hồi rung động lòng người kinh thế đại chiến như thế, thậm liệt tiếng gào. . . Máu đỏ như máu tà dương. . . Gay mũi mũi máu tươi từng màn từng màn xuất hiện ở Trần Hữu Tài trong đầu, như là tại xem một hồi điện ảnh, hoặc như là người lạc vào cảnh giới kỳ lạ.

"Hữu Tài ca, người. . . Người làm sao vậy?"

"Ngạch? Không có chuyện gì!" Trần Hữu Tài lúc này mới phản ứng lại, trong nháy mắt có một loại tái thể làm người cảm giác, mồ hôi lạnh tràn trề, trong lòng khiếp sợ tới đỉnh, này ba chữ to thật lớn ma lực, dĩ nhiên để hắn hãm sâu trong đó không thể tự thoát ra được, trong lòng không khỏi hơi động hỏi: "Tuyệt nhi, này ba chữ to là : do ai viết?"

"Là chúng ta Mộ Dung gia một vị vũ lực Thông Thiên tổ tông, cụ thể là ai ta cũng không biết, thế nhưng nghe phụ thân từng nói vị này tổ tông đã từng cùng Đại Càn triều khai quốc Đại Đế đánh đông dẹp tây giành chính quyền, một thân võ công xuất thần nhập hóa!" Mộ Dung Tuyết thâm tình kiêu ngạo nói.

"Không trách được như vậy, vũ lực Thông Thiên, thế giới này xem ra cũng không phải là cùng Hoa Hạ cổ đại như thế a! Này mấy cái đại tự làm sao cảm giác có điểm giống khởi điểm bên trong huyền ảo tiểu thuyết cao thủ bày ra thực lực thủ pháp đây? Lẽ nào thế giới này là một cái huyền huyền thế giới?" Trần Hữu Tài hơi nghi hoặc một chút, mãnh liệt sự kích động ở trong lòng bốc lên không ngừng, một đời trước xem huyền ảo tiểu thuyết liền hưởng hưởng về có một ngày mình có thể tự thể nghiệm trong tiểu thuyết cái loại này giờ tay hủy thiên diệt địa, xuất chương phá núi khô cuộn cuộn cảm xúc mạnh mẽ, hiện tại giống như thật sự có như vậy một tia cơ hội, hắn có thể không kích động sao?

"Trời ạ! Là đại tiểu thư, đại tiểu thư ngài tại sao trở về rồi!" Đang lúc này bọn gia đình vừa nhìn là Đại tiểu thư trở lại, khẩn trương chạy ra ngoài cửa kích động mà đem Mộ Dung Tuyết vây vào giữa "chúng tinh phùng nguyệt" giống như đi vào phủ tướng quân.

Mà Trần Hữu Tài cứ như vậy yên lặng theo ở phía sau không nói câu nào, con mắt thỉnh thoảng lại nhìn trái nhìn phải quan sát tình huống chung quanh.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Mê Người Nhiệm Vụ

Lão phu nhân nghe nói chính mình tôn nữ bảo bối trở về trực tiếp vui vẻ.

"Nhanh. . . . Nhanh cho ta đem Tuyết nha đầu cho ta dẫn đến, bao lớn hài tử, vẫn một điểm không bớt lo, hần cha mấy ngày trước trả lại tin nhắc lên nha đầu này có chưa có trở về đây! Cuối cùng là trở lại ~~~~" lão phu nhân vừa nói một bên khiến người ta đưa nàng nâng dậy.

Trần Hữu Tài theo mọi người đi tới hậu viện trực tiếp bị gia nô ngăn cản, nguyên lai đã đến lão phu nhân đi ngủ gian phòng, hần cũng không có quyền lợi tiến vào, chỉ có thể cùng đông đảo gia nô như thế chờ ở bên ngoài.

Một hồi lâu một đứa nha hoàn tại chúng gia nô ánh mắt hâm mộ hạ đem Trần Hữu Tài dẫn theo đi vào.

Đây là một gian trang sức đơn giản cổ phác gian phòng, nhân nhạ đàn hương tràn ngập tại chớp mũi, một vị lão bà ngồi ở bàn tròn bên cạnh, mà bên cạnh nàng đứng chính là Mộ Dung Tuyết cùng một cái ước chừng năm mười, sáu mười tuổi lão đầu.

Trần Hữu Tài cũng coi như là thức thời vụ người, tuy rằng rất khó chịu cổ đại những này rườm rà lễ tiết, thế nhưng vì càng tốt hơn sống sót vẫn là không thể không thích ứng trò chơi pháp tắc, chỉ ít tại hần không có năng lực thay đổi tất cả những thứ này thời điểm phải học được thích ứng, vừa vào phòng ngủ Trần Hữu Tài chính là ôm quyền gấp cung kính mà nói rằng: "Trần Hữu Tài gặp gỡ lão thái thái!"

Cái kia lão quá cứ như vậy ngồi ở bàn một bên mỉm cười tỉ mỉ Trần Hữu Tài, một hồi lâu cười nói: "Rất tốt một hài tử, nghe Tuyết nha đầu nói dọc theo con đường này nhờ có đến của ngươi bảo hộ mới có thể thuận lợi đi tới kinh thành, lão hủ cảm ơn nhiều!"

"Không dám, không dám, bảo hộ Đại tiểu thư là tiểu tử phải làm!" Trần Hữu Tài khấn trương nói rằng, lo sợ tát mết mặt mày đáng vẻ trang vẫn là rất giống.

"Ừm, sau đó ngươi liền ở lại Mộ Dung phủ đi! Đúng rồi, Từ quản gia, chờ sau đó ngươi an bài cho hần một cái việc xấu làm!" Lão phu nhân quay về một bên lão đầu nói rằng.

"Vâng! Lão phu nhân!" Từ quản gia cung kính mà nói rằng.

Lập tức Trần Hữu Tài đã bị Từ quản gia dẫn theo xuống, vừa vặn Mộ Dung phủ khuyết một cái hoa phó, nguyên lai cái kia lão Hoa phó ngày hôm trước về nhà dưỡng bệnh, liền tại Từ quản gia an bài xuống Trần Hữu Tài thành Mộ Dung phủ một tên người làm.

"Mụ nó, lão tử thành hoa phó rồi! Cái kia tử lão quá hợp chó này thí quản gia khẳng định có một chân, thật không nhìn ra này tử quản gia nặng như vậy khâu vị! Tám mươi tuổi lão quá đều không buông tha." Trần Hữu Tài không nghĩ tới chính mình vừa từ quy nô trung trốn thoát lại thành hoa phó, hay là hần / mụ / nô bộc, bất quá bất kể như thế nào cũng coi như là có cái an thân nhà.

Liên tiếp mấy ngày Trần Hữu Tài mỗi ngày buổi sáng lên chỉ cần tiến một tiểu hoa cô cái gì, nhân muốn chết, Mộ Dung Tuyết giống như là quên mất như thế cũng không tới nhìn hần, Trần Hữu Tài đều sắp biệt ra bị bệnh. May là còn có cái kia chiếc nhẫn trữ vật, hần bây giờ đã sẽ dùng chiếc nhẫn trữ vật, chỉ cần ở trong lòng tàn nhẫn mà nghĩ mở cho ta, trong nhẫn đồ vật liền có thể lấy ra. Vừa bắt đầu Trần Hữu Tài vẫn cảm giác rất mới mẻ các loại nắm tiến vào xuất ra, sau đó phát hiện như vậy rất tiêu hao tinh lực một đến rất cũng là không lại chơi.

"Sát! Cái kia nha đầu chết tiết kia sắp tới liền đã quên ta, trước đó vài ngày chỉ là gặp phải khó khăn, sau đó ta là nàng duy nhất dựa vào thôi, hiện tại không lại cần rồi! Ai ~~~~ nữ nhân biến tâm đều là nhanh như vậy!" Trần Hữu Tài trong miệng ngâm một cọng cỏ âm thầm địa thầm nghĩ. Nghĩ đi nghĩ lại không khỏi hướng về bốn phía nhìn lại, lúc này vẫn là đại buổi sáng cũng không có người nào, vừa vặn có thể có cơ hội chuẩn bị, nghĩ tới đây Trần Hữu Tài từ trong bụi hoa chui ra, dựa vào ký ức hướng về Mộ Dung phủ cửa trước đi đến.

Cách cửa trước một khoảng cách nơi Trần Hữu Tài chậm lại, trước mắt là hai cái thủ vệ gia nô, vậy phải làm thế nào đây? Giống như gia nô không thể tùy tiện ra ngoài phủ, sau một khắc trong tay xuất hiện mấy lượng bạc, Trần Hữu Tài cười hi hi, có bạc dễ làm sự, liền cứ như vậy nghênh ngang hướng về cửa lớn đi đến.

Quả nhiên vừa đi tới cửa đại môn đã bị nhân ngăn lại: "Có Từ quản gia ra ngoài lệnh bài sao?"

"Từ quản gia ra ngoài lệnh bài? Ngạch? Cái này giống như thật không có có!" Lâm Thiên đầu "\$%^" vẫy vẫy tay, sau đó đem bạc đẩy tới: "Hai vị tiểu ca, ta là mới tới, tiểu thư sắp xếp ta đi ra ngoài làm ít chuyện, này mấy lượng bạc xem như là ta hiếu kính hai vị, hai vị tiểu ca hành cái thuận tiện!"

"Chuyện này. . ."

Hai cái trông của nô bộc có chút do dự, dù sao cũng là mấy lượng bạc, đối với bọn hần mê hoặc có thể nói không nhỏ, nhưng là một mình bỏ mặc lại trái với Mộ Dung phủ quy củ, trong lúc nhất thời dấy dưng.

Trần Hữu Tài con người chuyển động nhỏ giọng nói: "Có người hỏi các người liền nói ta nói vì tiểu thư làm việc tài đi ra ngoài!"

"Đứng đứng đứng. . . . Người là vì tiểu thư làm việc đi!" Hai cái nô bộc sáng mắt lên trực tiếp Hoan Hoan hi hi thủ hạ bạc.

Trần Hữu Tài đi ra Mộ Dung phủ nhất thời cảm thấy một trận sáng khoái, tại Mộ Dung phủ trung tuy rằng không lo ăn uống, nhưng là quả thực có thể biết người chết, cùng ngồi tù không có cái gì khác nhau, vẫn là hiện tại cảm giác hảo.

Dọc theo đường đi, cửa hàng cái gì rất nhiều rất nhiều, nhân cũng rất nhiều, thế nhưng đại đa số đều là Nam nhân, đây hẳn là bởi vì nữ nhân không thể tùy ý ra ngoài nguyên nhân đi! Trần Hữu Tài cứ như vậy mang nhiều hứng thú đi từ từ, một đôi trông mắt màu đen nhưng là tỉ mỉ quan sát, lui tới người đi đường hầu hạ, chu vi tiểu thương tiểu buôn bán đồ vật...

Một người không chỗ nương tựa ở cái này thế giới khác, nếu muốn sống sót không dễ dàng, tiền tài thực lực như thế cũng không thể thiếu hụt, liên quan với tự thân thực lực Trần Hữu Tài không có cách nào, hẳn không có bí tịch võ công càng không có một cái cường đại giáo viên, nhưng là kiếm tiền đối với hắn mà nói thật sự không tính khó, dù sao cũng là đến từ Địa Cầu người, tùy tiện xuất ra như thế cũng có thể đại kiếm một khoản.

"Những người này hầu hạ rất xấu rất bảo thủ, nếu như đem trên địa cầu quần áo kiểu dáng làm ra, nhất định sẽ đại hòa!" Quan sát đến nửa ngày Trần Hữu Tài thì thảo tự nói như là quyết định cái gì, đang lúc này một trận hương khí nhẹ nhàng lại đây, tham lam hít sâu một hơi ngẩng đầu nhìn lại, (Thịnh Thế từ lâu) bốn cái kim quang lóe lóe đại tự ở tòa này ba tầng lầu các trung gian điều khắc, dưới ánh mặt trời phản xạ ra tia sáng chói mắt.

"Sùng sục sùng sục. . . ." Cái bụng không tranh khí : tức giận phát ra âm thanh, Trần Hữu Tài không có nửa phần do dự hướng về từ lâu kia liền đi đi, ngược lại trong nháy mắt còn có hơn chín trăm lượng bạc đây.

"Công tử, mời tới bên này!" Không hổ là đại từ lâu, mới vừa vào cửa có một loại tựa như người phục vụ như thế nam tử dẫn Trần Hữu Tài hướng về một bên không vị đi đến, từ lâu một tầng rất lớn, nhân cũng rất nhiều, thế nhưng chính thể bố cục vẫn tính ngăn gọn sạch sẽ, từng sợi từng sợi món ăn hương tranh phần nhào vào trong mũi.

Ngồi ở ghế dựa lên buồn bức ngăn ngắt, nếu như tại kiếp trước Trần Hữu Tài khẳng định lấy điện thoại di động ra treo ghẹo mải, mà bây giờ là tại thế giới khác, thực sự không có chuyện làm, chỉ có thể nghe một chút chu vi truyền đến thanh âm.

"Tứ Dũng, người biết không? Sau nửa tháng Minh Nguyệt Lâu trấn lâu chi bảo Liễu cô nương đều sẽ lấy chồng, có người nói Minh Nguyệt Lâu đã bán tiếng, ai giá tiền cao ai đem thu được Liễu cô nương đầu đêm!"

"Biết, to lớn như vậy tin tức người nào không biết? Ta vẫn nghe nói Tôn thư ký quan gia Đại công tử Tôn Tường, nội các Đại học sĩ Lưu Đại người ta Nhị công tử Lưu Cường các loại : chờ vài cái chân chính kinh thành công tử ca cũng sẽ trình diện, đến thời điểm chính là xem mấy công tử này ca tranh đoạt, chúng ta dân chúng bình thường có thể chứng kiến Liễu cô nương phương dung cũng đã rất thỏa mãn rồi!"

"Nếu là ta có thể lấy Liễu cô nương làm vợ chính là thiếu hoạt hai mươi năm đều!"

"Đừng làm mộng đẹp rồi!"

Hữu phía trước một bàn hai người trẻ tuổi một bên uống chút rượu một bên lớn tiếng nói, Trần Hữu Tài càng nghe càng hiếu kỳ, Liễu cô nương? Xấu như vậy xoa? Lễ nào đẹp để đến tái Tây Thi so với Điều Thuyền trình độ rồi? Ta có phải hay không muốn đi xem một chút đây? Trần Hữu Tài tại trong lòng có chút xoắn xuýt nghĩ đến.

"Đình linh ~~~~ hệ thống nhiệm vụ - sau nửa tháng đêm trăng tròn thành công mua lại Liễu Phiêu Phiêu ** - nhiệm vụ khen thưởng - tăng thêm thân thể phòng ngự năm mươi phần trăm, thu được võ học công pháp (Lăng Ba Vi Bộ)" đột nhiên xuất hiện hệ thống âm thanh đem Trần Hữu Tài sợ hết hồn.

Trần Hữu Tài nửa ngày không nói gì, sắc mặt từ hồng đến bạch lại từ bạch đến hồng, đau "%^" muốn chết, mụ nó, thật sự chính là công tử bột đường thành hệ thống, đến bây giờ hệ thống kết nối với cái này tổng cộng phát tài rồi ba cái nhiệm vụ, một người là anh hùng cứu mỹ nhân, một người là thu được mỹ nữ phương tâm, hiện tại lại tới một cái mua người ta đầu đêm, Trần Hữu Tài có một loại muốn mắng người kích động, hết lần này tới lần khác phần thưởng này như vậy mê người để hắn không đành lòng từ chối.

"(Lăng Ba Vi Bộ)! ! ! Trời ạ! Nếu như ta sẽ Lăng Ba Vi Bộ sau đó còn sợ cái gì? Sinh mệnh cũng coi như là có bảo đảm! Nhưng là nhiệm vụ này cũng quá khó khăn chứ?" Trần Hữu Tài ở trong lòng âm thầm nói thầm, trong tiềm thức từ lâu quyết định cố gắng một chút hoàn thành cái này nhìn như không thể nào hoàn thành nhiệm vụ.

Chương 12: Vạn Lạng Bạc Trắng - Thất Bại Trùng Phạt

Bất tri bất giác tiểu nhị đem rượu món ăn đã bung lên, Trần Hữu Tài bình tĩnh rất nhiều, vừa uống rượu dùng bữa vừa nghĩ tới đến cùng thế nào mới có thể hoàn thành nhiệm vụ, đầu tiên này Liễu Phiêu Phiêu thật giống như là rất nhiều gia súc nữ thần, thậm chí bao gồm cái gì nội các Đại học sĩ, triều đình thầy ký gia công tử cái gì, những này Quan Nhị Đại Phú Nhị Đại không cần phải nói rất giàu, nếu muốn đoạt đồ ăn trước miệng hổ nhất định phải bút lớn bút lớn tài chính, này vẫn là việc nhỏ, then chốt là cho dù thành công, lấy bối cảnh của hắn có thể hay không nửa đường bị người giết chết còn chưa chắc chắn đây.

"Hai vị huynh đệ, không ngần ngại ta tại này uống một chén chứ?" Trần Hữu Tài bụng bầu rượu đứng dậy đi tới hai người kia chính đang thảo luận sau nửa tháng Liễu Phiêu Phiêu lấy chồng gia súc bên cạnh bàn cười nói.

"Ngạch? Không. . . . Không ngần ngại!"

"Đa tạ hai vị rồi!" Trần Hữu Tài vui vẻ địa ngồi xuống, hai người kia mắt to trừng mắt nhỏ vô cùng không rõ, bọn họ cũng không nhận ra người này a! Hơn nữa chu vi còn có chỗ ngồi, vì sao liền muốn ngồi ở đây, lập tức một người đầu trọc tò mò hỏi: "Huynh đài, người có chuyện gì không?"

"Ha ha. . . . Là như vậy, vừa này một người ở bên kia uống rượu, đột nhiên nghe được hai vị huynh đài nói cái kia Liễu cô nương, sau đó người hiểu được. . . ." Trần có mới lộ ra Nam nhân mới có thể nhìn ra hiểu nụ cười.

Hai người kia vừa nghe Trần Hữu Tài liền biết tiểu tử này khẳng định giống loại người như bọn hắn cũng là muốn muốn chứng kiến Liễu cô nương phương dung con cóc, không khỏi cảm giác thân thiết, nụ cười trên mặt càng thêm dày đặc, không khỏi bụng chén rượu lên: "Người anh em, thực sự là tri kỷ, làm thịt này bô!"

Trần Hữu Tài không sao yêu thích uống rượu, bất quá vì có thể có được hữu dụng tin tức hắn vẫn là buộc chính mình uống một hơi cạn sạch.

"Ha ha. . . . Huynh đệ là sáng khoái nhân, uống rượu ngay thẳng! Ta yêu thích!" Trong đó một người hán tử thấy Trần Hữu Tài không nói hai lời trực tiếp một cái giết chết không khỏi hào khí đột ngột sinh ra cười ha ha.

Trần Hữu Tài lúng túng phối hợp cười cười, trực tiếp hỏi: "Hai vị huynh đệ, ta là ngoại lai nhân, gần nhất vừa mới đến kinh thành, đối đồ vật gì đều không thể nào quen thuộc, nhưng là vừa này nghe hai vị nói cái gì Liễu cô nương lấy chồng, cái kia Liễu cô nương có phải là rất đẹp hay không a?"

Nghe thấy Trần Hữu Tài nhắc lên Liễu Phiêu Phiêu hai người hứng thú chớp giẫy trong lúc đó liền lên tới, cái kia đầu trọc khắp khuôn mặt là vẻ đặc ý nói rằng: "Ta nói người sao không biết Liễu cô nương đây? Nguyên lai là quê người nhân, người biết không? Ở kinh thành Liễu cô nương nhưng là một cái đại danh nhân, kinh thành tổng cộng có tứ đại mỹ nữ, một người là Cửu công chúa Cố Linh Nhi, một người là Trần Tây Đại Tướng Quân gia thiên kim Mộ Dung Tuyết, một người là Hữu Tướng gia thiên kim Đỗ Tư Tư, còn có một cái chính là Minh Nguyệt Lâu Liễu Phiêu Phiêu rồi! Kinh thành tứ đại mỹ nữ trung mặt khác ba cái không phải công chúa chính là thiên kim, nhưng là Liễu Phiêu Phiêu nói trắng ra là chính là kỹ nữ, ngay cả như vậy vẫn có thể cùng ba người kia kỷ danh, người suy nghĩ một chút này Liễu Phiêu Phiêu có bao nhiêu mỹ?"

Nghe cái kia đầu trọc giới thiệu Trần Hữu Tài tâm dần dần chìm xuống dưới, tựa hồ nhiệm vụ lần này hoàn thành độ khả thi là số không a, như vậy một cái khuynh quốc Khuynh Thành đại mỹ nữ bao nhiêu người đang ngó chừng, làm sao cũng không tới phiên chính mình a!

"Bất quá nhắc tới cũng đáng tiếc! Đây Liễu Phiêu Phiêu có người nói năm đó cũng là một cái Vương Quốc công chúa, chỉ là sau đó cái kia Vương Quốc bị diệt mới có thể bị người bán được đại can quốc kỹ viện!" Một cái khác người gây có chút đáng tiếc nhỏ giọng nói rằng.

"Nếu là ta lui nhiệm vụ này thì như thế nào đây?" Trần Hữu Tài âm thầm nói thầm, trên căn bản không hoàn thành được nhiệm vụ liền không muốn làm vô vị gây dục, khẩn trương lui.

"Hệ thống đưa ra - có thể đổi nhiệm vụ, thế nhưng nhất định phải tiếp thu nhiệm vụ thất bại trùng phạt - kí chủ tiểu kê kê rút ngắn hai centimet!"

"Người ma tủy, ta lặc cái sát! ! ! Tiểu kê kê rút ngắn hai centimet? Tuy rằng ta tiểu kê kê vẫn tính rất dài nhưng là mụ nó không chịu nổi rút ngắn hai centimet a! Thật hoài nghi này hệ thống là không phải cố ý, quả thực đang lừa ta a!" Trần Hữu Tài hoa cúc căng thẳng ở trong lòng cuồng mị không ngừng, thậm chí suy đoán hệ thống có phải hay không đang lừa hắn, nhưng là hắn căn bản không dám thử nghiệm, nếu như hệ thống nói là sự thật một khi thử nghiệm chính là rút ngắn hai centimet sự, hiện tại đã bị bức ép đến tuyệt lộ lên, hắn biết cái này Liễu Phiêu Phiêu là nhất định phải bắt.

Cái kia người gây cùng đầu trọc thấy Trần Hữu Tài sắc mặt trong khoảng thời gian ngắn quý dị biến hóa liếc mắt nhìn nhau tò mò hỏi: "Tiểu huynh đệ, người làm sao vậy?"

"Ngạch? Không cái gì, ta chính là đang suy nghĩ Liễu Phiêu Phiêu đến cùng có bao nhiêu đẹp để!" Trần Hữu Tài lúng túng nở nụ cười, trên trán không biết lúc nào đã xuất hiện mồ hôi lạnh, mới vừa rồi bị sợ đến không nhẹ.

"Hắc Hắc. . . Sau nửa tháng đêm trăng tròn đi xem xem không được sao?"

"Ân ân, đến thời điểm nhất định đi!" Trần Hữu Tài gật đầu cười, đem một chén rượu mạnh uống một hơi cạn sạch hỏi: "Này Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm đại khái muốn bao nhiêu tiền đây?"

"Phòng đoán cẩn thận cũng sẽ có năm mươi ngàn lạng bạc đi! Nhớ tới thật giống như là bốn năm trước kinh thành một nhà kỹ viện hoa khôi đầu đêm vô 4 vạn lạng bạc, lúc đó cái kia hoa khôi cùng hiện tại Liễu cô nương so với khăng định kém một chút, cho nên không có năm mươi ngàn lạng bạc căn bản không thể nào!" Người gầy bắt đầu nói, năm mươi ngàn lạng bạc đối với bình thường bách tính mà nói quả thực chính là một món khổng lồ.

Trần Hữu Tài mặt giống như là gan heo như thế khó coi, ở trong lòng đã sớm cuồng mị không ngừng, nửa tháng tại này không quen nhân sinh kinh thành tại sao có thể cho tới năm mươi ngàn lạng bạc? Cướp ngân hàng a? Trả lại hấn / mụ / không có ngân hàng, ai biết không đợi đến hấn nằng xong một bên đầu trục mở miệng: "Năm mươi ngàn lạng bạc nhất định là không thể nào đập xuống đến, Liễu cô nương đúng là nổi tiếng mà, rất nhiều kinh thành có tiếng công tử ca đều nhắm ngay nàng, cho nên đến thời điểm cạnh tranh tuyệt đối kịch liệt rất! Ta xem không có một trăm ngàn lạng trở lên bạc cũng không cần đi sầm lẩn này hồng thủy rồi!"

"Àm!"

Lời của mập mập mới vừa nói xong Trần Hữu Tài liền đặt mông ngồi dưới đất, bị dọa tè ra quần, một trăm ngàn lạng bạc, nếu như dựa theo tỉ lệ đến trên căn bản tương đương với tại trên địa cầu mấy triệu tài chính, nửa tháng này đến sao có thể đủ cho tới nhiều như vậy tiền? Ân sao kỳ đều đủ án một hồi lâu.

"Tiểu huynh đệ, thế nào?"

"Ngạch? Không có chuyện gì, chỉ là cảm giác có điểm choáng váng đầu, xem ra là uống nhiều quá, được rồi, hai vị huynh đài hữu duyên gặp lại, ta có chút việc đi trước!" Trần Hữu Tài xoa xoa giọt mồ hôi trên trán một tay chống đỡ địa từ trên sân nhà bỏ chạy cười khổ nói, lập tức xoay người hướng về từ lâu ở ngoài đi đến.

"Công tử, chào ngài không có trả tiền!" Vẫn chưa ra khỏi thạch lâm hai bước đã bị nhân ngăn chặn.

"Ồ! Đã quên, bao nhiêu tiền?" Trần Hữu Tài nét mặt già nua một đồ lúc này mới nhớ tới chính mình vẫn chưa cho tiền nì, vừa nãy trong đầu vẫn vang vọng chỉ có một trăm ngàn lạng bạc, tiểu kê kê, Liễu Phiêu Phiêu ba cái từ, cái khác cái gì đều đã quên, nghĩ tới đây Trần Hữu Tài từ trong không gian giới chỉ lấy ra mười lạng bạc giao cho một bên tiểu nhị: "Đủ sao?"

"Được rồi được rồi. . . . Chỉ cần sáu lạng ba tiền, ta này cho người thôi tiền lẻ đi!" Tiểu nhị kia từ Trần Hữu Tài cầm trong tay hạ bảy lạng bạc nịnh nọt cười nói.

"Quên đi, cái kia bảy tiền làm của người tiền boia đi!" Trần Hữu Tài nhàn nhạt nói một thân, lưu lại một tiêu sái cái bóng, Trần Hữu Tài không biết là bởi vì chính mình trong lúc vô tình một cái cho tiền boia cử động trực tiếp kéo phục vụ ăn uống nghiệp phát triển, này chủ yếu là bởi vì cái này cho tiền boia cử động sau đó bị vô số công tử ca dồn dập noi theo, coi là người có tiền hùng hồn biểu hiện.

Đi ở trên đường cái, Vi Lương Tiểu Phong thổi, Trần Hữu Tài hỗn loạn đầu thanh tỉnh rất nhiều, cau mày hấn tại chăm chú suy nghĩ, rốt cuộc muốn thế nào mới có thể tại trong vòng nửa tháng tránh đến một trăm ngàn lạng bạc trắng trở lên tiền.

"Trang phục? Cái này giống như tài chính khởi động nếu không thiếu, thời gian nửa tháng không được. . . Tiểu khiển nghiệp? Cái này ngược lại là đỉnh kiếm tiền, cũng phải cần tốn hao thời gian càng dài. . . . Ăn thực ăn uống nghiệp? Ta ngược lại thật ra sẽ làm mấy thứ ăn ngon, nhưng là trong khoảng thời gian ngắn vẫn là không thể nào tránh đến một trăm ngàn lạng bạc a! !!" Trần Hữu Tài âm thầm nói thầm, nhieu mày càng ngày càng gấp, có thể nghĩ đến mấy thứ kiếm tiền biện pháp giống như đều không thông.

"Thiết Trụ, người có biết hay không nhà người bà nương ngày hôm qua đi ra ngoài trộm nam nhân, hiện tại toàn bộ người trong thôn cũng biết rồi!"

"Mụ /, sớm cũng biết, nhưng là hấn / mụ / có biện pháp gì đây? Ta đồ chơi kia không biết sao chính là không hăng hái, mỗi lần vẫn chưa tiến vào liền tước vũ khí đầu hàng rồi! Ai! !!"

Đột nhiên hai cái hèn mọn âm thanh truyền vào Trần Hữu Tài lỗ tai, trong nháy mắt con mắt của hấn sáng, không khỏi cười hi hi: "Mụ nó, liền cái này, ta ngại trừ tiểu thuyết cũng chỉ còn sót lại phương diện này rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Tình Yêu Chuyên Gia - Về Phủ

Một đời trước, Trần Hữu Tài chỉ có hai cái ham, một người là xem tiểu thuyết, một cái khác chính là xem đảo quốc ái tình động tác mãnh, cao trung cùng đại học thời kì đều là tại tiểu thuyết cùng lỗ trong ông đan xen mà qua, thế cho nên đến tốt nghiệp đại học hắn vẫn không có nói qua một lần luyện ái, sau đó ở trong xã hội tôi luyện hai năm tài phát lên viết tiểu thuyết ý niệm, thậm chí đã xảy ra là không thể ngăn cản, thiếu chút nữa bởi vì viết tiểu thuyết trở thành Cao Phú Soái.

Tuy rằng không có nói qua luyện ái, thế nhưng đối với luyện ái kỹ xảo Trần Hữu Tài tuyệt đối là chuyên gia, đầu tiên hắn là chòm sao Thiên xứng, nói như vậy chòm sao Thiên xứng nam sinh đều là trời sinh luyện ái chuyên gia, tán gái lý luận tuyệt đối gang gang, hơn nữa thường thường xem tiểu thuyết, những này tán gái thủ đoạn đã sớm thuộc nằm lòng.

Cứ việc không có dẫn dắt quá tiểu đệ đệ thực chiến sa trường, thế nhưng đối với tính / yêu kỹ xảo, Trần Hữu Tài cũng dám vỗ ngực nói mình là một cái chuyên gia, tại đảo quốc ái tình động tác mãnh còn có thành nhân tiểu thuyết hun đúc hạ muốn thuần khiết cũng không thể, Trần Hữu Tài hiểu rõ động tác tác tư thế thật là nhiều không thể nhiều hơn nữa, cái gì 69 kiểu, Lão Thụ Bàn Căn, lão Hán thô xa, Quan Âm xô fa... .

Những đồ vật này ở trên một đời hay là một chút tác dụng đều không có, dù sao đó là một cái Hắc Mộc Nhĩ hoành hành niên đại, so với Trần Hữu Tài càng thêm dâm / dăng oa khắp nơi đều có, nhưng là ở cái này thế giới khác thì không như vậy, người nơi này phổ biến phong kiến lạc hậu, liên quan với tính / yêu kỹ xảo cái gì căn bản là một chữ cũng không biết, cho nên. . . Hắc Hắc. . . Trần Hữu Tài cơ hội tới rồi!

"Mụ nó, mở một cái tính / yêu kỹ xảo truyền thụ điểm, khẳng định kiếm tiền, bất quá cửa hàng này khó tìm a, nói như thế nào cũng không có thể tại trên đường cái bày sạp a!" Trần Hữu Tài đã nghĩ kỹ muốn mở cái gì điểm, nhưng là cửa hàng này vấn đề nhưng là hiếm thấy muốn chết, đột nhiên hắn tàn nhẫn mà vỗ vỗ đầu của chính mình: "Ta lạc cái sát, sao liền đã quên Tuyệt nhi nha đầu kia đây? Có nàng ở đây cái điểm điện khẳng định không thành vấn đề, đúng rồi, giống như đã quên nha đầu kia còn thiếu ta 500 lạng bạc đây!" Nghĩ tới đây Trần Hữu Tài không lại mù xoay chuyển, trực tiếp dựa theo ký ức hướng về phủ tướng quân đi đến, vừa đi vừa muốn, càng nghĩ càng hưng phấn.

"Àm! ! !" Trần Hữu Tài bị va thất điên bát đảo, vừa định mắng to một trận, ngẩng đầu nhưng thấy một tấm phần nộ mặt, không phải Mộ Dung Tuyệt là ai?

"Lợn chết đầu, ngươi đừng phải ta, còn có tại sao ngươi muốn một người đi ra ngoài? Làm sao không nói cho ta một tiếng?" Mộ Dung Tuyệt tàn bạo nói.

Trần Hữu Tài lạnh lùng hừ một tiếng lớn tiếng mắng: "Hừ! Xú nha đầu, ngươi còn không thấy ngại nói, mấy ngày nay, tiến vào phủ tướng quân, ngươi có đến xem quá ta sao? Ta cả ngày chỉ có một người kèm theo hoa hoa thảo thảo, ta là phạm nhân a? Ngươi cho rằng ngươi là Đại tiểu thư ghê gớm? Thảo! Lão tử còn không nguyện ý khi cái kia chó má hoa nô đây!"

"Ngạch? Ta không nghe lầm chứ?"

"Ngươi không có nghe sai, tiểu tử này đoán chừng là đầu rút gân chán sống!"

Trần Hữu Tài cùng Mộ Dung Tuyệt phát sinh va chạm địa điểm đúng lúc là phủ tướng quân trước cửa, Trần Hữu Tài lớn tiếng trách cứ tức giận mắng bị hai cái thủ vệ môn nô nghe được thật sự, trong lúc nhất thời chỉ cảm thấy đầu vựng hôn mê, thiên đồ phải sụp xuống rồi, chân nhỏ cái bụng không nhịn được run, mụ nó, đây cũng là Mộ Dung Tuyệt, Trần Tây Đại Tướng Quân gia thiên kim a! ! Ngươi một cái tiểu Hoa phò đã vậy còn quá kiêu ngạo tàn nhẫn mà mắng Đại tiểu thư... .

Hai cái môn nô đầu tiên là khiếp sợ tội đình, sau một khắc phản ánh lại đây liếc mắt nhìn nhau một chút, hướng về Trần Hữu Tài chính là hét lớn một tiếng: "Cầu nô tài, lớn mật!" Nói liền xông lại, này nhưng là một cái biểu thị chân thành cơ hội thật tốt, nói không chắc vận khí tốt chính là hộ chủ có công bị thưởng ba lạng bạc ni, như vậy cơ hội tốt đương nhiên không thể buông tha.

"Đều cắt đi cho ta!" Ngay hai người sắp vọt tới Trần Hữu Tài trước mặt thời điểm Mộ Dung Tuyệt trong chớp mắt hét lớn một tiếng, sợ đến hai cái môn nô không dám làm một cử động nhỏ nào.

"Đại tiểu thư, nô tài kia trở xuống phạm. . ."

"Cho ta trở lại, có nghe thấy không! ! !" Mộ Dung Tuyệt tàn nhẫn mà trợn mắt.

"Dạ dạ dạ. . ."

Hai cái môn nô sợ sệt cẩn thận từng li từng tí một rút lui trở lại phủ tướng quân cửa, nhưng trong lòng thì phiền muộn muốn chết, bà nội, đây rốt cuộc thế nào? Cái này làm hoa phò nô tài chết bầm đầu rút gân, nhưng là Đại tiểu thư là thế nào? Lễ nào cũng theo đầu rút gân? Đương nhiên lời này chỉ có thể để ở trong lòng.

Trần Hữu Tài mới vừa tức giận mắng xong cũng có chút hối hận, dù sao hắn trở về mục đích không phải trang / bức mà là có việc muốn tìm Mộ Dung Tuyệt làm, hiện tại đến được, vì nhất thời sáng khoái dĩ nhiên mắng người ta Đại tiểu thư, làm không tốt con mụ này nắm lấy chính mình hảo hảo dẫn vật dẫn vật đây!

"Lợn chết đầu, ngươi đứng lại đó cho ta!"

Thấy Trần Hữu Tài tốc độ càng ngày càng nhanh, Mộ Dung Tuyết rất cục không nhìn được là lớn, không biết Trần Hữu Tài mắng xong nàng xoay người rời đi hơn nữa tốc độ càng ngày càng nhanh là sợ nàng tức giận lên đem hắn bắt lại mạnh mẽ dằn vặt.

"Ngạch? Không được, vẫn là mau nhanh rời khỏi, mạng nhỏ quan trọng hơn!" Trần Hữu Tài nghe thấy Mộ Dung Tuyết tiếng rống giận dữ hoa cúc căng thẳng, dưới chân bước tiến càng nhanh hơn.

"Thật có lỗi! Thật có lỗi được không? Người trở về, nghe ta giải thích! Ô ô ô..." Mộ Dung Tuyết lớn tiếng gào khóc đạo, nhìn Trần Hữu Tài càng ngày càng xa bóng lưng trong lòng một trận quặn đau, cũng nhìn không được nữa nước mắt ào ào rơi xuống.

Sau một khắc Trần Hữu Tài dừng bước, trên mặt loé lên một tia sắc mặt vui mừng, không khỏi quay đầu, thần sắc trong nháy mắt trở nên lãnh đạm: "Giải thích đi!"

"Thao, ta có phải hay không đang nằm mơ a? Đại tiểu thư dĩ nhiên cho một cái nô tài xin lỗi rồi!"

"Ta nghĩ chúng ta là đang nằm mơ, đều sẽ không cho lão phu nhân nhận sai Đại tiểu thư dĩ nhiên cho một cái hoa phở nô tài xin lỗi rồi! Trời ạ! Cầu lên Thiên Tứ một đạo Thần Lôi oanh giết ta đi!"

Một bên hai cái thủ vệ nô con mắt đều sắp bay ra ngoài, đầu óc bị chấn động đến mức hỗn loạn cực kỳ.

"Hai ngày trước ta mới vừa trở lại kinh thành, có mấy người trước đây hảo tỷ muội đi tìm ta ngoạn, sau đó mấy ngày này vẫn ở Cửu công chúa nơi nào không trở về!" Mộ Dung Tuyết vội vàng nói rằng.

"Ta lạc cái sát, là như vậy a! Ta cứ nói đi!" Trần Hữu Tài thật dài thở phào nhẹ nhõm, cô gái nhỏ này không có đổi tâm, cũng còn tốt cũng còn tốt, nếu như biến tâm, sau đó hắn những ngày tháng này vẫn thật không dễ chịu, chỉ ít hiện tại ở kinh thành vẫn tính có một cái phủ tướng quân làm cuối cùng chỗ dựa. Đương nhiên ngoại trừ một ít may mắn ở ngoài càng nhiều chính là ngọt ngào, một loại rất cảm giác kỳ quái, bất tri bất giác hắn đã đối Mộ Dung Tuyết có một loại cảm tình, chỉ là loại cảm tình này có phải hay không cái gọi là ái tình tạm thời hắn vẫn không có nghiên cứu thấu.

Trần Hữu Tài da mặt dày muốn chết, biết là chính mình oan uổng nàng cũng không cảm thấy lúng túng, hướng về Mộ Dung Tuyết liền đi đi.

"Ô ô ô. . . . Người cái bại hoại, người oan uổng ta!" Mới vừa đi tới trước mặt nàng, Mộ Dung Tuyết chính là một tay lấy Trần Hữu Tài ôm lấy, một bên đánh một bên tàn nhẫn mà khóc rống nói.

"Được rồi! Đều là lỗi của ta, ta đừng khóc, người xem trọng nhiều người tại này nhìn đây!" Trần Hữu Tài có chút lúng túng nhỏ giọng nói rằng, hắn tới xem không được nữ sinh khóc.

"Ta sẽ khóc. . . Sẽ khóc. . . . Ai bảo người bắt nạt ta! ! !" Mộ Dung Tuyết như là một cái chịu ủy khuất tiểu hài tử ôm Trần Hữu Tài không muốn thả lỏng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Khuê Phòng Âm Muội

Phân hồng trong gian phòng, Trần Hữu Tài cùng Mộ Dung Tuyết ngồi đối diện nhau, lúc này Mộ Dung Tuyết trên mặt còn có nhàn nhạt nước mắt ngân, thu miệng quay đầu tắt hờn dỗi.

"Đại tiểu thư của ta, người đến cùng là nháo loại nào a?" Trần Hữu Tài rất là bất đắc dĩ, vừa nãy tại phủ tướng quân ngoài cửa Mộ Dung Tuyết là mạnh mẽ cứng rắn bị hắn kéo sẽ bên trong phủ, kết quả đến bây giờ còn đang sinh khí.

"Hừ! ! ! Đều hai lần, người đều hai lần hù dọa ta muốn rời đi! ! Người thật sự cho rằng ta như thế hiếm có : yêu thích người a! Lần sau người lại thử, Hừ! Xem ta còn gọi không gọi người trở về!" Mộ Dung Tuyết hừ lạnh nói rằng.

Trần Hữu Tài có chút lúng túng gãi gãi cái ót: "Cái này thật tình không phải cố ý!"

"Hừ!"

"Được rồi, Tuyết nhi, ta không muốn ồn ào, nhanh cùng ta nói một chút mấy ngày này làm gì đi rồi!"

Nghe thấy Trần Hữu Tài hỏi cái này, Mộ Dung Tuyết cũng không tức giận hơn nữa, mang trên mặt nhàn nhạt kiêu ngạo về: "Hừ! Đều tại ngươi cái này lộn chết đầu, ngày đó ta mới vừa trở về, Cửu công chúa liền đến đi tìm ta chơi, sau đó ta liền đem ngươi nói với ta những này cố sự nói cho các nàng nghe, kết quả Cửu công chúa mấy người nghe đến mê mẩn, vẫn cứ muốn cho ta đem cố sự nói xong mới cho trở về! Cho nên mấy ngày này tài không trở về "

"Ngạch? Ta lạc cái sát, nói như vậy còn ngờ ta?" Trần Hữu Tài té xù, cũng thật là nằm cũng trúng đạn a.

"Hắc Hắc. . . . Đầu heo, nói không chắc qua mấy ngày ngươi tại cả toà kinh thành đều nổi danh, khanh khách. . . . Đến thời điểm ngươi muốn làm sao cảm tạ bốn tiểu thư a?" Mộ Dung Tuyết đẹp để cười nói, phía trước vẫn là cau mày sinh khí muốn roi lệ, giờ này khắc này đã là mặt mày hớn hờ, xem Trần Hữu Tài trực lắc đầu.

"Tuyệt nhi, cùng ngươi thương lượng một chuyện!" Trần Hữu Tài thu liễm nụ cười chăm chú nói rằng, lúc này mới nhớ tới ngày hôm nay tìm Mộ Dung Tuyết chính sự.

"Ngạch? Chuyện gì, ngươi nói!"

"Như vậy, ngươi biết, ta là một giới quý nô, nếu muốn cưới ngươi cái này thiên kim đại tiểu thư, người nhà ngươi chắc chắn sẽ không đồng ý, cho nên ngươi ta liền muốn có tương ứng tư bản, hoặc là có tiền hoặc là có quyền, nghĩ tới nghĩ lui vẫn có tiền dễ dàng một điểm, cho nên ta chuẩn bị ở kinh thành mở cái điểm kiếm tiền, vì sau đó cưới ngươi làm chuẩn bị!"

Trần Hữu Tài như thế nói rằng, tát lên hoang đến mặt không đỏ tim không đập, rõ ràng là vì kiếm tiền mua lại Liễu Phiêu Phiêu ** thu được hệ thống khen thưởng, bây giờ lại bị hấn nói thành vì cưới Mộ Dung Tuyết làm chuẩn bị, tuy rằng rất vô sỉ, thế nhưng Mộ Dung Tuyết nghe nhưng rất ngọt mật rất thoải mái, trên mặt tránh qua đỏ ửng nhàn nhạt về, nhỏ giọng nói thầm nói: "Ai nguyện ý gả cho ngươi a?"

"Tuyệt nhi, ngươi ác như vậy a? Quá đau đớn lòng ta rồi! May nhờ ta mỗi ngày nghĩ muốn kiếm tiền cưới ngươi đây!" Trần Hữu Tài sắc mặt bỗng nhiên trở nên bi bi thiết thiết, như một người thâm khuê oán phụ như thế, Mộ Dung Tuyết cả kinh khản trương đôi giọng: "Không phải, không phải. . . . Ta là muốn gả cho của ngươi!"

"Hắc Hắc. . . . Ta cứ nói đi! Nhà ta Tuyệt nhi không gả cho ta gả cho ai a?" Trần Hữu Tài cười hi hi.

"Tốt! Dám lại gạt ta!"

Mộ Dung Tuyết lúc này mới phản ứng lại chính mình lại một lần nữa bị cái này xú hỗn đản lừa, lập tức lại là nữa lại là khắp.

Hai người tại trong khuê phòng các loại làm ẩm ỉ thân thiết, Mộ Dung Tuyết bị Trần Hữu Tài cái này đại sắc lang không biết ăn bao nhiêu đậu hũ.

"Được rồi, không náo loạn, nói chuyện chính sự đi!" Hào nửa ngày trôi qua Trần Hữu Tài ngưng động tác trên tay nói rằng.

"Ừm!" Mộ Dung Tuyết đáp một tiếng, tâm vẫn đang cuồng loạn không ngừng, vừa nãy có chút phóng túng, cùng Trần Hữu Tài như vậy đùa giỡn, không biết được ăn bao nhiêu đậu hũ, bây giờ nghĩ lại vẫn là thẹn thùng không ngừng, không khỏi thầm mắng Trần Hữu Tài là một cái tình dục cuồng, nhưng là không biết làm sao đẩy lòng nơi sâu xa nhất vẫn còn có như vậy nhiều tia chờ mong cảm giác.

"Ta muốn hỏi một chút, nếu như ở kinh thành phồn hoa nhất thịnh thế trên đường cái làm một nhà không lớn không nhỏ cửa hàng có thể lấy được sao? Muốn bao nhiêu tiền?" Trần Hữu Tài trầm giọng hỏi.

Mộ Dung Tuyết cau mày đầu tiên là suy nghĩ một chút sau đó ánh mắt sáng lên kích động mà nói rằng: "Ta đây cũng không quá rõ ràng, thế nhưng nếu như muốn cửa hàng Cửu công chúa thủ hạ người trước đây giống như từng có một nhà cửa hàng, nếu không buổi chiều ta mang ngươi đi hỏi hỏi, nếu như còn ở đó, chính là không cần tiền cũng có thể làm lại đây!"

"Như vậy không thể tốt hơn, Hắc Hắc. . . . Tuyệt nhi, cảm tạ ngươi rồi!" Trần Hữu Tài rất là vui vẻ, nhưng là sau đó nói một câu nói nhưng là lại một lần nữa đem Mộ Dung Tuyết làm cho tức giận: "Tuyệt nhi, ngươi thật giống như còn thiếu ta năm trăm lượng bạc ni, ngươi biết, ta rất nghèo, một điểm tiền đều không có, mở cửa tiệm cũng muốn tiền, ngươi có thể hay không trước tiên cho ta a!"

"Hừ! Liền biết tiền, không thể thiếu của ngươi! Cho ngươi!" Mộ Dung Tuyết tiện tay xuất ra một cái túi, không lớn, thế nhưng rất thanh tú.

"Ngạch?"

Thấy túi tiền nhỏ như vậy Trần Hữu Tài không khỏi sắc mặt có chút phát khổ, mụ nó, nhỏ như vậy túi tiền có thể trang mấy lượng bạc? Tiểu nha đầu này sẽ không tưởng quýt nợ chứ? Bất quá mặc kệ thế nào cái này cũng là tiền vẫn là trước tiên lấy tới lại nói, nghĩ tới đây đưa tay đem cái kia đẹp để túi tiền tiếp nhận trong tay, nhưng là một giây sau sắc mặt của hắn đột nhiên thay đổi, trong lòng thầm mắng không ngừng, ta lạc cái sát, trong này đựng chính là cái gì? Sao nặng như vậy đây?

"Đây là mười lượng hoàng kim! Ngươi trước tiên cầm đi đi!" Mộ Dung Tuyết liếc mắt nói rằng, mà lúc này Trần Hữu Tài lực chú ý nhưng là hoàn toàn bị vàng hấp dẫn, một khối nhỏ một khối nhỏ màu vàng óng lóe hào quang vàng thật sự là quá chói mắt, Trần Hữu Tài xem sững sốt, mụ nó, đây là hắn lần thứ nhất thấy nhiều như vậy vàng! Sát! Là vàng a! Nếu như tại trên địa cầu nhiều như vậy vàng phóng chừng đủ sinh hoạt cả đời.

"Xú đầu heo, ngươi sao?" Thấy Trần Hữu Tài quay về vàng cứ như vậy ngây ngốc cười, Mộ Dung Tuyết không khỏi lo lắng nói.

"Ngạch? Không có, liền là lần thứ nhất thấy vàng, bị kinh hãi!" Trần Hữu Tài lúc này mới phản ứng lại ngượng ngùng nói, vốn tưởng rằng sẽ đưa tới Mộ Dung Tuyết một trận cười nhạo, nhưng là không nghĩ tới chính là Mộ Dung Tuyết trong mắt dĩ nhiên thật bất ngờ tránh qua mẫu tính giống như ôn nhu hào quang, tuyệt mỹ trên mặt còn có như vậy một tia đau lòng, tại Mộ Dung Tuyết xem ra Trần Hữu Tài nhiều năm như vậy đều là một cái quy nô, tại trong kỹ viện khẳng định bị người mỗi ngày bắt nạt, những năm này không biết bị bao nhiêu tội, thậm chí liền vàng đều không có xem qua.

Bị cái loại này ánh mắt nhìn, Trần Hữu Tài dù sao cũng hơi ngượng ngùng: "Tuyệt nhi, thế nào?"

"Đầu heo, ngươi đi ra ngoài trước, ta thay quần áo, sau đó ta mang ngươi đi tìm Cửu công chúa bọn họ, nhìn cửa hàng kia còn ở đó hay không!" Mộ Dung Tuyết nhẹ giọng nói rằng.

"Đi ra ngoài? Vì sao muốn đi ra ngoài a? Ta cũng không phải là chưa có xem qua ngươi thay quần áo!" Trần Hữu Tài vô sỉ nói rằng, ánh mắt lấp lánh, trong đầu không khỏi hiện lên đan xen ra rất nhiều rất nhiều hoàn mỹ thân thể, hảo là hoài niệm đảo quốc động tác mảnh a.

Mộ Dung Tuyết có chút thẹn thùng lườm hắn một cái cũng không nói cái gì nữa xoay người liền đi tới chính mình tủ quần áo bên cạnh bắt đầu tìm quần áo, sau đó một bộ ngắn gọn màu trắng bộ đồ bị lấy ra, tay cầm quần áo Mộ Dung Tuyết mặt càng đỏ hơn, cầm quần áo đặt ở trên giường, liếc Trần Hữu Tài một chút, gập sắc lang kia chính đang nháy mắt một cái không nháy mắt hướng về cạnh mình xem ra, đáy mắt nơi sâu xa hiện ra một tia giảo hoạt vẻ, lập tức đem cái màn giường che lại.

"Ta thảo! Không làm, còn kéo cái lông màn giường?" Trần Hữu Tài cái kia nụ cười đậm đặc trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Minh Phượng Các - Gặp Gỡ Chúng Nữ

Sau mấy phút Mộ Dung Tuyết mang theo Lâm Thiên xuất ra phủ tướng quân, đi ngang qua cửa còn không cảm nhận mà trùng hai môn nô một chút, hai môn nô liền muốn tự tử đều có, ngươi nói này là chuyện gì? Bảo vệ lễ nào có sai? Vẫn là nói cái kia hoa phó cùng Đại tiểu thư có một chân? Ừm, nhất định là như vậy, hai người đối liếc nhau một cái, trong lòng đã có tính toán, lần sau thấy Trần Hữu Tài nhất định phải hảo hảo nịnh bợ, nói không chắc tại Đại tiểu thư trước mặt nói tốt vài câu đã phát tài.

Lại nói Trần Hữu Tài hai người, quẹo trái quẹo phải đi được vội vàng, đến nửa ngày qua đi đi tới một chỗ tương tự với Hoa Hạ thư tịch trung ghi chép bảo tháp như thế cổ kiến trúc, chỉ thấy cái kia cổ sắc Cổ Hương kiến trúc lên điều khắc 'Minh Phượng Các' ba chữ to, không khỏi Trần Hữu Tài nghĩ tới 'Vọng Xuân Lâu', liền nhỏ giọng nói thầm: "Lễ nào cái này cũng là thanh lâu kỹ viện?"

"Thanh lâu cái đại đầu quỷ! ! Đây là Cửu công chúa còn có bọn tỷ muội chuyên môn mở nhả các, dùng để thuận tiện tự hội!" Mộ Dung Tuyết tàn nhẫn mà trừng Trần Hữu Tài một chút không hảo khí: tức giận nói rằng.

"Hắc Hắc. . . Nói như vậy, cái chỗ này là nữ sĩ chuyên dụng địa, ta một cái đại Nam nhân liền không tốt tiến vào đi!"

Mộ Dung Tuyết một trận khí kết trùng mắt mắt to nói rằng: "Ngươi cho rằng ta nguyện ý mang ngươi đi vào a? Ngươi không phải muốn một gian cửa hàng sao? Không đi gặp Cửu công chúa ngươi đến cái nào làm? Lễ nào ngươi không biết hiện tại kinh thành giá phòng rất đắt, điểm diện rất khan trương sao?"

"Ngạch? Được rồi!" Vừa nhắc tới cửa hàng Trần Hữu Tài liền trực tiếp ngậm miệng, không có biện pháp, vì không cho tiểu kê kê rút ngắn hai centimet bị bức ép bất đắc dĩ.

Đang khi nói chuyện Mộ Dung Tuyết kéo Trần Hữu Tài hướng về Minh Phượng Các đi đến, mới vừa vào cửa là một cổ nhàn nhạt mùi thơm ngát phả vào mặt, Trần Hữu Tài tham lam hút hai cái, nhất thời tinh thần sáng khoái.

Minh Phượng Các diện tích không tính quá to lớn, thế nhưng bên trong trang sức rất có đặc sắc, ba lạng phúc treo tranh sơn thủy, có chú trọng phân bố thanh hoa bình sứ, còn có cái kia một chậu lại một chậu xem ra cổ quái kỳ lạ bồn cảnh, có thể nhìn ra được thiết kế giả nhất định là phí đi hảo một phen tâm tư.

"Tiểu thư công tử, xin dừng bước, trên lầu là cấm địa!" Mộ Dung Tuyết vừa muốn mang theo Trần Hữu Tài lên lầu đã bị hai cái người làm ngăn lại, hai người kia người làm thần sắc rất là kiêu ngạo, chút nào không có hai người để vào trong mắt.

"Cút! Ta tìm đến Cửu công chúa, làm lỡ thời gian các ngươi có thể đảm đương nổi?" Mộ Dung Tuyết lạnh lùng quát lớn một tiếng, cái kia thần thái ngôn ngữ quả thực chính là một cái thói quen cao cao tại thượng Đại tiểu thư, cùng tại Trần Hữu Tài trước mặt chìm nhỏ nép vào người, điều ngoa khả ái hoàn

toàn khác nhau, xem Trần Hữu Tài tròn tròn mắt, nha đầu này là tắc kè hoa a! So với chính mình không chút nào kém.

Vừa nghe đến là tới tìm Cửu công chúa, hai cái nô bộc nhất thời liền dọa tè ra quần, không cần nghĩ vị này Đại tiểu thư là Cửu công chúa bằng hữu, lập tức cúi đầu khom lưng cung kính mà nói rằng: "Tiểu thư, xin hỏi ngài là?"

"Mộ Dung Tuyết!"

"Mời. . . . Mộ Dung Đại tiểu thư ngài xin mời!"

Nghe được là Mộ Dung Tuyết hai cái nô tài eo đều sắp cong đến đầu gối, Trần Hữu Tài nhìn Nhất Chân ước ao, mụ nó, có tốt cha chính là được, bất kể là trên địa cầu vẫn là thế giới khác bính cha vĩnh viễn không rơi ngũ a!

"Hừ!"

Mộ Dung Tuyết không chút nào cảm kích lạnh lùng hừ một tiếng lời Trần Hữu Tài liền muốn hướng về cầu thang đi đến, đang lúc này trong đó một nô bộc còn nói thoát: "Mộ Dung Đại tiểu thư, gia nô vẫn là lưu lại đi, đây là trước đây Cửu công chúa định ra quy củ!"

"Người mới là gia nô, mụ nó, cả nhà người đều là gia nô!" Trần Hữu Tài quát lên như sấm, chỉ vào cái kia nô tài mặt chính là tàn nhẫn mà mắng, lại nói hiện tại hân ghét nhất nghe được chính là nô bộc hai chữ, sát! Từ khi xuyên qua đến chỗ này thì thế giới khác giống như rồi cùng hai chữ này cảm dỗ, thật sự là cảm ghét đến cực điểm.

"Người. . . . Người. . . ."

Hai người kia nô bộc chưa từng gặp qua kiều ngạo như vậy nô tài, khí : tức giận dĩ nhiên nói không nên lời.

"Hừ! Cầu nô tài, cả nhà người đều là nô bộc!" Mộ Dung Tuyết cũng là một mặt màu lạnh tàn nhẫn mà cho nô tài kia một cái tát, nàng mình tại sao bắt nạt Trần Hữu Tài đều, thế nhưng nếu như những người khác dám sỉ nhục hân, Mộ Dung Đại tiểu thư nhất định sẽ làm cho hân chịu không nổi.

Hai cái người làm căn bản không dám trêu chọc Mộ Dung Tuyết, chỉ có thể bụm mặt tro mắt nhìn Mộ Dung Tuyết mang theo Trần Hữu Tài đi lên lầu hai.

Vừa lên lầu Trần Hữu Tài liền hỏi hận, mụ nó, quả thực chính là nữ tử đại tập hợp a, nhiều như vậy nữ nhân liền hân một cái Đại lão gia môn.

Thấy Mộ Dung Tuyết tới, một cái thoáng so với Mộ Dung Tuyết tiểu một chút như thế Tiểu la lỵ vui vẻ chạy tới lời Mộ Dung Tuyết cánh tay: "Tuyết Nhi tỷ tỷ, người đã đến rồi, sẽ chờ người, Hắc Hắc. . . . Chúng ta đều đang chờ người giáng Cổ Bảo Ngọc cùng Lâm Đại Ngọc cố sự đây!"

Mộ Dung Tuyết nhìn lướt qua bốn phía, có rất nhiều nhận thức, cũng có không nhận ra, hữu hảo cười cười, chút nào không có câu nệ ý tứ, nhưng là một bên Trần Hữu Tài lúng túng cực kỳ, nhiều như vậy nữ nhân ở cái kia nhìn mình, một bên xem vẫn một bên riu ra riu rít xoi mói, xuống cũng không phải là, đi vào ngồi xuống cũng không phải là, trong lúc nhất thời tay không đủ không sai biết bây giờ nên làm gì.

Càng khiến người ta nhức trứng chính là sau đó một đám bé gái trực tiếp đem Mộ Dung Tuyết vây lại, vui vẻ địa nói gì đó, căn bản mặc kệ không Guta này có một cái đại Nam nhân, giống như là Trần Hữu Tài là không khí như thế.

Trần Hữu Tài bất đắc dĩ cười khổ, nhìn chung quanh, trong chớp mắt bị một bộ tranh sơn thủy hấp dẫn lấy, chỉ thấy cái kia thoáng thiên hoàng màu trắng họa trên giấy họa chính là một mảnh thương mang liên miên Đại Sơn, góc cạnh rõ ràng, khí thế rộng rãi, trên trời bạch vân từng đoá từng đoá, nắm chắc điều cùng bay, trong quần sơn nhưng là một viên cao to cây thông, kiên cường tuần tú, xuyên thẳng Vân Tiêu!

Không khỏi Trần Hữu Tài hướng về bức họa sơn thủy kia đi đến, mà người chung quanh chút nào không có chú ý tới Trần Hữu Tài động tác, như trước tại vui vẻ nói gì đó.

"Hảo một bức tranh sơn thủy!"

Trần Hữu Tài trong mắt lóe dị thái, không khỏi thì thảo tự nói, sau một khắc dĩ nhiên không nhận được cảm lên một bên bút lông, hướng về cái kia vẽ lên chính là một hàng chữ!

"A ~~~~~ người cầu nô tài này, người tại loạn làm cái gì? Đây chính là Cửu công chúa tự mình làm họa đưa ta! ! !" Đột nhiên một cái tướng mạo xấu khiến người ta nhức trứng nữ tử đột nhiên la hoảng lên, chúng nữ tử lực chú ý toàn bộ chuyển dời đến Trần Hữu Tài trên người.

Trung gian một người mặc quần áo màu tím nữ tử từ nụ cười trên mặt tại đột nhiên trong lúc đó biến mất, càng ngày càng trở nên lạnh giá, nàng chính là Cửu công chúa, màu tím hương bào chăm chú địa kẻ sát ở cái kia uyển chuyển tư thái lên, phía dưới lồng hắc bạch giao nhau lụa mỏng quần, bên hông là một con màu phấn hồng hồ điệp trạng hương bao, đen nhánh tóc thật cao kéo lên, màu xanh ngọc trầm sâu sắc địa cắm ở mái tóc dài màu đen trung, như sữa bò giống như khuôn mặt trắng nõn lên nam hai viên màu đen mã não giống như lóe sáng mắt to, khéo léo thẳng tắp mũi cao lớn vững chãi, môi đỏ thâm hậu gọi cảm, hảo một tấm hoa nhường nguyệt thẹn khuôn mặt, vẫn một loại cao quý lãnh diễm khí chất, được lâm khuyên quốc Khuyên Thành Đại mỹ nhân!

Trần Hữu Tài cứ như vậy chăm chú nhìn Cửu công chúa, trong ánh mắt tràn đầy vẻ tán thưởng không có một tia dâm quang.

Cầu VOTE.....Tks nhìu :3

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Dũng Mãnh Tuyệt Nhi - Phát Sợ Toàn Trường

"Làm nô tài dĩ nhiên không có một tia làm nô tài giác ngộ, quả thực là đáng chết đến cực điểm!" Ngay Cửu công chúa đi tới đồng thời cái kia vừa nẩy tàn bạo mà nạ Trần Hữu Tài xấu nữ lại một lần nữa.

"Ngươi mới vừa nói cái gì?" Trần Hữu Tài mặt trong nháy mắt đóng băng 3000 dặm, chăm chú nhìn cái kia có vẻ như Phượng tà xấu nữ lạnh lùng hỏi.

"Nói ngươi là tiện nô!" Dị Thế Phượng Tà càng thêm lớn lối, lớn tiếng nói, ngụm nước đều phun ở tại Trần Hữu Tài trên mặt.

Trần Hữu Tài ha ha nở nụ cười, nụ cười là xán lạn như vậy, những này vậy xem nữ tử một trận thất vọng, vừa nẩy nhìn này Nam nhân mạnh mẽ lên, còn tưởng rằng tiếp đó sẽ cho các nàng kinh hi đây! Ai biết vẫn là nô tài, khuôn mặt tươi cười đón lấy, không hề lạc thú! Nhưng mà ngay chúng nữ tử phát sinh 'Thiết' âm thanh đồng thời đột nhiên bộp một tiếng đầy đủ toàn bộ phòng khách, lạnh lạnh âm thanh qua đi chỉ thấy cái kia Dị Thế Phượng Tà bụng mặt của mình cứ như vậy sưng sờ nhìn Trần Hữu Tài nửa ngày không có động tĩnh gì.

Trong đại sảnh nữ tử toàn bộ đều run ở lại: sưng sờ, một cái nô tài đã vậy còn quá kiêu ngạo cho quý tộc nữ tử một cái tát, quả thực chính là đang tìm cái chết, loại chuyện này giống như thật nhiều thật nhiều năm không có xảy ra!

Trần Hữu Tài ra sức biểu hiện sợ choáng váng một đám nữ tử, thậm chí bao gồm Cửu công chúa ở bên trong.

"A ~~~~~ ngươi cái tiện nô lại dám đánh ta, ngươi cái tạp chủng, ngươi nhất định phải chết! Ô ô ô. . ." Rốt cục theo Dị Thế Phượng Tà oa khóc lớn một tiếng mọi người rốt cục kịp phản ứng.

Lúc này Mộ Dung Tuyệt cũng là nhanh chóng hướng đi Trần Hữu Tài bên này, trên mặt của nàng tràn đầy phần nô thần sắc, xa xa một đám nữ nhân từng cái từng cái vui vẻ, không cần phải nói Mộ Dung Đại tiểu thư sinh khí: tức giận, một nô bộc kiêu ngạo như vậy, hay là nàng tự mình dẫn đến, mọi người nhìn nàng thế nào? Nhất định phải tàn nhẫn mà giáo huấn một chút cái này kiêu ngạo nô bộc, nếu như vậy có thể hay không nối tiếp diễn một phen đặc sắc tiết mục đây?

Cửu công chúa đứng ở mấy người trước người ngừng lại, đang đợi Mộ Dung Tuyệt xử lý chuyện này, dù sao cũng là Mộ Dung Tuyệt trong nhà nô bộc, tuy rằng nàng là Cửu công chúa tuy nhiên không thể tùy ý can thiệp, huống chi Mộ Dung Tuyệt thân phận nói cho cùng thật sự không so với nàng kém ở đâu, nàng là đương kim Thánh Thượng rất nhiều công chúa trung một cái, nhưng là Mộ Dung Tuyệt nhưng là đại càn quốc Thứ nhất Tướng Quân Mộ Dung Thiên gái một!

"Tuyệt nhi, ta phải đem cái này tiện nô mang về dẫn vật đến chết ngươi không ý kiến chứ?" Cái kia Dị Thế Phượng Tà thấy Mộ Dung Tuyệt đi tới trung cầu hỏi, tuy rằng nàng hận cuồng lên Trần Hữu Tài, nhưng là dù sao cũng là người ta Mộ Dung Đại tiểu thư gia người, làm sao cũng chính phải đồng ý, nàng vẫn không có dũng khí đem Mộ Dung Tuyệt đắc tội.

Trần Hữu Tài đứng ở một bên cũng không nói chuyện, trên mặt là nhàn nhạt mỉm cười, trong mắt tràn đầy xem thường trào phúng thần sắc, mụ nó, gần nhất luôn có người nói mình là nô bộc, sát! Thực sự là thúc thúc có thể nhẫn, thăm thăm đều nhìn không được, hừ Trần Hữu Tài là không đánh nữ nhân, có thể đây cũng chỉ là nhằm vào mỹ nữ, như cái này xấu cùng Phượng tà có lẽ mạng tiện nữ nhân không đánh thật thật có lỗi đáng.

Mộ Dung Tuyệt cứ như vậy nhìn cái kia Dị Thế Phượng Tà cũng không nói chuyện, trên mặt màu lạnh càng ngày càng đậm!

"Mộ Dung to nhỏ. . . ."

Cái kia Dị Thế Phượng Tà bị Mộ Dung Tuyệt nhìn chăm chú đến có chút không tự nhiên chính muốn nói cái gì, nhưng mà sau một khắc một tiếng sắc bén tiếng kêu thảm thiết vang lên, lập tức đã nhìn thấy cái kia Dị Thế Phượng Tà bị Mộ Dung Tuyệt một cước mạnh mẽ đá vào trên bụng, cả người cứ như vậy tại không có phòng bị dưới tình huống bay vài mét đặt mông ngồi dưới đất.

"A. . . ."

Xa xa xem cuộc vui nữ tử lần này trực tiếp bị dọa tè ra quần, ai có thể nghĩ đến Mộ Dung Tuyệt là một cái nữ nhân dĩ nhiên như vậy bạo lực? Là một cái quý tộc Đại tiểu thư dĩ nhiên như vậy thô lỗ? Là một cái chủ nhân sẽ vì nô tài phát lớn như vậy hỏa, hơn nữa còn là nô tài trước tiên phạm thượng! !

"Tiện nhân! Hữu Tài ca ca là hừ có thể sỉ nhục? Ngươi Chu gia một gia tộc mệnh cũng không sánh được ta Hữu Tài ca ca một đầu ngón tay!" Mộ Dung Tuyệt lạnh lùng nói, nói lại tới trước đi đến, nhìn dáng dấp vẫn không có đánh đủ.

"Ô ô... Ô ô..."

Cái kia Dị Thế Phượng Tà chưa từng chịu đến như vậy bất nạt, trong lúc nhất thời bị sợ hãi đến hơn nửa đầu khóc lớn lên, giống như là người điên như thế gào khóc.

"Tuyệt nhi, quên đi!" Đang lúc này Cửu công chúa đi tới kéo lại Mộ Dung Tuyết nhỏ giọng nói rằng, thấy Mộ Dung Tuyết tựa hồ khí vẫn không có tiêu, không khỏi lại nói: "Huống hồ xác thực là hân có sai trước, làm sao có thể tùy tiện động người ta đồ vật đây?"

Mộ Dung Tuyết thu miệng nhỏ, rất là khó chịu, bất quá nói đến vẫn có chút đuối lý, dù sao cũng là Trần Hữu Tài nắm bút tại Cửu công chúa vẽ lên viết linh tinh, về tình về lý đều không hợp, trong lòng không khỏi thầm mắng Trần Hữu Tài là một lợn chết đầu, làm cho nàng tại trước mặt mọi người mất mặt.

Thấy Mộ Dung Tuyết cúi đầu Cửu công chúa thở phào nhẹ nhõm, lập tức lớn tiếng đối vậy còn trên mặt đất gào khóc Dị Thế Phượng Tà nói rằng: "Chu Linh, ngươi đi về trước đi! Tìm cái lang trung nhìn có sao không, ngày hôm nay Tuyết nhi phỏng chừng gặp phải phiền lòng chuyện, tính khí không tốt lắm, không muốn để vào trong lòng!"

"Vâng! Cửu công chúa!" Cái kia Dị Thế Phượng Tà chỉ có thể nhận tài, đánh nàng chính là Mộ Dung Tuyết, làm cho nàng từ bỏ báo thù chính là Cửu công chúa, tuy rằng trong lòng oán hận cuồng lên, nhưng là nhưng không có cách nào, lẽ nào nàng có dũng khí cùng hai vị này đối đầu? Lập tức chỉ có thể chậm rãi bỏ người lên hướng về cầu thang đi đến.

"Hừ! Đừng tưởng rằng cứ như vậy quên đi, lần sau không để cho ta thấy ngươi, bằng không ta sẽ giết ngươi!" Cái kia Dị Thế Phượng Tà mới vừa đi tới cửa thang lầu Mộ Dung Tuyết thanh âm lạnh lùng liền truyền tới, sợ đến nàng thiếu chút nữa từ thang lầu lên lẫn xuống.

Một bên Trần Hữu Tài không khỏi xoa xoa mồ hôi lạnh, thật không nhìn ra a, ta lạc cái sát, Tuyết nhi tiểu mỹ nữ nổi giận lên ác như vậy, tức giận lên bạo lực như vậy, mục nó, tại Tây Quan quân doanh lớn lên nữ tử chính là không giống nhau, thô bạo dị thường.

Cách đó không xa những này vậy xem nữ tử sau khi khiếp sợ cũng là có chút ngạc nhiên, cái này nô tài đến cùng là ai? Chẳng lẽ không đúng nô tài? Có thể rõ ràng ăn mặc nô tài quần áo a! Đáng giá Mộ Dung Tuyết như vậy quá độ Lôi Đình, lẽ nào nàng cùng cái này nô tài có một chân? Trong lúc nhất thời nhìn Mộ Dung Tuyết ánh mắt đều có một ít dị dạng, dù sao tại toàn bộ đại lục chẳng những là Đại Càn vương triều chính là cái khác to to nhỏ nhỏ Vương Quốc cũng chưa nghe nói qua cái nào quý tộc gia tiểu thư sẽ tìm chính mình nô tài khi Nam nhân.

Sau đó Cửu công chúa tại Mộ Dung Tuyết bên tai nói thầm nói thầm nửa ngày không biết nói chút gì, thế nhưng Mộ Dung Tuyết sắc mặt rốt cục được rồi rất nhiều, Trần Hữu Tài không khỏi đánh giá cao công chúa này hai mắt, nói ba xạo có thể đem Mộ Dung Tuyết cái kia Tiểu Ma Nữ liền hồng được, loại kỹ thuật này không biết tốt hơn chính mình bao nhiêu, nếu như dùng để tán gái tuyệt đối là mọi việc đều thuận lợi, nhưng đáng tiếc chính là nàng bản thân mình chính là nữ nhân!

"Chẳng lẽ không biết người khác đồ vật tại không trải qua cho phép không thể lộn xộn! !!" Đỗ dành xong Mộ Dung Tuyết Cửu công chúa trực tiếp xoay đầu lại trợn mắt nhìn, đem đầu mâu chỉ về Trần Hữu Tài.

"Ngạch? Cái này..." Trần Hữu Tài có chút lúng túng không biết nên nói cái gì, vừa nãy thấy cái kia phó tranh sơn thủy cảm giác họa thật sự là rất tốt, không khỏi đề bút một thơ, bây giờ nhìn lại chính mình thực tại có chút đường đột, nơi này là đẳng cấp sâm nghiêm thế giới khác, làm không tốt muốn mất đầu, cũng còn tốt có Mộ Dung Tuyết tại, nếu không phải như vậy khẳng định hồngбет, nghĩ tới đây Trần Hữu Tài có chút hối hận, đối với thế giới khác sinh hoạt hoàn cảnh cùng quy tắc lại có một cái nhận thức mới.

Lần này Mộ Dung Tuyết không nói gì, chỉ là cảm giác có điểm mất mặt, người nói người cái lợn chết đầu không trải qua người ta đồng ý viết linh tinh về linh tinh cái gì, làm cho nàng mặt đều mất hết! Nếu như những người khác đồ vật nàng Mộ Dung Tuyết che chở cũng không có gì, then chốt là Cửu công chúa, bản thân liền là thân phận so với nàng cao một chút, hơn nữa hai người là bạn gái thân, càng khó nói cái gì!

"Niệm tại ngươi là vô tâm chi thất, ta cũng là..." Thấy Trần Hữu Tài có chút lúng túng hối hận mặt, Cửu công chúa biết mục đích đã đạt đến, cũng không đắc tội với người, lại giữ gìn chính mình làm công chúa thượng vị giả tôn nghiêm, vừa định một cái đại bồng một cái cà rốt thời điểm, nàng sững sờ, lơ đãng cong lên, dĩ nhiên hoàn toàn bị họa hấp dẫn, không! Nói chuẩn xác là bị vẽ lên tự hấp dẫn.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Thể Hiện Tài Năng

"Bảng làng chiều hôm ngấm bóng từng,

Mây trôi cuộn cuộn vẫn ung dung,

Trời sinh có một tiên Nhân động,

Núi cao phong cảnh rộng vô cùng. .

"tuần tú bút lông tự phong mang dữ tợn, phối hợp lên cái kia từng sơn tuần lâm thậm chí có một loại nói không ra mùi vị, rất đặc biệt rất tình diệu.

Cửu công chúa cứ như vậy chăm chú địa nhìn chăm chăm về lên tự, tình tế thường thức, đôi mắt to sáng ngồi bên trong dị thái càng ngày càng đậm, sắc mặt như thường nhưng trong lòng từ lâu sóng to gió lớn, bài ca này miêu tả đúng lúc là về lên miêu tả cảnh sắc, có thể nói là tình diệu dị thường, bổ sung lẫn nhau, Cửu công chúa không khỏi một bên thì thảo than nhẹ:

Băng lãng chiều hôm ngấm bóng từng,

Mây trôi cuộn cuộn vẫn ung dung,

Trời sinh có một tiên Nhân động,

Núi cao phong cảnh rộng vô cùng.

Một bên tình tế thường thức.

Thấy Cửu công chúa cứ như vậy chăm chú địa nhìn chăm chăm họa, chúng nữ từ không khỏi đều sẽ lực chú ý chuyển hướng ngọn núi kia tranh thủy mặc lên, ở đây trên căn bản đều là đại gia khuê tú, quý tộc nữ tử, ai không hiểu thơ? Ai không biết chữ? Thấy cái kia tuần tú dị thường bút lông tự, còn có khí thế kia rộng rãi thơ từ, từng cái từng cái khắp khuôn mặt là vẻ khiếp sợ, không khỏi hướng về người khởi xướng Trần Hữu Tài nhìn lại.

"Cái này. . . Đại gia không muốn như vậy xem ta có được hay không, ta sẽ thẹn thùng!" Mà lúc này Trần Hữu Tài thậm chí có chút tao bao địa tựa như một đóa e thẹn thùy "Liên Hoa" quỳn rũ thấp đầu.

"Người cái lộn chết đầu! ! ! Lúc nào sẽ làm thơ? Tại sao ta lại không biết?" Ngay Trần Hữu Tài hưởng thụ loại này sùng bái khiếp sợ ánh mắt lúc, gằm lên giận dữ đem hân trực tiếp dọa tề ra quần, không đợi đến hân phản ứng lại, Mộ Dung Tuyết đã tại trước mắt của hân xuất hiện, sau một khắc chau mày, mụ nó, cô gái nhỏ này thật ác độc, dĩ nhiên tại dùng sức khắp chính mình.

"Nhanh nói với ta! !" Mộ Dung Tuyết lại là hét lớn một tiếng, trong lòng cực độ khó chịu, thời gian dài như vậy cái này đầu heo sẽ viết thơ dĩ nhiên đều không tự nói với mình, nguyên bản liền cảm thấy cái này đầu heo có rất nhiều thứ gạt chính mình, bây giờ nhìn lại xác thực như vậy.

Trần Hữu Tài nhúc trướng bất đắc dĩ, này tiểu lạt tiêu cũng thật sự là quá cay, lập tức có chút hơi sợ nói rằng: "Ta. . . Người cũng không có hỏi ta a!"

"Thực sự là hảo thơ! Tình diệu thơ từ cùng ưu mỹ phong cảnh phối hợp, quả thật tuyệt phối! Ừm! Thơ chữ tốt cũng rất được!" Cửu công chúa than thở âm thanh từ trong miệng bình ra, Trần Hữu Tài không khỏi đảo cặp mắt trắng dã, thầm nghĩ trong lòng: "Thái Tổ thơ có thể không được không? Vẫn tính là biết hàng người!"

"Cửu công chúa, này đầu heo viết thật sự rất tốt sao?" Mộ Dung Tuyết vẫn còn có chút không quá tin tưởng hỏi.

"Ừm! So với kinh thành những này tự xưng là tài trí hơn người, Học Phú Ngũ Xa con cháu quý tộc tốt hơn không chỉ một bậc!" Cửu công chúa có chút cảm thán nói rằng, thật không nghĩ tới một cái nô tài dĩ nhiên to lớn như vậy tài.

Công chúa ca ngợi vốn là nằm trong dự liệu, chỉ thấy Trần Hữu Tài bình tĩnh đứng ở nơi đó, từ lúc làm quý công thời điểm đã nhìn thấy có chút chó má lang thang thì nhân làm mấy thủ cửt chó thơ từ dĩ nhiên cho những kỹ nữ kia lừa gạt xoay quanh, hết ăn lại uống vẫn lừa gạt sắc, giờ này khắc này hân cũng chỉ là làm làm dáng vẻ mà thôi, trên thực tế Trần Hữu Tài thật không có có tận lực khoe khoang ý tứ, dù sao nói cho cùng vẫn là trộm cướp có cái gì hảo kiều ngao đây? Chỉ là bức họa kia xác thực là càng kinh người, để hân không nhận được viết, còn nữa chỉ có như vậy mới có thể vô hạn cất cao tư thái của hân, bằng không một cái nô tài có tư cách gì cùng đường đường Cửu công chúa đối thoại đây?

"Đầu heo, người nhất định phải chết, trở lại ta lại tìm người hảo hảo tính sổ! Đứng rồi, người muốn cửa hàng ta đã cùng Cửu công chúa nói, người cùng Cửu công chúa tại này nói tí mĩ, ta tới trước bên kia đi rồi!" Mộ Dung Tuyết tức giận trừng Trần Hữu Tài một chút lập tức liền hướng về bên kia cùng một đám bọn tỳ muội nói khoác đi tới, mà trước đó nha đầu này giống như liền đem hân cần cửa hàng sự cùng Cửu công chúa nói.

"Cửu công chúa, người được!"

Chỉ còn lại hai người Trần Hữu Tài có chút lúng túng nói rằng, đầu tiên đối phương là công chúa, còn nữa lại là một đại mỹ nữ, ở trước mặt nàng vẫn đứng là có chút câu thúc.

"Ngạch? Khanh khách. . . . Thật đúng là có ý tứ một người!" Cửu công chúa dĩ nhiên che miệng nở nụ cười, trong nháy mắt cái kia một bộ cao quý lãnh ngạo khuôn mặt không còn nữa, cướp lấy chính là ôn nhu khả ái thanh nhã vẻ đẹp.

Cũng khó trách Cửu công chúa sẽ tiểu, chủ yếu là Trần Hữu Tài quá buồn cười, người nói người ta nô tài không cần nói nhìn thấy công chúa chính là nhìn thấy chủ nhân đều sẽ sợ đến nói chuyện cung kính, cúi đầu khom lưng, hơn nữa liền nói không quý bái đi, cũng sẽ cúc cung, nhưng là Trần Hữu Tài ngược

lại tốt dĩ nhiên một bên lúng túng bắt chuyện một bên vờn tay ra.

"Hắc Hắc. . . Ngượng ngùng, nắm tay là nhà ta hương bên kia tập tục, trong lúc nhất thời đã quên!" Thấy Cửu công chúa không có sinh khí Trần Hữu Tài hít vào một hơi thật dài buông lỏng tâm tình rút tay trở về, nói cho cùng vẫn là một người phụ nữ, công chúa thân phận cái gì đều là Phù Vân, ta vẫn là xuyên qua nhân sĩ nì, vừa nghĩ như thế cũng là không khăn trương hơn nữa.

Cửu công chúa trên mặt tránh qua một tia đăm chiêu cười nói: "Không có chuyện gì, ngại rất thú vị một người, đúng rồi, ta nghe Tuyết nhi nói ngại thật giống như là muốn một nhà điểm diện tại thịnh thế trên đường cái!"

"Ừm! Là như vậy, ta cùng Tuyết nhi là ngẫu nhiên nhận thức, sau đó theo nàng đi tới kinh thành, ở kinh thành không chỗ nương tựa, tuy rằng Tuyết nhi đợi ta rất tốt, thế nhưng làm một cái đại Nam nhân làm sao cũng không có thể vẫn ở tại phủ tướng quân không ra a, liên liên bắt đầu sinh muốn ở kinh thành mở một nhà chính mình điểm ý nghĩ, nhưng là kinh thành này điểm diện thật sự là quá khó tìm, liên liên tìm Tuyết nhi thương nghị, Tuyết nhi nói Cửu công chúa này có. . . . Cho nên. . . ." Trần Hữu Tài gật đầu không kiên nại cũng không tự ti nói rằng.

Cửu công chúa trong mắt dị thái càng thêm dày đặc, cũng không hề trực tiếp cùng Trần Hữu Tài đàm luận cái vấn đề này, mà là hảo Kỳ Địa hỏi: "Không biết ngại muốn làm cái gì chuyện làm ăn đây? Phải biết hiện tại ở kinh thành có thể muốn lấy được chuyện làm ăn đều có người tại làm, muốn làm thành công là rất khó đến!"

"Ngạch?" Trần Hữu Tài lúng túng không biết trả lời như thế nào, chẳng lẽ muốn nói cho Cửu công chúa mình muốn làm chính là tính điểm?

"Ha ha. . . . Quên đi, đợi được ngại mở cửa tiệm, ta cũng liền biết rồi!" Cửu công chúa thấy Trần Hữu Tài làm khó dễ đáng về còn tưởng rằng là đối phương không muốn nói cho cái này thương nghiệp cơ mật cũng là không hỏi nữa.

Trần Hữu Tài càng thêm lúng túng bắt đầu dĩ, mục nó, không được, đợi được điểm mở ra, nhất định phải treo một cái nữ sĩ dừng lại bảng hiệu, cũng không thể để Cửu công chúa biết mình đến cùng mở chính là cái gì điểm, nhìn Cửu công chúa ánh mắt sáng quắc nhìn mình chăm chăm, Trần Hữu Tài các loại áp lực son đại a, cùng cái này trí tuệ hình cô gái xinh đẹp đối thoại áp lực quá to lớn, làm không tốt góc gác đều bị vạch trần, vẫn là khăn trương nói sự cấp tốc rời đi vì thượng sách, nghĩ tới đây Trần Hữu Tài lại một lần hỏi: "Cửu công chúa, ngài nếu là có điểm diện, ta có thể tỏ hạ xuống!"

"Ha ha. . . . Điểm diện có, ta cùng Tuyết nhi quan hệ tốt như vậy chắc chắn sẽ không muốn ngại tiền thuê, chỉ là nếu như như thế tặng không cho ngại, những người khác biết chắc sẽ nói chuyện phiếm, dù sao lấy trước cũng có rất nhiều người tới tìm ta muốn này điểm, ta đều chưa cho, ta xem như vậy đi, tiền thuê ta không cần, thế nhưng ta cũng tham gia một phần của ngại chuyện làm ăn, ngại thành công phần ta một ít, nếu như lỗ vốn coi như xong!" Cửu công chúa tiểu Doanh Doanh nói rằng.

Trần Hữu Tài biết cái này Cửu công chúa quá thông minh, không muốn tiền thuê muốn tham cổ, khẩu vị cũng không nhỏ, ha ha. . . . Nhưng là Trần Hữu Tài cũng lưu lại, tham cổ liền tham cổ, đợi được kiếm tiền cùng lắm thì phân ngại một điểm, then chốt là vì tiền kỳ kiếm tiền sau đó mua lại Liễu Phiêu Phiêu ** lại đạt được hệ thống khen thưởng, tất cả tiền tài đều chính là Phù Vân, chỉ cần đạt được hệ thống khen thưởng có công pháp có thực lực, muốn cái gì không có?

"Nếu như vậy, Cửu công chúa liền tham gia một phần đi, mỗi tháng chia hoa hồng một lần, ta kiếm 30% nộp lên cho công chúa, công chúa cảm thấy như thế nào?" Trần Hữu Tài làm bộ cúi đầu suy nghĩ một chút sau đó ngẩng đầu lên cười nói, nhưng trong lòng thì nghĩ trong vòng nửa tháng kiếm đủ hơn mười vạn lượng bạc sau đó dùng lại nói.

Cửu công chúa nhất lảng ngược lại là không nghĩ tới Trần Hữu Tài biết cái này sao sáng khoái đáp ứng, đều là cảm giác mình giống như có chỗ nào không chú ý, nhưng là đúng lúc lại nghĩ không ra, lập tức chỉ có thể gật đầu nói: "Có thể! Ngày mai ngại liền đi thịnh thế phố lớn ba số mười một lâu, nơi nào có nhân chờ ngại, đây là lệnh bài, cầm cái này hẳn sẽ an bài cho ngại một vài thứ!" Nói không biết từ chỗ nào lấy ra một khối ngọc bài, đưa tới, Trần Hữu Tài nhận lấy, trong lòng hồi hộp, bằng này cảm giác, tuyệt đối là một khối hảo ngọc, đến cuối cùng nếu là thật không đủ tiền liền đem khối ngọc này bán, nhất định có thể bán không ít tiền.

(thanh minh một thoáng quyền sách phong cách, đầu tiên quyền sách định nghĩa ví dụ thể đại lục, như vậy tuyệt đối không thể thiếu huyền huyền cảm xúc mạnh mẽ nhiệt huyết tranh đấu thành phần, chỉ là tạm thời không có hiển hiện ra, lúc này nhân vật chính vị trí Đại Càn vương triều chính là một cái cấp chín tiểu quốc, võ học phương diện đồ vật vẫn rất khiếm khuyết, theo hệ thống ra sức đổi, nhân vật chính thực lực sẽ nhanh chóng tăng lên trên, sau đó đối địa đồ bản khối. . . . Lại có thêm chính là bản thân rất yêu thích (Vi Tiểu Bảo) cùng (Lâm Văn Vinh) tính cách, nhân vật chính tính cách hẳn là tham tài hảo sắc tiểu tà. . . . Ngông cuồng trang bức, tán gái giảo nhân tình tiết nhất định là ắt không thể thiếu. . . . Hắc Hắc. . . . Cuối cùng thanh minh một điểm - tác giả rất thuần khiết, ngại nhất định phải tin tưởng)- Convert cũng rất thuần khiết, mọi người nhất định phải tin tưởng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 18: Thịnh Thế Tử Lâu - Thiên Phòng

Nhìn Trần Hữu Tài chăm chú nhìn ngọc bài lo lắng muốn cái gì Cửu công chúa còn tưởng rằng đối phương bị lệnh bài dọa : làm sợ, điều này cũng chẳng trách, đây cũng là một khối công chúa lệnh bài, người bình thường nhìn nhất định sẽ làm sợ, đương nhiên nếu là nàng biết Trần Hữu Tài chân thực ý nghĩ khẳng định liền sẽ không nghĩ như vậy.

"Cảm tạ Cửu công chúa!" Hảo nửa ngày trôi qua, Trần Hữu Tài cuối cùng từ ý dâm trung tỉnh lại, hướng về Cửu công chúa thoáng ôm quyền khom lưng lấy đó cảm tạ, mà Cửu công chúa nhưng là khẽ gật đầu không lại phản ứng hướng về Mộ Dung Tuyết bên kia đi đến!

"Đầu heo, còn có cái gì không có bàn giao khăn trương cho ta bàn giao, ngoại trừ sẽ viết Thi Hội viết chữ sẽ đứng đứng liền, còn biết cái gì?" Trên đường Mộ Dung Tuyết một cái tay khoá Trần Hữu Tài, một cái tay khác đặt ở cái hông của hắn, thu anh hồng miệng nhỏ, khắp khuôn mặt là bất mãn thần sắc.

"Hắc Hắc. . . Lẽ nào ta sẽ nói cho ngươi biết, thơ từ, ca khúc, cổ sự, câu đối, suy nghĩ đột nhiên thay đổi ta toàn sẽ? Cảm kỳ thư họa mọi thứ tinh thông?" Trần Hữu Tài Hắc Hắc cười, nhưng trong lòng thì lại tăng thêm một câu: "Ta am hiểu nhất vẫn là tư thế, dù sao nhìn nhiều năm như vậy a!"

Mộ Dung Tuyết khẽ mỉm cười, nụ cười là xán lạn như vậy như vậy ánh mặt trời, nhưng là Trần Hữu Tài nhưng là cảm giác phía sau lưng lạnh cả người, sau một khắc bên hông sản sinh một cổ to lớn đau đớn, mà Tiểu Ma Nữ như trước cười hỏi: "Vậy tại sao trước đó vài ngày ngươi chưa nói cho ta biết?"

"Đau. . . Đau. . . Ngươi trước tiên buông tay, ta lại nói!"

"Ừm? Ngươi nói cái gì ta sao nghe không thấy đây?" Tiểu Ma Nữ cười càng xán lạn hơn, trên tay lực đạo không khỏi lần thứ hai gia tăng.

"Đại tiểu thư của ta, ta sai rồi, lần sau ta không dám, ta có cái gì nói cái gì được không? Ta cái mộng trên có mấy viên chí ta đều nói cho ngươi biết được không?" Trần Hữu Tài nghe rằng trợn mắt nói rằng, thật tình sợ, cô gái nhỏ này ra tay đủ tàn nhẫn, làm sao toàn thế giới, không đứng, làm sao toàn vũ trụ nữ nhân đều là một cái đức hạnh đây? Yêu thích khắp nhân, thực sự là khổ giống như hắn vậy tốt đẹp thanh niên.

Mộ Dung Tuyết gật một cái: "Ai muốn biết ngươi cái mộng. . . Phi. . . Ta cái gì đều không muốn biết!"

Xuất ra Minh Phụng Lâu, Trần Hữu Tài tâm tình thật tốt, dù sao ngày mai sẽ có thể có chính mình cửa hàng, hắn thật sự rất chờ mong thế giới khác đệ nhất gia tính điểm khai trương sẽ dẫn đến thế nào trùng kích, hắn Trần Hữu Tài có thể hay không trở thành có tiếng tình ái kỹ xảo chuyên gia? Không khỏi bắt đầu chờ mong.

Mà Mộ Dung Tuyết tâm tình cũng là tốt vô cùng, vốn là trong lòng yêu thích Trần Hữu Tài còn có chút lo lắng, dù sao thân phận chênh lệch đặt tại này, không nói những này hảo tử muội môn thấy thế nào, chính là trong nhà nhân cũng không thể nào đồng ý. Nhưng là bây giờ những vấn đề này giống như đều tại triều hảo phượng hướng phát triển, thật không nghĩ tới cái này đầu heo lại vẫn dính Hữu Tài, làm thơ đứng đứng liền cái gì toàn biết, còn có thể đến chữ đẹp, người như vậy sẽ là một cái vẫn ở tại thanh lâu trong kỹ viện quy công sao? Hắn đến cùng có thể nào qua lại? Mộ Dung Tuyết rất tò mò, thế nhưng nàng sẽ không hỏi, bởi vì tuy rằng bề ngoài xem ra thiên chân khả ái còn có chút hai, nhưng sự thực cũng không phải như vậy, thông minh nàng biết nếu như mình nhất định muốn hỏi, nói không chắc cái gì đều hỏi không ra còn có thể gặp phải đối phương căm ghét, nàng tin tưởng, có một ngày Trần Hữu Tài sẽ chính mồm nói cho nàng biết!

"Nha đầu, từ khi đi tới kinh thành, ngươi vẫn không có hảo hảo mời ta ăn bữa cơm đây!" Vuốt chính mình xẹp xẹp cái bụng, nhìn một chút phía trên đỉnh đầu dần dần bầu trời xám xịt, này liền muốn trời tối, một buổi trưa, đã sớm đói bụng đến phải không được.

Mộ Dung Tuyết gật đầu, cười nói: "Đi thôi, đầu heo, ta mang ngươi đi một chỗ tốt! Tuyệt đối cho ngươi ăn no!"

"Nha đầu, sau đó đừng gọi ta đầu heo có được hay không? Ta nổi danh, nếu không tựa như ngày hôm nay tại Minh Phụng Các như thế ngươi gọi ta Hữu Tài ca ca đi!" Trần Hữu Tài chăm chú nói rằng, mặc dù nói gọi đầu heo rất tình thiết, nhưng là chính là cảm giác không được tự nhiên.

"Không được! Tên gì ta nói toán!" Mộ Dung Tuyết không chút nào khách khí : tức giận cự tuyệt nói.

Trần Hữu Tài nhúc nhúc theo ở phía sau, mục nó, một cái đại Nam nhân mỗi ngày bị nữ nhân bắt nạt không thể được, nhìn nha đầu này đã phát dục thành thực thân thể trước lời sau kiêu, vóc người đẹp dễ, Trần Hữu Tài không khỏi lại một lần nữa ý dâm lên, muốn không được bao lâu các loại : chờ quan hệ tại gần một điểm nhất định phải đem cô gái nhỏ này thu được giường, Hắc Hắc. . . . Đến thời điểm ta nhìn ngươi vẫn kiêu ngạo không! ! !

"Đầu heo, chậm như vậy làm gì, ngươi không phải đói bụng sao?" Ngay Trần Hữu Tài ý dâm đang sáng khoái thời điểm Mộ Dung Tuyết đột nhiên xoay người lại quay về hắn nói rằng, thấy Trần Hữu Tài trên mặt dâm đang âm hiểm nụ cười không khỏi dừng bước lại trực tiếp bóp lấy hắn eo nhỏ cười hỏi: "Lợn chết đầu, vừa này lại đang suy nghĩ gì ý đồ xấu?"

"Không. . . . Không có. . ."

"Hừ! Lượng ngươi cũng không dám!" Mộ Dung Tuyết nhử khả ái tiểu lông mày lạnh lùng hừ một tiếng.

Sau mấy phút hai người đi tới một nhà tửu điểm, Trần Hữu Tài ngẩng đầu nhìn một cái, sát! Vẫn đúng là xảo a! Dĩ nhiên là Thịnh Thế tử lâu, là buổi trưa hôm nay chính hắn một người đến địa phương, được rồi! Mặc dù nói so với mình chờ mong kém hơn một chút, nhưng là cũng gần như thiếu, có thể ăn no là tốt rồi!

"Hai vị khách quan, xin mời vào!"

"Tên chữ "Thiên" phòng!" Mộ Dung Tuyết hẳn là nơi này lão Cổ khách, phí lời không nói nhiều, trực tiếp nhàn nhạt nói năm chữ.

"Cái này... Tiểu thư, chuyện này. . . ." Tiểu nhị có chút khó khăn không biết bây giờ nên làm gì.

Mộ Dung Tuyết lông mày nhíu lại: "Làm sao? Bỏ tiểu thư cho tới nay đều là tại tên chữ "Thiên" phòng, ngày hôm nay thế nào?"

"Vị tiểu thư này, là như vậy, ngày hôm nay có mấy vị công tử đã tại tên chữ "Thiên" phòng rồi! Cho nên. . . ." Tiểu nhị cúi đầu cung kính nói rằng, có thể thường thường tại tên chữ "Thiên" phòng ăn cơm người có thể là người bình thường sao? Không khỏi muốn càng thêm cong.

"Như vậy a?" Mộ Dung Tuyết cau mày không biết đang suy nghĩ gì, theo lý mà nói đã có người vậy thì không có biện pháp, dù sao tên chữ "Thiên" phòng chỉ có một gian, đã có nhân nhanh chân đến trước cũng không cần lại xia vào một chân, có thể then chốt là nếu không phải tại tên chữ "Thiên" phòng hẳn vẫn đúng là không có cái gì tại đây ăn dục vọng.

Thấy Mộ Dung Tuyết làm khó dễ đáng về, Trần Hữu Tài vươn tay lôi kéo nàng, đang chuẩn bị khuyên nàng tùy tiện tìm một chỗ ăn cơm ni, kết quả trong đầu đột nhiên nhớ tới hệ thống âm thanh: "Hệ thống nhiệm vụ - tiến vào tên chữ "Thiên" phòng ăn cơm - khen thưởng: thân thể kinh mạch huyết vị tỉ mỉ kết cấu phân bố đồ! ! !"

"Thế nào?" Mộ Dung Tuyết ngẩng đầu hỏi.

"Tuyết nhi, ngày hôm nay ta tất phải tại ngày này tên cửa hiệu phòng ăn cơm, người nói đây cũng là ta hai lần thứ nhất ước hội, làm sao cũng phải lưu lại một mỹ hảo hồi ức đúng không?" Trần Hữu Tài nói như đinh chém sắt, trên thực tế nghe được "Thân thể kinh mạch huyết vị tỉ mỉ cơ cấu phân bố đồ" hẳn cũng đã hưng phấn, bởi vì này nhưng là một cái đồ tốt, đặc biệt là đối với Trần Hữu Tài mà nói, hảo ghê gớm, nếu như sau nửa tháng nếu như thật sự có thể đạt được (Lăng Ba Vi Bộ) bí tịch võ công, như vậy cái này gân mạch kết cấu đồ là ắt không thể thiếu đồ vật, không thể sâu sắc lý giải trong cơ thể mạch lạc huyết vị đan điền các loại, hẳn làm sao có thể trong tu luyện công? Tu luyện (Lăng Ba Vi Bộ), cho nên nói người này thể gân mạch huyết vị tỉ mỉ kết cấu đồ nhất định phải nắm bắt tới tay.

"Ai cùng người ước hội?" Mộ Dung Tuyết khuôn mặt đỏ lên gất một cái, bất quá đã có quyết định, ngược lại quay về một bên tiểu nhị nói đến: "Này tên chữ "Thiên" phòng ta chắc chắn phải có được, người đi cùng mặt trên người nói, ta Mộ Dung Tuyết muốn này phòng, hi vọng bọn hắn mấy người cho cái mặt mũi!"

"Hệ thống đưa ra - nhiệm vụ phải tự mình hoàn thành, không được mượn người khác ngoại lực, bằng không thị nhiệm vụ thất bại! !" Vốn tưởng rằng mượn Mộ Dung Tuyết đại danh ung dung hoàn thành nhiệm vụ lần này, ai biết này hệ thống giống như là cái gì cũng giải như thế, sợ đến Trần Hữu Tài khản trương ngăn cản Mộ Dung Tuyết: "Tuyết nhi, tự chúng ta đi lên xem một chút, như vậy lấy thân phận ép người chung quy không tốt lắm!"

"Đúng đúng đúng. . . Vị khách quan này nói đúng, thật sự không hành, Mộ Dung Đại tiểu thư ngài cùng vị khách quan này cùng tiến lên tên chữ "Thiên" phòng cùng người ở bên trong thương nghị! Chỉ cần người ở bên trong thông đồng ý, Thịnh Thế từ lâu sẽ không có hai lời!" Tiểu nhị khản trương nói rằng, lại nói bất kể là tên chữ "Thiên" trong bao gian mấy vị công tử vẫn là Mộ Dung Đại tiểu thư đều không phải hẳn một tiểu nhân vật có thể đắc tội, hẳn có thể làm chính là tại hai bên vẫn chưa từng xuất hiện mâu thuẫn vân vân hướng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 19: Gia Cát Phong Minh

"Ta cái sát, Lý huynh, người làm sao đến bây giờ đến a! Tự phạt một chén, nhất định phải tự phạt một chén!" Mới vừa lên cầu thang còn chưa đi đến tên chữ "Thiên" phòng chính là một trận ăn uống linh đình âm thanh truyền tới hai người lỗ tai.

"Ha ha. . . . Một chén liền một chén!"

"Sảng khoái!"

"Gia Cát huynh, vừa nãy khi ta tới đạt được một cái tin, Mộ Dung Tuyết, các người biết không?" Đột nhiên cái kia đến có điểm trì nam tử nhắc tới Mộ Dung Tuyết tên, Trần Hữu Tài cùng Mộ Dung Tuyết liếc mắt nhìn nhau ngưng bước chân.

"Đương nhiên biết! Kinh thành có tiếng Tiểu Ma Nữ, còn giống như là cái gì tứ đại mỹ nữ một trong! Chỉ là trước đây cha ta cho ta đi cầu hôn chưa thành công!" Một nam tử khác nói rằng, trong lời nói là phiền muộn cảm giác cùng bức tức tâm ý, Trần Hữu Tài không khỏi hướng về Mộ Dung Tuyết ngịch ngợm trừng mắt nhìn, là ý nói người vẫn rất được hoan nghênh đây!

"Hắc Hắc. . . . Đương nhiên nhìn không nổi người rồi! Đó là bởi vì nàng coi trọng chính mình nô tài rồi! Vừa nãy nhận được tin tức Mộ Dung Tuyết vì chính mình một cái nô tài đem Chu Linh tàn nhẫn mà đánh một trận, hiện tại chuyện này đang lấy một loại tốc độ cực nhanh truyền bá, khả năng muốn không được bao lâu, toàn kinh thành cũng biết rồi!" Họ Lý công tử có chút kích động lại có chút cười trên sự đau khổ của người khác cười nói.

"Sát! Dĩ nhiên coi trọng nô tài, thật không nhìn ra, Mộ Dung Tuyết dĩ nhiên như vậy trọng khẩu vị. . . Ha ha. . . ." Gia Cát Phong Minh cười ha ha, trong lòng một trận sáng khoái, vẫn là mấy năm trước, lần kia Mộ Dung Tuyết cùng phụ thân trở lại kinh thành cho Thánh Thượng hồi bẩm Tây Quan một ít tình hình trận chiến. Lúc đó Mộ Dung Tuyết tài mười hai, mười ba tuổi, tuy rằng tuổi còn nhỏ, nhưng là đã sơ hiện ra đại mỹ nữ tiềm chất, hơn nữa Mộ Dung gia là Đại Càn Quốc lực lượng quân sự mạnh mẽ nhất một nhà, mà làm vì Đại Càn Quốc tài vụ bộ trưởng Gia Cát Vũ thiếu hụt thiếu chính là lực lượng quân sự, cho nên nếu có thể cùng Mộ Dung gia liên thân tuyệt đối là tối thượng đẳng lựa chọn.

Liên Gia Cát Vũ liền mang theo con trai độc nhất Gia Cát Phong Minh đi tới Mộ Dung gia cầu hôn, vốn tưởng rằng sẽ nước chảy thành sông, ai có thể nghĩ đến Mộ Dung Tuyết chết sống không đồng ý, cuối cùng Mộ Dung Thiên lấy con gái tuổi còn nhỏ quá cự tuyệt. Chuyện này hoàn toàn chính là phát Gia Cát Vũ mất mũi, cho nên những năm này Gia Cát gia vẫn cùng Mộ Dung gia không đứng lắm, mà Mộ Dung Tuyết càng là Gia Cát Phong Minh trong lòng một cây gai. Hiện tại đột nhiên nghe được Mộ Dung Tuyết dĩ nhiên tìm cái nô tài làm Nam nhân, này chủng loại tựa như trả thù sáng khoái tình lộ rõ trên mặt, người Mộ Dung Tuyết không phải thanh cao tự kiêu nhìn không nổi ta Gia Cát Phong Minh sao? Hiện tại sao không Nam nhân muốn? Lại muốn tìm một cái nô tài làm Nam nhân? Trong lúc nhất thời nhiều năm như vậy kiềm chế tựa hồ trong nháy mắt này liền thả ra.

"Có người nói cái kia tiểu nô tài giống như đỉnh Hữu Tài, làm một bài thơ, sau đó liền Cửu công chúa đều nói cẩn thận, không biết là thật hay giả! Ha ha. . ."

"Nhất định là giả chứ, một cái chó má nô tài có thể làm cái gì thơ? Ta đoán a, đa số là bởi vì Mộ Dung Tuyết coi trọng cái kia tiểu nô tài, nhưng là có hay không mặt mũi và những người khác nói, liền liền sớm tìm người cho cái kia tiểu nô tài lượng thân định làm một bài thơ, khiến người ta cho rằng cái này nô tài rất Hữu Tài, lấy này đến đồ nhân chuyện phiếm, không biết dưới chân thiên tử có mấy người là người ngu? Vẫn nô tài làm thơ, người nghe qua sao? Quả thực chính là thật là tức cười! ! !" Gia Cát Phong Minh một bên thưởng thức mỹ vị gia lương vừa cười nói rằng, tâm tình thật tốt.

Mộ Dung Tuyết mặt đều bị khí thanh, cắn răng nàng hàn quang tùy ý, trực tiếp chính là muốn hướng về tên chữ "Thiên" phòng phóng đi, đang lúc này Trần Hữu Tài một phát bắt được nàng: "Nha đầu, bình tĩnh một thoáng!"

"Thả ra!" Mộ Dung Tuyết lạnh lùng nói, trong lời nói không có một tia tình cảm, xem ra lần này là giận thật à.

Trần Hữu Tài nắm thật chặt Mộ Dung Tuyết cánh tay nói rằng: "Tốc độ nhanh như vậy truyền bá ra, nhất định là hữu tâm nhân truyền bá, hẳn là Chu Linh đi! Nàng mới là kẻ cầm đầu, nữ nhân kia người tùy tiện đùa chơi chết, phía trên này mấy cái công tử ca liền giao cho ta đi!"

"Chuyện này. . . ." Mộ Dung Tuyết không ở làm sao vùng vẫy, chỉ là có chút hoài nghi nhìn Trần Hữu Tài: "Người xác định người có thể giải quyết?"

"Hắc Hắc. . . Không giải quyết được không phải còn người nữa sao?" Trần Hữu Tài cười hi hi, cho mình lưu một cái đường lui mới là Vương đạo.

Mộ Dung Tuyết không khỏi đảo cặp mắt trắng dã, thế nhưng đã đồng ý Trần Hữu Tài ý nghĩ.

Trần Hữu Tài tràn đầy tự tin lôi kéo Mộ Dung Tuyết tay hướng về tên chữ "Thiên" phòng đi đến, Mộ Dung Tuyết cũng không có phản kháng, giờ này khắc này trong đầu của nàng nghĩ tới đều là Trần Hữu Tài thì như thế nào đối phó trong bao gian người, căn bản không có chú ý tới mình tay bị lôi.

"Àm! !" Một tiếng, Trần Hữu Tài không chút nào khách khí : tức giận sẽ đem tên chữ "Thiên" phòng môn cho đá văng

"Ai. . . Ai hán / mu / đừng phải đại gia môn!" Gia Cát Phong Minh đang sáng khoái ở đây, trong chớp mắt bị sợ hết hồn, mặt liền biến sắc chữ ảm lên, không khỏi con mắt hướng về ngoài cửa nhìn tới, giờ khắc này một người mặc nô tài quần áo Nam nhân tay kéo một đại mỹ nữ, Gia Cát Phong Minh trên mặt đầu tiên là tránh qua từng trận hàn quang, sau đó hết thảy lực chú ý đều bị nữ tử hấp dẫn, từng tia từng tia ánh sáng không e dè, lại sau đó sắc mặt nhưng là đột nhiên đã biến thành trắng xám, cửa nữ tử dĩ nhiên là Mộ Dung Tuyết.

"Là hán đại gia ta!"

Trần Hữu Tài hét lớn một tiếng, buông tay ra đi vào nhà bên trong, tên chữ "Thiên" phòng quả nhiên xa hoa, đại đại trong bao gian là một tấm đàn khối gỗ vuông bàn, bốn phía toàn bộ là chất gỗ vách tường, trên vách tường là từng dãy tuần tú bút lông tự, còn có mấy bức trông rất sống động họa, nhàn nhạt thư hương vị tràn đầy toàn bộ phòng.

Bàn vuông ngồi bên cạnh ba người, trong đó một cái đầu vuông tai to, ánh mắt mê ly, như là uống nhiều rượu quá. Một cái khác nhưng là gầy trơ cả xương, nhưng là tinh quang trong mắt thỉnh thoảng thoáng hiện. Cái cuối cùng vậy chính là Gia Cát Phong Minh, Trần Hữu Tài tỉ mỉ quan sát cái này kiêu ngạo công tử ca, không khỏi càng thêm tức giận, người, dĩ nhiên trường đẹp trai như vậy, quả thực chính là tại cướp ta danh tiếng a!

"Cầu nô tài, người muốn chết, nơi này có nói chuyện với người phần sao?" Gia Cát Phong Minh vẫn không có mở miệng một bên cái kia tai to mặt lớn tên béo đáng chết liên quát to, trong lời nói tràn đầy kiêu ngạo, điều này cũng chẳng trách, hay là nếu như Mộ Dung Tuyết mở miệng, mập mạp này liền tính không biết là ai cũng còn có một chút kiêng kỵ chần chờ một thoáng, nhưng là hết lần này tới lần khác là ăn mặc nô tài trang phục Trần Hữu Tài, tại Đại Càn Quốc , thậm chí tại toàn bộ Đại Thế Đại Lục loại quý tộc này bình dân, chủ nhân nô lệ các loại : chờ đẳng cấp thâm nghiêm quan niệm rất nghiêm trọng.

"Cầu nô tài nói gì?" Trần Hữu Tài khoé miệng xả quá một tia tà ác độ cong cười hỏi, thậm chí không có bởi vì đối phương gọi mình nô tài mà tức giận.

Mập mạp giận dữ, hơn nữa uống nhiều quá, căn bản không nhận ra Mộ Dung Tuyết lập tức càng thêm lớn lối: "Cầu nô tài nói người!"

"Ồ! Cầu nô tài nói ta, ha ha. . . Nguyên lai người là cầu nô tài, ta ta không có hứng thú cùng cầu nô tài đối thoại, người có thể ngậm miệng!" Trần Hữu Tài lại hướng về phía trước đi một bước cười nói.

"Khanh khách. . . ." Lần này liền Mộ Dung Tuyết đều nở nụ cười.

"Người. . . Người. . . ." Mập mạp quát lên như sấm, trực tiếp chính là muốn đứng lên chuẩn bị lấy bạo lực thủ đoạn, đang lúc này một bên người gây một tay lấy hấn đề lại nhỏ giọng mà nói rằng: "Nhấn một thoáng, cửa đứng chính là Mộ Dung Tuyết!"

"Mộ Dung. . . Mộ Dung Tuyết. . . ." Mập mạp sợ hết hồn, cả người giống như là bị rót một chậu nước lạnh, từ đầu đến chân đều cảm giác được lạnh lẽo.

Mộ Dung Tuyết là ai? Hay là Trần Hữu Tài hiểu rõ không quá rõ ràng, thế nhưng chỉ cần là sinh hoạt ở kinh thành Quan Nhị Đại Phú Nhị Đại tuyệt đối đều có sâu sắc ký ức. Mộ Dung Tuyết khi còn bé liền sinh hoạt ở Tây Quan, rất ít trở lại kinh thành, thế nhưng mỗi khi trở lại kinh thành cái nào một lần không gây sự? Hơn nữa không có một lần đã bị thua thiệt!

Còn nhớ rõ lần trước trở về có một cái không có mắt công tử ca dĩ nhiên đùa giỡn nàng, kết quả công tử kia ca tại chỗ bị đánh cho gần chết, thậm chí có đồn đại xưng hiện tại công tử kia ca giống như đã là thái giám rồi! Hơn nữa Mộ Dung Tuyết là Trần Tây Đại Tướng Quân gái một, Mộ Dung Thiên lại là có tiếng hộ con gái, không cần nói là bọn hắn những này nhị lưu công tử ca, coi như là Hoàng thân Quốc thích tại đối mặt Mộ Dung Tuyết thời điểm cũng không dám có mạo phạm ý tứ, hần Tiết Quý nói cho cùng vậy chính là một cái tam phẩm tiểu quan gia công tử, ở kinh thành cái này Quan Nhị Đại hoành hành địa phương hần thật sự không đáng chú ý, sở dĩ kiêu ngạo như vậy hoàn toàn là bởi vì đi theo Gia Cát Phong Minh mặt sau hần, hiện tại biết cái kia ngoài cửa đứng nữ tử chính là tên mẫn kinh thành Tiểu Ma Nữ Mộ Dung Tuyết thiếu chút nữa bị dọa tè ra quần rồi!

Gia Cát Phong Minh cứ như vậy nhìn cửa Mộ Dung Tuyết một câu nói cũng không hàng, sắc mặt khó coi vô cùng, thậm chí liền Trần Hữu Tài như vậy làm càn hần cũng không nói gì, chỉ là con mắt tùy tiện liếc mắt một cái, đáy mắt nơi sâu xa toát ra chính là kiêu ngạo, là xem thường, dưới cái nhìn của nó cùng Trần Hữu Tài loại này nô tài đối thoại là với chính mình sỉ nhục!

"Hần liền là người tìm ham nhân?" Gia Cát Phong Minh cuối cùng mở miệng!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Kiên Định Tuyệt Nhị - Tâm Tình Biến Hóa

"Quản người chuyện gì?" Mộ Dung Tuyết xem thường nở nụ cười, lập tức hướng về Trần Hữu Tài đi đến, đi tới bên cạnh của hần trực tiếp khoá cánh tay của hần quay đầu nhìn về Gia Cát Phong Minh kiên định nói rằng: "Ta chính là nhận định hần là ta Mộ Dung Tuyết cả đời Nam nhân! ! !"

"Ha ha. . . Ha ha..." Gia Cát Phong Minh cười ha ha, sau một khắc nụ cười trong chớp mắt biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, chăm chú nhìn Mộ Dung Tuyết hần trầm giọng nói rằng: "Xem ra người đúng là trọng khẩu vị, dĩ nhiên yêu thích nô tài!"

"Người. . ."

Mộ Dung Tuyết trong nháy mắt hàn hạ mặt, vừa định phát hỏa lại bị Trần Hữu Tài một kéo không tiếp tục nói nữa, đang đợi Trần Hữu Tài phát huy, nếu như hần không thể phát huy rất khả năng lại phát uy cũng không muộn.

"Vị công tử này, người tên là gì đây?" Trần Hữu Tài mỉm cười nói, trong mắt tràn đầy cân nhắc thần sắc, tại Trần Hữu Tài xem ra loại này ý vào trong nhà mình thực lực ở bên ngoài kiêu ngạo gây sự, mà chính mình không hề sợ trường ngoác xoa chính là trí lực vẫn không phát đạt thành thực tiểu hài, căn bản không thể xưng là công tử bột công tử ca, nào tàn nhẫn đồng ngược lại là dường như thích hợp.

"Người còn chưa có tư cách biết ta tên là gì!" Gia Cát Phong Minh hơi ngửa đầu cao ngạo nói, tại trong lòng hần nô tài chính là nô tài, nô tài là một cái tư hữu vật phẩm, không có nhân quyền, càng không có tư cách biết tên của hần.

"Ha ha. . . Ta không có tư cách biết tên của người! Ta gọi Trần Hữu Tài, có phải hay không nô tài không trọng yếu, trọng yếu chính là nhớ kỹ cái tên này! Bởi vì cái tên này đủ để cho người ghi khắc một đời." Trần Hữu Tài hơi thay đổi sắc mặt, âm thanh càng ngày càng lạnh giá, từng chữ từng chữ nói rằng.

Gia Cát Phong Minh bị Trần Hữu Tài nhìn chăm chú đến có chút thậm đến hoảng, hần cảm giác được cái này nô tài trong mắt tựa hồ có như vậy một tia Thị Huyết hào quang, nhưng là ngược lại vừa nghĩ, chính mình nhưng là Đại Càn Quốc tài vụ bộ trưởng gia công tử, còn đối với phương chỉ là một cái nô

tài, có cái gì đáng đến sợ sệt, không khỏi đại cười ha ha: "Một cái nô tài, ngươi cần rõ cái gì, đừng tưởng rằng chính mình có chủ nhân tốt là có thể vô hạn lớn lối! Ha ha. . . . Tên là Trần Hữu Tài? Hi vọng ngươi thật sự Hữu Tài!"

Trần Hữu Tài khoe miệng xả quá một tia độ cong, nói đến Hữu Tài không tài vừa vặn phù hợp ý tứ của hắn, dù sao hắn lúc này không có bất kỳ vũ lực, ngoại trừ lần trước hoàn thành hệ thống nhiệm vụ thân thể tổ chất đề cao năm mươi phần trăm, cái khác giống như cùng người bình thường không có khác biệt, nếu muốn trực tiếp dùng nắm đấm đập chết đối phương hắn không thực lực này, cho nên nếu muốn nhục nhã đối phương để hắn ngoan ngoãn Tòng Thiên tên cửa hiệu phòng lần ra ngoài chỉ có thể dựa vào Văn.

"Vừa nãy tại cửa ta nghe thấy có người nói cái kia nô tài, vậy chính là ta cần bản sẽ không làm thơ! Ta nghĩ cái kia nói ta sẽ không làm thơ người là hắn đi!" Trần Hữu Tài chọn lông mày nhìn Gia Cát Minh phong nói rằng.

"Đúng! Là ta! Làm thơ? Không muốn vũ nhục hai người này tao nhã tự, làm thơ đó là chúng ta quý tộc thượng tầng nhân sĩ làm sự, ngươi có tư cách gì tham dự vào? Ngươi sẽ viết tên của mình sao?" Gia Cát Phong Minh kiêu ngạo nói rằng, không chút nào che lấp trên mặt khinh bỉ tình.

"Ngốc xoa, không muốn bắt vô tri khi cá tính! Nếu như ngươi là một cái Nam nhân chúng ta liền đến tỷ thí một trận! Dùng sự thực nói chuyện! Nếu như ngươi thắng ta ta liền thừa nhận mình là nô tài, ta liền thừa nhận thể giới này nô tài không có tư cách làm thơ về tranh! Nếu như ta muốn thắng, ngươi cho ta lập tức rút khỏi ngày này tên cửa hiệu phòng, đồng thời tại chỗ bồi thường vạn lượng bạc trắng! Ngươi dám không?" Trần Hữu Tài lớn tiếng nói, thanh âm kia bên trong tràn đầy không thể hoài nghi mùi vị, trong lời nói tiết lộ ra cực kỳ sự tự tin cường đại.

Âm thanh quá to lớn trực tiếp đã kinh động toàn bộ Thịnh Thế từ lâu, bất kể là tại dưới đây một tầng phòng khách dùng cơm già trẻ lớn bé hay là đang phòng chữ Địa trong bao gian nói chuyện yêu đương nam nam nữ nữ mỗi một người đều cấp tốc chạy tới tên chữ "Thiên" phòng cửa vây quanh quan sát.

"Trời ạ, cái kia không phải ta trong mộng nữ thần Mộ Dung Đại tiểu thư sao?"

"Đúng vậy. . . . Đây một chuyện làm đến thật đáng giá, không nghĩ tới còn có thể đụng tới Mộ Dung Đại tiểu thư!"

"Gia Cát công tử cũng tại này, sắc mặt của hắn làm sao khó nhìn như vậy đây?"

"Thật giống như là Mộ Dung Đại tiểu thư nô tài cùng Gia Cát công tử phát sinh mâu thuẫn rồi!"

Trong lúc nhất thời các loại lú rú tiếng thảo luận âm, Trần Hữu Tài cười càng âm hiểm hơn, hắn muốn chính là loại này dùng hiệu quả, đầu tiên nhiều người như vậy tại, thẳng góc này xoa công tử ca muốn quyệt nợ cũng không tiện, lại một cái đó là có thể càng dễ dàng hơn đem chó này thí công tử ca mặt cho phiền sưng lên, hơn nữa lấy tốc độ cực nhanh truyền bá ra ngoài.

"Hữu Tài ca. . . ." Mộ Dung Tuyết dùng tay bát bát Trần Hữu Tài, trên mặt tránh qua một vẻ lo lắng, tuy rằng xế chiều hôm nay Trần Hữu Tài tại Minh Phụng Các làm một thủ liên Cửu công chúa đều gọi tán thơ, nhưng là đến cùng Trần Hữu Tài làm thơ thực lực thế nào, nàng vẫn đúng là không có cái gì để, dù sao nàng cũng là xế chiều hôm nay mới biết được hắn sẽ làm thơ, nhưng là Gia Cát Phong Minh nhưng không giống nhau, tuy rằng nàng không trải qua thường ở tại kinh thành, thế nhưng kinh thành mấy cái tài tử nổi danh nàng nên cũng biết, này trong đó có Gia Cát Phong Minh.

Trần Hữu Tài không nói gì, chỉ là cho Mộ Dung Tuyết một cái yên tâm mỉm cười, ý tứ là hắn không cần lo lắng, hắn rất dễ dàng liền có thể đem đối phương quyết định.

"Ha ha. . . Ha ha. . . Một cái nô tài dĩ nhiên hướng về ta khiêu chiến làm thơ! Ta Gia Cát Phong Minh ba tuổi viết chữ, sáu tuổi làm thơ, mười tuổi đã có chút danh tiếng, mười sáu tuổi thành niên thời gian cũng đã cầm kỳ thư họa mọi thứ tinh thông! Ngươi lại muốn khiêu chiến ta. . . . Ha ha. . . ." Gia Cát Phong Minh một bên ngạo khí : tức giận cười lớn, vừa nói chính mình quang vinh chiến tích, mà một bên họ Lý người gầy cùng Tiết Quý cũng là phối hợp cười ha ha.

"Lần này náo nhiệt, đã sớm nghe nói Gia Cát công tử là một cái thiên tài, đặc biệt là tại làm thơ đối nghịch lên, nhưng là vẫn không có cơ hội nghe được hắn hiện trường tự mình làm thơ, ngày hôm nay thậm chí có may mắn. . . Trời ạ. . . Thật hạnh phúc!"

"Nhà của ta còn có một bức Gia Cát công tử tự tay họa bách điều đồ ni, họa thật tốt, ta liền treo ở trước giường, mỗi ngày rời giường vừa mở mắt liền có thể thấy!"

"Thực sự là người không biết không sợ a! To như vậy kinh thành đều không có mấy người dám nói tại làm thơ lên vượt qua Gia Cát công tử, cái này nô tài đến cùng là ai? Làm sao gan to như vậy?"

... . .

Trong lúc nhất thời các loại đình Gia Cát Phong Minh chăm chọc Trần Hữu Tài âm thanh đầy dẫy toàn bộ tên chữ "Thiên" phòng, Gia Cát Phong Minh càng thêm kiêu ngạo, đầu kia ngang đều sắp muốn đủ đến trần nhà rồi!

"Tất cả im miệng cho ta!" Theo Mộ Dung Tuyết một tiếng gầm lên, toàn bộ phòng không còn một tia âm thanh.

"Khiêu chiến, ngươi thật là không biết xấu hổ, được rồi, cho cái sáng khoái thoại, đến cùng so với không thể so?" Trần Hữu Tài trầm giọng hỏi.

"So với, đương nhiên so với!" Gia Cát Phong Minh cười nói, hắn cũng không phải đối Trần Hữu Tài lớn bao nhiêu hận, chỉ là bởi vì Trần Hữu Tài là Mộ Dung Tuyết coi trọng Nam nhân, hơn nữa còn là một cái nô tài, hắn hận! Hắn phải đem Mộ Dung Tuyết coi trọng Nam nhân mạnh mẽ đạp ở dưới chân, làm cho nàng hối hận!

"Ha ha. . . Nếu như vậy ta hai mỗi người một phút, một phút sau từng người đem làm thơ lớn tiếng đọc ra cho đại gia đánh giá! Người đồng ý không?" Trần Hữu Tài chọn lông mày nói rằng, trong lòng đã sớm hồi hộp, kiếp trước hẳn nhớ kỹ những này thơ từ tùy tiện nắm cái nào một phần không quyết định thắng ngược này xoa công từ ca? Hắc Hắc. . . . Đang cần bạc mở tính / điểm đây! Đây đã có người đưa tới!

"Đồng ý!" Gia Cát Phong Minh không thèm quan tâm gật đầu, lập tức lại một lần nữa ngồi ở chỗ ngồi, bắt đầu ở trong đầu nghĩ chính mình muốn làm thơ.

Mà Trần Hữu Tài nhưng là cúi đầu cùng một bên Mộ Dung Tuyết nói chuyện, chút nào không có để ý thời gian trôi qua.

"Người xem cái kia nô tài có phải hay không đã chuẩn bị bỏ qua, làm sao cũng không giống Gia Cát công tử nghĩ như vậy thơ a?"

"Ai biết, phỏng chừng đã chuẩn bị bỏ qua!"

Người chung quanh túm năm tụm ba châu đầu ghé tai nhỏ giọng nói thầm, thậm chí còn có người bắt đầu đánh cược hai người đến cùng ai sẽ thắng lợi, đương nhiên bất kể là tiếng tăm vẫn là hiện trường biểu hiện hay là thân phận, Gia Cát Phong Minh đều chiếm mang tính áp đảo thắng lợi, bởi vậy song phương thắng thua so với dĩ nhiên đặt đến kinh người 10:1, ngay cả như vậy tuyệt đại đa số tham dự người như trước đặt ở Gia Cát Phong Minh trên đầu.

"Đầu heo, người đến cùng có thể hay không a? Cáp chết ta rồi!" Mộ Dung Tuyết nắm tay nhỏ, khẩn trương hỏi, không biết sao, nàng rất lo lắng, lo lắng nếu như Trần Hữu Tài thật sự thua bây giờ nên làm gì?

"Yên tâm đi! Nhà người lão công xưa nay không làm không có nắm chắc sự!" Trần Hữu Tài cười hi hi dĩ nhiên vô sỉ trước mặt nhiều người như vậy lôi kéo Mộ Dung Tuyết tay nhỏ.

"Vù vù. . . Ta tin tưởng người, bất quá người nếu bị thua người nhất định phải chết!" Mộ Dung Tuyết sâu sắc địa hút hai cái khí, tàn nhẫn mà trừng Trần Hữu Tài một chút nói rằng.

Trần Hữu Tài trong lòng ám áp, tiểu nha đầu này thật sự là yêu chính mình, thật sự là quan tâm chính mình, hắn còn tưởng rằng thua nha đầu này liền không cần chính mình nữa nì, xem ra là hắn suy nghĩ nhiều. Nơi này dù sao không phải Địa Cầu, cho dù kinh khủng hơn nữa chế độ đẳng cấp cũng không sánh được một đời trước cái loại này không xe không phòng sẽ không nữ nhân hoàn cảnh.

Có thể ở chỗ này Mộ Dung Tuyết nếu như cùng hắn một cái như thế không có tiền không thực lực treo chết cùng một chỗ sẽ gặp chịu thể tục khinh bỉ, bạn tốt trào phúng, người nhà phản đối, thế nhưng nàng vẫn như cũ có thể kiên trì.

Vô tận dục vọng muốn thỏa mãn, tại mệnh mông tiền tài trong hải dương ăn mòn chân thành tâm mới là ái tình thiên địch, tại xa hoa hưởng thụ trung chậm rãi mài mòn cái kia phân tối sơ cảm động mới là biệt ly quá trình. Đã từng Trần Hữu Tài vẫn khinh bỉ đối địch những này vì tiền tài vì bản thân tư dục mở ra hai chân Hắc Mộc Nhĩ, mà lúc này nhưng là tại trong nháy mắt nghĩ thông suốt! Có thể cũng không phải nữ nhân biến hiện thực, trở nên vô tri, mà là thời đại kia thay đổi, trở nên thấp kém! Liền đường như bên trong huyền ảo tiểu thuyết Nam nhân trở nên lãnh khốc, trở nên Thị Huyết, cùng với nói là nhân thay đổi, không bằng nói là thời đại thay đổi, trở nên tàn nhẫn!

"Hay là ta thật sự thích hợp cái này sinh hoạt trình độ hạ thấp, thế nhưng tình cảm rõ ràng vũ khí lạnh thế giới khác đi!" Trần Hữu Tài tựa hồ hữu cảm nhi phát thi thảo tự nói, cái kia phân đi tới Dị Thế Đại Lục sau vẫn không thể dung hợp tâm vào đúng lúc này trở nên nhu hòa, phảng phất ở trong chớp mắt dung nhập rồi mảnh này thanh tân bầu trời, khí chất toàn thân phát sinh ra biến hóa, trở nên hồ hững, trở nên hiền hoà...

"Thế nào?" Mộ Dung Tuyết tựa hồ cảm nhận được một tia biến hóa, có chút tò mò nhìn Trần Hữu Tài nhỏ giọng hỏi.

PS: Ai thích Cực Phẩm Gia Đình nên đọc bộ này !

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Ngâm Tương Tiên Tửu - Toàn Bộ Kinh Ngạc

"Ha ha. . . Không cái gì!" Trần Hữu Tài nhàn nhạt cười nói, đang lúc này Gia Cát Phong Minh bỗng nhiên đứng lên: "Ha ha. . . . Ta đã nghĩ kỹ!" Kiêu ngạo tự tin âm thanh truyền tới.

"Đầu heo, người nghĩ kỹ chưa có?" Thấy đối phương như vậy tự tin Mộ Dung Tuyết lần thứ hai có điểm bối rối lên.

Trần Hữu Tài không nói gì mà là xoay người cười nói: "Nếu nghĩ kỹ, vậy thì nói ra cho đại gia nghe một chút đi!"

"Cầu nô tài, liền biết ngươi vẫn không có muốn được, bất quá ta cũng không bắt nạt ngươi, ta nói trước đi, ngươi tiếp tục suy nghĩ, ha ha. . ." Gia Cát Phong Minh cho rằng Trần Hữu Tài là bởi vì vẫn không có muốn hảo cho nên mới làm cho mình trước tiên là nói về, lập tức càng thêm tự tin, không khỏi có thể liếc Mộ Dung Tuyết một chút.

"Hừ!"

Mộ Dung Tuyết lạnh lùng hừ một tiếng.

Tên chữ "Thiên" phòng ngoài cửa vị trí thứ ba tầng sau ba tầng vây quanh nam nam nữ nữ từng cái từng cái toàn bộ đều chăm chú nhìn Gia Cát Phong Minh, trong mắt tràn đầy nóng bỏng hào quang, mặc kệ ở địa phương nào niên đại nào Truy Tinh người đều sẽ có, ở kinh thành như Gia Cát Phong Minh loại này đại tài tử còn có Mộ Dung Tuyết loại này đại mỹ nữ chính là tinh, chính là bị nâng niu đối tượng.

"Khái khái. . . ."

Gia Cát Phong Minh trang bức khái khái, sau một khắc lớn tiếng nói: "Ta làm thơ tên là (tương tư), uyên ương nghịch nước thành đôi ảnh, hồng nhan lạc hao cô đơn hành. Cuối thu tịch mịch nhân độc y, đối nguyệt đồ lạc hai hàng thanh." Gia Cát Phong Minh âm thanh Hồng Lộng mà lạnh lạnh, từng chữ từng chữ, mỗi ngâm ra một câu sẽ dùng ánh mắt đặc ý quét qua bốn phía, một bài thơ hạ xuống cả người tựa hồ đã vô hạn cất cao mười mét tám mét.

"Ba ba. . ."

"Hảo thơ!"

Thơ kết thúc, nhất thời tiếng vỗ tay sấm dậy, các loại vì Gia Cát Phong Minh khen hay âm thanh, thậm chí còn có mấy người mê gái nữ lớn tiếng kêu: "Phong minh phong minh người tối bông!" Mụ nó, khung cảnh này rồi cùng một cái khi hồng ca sĩ bắt đầu diễn xướng sẽ lúc trăng cảnh thật tình tương tự a, Trần Hữu Tài có chút bất đắc dĩ lắc lắc đầu, liền này trình độ cũng đáng được nâng niu?

"Ha ha. . . Hữu Tài huynh, ngươi ta cảm giác bài thơ này thế nào?" Gia Cát Phong Minh làm xong thơ còn không quên hướng Trần Hữu Tài hỏi.

Trần Hữu Tài bất đắc dĩ lắc lắc đầu cười khổ nói: "Thật không biết ngươi từ đâu đến tự tin, một phút thời gian liền làm cho ta ra chó này thí đến, một cái đại Nam nhân liền biết uyên ương, tịch mịch, hai hàng thanh. . . Ngươi nói cho ta nghe một chút bài thơ này có cái gì nội hàm sao? Còn không thấy ngại cùng ta hỏi, da mặt dày đến ngươi loại trình độ này thực sự là hiếm thấy!"

"Ngươi. . . Ngươi tên cầu nô tài ! !" Ở tại Gia Cát Phong Minh mặt sau Tiết Quý cũng lại không chịu nổi, trực tiếp chính là muốn hướng về Trần Hữu Tài phóng đi, khắp khuôn mặt là thâm cừu đại hận, lần này coi như là bên cạnh hấn họ Lý người gây đều không ở gần, thật sự là Trần Hữu Tài nói quá ác độc, quá chọc người khí rồi!

Gia Cát Phong Minh sắc mặt mây gió biến ảo, như vậy bị vũ nhục vẫn là lần thứ nhất, hơn nữa còn là một cái nô tài, sắp tức đến bể phổi rồi, nhưng là hấn vẫn là một tay lấy Tiết Quý kéo lại, nhiều người như vậy vây xem hạ, hấn người không thể đã thương người, hấn muốn giữ gìn hình tượng.

"Cầu nô tài này là ai? Kiêu ngạo như vậy?"

"Đúng vậy, hấn coi chính mình là ai a? Có bản lĩnh hấn cũng làm một thủ ! !"

Nghe thấy chính mình thần tượng như vậy bị vũ nhục, bên ngoài những này vây xem quần chúng đều mặc kệ, từng cái từng cái chữ ầm lên, rất nhiều một loại muốn xông vào đến đem Trần Hữu Tài ấn tới bạo hoa cục kích động, Trần Hữu Tài vừa nhìn tình huống này không được a, còn như vậy trang bức sắp bị quần ấu a, lập tức lớn tiếng nói: "Cũng không muốn sao, ta có phải hay không trang bức, ta có phải hay không không tự lượng sức , chờ sau đó liền biết rồi, hiện tại ta đến đọc ta làm thơ! Nghe cho kỹ!"

"Nói mau, nói mau!"

"Thơ tên là (Tương Tiến Từ)

Bạn chẳng thấy:

Nước sông Hoàng từ trời cao đổ xuống

Chảy ra khơi cuộn cuộn chẳng quay về

Gương lầu cao sáng soi sâu bạc tóc

Sớm tơ xanh chiều tuyết trắng lê thê

Đời đặc ý cho niềm vui tận hưởng

Chén vàng kia đừng cạn dưới trăng ngàn

Trời sinh ta tất có nơi hữu dụng

Tiền hết đi rồi lại có nghìn vàng

Giết bò dê để tìm vui lạc thú

Uống một lần ba trăm chén như không

Bác Sầm, Đan! đừng bao giờ ngưng lại

Rượu dâng lên hãy hát khúc nghe cùng

"Chuông trống giữa tiệc ngon chẳng quý

Tinh làm chi, thích chí say dài

Thánh hiền bật tiếng xưa nay

Chỉ dân uống rượu mới hoài lưu danh !

Bình Lạc có Trần vương yến tiệc

Rượu vạn đồng, mặc sức vui cười

Chủ sao bảo thiếu tiền chơi

Mau mua rượu cùng bạn đời nâng ly !

Ngựa năm sắc, áo cừu bông ấm

Hãy đem đi đổi lấy rượu ngon

Rượu ngon cạn chén vui chung

Mối sầu muôn thuở ta cùng phá tan "

Hải Đà phỏng dịch

Một thủ khí thế như cầu vồng (Trương Tiến Tửu) cứ như vậy tại Trần Hữu Tài thô cuồng phẫn chấn âm thanh hạ tại dị giới sản sinh, cái kia sáng sủa đọc thuộc lòng âm điệu, cái kia khiến người ta nhiệt huyết sôi trào cảm xúc mạnh mẽ, Trần Hữu Tài không khỏi hăm sâu trong đó, ngựa đầu ngâm nga, hay là chỉ có giờ này khắc này hẳn mới chính thức lý giải bài thơ này từ hàm nghĩa, tài chính thật cảm nhận được năm đó cái kia phóng đảng bất kham Thanh Liên cư sĩ là thể nào kiêu ngạo, là thể nào tiêu sái.

Tinh! Toàn bộ trong đại sảnh không có một tia âm thanh, ngoài cửa cái kia chen chúc đám người tại không hề có một chút điểm động tĩnh, mọi người hoàn toàn sững sờ ở tại chỗ, con mắt mở thật to nhìn Trần Hữu Tài, đáy mắt nơi sâu xa là si mê là khiếp sợ!

Cái kia một loại chấn động là xuất phát từ nội tâm chấn động, cái kia một loại hưởng thụ là tâm linh tiếp thu gột rửa sau kỳ ảo! Không cần nói là những người khác, coi như là Gia Cát Phong Minh cũng sững sờ, "Trời sinh ta tài tất hữu dụng, thiên kim tiêu hết vẫn phục đến" đây là như thế nào tự tin hào hiệp? Nhân sinh đắc ý cần tận hoan, Mạc khiến kim tôn đối không nguyệt" đây là như thế nào hào hùng vạn trượng? Gia Cát Phong Minh nội tâm sóng lớn mãnh liệt!

"Đây mới thực sự là thơ, các người nói là này thủ (Trương Tiến Tửu) tăng thêm một bậc vẫn là cái kia (tương tự) tăng thêm một bậc?" Hào nửa ngày trôi qua, Trần Hữu Tài là phản ứng đầu tiên lại đây, trên thực tế mọi người khiếp sợ cảnh tượng hẳn là có cân nhắc đến, dù sao cũng là (Trương Tiến Tửu), dù sao cũng là Hoa Hạ trong lịch sử thiên cổ Thứ nhất thơ a! (internet đầu phiếu, không phải ta nói mò, đương nhiên đi cũng là năm tương đồng thái độ, thích nhất (Trương Tiến Tửu))

"Trời sinh ta tài tất hữu dụng, thiên kim tiêu hết vẫn phục đến! ! Ta yêu thích câu này!"

"Quân không gặp Hoàng Hà chi thủy trên trời đến, tuôn trào đến hải không còn nữa về. Quân không gặp cao đường gương sáng bi tóc bạc, hướng như Thanh Tì mộ thành tuyết. Ta yêu thích câu này, câu này mới là chính thật sự có khí thế!"

"Không đúng! Hô nhi sắp xuất hiện đôi rượu ngon, cùng người cùng tiêu vạn cổ sầu! ! Câu này mới là kinh điển nhất!"

"Sai rồi, các người đều sai rồi, bài thơ này mỗi một câu đều là kinh điển, các người ai có người nhớ rồi sao?"

"Không cần ký, nghe một lần liền ký ức vu sâu!"

Phản ứng lại mọi người trong lúc nhất thời tất cả đều đã quên Trần Hữu Tài cùng Gia Cát Phong Minh tồn tại, từng cái từng cái như là ăn thuốc kích thích như thế đang kích động địa thảo luận (Tương Tiến Tửu). Trần Hữu Tài khẽ mỉm cười, (Tương Tiến Tửu) nói vậy tại thời gian rất ngắn bên trong liền có thể tại này Dĩ Thế Đại Lục truyền khắp đi! Ta Trần Hữu Tài cũng coi như là văn hóa truyền bá người, tuy rằng này văn hóa là trộm cướp đến, nhưng là lại có ai biết được?

So với Trần Hữu Tài bình tĩnh mỉm cười, Gia Cát Phong Minh trên mặt vẻ mặt nhưng là đặc sắc cực kỳ, liến tỉnh hẳn không nữa muốn mặt, lại tự yêu mình cũng biết mình thơ từ cùng cái này nô tài cách biệt mười vạn tám ngàn dặm! Cứ như vậy bại bởi một cái nô tài, ngoại trừ không cam lòng bên ngoài còn có thể có cái gì đây? Nội tâm đồ kị muốn chết, cái loại này ở trong nội tâm đồ kị đến điên cuồng hò hét sắp để hấn tức!

"Trời ạ! Nhà ta này đầu heo đến cùng là phương nào Thần Thánh? (Tương Tiến Tửu), chưa từng có nghĩ đến nguyên lai thơ cũng có thể như vậy rung động lòng người, nhiệt huyết cảm xúc mạnh mẽ." Một bên Mộ Dung Tuyết che ngực ánh mắt đại ra làm bầm lầy bầy, tại Trần Hữu Tài lớn tiếng ngâm nga 'Quân không gặp Hoàng Hà chi thủy trên trời đến' thời điểm, nàng thậm chí có một loại tại Tây Quan hoang vu sa mạc trên đất phóng ngựa chạy chồm cảm giác, chính là cái loại này nói không ra hào hùng vạn tượng!

Phản ứng lại Mộ Dung Tuyết trong mắt nhu tình càng sâu, lúc này mới là chính mình Nam nhân, lúc nào làm cho nàng thất vọng quá? Điều là có thể tại tới thất vọng thời điểm cho nàng một loại tuyệt địa phản kích, lật đổ thường thức sáng khoái! Điều là tại cột nhà trung bạo phát năng lượng mạnh mẽ, Mộ Dung Tuyết không khỏi xem ngây dại, có thể từ đầu đến cuối nàng đều không có hảo hảo xem kỹ một cái như thế Nam nhân!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Võ Giả Sơ Hiện - Khuất Nhục Nhẫn Nại

"Hiện tại ta có tư cách biết tên của ngươi sao?" Trần Hữu Tài mỉm cười đi tới Gia Cát Phong Minh trước mặt nói rằng, đương nhiên vẫn là cách đến có một khoảng cách, hấn lúc này vũ lực trị giả là linh, nếu như áp sát quá gần nhất định sẽ gặp nguy hiểm.

"Ha ha. . . Ta thừa nhận bài thơ này rất tốt, xa xa hảo cho ta làm cái kia thủ (tương tư)! Nhưng là ta tại sao có thể khẳng định vậy thì là hấn làm được đây? Nói không chắc chỉ là hấn trộm cướp đến thôi! Một cái nô tài ngươi sẽ làm thơ? Nói ra có người tin sao?" Gia Cát Phong Minh tại trải qua vừa này khiếp sợ, oán hận, đồ kị sau rốt cục nghĩ ra một cái hảo biện pháp, như cũ là về mặt thân phận vấn đề, đối phương là nô tài thân phận, liến điểm này liền đủ đem hấn ăn được gấu gạo, hấn như cũ là người thắng!

Trần Hữu Tài vẫn tận lực bảo trì mỉm cười rốt cục trong nháy mắt này đã biến thành phần nộ, gấp gờ không biết xấu hổ, thế nhưng chưa từng thấy qua không biết xấu hổ như vậy, thế nhưng hấn không có cách nào, nghiên cứu nguyên nhân căn bản, cái kia cũng là bởi vì không thân phận, không địa vị, không thực lực! Giờ khắc này Trần Hữu Tài trong nội tâm cái loại này truy cầu quyền lực cùng thực lực dục vọng rốt cục đạt đến đỉnh điểm!

"Gia Cát Phong Minh, ngươi quá vô si rồi! Quả thực chính là bại hoại!" Mộ Dung Tuyết cũng sẽ không như Trần Hữu Tài như vậy nhẫn nại, khí : tức giận khuôn mặt nhỏ đều phồng lên, cả người hướng về Gia Cát Phong Minh liến nhào tới, muốn muốn động thủ!

"Tuyết nhi, bình tĩnh!" May là Trần Hữu Tài phản ứng đúng lúc ôm lấy nàng.

"Buông ta ra!" Mộ Dung Tuyết lạnh giọng nói rằng, ánh mắt lại là chăm chú địa nhìn chăm chăm Gia Cát Phong Minh, đó là một loại phần nộ đến mức tận cùng lạnh lẽo về, lần này nàng giận thật à, nhân có thể vô si, có thể không biết xấu hổ, thế nhưng nhất định phải có một cái độ, mà Gia Cát Phong Minh hiển nhiên đã vượt qua cái này độ!

"Mộ Dung Tuyết, đừng tưởng rằng mình là Tiểu Ma Nữ liến ghê gớm rồi! Mấy người sợ ngươi cũng không phải bởi vì ngươi, mà là bởi vì phụ thân của ngươi Mộ Dung Thiên, không có ngươi phụ thân ngươi chẳng là cái thứ gì! Lại nói! Người khác sợ ngươi Mộ Dung gia, ta Gia Cát Phong Minh cũng không sợ!" Gia Cát Phong Minh vừa nhìn tình huống này trên căn bản đã không nể mặt mũi, cũng không có cái gì thật lo lắng, trực tiếp đem đáy lòng không chút nào nể tình nói ra, trên thực tế xác thực như vậy, Mộ Dung Tuyết phụ thân Mộ Dung Thiên là Trần Tây Đại Tướng Quân , nắm giữ Đại Càn Quốc phần lớn quân sự mạch máu, nhưng là hấn Gia Cát gia cũng không kém, nắm giữ toàn bộ Đại Càn Quốc phần lớn kinh tế mạch máu! Cho nên Gia Cát Phong Minh căn bản cũng không có cần phải sợ Mộ Dung Tuyết.

Lần này Mộ Dung Tuyết không hề nói gì, chỉ là cắn răng trừng mắt nhìn, nước mắt không khỏi từ trong vành mắt đoạt nhưng mà ra, cũng không lại phản kháng, cứ như vậy lẳng lặng đứng ở nơi đó!

Chẳng biết tại sao, ở trong nháy mắt này Trần Hữu Tài đau lòng, nữ nhân của mình lại bị nhân sĩ nhục nói khóc, tức giận trừng thiên hấn căn bản đã không còn lý trí, hồng nhân nắm nắm đầm liến muốn xông về phía trước!

Gia Cát Phong Minh trên mặt tránh qua từng tia từng tia về trào phúng, đứng ở nơi đó căn bản vẫn không nhúc nhích, hấn chính là chờ đợi hiện tại, mục đích của hấn chính là muốn làm tức giận Mộ Dung Tuyết cùng cậu nô tài kia, như vậy mới có thể hảo hảo giáo huấn Trần Hữu Tài dừng lại : một trận, Mộ Dung Tuyết hấn là không thể đánh, thế nhưng đưa nàng trong lòng Nam nhân tàn nhẫn mà đạp ở dưới chân nhìn nàng đau lòng, làm cho nàng cầu chính mình, loại cảm giác này phỏng chừng rất tốt đi!

Nhưng mà ngay Gia Cát Phong Minh muốn động thủ thời điểm tình huống xảy ra đột biến, Mộ Dung Tuyết dĩ nhiên tại thời khắc mấu chốt kéo lại Trần Hữu Tài tay, chỉ nói ra một câu: "Sau đó sẽ có cơ hội báo thù!" Vừa nãy Trần Hữu Tài hứng chịu sỉ nhục, Mộ Dung Tuyết mất đi sự khống chế, giờ này khắc này, Trần Hữu Tài thất khống, nàng nhưng thanh tĩnh!

Trong lúc nhất thời Trần Hữu Tài đầu biến bình tĩnh, sâu sắc nhìn Gia Cát Phong Minh một chút, xem ra người này xác thực không phải một cái đơn giản mặt hàng, hay là cái kia công tử bột ngọc × ngoại tại vẹn vẹn là nguy trang thôi. Chính mình thiếu chút nữa ở giữa kẻ, không có thực lực trước đó liều mạng chỉ là tự rước lấy nhục thôi!

Trần Hữu Tài trái tim chảy máu, hấn cho tới nay đều cho rằng vũ lực là giải quyết vấn đề ngu xuẩn nhất biện pháp, thậm chí trong nội tâm rất khinh bỉ cái loại này Dã Man Nhân! Nhưng là bây giờ hấn nhưng vô hạn ngóng trông, ở cái này vũ khí lạnh thể giới khác, quả đấm của người nào đại người đó chính là Lão đại! Ai thực lực mạnh người đó chính là chủ đạo giả! Nếu như ngày hôm nay hấn Trần Hữu Tài có thể có trâu bò thực lực, hấn liền có thể đem tên khốn kiếp này tàn nhẫn mà đạp ở dưới chân, chỉ là hấn không có!

"Gia Cát Phong Minh! Người cũng chỉ là cái vai hề thôi! Không còn phụ thân người, người chẳng là cái thá gì!" Trần Hữu Tài trầm thấp tiếng nói tàn nhẫn mà nói rằng, chung quy là không có để Gia Cát Phong Minh chính mồm nói ra tên của mình, thế nhưng từ Mộ Dung Tuyết trong miệng đã sớm biết tên của đối phương cùng thể lực sau lưng! Cái kia thì thế nào? Đã đắc tội hấn Trần Hữu Tài, vũ nhục nữ nhân của hấn, mặc kệ hấn là thực lực ra sao cái gì trong nháy mắt này đều tiến vào Trần Hữu Tài phải giết danh sách, lần thứ nhất hấn muốn giết một người!

"Người nói cái gì?"

Gia Cát Phong Minh mới là không sẽ có nhiều cớ kị như thế, vừa vặn có cơ hội, hấn lại có thể nào buông tha, dữ tợn sắc mặt liền hướng về Trần Hữu Tài vọt tới, muốn đem Trần Hữu Tài tàn nhẫn mà dạy dỗ một trận, mà phía sau hấn họ Lý người gây còn có cái kia đầu vuông tai to Tiết Quý, cũng là như hai con nghe lời chó như thế theo chủ nhân liền muốn ngang ngược!

"Gia Cát Phong Minh! Người không muốn quá phận quá đáng!" Thời khắc nguy hiểm Mộ Dung Tuyết hét lớn một tiếng, trực tiếp chắn Trần Hữu Tài phía trước.

Trần Hữu Tài đứng ở Mộ Dung Tuyết phía sau, giờ khắc này, đầu lưỡi của hấn đều phải nhanh bị chính mình cắn đứt, trong lòng khuất nhục đạt đến mức độ không còn gì hơn, nếu không phải nội tâm cứng cỏi, đầu óc bình tĩnh dị thường, hấn thật sự sẽ liều mạng tiến lên, chỉ là lý trí nói cho hấn biết mình nếu là thật xông lên, như vậy một thiết đồ xong!

"Ngày hôm nay khuất nhục tương lai ta Trần Hữu Tài sẽ gấp mười gấp trăm lần địa trả lại cho người!" Trần Hữu Tài như một con đói bụng hơn mười ngày dã thú chăm chú địa nhìn chăm chăm phía trước Gia Cát Phong Minh ở trong lòng điên cuồng gào thét. Bất tri bất giác móng tay đã sâu sắc lờ đạt vào lòng bàn tay chi, sau đó sâu sắc địa hút hai cái khí, Trần Hữu Tài ưỡn ngực lên lớn tiếng nói: "Ta là một cái có tổ chất người, sẽ không động thủ! Gia Cát Phong Minh, nếu như người thật sự muốn cùng ta dùng võ lực giải quyết, một tháng! Một tháng sau đó tại Đế Quốc diễn võ trường ta và người đến một hồi sinh tử quyết đấu, người dám không?"

Trần Hữu Tài hay là bởi vì xuyên qua được nguyên nhân, hấn có nhạy cảm năng lực nhận biết, tại tiến vào tên chữ "Thiên" phòng một sát na, hấn liền có thể cảm nhận được Gia Cát Phong Minh cùng những người khác không giống, trong cơ thể hấn tựa hồ có một cỗ năng lượng, thế cho nên sinh mệnh lực của hấn còn có khí tức đều muốn so với bên cạnh người mập mạp kia cùng với người gầy cường! Cho nên từ ban đầu Trần Hữu Tài liền biết cái này Gia Cát Phong Minh có thể là người tu luyện một thành viên, mà thể giới này thật sự cùng trong tưởng tượng của hấn như thế, xa xa không có hiện nay như thế hài hòa, đây là một cái huyền huyền thế giới, chỉ là chính bản thân hấn vẫn không có tiếp xúc đến thôi!

Cũng chính bởi vì cái nguyên nhân này, Trần Hữu Tài mới có thể tại này lặp đi lặp lại nhiều lần khuất nhục trung ẩn nhẫn, bởi vì hấn biết một khi động thủ chính mình khẳng định chịu thiệt, hơn nữa rất khả năng đối mặt tử vong, dù sao hấn lúc này là một cái nô tài, mà Đại Càn Quốc có sáng tỏ quy định: quý tộc đánh chết nô tài không đáng pháp!

"Ha ha. . . . Quyết đấu?" Gia Cát Phong Minh cười ha ha, ở trong mắt hấn Trần Hữu Tài chính là một cái vai hề thôi, một cái gầy yếu không thể tả tiểu nô tài lại muốn cùng hấn một cái như thế tử nhỏ đã kiên trì tu luyện Võ Giả quyết đấu, quả thực chính là muốn chết!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Lần Thứ Hai Giao Đấu - Đánh Đàn Nhớ Nhà

"Làm sao, ngươi không dám sao?" Trần Hữu Tài hơi nhú nhú mày.

"Có gì không dám! Sau một tháng ta chờ ngươi! Hiện tại ngươi có thể đi ra ngoài, không muốn làm phiền ta ăn cơm!" Gia Cát Phong Minh cau mày nói rằng, lúc này những này mọi người vây xem đã tại đối vừa này hấn chơi xấu biểu hiện có chút bất mãn, nếu như tại tiếp tục như vậy hấn hình tượng có thể sẽ tiến một bước giảm xuống, cho nên trận này giao đấu đến đây là kết thúc là kết quả tốt nhất.

Trần Hữu Tài nhú mày, vốn tưởng rằng cái này Gia Cát Phong Minh chỉ là một cái công tử bột công tử ca, lấy hấn Trần Hữu Tài thông minh rất dễ dàng liền có thể bại binh, nhưng là bây giờ xem ra hấn là coi khinh đối phương, gia hoà này rất rõ ràng cho thấy tại giả làm trư ăn lão hổ!

Mộ Dung Tuyết từ đầu tới cuối đều mặt lạnh lùng, tức giận trong lòng đã đạt đến điểm giới hạn, Trần Hữu Tài không khỏi liếc nàng một cái, hấn biết ngày hôm nay chuyện này không thể nào cứ như vậy quên đi, bằng không lấy Tuyết nhi tính cách không biết sẽ làm xảy ra chuyện gì đến, huống chi chỉ có hoàn thành hệ thống nhiệm vụ mới có thể đạt được 'Thân thể kinh mạch huyết vị tường giải', làm nhiều như vậy nỗ lực không thể như vậy uổng phí!

Vây xem những người kia không khỏi thờ dài, cảm giác vẫn là không đủ đã nghiền, nhưng là nhân vật chính đã chuẩn bị tức chiến, không có cần thiết vây quanh ở nơi này, nhưng mà ngay bọn họ xoay người chuẩn bị lúc rồi đi Trần Hữu Tài mở miệng: "Gia Cát Phong Minh, phía trước ta Trần có cùng ngươi đấu thơ, ngươi thua rồi, dựa theo trước đó ước định ngươi nên bồi thường bạc trắng vạn lạng hơn nữa còn đến Tông Thiên tên cửa hiệu phòng lãn ra ngoài mới đúng!"

"Ồ? Ta thua sao? Ta làm sao không biết? Bài thơ kia là hấn làm sao? Có chứng cứ sao?" Gia Cát Phong Minh trào phúng nhìn Trần Hữu Tài cười nói.

"Ha ha. . . Một cái nô tài còn nói chính mình sẽ làm thơ, thực sự là cười chết người, bài thơ kia còn không biết từ chỗ nào trộm đến đây!" Phía sau họ Lý công tử ca cũng là phối hợp cười ha ha.

"Gia Cát công tử rõ ràng tại bắt nạt nhân, bài thơ kia đúng là ta nghe qua hay nhất một thù!"

"Đúng vậy, nhưng là có biện pháp gì nì, ai bảo cái kia Trần Hữu Tài là nô tài thân phận! Ai!"

"Cũng không biết Mộ Dung Đại tiểu thư sẽ làm thế nào, ngươi thấy không, nàng sắc mặt rất khó nhìn đây!"

Chu vi những này riu ra riu rít tiếng thảo luận lại một lần nữa vang lên, tuy rằng âm thanh rất nhỏ, thế nhưng như trước có thể nghe được ra lúc này tuyệt đại một nhóm người nhưng là thiên hướng Trần Hữu Tài.

Lần thứ hai nghe thấy đối phương vô si lời nói Trần Hữu Tài không có sinh khí, khoe miệng xả quá một tia độ cong hấn cười nói: "Ta làm ra một bài thơ đến, ngươi nói bài thơ kia không phải ta làm, như vậy đi! Đồ ước bất biến, ngươi lựa chọn một cái chính mình sẽ không đổi ý hạng mục chúng ta giao đấu một thoáng! Lần này hi vọng ngươi giữ lời nói!"

Gia Cát Phong Minh sâu sắc nhìn Trần Hữu Tài một chút, từ đầu tới cuối không có đem đối phương để vào trong mắt hấn rút cục lại một lần nữa xem kỹ cái này không kiêu ngạo cũng không tự ti, ngạo đến trong xương nô tài, bộ não đang nhanh chóng chuyển động, lần này hấn không thể chơi xấu, nếu không thì không cần nói những người vây xem này sẽ không đồng ý, thậm chí sẽ đối Gia Cát gia danh tiếng tạo thành ảnh hưởng rất lớn! Nhưng là phải là không đáp ứng, muốn không được bao lâu hấn Gia Cát Phong Minh sợ sệt một cái nô tài ngôn luận sẽ truyền khắp cả toà kinh thành, tạo thành ảnh hưởng càng thêm không tốt.

Cho nên tư đến tư đi, chỉ có thể lựa chọn lại giao đấu một hồi, hơn nữa lần này nhất định phải thắng!

Gia Cát Phong Minh khuôn mặt căng thẳng tại chăm chú nghĩ, bên này Trần Hữu Tài nhưng là mỉm cười, trên mặt một bộ định liệu trước vẻ mặt! Ngoại trừ vũ lực phương diện so đấu, hấn vẫn thật không tin cái này thế giới khác có người có thể tại cảm kỳ thư họa, làm thơ đối nghịch phương diện này vượt quá chính mình đây!

Một hồi lâu quá khứ, Gia Cát Phong Minh cuối cùng mở miệng: "Giao đấu chúng loại rất nhiều, bình thường chia làm Văn đấu cùng vũ đấu, vũ đấu ta không bắt nạt ngươi, một tháng sau đó tại Đế Quốc diễn võ trường ta sẽ cùng ngươi đến một hồi vũ đấu, đương nhiên là ngày hôm nay ngươi có thể thắng tình huống của ta hạ, nếu không thì ngươi không có tư cách! Nếu ngày hôm nay không thể vũ đấu, vậy thì Văn đấu, Văn đấu bao quát cảm kỳ thư họa, giấy và bút mực, thơ từ nhạc khúc các loại: chờ phương diện! Ta Gia Cát Phong Minh sẽ không bắt nạt ngươi một cái nô tài, ngươi lựa chọn trong đó ngươi sở trường nhất, ta lựa chọn trong đó ta sở trường nhất, ai thắng ai thua tự có nhân đánh giá! Làm sao?"

"Ha ha. . . Cái này trang bức công tử ca, ai! Chẳng lẽ không biết ta mọi thứ đều sở trường sao?" Trần Hữu Tài xem thường ở trong lòng thầm cười nhạo, ngoài miệng lại nói: "Tốt! Dựa theo ngươi đoạt được đến là có thể!"

"Có thể, bất quá lần này ngươi đi tới!" Gia Cát Phong Minh cười nói, trên thực tế hấn là trải qua dẫn đo suy nghĩ mới làm ra quyết định như vậy, để Trần Hữu Tài đi tới, sau đó chính mình lại chọn như thế cùng hấn không giống Văn giấy carô diện đồ vật, nói như vậy, liên tính cái này nô tài phát huy rất khá, hấn chỉ cần tại về mặt khác không phải kém quá nhiều liền sẽ không thua, dù sao thân phận đặt tại này, những người vây xem này sẽ không ngu như vậy xoa vì một cái nô tài mà đắc tội chính mình, nếu như vậy liền có thể hoàn toàn tránh khỏi đồng nhất loại hình so sánh mà tạo thành vừa này đấu thơ sản sinh cái loại này lúng túng!

"Được rồi, vậy ta trước hết tới! Đúng rồi, các ngươi ai cho ta đi kiếm một cái cầm đến!" Trần Hữu Tài khẽ mỉm cười, đột nhiên xoay người quay về cửa vây quanh quần chúng nói rằng.

Mộ Dung Tuyết tàn nhẫn mà trừng Trần Hữu Tài một chút sau đó nhỏ giọng mà nói rằng: "Đầu heo, ngươi thật sự biết đánh đàn sao?"

"Phí lời!" Trần Hữu Tài đảo cặp mắt trắng dã, một đời trước tuy rằng một lần luyện ái không có nói qua, nhưng là vì đem chính mình chế tạo trở thành một cái tán gái đạt nhân, cầm kỳ thư họa, hát khiêu vũ trên căn bản toàn bộ cũng đã có nghiên cứu, có thể nói tại văn nghệ phương diện hẳn Trần Hữu Tài vẫn đúng là không có sợ quá ai!

Đang khi nói chuyện một cái xem ra chỉ có mười lăm, mười sáu tuổi thiếu niên cầm một chiếc đánh đàn đi vào phòng, đầu tiên là hướng về Mộ Dung Tuyết còn có Gia Cát Phong Minh cung kính mà khom lưng hành lễ, lập tức đem cái kia đánh đàn đặt ở Trần Hữu Tài bên cạnh, khiến người ngoài ý chính là thiếu niên kia dĩ nhiên đỏ lên mặt nhỏ giọng địa nói với hắn: "Ca ca. . . Ngươi nỗ lực lên!" Vừa dứt lời nhân cũng đã chạy ra ngoài.

"Ta cái sát, ta này mị lực cũng thật là đại a! Nhưng là ta từ chối làm cơ!" Trần Hữu Tài sững sốt nửa ngày thì thảo tự nói.

Một bên Gia Cát Phong Minh còn có hai cái tùy tùng đều ngồi xuống mỉm cười nhìn Trần Hữu Tài, bọn họ đang đợi Trần Hữu Tài xấu mặt, dưới cái nhìn của bọn hắn sẽ làm thơ nô tài đã rất nghịch thiên, hiện tại lấy một chiếc đánh đàn tới vền vẹn là lấy lòng mọi người thôi!

Trần Hữu Tài hít vào một hơi thật dài, không để ý chút nào chu vi những này không có ý tốt ánh mắt, trang bức liền muốn đụng phải tiêu sái. Một cái tay nắm chặt cầm chuỗi, một cái tay khác nhẹ nhàng lướt qua dây đàn, trong phút chốc lạnh lạnh thanh âm dễ nghe vang lên, mà trong nháy mắt này Trần Hữu Tài thậm chí có một loại cảnh giới không linh cảm giác, toàn bộ thể giới phảng phất đều tại trong lòng bàn tay của mình, tại không có một tia tạp niệm.

Một đời trước Trần Hữu Tài bởi vì viết tiểu thuyết có tiền, thể nhưng phẩm vị nhưng không cao lắm, vì hun đúc tình thao, đề thần khí chất, hắn chuyên môn học một quãng thời gian đánh đàn. Giờ này khắc này tay cầm đánh đàn đã là tái thể làm người, thoáng như nhất mộng, mệnh mong thể giới khác nơi nào là gia? Cô tịch cô đơn thống khổ tình vẫn bị kiềm chế ở trong lòng, đã từng quen thuộc hoàn cảnh, kính yêu thân nhân cũng không bao giờ có thể tiếp tục gặp lại?

"Chân trời thổi qua Cổ Hương Vân

Nó không ngừng mà hướng về ta triệu hoán

Khi bên người gió nhẹ nhàng thổi bay

Có cái âm thanh tại đối với ta hô hoán

Trở về ba trở về yêu

Lưu lạc thiên nhai du tử

Trở về ba trở về yêu

Đừng ... nữa chung quanh phiêu bạt

Đạp lên bước chân nặng nề

Quy hương đường là như vậy dài dằng dặc

Khi bên người gió nhẹ nhàng thổi bay

Thổi tới cổ hương bùn đất hương thơm

Trở về ba trở về yêu

Lưu lạc thiên nhai du tử

Trở về ba trở về yêu

Ta đã chán ghét phiêu bạt

Ta đã là đầy cõi lòng uể oải

Trong mắt là chua xót nước mắt

Cái kia cổ hương phong hòa Cổ Hương Vân

Vì ta xóa đi vết thương

Ta đã từng hào hùng vạn trượng

Trở về nhưng trống trơn bọc hành lý

Cái kia cố hương phong hòa Cố Hương Vân

Vì ta phủ lên vết thương

A

"

Trần Hữu Tài nước mắt mông lung thấp giọng nông xướng, từ tính thương cảm âm thanh bỗng bình tại tên chữ "Thiên" phòng bên trong ở ngoài, nhẹ nhàng đánh đàn, si ngốc đàn hát, lúc này Trần Hữu Tài quên mất chính mình quên mất thời đại, thời không qua lại, phảng phất lại nhìn thấy cái kia đã từng yêu tha thiết!

Ngày xưa tình ngày xưa hận, tất cả tất cả giống như là điện ảnh hình ảnh theo tiếng ca chậm chậm lưu động, Trần Hữu Tài thâm tình vong ngã diễn lại (Cố Hương Vân), nồng đậm tưởng niệm tình, sâu sắc nhớ nhung tình tại trong tiếng ca bỗng bình bồi hồi!

Ưu mỹ uyển ước làn điệu, thâm tình thương cảm chương nhạc tựa như hoa lệ đeo ruybăng ở trên bầu trời vũ lên một mảnh tưởng niệm đám mây, toàn bộ phòng trong ngoài không có một tia âm thanh, mỗi người đều là nước mắt mờ hồ dụng tâm cảm thụ, cảm thụ phần nhân tình kia cái kia phân yêu, linh hội cái kia phân đối với gia hương nhớ nhung kết thân nhân nhớ lại.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Danh Chấn Kinh Thành - Âm Thầm Xin Thề

Một bên Mộ Dung Tuyết nhu tình nhìn mình yêu tha thiết Nam nhân, nước mắt đã sớm làm ướt viền mắt, nhìn Trần Hữu Tài thâm tình diễn dịch nàng tâm rất đau rất đau, bề ngoài xúc nổi, miệng. Hoa Hoa có thể đều là cái này Nam nhân tận lực che lấp, ai mới hiểu cho hẩn nội tâm đau xót tưởng niệm, ai mới có thể xúc động trong lòng hẩn tới Nhu Nhuyễn địa phương? Nàng Mộ Dung Tuyết nguyện ý làm cái thứ nhất!

Một khúc xong xuôi, tựa như dư âm còn văng vẳng bên tai, ưu mỹ uyển chuyển mà có thâm tình âm nhạc phảng phất vẫn tại bên tai lượn lờ, không người nào nguyện ý từ loại này tình cảnh trung tỉnh lại, chỉ muốn muốn kèm theo Trần Hữu Tài đồng thời trở lại cái kia ban đầu nhất cảm động!

"Hào. . ."

Không biết là ai đi đầu quát to một tiếng, theo sát mà đến chính là chấn thiên động địa tiếng hoan hô!

Trần Hữu Tài ngửa đầu nhắm mắt, roi lệ đầy mặt, cái kia kiềm chế ở trong lòng tưởng niệm thống khổ tình rốt cục tan thành mây khói, nhiều hơn nữa chấp niệm, quá nhiều hoài niệm đều tại tiếng vỗ tay sấm dậy trung "Tùy Phong" phiêu thê, hẩn Trần Hữu Tài cũng không tiếp tục là cái kia đã từng dựa vào viết tiểu thuyết mà sống treo cổ, mà là một cái Đại Càn Quốc chúng sinh trung phổ thông một thành viên!

Lần này bất kể là Gia Cát Phong Minh vẫn là họ Lý người gây hoặc là Tiết Quý đều không ở lên tiếng, chỉ là mặt âm trầm, tại Trần Hữu Tài hát xong này thù (Cố Hương Vân) sau, Gia Cát Phong Minh đã biết mình thất bại! Tuy rằng rất không cam tâm! Tuy rằng rất là đố kỵ! Thế nhưng kết quả chính là như vậy!

Gia Cát Phong Minh ngược lại cũng thần nhiên, nếu đã không cách nào vẫn hồi tất bại kết cục, như vậy liền đối mặt được rồi, chậm rãi đi tới Trần Hữu Tài trước mặt Gia Cát Phong Minh trầm giọng nói rằng: "Ta thừa nhận ngươi là một cái Hữu Tài người! Thế nhưng nhớ kỹ nô tài chung quy là nô tài! Một tháng Đế Quốc diễn võ trường gặp!" Tiếng nói rơi xuống đất Gia Cát Phong Minh mặt âm trầm cấp tốc hướng về tên chữ "Thiên" phòng ngoài cửa đi đến, hai cái tùy tùng mạnh mẽ trùng Trần Hữu Tài một chút cũng là đi theo Gia Cát Phong Minh phía sau cửa trước ở ngoài đi đến, ngoài cửa cái kia đầy đủ không dưới trăm người vây xem quần chúng rất là tự giác nhường ra một con đường!

Hoa mỹ trên bàn là một bao sáng lên lấp lánh vàng, Gia Cát Phong Minh lần này không có chơi xấu, vạn lạng bạc trắng vậy chính là trăm lạng hoàng kim thật sự lưu lại, Trần Hữu Tài trên mặt lộ lên một tia sắc mặt vui mừng không chỉ có chắc lưỡi này tài vụ bộ trưởng gia công từ chính là có tiền!

"Ba ba. . ." Ngoài cửa như cũ là che ngợp bầu trời giống như tiếng vỗ tay, thậm chí có mấy cái thiếu nam thiếu nữ muốn vào nhà hỏi Trần Hữu Tài muốn kí tên, Trần Hữu Tài không khỏi về mặt đưa đám, thật không nghĩ tới a, này tùy tiện phong tạo khoe khoang một thoáng thậm chí có to lớn như vậy oanh động hiệu ứng, không có biện pháp chỉ có thể cầu viện Mộ Dung Tuyết rồi!

Mộ Dung Tuyết thấy Trần Hữu Tài cầu xin ánh mắt sẽ hiểu, lập tức chuyển quá âm thanh lớn tiếng nói: "Các vị trước tiên lui đi! Chúng ta còn muốn ăn cơm!"

Mộ Dung Tuyết quả nhiên mạnh mẽ độ, tiếng nói vừa dứt, những này vây quanh không chịu đi quần chúng dồn dập xuống lầu!

Trần Hữu Tài vội vàng đem tên chữ "Thiên" phòng môn chăm chú đóng lại, hít một hơi thật sâu, đặt mông ngồi ở trên cái băng ngồi, cái bụng đã sớm đói bụng không được, đang lúc này hệ thống cái kia thanh âm lạnh như băng đúng hạn mà tới: "Hệ thống đưa ra - nhiệm vụ hoàn thành - nhiệm vụ khen thưởng - thân thể kinh mạch huyết vị kết cấu tường giải - kí chủ lấy lĩnh!" Sau một khắc một cổ ngoại lai tin tức mạnh mẽ nhét vào Trần Hữu Tài trong đầu.

"Vù vù. . ." Trần Hữu Tài vỗ vỗ ngực đem trên bàn trăm lạng hoàng kim cất vào trong trù vật giới chỉ, khắp khuôn mặt là vẻ kích động, không nói này bạch lạng vàng đối với đốn lấy mở tính điểm tâm quan trọng, chỉ là người này thể kinh mạch huyết vị kết cấu tường giải cũng đã để hấn kích động đến muốn khóc! Có cái này bắt đầu từ hôm nay là có thể chân chính tu luyện, chỉ có thực lực cường đại mới là tất cả bảo đảm, nghĩ đến phía trước Gia Cát Phong Minh đối với mình si nhục, Trần Hữu Tài hận không thể ngay lập tức sẽ tìm hiểu người này thể kinh mạch huyết vị kết cấu.

"Đầu heo! Ngươi làm sao vậy?"

Thấy Trần Hữu Tài như kẻ ngu si như thế tại cái kia cười khúc khích, một bên Mộ Dung Tuyết có chút bận tâm kéo cánh tay của hấn.

"Ách? Không cái gì, đột nhiên đạt được này trăm lạng hoàng kim có chút kích động thôi, nhất thời nhập thần!" Trần Hữu Tài ngượng ngùng gãi gãi cái ót.

"Thần giữ của!" Mộ Dung Tuyết không khỏi thán mắng.

Đốn lấy chính là điển cuồng bữa tiệc lớn, ngày hôm nay gặp phải nhiều chuyện như vậy, hai người đều là đói bụng muốn chết, bắt chuyện từ điểm tiêu nhị các loại rượu ngon thức ăn ngon bắt chuyện. Trong lúc Trần Hữu Tài bị Mộ Dung Tuyết các loại thăm vấn, cũng coi như là nhận hết dần vật, sau một giờ, hai người thỏa mãn Tòng Thiên tên cửa hiệu phòng đi xuống!

"Mau nhìn a! Mộ Dung Đại tiểu thư còn có cái kia nô tài thi nhân hạ xuống rồi!"

Mới vừa đi ra Thịnh Thế từ lâu, ta cái sát, trực tiếp chính là vây lên đến một nhóm người lớn, người ta tấp nập, nữ có nam có, Trần Hữu Tài cùng Mộ Dung Tuyết hai người trong nháy mắt liền nhấn chìm ở tại trong bể người, Trần Hữu Tài ôm thật chặt Mộ Dung Tuyết, phòng ngừa hữu tâm người sờ sảng!

Trước đó Trần Hữu Tài một nén nhang bên trong làm ra (Tương Tiến Từ) còn có sau đó xướng (Cổ Hương Vân) tại cực trong thời gian ngắn đã bị cái kia bách mười cái đích thân tới hiện trường quần chúng rải tại cả toà kinh thành bên trong, một thủ kinh điển đến mức tận cùng thơ hơn nửa một thủ êm tai đến thăm thấu lĩnh hồn ca đề cả toà kinh thành cũng vì đó điên cuồng, mọi người đều muốn tại trước tiên bên trong nhìn thấy người trong truyền thuyết này nô tài!

Trần Hữu Tài đã sớm ngờ tới chính mình sẽ hóa lên, thế nhưng chưa từng nghĩ đến sẽ hóa đến loại mức độ này? Trong lúc nhất thời trực tiếp mông, cứ như vậy ôm Mộ Dung Tuyết che lại đầu dựa theo ký ức hướng về Mộ Dung phủ đi đến. Không biết phí đi bao nhiêu kinh hai người rốt cục trở lại Mộ Dung phủ, lập tức Mộ Dung phủ một đám thủ vệ cùng gia đình đem những này vẫn như cũ không muốn rời đi theo đuôi giả chặn ở ngoài cửa.

"Vù vù. . . Những người này quá điên cuồng!" Trần Hữu Tài lòng vẫn còn sợ hãi nhào nhào ngực nói rằng.

"Đều tại ngươi cái lộn chết đầu, tại sao muốn như vậy làm náo động, lần này được rồi, ngươi đều là kinh thành danh nhân!" Mộ Dung Tuyết một bên lắc Trần Hữu Tài eo nhỏ một bên mang theo ghen tuông nói rằng, không biết làm sao, Trần Hữu Tài nổi danh nàng cũng không cao hứng lắm, tổng thể cảm giác vốn là chính mình một người nắm giữ đồ vật hiện tại lấy ra mọi người cùng nhau chia sẻ, loại cảm giác này thật không tốt.

Trần Hữu Tài có chút đau đớn lại có chút oan uổng giải thích: "Nha đầu, ta có thể hay không giảng điểm đạo lý a! Lại nói ta cũng không muốn nổi danh, chỉ là ngày hôm nay cái kia Gia Cát Phong Minh khinh người quá đáng!"

"Gia Cát Phong Minh, có một ngày ta sẽ để hấn hối hận ngày hôm nay hành động." Nghe thấy Gia Cát Phong Minh bốn chữ Mộ Dung Tuyết mặt lập tức lạnh lẽo hạ xuống, lạnh lùng nói.

"Đúng rồi, Tuyết nhi, ta muốn hỏi một chút, ngươi nói hiện tại ta nổi danh, cả toà kinh thành người đều biết ta sẽ làm thơ, nếu như ta mỗi ngày viết cái mấy thủ xuất ra buổi đầu giá sẽ không rất đáng giá?" Trần Hữu Tài đột nhiên nghĩ đến cái gì ánh mắt lấp lánh nhìn Mộ Dung Tuyết mong đợi hỏi.

"Hừ! Ngươi cái lộn chết đầu, liền biết tiền! Không cho phép làm thơ bán lấy tiền! Bắt đầu từ ngày mai mỗi ngày viết một bài thơ cho ta, nhớ kỹ, chỉ cho cho ta viết! Ân! Đúng rồi, còn phải hát cho ta nghe!" Mộ Dung Tuyết lạnh lùng hừ âm thanh nói rằng.

Trần Hữu Tài mặt đều tái rồi, mụ nó, cũng thật là Tiểu Ma Nữ, này bị áp bách, thảo! Trả lại hấn / mụ / có người quyền sao? Vừa định phát hỏa lại nghe Mộ Dung Tuyết nói rằng: "Trên thực tế liền tính ngươi viết đến cho dù tốt xuất ra cũng không thể nào bán đi!"

"Tại sao?" Trần Hữu Tài không khỏi cuồng lên, phải biết hấn bây giờ thiếu nhất chính là tiền, đương nhiên đi mở tính điểm hấn là cũng rất kiếm tiền, chỉ là như vậy tất nhiên một chết đi, nào có này sẵn có thơ từ viết xuống tiền lời tới cũng nhanh.

"Ai! Đều tại ngươi, muốn là hấn trước đó nói cho ta biết ngươi biết cái gì cầm kỳ thư họa cái gì, ta cũng sẽ không đồng ý bà nội sắp xếp ngươi làm hoa phở, lần này được rồi, có một cái nô tài thân phận tại này, liền tính ngươi làm thơ hảo nghịch thiên cũng sẽ không có nhân mua, người ta chỉ có thể ôm

thường thức thái độ truyền lưu mà thôi!" Mộ Dung Tuyết bắt đầu nói.

Trần Hữu Tài gật đầu biểu thị rõ ràng, nơi này là thế giới khác cái gì đều chú ý thân phận, mục nó, nếu như một cái nô tài liên tính người có bản lĩnh lớn bằng trời cũng không thể chịu đến coi trọng, muốn trách chỉ có thể trách chính mình vận may kém cùng nô tài kia kết liễu duyên, cũng không biết lúc nào có thể thoát khỏi nô tài kia vàng sáng!

"Tiểu thư, lão phu nhân cho người đi phòng khách dùng cơm!" Đột nhiên một đứa nha hoàn đi tới cung kính mà nói rằng.

"Biết rồi, vậy ta liền đi!" Mộ Dung Tuyết gật đầu, tuy rằng đã ăn rất no, thế nhưng bà nội cho nàng đi nàng vẫn phải là đi, lập tức trực tiếp đối Trần Hữu Tài nói rằng: "Được rồi, đầu heo, người đi về nghỉ ngơi trước đi, có chuyện gì ngày mai lại nói, ngày hôm nay mệt chết đi được!" Nói xong cũng dẫn nha hoàn hướng về dùng cơm phòng khách đi đến.

Trần Hữu Tài đứng bình tĩnh ở nơi nào nhìn Mộ Dung Tuyết đi xa, trong mắt loé ra một tia vẻ áy náy, tiện đà cả người tản ra vô tận hàn khí, khóe miệng hơi mở ra thổi ra lạnh giá ngôn ngữ: "Gia Cát Phong Minh, người chờ ta!" Tiện đà bay thẳng đến gian phòng của mình đi đến!

U ám trong phòng chỉ có một chiếc đèn hoa đăng, thanh hoàng chiếu lên Trần Hữu Tài ngồi xếp bằng, con mắt đóng chặt, trên mặt không có biểu tình gì.

Ngày hôm nay tại Thịnh Thế tửu lâu tên chữ "Thiên" phòng Trần Hữu Tài hứng chịu cực đại đâm chọc, lúc đó Gia Cát Phong Minh ngôn ngữ si nhục Mộ Dung Tuyết thời điểm, hắn thật sự có loại muốn đem đối phương giết kích động, tiếc là không làm gì được tự thân thực lực không đủ, từ bị vũ nhục đến giờ này khắc này Trần Hữu Tài trong lòng đều là mang theo cực đại oán hận cùng tức giận, chỉ là tại Mộ Dung Tuyết trước mặt không có biểu hiện thôi!

Trên thực tế bất kể là kiếp trước vẫn là kiếp này Trần Hữu Tài đều là một cái đại nam tử chủ nghĩa rất mạnh người, nếu không thì một đời trước cũng sẽ không vẫn không có tìm bạn gái, dưới cái nhìn của hắn chỉ có một cái Nam nhân có đầy đủ tư bản, có thể bảo hộ nữ nhân của mình lúc tài hắn là tìm lão bà, nhưng là hôm nay tại Thịnh Thế tửu lâu Gia Cát Phong Minh ngay trước mặt mình ngôn ngữ si nhục Mộ Dung Tuyết hắn nhưng không thể tàn nhẫn mà đem đối phương đạp ở dưới chân, ngoại trừ sâu sắc địa tự trách càng nhiều chính là đối thực lực khát vọng!

Cho nên trở lại chính mình phòng nhỏ Trần Hữu Tài chuyện gì đều không có làm cứ như vậy bàn ngồi ở trên giường bỏ trừ tạp niệm, bình phục tâm tình chuẩn bị hảo hảo nghiên cứu hệ thống khen thưởng thân thể kinh mạch huyết vị kết cấu tường giải, chỉ cần đem điều này lĩnh ngộ thấu không có gì bất ngờ xảy ra liền có thể như trong vũ hiệp tiểu thuyết nhân vật chính như thế hấp thu hậu thiên khí ở trong người sản sinh nguyên khí do đó tu luyện bí tịch võ công, nếu như vậy hắn mới có thể trong thời gian ngắn nhất thực lực tăng mạnh đem Gia Cát Phong Minh tàn nhẫn mà giẫm thành một đồng thi!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Đường Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Hệ Thống Tiến Hóa

Trần Hữu Tài sắc mặt ra như thường, thế nhưng giờ này khắc này cả người nhưng đã sớm lâm vào cái kia kỳ diệu trong thế giới.

"Kinh mạch giả, cho nên hành tinh lực mà doanh âm dương, nhu gân cốt, lợi then chốt giả vậy! Thân thể có kỳ kinh bát mạch, theo thứ tự là Đốc, Nhâm, Trùng, Đái, Âm Khiêu, Dương Khiêu, Âm Duy, Dương Duy, tổng cộng 172 cái huyết vị, có thể thấy được thân thể tiềm lực khổng lồ biết bao. Nếu như toàn bộ đã thông, như vậy Võ Giả thực lực đem tăng nhanh như gió. Tại đã thông kinh mạch đồng thời không chỉ có thể cường kiện thể phách, kéo dài tuổi thọ, võ công càng là nâng cao một bước, đây là Võ Giả tự mình tu vi một loại phương thức."

Trần Hữu Tài điên cuồng hấp thu trong đó trọng yếu tri thức, trong lúc nhất thời kích động dị thường, mỗi đã thông một cái kinh mạch liền có thể tăng thêm một bộ phận lớn thực lực, nếu như kỳ kinh bát mạch toàn bộ đã thông, như vậy liền có thể đạt đến hậu thiên Võ Giả đỉnh cao, vậy chính là trong vũ hiệp tiểu thuyết những này lợi hại nhất tối trâu bò Võ Giả đẳng cấp.

Nếu muốn đánh thông kinh mạch, liền cần từng điểm từng điểm trùng kích mỗi cái huyết vị, ngoại trừ dựa theo công pháp trung hấp khí pháp quyết không chế hô hấp nhịp điệu phun một cái hút một cái hấp thu bên trong đất trời hậu thiên linh khí, càng nhiều còn có thân thể bản thân rèn luyện, bởi vì mỗi một lần trùng huyết đều là hội tụ khắp toàn thân từ trên xuống dưới chứa đựng hấp thu nguyên khí điên cuồng trùng kích là một loại huyết vị, trùng kích huyết vị là một cái thống khổ hơn nữa dày vò sự, thậm chí sẽ có nguy hiểm tính mạng, ý chí không kiên định giả hoặc là cường độ thân thể không đủ đủ giả đều sẽ có nhất định độ khả thi tại đột phá trùng huyết trung tẩu hỏa nhập ma.

Hậu thiên Võ Giả chia làm cấp chín, một cấp Võ Giả tức là cường tráng người bình thường, cần các loại vật lý máy móc lên rèn luyện, do đó rèn luyện đạt được một cái cường đại thể phách, lấy này đến vì sau đó trùng kích rất nhiều huyết vị đã thông thành một cái kinh mạch làm cơ sở! Sau lần đó mỗi phá tan một cái kinh mạch sẽ tiến hành một lần đột phá, cứ thế mà suy ra, khi Võ Giả có thể đã thông khắp toàn thân từ trên xuống dưới tám cái kinh mạch thời điểm tức là hậu thiên Võ Giả đỉnh cao.

Đang đến gần cả đêm điên cuồng nghiên cứu thăm dò sau khi Trần Hữu Tài rút cục đối toàn thân huyết vị cùng với kinh mạch có một cái rất tốt nhận thức cùng lý giải, cùng lúc đó đối với võ học phương diện đồ vật cũng có một cái môn lung hiểu rõ, nói tóm lại hậu thiên Võ Giả nên tương đương với kiếp trước xem qua trong vũ hiệp tiểu thuyết những này phi diêm tẩu bích Võ Lâm Cao Thủ như thế. Mà hậu thiên Võ Giả qua đi nên là Tiên Thiên võ giả, như vậy Võ Giả nhưng là cùng kiếp trước khởi điểm lên bên trong huyền ảo tiểu thuyết nhân vật gần như, bất tri bất giác Trần Hữu Tài nội tâm khuấy động lên, một loại trước nay chưa từng có hưng phấn cảm đầy đầy trong lòng, không khỏi đối với mình võ học đường tràn đầy chờ mong.

Đột nhiên ngoài cửa sổ một tiếng gáy vang lên, trời bên ngoài không mờ mịt cũng sắp sáng, Trần Hữu Tài chậm rãi mở mắt, cả đêm không có ngủ lúc này dĩ nhiên không một chút nào buồn ngủ, có chỉ là vô tận ngóng trông tình. Xuống giường, hần nhẹ nhàng đi ra khỏi cửa phòng, trong một ngày hậu thiên linh khí dồi dào nhất đoạn thời gian chính là buổi sáng, cả đêm tìm hiểu, đối với cái kia thu nạp phương pháp Trần Hữu Tài rất là chờ mong, không khỏi phải nghĩ ra thử một lần.

Này bộ thân thể huyết vị kinh mạch kết cấu tường giải thiết kế nội dung rất nhiều rất nhiều, trong đó liền bao quát một bộ Thái Cực Quyền pháp, Trần Hữu Tài nghiên cứu cả đêm, giờ này khắc này dựa theo suy nghĩ trong lòng cùng trong đầu ký ức cứ như vậy ở trong sân chậm rãi từng chiêu một luyện tập, hô hấp cũng là theo động tác từng điểm từng điểm điều tiết!

Chậm rãi, theo thời gian trôi đi Trần Hữu Tài động tác trở nên càng ngày càng trôi chảy, trên mặt vẻ mặt từ vừa mới bắt đầu không rõ về sau thân nhiên, nếu là có nhân ở phía xa quan sát nhất định sẽ bị động tác của hần hấp dẫn, rất trôi chảy rất ưu mỹ cảm giác.

"Động tác lên hần là không có cái gì khác biệt rồi! Tại sao ta vẫn không có cảm giác được hậu thiên linh khí : tức giận tồn tại? Đúng! Nhất định là cái gọi là tâm bất ổn, tâm mạch nhảy lên tần suất không thể cùng hô hấp nhịp điệu phối hợp lên!" Trần Hữu Tài thì thảo tự nói, ngấm đen thâm thúy đôi mắt không khỏi chậm rãi nhắm lại, tung tất cả tạp niệm, tinh tế thường thức trong không khí mùi hoa hương cỏ, trong lòng giấu trong lòng đối đại tự nhiên sùng bái cùng cảm ngộ, sau một khắc Trần Hữu Tài thân ảnh trở nên hư hoàng, cái kia khẽ lên khẽ xuống ngực có nhịp điệu nhúc nhích, phối hợp nước chảy mây trôi động tác, lại liên lụy chu vi hoa hoa thảo thảo, triều dương giọt sương, tất cả tất cả là như vậy hài hòa.

Không biết qua bao lâu, trong chớp mắt Trần có mới cảm giác được một tia dị dạng, lúc này miệng mũi bên trong hút vào đến không khí tựa hồ chậm rãi trở nên nồng hậu, giống như là thành chất lỏng như thế, đồng thời cái kia khí thể tại sinh động nhúc nhích, chúng nó tựa như là có sinh mạng như thế riu ra riu rít hướng về hần miệng mũi bên trong chui vào.

Trần Hữu Tài lòng mảy mềng càng ngày càng triển khai, chỉ cảm thấy giờ này khắc này khắp toàn thân từ trên xuống dưới bao vây tại trong suối nước nóng, thật ấm áp rất thư thích! Một vòng màu da cam sắc triều dương tại Đông Phương chậm rãi bay lên, đem mỹ lệ hoa viên Mông sơn một tầng màu da cam sắc vàng sáng, chim nhỏ riu ra riu rít kêu.

Một ngày kể sách ở chỗ thần, Mộ Dung phủ đã có không ít gia đình nha hoàn rời giường, thấy Trần Hữu Tài tại trong hoa viên tác giả quái dị động tác, không khỏi túm năm tụm ba nghị chân quan sát, vừa mới bắt đầu chỉ cảm thấy Trần Hữu Tài rất là quái dị làm những này ôn nhu động tác đáng về này một cái Nam nhân? Còn không bằng một bộ Long hổ quyền đến sáng khoái.

Nhưng mà theo theo thời gian trôi đi, những người vây xem kia đột nhiên phát hiện Trần Hữu Tài động tác giống như thật sự không quá tầm thường, tuy rằng rất nhu hòa như nữ nhân khiêu vũ dị dạng, thế nhưng liên hợp lại cùng nhau động tác rất trôi chảy làm cho người ta một loại nói không ra thoải mái cảm.

"Vù vù. . . Sáng sớm hôm nay đến đây chấm dứt đi! Cạc cạc. . . . Ta đúng là một cái thiên tài! Cả đêm liên lý giải, sáng sớm thần liên thành công học được thu nạp thổ khí, xem ra ta Trần Hữu Tài nhất định phải hướng đi võ học con đường!" Một bộ Thái Cực luyện xong Trần Hữu Tài lộ ra thoải mái mỉm cười.

Lúc này tuy rằng vẫn chưa thể tùy ý khống chế hô hấp nhịp điệu đạt đến mỗi thời mỗi khắc đều đang hút nạp thổ khí, thế nhưng tận lực khống chế nhịp điệu vẫn có thể thu nạp thổ tức giận. Chỉ cần hần có thể mấy ngày gần đây mỗi ngày đều như vậy khống chế, đem nguyên lai hô hấp nhịp điệu điều chỉnh lại đây, sau đó bất kể là đang dùng cơm hay là đang đi nhà cầu hần đều có thể hấp thu bên trong đất trời hậu thiên linh khí. Nếu như vậy liền tương đương với từ sáng đến tối hết thảy thời gian đều đang hút nạp thổ khí, nghĩ tới đây Trần Hữu Tài càng là hưng phấn, thậm chí lộ sự vui mừng ra ngoài mặt, say sưa tự thể giới của ta trung liền chu vi những này vây xem gia đình nha hoàn đều không có phát hiện.

"Này Trần Hữu Tài cũng thật là một cái kỳ nhân, cùng Đại tiểu thư quan hệ tốt như vậy, hơn nữa tối ngày hôm qua bên ngoài truyền đến tin tức nói Mộ Dung phủ có một cái gia đình đại tài, sẽ làm Thi Hội hát, ta nghĩ nói chính là Trần Hữu Tài đi!" Quân không gặp Hoàng Hà chỉ thủy trên trời đến, tuần trào đến hải không còn nữa về, tuy rằng ta sẽ không thơ, nhưng là bây giờ đều sẽ (Tương Tiến Tửu) trung một đôi lời!"

"Đúng vậy, hai ngày trước ta còn tưởng rằng cái này Trần Hữu Tài là người ngu ni, cũng không cùng chúng ta giao lưu, nguyên lai hần là loại tài tử kia hình, xem thường cùng chúng ta làm bạn thôi!"

"Cái kia thì thế nào? Nô tài nói cho cùng vẫn là nô tài! Những này thơ từ ca khúc cái gì đều không có gì dùng, nói cho cùng so với chúng ta cũng chẳng tốt đẹp gì!"

"Cũng là!"

Thấy Trần Hữu Tài kết thúc một bộ động tác, những này vây xem gia đình cùng nha hoàn từ chìm đắm thường thức trung tình lại không khỏi nhỏ giọng thảo luận.

"Ngạch? Nhiều người như vậy? Sát! Xem ra ta kiêu căng rồi!" Cho đến lúc này hậu Trần Hữu Tài mới phát hiện có người tại nhìn hần, hơn nữa còn không ít, không khỏi nét mặt giả nua một đò âm thầm nói thầm, sau đó không chần chừ nữa bay thẳng đến chính mình phòng nhỏ đi đến.

"Đình linh - công tử bột dưỡng thành hệ thống đã có giai đoạn thứ nhất tiến hóa điều kiện - kí chủ có hay không xác nhận tiến hành hệ thống tiến hóa?"
Mới vừa vào ốc trong đầu hệ thống âm thanh đột nhiên hàng lâm sọ đến Trần Hữu Tài thiếu chút nữa kêu ra tiếng, bất quá sau một khắc nhưng là mừng như điên, mục nó, tiến hóa, lại vẫn có thể đi vào hóa, Trần Hữu Tài không chút do dự lựa chọn tiến hóa.

"Hệ thống tiến hóa - một lần nữa quét qua kí chủ!

Kí chủ họ tên: Trần Hữu Tài

Giới tính: nam

Tuổi tác: 21

Của cải: 10 ngàn linh 987 lượng bạc trắng

Vũ lực giá trị: 10

Vận may giá trị: 62

Năng lực học tập giá trị: 75

Trí lực giá trị: 89

Mị lực giá trị: 50

Tiềm lực giá trị: 99

"

Theo hệ thống âm thanh, Trần Hữu Tài đối với tự thân có một cái bước đầu hiểu rõ, của cải giá trị cùng mị lực giá trị tăng nhiều, cái khác không có cái gì biến hóa lớn, thế nhưng cho dù như vậy hắn cũng rất thỏa mãn, dù sao lúc này mới thời gian bao lâu? Phải đủ làm vui!

"Đình linh - hệ thống tiến hóa hoàn thành "

Trần Hữu Tài tròn tròn mắt, vốn là cho là có cái gì đồ tốt đạt được, sao lại đột nhiên kết thúc, lập tức bất mãn hỏi: "Ngạch? Đây thì xong rồi? Lẽ nào không có khen thưởng cái gì? Như vậy tiến hóa còn có ý tứ gì? Đây tiến hóa đến cùng có cái gì chỗ tốt a?"

"Đình linh - hệ thống đưa ra - hệ thống hoàn thành đoạn thứ nhất tiến hóa, sau đó hệ thống tuyên bố nhiệm vụ đều sẽ tăng thêm độ khó, đối ứng khen thưởng cũng sẽ tăng nhanh, trừ thứ này ra hệ thống còn có thể căn cứ kí chủ yêu cầu toàn phương vị tảo diện trừ kí chủ ở ngoài những người khác trị số "

"Cạc cạc. . . Sát! Những này phát tài rồi! Lại vẫn có thể quét qua những người khác, nói như vậy sau đó ta tại gặp phải một người liền quét qua một thoáng chẳng phải sẽ biết hắn hết thấy hữu hiệu tin tức, mục nó, biết người biết ta a! Tuyệt đối biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng!" Nghe xong hệ thống giới thiệu Trần Hữu Tài kích động địa cười ha ha, giống như là người điên như thế, may là không có ai thấy nếu không thì nhất định sẽ bị hù chết.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Mỹ Nữ Trêu Đùa

"Đầu heo, ta đi ra ngoài trước! Ngày hôm nay Cửu công chúa phái người tới đón ta nói là có chuyện gấp gáp, ta đi trước! Đoán chừng là chuyện ngày hôm qua nàng biết đi, ngày hôm nay người trước tiên một người đi!" Đột nhiên một cái lạnh lạnh thanh âm để nghe cắt đứt Trần Hữu Tài hưng phấn trạng thái.

"Ừm, Tuyệt nhi người đi đi! Một mình ta đi thịnh thế phố lớn cửa hàng đi xem một chút!" Trần Hữu Tài mở cửa phòng nhìn trước mắt xinh đẹp có thể nhân Mộ Dung Tuyết cười nói, trên thực tế đây chính là hắn kỳ vọng, nói thật, nếu như mang theo Mộ Dung Tuyết hắn vẫn đúng là ngượng ngùng mờ tính điểm.

Mộ Dung Tuyết cũng không có suy nghĩ nhiều, đi tới dĩ nhiên cứ như vậy hôn Trần Hữu Tài một cái, lập tức sắc mặt trở nên đỏ chót, lén lút nhìn liếc chung quanh, phát hiện không có những người khác mới tính là thở phào nhẹ nhõm, sau một khắc lập tức xoay người hướng về hoa viên ở ngoài đi đến,

thậm chí liền một câu nói đều chưa hề nói.

"Ta lặc cái sát, Tuyết nhi dĩ nhiên chủ động hôn ta rồi! Đây là một cái hảo phát triển thế! Hắc Hắc. . . Không biết có thể hay không tại ta đưa nàng đây ngã trước đó phản đẩy lên ta! Các loại chờ mong a!" Trần Hữu Tài đến nửa ngày tài phản ứng lại, chỉ cảm thấy bị thân bên kia mặt vẫn như cũ có nhân nhật dư ôn, không khỏi dùng đầu tay sờ.

Một gian rộng lớn diện phổ trung gian ngồi một người cường thể tráng hán tử, con mắt của hắn không khỏi hướng về chu vi nhìn cái gì, tựa hồ đang đợi người nào, một hồi lâu quá khứ, trong điểm đột nhiên tới một người tuổi còn trẻ, mập mạp khăn trương đứng lên mỉm cười chào hỏi: "Tiểu ca, ngài chính là liên công chúa nói tới cái kia tiếp quản cửa hàng người sao?"

"Chào ngài, đúng vậy, ta gọi Trần Tam!" Trần Hữu Tài mỉm cười nói, cũng không hề bộc lộ ra chính mình chân thực họ tên, vừa nãy đi ở trên đường cái thì có đủ loại tiếng nghị luận, trên căn bản tất cả đều là đang bàn luận hắn cùng Tuyết nhi, nóng nảy rồi tỉnh rồi mù, thậm chí ngày hôm nay từ Mộ Dung phủ đi ra cũng không dám đi lên môn, hắn bây giờ rốt cục cảm nhận được kiếp trước khi đại minh tinh phiền não, cho nên vì giảm thiểu không tất yếu phiền phức Trần Hữu Tài che giấu chính mình chân thực họ tên, dù sao ngày đó ở đây thấy đồng thời thấy rõ hắn rất ít người rất ít, chỉ cần không sáng ra họ tên ai sẽ biết hắn là Trần Hữu Tài?

"Ta là Buru Tử, trước đây ta là Cửu công chúa thiếp thân thị vệ, sau đó bởi vì thụ thương không thể sẽ tiếp tục bảo hộ công chúa, này cửa hàng là công chúa đại nhân thưởng cho ta, chỉ là bản thân của ta cũng không hề cái gì kinh thương thiên phú, cho nên cho tới nay trên căn bản cửa lớn đóng chặt, hiện tại người đến thật sự là quá tốt, này cửa hàng cũng coi như là có chủ nhân mới, hi vọng nó sẽ không bị mai một, dù sao tại như vậy hảo đoạn đường!" Cái kia Đại Hán tựa hồ tâm có cảm xúc, trầm giọng nói rằng, nói xong vẫn không có đợi được Trần Hữu Tài mở miệng liền bay thẳng đến ngoài cửa đi đến!

Trần Hữu Tài lẳng lặng nhìn Buru Tử đi xa, trong lòng không khỏi có như vậy một tia bội phục tình, cỡ nào gián dị một cái chữ Hán, chẳng trách Cửu công chúa sẽ cho hắn một gian cửa hàng.

"Ha ha. . . Buru Tử, may là không phải kỹ nữ, ai! Kỹ nữ thì thế nào, giống như này tính điểm một khi mở ra liền thật có khả năng thu hút đến kỹ nữ a!" Trần Hữu Tài đầu tiên là thì thào tự nói, lập tức bắt đầu tỉ mỉ quan sát này cửa hàng.

...

"Tuyết nhi, người nói thật với ta, nhà người cái kia Trần Hữu Tài đến cùng là từ chỗ nào đến?" Minh Phượng Các nội các nhã trung Cửu công chúa lôi kéo Mộ Dung Tuyết tay trầm giọng hỏi, con mắt của nàng chăm chú nhìn Mộ Dung Tuyết con mắt, rất sợ đối phương đang nói dối.

Tối ngày hôm qua Trần Hữu Tài làm (Trương Tiến Tửu) đã tại cả toà kinh thành đều truyền khắp, Cửu công chúa tại trước tiên nghe được bài thơ này lúc liền sắc sắc bị chấn động. Bài thơ này từ nội dung trên ý nghĩa là tại biểu đạt thì nhân cái loại này lạc quan hướng lên trên tận hưởng lạc thú trước mắt tích cực tâm tính, cùng với kẻ vô tích sự tại hư huyền trung sa sút còn không bằng chìm đắm tại trường túy trúng rồi nhưng tất cả phiền não tâm sự!

Đương nhiên loại tâm thái này Cửu công chúa cũng không phải là hoàn toàn tán thành, thế nhưng một câu kia 'Trời sinh ta tài tất hữu dụng, thiên kim tiêu hết vẫn phục đến' hào hiệp tự tin thật sự mang cho nàng một loại tâm linh chấn động, phảng phất sáng mắt lên, rộng mở trong sáng.

Hơn nữa nhất làm cho Cửu công chúa tán thưởng chính là toàn thơ xây dựng loại thâm trầm kia chất phác, khí tượng bất phạm bầu không khí, thơ trung biểu đạt tình cảnh bị phản mà phóng đãng, ngữ khí cực kỳ hào tung bình tĩnh, tại thay đổi rất nhanh, buông thả thoải mái làm cho người ta một loại khác với tất cả mọi người cảm thụ. Càng mới mẻ chính là bài thơ này vẫn sáng tạo một loại Tân cách thức, nguyên lai câu thơ dài ngắn bất nhất, chệnh lếch rác rồi cũng có thể sáng lập ra kinh điển.

Trên thực tế Cửu công chúa cả đêm đều tại tĩnh tế thưởng thức bài thơ này, này thơ mặc kệ từ ngôn ngữ kết cấu, thơ từ nội dung, hoặc là biểu đạt tư tưởng lên đều là thuộc về tốt nhất tác phẩm, chỉ ít tại Cửu công chúa xem ra những năm này Đại Càn triều vẫn không có ai có thể to lớn như vậy mới làm ra sánh ngang nhau (Trương Tiến Tửu) thơ từ!

Dĩ nhiên đối với vu (Trương Tiến Tửu) dẫn đến chấn động để Mộ Dung Tuyết đối với nên thơ tác giả Trần Hữu Tài càng là hiếu kỳ tới cực điểm, thế cho nên kim trời sáng sớm liền phái người đem Mộ Dung Tuyết nhận lấy chuẩn bị cho đề hỏi rõ ràng.

"Hắn là ta từ Tây Quan đi tới kinh thành trên đường nhận thức, người khác rất tốt, tuy rằng có đôi khi xem ra có chút háo sắc tham tài thậm chí lưu manh, thế nhưng chân chính làm lên sự đến nhưng rất là làm cho người ta yên tâm, ngoài ý muốn được! Nhưng là cái kia lộn chết đầu lại lịch nhưng là vẫn đều chưa nói với ta, chính ta cũng không muốn hỏi, bởi vì ta biết nếu như hắn không muốn nói liền tính ta dù thế nào hỏi cũng sẽ không biết!" Mộ Dung Tuyết có chút kiêu ngạo lại có chút ngọt ngào nói rằng, trong đầu không khỏi hiện ra từ Vọng Xuân Lâu trốn ra được sau một đường gian khổ cùng vui sướng, đó là một đoạn suốt đời khó quên ký ức, chỉ thuộc về nàng cùng Trần Hữu Tài!

"Muội muội, thật không biết người là sao nghĩ tới, một cái như thế có thể làm ra (Trương Tiến Tửu) tài tử liền cho người làm nô tài?" Cửu công chúa có chút vị chua nói rằng, bản thân nàng đối với Hữu Tài người từ trước đến giờ đều là thưởng thức sùng bái, bởi vì nàng từ nhỏ cũng bởi vì trên thân thể nguyên nhân không thể tập võ, cho nên cho tới nay đem Văn cho rằng là duy nhất, đối với những này người đại tài mới có thể như vậy cảm thấy hứng thú.

"Hi hi. . . . Ta cũng không biết, đều do bà nội rồi, nếu không phải nàng sắp xếp, hiện tại cái kia lộn chết đầu tuyệt đối là kinh thành Thứ nhất tài tử." Mộ Dung Tuyết cười vui vẻ nói rằng.

"Được rồi! Lại nói người có phải thật vậy hay không thích cái kia Trần Hữu Tài?" Cửu công chúa suy nghĩ một chút đột nhiên hướng về Mộ Dung Tuyết trừng mắt nhìn.

Mộ Dung Tuyết đầu tiên là khuôn mặt đỏ lên, lập tức ưỡn lên ưỡn ngực.: "Đúng vậy! Ta chính là yêu thích hắn! Ta đều 18 tuổi, sớm đều hắn là tìm một

cái yêu thích người!"

"Thật không biết tu!" Cừu công chúa cười nói.

"Tỷ tỷ, người bắt nạt ta!"

Hai vị đại mỹ nữ cứ như vậy nháo đến nháo đi, trong lúc nhất thời cảnh xuân xán lạn, cũng còn tốt không có người nào thấy, bằng không thì nhất định sẽ máu mũi chảy ròng. Không biết quá thời gian bao lâu hai người tại đó mồ hôi tràn trề trung ngưng đọng tác trên tay, nhìn lẫn nhau, đột nhiên che miệng cười lên.

"Bên trái, đúng! Chính là bên kia hảo hảo quét sạch sẽ!" Trần Hữu Tài chỉ vào phía trước một cái trường ghế tựa lớn tiếng nói, sau đó quay người lại rồi hướng một người khác nói rằng: "Đem cái kia củ nát bàn cho ta chuyển đi ra ngoài ném xuống!"

Nguyên lai tại Bru Từ đi rồi, Trần Hữu Tài liền đi tới một chuyến sức lao động thị trường, ở nơi nào thuê năm cái tráng hán lại đây hỗ trợ thu thập cửa hàng, có câu nói có tiền dễ làm sự, một người một lượng bạc liền có thể làm cho bọn họ đem những này hoạt toàn làm thịt, có sao mà không làm đây? Chỉ huy một hồi nhí, lại khai báo một vài thứ, Trần Hữu Tài trực tiếp ra cửa, hán còn có rất nhiều chuyện trọng yếu muốn làm.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Mở Cửa Hàng Tình Thú

Ở kinh thành ở lại mấy ngày, Trần Hữu Tài vô tình hay cố ý trung đối với kinh thành vẫn có nhất định hiểu rõ, xế chiều hôm nay nhiệm vụ của hán chính là đem mở tính điểm thứ cần thiết toàn bộ đều làm đủ, sau đó mình trời sáng sớm liền khai trương, còn mở cái này điểm sẽ phải chịu Tuyệt nhĩ cùng Công chúa đám người ngăn cản hoặc là khinh bỉ cái gì Trần Hữu Tài đã quyết định khuya hôm nay lại nói, hiện tại trước tiên chuẩn bị xong! Bất kể như thế nào cái kia bản (Lãng Ba Vi Bộ) mới là then chốt, cái khác đều là Phù Vân.

Queo trái queo phải Trần Hữu Tài rốt cục tại một nhà tên là huy hoàng ngọc khí tinh phẩm điểm cửa ngừng lại, ngẩng đầu nhìn thoáng qua môn trên đầu trăm năm cửa hiệu lâu đời bằng hiệu đi vào.

"Công tử, chào ngài, không biết ngài muốn muốn cái gì?" Vừa đi vào, một cái niên cấp cùng hán xấp xỉ tiểu thanh niên liền tiến lên đón cung kính mà nói rằng, cung kính như vậy nguyên nhân chủ yếu hay là bởi vì Trần Hữu Tài ngày hôm nay xuyên chính là một cái xem ra cũng không tệ lắm trang phục.

Mấy ngày hôm trước bởi vì không biết tình huống ăn mặc hoa phở nô tài quần áo khắp nơi đi dạo, kết quả luôn chịu đến khinh bỉ, càng nhức trứng chính là hiện tại cả toà kinh thành cũng biết hán Trần Hữu Tài là Mộ Dung phủ nô tài, nghĩ tới đây hán không khỏi một trận đau lòng, đây tuyệt đối là đi tới thế giới khác sau làm ra ngu xuẩn nhất một chuyện, nếu không phải như vậy, lấy hán trộm cướp đến thơ chất lượng nếu không phải nô tài thân phận tuyệt đối không ít tiền. Mấy ngày trước đạt được giáo huấn, cho nên ngày hôm nay lúc đi ra thuận tiện dùng tiền mua một ít hảo quần áo, quả nhiên hiệu quả lập tức hiện ra.

"Xin hỏi một chút, các người nơi này ngọc khí là chính mình chế tạo sao?" Trần Hữu Tài trầm giọng hỏi, đây mới là hán chuyện quan tâm nhất.

"Đương nhiên, huy hoàng ngọc khí tinh phẩm điểm là cả toà kinh thành ít có mấy nhà cửa hiệu lâu đời thủ công điểm, sự phụ ta tay nghề rất cao siêu! Nơi này ngọc khí trên căn bản đều là sự phụ tự tay chế tạo!" Cái kia tiểu thanh niên kiêu ngạo nói.

Nghe đến đó Trần Hữu Tài lộ ra vẻ thoả mãn mỉm cười, lập tức trực tiếp hỏi: "Là như vậy, lần này ta cần chế tạo một nhóm ngọc khí, thế nhưng trong điểm không có ta muốn hình thức, ta cần cùng sự phụ người tự mình nói chế tạo hình dạng, kính xin dẫn ta đi gặp thấy người sự phụ!"

"Chuyện này. . ."

Cái kia tiểu thanh niên có chút khó khăn dăng vẻ.

Trần Hữu Tài nhìn đến đây, không khỏi từ trong không gian giới chỉ xuất ra mấy lượng bạc đưa tới cười nói: "Những này coi như thưởng của người đi!"

"Cảm tạ công tử, vậy ta liền đi!" Cái kia tiểu thanh niên không chút nào khách khí: tức giận tiếp nhận bạc cười liền xoay người hướng về hậu đường đi đến.

"Mụ nó, vẫn thật không khách khí a! Ai! Mặc kệ ở địa phương nào đều là có tiền dễ làm sự a!" Trần Hữu Tài không khỏi cảm thán một câu, con mắt hướng về trên quầy những này đã điêu khắc đánh bóng hào ngọc khí nhìn lại, từng cái từng cái trông rất sống động coi là thật không sai, đột nhiên hân ánh mắt sáng lên, nụ cười càng thêm nồng đậm rồi!

"Công tử, lão hủ xin kính chào!" Ngay Trần Hữu Tài xem chăm chú thời điểm từ giữa đường đi ra một cái ước chừng 70 tuổi lão đầu, tuy rằng đầy mặt nếp nhăn, nhưng là làn da của hắn là trong trắng lộ hồng khỏe mạnh màu da, con mắt cũng rất có thần, tổng thể đến xem chính là một cái rất khỏe mạnh lão đầu.

Trần Hữu Tài hơi cúi cung biểu thị lễ phép: "Lão nhân gia chào ngài!"

"Không biết công tử có phân phó gì đây?"

| "Là như vậy, ta muốn lão tiên sinh vì ta chế tạo một nhóm ngọc khí, không biết lão tiên sinh nguyện ý hay không?" Trần Hữu Tài đi thẳng vào vấn đề nói rằng.

"Ồ? Chế tạo một nhóm ngọc khí? Cụ thể là kiểu gì ngọc khí đây?" Lão nhân có chút tò mò hỏi.

Trần Hữu Tài thoáng có một chút lúng túng, thế nhưng ngay sau đó đối một bên tiểu thanh niên cười nói: "Vị tiểu ca này, người giúp ta chuẩn bị một con bút, còn có một trang giấy, ta cho lão tiên sinh họa một thoáng cụ thể hình thức!"

Sau mấy phút một tấm trên tờ giấy trắng vẽ ra chính là một cái dài chừng 4 tấc, bề rộng chừng một tấc hình trụ, nhìn cái kia lão tiên sinh ánh mắt lộ vẻ kỳ quái Trần Hữu Tài giải thích: "Lão tiên sinh, ta nghĩ để ngài chế tạo ngọc khí đại khái chính là một cái như thể hình thức."

"Một cái dài chừng rộng bốn tấc ước một tấc cây gậy?" Lão tiên sinh càng thêm hiếu kỳ.

"Không phải một cái, ta trước tiên muốn mười cái, trong đó năm cái tựa như họa loại này bề ngoài bóng loáng, còn có năm cái ta hi vọng tại này cây gậy lên điêu khắc một ít đơn giản hình dạng xoắn ốc hoa văn, hình dạng to nhỏ cùng trên giấy họa như thế!"

"Cái kia cần thiết cái gì dạng tài liệu đây?" Lão tiên sinh lại hỏi.

"Không cần hảo tài liệu, một ít hạ đẳng ngọc thạch là tốt rồi!" Trần Hữu Tài cười nói, những này ngọc bồng tác dụng cũng không phải là đem ra đeo hoặc là đặt ở trong nhà thờ phụng thức, muốn xinh đẹp như vậy làm gì? Coi như là vừa đẹp để tài liệu lại được, nhưng là cảm lại gia ai không ngại ngần cho những người khác thấy? Vẫn là lãng phí.

"Có thể! Người sáng sớm ngày mai tới bắt!" Lão tiên sinh gật đầu nói rằng, này đối với hắn mà nói rất đơn giản, chuyên môn cửa hàng ngọc trung những này chất lượng không tốt lắm ngọc thạch còn nhiều, rất nhiều, hơn nữa khách hàng Trần Hữu Tài không có yêu cầu rất tốt thủ công, cho nên rất dễ dàng liền có thể hoàn thành.

Trần Hữu Tài trên mặt lộ lên một tia sắc mặt vui mừng vui vẻ hỏi: "Tổng cộng bao nhiêu tiền?"

"Khái khái. . . Tổng cộng 1000 lạng bạc! Bất quá người hiện tại chỉ cần cho một trăm lạng tiền đặt cọc, còn lại tiền sáng sớm ngày mai lấy hàng thời điểm lại trả hết!" Lão tiên sinh ho khan một tiếng nói rằng.

"Hảo, đây là một trăm lạng bạc!" Trần Hữu Tài ngược lại cũng sáng khoái, trực tiếp chính là lấy ra trăm lạng bạc đưa tới, lập tức hướng về một bên trên quầy những tài liệu kia thượng đẳng, thợ khéo tinh mỹ Tiểu Ngọc bội nhìn lại, không khỏi chỉ chỉ trong đó một khối hỏi: "Cái khối này Ngọc Bội Tát bao nhiêu tiền đây?"

"Ba trăm lạng bạc!" Lần này lão tiên sinh không có mở miệng, mà là cái kia tiểu thanh niên trả lời.

"Mụ nó, vẫn rất quý! Bất quá vẫn là mua đi!" Trần Hữu Tài ở trong lòng thì thầm tự nói, tâm hung ác lại là xuất ra ba trăm lạng bạc đưa cho cái kia tiểu thanh niên chỉ vào cái khối này tinh mỹ Ngọc Bội Tát nói rằng: "Là nó, cho ta bọc lại!"

Tiểu thanh niên trên mặt tránh qua vẻ mừng rỡ như điên, đã lâu không có bình kiến sáng khoái như vậy khách hàng.

Đi ra huy hoàng cửa hàng ngọc, Trần Hữu Tài tâm tình càng thêm được rồi, không khỏi hừ nổi lên tiểu khúc, vừa nghĩ tới ngày mai chính mình điểm liền muốn mở ra, trong lòng không khỏi có chút kích động cùng chờ mong, bước chân không khỏi tăng nhanh hướng về khác một cái phố lớn đi đến!

"Tiểu ca, không biết người muốn muốn cái gì quần áo đây?" Một vị xem ra có chút phong tao phụ nhân trước mặt tới cười nói, một cổ hoa hồng hương vị phả vào mặt, Trần Hữu Tài không khỏi sâu sắc địa hút hai cái, hơi có si mê nói: "Ta là muốn mời lão bản nương định chế mấy bộ quần áo!"

"Không biết tiểu ca người muốn cái gì dạng quần áo? Tiểu ca vóc người tốt như vậy, dài đến cũng tuần tú, ta may lý nhất định sẽ cho người định làm mấy bộ thích hợp!" Cái kia tao phụ cười càng thêm xán lạn, cả người đều sắp muốn kể sát ở Trần Hữu Tài trên người, Trần Hữu Tài mờ mờ hồ hồ lạnh ứa ra, mụ nó, đây rốt cuộc là làm quần áo vẫn là mở kỹ viện a, bất tri bất giác hướng về mặt sau lui một bước.

"Không không không. . . Không phải ta muốn làm quần áo, là tiểu thư nhà ta, tiểu thư nhà ta nhờ ta đến định làm mấy bộ quần áo!" Trần Hữu Tài khàn khàn trương giải thích.

"Ồ nga! Thì ra là như vậy, không biết tiểu thư muốn cái gì dạng quần áo đây?" Cái kia may lý nhân nhậm hỏi, cả người vẻ mặt thay đổi, vừa nãy quyền rũ

phong tao tại chớp giây trong lúc đó đã trở thành lãnh đạm, vốn là xem Trần Hữu Tài mặc trên người hảo quần áo còn tưởng rằng là nhà ai công tử đây! Dù sao kinh thành cái gì cũng không nhiều chính là Phú Nhị Đại Quan Nhị Đại nhiều! Ai biết đi nhiên là một cái làm nô tài, lần này may lý còn có thể có cái gì thể diện tốt?

"Ngạch? Trở mặt nhanh như vậy?" Trần Hữu Tài thiếu chút nữa chửi má nó, bất quá vì có thể làm cho vị này điệu bộ may lão bản nương có thể chăm chú làm quần áo Trần Hữu Tài vẫn là đau lòng từ trong không gian giới chỉ lấy ra mười lạng bạc đưa tới cười nói: "tiểu thư nhà ta ở kinh thành cũng coi như là có tiếng đại gia khuê tử, đương nhiên tên liền không tiện tiết lộ, lần này tiểu thư của chúng ta muốn đánh làm quần áo hi vọng người có thể hảo hảo hoàn thành, còn bạc là sẽ không thiếu!"

"Ha ha. . . Đương nhiên, đó là đương nhiên, chỉ bằng tiểu ca dài đến đẹp trai như vậy khí tỷ tỷ cũng nhất định sẽ hảo hảo hoàn thành!" Có bạc cái kia may lý trở mặt tốc độ được kêu là một cái nhanh, lại một lần nữa lại gần tới.

Trần Hữu Tài có chút căm ghét né tránh, bình sinh ghét nhất Hắc Mộc Nhĩ, đời trước chính là, đời này vẫn như cũ chán ghét những này thấy tiền sáng mắt Hắc Mộc Nhĩ, nếu không phải nghe nói nhà này may điểm lão bản nương tay nghề hảo hán thật sự muốn nắm chân liền đi.

Sau đó Trần Hữu Tài cùng cái kia may lý chút chút ục ục nói rất nhiều, trong lúc đó lại là bút lại là chỉ, rốt cục, tại sau nửa giờ Trần Hữu Tài thở phào nhẹ nhõm, nộp một ít tiền đặt cọc chuẩn bị rời đi, đang lúc này may lý tới một câu: "Nhà các người tiểu thư thật sẽ ngoạn a! Phỏng chừng nàng lão công mỗi đêm đều rất hưởng thụ đi! Khanh khách. . . Còn có tiểu ca người, ngày mai sớm một chút đến, ta sẽ muốn của người."

Còn chưa đi ra môn Trần Hữu Tài thiếu chút nữa bị chấn động đến mức thổ huyết, mụ nó, lão bản này mẹ vẫn đúng là không phải bình thường mở ra! Xem ra mặc kệ ở địa phương nào đều là có phong tao lang thang mộc nhĩ, chỉ là nhiều cùng thiếu vấn đề, cúi đầu nhìn một chút tiểu đệ của mình đệ, Trần Hữu Tài không khỏi cười khô, may là chính mình ý chí kiên định, nếu không phải như vậy này nửa giờ bị này dâm phụ các loại hữu ý vô ý khiêu khích thật sự sắp nổ súng bắn pháo rồi!

"Khanh khách. . ."

Nghe mặt sau kẻ tục truyền đến loáng thoáng tiếng cười, Trần Hữu Tài khản trương tăng nhanh tốc độ thoát đi rồi!

Lúc này đã là buổi chiều bốn, năm giờ, Trần Hữu Tài mệt chết lỵ hoạt, bất quá nhiệm vụ hay là không có hoàn thành, đón lấy muốn mua đồ vật có thể sẽ càng trọng yếu hơn một ít, hít vào một hơi thật dài Trần Hữu Tài hướng về phố lớn hai bên hết nhìn đông tới nhìn tây muốn tìm một nhà thiết chế phẩm thương điểm

Tối ngày hôm qua nghiên cứu người kia thể huyết vị kinh mạch kết cấu tường giải Trần Hữu Tài biết nếu muốn ở võ học trên đường đạt được thành công nhất định phải nỗ lực, mà sự nỗ lực này ngoại trừ thể hiện tại mỗi thời mỗi khắc nỗ lực hấp khí tăng thêm nguyên khí ở ngoài, trọng yếu nhất thống khổ nhất vẫn là Luyện thể!

Tuy rằng cụ thể không biết nên thế nào Luyện thể, nhưng là đối với một cái đã từng cùng tiểu thuyết làm bạn rất nhiều năm thậm chí cuối cùng đem tiểu thuyết xem là nghề nghiệp mạng lưới tay bút mà nói chưa từng ăn thịt heo, thể nhưng gặp gỡ trư chạy tuyệt đối so với ai cũng nhiều. Đơn giản chính là máy móc rèn luyện, kinh thành bên này không có núi cao gì thác nước cái gì, cho nên chỉ có thể chờ mong một ít bằng sắt máy móc tại Mộ Dung phủ chính mình gian phòng nhỏ bên trong rèn luyện rồi!

PS: Sặc ! nó mở Sextoy ở Dị Giới à

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Cường Hôn Tuyệt Nhị

Một chuyến thiết chế phẩm thương điểm Trần Hữu Tài mua một bộ nặng năm mươi cân thiết giáp, sau đó là quần vào trên đùi thiết bản, còn có một bộ sáo trên cánh tay thiết hoàn. Đây một bộ khí giới toàn bộ mặc lên người tuyệt đối là một cái trầm trọng gánh nặng, thể nhưng Trần Hữu Tài đã chuẩn bị kỹ càng, nếu muốn thành công phải chịu khổ, nếu muốn luyện thể phải chịu tội, nếu muốn trong một tháng sau đem Gia Cát Phong Minh đập ở dưới chân cũng chỉ có nỗ lực nỗ lực nỗ lực hơn nữa!

Cuối cùng nhân lúc trở về Trần Hữu Tài dĩ nhiên lại mua mấy chi ngon nên còn có mấy cây roi da, đồ vật toàn bộ mua một mạch nhét ở tại trong trư vật giới chỉ, một buổi trưa tuy rằng bỏ ra rất nhiều tiền, thể nhưng cũng mua rất nhiều thứ, hán lúc này đối với ngày mai tính điểm khai trương có rất lớn sức lực!

Trở lại Mộ Dung phủ Mộ Dung Tuyết giống như vẫn chưa về, hán bây giờ bởi vì cùng Mộ Dung Tuyết quan hệ đã có thể tự do ra vào bên trong phủ,

càng không có người yêu cầu hẳn làm việc cái gì, còn tối ngày hôm qua ở kinh thành một đêm thành danh, thế nhưng bởi vì ngày hôm nay tận lực biết điều, lúc này muốn hiểu rõ hẳn người đã ít đi rất nhiều, ngược lại tất cả chính hướng về hẳn muốn phương hướng phát triển.

Màn đêm từ từ hàng lâm, hoả hồng hoa hồng ánh nắng chiều đem tà dương cuối cùng một tia dư huy rơi ra tại cả toà kinh thành.

Mộ Dung phủ một gian hôn ám trong phòng nhỏ!

"Chín mươi, chín Thập Nhất, chín mươi hai. . ." Trần Hữu Tài ở trong lòng mặc niệm, đại nhỏ đại nhỏ mồ hôi cứ như vậy không chút nào đình chỉ từ cái trán của hắn cấp tốc chảy xuống, trên đất đã là một bãi nhỏ thủy, trên mặt của hắn tràn đầy thần sắc thống khổ, đóng chặt hai mắt gắt gao kiên trì không buông tha.

"Àm."

Rốt cục kiên trì tới một trăm cái Trần Hữu Tài trực tiếp bò ở trên mặt đất, chỉ cảm thấy khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều đang run rẩy, từng ngum từng ngum ăn mặc thô khí: tức giận sắc mặt hắn có chút huyết hồng, có thể là bởi vì khí huyết lẫn lộn nguyên nhân đi!

Sau mười phút Trần Hữu Tài từ trên mặt đất bò dậy, toàn thân đau nhức, thế nhưng hắn cảm giác rất thỏa mãn, lần thứ nhất rèn luyện kiên trì một trăm cái, này tại kiếp trước tuyệt đối là không dám nghĩ, chỉ là đến thế giới khác có thể là bởi vì lần trước hệ thống khen thưởng đề cao năm mươi phần trăm cường độ thân thể hẳn mới có thể tiếp tục kiên trì!

Nghỉ ngơi một hồi nhí, Trần Hữu Tài đem y phục trên người toàn bộ thoát, sau đó từ bên trong không gian giới chỉ xuất ra ngày hôm nay mua thiết giáp, thiết hoàn còn có thiết bản, sau một khắc Trần Hữu Tài bắt đầu đem những đồ vật này toàn bộ đeo lên, khi cái cuối cùng thiết hoàn sáo ở trên tay thời điểm Trần Hữu Tài chỉ cảm thấy giờ này khắc này đứng trên mặt đất đặc biệt ổn, dùng hết khí lực giơ chân lên chuẩn bị đi hai bước, kết quả phát hiện bắp đùi các loại chua đau, cánh tay cũng giống như vậy cảm giác.

"Trần Hữu Tài ngươi muốn chịu đựng, Gia Cát Phong Minh đối vũ nhục của ngươi ngươi đã quên sao?"

Trần Hữu Tài nhú chặt mày, không tính anh tuấn trên mặt hiếm thấy xuất hiện quật cường thần sắc, ho khan môi phát sinh trầm thấp gào thét.

Một thoáng, hai lần, ba lần. . . Trần Hữu Tài như là điên rồi như thế ngồi tiêu chuẩn sâu tồn, mỗi một lần đứng dậy đều là gian nan như vậy thống khổ như vậy, thế nhưng hắn tiếp tục kiên trì.

Một tiếng trời qua, Trần Hữu Tài rốt cục đem chính mình hành hạ đến chết đi sống lại, nằm ở trên giường hắn thậm chí liền hô hấp đều cảm giác mệt chết đi.

"Mệt như vậy, không bằng thử một lần thu nạp thổ khí!"

Đột nhiên Trần Hữu Tài như là nghĩ tới điều gì, dùng hết chút sức lực cuối cùng đứng dậy ngồi xếp bằng, dựa theo Luyện Khí pháp quyết bắt đầu điều chỉnh hô hấp tiến hành thu nạp thổ khí, vừa mới bắt đầu hắn tiếng hít thở âm vẫn rất nặng nề, theo thời gian trôi đi âm thanh dần dần biến mất, cái kia nhú chặt lông mày cũng từ từ triển khai, run rẩy thân thể cũng bắt đầu từ từ thả lỏng.

Không biết quá thời gian bao lâu, Trần Hữu Tài từ Luyện Khí trung tỉnh lại, hắc ám trong phòng Trần Hữu Tài trong mắt loé ra một tinh quang, sau một khắc quy về bình thản, ngoài cửa sổ nguyệt quang tung vào phòng bên trong, Trần Hữu Tài hít vào một hơi thật dài, chỉ cảm thấy khắp toàn thân từ trên xuống dưới thư thích dị thường, không hề có một chút đau đớn, càng không có một tia mệt mỏi.

"Xem ra này Luyện thể xác thực rất có hiệu quả, đặc biệt là cùng thu nạp thổ khí kết hợp lại cùng nhau!" Trần Hữu Tài hưng phấn nói thảm một câu, trong lòng đã quyết định chủ ý từ khuya hôm nay bắt đầu mỗi ngày buổi tối đều muốn điên cuồng Luyện thể còn có Luyện Khí.

Ngoài cửa sổ vẫn là đen thui, dựa vào Trần Hữu Tài phỏng chừng hiện tại chỉ sợ cũng chỉ là nửa đêm, cách hừng đông còn sớm lắm, nhiều thời giờ như vậy không thể lãng phí, nghĩ tới đây từ trên giường nhảy xuống lại một lần nữa làm lên hít đất, lần này là toàn trên người chịu trọng đến mấy chục cân, mỗi một lần khuất đưa tay cánh tay lại khuất trực cánh tay đều là phế bỏ chín Ngưu Nhị hồ lực cắn răng kiên trì, hai mươi cái, Trần Hữu Tài đem hết toàn lực chỉ làm hai mươi cái, thế nhưng đối với như vậy thành quả hẳn vẫn là rất hài lòng.

Ngồi dưới đất thoáng nghỉ ngơi một chút lại bắt đầu sâu tồn, trát Mã.

Một nhiều lần tê dại cảm giác đau đớn tại trong cơ thể chảy xuôi, Trần Hữu Tài cứ như vậy tại điên cuồng trung ngược đãi chính mình, trên mặt của hắn viết chính là kiên nghị hai cái chữ to, bình thường bên trong cái loại này cột nhà từ lâu Kinh Tiêu thất không thấy hình bóng, mồ hôi làm ướt viền mắt, làm ướt quần áo. . .

Sáng trong dưới ánh trăng, mọi âm thanh yên tĩnh, chỉ có thể thỉnh thoảng nghe đến vài tiếng trùng gọi, tại cực độ tàn phá Luyện thể cùng điên cuồng thu nạp thổ khí trung Trần Hữu Tài chưa từng từ bỏ!

Trộm cướp đến thơ từ là có thể để hắn trở thành toàn bộ đại lực người người kính ngưỡng tài tử, thế nhưng vậy thì như thế nào? Không có thực lực hẳn vẫn là chó má! Huống chi những đồ vật kia vẫn không phải là của mình!

Ta Trần Hữu Tài chưa bao giờ so với bất luận cái nào Nam nhân kém, ta Trần Hữu Tài lại càng không so với bất luận cái nào người "xuyên qua" kém, dù

cho thống khổ ta vẫn như cũ kiên trì, cho dù xa vời ta vẫn cứ điên cuồng! Trần Hữu Tài ở trong lòng đối với mình âm thầm nói rằng.

Khi sáng sớm tiếng thứ nhất gáy tiếng vang lên, Trần Hữu Tài từ trong tu luyện chậm rãi tỉnh lại, mở lòng mày, cảm thụ khắp toàn thân từ trên xuống dưới cuộn cuộn không ngừng lực lượng, không khỏi lộ ra vẻ mỉm cười, cảm quần áo mặc vào nhảy xuống giường, lần này tuy rằng cảm giác có điểm vất vả, thế nhưng trên người phụ trọng cũng không có quá nhiều ảnh hưởng hành động của hắn.

Đi tới trong sân Trần Hữu Tài đầu tiên là tới một bộ Thái Cực, sau đó dĩ nhiên ngồi ở đó trên ghế đá nhắm mắt lại như là Lão Thụ Bàn Căn như thế không nhúc nhích! Bên tai là nhẹ nhàng thổi qua phong thanh, là tích tấp hạ xuống nước sương âm thanh, là con kiến từ trong động leo ra tận căn công tác thừa thốt âm thanh. . . .

Trần Hữu Tài chậm rãi cảm thụ, đem trong lòng mình hỗn độn cảm tình toàn bộ tung sau đầu, hết thảy tâm tư đều tập trung vào hoàn cảnh chung quanh, theo thời gian trôi đi hắn rốt cục có một ít thu hoạch, có thể càng tốt hơn mà đem tìm đập hô hấp còn có hoàn cảnh chung quanh chặt chẽ liên hệ ở chung một chỗ tạo thành một cái tuyến.

Khi bầu trời đã sáng choang, Đông Phương triều dương lộ ra then thừng nụ cười thời điểm Trần Hữu Tài rốt cục mở mắt ra, khẽ mỉm cười, tâm tình thật tốt, không thể không nói võ học của hắn thiên phú vẫn là rất tốt, vẹn vẹn hai ngày liền đem hơi thở hạ giận điều chỉnh lại đây, lúc này Trần Hữu Tài không cần tận lực liền có thể hấp thu bên trong đất trời hậu thiên linh khí, mỗi thời mỗi khắc hắn đều đang tu luyện.

"Đầu heo, ngươi ở đây làm gì đó? Không phải nói không cần ngươi đến tiễn hoa cỏ sao?" Đột nhiên phía sau truyền đến một giọng nói ngọt ngào, Trần Hữu Tài thỏa mãn nở nụ cười, là Tuyết nhi.

"Không có, ta chỉ là tại này hô hấp hô hấp không khí mới mẻ, ngươi xem ta cầm trong tay kéo sao?" Trần Hữu Tài xoay người cười nói.

"Không đúng a! Đầu heo, làm sao cảm giác ngươi ngày hôm nay không giống nhau đây?" Mộ Dung Tuyết nhìn trái hữu nhìn một cái hào Kỳ Địa hỏi.

"Ha ha. . . Có phải hay không ta cảm giác trở nên rất đẹp trai?" Trần Hữu Tài cười ha ha, đáy lòng đã hiểu, đây nhất định là chính mình tại con đường tu luyện trung có cảm giác ngộ, có thể cùng đại tự nhiên càng thêm thân mật càng thêm hài hòa kết hợp lại cùng nhau mà dẫn đến một loại khí chất lên thay đổi.

"Cút! Lợn chết đầu! Thật không biết xấu hổ! Lại nói ngươi tới hôm qua tại sao không có tìm ta?"

"Ngạch? Ngươi không phải là không có trở về sao?" Trần Hữu Tài liếc mắt nói rằng.

Mộ Dung Tuyết có chút lúng túng: "Cũng không phải là không có trở về, chỉ là đã muộn một điểm, đúng rồi, cửu công chúa đặc biệt yêu thích của ngươi thơ, ngươi làm tiếp một thủ ta đưa cho nàng đi!"

"Ta nói ngươi đến làm gì vậy! Nguyên lai là muốn ta cho ngươi làm thơ!" Trần Hữu Tài giả vờ sinh khí.

"Không phải, ta cũng nhớ ngươi!" Mộ Dung Tuyết có chút then thừng cúi đầu nhỏ giọng nói.

"Vậy cái kia hôn ta một cái a!" Trần Hữu Tài cười khẩy.

"Chuyện này. . . ." Mộ Dung Tuyết không có lập tức đáp ứng, mà là hướng về bốn phía nhìn một chút, phát hiện không có ai tiến lên một bước, quay về Trần Hữu Tài thấp giọng nói rằng: "Ngươi đem mắt nhắm lại!"

Trần Hữu Tài nghe lời nhắm mắt lại, chỉ là hắn khóe miệng xa quá một chút tà tiểu, sau một khắc cảm nhận được Mộ Dung Tuyết mặt càng ngày càng gần đột nhiên mở mắt một tay lấy nàng ôm lấy, cùng lúc đó miệng rộng đã bám vào Mộ Dung Tuyết cái miệng anh đào nhỏ nhắn lên.

Trần Hữu Tài miệng rộng đi phía trước tìm tòi, liền hôn lên Mộ Dung Tuyết phẫn hồng đôi môi. Mềm mại xúc cảm không có thể thỏa mãn Trần Hữu Tài, hắn là lưỡi đẩy ra Mộ Dung Tuyết hàm răng mút thỏa thích lấy nàng hương dịch.

Mộ Dung Tuyết chưa từng nghĩ đến Trần Hữu Tài như vậy lưu manh? Hơn nữa làm đến đột nhiên không khỏi một trận mãnh liệt giãy dụa, chỉ là Trần Hữu Tài lại làm sao có khả năng cứ như vậy từ bỏ? Hai cái tay cánh tay chăm chú địa ôm nàng, miệng đã bắt đầu triển khai công kích, đầu tiên là nhẹ nhàng cắn chậm rãi hơn nữa địa Dẫn hấp, cảm nhận được cái kia vui tươi Nhu Nhuyễn môi hắn càng thêm tò mò!

Mộ Dung Tuyết trong đầu hoàn toàn là trống rỗng, chỉ cảm thấy hô hấp đều trở nên khó khăn, cứ như vậy đứng ở nơi đó không biết bây giờ nên làm gì, một hồi lâu không thở nổi, không khỏi mở ra miệng nhỏ, đang lúc này Trần Hữu Tài không có một chút do dự trực tiếp đem chính mình đầu lưỡi trượt đi vào!

Vui tươi nước bọt, mềm mại đình hương cái lưỡi, Trần Hữu Tài càng ngày càng trầm mê!

Mộ Dung Tuyết tựa hồ cũng bắt đầu chìm đắm trong loại cảm giác này trung, từ bắt đầu không biết bây giờ nên làm gì, về sau ngậy ngô phối hợp, lại tới sau đó nhiệt liệt cảm xúc mạnh mẽ. . .

Xoay tròn, phiêu phiêu. . . .

Hai người hôn đất trời tới tận!

Mười phút qua đi củi khô lửa bốc rớt cục tiêu tán, hai người cứ như vậy nhìn nhau, Trần Hữu Tài trên mặt là có chút thần sắc khó xử, vừa nãy là trong nháy mắt kích động. Mộ Dung Tuyết trên mặt có như vậy nhiều tia sự phẫn nộ thế nhưng càng nhiều nhưng là thẹn thùng về, thậm chí còn có một tí tẹo như thế hướng thụ.

"Hi hi. . . . Của ngươi miệng thật ngọt!" Trần Hữu Tài trước hết mở miệng, tuy rằng đã từng xem qua rất nhiều đảo quốc ái tình động tác mãnh, cho dù vừa nãy hôn môi vẫn tính thông thạo hoàn mỹ, nhưng là dù sao cũng là nụ hôn đầu hơn nữa còn là cưỡng hôn, liền tính da mặt dày cũng sẽ có một tí tẹo như thế ngượng ngùng, bất quá hẳn cũng không lo lắng Mộ Dung Tuyết sinh khí, bởi vì hẳn biết nữ nhân có đôi khi là hi vọng Nam nhân cưỡng hôn nàng, đặc biệt là tại nàng yêu thích một người thời điểm.

"Hừ! Sắc lang!" Mộ Dung Tuyết lạnh lùng hừ một tiếng, bất quá từ âm thanh về mặt tới thăm nàng cũng không có sinh khí, dù sao dưới đáy lòng nàng vốn là có Trần Hữu Tài, vừa nãy Trần Hữu Tài mạo phạm cử động ở trong lòng của nàng thậm chí càng lộ về có Nam nhân vị, bất quá tuy rằng trong lòng không có sinh khí, nhưng là trên mặt như trước không thể có thể diện tốt, nếu không phải như vậy vậy sau này còn phải?

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Tình Điểm Khai Trương

"Được rồi, Tuyết nhi, ta vừa vặn chuẩn bị đi tìm ngươi có chút việc, ngươi đã đến rồi vừa vặn!" Trần Hữu Tài không lại bồi tiếp Mộ Dung Tuyết đùa giỡn, lôi kéo tay của nàng an vị ở tại một bên trên ghế đá.

"Có việc?"

Trần Hữu Tài khái khái chậm rãi nói rằng: "Hai ngày trước ta không phải nói muốn mở một cái điểm sao? Sau đó ngươi vẫn đi tìm Cửu công chúa muốn điểm mặt! Hiện tại ta đã chuẩn bị xong, sáng hôm nay liền có thể mở Trương!"

"Thật sự? Không gạt ta? Nhanh như vậy? Bán chính là cái gì a? Ta có thể hay không cũng tham dự vào?" Mộ Dung Tuyết có chút hưng phấn lôi Trần Hữu Tài cánh tay, nàng vẫn đứng là không có lái qua điểm, trước đây Cửu công chúa mở cửa tiệm thời điểm nàng ngược lại là muốn tham gia náo nhiệt, ai biết vẫn không tham dự vào điểm gục đóng, hiện tại cơ hội lại tới nữa rồi có thể không hưng phấn mạ.

"Ngạch? Cái này. . . . Cái này giống như ngươi vẫn đứng là không thể tham dự vào!"

Trần Hữu Tài có chút lúng túng nói rằng,

"Tại sao?"

"Hiện tại cả toà kinh thành làm ăn cửa hàng to to nhỏ nhỏ quá nhiều quá nhiều, một tân nhân nếu muốn tại nhiều như vậy người trong giết ra một cái thiên địa vô cùng khó khăn, cho nên nhất định phải cùng người khác làm không giống nhau!"

"Ngươi liền trực tiếp nói ngươi muốn mở cái gì điểm!" Mộ Dung Tuyết là tính nôn nóng, căn bản là nghe không vô Trần Hữu Tài mò mẫm.

Trần Hữu Tài xem tình huống này, muốn che giấu là không thể nào, tâm hung ác trực tiếp nói: "Chuẩn bị mở một nhà Tình Ái Cổ Ván Điểm!"

"Tình Ái Cổ Ván Điểm? Đây là cái gì điểm?" Mộ Dung Tuyết hiển nhiên không để ý tới giải.

"Nói như vậy đi, liền tương đương với chính ta cho người ta khi lang trung, chỉ là ta cho người ta xem bệnh xem chính là cảm tình lên bệnh, tình cảm giữa nam nữ xuất hiện cái gì thói xấu, hoặc là chuyện phòng the xuất hiện không hài hòa cái gì, ta có thể dành cho kiến nghị cùng biện pháp giải quyết! Dĩ nhiên đối với phương cũng muốn dành cho nhất định tiền tài!" Trần Hữu Tài liêu lĩnh nguy hiểm tính mạng chậm rãi nói, vừa nói một bên nhìn Mộ Dung Tuyết về mặt, chỉ cần phát hiện tình huống không đúng, lập tức tránh đi.

Ngoài dự đoán mọi người chính là Mộ Dung Tuyết vẫn không nói gì, cứ như vậy nhìn Trần Hữu Tài!

"Tuyết nhi, thế nào? Có cái gì thì nói cái đó a!" Trần Hữu Tài có chút sốt ruột vươn tay trái tại Mộ Dung Tuyết trước mắt xếp đặt bãi.

"Đầu heo, thật có lỗi, đều tại ta, nếu như ta lúc đó không cho ngươi đến Mộ Dung phủ, hiện tại bằng ngươi làm thơ từ còn có câu đối thậm chí là giảng những này cổ sự, khả năng đã sớm nổi danh, nhưng là bởi vì đi tới Mộ Dung phủ trở thành gia đình, những đồ vật kia đều không có thực tế giá trị lợi dụng! Hiện tại ngươi lại muốn lợi dụng chính mình khi quy công học được bản lĩnh đến kiếm tiền! Ta cảm giác thấy hơi có lỗi với ngươi!" Mộ Dung Tuyết cũng không có sinh khí, mà là có chút thương tâm mà nói rằng, trong đôi mắt to cầu đầy nước mắt.

Trên thực tế Trần Hữu Tài biểu hiện đến mức càng Hữu Tài nàng lại càng khó chịu, bởi vì Mộ Dung Tuyết cảm giác hán không thể thành công nguyên nhân đều là thân thủ của nàng tạo thành, không phải nàng miễn cưỡng muốn đem hán mang vào Mộ Dung phủ hiện tại Trần Hữu Tài bằng vào tự thân tài hoa khẳng định hẳn rất tốt rồi. Thậm chí lúc này Mộ Dung Tuyết trong lòng đều có chút oán giận bà nội, nếu không phải nàng lung tung sắp xếp, Trần Hữu Tài hiện tại sẽ là một cái nô tài thân phận sao?

Trần Hữu Tài có chút dở khóc dở cười, mụ nó, vốn là lo lắng muốn chết, không nghĩ tới sẽ xuất hiện loại kết quả này, như vậy cũng tốt, tình hán còn có phí một phen khí lực đem Tuyết nhi thuyết phục. Sau một khắc Trần Hữu Tài vươn tay ôn nhu đem Mộ Dung Tuyết trên mặt nước mắt ngân lau khô, một bên lau chùi một bên mềm nhẹ nói rằng: "Tuyết nhi, đừng khóc ha! Ngươi Hữu Tài ca xưa nay không trách ngươi, lại nói nữa, thứ ta biết hơn nhiều, chỉ là cảm giác vẫn là mờ cái này cá tính điểm càng kiểm tiền, dù sao kinh thành còn giống như không có ai mờ đây!"

"Thật sự sao?" Mộ Dung Tuyết nước mắt mông lung nhìn Trần Hữu Tài.

"Đương nhiên, Tiểu ngọc ghéech!" Trần Hữu Tài nhẹ nhàng mà nói rằng, chẳng biết tại sao, hán bây giờ càng ngày càng quan tâm Mộ Dung Tuyết, đã gặp nàng thì có chừng loại âm áp cảm giác hạnh phúc, ôm nàng thì có một loại yên tĩnh thư thái cảm giác, có lẽ đây chính là yêu cảm giác.

"Đầu heo, cảm tạ ngươi!" Mộ Dung Tuyết nín khóc mỉm cười.

Thịnh thế phố lớn một nhà bị quét tước sạch sẽ trong cửa hàng, Trần Hữu Tài lôi kéo Mộ Dung Tuyết tay thoải mái đồng thu thu tây thu thu, thỉnh thoảng lại mỉm cười gật đầu một cái.

"Đầu heo! Ngươi nói cho ta nghe một chút ngươi rốt cuộc muốn làm sao mờ a? Nếu không ta cho ngươi cùng ta những này hảo tỷ muội tuyên truyền tuyên truyền!" Mộ Dung Tuyết có chút tò mò hỏi.

"Ngạch? Không cần! Ngươi yên tâm đi! Ngươi sẽ chờ ngươi Hữu Tài ca kiểm bọn tiền đưa ngươi lấy về nhà đi!" Trần Hữu Tài có chút sùng nịch nặn nặn Mộ Dung Tuyết cái kia mềm nhẵn tay nhỏ cười nói, trong lòng một trận cuồng hán, nếu như những quý tộc kia nữ nhân biết rồi hán mờ đến cùng là cái gì điểm còn không trực tiếp điên rồi?

"Ta chờ ngươi!"

"Đúng rồi, Tuyết nhi, ngươi từ trong phủ phái hai cái gia đinh lại đây hiệp trợ ta! Ừm, còn ngươi nữa không phải nói Cửu công chúa muốn một bài thơ sao? Vốn là này điểm chính là của nàng, hiện tại ta đem ra, nói như thế nào cũng muốn hảo hảo cảm tạ người ta, vậy ta liền làm một bài thơ chờ sau đó ngươi đưa tới!" Trần Hữu Tài suy nghĩ một chút lại nói, đầu tiên này tính điểm nhất định không thể để cho nữ nhân đi vào, vậy thì cần hai người ở trước cửa lấp lách, có nữ nhân đi vào liền ngăn cản, lại có thêm một người chính là hán xác thực muốn đem Mộ Dung Tuyết đẩy ra, bằng không thì những này tại trong không gian giới chỉ đồ tốt hán đều ngưng ngừng lấy ra.

"Tốt! Đầu heo, ngươi nhanh viết, Hắc Hắc. . . . Đến thời điểm Cửu công chúa lại muốn ước ao rồi!" Mộ Dung Tuyết như là một cái hài tử dạng ngây thơ nở nụ cười, Trần Hữu Tài không còn gì để nói, bao lớn người, vẫn ấu trĩ vô cùng, bất quá cũng chỉ có như vậy ngây thơ ấu trĩ như một tấm giấy trắng người hán tài yêu thích, nếu như các loại thành thực các loại tâm cơ hán khẳng định không muốn.

Trần Hữu Tài khẽ mỉm cười từ một bên trên quầy tay lấy ra giấy trắng còn có văn chương, không cần tự hỏi trực tiếp trên giấy lưu loát viết đến: "

Gãy hành tán gẫu có thể bội, nhập thất tự thành phương.

Hàm sương giữa đường phát, ánh tuyết nghĩ hàn mờ?

Tú sắc không tuyết thế, hương thơm vì ai truyền?

Chất ngọc thanh sương sắc, hương hàm thu lộ hoa.

"

Toàn thơ viết xong Trần Hữu Tài lại rất tao bạo tại giấy trắng để chân thêm lên tên của mình.

Trần Hữu Tài viết một câu, Mộ Dung Tuyết liền theo đọc một câu, tuy rằng nàng đối với thơ không tính quá hiểu, nhưng vẫn là gần như có thể hiểu được bài thơ này là tại ca ngợi Cửu công chúa, không khỏi sắc mặt vui mừng lên đuôi lông mày, nhưng là chỉ chốc lát sau cái kia tú sắc có thể món ăn trên mặt nhưng là tránh qua từng tia từng tia ghen tuông, thu miệng nhỏ phát ra một tiếng hừ lạnh.

Trần Hữu Tài vừa viết xong thơ, vẫn say sưa tại chính mình cái kia tươi đẹp thơ từ trung, đột nhiên nghe thấy Mộ Dung Tuyết mất hứng tiếng hừ lạnh có chút bất ngờ cười khổ nói: "Tuyết nhi, lẽ nào này viết không tốt?"

"Không phải!"

"Vậy làm sao? Nga nga. . . Biết rồi! Hắc Hắc. . . Nhà ta Tuyết nhi là ghen tị!" Trần Hữu Tài bỗng nhiên tỉnh ngộ, mụ nó, sao còn muốn mờ tính điểm trở thành cái gì cảm tình chuyên gia, chính mình tâm tư của nữ nhân cũng không có ở trong nháy mắt đoán đúng, quả thực là mất mặt đến cực điểm, Tuyết nhi nhất định là ghen tị, lập tức đem mặt đưa tới, cười nói: "Nhà ta Tuyết nhi có phải là ghen hay không!"

"Hừ! Không có!"

"Hắc Hắc. . . Còn nói không có? Rõ ràng là ghen, Tuyết nhi ở trong lòng ta mới là trọng yếu nhất, này thơ mặc dù không tệ, nhưng là tuyệt đối không phải hay nhất, các loại : chờ ngày nào đó ta vì Tuyết nhi làm một thủ so với này tốt hơn gấp mười lần tám lần thơ từ, khẳng định cho ngươi thoả mãn." Trần Hữu Tài cười ôn nhu nói, này hồng nữ nhân phải thể diện tốt hảo ngữ khí.

"Gạt người, ngươi còn có thể làm ra so với này hảo gấp mười lần tám lần thơ từ?" Mộ Dung Tuyết hiển nhiên không tin.

"Đến thời điểm ngươi sẽ tin rồi!" Trần Hữu Tài kiêu ngạo vung lên khoe miệng, đợi được hán đem (Lạc Thần Phủ) nắm lúc đi ra Tuyết nhi liền biết cái gì gọi là đại tài, đây chính là số lượng không nhiều đòn sát thủ một trong, ngược lại là đi ra khẳng định không thể so hai ngày trước (Trương Tiên Tửu) hiệu quả kém.

Mộ Dung Tuyết mới là không quân những này, nàng chỉ biết là hiện tại chính mình rất ghen rất tức giận, lần thứ hai hừ lạnh một tiếng quay đầu quá khứ.

"Mụ nó, may là ta sớm có chuẩn bị." Trần Hữu Tài bất đắc dĩ thở dài một hơi, trong tay đã xuất hiện một khối Ngọc Bò Tát, nhìn nghiêng đầu đi Mộ Dung Tuyết cười hi hi "Tuyết nhi, ngươi nhắm mắt lại! Ta có đồ vật đưa cho ngươi!"

"Thật sự? Không gạt ta?" Mộ Dung Tuyết rất là kích động, bé gái nào từ không thích người khác đưa nàng đồ vật? Huống chi vẫn là chính mình đáy lòng Nam nhân, nàng đã sớm chờ mong Trần Hữu Tài ngày nào đó có thể đưa nàng một cái tiểu lễ vật, hiện tại rốt cuộc đã tới, trong lúc nhất thời chờ mong không được, con mắt chăm chú nhắm lại, tim đập không khỏi gia tốc.

Trần Hữu Tài không nói gì, mà là đứng ở Mộ Dung Tuyết mặt sau đem cái kia Ngọc Bò Tát mang ở tại trên cổ của nàng!

"Mở mắt ra đi!"

Trần Hữu Tài cố ý tại Mộ Dung Tuyết bên tai thổi. Nhiệt khí, Mộ Dung Tuyết toàn thân không khỏi sợ run, sắc mặt có chút đỏ bừng, chậm rãi mở mắt cúi đầu vừa nhìn, trước ngực là một khối màu nhũ bạch Ngọc Bò Tát, không khỏi trở nên hưng phấn, quay đầu chính là cho Trần Hữu Tài một cái hôn.

"Cảm tạ ngươi, đầu heo!"

Mộ Dung Tuyết có chút động tình, bị mình thích Nam nhân tặng đồ, mặc kệ đồ vật thật xấu, chỉ ít trong lòng là ngọt ngào, huống chi nàng vốn là rất yêu thích ngọc bội, trước đây nàng cũng có một cái, chỉ là sau đó tại Vọng Xuân Lâu thời điểm bị Xuân tam nương đoạt đi, trở lại kinh thành sau ngược lại là chuẩn bị đi mua một cái, chỉ là bởi vì sự tình quá nhiều sẽ trở ngại, không nghĩ tới Trần Hữu Tài như thế cẩn thận, không đợi nàng mở miệng liền mua được, trong lúc nhất thời tâm hoa lộ thủy.

"Được rồi, Tuyết nhi, ta muốn vội, cho, cái này ngươi cảm giao cho Cửu công chúa, lần thứ hai thay ta cảm tạ cảm tạ!" Trần Hữu Tài tiện tay đem trên quầy tràn ngập câu thơ giấy trắng đưa cho Mộ Dung Tuyết hảo âm thanh hảo khí : tức giận nói rằng.

"Được rồi! Ta đi trước! Đầu heo, ta sẽ muốn của ngươi!" Mộ Dung Tuyết cười gật đầu, cuối cùng dĩ nhiên đẹp đẽ le lưỡi.

Nhìn Mộ Dung Tuyết vui vẻ đi ra cửa hàng, Trần Hữu Tài rốt cục thở phào nhẹ nhõm, hiện tại nên hán biểu hiện, vội vàng đem môn đóng lại, lập tức một đồng lớn đồ vật toàn bộ từ trong không gian giới chỉ đổ ra, ngọc bồng, tình thú nội y còn có roi da ngon nên các loại, nhìn trên đất đồ vật Trần Hữu Tài dâm / dăng nở nụ cười, có thể hay không quá độ một bút phải dựa vào bọn nó.

Sau đó Trần Hữu Tài đem những đồ vật này toàn bộ chỉnh tề đặt tại bên trong tủ, quầy hàng trên mặt không có thứ gì. Làm tốt tất cả những thứ này lại là tay lấy ra giấy trắng, nhắc lên bút lông tùy ý vẽ chương!

Sau mười phút!

Một tấm dài chừng ba mét, bề rộng chừng 1 mét rõ ràng trên giấy viết:

Yêu chuyên gia (bốn cái nằm ngang đại tự tại đứng lạng ở chính giữa)

Ái tình giáo dục (bên trái ít hơn một điểm bốn cái dựng thẳng tự)

Tình ái kỹ xảo (cùng bên trái ái tình giáo dục bốn chữ đối xứng)

Nữ sĩ dừng lại (phía trên dừng màu đỏ văn chương viết bốn cái chữ nhỏ)

Nam sĩ thiên kim (cùng phía trên nữ sĩ dừng lại bốn cái hồng tự đối xứng)

Làm tốt tất cả những thứ này Trần Hữu Tài khẽ mỉm cười, rất bội phục mình sáng ý, đầu tiên chính là bản điểm kinh doanh có quan hệ yêu phương diện đồ vật, bất kể là bất động yêu vẫn là kéo làm yêu đều bao quát ở bên trong! Lại một cái chính là nữ nhân cấm chỉ đi vào, Nam nhân cần mang đủ tiền.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Khách Hàng Đầu Tiên

Một giờ qua đi vậy chính là chín giờ sáng, Mộ Dung phủ hai cái gia đình rất cuộc đã tới, này hai gia đình tuổi không tính lớn, là gần nhất chiêu tiến vào Mộ Dung phủ, tuy rằng tuổi không lớn lắm, thể nhưng rất khỏe mạnh, khối lớn khối lớn bắp thịt tại nửa tự sam tử bên trong bao quanh, khiến người ta nhìn liền kính sợ tránh xa.

"Trần thiếu gia! Chúng ta tiểu thư phái tới hiệp trợ của người!"

Hai cái khỏe mạnh khẩu khinh tuổi trẻ hán tử cung kính mà quay về Trần Hữu Tài nói rằng, bọn họ không biết Trần Hữu Tài thân phận, thể nhưng Đại tiểu thư đã bàn giao hết thấy sự hoàn toàn nghe theo Trần Hữu Tài, điều này làm cho bọn họ không thể không tôn kính.

"Ừm! Đến vừa vặn, cho ta đem tờ giấy này kê sát ở bên ngoài môn theo lên!" Trần Hữu Tài gật đầu, lập tức chỉ vào trên bàn giấy trắng mực đen trầm giọng nói rằng.

Hai gia đình biểu thị đồng ý, không khỏi hướng về cái kia giấy trắng mực đen nhìn lại, thiếu chút nữa liền cười ra tiếng, mụ nó, quả thực quá hèn mọn, vẫn còn có loại này điểm, không khỏi ở trong lòng đối Trần Hữu Tài bội phục cực kỳ, bất kể là dâm tài vẫn là cái gì tài, chung quy thuộc về Hữu Tài người, đáng giá kính nể.

"Cười nói cái gì? Còn không mau đi?"

Trần Hữu Tài làm ra vẻ làm dạng trừng một chút, cảm giác thật tốt, vẫn là vi thượng vị giả điều động người khác cảm giác sáng khoái.

Hai gia đình cũng không chậm trễ nữa, một người lôi một bên hướng về ngoài cửa đi đến, Trần Hữu Tài nhưng là chuyển một cái cái ghế nhàn nhả địa dựa vào ở chỗ kia chờ. . .

Cái kia giấy trắng mực đen một thiệp đi tới, trong nháy mắt toàn bộ đường phố đều sắp muốn nổ tung, vậy xem người càng ngày càng nhiều, khí thế này chính là như muốn cướp đoạt giai thể khách cảm giác như thế như thế, Trần Hữu Tài liếc mắt một cái ngoài cửa, khoe miệng không khỏi bứt lên một chút tà tiếu, muốn chính là hiệu quả như thế này.

Sau một khắc trong tay xuất hiện nhiều một tấm mặt nạ, nhiều người như vậy, khó tránh khỏi sẽ có người tại khuya ngày hôm trước Thịnh Thế từ lâu tên chữ "Thiên" trong bao gian thấy qua hán, cho nên vẫn là mang một cái mặt nạ, vừa có vẻ thần bí, lại có thể bớt đi đi thật nhiều chuyện phiền toái.

"Trời ạ. . . . . Thậm chí có người mở loại này điểm! Ta dám nói lão bản này nhất định là tú bà hoặc là kỹ nữ!"

"Đúng vậy! Cũng không biết là ai, da mặt thật dày a. . . . ."

"Hắc Hắc ```` hai bảo tử, người không phải đuổi quyền tử đuổi nửa năm vẫn không có đuổi theo sao? Nếu không vào thăm!"

"Cút! Ai nói ta không đuổi theo quyền tử? Chỉ là cha nàng chê ta không có tiền mà thôi! Lại nói nữa, không nhìn thấy phía trên kia viết nữ nhân không cho phép đi vào, Nam nhân muốn dẫn đủ thiên kim Mã? Mụ. . . . . Thiên kim a! ! Thật không biết kinh thành có vài người có thể đi vào lên!"

"Nói cũng đúng. . . . . Quá tồi!"

Vậy lại đến mức nhân càng ngày càng nhiều, trực tiếp tạo thành thịnh thế phố lớn một đoạn đường này bế tắc, nhưng là cho dù như vậy cũng không có một người đi vào, nữ nhân dừng lại, Nam nhân có thể đi vào, thể nhưng nếu muốn đi vào đến mang đủ tiền, thiên kim, có mấy người có thể có!

"Hắc Hắc. . . . ."

Trần Hữu Tài đứng ở trong cửa hàng khúc quanh lên lút địa liếc mắt một cái bên ngoài, trên mặt tránh qua âm hiểm nụ cười, muốn chính là cái này hiệu quả, trước tiên nổi danh lại nói, còn sẽ có hay không có người đến vậy thì muốn xem đón lấy hoạt động. |

~~~~~  
"Đoạn Thiên, đã điều tra xong không có? Cái kia Trần Hữu Tài rốt cuộc là ai, còn có cùng Mộ Dung Tuyết quan hệ gì?" Gia Cát quý phủ một cái xa hoa trong vườn hoa các trong đình Gia Cát Phong Minh ngồi ở đó trên ghế đá nhắm hai mắt lạnh lùng hỏi, mà bên cạnh hán nhưng là một cái người trung niên áo đen, người trung niên trên mặt có một cái thật dài vết tích, nguyên bản cũng rất lãnh khốc mặt có vẻ càng thêm dữ tợn.

"Hồi bẩm Thiếu gia! Cái kia Trần Hữu Tài là Mộ Dung Tuyết từ Tây Quan trộm đi đi ra sau ở trên đường gặp phải, này Trần Hữu Tài từng ở thanh lâu



làm quy công, sau đó cứu Mộ Dung Tuyết theo già đi tới kinh thành!" Người áo đen cung kính mà nói rằng.

"Như vậy? Hắc Hắc. . . . Chỉ là một cái quy nô? Bất quá này quy nô đến là đỉnh Hữu Tài!" Gia Cát Phong Minh âm âm nộ nộ cười, lập tức xua tay nói rằng: "Ngươi đi trước đi! Hào hảo phát triển của ngươi Hắc Y Vệ, muốn không được bao lâu hay là là có thể dùng đến rồi!"

"Vâng!"

Đoạn Thiên trầm giọng trả lời, lập tức xoay người.

"Hừ! Một cái nho nhỏ quy nô dĩ nhiên làm cho ta danh tiếng quét rác, nhìn ngươi còn có thể hã hê mấy ngày, đắc tội ta Gia Cát Phong Minh, ta sẽ để ngươi chết rất là thảm! Còn có Mộ Dung Tuyết, ngươi cái tiểu tiện nhân, cuối cùng cũng có một ngày ngươi sẽ ở ta dưới khổ cầu xin tha thứ!"

Gia Cát Phong Minh sắc mặt dần dần chuyển âm, lạnh giọng tự nói, trong mắt thỉnh thoảng tránh qua đáng sợ nét nham hiểm.

~~~~~

Vừa lên ngọ đã qua, toàn bộ thịnh thế phố lớn người đều biết có một nhà gọi là 'Yêu chuyên gia' tính điểm, nhưng là cho dù như vậy cũng không có một người quang lâm, bởi vì rất ít người có thể đi vào nổi, mà cái kia số ít mấy cái có thể đi vào nổi công tử ca vẫn tại quan sát, dù sao không phải số lượng nhỏ, ai cũng không muốn làm công tử Bạc Liêu.

"Ngươi biết không? Thịnh thế phố lớn nhà kia 'Yêu chuyên gia' đặc biệt thần, ngày hôm nay có một cái Thổ người giàu có tiến vào, có người nói dĩ nhiên thật sự rất có hiệu quả, cái kia Thổ người giàu có rất hài lòng! Ai! Ta thật muốn đi vào hỏi một chút đến cùng làm sao đeo đuổi nữ sinh, mắt thấy đều ba mươi, vẫn tìm không được đối tượng, sầu a!"

"Ừm, ta cũng nghe nói, xem ra cái kia 'Yêu chuyên gia' xác thực có mấy phần bản lĩnh, nhưng là cái kia thu phí cũng quá cao, không có thiên kim đều không cho vào, quả thực là tại ăn cướp a!"

"Cái kia là hẳn không có tiền, chân chính quý tộc công tử ca có chính là tiền!"

Buổi trưa thịnh thế phố lớn từ lâu Riki bản lên đều có cùng loại này tựa như đối thoại, từng chuyện mà nói cùng thật sự như thế, mà lúc này Trần Hữu Tài nhưng là cùng Mộ Dung Tuyết cười tại một nhà quán cơm nhỏ ăn cơm, tâm tình thật tốt.

"Đầu heo, ngươi quá độc ác, lại muốn thiên kim!" Mộ Dung Tuyết nhỏ giọng địa nói thầm nói.

"Ngươi cho rằng đây? Ta Trần Hữu Tài tự mình cho bọn hắn chẩn đoán bệnh có thể là tiện nghi như vậy sao?" Trần Hữu Tài cười nói.

"Đúng rồi, những này nói lên ngọ có người đi có thật không?"

"Đương nhiên là giả, cái kia không phải là vì tuyên truyền đi sức lao động thị trường thuê một chút nhân thoáng rải tin tức sao? Phòng chừng buổi chiều đã có người!" Trần Hữu Tài âm âm cười nói.

"Đầu heo, ngươi thật âm hiểm, bất quá ta yêu thích, Hắc Hắc. . ."

Một cái bát lương nha đầu thêm vào một cái dâm hàng che miệng âm hiểm cười.

Buổi chiều Trần Hữu Tài một người ngồi ở trong cửa hàng, buồn bực ngán ngẫm xuất ra đánh giấy trắng họa mỹ nữ, người ở phía ngoài đã ít đi một ít, thế nhưng như trước có một không ít người tại vây xem, 'Yêu chuyên gia' danh tiếng ở trên ngọ cũng đã truyền rất hưởng, Trần Hữu Tài tin tưởng buổi chiều nhất định sẽ có người đến.

Quả nhiên!

Hơn ba giờ chiều chuông thời điểm cửa hàng môn bị đẩy ra, một cái xem ra có khoảng ba mươi tuổi tên béo trắng ăn mặc ánh tím lông lánh áo choàng đi đến, mà phía sau của hắn theo hai cái gia đình!

"Ồ? Trong truyền thuyết yêu chuyên gia đây?" Cái kia bạch mập đại thiếu thấy trống rỗng gian nhà không khỏi hảo Kỳ Địa hỏi, vẫn coi chính mình bị lừa đây.

"Ở chỗ này!" Nội đường bên trong vang lên một thanh âm.

"Hai người các ngươi tại bực này ta!" Cái kia bạch mập đại thiếu trên mặt loé lên một tia cấp thiết vẻ, trực tiếp phân phó phía sau gia đình, chính mình nhưng là bước nhanh đi vào nội đường.

Nội đường bên trong Trần Hữu Tài đang ngồi ở một tám bản vuông bên cạnh, mà bản vuông đối diện còn có một cái ghế, ngoại trừ cái này chỉ có trên bàn một ít giấy trắng văn chương cũng không còn những đồ vật khác rồi!

"Ngươi là 'Yêu chuyên gia' ?"

Cái kia bạch mập đại thiếu có chút không dám tin tưởng, vốn tưởng rằng này 'Yêu chuyên gia' hẳn là một cái tóc trắng xóa lão đầu, ai biết dĩ nhiên là một

cái xem ra rất trẻ tuổi người bịt mắt, trong lúc nhất thời có một loại cảm giác bị lườm gât.

"Ha ha. . . . Là không là hấn thử một chút liền biết rồi!" Trần Hữu Tài trang bức nói rằng, nhìn này tên béo trắng sắc mặt tái nhợt đáng vẻ không cần phải nói chính là tử sắc quá độ, này một thân phì nhục đều là mỡ, ai. . . . Tử sắc xuyên tràng quá, Phật tổ trong lòng lưu, thật hấn / mụ / thành bạch mập hòa thượng.

"Được! Ta liền thử xem! Đây là 1000 lạng kim phiếu, chỉ cần ngươi có thể để cho ta thoả mãn hấn liền là hấn!" Mập mập kia từ trong lồng ngực móc ra một tờ màu vàng óng kim phiếu đặt ở trên bàn, sau đó liền ngồi xuống.

Trần Hữu Tài trong mắt loé ra nhiều tia tham lam, mụ nó, cái này tên béo trắng thật là có tiền, ngày hôm nay nếu như không hảo hảo tể một bút, xứng đáng chăng sao?

"Ta nhìn ngươi không công mập mập, hấn là đến từ nhà giàu người ta, sắc mặt tái nhợt, dấu môi son phát tử, cái trán đỏ mồ hôi, ánh mắt tan rã, hấn là tử sắc quá độ, chuyện phòng the quá nhiều tạo thành!" Trần Hữu Tài làm ra vẻ làm dạng tà thu thu hữu thu thu sau đó trầm giọng nói rằng.

Cái kia tên béo trắng mặt liền biến sắc, trong lòng một đột, không dám coi thường Trần Hữu Tài, bởi vì cái này thần bí mặt nạ người trẻ tuổi nói tất cả đều là đối, lập tức không khỏi hỏi: "Đúng! Ngươi nói không sai, nhưng là những này lang trung cũng đều nói, ngươi có cái gì chỗ đặc thù sao? Sẽ không cũng muốn làm cho ta kiêng rựu giới sắc chứ?"

"Đương nhiên sẽ không! Đó là lang trung không phải chuyên gia! Ta và bọn hấn không giống" Trần Hữu Tài tự tin nói rằng, sắc thái thần bí càng thêm dày đặc.

"Như vậy a. . . . Vậy ngươi hẳn trương nói như thế nào mới có thể vừa bảo đảm thân thể có thể không giới sắc, chủ yếu nhất chính là có thể đem ta gia Tam Phòng thể tử tử phương tiểu thiếp còn có một chút nha hoàn toàn bộ bãi bình?" Tên béo trắng có chút kích động lại có chút vội vàng nói.

"Đầu tiên ngươi chỉ có một người, mà nữ nhân nhưng lên hai chữ số, hơn nữa nam nhân ở chuyện phòng the phương diện vốn là yếu hơn nữ nhân, cho nên nói ngươi bản thân cũng rất chịu thiệt! Nếu muốn bãi bình các nàng, ngoại trừ năng lực cường hấn trọng yếu nhất vẫn là tình diệu kỹ xảo! Hiện tại ta trước hết dạy ngươi một ít kỹ xảo!" Trần Hữu Tài trầm giọng nói rằng, nói liền từ trên bàn nhặt lên văn chương tại cái kia trên tờ giấy trắng ba lạng bút họa ra một vài thứ.

Mập mập kia cứ như vậy kích động địa một hồi nhìn giấy trắng một hồi nhìn Trần Hữu Tài, một lát sau Trần Hữu Tài rút cục thả bút chỉ vào trên tờ giấy trắng hai cái sách tranh nói: "Ta lựa chọn hai loại tư thế, sau đó ngươi nhớ kỹ chính mình tại cùng những nữ nhân kia hành chuyện phòng the thời điểm hay dùng này hai loại, loại thứ nhất gọi là Hấn thối xa, nữ tử mặt hướng hạ, mông mẩy nhấc lên nghênh hợp, nam tử nửa quỳ cùng hai vượt trong lúc đó, nam tử chủ đạo động tác, nhưng nữ tử nhất định phải rất phối hợp, loại này tư thế có một loại chỗ tốt đó chính là cảm giác thành tựu mười phần!

Loại thứ hai gọi là Quan Âm xôfa, nam tử mặt hướng lên nằm thẳng, nữ tử sâu làm vu nam tử trên người, nữ tử lên chủ đạo, loại này tư thế rất có mới mẻ kích thích cảm! Này hai loại tư thế có một cái điểm giống nhau, đó chính là đều cần nữ nhân tiêu hao hết khí lực, loại thứ nhất là Hấn thối xa tuy rằng nam tính chủ đạo, thế nhưng nữ nhân cần hao rất nhiều khí lực đề mông phối hợp, loại thứ hai càng là hoàn toàn do nữ nhân động tác, dùng này hai loại tư thế so với dùng bình thường tư thế ngươi càng thêm giảm thiểu thể lực tổn hao."

Tên béo trắng thần thái trong mắt càng ngày càng đậm, chăm chú nhìn Trần Hữu Tài họa hai loại tư thế tám tám xưng đạo: "Tiên sinh ngài nói đúng, tư thế lựa chọn rất then chốt! Sau đó trở lại ta hay dùng này hai loại tư thế!" Bất tri bất giác ngôn ngữ đã có vẻ hơi cung kính.

Trần Hữu Tài khoe miệng xả quá một tia tác ác mỉm cười, lúc này mới xuất ra khá hơn một chút bản lĩnh liền hài lòng? Mặt sau còn không bị chính mình lặc lư từ, lập tức tiếp tục nói: "Đương nhiên tư thế chỉ là trong đó một mặt, ngươi có đầu mười cái nữ nhân, liền tính tư thế lại đối cũng không thể nào đối phó lại đây. Cho nên khẩu kỹ cùng tay kỹ văn văn phương diện này kỹ xảo liền có vẻ rất trọng yếu, ta không được có thể dùng tay cùng miệng thỏa mãn đối phương, nếu muốn thỏa mãn đối phương cũng không phải là nhất định phải chân thật đến, trên tay có công phu, ngoài miệng có kỹ xảo rất dễ dàng đưa các nàng bãi bình."

Tên béo trắng dựa vào càng thêm gần rồi, Trần Hữu Tài cũng là âm thầm giới thiệu một ít tỷ như trên người cô gái mẫn cảm điểm còn có thể nào xoa xoa, trò vui khởi động văn văn đồ vật. . . Tên béo trắng nghe được được kêu là một cái hưng phấn, trong mắt ngoại trừ kích động thậm chí còn có chút kính nể, ở trong lòng của hấn đã sớm đem Trần Hữu Tài tăng cao đến tình ái đại sư hàng ngũ, thù không biết đối phương chỉ là một cái ngây thơ đồng nam nhỏ.

"Hắc Hắc. . . . Cảm giác thế nào?" Đến nửa ngày qua đi Trần Hữu Tài giờ lên thân cười nói.

"Nghe quân mấy câu nói, thắng thảo mười năm so với a!" Tên béo trắng có chút cảm khái nói rằng.

"Mụ nó!"

Trần Hữu Tài lão đảo một cái, nếu không phải ngồi ở trên ghế phông chừng liền ngã chồng vó, mập mập chết bầm này vẫn rất lăm lờ, khoe miệng có chút đánh sức hấn tiếp tục nói: "Mặt trên đều là kỹ xảo lý luận một vài thứ, phía dưới lại cho ngươi nói một cái có thể bổ thân thể tăng cường năng lực lực biện pháp!"

"Ngài nói!"

Tên béo trắng cười càng thêm hèn mọn, không biết lúc nào lại từ trong lòng móc ra đánh kim phiếu đặt ở trên bàn.

"Thuốc này tên là Hưng Dương Đan, từ mặt chữ lên ý tứ liền biết đây là một loại có thể tăng mạnh Nam nhân năng lực được, thế nhưng nó sẽ không thương thân thể. Hưng Dương Đan cần nam tính chó đằm một cái, xạ hương một chút, còn có một tiền khi người sai vật!" Trần Hữu Tài vừa nói một bên tại trên tờ giấy trắng viết những dược liệu này tên, những đồ vật này vẫn là kiếp trước lúc không có chuyện gì làm nhìn thấy, không nghĩ tới bây giờ đều có thể dùng để kiếm tiền, không khỏi thật sự có loại tri thức chính là tiền tài cảm giác.

"Những đồ vật này đi tiệm thuốc thì có bán, mua được gia sau đem xạ hương để vào chó đằm bên trong, giao quân, tuyến huyền thông gió nơi âm căn, lâm chiến lúc, không ít tân điều đồ vụ ** đầu, có thể tăng thêm thực chiến năng lực!" Nhìn tên béo trắng cái kia nóng bỏng đáng về Trần Hữu Tài dờ khóc dở cười tiếp tục nói.

"Tiên sinh đại tài! Cái này ta liền nhận!" Tên béo trắng đồng buồn nôn nụ cười cẩn thận từng li từng tí một đem Trần Hữu Tài viết họa chỉ đá vào trong lòng, cảm giác kia so với kim phiếu lưu ý hơn nhiều.

Trần Hữu Tài thoả mãn gật đầu một cái, liếc mắt một cái bên cạnh bàn một đồng kim phiếu, không khỏi rất hài lòng, đối với mình càng là bội phục không ngớt, nam sĩ thiên kim mới cho đi vào biện pháp chính là tốt, lần này từ liền kinh doanh có lãi nhiều tiền như vậy. . .

"Tiên sinh. . ."

Thấy Trần Hữu Tài có chút sững sờ, tên béo trắng kêu lên.

"Ồ. . . Ta đang suy nghĩ một cái có thể làm cho ngươi càng thêm uy vũ hùng tráng biện pháp!" Trần Hữu Tài giả vờ thâm trầm.

"Thật sự sao? Còn có biện pháp?"

Tên béo trắng đều sắp phải lạy liếm, trong lòng bội phục tình giống như là cuộn cuộn nước sông như thế kéo dài không dứt.

"Đó là đương nhiên, ngươi nếu cho nhiều tiền như vậy, làm sao cũng phải nhường ngươi đến một chuyện đáng giá!" Trần Hữu Tài chính nghĩa lãng nhiên nói, đang khi nói chuyện nhưng là đứng lên hướng về một bên ngăn tủ đi đến, mở ra ngăn tủ, Trần Hữu Tài từ bên trong lấy ra hai cái ngọc bồng, một cái là là mang xoắn ốc, một căn khác là không có có xoắn ốc.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Tự Uyên Ương Lâu

Nhìn Trần Hữu Tài cầm trong tay hai cái ngọc bồng, tên béo trắng khắp khuôn mặt là vẻ không hiểu, không khỏi hỏi: "Làm cái gì vậy dùng?"

"Hắc Hắc. . . . Ngươi cho rằng cái này cây gậy cùng ngươi đồ chơi kia thực đại thực tiểu?" Trần Hữu Tài đem trong tay hai cái ngọc bồng đưa tới.

Cái kia tên béo trắng trong tay thường thức hai cái ngọc bồng, trên mặt loé lên một tia lúng túng: "Giống như không này nhỏ bé đại!"

"Có câu nói nữ nhân một tịch mịch sẽ bên ngoài..., là một cái Nam nhân tới không chịu đựng nổi chính là bởi nữ nhân của mình mang tới nón xanh!" Trần Hữu Tài hai tay sau lưng một bên chậm rãi đi lại vừa nói.

Tên béo trắng đứng ở bên cạnh gật đầu lia lịa.

"Nhưng là bất kể nói thế nào, ta là một người bình thường Nam nhân, không thể nào làm được chu đáo, càng không thể thỏa mãn mỗi một người phụ nữ, Hắc Hắc. . . . Cái này cây gậy chính là cho những này tịch mịch không hư nữ nhân dùng để tự mình giải quyết, khả năng các nàng sẽ dùng tay phát tiết, hay là vẫn nhẫn nại, thế nhưng bất kể như thế nào so với này ngọc bồng đều kém xa nhiều!" Trần Hữu Tài tự tràn đầy nói rằng, đồ vật này so với kiếp trước đảo quốc ái tình động tác mãnh bên trong gấp gờ những này chạy bằng điện chấn động bồng khăng định kém xa, thế nhưng ở cái này thế giới khác tuyệt đối là dẫn trước trình độ.

"Cạc cạc. . . Thần nhân, âm tài. . . Ha ha. . . . Đây một chuyện không có đến không! Tiên sinh thực sự là chính là đương đại Thứ nhất âm tài!" Tên béo trắng đó là một cái kích động, trực tiếp chính là đánh tới kéo lại Trần Hữu Tài cánh tay, trong mắt tràn đầy kính ngưỡng tình, cái kia ân tình yên lặng ánh mắt, xem Trần Hữu Tài một trận sợ hết cả hồn, ta lặc cái sát, không nói ta không làm cơ, liền tính làm cơ cũng sẽ không tìm ngươi cái này tên béo trắng a. . . . Lập tức không để lại vết tích hướng mặt sau thối lui.

"Được rồi, ngươi sờ khôn nhiều vấn đề đã giải quyết xong tất! Không tiễn!"

Trần Hữu Tài thản nhiên nói, bình thường cao nhân đều muốn sẽ trang bức, hấn cũng không ngoại lệ.

"Tạ ơn tiên sinh! Trở lại ta liền thử xem, nếu như hiệu quả tốt, lần sau ta sẽ nhiều mang mấy cái huynh đệ đến!" Tên béo trắng tôn kính nói rằng, lập tức sủy hai cái cây gậy hướng về ngoại đường đi đến, chỉ là vẫn chưa đi hai bước, lại quay lại đầu, có chút ngượng ngùng muốn nói lại thôi.

"Thế nào?" Trần Hữu Tài mới vừa ngồi xuống muốn vài kim phiếu, này sao lại hỏi đầu? Trong lúc nhất thời có chút buồn bực.

"Cái này. . . Ta có không ít nữ nhân, này hai cái cây gậy giống như không đủ dùng!" Tên béo trắng gãi gãi đầu lúng túng nói rằng.

"Mụ nó!"

Trần Hữu Tài thăm mắng một câu, ngoài miệng lại nói: "Được rồi, ta lại cho ngươi mấy cây, lại nói ta cũng không phải là rất nhiều!" Làm cho giống như là này ngọc bồng rất quý trọng như thế.

"Tạ ơn tiên sinh!"

Trần Hữu Tài này lại cầm mấy cây cho hấn, mập mập kia vui vẻ địa lần thứ hai móc ra một cái kim phiếu kín đáo đưa cho Trần Hữu Tài, lập tức hai người đều là hi tiểu Nhan Khai.

"Một tám, hai tám, ba tám.. Ba mươi tám. . . Ngươi ma túy, dĩ nhiên là ba ngàn kim, thật là có tiền nhân a!" Trần Hữu Tài ngồi ở bên cạnh bàn con mắt không mang theo chớp một hơi đếm xong kim phiếu, trái tim nhỏ rầm rầm nhảy không ngừng, kinh thành này người có tiền chính là nhiều a, một lần liền kinh doanh có lãi ba ngàn kim, này nếu như làm cái bách mười lần hấn còn không phát tài rồi?

Sau một lúc lâu Trần Hữu Tài đem hết thảy kim phiếu nhét vào trong không gian giới chỉ đứng lên, mở tính điểm dẫn đến tiền lời thật sự là khoa trương đến cực điểm, còn có chừng mười ngày Minh Nguyệt Lô Liễu Phiêu Phiêu ** mới có thể bán đầu giá, thời gian vậy là đủ rồi, nghĩ tới đây Trần Hữu Tài đã quyết định, đó chính là cửa hàng một ngày chỉ tiếp đãi một vị khách nhân, dù sao tiền kiếm nhiều hơn nữa cũng không có thể đổi lấy thực lực cường đại, ở cái này thế giới khác vẫn có thực lực cường đại bảo đảm nhất, nhiều đi ra thời gian dành thời gian tu luyện.

"Công tử, ngài làm sao đi ra?" Thấy Trần Hữu Tài đi ra hai cái gia đình hơi khom lưng hỏi.

"Nhiệm vụ hôm nay đã hoàn thành, ta trở lại!" Trần Hữu Tài cười nói, lập tức cau mày nhìn một chút phía trước cách đó không xa một đồng nhỏ về ngoài người, không khỏi có chút nhức trứng, này mụ nó có thể hay không theo chính mình?

"Chuyện này. . . . Công tử, cái kia những người vậy xem này làm sao bây giờ?"

"Theo hấn, chúng ta đi chúng ta, tìm cơ hội toàn bỏ rơi, nếu là có nhân tới gần hai người các ngươi trực tiếp giải quyết! Ta mang theo mặt nạ hấn là không ai biết mặt mũi của ta!" Trần Hữu Tài trầm giọng nói rằng.

Sau nửa giờ ba người rốt cục trở lại Mộ Dung phủ, Trần Hữu Tài thở hồng hộc, nếu không phải trên đường nhiều người làm không tốt thật sự không thể bỏ rơi đám người kia, thật mụ nội nó điên cuồng, Trần Hữu Tài ở trong lòng thăm mắng, nhìn một chút một bên hai huynh đệ, hấn từ trong không gian giới chỉ xuất ra đến mấy chục lượng bạc đưa cho hai huynh đệ: "Cái này cho các ngươi cầm khoái hoạt khoái hoạt đi! Sáng sớm ngày mai đứng giờ đi cửa hàng là tốt rồi!"

Cái kia hai huynh đệ trực tiếp kích động, chưa từng nghĩ đến Trần Hữu Tài dĩ nhiên hào phóng đến trình độ như thế? Phải biết làm gia đình bọn họ một năm có thể bắt được bạc cũng chỉ là chỉ là mấy chục lượng, nhưng là Trần Hữu Tài lần này tính cho tiền boia chính là mấy chục lượng, trên bầu trời này đi nhân bánh bình sự lại vẫn thật có, trong lúc nhất thời sùng sốt.

"Làm gì? Không muốn?" Trần Hữu Tài đảo cặp mắt trắng dã, có chút khinh bỉ, thực sự là không tiền đồ, mấy chục lượng bạc liền kinh hãi, muốn là để cho các ngươi biết ta buổi sáng kinh doanh có lãi ba ngàn kim vậy chính là 300 ngàn lượng bạc các ngươi còn không điên rồi.

"Cảm tạ công tử!"

Hai huynh đệ đầu đều sắp đủ đến địa.

Trần Hữu Tài cười cười, cảm giác này thật tốt, có tiền chính là đại gia. . . .

Mới vừa vào Mộ Dung phủ cửa lớn đã nhìn thấy Mộ Dung Tuyết khăn cấp liệu liệu muốn đi ra, nếu không phải Trần Hữu Tài cơ linh, làm không tốt lại lần thứ hai bị đụng phải. . .

"Nha đầu, ngươi làm gì? Gấp gấp như vậy?"

"Ngạch? Đầu heo, ngươi trở lại? Ta đang muốn tìm ngươi đây!" Mộ Dung Tuyết ngẩng đầu nhìn thấy sự Trần Hữu Tài trên mặt tránh qua một vẻ vui mừng.

"Tìm ta? Chuyện gì?"

"Cửu công chúa ngày hôm nay sẽ ở Uyên Ương Lô cử hành một lần mời tiệc, lần này mời tiệc mục đích chủ yếu cái thứ nhất là hoan ẩm bốn tiểu thư về kinh, cái thứ hai chính là chính thức hướng về kinh thành một ít công tử tiểu thư giới thiệu ngươi, Cửu công chúa vô cùng coi trọng của ngươi thơ từ, cho

nên muốn giới thiệu cho người một ít giống loại người như người sẽ viết thơ làm từ người! Đương nhiên còn có ta thích nhất thượng tầng buổi đầu giá!" Mộ Dung Tuyết kích động mà nói rằng.

Trần Hữu Tài nhú nhú mày, này Cửu công chúa đến cùng là có dụng ý gì? Tại sao muốn đem chính mình giới thiệu cho những công tử kia tiểu thư đây? Lễ nào coi trọng bản ta? Còn có cái kia thượng tầng buổi đầu giá là cái gì ngoạn ý? Trần Hữu Tài trong lúc nhất thời có chút chuyển không tới.

"Đầu heo, người muốn cái gì đây! Nhanh lên một chút đi theo ta, ta cho người tìm một bộ hảo quần áo, người nhìn người xuyên như vậy, ta đều không tốt ý cùng đi với người!" Mộ Dung Tuyết một cái lời sừng sờ Trần Hữu Tài hướng về nội viện đi đến.

"Ta còn chưa nói muốn đi đây. . . . Không đúng, người đây là muốn mang ta đi nhé. . ." Trần Hữu Tài một bên bị Mộ Dung Tuyết lời hướng phía trước đi vừa nói.

"Hừ! Cơ hội tốt như vậy, đương nhiên muốn đi, lễ nào người muốn làm cả đời hoa nô?" Mộ Dung Tuyết không hao khí : tức giận nói rằng, sau đó lại nói: "Ta mang người đi phụ thân ta thư phòng, hẳn nơi nào hẳn là có chút không sai quần áo!"

Cổ sắc sinh hương bên trong thư phòng, sạch sẽ chỉnh tề, không có cái gì quý trọng đồ vật, thế nhưng làm cho người ta một loại rất dày nặng cảm giác, Trần Hữu Tài hiểu kỳ hết nhìn đông tới nhìn tây, mà Mộ Dung Tuyết nhưng là tại phiên tương đảo quỹ, một hồi lâu rốt cuộc tìm được một cái áo choàng màu trắng.

"Đầu heo, thử xem. . . ."

"Ngạch? Thật muốn đổi? Lại nói trên người của ta cái này chính là sáng sớm hôm nay mua, bỏ ra đến mấy chục lượng bạc đây!" Trần Hữu Tài có chút bất mãn nói.

"Trên người của người cái này không dễ nhìn, đổi cái này!" Mộ Dung Tuyết cũng mặc kệ những này trực tiếp cầm quần áo đưa tới.

"Được rồi!" Trần Hữu Tài tiếp nhận quần áo, để ở một bên trên bàn, trực tiếp chính là đem y phục trên người bỏ, tốc độ kia nhanh chóng căn bản không có cho Mộ Dung Tuyết phản ứng thời gian.

"A. . . ."

Mộ Dung Tuyết quát to một tiếng, khăn trương che nhân xoay người.

"Hắc Hắc. . . ."

Trần Hữu Tài tà ác nở nụ cười.

"Lợn chết đầu, người chơi lưu manh, người tại sao không nói người muốn cởi quần áo rồi!" Mộ Dung Tuyết sắc mặt đỏ chót phẫn nộ nói rằng, trong đầu không tự chủ được tránh qua vừa nãy trong nháy mắt đó thấy một đại đà màu đen đồ vật.

"Người gốc a. . . Làm cho ta thay quần áo, lễ nào người không biết thay quần áo trước đó muốn cởi quần áo?" Trần Hữu Tài một bên đổi Tân áo choàng màu trắng một bên đương nhiên nói rằng.

"Đầu heo! Lần sau nếu là người tại như vậy bắt nạt ta, ta liền đem người thật sự đánh thành đầu heo!" Sau đó xoay người lại Mộ Dung Tuyết tàn nhẫn mà lắc lắc Trần Hữu Tài eo tàn bạo nói đạo, Trần Hữu Tài cau mày liên tục cầu xin tha thứ.

Sau năm phút!

Hai người ngồi ở bên trong kiệu, Trần Hữu Tài hưng phấn mà ghé góm, đây là lần thứ nhất ngồi kiệu tử, cảm giác này thật tốt, một Koichi điều thoải mái cực kỳ, thiếu chút nữa ngủ thiếp đi. . .

"Đầu heo, ngày hôm nay đi tham gia tiệc rượu rất nhiều người, có không ít đều là kinh thành có tiếng công tử ca, người thoáng khiếm tốn một chút a!" Mộ Dung Tuyết có chút lo lắng nói.

"Yên tâm đi!"

Trần Hữu Tài gạt đầu, nhưng là thầm nghĩ nhưng là người không xâm phạm ta ta không xâm phạm người, tại ta trong khoảng thời gian này giấu tài thời điểm sẽ biết điều một điểm, thế nhưng nếu ai không có mắt hẳn sẽ không để ý làm cho đối phương xấu mặt.

~~~~~

Uyên Ương Lâu cùng Minh Phượng Các cùng loại, là thuộc về những kinh thành này thượng tầng công tử tiểu thư liên lạc giao lưu tự hội địa phương, không giống với Minh Phượng Các chính là Uyên Ương Lâu càng thêm xa hoa càng thêm chính thức, đứng lạng vu kinh thành to lớn nhất bên trong hồ nước uyên ương hồ lên, tạo hình đặc biệt, xa hoa, chỉ có thượng tầng quý tộc gia con cháu tài có tư cách tiến vào.

Trần Hữu Tài cùng Mộ Dung Tuyết tới thời điểm trên căn bản hết thấy nên đến người đều tới đông đủ.

"Tuyết nhi, người rốt cuộc đã tới!"

Hai người vừa vào Uyên Ương Lâu, cách đó không xa Cửu công chúa trực tiếp liền đi tới, sâu sắc nhìn Trần Hữu Tài một chút liền khoá Mộ Dung Tuyết cười nói.

Ngày hôm nay Cửu công chúa đem tóc tản đi hạ xuống, một bộ bạch y quần dài xem ra xinh đẹp tuyệt luân, thực sự là đáp lại một câu nói, người tốt nhìn thấu cái gì cũng tốt xem.

Theo Cửu công chúa một tiếng, hết thấy ở đây công tử tiểu thư toàn bộ đều quăng tới ánh mắt, có đố kỵ, có khinh bỉ, có hiểu kỳ, muôn hình muôn vẻ, mọi người đều muốn nhìn người trong truyền thuyết này kinh thành Thứ nhất tài tử, cũng là hỗn hay nhất nô tài đến cùng là cái gì mô dạng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Đường Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Kiêu Ngạo Khiêu Chiến

"Nếu Tuyết nhi đã đến, tiệc rượu liền bắt đầu đi!" Cửu công chúa lớn tiếng nói, nhất thời bên trong đại sảnh đi vào một hàng xinh đẹp thị nữ, xách bàn dài cái ghế các thứ, lập tức lại là một hàng thị nữ bưng đủ loại kiểu dáng hoa quả, rau dưa, loại thịt cùng với rượu ngon, Trần Hữu Tài nuốt nuốt nước miếng, mụ nó, này một chuyến đến đúng rồi, ăn ngon nhiều lắm!

Sau mấy phút toàn bộ phòng khách thành đôi lập trạng chia làm hai đại bàn dài, theo Cửu công chúa một tiếng bắt chuyện, mọi người dòn dập ngồi xuống, Trần Hữu Tài tùy ý nhìn lướt qua, người tuổi trẻ này đa số đều là Đẹp trai mỹ nữ, xem ra thật sự đáp lại câu nói kia, phú người ta hài từ dài đến hảo.

Những này Đẹp trai các mỹ nữ từng cái từng cái vừa nói vừa cười, lẫn nhau trong lúc đó rất là khách khí, thế nhưng tại Trần Hữu Tài xem ra đây là một loại khách sáo, có túm năm tụm ba hảo tụ tập cùng một chỗ thảo luận cái gì, không tốt nhưng là một điểm giao lưu đều không có, xem ra này thượng tầng quý tộc cũng phân là phe phái.

Ngay Trần Hữu Tài quan sát những người khác đồng thời, những con cháu quý tộc này cũng đều tại hữu ý vô ý phỉ tiết Trần Hữu Tài, dù sao đang ngồi trừ hân ra một người bên ngoài đều là quý tộc, nếu không phải cho Cửu công chúa mặt mũi, không người nào nguyện ý cùng một cái nô tài ngồi cùng bàn ăn com!

Rượu và thức ăn hoa quả lên một lượt tề sau chính giữa đại sảnh tới một hàng vũ nữ, mỗi cái xinh đẹp tuyệt luân, uyển chuyển nhảy múa!

Mộ Dung Tuyết ngồi ở Trần Hữu Tài bên cạnh, mà Cửu công chúa nhưng là ngồi ở chủ tịch vị.

Trần Hữu Tài cũng mặc kệ người khác nghĩ như thế nào, nếu tới nhìn thấy ăn ngon phải ăn, nhìn thấy mỹ nữ làm sao cũng phải thu vài lần, ngược lại không có thể ăn thiệt thòi. Liền Trần đại quan nhân tay trái lôi một cái đùi gà tay phải cầm một chuỗi cây nho say sưa ngon lành ăn, vừa ăn vẫn một bên mê đắm nhìn cái kia kiêu chính hăng say vũ nữ, trên mặt một bộ thỏa mãn vẻ mặt.

"Thảo! Cửu công chúa nghĩ như thế nào lên thỉnh cái này nô tài, ngươi xem một chút, quả thực là ác tục đến cực điểm, chỉ một mình hân tại ăn, thật hoài nghi hân là quỷ chết đói đầu thai!"

"Ai nói không phải đây! Nô tài chính là nô tài, ngươi xem một chút cái kia ăn tương! Ta đều cảm giác mắt mất!"

"Đúng vậy! Lần này ta xem một chút Mộ Dung Tuyết cái kia Tiểu Ma Nữ kết thúc như thế nào!"

Toàn trường ngoại trừ Trần Hữu Tài một người ăn say sưa ngon lành, xem bắt diệt nhạc hồ, những người khác toàn bộ đều tại dùng khinh bỉ ánh mắt nhìn hân. Mộ Dung Tuyết đã sớm ngưng ngừng cúi đầu, thật sự là quá mất mặt, trong lòng đem Trần Hữu Tài mắng toàn bộ, còn ngồi ở chủ tịch vị Cửu công chúa nhưng là đầy mặt mỉm cười nhìn Trần Hữu Tài, trong mắt tất cả đều là dị thái, không biết đang suy nghĩ gì.

"Ngạch? Các ngươi vì sao không ăn a? Xem ta làm gì?"

Trần Hữu Tài đem cái cuối cùng cây nho ném vào trong miệng có chút không giải thích được nói.

"Đầu heo, ta đều sắp bị ngươi tức chết!" Mộ Dung Tuyết chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói rằng, tuy rằng âm thanh rất nhỏ, thế nhưng Trần Hữu Tài vẫn là nghe xuất ra trong đó oán niệm, không khỏi có chút dờ khóc dờ cười, ngươi nói này tiệc rượu không phải là tới ăn được ăn xem trọng xem, nếu như nếu như ăn cái gì xem mỹ nữ cũng là một loại sai, như vậy hân nguyện ý một sai đến cùng.

"Ha ha. . . Vị công tử này, không biết ngươi là cái nào một nhà Thiếu gia đây? Ta Triệu Thuận tự nhận là nhận thức kinh thành hết thấy con cháu quý tộc, làm sao lại không có xem qua ngươi đây?" Rốt cục khiêu khích tới, ngồi ở Trần Hữu Tài đối diện một nam tử trẻ tuổi mỉm cười nói, tuy rằng ngữ khí rất tốt, nhưng là dù là ai đều có thể nghe được ra trong đó châm chọc ý vị.

"Hắc Hắc. . . Triệu Thuận? Ngượng ngùng, chưa từng nghe qua, đức thuận, phúc thuận mấy cái điểm tiểu nhị ngược lại là nghe qua!" Trần Hữu Tài cười hi hi, không cố kỵ chút nào, sau một khắc sắc mặt phát lạnh: "Còn về ta là nhà ai Thiếu gia quân ngươi đánh rắm!"

Trần Hữu Tài thay đổi ngày xưa biết điều hình tượng, trực tiếp đối chọi gay gắt, hoàn toàn không có nắm chính mình khi hoa nô, này nguyên nhân chủ yếu là bởi vì lúc này hắn có niềm tin, mở tính điểm có tiền có thể chuyển, chừng mười ngày sau Liễu Phiêu Phiêu ** trạc tay có thể chiếm được, như vậy liền có thể được đến hệ thống khen thưởng (Lãng Ba Vi Bộ), hơn nữa mình bây giờ tu luyện thu nạp thổ khí phương pháp, không có gì bất ngờ xảy ra trong một tháng sau cuộc chiến sinh tử lên khẳng định còn có thể chiến thắng Gia Cát Phong Minh.

Mà trong lúc này những người khác Trần Hữu Tài không có chút nào quan tâm, đầu tiên những này chó má công tử ca về mặt khí thế đến xem rất ít người là Võ Gia, coi như là có cũng chỉ là mới bắt đầu Võ Gia, đối với hắn không có uy hiếp, còn những người này thế lực phía sau, có Mộ Dung Tuyết tại hắn tứ không e dè, đương nhiên nguyên nhân trọng yếu nhất là hiện tại toàn kinh thành người đều biết tài vụ bộ trưởng gia công tử Gia Cát Phong Minh đem trong một tháng sau cùng hắn khiêu chiến, trong lúc này nếu ai dám giáng Trần Hữu Tài làm bị thương, đó chính là không cho hắn Gia Cát Phong Minh mặt mũi!

Cho nên bất kể là về tình về lý Trần Hữu Tài cũng không cần tận lực biết điều.

"Ngươi. . . . Ngươi biết thân phận của chính mình sao? Một cái nô tài kiêu ngạo như vậy, sẽ không sợ ngươi chủ nhân đưa ngươi đánh chết?" Cái kia Triệu Thuận bản thân vậy chính là một cái nhị lưu công tử, lần này bề một cái bạn tốt bấp bênh đi tới nơi này cao cấp nơi, vốn là chuẩn bị cho Trần Hữu Tài một cái hạ Mã Uy, chơi chơi uy phong, cho mọi người lưu lại một ấn tượng, ai biết trực tiếp ăn quả đắng.

"Nô tài ngươi / mụ / cái đầu!"

Trần Hữu Tài nửa ngày không nói gì, mọi người ở đây cho là hắn đã mềm nhũn thời điểm, Trần Hữu Tài trong chớp mắt chửi ầm lên, sau một khắc đã nhìn thấy một cái xương gà nhanh chóng hướng về đối diện bay đi.

"Àm!"

Cái kia Triệu Thuận cũng thực tại không may, chưa từng nghĩ đến Trần Hữu Tài về kiêu ngạo tới mức này, khi : ngay ở Cửu công chúa diện trực tiếp động thủ, bất ngờ không đề phòng bị xương gà đập trúng mặt.

"Ha ha. . ."

Mọi người đầu tiên là ngẩn người, đón lấy cười ha ha.

"Ngươi tên cầu nô tài!"

Cái kia Triệu Thuận bị thiệt lớn, nguyên bản liền không tính anh tuấn mặt càng là đen kỳ cục, trực tiếp đứng lên muốn hướng về Trần Hữu Tài phóng đi.

"Làm càn!"

Đang lúc này Cửu công chúa mở miệng, vừa mở miệng chính là đại uy nghiêm, tàn nhẫn mà nhìn chăm chăm Triệu Thuận con mắt, hàn quang tùy ý.

"Công chúa chuộc tội!"

Trong nháy mắt Triệu Thuận như bị một chậu nước đá từ đầu dội đến vĩ, sắc mặt từ màu đen chuyển biến vì trắng bệch, vừa này thật sự là quá kích động, dĩ nhiên quên mất Công chúa tồn tại, thế cho nên làm ra như vậy lỗ mãng cử động, hiện tại quý trên mặt đất hắn sợ đến nhanh niệu rồi!

"Hừ! Trong mắt ngươi có ta này Công chúa tồn tại sao? Chẳng lẽ không biết những năm này Uyên Ương Lâu truyền thống?" Cửu công chúa mặt lạnh lùng lạnh lùng nói rằng.

"Cửu công chúa, là cầu nô tài kia trước tiên gây sự!" Triệu Thuận khẩn trương trốn tránh trách nhiệm, liếc mắt một cái cách đó không xa Trần Hữu Tài, trong mắt oán hận đều sắp muốn biến thành thực chất.

"Phạm lỗi làm chính là phạm lỗi lầm, còn muốn ngụy biện, chẳng lẽ không là hắn vừa bắt đầu khiêu khích trước?" Cửu công chúa âm thanh tựa như một thanh lợi kiếm đem Triệu Thuận đáy lòng một tia hi vọng cuối cùng cũng phá diệt.

"Chuyện này. . . Cái kia. . . ."

"Lăn ra ngoài, sinh thời không cho phép lại bước vào Uyên Ương Lâu nữa bước!" Nhìn Triệu Thuận cái kia uất ức dạng Cửu công chúa càng thêm sinh khí : tức giận, nguyên lai nàng Đại Càn Quốc con cháu quý tộc chính là cái này đức hạnh, không khỏi nổi giận đùng đùng trực tiếp phát tay can nhân.

Triệu Thuận cố nén lửa giận trong lòng thoáng khom người chào quay đầu nhìn về Uyên Ương Lâu bên ngoài đi đến, đi tới cửa thời gian quay đầu lại hướng về Trần Hữu Tài nhìn sâu một cái, mà Trần Hữu Tài tựa hồ chút nào đều không để ý, con mắt cũng là nhìn chăm chăm đối phương, trong ánh mắt tràn đầy tiểu nhân đắc chí há hê, tựa hồ là đang nói không phục ngươi chém ta a!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Khí Thể Công Tử Bột

"Trần Hữu Tài, ngươi cũng cho ta chú ý một thoáng, không muốn quá phận quá đáng!" Xoay đầu lại Cửu công chúa lại là quay về Trần Hữu Tài gõ một phen, tiệc rượu kế tục tiến hành, chỉ là lúc này bầu không khí có chút quỷ dị, từng cái từng cái công tử tiểu thư ánh mắt lấp loé không biết đang suy nghĩ cái gì.

Trần Hữu Tài như trước làm theo ý mình, ăn mỹ thực nhìn mỹ nữ, chút nào không có chịu ảnh hưởng.

"Trần công tử, ngươi được! Ta tên Tiền Hâm! Rất thưởng thức của ngươi (Tương Tiến Tửu) một thơ, sớm có luận bàn tâm ý, không biết Trần công tử có hay không nể nang mặt mũi?"

Cơm nước no nê sau khi, một vị trên người mặc trường bào màu xanh lam, mặt như quan ngọc giống như đẹp trai người trẻ tuổi bung chén rượu đứng lên, mang trên mặt âm áp ánh mặt trời nụ cười hướng về Trần Hữu Tài nói rằng.

"Vô cùng vinh hạnh!"

Trần Hữu Tài ngược lại cũng nể tình, cũng là bung một chén rượu đứng lên uống một hơi cạn sạch, đối với hắn mà nói không có tư bản thời điểm có thể ra về đáng thương, thế nhưng một khi có nắm chắc thời điểm hắn sẽ kiên cố rất! Đối với mình người đáng ghét, tỷ như Triệu Thuận hàng ngũ Trần Hữu Tài là một điểm mặt mũi không cho, mà cái này Tiền Hâm, mặc kệ nhân phẩm thế nào, chỉ ít giờ này khắc này người ta cho hắn Trần Hữu Tài mặt mũi.

Người ở chỗ này từng cái từng cái trong đôi mắt đều tránh qua hưng phấn mà hào quang, này Tiền Hâm tuy rằng ở kinh thành không tính là nhất lưu công tử ca, thế nhưng bởi vì bản thân tài tình rất tốt, cho nên đứng hàng mấy đại tài tử trung một cái. Từ khi Trần Hữu Tài nổi danh sau, đã có người ngôn kinh thành mấy đại tài tử đều là phế vật, liền một cái nô tài cũng không bằng, không cần phải nói, ngày hôm nay Tiền Hâm là tới tìm về bãi.

"Không biết Trần công tử muốn làm sao một cái so với pháp?" Cái kia Tiền Hâm tự tin rất đủ, tuy rằng cực điểm bình thân dụ dằng, thế nhưng trong xương cái kia mặt ít kiêu ngạo vẫn không thể xóa, đầu lâu hơi giương lên hắn một bộ cao cao tại thượng cảm giác, Trần Hữu Tài xem thường nở nụ cười: "Theo người!"

"Được! Nếu nếu như vậy chúng ta chúng ta một người làm một bài thơ, liền lấy này tiệc rượu tình cảnh làm trụ cột, thời gian một nén nhang, sau khi làm xong do Cửu công chúa phán xét thật xấu! Trần công tử ý nghĩ làm sao?" Tiền Hâm ngược lại cũng không kiêu làm nói thẳng đến.

Trần Hữu Tài nụ cười càng thêm dày đặc: "Không thành vấn đề!"

Người ở chỗ này đều có thể nhìn ra này Tiền Hâm rõ ràng tại chiếm tiện nghi, làm cái gì thơ Trần Hữu Tài trước đó khẳng định không biết, cái này cần chân thật tại chỗ làm, hơn nữa chỉ có một nén nhang thời gian, độ khó có thể nói là rất lớn. Trái lại Tiền Hâm, rất có thể ở nhà đã nghĩ được rồi muốn làm cái gì thơ, liền tại này trên yến hội mới có thể yêu cầu tỷ thí.

"Được! Nếu hai đại tài tử đều có nhã hứng, chúng ta mỗi mắt mong chờ!" Cửu công chúa tựa hồ đối với thơ từ chú ý, nghe được hai người muốn đấu thơ từ, trong lúc nhất thời có chút hưng phấn, vừa nãy không vui quét một cái sạch sành sinh.

"Đầu heo, ngươi cho ta hảo hảo giáo huấn một chút cái này Tiền Hâm, hắn yêu thích dây dưa Cửu công chúa, ta ghét nhất hắn!" Mộ Dung Tuyết nhỏ giọng nói, nguyên lai này Tiền Hâm yêu thích Cửu công chúa, hơn nữa Cửu công chúa đối với sẽ thơ từ Hữu Tài tình nhân nhân cách ở ngoài coi trọng, cho nên liền tạo thành thường thường có thể thấy Tiền Hâm cùng Cửu công chúa quần quýt lấy nhau, tiểu tử này đánh thơ từ bằng quảng cáo, thật là muốn tán tỉnh nữ!

"Hắc Hắc. . . Yêu thích thơ từ tiểu Công chúa? Nếu là như vậy, giống như ta phao lên cơ hội khá lớn ha ha. . . Tiền Hâm? Ngượng ngùng, ngươi chỉ có thể thành pháo hôi rồi!" Trần Hữu Tài sờ sờ mũi ở trong lòng đắc ý nghĩ đến, mà lúc này cái kia Tiền Hâm đã bắt đầu làm ra vẻ làm dạng muốn thơ từ, bên này Trần Hữu Tài như trước ăn uống bất diệt nhạc hồ, mọi người chỉ cảm thấy Trần Hữu Tài đây là một loại kiêu ngạo ngông cuồng biểu hiện, đang đợi hắn đón lấy xấu mặt.

Sau mấy phút cái kia Tiền Hâm trong chớp mắt bung chén rượu xuất ra trong bữa tiệc, đứng ở hai cái bàn dài trung gian một tay sau lưng, một cái tay khác cầm rượu ngon bôi, ngửa đầu ngâm nga:

Uyên ương ven hồ tiếng ca lên

Giai nhân rượu ngon cộng vị hoan

Điều biết hoa thơm cỏ lạ như thế nào quan

Ngẩng đầu kinh xuất hiện ** ghé

"Ta thao!" Trần Hữu Tài mới vừa uống vào trong miệng rượu ngon một cái liền phun ra, mụ nó, thiên lôi cuộn cuộn a, liền điều này cũng gọi kinh thành tài tử? Trước tiên không nói này thơ từ tốt xấu, nương này thơ từ biểu lộ ngược lại là đỉnh lợi hại, không biết Công chúa cảm giác kiểu gì, nghĩ tới đây Trần Hữu Tài lén lút ngắm Cửu công chúa một chút, chỉ thấy đối phương mỉm cười trung dĩ nhiên mang theo như vậy một tia lúng túng! Điều này cũng chẳng trách, ai có thể nghĩ đến Tiền Hâm tán gái phao đến loại cảnh giới này đây?

"Được! !!"

Tự hỏi mọi người nghiêm nhiên một mảnh tiếng vỗ tay, mặc kệ thơ làm làm sao, trong chuyện này liên lụy tới Cửu công chúa, làm sao cũng phải nể tình, mọi người không khỏi có chút đồng tình nhìn Trần Hữu Tài, người ta Tiền Hâm thơ khen Cửu công chúa, điểm này tại sẽ rất khó thắng.

"Hảo cái thí!"

Không nói làm cho người ta kinh ngạc thì đến chết cũng không thôi, Trần Hữu Tài một cổ họng, toàn bộ phòng khách đều không thanh âm, thậm chí liền những này khiêu vũ vũ nữ đều ngưng.

"Lớn mật nô tài, dám si nhục Cửu công chúa!"

Phản ứng lại sau những này nguyên bản đã nghĩ tìm có con cháu quý tộc từng cái từng cái cười lạnh nhìn Trần Hữu Tài, trong đó có mấy người rêu rao lên phải đem Trần Hữu Tài chém.

Cửu công chúa như trước không hề bị lay động, nụ cười trên mặt như vậy thần bí, nhìn Trần Hữu Tài một chút không khỏi hỏi: "Không biết Trần công tử cho rằng nơi nào không tốt?"

Trần Hữu Tài kiêu ngạo đứng dậy lớn tiếng nói: "Đầu tiên thơ từ muốn chú ý một cái ý nhị, Tiền công tử bài thơ kia từ quả thực là lỗ mãng đến cực điểm, có gì ý nhị? Muốn đuổi theo Công chúa không phải nương cơ hội này vượt mông ngựa liền có thể thành công! Đề nghị chính là này thơ từ bản thân vấn đề, liền cơ bản áp vận kết cấu đều không có còn không thấy ngại gọi là thơ? Đề tam Tiền công tử mình nói muốn miêu tả tiệc rượu tình cảnh, tại sao ta cảm giác căn bản là lạc đề đây?"

"Người. . ."

Trần Hữu Tài nói rất có lý, coi như là Tiền Hâm mình cũng biết Trần Hữu Tài nói đúng, thế nhưng làm sao cũng chịu không được một cái nô tài tại trước mặt mọi người đối với hần như vậy chỉ trích, trong lúc nhất thời sắc mặt đỏ lên, nổi giận dùng dùng!

"Hừ! Nói đến mức tốt như vậy, cái kia không biết ngươi có cái gì muốn làm thơ từ sao?"

Lại là một cái quý tộc công tử ca chất vấn.

"Hồ quang thu nguyệt hai tương cùng

Mặt đầm Vô Phong kính chưa mài

Ngóng nhìn uyên ương son thùy sắc

Bạc trắng bàn bên trong một thanh loa

"

Trần Hữu Tài xem thường liếc con chó kia thí công tử ca một chút, trầm giọng ngậm tụng nói.

Một bài thơ xong, mọi người đầu tiên là ngẩn người, đón lấy theo Cửu công chúa tiếng vỗ tay, mọi người cũng theo vỗ tay.

"Thu đêm, sáng trong minh nguyệt hạ uyên ương hồ nước trong suốt không minh, hồ nước nỡ cùng trên trời tổ nguyệt hoà lẫn, nghiêm nhiên là một phen quỳnh Điền Ngọc giám, 'Hồ quang thu nguyệt hai tương cùng' câu này thật sự là tuyệt không thể tả, ẩn chứa ý vị dài dòng mà sâu sắc, tiệc rượu nên có loại này kỳ ảo mờ mịt, yên tĩnh hài hòa cảnh giới. Ha ha. . . Trần công tử đại tài!"

Tiếng vỗ tay vừa ra Cửu công chúa tán thưởng cười nói, vừa nói một bên thưởng thức lên, thần thái trong mắt càng ngày càng đậm trọng, chăm chú nhìn Trần Hữu Tài nâng thậm chí có một loại muốn đem hần thôn phệ tại bụng kích động.

"Quả nhiên tài nữ, thưởng thức thật tình không sai!" Trần Hữu Tài có chút thưởng thức hảo hảo xem xét thu vị này Cửu công chúa một chút, xinh đẹp tuyệt luân, tài tình xuất chúng, quả nhiên là một vị tài mao cũng toàn vu vật Công chúa, như vậy có một không hai thiên hạ nữ nhân hần Trần Hữu Tài làm sao cũng phải nhiệm nhiệm, trong nháy mắt này Trần Hữu Tài rốt cục đối vị này Cửu công chúa sinh ra sắc tâm.

"Tiền Hâm, người cho rằng người nào thắng?" Trần Hữu Tài xoay đầu lại như là một con kiêu ngạo Khổng Tước quay về Tiền Hâm nói rằng.

"Thơ là hán thắng, thế nhưng ta bài thơ kia trung đối Công chúa tán dương không là hán các loại : chờ nô tài có thể biểu đạt!" Tiền Hâm cũng không bao giờ có thể tiếp tục ngay trang thành thân sĩ cảm giác, đáng ghê tởm sắc mặt lộ rõ.

"Thao người muội! Người hán / muội / mới là nô tài!" Trần Hữu Tài nổi giận đùng đùng chửi ầm lên, cái kia Tiền Hâm trực tiếp mờ, từ nhỏ đến lớn xưa nay vẫn không có như vậy bị người mắng quá, lập tức sắc mặt thanh lúc thì trắng một trận không biết bây giờ nên làm gì, bất hòa Trần Hữu Tài mắng nhau thực sự vô cùng tức giận, cùng Trần Hữu Tài mắng nhau cái kia lại sẽ có vẻ không có tổ chất, tại Cửu công chúa trước mặt hình tượng sẽ hoàn toàn sụp đổ, trong lúc nhất thời vô hạn lửa giận không nơi phát tiết, uất ức muốn khóc.

Cầu Phiếu, Cầu Vote

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 34: Đệ Nhất Tài Tử

"Ngốc ×, có phải hay không muốn mắng ta lại không dám mạ a? Vô học chó má công tử vẫn trang tài tử, người cũng không tát phao niệu chiếu chiếu chính mình xem người con chó kia thì dạng có tư cách đối Công chúa có ý nghĩ?" Trần Hữu Tài ngoài miệng không tha người, muội nó, đã sớm xem những kinh thành này công tử ca khó chịu, trước đó vài ngày là biết điều, hiện tại hán không sợ, chỉ bằng Cửu công chúa vừa nãy cái kia lóe sáng thân quang Trần Hữu Tài liền biết mình ngày hôm nay chính là làm càn hơn nữa đều sẽ có Công chúa bảo vệ, nếu như vậy sao không sung sướng?

"Ha ha. . ."

Ở đây mọi người cười ha ha, nhìn Tiền Hâm bị một cái nô tài bắt nạt á khẩu không trả lời được quả thật một cái chơi vui sự.

"Người. . . ."

Tiền Hâm bị tức đến thân thể đều đang phát run, thoại đều khó mà nói.

"Không tài nghệ kia liền không muốn trang tài tử, không bản lĩnh kia liền không nên : đừng đuổi theo mỹ nữ, không thực lực kia liền không muốn trang công tử, không cái kia khí độ liền không muốn trang thân sĩ... Không còn gì cả ngốc ×, trừ người ra cha ở ngoài người còn có cái len sợi? Muốn tìm ta phiền phức, cũng không nhìn một chút chính mình có bao nhiêu cân lượng, ta muốn là hán trực tiếp tìm cái nơi hoang vu không người ở tìm một viên oai cái cỏ trên cây treo tự sát quên đi!" Trần Hữu Tài kể tục mắng, càng mạ càng hài lòng, một đời trước hán chính là một cái độc thiết, ngoài miệng không tha người mặt hàng, đời này uất ức lâu như vậy không thoải mái mạ một mạ có thể nào xứng đáng chính mình?

"Ta. . ."

Tiền Hâm bị tức đến sắc mặt đỏ lên quang, muốn nói điều gì, ai biết còn chưa nói hết, con mắt một phen trực tiếp ngã xuống đất té xỉu.

"A!"

Mọi người cả kinh, nhìn Trần Hữu Tài ánh mắt đều thay đổi, muội nó, tươi sống đem người cho tức ngắt đi, cái này cần nhiều không có. Đức a?

"Ngạch? Đây liền hôn mê? Không hề lực chiến đấu! Không có ý nghĩa!" Trần Hữu Tài bắt đắc dĩ bĩu môi lại hướng về Cửu công chúa nói rằng: "Cửu công chúa, vừa tại hạ có cái gì mạo phạm tâm ý mời ngài tha thứ, thật sự là này Tiền Hâm không thực lực vẫn trang bức ta nhìn không được! Liền hán cái kia hùng dạng để hán đuổi Công chúa, ta cảm giác là với Công chúa si nhục."

"Ồ? Đối vũ nhục ta?" Cửu công chúa trên mặt không có một tia sắc thái, nhàn nhạt hỏi.

"Vâng, bởi vì ta cảm giác liền vừa nãy Tiền Hâm làm thơ thật sự là không xứng với Công chúa!" Trần Hữu Tài vung lên khóe miệng cười nói.

"Nếu không người làm cho ta một thủ?" Cửu công chúa mang theo cân nhắc sắc thái nở nụ cười, trong lòng đang suy nghĩ, khá lắm Trần Hữu Tài, đã vậy còn quá kiêu ngạo, ngày hôm nay nếu không thừa cơ hội này dọa dẫm hai bài thơ năng này Công chúa thân phận cũng không cần muốn.

Những quý tộc kia từ nữ mỗi một người đều là rất hiếu kỳ, này Trần Hữu Tài đến cùng có cái gì bản lĩnh? Từ hiện trường tình huống này đến xem liền ngay cả Cửu công chúa đều tại bao che hán, như vậy hồ đồ như vậy ngông cuồng Cửu công chúa đều không có trách tội, lẽ nào Cửu công chúa cùng nô

tài kia cũng có một chân?

Quý tộc các tiểu thư từng cái từng cái tà ác nghĩ quan hệ của hai người, trong lòng một trận sáng khoái, phải biết nữ nhân đều là yêu thích phần so với, Cửu công chúa dài đến được, tài tình được, thân thể cũng tốt, cùng Cửu công chúa ở chung một chỗ cảm giác danh tiếng toàn không còn, người ta Cửu công chúa chính là một viên sáng sủa lóng lánh trên châu. Nếu như này Trần Hữu Tài thật sự cùng Cửu công chúa có một chân như vậy sau đó Cửu công chúa phong quang không lại, các nàng ngày nổi danh liền muốn đến, nghĩ tới đây này những quý tộc kia nữ tử đối Trần Hữu Tài nhưng là vô cùng cảm kích, nhìn Trần Hữu Tài ánh mắt đều đã biến thành tán thưởng.

Tương Phần những quý tộc kia công tử ca từng cái từng cái mặt đều tái rồi, kinh thành này tứ đại mỹ nữ trung một cái Mộ Dung Tuyết đã bị cầu nô tài kia chiếm được, lẽ nào cầu nô tài kia còn muốn chia sẻ Cửu công chúa? Trong lúc nhất thời lửa giận cháy ngực, nếu như ở kinh thành nhiều như vậy công tử ca khàn nhìn chăm chú hạ, Cửu công chúa này đoạt kinh thành tới rức rở bao hoa Trần Hữu Tài cái này nô tài hái được bọn họ những này tự xưng là phân lưu lỗi lạc, đáng về đường đường công tử ca còn làm sao hỗn? Trong lúc nhất thời nhìn Trần Hữu Tài ánh mắt giống như là sói đói như thể hung ác.

"Làm thơ cũng không phải việc khó gì, thế nhưng ta đã vì Công chúa từng làm một bài thơ rồi! Ngày hôm nay ta nghĩ cho ta gia Tuyết nhi làm một thủ, không biết Công chúa có hay không có hứng thú nghe một chút đây?" Trần Hữu Tài hướng về Mộ Dung Tuyết mở miệng hai mắt xoay người quay về Cửu công chúa nói rằng, chút nào không có kiêng kỵ Cửu công chúa thân phận.

Cửu công chúa đối Trần Hữu Tài càng thêm có hứng thú, vốn là nàng cũng rất yêu thích những này Hữu Tài người, mà Trần Hữu Tài đúng lúc là cái loại này người đại tài, hơn nữa Trần Hữu Tài bản thân thân phận cùng hành vi lên tương phản làm cho nàng càng thêm muốn triệt triệt để để hiểu rõ hắn đến cùng là một người như thế nào, nghĩ tới đây Cửu công chúa vung lên một cái mỉm cười: "Vậy thì nói nghe một chút đi!"

Mộ Dung Tuyết hoàn toàn bối rối, căn bản không nghĩ tới dưới tình huống như vậy Trần Hữu Tài dĩ nhiên dùng phương thức này bá đạo tuyên bố nàng bạn gái của hắn hữu, tuy rằng có điểm oán giận Trần Hữu Tài trước đó không có tự nói với mình, thế nhưng loại này đột nhiên xuất hiện kinh hi đầy đầy trong lòng hạnh phúc cực kỳ.

"Ồ trong lòng ta Tuyết nhi chính là nữ thần, cho nên ta muốn làm bài thơ này từ tên là (Nữ Thần Phú)!

Kinh thành có nữ tên là Mộ Dung Tuyết, hình vậy, phiến như kinh hồng, uyển như du long. Vinh diệu thu Cúc, hoa mậu xuân tùng. Phảng phất hề như khinh vân chi tế nguyệt, phiêu diêu hề như lưu phong chi về tuyết. Viễn mà nhìn chi, sáng như Thái Dương thăng ánh bình minh; bách mà sát chi, chúc như hoa sen ra sóng xanh.

Tiêm đến trung, dài ngắn hợp. Bờ vai như được gọt thành, eo đúng hện tố. Kéo theo gáy tú hạp, hao chất lộ ra. Dung mạo không gia, duyên hoa phát ngữ. Vần kẻ nga nga, tu mi liên quyền. Đan ngoài môi lẳng, răng trắng tinh bên trong tiên, đôi mắt sáng liếc nhìn, lúm đồng tiền phụ thừa quyền. Hoàn tư điểm đặt, nghi tình thể nhân. Nhu tình xước thái, mị vu ngôn ngữ. Kỳ phục khoáng thế, cốt như ứng đồ.

Khoác La y chi thôi sấn hề, nhị dao bích chi hoa cư. Mang kim thúy đứng đầu sức, điểm minh châu lấy diệu khu. Tiễn đi xa chi Văn lý, duệ vụ tiêu chi khinh cư. Vì U Lan chi phương ái hề, bộ trừ trừ Vu Sơn ngưng. Liền hốt yên tưng thế, lấy ngao lấy hi. Tả ý thái mao, hữu ám quý kỳ. Nhung cỏ tay trắng ngần vu thần hử hề, thái toan lại chi huyền chi."

Trần Hữu Tài hai tay sau lưng ngửa đầu nhấc ngực, leng keng mạnh mẽ từ phủ va chạm ở đây trái tim tất cả mọi người linh. Từ tính mà lại thâm trầm âm thanh như tự nhiên gấp khúc lương đầu, thật lâu không dứt bên tai, tinh tế thương thức, trong đầu không khỏi tạo thành tung bay phiêu như tiên thoát tục thanh nhã mà đứng vu đám mây nguyên viễn Ly Trần hiệu tiên tử, lượn lờ đáng người đáng về vạn ngàn, bỗng bênh mà tới xinh đẹp tuyệt luân!

Ở đây bất luận là nam hay nữ, là tài tử hoặc là võ tướng, mọi người đều lạc lối tại này hoa mỹ từ phú bên trong, đây là một loại ở cái thế giới này chưa bao giờ có từ phú hình thức, nhưng là nhưng như vậy chấn động lòng người, phảng phất mở ra thơ từ khác với một cái Thiên môn.

Nhìn mọi người khiếp sợ si mê trạng Trần Hữu Tài dào dạt đắc ý, thầm nghĩ trong lòng, nếu không phải cảm giác một hơi gánh vác thật sự là quá mệt mỏi, ta đem này (Lạc Thần Phú) toàn bộ gánh vác hù chết các người! Hắc Hắc. . . . Tào thực Tào đại nhân, tiểu tử mặc dù là trộm cướp nhưng chung quy cũng coi như là mở rộng, ngài trên trời có linh không nên trách tội tiểu tử!

"Thiên Cổ Độ Nhất Thi Từ! Ha ha. . . . Ta Đại Càn Quốc địa linh nhân kiệt, tài tử xuất hiện lớp lớp!"

Cửu công chúa là phản ứng đầu tiên lại đây, chỉ thấy nàng từ lên ghế đi xuống, cười ha ha, trên mặt là kích động hưng phấn mà vẻ mặt, qua nhiều năm như vậy Cửu công chúa một con đằm chìm ở cảm kỳ thư họa, Thi Từ Ca Phú trung không thể tự thoát ra được, tổng thể hy vọng có thể có như vậy một cái người đại tài có thể chinh phục nàng tâm, nhưng mà đến bây giờ vẫn đều chưa từng xuất hiện, trước mắt Trần Hữu Tài sẽ là mệnh trung chủ định người kia sao?

"Ba Ba Ba. . . ."

Tiếng vỗ tay sấm dậy, lại không khinh thị, nữ nhân tán thưởng, Nam nhân đổ kệ. . . .

"Đại Càn Quốc Thứ nhất tài tử Phi người Trần Hữu Tài mặc chúc!" Tiếng vỗ tay Cửu công chúa chạy tới Trần Hữu Tài trước mặt.

"Công chúa quá khen!"

Trần Hữu Tài thoáng khom lưng khiêm tốn nói.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Chồng Chất Nhiệm Vụ

Một bên Mộ Dung Tuyết đã sớm kích động không thể ức chế, chưa từng nghĩ đến Trần Hữu Tài như vậy ra sức. Bên tai vang vọng nổi lên sáng sớm hôm nay Trần Hữu Tài ở trong cửa hàng cùng mình theo như lời nói, (Nữ Thần Phú), đây là thuộc về mình thơ từ, đây là đầu heo đối hứa hẹn của mình, tựa hồ thật sự so với hẳn cho Cửu công chúa làm tốt rất nhiều!

Mộ Dung Tuyết hoàn toàn lâm vào ngọt ngào hải dương.

"Hiện tại dù sao không sánh được nhà người Tuyết nhi, không biết sau đó có cơ hội hay không có thể làm cho người làm một thủ so với này (Nữ Thần Phú) càng tốt hơn thơ từ cho ta!" Đột nhiên Cửu công chúa nhích tới gần Trần Hữu Tài, ở bên tai của hắn nhẹ nhàng mà nói rằng.

Trần Hữu Tài thân thể run lên, Cửu công chúa ý tứ là đang nói nàng có hay không có một ngày tại trong lòng hắn địa vị vượt quá Mộ Dung Tuyết sao? Sâu sắc mà liếc nhìn trước cái này xinh đẹp đến không hề tỳ vết Công chúa một chút, không khỏi vùng lên một cái cười khẩy: "Sao còn muốn xem Công chúa rồi!"

Cửu công chúa ánh mắt hơi ngưng lại tựa hồ đã hiểu Trần Hữu Tài ý tứ, xoay người hướng về chủ tịch vị mà đi.

"Quét qua Cửu công chúa!" Nhìn Cửu công chúa yêu kiều thướt tha bóng lưng, Trần Hữu Tài ở trong lòng quay về hệ thống mặc niệm.

Sau một khắc!

"Đình linh - hệ thống quét qua hoàn thành -

Quét qua đối tượng: Cổ Linh Nhi

Thân phận: Đại Càn Quốc Cửu công chúa

Vũ lực giá trị: 1

Trí lực giá trị: 98

Vận may giá trị: 80

Của cải giá trị: 30 vạn lạng hoàng kim

Mị lực giá trị: 100

Tiềm lực giá trị: 90

"

Trần Hữu Tài ở trong lòng phân tích Cửu công chúa số liệu, ngược lại là cùng mình trước đó đánh giá không có bao lớn khác biệt, chỉ là Cửu công chúa của cái giá trị thật tình dọa hắn nhảy một cái, mụ nó, vốn là cho rằng ngày hôm nay kinh doanh có lãi ba mươi ngàn lạng hoàng kim đã là người có tiền, ai biết người ta Cửu công chúa là của mình gấp mười lần, bất quá ngấm lại Cửu công chúa thân phận Trần Hữu Tài cũng là bình thường trở lại.

Hai người toàn bộ thân mật trò chuyện quá trình bị hết thấy quý tộc công tử tiểu thư nhìn ở trong mắt, lần này không còn ai dám khinh thị Trần Hữu Tài, chỉ bằng hắn cùng Mộ Dung Tuyết còn có Cửu công chúa quan hệ đặt tại này, nếu muốn tìm phiền phức cũng phải nhìn thực lực của mình.

"Được rồi! Ngày hôm nay yến hội đến đây chấm dứt, tại yến hội trung chúng ta may mắn thường thức được đến mấy vị đại tài tử đặc sắc đấu thơ, phía dưới chúng ta tiến hành hạ một hạng, cũng là chúng ta thích nhất mong đợi nhất một hạng - tiểu vật phẩm buổi đấu giá! Cùng ngày xưa quy tắc như thế, ai ra giá tiền cao quy ai!"

Cửu công chúa đứng ở chủ tịch vị lên lớn tiếng nói, tuy rằng cất lực khác chế, thế nhưng Trần Hữu Tài vẫn là cảm nhận được trong lời nói hưng phấn cùng kích động, nhìn lại một chút ở đây mọi người, bao quát Mộ Dung Tuyết ở bên trong dĩ nhiên một cái so với một cái hưng phấn, không khỏi Trần Hữu Tài có chút mong đợi!

"Tuyết nhi, kích động như vậy làm gì?" Trần Hữu Tài ngồi xuống trước tiên thăm dò ý tứ.

"Hi hi. . . . Ngươi đây liền không hiểu được đi! Một năm tài một lần giao dịch hội có thể đào đến không ít đồ tốt, nhớ tới là năm kia ta liền đập xuống tới một đối thủ trạc, ngươi xem, chính là đôi này : chuyện này đối với, nhiều năm như vậy ta đều mang theo, rất yêu thích đây! Không biết năm nay sẽ có niềm vui bất ngờ ra sao!"

Mộ Dung Tuyết trong mắt tràn đầy ngôi sao nhỏ, có chút kích động địa duỗi ra cái kia trắng như tuyết hai tay, Trần Hữu Tài lúc này mới chú ý tới trên tay nàng mang cái kia màu xanh biếc vòng tay.

"Ngày hôm nay kiện vật phẩm thứ nhất là đến từ Đỗ Tư Tư tiểu thư khăn tay, khăn tay trên có Đỗ Tư Tư tiểu thư tự tay viết thơ từ!" Theo một hàng bung bít kín vải đỏ mằm thị nữ đi tới, Cửu công chúa mở miệng, vừa cười nói rằng một bên mở ra tấm thứ nhất vải đỏ, ấn vào mí mắt chính là một tấm màu nhũ bạch khăn tay, khăn tay lên là màu đen chữ nhỏ, cách quá xa Trần Hữu Tài xem không phải Thái Thanh, thế nhưng cũng có thể loáng thoáng cảm giác được cái kia khăn tay lên tự vô cùng xinh đẹp tuyệt trần.

Trên thực tế Trần Hữu Tài không có chú ý đạt được chính là khoảng cách xa như vậy còn có thể loáng thoáng nhìn thấy cái kia màu đen tự có bao nhiêu trâu bò.

"Đỗ Tư Tư?"

Trần Hữu Tài nói nhỏ một câu, không khỏi nhớ tới ngày đó tại Thịnh Thế tửu lâu người gầy nói tới kinh thành tứ đại mỹ nữ, giống như thì có Đỗ Tư Tư, Tề Tướng con gái, mười phần bạch phú mỹ a!

"Bất quá tiếc nuối chính là ngày hôm nay Đỗ Tư Tư tiểu thư có chuyện trọng yếu không thể tham gia chúng ta Uyên Ương Lâu tụ hội, bản thân nàng biểu thị không yên tâm, cho nên liền đem chính mình bên người khăn tay giao cho ta bán đấu giá! Không biết vị công tử nào có hứng thú đây?" Cửu công chúa tiếp theo giải thích.

"Là Đỗ Tư Tư, Trời ạ! Ta trong mộng nữ thần!"

"Hắc Hắc. . . Bên người mang theo khăn tay? Không biết nếu như dùng cái này lỗ quần sẽ có cái gì cảm giác!"

"Cút! Đỗ nữ thần là hán có thể khinh nhờn!"

Cửu công chúa tiếng nói vừa dứt ở đây gia súc mỗi một người đều nhỏ giọng địa nghị luận đạo, âm thanh biết bao âm thanh lỗ màng, nghe được Trần Hữu Tài một trận lắc đầu, mục nó, mặc kệ tại cái gì triều đại con cháu quý tộc này đều là đi ở phía trước ngân nhân a!

"Định linh - hệ thống nhiệm vụ - ăn được Cửu công chúa đậu hũ, đập xuống chỉ ít ba loại vật phẩm, đem ở đây tới trâu bò một vị công tử ca triệt để đắc tội.

- ba loại nhiệm vụ hoàn thành trong đó tùy ý một hạng - tăng thêm cường độ thân thể một trăm phần trăm

- ba loại nhiệm vụ hoàn thành trong đó tùy ý hai hạng - thu được Tẩy Tủy Đan được một viên

- ba loại nhiệm vụ toàn bộ hoàn thành - Võ Giả đẳng cấp từ một cấp tăng lên đến Võ Giả cấp ba (không di chứng)

- ba loại nhiệm vụ đều không thể hoàn thành - chịu nhiệm vụ thất bại trừng phạt - tiểu kê kê rút ngắn 6 centimet (nhiệm vụ thất bại chồng chất công năng)

- nhiệm vụ bổ sung nói rõ - nhiệm vụ khen thưởng cũng có thể chồng chất

- nhiệm vụ hạn lúc - tiệc rượu trong lúc

"

Trong chớp mắt tại Trần Hữu Tài trong đầu vang lên hệ thống âm thanh đem hấn sợ hết hồn, bình tĩnh sau khi xuống tới theo hệ thống tuyên bố nhiệm vụ, Trần Hữu Tài tâm kinh hoảng không ngừng, sắc mặt càng ngày càng hồng, ngay sau đó khóe miệng không nhịn được đánh súc lên.

"Ngươi ma túy, vẫn đúng là hấn / mục / chính là (công tử bột đường thành hệ thống), thảo! Hèn mọn số sàng, phá sản còn có tự tìm phiền phức. . . . Đây không phải là muốn đòi mạng sao?"

Trần Hữu Tài sâu sắc địa hút vài khẩu khí có thể xem thoáng bình tĩnh một điểm, trong lòng một trận tức giận, vừa cùng Cửu công chúa quan hệ khá hơn một chút, sau đó ở kinh thành còn muốn dựa vào, hiện tại hệ thống cho hấn đi số sàng, Trần Hữu Tài phiền muộn không được, chỉ muốn tìm khối đậu hũ đâm chết.

Về phần sau hai cái càng là vô nghĩa cực điểm, mục nó, đem trong này tới trâu bò công tử ca đắc tội, còn muốn đập xuống chỉ ít ba cái vật phẩm, Trần Hữu Tài khí : tức giận cũng không biết nên nói cái gì cho phải, người ta hệ thống cũng là vì kí chủ phát triển các loại nỗ lực, này (công tử bột đường thành hệ thống) ngược lại tốt. . . . Nhưng là hết lần này tới lần khác phần thưởng kia lại là như vậy phong phú để hấn không đành lòng từ chối, huống chi còn có cái kia biến thái trừng phạt, nghĩ tới nghĩ lui chỉ có thể nuốt phục.

"Hệ thống có hay không tiếp thu nhiệm vụ?"

"Tiếp thu!"

"Đầu heo, người đang suy nghĩ gì đấy? Làm sao cảm giác người có điểm gì là lạ?" Mộ Dung Tuyết có chút tò mò nhìn Trần Hữu Tài con mắt, hi vọng từ đó tìm tới một điểm đầu mối.

"Hắc Hắc. . . Không cái gì, ta chỉ là đang nghĩ hôm nay là không phải có thể cho ta gia Tuyết nhi đập xuống một cái đồ tốt!" Trần Hữu Tài ôn nhu cười nói.

"Thật sự?"

Mộ Dung Tuyết có chút hưng phấn, bất quá lập tức trên mặt loé lên một tia thất lạc: "Những đồ vật này đều rất đắt! Người không có nhiều như vậy tiền!"

"Không nhất định chứ?"

Trần Hữu Tài nhướng mắt không tiếp tục nói nữa, toàn thân tâm nhin giữa trường tình huống phát triển.

"Trung công tử ra giá 3000 lượng bạc trắng, còn có so với giá tiền này càng cao hơn sao?" Cửu công chúa đứng ở trên đài lớn tiếng nói, trên mặt là nhàn nhạt nụ cười, tự tin phong thái không ngừng lập loè.

"Trung Vi là một ngọc xoa chứ? Đây vừa vỡ khăn tay liền bỏ ra 3000 lượng bạc!" Trần Hữu Tài bên tai truyền đến thanh âm một nữ nhân.

"Mụ điên người biết cái gì? Đây cũng là Đồ Tử Tử bên người khăn tay, 3000 lượng bạc căn bản là không phải rất nhiều, chúng ta nếu không phải vì đón lấy có thể đập xuống Cửu công chúa một vài thứ, đều muốn đập xuống tới! Nếu là người kinh thành tứ đại mỹ nữ một trong nói không chắc cũng có thể có đài ngọc này đây! Có thể người không phải!"

Khác một giọng nam truyền tới, Trần Hữu Tài không nhịn được cười một tiếng, mụ nó, này nói chuyện gia súc nhất định là Đồ Tử Tử miễn, như thế giữ gìn, những mỹ nữ này chính là được hoan nghênh a, một đồng lớn miễn, không khỏi nghĩ đến kiếp trước có chút đại minh tinh dùng qua đồ vật lập tức giá tiền trở gấp trăm lần ngàn lần không ngừng, cùng cái này là một cái đạo lý đi!

"Người. . ."

"Người cái gì. . . Xấu nữ nhiều tác quái, chính là đồ kị đồ nữ thần thôi!"

"Ô ô. . ."

~~~~~

"Được rồi, Đồ Tử Tử tiểu thư khăn tay đã bị người đập xuống tới, đón lấy thứ này phỏng chừng ở đây nữ tử hẳn là đều rất yêu thích." Cửu công chúa nhìn lướt qua dưới đây cái kia từng đôi chờ mong con mắt cười nói, lập tức mở ra cái thứ hai trên mâm vải đỏ, nhất thời mọi người chỉ cảm thấy trước mắt loé lên, định thần nhìn lại, thật lớn một viên màu xanh biếc bảo thạch cứ như vậy lẳng lẳng hiện ra ở trước mắt, lóe hào quang màu xanh biếc, quả thực thêm mùi ở đây hết thấy Nam nhân thái hợp kim nhân, cũng lóe sáng hết thấy lòng của phụ nữ.

"Đây là một viên thuần thiên nhiên lục trân châu, có rất ít! Nó là đến từ Tôn Lập Tôn công tử! Hiện tại bắt đầu ra giá, ai giá cả thăng chức đem quy ai rồi!" Cửu công chúa thoả mãn nhìn một chút người phía dưới cười nói, mỗi năm một lần quý tộc buổi đấu giá nàng đều có thể đại kiếm một bút, hết thấy giao dịch tiền một phần trăm là nàng chủ trì chi phí, còn lần này đồ tốt càng là nhiều vô cùng, không cần phải nói lần này có thể đại kiếm một khoản, nghĩ tới đây nụ cười càng thêm xán lạn.

Trần Hữu Tài rõ ràng cảm giác được một bên Mộ Dung Tuyết hô hấp tăng thêm, con mắt của nàng chăm chú nhìn trên đài chủ tịch lục trân châu một tia không muốn thả lỏng, không khỏi lắc lắc đầu, sát hấn muội, nữ nhân đối với những này hoàng kim châu báu cái gì sức chống cự căn bản là linh, này cùng Nam nhân đối với mỹ nữ không thể chống đối là một cái đạo lý.

"5000 lượng!"

Rốt cục có một người báo giá, là thanh âm một nữ nhân, vẫn rất êm tai, Trần Hữu Tài không khỏi có chút chờ mong quay đầu đi, không nhìn còn khá, nhìn quả thực có loại cảm giác Khang Đa a. . . Mụ nó, liên tính không có hai trăm cân cũng có 180 cân, mập như vậy mua trân châu làm gì? Lãng phí a. . . Trần Hữu Tài oán niệm rất nặng nghĩ đến, đi tới nơi này Đại Thế Đại Lục cũng có một quãng thời gian, nhưng là chính thật sự tuyệt sắc mỹ nữ cũng là gặp gỡ Cửu công chúa cùng Tuyết nhi hai người, ngược lại là xấu nữ thấy một đồng lớn, Trần Hữu Tài thế mới biết nguyên lai một đời trước thư trung ghi chép Hoa Hạ cổ đại Hoàng Đế có vài ngàn tân phi nhưng không muốn làm hạnh nguyên nhân...

"Từ công tử, ta muốn cái kia viên trân châu!" Đột nhiên một cái ã ã âm thanh vang lên.

"Ha ha. . . . Hào, 6000 lượng!"

Lập tức tục tăng tiếng cười truyền vào không một người lỗ tai.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Tàn Nhẫn Phiến Mặt

"Vị công tử này ra giá 6000 lượng bạc trắng! Còn có càng cao hơn sao?" Cửu công chúa cười nói.

Trần Hữu Tài đã chuẩn bị ra tay rồi, đầu tiên này vừa bắt đầu xuất hiện vật phẩm khẳng định rất tiện nghi, mặt sau càng ngày càng quý, đến thời điểm mua không nổi dẫn đến xong không được nhiệm vụ muốn khóc cũng không kịp, lại một cái chính là Mộ Dung Tuyết nhẫn đều xem trực, làm sao cũng không có thể làm cho nữ nhân của mình thất vọng a!

"1 0 0 0 0 hai!"

Trần Hữu Tài hô lớn một tiếng, trực tiếp bỏ thêm 4000 lượng, ngược lại 1 0 0 0 0 lượng bạc cũng là một trăm kim, trên người hắn 300 ngàn lượng bạc ni, như muối bỏ bể bé nhỏ không đáng kể.

"Đầu heo, ngươi làm gì? Ngươi có nhiều tiền như vậy sao?"

Mộ Dung Tuyết khần trương lời kéo Trần Hữu Tài cánh tay có chút sốt ruột nói rằng.

"Thảo! Ta cũng không tin, này Trần Hữu Tài ngã xuống đất là phương nào Thần Thánh, ngươi nói này thơ từ cái gì ta không sánh bằng ngươi, mụ nó, này bạc còn có thể không ngươi nhiều sao?"

"Đúng vậy. . . Nói như thế nào cũng là một cái nô tài, sẽ có 10000 lượng bạc? Chẳng lẽ là Mộ Dung Tuyết cho hắn? Nhưng là theo ta được biết Mộ Dung Tướng Quân đối Mộ Dung Tuyết quản rất nghiêm, nàng không có bao nhiêu bạc a!"

"Nhất định là tiểu tử này muốn kế tục làm náo động, cố ý tăng giá, hắn căn bản cũng không có 10000 lượng bạc!"

"Đúng đúng đúng. . . . Nhất định là!"

Mọi người đầu tiên là điên cuồng nghị luận, cuối cùng đến ra một cái kết luận, đó chính là Trần Hữu Tài căn bản là tại gạt người, hắn không có bạc, cho nên những này tà ác công tử các tiểu thư lẫn nhau trong lúc đó cười nhẹ một tiếng, chuẩn bị để Trần Hữu Tài xuất một chút xấu.

"Ngạch? Tại sao không có nhân báo giá?"

Trần Hữu Tài phát hiện tất cả mọi người tại nhìn mình có chút buồn bực nói, phải biết này viên lục trân châu lấy hắn xem ra căn bản là không ngừng 1 0 0 0 0 lượng bạc, cho nên hắn tài lập tức giá nhiều như vậy, nhưng là bây giờ dĩ nhiên không ai tăng giá, thật sự là có điểm bất ngờ!

"Hắc Hắc. . . Trần công tử, chúng ta đều không nên nghĩ muốn này viên trân châu rồi!"

"Đúng! Chúng ta không cần nữa! Ngươi giữ đi!"

"Cạc cạc. . ."

Từng đợt cười trên sự đau khổ của người khác tiếng cười.

Trần Hữu Tài cố ý trang rất kinh ngạc rất lúng túng rất oan ức đáng về, những con cháu quý tộc kia cười đến càng thêm tà ác, trong lòng đó là một cái sáng khoái a, mấy ngày này Trần Hữu Tài đẹp để đến đáng kinh ngạc thơ từ trực tiếp để đại danh của hắn ở trên tầng trong xã hội như sấm bên tai, một cái nô tài to lớn như vậy tài, hơn nữa còn phao lên Mộ Dung Tuyết, thậm chí quật Gia Cát Phong Minh mặt, điều này làm cho bọn họ những này tự cao thanh cao công tử bạn thân từng cái từng cái rất khó chịu, hiện tại rốt cục có cơ hội xem Trần Hữu Tài bêu xấu, từng cái từng cái đó là hết sức hưng phấn.

"Ngươi cái lộn chết đầu, ngươi muốn báo giá tại sao trước đó không nói với ta một tiếng? Hiện tại muốn cho ngươi bạc cũng không được!" Mộ Dung Tuyết tại dưới bàn tàn nhẫn mà giẫm Trần Hữu Tài một cước, phần hận nói.

"Hắc Hắc. . . Các ngươi xác định không báo giá? Thật sự sẽ không hối hận?" Trần Hữu Tài cười đến càng thêm tà ác, trên thế giới luôn có như vậy mấy cái ngốc × tự cho là mình rất thông minh, hơn nữa còn có như vậy một đám nào tàn tùy theo phụ họa, được rồi! Còn phải cảm tạ! Không có bang này ngốc xoa hắn làm sao có thể dễ dàng như vậy đập xuống đây?

Chủ tịch vị lên Cửu công chúa cũng là có chút bất đắc dĩ, dưới cái nhìn của nàng Trần Hữu Tài căn bản là không có khả năng có 10 ngàn chữ bạc, người

khác không rõ ràng, thế nhưng nàng biết rõ, liền tính Mộ Dung Tuyết đem trên người hết thấy tiền đều cho hán khả năng cũng là vừa liền phải đủ, Mộ Dung Tuyết tiền tiêu vật thiếu là tại cả toà kinh thành đều nổi danh, đương nhiên này con nhằm vào vụ thượng tầng con cháu quý tộc.

Mà bây giờ Trần Hữu Tài đột nhiên địa đột nhiên báo giá 10000 lạng, nhất định là muốn đem này trân châu giá tiền nhấc vừa nhấc, tuy rằng không biết hán mục đích làm như vậy là cái gì, thế nhưng từ hiện nay loại tình huống này đến xem tuyết đối là chuyển tăng đá đập phá chân của mình hành vi.

"Tại sao muốn đối với ta tốt như vậy đây? Này trân châu rõ ràng không ngừng 10000 lạng bạc đây!" Trần Hữu Tài bắt đắc dĩ bĩu môi, có chút bất đắc dĩ tự nhủ, lập tức xuất ra trong bữa tiệc hương về Cửu công chúa đi đến.

"Ha ha. . . Trần Hữu Tài, ngươi nếu là không có bạc liền trực tiếp nói xong rồi, không muốn làm lỡ đại gia thời gian, ta còn muốn hạt châu này đây!" Cái kia báo giá 6000 lạng bạc tục tăng hán tử ôm một bên phong tao nữ nhân cười ha ha.

"Đúng vậy! Không có bạc vẫn trang bức!"

Lại một cái sắc bén cay nghiệt âm thanh vang lên, âm thanh đầu nguồn chính là hán tử kia trong lòng ôm nữ nhân, nữ nhân đầy mặt khinh bỉ.

"Đi ngươi / mẹ / Hắc Mộc Nhi! Lão tử nếu như móc ra bạc ngươi đi ăn cứt a?"

Trần Hữu Tài tàn nhẫn mà quát nữ nhân kia một chút chửi ầm lên, hán xem như là phát hiện thế giới này không ít nữ nhân càng bị coi thường, lần trước thăng ngục kia × Phụng tá chính là, ngày hôm nay lại tới một cái!

"Ngươi. . ."

Tao nữ nhân muốn tàn nhẫn mà phản mạt trở lại, nhưng là nhưng trong lúc vô tình liếc về một bên Mộ Dung Tuyết, chỉ thấy Mộ Dung Tuyết chính đang dùng một loại phần nộ ánh mắt nhìn mình, không khỏi thân thể run lên, cái gì cũng không dám nói, Minh Phụng Lâu trung Mộ Dung Đại tiểu thư bởi vì nô tài kia dưới con nóng giận đập nhân năm mét sự tình nàng cũng không phải là chưa từng nghe qua, nhưng là con giận này lại nuôi không trôi, lập tức uốn éo cái kia yêu mị thân thể đã đã nói rằng: "Từ Lỗi, ngươi xem có người mắng ta!"

"Chuyện này. . . ."

Hán tử kia mặc dù coi như rất tục tăng, thế nhưng cũng lưu lại, vì một cái phá nữ nhân đắc tội Mộ Dung Đại tiểu thư thậm chí là Cửu công chúa cũng không có lời, cho nên chỉ là lúng túng cười không lên tiếng.

"Được rồi! Không cần nói nữa, Trần Hữu Tài ngươi không phải đập xuống này viên trân châu sao? Tới trả thù lao sau đó lấy đi trân châu!"

Thời khắc máu chốt Cửu công chúa cuối cùng mở miệng.

Trần Hữu Tài gật đầu, Cửu công chúa mặt mũi vẫn phải là cho.

Trên đài chủ tịch, Trần Hữu Tài sâu sắc địa hít một hơi cái kia mang theo Cửu công chúa mùi thơm cơ thể không khí không khỏi nhỏ giọng nói một câu: "Đây mới thực sự là mùi thơm cơ thể!"

Sau một khắc một tấm kim phiếu đã xuất hiện ở trong tay.

Không cần nói là dưới đây một chúng mắt to trừng mắt nhỏ vậy xem công tử tiểu thư bị kiểm chế, coi như là đứng ở bên cạnh Cửu công chúa đều không có thấy rõ Trần Hữu Tài này một tấm kim phiếu là từ chỗ nào đến.

Mọi người đương nhiên sẽ không tưởng đến tất cả những thứ này huyền cơ đều tại Trần Hữu Tài trên tay mang cái kia màu đen xem ra rất phổ thông nhẫn lên.

"Hắc Hắc. . . Cửu công chúa, đây là trăm lạng kim phiếu một tấm, ngươi xem một chút chân giả, không cần nói ta hại ngươi nga!" Trần Hữu Tài khê mỉm cười đem một tấm kim phiếu đưa tới.

Ngay sau đó trong đại sảnh tất cả xôn xao, ở đây công tử tiểu thư toàn bộ đều sôi trào, không có một người tin tưởng Trần Hữu Tài sẽ thật sự xuất ra tiền.

"Cửu công chúa, ngắm nghía cẩn thận, cái kia kim phiếu có thể là giả!"

"Đúng! Nhất định là giả!"

Trong lúc nhất thời các loại chửi bậy âm thanh.

Trần Hữu Tài cũng không nói chuyện, chỉ là khoe miệng vung lên độ cong càng thêm lớn, trong lòng thầm nghĩ, một đám không thể tiếp thu hiện thực ngục ×. Coi như là Mộ Dung Tuyết cũng không thể tin tưởng sự thực này, phải biết Trần Hữu Tài đến kinh thành thời điểm nhưng là một lượng bạc đều không có, sau đó nàng cho hán 1000 lạng bạc, nhưng là vậy cũng vền vẹn chỉ là 1000 lạng a, hiện tại này một tấm kim phiếu từ đâu mà đến.

Giờ khắc này Mộ Dung Tuyết đột nhiên phát hiện mình giống như thật sự coi thường Trần Hữu Tài, một cái hai cái kinh người sự có thể là trùng hợp, một lần hai lần tuyệt sát khả năng là vận khí tốt, nhưng là từ tiếp xúc đến bây giờ trên căn bản mỗi một lần Trần Hữu Tài đều sẽ cho nàng các loại kinh hi, làm

cho nàng mỗi lần tại cảm giác đã đem hẳn nghiền cứu thấu triệt đi sau xuất hiện nguyên lai chính mình vẫn dừng lại tại mặt ngoài.

Mộ Dung Tuyết là vừa tức phần lại hưng phần lại hiểu kỳ, vài chủng loại tình cảm chen lẫn ở chung một chỗ phức tạp!

Cửu công chúa cầm trong tay sáng lên lấp lánh kim tệ, trong đầu nghĩ tới nhưng là Trần Hữu Tài đến cùng là một cái hạng người gì? Tại sao tổng hội cho nàng dẫn đến kinh hi!

Bất tri bất giác chúng trung Cửu công chúa đối với một cái như thế nam nhân đã sinh ra hứng thú thật lớn, muốn nói vừa bắt đầu chủ yếu là bởi vì Trần Hữu Tài làm thơ rất tốt, muốn cùng hắn trở thành bằng hữu, như vậy hiện tại hoàn toàn là bởi vì Trần Hữu Tài thần bí mà đơn thuần muốn đi thăm dò cái này Nam nhân!

Chỉ là Cửu công chúa có biết hay không có câu nói gọi là: khi một người phụ nữ muốn nghiền cứu thấu triệt một cái Nam nhân thời điểm chính là luân hồi xuống mới bắt đầu.

"Như thế nào? Thật sự là giả?"

Nhìn Cửu công chúa nhìn chăm chăm kim tệ nửa ngày không nói lời nào Trần Hữu Tài cười hỏi.

"Thật sự!"

Cửu công chúa như trước có chút không dám tin tưởng, thế nhưng sự thực đặt tại trước mặt.

Theo chín công chúa nghĩ, dưới đáy nam nam nữ nữ không một cái lại mở miệng, từng cái từng cái chỉ cảm thấy trên mặt nóng rát đau, đây là bị Trần Hữu Tài tàn nhẫn mà phiến kết quả, đặc biệt là vừa mới cái kia tục tăng hắn từ cùng trong lòng ngực của hắn tao nữ nhân càng là mắt to mắt nhỏ.

"Hắc Hắc. . . Ta liền không khách khí ha!"

Trần Hữu Tài cười hi hi, đưa tay đem cái kia trên mâm đại trâm châu nắm ở trong tay, phảng phất thành một con đầu trắng rồi gà trống kiêu ngạo quét qua bốn phía, trong lòng đó là một cái sáng khoáy a, cho các người những này Quan Nhị Đại Phú Nhị Đại trang bức! Không phiến mặt của các người phiến ai?

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Đường Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Trường Tôn Vô Danh

Tại mọi người phiến muộn cảm tức dưới con mắt Trần Hữu Tài mang theo trâm châu đi xuống, tâm tình thật tốt.

Mọi người nhưng là có khổ nói không ra, vốn là này viên trâm châu liền tính bị người đập xuống chỉ ít cũng phải vài vạn lượng bạc, kết quả bởi vì bọn hắn không vật không để Trần Hữu Tài xấu mặt thật ra khiến hắn chiếm tiện nghi, từng cái từng cái trong lòng cực độ không thăng bằng!

"Tuyệt nhị, đưa cho người!"

Trần có mới đi tới Mộ Dung Tuyết bên cạnh cười nói, vốn tưởng rằng Mộ Dung Tuyết sẽ mở cò trong bụng, nhưng là nàng dĩ nhiên mặt lạnh lùng hừ lạnh một tiếng, Trần Hữu Tài nhúc trướng hỏi: "Thế nào?"

Nữ nhân sinh khí chính là như vậy không có dấu hiệu gì.

"Người có tiền tại sao không nói cho ta?" Mộ Dung Tuyết tàn nhẫn mà trừng Trần Hữu Tài một chút.

"Người không có hỏi ta a!"

"Không có hỏi thì không thể nói? Nói mau tiền là từ chỗ nào đến? Còn có tổng cộng bao nhiêu tiền?"

Trần Hữu Tài khẽ mỉm cười: "Đương nhiên là kiếm đến, ta sẽ nói cho người biết lúc xế chiều có cái người có tiền đi ta cái kia chẩn đoán bệnh, ta kinh doanh có lãi mấy chục vạn lượng bạc sao?"

"Cút! Lại gạt ta! Mấy chục vạn lượng bạc? Ai sẽ ngu như vậy a?" Mộ Dung Tuyết căn bản cũng không tin, tàn nhẫn mà quát Trần Hữu Tài một cái: "Buổi

tôi trở lại sẽ cùng người tính sổ!"

Mộ Dung Tuyết có chút ám muội, khiến người ta mơ tưởng viễn vông, buổi tối trở lại tính sổ? Chẳng lẽ là ở trên giường tìm bài? Hắc Hắc. . . .

Đón lấy Trần Hữu Tài đầy đủ cho thấy một cái trang bức nhân sĩ hẳn là có phẩm chất, xuất kỳ bất ý trung, thu đúng thời cơ lần thứ hai ra tay đập xuống một bộ vàng ròng chế tạo bút lông, bỏ ra vài vạn lạng bạc, còn lại 200,300 ngàn lạng bạc, buổi đầu giá vẫn còn tiếp tục, lại làm một cái tiểu kê kê xem như là bảo vệ!

"Đón lấy đồ vật là một quyển tên là (Kim Thương Bất Đảo ngự nữ thuật) bí tịch, nhà cung cấp từ chối tiết lộ họ tên!" Theo Cửu công chúa âm thanh, Uyên Ương Lâu phòng khách đều sắp muốn sảo nỏ, mục nó, dĩ nhiên là (Kim Thương Bất Đảo ngự nữ thuật), cùng hết thấy Nam nhân như thế Trần Hữu Tài cũng là kích động địa không thể ức chế, đối với nam nhân mà nói đồ vật này lực hấp dẫn tuyệt đối không thấp hơn châu báu đồ trang sức đối với nữ nhân lực hấp dẫn, ai không muốn trở thành làm một người có thể ở trên giường đem nữ nhân chinh phục mãnh nam, đặc biệt là những này từ sắc quá độ, mềm nhũn vô lực quý tộc công tử ca càng là như mảnh hổ nhìn chăm chăm linh dương, hận không thể trực tiếp đi tới đoạt!

"Bà nội, ta liền muốn nó rồi!"

Trần Hữu Tài cũng là đặc biệt kích động, có đồ vật này không nói chính mình tu luyện sau có thể có rất mạnh, chỉ là đem ra phối hợp với tính điểm liền có thể kiếm rất nhiều rất nhiều tiền, cho nên mới Trần Hữu Tài đã quyết định quyết tâm, coi như là dùng hết trên người hết thấy tiền tài cũng muốn đem này (Kim Thương Bất Đảo ngự nữ thuật) chiếm được.

"Ba mươi ngàn lạng!"

Đã có người không thể chờ đợi được nữa báo giá, Trần Hữu Tài theo tiếng nhìn lại, một cái gầy gò đến mức không thể lại sáu người trẻ tuổi, vừa nhìn chính là từ sắc quá độ hạng người, chẳng trách sẽ kích động như vậy cái thứ nhất báo giá.

"Năm mươi ngàn lạng!"

"Sáu mươi ngàn lạng!"

"Bảy mươi ngàn lạng!"

Mọi người dồn dập báo giá, không có một hồi công phu này (Kim Thương Bất Đảo ngự nữ thuật) cũng đã bị nhắc đến một trăm ngàn lạng bạc, chỉ còn lại ba người vẫn tại từ sắc không tha, Trần Hữu Tài như trước không có gọi giá, hẳn đang chờ còn lại người cuối cùng sẽ cùng hắn cạnh tranh.

"Mập mập, người đừng cãi cọ, thật sự không đi được thời điểm ta xem xong lại cho người xem!"

"Mã Lục, người xác định?"

"Đương nhiên, ta hai huynh đệ, ai mua không giống nhau!"

"Được rồi! Ta tặng cho người, nói chuyện với người có thể coi là vài!"

Một đoạn nhỏ giọng nói thầm thương lượng sau ở đây chỉ còn lại hai người cạnh tranh, một người là trên người mặc trường bào màu xám thật cao đại đại, vẻ mặt đầy lạnh lùng người trẻ tuổi, còn có một người là trên người mặc trường bào màu đỏ, khắp khuôn mặt diện bóng loáng người gầy!

"Tuyệt nhiên, người gầy kia còn có cái kia áo xám lạnh lùng nam là người nào? Vẫn rất có tiền đây!" Trần Hữu Tài tiếng cười hỏi một bên Mộ Dung Tuyết.

"Người gầy tên là Mã Lục, là kinh thành Mã gia Lục thiếu gia, tuy rằng đứng hàng thứ sáu, thế nhưng mặt trên năm cái đều là tỷ tỷ, cho nên Mã gia đối này duy nhất bé trai rất sủng, hơn nữa Mã gia rất có tiền, là kinh thành có tiếng bố Trang gia tộc, cho nên Mã Lục trên căn bản mỗi tháng đều có hơn mười vạn lạng bạc làm tiền tiêu vật, là kinh thành có tiền nhất mấy cái công tử ca một trong!"

Mộ Dung Tuyết oán niệm rất sâu nói rằng, lại nói nàng cũng rất phiền muộn, mỗi tháng tiền tiêu vật chỉ có như vậy mấy trăm một ngàn, liền tính vẫn tích góp cũng không có thể vỗ tới nơi này đồ tốt, tỷ như lần này tiểu vật phẩm giá cả nhắc đến mức rất cao, nàng chút tiền kia liền cạnh tranh một thoáng tư cách đều không có.

"Cái kia áo xám nam đây? Xem ra ngược lại là rất lạnh lùng!"

"Hắn là Thành Vệ Quân quân đoàn trưởng Trường Tôn Vô Danh! Ở kinh thành là có tiếng lãnh khốc nam, thế nhưng thực lực rất cường đại, Đế Quốc học viện diễn võ hội tốt nghiệp, có người nói tốt nghiệp cuộc thi thời điểm mười chiêu liền bỏ vào lúc đó đo lường giáo viên, được khen là trẻ tuổi một đời Thứ nhất cao thủ, cũng là kinh thành rất nhiều nữ tử tình nhân trong mộng! Hắn rất có tiền, nhưng giống như đều là chính mình kiếm được, thường thường ở bên ngoài tôi luyện, tăng cường thực lực đồng thời kiếm một ít tiền, tại những công tử này trung xem như là rất tốt rồi!"

Mộ Dung Tuyết cho cái kia áo xám nam rất cao đánh giá, Trần Hữu Tài không khỏi nhìn nhiều hắn hai mắt, xác thực có một cỗ khó có thể tới gần lạnh lùng cảm, cùng với một loại thâm nhập đến cốt tủy ngạo khí, còn có một chút mờ ảo cường giả khí.

"Quét qua Trường Tôn Vô Danh cùng với Mã Lục!"

Trần Hữu Tài ở trong lòng mặc niệm, nếu đón lấy đối thủ của mình chính là này một cái trong đó, như vậy trước tiên hảo hảo dò xét một thoáng đối

phương tình huống lại nói.

"Đình linh - Mã Lục quét qua xong xuôi -

Quét qua đối tượng: Mã Lục

Thân phận: Mã gia bố Trang trang chủ Mã Bố Lý con trai độc nhất

Vũ lực giá trị: 5

Trí lực giá trị: 75

Của cải giá trị: 16 vạn lạng bạc trắng

Vận may giá trị: 40

Mị lực giá trị: 15

Tiềm lực giá trị: 35

"

Mã Lục quét qua xong xuôi, Trần Hữu Tài không khỏi giật giật khóe miệng, vẫn đúng là mụ nội nó chính là bi kịch nam, được rồi, không cần suy tính!

Cùng lúc đó hệ thống âm thanh lần thứ hai vang lên

"Đình linh - Trường Tôn Vô Danh quét qua xong xuôi -

Quét qua đối tượng: Trường Tôn Vô Danh

Thân phận: Đế Quốc học viện diễn võ hệ Phó Viện Trường Lưu Bá Thiên con trai độc nhất

Vũ lực giá trị: 200

Trí lực giá trị: 90

Của cải giá trị: 15 vạn chiếc bạc trắng

Vận may giá trị: 80

Mị lực giá trị: 95

Tiềm lực giá trị: 96

"

Trần Hữu Tài trong mắt loé ra một tia kinh ngạc, sát. . . Đây Trường Tôn Vô Danh vũ lực giá trị dĩ nhiên đã đạt đến 200, đổi thành Võ Giả, nói cách khác đối phương có Võ Giả cấp năm thực lực, đây là Trần Hữu Tài đi tới dị giới gặp gỡ một người cường đại nhất người, không khỏi nhìn nhiều hai mắt.

Đột nhiên cái kia Trường Tôn Vô Danh hướng về Trần Hữu Tài bên này nhìn hai mắt, trong mắt tựa hồ có như vậy vẻ tươi cười.

"Mụ nó. . . . Cao thủ huynh a! Nhìn hai mắt liền phát hiện ta rồi!" Trần Hữu Tài ở trong lòng mắng to, bất quá càng kỳ quái hơn chính là Mộ Dung Tuyết nói này Trường Tôn Vô Danh là Thành Vệ Quân quân đoàn trưởng gia nhi tử, nhưng là hệ thống quét qua hắn dĩ nhiên là Đế Quốc học viện diễn võ hệ Phó Viện Trường Lưu Bá Thiên nhi tử.

Hắc Hắc. . . Khả năng cái kia quân đoàn trưởng là vui khi cha chứ? Trần Hữu Tài tà ác thầm nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Hoàng Tử Đăng Tràng

"110 ngàn lạng!"

Trường Tôn Vô Danh tàn nhẫn mà trừng Mã Lục một chút lớn tiếng nói, trong thanh âm là ý lạnh đến tận xương tủy.

Mã Lục vốn chính là một người bình thường, hơn nữa từ sắc quá độ thân thể liền người bình thường cũng không bằng, bị Trường Tôn Vô Danh vùng này có lực chấn nhiếp âm thanh sợ đến thiếu chút nữa ngã sắp xuống.

"Lục ca! Người không sao chứ!"

Mập mạp từ bên cạnh giúp đỡ một cái.

"Chuyện này. . . Hấn là ai vậy a?"

Mã Lục có chút sợ hãi hỏi, như bọn họ loại này có tiền không thực lực công tử ca sợ nhất chính là thực lực cường đại người, hiển nhiên cái hội nghị này trường bảo lạnh lùng người trẻ tuổi chính là một người như vậy.

"Vừa ta nghe, hấn là Thành Vệ Quân đoàn trưởng gia con trai độc nhất, đã từng Đế Quốc học viện diễn võ hệ Thứ nhất! Hai năm trước Đế Quốc diễn võ học viện sau khi tốt nghiệp liền biến mất rồi, có người nói đi ra ngoài lịch lãm, gần nhất mới trở về! Ta giống như không trâu chọc nổi!"

Mập mạp có chút bội phục nói rằng.

Mã Lục thân thể run lên, mặt nó, hấn đắc tội với người a! Trong lòng lo lắng muốn chết, thực lực cường hoành vẫn là trâu bò Quan Nhị Đại, lần này chết chắc. . . Hấn Mã gia tuy rằng rất có tiền, nhưng là tại quyền thế mặt trên kém xa lắm, có câu nói nói được lắm, có tiền không bằng có quyền, có quyền không bằng thực lực mình cường đại, này Trường Tôn Vô Danh độc chiếm sau khác biệt a.

"Miệng lớn. . . . Đại ca! Vừa nãy. . . . Vừa nãy thật có lỗi rồi! Ta không võ!" Mã Lục vội vàng nói khiếm, run thân thể thiếu chút nữa đều không có đứng lại.

"Hừ!"

Trường Tôn Vô Danh có chút khinh bỉ liếc mắt một cái Mã Lục, không để ý tí nào, chỉ là lạnh lùng hừ một tiếng.

Ở đây công tử ca đều là hơi sợ nhìn Trường Tôn Vô Danh một chút, người như vậy liền tính ở cái này quý tộc công tử ca nhiều như chó kinh thành cũng coi như là thượng đẳng quý tộc, không trâu chọc nổi! Tương Phản những quý tộc kia các tiểu thư từng cái từng cái liền phạm vào mê gái, thực lực cường đại, dũng mãnh bối cảnh, anh tuấn tướng mạo, lãnh khốc khí chất, quả thực chính là hoàn mỹ a. . .

"Người ma túy, trang lãnh khốc cũng có thể dùng để tán gái a!"

Trần Hữu Tài không khỏi cảm thán một câu, trong lòng nhức trúng tê dại, bà nội, cái này Trường Tôn Vô Danh xem ra chính là đi tới nơi này một cái lớn nhất cá, người như vậy tìm hấn để gây sự tuyệt đối là tự tìm đường chết, nhưng là phải muốn đập xuống này bản (Kim Thương Bất Đào ngự nữ thuật) hoàn thành hệ thống bố trí được nhiệm vụ phải đoạt đồ ăn trước miệng hổ.

Thảo! Hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng, ngành đập xuống đến, tập hợp đủ ba cái vật phẩm đồng thời còn có thể hoàn thành một kiện khác nhiệm vụ, khả năng cũng bị đánh một trận, bất quá có Tuyệt nhi cùng Cửu công chúa tại này hấn là sẽ không chết người, vì cường độ thân thể còn có Tẩy Tủy Đan liều mạng! Trần Hữu Tài tâm hung ác cắn cắn môi đã có tính toán.

"Trường tôn công tử ra giá 11 vạn lạng bạc, có hay không càng cao hơn?"

Cửu công chúa có chút chờ mong hỏi, đây đã là cuối cùng một món đồ, tại nàng trước đó phòng chừng hấn là không ngừng 11 vạn lạng bạc.

Ghế hạ không có âm thanh, có tiền không có can đảm tử, có lá gan tạm thời vẫn không có, Cửu công chúa có chút bất đắc dĩ nhìn lạnh lùng thiếu niên một chút, một thanh niên tuấn kiệt như vậy có thể tại ba, năm năm sau đó chính mình phu quân sẽ là hấn, nàng sinh ra ở Hoàng gia, từ nhỏ vận mệnh đã bị nhất định. . . Gã cho thực lực cường đại tướng mạo anh tuấn hấn cũng rất tốt. . . Nhưng là không biết tại sao nàng tâm có chút không cam lòng, càng kỳ quái hơn chính là dĩ nhiên không tự chủ được mà liếc Trần Hữu Tài một chút, tại sao trong lòng đối cảm giác của hấn càng tốt hơn một ít đây?

Trong lúc nhất thời Cửu công chúa xuất thần.

"Ha ha. . . . Ta thật giống như đến vẫn không tính là trị, cuối cùng cũng coi như đuổi tới rồi!"

Đột nhiên một cái sáng sủa tiếng cười truyền vào, mọi người định thần nhìn lại, chỉ thấy một cái tuổi chừng vì 2 khoảng 5 tuổi người trẻ tuổi đi đến, chỉ thấy người trẻ tuổi kia mặc trên người nông trường bảo màu vàng, thân hình cao lớn uy mãnh, cao thẳng đứng vững mũi, thâm thúy mà lại thần bí con mắt, độ dày vừa phải môi, nồng đậm ngăm đen lông mi, còn có cái kia đường viền rõ ràng khuôn mặt, được lắm yêu nghiệt mỹ nam!

Liền tính Trần Hữu Tài là nam nhân đều không khỏi cảm thán một câu người này rất đẹp đẽ.

"Tham kiến đại Hoàng Tử!"

Ở đây mọi người ngoại trừ Cửu công chúa bất ngờ toàn bộ cúi người xuống cung kính mà hô. Đương nhiên vẫn có một người ngoại lệ, đó chính là Trần Hữu Tài, bởi vì hần căn bản là không hiểu những này lễ tiết!

"Đầu heo, cúi đầu, đây là đại Hoàng Tử!"

Mộ Dung Tuyết khẩn trương lôi Trần Hữu Tài một cái, Trần Hữu Tài lúc này mới phản ứng lại thoáng khom lưng.

"Đại ca, sao ngươi lại tới đây?"

Cửu công chúa từ chủ tịch vị lên đi xuống, chỉ là nét mặt của nàng cũng không có quá nhiều nhiệt tình cùng kính hi, có chỉ là lạnh lùng. Trần Hữu Tài đặt ở trong mắt có một ít tính toán, này đại Hoàng Tử tựa như cùng Cửu công chúa quan hệ cũng không thể nào hảo.

"Ha ha. . . Cửu muội, chẳng lẽ không hoan nghênh Đại ca? Thật là nhiều năm không có tới, tưởng niệm đến hoàng, không nghĩ tới Cửu muội này buổi đầu giá vẫn như cũ hùng hực khí thế tiến hành!"

Đại Hoàng Tử mỉm cười nói, xem ra rất hợp ái cảm giác, nhưng là cho Trần Hữu Tài cảm giác là rất giả.

Trần Hữu Tài vẫn chú ý tới một cái hiện tượng, đó chính là Trường Tôn Vô Danh không biết lúc nào đã đi theo đại Hoàng Tử phía sau.

"Tuyết nhi, cùng ta nói một chút liên quan với đại Hoàng Tử tình huống!"

Trần Hữu Tài thấp giọng hỏi.

"Đại Hoàng Tử Cổ Thiết là Đại Càn Quốc có khả năng nhất kế thừa ngôi vị hoàng đế hai cái Hoàng Tử một trong, năm nay 26 tuổi, tốt nghiệp ở Đế Quốc học viện diễn võ hệ, cùng Trường Tôn Vô Danh một cái Ban, lúc đó là lấy đệ nhị thành tích tốt nghiệp, đầu tiên là Trường Tôn Vô Danh. Mà đại Hoàng Tử đáng giá nhất nhân xưng tán không phải vũ lực, mà là quân sự lên thiên phú, Đế Quốc quân thần là phụ thân ta, thế nhưng đại Hoàng Tử từ tốt nghiệp đến bây giờ trên căn bản mỗi một năm đều ở trên chiến trường, to to nhỏ nhỏ chiến dịch thắng rồi vô số trận, rất nhiều người đều xem trọng hần trở thành cái kế tiếp quân thần!"

Mộ Dung Tuyết nhỏ giọng nói, trong lời nói là bội phục sắc thái.

"Lợi hại như vậy?"

Trần Hữu Tài thì thảo tự nói, không khỏi ở trong lòng quay về hệ thống nói rằng: quét qua đại Hoàng Tử!

"Đỉnh linh - hệ thống quét qua xong xuôi -

Quét qua đối tượng: Cổ Thiết

Thân phận: Đại Càn Quốc đại Hoàng Tử

Vũ lực giá trị: 170

Của cải giá trị: 100 vạn kim

Trí lực giá trị: 99

Vận may giá trị: 85

Tiềm lực giá trị: 96

"

Quét qua xong sau Trần Hữu Tài liền dọa tè ra quần, 100 vạn kim, cái này cần bao nhiêu tiền a? Xưng là phú khả địch quốc cũng không quá đáng chứ?

"Đại Hoàng Tử, ta đã đập xuống (Kim Thương Bất Đảo bí tịch) rồi!"

Lúc này Trường Tôn Vô Kỳ đi theo đại Hoàng Tử bên cạnh nhỏ giọng nói, mà đại Hoàng Tử nhưng là tùy tiện tìm một vị trí ngồi xuống, nhân xem ra ngược lại là đỉnh sau đó không có cái gì kiêu căng.

"Ồ?"

Đại Hoàng Tử trong mắt loé ra một tia dị thái, tuy rằng thân thể của hần rất mạnh, lại là Vô Giả tứ cấp, thế nhưng nữ nhân thực tại không ít, đối phó lên cũng có chút vất vả, không nghĩ tới Trường Tôn Vô Danh như vậy hữu tâm, lập tức không khỏi có chút vui vẻ.

Trên thực tế Trường Tôn Vô Danh cùng đại Hoàng Tử tại khi còn bé chính là rất tốt bạn chơi, sau đó đến Đế Quốc học viện diễn võ hệ lại là một cái

Ban, hai người thiên phú đều rất cao, có thể nói là lúc đó Tuyệt Đại Song Kiều, võ học phương diện Trường Tôn Vô Danh thoáng thắng một ít, mà đại Hoàng Tử có nhanh nhẹn tư duy cùng khác hẳn với người thường quân sự đầu óc, trí lực lên hơn một chút.

Hai người đều vì thiên tài, có thể nói tình tảo nhưng nhớ, Trường Tôn Vô Danh trầm mặc ít lời thực lực cường hãn, vị đại tướng! Đại Hoàng Tử tài năng quân sự xuất chúng, bụng dạ cực sâu, là vị thống suất!

Mấy năm qua đại Hoàng Tử một mực ở ngoài chiến tranh, lập xuống hiển hách uy danh, mà Trường Tôn Vô Danh cũng là ở bên ngoài lịch lãm, có đồn đại xưng Trường Tôn Vô Danh lịch lãm là giả, kì thực vị đại Hoàng Tử bỏ một ít đối thủ cùng kẻ địch, hư giả tạo giả, chân chân thực thực cũng không có bao nhiêu nhân có thể phân rõ được, nhưng quan hệ của bọn họ xác thực rất tốt.

Những ngày qua hai người lại là không hẹn mà cùng trở lại kinh thành, tạo thành loại này suy đoán càng ngày càng tiếp cận hiện thực.

Trần Hữu Tài cách không phải quá xa, loáng thoáng đến lúc đó nghe thấy được, thì ra là như vậy, đánh tới vật này là vì lấy lòng chủ nhân, vốn là Trần Hữu Tài vẫn kỳ quái nì, như Trường Tôn Vô Danh lạnh như vậy khốc, một lòng truy cầu võ đạo người theo đạo lý là sẽ không gần gũi quá nữ sắc, thì làm sao có thể sẽ dùng giá cao đập xuống này (Kim Thương Bất Đảo ngự nữ thuật) đây? Lần này rốt cục có giải thích.

"Được rồi, buổi đấu giá kế tục, kiện vật phẩm cuối cùng - (Kim Thương Bất Đảo ngự nữ thuật), trường tôn công tử ra giá 110 ngàn lạng bạc trắng, còn có cao hơn sao?"

Trên đài chủ tịch Cửu công chúa lớn tiếng nói, trong mắt một mảnh vẻ chờ mong.

"Này đại Hoàng Tử chìm nổi quá sâu, có thể là một cái hảo thượng vị giả, nhưng tuyệt đối không thể làm một cái bạn thân! Hơn nữa Cửu công chúa cùng hần quan hệ cũng không được khá lắm!" Trần Hữu Tài ở trong lòng âm thầm phân tích, đối vị này lần đầu gặp mặt đại Hoàng Tử căn bản không có một tia hảo cảm.

"120 ngàn lạng!"

Đột nhiên tại tất cả mọi người cho rằng (Kim Thương Bất Đảo ngự nữ thuật) có lạc thời điểm Trần Hữu Tài mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Không Cho Mặt Mũi

Người ở chỗ này không khỏi như xem kẻ ngu si như thế nhìn Trần Hữu Tài, trước tiên không nói Trần Hữu Tài có hay không 120 ngàn lạng bạc, liền nói hiện tại hần đột nhiên báo giá, Trường Tôn Vô Danh khẳng định đắc tội, mà vừa nãy Trường Tôn Vô Danh đã nhỏ giọng nói thầm ra mua (Kim Thương Bất Đảo ngự nữ thuật) mục đích là vì đưa cho đại Hoàng Tử, Trần Hữu Tài lại còn là hống rồi chuyện tốt, đây không phải là liền đại Hoàng Tử đồng thời đắc tội sao?

Trần Hữu Tài cũng mặc kệ những này, chỉ cần đem (Kim Thương Bất Đảo ngự nữ thuật) đập xuống đến hần liền có thể trực tiếp hoàn thành hai cái nhiệm vụ, phần thưởng kia nhưng là sẽ có thay đổi tập võ tư chất nghịch thiên công hiệu, huống chi nếu như không làm như vậy làm không tốt tiểu kê kê liền rút ngắn 6 centimet, về tình về lý cũng phải đắc tội.

"Ta xem như là phát hiện, này Trần Hữu Tài chính là một người điên!"

"Đúng vậy. . . Thuần túy người điên! Thật sự coi chính mình có chút tài hoa liền ghé gớm? Chẳng lẽ không biết đại Hoàng Tử là người nào? Đế Quốc Tiểu Chiến Thần a!"

"Đúng vậy! Ta phỏng chừng Mộ Dung Tuyết muốn khóc, mục nó, tìm một cái như thế nô tài quả thực chính là Khang Đa."

"Mộ Dung Đại tiểu thư không có chuyện gì, giống như có đồn đại xưng đại Hoàng Tử đối Mộ Dung Đại tiểu thư thú vị!"

"Người không gạt ta?"

... .

Tiếng nghị luận dồn dập vang lên, lần này không có ai nghi vấn Trần Hữu Tài, chỉ là tất cả mọi người dùng liếc si ánh mắt nhìn Trần Hữu Tài.

"Đầu heo, ta thật có một loại muốn bóp chết của ngươi kích động!" Mộ Dung Tuyết nhớ quá tiểu một hồi, tiểu trước đây cỡ nào vô tri, trước đây luôn yêu thích gây sự, tổng thể cảm giác mình là kinh thành tối sẽ chọc cho sự gây rắc rối tình, ai biết ngày hôm nay tài roi lệ đầy mặt phát hiện, nguyên lai chính mình tại Trần Hữu Tài này đầu heo trước mặt quả thực liền như muối bỏ bể cũng không bằng.

Lần này coi như là đứng ở chủ tịch vị lên Cửu công chúa đều nhủu mảy, nàng cũng nghĩ không ra Trần Hữu Tài rốt cuộc muốn nháo loại nào, đây không phải là nói rõ phải đắc tội đại Hoàng Tử sao? Tuy rằng nàng đối đại Hoàng Tử cũng không phải là có hảo cảm, thế nhưng cũng không trở thành tại này trước mặt mọi người phát thể diện của hắn.

"Tiểu tử, ngươi là đang tìm cái chết! Đừng tưởng rằng chính mình sẽ làm hai bài thơ liền không biết trời cao đất rộng! Đắc tội không nên đắc tội người không ai có thể bảo vệ ngươi!"

Trường Tôn Vô Danh lớn tiếng quát lớn một tiếng, thượng vị giả khí tức bại lộ giương ra không bỏ sót, tại đại Hoàng Tử trước mặt ra vẻ đáng thương, đến trước mặt mình đến điều vô dương oai, Trần Hữu Tài sẽ ăn này một bộ?

"Ngốc ×! Đừng tưởng rằng đạt đến Vô Giả cấp năm liền rất thần kỳ, Đại Thiên thế giới cường giả có thêm đi, thật sự coi chính mình Thiên Hạ Vô Địch? Trang cái lòng!"

Trần Hữu Tài không chút nào khách khí : tức giận mắng, con mắt kiên định mà nhìn chăm chăm đối phương con mắt, chút nào không có lùi bước.

Trong nháy mắt toàn bộ Uyên Ương Lâu phòng khách bị một tầng hàn khí bao quanh, cái kia Trường Tôn Vô Danh lạnh lùng nhìn Trần Hữu Tài, trên mặt hàn quang tùy ý, quanh thân lạnh giá đến xương, đứng ở bên người hắn nam nam nữ nữ không khỏi sợ sệt hướng về mặt sau thối lui.

Trên thực tế lúc này Trần Hữu Tài cũng là khẩn trương không được, bởi vì thực lực của đối phương cùng thực lực muốn so với chính mình chính mình cường quá nhiều quá nhiều, nhưng là cái kia hệ thống khen thưởng thật sự là quá phong phú, vì khen thưởng đựng một cái, liền bính Trường Tôn Vô Danh không dám động thủ, liền bính đại Hoàng Tử vì biểu hiện khí độ cũng sẽ không thể nào, chỉ có thể để ở trong lòng.

"Ha ha. . ."

Đột nhiên Trường Tôn Vô Danh cười ha ha.

"Những năm này rất ít người dám như vậy cùng ta đối chọi gay gắt, ngươi là cái thứ nhất, hơn nữa còn là phế vật nô tài! Ha ha. . . Có phải hay không ta Trường Tôn Vô Danh rất nhiều năm không hề động thủ, người nào cũng dám khiêu khích?" Trường Tôn Vô Danh sâu sắc nhìn Trần Hữu Tài một chút trầm giọng nói rằng, bỗng nhiên một cỗ mạnh mẽ khí thế phóng lên trời, cả người giống như là một cái ra khỏi vỏ bảo kiếm lộ hết ra sự sắc bén, Trần Hữu Tài bỗng nhiên chịu đến một cỗ áp lực mạnh mẽ, thế nhưng như trước can đảm kiên trì không muốn lùi về sau một bước.

"Vô Danh, dừng lại!"

Đang lúc này đại Hoàng Tử mở miệng.

Bao quát Trần Hữu Tài ở bên trong hết thảy đều sẽ ánh mắt dời về phía đại Hoàng Tử, chỉ thấy đại Hoàng Tử từ trên ghế đứng lên, mặt mỉm cười hướng về Trần Hữu Tài đi tới.

"Ta là, Cổ Thiết! Ngươi nên chính là mấy ngày gần đây truyện rất hỏa tài tử kia, đúng rồi, (Trương Tiến Tửu) ta rất yêu thích!" Đại Hoàng Tử tốc độ nói chậm chậm mà bình thản, trên mặt không nhìn ra bất kỳ đoan nghi, nhưng càng như vậy Trần Hữu Tài càng cảm thấy đại Hoàng Tử đáng sợ, người như vậy lẫn mất xa xa mà được, bằng không thì liền chết cũng không biết chết như thế nào.

"Ha ha. . . Cảm tạ đại Hoàng Tử nâng đỡ."

Vốn tưởng rằng Trần Hữu Tài sẽ mừng rỡ con cháu quý tộc môn lại một lần nữa thất vọng, Trần Hữu Tài chỉ là nhân nhạ trả lời, ngữ khí rất lạnh lùng, tựa hồ là lười cùng đánh đại Hoàng Tử nói chuyện.

Đại Hoàng Tử trên mặt loé lên một tia không tự nhiên, mục nó, hắn đường đường đại Hoàng Tử cùng cầu nô tài này nói chuyện, đối phương dĩ nhiên còn giống như rất chán ghét, điều này làm cho chịu quen rồi tôn kính đại Hoàng Tử có chút không tự nhiên, trong lòng cũng là có chút không vui.

"Điện hạ!"

Mộ Dung Tuyết mở miệng, vì Trần Hữu Tài an toàn, nàng chỉ có thể điều tiết điều tiết.

"Tuyết nhi? Ta lần trước nhìn thấy ngươi vẫn là ba năm trước đây, này loáng một cái ba năm, những năm này tại Tây Quan khỏe? Vừa nãy lúc tiến vào không chú ý tới ngươi, ba năm không thấy, ngươi lại biến đẹp, ta đều nhanh nhận không ra rồi!"

Đại Hoàng Tử vừa nghe đến Mộ Dung Tuyết âm thanh, trên mặt loé lên một tia vẻ kích động, vững vàng bình tĩnh hắn dĩ nhiên sinh ra một tia cảm tình sóng chấn động, điều này làm cho Trần Hữu Tài sinh ra cảnh giác tâm ý, lấy một cái Nam nhân thứ bảy cảm hắn cho rằng đại Hoàng Tử khả năng là của mình tình địch.

"Cảm tạ!"

Ngược lại là Mộ Dung Tuyết chỉ giống bằng hữu như thế nói một câu cảm tạ, không có một chút nào nam nữ cảm tình cái loại này, Trần Hữu Tài không

khỏi thở phào nhẹ nhõm, cái này Cổ Thiết trường Soái, tâm cơ sâu, vẫn là Hoàng Tử, mà chính hắn không hề ưu thế, nếu như Tuyết nhi thật sự đối đại Hoàng Tử có chút ý nghĩa, vậy hắn Trần Hữu Tài nón xanh trên căn bản mang định.

"Tuyết nhi, không cần như thế xa lạ chứ?"

Cổ Thiết cười khổ nói, đáy mắt là vẻ thất vọng vè.

"Không có, đây nên có lễ tiết hay là muốn!" Mộ Dung Tuyết lắc lắc đầu cười nói.

"Được rồi! Đúng rồi, vị này Trần công tử là hắn gia đình nghe nói!" Đại Hoàng Tử hít sâu một hơi nhìn Trần Hữu Tài một chút tùy ý hỏi.

"Không phải, hắn là ta Nam nhân!"

Mộ Dung Tuyết một tay lấy Trần Hữu Tài cánh tay kéo lại, kiên định mà nói rằng.

Đại Hoàng Tử mặt trong nháy mắt liền kéo xuống, liền tính hắn lại có thêm khí độ, lại sẽ trang, tại chính mình chính tai nghe được nữ nhân của mình yêu thích những khác Nam nhân lúc, hơn nữa cái này Nam nhân vẫn là một cái nô tài, hắn cũng sẽ phần nộ cùng tan nát cõi lòng.

Đương nhiên Trần Hữu Tài mình cũng không nghĩ tới Mộ Dung Tuyết sẽ như vậy kiên định mà đem chính mình giới thiệu đi ra ngoài, phải biết tại Đại Càn Quốc, rồi cùng Hoa Hạ cô đại như thế, lập gia đình muốn chú ý môn đăng hộ đối, lúc này căn bản không có tư cách phối hợp Mộ Dung Tuyết, nhưng là Tuyết nhi vẫn là không sợ gian nguy không sợ cười nhạo, dứt khoát kiên quyết đối mặt!

Phần này chân tình để Trần Hữu Tài cảm động, loại này cảm động là kiếp trước kiếp này chưa từng cảm nhận được, trong lúc nhất thời nhu tình vạn ngàn, một cái tay chăm chú địa bắt lại nàng tay, chỉ muốn cùng nàng đến già đầu bạc nghiêng người dựa vào bãi cát xem tà dương.

"Rất tốt! Chúc mừng!"

Đại Hoàng Tử hoãn nửa ngày tài hoãn quá tài, rất không tự nhiên phun ra hai chữ. Trong lòng vẫn ôm cuối cùng một tia may mắn, đó chính là Mộ Dung Tuyết lo lắng hắn sẽ thương tổn Trần Hữu Tài mới có thể nói hắn là nàng Nam nhân.

"Cảm tạ!"

"Trần công tử, không biết có thể hay không cho ta một bộ mặt đem cái kia bản (Kim Thương Bất Đảo ngự nữ thuật) tặng cho Trường Tôn Vô Danh đây!" Đại Hoàng Tử nói một cách lạnh lùng đạo, con mắt chăm chú nhìn Trần Hữu Tài, thâm thúy nhãn mô trung là đến từ Cửu U vạn năm hàn băng.

"Hệ thống đưa ra - nhiệm vụ hoàn thành một cái -" theo trong đầu hệ thống đưa ra âm thanh, Trần Hữu Tài biết mặc kệ thế nào đại Hoàng Tử đã đắc tội! Cái kia cũng không cần phải nể tình, lập tức cười nói: "Ngượng ngùng, đại Hoàng Tử, ta cũng coi trọng cái kia bộ (Kim Thương Bất Đảo ngự nữ thuật) rồi! Liền để ta cùng Trường Tôn Vô Danh cạnh tranh đi! Dù sao cũng là buổi đầu giá!"

"Hừ! Hi vọng ngươi có thể xuất ra có đủ nhiều tiền!"

Đại Hoàng Tử rốt cục không nhịn được tức giận trong lòng, lạnh lùng địa hừ một tiếng, nhìn chăm chăm Trần Hữu Tài một chút phẩy tay áo bỏ đi. Hắn không phải là không muốn đối phó Trần Hữu Tài, mà là không có ở đối thời gian trong gặp phải.

"Đầu heo, ta đều điên rồi, ngươi nói một chút, ngươi mới đến kinh thành mấy ngày, này đều chọc bao nhiêu người. . . Tại tiếp tục như vậy ngươi sẽ có nguy hiểm!" Đại Hoàng Tử quay người lại Mộ Dung Tuyết sắc mặt liền trở nên rất khó coi, trong lòng đó là lo lắng muốn chết, Trần Hữu Tài rồi cùng trẻ con miệng còn hơi sữa như thế, tại sao có thể không cho nàng lo lắng.

"Ngươi còn không giống nhau?"

Trần Hữu Tài đảo cặp mắt trắng dã đẹp để nói rằng, lại nói cũng là chỉ là hiện tại, cho hắn thời gian, không cần mấy ngày, những người này đều là Phù Vân.

"Ngươi. . ."

Mộ Dung Tuyết sắp bị tức chết, ngôn ngữ lực lượng không chút nào có thể phát tiết tức giận trong lòng, không khỏi dùng chân tàn nhẫn mà giẫm Trần Hữu Tài chân.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Hoàn Thành Nhiệm Vụ

"Trần công tử ra giá 120 ngàn lạng bạc, còn có càng cao hơn sao?" Cửu công chúa lớn tiếng nói, ánh mắt lại là hướng về Trường Tôn Vô Danh nơi nào nhìn lại.

"130 ngàn lạng!"

Trường Tôn Vô Danh sâu sắc địa hút vài khẩu khí, cổ nén trong lòng cái cổ này giết người dục vọng lạnh lùng nói.

"Hắc Hắc. . . 15 vạn lè một hai!"

Trần Hữu Tài âm hiểm cười nói, ngược lại hắn biết Trường Tôn Vô Danh trong tay chỉ có 150 ngàn lạng, nếu như vậy nhiều một lượng bạc không phải được rồi? Chẳng những có thể đập xuống đồ vật, còn có thể đem điều này trang bức tiểu tử tức chết đi được, có sao mà không làm.

"Ngươi!"

Trường Tôn Vô Danh mặt đều tái rồi, ngươi ma túy, hắn liền 150 ngàn lạng bạc, nhưng là tiểu tử này dĩ nhiên ra giá 150 ngàn lạng một lượng bạc, nói rõ cùng hắn đối nghịch, hơn nữa đối phương còn giống như là cố ý, cầu nô tài này làm sao biết hắn cũng chỉ có 150 ngàn lạng bạc đây? Trường Tôn Vô Danh sau lại phiền muộn lại phần nộ.

Trường Tôn Vô Danh sắp tức chết, nếu không phải đại Hoàng Tử chăm chú địa lôi hắn thật không biết sẽ làm xảy ra chuyện gì được.

Trần Hữu Tài cũng mặc kệ những này, ngày hôm nay chính là liều mạng cũng phải đem này ba cái nhiệm vụ hoàn thành, sau đó đạt được hệ thống khen thưởng, có Tẩy Tủy Đan, có cường độ thân thể, còn có Võ Giả cấp ba thực lực, hắn cũng chưa có cái gì phải sợ.

"150 ngàn lạng một lượng bạc! Có hay không so với giá tiền này càng cao hơn?" Cửu công chúa nhìn lướt qua mọi người cười hỏi, nhưng trong lòng thì có chút thấp thỏm, Trần Hữu Tài có thể xuất ra những này bạc sao?

Mấy giây quá khứ, không có một người hé răng, mọi người đều đang ngó chừng Trần Hữu Tài, chờ mong hắn tiếp đó sẽ cho bọn hắn dẫn đến kì tích như thế nào, không biết làm sao, hiện tại bị Trần Hữu Tài tả một lần hữu lại một lần trùng kích trái tim, bọn hắn lúc này trong lòng có loại cảm giác, đó chính là Trần Hữu Tài thật sự có thể xuất ra những này bạc.

Trần Hữu Tài khải khải, ưỡn ngực hướng về trên đài đi đến, trong tay đã nhiều thêm 15 tấm ngân phiếu, trong lòng rất gấp gáp, đón lấy còn có càng chuyện nguy hiểm muốn làm!

"Trần Hữu Tài, không nghĩ tới ngươi biết cái này sao có tiền! Thật sự muốn biết số tiền này làm sao tới, nếu như khi hoa phở có thể như thế kiếm tiền, đánh ngày mai ta cũng đi khi hoa phở rồi!"

Cửu công chúa nhìn Trần Hữu Tài trên tay kim phiếu không khỏi hỏi.

"Cùng Công chúa mấy trăm ngàn kim so với, ta này kém xa!" Trần Hữu Tài cười nói, nói liền đem kim phiếu đưa tới, sau một khắc ngay Cửu công chúa tiếp nhận kim phiếu trong nháy mắt, Trần Hữu Tài trong mắt lộ ra một tia tinh quang, trong khoảnh khắc đó trực tiếp bắt được Cửu công chúa tay.

Đằng địa một thoáng, Cửu công chúa đồ mặt, đáy mắt là khiếp sợ cùng phần nộ, nàng chính là muốn phá đầu cũng sẽ không nghĩ đến Trần Hữu Tài dĩ nhiên gan lớn đến như vậy nghịch thiên mức độ a. . . . Ăn nàng đầu hủ? Cửu công chúa chỉ cảm thấy một trận choáng váng đầu, nàng đứng phải người điên, kế tiếp là thẹn thùng cùng tức giận, không khỏi nhìn ghé hạ mấy người, phát hiện bọn họ không có dị dạng có thể xem thờ phào nhẹ nhõm.

"Buông ra!"

Cửu công chúa tinh thần hồi phục, lạnh lùng nói.

"Hắc Hắc. . . . Cửu công chúa, tay của ngươi thật sự hảo hoạt!" Trần Hữu Tài cười nói, ở bên ngoài không có một vẻ khản trương, nhưng là tâm đến sắp nổ huyệt, hắn đây là đang đùa lừa, tại đánh bạc, một cái không cẩn thận khả năng chính là nhân thủ dị nơi.

"Ngươi biết ngươi đã phạm vào tru cửu tộc tội lớn sao?"

Cửu công chúa nhìn Trần Hữu Tài trên mặt không có một vẻ khản trương sợ sệt không khỏi nói rằng, trong lòng càng là kỳ quái muốn chết.

"Cửu công chúa, lần trước tại nhìn thấy của ngươi trong nháy mắt đó, ta thất thần, của ngươi mỹ là như vậy kinh tâm động phách, của ngươi mỹ là như vậy càn Thiên Nhân, của ngươi mỹ thực như vậy không dính khỏi bụi trần gian. Lại sau đó gặp lại ngươi làm họa, trông rất sống động họa trung thông cảm nhiệt tình cùng kỳ vọng, căn bản không cùng ngươi lãnh diễm bề ngoài tương xứng, tại họa trung ta tựa hồ thấy được ngươi cái kia phân ngấm vào trong xương kiêu ngạo, cùng cái kia phân chỗ cao lạnh lẽo vô cùng cô tịch, ta có thể cảm giác được ngươi muốn tìm một cái chân chính hiểu của ngươi nhân. . . . Sau khi trở về, trong đầu đều là nhớ tới của ngươi một cái nhũ mây một nụ cười, giống như là tẩu hỏa nhập ma như thế. Vừa nãy ngươi lại một lần nữa dùng cái kia khuyên quốc Khuyên Thành dung nhan cùng cái kia không gì sánh kịp khí chất làm cho ta thất thần tại tình mê trong hải dương, cho nên không tự chủ được nắm chặt rồi tay của ngươi! Thật có lỗi!"

Trần Hữu Tài thâm tình nói rằng, nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn Cửu công chúa đôi mắt. Loại này rất giả tuy rằng rất khó khiến người ta tin tưởng, nhưng là nữ nhân rất yêu thích, Cửu công chúa khẳng định cũng không ngoại lệ!

Cửu công chúa mặt càng ngày càng hồng, lớn như vậy, tuy rằng có rất nhiều người truy cầu nàng, thế nhưng như vậy rõ ràng biểu lộ vẫn là lần đầu nghe thấy, một loại cảm giác khác thường đầy dẫy trong lòng, là thẹn thùng, là tức giận hoặc là phức tạp thiếu nữ tình cảm, Cửu công chúa mình cũng không thể khẳng định, thế nhưng Cửu công chúa biết nàng đã không phải là tức giận như vậy.

"Bất kể nói thế nào, ngươi đã phạm vào sai, nếu là ta đưa ngươi khinh bạc chuyện của ta nói ra, ngươi suy nghĩ một chút thì như thế nào?" Cửu công chúa tựa như cười mà không phải cười nói rằng xem, liên tính không tức giận nàng cũng sẽ không tùy tiện buông tha Trần Hữu Tài.

Trần Hữu Tài âm thầm thở phào nhẹ nhõm, này đầu hũ rốt cục ăn vào, hơn nữa không cần chặt đầu, phía sau lưng đã sớm mồ hôi lạnh tràn trề, nguyên lai cảm mạo của mình nói gọn lúc như vậy đâm chọc. Nhưng là còn chưa kịp thở ra một hơi liền nghe đến Cửu công chúa cái kia jin trá âm thanh, không khỏi thầm mắng, không hổ là cao thông minh, mục nó, lúc nào đều sẽ không bỏ qua một tia cơ hội, lập tức trực tiếp hỏi: "Nói đi, muốn ta thế nào bởi thường người?"

"Sau đó vì ta vô điều kiện làm ngũ bài thơ từ, không nói mỗi cái chất lượng đều có thể so với (Trương Tiến Tửu) cùng (Nữ Thần Phú), thế nhưng cũng không có thể kém xa lắm! Ngươi có thể đáp ứng ta sao?" Cửu công chúa cười nói.

"Có thể! đương nhiên có thể!"

Trần Hữu Tài còn tưởng rằng việc ghé góm gì, nguyên lai vẫn là làm thơ từ, Hắc Hắc. . . Đòi trước chính là dựa vào tiểu thuyết ăn com, vì đề Cao Văn bút tài hoa, cái gì thành ngữ điển cố, ngôn ngữ danh ngôn, thơ từ ca khúc cái gì chính là các loại bối, tuy rằng trung gian có thể tìm tới (Trương Tiến Tửu) cùng (Lạc Thần Phú) loại này đẳng cấp thơ từ khả năng không lớn, thế nhưng cách biệt không xa vẫn là có không ít.

"Không muốn vui vẻ quá sớm, ngươi còn muốn trả lời ta một cái vấn đề!"

Cửu công chúa trên mặt lộ lên một tia âm hiểm nụ cười, xem Trần Hữu Tài không khỏi run rẩy thân thể, mục nó, liền biết không nhẹ nhàng như vậy, cái này Nữ Chư Cát không phải là dễ đối phó như vậy hảo thảo nã, thế nhưng chỉ cần sẽ không bị mất đầu Quan ngục giam, cái khác tiếp theo bái!

"Ngươi là làm sao cho tới nhiều tiền như vậy?" Cửu công chúa có chút tò mò hỏi.

"Chuyện này. . . ."

Trần Hữu Tài nhức trướng, cũng thật là sợ điều gì sẽ gặp điều đó, này nếu như không nói khẳng định không được, nói, mục nó, vậy sau này cái kia tính điểm tự mình nghĩ nhiều chụp một điểm tiền độ khả thi liền không lớn.

"Nói a! Chẳng lẽ là trộm là cướp?" Cửu công chúa càng thêm tò mò.

"Được rồi, ta nói, tiền này là ta ngày hôm qua mở cửa tiệm một ngày kiếm!"

"A?"

Cửu công chúa bị kinh hãi, phải biết đã từng nàng cũng lái qua điểm, chuẩn bị kiếm chút tiền, nhưng là mở ra nửa năm, ngược lại là bồi không ít, ở kinh thành mở cửa tiệm đêm không xuê, có ai có thể dễ dàng như vậy thành công a! Nhưng là Trần Hữu Tài dĩ nhiên một ngày kinh doanh có lãi chỉ ít 20 vạn lượng bạc rồi! Thế này thì quá mức rồi! Ngược lại Cửu công chúa là không thể nào tin được, không khỏi trong mắt dị thái hỗn thành một chủ hảo quang chăm chú mà nhìn về phía Trần Hữu Tài, muốn đem hân triệt để nhìn thấu.

"Hắc Hắc. . . ."

Trần Hữu Tài cũng không biết nói cái gì cho phải, chỉ có thể lúng túng cười cười.

"Nếu nếu như vậy, ngươi một tháng lẽ ra có thể kiếm rất nhiều rất nhiều tiền, đến thời điểm ta chia hoa hồng cũng sẽ có rất nhiều đi!" Sau một khắc Cửu công chúa kích động, nếu như Trần Hữu Tài không có lừa nàng, như vậy nàng lần này thật sự phát tài rồi.

"Thật là một tiểu tham tài!"

Trần Hữu Tài nhỏ giọng địa nói thầm nói.

"Ngươi nói cái gì?"

"Cửu công chúa, phía dưới những người kia đều đang nhìn hai người bọn ta nì, ta có thể đi chứ?" Trần Hữu Tài bất đắc dĩ nói, nói một cái tay đã đem bên cạnh (Kim Thương Bát Đảo ngự nữ thuật) sủy ở tại trong lòng.

Cửu công chúa lúc này mới phản ứng lại, tiểu đồ mặt lên sau liền trở nên lạnh lùng đoan trang, xem Trần Hữu Tài không khỏi cảm thán, nữ nhân thiện biến tốc độ thực sự quá nhanh, xoay người hướng về ghế hạ đi đến!

"Định lĩnh - hệ thống đưa ra - cái thứ hai cái thứ ba nhiệm vụ hoàn thành - thu được nhiệm vụ khen thưởng "

Hệ thống thanh âm lạnh lùng rốt cục để Trần Hữu Tài thở phào nhẹ nhõm, lần này là ba cái tiểu nhiệm vụ tổ hợp lại cùng nhau tổ hợp nhiệm vụ, sau khi hoàn thành khen thưởng thật sự là quá phong phú rồi!

Đột nhiên Trần Hữu Tài trên mặt loé lên một tia vẻ khiếp sợ, kế tiếp là mừng như điên, mặt nó, cũng thật là trong nháy mắt tăng lên thực lực, giờ này khắc này hẳn rõ ràng cảm giác được trong cơ thể trong chớp mắt xuất hiện vô cùng lực lượng, toàn thân huyết dịch đều tại vui vẻ lưu động, hơn nữa ở đan điền nơi còn có một đoàn khí thể chậm rãi lẫn lộn, tất cả dấu hiệu đều phản ánh hẳn đã là Vô Giả cấp ba rồi!

Trong nháy mắt Trần Hữu Tài có một loại muốn khóc kích động, từ lúc đi đến này thế giới khác, lại là khi quy công, lại là làm hoa nô, bị người cười nhạo bị người khi dễ, nghiên cứu nguyên nhân căn bản nếu không có thực lực, ngày hôm nay rốt cục thì thủ đến vận may ra! Không khỏi Trần Hữu Tài ở trong lòng quay về hệ thống nói rằng: "Toàn thân quét qua kí chủ!"

"Kí chủ họ tên: Trần Hữu Tài

Thân phận: không biết

Giới tính: nam

Tuổi tác: 21

Của cải: một trăm ngàn linh ba mươi hai lạng bạc trắng

Vũ lực giá trị: 120

Vận may giá trị: 65

Năng lực học tập giá trị: 78

Trí lực giá trị: 90

Mị lực giá trị: 65

Tiềm lực giá trị: 99

"

Không hề bất ngờ, tại vũ lực giá trị nào một khoản tăng thêm rất nhiều rất nhiều, tâm tình kích động sau khi càng là chờ mong ghê gớm, cái kia Tẩy Tủy Đan hiệu quả lại là thế nào? Cường độ thân thể tăng thêm trăm phần trăm da dày trình độ lại là thế nào? Những này cũng chờ đợi hẳn nghiệm chứng.

"Ừm?"

Đại Hoàng Tử cùng Trường Tôn Vô Danh đồng thời ngẩng đầu, ánh mắt lấp loé nhìn chăm chăm chính đi xuống đến Trần Hữu Tài, trong lòng chấn động tột đỉnh, mới vừa rồi còn là người bình thường, làm sao trong chớp mắt khí tức tăng cường nhiều như vậy, đều đạt đến Vô Giả cấp ba đẳng cấp rồi!

Trần Hữu Tài đến cùng là ai? Tại sao muốn ẩn giấu thân phận đi Mộ Dung phủ làm nô tài! Mà bây giờ lại là nguyên nhân gì để hắn bại lộ?

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Thống Khổ Tẩy Tủy

Hai người liếc nhau một cái, trong mắt là tương đồng khiếp sợ cùng sát ý. Phải biết tại Đại Càn Quốc cái này tiểu nhân : nhỏ bé không thể lại tiểu nhân : nhỏ bé tam đẳng tiểu quốc, ngoại trừ tại Đế Quốc học viện diễn võ hệ có thể học được thuần khiết võ học, những người khác là không có cơ hội càng không có tư cách trở thành Vô Giả, coi như là quý tộc cũng không có tư cách!

Đại Càn Quốc là trên đại lục một cái bé nhỏ không đáng kể tam đẳng phụ thuộc tiểu quốc, toàn bộ Dị Thể Đại Lục nắm giữ Nam Bắc Đại Lục, Cửu U rừng rậm cùng với Vô Tận Chi Hải tứ đại khu vực, Nam Bắc Đại Lục sinh hoạt chính là nhân loại, Cửu U trong rừng rậm là các loại yêu thú dã thú, Vô Tận Chi Hải nơi sâu xa có người nói có một ít hải tộc sinh vật.

Trần Hữu Tài vị trí Dị Thể Đại Lục tên là Vũ Phá Đại Lục, rất lớn rất lớn độ dài, cường giả như mây. Sở dĩ Đại Càn Quốc xem ra rất phổ thông, giống như là Hoa Hạ cổ đại cái loại cảm giác này nguyên nhân chủ yếu là Đại Càn Quốc đẳng cấp quá thấp.

Trên đại lục tổng cộng có to to nhỏ nhỏ quốc gia thành ngàn hơn trăm, trong chuyện này bao quát một cấp siêu cấp Đế Quốc bốn cái, theo thứ tự là Lôi Ngao Đế Quốc, Thương Ưng Đế Quốc, Cuồng Bạo Đế Quốc cùng với Thương Khung Đế Quốc, mà mỗi một cái một cấp Đế Quốc sẽ có mười cái Nhị Cấp phụ thuộc Đế Quốc, mà mỗi một cái Đế Quốc Cấp Hai phía sau lại sẽ có hơn trăm cái cấp ba phụ thuộc tiểu quốc.

Loại này tầng tầng vây quanh, từ nhỏ đến lớn Đế Quốc chế độ cùng Hoa Hạ cổ đại Thương Chu rất giống.

Mỗi một cái tam đẳng phụ thuộc tiểu quốc chỉ có thể nắm giữ quân đội 200 ngàn, nhân khẩu không được vượt quá ngàn vạn, Võ Giả con số không thể vượt quá một ngàn người. Mỗi một cái nhị đẳng nước phụ thuộc chỉ có thể nắm giữ quân đội 500 ngàn, nhân khẩu không được vượt quá 50 triệu, Võ Giả con số không thể vượt quá 10 ngàn người! Mà mỗi một cái siêu cấp Đế Quốc thì lại không hạn chế.

Sở dĩ chế độ như vậy quy tắc mục đích cuối cùng vẫn có thể càng tốt hơn quản hạt, có lợi cho siêu cường quốc nằm ở tuyệt đối quyền uy vị trí, mà sẽ không xuất hiện Hoa Hạ cổ đại Thương Chu cái loại này các nước chư hầu thế lực quá to lớn cuối cùng tạo phản tình cảnh.

Mà ở Vũ Phá Đại Lục, tu Võ Giả mới là một cái quốc gia hòn đá tảng, chỉ cần hạn chế Võ Giả số lượng là được rồi. Cho nên vì hạn chế tiểu quốc Võ Giả phát triển, siêu cường quốc quy định mỗi một cái nước phụ thuộc chỉ có thể thiết lập một khu nhà võ học viện, những địa phương khác cùng cá nhân không cho phép một mình truyền thụ võ học công pháp. Cái này cũng là tại sao Trần Hữu Tài cho đến bây giờ cũng không có xem qua mấy cái Võ Giả nguyên nhân.

Mà giờ này khắc này đại Hoàng Tử cùng Trường Tôn Vô Danh khiếp sợ chính là Trần Hữu Tài dĩ nhiên là Võ Giả, toàn bộ Đại Càn Quốc tài có mấy người Võ Giả? Mà hiếm có Võ Giả bọn họ lại làm sao có khả năng không biết? Lẽ nào hắn là nước khác phái tới gián điệp?

Trần Hữu Tài như trước chìm đắm tại nắm giữ thực lực vui sướng trung, nhưng không biết là hắn lúc này đã bị ghi nhớ, nguy hiểm tới gần!

"Đầu heo, ngươi vừa nãy ở phía trên cùng Cửu công chúa nói cái gì, thời gian dài như vậy!" Mới vừa đi hạ xuống, Mộ Dung Tuyết giống như là một con mèo nhỏ thấy con chuột như thế nắm chặt Trần Hữu Tài cánh tay, hồ nghi tả thủ hữu thủ không phát hiện điểm đáng ngờ sau nhìn chằm chằm Trần Hữu Tài hỏi, nữ nhân giác quan thứ sáu đều là rất cường đại.

"Hắc Hắc. . . Không cái gì, chính là hỏi ta số tiền này là ở đâu ra!" Trần Hữu Tài cười hi hi.

"Hừ! Đầu heo, ta vẫn đang muốn hỏi đây! Nhanh nói với ta, ngươi làm sao có nhiều như vậy tiền, còn ngươi nữa tại sao muốn đập xuống cái kia (Kim Thương Bất Đảo ngự nữ thuật), có phải hay không muốn ba thế sáu thiệp bảy mười hai phi a?" Không nói đến tiền Mộ Dung Tuyết còn chưa : không tới khí, nói đến tiền, Mộ Dung Tuyết quả thực có loại muốn giết người kích động, nàng lại bị này lợn chết đầu lừa.

"Ngạch? Không phải, Tuyết nhi, ta đập xuống này (Kim Thương Bất Đảo ngự nữ thuật) là vì ngươi!" Trần Hữu Tài có chút oan ức giải thích.

Mộ Dung Tuyết hơi đỏ mặt, tựa hồ nghĩ tới điều gì, nhưng là sau một khắc trên mặt vẻ phần nộ càng thêm dày đặc, tàn nhẫn mà ngắt lấy Trần Hữu Tài bên hông ca giọng nói: "Ngươi cái lợn chết đầu lại chơi lưu manh, còn muốn nguy hiểm!"

"Tuyết nhi, ngươi hiểu sai, ta không phải ý kia, ta đập xuống này bản (Kim Thương Bất Đảo ngự nữ thuật) mục đích, là vì ta mở cái này cá tính điểm, ngươi suy nghĩ một chút, có quyền sách này, sau đó ta mở cái kia điểm chuyên làm ăn có thể không hồng hóa sao? Hồng hóa không phải có thể kiếm tiền nhiều hơn, sau đó có tiền cưới ngươi sao? Hơn nữa ta cho ngươi biết ta ngày hôm qua liền làm một người chuyên làm ăn, kết quả kinh doanh có lãi 300 ngàn lượng bạc! Ngươi nói kiếm tiền không?" Trần Hữu Tài khẩn trương giải thích rõ ràng.

Mộ Dung Tuyết có chút lúng túng, nguyên lai là nàng tư tưởng tà ác, không khỏi khuôn mặt đỏ lên: "Quên đi, tha thứ ngươi đi! Bất quá lần sau kiếm bao nhiêu tiền muốn nói cùng : với ta."

~~~~~

Bóng đêm như sền sệt mặc nguyền, thâm trầm đến hóa không ra, trên trời đầy sao lốm đốm, như từng khóa lóe sáng bảo thạch, khiến người ta không khỏi mà sâu sắc say mê trong đó.

Hồn ám trong phòng nhỏ, ánh đèn trác trác!

Trần Hữu Tài như bình thường như thế ngồi xếp bằng ở trên giường, hắn lúc này hoàn toàn lâm vào một loại cảnh giới vong ngã, toàn thân tâm cảm thụ chu vi sinh động hậu thiên linh khí, chậm rãi hấp thu. Hắn tựa hồ nhìn thấy Đan điền trung nơi lưu động nguyên khí, tuy rằng không nhiều nhưng rất tinh thuần, cuộn cuộn không ngừng hậu thiên linh khí từ nhĩ tị miệng kang cùng với da dẻ ở ngoài hút vào trong cơ thể. Sau đó toàn bộ tan vào Đan điền trung, ở trong đan điền chuyển hóa thành nguyên khí, mà nguyên khí nhưng là đầy dẫy bên trong thân thể mỗi một cái kinh mạch mỗi một đạo huyết quản, chậm rãi tắm bổ thân thể của hắn.

Trần Hữu Tài mộ nhiên phát hiện nguyên lai chính mình cả người chính là một đài phức tạp cơ khí, mỗi thời mỗi khắc đều đang vận chuyển, đan điền là trung tâm nội hạch, hút vào đến hậu thiên linh khí là nguyên vật liệu, mà sản xuất nguyên khí nhưng là sản phẩm.

Mỗi hút vào một ngụm lớn linh khí, Trần Hữu Tài liền có thể rõ ràng địa cảm nhận được có như vậy một tia tăng cao, tuy rằng bé nhỏ không đáng kể, thế nhưng là làm người hưng phấn, tùy thời tùy theo khắc đều có thể tăng lên thực lực cảm giác rất tốt.

Ngày hôm nay Uyên Ương Lâu tiệc rượu thu hoạch có thể nói sự to lớn, thực lực tăng vọt đến Vô Giả cấp ba không nói, cường độ thân thể càng là đề cao hơn hai lần, đương nhiên nhất làm cho hấn hưng phấn mà vẫn là cái kia viên nằm ở trong không gian giới chỉ Tây Tủy Đan.

Nửa giờ quá khứ, Trần Hữu Tài rốt cục mở mắt ra, khắp toàn thân từ trên xuống dưới là một loại bông bênh hiền hoà cùng một loại hoà với bên trong đất trời hài hòa, hấn lúc này đã đem trạng thái điều chỉnh đến tốt nhất, cũng đem tâm tình triệt để ổn hạ xuống, đón lấy chính là tiến hành tây tủy thời cơ tốt nhất.

Trần Hữu Tài hít sâu một hơi, sau một khắc đem cái kia viên óng ánh long lanh Tây Tủy Đan ném vào trong miệng.

Tây Tủy Đan nuốt vào trong miệng sau, Trần Hữu Tài đột nhiên nhắm chặt hai mắt, tập trung tinh thần, cùng lúc đó cái kia Tây Tủy Đan tại trong miệng đã hóa thành một bãi chất lỏng, lập tức thành từng cái từng cái dòng suối nhỏ tràn vào khắp toàn thân từ trên xuống dưới mỗi cái vị trí.

Trần Hữu Tài chỉ cảm thấy cả người ở vào khảo lộ bên trong, cực nóng cực kỳ, giữa hai lông mày tránh qua một vết gãy dựa về, trong lúc nhất thời khắp toàn thân từ trên xuống dưới mỗi một chỗ đều đang run run, thân thể không khí chung quanh tựa hồ cũng tại sóng nhiệt trung động lại, mà cái kia Tây Tủy Đan nước thuốc thể giống như là một con đoi bụng cực kỳ sai lang, ở bên trong thân thể khắp nơi điên cuồng tháo chạy.

Trần Hữu Tài gầm nhẹ một tiếng, cắn chặt môi chảy ra một tia máu tươi, lúc này thân thể của hấn giống như là vạn châm xuyên tim giống như thống khổ, cái kia Tây Tủy Đan nước thuốc thể tựa như ăn mòn thuốc, đến mức tạo thành tính chất hủy diệt phá hoại.

"Ta không thể từ bỏ!"

Trần Hữu Tài nắm thật chặt song quyền, nổi gân xanh, dữ tợn khuôn mặt đã sớm ướt đầm, cả người giống như là bị một chậu nước lạnh đúc như thế, thế nhưng trong đầu của hấn có chỉ là này năm cái đại tự.

Không biết quá bao lâu, hay là thích ứng Tây Tủy Đan dẫn đến thống khổ, Trần Hữu Tài khuôn mặt thoáng triển khai một chút, mà tỉ mỉ quan sát nhưng sẽ kinh ngạc phát hiện hấn lúc này khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều đang chậm chậm biến hóa màu sắc, nhiều tia màu đen chất lỏng từ hấn lỗ chân lông trung chảy ra, nhĩ tị khóe mắt vân vân địa phương là từ máu đen tích. . .

"Hồng!"

Lại là một tiếng trầm thấp gầm rú, y phục trên người rốt cục không kiên trì được thành mảnh vỡ, tinh tráng bắp thịt bại lộ ở trong không khí, không ngừng có nâu chất lỏng từ trong cơ thể hướng ra phía ngoài chậm rãi chảy ra.

Hào nửa ngày trôi qua, Trần Hữu Tài đột nhiên mở hai mắt ra, một đôi mắt to màu bên trong tràn đầy màu máu, tàn bạo mà hung quang giống như là một con roi vào điên cuồng giết chóc dã thú, chỉ thấy hai tay của hấn nắm tay, đem hết toàn lực tàn nhẫn mà hít một hơi, lập tức banh trụ không lại hô hấp, thân thể ở trong chớp mắt tựa hồ từ từ lớn lên, chỉ chốc lát sau, chỉ nghe thấy 'Phốc thử' một tiếng, một ngụm lớn màu đen chất lỏng từ trong miệng của hấn phun ra tung toé, như là một thanh lợi kiếm trực thoán xa xa.

Theo cái này màu đen chất lỏng phun ra, Trần Hữu Tài mặt chậm rãi giãn ra, từ nguyên lai thống khổ gãy dựa dữ tợn về từ từ chuyển hóa thành ung dung thư thích hưởng thụ.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Hoàng Đế Cổ Mộc

Một hồi lâu quá khứ, Trần Hữu Tài bỗng nhiên đứng lên, khắp toàn thân từ trên xuống dưới tràn đầy mạnh mẽ lực lượng, không khỏi một quyền mà ra, Huru Huru kinh phong mang theo một trận không khí ma sát, một quyền này lực lượng đủ để đem một con ngưu đánh chết!

"Hắc Hắc. . ."

Trần Hữu Tài kích động cười, từng trận cảm giác sáng khoái từ giữa mà ở ngoài tàn mát ra, cả người tựa hồ đã trải qua tân sinh, hô hấp thông thuận, thân thể mềm mại, Tây Tủy Đan công hiệu như vậy cường đại, không khỏi âm thầm chắc lưỡi, tuy rằng rất thống khổ, thế nhưng giá trị tuyệt đối.

Tây Tủy Đan là một loại nghịch thiên đan dược, nói như vậy chỉ có tại cái kia Thần Tiên bay đầy trời Tu Tiên giới mới có thể xuất hiện, một tên phế vật dùng Tây Tủy Đan sau đều có thể nhảy một cái trở thành một cái thiên tài, huống chi Trần Hữu Tài bản thân cũng không phải là một cái không đáng giá một đồng phế vật.

Trải qua Tẩy Tủy Đan cải tạo, nòng gân mạch trở nên càng thêm cường đại rộng rãi, có thể chứa nạp nguyên khí nhiều ra rất nhiều rất nhiều, đan điền cũng là tăng lớn hơn rất nhiều lần, sau đó hấp thu thiên địa linh khí tốc độ đều sẽ tăng lên không ít, thậm chí là trong cơ thể một ít tạp chất độc tố tất cả đều một mạch sắp xếp ra, lúc này Trần Hữu Tài giống như là một khối không có bất luận cái gì tỳ vết ngọc thô chưa mài dũa, chỉ cần tiến hành thích hợp điều khắc, chắc chắn trở thành một khối tinh phẩm mỹ ngọc.

Hưng phấn cảm thoáng lui bước sau Trần Hữu Tài nghe thấy được một cỗ nhàn nhạt mùi hôi thối, cúi đầu nhìn thấy trên người cái kia màu đen ô tích, không khỏi nhú nhú mảy, sau đó xoay người tiến vào nội đường, sau đó nhảy vào đã sớm chuẩn bị kỹ càng trong thùng gỗ to, ngâm tại nóng hôi trong nước, có chút ung dung nhắm hai mắt, hường thụ giờ khắc này yên tĩnh.

Sau nửa giờ Trần Hữu Tài từ giữa đường đi ra, cả người xem ra óng ánh long lanh, trên người tựa hồ lóe một tầng nhu nhuận hào quang, tựa như Bạch Ngọc bình thường nhu quang để hẩn khí chất toàn thân lại một lần nữa xảy ra thay đổi, làm cho người ta một loại thư thích nhu hòa cảm giác.

Lại là một đêm gian khổ rèn luyện, Trần Hữu Tài sẽ không bởi vì chính mình có một ít tăng cao sẽ lười biếng, bởi vì hẩn sâu sắc địa biết một cái đạo lý, đó chính là thời gian không đợi nhân, rõ ràng cả đêm tự ngược thức Luyện thể cùng tu hành, mãi đến tận hừng đông, mang theo một tia thỏa mãn cảm từ ngòai xếp bằng trung tĩnh lại.

~~~~~

Xanh vàng rực rỡ bên trong hoàng cung, Long ý chỉ thượng Cổ Mộc nửa híp mắt ngồi, trong tay của hẩn là một tấm giấy trắng, trên tờ giấy trắng viết chính là (Trương Tiến Tửu) cùng (Nữ Thần Phú) hai bài thơ từ!

"Phụ vương! Đây (Trương Tiến Tửu) (Nữ Thần Phú) đều là Trần Hữu Tài tại chỗ làm ra!"

Long ý phía dưới Cửu công chúa Cổ Linh Nhi chính cung kính mà nói rằng.

"Trời sinh ta tài tất hữu dụng, thiên kim tiêu hết vẫn phục đến! Cũng thật là hảo thơ, ta Đại Càn Quốc thậm chí có như vậy người đại tài, nhưng là tại sao có một cái nô tài đây?" Cổ Mộc than thở một tiếng sau lại hiếu kỳ nói rằng.

"Phụ hoàng, chỉ cần là Hữu Tài người, coi như là nô tài thì phải làm thế nào đây? Chỉ cần phụ hoàng mở miệng, hẩn lập tức sẽ bỏ đi nô tài thân phận, trở thành phụ hoàng thủ hạ đắc lực tướng tài!" Cổ Linh Nhi vội vàng nói rằng, rất sợ Cổ Mộc bởi vì Trần Hữu Tài nô tài thân phận mà đem nó bài trừ tại bên ngoài.

Cổ Mộc không nói gì, mà là tiếp tục híp mắt nhìn thơ, không ai biết hẩn việc này nghĩ cái gì.

"Báo! Đại Hoàng Tử cầu kiến!"

Đang lúc này truyền báo thái giám âm thanh truyền vào, Cổ Linh Nhi mặt liền biến sắc, nghĩ thầm Đại ca tới nơi này làm gì?

"Để cho hẩn đi vào!"

Cổ Mộc trầm giọng nói rằng, không đầy một lát đại Hoàng Tử Cổ Thiết liền đi đến.

"Tham kiến phụ hoàng!"

"Ừm! Tiểu Thiết ngươi có chuyện gì không?" Cổ Mộc nhàn nhạt hỏi.

"Phụ hoàng, gần nhất kinh thành có một người tên là Trần Hữu Tài, hẩn có thể là Đế Quốc phái tới gian tế, ta chuyên tới để hướng về phụ hoàng bẩm báo. !" Cổ Thiết âm thanh kiên định mà lại âm trầm, chút nào không có để ý một bên Cổ Linh Nhi.

"Ngươi nói vậy!" Cửu công chúa thay đổi sắc mặt, khẩn trương quát lớn nói.

"Hừ! Cửu muội, không làm cho cá nhân đích cảm tình ảnh hưởng đến tư duy phán đoán, bất kể là quốc gia nào, lập quốc gốc rễ, đều vì Võ Giả, liên tính thơ từ làm được cho dù tốt thì thế nào? Lại nói, ngươi cho rằng một cái như thế có thể làm ra (Trương Tiến Tửu) như vậy đẹp để đến đáng kinh ngạc mọi người thơ từ người, một cái có thể có can đảm chính diện cùng ta đại Hoàng Tử Cổ Thiết đối kháng người thật sự sẽ là một cái nô tài?" Đại Hoàng Tử lạnh lùng hừ một tiếng.

"Đến cùng là xảy ra chuyện gì, nói nghe một chút!" Cổ Mộc cau mày hỏi.

"Trải qua ta bước đầu điều tra, Mộ Dung gia tiểu Công chúa Mộ Dung Tuyết từ Tây Quan một người chạy đến, kết quả từ trên đường gặp được một chút phiền toái, sau đó là một người tên là Trần Hữu Tài người trợ giúp nàng. Sau đó cái kia Trần Hữu Tài rồi cùng Mộ Dung Tuyết trở lại kinh thành, thành Mộ Dung gia một cái hoa phó, nhưng là hoa này phó tại trong khoảng thời gian ngắn ngủi làm ra sự có thể hoàn toàn không phải một cái tiểu nô tài có thể làm ra. Đầu tiên là tại Thịnh Thế tửu lâu làm (Trương Tiến Tửu), quạt Gia Cát gia Gia Cát Phong Minh mặt, ngay sau đó tại Uyên Ương Lâu trên yến hội kiều ngạo ngông cuồng, đem hai tên con cháu quý tộc chính bị trục xuất tiệc rượu, sau đó lại là làm ra (Nữ Thần Phú) bức này đẹp để đến đáng kinh ngạc thơ từ, càng là xuất ra mấy chục vạn lạng bạc đập xuống một vài thứ! Các loại dấu hiệu cho thấy cái này Trần Hữu Tài căn bản không phải một cái nô tài, rất có thể là địch quốc phái tới gian tế!"

Đại Hoàng Tử chậm rãi nói rằng, có trật tự, nói Cổ Mộc trực gạt đầu, lạnh như vậy tính phân tích vẫn là rất có đạo lý, mà một bên Cửu công chúa sắc

mặt nhưng là trở nên rất khó coi.

"Coi như là như vậy, người lại có chứng cứ gì nói rõ Trần Hữu Tài là Đê Quốc phái tới gian tế?" Cửu công chứa mặt lạnh lùng hỏi.

"Đương nhiên, nếu như chỉ là những đồ vật này, ta chỉ là hoài nghi, không thể khẳng định, thế nhưng ngược ngược, ta có chứng cứ!" Đại Hoàng Tử cười nói, một thiết đô tại nắm trong bàn tay.

"Nói!" Cổ Mộc một cái tay khoát lên long ý trên có nhịp điệu gõ.

"Hắn là một cái Vô Giả!" Đại Hoàng Tử trầm giọng nói rằng.

"Vô Giả?"

Cổ Mộc trong mắt lộ ra một tia tinh quang.

"Chuyện này. . ."

Lần này coi như là Cửu công chứa cũng không biết làm như thế nào phản bác, sắc mặt tái nhợt nàng thậm chí ở trong lòng cũng là có một ít dao động.

"Nói như vậy cao cấp vô giả là có thể thấy rõ cấp thấp Vô Giả thực lực, tại Uyên Ương Lâu tụ hội lên, ta cùng Trương Tôn Vô Danh liền rõ ràng nhìn ra này Trần Hữu Tài là một cái cấp ba Vô Giả! Thử nghĩ một thoáng, một cái tài tình kinh người mà lại có thực lực vô giả người tại sao có thể là một cái nô tài? Không phải có những mục đích khác là cái gì? Huống chi toàn bộ Đại Càn Quốc Vô Giả đều là từ Đê Quốc học viện đi ra, nhưng là phụ hoàng ngài có thể đi Đê Quốc học viện diễn vô hệ điều tra một thoáng, căn bản cũng không có người này!"

Đại Hoàng Tử định liệu trước nói rằng.

"Phụ hoàng, Trần Hữu Tài có thể là cùng người bình thường có chút không giống địa phương, thế nhưng hắn khẳng định không phải gian tế!" Cửu công chứa kiên định mà nói rằng.

"Hừ! Cửu muội làm sao mà biết được?"

"Ta cảm giác, ngược lại hắn cũng không phải là!"

"Thực sự là thật là tức cười, muốn thực sự là gian tế, Đại Càn Quốc tổn thất đều sẽ lớn bao nhiêu người biết không? Dĩ nhiên bằng cảm giác, người liền vì tư nhân cảm tình!"

Đại Hoàng Tử trên mặt lộ lên một tia vẻ trào phúng.

"Được rồi, không muốn âm mưu, ta tự có phán đoán, các người đều đi xuống đi!" Cổ Mộc cuối cùng mở miệng.

"Vâng! Phụ hoàng!"

Hai người cũng không nói cái gì nữa, chỉ có thể xuống, chỉ là đại Hoàng Tử Cổ Thiết là hải lòng đi, thâm nghĩ chính là, diệt trừ một cái cùng mình không đúng lầm Vô Giả cảm giác vẫn là rất tốt, nhưng là Cửu công chứa nhưng trong lòng thì lo lắng muốn chết, nàng cũng không biết vì sao lại lo lắng Trần Hữu Tài, thế nhưng chính là không muốn một người như vậy chết rồi, huống chi nàng căn bản không tin tưởng Trần Hữu Tài là địch quốc gian tế, không nên hỏi tại sao, vèn vèn là nữ nhân cảm giác.

"Trần Hữu Tài, thú vị!"

Tại hai người sau khi rời khỏi đây, Cổ Mộc quý dị thì thảo tự nói, sau một khắc một vệt bóng đen vọt ra.

"Giáo viên! Ngài cho rằng cái này Trần Hữu Tài là xảy ra chuyện gì đây?"

Cổ Mộc có vẻ hơi tôn kính, trước mắt người áo đen này tóc hoa râm, vóc người nhỏ gầy, thế nhưng lạ kỳ chính là trong ánh mắt của hắn không có một tia mất mớ chân chậm cảm giác, trông mắt màu đen trung tính quang lấp lánh.

"Bệ hạ, vừa nãy Tiểu Thiết cùng Linh Nhi nói ta đều nghe thấy được!" Lão nhân thân nhiên nói.

"Không biết giáo viên thấy thế nào?"

"Hắn không phải là gian tế, không có cái nào quốc gian tế sẽ cao như vậy điều! Hơn nữa có thể làm ra 'Trời sinh ta tài tất hữu dụng, thiên kim tiêu hết vẫn phục đến' như vậy câu thơ người lại làm sao có khả năng cam tâm tình nguyện làm một cái sinh sống trong bóng tối gian tế đây?"

Lão giả trong mắt lộ ra một tia dị thái, cười nói, trong lời nói thậm chí có như vậy một vệt vẻ tán thưởng.

"Kia Trần Hữu Tài lại là làm sao sẽ nắm giữ Vô Giả cấp ba thực lực đây?" Cổ Mộc cau mày có chút không hiểu.

"Ha ha. . . Thế giới này rất lớn rất lớn, quá nhiều chuyện chúng ta không thể nào hiểu được, cái này Trần Hữu Tài đến cùng là xảy ra chuyện gì, ta cũng

không rõ ràng lắm, bất quá một cái Vô Giả cấp ba người trẻ tuổi hẳn là đáng giá ta đi một chuyến, bệ hạ, giao cho ta!" Lão nhân cười nói, trong lời nói có như vậy về mong đợi.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Đế Quốc Đấu Tràng

"Ủm! Giáo viên nếu ngài tự mình đi, ta an tâm!" Cổ Mộc gật đầu.

Sáng sớm luồng thứ nhất ánh mặt trời tung tiến vào song bên trong, Trần Hữu Tài mở mắt ra, trải qua cả đêm tu luyện, rõ ràng cảm giác thu hoạch rất nhiều, ngày hôm nay hẳn chuẩn bị không đi tính điểm, cách Minh Nguyệt Lâu Liễu Phiêu Phiêu bán đấu giá đầu đêm thời gian còn có chừng mười ngày, thời gian dài như vậy nếu muốn kiếm một trăm ngàn 200 ngàn lạng bạc rất đơn giản, lác lư mấy cái khách nhân khả năng là đủ rồi.

Nhưng là lúc này thực lực của hắn nhưng vẫn còn thiếu rất nhiều, Trường Tôn Vô Danh cũng đã Vô Giả cấp năm, đây là hai năm trước tốt nghiệp thế hệ kia người xuất sắc, những này trước đó từ Đế Quốc học viện diễn võ hệ tốt nghiệp người sẽ đạt tới cấp bậc như thế nào đây? Nói tóm lại chính là kinh thành này cường nhân quá nhiều, Tàng Long Ngọa Hổ, theo thời gian trôi đi, cái khác một thiết đồ là Phù Vân, chỉ có tự thân thực lực mới là thật sự!

Cho nên Trần Hữu Tài chuẩn bị hoa thời gian mấy ngày cẩn thận mà tăng thêm thực lực của mình, đặc biệt là kinh nghiệm thực chiến, sau đó sẽ kế tục mở tính điểm kiếm tiền, thời gian rất gấp cấp, Trần Hữu Tài cũng không có làm bao nhiêu chuẩn bị, cùng thường ngày như thế từ Mộ Dung phủ hậu môn đi ra ngoài, mang tới một cái đại đấu lạp đem khuôn mặt che lên.

Ngày hôm nay mục đích của hắn chính là Đế Quốc giác đấu tràng! !

Queo trái queo phải rớt cục đi tới kinh thành to lớn nhất quyết đấu tràng, màu đỏ tươi đại tự 'Đế Quốc giác đấu tràng' tại triều dương chiếu xuống tán ra chói mắt huyết quang, không khỏi một cỗ lạnh lẽo âm trầm tâm ý truyền vào trong cơ thể, Trần Hữu Tài không khỏi có chút rút lui có trật tự, thế nhưng nghĩ đến Gia Cát Phong Minh đối với mình sỉ nhục, nghĩ đến Trường Tôn Vô Danh cùng đại Hoàng Tử vênh vào tự đắc hẳn lại kiên định quyết tâm.

"Giác đấu tràng, ta đã đến rồi!" Nhìn trước mắt tòa này cao to Gothic kiến trúc Trần Hữu Tài hít vào một hơi thật dài ở trong lòng đối với mình nói rằng, lập tức giờ chân lên hướng về từ vọng cùng máu tươi đúc thành Đế Quốc giác đấu tràng đi đến!

Đế Quốc giác đấu tràng là cả Đại Càn Quốc nổi danh nhất chính thức nhất cũng là duy nhất một nhà có thể chính đại Quang minh khai trương giác đấu tràng, nói như vậy giác đấu tràng chia làm mùa ề hàng cùng mùa thịnh vượng, tại Vũ Phá Đại Lục lên quốc gia cùng quốc gia trong lúc đó chiến đấu thật sự là quá thông thường, trên căn bản mỗi cách một tháng hai tháng sẽ chiến tranh, chiến tranh sẽ có tù binh, tù binh tác dụng ngoại trừ làm việc bên ngoài chính là dùng để tùy ý giẫm lên tim niềm vui!

Mấy tháng trước Đại Càn Quốc cùng lân cận Viêm Nguyệt Đế Quốc tiến hành một trận chiến đấu, Viêm Nguyệt Đế Quốc cũng là một cái tam đẳng nước phụ thuộc, quốc lực cùng Đại Càn Quốc gần như, hai nước xưa nay chính là đối địch, nhiều năm như vậy trên căn bản hàng năm đều muốn đánh mấy tràng, liên nô lệ là cuộn cuộn không ngừng đưa đến Đế Quốc giác đấu tràng được.

Đối với giác đấu, Trần Hữu Tài cũng là gần nhất mới biết được, giác đấu trên thực tế chính là sinh hoạt an nhàn như trướng kinh thành quý tộc nhân sĩ tìm kiếm kích thích nhiệt huyết một loại phương thức, tại giác đấu trên sân có thể là nhân hòa nhân, cũng có thể là nhân hòa dã thú, thế nhưng giác đấu kết thúc phương thức phải là đem đối phương giết chết!

Những quý tộc kia bỏ ra không nhỏ giá tiền mua vé vào cửa tại giác đấu giữa trường ngoại trừ có thể nhìn thấy máu tanh bạo lực giác đấu ở ngoài, cũng có thể tham dự đánh bạc, thậm chí có tiền vẫn có thể tiến vào cao cấp quý khách phòng khách, bên trong rượu ngon thức ăn ngon gia nỷ nhân như thế không thiếu hụt.

Cho nên Đế Quốc giác đấu tràng đã trở thành thượng đẳng quý tộc sinh hoạt không thể thiếu một bộ phận.

Vừa đi vào giác đấu tràng căn bản cũng không có một điểm cái loại này từ vọng máu tươi cảm giác, trước mắt tất cả đều là bán đồ vật cửa hàng, cửa hàng kiến tạo rất xa hoa, rất đẹp hóa, không cần đi vào liền biết rất đắt, Trần Hữu Tài chỉ là hiếu kỳ xem xét thu cứ tiếp tục hướng về phía trước đi đến.

Ngay sau đó không còn cửa hàng, nhân cũng là càng ngày càng ít, sau đó tiến vào đến một cái chật hẹp đường hầm, lối đi kia bốn phía toàn bộ là đá cẩm thạch kiến tạo mà thành, bóng loáng mà lại chói mắt, hai bên trái phải trên vách tường đều khắc trong rất sống động kích đấu đánh giết hình ảnh, cái kia một bộ một bức tranh cùng Trần Hữu Tài trong tưởng tượng Rome sân Đấu Thủ cảm giác là giống nhau.

Càng đi về phía trước, bên tai đột nhiên truyền đến chấn thiên động địa tiếng gào thét.

Trần Hữu Tài tim đập không khỏi tăng nhanh, Đế Quốc giác đấu tràng liền muốn vạch trần thần bí kia khuôn mặt.

Toàn bộ giác đấu tràng giống như là kiếp trước trong ký ức tức cầu giống nhau to nhỏ, không giống chính là sân đá banh vọng nhãn tất cả đều là màu xanh lục, mà này giác đấu tràng vô tận màu đen, từng chiếc từng chiếc cây đuốc như thế đăng chiếu sáng toàn trường, từng cổ từng cổ gay mũi mũi máu tươi làm người buồn nôn lại làm người hưng phấn.

Đen thăm thẳm giác đấu giữa sân là một cái Ước Nhị Thập mét vuông đài cao, đài cao bốn phía bị một tầng tựa như thủy tinh như thế chất liệu trong suốt bán vảy lên, rất cao rất cao, bên trong chính đang tiến hành chính là một hồi giác đấu, hai cái thân thể cường tráng hán tử tại cái kia nhỏ hẹp trong không gian như là hai con cuồng bạo dã thú dùng nguyên thủy nhất phương thức trừng kích!

Từng tiếng nổi giận tiếng gào thét, từng màn từng màn máu thịt tung toé tràng cảnh kích thích ở đây đến hàng mấy chục ngàn khán giả, loại điên cuồng này cảm giác tựa hồ trở lại kiếp trước Champions League liên kết lúc một Phương Tiến cầu trong nhảy mắt đó điên cuồng.

Trần Hữu Tài huyết dịch không khỏi cũng theo sôi trào, tựa hồ chỉ cần đi vào cái này giác đấu tràng cả người sẽ hoàn toàn thoát ly bình thường, cả người giống như là ăn thuốc kích thích như thế nằm ở dĩ thường phần khởi kích động địa trạng thái.

"Thảo! Làm / từ hấn, đúng, chính là hướng trên đầu đập, mụ nó, tàn nhẫn mà đập!"

"Khắc Lỗ Tư, người / mẹ /, là một Nam nhân liền hấn / mụ / đứng lên cho ta! Tàn nhẫn mà đập chết hấn chó / mẹ / đường!"

"Hồng hồng. . . Đúng! Chính là như vậy! A a a. . . . Ta muốn điên rồi, ta nhìn thấy gì? Nhấn cầu, cạc cạc. . . Quá hấn / mụ / ra sức rồi!"

Từng tiếng hí lên lực kiệt tiếng hô, từng đợt điên cuồng vỗ tay âm thanh.

Trần Hữu Tài tựa hồ có hơi phát mộng, ai từng muốn đến này phần hoa bình tĩnh trong kinh thành, này trị an hảo không thể tốt hơn dưới chân thiên từ thậm chí có một nơi như thế?

Ngẩng đầu hướng lên trên, nam nam nữ nữ, già trẻ lớn bé, người ta tập nập, tất cả đều là nhân!

Tổng cộng ba tầng đài cao, mỗi một tầng trên đài cao đồ vật bắc ba mặt đều ngồi đầy lít nha lít nhít địa nhân, mà phía nam nhưng là một đồng cao to kiến trúc, tổng cộng có ba tầng, phía trên nhất tầng kia tổng cộng có mười cái gian phòng, trung gian tầng kia có năm cái gian phòng, phía dưới cùng tầng kia có Tam Phòng. Mỗi một cái phòng chính giữa đều có một cái ước một mét vuông trong suốt cửa sổ, ở nơi này ngồi một ít thượng đẳng quý tộc, bọn họ một bên hưởng thụ cảm xúc mạnh mẽ nhiệt huyết giác đấu, một bên hưởng thụ mỹ nữ phục vụ.

Cùng trung gian giác đấu tràng tương kề cùng một chỗ chính là một cái lối đi thật dài, đường hầm phía trên toàn bộ dùng xích sắt chặt chẽ vây lại, này chủ yếu là sợ những này điên cuồng Giác Đấu Sĩ thương tới vô tội.

"A! Khắc Lỗ Tư lại hấn / mụ / thắng, ha ha ha. . . ."

"Mụ nó, quá điên cuồng, liên tục thắng mười tràng rồi! Ta đều xoay chuyển vài vạn lạng bạc rồi!"

"Ai mà không đây? Vô địch Khắc Lỗ Tư!"

"Vô địch Khắc Lỗ Tư!"

~~~~~

Giác đấu giữa trường, theo cái kia tóc hồng kẻ cơ bắp một quyền đem đối thủ giải quyết, toàn trường phát sinh chấn thiên động địa giống như âm thanh, mọi người đều điên cuồng!

Trần Hữu Tài cũng là không khỏi hiếu kỳ hướng về giác đấu giữa trường nhìn lại, muốn xem cho rõ ràng, ai biết vẫn không có đi về phía trước ra vài bước, thì có mấy cái hán tử đem hấn ngăn cản!

"Tiên sinh, thật có lỗi, nếu muốn tiến vào giác đấu trong sân bộ, cần giao nộp vé vào cửa phí!" Trong đó một người hán tử thoáng khom lưng cung kính mà nói đến, Trần Hữu Tài âm thầm kinh hãi, mấy hán tử này trong cơ thể khí tức so với bình thường nhân mạnh hơn rất nhiều, tuy rằng còn không phải là Vô Giả, nhưng là cách biệt không xa, xem ra này giác đấu tràng cũng là một cái địa phương nguy hiểm.

"Bao nhiêu tiền?"

"Tầng thứ nhất 1000 lạng bạc trắng, tầng thứ hai năm trăm lạng bạc trắng, tầng thứ ba hai trăm lạng bạc trắng, phòng khách quý 5000 lạng bạc trắng, trong đó mỹ thực rượu ngon cùng với mỹ nữ tiền khác toán!"

Hán tử cơ giới hoá nói rằng, rất là lưu loát, điều này cũng chẳng trách, trên căn bản mỗi ngày đều muốn đổi lên tới hàng ngàn, hàng vạn người nói, coi như là kẻ ngu si cũng sẽ đọc lâu lâu.

"Như thế nào mới có thể tham gia này quyết đấu thi đấu đây?" Trần Hữu Tài không chút biến sắc, kể tục hời, mục đích của hắn tới không phải là xem thi đấu, mà là ví tái, chiến đấu chân chính, chân chính sinh tử quyết đấu mới có thể chế tạo một cái cường đại Vô Giả, đây là cơ bản nhất đạo lý, cho nên hắn mới có thể đi tới nơi này.

"Tham Gia bị tái?" Mấy cái hán tử có chút quái dị nhìn Trần Hữu Tài một chút, ở trong mắt bọn hắn cái này ăn mặc cùng với tướng mạo vốc người đều giống như quý tộc tiểu bạch kiểm người trẻ tuổi căn bản là cái gì cũng đều không hiểu, đang còn muốn giác đấu giữa trường ví tái, chẳng lẽ không biết trong này đều là sinh tử chi chiến sao? Liên này thân thể phòng chừng không đủ một quyền, tâm trạng không khỏi có chút khinh bỉ, đương nhiên ngoài miệng nhưng không có nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Đường Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Đối Chiến Cường Bạo Ma Sư

"đúng! Chính là tham Gia bị tái, như thế nào mới có thể tham gia giác đấu thi đấu đây?" Trần Hữu Tài gật đầu kiên định nói rằng, không một chút nào như là nói giỡn.

"được rồi, ngươi đã không có nói giỡn, báo danh ngay này, đầu tiên muốn cảnh cáo ngươi, một khi tiến vào giác đấu giữa trường đài, ngươi đem đối mặt tàn bạo đối thủ, ngươi cùng hắn trong lúc đó chỉ có một cái có thể sống sót! Hiện tại ngươi xác định muốn tham gia cái này giác đấu tái?"

Trong đó một người hán tử hảo tâm nhắc nhở, nhưng là Trần Hữu Tài sớm đã hạ quyết tâm lại làm sao có khả năng dễ dàng như vậy thay đổi?

Sau mười phút tất cả đồ vật cùng quy tắc Trần Hữu Tài đều rõ ràng.

Nguyên lai này giác đấu tràng tham Gia bị tái cũng có thể kiếm tiền, chiến thắng một hồi sẽ đạt được một ngàn lượng bạc, hai tràng là 3000 lượng bạc, liên tục thắng ngũ tràng chính là 10000 lượng bạc, nếu như vừa mới cái kia Khắc Lỗ Tư như thế liên tục thắng lợi mười tràng, như vậy chính là ba mươi ngàn lượng bạc.

Tuy rằng tiền không coi là nhiều, nhưng là tổng thể so với không đến được, vốn là không phải là vì tiền mà đến, có hay không không đáng kể, đương nhiên hiện tại kiếm tiền không thể tốt hơn.

Tham gia giác đấu chia làm hai loại, loại thứ nhất là cùng người cùng người trong lúc đó chiến đấu, như vậy chiến đấu bình thường là một ít có thực lực nhưng không có tiền muốn kiếm tiền người tham gia, mà đối thủ của hắn nhưng là những này Đế Quốc tù binh.

Một loại khác là người cùng thú đấu!

Nói như vậy mặc kệ nhân thể nào hung ác thể nào tàn bạo cũng không thể nào so được với dã thú, huống chi tại đại lục này trên có một ít thú thậm chí đã thoát khỏi dã thú phạm vi, thông minh còn có thực lực đều là cường hãn như vậy, nhân loại đụng tới chỉ có một con đường chết.

Thế nhưng Trần Hữu Tài muốn chính là hiệu quả như thế này, người với người trong lúc đó thi đấu, thực sự không có làm đầu, có cái nào Vô Giả cấp ba tu Vô Giả nguyện ý hạ thấp đẳng cấp đi tới nơi này giác đấu tràng cùng nô lệ sinh tử tranh đấu kiếm một chút như thế bạc? Cho nên tham gia người với người trong lúc đó giác đấu những người kia nhiều nhất vậy chính là cường tráng không muốn sống hán tử, những người này đối với Trần Hữu Tài mà nói không hề tác dụng mà nói, chính là bởi vì như vậy Trần Hữu Tài tài lựa chọn người cùng thú.

Sau đó Trần Hữu Tài bị một người hán tử mang vào một con đường, đi tới phần cuối, lác đác rải rác một ít chuẩn bị tham gia giác đấu nô lệ, nhìn thấy Trần Hữu Tài đến đều là lộ ra hung ác máu tanh vẻ mặt, tựa hồ phải đem Trần Hữu Tài xé thành hai nửa!

Trần Hữu Tài mới không có quan những đồ vật này, theo hán tử kia đi vào một gian hôn ám gian phòng.

"Ngươi muốn tham gia giác đấu?"

Một cái khăn khăn âm thanh xuất hiện ở Trần Hữu Tài bên tai, Trần Hữu Tài ngẩng đầu nhìn tới, chỉ thấy một cái tuổi chừng sáu mươi đến tuổi lão đầu chính đang ánh mắt lấp loé nhìn mình, làn da của hắn rất đen rất đen, thậm chí tại này hôn ám quang hạ chỉ có thể nhìn thấy cái kia răng trắng như tuyết, trong ánh mắt của hắn là âm hiểm tà ác hào quang, xem Trần lại Hữu Tài một trận run sợ, không khỏi ở trong lòng đối với hắn hệ thống phân tích!

"Hệ thống đưa ra - quét qua xong xuôi -

Quét qua đối tượng: Đỗ Thuần

Thân phận: Đế Quốc Tề Tướng Đồ Phong gia tư nhân quân gia (che dấu thân phận)

Giới tính: nam

Tuổi: 75

Vũ lực giá trị: 300

Của cải giá trị: 10 triệu lạng bạc trắng

Trí lực giá trị: 95

Vận may giá trị: 40

Tiềm lực giá trị: 60

"

Trần Hữu Tài tâm trầm đến đáy cốc, thậm chí có ba trăm vũ lực giá trị, nói cách khác cái này bề ngoài xấu xí lão đầu dĩ nhiên có Võ Giả 7 cấp thực lực, không trách được cho hắn áp lực lớn như vậy.

"Vâng, ta muốn tham gia giác đấu!" Trần Hữu Tài kiên định mà nói rằng.

"Ha ha... Võ Giả cấp ba thực lực, tới tham gia giác đấu, đến cùng là vì cái gì đây? Còn có trên mặt Diện Cự tại sao không thể đi đi đây? Chẳng lẽ không có thể lấy bộ mặt thật gặp người? Hay hoặc giả là đang sợ cái gì?" Lão nhân ha ha nở nụ cười.

"Chuyện này. . ."

Trần Hữu Tài không biết nên nói như thế nào, nếu như đem Diện Cự xóa, tham gia giác đấu thời điểm nhất định sẽ có người nhận biết mình, cho nên này Diện Cự tuyệt đối không thể xóa, nhưng là không đi đi giống như không thể bãi binh lão giả này, trong lúc nhất thời xoắn xuýt nhức trứng, đột nhiên bộ não linh quang lóe lên, trực tiếp từ trong lồng ngực móc ra một khối ngọc.

Lão nhân mặt liền biến sắc, dĩ nhiên là Công chúa lệnh!

"nói vậy ngài cũng nhận thức ngọc bội kia lệnh bài đi! Nói thật đi! Là Cửu công chúa để cho ta tới, cụ thể nguyên nhân ta không thể tiết lộ, không biết ngài có thể hay không hành cái thuận tiện!" Trần Hữu Tài thần nhiên nói.

Lão nhân không nói gì, ánh mắt lấp lánh, cuối cùng điểm gật đầu nói: "Nếu là Cửu công chúa người, lão phu liền chấp thuận rồi!"

"Cảm tạ!"

~~~~~

"Phía dưới một hồi thi đấu khẳng định nhất định có thể làm cho các người điên cuồng! Bởi vì phía dưới một hồi là chúng ta mỗi ngày đều chờ mong nhân thú đại chiến! Làm cho ta xuất hiện đã nhiệt liệt tiếng vỗ tay hoan nghênh chúng ta đừng si 'Diện Cự' !"

Theo người chủ trì kích động nhiệt tình giới thiệu, toàn trường một mảnh vui mừng, mọi người đều điên cuồng, người với người trong lúc đó giác đấu đã đủ đặc sắc, bây giờ lại muốn lên diễn nhân thú đại chiến! Phải biết nói như vậy có rất ít Giác Đấu Sĩ nguyện ý cùng thú đại chiến, bởi vì một khi thất bại chẳng những là từ thậm chí liền thi thể cũng không thể lưu lại!

Có thể chính là bởi vì nhân thú đại chiến dẫn đến máu tanh kích thích để những này khán giả càng thêm ngóng trông, dĩ vãng có rất ít cơ hội nhìn thấy, không nghĩ tới hôm nay nhưng là có cơ hội, trong lúc nhất thời mọi người đều kích động địa muốn chết, đánh bạc đài nơi một nhóm lớn áp chú người!

Theo chấn thiên động địa tiếng hoan hô, Trần Hữu Tài chậm rãi từ trong thông đạo đi ra!

"Hồng hồng . . Ba Ba Ba. . ."

Theo Trần Hữu Tài xuất hiện, tiếng vỗ tay, tiếng hoan hô, tiếng hét chói tai càng thêm cuồng bạo rồi!

"Thảo! Vì sao muốn mang Diện Cự?"

"Chính là! Mục nó, xem cái kia gầy yếu đáng vẽ, có thể hắn / mụ / trải qua dã thú sao?"

"Bà nội, coi như là tự sát cũng ở nhà tự sát, chạy đến này giác đấu tràng, thảo! Làm hại lão tử vừa nãy đầu óc nóng lên ở trên người hắn áp chú 10000 lạng bạc!"

"Đúng vậy! Mất hết vốn liếng rồi! Đều do cái này tiện nô!"

Tiếng vỗ tay hạ xuống sau, nhìn thấy đứng ở trên đài Trần Hữu Tài mang Diện Cự mà lại thân hình kiêu tiểu gầy yếu, đương nhiên là đối Cádiz Luỵ những này cường đại kẻ cơ bắp, khán giả từng cái từng cái khó chịu, hư âm thanh nổi lên bốn phía, toàn trường đều là tiếng mắng.

Trần Hữu Tài hướng về phía trên những này kêu gào người nhìn thoáng qua, trong mắt là một mảnh hèn mọn vẻ, sự kiêu ngạo của hắn những này Đế Quốc hủ trùng thì làm sao có thể sẽ biết? Vô tri người đều là chìm đắm tại thế giới của mình, đều là dựa vào chính mình chắc hẳn phải vậy vì người khác định nghĩa, trên thực tế chính là ếch ngồi đáy giếng!

Trong lòng vô cùng bình tĩnh, không bị ngoại giới ảnh hưởng mới là một cái tu Võ Giả phải làm đến, hắn lần thứ hai điều chỉnh chính mình trạng thái, tuy rằng đã là Võ Giả cấp ba thực lực, nhưng là chưa từng có chiến đấu quá hắn có thể phát huy ra nên có thực lực sao? Huống chi sư tử vô thỏ cũng nên nên dùng hết toàn lực, cho nên Trần Hữu Tài vén vạt là liếc bốn phía một chút liền nhắm hai mắt lại, mặc cho ngoại giới nhìn không tốt cùng chửi bậy âm thanh, hắn tự trong lòng một thế giới nhỏ!

"Yên lặng một chút, phía dưới làm cho chúng ta bằng nhiệt liệt tiếng vỗ tay hoan nghênh đến từ Cửu U rừng rậm Cuồng Bạo Ma Sư!" Hiện trường người chủ trì lại lớn âm thanh quát.

"Thảo! Dĩ nhiên là hắn / ừ / Cuồng Bạo Ma Sư! Thăng ngọc kia xoa Diện Cự nam phòng chừng một phút đồng hồ đều chịu không nổi!"

"Hắc Hắc. . . Ngày hôm nay rốt cục có thể thấy dã thú ăn thịt người trảng cảnh rồi!"

"Dã thú cái lông, nghe người ta nói này Cuồng Bạo Ma Sư nhưng là Ma Thú một loại, mặc dù là cấp thấp, Ma Thú người biết không? Chính là cấp thấp nhất đều có thể bù đắp được võ giả!"

"Ma Thú? Được rồi! Ngược lại Cửu U rừng rậm đến quái vật khẳng định rất lợi hại, ngày hôm nay có thể nhìn một lần cho thỏa rồi!"

Ở đây khán giả một cái so với một cái hưng phấn, kịch liệt cãi vã tiếng thảo luận một lần sóng rồi lại một lần sóng.

"Cuồng Bạo Ma Sư? Ma Thú? Hắc Hắc. . . Xem ra thế giới này đúng là huyền huyền thế giới, liền để ta mở mang này Cuồng Bạo Ma Sư đi!" Trần Hữu Tài thì thảo tự nói, trong lời nói là kích động là chờ mong, Nam nhân nhiệt huyết Nam nhân cảm xúc mạnh mẽ trong nháy mắt này đều bị kích phát ra.

"Hồng hồng. . ."

Một tiếng điếc tai nhức óc tiếng gào thét trung tràn đầy phẫn nộ cùng bất mãn!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Rơi Vào Điên Cuồng - Giết Chết Ma Sư

Sau một khắc một cái to lớn cự vật đã xuất hiện ở Trần Hữu Tài cùng khán giả trước mắt, khán giả càng thêm điên cuồng, chưa từng xem qua to lớn như vậy sư tử?

Trần Hữu Tài tỉ mỉ nhìn chăm chăm cái kia Cuồng Bạo Ma Sư, chỉ thấy nó dài chừng ba mét, khắp toàn thân từ trên xuống dưới là màu vàng óng bộ lông, đầu cực đại cực kỳ, con mắt lóe màu đỏ hung quang, mõ lớn trong miệng là sáng lên lấp lánh răng nhọn, từng cổ từng cổ mùi hôi thối ngào tới trước mặt.

Trần Hữu Tài tự nói với mình nhất định phải bình tĩnh, khắp toàn thân từ trên xuống dưới nằm ở khẩn trương cao độ trạng thái, đang lúc này cái kia Cuồng Bạo Ma Sư bỗng nhiên vọt tới, Trần Hữu Tài trong mắt loé ra một tia tinh quang, không chút do dự nào trực tiếp chính là một cái nghiêng người, trong phút chốc một cỗ mạnh mẽ phong từ bên tai sát qua. . .

Trần Hữu Tài tâm thần rung mình, này sư tử tốc độ thật nhanh, tự hỏi bên trong đàn điên tuôn ra ra mệnh mông cuộn cuộn nguyên khí, toàn bộ cánh tay tràn đầy lực lượng vô cùng vô tận, nắm đấm nắm chặt trực tiếp một quyền hướng về bên trái đánh tới, cái kia Cuồng Bạo Ma Sư vừa nãy một cái Mãnh Tử dĩ nhiên không có đem Trần Hữu Tài nhào tới, lập tức phẫn nộ rống lớn gọi, ai biết vẫn không có xoay người lại liền hứng chịu công kích.

"Àm!"

Một tiếng vang thật lớn, Trần Hữu Tài chỉ cảm giác mình đánh vào thiết bản bên trên, cả người bị chấn động đến mức hướng mặt sau cuống lui vài bộ, khí huyết khuấy động, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ, thật cường hãn lực phòng ngự, toàn lực một đòn dĩ nhiên không hề tác dụng.

"Ha ha. . . Ta nhìn thấy gì? Cái kia Diện Cự nam tốc độ thật nhanh! Ta còn tưởng rằng một thoáng cũng đỡ không nổi đây!"

"Đứng vậy! Quá bất ngờ! Cạc cạc. . . Diện Cự nam nỗ lực lên!"

"Hữu dụng sao? Không thấy được cái kia Diện Cự nam vừa nảy tăn nắn mà một quyền bắn trúng đầu kia sư tử, nhưng là sư tử chút nào không có bị thương sao?"

"đứng vậy! Bây giờ nhìn lại, Diện Cự nam công kích cự đối với Cuồng Bạo Ma Sư mà nói căn bản không có tác dụng, liền xem Diện Cự nam có thể kiên trì thời gian bao lâu tãi chết rồi!"

Trần Hữu Tài vừa nảy ra sức biểu hiện không khỏi đem ở đây khán giả hứng thú chống lên, từng cái từng cái càng thêm hưng phấn, không khỏi đứng lên lớn tiếng rít gào hoan hô.

Mặc kệ giữa trường lớn bao nhiêu tạp âm, lúc này Trần Hữu Tài một điểm đều nghe không thấy, hần hết thấy lực chú ý tất cả Cuồng Bạo Ma Sư trên người.

"hệ thống quét qua!"

"hệ thống đưa ra - hệ thống lần thứ hai tiến hóa mới có thể quét qua phân tích trừ nhân loại bên ngoài sinh vật - "Hệ thống thanh âm lạnh như băng đem Trần Hữu Tài cuối cùng một tia may mắn đều cho phá vỡ.

"thảo!"

Một tiếng tức giận mắng, Trần Hữu Tài sợ hãi phát hiện cái kia Cuồng Bạo Ma Sư đã thoán tới, hơn nữa tốc độ nhanh chóng quả thực khó có thể tưởng tượng, trước mắt tầm kia mở miệng rộng căn bản không thể nào tránh thoát, tâm trạng hung ác, hai cái tay cánh tay tăn nắn mà đan xen vào nhau hình thành phòng ngự tứ thế hướng về phía trước cuồng trùng mà đi, cùng lúc đó chân phải dùng hết toàn lực về phía trước đá vào!

"a!"

Trần Hữu Tài hét lớn một tiếng, mãnh liệt cảm giác đau đớn kích thích hần. . . Hai cái tay cánh tay bị cái kia Cuồng Bạo Ma Sư chăm chú địa cắn, nhưng mà sau một khắc cái kia Cuồng Bạo Ma Sư nhưng là trong giây lát buông lỏng ra miệng, tiếng kêu thảm thiết thê lương chấn động toàn trường, to lớn như vậy một kẻ thân thể dĩ nhiên về phía sau rút lui vài mét ngồi dưới đất.

Ầm ỉ trong đại sảnh âm thanh im bật đi.

Mọi người kinh hãi, ai có thể nghĩ đến trước một khắc vẫn là Cuồng Bạo Ma Sư chiếm hết ưu thế sắp một cái nuốt lấy Diện Cự nam đầu, sau một khắc cũng đã bay ngược vài mét? Mãnh liệt tương phản để mọi người sợ ngây người, thậm chí liên tiếng gọi ầm ỉ đều đã quên, chỉ cảm thấy huyết dịch sôi trào đến bạo, trái tim đều muốn nhảy ra ngoài!

Giác đấu trên đài Trần Hữu Tài dữ tợn sắc mặt, nhìn đã máu thịt be bét hai tay, một cổ điên cuồng khí tức dần dần hiển hiện ra.

"hồng!"

Trần Hữu Tài ngửa mặt lên trời trường hồng một tiếng, cả người khí tức đột nhiên tăng cường, giống như là một cái kinh thể bảo đao khai quật, tăn ra tia sáng chói mắt, lạnh lẽo âm trầm khí thể một trận lại một trận hướng ra phía ngoài khuếch tán! Toàn bộ phòng khách tựa hồ cũng cũng bị đóng băng lại.

Phía trước cách đó không xa, cái kia Cuồng Bạo Ma Sư nửa ngồi dưới đất, tiếng kêu thảm thiết đau đớn, khắp toàn thân từ trên xuống dưới không một vết máu, thế nhưng cái kia thống khổ âm thanh thật sự biểu đạt ra lúc này nỗi thống khổ của nó. Nguyên lai ngay vừa nảy nó mạnh mẽ cắn Trần Hữu Tài trong nháy mắt, Trần Hữu Tài chân phải như là một con chủy sắt giống như mạnh mẽ cứng rắn bắn trúng hạ thể của nó, muốn nói năng lực phòng ngự, Cuồng Bạo Ma Sư tuyệt đối là dã thú ở giữa người xuất sắc, người bình thường thậm chí là một ít cấp thấp Võ Giả coi như là cầm trong tay vũ khí cũng không thể tổn thương nó một chút ít.

Nhưng mà bất kể là lực phòng ngự cường đại hơn nữa sinh vật, nó cũng có nhược điểm, đó chính là hạ thể!

Đã từng tại trên địa cầu từng có khoa học nghiên cứu: nữ nhân phá thân rất đau rất đau, loại thân thể kia sinh sôi rách rưới thống khổ là một loại xót ruột khiến người ta khó có thể chịu đựng thống khổ. Nhưng là sinh con nhưng là phá thân cảm giác đau đớn mười hai lần, mà Nam nhân trúng trúng bị đánh trúng thống khổ nhưng là phá thân lúc sáu mươi lần cảm giác đau đớn!

Tương ứng Cuồng Bạo Ma Sư bị tăn nắn mà đá trúng trúng trúng, có thể tưởng tượng được ra đây là như thế nào thống khổ! Xót ruột cảm giác đau đớn thậm chí để nó không thể đứng lên lại, cực đại thân thể điên cuồng co giật run rẩy, trong ánh mắt là tăn nắn hung ác phần nộ hào quang.

"Hắc Hắc. . . So với ta vẫn thảm, đáng giá!"

Trần Hữu Tài sâu sắc địa một hơi, nhìn thoáng qua cái kia thể thâm không nổi nhìn cánh tay, lại nhìn một chút xa xa Cuồng Bạo Ma Sư, trên mặt loé lên một tia cười khẩy, thì thảo tự nói.

Sau một khắc thân thể của hần giống như là một con mũi tên rời cung, chớp giây trong lúc đó đã đi tới Cuồng Bạo Ma Sư trước người. Hai cái chân tăn

nhấn mà hướng về trên đất giẫm một cái, thân thể nhảy lên thật cao, một cái chân điên cuồng đá ra, trên không trung lưu lại từng đạo từng đạo tàn ảnh.

Chỉ nghe thấy ầm ầm tiếng va chạm mặt sau theo hét thảm thiết điên cuồng âm thanh, một hồi lâu nhưng là xương gãy vỡ âm thanh, trước mắt là từng đạo từng đạo tàn ảnh, chen lẫn không khí ma sát âm thanh Trần Hữu Tài một cước lại một cước cứ như vậy liều mạng địa hướng về Cuồng Bạo Ma Sư trên đầu đá vào.

Hào nửa ngày trôi qua, Trần Hữu Tài rốt cục mệt mỏi, cả người hướng lùi về sau hơn mười mét!

Lại nhìn cái kia Cuồng Bạo Ma Sư, thật không hồ là năng lực phòng ngự kinh người dã thú, tuy rằng toàn bộ đầu đã sớm máu thịt be bét, thậm chí một con mắt đều nổ tung, thế nhưng vẫn cứ không có chết đi, nó lúc này dĩ nhiên chậm rãi từ trên mặt đất đứng lên, máu đỏ tươi chảy đầy đất!

Tiếng kêu thảm thiết thê lương, nổi giận trường hồng!

Cuồng Bạo Ma Sư đã bắt đầu chuẩn bị cái kia liều mạng một đòn, khuất nhục như vậy nó chưa từng có đã nếm thử, càng sẽ không nghĩ đến có một ngày hắn sẽ chết ở một cái nhục nhân loại nhỏ bé trong tay, thế nhưng mặc kệ thế nào, nhân loại này cần phải chết!

Trần Hữu Tài không có một chút nào động tác, trong lòng hào khí vạn trượng, tự tin bạo lều, hắn đang chờ đợi Cuồng Bạo Ma Sư chuẩn bị kỹ càng, hắn muốn một kích cuối cùng trực tiếp giải quyết súc sinh này, trong đôi mắt sớm đã là một mảnh điên cuồng vẻ, thậm chí trong đầu đã quên mất hắn là tại tham gia giác đấu thi đấu, chỉ có một cái ý niệm trong đầu, đó chính là đem trước mắt tên súc sinh này giết chết!

Khắp khuôn mặt là máu tươi, hai cái tay cánh tay máu me đầm đìa, thậm chí có thể thấy trắng toát xương, y phục trên người lác đác rải rác phá tan đến, ngực là từng đạo từng đạo vết máu, thế nhưng Trần Hữu Tài không hề có một chút thần sắc thống khổ, đưa đầu lưỡi liếm liếm miệng giác máu tươi, điên cuồng khi tức đẩy đẩy toàn thân... . . Hắn lúc này cũng là một con nổi giận trung dã thú!

"hồng hồng. . . . .Được! Diện Cụ nam, làm/ từ cái kia chó / nuôi dưỡng! A a a a. . . ."

"Cuồng Bạo Ma Sư nỗ lực lên, bà nội, ngươi là trong rừng rậm Vương Giả. . ."

"thảo! Đá bạo nó trứng trứng, ngày hôm nay trở lại muốn ăn sư tử tiên, quá mẹ kiếp sáng liễu. . ."

"Ba Ba Ba. . ."

Điên cuồng tiếng vỗ tay. . . . . Tiếng gào thét. . . . . Tiếng hoan hô. . . . . Tiếng thét chói tai. . . Trong đại sảnh đã bắt đầu hỗn loạn, mọi người đều quên thời gian đã quên kỷ không gian, phảng phất hiện tại đứng ở giữa trường không phải người khác mà là chính mình!

Cuồng Bạo Ma Sư rốt cục chuẩn bị kỹ càng, lần này nó hấp thụ trước hai lần giáo huấn, không ở trực tiếp bỗng nhiên xông về phía trước, mà là từng bước từng bước hướng về Trần Hữu Tài đi đến, máu tươi từ trên đầu của nó không ngừng chảy xuôi, tuy rằng bị rất nghiêm trọng thương, nhưng nhìn nổi lên là càng thêm hung mãnh, chỉ còn lại con kia trong đôi mắt tràn đầy tơ máu, được ăn cả ngã về không hung quang khiến người ta nhìn kinh hồn bạt vía!

Trần Hữu Tài không chút biến sắc, mồ hôi từ hắn Diện Cụ bên trong chậm rãi lướt xuống, Diện Cụ bên trong che lấp chính là một tấm kiên nghị quyết tuyệt khuôn mặt, trong mắt là sự tự tin cường đại, nhìn từng bước từng bước hướng về chính mình đi tới Cuồng Bạo Ma Sư Trần Hữu Tài vẫn không nhúc nhích cứ như vậy chăm chú nhìn đối phương!

"đánh a! Xông a!"

"thảo! Cái kia Diện Cụ nam thế nào? Làm sao không động đây? Có phải hay không choáng váng?"

"mụ nó, nhất định là bị sợ choáng váng! Thảo! Ta liền biết vẫn là Cuồng Bạo Ma Sư lợi hại!"

Theo Cuồng Bạo Ma Sư càng ngày càng gần, Trần Hữu Tài như trước không có một chút nào động tác, ở đây khán giả tâm đều muốn khiêu cổ họng, từng cái từng cái sốt ruột hận không thể mình là Trần Hữu Tài mau nhanh chạy trốn, từng cái từng cái sốt ruột chửi ầm lên!

"hồng. . ."

Đột nhiên Cuồng Bạo Ma Sư hét lớn một tiếng, tựa hồ là muốn một thoáng dọa phá Trần Hữu Tài đảm, cùng lúc đó cả người bỗng nhiên vọt lên, cái kia nhân loại đáng chết ngay trước mắt, gần như vậy khoảng cách, nó tin tưởng hắn căn bản không có thời gian chạy trốn, con kia tàn ra màu đen thân quang sắc bén móng vuốt như một đạo màu đen Thiểm Điện hướng về Trần Hữu Tài trên đầu chộp tới!

"a. . ."

Hiện trường một ít quý tộc nữ tử sợ đến nhắm mắt lại lớn tiếng la hoảng lên, phảng phất đã nhìn thấy Diện Cụ nam máu tươi tung toé, óc vỡ toang tràn cảnh. Nhưng mà tình cảnh trong nháy mắt này đột nhiên phát sinh ra biến hóa, sẽ ở đó màu đen móng vuốt sắp đến Trần Hữu Tài trên đầu lúc, Trần Hữu Tài tàn nhẫn mà hướng về phía sau màu trắng chất liệu trong suốt bản lên mạnh mẽ giẫm một cái, bỗng nhiên thân thể của hắn hướng về phía trên bắn nhanh mà ra, thân thể hiểm hiểm tránh thoát màu đen móng vuốt, lập tức trên không trung bốc lên hắn lại một lần nữa đập trong suốt bản một lần, thân thể trái ngược hướng về bắn ra, vừa vụn rơi vào cái kia Cuồng Bạo Ma Sư trên lưng.

"thao / ngươi / mẹ!" Trần Hữu Tài lớn tiếng gầm rú một tiếng, cái kia máu tươi mơ hồ cánh tay liên quan cực đại nắm đấm như là một cái chùy sắt như thế hướng về Cuồng Bạo Ma Sư trên đầu tàn nhẫn mà ném tới, phía trước đập chính là nó bên trái, lần này Trần Hữu Tài chuyên môn đập bên phải, tốc độ

nhanh chóng, lực lượng to lớn có thể nói dọa người, mỗi một lần một quyền xuống Cuồng Bạo Ma Sư sẽ thể lương rống to, xương sọ sẽ hăm xuống một bộ phận, nhưng là Trần Hữu Tài nhưng là tia không buông lỏng chút nào.

"a. . ."

Một tiếng quá mức bình thường gầm rú liên quan nổ tung âm thanh, vậy xem mọi người trên mặt loé lên một tia màu lạnh, bọn họ nhìn thấy gì? Dĩ nhiên là màu đen chất lỏng, con ngươi bạo liệt. . . .

Toàn trường chỉ còn lại Trần Hữu Tài quyền đập Cuồng Bạo Ma Sư, cùng sức sinh kia gào thét âm thanh, những người còn lại chỉ là trợn to hai mắt khẩn trương mà lại sợ hãi nhìn, không có một tia âm thanh. . .

Cái kia Cuồng Bạo Ma Sư sức sống xác thực có thể nói ngoan cường, đầu đều bị đập không có một tia huyết nhục, lộ ra trọc lóc sọ não vẫn như cũ lớn tiếng gào thét!

"thảo!"

Trần Hữu Tài rốt cục mệt mỏi, cũng nổi giận, một kích cuối cùng, hít vào một hơi thật dài, toàn thân lực lượng toàn bộ dâng tới cánh tay phải, sau một khắc thiết quyền hạ xuống!

"Răng rắc!"

Theo một tiếng lạnh lạnh xương vỡ vụn âm thanh, màu trắng óc trên không trung bay là tả!

Cuối cùng một tiếng gào thét sau Cuồng Bạo Ma Sư chậm rãi ngã trên mặt đất!

"Hồng hồng. . ."

"Vô địch. . ."

"Diện Cụ, Diện Cụ, Diện Cụ. . . ."

Đế Quốc giác đầu trắng người, mặc kệ nam nữ già trẻ, bất kể là khán giả hoặc là bên trong nhân viên phục vụ toàn bộ đều điên rồi, không để ý âm thanh có hay không khàn khàn, cứ như vậy điên cuồng lớn tiếng gầm rú. . .

Trần Hữu Tài co quắp ngồi dưới đất, miệng lớn thở hổn hển, cũng còn tốt Diện Cụ không có hạ xuống, khắp toàn thân từ trên xuống dưới là mồ hôi cùng dòng máu, bên tai là hoảng hốt tiếng hoan hô, trước mắt là mơ hồ thi thể, khắp toàn thân từ trên xuống dưới ngoại trừ đau nhức vẫn là đau nhức. .

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Mộ Dung Tướng Quân

Trần Hữu Tài là bị người giờ lên đi ra ngoài, sau đó tại gác đầu trắng tự mang phòng nghỉ ngơi bên trong nghỉ ngơi một buổi trưa, một thoáng buổi trưa trải qua một ít đơn giản chữa thương, hơn nữa thu nạp thổ khí, đêm đến nội thương đã được rồi thất thất bát bát, còn ngoại thương mặc quần áo vào căn bản không nhìn thấy.

Trên thực tế Trần Hữu Tài đình may mắn, nếu không phải mấy ngày hôm trước vì Luyện thể cho trên người mặc vào thiết y, hẳn bây giờ khả năng cũng chưa có cánh tay, nhìn cái kia máu thịt be bét cánh tay không khỏi một trận nghĩ đến mà sợ hãi, cái kia Cuồng Bạo Ma Sư rất lợi hại, miệng vừa hạ xuống thiết y đều bị cắn nát, này nếu như cái gì phòng hộ đều không có cánh tay phỏng chừng trực tiếp không còn.

Rốt cục tại màn đêm buông xuống thời điểm Trần Hữu Tài đi ra khỏi Đế Quốc gác đầu trắng!

Một đêm chữa thương, tu dưỡng. . .

Sáng sớm ngày thứ hai, Mộ Dung phủ tướng quân trước cửa đột nhiên nhiều ra một chiếc xe ngựa, sau đó từ trên xe ngựa hạ xuống một vị trung niên!

"Trời ạ, dĩ nhiên là Tướng Quân ! Nhanh đi thông báo lão phu nhân còn có Đại tiểu thư, liền nói Tướng Quân trở lại!"

Mấy vị canh giữ ở cửa người hầu trực tiếp kích động, khẩn trương hướng về bên trong phủ chạy đi!

"Ha ha. . . . Rốt cục trở lại! Từ biệt ba năm, 'Mộ Dung phủ' 'Ba chữ như trước lóng lánh hào quang!'"

Người trung niên cười ha ha, tâm tình thật tốt, chỉ thấy trung niên kia sắc mặt thoáng thiên Hắc, thân hình cao lớn, hai mắt thật to, sống mũi thật cao, toàn bộ khuôn mặt kiên nghị mà lại tang thương, cho dù thân thể bị quần áo bao quanh như trước có thể nhìn ra cái kia hơi nhô lên bắp thịt.

Mộ Dung Thiên Đại Tướng Quân trở lại kinh thành, toàn bộ Mộ Dung phủ trên dưới đều là một mảnh chúc mừng bầu không khí, coi như là vẫn thân thể không tốt lắm, ở trong phòng nghỉ ngơi lão phu nhân đều vui vẻ đến khiến người ta nâng xuống giường rồi!

Đương nhiên có một người ngoại lệ, đó chính là trong hoa viên một gian hôn ám trong phòng nhỏ Trần Hữu Tài, hắn đang liều mạng địa tu luyện, nội thương trải qua cả đêm điều chỉnh hoàn toàn được rồi, không chỉ như thế, trải qua lần này cuộc chiến sinh tử đầu, hắn rõ ràng cảm giác mình thu nạp thổ khí : tức giận tốc độ tăng nhanh, hơn nữa đã thông huyết vị tốc độ cũng tăng nhanh , dựa theo loại tốc độ này, tại cùng Gia Cát Phong Minh trước khi quyết chiến thậm chí có thể đột phá tới Võ Giả tứ cấp! Đến mức ngoại thương, cũng khá thất thất bát bát, mặc vào thiết y, lại trông lên áo khoác cái gì cũng nhìn không ra rồi!

Ngày hôm nay Mộ Dung Tuyết vốn là chuẩn bị tìm Trần Hữu Tài ra ngoài chơi, ai biết phụ thân trở lại!

Đều buổi trưa, Trần Tây Đại Tướng Quân Mộ Dung Thiên lẳng lẳng ngồi ở chính mình trong thư phòng, mà bên cạnh hắn đứng chính là Mộ Dung Tuyết, Mộ Dung Tuyết cúi đầu, con mắt một mực lóe hào quang, không biết đang suy nghĩ gì!

Mộ Dung Thiên cũng không nói chuyện cứ như vậy lạnh lùng nhìn con gái của mình.

"Tuyết nhi, ai bảo một mình ngươi tòng quân doanh bên trong trộm đi đi ra? Chẳng lẽ không biết như vậy rất nguy hiểm sao? Nhiều loạn phụ thân tâm tình, tại Tây Quan chiến tranh thời điểm khả năng cũng bởi vì điểm này sẽ làm chiến cuộc rơi vào bất lợi nơi!"

Rốt cục Mộ Dung Thiên mở miệng, âm thanh rất nghiêm túc rất lạnh giá.

"thật có lỗi! Lần sau Tuyết nhi không dám!"

Mộ Dung Tuyết vô cùng đáng thương nói rằng.

"ai!"Mộ Dung Thiên vốn là muốn phát đại hỏa, nhưng là thấy con gái cái kia bộ dáng đáng thương, tâm lại mềm nhũn ra, không khỏi nghĩ đến nha đầu này từ nhỏ đã không có mẹ, chính mình lại quanh năm chiến tranh, thua thiệt quá nhiều quá nhiều rồi!

"phụ thân, ngươi có phải hay không lại muốn ta mẹ?"Thấy phụ thân trên mặt ngóng trông tưởng niệm thân quang Mộ Dung Tuyết nhỏ giọng hỏi.

"đúng vậy! Đào mất tình ngươi đều mười bảy, mười tám tuổi, ha ha. . . . Năm đó ta và mẹ của ngươi gặp phải thời điểm cũng là ngươi to lớn như vậy, giống loại người như ngươi, ngươi mẹ hoạt bát nghịch ngợm không có tim không có phổi!"

Mộ Dung Thiên trên mặt hiếm thấy tránh qua từng tia từng tia như tình cười nói.

Mộ Dung Tuyết không nói gì nữa, tuy rằng nàng rất muốn giống những người khác như thế có mẹ, bắt quá nhiều năm như vậy đã thành thói quen, hơn nữa cùng mẹ cũng chưa từng gặp mặt, không có bao nhiêu cảm tình, không có bao nhiêu hồi ức, cũng không phải là thương thường nhớ tới, chỉ là thấy phụ thân như vậy tưởng niệm mới có thể rất tò mò, năm đó mẹ là một cái hạng người gì, dĩ nhiên có thể làm cho phụ thân lưu luyến đến nay, thậm chí một con độc thân không cưới!

"được rồi, cùng ta nói một chút, cái kia Nam nhân đến cùng là ai?"

"hắn là Tây Quan quân doanh tiểu binh, ta một cái chạy về đến quá nguy hiểm, cho nên liền để hắn mang ta đã trở về!"Mộ Dung Tuyết cẩn thận từng li từng tí một nói rằng.

"Hừ! Nói với ta lời nói thật, trong quân doanh tiểu binh ta ai không nhận thức? Hắn đến cùng là ai?" Mộ Dung Thiên lạnh lùng hừ một tiếng, thấy con gái ánh mắt lấp lóe hắn liền biết chắc là đang nói dối.

"Rõ ràng chính là ngài trong quân doanh tiểu binh mà! Ngài trong quân doanh nhiều như vậy binh, làm sao có khả năng mỗi một cái đều biết!" Mộ Dung Tuyết âm thanh càng thêm nhỏ.

Đùng! Mộ Dung Thiên bàn tay lớn hướng về trên bàn mạnh mẽ vỗ một cái: "Trả lại cho ta nói dối, nhất định là địch quốc gian tế, không rõ lai lịch, có ý tiếp cận ngươi! Nhất định phải xử tử!"

Nghe được xử tử hai chữ Mộ Dung Tuyết sốt ruột sợ, khẩn trương nói rằng: "Cha, không phải, hắn chính là một cái ta ở trên đường đụng tới quy nô, con gái ở trên đường gặp phải nguy hiểm, là hắn cứu con gái, hơn nữa còn không chỉ một lần!"

"Quy nô? Ngươi cho ta sáng hôm nay cái gì đều không cứng rắn sao? Tùy tiện tìm một kinh thành người hỏi một chút cũng biết Trần Hữu Tài người này, chính người nhìn này (Trương Tiến Tửu), ta Đại Càn Quốc trước sau một trăm năm đều không ai có thể làm đến ra như vậy thow, quy nô! Ngươi gặp gỡ so với Đế Quốc học viện văn học hệ tốt nghiệp tài tử cang Hữu Tài quy nô sao?" Mộ Dung Thiên sinh khí : tức giận nói rằng, vừa nói một bên chỉ vào trác thai thượng giấy trắng mực đen.

"Chuyện này. . . Ngược lại hẳn chính là quy nô, là người tốt!" Mộ Dung Tuyết không biết nên giải thích thế nào, chỉ có thể quật cường quệt mồm.

Mộ Dung Thiên lạnh lùng hừ một tiếng, không tiếp tục nói nữa, đem trên bàn tờ giấy kia cầm lên, nhìn trên giấy dùng bút lông viết (Tương Tiến Tửu) yên lặng mà niệm lên, mỗi niệm một câu giữa hai lông mày chấn động về sẽ nhiều ra một phần, một bài thơ hạ xuống Mộ Dung Thiên hướng về ngoài thư phòng hô to một tiếng: "Người đến!"

"Lão già "

Một đội binh sĩ lập tức đi đến.

"Đem Trần Hữu Tài dẫn đến, không, là áp đến, nếu như phản kháng, ngay tại chỗ xử quyết!"

"Cha, không muốn! Đầu heo đã cứu ta mệnh, người đây là ân tương cừu báo!" Mộ Dung Tuyết cuống lên, lớn tiếng gào khóc, nhưng là Mộ Dung Thiên không vì vị trí động.

"Hừ! Hẳn chính là muốn tiếp xúc người, cho nên mới phải cố ý cứu của người mệnh, như vậy xem ra hẳn càng là gian tế rồi!" Mộ Dung Thiên có nguyên tắc của mình, một lòng vì nước cân nhắc, có một chút gian tế độ khả thi hẳn đều muốn bóp chết từ trong trứng nước.

"Cha, người không thể như vậy, một điểm chứng cứ không có liền oan uổng người tốt!"

"Người đến, đem Đại tiểu thư cho ta mang đi ra ngoài!" Mộ Dung Thiên tàn nhẫn mà trừng Mộ Dung Tuyết một chút lớn tiếng nói.

Mộ Dung Tuyết giãy giụa nhưng không có một chút nào tác dụng, nước mắt ba ba đi xuống đi, bị đuổi ra thư phòng nàng khóc đến càng thương tâm hơn, đột nhiên tiếng khóc im bặt đi, Mộ Dung Tuyết khăn trương hướng về bà nội gian phòng chạy đi, hiện tại duy nhất có thể cứu đầu heo chỉ có bà nội rồi!

Lại nói Trần Hữu Tài, thương đã hảo đến gần như, vừa lên ngo đều ở trong phòng thụ nạp thổ khí, trong đầu nhưng là không ngừng tránh qua ngày hôm qua cùng Cuồng Bạo Ma Sư chiến đấu tràng cảnh, từng chiêu từng thức đều là sâu sắc như vậy, chỉ có cuộc chiến sinh tử đấu mới có thể nhanh nhất tăng cao thực chiến năng lực, Trần Hữu Tài nhiều lần nghiền cứu hồi ức, thậm chí ở trong đầu đã phỏng đoán xuất ra một bộ bước đầu công phòng chiêu thức.

"Tùng tùng tùng. . . Mở rộng cửa, mở cửa nhanh!"

Đột nhiên trước cửa xuất hiện tiếng bước chân dồn dập, tiến tới chính là thùng thùng tiếng gõ cửa, Trần Hữu Tài đột nhiên mở mắt, loé lên một tia vẻ nghi hoặc, lớn tiếng hô: "Ai a?"

"Mở cửa nhanh!"

"Bệnh thần kinh!" Trần Hữu Tài đứng dậy chuẩn bị xuống giường nhìn chuyện gì xảy ra, đang lúc này cửa phòng đột nhiên bị đá một cái bay ra ngoài.

"Các người làm gì?" Trần Hữu Tài lớn tiếng chất vấn, trong mắt loé ra một tia hàn mang, như vậy quấy rối hẳn quả thực là đáng chết đến cực điểm.

"Hừ! Đại Tướng Quân xin người đi một chuyến thư phòng!" Dẫn đầu binh hừ lạnh một tiếng nói rằng.

"Đại Tướng Quân ? Hừ! Đây chính là cái gọi là thỉnh?" Trần Hữu Tài rất là khó chịu hỏi.

Mấy người lính cũng không nói thêm lời, trên mặt thần sắc càng ngày càng lạnh giá, trong tay cầm trường thương trực tiếp nhắm ngay Trần Hữu Tài: "Hay nhất phối hợp một thoáng, nếu không phải như vậy dựa theo Tướng Quân mệnh lệnh tại chỗ xử tử!"

"lão tử đi người / mẹ / Tướng Quân , ta cũng không nhận ra là ai! Còn tưởng là tròng xử tử ta? Ha ha. . . Nếu không người thử xem!" Trần Hữu Tài giận quá mà cười, hẳn không phải một cái yêu người gây chuyện, dù sao cũng là sơ dao dị giới thực lực cái gì đều không có, muốn biết điều, nhưng là đây cũng không phải là đại biểu người khác có thể tùy tiện bắt nạt hắn.

"lên cho ta!"

"muốn chết!" Nhìn vậy lên đến mấy người lính Trần Hữu Tài xem thường gằm nhẹ một tiếng, lập tức cả người không lùi mà tiến tới, đón trong đó một cây trường thương mà đi, cái kia sắc bén trường thương lấy rất nhanh tốc độ hướng về lồng ngực của hắn đâm tới, Trần Hữu Tài phản ứng cấp tốc, một cái nghiêng người chính là thoải mái mà tránh thoát cái kia trường thương, sau một khắc trường thương đã bị hắn nắm chặt, cánh tay vừa dùng lực, răng rắc, tinh thiết chế thành trường thương cái cứ như vậy gãy vỡ ra, binh sĩ kia chưa từng nghĩ đến một cái nhỏ nhỏ hoa phó lợi hại như vậy, trong lúc nhất thời thậm chí có một chút như thế thất thần, Trần Hữu Tài cũng sẽ không nhẹ dạ, thừa dịp đối phương thất thần không chặn, phía dưới thiết chân đã tàn nhẫn mà đá vào.

" ầm!"

Binh sĩ chặt chẽ vững vàng đã trúng một cước, trong miệng chảy như điên một ngụm máu tươi sau bay ngược đánh vào trên cửa.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Tiên Thiên Võ Giả - Phản Kháng Đến Cùng

Cùng lúc đó Trần Hữu Tài thoảng khom người, tránh thoát mặt khác hai con đâm tới đầu súng, hai cái tay ngược một trái, một tay một cây trường thương, lập tức hướng về phía sau mạnh mẽ dùng sức, hai cái cầm trong tay trường thương binh sĩ thân thể bỗng nhiên nghiêng hướng về Trần Hữu Tài hai bên đổ tới, cắm ở trên đất sau Trần Hữu Tài cấp tốc một người cho một cước.

Trên đất là rầm rì tiếng kêu thảm thiết, Trần Hữu Tài đắc ý nhìn hai mắt, Hừ! Còn tưởng là mình là cái kia tay không tác sát quy công? Đây là không ra sao dùng sức, bằng không lấy hãn Võ Giả cấp ba thực lực tuyệt đối là thuận sát!

"nói mau! Rốt cuộc là ai phái các ngươi tới!" Trần Hữu Tài một cái chân giẫm một cái binh sĩ vai lạnh giọng nói rằng.

"hào hảo hảo. . . Ngươi là cái thứ nhất dám ở Mộ Dung phủ ngang ngược người!" Đột nhiên một cái hoành dầy âm thanh xuất hiện.

Trần Hữu Tài tròn mắt chăm chú co rụt lại, trước mắt xuất hiện một người trung niên, mặc trường bào, cao to uy mãnh thân thể, cho hãn một cổ mạnh mẽ uy nghiêm khí thế, Trần Hữu Tài đầu óc nhanh chóng chuyển động, đột nhiên mặt liền biến sắc, mụ nó, sẽ không phải Mộ Dung Đại Tướng Quân đi!

"hệ thống quét qua!"

Lúc này không quét miêu càng chờ khi nào.

"đỉnh linh - hệ thống quét qua xong xuôi -

Quét qua đối tượng: Mộ Dung Thiên

Thân phận: Đại Càn Quốc Trần Tây Đại Tướng Quân

Giới tính: nam

Tuổi tác: 45

Vũ lực giá trị: 550

Của cải giá trị: 2000 vạn lượng bạc trắng

Trí lực giá trị: 88

Vận may giá trị: 90

Tiềm lực giá trị: 70

"

Quét qua xong sau Trần Hữu Tài trực tiếp dọa tè ra quần, mụ nó, dĩ nhiên là 550 vũ lực giá trị, này mụ nó đều siêu thoát hậu thiên Võ Giả phạm vi, đạt đến trong truyền thuyết Tiên Thiên võ giả đẳng cấp, không hổ là Đế Quốc Trần Tây Đại Tướng Quân, nhưng là hãn tại sao muốn tới bắt chính mình đây?

"Mộ Dung Tướng Quân chào ngài!" Trần Hữu Tài khản trương khom lưng, lần này thật sự là rất tôn kính, đầu tiên không nói hãn là một cái cường đại tu Võ Giả, chỉ bằng hãn là Mộ Dung Tuyết cha đẻ - chính mình cha vợ tương lai, này một cái là đủ rồi!

"Hừ! Đa thương binh lính của ta, chân thực to gan lớn mật, Võ Giả cấp ba thực lực, ha ha. . . Còn có thể làm thơ đối nghịch, thậm chí con gái của ta đều giữ gìn người! Không thể không nói ngươi là một nhân tài! Nhưng là ngàn vạn lần không nên cái bầy gian tế, hơn nữa còn đụng tới ta Mộ Dung Thiên!" Mộ Dung Thiên lạnh lùng hừ một tiếng nói rằng, trong lời nói có như vậy một ít tự tin cùng kiêu ngạo.

"Mộ Dung Tướng Quân, ngài hiểu lầm!" Trần Hữu Tài mồ hôi lạnh tràn trề, mụ nó, bị hiểu lầm a!

"Hãy bớt sàm ngôn đi, nhanh cho ta từ thực bàn giao tiếp cận con gái của ta đến cùng có mục đích gì, ngươi là cái nào quốc gian tế?"

Mộ Dung Thiên mới là không sẽ nghe Trần Hữu Tài một phen lời giải thích, tại không có thấy Trần Hữu Tài thời điểm hãn còn có một chút như thế tin

Mộ Dung Tuyết mặt liền biến sắc, nàng thật sự không biết Trần Hữu Tài lại còn là Võ Giả, thế nhưng cái kia lại làm sao, hắn vẫn là của nàng đầu heo, lập tức vẫn như cũ kiên định khóc nói rằng: "Bất kể như thế nào, ta tin tưởng hắn!"

Một câu' ta tin tưởng hẳn 'Trần Hữu Tài trong lòng vạn loại nhu tình, xin thề vĩnh viễn sẽ không phụ lòng cái này yêu tha thiết chính mình nha đầu ngốc!

"Người. . . . Ai! Ta làm sao sinh như người vậy con gái. . . . Người đến, cho ta đem Đại tiểu thư dẫn đi!" Mộ Dung Thiên hét lớn một tiếng, nổi giận đứng đùng, mặc kệ thế nào, Đế Quốc gian tế cần phải chết , còn Tuyết nhi, sau đó lại nói!

"Không muốn. . . . Cha, không muốn!" Mộ Dung Tuyết hoa dung thất sắc, lần này thật sự sợ. . . .

"Đều cho ta dừng lại!"

Nguy cấp thời khắc lão phu nhân rốt cục chạy đến!

"Mẹ, ngài sao lại tới đây?" Mộ Dung Thiên không sợ trời không sợ đất, thế nhưng chỉ có sợ mẹ, hay là đây là siêu thoát thời gian siêu thoát không gian mọi người điểm giống nhau đi! Bất luận sự thành tựu của người vì đại hơn nữa, bất luận thực lực của người cường hãn hơn nữa, tại chính mình mẹ ruột trước mặt, người vẫn là cái kia ở trên ngoạn bần tiểu oa nhi.

"Nếu là ta không đến, ta tôn nữ bảo bối cũng bị mất! Đã đã sát sát, không bằng người đem mẹ giết hết đi!" Lão phu nhân dùng cái kia gây một bên hướng về dưới đáy giẫm một bên tức giận nói rằng.

"Mẹ, người nói gì thế, tiểu tử này là gian tế!" Mộ Dung Thiên có chút bất đắc dĩ.

"Gian tế, ta không biết cái gì gian tế không gian dối tế, ta liền biết hẳn cứu con gái của người, đã cứu ta tôn nữ! Phải nhớ kỹ, người chẳng những là Đế Quốc Tướng Quân , cũng là Tuyết nhi cha đẻ!" Lão phu nhân kiên định mà nói rằng.

Mộ Dung Thiên không nói gì nữa, nhìn trên đất khóc chính thương tâm con gái, thở dài một tiếng: "Hay nhất không phải, nếu như ta cũng không có biện pháp bảo toàn!" Nói liền hướng về ngoài cửa đi đến.

"Cảm tạ cha!" Mộ Dung Tuyết mừng đến phát khóc.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Yết Kiến Bộ Hạ

Mộ Dung Thiên đi rồi, Trần Hữu Tài tại Mộ Dung Tuyết nâng roi ra thân, khoe miệng máu tươi chảy ròng, hiển nhiên là bị một ít nội thương, vốn là ngày hôm qua liền bị thương, còn chưa khỏe, này liền lần thứ hai bị trọng thương, Trần Hữu Tài bất đắc dĩ nhức trướng!

Trong lòng quyết định chủ ý, sau đó về mặt thực lực tới, nhất định phải đem Mộ Dung Thiên lão già này hảo hảo dạy dỗ một trận, đây là xem ở Tuyết nhi mặt mũi lên, nếu không phải như vậy chỉ bằng ngày hôm nay đối xử với hắn như thế, không giết hẳn cái rồi ra Phá Toái đều có lỗi với chính mình.

Sau đó Trần Hữu Tài uyển ngôn đem lão phu nhân cùng Tuyết nhi đưa ra, đóng cửa phòng sau tàn nhẫn mà hơi thở hấp khí một hồi lâu mới đưa cái kia nôn nóng nội tâm bình tĩnh lại, sau đó lại một lần nữa đá tọa tu luyện trị liệu nội thương!

Mộ Dung Thiên từ hậu hoa viên đi ra sau trực tiếp ra cửa, lên cỗ kiệu hướng về hoàng cung phương hướng mà đi!

Cỗ phác u ám bên trong ngự thư phòng.

Cỗ Mộc ngồi ở long ý bên trên, trước mặt là màu đỏ sẫm bàn, trên bàn là một đồng lớn tấu chuông.

Xuống chút nữa Mộ Dung Thiên ngồi ở trên một cái ghế, cau mày không biết đang suy nghĩ gì.

"Ha ha. . . . Biết như thế khẩn cấp cho người trở về là nguyên nhân gì sao?" Cỗ Mộc cười nói.

"Lại là bốn năm, Đế Quốc thăng cấp đại tái liền muốn bắt đầu, Bộ Hạ hẳn là bởi vì việc này chứ?" Mộ Dung Thiên cung kính mà nói rằng, trong lời nói có ba phần khẳng định, thế nhưng càng nhiều nhưng là nghi hoặc.

Đế Quốc thăng cấp đại tái, giẫm mình mà nói chính là nước phụ thuộc trong lúc đó phái ra mạnh mẽ nhất tu Võ Giả tiến hành lẫn nhau trong lúc đó giao chiến, thành tích tốt thu được tương ứng khen thưởng, thậm chí nếu là có tam đẳng nước phụ thuộc có thể khiêu chiến thành công nhị đẳng nước phụ thuộc, như vậy là có thể cướp lấy!

Đại Càn Quốc là bốn Đại Đế quốc một trong Thương Khung Quốc tam đẳng nước phụ thuộc, địa tiểu nhân thiếu, vũ phong mỏng manh, chính thể thực lực đối lập lạc hậu, những năm gần đây Đế Quốc thăng cấp đại tái trên căn bản đều là đếm ngược trước mấy, cho nên muốn muốn chiến bại một cái nhị đẳng nước phụ thuộc thăng cấp khả năng cơ bản là số không.

Thế nhưng ngay cả như vậy, những năm gần đây Đại Càn Quốc cũng không hề từ bỏ nỗ lực, đòi đòi kiếp kiếp Quân Chủ đều lấy cái mục tiêu này phấn tiến vào, thậm chí nguyện ý lực lượng cả nước để đổi lấy thăng cấp Nhị Cấp nước phụ thuộc cơ hội, bởi vì một khi thăng cấp, như vậy dẫn đến chỗ tốt vô cùng vô tận, chẳng những là nhân khẩu quân đội lãnh địa mở rộng, càng trọng yếu là Vô Giả, vũ kỹ, Luyện Khí công pháp các loại : chờ đồ tốt có thể đạt được, hơn nữa chịu đến tương đối hơi ít hạn chế!

Làm Vũ Phá Đại Lục lên một cái tiểu quốc gia Quân Chủ, bọn họ biết ở cái này thượng vô trong thế giới, ngoại trừ vũ lực cái khác đều là Phù Vân, đặc biệt là tại đỉnh cấp Vô Giả trong mắt!

Thử nghĩ một cái quốc gia nếu như có Vũ Tôn cấp những khác Vô Giả, coi như là nhị đẳng nước phụ thuộc cũng không dám bắt nạt người? Dù sao một cái Vô Tôn là có thể trực tiếp hủy diệt một cái tiểu quốc gia.

Vũ Phá Đại Lục lên tu Vô Giả chia làm hậu thiên Vô Giả cấp chín, Tiên Thiên vô giả, Vô Sur, Vô Tôn, Vô Vương, Vô Hoàng, Vô Thần .

Bình thường một cái tam đẳng phụ thuộc tiểu quốc liền hậu thiên Vô Giả đều đã ít lại càng ít, cao cấp nhất cũng là chỉ có Tiên Thiên vô giả đẳng cấp tu vô giả, đương nhiên nếu như xuất ra như vậy một, hai cái tuyệt thế thiên tài ngược lại là có thể có thành tựu quốc bảo cấp Vô Sur , còn Vô Tôn, Vô Vương vân vân cũng không cần nghĩ đến.

Bởi vì tứ đại nước quân chủ không có cái nào nguyện ý chính mình nước phụ thuộc nắm giữ cường đại như vậy tu Vô Giả đối với mình tạo thành uy hiếp, cho nên nước phụ thuộc bên trong tu Vô Giả tu hành công pháp trên căn bản đều là đến Vô Sur sẽ không có, không còn công pháp, liền tính người lại thiên tài cũng không có thể đột phá đến Vô Tôn, cái này cũng là tại sao trăm ngàn năm qua tại Vũ Phá Đại Lục lên chưa từng xuất hiện một cái nước phụ thuộc lật đổ nước quân chủ sự kiện nguyên nhân.

Nước phụ thuộc nếu muốn thăng cấp trở nên cường đại, vậy thì chỉ có thể thu được càng cao cấp hơn vô học công pháp, thế nhưng nếu muốn thu được càng vô học cao thâm công pháp liền chỉ có thể thông qua Đế Quốc thăng cấp thi đấu lên thành tích tốt đến thu được, cho nên hai người tạo thành một cái mâu thuẫn, điều này sẽ đưa đến tiểu quốc chung quy là tiểu quốc, đại quốc vĩnh viễn là đại quốc!

Thế nhưng cho dù thăng cấp độ khả thi rất nhỏ rất nhỏ, mỗi cái nước phụ thuộc vẫn như cũ làm không biết mệt, bởi vì một khi thành công được ích lợi vô cùng!

Cổ Mộc ánh mắt lấp lánh, cao thâm khó dò nói rằng: "Xác thực là liên quan với Đế Quốc thăng cấp đại tái, nhưng là không hoàn toàn!"

"Mời Bệ Hạ công khai!"

"Bây giờ còn có mấy tháng liền muốn đến Đế Quốc thăng cấp đại tái, rất nhiều quốc gia đã bắt đầu làm cuối cùng chuẩn bị, chiến tranh tại quãng thời gian này sẽ giảm thiểu, Đại Càn Quốc là, Viêm Nguyệt quốc thi cũng thôi, cho nên ở cái này miễn cảm đoạn thời gian không cần đánh nhau chết sống để hấn nhân ngư ông đắc lợi!" Cổ Mộc trong mắt lộ ra một tia trí tuệ hào quang trầm giọng nói rằng.

"Ừm, xác thực như vậy, trước một quãng thời gian Viêm Nguyệt quốc quân đội lực tục giảm thiểu!" Mộ Dung Thiên gật đầu.

"Thế nhưng Viêm Nguyệt quốc qua nhiều năm như vậy vẫn cùng chúng ta Đại Càn Quốc không qua được, chúng ta Đại Càn Quốc con dân chết ở hấn Viêm Nguyệt quốc binh sĩ trong tay nhiều vô số kể, này món nợ không thể cứ như vậy quên đi!" Đột nhiên Cổ Mộc trong mắt lộ ra một tia hàn mang.

"Bệ Hạ ý tứ là?" Mộ Dung Thiên ánh mắt lấp lánh phảng phất đã biết rồi Cổ Mộc ý tứ trong lời nói, thế nhưng là không có nói ra, là một cái thần tử, hấn thông minh không có nói thẳng ra.

"Lần này ta cho người trở về mục đích là đem trong kinh thành Thành Vệ Quân cẩn thận mà huấn luyện một thoáng, huấn luyện thành lính của mình, sau đó tại Đế Quốc thăng cấp đại tái thời điểm, Viêm Nguyệt quốc nhất định sẽ phái đi mạnh mẽ nhất vũ lực đi Thương Khung Đế Đô, đến thời điểm người dẫn dắt quân đội đem Viêm Nguyệt quốc cho ta bình rồi! Mà chúng ta Đại Càn Quốc cao thủ cũng sẽ ở trên đường dành cho Viêm Nguyệt quốc người một cái đá kích!" Cổ Mộc âm hiểm nói rằng.

"Chuyện này. . . Bệ Hạ, đầu tiên không nói kinh thành không có nhiều như vậy Thành Vệ Quân, coi như là có, những này quân đội cũng không thể nào thần không biết quỷ không hay đến Viêm Nguyệt vương thành, dù sao chúng ta cùng Viêm Nguyệt quốc giao giới là tại Tây Quan, nếu như nói như vậy còn không bằng tại Đế Quốc thăng cấp đại tái thời điểm vì thần trực tiếp dẫn dắt quân đội giết tiến vào Viêm Nguyệt vương thành!"

Mộ Dung Thiên trong mắt lộ ra một tia nghi hoặc, không rõ Bệ Hạ vì sao lại có như vậy mất công sức không có kết quả tốt quyết định.

"Ha ha. . . Ta đều đã kế hoạch thời gian rất dài, đầu tiên là Thành Vệ Quân, vì hành động lần này ta chuẩn bị một năm, một năm này, mỗi cách mấy ngày sẽ có một tiểu phê quân đội từ bên ngoài điều vào kinh thành, một năm hạ xuống đã tích lũy mấy vạn người. Lại một cái, người nói rất đúng, nếu để cho người dẫn dắt những này Thành Vệ Quân từ Tây Quan giết tiến vào Viêm Nguyệt quốc nhất định sẽ bị phát hiện, như vậy tất cả những thứ này nỗ lực đều giống như uống phí, cho nên trước đây ta đã cùng Nhật Lạc Đế Quốc đạt thành hiệp nghị, hành động lần này, người dẫn dắt quân đội từ Nhật Lạc Đế Quốc vòng vào Viêm Nguyệt Đế Quốc, như vậy thần không biết quỷ không hay, ta xem một chút Viêm Nguyệt quốc làm sao phòng bị. . ."

Cổ Mộc hít mắt cười nói, mặc dù nói đến mức rất chậm chậm, thế nhưng Mộ Dung Thiên nghe được nhưng là sợ hết cả hồn, thật ác độc kế hoạch, dĩ

nhien đều chuẩn bị một năm, trong chớp mắt thấy lạnh cả người truyền vào trong cơ thể, vốn tưởng rằng rất thông hiểu Bệ Hạ, xem ra lí giải được còn chưa đủ sâu sắc, như vậy tính toán quả thực quá âm hiểm, đầu tiên là Đế Quốc thắng cấp đại tái thời gian này tuyến rất khó, lại một cái đem chính mình từ Tây Quan triệu hồi đến, một người chắc chắn sẽ không khiến cho chú ý, ai có thể nghĩ đến Bệ Hạ đã tại một năm trước liền bắt đầu lục tục điều một chút quân đội đi tới kinh thành đây? Đương nhiên mấu chốt nhất một điểm là Bệ Hạ dĩ nhiên đã cùng Nhật Lạc Đế Quốc đạt thành hiệp nghị. . . Tất cả những thứ này tính toán quả thực là thiên y vô phòng.

"Tướng Quân người cảm giác cái kế hoạch này thế nào đây?"

"Kế hoạch rất tốt, đối phương căn bản không thể nào nghĩ đến chúng ta sẽ ở Đế Quốc thắng cấp đại tái thời điểm quy mô lớn tiến công! Thế nhưng Bệ Hạ ngài nói Nhật Lạc Đế Quốc cùng chúng ta đạt thành hiệp nghị, nhưng là Nhật Lạc Đế Quốc dù sao cùng Viêm Nguyệt Đế Quốc là liên bang, có thể hay không hai nước cô ý lấy một cái như thế cục?" Mộ Dung Thiên cau mày nói rằng.

Cổ Mộc trong mắt loé ra một tia tinh quang, đáy mắt là một tia vẻ tán thưởng, Mộ Dung gia không hổ là Tướng Quân thế gia, này kín đáo tư duy năng lực xác thực không giống người thường, chỉ là đời sau nhưng là một bé gái, nghĩ tới đây Cổ Mộc trên mặt tránh qua một tia vẻ bất đắc dĩ, hắn này Mộ Dung Tướng Quân là một cái xương cứng, làm từ không muốn tái giá một nữ tử tục hương hỏa, quả thực là lãng phí Mộ Dung gia huyết mạch!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Hắc Y Sát Thủ

"Bệ Hạ?" Thấy Cổ Mộc dĩ nhiên tự hỏi thất thần, Mộ Dung Thiên nhỏ giọng nhắc nhở.

"Ha ha. . . Mộ Dung Tướng Quân không cần lo lắng đây là một cái bẫy, bởi vì tại Đế Quốc thắng cấp đại tái trong lúc, ta đã mời Nhật Lạc Đế Quốc Đại Vương từ cùng với ba Công chúa đến ta Đại Càn Quốc vương đô tham quan!" Cổ Mộc cười ha ha.

"Cao. . . . . Thật sự là cao! Bệ Hạ mưu kế vi thần bội phục!"

Lần này Mộ Dung Thiên rốt cục bội phục gờ ngón tay cái lên, thật tình, Lạc Nhật đế quốc Hoàng Đế cũng chỉ có đại Hoàng Tử một đứa con trai, hơn nữa ba Công chúa hay là hắc sủng ái nhất Công chúa, cho nên hai vị này tới, Lạc Nhật đế quốc vạn vạn không dám đổi ý, bằng không này Lạc Nhật đế quốc giang sơn phỏng chừng liền muốn đổi một cái họ tên.

"Viêm Nguyệt Đế Quốc những năm gần đây ý vào phía sau có Đế Quốc Cấp Hai chỗ dựa vẫn kiêu ngạo ương ngạnh, giết ta Đại Càn Quốc con dân vô số, lần này ta để hắc phúc quốc!" Cổ Mộc nguyên bản híp nhãn trong chớp mắt tròn to, nhiều tia sát khí thả ra.

"Bệ Hạ, vi thần nhất định sẽ không để cho ngài thất vọng!" Mộ Dung Thiên cũng là tự tin tràn đầy, trong lòng sát ý lẫm lẫm, những năm này nhìn mình rất nhiều binh sĩ chết ở Viêm Nguyệt quốc binh sĩ đao thương hạ, hắc so với ai khác đều hận Viêm Nguyệt quốc người, cho nên lần này hắc kích động dĩ thường!

"Được rồi, chuyện này trước tiên không nói rồi! Người còn có việc sao? Có rảnh rồi trở về đi thôi!" Cổ Mộc lại khôi phục cái kia phó hí mắt muốn ngủ đáng về.

"Bệ Hạ, là như vậy, ta cái kia không tranh khí : tức giận con gái từ Tây Quan trốn đi lúc trở lại gặp phải một ít nguy hiểm, một cái nô tài cứu hắc, sau đó cái kia nô tài. . ."

Mộ Dung Thiên đây đưa nửa ngày cuối cùng vẫn là chuẩn bị nói ra Trần Hữu Tài sự, dù sao nếu như gian tể liên quan đến Đại Càn Quốc an toàn.

Ai biết mới nói được một nửa Cổ Mộc liền cắt đứt hắc: "Ha ha. . . Có phải hay không cái kia gọi Trần Hữu Tài?"

"Bệ Hạ người cũng biết?"

"Ai! (Tương Tiến Từ) hảo thơ a!" Cổ Mộc tán thưởng hít thở dài.

"Xác thực là hảo tử, cũng là bởi vì như vậy ta tài cảm giác có vấn đề, hơn nữa hắc vẫn là Võ Giả cấp ba, người như vậy nói là quy công, ta còn thực sự không thể tin được!" Mộ Dung Thiên buồn bực nói, lại nói nếu như dứt bỏ quy công thân phận nói, dựa vào Trần Hữu Tài tài hoa cùng với Võ Giả cấp ba thực lực liền tính phối hắc Mộ Dung Thiên con gái đều vậy là đủ rồi.

"Được rồi, không muốn tại đây đưa, chuyện này không cần người quan tâm, giao cho ta đi! Người an tâm ở nhà hưởng thụ hưởng thụ niềm hạnh phúc gia

đình, dù sao ở bên ngoài một nhọc đã nhiều năm như vậy, qua một thời gian ngắn trở lại đưa tin!"

Cổ Mộc cười nói, khoát tay áo.

"Cảm tạ Bộ Hạ!"

"Long lanh ánh mặt trời, không khí trong lành, này vũ khí lạnh thế giới khác cảm giác chính là được, không có nhà cao tầng, không có ô tô canô, liên quan không khí đều tốt như vậy, chẳng trách ở chỗ này sinh hoạt coi như là người bình thường cũng có thể sống cái hơn trăm tuổi đây!"

Sáng sớm luồng thứ nhất ánh mặt trời tung tiến vào song bên trong, Trần Hữu Tài mở mắt ra, cả đêm tu luyện được ích lợi không nhỏ, nội ngoại thương cũng đã hoàn toàn khôi phục, đồng thời trong cơ thể nguyên khí tựa hồ lại tăng nhiều hơn một chút, một thân ung dung, mở cửa phòng, hần mím cười thì thảo tự nói.

Được vài ngày không đi tính điểm, ngày hôm nay đi kiểm một ít tiền đi! Trần Hữu Tài nghĩ như thế đến.

Lại nói mấy ngày này cái kia hai gia đình cũng đã không kịp đợi, thúc dục vài chuyến, dù sao Trần Hữu Tài cho tiền boia nhiều như vậy nhiều như vậy, ai không muốn a? Chỉ là mấy ngày đều tìm không được nhân!

Mới vừa đi ra Mộ Dung phủ, hai gia đình hùng hục theo lại đây, Trần Hữu Tài khẽ mỉm cười, vẫn đúng là mụ nội nó có một loại khi công tử bột cảm giác, trong tiểu thuyết công tử bột chính là Thành Thiên mang theo hai cái kẻ cơ bắp tại trên đường cái nhân chuyển, không giống chính là người ta mang theo một cái đại cầu!

Đột nhiên, Trần Hữu Tài mặt liền biến sắc, tiện đà cười đối hai kẻ cơ bắp nói rằng: "Các ngươi đi trước trong điểm, ta có chút sự, đợi lát nữa liền đi!"

"Chuyện này. . . Công tử, tại sao a?"

"Ta gặp phải một điểm tư nhân sự, đây là mười lạng bạc, các ngươi cầm đi mua một ít điểm tâm, ăn xong trong điểm chờ ta!"

"Chúng ta. . . . Chúng ta. . . . Không thể lại muốn công tử tiền!"

"Cho các ngươi cầm sẽ cầm, phí nói cái gì? Khẩn trương cho ta đi thôi!" Trần Hữu Tài trực tiếp kín đáo đưa cho hai người, có tiền đang làm gì? Chính là dùng để chứa bức.

Sau đó Trần Hữu Tài trực tiếp trái ngược hướng về hướng về một con đường khác đi đến, đường nhỏ càng chạy càng nhỏ hẹp!

Mấy phút qua đi Trần Hữu Tài đột nhiên dừng bước, tiện đà quay đầu cười nói: "Mấy vị đều đi theo thời gian dài như vậy, có phải hay không hẳn là đi ra?"

"Cạc cạc. . . Tiểu tử ngươi ngược lại là khôn khéo, dĩ nhiên phát hiện huynh đệ chúng ta ba người rồi!" Xa xa che mặt người áo đen xuất hiện ở Trần Hữu Tài trong mắt, ba người thân cao gần như, toàn thân áo đen, ngoại trừ con mắt cái gì đều không lộ ra, trong tay cầm sáng lên lấp lánh trường đao từng bước từng bước hướng về bên này đi tới.

"Ngươi nghĩ đến các ngươi ẩn dấu kỹ thuật rất tốt? Ba cái góc ×!" Trần Hữu Tài khẽ mỉm cười, khinh thường nói, đương nhiên tuy rằng tư tưởng lên khinh bỉ, thế nhưng hành vi lên không một chút nào sẽ lười biếng, đây là Vô Giả cơ bản yêu cầu.

Nhìn hướng về chính mình vọt tới ba người, Trần Hữu Tài trong mắt lộ ra một tia tinh quang, cả người giống như là một đạo nhanh chóng Thiểm Điện, xẹt qua ưu mỹ thẳng tắp, thân hình lấp lánh, một giây sau đã đạt tới ba người bên cạnh.

Ba cái người áo đen chưa từng nghĩ đến Trần Hữu Tài tốc độ nhanh như vậy, trong hoảng loạn cầm trường đao hướng về phía trước một trận chém lung tung.

Ngay đến ba người trước mặt thời điểm Trần Hữu Tài mạnh mẽ giẫm một cái địa, thân thể im bất động, lập tức nhưng là đàn hồi bay lên, trên không trung trở mấy cái thân hình rơi vào ba cái người áo đen phía sau, cùng lúc đó, Vô Ảnh Cước đã cuồng táo mà đi!

"Ầm ầm ầm. . ."

Ba tiếng vang trầm trầm sau ba cái hắc y thân thể con người hướng về phía trước đột nhiên bay đi, trong đó hai cái ngã ầm ầm trên mặt đất, một cái khác nhưng là không cẩn thận dĩ nhiên chột trúng chính mình trường kiếm trong tay đi đòi nhà ma!

"Hắc Hắc. . . Nói đi! Rốt cuộc là ai dễ ba người các ngươi phế vật đến ám sát ta?" Trần Hữu Tài cười hỏi, chi là nụ cười trung lạnh lẽo âm trầm tâm ý để cái kia hai tên hắc y nhân sợ đến nhanh niệ, tuy rằng che lấp miếng vải đen, thế nhưng ngờ ngợ có thể thấy cái kia sợ hãi thần tình.

"Ngươi đi chết đi!" Hai người lẫn nhau liếc mắt một cái, trong chớp mắt theo rống to một tiếng trực tiếp nhấc theo kiếm chạy tới, Trần Hữu Tài sớm có chuẩn bị tránh qua một chiêu kiếm, một cái kéo lại cánh tay của hắc hướng về xa xa ném đi, hắc y nhân kia ngã xuống trên mặt đất trượt vài mét mới dừng lại, đang lúc này khác một chiêu kiếm nhưng là mạnh mẽ Địa Thử trúng rồi Trần Hữu Tài ngực!

"Ha ha. . . Người nhất định phải chết. . ." Thấy chính mình đâm trúng Trần Hữu Tài cầm kiếm người áo đen một trận ngồng cuồng cười gằn.

"Ngốc ×!" Trần Hữu Tài khinh bỉ nói thảm một câu, một quyền tàn nhẫn mà hướng về trên mặt của hắn đánh tới!

Ầm một tiếng, người áo đen tăng tăng và ở bên trên vách tường, máu tươi chảy ròng, sợ hãi nhìn Trần Hữu Tài run giọng hỏi: "Người. . . Người. . . Người làm sao không có chuyện gì?"

"Hừ! Ta trên người có thiết y!" Trần Hữu Tài hả hê nở nụ cười.

"Người vô sỉ!" Hắc y nhân kia đột nhiên ối ra một ngụm máu lớn, thực sự quá vô sỉ, bọn họ loại này mỗi ngày đã đâm sát sát sát thủ đều không có mặc phòng hộ thiết y, nhưng là thực lực này cường hãn gia đình dĩ nhiên ăn mặc thiết y khắp nơi đi, quả thực chính là Khang Đa.

"Hắc Hắc. . . . Vô sỉ sao? Được rồi! Ta chính là yêu thích vô sỉ, người có thể làm gì?" Trần Hữu Tài cười hi hi hướng về phía trước người áo đen đi đến, đột nhiên sắc mặt dừng lại : một trận, đột nhiên khom lưng, sau một khắc trong tay nắm lấy một thanh trường kiếm, xoay người lại hướng về xa xa cái kia chuẩn bị trốn phá khác một người áo đen ném đi!

Phốc thử một tiếng, liền như vậy ngã xuống!

"Vì sao phải trốn chạy đây? Không đi nói không chắc còn có thể sống được đây!" Trần Hữu Tài tà tà nở nụ cười, tiện đà xoay người lại cười nói: "Ta nghĩ người không có chạy trốn chứ?"

"Người. . . Người. . . . Người là Ma Quỷ!"

Nhìn đã chết hai người đồng bạn, người áo đen có loại muốn khóc kích động, hồi hận ruột đau thanh, nghĩ như thế nào lên nhận nhiệm vụ này, trước mắt này không phải một cái gia đình? Quả thực chính là một cái Ma Quỷ, không khỏi run rẩy thân thể không ngừng hướng về mặt sau thối lui.

"Nói đi! Đến cùng là ai phải người tới giết ta?" Trần Hữu Tài thản nhiên nói.

"Chuyện này. . ."

"Lẽ nào muốn sống không bằng chết?" Trần Hữu Tài tàn nhẫn mà trừng, lạnh giọng nói rằng, này một cổ họng trực tiếp đem hắc y nhân kia sợ đến niệu, lần này thật niệu, dưới thân một mảnh ẩm ướt!

"Thảo! Quả thực phá hoại trong lòng ta sát thủ hình tượng!" Trần Hữu Tài bất đắc dĩ mắng một câu, kiếp trước viết tiểu thuyết thời điểm thường thường viết đến sát thủ, khi đó hắn đập nặn sát thủ hình tượng đều là cái loại này kiên nghị cực kỳ, rất có nguyên tắc ngạnh hán, coi như là bị tóm lấy cũng là uống thuốc tự sát hoặc là cắn lưỡi đầu cái gì, sao có thể nghĩ tới đây cái thế giới khác dụng tới chân thực sát thủ đã vậy còn quá ra sức, trực tiếp sợ đến vừa khóc lại niệu.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Hung Thủ Tiền Hâm

"Chỉ cần người buông tha ta, ta cái gì đều nguyện ý nói!" Cái kia hắc y sát thủ vẫn tại làm cuối cùng nỗ lực, đối nhau khát vọng vào đúng lúc này biểu hiện rơi tới tận cùng.

Trần Hữu Tài ha ha nở nụ cười: "Tốt! Chỉ cần người nói ta liền không giết người!"

"Người không gạt ta?"

"Đương nhiên, ta bình thường không gạt người đây!" Trần Hữu Tài ôn nhu mà nói rằng, giống như là tại hổng tiểu hài như thế.

"Là Tiền công tử phái chúng ta đến!" Người áo đen nhỏ giọng mà nói rằng.

"Tiền Hâm? Hắc Hắc. . . . Lá gan không nhỏ, lại dám phái sát thủ tới giết ta! Mụ nó, vậy cũng đừng trách ta rồi!" Trần Hữu Tài trên mặt loé lên một tia sát ý lạnh lẽo âm trầm nói rằng, toại mà cúi đầu cười nói: "Được rồi, người có thể an tâm đi!" Nói một cái tay đã bóp lấy hắc y nhân kia cái cổ.

"Không muốn. . . Người. . . Người đã nói không giết ta. . ."

"Ngạch? Ta nói rồi sao? Ta sao không biết?" Trần Hữu Tài vô tội nói rằng, vừa nói trên tay nhưng là mạnh mẽ vừa dùng lực, răng rắc một tiếng, tất cả quyết định.

Nhìn trên đất nằm ba bộ thi thể còn có một bãi vết máu, Trần Hữu Tài bắt đầu dĩ than buông tay, ta bản thiện lương, tại sao muốn trêu chọc ta đây!

Không có dừng lại, Trần Hữu Tài xoay người hướng về tính điểm đi đến!

'Yêu chuyên gia' của như trước không ít người, may là Trần Hữu Tài thông minh mang Diện Cụ hơn nữa còn là từ hậu môn, không có người nào phát hiện.

Mới từ hậu môn đi vào Hồ Tử cùng con báo hai huynh đệ liền tiến lên đón: "Công tử, vừa nãy tới một vị khách nhân, chỉ là ngài không ở, sau đó hắn đã nói sẽ trở lại!"

"Ừm! Các người tiếp tục tại bên ngoài bảo vệ đi!" Trần Hữu Tài gật đầu, nhìn thấy trên bàn nóng hổi sớm một chút tâm tình cũng không tệ lắm, người này a, nếu là người đối người ta được, người ta cũng sẽ đối với người tốt, tựa như này Hồ Tử cùng con báo xem ra điên cuồng đáng sợ, nhưng là cũng biết mua chút sớm một chút tối, tri ân báo đáp, nhân tài như vậy đáng giá tương giao.

"Vâng! Công tử!"

Nội đường bên trong, Trần Hữu Tài ngồi ở trên ghế hư thì lại nhắm mắt dưỡng thần, kì thực thu nạp thổ khí, mỗi thời mỗi khắc cũng không thể thả lỏng mới là tu vũ chi đạo, tu vũ một đường chính là nghịch thiên lộ trình, nhất định phải có kiên định mà quyết tâm cùng không sợ gian khổ nhẫn tâm.

Linh khí vào miệng: lối vào lại thông qua kinh mạch đến đan điền, chỉ cảm thấy trong nháy mắt tứ chi bách hài cùng đan điền thông hiểu đạo lý, từng cổ từng cổ cảm giác sáng khoái chảy khắp toàn thân. . . .

"Có ai không?" Đột nhiên một thanh âm xuất hiện ở bên tai, Trần Hữu Tài trong mắt lộ ra một tia ngạc nhiên, thậm chí có như vậy một tia quen thuộc, nhưng là cụ thể là ai lại đã quên.

"Đi vào!"

"Ngài chính là yêu chuyên gia?" Lập tức đi tới một nam tử, Trần Hữu Tài khẽ mỉm cười, mục nó, dĩ nhiên là người quen cũ, tại Uyên Ương Lâu trên yến hội cái kia bị Trường Tôn Vô Danh dọa tề ra quân công tử ca Mã Lục, không nghĩ tới sẽ đến nơi này, thực sự là niềm vui ngoài ý muốn, đây cũng là một con đại dê béo, Trần Hữu Tài nụ cười càng ngày càng âm thầm.

"Ha ha. . . . Là vậy, mời ngồi!" Trần Hữu Tài ha ha nở nụ cười.

Cái kia Mã Lục cũng là hiểu kì vô cùng, làm sao âm thanh có điểm quen thuộc đây? Nhưng là lại nghĩ không ra là ai, nghĩ đến là xuất hiện ảo giác tự mình nghĩ hơn nhiều, cũng không nghĩ nhiều nữa trực tiếp ngồi xuống.

Sau khi ngồi xuống, Mã Lục trên mặt thần tình có chút lúng túng, Trần Hữu Tài không khỏi hỏi: "Không biết công tử là vì chuyện gì?"

"Là như vậy, cái kia. . . . Cái này. . . Ta cũng không biết làm sao mở miệng rồi!"

"Không có chuyện gì, bọn ta đều là Nam nhân, có cái gì không tiện nói, hơn nữa công tử tất cả vấn đề đều sẽ bị bảo mật, có vấn đề gì nói thẳng đi! Nói không chắc có thể có được giải quyết!" Trần Hữu Tài trong thanh âm tràn đầy sức mẽ hoặc.

"Được rồi! Nếu như vậy ta liền nói thẳng! Ta đột nhiên cảm giác mình không thích nữ nhân có điểm yêu thích nam nhân!"

"Mục nó, làm cơ?" Trần Hữu Tài trực tiếp bị dọa đến, bật thốt lên, cả người bỗng nhiên sau này lóe lóe.

"Tiên sinh, người không sao chứ?" Mã Lục có chút ngưng ngừng.

"Ngạch? Không không không. . ." Trần Hữu Tài sâu sắc hít một hơi, làm cơ liền làm cơ chứ, có cái gì đáng sợ, kiếp trước lên đại học thời điểm một cái ký túc xá luôn có như vậy mấy đôi cơ hữu, chỉ là tại này thế giới khác làm cơ làm đến quá đột nhiên dọa: làm sợ, hiện tại hoàn lại đây cũng không cái gì.

"Tiên sinh, người nói cái vấn đề này giải quyết như thế nào?" Mã Lục chờ mong hỏi.

"Người cụ thể cùng ta nói một chút người đối với nam nhân và nữ nhân đến cùng là xuất phát từ cái dạng gì một loại cảm giác, cùng với người lý tưởng phương thức giải quyết là kiểu gì!"

"Đến cùng là kiểu gì ta cũng không nói được, nói như vậy đi, từ nhỏ đến lớn ta đều cùng ta mấy cái hảo bạn thân cùng nhau chơi đùa, cảm tình rất sâu, sau đó sau khi lớn lên ta mấy hảo huynh đệ kia đều có nữ nhân. Cho nên ta cũng là tìm một ít nữ nhân xinh đẹp, nói thật nhà ta rất có tiền, muốn mỹ nữ rất đơn giản. Vừa bắt đầu ta vẫn trầm mê ở trong đó, nhưng là dần dần mà phát hiện, ta cùng những nữ nhân kia trong lúc đó đều không có cảm tình, mỗi lần tại cùng các nàng hành xong chuyện phòng the sau đều sẽ có một loại sâu sắc địa cảm giác mất mát, thậm chí có thời điểm có thể nghĩ đến hảo huynh đệ của ta nói! Dần dần mà ta liền sinh ra một loại chán ghét nữ nhân cảm giác, hơn nữa bắt đầu chính là gần nhất ta phát hiện được ta phương diện kia năng lực có chút giảm xuống, cho nên rất sợ sệt. . . . Vốn là lần trước có cơ hội cho tới một tiệc (Kim Thương Bất Đảo ngự nữ thuật), ai biết bị người ta đoạt đi, sau đó hai ngày trước nghe nói người này rất linh, ta đã tới rồi!" Theo Mã Lục chậm rãi nói đến Trần Hữu Tài rốt cục biết trong đó ngọn

nguồn, nói tóm lại chính là một cái chỉ có tình huynh đệ không có ái tình con nhà giàu!

"Ha ha. . . . Đầu tiên ta trước tiên cường điệu một điểm, vậy thì là hẳn cũng không phải là thật sự yêu thích Nam nhân! Người luôn nhớ tới huynh đệ của người là bởi vì các người trong lúc đó chơi đùa từ nhỏ đến lớn có cảm tình, mà cùng những nữ nhân kia trong lúc đó chỉ có thuần túy thịt / dục không có cảm tình, không có cảm tình thịt / dục là không thể lâu dài, chuyện phòng the làm có thêm liền phiền chán, chỉ có tình thân cùng thân thể lên hai tầng giao lưu mới có thể sản sinh nhanh / cảm các loại hài, may là người làm đến sớm, tri nói không chắc người thật sự sẽ trở thành một cái yêu thích Nam nhân biến thái!" Trần Hữu Tài giọng lên đầu từ từ sẽ đến nói rằng, hình dáng thể ngoại cao nhân.

"Cũng còn tốt cũng còn tốt, ta không phải yêu thích Nam nhân, làm ta sợ muốn chết!" Mã Lục vỗ vỗ ngực, một bộ đại nạn không chết về mặt, xem Trần Hữu Tài không nhận ở trong lòng nói thầm yêu thích Nam nhân có cái gì không tốt? Hảo cơ hữu một đời đi, làm Quito hạnh phúc a!

"Tiên sinh có biện pháp giải quyết sao?" Mã Lục kỳ vọng nói rằng, lập tức thấy Trần Hữu Tài không thèm nhìn vội vàng từ trong lòng móc ra mười tám kim phiếu đặt lên bàn, Trần Hữu Tài rồi mới lên tiếng: "Trên thực tế nếu muốn giải quyết vấn đề của người cũng không khó, có trị phần ngon cùng trị tận gốc hai loại phương pháp, trị phần ngon vậy thì trực tiếp tăng lên của người những này nị lực của nữ nhân, làm cho các nàng trở nên càng tỉnh / cảm, càng sẽ lấy lòng Nam nhân, có thể càng tốt hơn địa hấp dẫn người, sau đó cho người yêu thích nữ nhân. Trị tận gốc phương pháp chính là cho người học được thể nào đi yêu, tìm kiếm đến một đoạn ái tình, nếu như vậy một cách tự nhiên không cần lại nghĩ nam nhân. Người lựa chọn phương pháp gì đây?"

"Đương nhiên muốn từ trên căn bản đến, nói thật, lớn như vậy, tuy rằng trải qua rất nhiều rất nhiều nữ nhân, thế nhưng là vẫn không biết cái gì là ái tình!" Mã Lục tiếc nuối nói, trong lời nói u oán quả thực như để Trần Hữu Tài có cổ đập chết hấn kích động, nải nải của người, tiểu từ người lên các loại mỹ nữ nhưng không hiểu ái tình, có thể ta nhưng chỉ có một thân ái tình lý luận cùng tình ái kỹ xảo không chiếm được thi triển a!

"Vậy cũng là ái tình phương diện rồi! Ừm! Đầu tiên ta hỏi người, người hữu tâm ý nữ sinh sao?"

"Cái này. . . . Xem như là có đi!" Mã Lục có chút ngượng ngùng nói, ngay sau đó lại nói: "Chỉ là người ta vẫn nhìn không nổi ta, thậm chí nàng cũng không biết ta yêu thích nàng, ta cũng không biết sao mới có thể cho nàng biết tâm ý của ta, ngược lại nhìn thấy nàng ta liền khản trương, nói không ra lời."

"Đầu tiên, đang tìm cầu ái tình trước đó người muốn hoàn thiện chính mình, đầu tiên là hình tượng, thứ nhì là khí chất, đệ tam là tiền tài. Hình tượng lên, người tuy rằng dài đến không tính quá tuần tú, nhưng cũng rất tốt, tìm cái tốt một chút thợ cắt tóc làm một cái hảo kiểu tóc, sau đó chuyên môn đánh làm hai bộ thích hợp quần áo là được. Điểm thứ hai cũng là đối với người mà nói mấu chốt nhất một điểm, đó chính là khí chất, khí chất đồ vật này hư vô mờ mịt, có thể có phải thế không không thể thay đổi, bắt đầu từ bây giờ mỗi ngày kiên trì rèn luyện thân thể, làm một cái cường tráng thể phách sau đó ở trong lòng mỗi ngày nhiều lần đối với mình nói người là Nam nhân, ưu tú nhất Nam nhân, tự tin phiếu đặt khí chất một cách tự nhiên sẽ xuất hiện. Còn tiền phương diện này không cần ta nói, người khẳng định có!" Trần Hữu Tài kiên trì nói rằng, nếu thu rồi người ta tiền liền muốn cho người ta giải quyết vấn đề.

Mã Lục nghe được rất chăm chú, thậm chí một bên nghe một bên cầm lấy trên bàn bút lông tại trên tờ giấy trắng làm bút ký, nghe Trần Hữu Tài phân tích, càng nghe càng có đạo lý, không khỏi các loại gật đầu.

"Có này ba loại chuẩn bị sau chính là cụ thể triển khai truy cầu, cấp này đoạn rất then chốt, phải có kiên trì, đương nhiên người muốn học hường thụ loại này phá được nữ nhân nội tâm quá trình, nếu không phải như vậy người sẽ cảm thấy phiền chán. Thế nào phá được nữ nhân nội tâm? Nói tóm lại cũng chỉ có một câu nói, đó chính là can đảm can trọng da mặt dày!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Ái Tình Chi Đạo - Roi Da Ngọn Nến

Gan lớn chỉ chính là làm Nam nhân nhất định không thể sợ hãi rụt rè sợ sệt, nên ra tay thời điểm liền ra tay, nên biểu lộ thời điểm liền biểu lộ, không muốn bởi vì nhất thời sợ hãi mà đánh mất cơ hội tốt. Ta làm một ví dụ, tỷ như có một ngày người cùng nàng đi dạo phố, đột nhiên nàng lắc lắc chân, lúc này người liền không muốn do dự, trực tiếp đưa nàng ôm lấy đến đưa về nhà, khả năng lúc đó nàng sẽ kêu sợ hãi sẽ mắng người, thế nhưng sau đó thân ảnh của người sẽ một con xuất hiện đầu óc của nàng, nếu như vậy người cách thành công liền không xa.

Về phần thận trọng, cái này thì càng dễ lý giải, nữ nhân là cảm tính động vật, rất dễ dàng vì một chuyện nhỏ sinh khí, cũng rất dễ dàng vì một chuyện nhỏ cảm động, cho nên người chỉ cần tỉ mỉ quan sát, dụng tâm đi cảm thụ sẽ tìm tới bày ra ôn nhu sẵn sốc, cẩn thận chiếu cố một mặt. Đương nhiên cũng không có thể quá mức đâu, nên bá đạo thời điểm còn phải Nam nhân, nữ nhân không thích nương nương kang, trong lúc đó độ người muốn chính mình nắm chặt, cũng không có thể mất đi Nam nhân vị cũng không có thể quá sợ ý bất cần.

Cuối cùng một điểm da mặt dày nói cẩn thận làm được là tốt rồi làm được, nhưng là nói khó cũng thật khó khăn, câu nói đầu tiên là kiên trì không muốn từ bỏ, liền tính nhiều lần bị cự tuyệt cũng không muốn từ bỏ, người phải có một loại ý nghĩ, lão tử liền không biết xấu hổ, người không thích lão tử, lão tử

cùng người tiêu hao, một ngày nào đó người hiền sẽ đáp ứng ta!"

Trần Hữu Tài một hơi đem kiếp trước tại internet nhìn thấy những này kinh điển đuổi nữ nhân kỹ xảo lý luận một mạch toàn bộ nói ra, đó là một cái thao thao bất tuyệt, có lý có chứng cứ, nghe được Mã Lục trầm mê trong đó không thể tự thoát ra được.

"Tiên sinh thật là ái tình thiên tài, nghe tiên sinh mấy câu nói thắng vu đọc mười năm thư!"

Mã Lục bội phục sát đất, cái kia kính nể Hỏa Nhiệt ánh mắt nhìn đến Trần Hữu Tài nổi da gà đi một chỗ, mục nó, cùng một cái xu hướng làm cơ trạng thái nam nhân ở đồng thời đối thoại thật sự là rất là nguy hiểm.

"Hắc Hắc. . . Trước tiên không muốn vội vàng kích động, chỉ riêng này dạng muốn đuổi theo đến nữ sinh vẫn là không đủ, trong chuyện này còn có rất nhiều kỹ xảo, tỷ như đục cầm cổ tủy, nhất định nhớ kỹ, không thể đối với nàng quá tốt rồi, bằng không thì nàng sẽ cảm giác người là nên phải vậy, chính mình muốn chịu đựng lúc lạnh lúc nóng, làm cho nàng thỉnh thoảng ở trong đầu nghĩ người, thời gian dài liền không thể rời bỏ người rồi! Lại một cái người các huynh đệ kia cũng có thể giúp người chơi chơi âm mưu thủ đoạn a, tỷ như cái gì để bọn hắn làm bộ đánh cướp, người anh hùng cứu mỹ nhân các loại, đương nhiên cái này nhất định phải thiết kế thiên y vô phòng, nếu không phải như vậy sẽ chữa lợn lành thành lợn què, cụ thể hảo hảo trở lại nghiên cứu, chỉ cần dùng tâm không có nữ nhân nào đuổi không kịp!"

Trần Hữu Tài nói đến hưng phấn nơi Hắc Hắc cười không ngừng, không những mình muốn tán gái còn muốn đem này tán gái phương pháp truyền tới dị giới, cũng coi như là phát triển quang Đại Hoa hạ văn minh, vì Hoa Hạ văn hóa truyền bá làm ra to lớn cống hiến, hắn cũng coi như là có công đức người, nói không chắc sau đó công đức chứng đạo thành Thánh Nhân đây.

"Tiên sinh chi ân, không lấy báo lại!"

Mã Lục con mắt từ từ sáng lên, nghe xong Trần Hữu Tài mấy câu nói tựa hồ trước mắt một mảnh rộng mở trong sáng, tâm tình dưới sự kích động trực tiếp đứng lên mạnh mẽ khom lưng lấy đó tôn tiến vào, cùng lúc đó mười vài Trương kim phiếu lần thứ hai ngã tại trên bàn, xem Trần Hữu Tài một trận sáng khoái, mục nó, tiền này kiếm thật nhẹ nhàng.

"Được rồi! Ái tình phương diện này còn có cuối cùng hai điểm cũng là trọng yếu nhất hai điểm ta phải nói cho người!" Trần Hữu Tài khôi phục lãnh đạm về mặt nói rằng.

"Tiên sinh mời nói!"

"Số một, tất cả lý luận đều là xây dựng ở thí nghiệm cơ sở lên, nhất định phải nhiều tìm nữ sinh thí nghiệm thí nghiệm mới có thể trở thành ái tình cao thủ. Thứ hai, trên thế giới luôn có như vậy mấy cái gốc / bực nữ nhân người không đuổi kịp, cái kia không phải là hắn không đủ ưu tú, chỉ là nữ nhân kia quá ngu, cho nên khi người đã tận lực nhưng vẫn chưa thể thành công thời điểm phải hiểu được từ bỏ, phải biết trên cái thế giới này xưa nay không thiếu nữ nhân, không đáng giá đến vì một viên cỏ nhỏ từ bỏ toàn bộ rừng rậm!"

Trần Hữu Tài trầm giọng nói rằng, hai câu này chẳng những là đối Mã Lục nói càng là đối với mình nói.

"Ta tiên sinh giáo huấn chi ân, Mã Lục nhất định suốt đời khó quên!"

"Ừm! Được rồi, ái tình chi đạo đã nói đến mức gần như, còn lại liền muốn xem chính người, đương nhiên đây là trị tận gốc phương pháp, đúng lúc hiệu quả không phải rất rõ ràng, vì không cho người không chế không được thích Nam nhân ta lại cho người làm một cái trị phần ngọn phương pháp, trị phần ngọn trị tận gốc hai người kết hợp sử dụng, nhất định có thể cho người tính phúc mỹ mãn!"

Trần Hữu Tài cười hi hi, mục nó, nếu đến tính điểm, không mở rộng chính mình sản phẩm vậy còn ngoạn cái rắm.

"Tiên sinh mời nói!" Mã Lục cũng là âm thầm nở nụ cười, tựa hồ đã đoán được Trần Hữu Tài đón lấy muốn dạy dỗ nội dung.

Trần Hữu Tài không nói gì, trực tiếp đứng lên lập tức tại Mã Lục ánh mắt tò mò hạ từ một bên trong tủ treo quần áo lấy ra tính / cảm tình thú nội y cùng với ngọn nến roi da các thứ.

Nhìn trên bàn kỳ quái đồ vật Mã Lục có chút tò mò hỏi: "Tiên sinh, những đồ vật này?"

"Chớ vội, nghe ta từng cái đạo đến!" Trần Hữu Tài thần bí nói rằng, lập tức cầm lấy một bộ tình thú nội y cười hỏi: "Người xem này như cái gì?"

Mã Lục cầm cái kia màu đen tính / cảm Lôi Tì Nội Y có một tia nghi hoặc, sau một khắc trong mắt lộ ra một tia âm quang: "Chẳng lẽ là nữ nhân nội y?"

"Hắc Hắc. . . Người hiểu ta công tử vậy! Suy nghĩ một chút một đại mỹ nữ mặc vào này gọi cảm nội y nằm tại trước mặt của người bày quyền rũ tư thế, người còn có thể nhớ người những này mười ngày nửa tháng không tắm huynh đệ sao?" Trần Hữu Tài Hắc Hắc cười nói, đang khi nói chuyện nuốt từng ngụm từng ngụm nước, mục nó, không khỏi ảo tưởng Tuyệt nhi nếu như mặc vào này nội y sẽ là xá dạng.

"Hắc Hắc. . ."

Mã Lục cười hi hi đem này đồ tốt điệp lên nhét vào trong lòng, lại nhìn một chút trên bàn còn lại đồ vật hỏi: "Những này lại là đang làm gì đây?"

"Roi da cùng ngọn nến! Công tử có hay không thường thường lên nữ nhân cảm giác phiền chán, này chủ yếu là bởi vì luôn ngồi tương đồng nguyên thủy vận động lại sáng khoái thời gian dài cũng không có gì cảm xúc mạnh mẽ, hai thứ đồ này chính là dùng để tìm cảm xúc mạnh mẽ. Ngọn nến nhen lửa cái

kia ngọn nến dầu chậm rãi nhỏ ở nữ nhân mỹ lệ đồng / thể bên trên, nhìn dưới thân mỹ nữ sáng khoáy trung mang theo như vậy một tia thống khổ, cau mày thân / ngâm trung bình thêm ba phần dụ / hoặc. . . Hắc Hắc, nói như vậy ngươi còn có thể không có tính / dục sao? Suy nghĩ một chút nữa này roi da, chậm rãi một roi một roi đánh ở cái kia trắng như tuyết song / phong, trắng mịn đại / chân còn có bằng phẳng tiểu / trên bụng, nghe nữ nhân cái kia tràn ngập sức mê hoặc thân / ngâm cùng cái kia đậm nhói trung găm nhẹ người còn sẽ có tâm tư muốn cái khác sao?"

Trần Hữu Tài đầu tới gần Mã Lục chậm rãi nói rằng, cho hắn xây dựng một loại hoàn cảnh, chính là cái loại này khuê phòng bên trong ánh đèn trác trác, mỹ nhân khoan y trắng cảnh.

Mã Lục tựa hồ hoàn toàn chìm đắm tại cái loại này trong ảo tưởng, ánh mắt càng ngày càng mê ly, hô hấp càng ngày càng gấp gáp, tiểu đệ đệ không khỏi đã ngang nhiên đứng thẳng, một cái tay không biết lúc nào dĩ nhiên muốn hướng về Trần Hữu Tài cái mông lên sờ soạn.

"Thảo, ngươi làm gì?"

Trần Hữu Tài hét lớn một tiếng, Mã Lục lúc này mới lúng túng phản ứng lại, chậm rãi rút tay trở về, sán sán cười nói: "Ngượng ngùng, nhập thần, không tự chủ được!"

"Ừm! Quên đi, hôm nay tới đây thôi đi! Giáo này của ngươi đều dạy ngươi rồi! Sau đó xem chính ngươi!"

"Tạ ơn tiên sinh chỉ điểm! Ta Mã Lục vô cùng cảm kích! Những đồ vật này ta cầm đi, ta cũng không cái gì có thể trở về báo cho tiên sinh, cũng chỉ có tiền!" Mã Lục sắc sảo địa bái một cái lạy tức đem trên người tiền toàn bộ móc ra đặt lên bàn.

"Ta lặc cái sắt, thậm chí có bốn mươi hai Truong, mụ nó, đây chính là 42,000 kim a, vậy chính là 420 ngàn lạng bạc, Hắc Hắc. . . Tiếp đãi một người khách nhân liền có thể kiếm 420 ngàn lạng bạc, này tốc độ kiếm tiền hẳn là toàn kinh thành nhanh nhất đi!" Mã Lục đi rồi Trần Hữu Tài một tấm một tấm đếm lấy trên bàn kim phiếu, trên mặt bị hèn mọn nụ cười đồng đến tràn đầy.

Hải lòng dưới chuẩn bị thu công, một ngày kiếm tiền đều đủ mua Liễu Phiêu Phiêu **, có tiền không áp lực a! Trong lúc nhất thời tâm tình thật tốt hừ nổi lên tiểu khúc, mang theo Hồ Tử cùng Báo Tử hai huynh đệ từ hậu môn sau khi rời khỏi đây đi tới khác một cái phố lớn chuẩn bị hà hề hà hề, có tiền chính là hoa, quá nhiều tiền cũng là một loại gánh nặng a!

Hồ Tử cùng Báo Tử hai huynh đệ vui vẻ theo ở phía sau tâm tình cũng là tốt vô cùng, như vậy chuyện tốt đến cái nào tìm? Vừa nãy Trần Hữu Tài lại cho bọn họ mấy chục lạng bạc, chỉ riêng này mấy ngày Trần Hữu Tài cho tiền của bọn họ gộp lại so với bọn hắn những năm này kiếm đều nhiều hơn, hai người trên mặt là ngậy ngốc nụ cười, luôn có chủng loại không chân thực cảm giác, thể nhưng bất kể nói thế nào trong lòng đối Trần Hữu Tài cảm kích muốn chết, từ lâu quyết định đời này hãy cùng định Trần Hữu Tài lẫn lộn!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Gặp Lại Chu Linh

Trần Hữu Tài đi ở phía trước nhìn trái hữu nhìn một cái một lòng muốn tìm đến mỹ nữ, nhưng là làm nhân thất vọng chính là mỹ nữ thực sự quá ít, tình cò có như vậy một, hai cái vẫn có chủ, tâm trạng không khỏi có chút hoài niệm kiếp trước, khi đó đi ở trên đường cái các loại tất chân váy ngắn, các loại thấp ngực đai đeo, xem đó là một cái sáng khoáy. . . .

"Cầu ngài bỏ qua cho ta đi! Ta đúng là không cẩn thận đụng tới y phục của ngài rồi!" Đột nhiên một cái nhu nhược sợ sệt âm thanh truyền vào ba người lỗ tai, Trần Hữu Tài theo tiếng nhìn tới, ánh mắt sáng lên, chỉ thấy một người mặc vải thô áo tang nữ tử trẻ tuổi, vóc người của nàng xem ra vẫn rất kiểu tiểu, khuôn mặt trắng nõn lên là nước mắt cùng tro bụi, thể nhưng là không thể che lại cái kia xinh đẹp khuôn mặt.

Chỉ là nàng lúc này chính quỳ trên mặt đất, hai tay ôm một người phụ nữ chân!

"Thảo! Dĩ nhiên là cái kia chó / bức xấu nữ!" Trần Hữu Tài thấy rõ cái kia đứng ở đó không hề bị lay động khắp khuôn mặt là đồ kị căm ghét thần sắc nữ nhân sau tàn nhẫn mà mắng một câu.

"Công tử, ngươi biết cái kia xấu nữ?"

Hồ Tử hai huynh đệ nhỏ giọng hỏi.

"Ừm! Nữ nhân kia trước đây đắc tội quá ta, dài đến xấu vẫn bị coi thường, còn cái kia quý trên mặt đất nữ tử hẳn là một cái người đáng thương!" Trần Hữu Tài gật đầu bình phục tâm tình chuẩn bị tiếp tục xem tiếp.

"Công tử, có muốn hay không huynh đệ chúng ta hai đem cái kia xấu nữ nhân dạy dỗ một trận?" Bảo Tử trầm giọng nói rằng, hẳn chỉ biết là Trần Hữu Tài đối huynh đệ bọn họ hai có ân, mấy ngày này cho tiền của bọn họ tại người có tiền xem ra rất ít, nhưng đối với vụ hai huynh đệ đã rất nhiều, chỉ ít lúc này bọn họ đã có thể làm cho trong nhà lão mẫu trải qua ngày thật tốt, cho nên đối với Trần Hữu Tài người đáng ghét hai huynh đệ cũng không có khả năng có hảo cảm. Lại nói nữa cái kia xấu nữ đáng về hiện tại vốn là rất bị người ghét.

"Chờ một chút hãy nói, xem trước một chút đến cùng phát sinh cái gì rồi!" Trần Hữu Tài suy nghĩ một chút nói rằng.

"Vâng, công tử!"

"Buông tha người, người biết ta này vậy giá trị bao nhiêu tiền không? Người có thể bồi nổi sao? Người này tiện mệnh phóng chừng đều không có ta này vậy quý!" Chu Linh âm thanh mắng to, chút nào không có cân nhắc đến chính mình làm quý tộc hình tượng.

Từ lần trước tại Minh Phụng Các bên trong bị Trần Hữu Tài mạ thành thi, hơn nữa bị Mộ Dung Tuyết tàn nhẫn mà tra tấn một trận, nàng bây giờ tại toàn bộ thượng tầng giới quý tộc đã hỗn không xuống nữa, dù sao ai cũng biết nàng Chu Linh đắc tội Mộ Dung Đại tiểu thư, ai sẽ vì một cái như thế tam lưu quý tộc tiểu thư đắc tội Mộ Dung gia đây?

Đây là một trong số đó, càng bết bát hơn chính là bởi vì đắc tội Mộ Dung Tuyết, hiện tại ở nhà đều phải bị đến anh chị em còn có cha mẹ trưởng bối khinh thường, ai bảo người ta Mộ Dung gia thế lực đại, lần này thiếu chút nữa bởi vì nàng cho Chu gia dẫn đến tính chất hủy diệt tai nạn, cho nên tại Chu gia cũng không bị đến tiếp đãi cũng rất bình thường.

Từ khi sự kiện kia sau phảng phất toàn bộ thế giới đều từ bỏ nàng, đối Trần Hữu Tài còn có Mộ Dung Tuyết oán hận đã đến một cái làm người giận sôi mức độ, trong lòng từ lâu vẩn vơ, thậm chí nhìn thấy mỹ nữ thì có chủng loại muốn trả thù cảm giác.

Mà trước mắt này đáng thương nữ tử không cẩn thận liền trở thành nàng trả thù đối tượng, ai bảo nàng rất xinh đẹp hơn nữa có hay không cái gì bối cảnh thế lực đây?

"Thiệt, căn bản là chính mình không cẩn thận làm phôi, hiện tại lại lên này đáng thương tiểu cô nương, ai!"

"Đúng vậy. . . Quý tộc là có thể tùy tiện bắt nạt người sao? Thực sự là không có vương pháp rồi!"

"Nhỏ giọng một chút, không nhìn thấy nữ nhân kia phía sau mấy cái gia đình sao? Họ là từ miệng mà ra, chúng ta bình thường dân chúng cũng chỉ có thể ở trong lòng thờ dài thờ dài rồi!"

"Đúng vậy! Ai! Cô nương kia thật đáng thương!"

Chu vi dồn dập bắt đầu nghị luận, đối vậy cũng liên nữ tử đồng tình, đối Chu Linh sự phẫn nộ, thế nhưng vẩn vẩn một hồi nhi liền lại không người nào dám thảo luận, không có biện pháp, người ta dù sao cũng là quý tộc, không phải là bọn hắn những này dân chúng bình thường có thể chọc được.

"Thật có lỗi, thật có lỗi. . . Ta thật không phải là cố ý, thật không phải là cố ý. . ." Vậy cũng liên nữ tử nước mắt ào ào chảy xuống, sạch sẽ bộ dáng đáng thương đúng là gấp giả che mặt, người nghe được đau lòng.

"Đi của người tiện nữ nhân, người cho rằng như người vậy rất đáng thương? Nhìn người dài đến tám kia hồ ly tinh mặt, vừa nhìn cũng không phải là người tốt." Chu Linh tàn nhẫn mà mắng, mắng xong sau trực tiếp quay đầu quay về phía sau mấy cái gia đình nói rằng: "Các người biết nên làm như thế nào chứ?"

"Hắc Hắc. . . Đương nhiên, nhất định sẽ không để cho tiểu thư thất vọng!" Phía sau cái kia mấy cái gia đình nhìn một chút trên đất thiếu nữ tử, không khỏi nuốt một ngụm nước bọt, thật sự là quá đẹp, tuy rằng mỗi ngày nhìn tiểu thư cái kia hung tàn mặt thật sự là ngược tâm, nhưng là gần nhất tiểu thư luôn tìm một ít đẹp để thiếu nữ tử để bọn hắn chà đạp, thật sự là sáng khoái không thể lại sáng khoái, không khỏi dư vị lên ngày hôm trước cái kia mới có mười bốn, mười lăm tuổi nữ đồng, nộn nộn có một phong vị khác, nhìn lại một chút người con gái trước mắt này, thực sự là mỹ đến coi như người trời, hơn nữa còn như thế nhu nhược, khiến người ta nhìn thì có tính / dục, không khỏi đã không nhịn được.

"Các người. . . Các người. . . A a a. . . Các người muốn làm gì? Cứu mạng a. . . Ô ô ô. . ."

Một trận thâm gây dựa âm thanh, ngay này ban ngày ban mặt dưới, ngay này nhìn như hài hòa dưới chân thiên tử, ngay này mọi người vây xem công khai tình cảnh hạ, xấu xí một màn bại lộ hoàn toàn, triệt triệt để để, thế nhưng là không có một người tiến lên ngăn cản, đây là số mệnh! !

Dân chúng dù thế nào hận, dù thế nào phẫn nộ, cũng không dám ngăn cản quý tộc, bởi vì loại kia lễ nghi tôn ti đã sớm thâm nhập đến cốt tủy trung.

"Công tử!" Hồ Tử đã đầy mắt đỏ chót, cảnh tượng như vậy hẳn thật sự nhanh nhìn không được.

"Hai người các người đem cái kia ba cái rác rưởi giải quyết, còn cái này tiện nữ nhân liền giao cho ta xử lý, đúng rồi, giáo huấn một thoáng là tốt rồi, quay đầu lại ba người bọn họ còn có tác dụng lớn đây!" Trần có mới lạnh lùng nói.

"Vâng! Thiếu gia!"

"Hắc Hắc. . . Tiểu nương bì, ngươi liền ngoan ngoãn theo chúng ta đi thôi! Dám làm hỏng rồi chúng ta Đại tiểu thư quần áo, không có tiền bồi đi! Tuy nhiên vẫn may, ngươi dài ra một bộ hoà nhã trổng, bán vào kỹ viện bên trong đi hẳn là đủ bồi rồi!"

"Không muốn. . . . Ô ô ô. . . Ta từ cũng sẽ không cùng các ngươi đi!" Nữ tử gào khóc, lời Chu Linh chân làm từ không muốn buông tay.

Đừng! Chu Linh tàn nhẫn mà quạt nữ tử kia một cái tát: "Tiện nữ nhân, buông ngươi ra cái kia tặng móng vuốt!"

Lập tức vậy cũng liền nữ nhân đã bị mấy cái hán tử giờ lên, nữ nhân giãy dụa trong tuyệt vọng tàn nhẫn mà hướng về trong đó một người hán tử trên cánh tay cắn một cái.

"A. . . Ngươi người điên, nhanh cho ta nhà ra. . . . A a a. . . Cho ta hẳn / mụ / nhà ra!"

Cái kia bị cắn hán tử một trận tê tâm liệt phế kêu thảm thiết, cùng lúc đó một tay tàn nhẫn mà hướng về nữ tử trên mặt phiến đi, sẽ ở đó bàn tay lớn sắp đặt đến nữ tử trên mặt lúc một con cường tráng cánh tay đột nhiên ngăn lại!

Cùng lúc đó, Trần Hữu Tài chạy tới Chu Linh phía sau!

Chu Linh còn chưa phát hiện, đột nhiên một tiếng rít gào, Chu Linh sắc mặt hoàn toàn thay đổi, bụng chính mình phía sau lưng khấn trương xoay người.

"Hắc Hắc. . . Xấu nữ nhân, được vài ngày không gặp mặt, ngươi hay là hẳn / mụ / kiều ngạo như vậy! Nàng làm phôi quần áo ngươi? Hắc Hắc. . . Ta vẫn đem ngươi này y phục rách rưới kéo thành như vậy đây! Ngươi có thể như thế nào a?"

Trần Hữu Tài cười hi hi, đem vừa nãy từ Chu Linh phía sau mạnh mẽ kéo hạ vài vóc nắm ở trên tay cười nói.

Chu Linh bị tức giận đến xanh mặt lại đỏ lên, trong mắt vẻ oán độc đều sắp thành biến thành thực chất, nếu như ánh mắt có thể giết chết nhân, hiện tại Trần Hữu Tài phỏng chừng liền xương tra từ đều không còn sót lại, Chu Linh hiện tại không bị thân bằng hảo hữu tiếp đãi, thậm chí bị cười nhạo, những thứ này đều là bái ai ban tặng? Nói cho cùng tất cả đều là bởi vì Trần Hữu Tài, bây giờ nhìn đến Trần Hữu Tài tầm kia cười bỉ ổi mặt nàng đều sắp phát điên!

"Làm sao? Xem thâm tình như vậy? Lẽ nào ngươi yêu ta? Nhưng là ta đối với ngươi không có hứng thú a! Mặt có thể dài đến ngươi loại trình độ này thực sự là một cái kỳ tích, quả thực chính là uyển chuyển đến trừu tượng trình độ rồi! Ta đoán nhà ngươi khẳng định không cái gương!" Trần Hữu Tài không quan tâm chút nào kể tục cười nói, cái kia cười nhạo ngữ khí thêm vào điều này có thể đã kích người chết ngôn ngữ quả thực tàn nhẫn tới trình độ nhất định rồi!

"Ba ba. . ."

"Hay lắm. . ."

Một trận tiếng hoan hô cùng tiếng vỗ tay, vốn là giận mà không dám nói gì, hiện tại Trần Hữu Tài ra mặt, này thật sự là quá ra sức quá giải hận, từng cái từng cái vây xem người kích động dị thường huyết dịch sôi trào.

"Oa. . ." Một tiếng phá phát tiếng khóc mặt sau theo tàn nhẫn mà một cái tát, nhưng mà Trần Hữu Tài sớm đã có chuẩn bị, một bàn tay lớn chăm chú địa bắt con kia mập mập cánh tay cười nói: "Lại nói ngươi một điểm tiền bộ đều không có a. . . ."

"Cầu nô tài, ngươi cái con hoang. . . A Đại, A Nhị, A Tam, mấy người các ngươi phế vật còn không lên cho ta!"

"Hắc Hắc. . . . Bọn họ tự thân cũng khó khăn bảo vệ." Trần Hữu Tài cười hi hi, một cái ngón tay khác chỉ một bên đã sớm bị Báo Tử cùng Hồ Tử hai huynh đệ bãi bình ba cái chố cây gần nhà, gà cậy gần chuồng cầu nô tài cười nói, sau một khắc nụ cười trên mặt đột nhiên biến mất: "Cầu nô tài? Con hoang? Thao / ngươi / muội. . ."

"Ba Ba Ba. . ."

Trần Hữu Tài không hề có một chút nào bảo lưu, cứ như vậy tàn nhẫn mà một cái tát một cái tát hướng về Chu Linh trên mặt phiến đi.

Lạnh lạnh bạt tai âm thanh dài lâu mà tươi đẹp!

Cái kia Chu Linh căn bản cũng không có phản ứng lại, vài cái cường lực Đại Chủy Ba cũng đã lạc ở trên mặt, trong lúc nhất thời bối rối, thậm chí liền khóc đều đã quên, máu tươi theo khoe miệng chảy đầm đìa không ngừng, vốn là mập kỳ cục miệng trong nháy mắt liền sưng lên, xem ra cùng đầu heo.

Chương 53: Chấn Động Biểu Diễn

"Hắc Hắc. . . Cảm giác thế nào? Mỗi ngày phiền người khác Đại Chủy Ba sướng hay không sướng? Người mẹ, dài đến xấu không là hắc sai, nhưng là mẹ nó đi ra dọa người liền là hắc sai rồi, càng đáng thẹn chính là nhìn thấy so với người nữ nhân xinh đẹp người đã nghĩ tàn hại, lẽ nào người không biết người là khắp thiên hạ xấu nhất?"

Trần Hữu Tài đánh xong sau đó cảm giác còn không phải là rất sáng khoái, kể tục nằng, thấy tám kia nợ phiền mặt hắc đã nghĩ động thủ.

"Người. . . Oa oa. . ."

Chu Linh ngoại trừ khóc đã không biết bây giờ nên làm gì, bị đâm kích một hồi tiếu một hồi khóc như điên rồi như thế, nước mắt nước mũi đầy mặt đều là, xem Trần Hữu Tài kinh hồn bạt vía. . . Không khỏi buông tay!

"Bằng hữu, có phải hay không có điểm quá đáng?"

Đột nhiên một thanh âm xuất hiện ở Trần Hữu Tài bên tai, Trần Hữu Tài xoay người nhìn tới, một cái tuổi chừng ba mươi tuổi hán tử xuất hiện ở trước mặt, chỉ thấy vóc người của hắc cao to uy mãnh, giống như là một bức tường, thậm chí so với mình cao một cái đầu, hơn nữa dung mạo rất như Chu Linh, Trần Hữu Tài không khỏi có tính toán: "Người là này xấu nữ nhân ca ca?"

"Đoán không sai! Ta là hắc Đại ca!"

Cái kia tráng hán gật đầu, trên mặt thần sắc càng ngày càng khó coi.

"Làm sao? Chuẩn bị tìm việc?" Trần Hữu Tài hơi nhú nhú mày, không có một tia lo lắng sợ sệt.

Một bên Báo Tử cùng Hồ Tử hai huynh đệ đi tới, đứng ở Trần Hữu Tài trước mặt, chuẩn bị thể sống chết chống lại, dù sao Trần Hữu Tài xem ra rất gầy nhược đáng về, bọn họ lo lắng sẽ phải chịu bất nạt.

"Các người đi một bên đem cái kia tiện nữ nhân còn có ba cái chó săn xem trọng là được, hắc liền giao cho ta đi!"

Trần Hữu Tài khẽ mỉm cười, tràn đầy tự tin.

"Nhưng là. . ."

"Làm sao? Không tin ta?"

"Vâng! Công tử! Chúng ta biết phải làm sao rồi!" Nói hai người lui trở lại, mà chu vi những này mới vừa rồi còn tại hoan hô khen hay vậy xem quần chúng mỗi một người đều hướng mặt sau thối lui, không tiếp tục nói nữa, có chút bận tâm nhìn Trần Hữu Tài.

Được cứu nữ tử kia càng là lo lắng ghé góm, nhưng mà nàng chỉ có thể cầu khẩn, dù sao một cái thiếu nữ tử không thể giúp đỡ được gì.

"Ca. . . . Ô ô. . . . Chính là cái này tạp chủng, chính là hắc bất nạt ta. . . . Ca, người nhất định phải giúp ta báo thù!"

Chu Linh thấy đại ca của mình tới, giống như là bất được ngọn cỏ cứu mạng giống như vậy, chăm chú địa ôm lấy tráng hán bắp đùi, cái kia thương tâm đáng về giống như là chết rồi mẹ ruột như thế.

"Hừ! Cút cho ta một bên đi, Chu gia mặt đều cho người mất hết!" Tráng hán gầm nhẹ một tiếng, sợ đến Chu Linh khăn trương trốn một bên.

Tráng hán tên là Chu Phi, là kinh thành Chu gia trưởng tử, từ nhỏ thân thể khác hắc với người thường, dài đến nhanh chóng, thân cường thể tráng khí lực miệng lớn này Chu gia ngược lại cũng kỳ quái, cả nhà đều là mập mạp, cũng thật xứng đáng Chu Tịch.

Có thể là hắc họ Chu liền họ Chu đi! Nhưng là không thể làm sự cùng óc heo như thế chứ?

Từ lần trước Chu Linh đem Mộ Dung Tuyết đắc tội sau ở nhà liền mỗi ngày bị mắng, làm huynh trưởng Chu Phi cũng không ngoại lệ, không biết giáo huấn cái này không tranh khí : tức giận muối muối bao nhiêu lần. Ai từng muốn đến mấy ngày gần đây cái này không sinh ra được trí nhớ muối muối lại đi ra gây sự, không cần hắc tự mình đến xem liền biết ngày hôm nay chuyện này khẳng định trách hắc muối muối, nhưng là mặc kệ thế nào Chu Linh là thân muối muối của hắc, cho dù có sai cũng là hắc Chu gia đến quản, vẫn không chứa được người khác bất nạt.

"Người tên là gì?" Chu Phi trầm giọng hỏi, hắc cũng sẽ không ngu như vậy, động thủ trước đó làm sao cũng muốn hỏi thăm rõ ràng, người trẻ tuổi này rốt cuộc là ai, dù sao kinh thành thực lực cường đại công tử ca nhiều lắm, nếu như không cần thận đắc tội không nên đắc tội người, hắc liền trở thành cái thứ hai Chu Linh.

"Hắc Hắc. . . Muốn động thủ liền động thủ, không cần lo lắng, ta liền đơn giản một người!" Trần Hữu Tài cười hi hi.

"Người nói công tử tại sao không đem Đại tiểu thư chuyển đi ra?" Báo Tử nhỏ giọng quay về một bên Hồ Tử hỏi.

"Công tử có ý nghĩ của mình, chúng ta liền không muốn đoán bậy, chờ sau đó nếu là thật bị thua thiệt, chúng ta lại đem Đại tiểu thư mang ra đến, lượng hán tử kia cũng không dám thế nào!"

Hồ Tử kêu ngao nói.

"Hừ! Nếu như vậy vậy cũng đừng trách ta không khách khí!" Chu Phi lạnh lùng hừ một tiếng, lập tức hướng về Trần Hữu Tài trước mặt đi tới, cái kia một đồng tường giống như thân thể khiến người ta nhìn liền thận đến hoảng, nhưng mà Trần Hữu Tài nhưng không có một chút nào sợ sệt, từ khi tức lên xem cái này Chu Phi cũng chỉ có thể toán làm thiên phú dị bẩm thôi, thậm chí đều không phải Võ Giả, không khỏi tiến hành hệ thống phân tích.

"Định linh - hệ thống quét qua xong xuôi -

Quét qua đối tượng: Chu Phi

Giới tính: nam

Thân phận: kinh thành Chu gia Đại công tử

Vũ lực giá trị: 40

Của cải giá trị: năm mươi ngàn lạng bạc trắng

Trí lực giá trị: 70

Vận may giá trị: 40

Tiềm lực giá trị: 50

"

Quét qua xong sau Trần Hữu Tài càng thêm yên tâm, quả thực chính là một cái tử chi cường tráng đầu óc đơn giản phé vật, tuy rằng bốn mươi vũ lực giá trị thậm chí đều có thể sánh ngang nhau một cấp võ giả, bất quá ở trước mặt hắn vẫn là không đáng chú ý.

Nhìn trước mắt trắng hán Trần Hữu Tài tà tà nở nụ cười: "Người xác định muốn như vậy phải không?"

"Đi chết đi!"

Chu Phi cũng không lại phí lời, trực tiếp hét lớn một tiếng, nắm đấm theo tựa như một con chùy sắt lớn chen lẫn kinh phong hướng về Trần Hữu Tài trên đầu đánh tới, cái kia đại nắm đấm xem ra thật sự là làm người sợ sệt, vậy xem những người kia mỗi một người đều nhanh dọa tè ra quần, phảng phất đã nhìn thấy Trần Hữu Tài óc vỡ toang tràn cánh.

Một thiết đô tại trong chớp mắt!

Báo Tử cùng Hồ Tử hai huynh đệ chuẩn bị xông lên lúc sau đã kết thúc!

Một ít bụng nhăn người vây quanh đưa tay chậm rãi lấy xuống, vốn tưởng rằng sẽ xuất hiện máu tanh một màn, nhưng mà làm người khiếp sợ chính là cái kia trắng hán tay dĩ nhiên tại Trần Hữu Tài phía trước chừng mười centimet nơi ngừng lại.

"Hắc Hắc. . . Nắm đấm ngược lại là Man Đại, bất quá khí lực không sao!" Trần Hữu Tài nhếch miệng cười hì hì, trên tay tùy theo mạnh mẽ dùng sức, cái kia bị nắm một nửa nắm đấm dĩ nhiên chậm rãi rút nhỏ.

"A. . . A a. . ."

Chu Phi chỉ cảm giác mình xương đều tại một cổ cự lực dưới hoàn toàn nát, xột ruột đau đớn cảm giác để hắn điên cuồng kêu to!

"Ngạch?"

Mọi người bao quát Hồ Tử Báo Tử cùng với cái kia đáng thương nữ tử ở bên trong, thậm chí là một bên Chu Linh toàn bộ đều sửng sốt, mục nó, một cái nhỏ gầy từ dĩ nhiên một cái tay liền đem cái này bấp thịt toàn thân, thân cường thể tráng hán tử chính oa oa kêu to, quả thực là lật đổ nhận thức!

"Vẫn chưa xong đây!" Tuy rằng Chu Phi tiếng kêu rất thống khổ rất thống khổ, nhưng là tại Trần Hữu Tài trong tai nhưng là ưu mỹ hoa lệ chương nhạc, vừa này nếu như đối làm mình trước kia, này một đại dưới nắm tay đến hắn liền tính là không chết cũng sẽ thành người sống đời sống thực vật, cho nên đối với muốn chính mình liều mạng mà nhân, Trần Hữu Tài xưa nay sẽ không có chút nào nương tay, đang khi nói chuyện khác chỉ một quyền đầu tàn nhẫn mà vung ra, từ hạ đến lên, trực tiếp nện ở Chu Phi dưới cằm bên trên, sau một khắc đã nhìn thấy hai viên hàm răng xẹt qua ưu mỹ đường vòng cung, lập tức máu tươi thực thoán.

"Người. . . A. . ."

Tráng hán Chu Phi muốn nói cái gì chỉ là thoại còn chưa nói ra miệng Trần Hữu Tài lại một lần công kích đã đi tới, lần này hắn tiếng kêu thảm thiết đúng là thê thảm đến trình độ nhất định, bởi vì Trần Hữu Tài theo thói quen sử dụng tao âm chân, thế giới khác lại một thái gián sinh ra!

"Ba Ba Ba. . ."

Tiếng vỗ tay càng thêm nhiệt liệt, Trần Hữu Tài như là một cái đại anh hùng giống như tiếp thu hoan hô!

"Hệ thống đưa ra - hệ thống khen thưởng - Nhân Cấp quyền pháp (Thiên Sương Quyền) "

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Đường Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: La Ly Vũ Nhu

Ngay trong nháy mắt này hệ thống âm thanh thật bất ngờ xuất hiện, hơn nữa còn là khen thưởng, phần thưởng một bộ quyền pháp, dưới sự kích động Trần Hữu Tài hào Kỳ Địa hỏi: "Ta hoàn thành nhiệm vụ gì? Dĩ nhiên sẽ có khen thưởng!"

"Hệ thống giải thích - (công tử bột đường thành hệ thống) là một bộ hệ thống trí tuệ nhân tạo, không chỉ có thể tuyên bố nhiệm vụ để kí chủ hoàn thành, cũng có thể kí chủ chủ động chính mình hoàn thành nhiệm vụ đến thu được tương ứng khen thưởng, tiền đề phải là công tử bột hành vi - hệ thống giải thích xong xuôi."

"Người ma túy, tại sao sớm không nói? Ta còn có thể tự chủ hoàn thành nhiệm vụ, sát! Sớm hán / mụ / nói không biết hiện tại có bao nhiêu phần thưởng!" To lớn như vậy một kinh hi để Trần Hữu Tài hạnh phúc ghê gớm, bất quá hạnh phúc sau khi nhưng là rất phiền muộn chất vấn hệ thống.

"Hệ thống giải thích - kí chủ không có nhầm vào vấn đề này tiến hành vấn đề quá - giải thích xong xuôi."

"Thao / người muội, mới vừa rồi còn không phải nói có trí năng sao? Sao không thể tự chủ giải thích?"

"Hệ thống giải thích - trí năng chỉ là tương đối mà nói, tỷ như lúc này cùng kí chủ tiến hành đối thoại cũng là một loại trí năng biểu đạt hình thức, kí chủ nói tới chủ động giải thích nói rõ là xuất hiện giai đoạn hệ thống không có công năng - giải thích xong xuôi "

"Quên đi, cùng hệ thống phân cao thấp làm cái lông, ngược lại ta biết rồi, sau đó không có chuyện gì liền lên nhai giã nhân tán gái còn có đánh thiêu cửa hàng, Hắc Hắc. . . Làm chuyện xấu có lý do rồi!" Trần Hữu Tài thở dài một hơi âm âm nói rằng, lập tức nghĩ đến cái gì lại hỏi: "(Thiên Sương Quyền)? Là trong đầu của ta bản thân biết cái kia (Thiên Sương Quyền) sao?"

"Hệ thống đưa ra - là - "

"Mụ nó, ta phát tài rồi a! Dĩ nhiên là (Thiên Sương Quyền)!" Trần Hữu Tài kích động, hán hán là tinh tường nhớ tới khi còn bé xem (phong vân) thời điểm đại sư huynh tần sương sử dụng Thiên Sương Quyền, cái kia lão bá đạo, một quyền nơi tay, thiên hạ ta có a! Nhưng là lợi hại như vậy làm sao dễ dàng như vậy liền có thể được đến đây? Nghĩ tới đây Trần Hữu Tài lại là tò mò hỏi: "Vì sao lại có như thế phần thưởng phong phú? Dĩ nhiên là (Thiên Sương Quyền)."

"Hệ thống giải thích - Thứ nhất kí chủ hoàn thành chính là một cái tổ hợp nhiệm vụ, trên đường cái xé bỏ nữ nhân quần áo, trên đường cái ra sức đánh Phú Nhị Đại, trên đường cái lợi dụng anh hùng cứu mỹ nhân phương thức tán gái đều vì công tử bột hành vi. Đề nghị (Thiên Sương Quyền) chỉ là cấp thấp nhất Nhân Cấp công pháp, cũng không phải là cái gì cao cấp công pháp!" Hệ thống lạnh lùng giải thích.

Nghe xong hệ thống giải thích Trần Hữu Tài gật gật khỏe miệng, người ma túy, trên đường cái xé bỏ nữ nhân quần áo cũng có thể thu được khen thưởng, đây không phải là buộc hắn chơi lưu manh sao? Hơn nữa hán / mụ / lúc nào anh hùng cứu mỹ nhân cũng là biến thành tán gái? Tuy rằng có một chút như thế ý này!

"Công tử, người làm sao vậy?"

Nhìn Trần Hữu Tài một mực cái kia lo lắng, Hồ Từ cùng Báo Từ hai huynh đệ lại đây đứng vào bính hán.

"Ngạch? Không có chuyện gì! Muốn một vài thứ đây!" Trần Hữu Tài này mới phục hồi tinh thần lại.

"Công tử, người thật lợi hại, hán đều bị người đánh thành như vậy!" Hai huynh đệ bội phục nói rằng.

"Ha ha. . . Chút lòng thành mà thôi, được rồi, các ngươi đem những người này cho ta dè lên, sau đó ta đi khu dân nghèo, ngày hôm nay chuyện này không tính ngoạn, trò hay vẫn ở phía sau nì, đặc biệt là cái kia tiện nữ nhân!" Trần Hữu Tài liếc mắt một cái xa xa gục trên mặt đất khóc rống Chu Linh âm hiểm nói rằng.

"Vâng, công tử! Chúng ta đều nghe ngài!" Hai huynh đệ trải qua chuyện ngày hôm nay đối Trần Hữu Tài càng là bội phục phục sát đất, bây giờ là cảm kích bội phục gia sùng bái, nào có không nghe lời đạo lý?

"Ân công, cảm tạ ngài!"

Cái kia vừa bắt đầu bị bắt nạt rất đáng thương nữ tử đi tới, trên mặt nước mắt ngân còn có tro bụi đã bị thoáng lau chùi, xem ra càng thêm mỹ.

"Không cái gì, cô nương, ngươi tên là gì đây?" Trần Hữu Tài trái tim không khỏi nhảy nhảy, thật mẹ nhà hán đẹp đẽ a! Ôn nhu nhược nhược đáng yêu, giống như là Lâm muội muội cũng giống như mình xuyên qua được, loại này vô cùng đáng thương Tiểu la lý tới có thể kích thích một ít gia súc ý muốn bảo hộ nhìn, tỷ như hiện tại Trần Hữu Tài cũng đã động tâm.

"Ta gọi Vũ Nhu!" Nữ tử kia nhỏ giọng nói, trên mặt vẫn còn có như vậy từng tia từng tia hồng hào vẻ, xem ra trông rất đẹp mắt, điều này cũng chẳng trách, dù sao cũng là trong truyền thuyết anh hùng cứu mỹ nhân, mỹ nữ phương tâm âm thâm bụng lòng cũng khó trách.

"Thật tên dễ nghe!" Trần Hữu Tài tán một câu, kế tục hỏi: "Chuyện ngày hôm nay cùng ta nói một chút đi! Đến cùng là xảy ra chuyện gì a? Ngươi một cái tiểu cô nương, vẫn trường xinh đẹp như vậy, chính mình đi ra không sợ nguy hiểm sao?"

"Ta là cô nhi, từ nhỏ là gia gia mang ta lớn lên, ngay mấy ngày hôm trước gia gia chết rồi, ta liền đi ra muốn cho người ta khi nha hoàn, nhưng là không nghĩ tới mới vừa đi tới trên đường liền gặp được người xấu!"

Vũ Nhu vô cùng đáng thương nói rằng, Trần Hữu Tài nội tâm không khỏi sinh ra một tia đau lòng, phảng phất đã thấy được một cái tiểu nha đầu đáng thương từ nhỏ đến lớn đi theo xin cơm gia gia mặt sau ăn còn lại cơm nước còn có lạnh bánh mìn thầu như thế, trong lúc nhất thời dĩ nhiên là lòng thông cảm tràn lan, không khỏi sờ sờ Vũ Nhu đầu: "Tiểu nha đầu, nếu không sau đó ngươi hãy cùng ta đi!"

"Chuyện này. . . Chuyện này. . ." Vũ Nhu mặtแดง địa một thoáng đỏ lên, không biết nói như thế nào, đầu không khỏi thấp xuống.

"Ngạch? Thật có lỗi, ta không phải ý kia, ý tứ của ta là hán theo ta, sau đó giúp ta chuẩn bị một vài thứ, ta cho ngươi ăn uống!" Trần Hữu Tài này mới ý thức tới mình nói sai, khẩn trương giải thích.

Tiểu nha đầu như trước không nói lời nào, đầu thấp thấp hơn, trên mặt màu đỏ như máu đều sắp theo kịp chín rực đưa hấu nhương.

"Bà nội, ta cũng giải thích không rõ lắm, chính là sau đó ngươi cho ta khi nha hoàn hoặc là khi muội muội cái gì, ta cho ngươi tiền!" Trần Hữu Tài oán hận nói một câu.

"Khanh khách. . . ." Tiểu nha đầu rốt cục cười gật đầu.

Dọc theo đường đi, nhìn tiểu nha đầu cái kia mỹ hảo tư thái, Trần Hữu Tài thậm chí có một chút như thế tà ác tâm tư, mục nó, Tiểu la lý là có, sau đó có phải hay không muốn làm mấy người thiếu phụ cái gì? Cạc cạc. . . Tới thế giới khác một chuyến, làm sao cũng muốn xứng đáng chính mình a!

Nhưng là trong chớp mắt sắc mặt có điểm phát khổ, sát, sao đã quên trong nhà còn có Tuyết nhi cái kia Tiểu Ma Nữ a? Nếu là nàng biết rồi có thể hay không đem chính mình tiểu kê kê cho cắt. . .

Nghĩ tới đây chỉ cảm thấy hạ / thân mát lạnh, hoa cúc căng thẳng.

Sau nửa giờ Trần Hữu Tài còn có Hồ Tử hai huynh đệ cùng với Vũ Nhu tiểu nha đầu đi tới khu dân nghèo.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 55: Tà Ác Và Thuần Khiết

"Công tử, làm sao bây giờ?" Nhìn chu vi rách nát kiến trúc còn có đứng ở ven đường những này gậy đỡ cả xương em bé Hồ Tử khắp khuôn mặt là đồng tình vẻ, không khỏi quay về Trần Hữu Tài hỏi.

"Đây là mấy trăm lạng bạc, người cầm phân phát những người này đi! Một người một hai, tuy rằng không nhiều, bắt quá cũng có thể cứu cứu cấp! Còn có, để bọn hần tìm một chỗ không người đi ra, chờ sau đó ta hữu dụng." Trần Hữu Tài từ trong không gian giới chỉ lấy ra bạc, đột ngột xuất hiện ở trước mắt Bạc Dọa Hồ Từ nhảy dựng lên, đương nhiên hần là không thể nào nghĩ đến trên cái thế giới này còn có thần kỳ như vậy đồ vật.

"Cầu nô tài, tại sao muốn mang chúng ta tới đây tặng địa phương? Mau thả ta, bằng không thì cha ta là sẽ không bỏ qua của người!" Đọc theo đường đi Chu Linh không ngừng chửi bậy, sau đó bị Trần Hữu Tài lấp kín miệng, hiện tại không biết tại sao lại có thể phát ra âm thanh, nghe được Trần Hữu Tài đó là một cái nhức trũng, người ma túy, xưa nay chưa bao giờ gặp buồn nôn như vậy người, ngày hôm nay nếu như không đem nàng sửa lại quả thực thật có lỗi đáng cộng sản.

Vũ Nhu cẩn thận từng li từng tí một lên lút nhìn Chu Linh một chút, trong mắt vẫn như cũ có một chút như thế thần sắc sợ hãi, xem ra cái này xấu nữ nhân ở trong lòng của nàng đã lưu lại một ít bóng tối.

"Nhìn cái gì vậy? Xú kỹ nữ!"

Chu Linh tàn nhẫn mà trừng Vũ Nhu một chút chửi ầm lên.

Lần này Trần Hữu Tài nhìn không được, xoay người nổi giận mắng: "Chó / bức nữ nhân, người / hần / mụ cầm miệng cho ta, chờ sau đó có người kêu khổ thời điểm, thao / người mụ, nếu không phải muốn cho người sáng khoái một sáng khoái, thật muốn hiện tại liền cho người bầm thành tám mảnh ném cho chó ăn!"

"Công tử, ngài đừng nóng giận, vì loại này tiện nữ nhân không đáng giá đến sinh khí!" Báo Tử cười nói, vừa nói một bên hướng về Chu Linh đi đến, đi tới trước mặt của nàng, tại nàng sợ hãi dưới ánh mắt tàn nhẫn mà giật hai cái Đại Chủy Ba, một bên đánh một bên quát: "Vẫn coi chính mình là quý tộc tiểu thư a? Có phải hay không ai đánh rất sáng khoái a? Lại hần / mụ / phí lời, lão tử đem đầu lưỡi của người cắt đi."

Chu Linh rớt cục không lên tiếng nữa, oán hận nhìn Trần Hữu Tài đám người một chút, thầm nghĩ chính là các loại: chờ lần này sau khi rời khỏi đây nhất định phải báo thù, cho dù chết cũng muốn đem những này sỉ nhục trả lại, chỉ là lần này nàng vẫn đứng là có thể trở về sao?

Vũ Nhu ở tại Trần Hữu Tài bên cạnh cảm giác hơi sợ, trên mặt thậm chí còn có một chút không đành lòng vẻ, con mắt không dám hướng về Chu Linh phương hướng nhìn lại.

"Vũ nha đầu, nữ nhân như vậy không đáng giá đến người đồng tình, còn nhớ rõ phía trước nàng là thế nào đối của người sao? Liên tính đồng tình cũng nên đồng tình những người này!" Trần Hữu Tài vuốt vuốt Vũ Nhu đầu nhẹ giọng nói rằng, vừa nói nhưng là một bên chỉ vào xa xa những này chính đang kích động địa lĩnh bạc bản cùng nhân.

"Đại ca. . . . Người thực sự là người tốt, ta từ nhỏ cũng là tại khu ổ chuột lớn lên, thường thường cũng có một chút đại ca đại tỷ đi chúng ta nơi nào, nhưng là bọn họ đi tới chỉ có thể cười nhạo chúng ta thậm chí còn bắt nạt chúng ta, không có một người như Đại ca như thế phát bạc!"

Vũ Nhu trong mắt loé ra một tia nước mắt, tựa hồ là hồi tưởng lại chuyện cũ không khỏi có chút kích động mà nói rằng.

"Ai! Địa phương nào cũng không thiếu thiếu người đáng thương a!" Trần Hữu Tài cảm thán một câu, đừng phải tận lực giúp một đám, không gặp được coi như xong, hần sẽ không tận lực làm những này từ thiện đồ vật, dù sao hần chỉ là một người.

"Công tử, được rồi, bạc phát xong, hơn nữa cũng tìm được một chỗ, này khu dân nghèo có một gian chỗ đổ rác, hiện tại chỗ đổ rác xử lý, bên trong trống trải không có ai!" Hồ Từ sau khi trở lại cười nói.

"Hắc Hắc. . . Rất tốt, đem mấy cầu nô tài kia còn có cái kia xú kỹ nữ mang theo, chúng ta đi nơi nào!" Trần Hữu Tài cười hi hi, nụ cười nhưng là càng ngày càng tà ác.

Trên thực tế từ tại biết Chu Linh muốn đem Vũ Nhu giao cho cái kia mấy cái gia đình chà đạp thời điểm có Trần Hữu Tài trong lòng liền đã có sát ý, thậm chí là so với sát ý càng đáng sợ hơn lạnh lẽo âm trầm, không phải muốn cho nàng gia đình chà đạp những bé gái khác sao? Đã như vậy liền để nàng tự mình thử nghiệm được rồi!

Về phần Chu Phi, Trần Hữu Tài căn bản không có dẫn đến, trực tiếp đánh thành não chấn động, coi như là bị Chu gia nhân kiếm về đi vậy sẽ không nhận biết mình, còn trên đường cái những người vây xem kia, tuy rằng khả năng có như vậy một, hai cái nhận biết mình nhưng là sẽ không sớm như vậy liền nói đi ra, cho nên hiện tại hần là an toàn, còn sau đó, những đồ vật này nhất định sẽ bị biết, bắt quá có Mộ Dung gia tại Chu gia cũng không dám ở bề ngoài làm gì, lên lút tới một đôi giết một đôi, chỉ đến thế mà thôi, dù sao Vô Giả Tam Cấp thực lực cũng không phải là quả hồng nhũn.

"Đem điều này tiện nữ nhân, còn có này ba cái chó săn mang vào đi!" Trần Hữu Tài quay về hai huynh đệ nói rằng.

"Cầu nô tài, người đến cùng muốn làm gì mau thả ta! Ta van cầu người thả ta! Ta sau đó cũng không dám nữa!" Rốt cục nhìn thấy hắc ám trống trải bản thủ nhà lớn từ Chu Linh sợ, cũng không dám nữa cường thế, nàng không biết tiếp đó sẽ thế nào? Một cỗ không biết sợ hãi cảm giác đột kích để bụng đầu.

"Đại gia, không, cha, người là ta cha để, van cầu người thả chúng ta đi!" Cái kia ba cái gia đình cũng là một trận mãnh liệt địa phản kháng cùng cầu xin tha thứ, chỉ là Trần Hữu Tài làm như không thấy, những này không bằng cảm thủ đồ vật nên đến, lại nói nữa đều cho tới bây giờ mức độ này từ bỏ thích hợp sao?

"Thiếu gia, đón lấy làm thế nào?" Nhìn về phía trước ba nam một nữ bốn người Báo Tử hỏi.

"Cái này ma! Ta người này tốt hơn, bình thường yêu thích trợ giúp người khác hoàn thành tâm nguyện, tỷ như ba người này, bọn họ mỗi ngày đã nghĩ thảo / nữ nhân, được rồi! Ngày hôm nay để bọn hấn thảo cái đủ. . . Hắc Hắc. . . Đem những đồ vật này cho bọn hấn ăn vào, sau đó buông ra đây thừng chúng ta xem biểu diễn." Trần Hữu Tài tà ác nói rằng, trong lời nói tràn đầy vẻ chờ mong, theo Trần Hữu Tài, Báo Tử cùng Hồ Tử hai huynh đệ mặt cũng là âm thầm nở nụ cười.

"Người cái súc sinh, người không thể như vậy! Ta van người, van người, trước đây là lỗi của ta, là ta không đúng, ta là kỹ nữ, ta vô sỉ, ta. . . Ta phiền chính ta! Cầu người bỏ qua cho ta đi!" Chu Linh tóc tai bù xù lớn tiếng mà khóc đến, trong lúc nhất thời kích động dị thường, nhưng là Trần Hữu Tài nhưng không hề bị lay động, ngày hôm nay chuyện này nếu không phải hấn bắt gặp, một cái hoa quý giống như thiếu nữ cứ như vậy bị tao đập, hơn nữa có bao nhiêu thiếu nữ như vậy đã chịu đến như vậy không phải nhân loại thông khổ đây? Ghi nợ chung quy phải vẫn, hiện tại sợ có rắm dưng, sớm biết hôm nay sao lúc trước còn như thế, Trần Hữu Tài trào phúng nhìn Chu Linh một chút, lời kéo Vũ Nhu tay liền hướng về cửa đi đến, như vậy rất hoàng rất bạo lực tình cảnh hay là đang bên ngoài xem cho thỏa đáng, cũng không thể để tiểu nha đầu trong lòng sản sinh bóng tối.

"Ô ô. . . . Đây là vật gì. . . Chuyện này. . . Ô ô ô. . . Ta không ăn! Không ăn. . ."

"Ô ô ô. . . Hồn dân, người không chết từ tế được, người sẽ hối hận. . . Cầu nô tài, tiểu tạp chủng, ô ô ô. . ."

Một trận mãnh liệt địa kêu gào giãy dụa còn có không ngừng chửi bậy âm thanh.

Sau năm phút!

"Công tử, chúng ta đã đem những đồ vật kia toàn cho cái kia ba cái cầu vật ăn, Hắc Hắc. . . Đón lấy liền xem kịch vui là được!" Hai huynh đệ đi ra hưng phấn mà ghé góm, nghĩ đến cũng bình thường, dù nói thế nào đón lấy cũng chính là hoạt động chung a! Tuy rằng nữ chủ xấu khiến người ta nhức trứng, nhưng là luân nữ làm thêm vào Đại Lực xuân được dẫn đến đám chọc biểu diễn nhất định có thể bù đắp.

"Vũ Nhu, số tiền này người cầm qua bên kia nhìn thấy người đáng thương phân bọn họ một ít bạc đi!" Trần Hữu Tài suy nghĩ một chút, đón lấy có thể sẽ có một ít không thích hợp hình ảnh vẫn là đem tiểu nha đầu đẩy ra cho thỏa đáng, nghĩ tới đây cầm một túi lớn bạc đi ra giao cho Vũ Nhu.

"Đại ca, người sẽ không phải không muốn muốn ta chứ?"

Vũ Nhu sững sờ nhìn Trần Hữu Tài nhỏ giọng nói, con mắt bắt đầu chuyển hồng, trong giọng nói đã có một tia khóc nức nở.

"Nha đầu ngọc, nghĩ gì thế? Làm sao sẽ không muốn người đây? Người đáng yêu như vậy, thiện lương như vậy, xinh đẹp như vậy! Đại ca tại này chờ người trở lại! Mau đi đi!" Trần Hữu Tài cười nói.

"Ừm! Cảm ơn đại ca!" Vũ Nhu lúc này mới tiếp nhận bạc vui vẻ chạy đi.

Hồ Tử cùng Báo Tử hai huynh đệ âm muội cười cười, Trần Hữu Tài không khỏi có chút lúng túng quát lớn nói: "Người nhìn người hai cười cái kia âm đẳng dạng! Hừ! Nhất định là tư tưởng không thuần khiết, ta đối Vũ Nhu đã có thể chỉ có ca ca muội muội cảm giác, các người đừng có đoán mò! Đúng rồi, nếu như sau đó Đại tiểu thư hỏi tới các người biết nên trả lời như thế nào!"

"Ân ân. . . . Công tử ngài yên tâm đi! Huynh đệ chúng ta hai tuyệt đối sẽ không đưa người cùng Vũ Nhu tiểu thư sự cùng Đại tiểu thư hỏi báo!"

"Lăn, mụ nó, ta cùng Vũ Nhu có chuyện gì? Thực sự là đoán mò!" Trần Hữu Tài mạnh mẽ trừng một chút.

Hai huynh đệ ngoài miệng không nói, chỉ là ở trong lòng âm thầm bố trí: "Vẫn không cái gì, Vũ Nhu tiểu thư xinh đẹp như vậy, chỉ cần là người bình thường đều sẽ có ý nghĩ, còn nói chính mình không nghĩ pháp, thực sự là lừa mình dối người, Hắc Hắc. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 56: Chấn Động Biểu Diễn

"Được rồi, không muốn ồn ào, trò hay muốn bắt đầu, Hắc Hắc. . . . Đây có thể không phải người bình thường có thể thường thức được!" Trần Hữu Tài cười hì hì.

Hai huynh đệ cũng không tiếp tục nói nữa, con mắt trừng đại đại hướng về bên trong nhìn lại.

Mới vừa rồi bị quán xuân được ba cái gia đình vừa mới bắt đầu cũng còn tốt, nhìn một chút, dù sao Chu Linh tướng mạo thật sự là quá ngược tâm, nhưng mà theo thời gian trôi đi, ba người sắc mặt càng ngày càng hồng, trong mắt dục / vọng càng ngày càng cuồng liệt. . .

"Các ngươi không muốn đi qua! Không muốn đi qua!"

Chu Linh hơi sợ nói rằng, vừa nói vẫn một bên hướng về mặt sau thoái nhượng, muốn không phải bởi vì trên người bị trói lại phòng chừng đã sớm cả phòng chạy.

"A . . . Không chịu nổi. . ."

Rốt cục trong đó một cái mặt đen Đại Hán không nhịn nổi, hét lớn một tiếng trực tiếp liền bắt đầu thoát quần.

Hai người khác cũng nhịn không được nữa, một bên từng ngum từng ngum thở / thô / khí một bên luống cuống tay chân cởi quần áo.

"A . . . Các ngươi muốn làm gì. . ."

Chu Linh bị dọa đến liều mạng địa kêu gào.

"Ai! Nếu như này tiện nữ nhân có ba giáo viên xinh đẹp như vậy nhất định sẽ càng có khán đầu, nhưng đáng tiếc đáng tiếc. . . ." Trần Hữu Tài một bên nhìn một bên bẹp bẹp nhỏ giọng nói thầm.

"Ba giáo viên? Ba giáo viên là ai?" Hồ Tử tò mò hỏi.

"Hắc Hắc. . . . Nói các ngươi cũng không hiểu, hảo hảo hãy chờ xem!" Trần Hữu Tài không thú vị đảo cặp mắt trắng dã, ba giáo viên Thương Lão Sư còn có Trần lão sư, những này Đại Sư cấp văn hóa truyền bá giả vì Thanh Thiếu Niên trong lòng sinh lý phát dục làm ra to lớn cống hiến, thậm chí kèm theo hẳn một cái thanh thời đại thiếu niên, bây giờ nghĩ lại đúng là hoài niệm a. . .

Rách nát trong nhà tràn đầy mùi hôi mùi vị, thế nhưng không có ảnh hưởng chút nào đến ba cái hán tử cảm xúc mạnh mẽ, bọn hắn lúc này đã sớm đem y phục trên người thoát đến sạch sẽ, trong đôi mắt là đã thú thấy con mồi như thế dục / vọng.

"Ta cho các ngươi tiền, cho các ngươi rất nhiều tiền, van cầu các ngươi không muốn đi qua!" Chu Linh thật sự sợ, thật sự tuyệt vọng, nhìn này ba cái trần trụi hán tử, lại xem bọn hắn trong mắt thần quang, quả là nhanh muốn bốn tan vỡ.

Ba cái hán tử cũng không nói chuyện, nhanh chóng hướng về Chu Linh chạy đi.

Trần Hữu Tài còn có hai huynh đệ chăm chú địa nhìn chằm chằm trong phòng, chính hí liền muốn bắt đầu!

"A. . . ."

Theo một tiếng rít gào trò hay chính thức bắt đầu.

Cái kia hán tử mặt đen không khách khí chút nào, trực tiếp liền xé ra Chu Linh trên người rộng lớn trường bào, một vệt màu trắng phi nhục cứ như vậy bại lộ ở trong không khí, lập tức tại mãnh liệt địa giày dẫm cùng giữa tiếng kêu gào thê thảm, ba cái hán tử không hề có một chút thương hương tiếc ngọc, đương nhiên đây cũng không phải là ngọc, từng cái từng cái như là điên rồi như thế Đại Lực xé vải vóc, trong nháy mắt một đồng bạch phi thịt / thể đã xuất hiện ở Trần Hữu Tài đám người trong mắt.

Nhìn tầng kia một tầng phi nhục Trần Hữu Tài nhú nhú mày, mụ nó, thật là buồn nôn, bất quá vì xem đón lấy đặc sắc tình tiết vẫn là cố nén đi!

"Ô ô ô. . . Van cầu các ngươi bỏ qua cho ta đi. . . Bỏ qua cho ta đi. . . ." Chu Linh lớn tiếng gào khóc, đã bốn tan vỡ nàng thả ra âm thanh lớn tiếng khóc.

Ba cái hán tử không nói câu nào thoại, lúc này toàn thân bọn hắn đều nổi lên màu đỏ, bộ não có thể cảm giác được chỉ có khô nóng, chỉ muốn tàn nhẫn mà phát tiết, bất kể là nữ nhân vẫn là lợn mẹ, chỉ cần có thể phát tiết bọn họ không để ý.

Chu Linh là rất béo, thậm chí khí lực cũng so với bình thường nữ tử lớn hơn nhiều, thế nhưng làm sao cũng không sánh được ba cái cường tráng hán tử, huống chi này ba cái sức sinh vẫn đã lâm vào điên cuồng, rất nhanh chỉ nghe thấy một tiếng tan nát còi lòng thống khổ rít gào, mặt đen Đại Hán là cái thứ nhất thường con của người, tiến quân thần tốc, căn bản mặc kệ dưới thân là người hay quỷ, điên cuồng nỗ lực. . . .

Chu Linh tiếng kêu thảm thiết tần suất càng ngày càng nhanh, nàng vẫn là lần thứ nhất, trước đây tổng thể ảo tưởng có một cái cường tráng Đẹp trai ở một cái lãng mạn trong hoàn cảnh cùng nàng cùng đêm xuân, ai biết trên thực tế lần thứ nhất nhưng là dưới tình huống như vậy. . .

Cái kia mặt đen Đại Hán ngược lại là cường hãn, cứ như vậy điên cuồng gia tốc, chút nào không có đình chỉ ý tứ, còn lại hai cái hán tử con mắt Hồng Hồng, cấp hồng hồng đáng vẽ, cũng sắp phải đợi không bằng. . . .

Đột nhiên một người hán tử trực tiếp đem Chu Linh cái kia mập mập thân thể kiêu lên, lập tức cả người tiến vào cái kia mập mập dưới thân thể, lại sau đó chính là đỡ dưới thân hướng về Chu Linh đại cái mông nơi trên ghẹo mãi.

Trong chớp mắt, Chu Linh lại tới nữa rồi một tiếng tiếng kêu thảm thiết.

Cùng lúc đó dưới thân người hán tử kia mãnh liệt địa vận động.

Mặt đen Đại Hán còn có dưới thân hán tử, hai người phối hợp đến cùng là ăn ý, cuồng bạo thô ngược nỗ lực, chút nào liều mạng Chu Linh cái kia thống khổ tiếng gào thét, tích tích Ba ba âm thanh, trầm trọng tiếng hít thở, tan nát cõi lòng tiếng thét chói tai. . .

Còn lại cái kia một người hán tử cũng không có nhàn rỗi, tay của mình ở dưới người từ trên xuống dưới treu ghẹo mãi, mà hán tử nửa ngồi nửa quỳ tại Chu Linh cái kia dữ tợn thống khổ trên mặt phương. . .

"Vù vù. . ."

Hào nửa ngày trôi qua Trần Hữu Tài sâu sắc địa hút hai cái khí nhỏ giọng nói thầm nói: "Xuân dược kia cũng thật là lợi hại đây!"

Cùng lúc đó Hồ Tử cùng Báo Tử hai huynh đệ cũng trực lên eo đến, Báo Tử có chút vu lòng không đành nói rằng: "Công tử, như vậy có phải hay không quá tàn nhẫn, cái kia xấu nữ nhân gọi thật thê thảm a!"

"Hừ! Tàn nhẫn? Ngươi biết cái này tiện nữ nhân là thế nào chà đạp người ta cô nương sao? Phía trước ở trên đường ta đã thăm vấn cái kia ba cái hán tử, này tiện nữ nhân gần nhất chừng mười ngày mỗi ngày đều sẽ tìm được một cái đẹp để nhu nhược không có thể lực nữ nhân, tựa như Vũ Nhu này chúng loại hình. Sau đó tùy tiện tìm cái lý do ngược đánh một trận, lại sau đó làm cho nàng mấy cái gia đình luân nữ làm những này chộp tới nữ nhân, thậm chí còn có một người là phụ nữ có thai, đáng hận nhất chính là cuối cùng vẫn đem những này nhận hết lãng nhục nữ tử bán vào kỹ viện! Nếu như các ngươi biết những này còn có thể đồng tình khuôn mặt này xấu xí tâm như rắn rết tiện nữ nhân sao?"

Trần Hữu Tài oán hận nói rằng, lại nói nghe được này tiếng kêu thảm thiết thê lương chỉ có sáng khoái không có đồng tình, có một loại người không đáng giá đến đồng tình, bởi vì các nàng tự làm tự chịu.

"Ta cứ nói đi! Giết chết cái này tiện nữ nhân, thật hy vọng trở lại mấy người gia nhập vào đi, làm cho nàng sáng khoái cực độ!" Nghe xong Trần Hữu Tài hai huynh đệ tàn nhẫn mà nói rằng.

"Hắc Hắc. . . Cảm giác ít người? Nếu không các ngươi cũng đi vào đại hiền uy phong!" Trần Hữu Tài cười hi hi, con mắt chớp chớp, tà ác tâm ý lộ rõ trên mặt.

"Công tử, ngài liền không muốn nói giỡn! Chúng ta không phải nữ nhân kia đối thủ!"

~~~~~

Rốt cục quá nửa giờ, âm thanh dần dần nhỏ hạ xuống, Trần Hữu Tài mang theo Hồ Tử hai huynh đệ đi vào, vừa đi vào đến liền đập vào mặt truyền đến một cỗ mùi tanh, không khỏi nhíu nhíu mày, hướng về cách đó không xa cái kia bốn cụ đan xen vào nhau thịt / thể nhìn tới, trong lúc đó các loại màu nhũ bạch chất lỏng cũng không có thiếu vết máu. . . .

Ba cái thân thể trần truồng hán tử nằm ngoài cái kia từng ngum từng ngum hô hấp, vừa nảy bởi vì xuân dược sức mạnh, một hơi cũng không biết sáng liễu bao nhiêu lần, ngược lại lúc này một điểm khí lực cũng không có. Còn bị đặt ở thấp nhất Chu Linh càng là thê thảm cực kỳ, nước mắt đều khóc khô, con mắt mở thật to hướng về mặt trên nhìn, trong mắt thần quang đã có vẻ mê man.

"Công tử, hiện tại làm thế nào?" Hồ Tử nhỏ giọng hỏi.

Trần Hữu Tài không nói gì, mà là hướng về Chu Linh phương hướng đi đến, đi tới trước mặt của nàng dùng tay tại nàng nhãn phía trên xếp đặt bãi, phát hiện như cũ là cái kia chỗ trống tối tăm cảm giác, Trần Hữu Tài thờ dãi một hơi, xem ra thật sự chịu đến kích thích quá lớn thần kinh bồn tan vỡ thành kẻ ngu si. . . .

Sớm biết hôm nay sao lúc trước còn như thế, ác chuyện làm có thêm chính là kết cục này, đương nhiên rất lớn một bộ phận nguyên nhân là nàng đắc tội chính mình.

Đứng dậy Trần Hữu Tài quay về phía sau hai huynh đệ nói rằng: "Cái gì cũng không cần quản, cái này tiện nữ nhân đã choáng váng, mà này ba cái gia đình kết luận không dám đem tình huống nói ra, nếu không phải như vậy Chu gia khẳng định lấy mạng của bọn hán tử! Cho nên chúng ta có thể đi!"

"Nhưng là, công tử, giả như ba người này đem tình huống nói ra ngài không phải có phiền phức sao?" Báo Tử trong mắt lộ ra một tia hung quang, hiển nhiên là muốn giết người diệt khẩu.

"Ha ha. . . . Ta cũng không có kỳ vọng Chu gia không biết chuyện này, nếu làm thật, ta sẽ không sợ Chu gia tìm đến phiền phức! Hừ! Muốn thực sự là không biết sống chết vậy cũng đừng trách ta đuổi tận giết tuyệt rồi!" Trần Hữu Tài lạnh lùng hừ một tiếng, chút nào không có để ý, cái gì đều không nói, chỉ bằng hán tử bây giờ Vô Giả Tam Cấp đỉnh cao thực lực hán tử có năng lực chống lại một cái nhị lưu phú Thương gia tộc - Chu gia.

Nhìn Trần Hữu Tài hướng về ngoài cửa đi đến, hai huynh đệ liếc nhau một cái lập tức cùng theo tới.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Đường Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Vũ Nhu Chịu Khổ - Đại Phát Thần Uy

"Người làm gì? Còn như vậy ta gọi người!" Đột nhiên Vũ Nhu tiếng hét chói tai truyền đến Trần Hữu Tài bên tai.

Trần Hữu Tài mặt liền biến sắc, tốc độ không khỏi tăng nhanh.

Ven đường, một chiếc xem ra rất xa hoa xe ngựa đậu ở chỗ này, trước xe ngựa phương là bốn cái hộ vệ như thể hán tử, mặc trên người áo giáp màu đen, xem ra có như vậy một ít khí thế, mà bốn cái hộ vệ trung gian nhưng là đứng một cái tuổi tác đoán là chừng hai mươi tuổi người trẻ tuổi.

Lúc này Vũ Nhu chính ôm một người lên bàn thiêu bé trai, bé trai kia khóc lớn, có thể rõ ràng địa thấy trên mặt của hắn có một cái Hồng Hồng dấu tay.

Cái kia ăn mặc hào hoa phú quý quần áo người trẻ tuổi dài đến vẫn tính đẹp trai, chỉ là có chút âm nhu vẻ, sắc mặt tái nhợt hẳn không cần phải nói nhất định là vậy chủng loại trầm mê ở tửu sắc công tử ca, hẳn lúc này đầy mặt âm tiếu chăm chú nhìn Vũ Nhu, giống như là một con sài lang nhìn thấy con mồi như thế, con người đều sắp rụng tim.

"Hắc Hắc... Vốn là chuẩn bị tới đây mang mấy người phụ nhân trở lại lau bồn cầu, không nghĩ tới dĩ nhiên có thể nhìn thấy người đẹp như vậy nữ! CẶC CẶC... Thực sự là không uống công chuyện này a!"

Cái kia âm nhu nam tử tùy tiện cười, vừa cười một bên vươn tay chuẩn bị hướng về Vũ Nhu trên mặt sờ soạn.

Đột nhiên một đạo bóng người màu đen tránh qua, cái kia sắp ai đến Vũ Nhu tay lập tức bị người nắm lấy, định thần nhìn lại, người kia không phải Trần Hữu Tài là ai?

"Người là ai?"

Âm nhu Nam nhân bị sợ hết hồn, bình tĩnh lại sắc mặt có chút khó coi chất vấn, làm trẻ nãi hắn đùa giỡn tiểu mỹ nhân, hậu quả rất nghiêm trọng.

"Lão tử là ai Quan người đánh rắm?" Trần Hữu Tài xem thường mắng một câu, lập tức con kia khăn cầm lấy âm nhu nam tử tay mạnh mẽ vung một cái, sau một khắc âm nhu nam tử giống như là cây lao như thế bay vài mét xa, tàn nhẫn mà đánh vào trên đất đánh vài cái lăn lại ổn hạ xuống.

Trần Hữu Tài căn bản cũng không có quản cái kia âm nhu nam tử thế nào, một tay lấy hắn vẩy đi ra sau có chút tự trách quay về một bên Vũ Nhu nhẹ giọng hỏi: "Nha đầu, thế nào cái tình huống cùng ta nói một chút!"

"Vốn là ta là tại cho bọn hắn phát bạc, nhưng là đột nhiên một chiếc xe ngựa nhanh chóng sù lại đây, bé trai này đứng ở đường cái trung gian, nếu không phải chạy trốn nhanh đã bị đụng phải. Ai biết những người này chẳng những không có xin lỗi, lại vẫn đánh hắn, nói hắn cản đường, người xem một chút, hắn mặt đều bị phẫn sưng lên! Ta liền nhìn không được, sau đó tìm bọn hắn lý luận, ai biết người kia không chỉ không ngờ khiếm, lại vẫn nói một ít rất lời khó nghe!"

Vũ Nhu có chút oan ức, trong đôi mắt thật to cầu đầy nước mắt, xem Trần Hữu Tài đó là một cái đau lòng, trong lòng đã sớm lửa giận ngút trời, sát ý lãnh nhiên.

"Giết cho ta, giết hắn cho ta... Giết hắn..."

Rốt cục cái kia bị quăng trên mặt đất âm nhu nam tử phản ứng lại đây, lau một cái trên mặt máu tươi, dữ tợn sắc mặt giận dữ hết.

Nghe được nam tử âm thanh, cái kia bốn cái hộ vệ nhất thời vây quanh lại đây, trên mặt của bọn hắn không có bất kỳ vẻ mặt, thế nhưng cổ khí thế kia để Trần Hữu Tài thoáng kinh hãi, này âm nhu nam tử là ai? Đại danh tác như vậy, bốn cái hộ vệ dĩ nhiên đều là Võ Giả, phải biết tại Đại Càn Quốc Võ Giả số lượng vốn là ít ỏi ghê gớm, có thể dùng Võ Giả đến làm hộ vệ nhân thân phân khẳng định rất cao rất đáng sợ, Trần Hữu Tài không khỏi có chút nhụt trí, mụ nó, sao chuyện tốt đều cho hắn đụng phải đây? Bất quá liền tính như vậy cái kia thì thế nào? Đã đắc tội hắn Trần Hữu Tài coi như là Thiên Hoàng lão tử cũng muốn đem hắn kéo xuống Mã.

"Hừ! Bốn cái Võ Giả, lấy thực lực của các người vì sao lại cho một cái như thế phế vật làm hộ vệ đây? Lẽ nào trong óc nước vào rồi!" Nhìn quanh thân vây quanh bốn cái Nam nhân Trần Hữu Tài lạnh lùng hừ một tiếng, lập tức liều mạng bốn người kinh dị ánh mắt quay về bên cạnh nóng lòng muốn thử Hồ Tử Báo Tử hai huynh đệ nói rằng: "Đem Vũ Nhu bảo vệ tốt, còn có, cái phế vật kia nhìn, đừng làm cho hắn chạy!"

"Không nghĩ tới người cũng là Võ Giả!" Rốt cục trong đó một cái Nam nhân mở miệng.

"Là có thể nào?"

"Bất kể là không phải, người ngày hôm nay đều sẽ từ, bởi vì người đắc tội Thiếu chủ nhân!" Tiếng nói vừa dứt bốn người đều là mặt lộ vẻ hung quang, giống như là một người như thế, dĩ nhiên cùng một thời gian đồng loạt ra tay. Đông tây nam bắc bốn cái phương hướng từng người xẹt qua một đạo kinh phong, Trần Hữu Tài căn bản không có tránh né địa phương, nếu như vậy vậy thì không né tránh, trong mắt loé ra một tia kiên định thần mang, cùng lúc đó bên trong đan điền hùng hậu nguyên khí giống như là có hàng vạn con ngựa chạy chồm như thể mệnh mông cuộn cuộn dâng tới cánh tay, sau một khắc hai con thiết quyền bỗng nhiên vung ra, chen lẫn gào thét kinh phong, liên tục tránh qua hư hoàng quyền ảnh, tốc độ nhanh chóng, lực lượng to lớn, càng kinh người.

Oong oong...

Không hề bất ngờ, hai con nắm đấm tàn nhẫn mà cùng trước người hai hộ vệ nắm đấm tương đụng vào nhau, răng rắc, khiến người ta sợ hãi chính là hai người hộ vệ kia cánh tay dĩ nhiên tại đụng tới Trần Hữu Tài nắm đấm trong nháy mắt từ ngón tay bẻ gãy, lạnh lạnh xương gãy vỡ âm thanh mặt sau là thể thâm gào thét.

Nhưng mà sau một khắc lại là hai tiếng nặng nề tiếng va chạm, phía sau hai người hộ vệ kia nắm đấm đã tàn nhẫn mà đánh vào Trần Hữu Tài trên lưng.

Trần Hữu Tài trên mặt hồng quang hiện lên, khí huyết sôi trào, cả người hướng về phía trước lao đảo một bước dài, chỉ cảm thấy bị một chiếc cao tốc chạy ô tô đụng phải như thế.

"Chuyện này..."

Mặt sau hai cái công kích thực hiện được hán tử trên mặt tránh qua gấp quý thần sắc, trên nắm tay lực lượng chính bọn hắn rõ ràng nhất, phải biết bọn họ nhưng là Vô Giả Nhị cấp tu Vô Giả, tuy rằng không phải rất cường đại, thể nhưng một quyền xuống coi như là một người thô đại thụ cũng sẽ cùng nhau từ trung gian bẻ gãy, nhưng là trước mắt cái này xem ra gãy yếu người trẻ tuổi dĩ nhiên tại chặt chẽ vững vàng đã trúng hai quyền sau còn có thể đứng lại, thậm chí xem bộ dáng kia cũng không hề thu được bao nhiêu thương tổn.

Nhìn lại một chút cách đó không xa kêu lên thể lương thâm thiết đồng bạn, cái kia trắng toát xương đã từ da thịt trung lộ ra, Lưỡng Hán tử trong mắt vẻ sợ hãi càng thêm dày đặc, bọn họ biết ngày hôm nay gặp được đối thủ cường đại, trong lúc nhất thời trên mặt thần sắc rất là ngưng trọng.

"Hắc Hắc... Đánh lên cảm giác như thế nào?"

Trần Hữu Tài xoay người lại lộ ra hàm răng trắng nõn, dưới ánh mặt trời tránh qua lạnh lẽo âm trầm hào quang.

Hai hộ vệ liếc mắt nhìn nhau, biết trận chiến này không thể phòng ngừa, vậy thì chỉ có thể tiên hạ thủ vi cường.

Hai đạo thân hình nhanh chóng bắn nhanh mà đến, hai bên trái phải, Trần Hữu Tài chút nào chưa động, trên mặt tránh qua nhàn nhạt vẻ trào phúng, một giây sau thân hình lấp loé, thoải mái mà tránh thoát một người trong đó phi đập, mũi chân điểm địa, bắn lên, tăng lên trên trong quá trình hai tay đan xen tránh qua, trong chớp mắt nhưng là như một cái kim lớn từ bình thường tàn nhẫn mà kiếm ở trong đó một người hán tử cái cổ, lập tức Trần Hữu Tài thân thể vững vàng rơi trên mặt đất, mà cái kia hắc y áo giáp nam tử nhưng bỗng nhiên rời khỏi mặt đất bị quăng lên.

Oong oong... .

Nam tử áo đen kia thân thể trực tiếp thỏa thỏa ngã trên mặt đất, một tiếng vang trầm thấp sau chỉ nhìn thấy hán miệng phun máu tươi, ánh mắt tan rã, giây giữa muốn nói cái gì, lại sau đó chính là âm âm ngã xuống đất, chết không kịp ngáp, một cái tàn nhẫn ngã trực tiếp đem hán ngũ tạng lục phủ toàn bộ ngã nát, thậm chí liên xương đều gãy lìa, có thể tưởng tượng được ra lần này lớn đến mức nào khí lực.

Một bên không có bị công kích nam tử trên mặt vẻ sợ hãi càng ngày càng đậm trọng, trong nháy mắt hai người bị đánh cho tàn phế, một người đã bỏ mình, nam tử trẻ tuổi này thực lực hoàn toàn vượt quá tưởng tượng, căn bản không phải hắn có thể đối phó được, ánh mắt lấp loé, trong chớp mắt thân thể hướng về mặt sau điên cuồng thoán lui, phương hướng chính là cái kia nằm trên mặt đất bị Hồ Tử Báo Tử hai huynh đệ trông giữ âm nhu nam tử phương hướng, Trần Hữu Tài mặt liền biến sắc, không nghĩ tới cuối cùng nam tử này vẫn rất thông minh, biết đánh không lại bỏ chạy, nhưng là hữu dụng sao?

Hộ vệ kia tựa hồ đã đem hết toàn lực, phát huy ra bình thường khó có thể phát huy ra tốc độ, nhanh chóng xẹt qua, sau một khắc trực tiếp chính là hai chương mà ra, Hồ Tử cùng Báo Tử hai huynh đệ căn bản không có phòng bị, các ai một chương, tuy rằng thân thể khoẻ mạnh thể tích lớn, thể nhưng đối mặt Vô Giả Nhị cấp tu Vô Giả toàn lực một chương những này da thịt vẫn là không đáng chú ý.

Hai người giống như là đạn pháo như thế bay lên, tầng tầng lạc ở nơi không xa trên mặt đất, khoe miệng là nhiều tia vết máu, trong mắt là vẻ khiếp sợ, nguyên lai hộ vệ này mạnh như vậy, như vậy Trần Hữu Tài có thể chớp giây trong lúc đó giải quyết mấy người này, thực lực của hắn sẽ đạt đến mức nào đây? Trong lúc nhất thời ánh mắt lấp loé, kích động dị thường, hoàn toàn quên mất ngực đau đớn.

Hộ vệ kia ngược lại cũng đúng là một cái rất người thông minh, cho dù ở đối mặt tử vong thời điểm cũng là như thế bình tĩnh, một phát bắt được âm nhu nam tử đồng thời, cả người tàn nhẫn mà giẫm một cái địa, hướng về ven đường xe ngựa mà đi, sau một khắc đặt mông ngồi ở trên lưng ngựa, mà cái kia âm nhu nam tử đã bị ném vào trong xe ngựa.

"Giá..."

Một tiếng sót ruột rỗng giện sau là tuần mã thét dài âm thanh.

Tất cả những thứ này Trần Hữu Tài đều đặt ở trong mắt, trên mặt không khỏi loé lên một tia bội phục về, hộ vệ này rất lợi hại, đầu óc bình tĩnh, tâm tư chu mật, thực lực cường đại... Chỉ là đối với đối mặt hán Trần Hữu Tài thời điểm còn sẽ có dùng sao?

Trần Hữu Tài động, khom lưng nhắt lên bên cạnh đã bỏ mình hán tử, đứng dậy hướng về xe ngựa chạy trốn phương hướng mạnh mẽ vút ra, một thiết đồ tại trong chớp mắt, Trần Hữu Tài động tác nối liền mà lại cấp tốc.

Ầm!

Chỉ thấy cái kia màu đen thi thể trên không trung xệt qua một đạo đường pa-ra-bôn, tàn nhẫn mà đánh vào chính đang chạy trốn trung xe ngựa, tuấn mã một tiếng bất đắc dĩ trường tiếng gào sau trực tiếp trở đến, xe ngựa cũng là theo tuấn mã ngã xuống trên mặt đất trở hảo lẫn lộn mấy vòng, tro bụi nổi lên bốn phía, cát bụi mạn vũ... .

Trần Hữu Tài căn bản không có ứng đình chỉ động tác, tại màu đen thi thể ném đi đồng thời, cả người giống như là một đạo như tia chớp đi theo thi thể mà đi, sẽ ở đó hán tử thi thể đập ở trên xe ngựa thời điểm hán đã đạt tới xe ngựa trước mặt.

Chạy trốn hộ vệ đang kinh hoảng bên trong nhảy một cái hơn nữa chuẩn bị từ bỏ âm nhu nam tử chính mình đào tẩu, nhưng mà đúng vào lúc này trên ngực đã trúng mạnh mẽ một đòn, nguyên lai Trần Hữu Tài đã tìm đúng mục tiêu, đang nhìn đến áo giáp màu đen hộ vệ sau bắn nhanh mà đi, một cái chân nhảy lên thật cao, bất thiên bất ý rơi vào hộ vệ trên ngực.

Cái kia áo giáp màu đen hộ vệ thân thể trên không trung bốc lên hảo lẫn lộn mấy vòng, cuối cùng rơi vào một khối đại trên tảng đá, răng rắc, cũng coi như là không may, đầu dĩ nhiên trước tiên địa, óc vỡ toang, mưa máu đầy trời...

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Đêm Đen Kịch Tình

Cái kia âm nhu nam tử đều bị sợ đến sắp tè ra quần, chưa từng nghĩ đến Trần Hữu Tài lợi hại như vậy, sợ hãi nhìn hướng về chính mình từng bước từng bước đi tới Trần Hữu Tài thậm chí cảm giác cả người đều trở nên cứng ngắc. . . .

"Người còn có cái gì muốn nói?" Trần Hữu Tài cười cười, nụ cười là như vậy ánh mặt trời, xán lạn như vậy.

"Người. . . . Cầu người, bỏ qua cho ta đi!" Âm nhu nam tử hơi sợ nói rằng, trong thanh âm tràn đầy run rẩy, vừa nghĩ tới vừa nảy Trần Hữu Tài cái kia bạo lực máu tanh thủ đoạn hán chỉ sợ đến không thể tự thoát ra được.

"Buông tha người? Cho ta một cái buông tha lý do của người!"

Trần Hữu Tài hơi nhíu nhíu mày.

"Cha ta là Ngọc Càn Vương, ta là Tiểu vương gia Cổ Vũ!"

Cái kia âm nhu nam tử khẩn trương nói rằng, cùng lúc đó Trần Hữu Tài trên mặt loé lên một tia vẻ kinh dị, mục nó, dĩ nhiên là Ngọc Càn Vương nhi tử, Ngọc Càn Vương là Đại Càn Quốc Quốc Vương Cổ Mộc thân đệ đệ, cũng là duy nhất một cái đệ đệ, có thể tưởng tượng được ra này Ngọc Càn Vương tại Đại Càn Quốc địa vị, mà này âm nhu nam tử dĩ nhiên là Ngọc Càn Vương gia Tiểu vương gia, chẳng trách có thể có bốn cái Võ Giả Nhị cấp thực lực hộ vệ đến bảo hộ hán.

Trong lúc nhất thời Trần Hữu Tài có chút dây dưa, cái này Cổ Vũ giống như không thể như vậy tùy tiện giết. . . .

"Van cầu người đừng giết ta, ta. . . . Ta cho người tiền, cho người tiền. . ."

Cái kia Cổ Vũ thấy Trần Hữu Tài lộ ra một tia xoắn xuýt thần sắc, thoáng thờ phào nhẹ nhõm, cũng còn tốt hán vẫn không tính là hán ngốc × không có kiêu ngạo đâm chọc Trần Hữu Tài, nếu không phải như vậy nói không chắc đã đầu một nơi thân một nẻo.

"Tiền, Hắc Hắc. . . Người có bao nhiêu a? Nhìn có đáng giá hay không mua lại người cái này mệnh!" Trần Hữu Tài cười hi hi, có tiền đều tốt nói, đương nhiên trực tiếp đem hán giết đi lại đem trên người hán tài vật quét một lần hết sạch càng trực tiếp hơn, chỉ là như vậy sẽ có chút phiền phức, dù sao cũng là Ngọc Càn Vương nhi tử, không thể quá tùy ý, chỉ ít hiện tại hán vẫn không có năng lực như thế cùng Ngọc Càn Vương đối kháng, coi như là có Mộ Dung gia tại cũng không được.

"Chuyện này. . . Chuyện này. . . Còn có này tất cả đều cho ngươi. . ." Cổ Vũ gục trên mặt đất có chút khản trương lại có chút kích động địa từ trong lòng ngực móc ra đánh kim phiếu, sau đó cảm giác Trần Hữu Tài vẫn không thỏa mãn trực tiếp vừa ngoan tâm đưa tay lên đeo đồ tốt toàn bộ một mạch kín đáo đưa cho Trần Hữu Tài.

"Hắc Hắc. . . Coi như không tệ!" Trần Hữu Tài một bên thưởng thức này trong tay kim phiếu cùng quý trọng đồ vật vừa cười nói rằng, nụ cười trung tràn đầy vẻ đắm chìm.

"Ta có thể đi. . . Đi rồi chưa?" Cổ Vũ có chút chờ mong lại có chút sợ hãi hỏi.

"Có thể, bất quá trước khi đi ta hỏi ngươi một cái vấn đề!" Không có để ý đối phương có hay không đồng ý Trần Hữu Tài trực tiếp hỏi: "Theo lý thuyết ngươi hẳn phải biết Vô Giả, đồng thời có đầy đủ điều kiện tu vũ, tại sao ở trên thân thể ngươi không cảm giác được một điểm Vô Giả khí tức?"

"Ta chán ghét tu vũ, mệt chết đi rất khô khan!"

"Ngạch? Được rồi! Ngươi có thể đi!" Trần Hữu Tài tuyệt đối không ngờ rằng là lý do này, hắn còn tưởng rằng cái này Cổ Vũ là bởi vì trên thân thể xuất hiện cái gì thối xấu không thể tu luyện đây! Bây giờ nhìn lại đối phương tuyệt đối là một cái siêu cấp đại ngốc xoa, quên đi, người như vậy thả liên thả, cũng sẽ không lật lên cái gì đại cuộn sóng.

Cổ Vũ liên tục lẫn lộn hướng về một đầu khác chạy đi, hẳn lúc này cái nào vẫn như là Tiểu vương gia, quả thực chính là một cái chạy trốn chết tiểu binh. Đi theo phía sau hẳn chính là hai người kia cánh tay đã tàn phế hắc y áo giáp hộ vệ, một bên chạy vẫn thỉnh thoảng nhìn mặt sau, rất sợ Trần Hữu Tài lần thứ hai ngoạn cái kia dùng người chết đem bọn họ đánh bay trò chơi.

"Công tử!"

Hổ Tử cùng Báo Tử hai huynh đệ che ngực đi tới.

"Hai người các ngươi như thế nào?"

"Không có chuyện gì, chính là có điểm ngực trầm, nghi ngại một chút là tốt rồi!" Hổ Tử nghe rằng cười nói, lập tức lại tò mò hỏi: "Công tử tại sao muốn thả hắn?"

"Giết chết một cái như thế phế vật trực tiếp đắc tội Hoàng thất Cổ gia không đáng giá!" Trần Hữu Tài nhàn nhạt nói một câu, lập tức hướng về Vũ Nhu phương hướng mà đi.

~~~~~

"Tuyệt nhi, ngươi liền không nên tức giận, thật sự, Vũ Nhu thật sự chỉ là một cái không cha không mẹ đáng thương nữ tử, ta tại trên đường cái đã gặp nàng bị bắt nạt, liền liền cứu nàng, ta thật không có những tâm tư khác!" Trần Hữu Tài phiến muộn hướng về một bên ngồi Mộ Dung Tuyết nhỏ giọng giải thích.

"Hừ! Ta làm sao không có ở trên đường cái phát hiện đây? Hơn nữa còn là cái nữ tử, là nữ tử thì thôi, còn là một mỹ nữ! Được rồi! Coi như là mỹ nữ, ngươi dĩ nhiên đưa nàng mang về, lộn chết đầu, ngươi rốt cuộc là ý gì? Nay vẫn không cưới ta đã nghĩ cưới vợ bé vẫn là thế nào?"

Mộ Dung Tuyết một bên dùng tay lắc lắc Trần Hữu Tài eo một bên tàn bạo nói nói.

"Đại tỷ, ta phục rồi, thật sự, ta thật sự chỉ là nhìn nàng đáng thương tài cứu, không là hắn nói sao? Phải có lòng thông cảm, ta đây không phải là dựa theo ngươi nói đi làm sao? Lại nói nữa, ta quang minh chính đại mang về đến thuyết minh cái gì? Đây không phải là nói rõ trong lòng ta không có quỷ sao? Cưới vợ bé? Ta vẫn không cưới ngươi Nash sao thiếu a?"

Trần Hữu Tài khắp khuôn mặt là oan uổng thần sắc, mặc kệ hắn đối với Vũ Nhu là ý nghĩ gì, thế nhưng giờ này khắc này nhất định phải trước đem Tuyết nhi bãi bình.

Nữ nhân chứ, đều là nhẹ dạ, chậm rãi mài đến, lại nói chỉ bằng Vũ Nhu vậy cũng yêu nhu thuận dạng, còn sợ sau đó không thể cùng Tuyết nhi làm hảo quan hệ, chỉ cần sau đó hai người tình cùng tỷ muội, nói không chắc không cần chính hắn mở miệng Tuyết nhi sẽ cùng ý đây! Đến lúc đó trở lại một cái cái gì song phi cái gì, còn không sáng khoái méo mó? Trần Hữu Tài ở trong lòng âm thầm nghĩ đến.

"Hừ! Ngược lại ngươi cái này lộn chết đầu càng ngày càng sắc, lần trước tại Uyên Ương Lâu ta cũng cảm giác được ngươi đối Cửu công chúa có ý nghĩ, xem ra thật sự có!" Mộ Dung Tuyết hừ lạnh nói, đến lý không tha người, cái miệng anh đào nhỏ nhắn đều cong đến trên trời.

"Mụ nó, thắng lấy Chung Cực tất sát kỹ rồi!" Trần Hữu Tài có chút bất đắc dĩ nghĩ đến, xem cái dạng này, nếu muốn dùng thường quy phương pháp đem điều này Tiểu Ma Nữ hồng hảo độ khả thi căn bản không lớn a.

Nếu như vậy, liền không nên trách hắn, nghĩ tới đây Trần Hữu Tài khoe miệng chậm rãi vùng lên, một tia tà ác độ cong tự nhiên mà sinh ra, sau một khắc tại Mộ Dung Tuyết căn bản không có phòng bị dưới tình huống trực tiếp một tay ôm lấy eo nàng, lập tức tám kia miệng rộng đã bá đạo bám vào nhu nhuyễn cái miệng anh đào nhỏ nhắn hôn lên.

Mộ Dung Tuyết lập tức liền bối rối, chưa từng nghĩ đến Trần Hữu Tài như thế không theo lẽ thường ra bài, người ta đều là phong hoa tuyết nguyệt lãng mạn thời cơ đến một cái dài dòng thấp hôn, nhưng là này lộn chết đầu dĩ nhiên tại nàng sinh khí: tức giận thời điểm thân nàng.

Trần Hữu Tài cũng mặc kệ những này, hôn lên cái kia nhu nhuyễn đôi môi chính là dừng lại rồi bỗng một trận điên cuồng loạn gặm, sau đó cảm giác vẫn là bất quá ần, đầu lưỡi hẳn trực tiếp đuổi ra đến bái Mộ Dung Tuyết cái kia đóng chặt miệng công phá tới.

Mộ Dung Tuyết không có thể kịp phản ứng, tùy ý Trần Hữu Tài khinh bạc chính mình cặp môi đỏ mọng. Phảng phất là kéo dài ngày hôm qua ẩm ướt hôn, nhưng hiện tại đôi lại Trần Hữu Tài chủ động mà thôi. Mút thỏa thích lấy Mộ Dung Tuyết ngọt nước bọt, Trần Hữu Tài bắt tay đứng tại nàng no đủ bộ ngực.

Tuy nhiên cách hai tầng quần áo, nhưng bộ ngực truyền ra mềm mại co dãn, quả thực là da thịt trực tiếp đụng vào. Lựa mỏng váy mỏng bên trong là màu đỏ cái yếm, khó trách sẽ có như thế rất thật xúc cảm.

Phản ứng lại sau Mộ Dung Tuyết muốn giãy dụa, nhưng là Trần Hữu Tài cứ như vậy ôm chặt nàng không buông tha, bất quá cho dù như vậy, vì biểu đạt chính mình sự phẫn nộ, Mộ Dung Tuyết vẫn là cắn chặt răng, chính là không cho Trần Hữu Tài tiến vào bên trong thiên địa.

Trần Hữu Tài đó là thân một cái nhức trứng, mục nó, mặc kệ dùng ra sao lực, Tuyết nhi làm từ không muốn nhả ra, đột nhiên, trên mặt của hắn bên trong loé lên một tia trò đùa dai vẻ, miệng rộng không khỏi rời khỏi môi đỏ, chậm rãi hướng về lên Phương Tiến công, đầu tiên là khuôn mặt, lại là mũi, cuối cùng là con mắt.

Mộ Dung Tuyết trong đầu trống rỗng, chỉ cảm thấy một loại ấm áp thấp nhuyễn phiêu phiêu cảm, lý trí muốn đẩy ra Trần Hữu Tài, nhưng là nhưng cảm giác toàn thân vô lực, càng ngày càng mềm, thậm chí có điểm hưởng thụ cái loại cảm giác này, mặt cười không khỏi có chút hồng hào, hô hấp chậm rãi trở nên gấp gáp. . .

Chủ động Trần Hữu Tài mút thỏa thích lấy nàng nước bọt, đây đưa lấy nàng cái lưỡi, dạy bảo nàng học hội đón ý nói đùa chính mình tiến công. Mộ Dung Tuyết quả nhiên không làm hắn thất vọng, không bao lâu nàng chủ động phối hợp ẩm ướt hôn lên.

Chiếm chiếm nhẹ vang lên, là Mộ Dung Tuyết kiều nhuyễn bờ môi đụng vào đụng vào Trần Hữu Tài phần miệng thanh âm

Nghe bên tai có chút trầm trọng tiếng hít thở, tại nhìn trước mắt nửa híp có chút hưởng thụ mỹ nhân, Trần Hữu Tài hôn càng thêm dụng tâm, càng thêm ôn nhu. . .

Nguyệt Vân lên lút trốn vào tầng mây, tựa hồ đang thẹn thùng, đầy trời trong đêm tối đầy sao lốm đốm càng hiện ra sáng sủa, như là từng khóa chính đang hiểu kỳ nhìn xung quanh mắt to.

Trần Hữu Tài chậm rãi hôn, cuối cùng cái kia linh xảo đầu lưỡi đã đi tới nàng vành tai, tiếp xúc vành tai trong nháy mắt hắn rõ ràng cảm giác được thân thể của đối phương mạnh mẽ run lên, lập tức hô hấp lần thứ hai tăng thêm, điều này cũng chẳng trách, vành tai chỗ có thể nói chỉ trên người cô gái nhạy cảm nhất chỗ một trong, đối với một cái chưa nhân sự hoa cúc đại khuê nữ mà nói nhất định sẽ có cảm giác khác thường.

Trên thực tế Trần Hữu Tài cũng là một cái xử nam thôi, cùng Mộ Dung Tuyết không giống chính là hắn là hun đúc tại đảo quốc ái tình động tác mãnh trung lớn lên, trên người cô gái hưng phấn điểm, miễn cảm điểm hắn rõ ràng nhất. . .

Trần Hữu Tài tàn nhẫn mà hôn vành tai chỗ, thỉnh thoảng lại lại thổi một cái nhiệt khí, từ ban đầu phản kháng, đến lúc sau hưởng thụ, giờ này khắc này Mộ Dung Tuyết đã chăm chú địa ôm lấy Trần Hữu Tài, không tự chủ được vuốt ve hắn phần lưng, trong lòng Hỏa Nhiệt càng ngày càng đậm, nàng thậm chí có một loại muốn dung nhập đối phương trong lòng ý nghĩ.

Bất tri bất giác Mộ Dung Tuyết miệng nhỏ đã mở ra!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Vô Đề (Cầu Phiếu)

Trong chớp mắt Trần Hữu Tài chuyển biến thế tiến công, lần này không còn bỏ qua cơ hội, trực tiếp chính là hoạt tiến vào Tuyết nhi hơi mở ra trong cái miệng nhỏ, vào miệng : lồi vào vì ngọt trắng mịn để Trần Hữu Tài hưng phấn dị thường, hai người rất nhanh liền tiến vào trạng thái, một lớn một nhỏ hai cái đầu lưỡi tại Mộ Dung Tuyết trong miệng ngoan nổi lên ngươi trốn ta chiếm trò chơi, quấn quanh xoay tròn. . . . Một nhiệt độ mỹ hảo như vậy. . . .

Bên trong đất trời phảng phất chỉ còn lại hai cái nam nữ kích tình!

Theo thời gian trôi đi, ngọn lửa chiến tranh không có tắt ngược lại là càng thêm kịch liệt, Trần Hữu Tài một tay không biết lúc nào đã hoạt tiến vào đôi

phương nội y bên trong, còn tay kia khi nào dĩ nhiên lặng yên tiến lên Mộ Dung Tuyết bụng dưới, va chạm vào cái kia nóng hổi mà giống như da thịt lạnh yên hưởng cái kia dưới thân khe mỏng kín đáo đi tới. Mộ Dung Tuyết lập tức hồng hã phi song má lúm đồng tiền, muốn đón ý nói đùa hã lại không có kinh nghiệm. Cái miệng nhỏ nhắn có chút mở ra rồi lại ừ nhẹ một tiếng, đem cái đầu nhỏ cấp thiết gần sát Trần Hữu Tài, chỉ cảm thấy cả người đều bay lên, miệng khô lưỡi khô tàn nhẫn mà hôn. . . .

Mộ Dung Tuyết duy nhất quen thuộc kỹ năng là lưỡi hôn, cho nên nàng thân tại Trần Hữu Tài miệng. Nàng thuần thực mát thỏa thích lấy Trần Hữu Tài đầu lưỡi, si mê nuốt lấy hã trong miệng giàu có nam tính khí tức nước bọt.

Nóng rực da thịt chảy ra khóa khóa thật nhỏ giọt hồ môi, tàn ra lại để cho người kích động mùi thơm của cơ thể. Phấn hồng đôi má, tại có chút ảm đạm trong bóng đêm, lóe ra cực độ mỹ hoặc ánh huỳnh quang. Kích thích đụng vào, khiến cho Mộ Dung Tuyết muốn ngừng mà không được.

Mộ Dung Tuyết đã quên tất cả, trong đầu chỉ có một loại muốn đó chính là muốn cùng Trần Hữu Tài lẫn nhau giao hòa, bất tri bất giác ồ ồ hấp đã đã biến thành nhẹ giọng thân ngâm, Trong nội tâm nàng tràn đầy ngượng ngùng cùng vui mừng.

Tại này đêm khuya nhân tĩnh thời điểm một tia ngâm khẽ bay vào khóm hoa, sâu nhỏ nhi môn gọi càng thêm vui vẻ rồi!

"Khái khái. . . ."

Đột nhiên một trận tiếng ho khan đem một đôi chính đang vong ngã nam nữ từ kích / tình trung lôi đi ra.

"Ngạch?"

Trần Hữu Tài quả thực có loại đập đầu chết kích động, mụ nó, dĩ nhiên là Mộ Dung Thiên. . ."Cha, sao ngươi lại tới đây?" Mộ Dung Tuyết mặt đều hồng đót lên, nhỏ giọng hỏi, một cái tay tàn nhẫn mà ngắt lấy Trần Hữu Tài cánh tay, ý tứ là đang nói này đều tại ngươi!

"Hừ! Trên thực tế ta sớm đều tới, chỉ là hã quá tập trung, liền ngươi cha tới đều đã quên!" Mộ Dung Thiên hừ lạnh một tiếng nói rằng.

Trần Hữu Tài cùng Mộ Dung Tuyết không nói gì, chỉ là đem đầu thấp thấp hơn. . . Muốn tự từ đều có.

"Được rồi, nha đầu, ngươi và ta đến, ta có việc tìm ngươi nói!" Mộ Dung Thiên cũng không nói cái gì nữa, tàn nhẫn mà trừng Trần Hữu Tài một chút liền hướng về phía trước đi đến.

"Lợn chết đầu, ngày mai ta lại tìm ngươi tính sổ!"

Mộ Dung Tuyết tàn nhẫn mà uy hiếp nói rằng, lập tức cúi đầu theo Mộ Dung Thiên đi đến.

"Sát, này đều chuyện gì a? Chẳng lẽ là bởi vì xé chiều hôm nay nhìn người ta hoạt xuân / cung, khuya hôm nay ông trời trả thù? Sát, lão gia hoá già mà không kính, nhìn mình con gái cùng người khác thân thiết cảm giác có phải hay không rất sảng khoái a? Mụ nó, tâm lý biến thái!" Trần Hữu Tài nhỏ giọng nói thảm mấy câu, đứng dậy đi vào trong phòng của mình, khuya hôm nay hã còn có việc muốn làm đây.

Mộ Dung Thiên bên trong thư phòng!

Đèn dầu sáng rồi!

Mộ Dung Tuyết như trước đứng ở một bên, Mộ Dung Thiên ngồi ở trên ghế cũng không nói chuyện, một bên uống nước trà, nhàn nhả rất tai.

Mỗi lần đều là như vậy, chỉ cần là phụ thân phát biểu, sẽ làm cho nàng đứng ở cái gì này cũng không nói ở lại: sững sờ nửa giờ mới mở miệng, xem ra đêm nay lên cũng không ngoại lệ, Mộ Dung Tuyết gấp đến độ muốn chết, nhưng là lại không dám mở miệng trước.

Trên thực tế nàng lại làm sao biết Mộ Dung Thiên khổ tâm, nàng từ nhỏ cũng có chút tính nôn nóng, phụ thân vì để cho con gái có thể làm việc ổn trọng có chút kiên trì cố ý mỗi lần tấn nàng thời điểm làm cho nàng trước tiên ở này đứng nửa giờ, lấy tên đẹp trước tiên nghĩ lại sau giao cho.

Ước chừng nửa giờ quá khứ!

"Tuyết nhi, ngươi là thật sự yêu thích Trần Hữu Tài sao?" Mộ Dung Thiên mở miệng.

"Ừm!" Mộ Dung Tuyết kiên định gật đầu,

Mộ Dung Thiên không có vội vàng mở miệng, uống một ngụm trà sâu sắc địa thở dài một hơi nói rằng: "Trên thực tế ta và ngươi mẹ nhận thức thời điểm ta cũng vậy không còn gì cả, lúc đó ngươi mẹ thân phận vẫn là man cao, nhưng là nàng dứt khoát kiên quyết theo ta. Có câu nói nói được lắm a! Mạc bất nạt thiếu niên nghèo! Càng có thể hướng Trần Hữu Tài ngoại trừ thân phận bên ngoài hoàn toàn có thể xứng với ngươi!"

"Cái gì? Phụ thân ngài đồng ý?" Mộ Dung Tuyết kích động dị thường, phụ thân những lời này rõ ràng biểu thị đã đồng ý nàng cùng Trần Hữu Tài, điều này làm cho nàng khó có thể tin tưởng được, phải biết nàng vẫn cho là nàng cùng Trần Hữu Tài ở chung một chỗ to lớn nhất lực cản chính là phụ thân. Mặc kệ những người khác thấy thế nào, chỉ cần Mộ Dung Thiên đồng ý, nàng cùng Trần Hữu Tài cũng rất khả năng đi tới đồng thời, nhưng là Mộ Dung Thiên không đồng ý, hai người liên tính tại yêu nhau cũng không nhất định có kết quả tốt, dù sao nàng Mộ Dung Tuyết cũng chỉ có này một cái phụ thân, không có phụ thân chúc phúc hôn nhân là sẽ không hạnh phúc.

"Cũng không có thể nói như vậy! Nói như thế nào đây! Dứt bỏ thân phận mà nói, Trần Hữu Tài tài tình còn có thực lực là rất tốt, đương nhiên thân phận bối cảnh ta cũng không cần thật tốt, thế nhưng làm sao cũng không thể là một cái quy nô, không thể để cho người ta nói ta Mộ Dung Thiên con gái gả cho một cái quy nô đi!" Mộ Dung Thiên thần nhiên nói.

"Phụ thân, ngài cũng không để cho ta cưỡng lên, ngài đến cùng muốn cho con gái làm thế nào, ngài trực tiếp mở miệng!" Mộ Dung Tuyết, cũng không ngốc, xem phụ thân đáng vẻ rõ ràng là có chuyện gì muốn cùng mình nói, nói đến hiện tại đều là quanh co lòng vòng làm làm nề.

"Được rồi! Ta liền nói thẳng! Hiện tại Quốc Vương Bệ Hạ đã chú ý tới Trần Hữu Tài, không có gì bất ngờ xảy ra, Trần Hữu Tài tại đoạn thời gian gần đây bên trong sẽ bỏ đi nô tài thân phận!" Mộ Dung Thiên gật đầu trầm giọng nói rằng.

"Đây không phải là chuyện tốt sao?"

"Người cho ta kiên trì nghe tiếp!" Mộ Dung Thiên tàn nhẫn mà trừng con gái một chút, vẫn là giống như trước như thế bất ổn trọng, lập tức lại nói: "Nhưng là người biết không? Ở kinh thành có rất nhiều công tử ca đều đang ngó chừng người, viên không nói, Đại Hoàng Tử liền đối với người có ý nghĩ. . . . Người gả cho ai không chỉ cần chính là một cái lập gia đình đơn giản như vậy, thậm chí liên quan Tây Quan quân doanh đều là đồ cưới, rất nhiều người đều hi vọng đưa người cưới về! Cho nên Trần Hữu Tài nếu muốn cưới người đường vẫn rất xa, ít nhất phải có thể đồ được những người khác miệng!"

"Vậy ta bây giờ nên làm gì?" Mộ Dung Tuyết tựa hồ cũng lý giải đạo lý trong đó.

"Ài! Ta ngược lại thật ra hi vọng tiểu tử kia cho ta một kinh hi, cùng với đưa người còn có Tây Quan quân doanh đều gả cho trong triều những này tham lam lão bất tử trong nhà hoặc là Hoàng thất, còn không bằng gả cho tiểu tử kia!" Mộ Dung Thiên thở dài một hơi, tình cảnh của hán đình gian nan, hiện tại Mộ Dung gia là quân sự một phương mạnh mẽ nhất một nhà, không chỉ rất nhiều lâu năm quý tộc muốn ăn tảng mỡ dày này, thậm chí là Hoàng thất đều có cách suy nghĩ này, dù sao Mộ Dung Tuyết là con gái thân, sau đó phải lập gia đình, đợi được hán lão ngày đó, Tây Quan quân doanh nhất định sẽ rơi vào con rế trong tay. Những này để hán không thể không tỉ mỉ cân nhắc con gái tương lai, ngày hôm nay từ trong hoàng cung đi ra sau hán thì có ý nghĩ, Trần có mới là tốt nhất ứng cử viên, đương nhiên này còn phải nhìn hán đón lấy phát triển.

"Hiện tại tiểu tử kia mỗi ngày cùng người cãi nhau âm ỉ không làm việc đảng hoàng, cho nên ta quyết định đưa người đi Đế Quốc học viện học tập một quãng thời gian, cũng làm cho tiểu tử kia cẩn thận mà phát triển phát triển. . . ." Mộ Dung Thiên rốt cục nói ra ý nghĩ trong lòng.

"Chuyện này. . . ."

Mộ Dung Tuyết có chút xoắn xuýt, nàng thật sự là chán ghét học viện hoàn cảnh, còn nhớ rõ mấy năm trước đi vào một quãng thời gian, nhưng là cuối cùng vẫn là không chịu nổi bên trong hoàn cảnh làm từ không muốn lại đi, bắt buộc đi bị phụ thân mang về Tây Quan quân doanh, hiện tại làm cho nàng lần thứ hai trở lại nàng đương nhiên không muốn trở lại, nhưng là vừa nghĩ tới nàng cùng đầu heo tương lai, trong lúc nhất thời rối rắm.

"Cửu công chúa cũng chuẩn bị đi vào học một vài thứ!"

"Được rồi! Nếu như vậy ta rồi cùng Cửu công chúa làm cái bạn đi!"

~~~~~

Lại nói Trần Hữu Tài, hán lúc này ở bên trong phòng mặc một bộ quần áo màu đen, khắp toàn thân từ trên xuống dưới chỉ còn lại có con mắt, lén lút từ trong hoa viên chạy ra ngoài, sau đó cẩn thận từng li từng tí một hướng về Mộ Dung phủ hậu viện đi đến.

Khuya hôm nay mục đích của hán chính là Tiền phủ!

Tiền Hâm tiểu tử kia dĩ nhiên muốn lấy mạng của hán, nếu như vậy vậy cũng đừng trách hán Trần Hữu Tài lòng dạ độc ác, thả như vậy một cái muốn chính mình liều mạng mà nhân tại vậy hán thật sự là không yên lòng.

Lúc xế chiều cũng đã đánh nghe rõ ràng Tiền gia.

Tiền gia ở kinh thành là thuộc về nhị lưu gia tộc, mấy trăm năm trước Tiền gia một vị tổ tiên vi đại Kiền Đế quốc lập hạ công lao thật lớn, lúc đó Đại Càn Quốc Quốc Vương trực tiếp thưởng Tiền gia tổ tiên một cái đại quan, hơn nữa còn là có thể thế tập xuống, oanh oanh liệt liệt huy hoàng không ít năm, chỉ là đến Tiền Hâm phụ thân thế hệ này bắt đầu suy yếu, chủ yếu là bởi vì Tiền gia vẫn còn Văn, mà Vũ Phá Đại Lục càng ngày càng thượng võ phong.

Tiền gia gia chủ tiền chủ năm nay đã bảy mươi lại hai, lão làm đến từ hán đối với Tiền Hâm vô cùng sủng ái, hơn nữa Tiền Hâm từ nhỏ rất thông minh, càng là sủng ái ghê gớm. Thế cho nên này Tiền Hâm phải như thế nào : muốn cái gì cho cái gì, từ nhỏ đường thành không coi ai ra gì thói xấu, yêu thích thơ từ, yêu xuyên tạc văn chương, dựa vào mấy thủ coi như không tệ thơ từ trở thành kinh thành Tứ Đại Tài Tử trung một cái, thế nhưng cho tới nay tự đại cho rằng liền là kinh thành Thứ nhất tài tử, thậm chí còn buồn cười cho rằng chỉ có chính hán mới có thể xứng đôi Cửu công chúa.

PS: Quý vị có cảm thấy kích thích ko? :3

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Đường Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: Phong Tao Đăng Phụ - Sát

Đầu tiên là chế tạo một ít động tĩnh dẫn ra thủ vệ thị vệ, sau đó Trần Hữu Tài rất dễ dàng địa tiến vào Tiền phủ.

Tiền phủ rất lớn, lui tới cất bước tuần tra nhân cũng không ít, đèn sáng hỏa gian phòng càng là đếm không xuể, đến cùng người nào mới là Tiền Hâm gian phòng đây? Trần Hữu Tài có chút buồn bực.

Đột nhiên một cái đốt đèn lồng gia đình từ bên cạnh trái qua, Trần Hữu Tài không chút do dự từ rừng cây trung nhảy ra ngoài, một cái tay chăm chú bụng đối phương miệng, một cái tay khác nhưng là lôi cổ của hắn lôi vào rừng cây trung.

"Ô ô ô. . ."

"Đừng vùng vẫy, vô dụng, đằng hoàng mà trả lời ta vài vấn đề, nếu không phải như vậy sẽ làm ngươi chết rất là thảm!" Trần Hữu Tài tàn nhẫn mà ngắt lấy cổ của hắn lạnh lùng nói.

Gia đình kia sợ hãi gật đầu.

"Tiền Hâm gian phòng ở địa phương nào?"

"Hậu hoa viên bên trái một loạt gian thứ ba, vậy chính là cái kia to lớn nhất một gian!"

Trần Hữu Tài mỉm cười gật đầu, nghĩ thầm nói đến mức vẫn rất rõ ràng, lập tức chính là ôn nhu hướng về trên đầu của hắn tới một thoáng, gia đình kia loạng choạng loạng choạng ngã trên mặt đất.

Hư qua lại đến ánh đèn hỏa ảnh trung, một người tuổi còn trẻ ngồi ở bàn một bên, mà trên bàn nhưng là một đại điệp trang giấy cùng với văn chương, nam tử sắc mặt âm trầm, lông mày nhíu chặt, như là nghĩ đến một ít chuyện.

Trần Hữu Tài nằm nhòai nóc nhà, chậm rãi di chuyển trên nóc nhà ngồi.

"Hừ! Trần Hữu Tài, ta cũng không tin! Ta Tiền Hâm cái nào điểm không sánh được ngươi? Không phải là (Trương Tiến Tửu) (Nữ Thần Phú) sao? Ta nhất định có thể làm ra tốt hơn so với ngươi. . . Cô Linh Nhi, các loại : chờ Trần Hữu Tài chết rồi muốn không được bao lâu ngươi nhất định sẽ cam tâm tình nguyện hầu hạ cùng ta Tiền Hâm dưới khó! Cạc cạc. . ." Tiền Hâm một bên nổi giận dùng ngón tay bút nhất loạt họa tại trên tờ giấy trắng viết cái gì một bên trong miệng oán hận nhỏ giọng nói thầm.

Trần Hữu Tài nằm nhòai nóc nhà nhìn trong phòng tình hình không khỏi có chút mỉm cười, này Tiền Hâm cũng thật là tự đại khả ái!

Cười nhạo trên nóc nhà thả một cái lỗ thủng to đã hình thành, đang chuẩn bị trực tiếp xuống đem hắn mạng chó lấy, ai biết đang lúc này một trận tiếng gõ cửa, Trần Hữu Tài hít sâu một hơi, vì phòng ngừa đánh rần động cỏ đưa tới không tất yếu phiền phức hắn quyết định tiếp tục xem tiếp.

"Tam nương, sao ngươi lại tới đây?" Mở cửa phòng, một cái mỹ thiếu phụ đứng ở trước cửa, Tiền Hâm trên mặt rõ ràng mang theo kinh hi, thế nhưng lại có như vậy một tia lo lắng, không khỏi cửa trước ở ngoài nhìn, thấy chung quanh không có ai lúc này mới một tay lấy nàng lôi đi vào.

Trần Hữu Tài tà ác nở nụ cười, mụ nó, xem ra hôm nay lại có trò hay để nhìn! Tam nương? Hảo chờ mong a!

"Tiểu hâm ngươi lo lắng cái gì a? Lão già kia đã ngủ!" Mỹ thiếu phụ làm nũng trách tội nói rằng, giờ tay nhắc chân trong lúc đó có như vậy một cổ sức mê hoặc, không cần nói là Tiền Hâm, coi như là ở tại phía trên quan sát Trần Hữu Tài cũng không khỏi nuốt một ngụm nước bọt, mụ nó, được lắm phong / tao vu vật.

"Ta đây không phải là lo lắng sao? Nếu như cho ta cha biết rồi còn không bắt ta bị?" Tiền Hâm mê đắm nói rằng, vừa nói một bên hướng về nữ nhân eo nhỏ nhào nặn mà đi.

"Ai u, nhìn ngươi hầu cuồng lên, bình thường một bộ chính kinh dạng, sao hiện tại thành như vậy?" Nữ nhân thoáng lui về phía sau một điểm, uốn éo dương liễu eo cười nói.

Nằm nhòai trên nóc nhà Trần Hữu Tài cười càng thêm tà ác, sát, không nghĩ tới a! Tiền Hâm tiểu tử này xem ra đằng hoàng mà, dĩ nhiên cũng lấy hắn cha cùng mẹ kế có một chân, thật không biết nếu như cho hắn cái kia cha biết sẽ có hậu quả gì không.

"Tiểu yêu tinh, ngươi liền không muốn dẫn vật ta, tốc chiến tốc thắng, nếu như thời gian dài làm cho người ta biết sẽ không tốt!" Tiền Hâm tiến lên một

bước một tay lấy nữ nhân ôm vào trong ngực một bên thân một bên mông, thông thạo trình độ khiến người ta lú lờ, thật không biết hai người thông đồng thời gian dài bao lâu.

Nữ nhân hơi giấy dựa, dục cựa vẫn ngهنهن, âm thanh xinh đẹp mà mê hoặc, thân thể áp sát vào Tiền Hâm trên người qua lại ma sát, chỉ thấy cái kia Tiền Hâm càng ngày càng không thể tả, sắc mặt đỏ chót hô hấp gấp / xúc, cái kia hầu bộ dáng gấp gấp rồi cùng uống thuốc như thế, Trần Hữu Tài một trận khinh bỉ, mụ nó, gấp gấp như vậy, nhất định là một cái giấy xạ hàng.

"Bảo bối, ta không chịu nổi rồi!"

"Vù vù. . . Ta cũng vậy!" Nữ nhân một bên miệng lớn thở / thở / khí, một bên lúi Tiền Hâm tay hướng về chính mình ngực /. Dùng sức nhào nặn. Một cái tay khác không biết lúc nào đã trượt vào hân phía dưới.

Chỉ thấy Tiền Hâm sáng khoái trường / ngâm một tiếng, lập tức trực tiếp đem nữ nhân đặt tại trên bàn điện cuồng hôn lên, cái kia điện cuồng đáng vẻ xem Trần Hữu Tài trọn mắt ngoác mồm, sát, chưa từng nghĩ đến Tiền Hâm cái này yêu thích xuyên tạc văn chương tiểu bạch kiểm cũng có như thế cảm thú một mặt? Xem ra văn nhân nhà thơ trong xương đều là phong tao cực kỳ, hơn nữa đây là cha mình nữ nhân, phỏng chừng càng hưng phấn hơn rồi!

Nữ nhân kia cũng là khát khao đủ khoa trương, các loại tào thủ làm tư, các loại thân / ngâm, tàn nhẫn mà dùng tay đè Tiền Hâm đầu để hân càng thêm dùng sức. Trần Hữu Tài thở dài một hơi, đáng thương nữ tử, chẳng trách như thế khát khao, dù sao gả cho một cái lão già, trên căn bản hưởng thụ không tới cái gì giao hoan chi cưỡi, thế cho nên tìm đến nhi tử sung sướng tới.

Hai người chiến tranh càng ngày càng kịch liệt, từ trên bàn đến trên đất lại tới trên giường, bàn trắng đại chiến ngọn lửa chiến tranh cấp tốc lan tràn. Âm loạn tình cảnh khó coi, nhưng là Trần Hữu Tài nhưng xem say sưa ngon lành, cũng không đi quấy rối, dù sao hai cái chết nhanh người, vẫn để cho bọn họ cuối cùng hưởng thụ một lần đi!

Không biết quá mấy phút, đột nhiên Tiền Hâm khí tức trở nên rất gấp xúc rất nặng nề, sắc mặt cũng là cùng gan heo như thế hồng hào lên.

"Răng rắc!"

Trần Hữu Tài trực tiếp nhảy xuống, một cái bóp lấy Tiền Hâm cái cổ, mạnh mẽ vừa dùng lực, theo một tiếng xương gãy vỡ âm thanh, Tiền Hâm đạt đến vui sướng đỉnh cao, cũng là trong khoảnh khắc đó bỏ mình, trong truyền thuyết khoái chết!

Dưới thân cái kia tao phụ vẫn không có phản ứng lại, con mắt đóng chặt, kẻ tục lớn tiếng thân / ngâm. . .

Sau một khắc bỗng nhiên nghe thấy được một tia máu tanh mùi, nữ nhân mở mắt ra, trước mắt là một cái người xa lạ mặt, nàng sợ đến sắc mặt tái nhợt, vừa định phải lớn hơn gọi lại bị Trần Hữu Tài che miệng lại!

"Không muốn hô, nếu là dám xuất hiện một tia âm thanh, ta sẽ muốn của ngươi mệnh!" Trần Hữu Tài ôn nhu mà nói rằng, nữ nhân gật đầu.

Trần Hữu Tài buông lỏng tay ra, một cước đem Tiền Hâm thi thể đá xuống giường, nhìn thi thể trên đất, còn có vậy còn đang không ngừng phún / xạ tội ác căn nguyên, Trần Hữu Tài thoải mái cười cười, không biết làm sao, hân càng ngày càng biến thái, trước đây tại trên địa cầu ảo tưởng quá từ vong cao / triều, chân nhân xuân / cung hí các loại. . .

Hiện tại thật sự có cơ hội thấy được, trong lúc nhất thời dĩ nhiên là một loại thỏa mãn cảm giác.

"Ngươi. . . Ngươi là ai?"

Tao / phụ sợ hãi run rẩy âm thanh hỏi, trước một khắc vẫn cảm thụ áp áp cứng rắn tại trong cơ thể của mình, một giây sau đã là âm dương cách xa nhau, nhàn nhạt dư ôn, mùi tanh gay mũi. . . Trước mắt một thiết đồ thật sự là.

"Ha ha. . . . Ta là ai ngươi không cần biết cũng không có tư cách biết, lại nói kỹ thuật của ngươi vẫn đúng là không sai, không cho ngươi đi đào quốc đập động tác mãnh thực sự là đáng tiếc!" Mang trên mặt cân nhắc nụ cười Trần Hữu Tài có chút tiếu nói.

"Van cầu ngươi đừng có giết ta, ta không nhìn thấy bất cứ thứ gì, cái gì cũng không biết. . ." Tao / phụ ngược lại là đỉnh sáng suốt, vừa nói một bên như nẫu / chó như thế lác trắng như tuyết đại thí / cổ, một đôi đại sữa / tử tại lay động dưới lóe chói mắt bạch quang, Trần Hữu Tài trong mắt lóe ra một tia sắc thái.

Chính là tia thần quang kia để tao / phụ tự tin tăng mạnh, không ai có thể móc ra lòng bàn tay của nàng, cũng không ai có thể chống đối nàng sức mê hoặc, không khỏi khản trương thân thể trở nên Nhu Nhuyễn, hướng về Trần Hữu Tài chậm rãi dựa vào gấp, đỏ bừng đầu lưỡi chậm rãi thân phun ra, như là một cái mỹ nữ xà, tràn đầy vô tận dụ / hoặc.

Trần Hữu Tài không nói gì cứ như vậy lẳng lặng đứng ở nơi đó, chỉ thấy cái kia tao / phụ càng ngày càng tứ không e dè, hai cái tay tại Trần Hữu Tài đại / trên đùi vuốt ve, đầu đã chui vào hân khó / đang hạ, đồ tươi môi tại hân dừng quần hạ không ngừng liếm / thực. . . .

"Mụ nó, thực sự là một cái phong / tao đẳng / phụ, bất quá không phải mọi người đều yêu thích xe bus!" Trần Hữu Tài cố nén trong lòng dục vọng trong chớp mắt một cái bóp lấy tao / phụ cái cổ.

"Khái khái. . ."

Tao / phụ bị kháp hô hấp không tới khí, hai con mắt bị đè ép đến sắp rụng tới, trong mắt tràn đầy sợ hãi cùng cầu xin, còn có như vậy một tia không rõ, vừa này rõ ràng liền sắp thành công rồi, tại sao đến thời khắc cuối cùng nhưng thất bại trong gang tấc?

"Tự cho là tao / bức, muốn là hấn không giống mẫu / chó như thế lại đây câu dẫn ta, đang hoảng mà ở tại một bên, nói không chắc ta thật sự sẽ bỏ qua ngươi! Đáng tiếc chính là tại đối mặt tử vong thời điểm ngươi mù quáng mà tin của ngươi Hắc Mộc Nhi! Ta không phải Tiên Hâm, ta không thích ngàn người / thao vận người / nhật hồng thủy vai, càng không thích hơn ngươi cái kia dơ bẩn miệng va chạm vào tiểu đệ của ta đệ! Nhớ kỹ: đời sau làm tư gia xa mà không phải xe bus!"

Trần Hữu Tài thần nhiên nói, thanh âm lạnh lùng trung không có một tia cảm tình, vừa dứt lời, trên tay mạnh mẽ hơi dùng sức, cái kia tao / phụ bắt đầu mãnh liệt địa gãy giữa, sau mấy phút không còn một tia động tĩnh.

"Ai! Tựa hồ trong lòng của mỗi người đều có như vậy một ít ẩn dấu sát niệm! Ta cũng không ngoại lệ!" Trần Hữu Tài nhẹ giọng thở dài, nhẹ buông tay, tao / phụ thân thể nhuyển ngã trên mặt đất, nhìn lướt qua trên đất hai cỗ thi thể, Trần Hữu Tài thật dài phun ra một ngụm trọc khí.

"Hâm nhi . . Mở rộng cửa, hâm nhi. . . ."

Đột nhiên một trận gõ cửa tiếng kêu, Trần Hữu Tài mặt liền biến sắc thấp giọng chửi bới: "Vận may thật mẹ nhà hấn kém!" Cùng lúc đó một cái chân tàn nhẫn mà giẫm một cái địa, toàn bộ thân thể hóa thành một đạo Hắc tuyến hướng về đình chạy trốn!

"A . . . Ta hâm nhi. . . Người đến, mau tới nhân, trào thích khách! Trào thích khách!"

Trần Hữu Tài vừa bay đến trên nóc nhà liền truyền đến âm thanh, tâm trạng rất là sốt ruột, hướng về bốn phía liếc mắt một cái nhưng là phát hiện phòng này vừa lúc ở Tiên phủ trung gian, nếu muốn vội vàng đào tẩu vô cùng khó khăn.

"Trào thích khách, trào thích khách. . . . Có người giết chết Thiếu gia!"

"Mau đem trước sau môn đều lấp kín, hấn vẫn không có đào tẩu!"

Tiên phủ trên dưới hồng, các loại tiếng kinh hô tiếng bước chân, trong nháy mắt toàn bộ trong hoa viên đã vi đầy một đại đội nhân mã, có binh sĩ, có hộ viện hán tử. . .

"Mụ nó, thật sự cho rằng có thể ngăn được ta?"

Trong mắt loé ra một tia tàn khốc, bây giờ nhìn lại nếu muốn thần không biết quỷ không hay đào tẩu đã không thể nào, đã như vậy chỉ có thể mạnh mẽ đột phá đào tẩu rồi!

"Hấn ở phía trên!" Không biết là ai hô to một tiếng, Trần Hữu Tài đứng ở căn phòng kia ốc bị bao bọc vây quanh, phía trước là một đội cảm trường đao binh, mặt sau là vài xám áo tang cầm trong tay côn bổng hộ vệ, lại mặt sau còn có mấy cái trường bào nhân!

"Giết chết ta nhi, ta phải đem ngươi chém thành muôn mảnh!" Tiễn Chúc đứng ở mọi người mặt sau bị một người hán tử đỡ, trên mặt của hấn tràn đầy oán hận phần nộ thần sắc, vốn là đã nhắm neho mặt không nhìn thấy ngũ quan.

"Ha ha. . . . Trả lại ngươi nhi tử, ngươi sao không nói là lão bà của ngươi tình nhân đây! Ahaha. . . Nếu không phải đến ngươi phủ đệ này một chuyến, vẫn thật không biết ngươi Tiễn Chúc như vậy trọng khẩu vị, dĩ nhiên cùng nhi tử cộng đồng ngoạn một người phụ nữ, Hắc Hắc. . . Nhi tử lão bà còn ngươi nữa, một nhà ba người cùng nhau chơi đùa có phải hay không sáng khoái đến mức rất a? Trong đó tươi đẹp tư vị, tầm tặc. . . ." Trần Hữu Tài đứng ở nóc nhà cười ha ha, thanh âm cực lớn không cần nói là cả Tiên phủ người nghe thấy được, thậm chí là quanh thân một ít cái khác quan viên phú hào người tất cả đều nghe thấy được. . . .

Tiên Chúc bị tức đến toàn thân run, xanh cả mặt, chỉ vào Trần Hữu Tài phần nộ run giọng quát: "Ngươi. . . . Ngươi. . ." Thoại vẫn cũng không nói đến, bạch nhãn nhất phiến, trực tiếp bị tức hôn mê.

"Mụ nó, này liền hôn mê, chịu đựng lực thật kém!" Trần Hữu Tài không thủ vị nói thầm một câu, cùng lúc đó trực tiếp từ đình nhảy xuống.

Trong nháy mắt một đồng lớn nhân đem hấn bao bọc vây quanh!

"Giết cho ta!" Theo gầm lên giận dữ, cầm đao binh từng cái từng cái lớn tiếng gào thét hướng về Trần Hữu Tài vọt tới, trước sau trái phải tất cả đều là đao ảnh, Trần Hữu Tài mặt liền biến sắc, trực tiếp khom lưng, đưa lưng về phía phía trên.

"Coong coong coong. . ."

Lạnh lạnh tiếng va chạm, cái kia trường đao toàn bộ đều rơi vào trên lưng, thế nhưng Trần Hữu Tài nhưng là một tia cũng không có bị thương tổn, Hắc Hắc. . . . Đây thiết y chẳng những có thể Luyện thể, vẫn có thể đảm nhiệm hộ giáp, thực sự là một lần đạt được nhiều, đương nhiên nặng như vậy thiết y cũng không phải là người bình thường có thể xuyên.

Ngay vô số trường đao rơi vào trên lưng trong nháy mắt đó, Trần Hữu Tài không biết lúc nào đã từ trong không gian giới chỉ lấy ra một cái dài chừng nửa mét thiết bổng, hướng về bốn phía chính là một trận mãnh súy!

"A a a a... ."

Một mảnh tiếng kêu thảm thiết, những lính kia chỉ cảm giác mình chân tại trong nháy mắt gãy xương. . .

Một cái hiệp, Trần Hữu Tài liền thả ngã một tiểu nhóm người, đứng dậy nhếch miệng cười hi hi, hướng về phía trước đi tới vài bước!

Các binh sĩ tựa hồ có hơi sợ sệt, không khỏi rút lui vài bước!

Thân / ngâm tiếng kêu thảm thiết truyền khắp đêm đen nhánh không, trong sân nhưng là đèn dầu sáng rõ, có thể xem thanh những binh sĩ kia bọn họ vệ từng cái từng cái trên mặt đều là vẻ ngưng trọng, hiển nhiên vừa một cái giao thủ hiệp Trần Hữu Tài mang cho bọn họ không nhỏ áp lực.

Uy phong từ từ thối, rất ôn nhu rất thư thích, thế nhưng là chen lẫn nồng đậm làm người buồn nôn mùi máu tươi.

"Cạc cạc. . . Tại sao không dám lên?" Trần Hữu Tài kiêu ngạo nở nụ cười.

"Đồng thời trùng, hấn chỉ có một người, hấn trên người có hộ giáp, chúng ta đồng thời khám hấn hạ thân!" Một cái đầu lĩnh hô to một tiếng, lập tức lại là một nhóm người lớn hướng về Trần Hữu Tài chậm rãi dựa vào tiến vào, đem hấn làm thành một cái tiểu quyền!

Trần Hữu Tài từ ban đầu vui cười, đã từng bước trở nên ngưng trọng, nhiều người như vậy coi như là từng cái từng cái giết đều sẽ giết tới thoát lực, thế nhưng lúc này hấn đã không có lựa chọn, chỉ có thể từng bước từng bước đi tới. . .

"Hồng hồng. . . . Cho ta khám hấn cái Khốn kiếp!" Tê gọi trung bạch quang lóng lánh trường đao phân đến mà đến, toàn bộ hướng về Trần Hữu Tài hai chân chém tới, trường đao cùng không khí sản sinh tê tê tiếng ma sát, màu trắng thần quang đan xen vào nhau lóe sáng Trần Hữu Tài con mắt, Trần Hữu Tài không do dự chút nào, hùng hậu nguyên khí dòng tiến vào toàn thân hết thấy kinh mạch, chỉ cảm thấy lúc này trên người là dùng mãi không hết khí lực, tàn nhẫn mà giẫm một cái địa, thân thể hướng về phía trên bắn nhanh mà ra, cùng lúc đó răng rắc, ầm ầm thanh vang vọng tại bên tai, trên đất là đan xen lóng lánh đóm lửa, trường đao tàn nhẫn mà bỏ vào trên đất khởi xướng từng đợt tiếng vang.

Trần Hữu Tài cũng mặc kệ những này, trên không trung bốc lên ngã nhào một cái, chuẩn chuẩn rơi vào một người trên lưng, trong chớp mắt, trong tay nửa đoạn thiết côn như là dài ra con mắt chen lẫn khủng bố tiếng rít, cấp tốc hướng về người xung quanh đầu ném tới.

Mỗi một lần vỡ vụn âm thanh mặt sau kèm theo phiêu bay là tả máu tươi, thậm chí còn có binh ra óc.

Chăm chú tại vài giây trong lúc đó đã có chừng mười cái binh sĩ mềm mại ngã vào lên, mà đầu bọn hấn đều không ngoại lệ vỡ vụn ra đến, nằm trên mặt đất, máu tươi vẫn đang không ngừng mà chảy xuôi. . . .

Gay mũi mũi máu tươi, một bộ lại một bộ không trọn vẹn thân thể, còn có kinh khủng kia buồn nôn sợ hãi óc thậm chí là nhãn cầu, nguyên bản mỹ hảo hoa viên giờ này khắc này đã biến thành tu La Thiên đường, lóe Địa ngục ánh sáng, màu máu tràn ngập Trung Phương hiện ra một tia yêu dị, cái kia khởi nguồn chính là Trần Hữu Tài, móng ở trên mặt miếng vải đen đã sớm bị máu tươi thấm ướt, miếng vải đen lên điểm điểm bạch ban là như vậy gai nhãn.

Chăm chú chỉ còn lại hai con mắt, thế nhưng con mắt kia trung nhưng là lóe hào quang màu đỏ ngầu, đó là một đôi dã thú con mắt, hung ác độc ác còn có kiên định. . .

Trần Hữu Tài chăm chú nhìn phía trước một nhóm người lớn, từng ngum từng ngum thờ hồn hển, không ai thấy trên trán của hấn mồ hôi như thác nước!

Thế lực tiêu hao quá nghiêm trọng, bên trong đan điền nguyên khí đã sắp muốn khô cạn, hấn tại kéo dài thời gian, đang đợi trong đan điền nguyên khí lại một lần nữa khôi phục đỉnh cao.

"Là hấn chính mình bỏ vũ khí xuống, hay là ta tự mình động thủ!" Đột nhiên một cái trường bào màu xám người trung niên hướng về Trần Hữu Tài đi tới.

Trông mắt hơi co rút nhanh, Trần Hữu Tài trên mặt vẻ cảnh giác càng ngày càng dày đặc, người này cho hấn không nhỏ áp lực, không khỏi dùng hệ thống dò xét lên.

"Đình linh - hệ thống quét qua xong xuôi -

Quét qua đối tượng: Hôi Thiên

Giới tính: nam

Tuổi tác: 61

Vũ lực giá trị: 220

Của cải giá trị: 40 vạn lạng bạc trắng

Trí lực giá trị: 70

Mị lực giá trị: 20

Vận may giá trị: 65

Tiềm lực giá trị: 30

"

Trải qua hệ thống quét qua, Trần Hữu Tài sắc mặt trở nên càng khó nhìn hơn, nhân vật thần bí này thậm chí có Võ Giả Ngũ cấp đỉnh cao thực lực, thậm chí muốn so với Trường Tôn Vô Danh mạnh hơn một đầu, hẳn bây giờ căn bản không phải đối thủ. Huống chi hẳn lúc này còn không phải là đỉnh cao trạng thái.

"Nghĩ kỹ chưa có? Không nên nghĩ kéo dài thời gian, không có ai sẽ đến cứu ngươi, cũng đừng có mơ từ trong tay của ta đào tẩu, Võ Giả Tam Cấp tiểu tử! Thử thời trực tiếp đầu hàng, hay là ta sẽ lưu ngươi một cái toàn thân!"

Người áo bào tro âm trầm cười nói.

"Hừ! Ta trong tự điển không có đầu hàng hai chữ, lại nói mọi người chết rồi toàn thân có rầm rùm? Ngươi muốn ta cho ngươi lưu toàn thân được rồi!" Trần Hữu Tài lớn tiếng hừ lạnh nói, trong khi nói chuyện tay phải cầm chặt thiết bổng hướng về người áo xám bắn nhanh mà đi!

Người áo xám không hề động một chút nào, trong tròng mắt là càng ngày càng to lớn bóng người, mang trên mặt nhàn nhạt cười nhạo về.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Được Người Cứu Đi - Hệ Thống Không Gian

"Thao / ngươi / mẹ!"

Đối phương ngay trước mắt, Trần Hữu Tài bỗng nhiên tăng nhanh tốc độ, mạnh mẽ vung lên kính, tay phải hóa thành một đạo Lưu Tinh trực đánh người áo xám ngực!

"Vô tri tiểu nhi!" Đột nhiên một tia tinh quang tránh qua, người áo xám nhìn như chậm chậm giờ cánh tay lên, nhưng mà sau một khắc Trần Hữu Tài nắm đấm đã bị cầm thật chặt.

Trần Hữu Tài sắc mặt hoàn toàn thay đổi, một chiêu đã bị chế phục, đây chính là Võ Giả Tam Cấp cùng Võ Giả Lục cấp trong lúc đó thực lực chênh lệch sao? Nhưng là chỉ là trong nháy mắt thất thần, lập tức trong lòng hung ác, không liệu mạng nhất định phải chết, liệu mạng còn có mạng sống khả năng, nghĩ tới đây hướng về phía cái kia người áo xám hét lớn một tiếng, trong tiếng hô kèm theo một cái xoay tròn, thân thể đang xoay tròn trung thoát ly người áo xám không chế, lập tức hai cái chân chấm chú bé hợp lại cùng nhau hướng về người áo xám hạ thể nơi diện cuồng chui vào. . . .

Trần Hữu Tài tự mình phát minh kim cương Độc Long Toàn!

Người áo xám trong lòng thoáng cả kinh, ngược lại là xem thường tiểu tử này, bất quá tại tuyệt đối thực lực trước mặt, một thiết đồ là Phù Vân, hai cái tay không chút hoang mang che ở trước ngực, mặc dù coi như rất chậm chậm, trên thực tế nhưng là cấp tốc dị thường, đơn giản là tốc độ quá nhanh sinh ra hư ảnh lưu lại mà thôi.

Hung ác hai chân lại bị chống lại rồi, giữa không trung Trần Hữu Tài sắc mặt trở nên càng khó nhìn hơn, một đòn không có kết quả trở lại một đòn lại còn là nhẹ nhàng như vậy bị đỡ, trong lúc nhất thời tâm trạng có chút hối hận, thật sự không nên như vậy lỗ mãng, là hẳn xem thường người trong thiên hạ, cường giả còn nhiều, rất nhiều, chỉ là rất biết điều thôi. . . .

"Hừ! Chiến đấu trong lúc còn có thể đi thần, vậy thì đi chết đi!" Người áo xám lạnh lùng hừ một tiếng, lần này cũng không còn cho Trần Hữu Tài chạy trốn cơ hội, hai cái tay chấm chú bắt hai chân của hắn mạnh mẽ một kéo, Trần Hữu Tài thân thể giống như là một con bị tóm lấy con gà con như thế hướng về đối phương bay đi.

Cùng lúc đó người áo xám tàn nhẫn mà giờ chân phải lên hướng về Trần Hữu Tài ngực đá vào, một cước này xuống không chết thì cũng trọng thương.

"Àm!"

Kèm theo một tiếng lanh lảnh tiếng vang, vài miếng khối thép từ Trần Hữu Tài trên người bay ra ngoài, trong phút chốc một ngụm máu lớn bỗng nhiên phun ra, Trần Hữu Tài chỉ cảm thấy ngực nóng rất đau, không thở nổi, thân thể tăng tăng rơi vào mây mịt có hơn.

"Ồ! Hảo tiểu tử, thân thể cũng rất cứng rắn thực! Một chưởng xuống dĩ nhiên không có chết!" Người áo xám hơi có chút kinh ngạc, tuy rằng có thiết bản chống đỡ, nhưng là đối với hắn một cái Vô Giả Lục cấp cao thủ mà nói thừng rỗng kêu to, hắn một chưởng lực thậm chí có thể đem một miếng lớn cứng rắn nham thạch chém thành bột phấn, nhưng là tiểu tử này dĩ nhiên chăm chú chỉ ỏi ra một ngụm máu tươi, quả thực khó mà tin nổi.

"Lão chó! Ta liều mạng với ngươi rồi!" Trần Hữu Tài mạnh mẽ hít một hơi, đem trong miệng máu tươi một cái nuốt xuống, thân thể chậm rãi đứng lên, trong mắt hung quang càng ngày càng dã tính, trên người khí tức càng ngày càng điên cuồng, Trần Hữu Tài hận! Hận thực lực của mình kém cỏi, cùng người áo xám đối chiến dĩ nhiên là cảm giác vô lực! Thế nhưng cho dù chết hắn cũng muốn để này áo xám lão chó còi một lớp da, nghĩ tới đây Trần Hữu Tài tàn nhẫn mà hướng về phía trước phóng đi, khí thế quả thực chính là thấy chết không sờn!

"Không biết sống chết!" Người áo xám sắc mặt cũng chìm xuống, đánh ra chân hỏa, tức giận hắn cũng không còn như vừa nãy như thế đối được Trần Hữu Tài đi tới trước mắt, mà là đón đối phương phóng đi.

Trong nháy mắt, hai đạo thân hình đan xen!

Àm!

Trần Hữu Tài chỉ cảm thấy mắt nổ đom đóm, xót ruột đau, chênh lệch quá xa, coi như là liều mạng cũng không hề tác dụng, tốc độ của đối phương muốn so với hắn nhanh nhiều!

Nhưng lúc này Trần Hữu Tài nhưng điên cuồng nở nụ cười, bởi vì mục đích của hắn đạt đến rồi! Giờ này khắc này tuy rằng tàn nhẫn mà đã trúng người áo xám một đấm, nhưng là hắn thành công ôm lấy hắn, chăm chú địa cô người áo xám eo làm từ không muốn buông tay, trên tay kinh đạo càng ngày càng dùng sức!

"Cho ta buông tay!"

Người áo xám cảm giác trên bụng có chút không thoải mái, trong lúc nhất thời vừa vội vừa giận, lại bị tiểu tử này quấy rối, quả thực là đại thương bộ mặt, trong lúc nhất thời nổi giận dùng dùng rống lớn kêu, một bên gầm rú một bên dùng sức hướng về Trần Hữu Tài trên lưng hung ác vùng vằng, một chưởng xuống, nặng nề âm thanh liên truyền khắp sân.

Trần Hữu Tài cắn răng kiên trì, chỉ cảm thấy đầu say xe, mắt nổ đom đóm, một thoáng lại một thoáng nện gỗ, tiên Huyết Cuồng thô không ngừng, thân thể càng ngày càng hướng phía dưới, thế nhưng trên mặt cái kia điên cuồng thần sắc nhưng là càng ngày càng đậm trọng, chăm chú địa cầm cố đối phương cái bụng! Khắp toàn thân từ trên xuống dưới hết thấy lực lượng trong nháy mắt này đều tràn vào cánh tay, trong đan điền đã sắp muốn khô cạn nguyên khí cũng là không có kỵ chút nào hướng về hai cái cánh tay dâng lên đi!

"A a a a . . ."

Trần Hữu Tài điên cuồng rống lớn kêu.

"Cho ta hắn / mụ / buông tay!"

Người áo xám rốt cục hơi sợ, hắn dĩ nhiên phát hiện hô hấp của mình càng ngày càng khó khăn, thậm chí đan điền cũng muốn sắp bị tiểu tử này chen chúc nổ . . . Càng đáng sợ hơn chính là lực lượng vẫn tại tăng lớn, tại tiếp tục như vậy liên tính không bị biệt tử, thân thể cũng muốn bị tiểu tử này hoành eo bẻ gãy!

Người áo xám hung quang liên tục, khí thế ngập trời, dùng hung ác nhất nắm đấm cùng bàn tay liều lĩnh hướng về Trần Hữu Tài trên lưng bất chuyển, tiếc là không làm gì được Trần Hữu Tài thân thể vốn là bởi vì hệ thống mấy lần cải tạo khác hẳn với người thường, hơn nữa những ngày qua không ngày không đem điên cuồng rèn luyện, sớm đã đạt đến một cái khủng bố như vậy mức độ.

Càng đáng sợ hơn chính là Trần Hữu Tài giờ này khắc này căn bản là không lo lắng thân thể của mình, bởi vì hắn đã tại liều mạng rồi!

Người áo xám càng ngày càng cấp, xuất chưởng tốc độ càng ngày càng nhanh, độ mạnh yếu nhưng là càng ngày càng nhỏ.

"Đều hắn / mụ / cho ta lại đây, đem tiểu tử này dùng đao chém chết, thảo / ngươi / mụ!" Người áo xám rốt cục điên cuồng lớn tiếng hướng về chu vi gào thét, vì sinh mệnh an toàn, bộ mặt không muốn cũng được, kèm theo tiếng gào thét, mấy cái cầm đao binh sĩ chậm rãi tới gần người áo xám!

Rốt cục một cây đao bị người áo xám cướp đoạt tới, giờ này khắc này hắn đều nhanh không có khí lực, thời gian dài không thể hô hấp, nếu không phải ý vào Vô Giả Lục cấp thực lực, thật sự ngòm củ tỏi, cho dù như vậy đầu óc cũng bởi vì nghiêm trọng khuyết dưỡng mà choáng váng, dữ tợn trên mặt nổi gân xanh, màu máu dọa người.

Giờ trường đao trong tay, người áo xám cười gằn, sau một khắc này thanh trường đao liền muốn tàn nhẫn mà hướng về Trần Hữu Tài trên lưng thống đi!

Ngay này nghìn cân treo sợi tóc thời điểm!

Một cái thanh âm già nua truyền tới: "Muốn chết!"

Lập tức thấy hoa mắt, trường đao đã không gặp, lại sau đó cũng cảm giác ngực bị một khối to lớn tảng đá va chạm, liền mảnh xương vụn đều bị đánh tiến vào trong miệng.

Đó là một lão già! Tóc trắng xoá! Thậm chí liền mặt cũng không có nhìn thấy Trần Hữu Tài đã bị hấn một cái lòi cừu đi rồi!

Một thiết đô tại trong chớp mắt, mọi người vẫn không có phản ứng lại Trần Hữu Tài cùng vị kia thần bí cứu người già đã Kinh Tiêu thất tại mệnh mỏng trong bóng đêm.

Trần hữu tài lăm vào chiều sâu trong hôn mê, phía trước vền vền chỉ là dựa vào cái cổ này chấp niệm làm tử không muốn buông tay, giờ này khắc này cũng lại kiên trì không được hôn mê đi.

Cao to dừ từ thụ hạ! Lão già tóc trắng nhìn một chút trên đất Trần Hữu Tài, trong mắt loé ra một tia vẻ tán thưởng, thân thể cường hãn, bất khuất đầu chỉ còn có cái kia điên cuồng phương thức chiến đấu, quả thực chính là một cái trời sinh vì võ đạo mà sinh nhân tài. Nhưng là người như vậy nhưng là có thể làm ra (Tương Tiến Tửu) như vậy đẹp đẽ đến đáng kinh ngạc thơ từ, yêu nghiệt tài tử? Điên cuồng Vô Già? Căn bản là một cái quái vật!

Trần Hữu Tài đang nằm mơ, làm một cái rất kỳ quái mộng, hấn mộng hệ thống, hệ thống là một cái tuổi chừng vì 20 tuổi nữ nhân, mỹ đến kinh thiên động địa, nhưng là lạnh kinh thiên động địa!

"Người chính là (công tử bột dưỡng thành hệ thống)?" Trần Hữu Tài kinh ngạc quay về cô gái trước mắt hỏi.

"Ta là tới từ Hoa Hạ kỷ nguyên mới 356 năm trí năng kết quả!" Nữ tử lạnh lùng nói, trong thanh âm không chứa có một chút ít cảm tình, rồi cùng mỗi lần tuyên bố nhiệm vụ lúc âm thanh giống nhau như đúc.

"Trí năng kết quả? Nếu như vậy người có phải hay không có tự chủ tư tưởng? Cùng nhân loại như thế sao?"

"Xê xích không nhiều, thế nhưng không có loài người tình cảm!" Nữ tử thần nhiên nói.

"Vậy tại sao chọn trúng ta đây?"

"Bởi vì người nội tâm tư tưởng vừa vặn phù hợp (công tử bột dưỡng thành hệ thống) điều kiện!" Nữ tử liếc Trần Hữu Tài một chút nói rằng.

"Ách? Tư tưởng của ta rất công tử bột sao?"

"Được rồi, thời gian đã đến! Lần này là hấn rơi vào chiều sâu hôn mê mới có thể đi tới hệ thống ý thức không gian, sau đó nếu muốn lần thứ hai đi tới ý thức không gian ngoại trừ phát sinh nguy hiểm tính mạng ở ngoài chỉ có chờ người hoàn thành mười cái hệ thống nhiệm vụ, hệ thống tiến hóa thành công mới có thể! Trước khi đi, biểu tặng một cái hệ thống khen thưởng - thân thể của người khôi phục đến hoàn hảo như lúc ban đầu, đồng thời cường độ thân thể tăng cao năm mươi phần trăm. Khen thưởng sau khi hoàn thành người nhu bồi thường hoàn thành nhiệm vụ - song phi Mộ Dung Tuyết cùng Cửu công chúa - thời gian hạn chế - một năm - thất bại trừng phạt - kê kê rút ngắn 10 centimet!"

"Trời ạ! Đây là kiểu gì một cái quái vật?" Chính đang trên người lặn qua lộn lại tìm một ít Liệu Thương Đan được lão già trong chớp mắt chăm chú nhìn Trần Hữu Tài, khoe miệng co quắp, trên mặt là thấy quỷ thần sắc.

Nguyên lai Trần Hữu Tài bởi vì trước đó nghiêm trọng thương thế, sức sống đã hạ xuống rất thấp trình độ, thậm chí đã ngắt đi, chỉ còn lại một hơi, nếu như không thể đúng lúc cứu trị khả năng bất cứ lúc nào chết đi, cho nên lão nhân vội vàng từ trong lòng tìm kiếm chữa thương đan dược.

Ai biết đang lúc này Trần Hữu Tài trên thân thể đột nhiên dần hiện ra đạo đạo màu trắng thần quang, mà ở này màu trắng rất rộng bao phủ xuống, hấn rõ ràng cảm giác được Trần Hữu Tài sức sống đang nhanh chóng tăng trưởng, khí tức càng ngày càng cường liệt, thậm chí vết thương trên người đều tại lấy mất thường có thể thấy tốc độ điên cuồng chữa trị già. . .

Lão nhân chăm chú nhìn chăm chăm, một chút ít không buông tha, sống mấy trăm năm, này là lần thứ nhất đụng tới như vậy tình hình! Thậm chí chính là Vô Vương thậm chí Vũ Thánh cũng không có khả năng có như vậy biến thái thủ đoạn, lẽ nào tiểu tử này là Vô Thần? Không thể nào a! Một cái Vô Thần sẽ ở này Đại Càn Quốc loanh quanh sau đó bị một cái Vô Già tiểu tử đánh gần chết? Lại nói đại lục này có hay không Vô Thần vẫn là một cái dấu chấm hỏi đây! Ngược lại bất kể nói thế nào giờ này khắc này hấn thấy trăng cảnh là một đời đều khó mà quên hình ảnh.

"A. . . ."

Trần Hữu Tài thật dài thở phào nhẹ nhõm, chỉ cảm thấy khắp toàn thân từ trên xuống dưới thoải mái cực kỳ, lực lượng càng thêm sung túc, mà trước đó chịu đựng thương phảng phất là một giấc mộng như thế!

Trần Hữu Tài trong mắt loé ra một tia vẻ khiếp sợ, xem ra đây không phải là mộng, cùng hệ thống trong lúc đó giao lưu đều là thật sự! Nghĩ tới đây thân thể của hấn không khôi tàn hấn mà run rẩy một thoáng, mụ nó, trong vòng một năm song phi Mộ Dung Tuyết cùng Cửu công chúa, thảo! Hai người này có thể bắt một người cũng không tệ, vẫn song phi, thật hấn / mụ / dám muốn! Bất kể! Ngược lại nhất định phải hoàn thành, nếu không phải như vậy cái kia trừng phạt sẽ làm hấn bôn tan vỡ, mười centimet, mụ nó, ai kê kê cầm lên?

"Người đã tỉnh?" Lão nhân thấy Trần Hữu Tài tỉnh lại, thần sắc tò mò càng Kanon nặng, ánh mắt lấp loé theo dõi hấn tựa hồ muốn đem hấn giải thể lấy về hảo hảo nghiên cứu như thế.

Trần Hữu Tài không khỏi hướng mặt sau lui một bước, này đột nhiên xuất hiện lão nhân có điểm khiến người ta sợ sệt, đặc biệt là cái kia âm đẳng ánh mắt.

"Không cần sợ hãi! Nếu như muốn hại chết của ngươi thoải, cũng sẽ không cứu ngươi rồi!"

Lão nhân thu hồi thần quang cười nhạt.

"Cảm tạ ngài!" Trần Hữu Tài lúc này mới nhớ tới trước đó cùng cái kia người áo xám đánh đến người chết ta sống phần lớn lúc có một người đem hắn cứu đi, nghĩ tới đây Trần Hữu Tài cảm kích nói rằng: "Cảm tạ ngài, Lão nhân gia!"

"Lão nhân gia?"

Lão giả dĩ nhiên loé lên một tia nghịch ngợm nụ cười, sau một khắc một cỗ khí thể mạnh mẽ phá vào mặt, Trần Hữu Tài sắc mặt hoàn toàn thay đổi, mặc dù biết có thể đem chính mình trực tiếp cứu đi người thực lực hẳn là rất trâu xoa, thế nhưng cũng không nghĩ tới khủng bố như vậy, cỗ khí thể này thật cường đại, thậm chí muốn so với Mộ Dung Thiên cường đại thật nhiều lần, may là không phải tận lực nhắm vào chính mình, nếu không phải như vậy phỏng chừng hẳn cần lại tiêu hao một cái hệ thống phần thưởng.

Không khỏi tiến hành quét qua.

"Đỉnh linh - hệ thống quét qua xong xuôi -

Họ tên: Lam Ngọc

Giới tính: nam

Thân phận: Đại Càn Quốc người thủ hộ

Tuổi tác: 430 tuổi

Vũ lực giá trị: 37 vạn

Của cải giá trị: vô số

Trí lực giá trị: 90

Vận may giá trị: 80

Tiềm lực giá trị: 10

"

Lần này không phải thiếu chút nữa hôn mê, mà là thật hôn mê, Trần Hữu Tài đầu uốn một cái trực tiếp ngã xuống đất, bị dọa : làm sợ!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Trước Đêm Chia Tay

"Tĩnh tĩnh!"

"Ngạch? Vừa nãy có điểm choáng váng đầu, hiện tại khá!" Trần Hữu Tài từ trên mặt đất bò dậy, bộ não vẫn là hỗn loạn, trước mắt cái này bề ngoài xấu xí lão nhân dĩ nhiên là Vô Tồn, hơn nữa còn là đại Kiên Đế quốc người thủ hộ.

"Ngươi cảm giác như thế nào? Có thể cùng ta nói một chút vừa nãy cảm thụ của ngươi sao?" Lam Ngọc cười nói.

"Ta cũng không biết mình tại sao rồi! Chính là cảm giác thật thoải mái, như là ngâm mình ở ôn tuyền trung như thế!" Trần Hữu Tài đương nhiên biết lão giả hỏi chính là cái gì, lập tức trực tiếp đem cảm giác của mình nói ra, nghĩ đến lão nhân cũng sẽ không biết là hệ thống sản sinh tác dụng.

"Ồ?"

Lam Ngọc suy tư, lập tức thu liễm sắc mặt thân nhiên nói: "Buổi tối ngày mai thời gian này tới nơi này, ta có việc tìm ngươi!" Sau khi nói xong cũng liêu

mạng Trần Hữu Tài trực tiếp biến mất rồi.

Trần Hữu Tài sững sốt nửa ngày tài phản ứng lại hô to một tiếng: "Cái kia người áo xám còn sống không?"

"Sống sót! Lưu cho người đây!" Lão nhân âm thanh từ bầu trời đen kịt trung truyền xuống rồi, tiện đà bình tĩnh lại, chỉ còn lại riu rít trùng trùng tiếng kêu.

"Người áo xám, chẳng cần biết người là ai, cho ta chờ xem! Muốn không được bao lâu, ta Trần Hữu Tài sẽ đưa người ngược từ!" Trần Hữu Tài kiên định mà thì thào tự nói, sau đó từ trên mặt đất bò dậy, nhìn chung quanh, dựa vào cảm giác cùng ký ức hướng về Mộ Dung phủ phương hướng đi đến.

~~~~~

"Vũ Nhu, ta ngày mai sẽ phải đi học viện rồi!" Phấn hồng trong phòng, Mộ Dung Tuyết cùng Vũ Nhu đối lập mà ngồi.

Lần trước Trần Hữu Tài đem Vũ Nhu mang về đến sau, vừa mới bắt đầu Mộ Dung Tuyết vẫn rất tức giận, thậm chí luôn cho Vũ Nhu sắc mặt xem, tổng thể nghĩ vội vàng đem cái này đối với mình có uy hiếp nữ hài đuổi ra Mộ Dung phủ, nhưng là Vũ Nhu nhưng vẫn rất nhu nhược rất tự ti rất sợ sệt, điều này làm cho Mộ Dung Tuyết có chút đồng tình đối phương.

Sau đó hai người tiến hành một phen giao lưu, tại biết được Vũ Nhu vận mệnh bi thảm lúc Mộ Dung Tuyết lòng thông cảm trắng trợn tràn lan, hai người trực tiếp trở thành không có gì giấu nhau hảo tỷ muội, thậm chí nếu không phải đuổi tới phụ thân muốn nàng đi học viện học tập phòng chừng có thể dưới con nóng giận đem toàn bộ Chu gia đều hủy đi!

"Tuyết Nhi tỷ tỷ, Đế Quốc học viện là địa phương nào?" Vũ Nhu nhỏ giọng hỏi, trong lời nói tràn ngập tò mò, dù sao nàng trước kia chính là một cái khu dân nghèo tiểu xin cơm, lại làm sao có khả năng biết Đế Quốc học viện đây.

"Ngược lại không phải một chỗ tốt, ah! Sau đó phòng chừng đều muốn thời gian dài ở bên trong sinh sống, không biết lúc nào mới có thể thấy muội muội người, còn có cái kia đầu heo!" Mộ Dung Tuyết tâm tình hạ nói rằng.

"Tuyết Nhi tỷ tỷ người không cần lo lắng, đến thời điểm ta cùng Hữu Tài ca đến xem người!" Hiểu chuyện Vũ Nhu thấy Mộ Dung Tuyết có chút khổ sở khẩn trương an ủi.

"Ừm! Đến thời điểm ta giới thiệu cho người học viện, rất lớn rất đẹp! Hắc Hắc. . . . Không nói, ta muốn đi ngủ rồi! Muội muội người cũng đi ngủ sớm một chút đi!" Mộ Dung Tuyết trên mặt lộ lên một tia quái dị thần sắc, lập tức nói rằng.

Tại Vũ Nhu đi rồi, Mộ Dung Tuyết trên mặt đột ngột tránh qua một vết đỏ bừng, thấp giọng thì thào một câu: "Lợn chết đầu, tiện nghi người rồi!" Vừa nói một bên nhẹ nhàng ra cửa, ngày mai sẽ phải đi học viện, khuya hôm nay nàng muốn làm một cái trong đời chuyện trọng yếu nhất!

(Hắc Hắc. . . Các huynh đệ tỷ muội, nhân vật chính sẽ bị nghịch đây! Các người là không phải cũng nên cho điểm lực đây? Cùng Thứ nhất nữ chủ xxoo, di chuẩn bị hảo hảo viết, viết cái mấy chương, làm sao cũng không có thể lưu lại tiếc nuối đi! Ta chậm rãi viết, các người không nên gấp gấp ha! Quyền sách cái môn này thời gian dài, đều không có cái gì đại cảm xúc mạnh mẽ, liên đề này mấy chương mang các huynh đệ bọn lên vui sướng đỉnh cao đi! Đương nhiên vì ngăn trở 'Hài hòa' lực, di nhất định phải phát huy cường đại công lực rồi!)

Lại nói Trần Hữu Tài, đầu óc choáng váng tìm nửa ngày rốt cuộc tìm được hồi phủ đường, mới vừa trở lại chính mình gian phòng nhỏ, liền nghe đến tiếng gõ cửa, không khỏi có chút ngạc nhiên, đã trễ thế này, là ai đây?

Cửa phòng mở ra, rõ ràng là sâu trong nội tâm có thể thiên hạ! Hơn nữa còn trang phục xinh đẹp như vậy, tại một tia ánh trắng ánh xạ hạ càng hiện ra chói lọi, xem Trần Hữu Tài cảm xúc dâng trào không thể tự thoát ra được.

"Ngốc tử, nhìn cái gì đấy! Còn không đi vào!" Mộ Dung Tuyết dùng thông thông ngón tay ngọc chỉ trở Trần Hữu Tài.

Cửa phòng đóng lại, tại mờ nhạt ánh lửa thừa nhờ hạ, mỹ nhân xinh đẹp như hoa, cúi đầu thẹn thùng như nụ hoa chưa thả đóa hoa, Trần Hữu Tài như trước chìm đắm trong đó, trong lúc nhất thời trong gian phòng không có một chút nào động tĩnh, chỉ có thể nghe được lẫn nhau tìm đập, từng trận ầm ập âm muội khí tức bùng bùng ở xung quanh.

"Đầu heo, ngày mai ta muốn đi rồi!" Mộ Dung Tuyết cuối cùng mở miệng, trong thanh âm tràn đầy lưu luyến không rời.

"Đi? Đi nơi nào?" Trần Hữu Tài cả kinh, cầm lấy mỹ nhân tay không khỏi biến quán rồi.

"Ta muốn đi Đế Quốc học viện học tập một quãng thời gian!"

"Nhất định phải đi sao?" Trần Hữu Tài nhẹ giọng nói rằng, một cỗ cảm giác mất mát lượn lờ tại trong lòng, giờ này khắc này liền biết Tuyết nhi ở trong lòng địa vị thậm chí so với trong tưởng tượng của hắn càng trọng yếu hơn.

"Ừm! Phụ thân ta đã ra lệnh! Hơn nữa lần này ta đi Đế Quốc học viện cũng là vì người, bởi vì chỉ có ta không ở bên cạnh người người có thể toàn thân tâm hảo hảo phát triển, bất kể là ta không biết vũ lực vẫn là của cải! Vì tương lai của chúng ta, người nhất định phải nỗ lực! Đầu heo, tuy rằng ta mỗi ngày nể người, thế nhưng ta rất yêu người!"

Mộ Dung Tuyết kiên định mà nói rằng, nước mắt tại trong vành mắt đảo quanh.

"Tuyệt nhỉ, ta cũng thương người, lần này phân biệt chỉ là vì sau đó càng tốt hơn địa ở chung một chỗ! Tin tưởng ta, muốn không được bao lâu chúng ta có thể ở cùng một chỗ!" Trần Hữu Tài chăm chú địa ôm lấy Mộ Dung Tuyết, trong lòng cảm động, ấm áp, hạnh phúc không biết nên dùng ra sao ngôn ngữ biểu đạt.

"Ừm! Nếu như có cơ hội người cũng có thể tiến vào nơi nào là tốt rồi! Ai! Tại sao người là cái kia thân phận đây?" Mộ Dung Tuyết có chút khổ não.

Nguyên lai nếu muốn tiến vào Đế Quốc học viện, chỉ có là quý tộc tài có tư cách!

"Không muốn như vậy! Nói không chắc muốn không được bao lâu ta liền có thể tiến vào đây!" Trần Hữu Tài an ủi, trong lòng quả thật có ý nghĩ, đại Kiền Đế quốc người thù hận - lão đầu kia, buổi tối ngày mai nhìn thấy hắn có lẽ có cơ hội bỏ đi nô tài thân phận.

Trần Hữu Tài là một trường hợp đặc biệt, bởi vì quá nổi danh, cho nên nếu muốn bỏ đi nô tài thân phận rất là gian nan, chỉ có Quốc Vương tuyên chỉ phóng chừa mới có thể, nhưng là một cái quốc gia Quốc Vương lại làm sao có khả năng vì người một tiểu nhân vật làm một món đồ như vậy tẻ nhạt sự đây?

"Ừm! Phụ thân ta cũng nói muốn không được bao lâu người là được rồi!" Mộ Dung Tuyết trong mắt tràn ngập hi vọng thần quang.

Đột nhiên Trần Hữu Tài tim đập nhanh hơn, mới vừa rồi không có chú ý, giờ này khắc này tài phản ứng lại, mỹ nhân trong ngực, thân thể mềm mại, nhàn nhạt nơi / từ hương, thật sự thật mê người, hắn không khỏi có chút mê say.

Đang lúc này Mộ Dung Tuyết từ Trần Hữu Tài trong lòng tránh thoát đi ra, dùng cái kia nhỏ dài trắng mịn tay nhỏ xoa xoa tuyệt mỹ khuôn mặt, từng tia từng tia nước mắt lập tức biến mất, nhưng là cái kia nước mắt như mưa mô dạng nhưng chút nào không có thay đổi, đại đại trong vành mắt ướt nhẹp cảm giác, nhũn nhũn trong lúc đó có như vậy một tia kiều mị thần vận, bộ dáng kia thật sự là ta thấy mà yêu, Trần Hữu Tài tâm nóng lên, hoàn toàn không bị khổng chế a! Quả thực chính là một cái yêu tinh!

Mắt thấy Trần Hữu Tài cứ như vậy ngây ngốc đang nhìn mình, cùng ngốc tử như thế, Mộ Dung Tuyết trên mặt loé lên một tia hài lòng vẻ, có thể làm cho mình thích Nam nhân xem chính mình xem nhập thần, chỉ cần là nữ nhân đều sẽ rất vui vẻ, nàng cũng không ngoại lệ, ngay sau đó không khỏi gất giọng: "Đầu heo, nhìn cái gì đấy? Ngủ như vậy tiểu!"

"Nhìn cái gì? Hắc Hắc. . . . Chỉ là tại xem một cái khóc ào ào Đại Hoa miêu!" Trần Hữu Tài cười hi hi.

Trần Hữu Tài lại một lần nữa tiến lên đem Mộ Dung Tuyết thân thể ôm nhẹ giọng hỏi: "Khuya hôm nay đến ta người này không sợ ta đưa người này tiểu mỹ nhân nhi ăn? Hắc Hắc. . . Người biết, Sắc Lang không chịu nổi mê hoặc!"

Bị trạc trung ý nghĩ trong lòng, Mộ Dung Tuyết sắc mặt đỏ chót cúi đầu nhỏ giọng nói rằng: "Ta mới không có mê hoặc người đây!"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Tắm Uyên Ương

"Ta yêu người!" Trần Hữu Tài ôm thật chặt Mộ Dung Tuyết, ở bên tai của nàng ôn nhu mà nói rằng, cảm thụ tim của nàng đập, hô hấp nàng mùi vị, trong nháy mắt này nói không ra ung dung, hay là ở trên thế giới này cũng chỉ có tại Tuyệt nhi nơi này mới có thể chân chính thanh tĩnh lại.

"Đầu heo ta cũng thương người!"

"Hắc Hắc. . . . Tốt đẹp ánh trăng, cô nam quả nữ, cũng không thể lãng phí a!" Trần Hữu Tài tà ác nở nụ cười, lập tức hai cái tay bắt đầu không thành thật lên. Lúc buổi tối, Mộ Dung Tuyết xuyên chính là một cái trường bào, tựa như kiếp trước áo ngủ như thế, hắn rất dễ dàng liền đem hai cái tay trượt đi vào, vốn là cho rằng sẽ phải chịu ngăn cản, ai biết Mộ Dung Tuyết dĩ nhiên không có ngăn cản, không khỏi kích động, trắng mịn da dẻ, mềm mại, cảm giác thật sự rất tốt, Trần Hữu Tài nhẹ nhàng mà xẹt qua mỹ nhân bối, hướng về hai ngọn núi mà đi.

Say mê, lạc lối. . . .

Mộ Dung Tuyết tại Trần Hữu Tài ôn nhu xoa xoa hạ càng ngày càng tình mê, chậm rãi toàn thân đều mềm nhũn. . . .

Không biết quá thời gian bao lâu, Trần Hữu Tài từ cảm xúc mạnh mẽ trung ngừng lại, hồ nghi nhìn trước mắt vẫn đang nhắm mắt xinh đẹp khuôn mặt tò mò hỏi: "Tuyệt nhi, tại sao đêm nay người kỳ quái như vậy? Nếu như bình thường người nên ngăn cản ta!"

Mỹ nhân chậm rãi mở mắt ra, trong mắt còn có như vậy một vệt xuân ý, Mộ Dung Tuyết nhỏ giọng nói: "Ta nghĩ khuya hôm nay liền đem chính mình giao cho ngươi!"

"Cái gì?"

Trần Hữu Tài bị rung động đến. . .

"Ta nghĩ đem chính mình giao cho ngươi!" Mộ Dung Tuyết lại một lần nữa nói rằng, thanh âm không lớn, thế nhưng rất kiên định!

Trái tim nhỏ rầm rầm nhảy, Trần Hữu Tài kích động dị thường, mục nó, lẽ nào thật sự là nữ thần số mệnh yêu chính mình? Vốn tưởng rằng nếu muốn bắt này Tiểu Ma Nữ còn phải muốn tốn một ít thời gian, nhưng là không nghĩ tới này liền tự mình đưa tới cửa rồi!

Trên thực tế lấy tài ăn nói của hắn, vũ lực còn có thủ đoạn nếu muốn đem Mộ Dung Tuyết bắt rất đơn giản, nhưng là Trần Hữu Tài không muốn làm như vậy, bởi vì hắn có thể với những người khác tùy ý, thế nhưng chỉ có đối với nàng không thể! Hắn lo lắng Mộ Dung Tuyết vẫn không có chuẩn bị kỹ càng, sẽ lưu lại một tia tiếc nuối! Cho nên vẫn kiên trì, đợi được cảm tình đúng chỗ, nước chảy thành sông lại đem chính mình xử nam thân cho nàng! Nhưng là hôm nay buổi tối Tuyết nhi dĩ nhiên chủ động! Nếu như mỹ nhân như vậy trong ngực có thể làm được không loạn ngực đây không phải là Liễu Hạ Huệ mà là thái giám! Nếu Tuyết nhi như thế tin tưởng mình, hắn còn có cái gì thật sợ hãi đây? Chỉ là ở trong lòng suy tư một giây đồng hồ Trần Hữu Tài đã có quyết định.

"Tuyết nhi, kêu tiếng tướng công nghe một chút a!" Trần Hữu Tài cười nói, nhìn trong lòng thẹn thùng có thể thiên hạ, suy nghĩ thêm bình thường cái kia điều ngoa mạnh mẽ Tiểu Ma Nữ, hắn đột nhiên có chút nhớ nhưng muốn đùa giỡn đùa giỡn ý nghĩ.

"Nhưng là người ta vẫn không cùng ngươi kết hôn, tại sao có thể gọi ngươi tướng công đây?" Mộ Dung Tuyết đỏ mặt nhỏ giọng địa biện giải.

"Ồ? Là thế này phải không? Hắc Hắc. . . Đêm nay lên nàng chính là của ta người! Ta không là hắn tướng công là cái gì a?" Trần Hữu Tài đương nhiên nói rằng: "Được rồi, Tuyết nhi, ta mang ngươi đi ra sau tắm, nhất định phải tắm rửa sạch sẽ mới có cảm giác!" Mộ Dung Tuyết cũng không nói chuyện, khuya hôm nay nàng cùng thường ngày hoàn toàn là hai người, vẫn cúi đầu đỏ mặt, nghĩ đến đợi lát nữa liền muốn cùng hắn làm chuyện kia, từ hôm nay trở đi nàng Mộ Dung Tuyết chính là hắn nữ nhân chân chính. . .

Trong lúc nhất thời khẩn trương, chờ mong, sợ sệt, hưng phấn, rất nhiều rất nhiều trung không nói rõ được cũng không tả rõ được tình cảm tổ chức ở chung một chỗ trở thành một loại phức tạp tâm tình.

Cúi đầu theo Trần Hữu Tài đi vào hậu đường thấy một cái đại vại nước, bên trong vẫn còn có nóng hằm hập thủy, Mộ Dung Tuyết không khỏi hiếu kỳ nói rằng: "Ngươi này tắm địa phương vẫn rất đại đây!"

"Hắc Hắc. . . Đương nhiên, đây không phải là vẫn nóng trông ngươi đến cùng nhau tắm sao?" Trần Hữu Tài cười hi hi.

"Cút! Ngươi cái Sắc Lang!" Mộ Dung Tuyết sao đem thủy gấn Trần Hữu Tài một mặt đều là.

Lập tức hai người dĩ nhiên đánh tới thủy thượng, chậm rãi, Mộ Dung Tuyết y phục trên người bị thủy từ từ thấm ướt, lồi lõm có hứng thú vốc người đường cong bá đạo như vậy hiển lộ tại trước mắt của hắn, nếu không phải cố nén, Trần đại Sắc Lang thiếu chút nữa liền trực tiếp nhào tới, thật sự là quá mê hoặc rồi!

Lại một lát sau, hai người đột nhiên ngừng lại, Mộ Dung Tuyết sắc mặt đỏ bừng nhìn Trần Hữu Tài một chút: "Thật sự muốn cùng nhau tắm sao?"

"Lẽ nào ngươi không thích ta hai cùng nhau tắm uyên ương ục?" Trần Hữu Tài làm bộ sinh khí, quay đầu vừa muốn đi ra. "Vậy cũng tốt! Cùng nhau tắm!" " Mộ Dung Tuyết thấy người yêu có chút buồn bực, không khỏi nói rằng, âm thanh có chút nhỏ bé cùng muỗi như thế.

"Hắc Hắc. . . Tuyết nhi, này có thể là người nói, lát nữa chớ có trách ta giờ trò nga!" Trần Hữu Tài cười ha ha, xoay người lại, trực tiếp liền đem trước mặt có thể thiên hạ thoát sạch sành sanh, mình cũng là thoát đến sạch sẽ, trong phút chốc, hai cổ xích lỏa thân thể trần truồng hiển hiện ở tại đối phương trong mắt.

Trắng như tuyết trắng như tuyết màu da, tinh diệu tuyệt luân vóc người, quả thực là quá hoàn mỹ, Trần Hữu Tài sắc sắc mê mê nhìn chăm chăm lấy đối phương.

Mà lúc này Mộ Dung Tuyết cũng là si mê nhìn Trần Hữu Tài, ai nói chỉ có nam nhân hảo sắc, trên thực tế nữ nhân cũng tốt nam sắc, chỉ là bí ẩn thôi, giờ này khắc này, hắn cái kia tinh trắng thân thể ngay trước mắt lóng lánh, nội tâm của nàng cũng là một trận khuấy động, màu đồng cổ da thịt, ưu mỹ bắp thịt đường nét, thật sự là quá mê người. . .

"Tuyết nhi, ta rửa cho ngươi a!" Trần Hữu Tài một tay lấy Mộ Dung Tuyết bế lên, không có để ý đối phương tiếng hét chói tai trực tiếp bỏ vào đại đại trong thùng gỗ, lập tức mình cũng nhảy đi vào.

"Ngươi cái này đại phơi đàn!" Mộ Dung Tuyết thoáng thả ra một ít, không khỏi dùng tay ngắt Trần Hữu Tài một cái.

Trần Hữu Tài hít vào một hơi thật dài, từ một bên cái bàn lên lấy ra tấm dùi tào mảnh, hướng về Mộ Dung Tuyết trên lưng lau, không có một lúc, mỹ nhân trên người tất cả đều là bọt biển, hắn nuốt nuốt nước miếng, dùng tay nhẹ nhàng lau lau rồi lên. Như vậy trắng mịn, như vậy nhu nhuận, như vậy ấm áp. . .

Trần Hữu Tài rút cuộc biết tại sao bất kể là cái gì triều đại hay là lúc nào không, nhiều như vậy nam nhân chìm đắm tại sắc đẹp bên trong không thể tự thoát ra được nguyên nhân. . . .

Mộ Dung Tuyết khép hờ hai mắt, tinh tế cảm thụ cặp kia bàn tay lớn lên nhiệt độ, từng tia từng tia dị dạng lượn lờ trong lòng, cả người phảng phất bay ở trên trời, nàng nhìn thấy trắng nõn đám mây, đẹp mắt Thái Hồng còn có cái kia Lam Lam bầu trời. . . . Càng bay càng xa, càng bay càng xa, Mộ Dung Tuyết hoàn toàn thả lỏng ra, chỉ cảm thấy thoải mái cực kỳ. . .

Gặp Tuyết nhi không có phản đối, ngược lại là một bộ hưởng thụ đáng đáp, Trần Hữu Tài giống như là hứng chịu cổ vũ như thế, hai cái tay càng thêm tứ không e dè, thậm chí hữu ý vô ý khiêu khích mỹ nhân mấy cái vị trí nắn cảm, chưa nhận sự mong lung thiếu nữ không khỏi run run mấy lần.

Trần Hữu Tài cười xấu xa hỏi: "Rất lạnh sao? Run rẩy lợi hại như vậy!"

"Thật là một lưu manh!" Mộ Dung Tuyết đầu tiên là mạnh mẽ lườm hán một cái, tiếp theo dùng cái kia kiểu tiểu nắm đám hương về Trần Hữu Tài ngực đánh tới.

Trong chớp mắt Trần Hữu Tài đột nhiên bắt lấy nàng, tại Mộ Dung Tuyết bất ngờ dưới con mắt trực tiếp hôn lên đi.

Kèm theo Trần Hữu Tài thông thạo đầu lưỡi khiêu khích kỹ xảo, Mộ Dung Tuyết thân thể càng ngày càng mềm, cuối cùng bất tri bất giác đã ôm chặt người yêu cái cổ, ý loạn tình mê bên trong. . . .

Trần Hữu Tài cũng không phải sốt ruột, tươi đẹp đồ vật đều là muốn chậm rãi thưởng thức, từ trong thùng gỗ đứng lên, cảm lấy khăn mặt từng điểm từng điểm đem mỹ nhân lau chùi sạch sẽ, ôn nhu như vậy, như vậy cẩn thận. . . .

Mộ Dung Tuyết cứ như vậy nhu tình nhìn Trần Hữu Tài, ánh mắt thâm thúy, cao thẳng mũi, kiên nghị khuôn mặt, đêm nay hán đặc biệt đẹp trai, thậm chí có như vậy một cổ mê người khí chất, làm cho nàng chìm đắm không thể tự thoát ra được. . . .

Một cái ôm lấy mỹ nhân, khẽ đặt ở trên giường, hai người thâm tình nhìn nhau, trong mắt là nồng đậm yêu thương cùng tình ái. . . Không chỉ là một phút đồng hồ, vẫn là hai phút, hai người không hẹn mà cùng hô hấp dồn dập lên, dục hỏa thiêu đốt, đại chiến sắp tới!

PS:.....to be continue.....

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Đường Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Ban Đêm Hoàn Mỹ

Mộ Dung Tuyết nằm thẳng tại trên giường, bày ra một cái hình chữ đại - hình người nằm dang tay chân, tay chân toàn bộ mở ra, bất kể là cái kia cao vót đứng thẳng ngay nga ngọn núi vẫn là cái kia mây mù lượn lờ, thần bí khó lường rừng rậm hẻm núi thu hết đáy mắt, hán hít vào một hơi thật dài, nỗ lực bình phục tâm tình, thật sự là quá đẹp, mỹ đến kinh tâm động phách, mỹ đến cực kỳ bi thảm.

Đột nhiên Mộ Dung Tuyết thẹn thùng đem hai chân khép kín lên, nguyên lai giờ này khắc này cái kia lợn chết đầu chính đang nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn mình chăm chăm thần bí nơi, không khỏi trên mặt khô nóng dị thường, âm thanh run rẩy nói rằng: "Thật là một đại sắc lang!"

"Ta còn là sắc lang? Nếu như sắc lang đến bây giờ còn có thể là một cái thuần khiết xử nam a?" Trần Hữu Tài đảo cặp mắt trắng dã, đối với mình xử nam thân, hán vẫn luôn là đầy cõi lòng oán niệm, cũng may khuya hôm nay rốt cục thủ đến vân mờ.

"Hừ! Ngược lại ta gặp phải người người tối sắc rồi! Lần thứ nhất thấy người lúc cũng cảm giác người thật háo sắc!" Mộ Dung Tuyết làm nũng tựa như hôn dỗi một câu, lập tức đem đầu thấp xuống, thẹn thùng muốn chết.

"Tuyết nhi, đêm nay người là ta!" Trần Hữu Tài đem mỹ nhân ôm vào ngực thâm tình nói rằng.

"Ừm!" Mộ Dung Tuyết hừ nhẹ trả lời, gương mặt kiều mị vô cùng đẹp đẽ, khiến người ta không khỏi cảm thán thế gian thậm chí có như vậy có thể thiên hạ!

Đột nhiên, Trần Hữu Tài trong mắt loé ra một tia vẻ tà ác, lần trước vì tính điểm khai trương vẫn cố ý đi may điểm thiết kế một chút tình thú nội y, Hắc Hắc. . . . Còn có trong truyền thuyết màu đen tất chân, lời tia tiểu bên trong, nghĩ đi nghĩ lại nụ cười trên mặt trở nên tà ác.

"Nghĩ cái gì thế? Cười buồn nôn như vậy!"

"Tuyệt nhị, lấy cho người một vài thứ!" Trần Hữu Tài cười hì hì, lập tức xuống giường, xoay người như là biến ma thuật tựa như từ trong không gian giới chỉ lấy ra đồ vật, xoay người đưa cho mỹ nhân.

Mộ Dung Tuyết nhìn một chút đồ vật trong tay, đầu tiên là một trận đồ bùa, y phục này hảo bại lộ, lập tức khắp khuôn mặt là vẻ phẫn nộ, chỉ vào Trần Hữu Tài mặt tức giận nói: "Người làm sao có nữ nhân quần áo?"

"Ta không phải mở cái kia điểm sao? Có đôi khi có nam nhân nói lão bà của mình đối với hắn không lực hấp dẫn, cho nên ta liền đặc biệt đi may điểm đính làm một ít gọi cảm quần áo cho bọn hắn, chớ xem thường đồ vật này, một cái có thể bán vài ngàn lượng bạc đây! Sau đó ta cảm giác rất tốt xem, liền lấy cho người một bộ, đến bây giờ không cơ hội cho người, lại nói cũng không tiện, dù sao y phục này đính bại lộ, ai biết đêm nay lên phát huy được tác dụng rồi!" Trần Hữu Tài khẩn trương giải thích.

"Thật sự?" Mộ Dung Tuyết có chút hồ nghi, thế nhưng không thể nào sinh khí : tức giận.

"Thật sự, so với vàng còn thật hơn!" Trần Hữu Tài khẩn trương bảo đảm.

Mộ Dung Tuyết không nói gì, mà là nhìn đồ vật trong tay, một cái siêu cấp gọi cảm màu đen lồi ti nội khóa, còn có hai cái thật dài bút tất, rất mỏng rất mỏng, không khỏi tàn nhẫn mà trừng Trần Hữu Tài một chút, nghĩ thầm đã sớm nhìn hắn không thành thật, bây giờ nhìn lại cũng thật là, mỗi ngày cũng không biết trong đầu nghĩ cái gì.

Trần Hữu Tài nuốt từng ngụm nước bọt, chỉ cảm thấy trong lòng nóng lên, trong đầu suy nghĩ lung tung các loại tất chân đùi đẹp, chịu đảo quốc ái tình động tác mãnh ảnh hưởng, hàng này cũng là đối tất chân đùi đẹp, lồi tia, chữ T khó cái gì tình có chú ý.

"Người quay đầu đi!"

Mộ Dung Tuyết suy nghĩ một chút cuối cùng vẫn là quyết định mặc vào, thỏa mãn yêu cầu của hắn, dù sao vẫn là lần thứ nhất, làm sao cũng phải lưu lại hảo ảnh hưởng, không thể có tiếc nuối, huống chi sắp phân biệt vẫn là dung túng hắn một lần đi!

"Bảo bối, ta yêu người chết mất!" Trần Hữu Tài kích động địa hôn Tuyết nhị một thoáng, lập tức nhanh chóng xoay người.

Được rồi không có? Chăm chú mấy giây Trần Hữu Tài liền sốt ruột hỏi.

"Chờ sau đó!"

Chờ đợi thời gian đều là như vậy dài đằng dặc, rõ ràng chỉ có như vậy một phút đồng hồ nhưng thật giống như là quá một năm như thế, Trần Hữu Tài tâm tựa như miêu trào tựa như.

"Được rồi!"

Trần Hữu Tài khẩn trương xoay người nhìn lại.

"Phốc!", một cổ máu mũi trực tiếp phun ra ngoài, quá gọi cảm. . .

Ngụm nước chảy ròng ba ngàn trọng, hùng hực dục hóa thiêu viêm mắt, máu mũi trực thối quá khoa trương!

Đây là lúc này đối Trần Hữu Tài hay nhất miêu tả!

Màu trắng tinh khỏa ngực, màu đen đặc lồi ti nội khóa, còn có cái kia màu đen bao quanh đùi đẹp, đại / chân nơi sâu xa một vết Hắc, loáng thoáng thật sự là quá mê hoặc, càng nguy hiểm hơn chính là cặp kia trắng nõn chân ngọc quá tinh xảo, như quý phủ thần công, xem Trần Hữu Tài trái tim thỉnh thoảng thỉnh thoảng nhảy không ngừng!

Mộ Dung Tuyết nhẹ nhàng ngẩng đầu, như mỹ lệ Ngọc Lan Hoa trong khoảnh khắc đó đột nhiên toả ra, mỹ đến coi như người trời, nhìn Trần Hữu Tài ngây ngốc cười, máu mũi chảy ròng, trên mặt của nàng tránh qua từng tia từng tia hoang mang: "Người làm sao vậy?"

"Không có chuyện gì!"

Trần Hữu Tài lúc này mới phản ứng lại, khẩn trương xoay người đi nội đường xử lý một thoáng.

Trở lại trong phòng.

"Ta đẹp không?" Mộ Dung Tuyết mong đợi hỏi.

Trần Hữu Tài không nói gì, mà là trực tiếp ôm lấy nàng, tàn nhẫn mà hôn nàng khuôn mặt.

"Đại Sắc Lang!" Mộ Dung Tuyết đỏ mặt nhỏ giọng hờn dỗi, hô hấp dồn dập, khép hờ hai mắt, tiến vào trạng thái.

Trần Hữu Tài chậm rãi ghé sát vào chiếc khuyên tai trong suốt xinh đẹp của nàng, nhẹ nhàng cắn vào phần thịt mềm mại. . .

- "Ah. . .ah.."

Mộ Dung Tuyết toàn thân giống như bị một luồng điện xuyên qua, mềm yếu ngã vào lòng ngực Trần Hữu Tài, bắt đầu thở gấp.

"Hắc Hắc. . . ." Trần Hữu Tài cười cười, ôn nhu trêu mếu địa hôn nàng khuôn mặt.

Theo thời gian trôi đi không đợi Mộ Dung Tuyết phản ứng lại, Trần Hữu Tài kêu một tiếng trầm giống như đã đè nén lâu rồi, ôm mạnh vòng eo thon nhỏ của Mộ Dung Tuyết, ném thân hình mềm mại, quyến rũ vào giữa chiếc giường lớn!

Mộ Dung Tuyết bị cái hạnh phúc bất ngờ này dọa, hai mắt nhắm chặt, để mặc Trần Hữu Tài vuốt ve cơ thể mình, hai bàn tay trắng nõn nắm chặt chiếc chăn lông trên giường. . .

Trực tiếp một cái xoay người đem mỹ nhân đặt ở dưới thân, mặt ngực bằng lụa mềm mại trên cơ thể nàng bị bàn tay to lớn, thô ráp từ từ cởi ra, làn da trắng như tuyết lộ ra ngoài, phát ra sức hấp dẫn thiêu đốt người khác, sau đó chính là điên cuồng lôi kéo tất chân nội khổ cái gì, giống như là phát tình đã thú như thế.

Mộ Dung Tuyết ngược lại cũng phối hợp, dáng người diễm đạm đáng yêu, hai người ngoạn nổi lên tình cảnh kịch.

Dường như không bỏ qua một tác da thịt nào, đôi môi nóng rực của Trần Hữu Tài bắt đầu lướt từ chiếc rốn xinh xắn, lần theo phần bụng tròn nhắn hướng lên trên, không chút do miêng không ngừng gặm cắn phần thịt màu hồng trên khuôn ngực.

Trần Hữu Tài cảm thấy máu trong người mình sôi trào, khó có thể kiểm soát được.

- Thơm quá. . .

Mộ Dung tuyết lúc trước luôn ở thế chủ động, nhưng lúc này lại ngại ngùng, e lệ như thiếu nữ mới yêu lần đầu, nghe thấy lời khen rõ ràng như vậy, hai má ửng đỏ, im lặng không biết đáp lại cái gì.

Cuối cùng, khi cặp môi của Trần Hữu tài hôn lên đôi môi anh đào của Mộ Dung Tuyết, ngay lập tức, hai chiếc lưỡi ẩm ướt bắt đầu không ngừng quấn lấy nhau, thứ ngọt ngào trong miệng Mộ Dung Tuyết khiến Trần Hữu Tài không ngừng đòi lấy, đến lúc nàng khó mà thở nổi mới không cam lòng hôn lên chỗ khác.

Mộ Dung Tuyết đã hoàn toàn lạc trong sự nóng bỏng lần đầu, cơ thể mềm nhũn như nước, mỗi một chỗ đều trở thành một đầu dây thần kinh vô cùng nhạy cảm, chỉ chạm nhẹ một chút cũng khiến dòng nước tràn ra như suối.

Khi Trần Hữu Tài cởi bỏ hết mọi trói buộc trên cơ thể hai người, một bàn tay tiến đến khu vườn bí ẩn của Mộ Dung Tuyết, mặt hoa tràn ra khiến các mạch máu của hắn lại tăng tốc!

- Ôi, bảo bối tiểu Tuyết của ta.....

... ..

Đau đớn, gào khóc, thân ngâm. . . Mộ Dung Tuyết từ Địa ngục đến Thiên Đường, cuối cùng chậm rãi bình phục phi thăng.

(Không thể lại viết, này đã viết rất nhiều, tại viết rồi cùng hài. . . . thật lòng, nếu như cho, ta có thể viết đến vạn chữ, nhưng là. . . . . Ai! Tiến vào chính hí chỉ là sơ lược, thật tiếc nuối đến cực điểm!)

Sau khi cuồng vân loạn vũ. Làm cả giường chăn màn hỗn độn xong mới ôm nhau một chỗ.

Mộ Dung Tuyết dường như còn chưa hồi phục tinh thần, cả người mềm nhũn dựa vào ngực Trần Hữu Tài, hai bầu ngực cũng ép sát vào nhau, trở thành một hình ảnh rất gợi cảm.

Lần đầu ân ái, lúc này tiểu nữ tử xinh đẹp lạ thường. Một tay gãi gãi bộ ngực cường tráng của Trần Hữu Tài, giọng hờn dỗi nói:

"Đại phiêu đản, làm người ta mệt như thế, sau đừng làm nữa."

Trần Hữu Tài vội vàng cười làm lành nói:

"Ngoan nào tiểu Tuyết, phu quân biết lỗi rồi mà, ha ha . . ."

Nghe giọng Trần Hữu Tài xấu hổ, Mộ Dung Tuyết vừa buồn cười vừa tức, chui vào chăn không nhìn hắn nữa.

Ngày thứ hai sáng sớm, Mộ Dung Tuyết liền rất sớm rời khỏi, thậm chí đều không có cùng Trần Hữu Tài chào hỏi, đi một mình xuất ra gian phòng, bởi vì nàng không thích phân biệt.

Trên thực tế Trần Hữu Tài cả đêm đều không có ngủ, kích tình qua đi dư vị, hoan ái có yêu sau nhu tình, xuyên qua đến thế giới khác sau lần thứ nhất chăm chú tưởng tượng tương lai, suy tư hiện tại. . . .

Mộ Dung Tuyết đi ra ngoài thời điểm hắc lâm bộ ngủ, Trần Hữu Tài không thích ly biệt thương cảm, chán ghét lẽ mề, hắc biết muốn không được bao lâu hắc sẽ đi Đế Quốc học viện tìm hắc!

Thời gian một ngày cấp tốc quá khứ, đêm đen hàng lâm!

Trần Hữu Tài đi một mình ra Mộ Dung phủ, khuya hôm nay hắc muốn đi gặp Lam Ngọc.

"Người đã đến rồi?"

Vừa tới địa phương, Lam Ngọc đã đứng ở đó, thấy Trần Hữu Tài nhàn nhạt nói một câu.

"Vâng, Tiền bối, không biết ngài tới tìm ta có chuyện gì không?" Trần Hữu Tài rất cung kính hỏi, ở một cái Vũ Tôn cấp cường giả tuyệt thế trước mặt, đó là một loại xuất phát từ nội tâm tôn kính.

PS: Đồ mờ hôi..... :3

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Khủng Bố Lam Ngọc

Lam Ngọc không nói gì, trong chớp mắt ánh mắt dừng lại : một trận, cả người biến mất ở tại chỗ, cuồng phong chọt lên, thân hình lấp loé, hư huyền Vô Thường, Trần Hữu Tài miễn cưỡng thấy rõ lão nhân là hướng về chính mình vọt tới!

"Mụ nó!"

Nguy hiểm thời gian, dưới tình thế cấp bách, Trần Hữu Tài trực tiếp bạo thô., hai cái tay không chút do dự nào, mang theo khắp toàn thân từ trên xuống dưới hết thấy khí lực, bỗng nhiên về phía trước đánh tới, trong đan điền nguyên khí mệnh môn cuộn cuộn nhằm phía cánh tay, trên cánh tay đạo đạo nổi gân xanh, hai con đại nắm đấm tựa hồ vẫn lóng lánh một chút ánh sáng.

Sau một khắc một đạo to lớn màu đỏ rực kiếm hình Thiểm Điện bắn nhanh mà đến, trong phút chốc, một cổ trùng kích cực lớn lực thiếu chút nữa để Trần Hữu Tài kinh mạch cụ đoạn, ngay cả như vậy, trên cánh tay cũng đã máu tươi mơ hồ.

Trong lúc vội vã, Trần Hữu Tài hướng về phía sau lui chừng mười thước, hoàn toàn áp chế, từng chút từng chút phản kích khả năng đều không có, thậm chí nếu không phải dựa vào thân thể cường hãn, tại này đạo màu đỏ Thiểm Điện dưới chính mình hai tay đã phế bỏ!

Vèo vèo!

Không kịp nghĩ nhiều, lại là hai đạo kiếm hình Thiểm Điện bắn nhanh mà đến, lần này Trần Hữu Tài có phòng bị, lập tức khăn trương hướng về một bên né tránh.

Đám này!

Hiểm hiểm tránh thoát một đạo Thiểm Điện, khác một đạo Thiểm Điện trực tiếp rơi vào lồng ngực của hắc, cho dù cứng rắn như nham thạch giống như ngực cũng bị vẽ ra một đại đạo vết thương.

Máu tươi chảy ròng, nhuộm đỏ trường bào!

Vốn tưởng rằng cứ như vậy tránh được một kiếp, ai biết không đợi đến hắc thở lên một hơi đến, một cổ không thể kháng cự cự đại lực lượng giống như là mãnh liệt hồng thủy như thế đột nhiên hướng hắc xông lại, Trần Hữu Tài mặt liền biến sắc, không lo được cánh tay tê dại, tàn nhẫn mà vút ra hai quyền, muốn nỗ lực ngăn cản này lực lượng khổng lồ!

Nhưng mà cái kia cực đại nắm đấm tại lực lượng mãnh liệt dưới vền vền ngăn trở nửa giây, nguyên khí màu đỏ cầu hướng về Trần Hữu Tài mi tâm đánh tới, trong chớp mắt đã không kịp né tránh, tuyệt vọng đẩy dẩy trong lòng, nhưng mà tình huống đột nhiên phát sinh biến hóa, cái kia màu đỏ Hòa Cầu dĩ nhiên ở trong chớp mắt ngưng!

Trần Hữu Tài bụng lồng ngực của mình tàn nhẫn mà hấp khí, vừa nãy trong nháy mắt đó thậm chí có một loại kẻ bên cảm giác của cái chết, nguyên lai sinh mệnh như thế yếu đuối, từ vong như vậy lân cận!

Lam Ngọc liền đứng ở nơi không xa, nhàn nhạt mà nhìn về phía Trần Hữu Tài, trong mắt là không thể phát giác vẻ tàn thương .

"Ngươi rất tốt!" Lão nhân mở miệng.

"Mụ nó, không sai cái đầu, thiếu chút nữa đã bị ngươi đánh chết! Muốn động thủ cũng không nói một tiếng!" Trần Hữu Tài khí : tức giận thân thể run, muốn mạnh mẽ mà dừng lại : một trận, nhưng là vừa nghĩ tới đối phương cái kia cường đại khủng bố vũ lực, chỉ có thể qua loa.

"Phản ứng năng lực thượng đẳng, cường độ thân thể siêu hạng, vũ kỹ trình độ hạ hạ đẳng!" Lam Ngọc lại nói.

Trần Hữu Tài âm thầm kinh hãi, không hổ là Võ Tôn cấp bậc cường giả, tùy tiện thăm dò thăm dò liền có thể đem hần phân tích cái tám chín phần mười, cường độ thân thể là tính quá hệ thống cái tạo tăng lên vài lần, đương nhiên cường hãn . Còn tốc độ phản ứng, đó là bởi vì lần trước tại Đế Quốc giác đầu trảng cùng Cuồng Bạo Ma Sư liều mạng mà dẫn đến tăng lên . Còn vũ kỹ, trên thực tế hần căn bản cũng không có vũ kỹ, những này quyền cước toàn bộ đều là dựa vào lần trước cùng Cuồng Bạo Ma Sư lúc chiến đấu chính mình tìm tòi công phòng chiêu thức, tuy rằng rất thực dụng, thế nhưng uy lực rất nhỏ, cùng chân chính Võ Giả chiến đấu với nhau có vẻ thua chệ kém em.

Duy nhất một quyền Thiên Sương Quyền còn chưa bắt đầu tu luyện, nghĩ tới đây, Trần Hữu Tài đã quyết định sau khi trở về nhất định phải hảo hảo tu luyện Thiên Sương Quyền, cũng không thể luôn như vậy dần dần.

Đương nhiên giờ này khắc này mấu chốt nhất vẫn là giải quyết trước mắt cảnh khốn khó, lão già này đến cùng muốn làm gì?

"Lão đầu, ngươi đến cùng muốn làm gì? Tối ngày hôm qua ngươi cứu ta, hiện tại lại muốn giết ta, ngươi là đang đùa ta sao?" Trần Hữu Tài phiến muộn hỏi.

"Hừ! Giết ngươi? Muốn giết ngươi, ngươi coi chính mình có thể tránh thoát một chiêu sao?" Lam Ngọc xem thường nói một tiếng.

Vừa dứt lời, Trần Hữu Tài thay đổi sắc mặt, mụ nó, lại tới nữa rồi, một cổ phả vào mặt khí tức nguy hiểm để hần phiến muộn cực điểm, trong lúc đó ba đạo màu đỏ kiếm hình Thiểm Điện bắn nhanh mà đến, cùng phía trước muốn so sánh với, tốc độ càng nhanh hơn, mắt thấy liền muốn đến trước mắt, Trần Hữu Tài khẩn trương hướng xuống đất dừng lại : một trận, thân thể bỗng nhiên hướng về không trung chạy trốn. Nhưng mà đúng vào lúc này lại là một đạo Thiểm Điện hướng về phía trên phi mà đến, trong nháy mắt một cây gậy sắt xuất hiện ở trước mắt, không do dự chút nào trực tiếp che ở trước mắt!

Tê tê. . .

Một tiếng nhỏ bé tiếng vang, cái kia thiết côn trực tiếp từ trung gian ngăn ra, không cùng ngang hàng Thiểm Điện hướng về mi tâm của hần mà đi, Trần Hữu Tài quát to một tiếng không tốt, mụ nó, đây là muốn mạng của mình a!

Nhưng mà khó mà tin nổi chính là, dự tính sự tình không có phát sinh, đạo kia màu đỏ Thiểm Điện dĩ nhiên cách hần ngũ centimet nơi bỗng nhiên quay đầu hướng xuống đất mà đi.

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn, trên đất nham thạch vỡ vụn ra đến, chấn động đến mức Trần Hữu Tài chân tê dại!

Này không chế năng lượng trình độ quả thực làm người nghe kinh hãi, một chút ít khác biệt đều sẽ lấy mạng của hần, trong lúc nhất thời mồ hôi lạnh tràn trề, trong lòng càng là khiếp sợ run rẩy, thực lực thật là đáng sợ, loại này chính xác không chế sức mạnh quả thực có thể có thể so với kiếp trước những này dùng thao tác máy tính cơ khí.

"Không phải đi thần, còn gì nữa không!" Đột nhiên lão nhân âm thanh truyền tới.

"Ta thao! Có xong không để yên!" Trần Hữu Tài hét lớn một tiếng, bị phần tâm ý lộ rõ trên mặt, tuy rằng lửa giận ngập trời, thế nhưng giờ này khắc này đã không lo nổi, mắt thấy một đạo hào quang màu đỏ tại trên người ông lão dần dần hiện lên, lập tức là hỏa hồng trường thương.

Trần Hữu Tài có chút ước ao, đây là trong truyền thuyết nguyên khí bên ngoài, nguyên khí bên ngoài có thể hình thành chiến đấu hình thái, đạo kiếm Thương vân vân đồ vật, thậm chí là nguyên khí khôi Giáp Đẳng các loại, có thể nói chỉ cần có thể đạt đến nguyên khí bên ngoài cảnh giới, thậm chí không cần cần chiến đấu trực tiếp có thể lấy kẻ địch thủ cấp cùng bên ngoài ngàn dặm!

Nhưng mà muốn đạt đến nguyên khí bên ngoài cảnh giới chỉ ít cần Võ Sư thực lực, nghĩ tới đây Trần Hữu Tài có chút thở dài, còn kém xa lắm đây!

Trong chớp mắt cái kia trường thương đã hướng về chính mình bắn nhanh mà đến!

Nếu như chỉ là như vậy một cái trường thương ngược lại là không đáng kể, nhưng mà một cái trường thương qua đi lại ngay sau đó tới một cái, thượng trung hạ ba đường toàn bộ bị phá hỏng, nếu muốn thoát đi căn bản không có khả năng tính, Trần Hữu Tài chăm chú nhìn chính hướng về chính mình mà đến màu đỏ bóng thương, tâm thần tập trung, bóng thương càng ngày càng to lớn, Trần Hữu Tài sắc mặt càng ngày ngưng trọng!

Sau một khắc!

Cái thứ nhất trường thương đã đạt tới trước mắt, Trần Hữu Tài không chút do dự nào mạnh mẽ cúi người xuống, cái kia hồng Thương hiểm hiểm từ trên trán phơng sát qua, một tia nóng rực làm cho Trần Hữu Tài biết đây một thiết đồ thật sự là, vừa ngừng đầu, chỉ thấy bốn cái trường thương đã đạt tới

trước mắt, một cái là tại nơi cổ, một cái là tại nơi ngực, còn có hai cái hai bên trái phải, mỗi một thương đều vì sát chiêu! Nếu muốn trốn đi căn bản không có cơ hội!

Trần Hữu Tài tâm hung ác hai quyền nổ ra, một quyền hướng về ngực cái kia một cái trường thương mà đi, khác chỉ một quyền đầu hướng về nơi cổ cái kia trường thương mà đi, còn hai bên trái phải các một cái đã không có thời gian quán!

Không ngoài dự đoán, bốn cái trường thương sắp tới đem bắn vào Trần Hữu Tài trong cơ thể trong nháy mắt đó ngừng lại!

Trần Hữu Tài hoàn toàn xụi lơ, trực tiếp đặt mông ngồi dưới đất, mồ hôi chảy ròng, chỉ cảm thấy rất mệt nhọc, là một loại về tinh thần mệt nhọc, bồi hồi tại bên bờ sinh tử khần Trương Nhượng hấn tâm thần uể oải!

"Biết nặng nhẹ, biết cái nào một chiêu có thể muốn của ngươi mệnh! Đồng thời có thể phản ứng lại! Ngươi rất tốt!"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Võ Giả Tứ Cấp

Trần Hữu Tài không có trả lời, mà là ngồi ở một bên nghỉ ngơi!

Một hồi lâu quá khứ, lão nhân mở miệng: "Nghỉ ngơi tốt không có?"

"Ngươi sẽ không lại muốn?"

Trần Hữu Tài cả kinh một thoáng từ trên mặt đất bò dậy, như là thỏ như thê thoát ra vài mét, trước mắt cái này cười lên người hiền lành lão gia hoả nhưng là một một nhân vật nguy hiểm, muốn cách khá xa một điểm mới tốt.

"Ha ha. . . Khuya hôm nay liền đến này đi!" Lão nhân ha ha nở nụ cười, lập tức biến mất không thấy hình bóng, hắc ám dưới bầu trời đêm chỉ còn lại Trần Hữu Tài một người, không khỏi cảm thán cao thủ đều là như vậy xuất quỷ nhập thần, vô tung vô ảnh!

Trần Hữu Tài khoe miệng lộ lên một tia không thể phát giác nụ cười, xem ra đúng là chó săn thì chó, Đại Càn Đế Quốc người thủ hộ lại muốn giáo dục chính mình, tuy rằng chưa hề nói thu đồ đệ, thế nhưng làm những chuyện như vậy rõ ràng chính là muốn ý muốn truyền thụ chính mình.

Hắc Hắc. . . Có một cái như thế thần bí cường đại dựa vào nhân ngược lại cũng không tồi, chỉ là này giáo dục quá trình thật sự là cực kỳ bi thảm, cho tới bây giờ Trần Hữu Tài vẫn lòng vẫn còn sợ hãi, thực lực quá nhỏ bé, quả thực cùng con kiến như thế, không khỏi trong lòng cái kia phân khát vọng cường đại quyết tâm lại tăng thêm một phần!

Ngẩng đầu ngửa mặt nhìn lên bầu trời, thế giới khác buổi tối tựa như cùng trên địa cầu không hề khác gì nhau, đầy trời đầy sao lóe sáng, nơi nào mới là thủy lam tinh? Đêm khuya nhân tĩnh, tức đi tây đàn đột, bây giờ thu hoạch rất nhiều, tháng ngày ngược lại cũng phong phú, chủ yếu nhất chính là có một cái có thể cả đời vì đó phấn đấu mục tiêu, tuy tiếc nuối không thể sẽ cùng trên địa cầu thân bằng hảo hữu đoàn tụ, nhưng cũng không trở thành liên như vậy sa sút!

Thở dài một hơi, dứt bỏ trong lòng tạp niệm, khuya hôm nay Trần Hữu Tài đã không chuẩn bị trở về, như vậy trống trải vùng rừng núi, vừa vặn thích hợp tu luyện, lại nói Tuyệt nhi đã đi Đế Quốc học viện, cái loại này lòng trung thành trong nháy mắt biến mất, không có cái gì đáng đến trở lại.

Xếp bằng trên mặt đất, bình tĩnh hô hấp, mỗi lần hít thở cảm ngộ Thiên địa, hoa cỏ cây cối Tùy Phong Bải động, tạp trùng thú nhỏ tiếng kêu liên tục, tự nhiên chi nguyên chính là vạn vật mới bắt đầu, hết thấy một thiết đồ bắt nguồn từ tự nhiên, chỉ cần có thể cẩn thận mà câu thông tự nhiên, dung nhập tự nhiên, thậm chí cùng tự nhiên sản sinh cộng minh phương vị tu vũ chi đạo.

Tu vũ một đường, chính là nghịch thiên hành trình, có bội vu tự nhiên Thiên Đạo! Nhưng chỉ cần kiên trì không ngừng thủ vững bản tâm, cuối cùng cũng có một ngày có thể tan rã cùng tự nhiên bên trong, hài hòa cùng thiên địa dưới, giờ tay trong lúc đó mới có thể hình thành tự nhiên lực, trong lúc nói cười cũng có thể đột hiện ra thiên địa uy năng, chỉ có đến lúc đó mới có thể xưng là võ đạo Đại thành!

Đây là Trần Hữu Tài đối với võ đạo lý giải, tu vũ tức là tu thân cùng tu tâm kết hợp!

Luyện thể là tu thân cụ thể thủ đoạn, mà cảm ngộ tự nhiên quả thật tu tâm diệu chiêu. Thường thường đứng ở thiên địa, dụng tâm cảm thụ tự nhiên sẽ có cảm giác không giống nhau, cứ thế mãi tâm tình tăng cao, võ đạo một đường càng thông thuận, tẩu hỏa nhập ma, khó có thể đột phá bình cảnh các loại: chờ cản trở cơ bản sẽ không tồn tại!

Nhưng mà như vậy đạo lý đơn giản thế gian cũng rất nhiều nhân có thể chân chính lý giải.

Không ít tu Võ Giả điên cuồng đi khắp Vu Sơn lâm đất hoang trong lúc đó, tay cầm trường đao điên cuồng giết chóc, thực lực nhanh chóng tăng lên, nhưng là sát ý trong lòng ma niệm cũng sẽ tùy ý tăng trưởng, thời gian lâu dài, sẽ biến thành một cái mất đi lý trí cỗ máy giết người.

Hay hoặc là có không ít nhân thường thường trốn ở sơn động, một lần bế quan dài đến ba, năm tháng, như vậy liền tính đột phá thì phải làm thế nào đây? Căn cơ bất ổn, tâm tình theo không kịp, lực chiến đấu phá nhược, thậm chí tại mọi thời khắc đối mặt đi giai nguy hiểm.

Chân chính tu vũ hân là cân đối phát triển, chính như rất nhiều đại môn phái đệ tử thiên tài tại tuổi đời hai mươi cũng đã tu đến thực lực cường đại, có thể trong môn phái Tiên bối nhưng muốn bọn họ hạ sơn gặp may bụi, muốn chính là cảm ngộ hồng trần, hoà với tự nhiên, bằng không một khi thất hành, vũ tu cấp độ cho dù rất cao tại thực chiến thơ cũng không nhất định có thể phát huy ra nên có trình độ!

Nguyên nhân chính là hiểu rõ vụ này Trần Hữu Tài đối tu luyện của mình có rất tinh chuẩn sắp xếp, bất kể là Luyện thể, là thực chiến, vẫn là cảm ngộ tự nhiên đều có rất hảo thời gian phân phối.

Giờ này khắc này, hân xếp bằng trên mặt đất, hai mắt khép hờ, thần sắc hờ hững, phía trước cùng Lam Ngọc một trận chiến, thu hoạch rất nhiều, trong đầu liên tiếp thoáng hiện chiến đấu tình tiết, không ngừng bắt chước, không ngừng tu chỉnh, liên tục nhiều lần tràng cảnh một lần lại một lần xuất hiện, nhưng mà mỗi một lần bắt chước, Trần Hữu Tài đều sẽ cảm giác được rõ ràng tăng cao.

Thời gian trôi qua, rốt cục đang tiến hành Cửu Cửu tám mươi một lần lặp lại bắt chước chiến đấu sau, Trần Hữu Tài đem vừa nãy chiến đấu toàn bộ lĩnh ngộ. Hân phát hiện rất nhiều khuyết điểm, tỷ như lúc chiến đấu tâm thần không tập trung, nguy hiểm hàng lâm lúc không biết làm sao, mưu toan phản kháng lúc lòng tin không đủ cùng với giao thủ lúc không đề ý hậu quả, không có để lại một ít nguyên khí để tránh khỏi mặt sau xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, thậm chí đối với phương phát sinh đại chiêu sau chính mình đối kháng lúc chênh lệch thời gian. . . .

Những đồ vật này tại trải qua liên tục nhiều lần nghiên cứu rốt cục tạo thành nhất là chính xác phương thức chiến đấu, nếu như tại cho Trần Hữu Tài một lần cơ hội hân nhất định có thể có nhảy vọt tăng cao, liền tính không thể thông dong đối mặt Lam Ngọc công kích, cũng tuyệt đối sẽ không như lúc trước như vậy luống cuống tay chân không biết làm sao.

Bỗng nhiên mở mắt ra, trong bóng tối một tia tinh quang chợt lóe lên!

"Lam Ngọc? Thực sự là chờ mong, tại cửa ngươi chỉ đạo hạ ta có hay không điên cuồng tăng cao đây?" Trần Hữu Tài khẽ mỉm cười, thì thào tự nói, không khỏi có chút chờ mong buổi tối ngày mai.

Thời gian vẫn rất sớm, Trần Hữu Tài thoáng nghỉ ngơi một chút lại bắt đầu thu nạp thổ khí, một hồi nhi quả khứ, trên mặt của hân đột nhiên tránh qua vẻ mừng rỡ như điên, lại muốn đột phá, so với trong tưởng tượng của hân phải nhanh vài ngày như vậy, xem ra chiến đấu đúng là một loại rất tốt đột phá phương thức!

Sâu sắc phun ra một cái tạp chất, Trần Hữu Tài bắt đầu tập trung tinh thần tiến hành đột phá.

Không khí chung quanh lưu động tựa hồ sinh ra một ít biến hóa, Trần Hữu Tài điên cuồng hút linh khí, trong đan điền nguyên khí mãnh liệt dung động, theo nhịp điệu càng ngày càng nhanh hô hấp, đan điền khí hải phẳng phát sinh ra một ít biến hóa, nguyên khí chậm rãi biến trừ, rất nhiều tổng thể một đoàn viên cầu xu thế, to bằng nắm tay nguyên khí cầu hiện ra màu nhũ bạch, loáng thoáng có chút trong suốt, mặt trên còn có như vậy một tia sáng vừng, xem ra rất là thần bí.

Theo nguyên khí tại khắp toàn thân từ trên xuống dưới điên cuồng lên, Trần Hữu Tài kinh hi phát hiện trong cơ thể huyết Khí hải khiếu tựa hồ có một ít buồng lỏng dấu hiệu, đây là sắp muốn đột phá dấu hiệu, không khỏi thu liễm tâm thần, tập trung chú ý, vận chuyển trong đầu cái kia đã quen thuộc đến mức không thể quen thuộc hơn Luyện Khí công pháp, từng sợi từng sợi nguyên khí đang chậm chậm dẫn dắt dưới có nhịp điệu hướng về huyết Khí hải vị trùng kích!

Vừa mới bắt đầu Trần Hữu Tài rất cẩn thận, tốc độ thả đến mức rất bằng phẳng, thế nhưng theo thời gian trôi đi, tốc độ càng ngày càng nhanh, đến cuối cùng cái kia mệnh môn cuộn cuộn nguyên khí lưu cuộn cuộn không ngừng một thoáng tiếp theo một thoáng điên cuồng hướng về đã rõ ràng buồng lỏng huyết khiếu trùng kích.

Một lần, hai lần, ba lần. . .

Mỗi một lần điều động nguyên khí trùng kích huyết vị đều là một cái gian khổ quá trình, xót ruột đau đớn cảm giác để Trần Hữu Tài đau đến không muốn sống, không khỏi mệnh mẽ thu nạp thổ khí, quanh thân không khí lưu động tốc độ càng ngày càng nhanh, chu vi cỏ dại lá cây bị thổi làm sạch sẽ, nhiều tia hào quang kỳ dị tại Trần Hữu Tài trên người mờ mờ hiện lên, chu vi con sâu nhỏ môn tựa hồ cũng cảm nhận được không giống, tiếng kêu im bật đi.

"Ta cũng không tin!"

Trần Hữu Tài cắn chặt hàm răng, đã cảm giác được cái kia huyết vị kém một chút liền muốn đột phá ra, hân tích lũy lâu dài sử dụng một lần, điên cuồng hút thiên địa linh khí, trong khoảnh khắc đó đột nhiên bạo phát thôi thúc nguyên khí, trong giây lát một cái thô to nguyên khí lưu tựa như thoát cương ngựa hoang đã man hưởng về huyết khiếu cuồng trùng mà đi!

"Àm!"

Huyệt khiếu không ra dự liệu, trực tiếp bị trùng kích ra đến, trong phút chốc một cổ dòng lũ giống như nguyên khí mãnh liệt tràn vào huyệt khiếu, bốn phương tám hướng nguyên khí dồn dập vọt tới, thông hiểu đạo lý, lập tức cái kia huyệt Khí hải khiếu bên trong nguyên bản chỉ có một cái lưu động kinh mạch bắt đầu nảy mầm mọc rễ, từng đạo từng đạo bé nhỏ kinh mạch khai khẩn mà thành, từng sợi từng sợi nguyên khí chậm rãi chảy vào!

Nguyên khí tựa hồ là không lọt chỗ nào, mỗi một đạo mới khai phá đi ra bé nhỏ kinh mạch đều bị cái kia từng tia từng tia nguyên khí tẩm bổ, kèm theo thu nạp thổ khí phương pháp, khắp toàn thân từ trên xuống dưới nguyên khí lại một lần nữa hình thành khép kín lưu động đường cong, nguyên bản chỉ có ba cái chỗ then chốt lưu động đường cong đã biến thành bốn cái, bên trong thân thể kinh mạch càng nhiều hơn, huyết nhục tại Nguyên khí : tức giận tẩm bổ hạ tán ra nhân nhật ánh huỳnh quang trở nên êm dịu lên.

Trần Hữu Tài không có cuồng quít kết thúc, mà là vẫn chậm rãi bình tĩnh lại cảm thụ Vô Giả Tứ cấp dẫn đến biến hóa, thu nạp thổ khí : tức giận tốc độ trở nên càng nhanh hơn, bên trong đan điền linh khí nguyên khí trong lúc đó chuyển hóa càng thêm hữu hiệu suất, khí hải trung nguyên khí càng thêm nồng hậu, bắp thịt cũng là càng ngày càng cảm giác có lực lượng.

Tất cả những thứ này một thiết đồ nói rõ đột phá mang đến về mặt thực lực rõ ràng tăng cao.

Không biết qua bao lâu, Trần Hữu Tài thật dài thở phào nhẹ nhõm, chậm rãi mở hai mắt ra, thần quang chợt lóe lên, quy về hờ hững.

Trời đã sáng!

Xa xa sương mù lượn lờ, loáng thoáng cây cối hoa cỏ tại này sương mù bao phủ dưới làm cho người ta một loại cảm giác thần bí, dường như Thiên cung như Tiên cảnh, Đông Phương ánh bình minh vừa ló rạng, từng sợi từng sợi nhân nhật vàng sáng tung xạ đại địa, ngũ thái ban lan, một thiết đồ là mỹ hảo như vậy!

Tham lam hít một hơi không khí mới mẻ, Trần Hữu Tài tâm tình thật tốt!

Cầu Đại Gia, Cầu VOTE a!!!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Chu Gia Gia Chủ

"Tìm tới tiểu thư không có?"

Chu gia trong đại sảnh, một người trung niên mang trên mặt sát khí trầm giọng hỏi.

"Không có!"

Phía dưới hai người cúi đầu lo sợ tất mết mặt mày trả lời.

"Hừ! Quả thực chính là phế vật!" Người trung niên sắc mặt càng khó nhìn hơn.

"Tuy rằng không có tìm được tiểu thư, thế nhưng trải qua điều tra, tiểu thư là tại cùng một nữ tử phát sinh tranh chấp sau mất tích! Nữ tử kia không phải quý tộc gì, chính là một người bình thường, nàng tại trêu chọc đến tiểu thư sau bị tiểu thư tàn nhẫn mà giáo huấn một trận! Vốn là sự tình cứ như vậy quên đi, nhưng là trong chớp mắt xuất hiện một nam tử, mang theo hai cái gia đình nam tử, đem nữ tử kia cứu, hơn nữa còn tàn nhẫn mà đánh tiểu thư mấy người, sau đó đại thiếu gia vừa vận trải qua hiện trường, ai biết dĩ nhiên cũng cho cái kia nam tử xa lạ đánh!"

Trong đó một cái da dẻ thiên đen người gầy chậm rãi nói rằng, phía trên Chu gia gia chủ Chu Thiên Tường cau mày lắng nghe.

"Nếu cũng đã điều tra đến loại này mức, làm sao hung thủ vẫn không có tìm sao?" Chu Thiên Tường lạnh lùng hỏi. Vừa nghĩ tới hiện tại chính mình đáng giá nhất chờ mong con lớn nhất bị đánh thành thái giám, đến bây giờ vẫn hôn mê bất tỉnh, hắn liền một trận oán hận.

"Chuyện này. . ."

"Nói!"

Người gầy suy nghĩ một chút vẫn là như thực chất bẩm báo: "Cái kia đã thương người nam tử xa lạ là ai vẫn không có điều tra ra được, thế nhưng cái kia

cùng tiểu thư sản sinh xung đột nữ tử nhưng tra ra rồi! Nàng bây giờ tại Mộ Dung gia!"

"Mộ Dung gia?"

Chu Thiên Tường sắc mặt càng thêm khó coi, nghiêng răng nghiêng lợi nói ra ba chữ sau không nói gì nữa.

Dưới đáy hai vị nam tử cũng không tiếp tục nói nữa, trong lúc nhất thời trong đại sảnh bầu không khí có chút quỷ dị.

"Bất nạt con gái của ta, ta nhìn! Nhưng là bây giờ đem ta con lớn nhất phế bỏ, lại đem con gái của ta làm mất tích! Thật sự rất tuyệt a! Nếu như vậy coi như là liều mạng ta Chu Thiên Tường cũng phải cùng người Mộ Dung gia đấu một trận!" Chu Thiên Tường lạnh giọng lầm bầm lầu bầu, lập tức nhìn dưới đáy hai người nói: "Nguyên Thiên người tiếp tục tìm tiểu thư mất tích. Nguyên Băng người cho ta giám thị đang ở Mộ Dung gia thiếu nữ kia, tìm một cơ hội bắt lấy nàng mang đến gặp ta! Đến mức Mộ Dung gia. . . ."

"Vâng! Lão gia!"

! !~

Vừa lên ngựa Trần Hữu Tài đều tại tính / trong điểm vượt qua, đến người ngược lại là có như vậy mấy cái, nhưng là Trần Hữu Tài đã không có hứng thú, tùy tiện ứng phó một người kinh doanh có lãi mấy chục vạn lượng bạc sau không khỏi đang suy nghĩ có muốn hay không thu hai cái đồ đệ đây?

"Hồ Tử, Báo Tử. . . Hai người các người đi vào!" Trần Hữu Tài la lớn.

"Công tử, ngài tìm chúng ta có chuyện gì không?"

"Là như vậy, các người biết, ta cái này điểm rất kiếm tiền, không khoa trương nói mỗi ngày kiếm cái mấy chục vạn lượng bạc không thành vấn đề! Nhưng là ta bây giờ không có thời gian tại đây làm cái này, hai người các người có hứng thú sao? Nếu là có hứng thú, ta có thể giáo hai người các người, sau đó sau đó các người đảm nhiệm đồ đệ của ta tới đón đãi khách nhân!" Trần Hữu Tài cười nói, vốn tưởng rằng hai người sẽ dễ dàng đồng ý, dù sao cũng là mấy chục vạn lượng bạc, liền tính không thể cho bọn hắn bao nhiêu, một ngày cho ba, năm ngàn hai vẫn là không thành vấn đề, như vậy mê hoặc không cần nói đối với hai tháng thu vào mới là mấy chục chiếc bạc gia đình mà nói, coi như là một ít công tử ca đều sẽ sản sinh hứng thú.

"Chuyện này. . ."

Ai biết hai người thậm chí có một ít chần chờ.

"Ừm?" Trần Hữu Tài có chút không vui hơi nhíu nhíu mày.

"Công tử, là như vậy, lần trước tại khu dân nghèo thấy công tử đại phát thần uy, rất lợi hại, ta cùng Báo Tử thì có một loại muốn cùng công tử tập võ kích động, hơn nữa ta cùng Báo Tử chỉ muốn ở tại công tử bên người, còn kiếm bao nhiêu tiền cũng không phải chúng ta muốn, chỉ cần đủ ăn đủ uống có thể nuôi sống trong nhà nhân là tốt rồi!" Hồ Tử có chút ngượng ngùng nói, trên thực tế từ lần kia bị Cổ Vũ thị vệ đã thương bọn họ cũng đã có cách suy nghĩ này, chỉ là không không ngại ngùng mở miệng.

Trần Hữu Tài trong mắt loé ra một tia dị thái, xem ra thật sự chính là coi thường hai người, người ta cũng giống như mình đều là có rộng lớn mục tiêu người, tại sao phải mình làm nô tài muốn tam thể tứ thiếp tranh Bá Thiên hạ liền không cho phép đừng người ta làm gia đình muốn học được cao cường võ công đây?

Không muốn làm Tướng Quân binh không phải hảo binh, tương tự không muốn nổi bật hơn mọi người gia đình không phải hảo gia đình, Trần Hữu Tài ngược lại là có chút thương thức hai người. Đồng thời trong lòng cũng có tính toán, nếu muốn phát triển được, ngoại trừ tự thân thực lực cường đại ở ngoài còn cần một ít sau lưng chống đỡ thế lực, hẳn Trần Hữu Tài không giống những công tử khác ca như thế phía sau có sẵn có thế lực lớn, hẳn cần chính mình bồi dưỡng, Báo Tử cùng Hồ Tử hai huynh đệ muốn Pháp Chính hảo nhắc nhở hắn.

"Công tử? Người tức giận?" Hồ Tử lo sợ tát mết mặt mày hỏi, rất sợ Trần Hữu Tài đối hai người sản sinh ấn tượng xấu.

"Ha ha. . . . Không có, muốn học võ đây là chuyện tốt! Chỉ là tu vũ một đường gian nan gian khổ rất nhiều, cứ thế mãi các người có thể tiếp tục kiên trì sao?" Trần Hữu Tài trầm giọng hỏi, trong lời nói nhiều hơn mấy phần nghiêm túc ý vị.

"Chúng ta có thể kiên trì!" Hai huynh đệ liếc mắt nhìn nhau, trên mặt không hèn mà cùng tránh qua kiên định mà thần sắc.

"Không xong, không xong. . . ."

Đột nhiên một cái thất kinh âm thanh truyền vào, Trần Hữu Tài mặt liền biến sắc, có chút ngạc nhiên, mụ nó, lẽ nào đã xảy ra chuyện gì?

Đang lúc này một người tuổi còn trẻ xông tới đi vào, chỉ thấy người trẻ tuổi kia tuổi chừng vì hai mươi tuổi, thậm chí còn không có, thân cao cùng mình gần như, dài đến vẻ mặt gian xảo, làm cho người ta cảm giác đầu tiên chính là gian trá giảo hoạt.

"Thế nào? Trường Xuân!" Thấy thoán người tiến vào Hồ Tử lớn tiếng hỏi.

Nguyên lai người trẻ tuổi này tên là Lưu Trường Xuân, là cùng Hồ Tử Báo Tử hai huynh đệ ở một cái ngõ bên trong chơi đùa từ nhỏ đến lớn đồng bọn.

"Nhanh. . . . Nhanh. . . Mau trở về!" Luru Trường Xuân một phát bắt được Hồ Tử cánh tay.

"Thế nào? Ngươi chậm một chút nói!" Báo Tử cũng là tiến lên cau mày nói rằng, hẳn có loại cảm giác, đó chính là có bất hảo sự xảy ra.

"Ngày hôm nay Mộ Thanh trên đường phố mua thức ăn, vốn là không cái gì, nhưng là kết quả bị một công tử ca coi trọng rồi! Không muốn cho Mộ Thanh làm hân đệ thập Tam Phòng tiểu thiếp! Mộ Thanh chết sống không đồng ý, vốn là cho rằng không có chuyện gì, ai biết cái kia âm hiểm tiểu nhân đi nhiên lên lút theo dõi Mộ Thanh đi tới nhà ngươi, sau đó lại dẫn theo một nhóm lớn chó săn, hiện tại vây quanh ở nhà ngươi, liền Chu thúc thúc đều bị đánh!"

Luru Trường Xuân nhanh chóng nói rằng, trong thanh âm tràn đầy sốt ruột về.

"Thảo!"

Hồ Tử tàn nhẫn mà mắng một tiếng, Báo Tử trên mặt cũng là tránh qua từng tia từng tia màu lạnh, lời Luru Trường Xuân tay liền muốn hướng về bên ngoài đi: "Đi, lão tử muốn sống bỏ tên súc sinh kia!"

"Công tử, trong nhà gặp phải chuyện! Ta cùng Báo Tử đi trước!" Hồ Tử vội vội vàng vàng hướng về Trần Hữu Tài nói rằng.

"Đồng thời đi! Ta ngược lại muốn xem xem là cái nào không có mặt dám bắt nạt ta Trần Hữu Tài người!" Trần Hữu Tài hơi nhú nhú mày nói rằng, nói trực tiếp trước tiên đi theo Báo Tử hai người mặt sau đi ra ngoài, mà Hồ Tử theo ở phía sau nhất thời một dòng nước âm xẹt qua trong lòng, không nói rõ được cũng không tả rõ được cảm động.

Có Trần Hữu Tài ra tay, hẳn sức lực rất đủ rất đủ, đầu tiên Trần Hữu Tài tự thân cường đại vũ lực, chính là cái kia rác rưởi chó săn nhiều hơn nữa thì thế nào? Tự nhiên một quyền phá chỉ! Lại một người là Trần Hữu Tài bối cảnh, nhìn như không hề bối cảnh cùng bọn hắn hầu như đều là gia đình, nhưng là người ta nhưng là Đại tiểu thư người yêu, có toàn bộ Mộ Dung gia ở phía sau chống đỡ lấy, to như vậy kinh thành có vài người dám đắc tội Mộ Dung gia?

Hồ Tử biết Trần Hữu Tài hoàn toàn không có cần thiết làm như vậy, thế nhưng như trước lựa chọn phiền phức, từ giờ khắc này hẳn đã tại trong lòng âm thầm thề, đời này kiếp này thề sống chết công hiến cho Trần Hữu Tài.

Bốn người vội vội vàng vàng đi ra khỏi kinh thành phồn hoa đường phố, hướng về chỗ thật xa mà đi, chậm rãi người dần dần thiếu, cuối cùng đi tới một cái cũ nát cái hẻm nhỏ!

Dọc theo đường đi mấy người đều không có mở miệng nói chuyện, trên mặt của mỗi người đều là sát khí tràn ngập, hận không thể có thể lập tức chạy đi!

Hồ Tử Báo Tử hai huynh đệ ở trong lòng cầu khẩn tuyệt đối không nên xảy ra chuyện gì, nếu không phải như vậy bọn họ không thể tha thứ chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Gia Cát Vân Thiên

"Cho ta đập!" Theo một cái kiêu ngạo âm thanh.

Nhất thời chu vi 'Đang đang' 'Àm' 'Oong oong' âm thanh tùy ý bồng bênh, cát đá tung toé, bụi bặm kích Dương!

Một toà tòa nhà lớn cứ như vậy tại là vài cái cảm trong tay côn bổng đao thương gia đình trong tay cấp tốc sụp đổ, tro bụi trung, chỉ thấy một cái che ngực người trung niên sắc mặt tái nhợt, từng giọt nước mắt trong suốt chậm rãi trượt xuống.

Nam nhi có lệ không nhẹ đạn, hướng chi là đã hơn năm mươi tuổi người trung niên, nhưng mà mắt thấy cuộc sống mình mấy chục năm nhà cũ khắp nơi trước mắt từng điểm từng điểm sụp đổ nhưng không thể ra sức, tuyệt vọng bất lực cảm giác ai có thể cảm nhận được đây?

Cho tới nay kiên cường nâng lên gia đình gánh nặng sống lưng tựa hồ trong nháy mắt này trở nên uổng lộn!

"Ô ô ô. . . Không muốn, không muốn. . . Chu mẫu thất thanh khóc rống, tóc tai bù xù, nếu không phải một bên Chu Mộ Thanh đỡ, phỏng chừng đã sớm xụi lơ trên đất.

Nhìn trước mắt một mảnh hỗn độn gạch đá ngói tiết, còn có cái kia từng cái từng cái đáng ghê tởm sắc mặt, Chu Mộ Thanh trong mắt tràn đầy oán hận

về, không hề có một tiếng động nước mất thủy đã che kín khuôn mặt.

Đột nhiên Chu Bảo Cường một trận mãnh liệt địa ho khan, lập tức một ngụm máu lớn phun ra ngoài, thoáng chốc sắc mặt có vẻ hơi trắng xám, đầu chàng văng hoa mắt không khỏi chậm rãi tồn ở trên mặt đất, mà dưới đầu của hắn phương nhưng là một bãi nhỏ máu tươi.

"Bảo Cường, Bảo Cường. . . . Ngươi làm sao vậy? Thiên sát. . . . Bảo Cường nếu là ngươi có cái gì chuyện bất trắc ta cũng không sống nữa. . . . Ô ô ô. . ." Chu mẫu lớn tiếng gào khóc, Chu Mộ Thanh cũng là ngồi chồm hổm trên mặt đất, khuôn mặt nhỏ trắng bệch, nhìn phụ thân hình dáng thê thảm, tâm cùng đao cắt như thế đau đớn.

Chu vì một ít vậy xem quê nhà hàng xóm nhanh chóng đi lên, từng cái từng cái khấp khuôn mặt là quan tâm về: "Bảo Cường, ngươi như thế nào?"

"Bảo Cường, ngươi hai con trai đây? Những này người đáng chết!"

! ! ~

Sau một lúc lâu, Chu Bảo Cường rốt cục ngẩng đầu lên, trong mắt là nông hồng tơ máu, khoe miệng là đỏ sẫm vết máu, trên mặt tái nhợt mang theo một ít bụi bặm, hắn miễn cưỡng cười khổ nói rằng: "Ha ha. . . Ta không sao, cảm tạ các ngươi!" Sau khi nói xong lại là nhìn về phía đám kia vẫn tại kiêu ngạo cười to, hung mãnh vậy vậy còn bỗng đập tường súc sinh môn, trong mắt một trận thê lương về.

"Ai! Nghiệp chướng a!"

Một ít vậy xem người không khỏi hít thở dài, có biện pháp gì đây? Cho dù trong lòng bọn hắn lại đồng tình Chu Bảo Cường một nhà, tại cảm tức này một đám người vô sỉ, nhưng là dù sao những người này là quý tộc, không phải là bọn hắn những này dân chúng bình thường có thể chọc được, huống chi những người này vừa nhìn đều là luyện gia đình, như bọn họ như vậy ăn lên đồn sào hạ đồn thường thường chịu đối hắn từ lại tại sao có thể là đối thủ.

"Bảo Cường, ngươi trước tiên không nên gấp gáp! Ta đã gọi Trường Xuân chạy đi trong thành tìm Hồ Tử cùng Báo Tử rồi!" Đột nhiên có một người trung niên lén lút nói rằng, âm thanh rất nhỏ, rất sợ bị người nghe thấy.

"Cái gì?"

Chu Bảo Cường trên mặt loé lên một tia chờ mong, tiện đà nhưng là sâu sắc địa lo lắng, coi như là chính mình hai con trai trở về thì thế nào? Lẽ nào có thể cũng phải quá những này súc sinh?

"Hắc Hắc. . . . Tiểu mỹ nhân, nghĩ rõ ràng không có? Ngươi không phải nói ngươi có gia, có cha mẹ không thể theo Thiếu gia ta sao? Hiện tại ta đã đem nhà ngươi đập phá, là không phải có thể yên tâm cùng ta đi đây?"

Đang lúc này người khởi xướng Gia Cát Vân Thiên đi tới, chỉ thấy hắn tướng mạo ngược lại là vô cùng đẹp trai, nhưng mà trên mặt cái kia chất đầy buồn nôn nụ cười khiến người ta nhìn đã ghê thở.

"Cút! Ngươi sẽ gặp báo ứng! Cho dù chết ta cũng sẽ không đáp ứng của ngươi!"

Chu Mộ Thanh nước mắt đều sắp khóc khô, tựa hồ đã đau đến cực hạn, trong thanh âm không có một tia cảm tình.

"Hừ! Hảo quật nha đầu, bất quá ta yêu thích, như vậy tài có mùi vị!" Gia Cát Vân Thiên cười nói, đưa tay liền hướng về Chu Mộ Thanh trên mặt sờ soạn, sau một khắc lại bị Chu Mộ Thanh tàn nhẫn mà xoa sạch.

"Thảo!"

Gia Cát Vân Thiên mặt liền biến sắc, có rất ít nữ nhân dám từ chối hắn, mà nữ nhân này năm lần bảy lượt khiêu chiến hắn kiên trì, trong mắt loé ra một tia hàn ý, đưa tay chính là một cái tát, Chu Mộ Thanh một giới nữ lưu vừa không có phòng bị dưới tình huống bị tàn nhẫn mà quạt một cái tát, nhất thời khoe miệng tràn ra máu tươi, chỉ là nàng không khóc, giống như là một con sói đói như thế Thị Huyết nhìn chăm chăm Gia Cát Vân Thiên!

"Súc sinh, ta và ngươi liều mạng!"

Đột nhiên Chu Bảo Cường từ trên mặt đất bò dậy, trực tiếp ôm lấy Gia Cát Vân Thiên, nếu không phải Gia Cát Vân Thiên phản ứng nhanh thiếu chút nữa đã bị lão già này đẩy ngã chống vó, tàn nhẫn mà hướng về lão già hoá trên lưng cho một thoáng, nhất thời Chu Bảo Cường như là chó chết như thế gục trên mặt đất, máu tươi lại là một bãi.

"Cha, cha. . . . Ngươi như thế nào?"

Chu Mộ Thanh sắc mặt càng thêm trắng xám, mau tới trước muốn đem phụ thân nâng dậy được.

Mà ở cái này trống rỗng, Chu mẫu cũng là điên cuồng hướng về Gia Cát Vân Thiên nhào tới, kết cục có thể tưởng tượng được ra, bị Gia Cát Vân Thiên tàn nhẫn mà đá gục trên mặt đất, toàn bộ mặt đều có tụ huyết chảy ra.

Nhìn hai bên từng người gục trên mặt đất chặt vật thê thảm cha mẹ, Chu Mộ Thanh tâm đều nát, nhưng là nhưng không hề biện pháp. . . .

"Như thế nào? Nghĩ kỹ chưa có? Tiểu mỹ nhân! Muốn là hắn vẫn đang do dự? Nói không chắc ta muốn hạ điểm mãnh liêu nga! Ha ha. . . Ngươi không

phải có gia có cha mẹ sao? Phòng ở ta có thể hủy đi, lẽ nào hai người này lão già ta còn có thể không bắt được sao?"

Gia Cát Vân Thiên âm hiểm cười, ngữ khí không vội không chậm, hẳn rất hưởng thụ loại này quá trình, đặc biệt là loại này đem mỹ nhân cha mẹ bức tử, cuối cùng còn có thể trên giường ngoạn cảm giác của nàng quá sung sướng. . . .

Không thể không nói Gia Cát Vân Thiên tâm lý trên có một loại biến thái!

"Người. . . ."

Nguyên bản trên mặt không có biểu tình gì khuôn mặt rất cực có từng tia từng tia sợ hãi, nàng làm sao có thể nhẫn tâm cha mẹ từ ở trước mặt mình đây? Cha mẹ muốn chết, nàng lấy cái gì hướng về hai cái ca ca giao cho?

"Không phải đáp ứng tên súc sinh này, ta Chu Bảo Cường liền tính dù chết cũng sẽ không nhìn con gái người bị tên súc sinh này chà đạp!"

Chu Bảo Cường chậm rãi từ trên mặt đất ngẩng đầu, tàn bạo nói đến.

"Lão già, thật hấn / mụ / nợ / thảo!"

Gia Cát Vân Thiên nổi giận đùng đùng một cước lại một cước hướng về Chu Bảo Cường trên lưng giẫm đi, mỗi một lần giẫm đi tới Chu Bảo Cường sẽ tàn nhẫn mà phun ra một ngụm máu tươi.

Chu Mộ Thanh đều sắp điên rồi, tan nát cõi lòng thành từng mảnh từng mảnh sau lại lần thứ hai ép thành bụi phấn, nước mắt bay tán loạn hóa thành mưa máu, nàng thật sự hảo muốn xông tới tàn nhẫn mà cắn xé tên súc sinh kia, nhưng là giờ này khắc này nàng nhưng không thể ra sức, hai cái tay bị hai cái gia đình gấu gao kéo lại, thế nào gãy dựa cũng không có thể thoát khỏi, chỉ có thể trơ mắt nhìn tuổi già cha già đang tiếp thu không phải người dân vật.

"Thực sự là súc sinh, lẽ nào người cũng chưa có cha mẹ, trong nhà cũng chưa có lão nhân!"

Rất cực có người mở miệng, mở miệng người chính là Lưu Trường Xuân phụ thân Lưu Đại Tráng.

"Tiện nô tài, người là ai, Thiếu gia ta đang dạy huấn nhân, lúc nào đến phiên người chen miệng vào?"

Gia Cát Vân Thiên vừa nghe đến âm thanh nhất thời giận tím mặt.

Tại Gia Cát Vân Thiên trong lòng, hẳn bắt nạt nhân chính là một loại chuyện cần làm, ai bảo những này tiện dân chỉ là bình minh bách tính, chỉ là nô tài đây? Nếu như vậy vậy thì đáng đời bị ức hiếp, bình thường chính mình ngoạn bắt diệt nhạc hồ lúc không ai dám lăm miệng, ngày hôm nay thậm chí có nhân không có mặt, trong lúc nhất thời trong lòng dấy lên một bãi lửa giận. Không khỏi bỏ lại Chu Bảo Cường, xoay người hướng về Lưu Đại Tráng đi đến.

Lưu Đại Tráng trên mặt loé lên một tia vẻ sợ hãi, vừa nãy là nhất thời tinh lực vọt lên, tài rống to trách cứ, hiện tại trong lòng tràn đầy hối hận, nhìn hướng về chính mình đi tới Gia Cát Vân Thiên hẳn sợ đến thân thể đều đang phát run

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Súc Sinh Không Bằng - Tàn Nhẫn Cực Điểm

Cùng lúc đó vừa nãy những này đập tường đập đồ vật, ngoạn bắt diệt nhạc hồ lũ chó săn từng cái từng cái cũng là hướng về Lưu Đại Tráng áp sát mà đi.

Những này lũ chó săn mỗi ngày liền theo Gia Cát Vân Thiên không lý tưởng, không thiếu ăn không thiếu uống, hơn nữa mỗi tháng bạc còn không thiếu, thoải mái hơn chính là ba ngày hai con theo Gia Cát Vân Thiên mặt sau cướp đảng hoàng phụ nữ, bắt nạt tầm thường bách tính, có đôi khi vận may tới, nói không chắc Gia Cát Vân Thiên ngoạn còn lại nữ nhân còn có thể thưởng bọn họ chơi một chút.

Gia Cát Vân Thiên chạy tới Lưu Đại Tráng trước mặt, mỉm cười nhìn Lưu Đại Tráng, trong chớp mắt sắc mặt phát lạnh, trực tiếp chính là một cước, đằng địa một thoáng Lưu Đại Tráng bị đá vào xa xa, ôm bụng dưới thống khổ thân / ngâm.

"Đại tráng, đại tráng. . . . Người như thế nào?"

Mấy cái cùng Lưu Đại Tráng quan hệ rất tốt hàng xóm mặt liền biến sắc, trực tiếp chạy đi tới đem Lưu Đại Tráng đỡ lên, nhìn Lưu Đại Tráng thống khổ

dáng vẻ, không khỏi tình lực bốc lên, quay về cách đó không xa Gia Cát Vân Thiên cảm tức: "Người tại sao phải vô cớ đánh người? Quý tộc liền có thể như vậy bắt nạt người sao?"

"Mấy cái tiện dân dĩ nhiên như vậy nói chuyện cùng ta, hảo. . . . Hảo. . . Hảo. . ." Gia Cát Vân Thiên hỏa khí trùng thiên, giận dữ cười, quay về phía sau mấy cái chó săn hô to một tiếng: "Đều hẩn / mụ / cho ta chiếu tử bên trong đánh, xảy ra chuyện ta lộn tới!"

Kèm theo thanh âm của hẩn, trực tiếp xông lên vài cái thân cao Mã đại hẩn tử, từng cái từng cái trên mặt là trêu tức nụ cười, không có một chút nào phí lời, quay về vừa nãy mấy người chính là dừng lại : một trận mãnh liệt địa quyền đâm cước đá.

Gia Cát Vân Thiên cười đắc ý tiếu, lại một lần nữa trở lại Chu Bảo Cường bên này, một cái từ phía sau lưng kéo lên Chu Bảo Cường, cười gằn quay về một bên điên cuồng găm rú Chu Mộ Thanh nói rằng: "Này lão già liền ở trên tay ta đây! Hắc Hắc. . . . Ta bây giờ thay đổi chủ ý! Ta không muốn đem người mang về chơi, ta hẩn / mụ / tựa như tại này đưa người đùa chơi chết!"

Gia Cát Vân Thiên khắp khuôn mặt là cười đậm đắng, trong lòng của hẩn hoàn toàn biến thái, hẩn yêu thích hết thảy đâm chọc, trước đây thời điểm, Gia Cát Vân Thiên cũng thích cùng chính mình gia đình cùng nhau chơi đùa cùng một người phụ nữ thậm chí điên cuồng găm lên những này bị nàng đùa bỡn quá nữ nhân hạ / thể, mãi đến tận phía dưới một mảnh hỗn độn. . . .

Những này biến thái ngoạn pháp là hẩn tìm kiếm kích thích bản nguyên, giờ này khắc này, nhìn Chu Mộ Thanh cái kia kêu lên thê lương thảm thiết đáng vẻ, không khỏi nghĩ đến nếu như tại này trước mặt mọi người cùng cái này mỹ lệ khiến người ta nghẹt thở cô nàng chơi một chút vậy nên là cỡ nào tươi đẹp một chuyện.

"Súc sinh, người sẽ gặp báo ứng!"

Chu Bảo Cường nộ hai mắt đỏ lòm nhìn chăm chăm, nếu như ánh mắt có thể giết chết nhân, lúc này Gia Cát Vân Thiên đã sớm chết không kịp ngáp.

Tàn nhẫn mà một cái liên quan máu tươi nướn bọt nhất thiết thực thực phún rơi vào Gia Cát Vân Thiên trên mặt.

Gia Cát Vân Thiên tấm kia nguyên bản anh tuấn dị thường mặt tại trong nháy mắt trở nên âm u khủng bố, sau một khắc, vô cùng vô tận lòng bàn tay một thoáng lại một thoáng hướng về Chu Bảo Cường trên mặt phiến đi, âm thanh lạnh lạnh vang dội, nghe được người chung quanh ứa ra mồ hôi.

"Không muốn đánh, không muốn đánh. . . . Van cầu người không lại muốn đánh!"

Chu Mộ Thanh như người điên như thế gầy gầy, gào khóc, trong thanh âm tuyệt vọng khiến người ta nghe xong lòng chua xót, mãnh liệt địa giãy dụa lại bị hoàn toàn khống chế ở tại hai cái chó săn trong tay, hai con trắng như tuyết đẹp đẽ cánh tay theo giãy dụa xuất hiện đạo đạo vết máu.

"Một ngày nào đó người sẽ chết. . . . rất thảm, chết rồi. . . . cũng muốn hạ mười tám tầng Địa ngục, người cái nên bầm thây vạn đoạn súc. . . . Súc sinh! ! !"

Chu Bảo Cường hí lên gào thét, nguyên bản gầy gò khuôn mặt tụ huyết liên miên, trong nháy mắt đã cùng đầu heo như thế to nhỏ, thùng đều sắp không nhìn ra bộ dáng lúc trước.

"Thao / người / mụ, trả lại hẩn / mụ / mẹ lão tử!"

Gia Cát Vân Thiên càng lớn càng ngày khí, không khỏi tàn nhẫn mà ngắt lấy Gia Cát Vân Thiên cái cổ rồng giận: "Người / hẩn / mụ không phải có thể gọi có thể gọi có thể mẹ lão tử sao? Lại gọi a! Gọi a!"

"Van cầu người. . . . Van cầu người thả ta cha, thả ta cha đi! Ta cái gì đều nguyện ý làm, nguyện ý làm!" Chu Mộ Thanh thì thào gào khóc, âm thanh đã không có vừa nãy đại, trong đôi mắt không có một tia sinh mệnh khí tức, vô thần trong tròng mắt đen là vô tận tử khí.

Mẹ đã hôn mê ở bên cạnh, phụ thân chính đang chịu đựng to lớn thống khổ, tim như bị đao cắt giống như thống khổ ai có thể hiểu rõ? Tàn nhẫn đao máu từng chút từng chút cắt phá trái tim của nàng, máu tươi chậm rãi chảy ra, co quắp đau đớn cảm giác làm cho nàng không thể hô hấp, như vậy tàn khốc dầy vò rốt cục phá hủy nàng điểm máu chốt, chỉ cần có thể cứu phụ thân cùng mẹ nàng cái gì đều nguyện ý làm!

Hẩn phải chết quyết tâm đã quyết định, cứu cha mẹ sau nàng Chu Mộ Thanh không còn mặt mũi đối nhân sinh, chắc chắn lấy chết rồi giải, nhưng trước mặt cái này liên súc sinh cũng không bằng ác ma nàng sẽ không bỏ qua, Chu Mộ Thanh lạnh lùng nhìn chăm chăm xa xa Gia Cát Vân Thiên mặt, trong mắt màu đen trung là vô tận lạnh giá, tựa như đến từ Cửu U hàn băng, nàng phải đem bộ dáng của hẩn sâu sắc địa khắc ở trong đầu, coi như là hóa thành ác quỷ cũng muốn báo huyết hải thâm cừu.

"Hắc Hắc. . . . Cái gì đều nguyện ý làm?" Gia Cát Vân Thiên trên mặt tránh qua tà ác cười đậm đắng.

Chu Mộ Thanh như là đầu gỗ như thế gập đầu.

"Rất tốt, sớm như vậy nghe lời không phải sẽ không chịu khổ nhiều như vậy? Cần gì chứ!" Gia Cát Vân Thiên sờ sờ khóe miệng lập tức lại nói: "Cởi quần áo đi! Ngày hôm nay Thiếu gia ta hữu tâm tình muốn ngay chỗ này làm / người!"

"Người. . . ."

Dù là Chu Mộ Thanh tâm đã chết, ôm hẩn phải chết quyết tâm cứu cha mẹ, lúc này nghe được cái này không bằng cảm thú lời nói cũng không nhận được

run rẩy thân.

"Ta / thảo, Thiếu gia càng lúc càng biết chơi, xinh đẹp như vậy tiểu mỹ nhân, khi đình đám đông dưới còi sạch quần áo quyết trừ đại cái mông bị Thiếu gia làm khẳng định có làm đau!"

"Đúng vậy! Ta đều nhanh không chịu nổi rồi! Mụ nó, nói không chắc đợi lát nữa Thiếu gia có thể thưởng chúng ta đây!"

Có kỳ chủ nhân tất có chó săn, Gia Cát Vân Thiên đều như vậy, hán những này chó săn có thể hảo đi nơi nào? Nghe được Gia Cát Vân Thiên ngôn ngữ như vậy dĩ nhiên từng cái từng cái toàn bộ đều âm thầm nở nụ cười, trong mắt cái kia biến thành thực chất hào quang đều sắp đem Chu Mộ Thanh quần áo cời hết.

"Thảo! Lão tử nhện không được, gấp gỡ súc sinh, chưa từng thấy như thế súc sinh, này mụ nó vẫn là người sao?"

"Lão già ta đều nhìn không được, chuyện này quả thật là tại làm bậy a! Quý tộc cũng không có thể như vậy a!"

"Cùng bọn hán liều mạng!"

"Đúng! Liều mạng!"

Rốt cục những này vây xem hàng xóm láng giềng cũng nhìn không được nữa, từng cái từng cái căn phần súc sô, cuốn lên tay áo liền muốn hướng về bên này vọt tới.

Nhưng mà đáng thương, Gia Cát Vân Thiên lần này là có chuẩn bị mà đến, mười vài cái cầm trong tay còn bông chó săn, tuy rằng những tên phế vật này thực lực không kiểu gì, thế nhưng so với những này quanh năm ăn đói mặc rách hán tử lão nhân vẫn là tốt hơn rất nhiều, hơn nữa có vũ khí, rất dễ dàng địa liền đem một nhóm nỗ lực tạo phản người giáo huấn một trận.

Chu vi tất cả đều là nằm trên mặt đất thân / ngâm người, lại sau này diện là từng cái từng cái tràn ngập tức giận nhưng giận mà không dám nói gì phụ nữ tiểu hài, trung gian nhưng là Gia Cát Vân Thiên cùng Chu Mộ Thanh người một nhà.

"Thao / người muội, người / hán / mụ chơi ta!"

Nhìn Chu Mộ Thanh do dự thần sắc, Gia Cát Vân Thiên lại là tàn nhẫn mà hướng về trên đất Chu Bảo Cường đạp một chân.

"Phốc thử!"

Một ngụm máu lớn văng hơn nửa mét.

"Ta đáp ứng, đáp ứng, cái gì đều đáp ứng!"

Chu Mộ Thanh rốt cục triệt để bồn tan vỡ, nước mắt trung đều có như vậy một tia huyết sắc, cắn chặt chính mình đầu lưỡi, máu tươi nhiều tia từ khóe miệng chảy ra.

"Cạc cạc. . . . Nếu như vậy vậy thì chính mình cỡi quần áo đi! Cỡi quần áo sẽ chứ?" Gia Cát Vân Thiên kiêu ngạo ngông cuồng cười lớn.

Nhưng vào lúc này khí trời đột nhiên từ vừa nãy dương Quang minh mị trở nên có chút âm trầm!

Chu Mộ Thanh mang trên mặt quỷ dị tiếu, chậm rãi giơ cánh tay lên từng điểm từng điểm mở ra chính mình cái kia đã bị máu tươi thấm ướt quần áo, chu vi một mảnh lặng lẽ, không ai lên tiếng, mọi người đều tại nhìn chăm chú vào cái này bị bức ép đến loại mức độ này nữ hài.

"Ha ha. . . ."

Gia Cát Vân Thiên cùng hán lũ chó săn cất tiếng cười to, đáng ghê tởm sắc mặt vặn vẹo lại vặn vẹo.

"Dừng tay!"

Ngay Chu Mộ Thanh thoát xong mặt trên áo khoác lộ ra trắng nõn vai lúc nào cũng một cái phần nộ tiếng gào phá vỡ nguyên bản cục diện!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Đúng Lúc Chạy Tới

Kèm theo tiếng rống giận dữ, chỉ thấy vài đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện ở trước mắt, như là phi bình thường chạy tới.

Trần Hữu Tài mấy người rút cục chạy đến!

Gia Cát Vân Thiên vừa nhìn thấy đến bốn người, hai cái nhỏ gầy tũ, còn có hai cái cường tráng thanh niên, thế nhưng trên tay cái gì đều không có, hơn nữa cũng chỉ có bốn người, không khỏi cười gằn hô lớn: "Cho ta đem này mấy cái tiểu đả chủng bắt, thảo, dám phá hoại Thiêu gia ta hứng thú!"

"Là "

Một tiếng quát lớn, lập tức chừng mười cái gia đình tay cầm côn bổng trên mặt mang theo cân nhắc nộ cười hướng về Trần Hữu Tài mấy người xông tới.

"Hừ! Chu Mộ Thanh, không nên nghĩ có người có thể cứu ngươi, cho ta kế tục thoát, không nữa thoát, Thiêu gia ta đánh chết lão già này!" Gia Cát Vân Thiên lớn tiếng rống giận, một bên gào thét một bên tàn nhẫn mà giẫm dưới chân Chu Bảo Cường.

"Rác rưởi, ta liều mạng với ngươi!"

Xa xa Hồ Từ con mắt đỏ chót đỏ chót, giống như là dã thú như thế tàn ra hung ác khí tức cuồng bạo, phụ thân hổ huyết giãy dựa trên mặt đất hô hấp khó khăn thân ảnh, cách đó không xa mẹ hôn trên mặt đất không biết sinh tử đáng về, còn có muội muội ánh mắt ngây ra từng điểm từng điểm bị bức ép còi y phục của mình.

Hồ Từ chỉ cảm thấy từng cỗ từng cỗ sát khí xông lên đầu!

Nghĩ đến những thứ này hàng năm bước cha mẹ là thế nào dựa vào cái kia cần lao hai tay dưỡng dục bọn họ, mà bây giờ lại chịu thế nào cực khổ! Hồ Từ cùng Báo Từ hai huynh đệ chính là một trận cát thịt giống như thống khổ.

Trần Hữu Tài sắc mặt cũng là lạnh giá dọa người, quá thể thảm, liên tính là một cái người ngoài cuộc nhìn thấy cảnh tượng như vậy cũng không khỏi tức giận trùng thiên, đập nhân phòng ốc, đã thương người cha mẹ, bức người thân muội, này đặt ở ai trên người ai có thể bình tĩnh, cho nên nhìn thấy hai huynh đệ như là điên rồi như thế chiến đấu, hẳn rất lý giải!

"Hồ Từ, Báo Từ, còn có Trường Xuân, các ngươi đi xem xem bá phụ bá mẫu bọn họ như thế nào, những tên phế vật này liền giao cho ta!" Trần Hữu Tài hét lớn một tiếng, trong nháy mắt, cái kia Vô Giả Tử cấp thực lực bại lộ triệt triệt dễ dễ, cả người bỗng nhiên tàn mất ra mạnh mẽ khí thế, hai con cường tráng cánh tay giống như là hai cái thiết cô như thế điên cuồng hướng về trước mặt vây quanh mấy cái rác rưởi đánh tới.

"Àm!"

"Răng rắc!"

Một cái mộc côn tàn nhẫn mà nện ở Trần Hữu Tài trên lưng, nhưng mà Trần Hữu Tài ngay cả sắc mặt cũng không có thay đổi, chỉ nghe được một tiếng vang giòn, cái kia mộc côn ở một cái gia đình sợ hãi dưới con mắt trực tiếp gãy thành hai nửa, lập tức không đợi đến hắn chạy trốn, chính là một bàn tay lớn như là điều hầu nắm bắt con gà con bình thường một cái lôi cổ của hắn, sau một khắc, chỉ cảm thấy nơi cổ bị chấm chủ địa bóp lấy không thể hô hấp, tiện đà chính là mất tối sầm lại, cái cổ mềm nhũn chết không kịp ngáp.

Thấy Trần Hữu Tài hung mãnh như vậy, mấy khác nhân hơi sợ.

"Không cần sợ hãi! Hắn chỉ có một người, chúng ta cùng tiến lên!" Kèm theo tiếng gào, lại là mấy cái không sợ chết gia đình thao côn bổng, nhắm mắt lại hướng về Trần Hữu Tài vọt tới, Trần Hữu Tài trên mặt tránh qua từng tia từng tia miệt thị mỉm cười, cùng lúc đó, toàn bộ thân hình đột nhiên trở nên hư huyền, chỉ thấy một đạo hư hoàng mà qua tàn ảnh, sau một khắc chỉ nghe thấy vài tiếng thảm liệt thân / ngâm, ba cái gia đình thậm chí liền Trần Hữu Tài làm sao ra tay cũng không có nhìn thấy đã bị một cước đá bay!

"Thao / ngươi / muội, không phải kêu ngao sao? Tại hắn / muội / đến a!"

Trần Hữu Tài nổi giận rống lớn đạo, nhìn chu vi nằm nhiều như vậy người vô tội, nổi giận tâm tình vẫn nằm ở trong lòng, hẳn Trần Hữu Tài liên tính lại công tử bột cũng chỉ sẽ bắt nạt những công tử kia ca cái gì, đối với tay không tác sát dân chúng ra tay quả thực chính là súc sinh không bằng.

"Ngươi. . . . Ngươi. . ."

Trước mặt vẫn có ba, bốn người, nhìn Trần Hữu Tài từng bước từng bước áp sát, chỉ cảm thấy trái tim đều muốn nhảy ra ngoài, không khỏi hướng về mặt sau thối lui.

"Ngươi cái gì ngươi? Thao!"

Trần Hữu Tài trầm giọng mắng, cùng lúc đó, tốc độ tăng nhanh, một giây sau đã bắt nạt thân mà gần, vuron tay trái ra như tia chớp tốc độ trực tiếp nắm lấy bả vai của đối phương, một cái tay khác nhanh chóng phiến ra, chỉ nghe thấy Ba Ba Ba lạnh lạnh âm thanh, tại Trần Hữu Tài cái kia thiết bản bình thường cứng rắn bàn tay lớn hạ, cái nhà kia đình khuôn mặt cấp tốc sưng lên lên.

Trần Hữu Tài hung mãnh như vậy, không chỉ gây sợ hãi cho còn lại mấy cái gia đình, càng làm cho chu vi một đám lo lắng vây xem quần chúng tròn tròn mắt, thật sự là quá nóng nảy, Trần Hữu Tài mới ra xuất hiện thời điểm, bọn họ là tiếc hận, dù sao Trần Hữu Tài còn trẻ như vậy, hơn nữa ngoại hình xem ra cũng không cao to lắm cường tráng, lại làm sao có khả năng đối phó được Gia Cát Vân Thiên dẫn đến những này rác rưởi đây?

Nhưng là xem đến lúc này bọn họ nhưng đột nhiên phát hiện, nguyên lai người trẻ tuổi này lợi hại như vậy, không khỏi miệng lớn háp lãnh khí, tâm tình kích động, lập tức cũng lại không chế không được hưng phấn mà tâm tình, có nhịp điệu rống lớn nói: "Đánh! Tàn nhẫn mà đánh! Đánh chết đám súc sinh này!"

"Mộ Thanh, người như thế nào? Ta là ca ca a!"

Báo Tử chạy tới Chu Mộ Thanh trước mặt, Chu Mộ Thanh chút nào không có phản ứng, như cũ là không hề có một tiếng động nước mắt thủy cùng cái kia chậm chậm cởi quần áo tốc độ.

Báo Tử nhìn thấy này một trận lòng chua xót, hai cái tay chăm chú địa nắm lấy Chu Mộ Thanh, một tay lấy nàng kéo vào trong lòng: "Thật có lỗi, thật có lỗi! Là ca ca vô dụng, vô dụng. . . ."

"Ca. . . . Ô ô ô. . . ." Chu Mộ Thanh rốt cục ôm lấy Báo Tử, oan ức nước mắt thủy mãnh liệt phồn thịnh, hai huynh muội khóc thành một đoàn.

Xa xa Hồ Tử nâng dậy trên đất Chu Báo Cường, ai biết vẫn không có nâng dậy đến, phía sau lưng đột nhiên bị đột nhiên một đòn, nguyên lai là Gia Cát Vân Thiên!

"Rác rưởi! Lão từ ngày hôm nay muốn sống bỏ người!"

Hồ Tử tròn mắt nhìn chăm chăm, xoay người lại, trong mắt là mơ hồ nước mắt, phụ thân bị đánh cho quá thảm, thù này không báo không đội trời chung!

"Hừ! Người có cái kia báo thù bản lĩnh sao? Tien dân!"

Gia Cát Vân Thiên khinh thường nói, lập tức trước tiên ra tay, một con đại nắm đấm bỗng nhiên hướng về Hồ Tử đầu oanh đến, Hồ Tử mặt liền biến sắc khăn trương né tránh, nhưng mà tốc độ nhưng không đủ nhanh, tuy rằng trốn đi đâu, nhưng là một quyền kia vẫn là chặt chẽ vững vàng oanh trên bờ vai, kèm theo đau đớn kịch liệt Hồ Tử thân thể thoáng uốn lượn.

"Hừ! Từ tien dân, Vô Giả đều không phải còn dám tới khiêu khích ta!" Gia Cát Vân Thiên kiêu ngạo hừ lạnh một tiếng, cùng lúc đó một cước đá ra, mục tiêu chính là Hồ Tử đầu.

Nhưng mà lẽ ra nên xuất hiện bề đầu chảy máu chưa từng xuất hiện, bởi vì lúc này Trần Hữu Tài đã xuất hiện, chỉ thấy hần một phát bắt được Gia Cát Vân Thiên con kia sắp đá đến Hồ Tử chân!

"Vô Giả Nhị cấp rất cường đại sao?" Trần Hữu Tài thân nhiên nói, Gia Cát Vân Thiên sắc mặt kịch biến, đối phương mang đến cho hần một cảm giác thật không tốt, không đợi đến hần mở miệng, Trần Hữu Tài đã có động tác, nắm lấy Gia Cát Vân Thiên cái tay kia mạnh mẽ vừa dùng lực, Gia Cát Vân Thiên thân thể nhất thời bay lên, không hề bắt ngờ bị hất tung ở mặt đất.

Rất dung vu từ trên mặt đất bò dậy, chỉ cảm thấy ngực nóng rất đau.

"Tien dân, người lại dám đánh ta, người biết ta là ai không?" Gia Cát Vân Thiên dữ tợn sắc mặt lớn tiếng gầm rú, vẫn như cũ kiêu ngạo như vậy.

Trần Hữu Tài khẽ cau mày, làm sao thế giới này góc × nhiều như thế? Không khỏi trong mắt loé ra một tia hàn quang, thân hình lóe lên, trong nháy mắt đứng ở Gia Cát Vân Thiên trước mặt cười hỏi: "Người là ai a? Nói nghe một chút!"

Ngữ khí bình thản nhu hòa, giống như là hơn hai cái năm chưa chắc bạn cũ như thế, nụ cười như vậy ánh mặt trời xán lạn, chút nào không nhìn ra nằm ở nỗi giận trung.

"Ta là Gia Cát Vân Thiên, Gia Cát Phong Minh là ta biểu ca!" Gia Cát Vân Thiên hơi có chút bình tĩnh nói, trầm nghĩ nói chỉ cần là ở kinh thành người có vài người dám đắc tội Gia Cát gia.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 71: Ngoài Dự Đoán

"Gia Cát Phong Minh?"

Trần Hữu Tài trên mặt ý cười càng nồng, mụ nó, vận khí đúng là tốt, Gia Cát Phong Minh cái kia cá lớn vẫn không giải quyết ni, này lại đi ra một cái cá nhỏ, Hắc Hắc. . . . Nếu như vậy liền ngay cả đồng thời giải quyết đi!

"Công tử!"

Lúc này Báo Tử đã đi tới, mà bên cạnh hắn đứng chính là Chu Mộ Thanh, Chu Mộ Thanh chăm chú địa nhìn chăm chăm phía trước Gia Cát Vân Thiên, trong mắt là cừu hận đến mức tận cùng Thị Huyết hào quang, muốn không phải bởi vì Báo Tử lôi kéo năng phòng chừng đã xông lên liều mạng.

"Thế nào!"

"Công tử, hần là Gia Cát gia người, chúng ta không đắc tội được!" Báo Tử nghiêng rằng nghiêng lợi bỏ ra những lời nói này, sắc mặt một trận âm trầm lại là một trận lòng chua xót, không phải là không muốn báo thù, hần hận không thể giờ này khắc này liền đem Gia Cát Vân Thiên chặt thành từng khối từng khối đi cho chó ăn, nhưng là hần không có thực lực này làm như vậy, hay là Trần Hữu Tài có, nhưng là hần có thể làm cho Trần Hữu Tài vì huynh đệ bọn họ hai đắc tội Gia Cát gia sao?

Có thể có một ngày lên lút theo sát ở cái này rác rưởi mặt sau đem hần giết chết mới là chính xác phương pháp, chỉ ít sẽ không liên lụy đến những người khác.

"Ha ha ha. . . Biết ta là Gia Cát gia người, cạc cạc. . . . Tiểu tử, ngươi vẫn tính so sánh với có nhân lực! Nếu không ngươi đưa ngươi muối muối hiến cho ta đi! Ta tha thứ ngươi vừa này bắt kính!"

Báo Tử âm thanh tuy rằng rất nhỏ, nhưng vẫn là bị Gia Cát Vân Thiên nghe thấy được, lập tức một trận ngông cuồng cười to, trước đó như vậy nhiều tia lo lắng không còn tồn tại, nghĩ đến chính mình nhưng là Gia Cát người của gia tộc, có thân phận này tại ai dám nắm chính mình thế nào? Không khỏi lại một lần nữa trở nên kiêu ngạo.

"Ngươi. . . ."

Báo Tử chăm chú lôi muối muối tay, tàn nhẫn mà cắn răng, máu tươi bắt tri bắt giác đều chảy ra, Trần Hữu Tài đã giúp bọn họ nhiều như vậy, vô luận nói như thế nào hần cũng không muốn lại kéo Trần Hữu Tài hạ thủy rồi!

Bên cạnh Hồ Tử cũng là lẳng lặng đứng ở nơi đó, chu phụ cùng Chu mẫu đã bị hần đưa đi tìm lang trung, giờ này khắc này tâm tình của hần cùng Báo Tử giống nhau như đúc, một mặt muốn đem Gia Cát Vân Thiên ngàn đao băm thây, về mặt khác lại không muốn hại Trần Hữu Tài, loại phức tạp kia xoắn xuýt tâm tình đau hần dữ tợn khuôn mặt.

"Ngươi cái gì ngươi? Hừ! Nếu không muốn dâng ra muối muối, cái kia Thiếu gia ta liền đi rồi! Hắc Hắc. . . . Ngày hôm nay cũng chơi đủ rồi!" Gia Cát Vân Thiên đầu tiên là quay về Báo Tử hừ lạnh một tiếng lập tức cười nói, trong thanh âm tràn đầy ung dung, thế nhưng trong lòng của hần cũng không phải là rất dễ dàng, dù sao hiện tại hần còn có như vậy một ít nguy hiểm, cho nên 36 Kế tẩu vi thượng sách, muốn thực sự là dồn ép đến nóng nảy những hương ba lão này nói không chắc thật sự sẽ gặp phiền phức, Gia Cát Vân Thiên cũng không phải người ngu, tình thế không đúng trực tiếp đã nghĩ tránh đi.

Người chung quanh từng cái từng cái lộ tàn nhẫn mà nhìn chăm chăm Gia Cát Vân Thiên, thế nhưng không có một người dám mở miệng, loại thâm nhập kia cốt tủy bình dân cùng trong quý tộc địa vị chênh lệch tư tưởng để bọn hần cho dù ở vào nỗi giận biên giới, cũng không có ai dám lên trước ngăn cản, chỉ có thể tro mắt nhìn sắp phải đi đi Gia Cát Vân Thiên.

Gia Cát Vân Thiên xoay người sang chỗ khác, trên mặt tránh qua từng tia từng tia khinh miệt nụ cười, tiện dân chính là tiện dân, vĩnh viễn như vậy dè tiện.

"Tắm tã. . . . Xoay người chuyển ngược lại là rất nhanh, nhưng là ta đồng ý cho ngươi đi rồi chưa?"

Đột nhiên Trần Hữu Tài mở miệng rồi!

Trần Hữu Tài mở miệng trực tiếp để mọi người đại hạ con mắt, những người vây xem kia, thậm chí là Hồ Tử Báo Tử hai huynh đệ thấy Trần Hữu Tài lẳng lặng đứng ở đó không nói chuyện cho là hần đã mặc hứa Gia Cát Vân Thiên đi, ai biết. . .

"Ngươi!"

Gia Cát Vân Thiên trên mặt lộ lên một tia tức giận vẻ, không khỏi xoay người lại: "Ngươi thật sự không sợ Gia Cát gia lửa giận?"

Trần Hữu Tài không có trả lời, mà là từng bước từng bước hướng về Gia Cát Vân Thiên trước mặt đi đến, mãi đến tận bắt nạt thân mà gần.

"Ngươi muốn làm cái gì?"

Gia Cát Vân Thiên rốt cục có như vậy một chút sợ hãi, bởi vì hần tại Trần Hữu Tài trong mắt không nhìn tới một tia lo lắng do dự, có dĩ nhiên là Mạc Danh trên tức về.

"Thao / ngươi / muối!"

Nguyên bản ánh mặt trời xán lạn Trần Hữu Tài trong chớp mắt làm khó dễ, hướng về phía Gia Cát Vân Thiên cái kia đẹp trai mặt bên cạnh chính là tàn nhẫn mà phiến đi, Ba ba âm thanh truyền khắp bốn phía, kinh hãi ở đây mọi người.

Gia Cát Vân Thiên căn bản không nghĩ tới Trần Hữu Tài dĩ nhiên không nói hai lời liền trực tiếp động thủ, trong lúc nhất thời không có phản ứng lại đã liên tục đã trúng vẫn mấy cái lòng bàn tay, trắng nõn trên gương mặt nhất thời xuất hiện màu đỏ như máu đầu tay, khóe miệng chu vi tràn đầy máu tươi, môi đều lật lên, mãnh liệt địa đau đớn cảm giác kích thích hần giọt nước mắt ào ào ào hạ xuống.

"Ha ha. . . . Ngươi nói muốn ta làm cái gì?"

Trần Hữu Tài ha ha nở nụ cười, hơi nhú nhú mày.

"Ngươi người điên này! Ngươi nhất định phải chết, cả nhà ngươi đều chết chắc,ahaha. . . . Dám đánh ta, dám đánh ta, ta Đại bá Gia Cát Vũ, biểu ca ta Gia Cát Phong Minh. . . . Ha ha. . . . Ta Gia Cát Vân Thiên ở kinh thành ai dám động? Đến lúc đó ta muốn dùng thủ đoạn tàn nhẫn nhất đưa ngươi lột da rút gân, ép thành thịt nát!" Gia Cát Vân Thiên bói rồi vài giây chuông tài phản ứng lại, trực tiếp chính là điên cuồng khóc lớn cười lớn, như là người điên như thế, trong miệng máu tươi văng Trần Hữu Tài một mặt đều là!

Hồ Tử cùng Báo Tử cùng với Chu Mộ Thanh bọn người là có chút bận tâm nhìn Trần Hữu Tài, đồng thời trong mắt kèm theo cảm động, lần này Trần Hữu Tài vì bọn hắn ra mặt thật sự khả năng tiêu ra đại họa, thậm chí liền Mộ Dung gia đều không bảo hộ được!

"Không được, ta phải đến giúp công tử!" Báo Tử trực tiếp muốn xông tới.

Hồ Tử một phát bắt được hắn: "Đừng đi, nên phát sinh đã xảy ra, vô dụng!"

"Ngược lại công tử đã như vậy, chúng ta cũng liều mạng, cùng lắm thì cùng gia hỏa này đồng quy vu tận!" Báo Tử kiên định mà đi nói rằng.

Hồ Tử gạt đầu một cái, Báo Tử nói địa rất có đạo lý, lấy Gia Cát gia tỳ vết tất báo quen thuộc, Trần Hữu Tài quăng Gia Cát Vân Thiên mấy lòng bàn tay, hiện tại làm sao bỏ cứu đều vô dụng, nếu như vậy còn không bằng đem hắn ngàn đao băm thây!

"Ca! Các ngươi vẫn vậy đi!" Chu Mộ Thanh nhưng là kéo lại hai người tay, nàng đang chờ Trần Hữu Tài đón lấy cách làm, hắn hai cái ca ca đi tới cũng chỉ là đồ thêm phiền phức thôi!

"Gia Cát gia? Rất thần kỳ sao? Ngươi phế vật kia ca ca Gia Cát Phong Minh sau hơn hai mươi ngày nữa ta tự nhiên sẽ hảo hảo thu thập! Về phần ngươi, Hắc Hắc. . . . Ngươi cho rằng còn có cơ hội dẫn vật ta sao? Ép thành thịt nát? Đề nghị này giống như rất tốt!"

Trần Hữu Tài nhếch miệng cười nói, hàm răng trắng nõn dưới ánh mặt trời tản ra bạch sâm hàn quang, xem Gia Cát Vân Thiên lạnh cả tim, dĩ nhiên là câu nói tài kia! Gia Cát Vân Thiên tâm đầu nguội, liên quan với Trần Hữu Tài sự hắn biết rõ, những năm gần đây duy nhất có thể làm cho biểu ca bại lui chính là cái thứ ở trong truyền thuyết câu nói tài, hắn không phải chỉ có thể làm thơ không có vũ lực sao? Làm sao hiện tại?

Gia Cát Vân Thiên sợ hãi vạn phần, mới vừa rồi còn kiêu ngạo vô hạn, tràn ngập tự tin, chớp giây trong lúc đó đã sợ sệt thân thể run rẩy!

"Làm sao? Sợ?" Trần Hữu Tài xem thường nói một câu, vừa dứt lời, nhắc chân chính là một cước, Gia Cát Vân Thiên mưu toan chống lại, nhưng là hắn Vô Giả Nhị cấp, hơn nữa còn là trường kỳ dùng linh đan diệu dược mạnh mẽ cứng rắn nâng lên Vô Giả Nhị cấp làm sao có thể cùng Trần Hữu Tài so với?

Hai con chân trên không trung gặp nhau đan xen! Răng rắc, nhất thời lạnh lạnh xương nứt sinh như u tĩnh trong rừng núi chùa miếu tiếng chuông đập vào trái tim tất cả mọi người linh!

"A a a. . . ."

Kèm theo như giết heo thê thảm tiếng kêu Gia Cát Vân Thiên trực tiếp ngã trên mặt đất, đầu gối nơi dĩ nhiên lộ ra trắng toát xương, máu tươi tại dùng vài giây chuông sau rốt cục điên cuồng dâng lên.

Trần Hữu Tài ôn tía chưa động, đứng ở địa như Lão Thụ Bàn Căn, lẳng lặng nhìn trên đất Gia Cát Vân Thiên lần thứ hai tránh qua âm u nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Dẫn Vật Đến Chết - Mộ Thanh Thẹn Thùng

Lập tức hướng về Gia Cát Vân Thiên từng bước từng bước đi đến!

"Người. . . Người. . . . Tê tê. . . Người muốn làm gì?" Gia Cát Vân Thiên thống khổ ngay cả nói chuyện cũng không thể liên tục lên, dữ tợn mặt đang không ngừng co quắp, thân thể kịch liệt run rẩy, trong mắt là sợ hãi đến mức tận cùng hào quang.

"Hắc Hắc. . . . Không ngờ làm gì, chỉ là muốn đưa người ép thành thịt nát!" Trần Hữu Tài không đáng kể nói, đang khi nói chuyện đã đi tới Gia Cát Vân Thiên bên cạnh.

"Van người, van người. . . . Bỏ qua cho ta đi! Ta cũng lại. . . . Cũng sẽ không bao giờ rồi!" Gia Cát Vân Thiên khóc ào ào, một bên khóc một bên hướng về mặt sau thối lui.

"A. . . ."

Lại là một tiếng đâm phá âm Trầm Thiên không tiếng kêu thảm thiết, Gia Cát Vân Thiên khác một con chân cũng bị Trần Hữu Tài phế bỏ, lần này tại kêu thảm thiết sau Gia Cát Vân Thiên rốt cục không kiên trì được trực tiếp ngã đi, nhưng mà Trần Hữu Tài sẽ như vậy buông tha hắn sao? Hiển nhiên không biết.

Tại mọi người khiếp sợ sợ hãi trong ánh mắt một cước dặm ở Gia Cát Vân Thiên vận mệnh lên, trong nháy mắt hí lên nứt phổi tiếng hô chấn động Phá Thiên không, mọi người sau lưng đều ứa ra mồ hôi lạnh, sâu sắc mà nhìn về phía Trần Hữu Tài, nhớ kỹ cái này ngoan nhân mô dạng, sau đó nhất định không thể không cân trọng trên chóc, nếu không phải như vậy sẽ chết rất thê thảm rất thảm.

Nhìn trên đất đầu địa kêu trời trách đất Gia Cát Vân Thiên, Trần Hữu Tài không có một tia đồng tình về, từ đầu đến cuối hắn mặt chưa từng thay đổi sắc, chậm rãi từ trên mặt đất đứng lên nhàn nhạt nói một câu: "Làm người muốn biết điều, đời này người quá kiêu ngạo, đời sau nhất định phải cải! Đúng rồi! Trên đường xuống Hoàng tuyền người sẽ không tịch mạch, không cần mấy ngày ta sẽ đưa người biểu ca thậm chí là hắn một nhà đi hết cùng người!"

"A a a a. . ."

Gia Cát Vân Thiên thậm chí đều không có nghe thấy Trần Hữu Tài lời nói, giờ này khắc này hắn chỉ muốn tử! Là! Đau đến mức tận cùng, không nữa có thể chịu chịu, tử cũng là một loại giải thoát, nhưng mà tứ chi của hắn bị Trần Hữu Tài đánh gãy, muốn chết đều không có tư cách.

Trần Hữu Tài xoay người hướng về Hồ Tử mấy người đi đến.

"Công tử! Cảm tạ ngài!"

Hồ Tử cùng Báo Tử hai huynh đệ chân thành nói rằng, trong lòng quyết định, đời này kiếp này vì Trần Hữu Tài sử dụng, lấy này đến báo ân!

Chu Mộ Thanh sâu sắc nhìn Trần Hữu Tài một chút, cũng là âm thầm phát tài rồi một cái thề!

"Ha ha. . . . Không có chuyện gì, Gia Cát gia người vốn là ta cũng rất chán ghét! Chết rồi một cái thiếu một cái, bại hoại gia tộc! Đúng rồi, hắn còn chưa có chết, lưu cho các người đâu! Dân vật xong trực tiếp giết chết là được!" Trần Hữu Tài cười nói.

"Chuyện này. . . . Thật sự có thể đem hắn dẫn vật đến chết sao?"

Chu Mộ Thanh trên mặt loé lên một tia vẻ kích động.

"Đương nhiên! Tất cả hậu quả ta đến gánh chịu! Ha ha. . . . Người là Hồ Tử cùng Báo Tử muội muội đi! Vậy chính là muội muội ta!" Trần Hữu Tài cười ha ha, hảo tuấn tiểu nha đầu, gần nhất số đào hoa thật dồi dào a!

"Ta muốn uống hán huyết ăn nàng thịt." Chu Mộ Thanh nghiêng răng nghiêng lợi nói rằng.

Hồ Tử cùng Báo Tử hai huynh đệ gật đầu, sâu sắc thờ dài, bọn họ biết muội muội trong lòng có một cỗ huyết hải thâm cừ hận, nếu như không thể đạt được phát tiết, chuyện này sẽ là vĩnh viễn không thể xóa đi bóng tối.

Chu Mộ Thanh tại mọi người nhìn chăm chăm không chớp mắt dưới con mắt từng bước từng bước hướng về Gia Cát Vân Thiên đi đến, đáy giày cùng mặt đất ma sát âm thanh lượn lờ tại bên tai, chỉ cảm thấy có một cỗ hàn khí truyền vào tâm linh.

"Người. . . . Tiện. . . . Tiện nữ nhân. . . . Người muốn. . . . A. . . ."

Gia Cát Vân Thiên đứt quãng hô, ai biết vẫn không có hống xong liền triệt để gào thét, Trần Hữu Tài hít vào một ngụm khí lạnh, thật ác độc a!

Chu Mộ Thanh dĩ nhiên không nói một lời trực tiếp một cái cắn xé trụ Gia Cát Vân Thiên da đầu, tàn nhẫn mà một kéo, kèm theo hô thiên gọi địa giãy dụa tiếng kêu thảm thiết, sấm bạch xương sọ đột nhiên hiển hiện ra, một giây sau, một đại cỗ màu đỏ sẫm máu tươi, phốc thử chạy tới, bắn Chu Mộ Thanh một mặt đều là! Nhưng mà Chu Mộ Thanh tám kia trên mặt không có biểu tình gì trên mặt liền một tia thần sắc cũng không có thay đổi.

"Chuyện này. . . ."

Hồ Tử cùng Báo Tử mặt liền biến sắc, không khỏi tiến lên đi đến, mà nhưng vào lúc này Chu Mộ Thanh tàn nhẫn mà cắn một cái, trong nháy mắt lại là một khối da đầu bị sinh sôi xé đi, máu tươi như trước như vậy bắn chum, nhiên còn lần này Gia Cát Vân Thiên không có phát ra tiếng kêu thảm âm

thanh, bởi vì hắn đã chết!

Hồ Từ ôm cổ Chu Mộ Thanh: "Muội muội! Mọi người chết rồi! Được rồi được rồi. . . ."

"Ô ô ô ô. . ."

Chu Mộ Thanh gào khóc lên, hết thấy oan ức, hết thấy oán hận đều tại này tiếng khóc trung hóa thành hư ảo.

! !~~

"Công tử, lần này thật sự cảm tạ người rồi!"

"Sát! Hai người các người nói tất cả bao nhiêu lần! Có phiền hay không a!" Trần Hữu Tài bắt đầu nói thầm một câu.

Hai huynh đệ hàm hậu nở nụ cười, đầy mắt tràn đầy vẻ cảm kích.

"Đúng rồi! Các người thật muốn cảm tạ, tối hắn là cảm tạ chính là Lưu Trường Xuân, nếu không phải hắn đi gọi nhân, phỏng chừng hiện tại không biết ra đại sự gì đây!" Trần Hữu Tài đột nhiên nghĩ tới cái kia xem ra giáo hoạt ghê gớm thiếu niên.

"Ta đã đến rồi!"

Đang lúc này Lưu Trường Xuân âm thanh vừa vặn xuất hiện ở mấy người bên tai.

"Ha ha. . . . Hào huynh đệ! Lần này cảm ơn nhiều!"

Báo Tử tàn nhẫn mà cho Lưu Trường Xuân một cái hùng ôm chặt hỏi tiếp: "Lưu bá phụ chăm yêu dạng nì? Hiện tại!"

"Không bao nhiêu sự, lang trung nói, một ít bị thương ngoài da, sau đó tâm hoá công ngực, dưỡng một tháng là tốt rồi! Ngược lại là Chu bá phụ cùng Chu bá mẫu bọn họ như thế nào?"

"Ai! Hắn là không có nguy hiểm tính mạng, thế nhưng tình huống cũng không cho phép lạc quan, khả năng phải dưỡng thương một đoạn thời gian rất dài!" Hồ Từ thở dài một hơi, khắp khuôn mặt là tự trách về.

Bên cạnh Trần Hữu Tài một mực nhìn Lưu Trường Xuân, nhìn cái kia giáo hoạt tướng mạo, toả sáng mắt to trước sau trái phải chuyển động, hắn cảm giác mình tìm tới ứng cử viên phù hợp rồi! Tính / điểm có người kẻ nghiệp!

"Công tử! Cảm tạ người rồi! Lần này muốn không phải bởi vì ngài, phỏng chừng chúng ta đều gặp xui xẻo rồi! " Lưu Trường Xuân sâu sắc địa bái một cái.

"Hắc Hắc. . . . Tiểu tử, người có hứng thú kiếm tiền sao?" Trần Hữu Tài cười hi hi.

"Ngạch?"

Lưu Trường Xuân bị Trần Hữu Tài làm cho nhất lạng, không có nhận thức, mà một bên hai huynh đệ nhưng là ánh mắt sáng lên, bỗng nhiên tỉnh ngộ, không khỏi thầm nói: công tử thực sự là thông minh, bọn họ sao sẽ không nghĩ đến Lưu Trường Xuân tiểu tử này đây? Bằng tiểu tử này khôn vật thủ đoạn, cửa hàng kia khẳng định càng thêm hồng hóa.

Trần Hữu Tài cho Chu thị hai huynh đệ nhân trừng mắt nhìn, hai người đã hiểu ý tứ trong đó, trực tiếp lờ Lưu Trường Xuân đến vừa nói chuyện.

Lúc này chỉ còn lại có Chu Mộ Thanh cùng Trần Hữu Tài hai người!

"Cảm tạ ngài, ta gọi Chu Mộ Thanh!"

Chu Mộ Thanh cúi đầu thẹn thùng nói rằng, âm thanh rất nhỏ, thế nhưng rất êm tai, nàng lúc này cùng phía trước điên cuồng đáng về hoàn toàn là hai người.

Hai mắt thật to Lý Bố mãn tinh thuần sắc thái, còn có như vậy một tia thẹn thùng, khuôn mặt trắng nõn lên thoáng hiện từng tia từng tia màu hồng vụng sắc, khéo léo mũi thật cao nhếch lên, khả ái cực kỳ, làm người ta chú ý nhất chính là cái loại này đỏ tươi miệng nhỏ, độ dày vừa phải, màu sắc là thuần khiết Đại Hồng sắc, rất tinh / cảm rất khả ái. . . .

Trần Hữu Tài xem sững sờ, thật xinh đẹp nữ hài, trong lúc nhất thời trong lòng xoắn xuýt như trứng, Chu Báo cùng Chu Hồ hai huynh đệ cái kia thân cao thể trọng cùng với phong cách hành sự hoàn toàn chính là hai cái vạm vỡ đầu óc đơn giản bấp thính nhân a! Như vậy hai huynh đệ thậm chí có như thế một cái khéo léo khả ái, mỹ lệ làm rung động lòng người muội muội? Quả thực khó mà tin nổi, lẽ nào tại dị giới ghen học không thích hợp?

"Người đang nhìn cái gì đây?"

Chu Mộ Thanh có chút thẹn thùng, trong lòng không khỏi thầm nghĩ: nào có xem nhân như vậy nhìn chăm chăm xem? Đương nhiên càng nhiều nhưng là mừng rỡ.

"Hắc Hắc. . . Ngượng ngùng! Thực sự là hắc quá đẹp, trong lúc nhất thời xem sừng sốt!" Trần Hữu Tài ngượng ngùng gãi gãi đầu thành thật trả lời.

Chu Mộ Thanh không nói gì, sinh hoạt ở Vũ Phá Đại Lục nàng vẫn rất bảo thủ, dù sao sinh hoạt ở nơi này hoàn cảnh chính là như vậy, ở chỗ này căn bản không có loại này rõ ràng lời nói, nếu như những người khác nói như vậy nàng, nàng nhất định sẽ rất tức giận rất tức giận, nhưng mà người này là Trần Hữu Tài, trong lòng chỉ có thẹn thùng, không hề có một chút những cảm giác khác.

"Người làm sao vậy?"

Trần Hữu Tài có chút bất đắc dĩ, dĩ nhiên là như thế thẹn thùng một cái muội tử, còn tưởng rằng là một cái hoạt bát rộng rãi cộng thêm có điểm tố chất thần kinh nữ hài đây! Không cần thận nhìn lắm rồi, quả thực là thất sách a!

"Không. . . Không cái gì!"

Chu Mộ Thanh trong lòng giống như là nai con lạc đường như thế lung tung va chạm, sắc mặt đỏ chót, tim đập tăng nhanh, không khỏi thẹn thùng ghé góm, không tự chủ xoay người sang chỗ khác.

"Công tử! Trường Xuân hắc đồng ý!" Đang lúc này Báo Tử kích động mà nói rằng, đầu tiên vì Trần Hữu Tài chiêu một nhân tài hắc thật cao hứng, hơn nữa người này vẫn là chính mình nhận thức càng cao hứng hơn rồi!

! !~

Ngày thứ hai! Thịnh thế phố lớn 'Yêu chuyên gia' cửa hàng!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Truyền Thụ Võ Học

"Trường Xuân, này ngọc bồng một cái 1000 lượng bạc, mang vãn tay cái này là 2000 lượng bạc! Ủm! Còn có cái này ngọn nến roi da nguyên bộ là ngũ ngàn lượng bạc! Này nội y là 1000 lượng một bộ!" Trần Hữu Tài chỉ vào đồ trên bàn cười nói.

Lưu Trường Xuân đứng ở một bên, khắp khuôn mặt là cổ quái thần sắc, bà nội, những đồ vật này dưới cái nhìn của hắn cũng là giá trị cái ba, năm lượng bạc, tại sao có thể bán như thế quý đây? Trong lúc nhất thời lòng hiếu kỳ tràn đầy trong lòng, không khỏi hỏi: "Những đồ vật này bán như thế quý, có thể hay không không có ai mua a?"

"Hắc Hắc. . . . Nhìn thấy bên ngoài cửa tấm kia trên tấm bảng viết là cái gì không? Không có thiên kim phải dừng lại! Nói cách khác không có một trăm ngàn lượng bạc liền đi vào tư cách đều không có! Người nói có thể phò nãi một trăm ngàn lượng bạc người sẽ để ý này ba ngàn 5000 lượng sao? Trần Hữu Tài hơi nhíu nhíu mày hắc hắc nói rằng.

"Cái này. . . . Được rồi!" Lưu Trường Xuân xoa xoa mồ hôi trên trán, bị dọa : làm sợ.

Tuy rằng nghe Báo Tử cùng Hồ Tử hai người nói vị này Trần công tử một ngày tiếp đãi một người khách nhân liền có thể kiếm mấy chục vạn lượng bạc, lúc đó còn có chút không tin, bây giờ nghe đến Trần Hữu Tài tự mình nói như vậy, rốt cục tin, trong lòng bội phục như cuộn cuộn nước sông, không thể nói biểu.

"Người nhất định phải chú ý! Trọng yếu nhất trang / bức! Nhất định phải có thần côn cảm giác! Như vậy người khác mới có thể cam tâm tình nguyện dùng tiền, đương nhiên bản lãnh thật sự cũng phải có! Này một cái sách nhỏ lên là ta tối ngày hôm qua suốt đêm cho người viết một vài thứ, người chỉ cần đem điều này học thuộc lòng liền sẽ không có vấn đề rồi!"

Trần Hữu Tài vừa chỉ chỉ trên bàn một cái sách nhỏ nói rằng, cái này sách nhỏ lên là hắc tử (Kim Thương Bất Đào ngự nữ thuật) lên sao một vài thứ, sau đó còn có những này liên quan với trị liệu bệnh liệt dương sớm tiết cùng với ve vãn, trò vui khởi động, tư thế, luyện ái kỹ xảo, lời ngon tiếng ngọt. . . Cái gì cần có đều có! Trần Hữu Tài tin tưởng, lấy Lưu Trường Xuân cái kia cơ linh đầu cho hắn thời gian một ngày tuyệt đối có thể hoàn toàn nắm giữ.

"Công tử! Ta nhất định sẽ không để cho ngài thất vọng!" Lưu Trường Xuân có chút kích động nói.

Hắn khi còn bé liền có tí khôn vặt, tà ác điểm quan trọng (giọt) còn có đầu cơ trục lợi tiểu chú ý vân vân tầng tầng lớp lớp, nhưng mà những đồ vật này cũng không thể khi com ăn, theo thời gian trôi đi, thậm chí bởi vì này cá tính cách để hắn rất khó làm bình thường nghề nghiệp đi kiếm tiền, hơn nữa thân

thể điều kiện cũng không được khá lắm, so với Hồ Tử Báo Tử đám người kém quá xa, liền cái gia đình cũng làm không được.

Ở nhà không chỗ nào sự bị gia hàng xóm láng giềng đã kích chết rồi, hiện tại rốt cục có người thương thức chính mình, hơn nữa còn là mình thích kinh thương nghề nghiệp, nói không kích động là giả, dĩ nhiên đối với vu Trần Hữu Tài đó cũng là đánh trong lòng cảm kích.

"Được rồi, ta đi trước, Hồ Tử cùng Báo Tử còn đang chờ ta đây!" Trần Hữu Tài vỗ vỗ Lưu Trường Xuân vai nói rằng, vừa mới chuyển thân lại không biết từ chỗ nào xuất ra một cái Diện Cự đưa cho Lưu Trường Xuân: "Bình thường tiếp đãi khách nhân thời điểm đem này Diện Cự cho ta đội, làm này hành bảo trì thân bí độ cũng là một cái rất chỗ mấu chốt."

Trông trái vùng rừng núi, bốn phía tràn đầy cao to cây cối, chim muông riu ra riu rít kêu, ánh sáng mặt trời chiếu ở trên người âm áp cảm giác, thực sự là một cái ngày thật tốt.

"Công tử, ngài đã tới!"

Thấy Trần Hữu Tài chậm rãi đi tới, Báo Tử cùng Hồ Tử hai người có chút kích động tiến lên nghênh tiếp.

"Ừm! Trong cửa hàng sự ta giao cho Trường Xuân rồi! Đúng rồi, ta đã cùng Mộ Dung Đại Tướng Quân dẫn dò qua, sau đó hai người các ngươi không cần đương gia đình, theo ta là có thể!" Trần Hữu Tài gật đầu nói đến, Chu thị hai huynh đệ nhân tuy rằng tuổi đều vượt qua luyện võ hảo tuổi, thể nhưng hai người đều có một cái hảo thân thể, trải qua hãn Trần Hữu Tài dạy dỗ tuy rằng không thể trở thành tuyệt thế cao thủ, thể nhưng trở thành một cái cường đại giúp đỡ vẫn là không thành vấn đề.

Đương nhiên Trần Hữu Tài 21 tuổi đến tu vũ cũng là quá hoàng kim tuổi tác, bất quá có câu nói - hệ thống nơi tay thiên hạ có ta, tình huống của hãn cùng người khác không giống!

"Cảm tạ công tử!" Chu thị hai huynh đệ hưng phấn nhanh muốn khóc lên, thân là phổ thông bách tính gia đình hải tử, tuy rằng hai huynh đệ từ nhỏ đã rất yêu thích võ học, thậm chí trên thân thể giao cho so với những người khác muốn tốt rất nhiều, nhưng mà không có bất luận người nào cho bọn hãn giáo dục, chớ đừng nói chỉ là tiến vào Đế Quốc học viện võ học hệ tu vũ rồi!

Vũ Phá Đại Lục tôn trọng võ học, cường giả vì tôn, nhưng là không thể làm đến toàn dân đều vũ, dù sao có thống trị địa phương liền sẽ không có bình đẳng, nếu như toàn bộ đại lục lên mỗi người đều có thể đạt được võ học cao thâm, mỗi người đều có thực lực cường đại, làm như vậy người thống trị quý tộc Hoàng thất bọn họ làm sao có thể tiến hành càng tốt hơn thống trị?

Tối ngày hôm qua tại cùng một nơi Trần Hữu Tài lần thứ hai bị Lam Ngọc ngược, thể nhưng trong đó thu hoạch cũng không phải một chút, Võ Tôn cấp bậc người tiến hành giáo dục coi như là kẻ ngu si cũng có thể có nhảy vọt tăng cao, chớ đừng nói chỉ là Trần Hữu Tài vẫn là một người thông minh.

Thông qua Lam Ngọc Trần Hữu Tài đối với tu vũ tri thức lý luận cùng kinh nghiệm đều có một cái càng tốt hơn lý giải, thuần túy tu vũ tổ nuôi dưỡng ở lấy lũy thừa hình thức tăng trưởng, mà trong thực chiến những này chỗ không đủ cùng tạm được địa phương đều có một ít cải tiến, thậm chí từ Lam Ngọc nơi nào còn dọa dẫn đến một bộ chân pháp, tên là (Thiên Thối Trảm), nghe nói là một bộ Nhân Cấp Cao giai công pháp, thậm chí so với (Thiên Sương Quyền) đẳng cấp còn cao hơn một ít.

(Thiên Sương Quyền), (Thiên Thối Trảm), đây là Trần Hữu Tài hiện nay nắm giữ hai bộ vũ kỹ, tuy rằng đều là không phải cái gì rất cao cấp độ vũ kỹ, thể nhưng đối với Võ Giả cấp bậc đẳng cấp nhưng hoàn toàn vậy là đủ rồi, Trần Hữu Tài đã quyết định hai thứ đồ này tại mấy ngày gần đây nhất định phải tu luyện được, theo thứ tự đến ứng phó sau đó Minh Nguyệt Lâu Liễu Phiêu Phiêu ** tranh đoạt, cùng với mặt sau cùng Gia Cát Phong Minh cuộc chiến sinh tử.

"Tu vũ một đường, quý tại kiên trì, hai người các ngươi tuy rằng đã qua hoàng kim tuổi, thể nhưng chỉ cần nỗ lực vẫn có thể có thành tựu! Thế nhưng trong chuyện này khổ cực các ngươi có thể tiếp tục kiên trì sao?" Trần Hữu Tài trầm giọng hỏi.

"Công tử! Chúng ta nhất định có thể làm được!"

Hai người ngữ khí rất kiên định, lần này thông qua Gia Cát Phong Minh sự kiện, Chu thị huynh đệ càng ngày càng cảm giác được thực lực tầm quan trọng, nếu không phải Trần Hữu Tài cùng bọn hãn đồng thời trở lại, khả năng lần này cả nhà bọn họ đều sẽ không tồn tại. Không có thực lực cường đại cùng cao cao tại thượng địa vị cũng sẽ bị bắt nạt, nếu muốn bảo hộ người nhà, nếu muốn ngồi ở vị trí cao phải nắm giữ thực lực cường đại!

"Rất tốt! Đây là Luyện Khí Nhập Môn công pháp! Hai người các ngươi cảm nghiệm cứu, có cái gì không rõ liền đến hỏi ta! Đúng rồi, buổi tối đó tu luyện, Bạch Thiên cho ta luyện thể, tuy rằng hai người các ngươi thân thể toán không sai, bất quá nếu muốn trở thành cường đại Võ Giả, cường độ thân thể còn kém một ít!"

Trần Hữu Tài vừa nói một bên đưa lên một cái sách nhỏ, Luyện Khí công pháp là tối ngày hôm qua tại viết cho Lưu Trường Xuân những đồ vật kia lúc thuận tiện viết ra, có đồ vật này, sau đó thậm chí có thể nuôi dưỡng được một nhóm cường đại Võ Giả vì mình sử dụng.

Nhưng mà Trần Hữu Tài không biết là, Luyện Khí công pháp là trọng yếu bao nhiêu, tại toàn bộ Đại Càn Quốc lại có vài người có thể xuất ra được, lại có vài người dám tùy tiện lấy ra cho người khác tu luyện! Đương nhiên làm người trong cuộc Trần Hữu Tài căn bản không thể nào hiểu rõ.

Hồ Tử cùng Báo Tử kích động tiếp nhận Luyện Khí công pháp, trong lúc nhất thời có loại muốn khóc kích động!

"Không tiền đồ!" Trần Hữu Tài khinh bỉ nói thảm một câu, lại từ trong không gian giới chỉ xuất ra hai bộ bằng sắt áo giáp.

"Công tử, đây là vật gì?" Báo Tử tò mò hỏi.

"Bắt đầu từ bây giờ này hai bộ bằng sắt áo giáp cho ta vẫn mặc ở các ngươì trong y phục, bất kể là ngủ vẫn là ăn cơm cũng không muốn xó!" Trần Hữu Tài nghiêm túc nói, ngược lại là có điểm giống sư phụ đáng về.

"Nặng nề a!"

Hai huynh đệ tiếp nhận áo giáp trong nháy mắt trên mặt loé lên một tia màu đỏ, khí huyết sôi trào lợi hại, này một bộ áo giáp chỉ ít đến mấy chục cân, nặng nề tiếp được thiếu chút nữa ra đại xấu.

"Ta mặc trên người áo giáp so với các người cái này còn nặng hơn đây!" Trần Hữu Tài bình tĩnh xóc lên chính mình trường bào lộ ra lóe lạnh lẽo âm trầm hào quang bằng sắt áo giáp.

"Công tử, chúng ta nhất định sẽ không để cho ngài thất vọng!" Hai huynh đệ chịu đến cổ vũ kiên định mà nói rằng. Nói trực tiếp đem khí tài toàn bộ mặc lên người, nhất thời hô hấp trở nên gấp gáp, sắc mặt đỏ lên, xem ra là vừa bắt đầu vẫn chưa thể thích ứng trọng lượng.

Trần Hữu Tài trên mặt loé lên một tia và ác nộ cười: mụ nó, chính mình lúc đó lần thứ nhất xuyên thời điểm sáng khoái cực độ, hiện tại rốt cục có người thù! Hắc Hắc. . . .

Hai người kìm nén khí chậm rãi di chuyển bước chân, mỗi một lần đều là gian nan như vậy, không đầy một lát hai người liền luy gục trên mặt đất, Trần Hữu Tài vừa cười vừa nhìn hai người, trong mắt tràn đầy vẻ vui mừng, rất tốt lắm, chỉ ít có thể tiếp tục kiên trì không có gọi luy!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Tù Phong Huyền Ảnh

Một thoáng buổi trưa ngay Trần Hữu Tài chỉ điểm trong hai người cấp tốc quá khứ, đến trời tối thời điểm Báo Tử cùng Hồ Tử đã ăn mặc bằng sắt áo giáp bình thường đi lại, tuy rằng tốc độ có một chút như thế chậm.

"Được rồi! Hôm nay tới đây thôi! Sáng sớm ngày mai đến đúng giờ này đến! Hắc Hắc. . . . Ngày mai các người sẽ thoải mái hơn!" Trần Hữu Tài tà ác nở nụ cười, xem Báo Tử cùng Hồ Tử lạnh cả tim, bà nội, ngày mai còn có kinh hãi, bất quá tuy rằng đỉnh sợ sệt, thế nhưng nội tâm nơi sâu xa nhất vẫn là rất chờ mong, chỉ cần có thể tăng lên thực lực còn có cái gì không thể chịu đựng đây?

"Công tử, người không cùng chúng ta đồng thời trở về sao?"

"Không được! Buổi tối ta còn có việc, hai người các người trở lại nghỉ ngơi cho tốt đi! Bằng không thì ngày mai không tỉnh thần lên không đến!" Trần Hữu Tài cười nói, trong đầu không khỏi hiện ra Lam Ngọc thân ảnh, mụ nó, Lam Ngọc đối với hắn liền giống với hắn đối Báo Tử cùng Hồ Tử hai người mà nói, cũng là đem chính mình ngược thành thi, bất quá nghĩ đến đây hai lần bị ngược xong sau thực lực tăng cao, trong lòng không nhịn được lại là một trận chờ mong, không khỏi thầm mắng mình là chịu ngược cuồng.

Nhìn Chu thị hai huynh đệ nhân khắp khênh đi ra từng lăm, Trần Hữu Tài vui mừng gật đầu, hai người mang đến cho hắn một cảm giác rất tốt, chỉ ít không uổng phí hắn một phen tâm tư.

Ngay Trần Hữu Tài xuất thần thời điểm một cái mạng theo cân nhắc ý cười thanh âm già nua xuất hiện ở bên tai: "Tiểu tử, không nhìn ra, người vẫn rất sẽ dẫn vật người đâu!"

"Cũng vậy!" Trần Hữu Tài khinh bỉ nói rằng, lập tức Lam Ngọc thân ảnh đã xuất hiện ở trước mắt.

"Tiểu tử, người bị ngựa đúng không?" Lam Ngọc hỏi nhíu nhíu mày, trực tiếp động thủ, hai tay duỗi ra, kèm theo nhàn nhạt màu xanh lam thần quang, nhất thời chu vi nguyên bản thư thích không khí tại trong nháy mắt trở nên lạnh lẽo âm trầm, Trần Hữu Tài không khỏi run lên một cái, nhân không hơi co rút nhanh, sau một khắc thân thể bỗng nhiên hướng lùi về sau đi, cùng lúc đó trên người mỗi một tế bào cũng bắt đầu linh hoạt lên, tập trung tinh thần liều mạng chống lại cái này có ngược nhân chứng lão già.

"Tiểu tử, chạy ngược lại là rất nhanh! Nhưng là hữu dụng sao?"

Lam Ngọc xem thường nở nụ cười, kèm theo tiếng cười, một cái có một cái nguyên khí màu xanh lam cầu giống như là đại Tuyết Phiêu Phiêu như thế hướng về Trần Hữu Tài cuồng xạ không ngừng, nguyên khí cầu không tính lớn, thế nhưng mỗi một cái nguyên khí cầu tiếp xúc đến mặt đất hoặc là những

đồ vật khác lúc sẽ bạo liệt ra, sản sinh Bạo Tạc Lực thậm chí có thể trực tiếp đem trên mặt đất nham thạch nổ ra vài đạo phùng.

Trần Hữu Tài điên cuồng tháo chạy, tại một mảnh kia trên đất trống hư ảnh liên tục tránh qua, mỗi đến chỗ sẽ có mấy cái nguyên khí màu xanh lam cầu rơi vào phía sau, có đôi khi không cẩn thận một, hai cái nguyên khí cầu rơi vào trên lưng, theo nổ tung âm thanh, một cổ đau đớn cảm giác đột nhiên sau lưng bộ xuất hiện, Trần Hữu Tài chỉ có thể cắn chặt răng điên cuồng chạy, không biết mệt mỏi không có một tia dừng lại tán loạn.

Theo thời gian trôi đi, từ vừa mới bắt đầu mỗi phân Chung Năng bị Lam Ngọc bắn trúng ba, năm cái nguyên khí cầu, về sau chỉ còn lại một, hai cái nguyên khí cầu có thể tiếp xúc đến hắn, lại tới sau đó dĩ nhiên một cái nguyên khí cầu cũng không thể đánh tới hắn!

Lam Ngọc khẽ mỉm cười, động tác trên tay không có dừng chút nào chi, đồng thời càng ngày càng nhanh, nhìn Trần Hữu Tài càng nhanh hơn động tác, nét cười của hắn càng ngày càng dày đặc rồi!

Trần Hữu Tài từ bắt đầu hoang mang về sau thông dong đôi mắt, hắn đột nhiên phát hiện Lam Ngọc mỗi lần đánh ra nguyên khí cầu nhìn như lộn xộn, thế nhưng là có quy luật nhất định, dựa theo cái này con đường hắn có thể rất dễ dàng tách ra nguyên khí cầu.

Lam Ngọc khoe miệng xả quá một tia co quắp, Trần Hữu Tài mang đến cho hắn một cảm giác là biến thái, đã vậy còn quá nhanh liền đi tìm thích hợp con đường, trong khoảng thời gian ngắn liền có thể lĩnh ngộ đến trong đó bên trong đồ vật, quả thực chính là yêu nghiệt, không khỏi cười ha ha: "Ha ha. . . . Lực lĩnh ngộ không sai!" Cùng lúc đó nguyên khí cầu rốt cục không lại đánh ra.

Trần Hữu Tài hít vào một hơi thật dài, ngồi dưới đất hắn ở trong lòng không khỏi nghĩ đến một vài thứ, Lam Ngọc giáo dục chính mình chính là một loại tránh né công kích bước tiến, vậy chính là thân pháp, bộ này thân pháp nhìn như đơn giản, nhưng rất kỳ diệu, đặc biệt là tại cùng cao thủ tiến hành viễn trình công kích thời điểm hắn là phi thường thực dụng, như vậy thân pháp cùng (Lãng Ba Vi Bộ) so với ai mạnh ai yếu đây?

Nếu như là (Lãng Ba Vi Bộ) cường đại, như vậy bộ này thân pháp lẽ nào luận võ hiệp trên thế giới công pháp còn yếu, dựa vào hắn biết võ hiệp trên thế giới võ công mạnh mẽ nhất bắt được cái này huyền huyền trên thế giới vậy chính là Nhân Cấp, tỷ như (Thiên Surong Quyền).

Nếu như là bộ này thân pháp cường đại, như vậy (Lãng Ba Vi Bộ) tất yếu trở thành gian nan như vậy một cái nhiệm vụ khen thưởng sao?

Trong lúc nhất thời Trần Hữu Tài rất nhức trứng, không khỏi quay về hệ thống hỏi: "(Lãng Ba Vi Bộ) là thuộc về cái gì đẳng cấp công pháp?"

"Đỉnh linh - hệ thống giải thích - Hoàng cấp cao cấp công pháp!" Hệ thống lạnh lùng nói.

"Không đúng a! Tại võ hiệp trên thế giới công pháp làm sao có khả năng xuất hiện Hoàng cấp? Liền (Thiên Surong Quyền) đều là Nhân Cấp! Có phải hay không là nghĩ sai rồi?" Trần Hữu Tài buồn bực nói.

Phải biết bằng Trần Hữu Tài đối tiểu thuyết võ hiệp hiểu rõ, (Thiên Long) bên trong võ công cùng (phong vân) bên trong võ công so với nhất định phải yếu hơn một bậc, mà (Thiên Surong Quyền) đã là (phong vân) bên trong đỉnh cấp công pháp, không đạo lý so với (Lãng Ba Vi Bộ) nhược a!

Tại Vũ Phá Đại Lục lên công pháp chia làm Nhân Cấp, Hoàng cấp, Huyền Cấp, Địa Cấp, cực. Mà võ hiệp trên thế giới võ học công pháp trên căn bản đều tại Nhân Cấp đẳng cấp.

"Đỉnh linh - hệ thống giải thích - (Lãng Ba Vi Bộ) cùng (Bắc Minh Thần Công) là võ hiệp trên thế giới hai loại đặc thù công pháp, bản thân cũng không cao lắm đẳng cấp, thế nhưng bởi bản thân đặc thù tính mà có vẻ rất trân quý, đẳng cấp đối lập tăng cao một ít!"

"Nguyên lai là như vậy! Nhưng là tại sao vừa nãy Lam Ngọc truyền thụ cho ta thân pháp là Nhân Cấp đây? Lẽ ra hắn là không thể so (Lãng Ba Vi Bộ) kém a! Dù sao cũng là Võ Tôn cấp bậc người a!" Trần Hữu Tài kể tục hỏi.

Hệ thống thanh âm lạnh như băng lập tức mà đến: "Đỉnh linh - hệ thống giải thích - (Lãng Ba Vi Bộ) là tập khinh công cùng thân pháp vụ một thể võ học, bao hàm thân pháp ở bên trong nhưng không thuộc về thân pháp!"

"Hắc Hắc. . . . Là như vậy a! Xem ra này (Lãng Ba Vi Bộ) là đồ tốt! Thực sự là chờ mong có thể nhanh một chút đạt được!" Trần Hữu Tài kích động địa nghĩ thầm, bất quá tính toán thời gian Minh Nguyệt Lâu Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm quyền bán đấu giá thời gian sắp đến, (Lãng Ba Vi Bộ) có thể hay không đạt được thì ở lần hành động này rồi!

"Tiểu tử, ngươi không sao chứ?"

Lam Ngọc chạy tới Trần Hữu Tài trước mặt kỳ quái hỏi.

"Ngạch? Không có chuyện gì! Chính là cảm giác ngươi vừa nãy truyền thụ cái này thân pháp đỉnh đặc biệt! Dư vị lên có khác ý nhì!" Trần Hữu Tài cười nói, bên trong trong lòng vẫn là rất cảm kích, tuy rằng này lão già mỗi lần động thủ đều rất ngoài dự đoán mọi người, nhưng là xác thực rất có thực lực, chính mình thu hoạch rất nhiều.

"Không có chuyện gì khẩn trương đứng lên cho ta, già chết làm gì? Vẫn không kết thúc đây!" Lam Ngọc không hảo khí: tức giận nói một câu, Trần Hữu Tài nghe nói như thế giống như là cái mông trên có đâm như thế khẩn trương nhảy lên, hướng về xa xa chạy trốn.

"Ngươi đem vừa mới cái kia bước tiến lại đi một lần cho ta nhìn một chút!" Lần này Lam Ngọc không có ra chiêu mà là chờ mong nói rằng.

"Được rồi!"

Trần Hữu Tài gạt đầu, trong đầu dần hiện ra vừa nảy tránh né nguyên khí cầu lúc đi qua con đường, cấp tốc tạo thành một cái lập thể con đường mô hình, dựa theo đường này tuyến hần từ từ bước ra bước thứ nhất, ngay sau đó là bước thứ hai, cứ như vậy một bước lại một bước liên tiếp bước ra.

Lần thứ nhất thời điểm một bộ hoàn chỉnh phức tạp bước tiến phé bỏ rất lớn kính mới đi hạ xuống, trong đó còn có một chút bé nhỏ sai lầm, bất quá lần thứ hai thời điểm rõ ràng sai lầm giảm thiểu, tốc độ tăng nhanh, cứ như vậy ba, năm đi khắp hạ xuống, Trần Hữu Tài đã đi được hữu mô hữu dạng, lại là một lúc quá khứ, Trần Hữu Tài hoàn toàn thông thạo địa học được thân pháp này, tại này trên đất trống thân ảnh liên tục chớp động, rất dễ dàng quyết định.

Một bên quan sát Lam Ngọc hoàn toàn ghen tỵ, đúng vậy, chính là đồ kị, hần năm đó đạt được này ("Tùy Phong" huyền ảnh) công pháp lúc luyện chừng mười ngày mới đưa chấp nhận liên quyết định bộ phận thứ nhất, ai biết trước mặt cái này biến thái cả đêm mấy giờ liền bỗng nhiên tới mức này, thực sự là người so với người làm người ta tức chết a!

"Lão đầu, kiểu gì? Ta luyện kiểu gì?" Đột nhiên Trần Hữu Tài thoáng hiện tại Lam Ngọc trước mặt kiêu ngạo hỏi, hần cảm giác mình đi rất tốt, bởi vì mấy lần đi xuống đến hần thậm chí có một loại hãm sâu trong đó nắm lấy then chốt lĩnh ngộ đến một vài thứ cảm giác.

"Cũng không tính quá tốt đi!"

Lam Ngọc trái lương tâm nói rằng, ngay sau đó lại nói: "Tạm thời thực lực của ngươi liên điểm này, cho nên chỉ thích hợp ("Tùy Phong" huyền ảnh) bộ phận thứ nhất, chờ ngươi thực lực tăng lên lên tới, có cơ hội sẽ dạy ở giữa ngươi cùng mặt sau hai bộ phận."

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 75: Thiên Sương Quyền pháp

"Ta cái sát, còn có sau hai bộ phận?" Trần Hữu Tài sau khi nghe trên mặt loé lên một tia tham lam dị thái, nếu như sau hai bộ phận đều cho học được, còn đến mức nào? Khẳng định phi thường lợi hại.

"Tiểu tử thú, ngươi đang suy nghĩ gì đấy? Ngươi cho rằng mặt sau hai bộ phận là dễ dàng như vậy học sao? Ít nhất cũng phải đợi được ngươi đạt đến Tiên Thiên võ giả đẳng cấp tài có tư cách, hiện tại ngươi vẫn là hảo hảo đem khuya hôm nay ta dạy cho của ngươi ("Tùy Phong" huyền ảnh) bộ phận thứ nhất hảo hảo cân nhắc thấu triệt đi!" Lam Ngọc trực tiếp cho Trần Hữu Tài một cái tăng tăng vẫn đạn.

"Sát, ngươi cái lão già đáng chết, ngược đãi nhi đồng!"

Trần Hữu Tài hú lên quái dị.

"Cút!"

Lam Ngọc tàn nhẫn mà giật giật khoe miệng trực tiếp biến mất không còn tăm hơi.

"Nhanh như vậy bỏ chạy, thực sự là không thú vị!" Trần Hữu Tài nhìn đầy trời bầu trời đêm không khỏi thì thầm nói nhỏ, đây là lần thứ ba, ngày thứ nhất buổi tối cùng Lam Ngọc chung sống mấy giờ, tối ngày hôm qua hơn hai giờ, khuya hôm nay càng nhanh hơn, trực tiếp một giờ quyết định.

Trên thực tế Trần Hữu Tài lại làm sao biết Lam Ngọc mỗi ngày buổi tối đều chuẩn bị cẩn thận mà truyền thụ một vài thứ, tiếc là không làm gì được hần học được quá nhanh, thế cho nên Lam Ngọc chỉ có thể bất đắc dĩ bại lui.

Lam Ngọc đi rồi Trần Hữu Tài nghỉ ngơi một hồi sau xếp bằng trên mặt đất xem lĩnh ngộ khuya hôm nay sở học đến đồ vật, mấy ngày này buổi tối Trần Hữu Tài đều là sẽ ở Lam Ngọc đi rồi rút ra một bộ phận thời gian đến tổng kết buổi tối thu hoạch, đêm nay lên cũng không ngoại lệ, chỉ là một hồi nhi hần cũng rất thoải mái mà đem ("Tùy Phong" huyền ảnh) bộ phận thứ nhất vui đùa một chút triệt để lý giải.

Mở mắt, trong mắt là thỏa mãn mỉm cười, một người chỉ có có mục tiêu đồng thời vì đó phấn đấu mới có thể đạt được thỏa mãn, mới là không sẽ cảm giác được không hư, trái ngược với hiện tại vì thực lực điên cuồng nỗ lực, kiếp trước những năm kia không khách khí : tức giận nói đều sống đến chó trên người.

Thời gian là quý giá, cùng người khác so với, hần Trần Hữu Tài đã rất lạc hậu, dù sao 21 tuổi, cho nên cho dù từng chút từng chút thời gian hần cũng không muốn lãng phí.

Vèn vèn là nghỉ ngơi như vậy một hồi nhĩ, Trần Hữu Tài lại bắt đầu tu luyện (Thiên Sương Quyền).

Thiên Sương Quyền tổng cộng chia làm ba thức.

Thức thứ nhất: sương khí tập kích - đây là Thiên Sương Quyền vừa Nhập Môn chiêu thức, cần thiết làm chỉ là đem trong cơ thể nguyên khí tại phóng thích trong nháy mắt đó chuyển hóa thành đến sương sương khí.

Thức thứ hai: băng sương đông lại - đây là Thiên Sương Quyền ba chiêu trung thường dùng nhất một chiêu, nguyên khí hình thành sương giá, trực tiếp lấy thực thể đem đối phương đánh thành trọng thương!

Thức thứ ba: sương ngăn đây rẫy - một chiêu này tức là Thiên Sương Quyền một chiêu cuối cùng, tục xưng đại chiêu, nếu là đại chiêu, khẳng định không phải dễ dàng như vậy tu luyện mà thành, một chiêu này uy lực rất cường đại, thể nhưng tương ứng tiêu hao nguyên khí cũng rất nhiều, bình thường không có bị bức ép đến tuyệt cảnh người mới học là sẽ không dễ dàng sử dụng ra một chiêu này.

Đương nhiên đây là đối với võ hiệp thế giới mà nói, dù sao những người kia nguyên khí chứa đựng không phải rất nhiều, coi như là tối cường đại cao thủ cũng là tương đương với thế giới này Võ Giả đẳng cấp cao đẳng cấp. Cho nên chỉ cần thực lực đạt đến Tiên Thiên võ giả, nguyên khí đầy đủ chống đỡ, như vậy này cái gọi là đại chiêu nhất định có thể tiện tay nắm được.

"Ồ! Không đúng a! Thiên Sương Quyền không phải là tám chiêu sao? Làm sao này liền ba chiêu?" Trần Hữu Tài có chút ngạc nhiên làm bầm lâu bầu, ký ức Trung Thiên sương quyền thật giống như là tám chiêu, có cái gì "Phong sương đập vào mặt" "Sương Hàn Bảo Nguyệt" cái gì, làm sao hiện tại chính mình nhìn thấy (Thiên Sương Quyền) chỉ có ba chiêu đây? Nếu nghĩ không hiểu, đây chỉ có hỏi hệ thống: "Cái này Thiên Sương Quyền giống như cùng trong ký ức không giống nhau a!"

"Định lĩnh - hệ thống giải thích - (phong vân) trung Thiên Sương Quyền phân quá nhỏ, đó là bởi vì tại võ hiệp trên thế giới, mà cái này tầng thứ càng cao hơn tu vũ thế giới không cần! Cho nên nguyên lai tám chiêu bị ngưng tụ thành ba chiêu!"

"Thì ra là như vậy!" Trần Hữu Tài hết thảy đắm chiêu gật đầu.

Trần Hữu Tài từ mi đem (Thiên Sương Quyền) từ đầu tới đuôi nghiền cứu một phen, trong lòng không khỏi than thở này Thiên Sương Quyền thật kì diệu công pháp, lại có thể đông lại đối phương tâm mạch, khiến cho huyết dịch không thể lưu động, do đó giết chết địch nhân!

Cũng chính bởi vì vậy, chỉ cần luyện đến rất cao đẳng cấp, này Thiên Sương Quyền một quyền xuống có thể tạo thành rất lớn rất lớn uy lực, chủ yếu biểu hiện ở sát thương diện tích rất lớn, dù sao như vậy một mảnh lớn lãnh khí lãng nhiên sương khí không thể nào chỉ đông lại một người, cho nên Thiên Sương Quyền tại nhất định trên ý nghĩa rất thực dụng cùng quân chiến.

Đương nhiên mỗi một loại vũ kỹ có ưu điểm sẽ có khuyết điểm, Thiên Sương Quyền cũng không ngoại lệ, sát thương phạm vi rất lớn, cho nên tiêu hao nguyên khí rất nhiều!

Đem này một thiết đồ hoàn toàn hiểu rõ rõ ràng sau, Trần Hữu Tài bắt đầu lần thứ nhất Thiên Sương Quyền tu luyện.

Dựa theo bí tịch lên nguyên khí lưu chuyển con đường, Trần Hữu Tài cẩn thận từng li từng tí một khống chế nguyên khí chậm rãi như là thăm dò như thế đi tới, khi trong cơ thể nguyên khí lưu tại phế bả chín Ngưu Nhĩ hồ lực xoay tròn một tuần sau, Trần Hữu Tài sắc mặt đột nhiên trở nên có chút tái nhợt, xung quanh cơ thể tản ra từng tia ý lạnh!

Quả nhiên có sương khí! Trần Hữu Tài vui vẻ, lập tức hoàn toàn tự tin, có lần thứ nhất tìm tòi, lần thứ hai lần thứ ba liền có vẻ rất dễ dàng, một lần lại một lần vận chuyển, rốt cục nguyên khí lưu vận chuyển tốc độ càng ngày càng nhanh, mà trong cơ thể tích góp sương khí cũng là càng ngày càng nhiều, không biết quá thời gian bao lâu, Trần Hữu Tài mở choàng mắt, trong đôi mắt có kích động cùng hưng phấn.

"Ha ha. . . Rốt cục có thể thử xem này Thiên Sương Quyền uy lực!"

Trần Hữu Tài cười ha ha, tiếng cười vừa ra, hữu quyền đột nhiên nổi lên, trong cơ thể nguyên khí tại trong nháy mắt chuyển hóa thành sương khí, xung quanh cơ thể đột nhiên tránh qua từng tia từng tia lam quang.

Nếu như bị người ngoài thấy nhất định cảm giác gặp quỷ rồi, phải biết tại Vũ Phá Đại Lục lên, chỉ có thực lực đạt đến Tiên Thiên võ giả đẳng cấp mới có thể có khả năng nguyên khí bên ngoài, xung quanh cơ thể mới có tầng tầng hào quang.

Mà Trần Hữu Tài mặc dù chỉ là chợt lóe lên lam quang, nhưng xác xác thực thực là hào quang.

Quanh thân nhiệt độ tại trong thời gian ngắn hạ thấp không ít, lập tức chỉ thấy Trần Hữu Tài tàn nhẫn mà đầm ra một quyền, mặt trần có thể thấy lam màu trắng khí thể từ nắm đầm nơi bắn nhanh mà ra, sau một khắc cách đó không xa một viên cây nhỏ trực tiếp từ trung gian bẻ gãy, mà lá cây tại trong tức tắc từ màu xanh lục chuyển biến vì sương trắng màu sắc.

"Hắc Hắc. . . . Uy lực thật tình không sai!" Trần Hữu Tài cười hi hi, trong lòng kích động cực kỳ, này Thiên Sương Quyền mặc dù chỉ là Nhân Cấp công pháp, mà lại chiêu thức nhất uy lực cũng không phải là rất mạnh, nhưng là nhưng có một cái thiên đại ưu thế, đó chính là có thể viễn chiến!

Muốn có biết hay chưa đạt đến Tiên Thiên võ giả đẳng cấp võ giả là không thể nguyên khí bên ngoài, mà tạo thành kết quả chính là lúc chiến đấu chỉ có thể bằng vào thân thể một đao một thương một quyền một chưởng chân thật va chạm

Hiện tại có Thiên Sương Quyền, cái này đặc thù tồn tại, Trần Hữu Tài thậm chí có thể có lòng tin cùng Tiên Thiên võ giả trở xuống Võ Giả chiến đấu, Thiên Sương Quyền viên chiến hơn nữa ("Tùy Phong" huyền ảnh) thân pháp, tuyệt đối có thể đứng ở thế bất bại, coi như là Thiên Sương Quyền chiêu thứ nhất uy lực không phải rất lớn, thế nhưng vẫn cùng đối phương hao tổn cũng có thể đem hấn đây đưa đến chết.

Đương nhiên trên lý luận như vậy, trên thực tế Thiên Sương Quyền phối hợp ("Tùy Phong" huyền ảnh) uy lực đến cùng làm sao còn muốn xem cụ thể kết quả!

Đón lấy Trần Hữu Tài không nhận được hưng phấn, cứ như vậy vẫn hướng về chu vi cuồng oanh không ngừng, theo một tiếng lại một tiếng nổ tung, chu vi màu xanh biếc cây cối tại trong thời gian ngắn cấp tốc đã biến thành sương màu trắng, mà Trần Hữu Tài thì triển Thiên Sương Quyền chiêu thứ nhất 'Sương khí tập kích' cũng là càng ngày càng thuần thực luyện.

Đương nhiên trong cơ thể nguyên khí cũng đang nhanh chóng tiêu hao, không quá thời gian bao lâu, Trần Hữu Tài liền thở hồng hộc, Thiên Sương Quyền xác thực rất tiêu hao nguyên khí, lúc này mới liên tục thi triển chừng mười thứ, bên trong đan điền nguyên khí đã Kinh Tiêu thất hầu như không còn, không khỏi trực tiếp xếp bằng trên mặt đất, từng ngum từng ngum hấp hậu thiên linh khí, đan điền giống như là một cái khí cầu như thể nhanh chóng bắt đầu bành trướng!

Trần Hữu Tài kinh ngạc phát hiện khi trong đan điền nguyên khí tiêu hao hết lại thu nạp thổ khí : tức giận tốc độ dĩ nhiên tăng nhanh một điểm. Nguyên lai còn có loại này công hiệu, Trần Hữu Tài có chút vui vẻ, sau đó không có chuyện gì liền đem bên trong đan điền nguyên khí tiêu hao hết, sau đó sẽ thu nạp thổ khí, nếu như vậy tốc độ tu luyện lẽ ra có thể tăng nhanh!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Truyền Thụ Thái Cực

"Bệ Hạ! Ta nghĩ chúng ta Đại Càn Quốc lại xuất hiện một nhân tài rồi!"

Lam Ngọc đứng ở Cỗ Mộc bên cạnh thân nhiên nói, trong ngôn ngữ tràn đầy vui mừng.

"Ồ? Thật sự? Người là nói Trần Hữu Tài?" Cỗ Mộc trên mặt loé lên một tia kinh ngạc, mặc dù đối với vụ Trần Hữu Tài cái này vẫn võ song toàn siêu cấp nô tài có như vậy nhiều tia chờ mong, thế nhưng cũng không nghĩ tới Lam Ngọc sẽ cho cao như vậy đánh giá.

Phải biết Lam Ngọc nhưng là Đại Càn Quốc duy nhất một cái Vũ Tôn cấp siêu cấp cao thủ, càng là Đại Càn Đế Quốc người thủ hộ, bất luận từ thực lực vẫn là từ địa vị mà nói tuyệt đối không thể so hấn một cái Quốc Vương kém, cho nên tại xem nhân ảnh mắt lên, đặc biệt là liên quan với Võ Giả Cỗ Mộc là tuyệt đối tin tưởng Lam Ngọc.

Qua nhiều năm như vậy rất ít người có thể vào được Lam Ngọc pháp nhãn, làm sao tưởng tượng nổi cái kia Trần Hữu Tài lại có thể bị hấn đánh giá gọi là nhân tài. Cỗ Mộc trên mặt dị thái liên tục, trong lòng đã tại nghĩ nên thế nào đem người này tài giữ lại trụ, phong vi sao quan cho phải đây?

"Bệ Hạ, trước tiên không nên nghĩ làm sao phong thưởng Trần Hữu Tài, các loại : chờ đoạn thời gian lại nói, tiểu tử kia trong thời gian ngắn trong lúc đó cũng sẽ ở Mộ Dung gia!" Lam Ngọc tựa hồ đã nhìn thấu Cỗ Mộc tâm tư không khỏi nói rằng, này chủ yếu hay là bởi vì hấn sợ những việc này làm lỡ đến Trần Hữu Tài tu luyện.

"Ừm! Như vậy cũng tốt, nếu như tùy tiện phong thưởng nhất định sẽ khiến cho mấy người chú ý, vẫn có một tháng Đế Quốc học viện đã đến Tân một học kỳ, thật sự không hành, đến thời điểm đem hấn đưa đến diễn Vũ hệ rèn luyện rèn luyện!" Cỗ Mộc gật đầu, chỉ là trong nháy mắt kích động, giờ này khắc này lại khôi phục thành tâm tư kia kín đáo, bình tĩnh ngao nghê Quốc Vương Bệ Hạ.

Lam Ngọc cũng là gật đầu đồng ý, hấn vốn chính là ý nghĩ này, dù sao Đế Quốc học viện diễn Vũ hệ là Đại Càn Đế Quốc nhân tài phát ra địa, ở nơi này rất nhiều thứ đều so với bên ngoài đầy đủ hết hệ thống, đi vào tu tạo một quãng thời gian khẳng định chỉ có chỗ tốt không có chỗ xấu.

!~~~~

Một sáng sớm, Trần Hữu Tài cùng thường ngày như thế, đầu tiên là sâu sắc địa thu nạp thổ khí một phen, lập tức lại là một bộ Thái Cực Quyền, chỉ cảm thấy toàn thân sáng khoái.

Vẫn không quá một hồi nhì! Trước mắt chợt hiện hai người, Báo Tử cùng Hồ Tử đến vẫn rất sớm!

"Công tử!" Hai người một mặt phiến muộn đi tới Trần Hữu Tài trước mặt.

"Thế nào?" Trần Hữu Tài tò mò hỏi.

"Công tử người cho chúng ta cái kia tu luyện công pháp, huynh đệ chúng ta hai nghiên cứu cả đêm cũng không hiểu rõ đến cùng là xảy ra chuyện gì."

Trần Hữu Tài trên mặt lộ lên một tia nụ cười: "Không có chuyện gì, cái kia vốn là không hi vọng các người cả đêm liền có thể học được, nếu như cả đêm liền có thể học được tu vũ chẳng phải là quá dễ dàng?"

"Nguyên lai như vậy a!" Hai người quét qua trên mặt phiền muộn về.

"Làm đến vừa vặn! Cái kia thu nạp thổ khí phương pháp vừa mới bắt đầu là có chút khó, bắt quá có ta dạy cho các người hẳn là học rất nhanh! Hiện tại hai người các người theo ta làm động tác! Tỉ mỉ nhìn, bắt chước, nói không chắc có thể tìm tới thu nạp thổ khí : tức giận phương pháp!" Trần Hữu Tài gật đầu, trực tiếp nói.

Lại nói này Thái Cực Quyền là vì hai loại cực đoan, nếu như Thái Cực học được rất tốt, chẳng những có thể Cường Thân Kiện Thể, thậm chí có thể có được cường đại vũ lực. Nhưng mà Thái Cực bản thân rất khó học, rất nhiều người cố gắng cả đời cũng chỉ là một cái da lông mà thôi, tỷ như Trần Hữu Tài, hiện tại vền vền cũng chỉ là tìm thấy trong đó da lông, nhưng cho dù điểm này điểm da lông cũng là rất được dùng.

Hổ Tử cùng Báo Tử hai huynh đệ đầu tiên là học Trần Hữu Tài nửa ngồi nửa quỳ trung bình tấn lập tức đưa ra hai bàn tay chậm rãi để xuống trước ngực.

Nhìn hai huynh đệ hữu mô hữu dạng chuẩn bị kỹ càng động tác, Trần Hữu Tài thoả mãn gật đầu: "Hiện tại từng bước từng bước theo ta triển khai động tác, đầu tiên tay phải muốn mở rộng đang cùng thân thể hiện lên 45 độ góc xa nhất đoạn, từng eo đang cùng vai rơi khuỷu tay, sau đó tay phải lấy ngón giữa vì tâm, hướng về ngón tay cái phương hướng xoay tròn, chuyển đến lòng bàn tay hướng phía trước."

"Ngạch? 45 độ góc? Đây là vật gì?" Hai huynh đệ đối Trần Hữu Tài nói không có chút nào hiểu rõ, thậm chí là trong đó thuật từ đều chưa từng nghe qua.

Trần Hữu Tài nét mặt già nua một đỏ có chút ngượng ngùng, dĩ nhiên đã quên mình là xuyên qua được, Vũ Phá Đại Lục người căn bản là không biết những này từ a! Nghĩ tới đây hẳn chính chính sắc mặt nói rằng: "Nhìn ta làm, ừm, đây chính là 45 độ, vậy chính là bàn tay thẳng hướng trung hạ phương đi!" Trần Hữu Tài một bên làm động tác một bên giải thích.

Hai huynh đệ lúc này mới toán rõ ràng, có chút quái dị liếc mắt nhìn nhau không nói gì kế tục dựa theo Trần Hữu Tài dạy động tác làm, nhưng trong lòng thì rất tò mò công tử vì sao phải dạy bọn họ những đồ vật này.

"Động tác chậm một chút, đúng! Chính là như vậy, lại chậm một chút, toàn thân thả lỏng, thân thể triển khai một điểm!" Trần Hữu Tài một bên chỉ điểm một bên làm động tác, ngay sau đó lại nói: "Đón lấy thân thể quẹo sang trái động, tay phải hướng về bên trái họa một cái vòng tròn đường vòng cung, cuối cùng hoạt đến trước ngực! Rất tốt, chính là như vậy, tốc độ lại chậm lại, này một cái toàn quá trình sau khi hoàn thành, sau đó lặp lại vừa nãy động tác."

Theo Trần Hữu Tài không ngại phiền toái từng điểm từng điểm truyền thụ hai huynh đệ nhân, Hổ Tử cùng Báo Tử nganh kim nén sắc mặt đỏ bừng rút cục học được động tác, thể nhưng cũng vền vền là động tác mà thôi, trong đó chi tiết nhỏ cùng then chốt căn bản không có nắm giữ, Trần Hữu Tài thở dài một hơi, này Thái Cực Quyền cũng không phải là tốt như vậy học, hay là muốn dựa vào chính mình chậm rãi tìm tòi.

"Động tác chính là như vậy, đón lấy hai người các người luyện từ từ tập, thả lỏng tâm tình cũng không muốn nghĩ, nhắm mắt lại, làm cho mình nằm ở một loại vô ý thức trạng thái! Người nghe được chu vi từng trận cỏ xanh hương, cảm thụ trong thiên địa rộng lớn! Trong lòng áp lực có phải hay không càng ngày càng nhỏ? Chậm rãi không chế nhịp điệu, không chế đến một cái các người cho rằng tới thư thích trạng thái!"

Trần Hữu Tài giống như là một cái thôi miên nhân sĩ như thế đang chậm chậm thôi miên, Chu thị hai huynh đệ nhân chậm rãi nhắm mắt lại, từ từ tìm được một ít cảm giác, Trần Hữu Tài rút cục thở phào nhẹ nhõm, con đường này còn sớm đây? Nếu muốn đem hai người chế tạo thành cao thủ trợ giúp cho chính mình cũng không biết muốn thời gian bao lâu, bắt quá Trần Hữu Tài không nóng nảy, có nhiều thời gian.

"Không muốn gián đoạn lặp lại động tác , theo trong lòng mình nghĩ tới hô hấp điều chỉnh nhịp điệu, chờ các người cảm giác được khắp toàn thân từ trên xuống dưới nằm ở một loại đặc thù hiểu ra trạng thái lại dựa theo trong đầu của các người thu nạp thổ khí phương pháp đến điều chỉnh hô hấp, từ từ sẽ đến, thu nạp thổ khí vừa bắt đầu là một cái rất khó khăn quá trình, chỗ nồn nóng! Ta đi trước có chút việc, các người tại này luyện từ từ tập, quay đầu lại ta tới tìm các người!"

Trần Hữu Tài cuối cùng nhẹ giọng nói rằng, sau khi nói xong hẳn người rời khỏi, hướng về rừng trúc nơi sâu xa đi đến, hẳn có chuyện của hắn muốn làm! Hổ Tử cùng Báo Tử tu luyện tăng trưởng thực lực, mà hẳn Trần Hữu Tài cũng không có thể thả lỏng!

Trước mắt là chạy chồm thác nước!

Trần Hữu Tài ánh mắt lộ ra nhiều tia chấn động về, kiếp trước tuy rằng đi qua hoàng cây ăn quả thác nước, thể nhưng tuyệt đối không có trước mắt một phần mười đồ sộ!

"Nước bay thẳng xuống ba nghìn thước,

Tường dài Ngân Hà tuột khỏi mây. !"

Trần Hữu Tài đại ra thì thảo tự nói, trong mắt một mảnh si mê vẻ, bên tai là rầm rập âm thanh, trên thực tế hẳn chính là bị thác nước âm thanh hấp dẫn tới đích, mặc dù cách cái rừng trúc kia đất trống có hảo một đoạn khoảng cách, thế nhưng bởi vì hệ thống khen thưởng tác dụng hơn nữa gần nhất tự thân tu vi nhanh chóng tăng lên, tương ứng liền ngay cả nhĩ lực đều thay đổi tốt hơn, cho nên mới nghĩ đến nơi này tìm tòi hư thực!

Đây là một cái rất lớn sơn cốc, ba mặt núi vây quanh, ngoại trừ Trần Hữu Tài đến con đường kia bên ngoài cái khác không có chỗ có thể đi đi vào, vạn trượng vách núi, Thanh Phong vách đá, xanh biếc rừng trúc, rung trời thác nước, sân đá banh to nhỏ nham thạch đất trống. . .

Đây là một cái nhân gian tiên cảnh, càng là một cái thích hợp luyện võ địa phương tốt!

Trần Hữu Tài trong mắt loé ra một tia tinh quang, trong lòng đã có tính toán.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Diên Cuồng Luyện Thể

Trần Hữu Tài thiết hi không ngớt, quả nhiên tại Dị Thế Đại Lục thiên kỳ bách quái sự tình có nhiều lắm, chính mình "Không cẩn thận" lại phát hiện một cái có thể tu vũ địa phương tốt.

Thu nạp thổ khí nếu là kiên trì bền bỉ, bên trong đan điền dung nạp năng lực không nói sẽ tăng nhanh như gió, nhưng ổn đánh ổn trát tiến lên dần dần là tất nhiên, hơn nữa Luyện thể cùng với hệ thống khen thưởng, Trần Hữu Tài tin tưởng muốn không được bao lâu mình nhất định có thể trăm đầu lộ giác.

Trần Hữu Tài thoát quần áo lộ ra cường tráng mạnh mẽ bắp thịt, bà nội, ta đòi trước không thể tú bắp thịt, đòi này vuron lên hùng mạnh một lần nữa làm người, xem như là có điểm thành tích, bất quá tùy theo nghĩ tới Trường Tôn Vô Danh khiêu khích, còn có Mộ Dung Thiên ngang ngược không biết lý lẽ, thiếu chút nữa liền để hấn đầu một nơi thân một nẻo, hấn đây lòng liền dâng lên một trận Vô Danh lửa giận, mụ nó, bị người khi con kiến nắm cảm giác rất bất đắc dĩ thống khổ, nếu muốn bảo vệ mình cùng nữ nhân yêu mến tiền đề chính là thực lực!

Nghĩ liền sai bước địa lướt về phía thác nước phía dưới lực trùng kích độ cường liệt nhất trung tâm đoạn đường, này thác nước dùng để Luyện thể không thể tốt hơn, tuy rằng khả năng có chút thống khổ thậm chí nguy hiểm, thế nhưng vì thực lực liều mạng.

Bên tai hoàn toàn là dòng nước cấp tốc va chạm nham thạch âm thanh, không thể coi thường, nhưng mà Trần Hữu Tài đối tất cả những thứ này mất điếc tai ngơ, lạnh lẽo đến xương dòng nước như đao nhọn như thể trùy hấn kiên cố dày nặng sóng lưng.

Trần Hữu Tài khẽ cắn răng, không có sử dụng nguyên khí để chống đỡ này dũng mãnh hung mãnh địa dòng nước, tùy ý dòng nước xiết không ngừng ăn mòn thân thể của hấn, dù cho Trần Hữu Tài là Võ Giả Tứ cấp, thế nhưng như vậy dẫn vật thân thể Luyện thể phương thức, cho dù là Võ Giả Bát cấp cũng không dám bắt cần tới luyện, có thể thấy được Trần Hữu Tài có bao nhiêu to gan lớn mật.

Tu luyện cũng không phải là không có đường tắt, chỉ bất quá muốn nhanh chóng tăng lên thực lực, liền muốn trả giá cái giá tương ứng. Có câu nói đến được, là Nam nhân liền muốn đối với mình tàn nhẫn một điểm, Trần Hữu Tài đầu Đại Hân châu kèm theo dòng nước xiết địa cọ rửa đồng thời trùng kích nham thạch, nhận không ra ở đâu là mồ hôi, không phải thác nước dòng nước.

Trần Hữu Tài hơi nhắm mắt lại, đáng đáp tựa hồ chen lẫn một chút an nhàn, có thể cái kia co quắp khoe miệng hoàn toàn bại lộ hấn thống khổ không thể tả chịu đựng thác nước Luyện thể gột rửa lúc dần vật.

Loại này thiên địa tự nhiên hỗ trợ lẫn nhau cảm giác rất là kỳ diệu, dần dần Trần Hữu Tài đầu một mảnh không minh, phảng phất là quên mất dòng nước xiết trùng kích thống khổ, lại dường như cả người lăm vào tề đang thừa người, như một toà không có sinh cơ pho tượng.

Một phút sau, Trần Hữu Tài khoe miệng lộ ra một nụ cười, cuối cùng là thích ứng quen thuộc này thác nước dòng nước xiết trùng kích nhịp điệu, hấn cảm nhận được tự thân địa thể phách trong lúc vô tình tăng lên không ít.

Trần Hữu Tài giãn ra một thoáng gân cốt, sau một khắc trong mắt loé ra một tia tinh mang, nhất thời hướng về thác nước sau nham thạch mang theo cuồng bạo cực kỳ một quyền đánh tới. Cái kia trên nắm tay mắt trần có thể thấy sương lạnh như lưỡi lê giống như vậy, xác minh đây chính là Trần Hữu Tài thông qua hệ thống thu được Thiên Sương Quyền chiêu thứ nhất - Sương Khí Tập Kích!

Tùy theo, cái kia bị Thiên Sương Quyền đánh qua thác nước dòng nước dường như cấp tốc từ lạnh giống như vậy, cọt kẹt cọt kẹt địa mấy hơi thở thời gian liền đã biến thành một miếng lớn khối băng, xem Trần Hữu Tài đều là trộn mắt ngoác mồm.

Đưa tay sờ một thoáng, cái kia từng sợi hàn khí từ đầu ngón tay truyền đến, đây không phải là nằm mơ, chính mình lại đem thác nước dòng nước xiết

ngưng kết thành băng cứng, cái kia vừa nẩy một quyền nhiệt độ, ít nhất có cái dưới 0 mấy chục độ đi.

Mụ nó, này nếu như tại Địa Cầu, còn không cũng bị nhân bắt đi làm nghiên cứu? Thế như chẻ tre một quyền để Trần Hữu Tài hoàn toàn tự tin, tâm tình sung sướng khẽ hát lên.

Bất quá tiệc vui chóng tàn, cái kia băng cứng tuy rằng chân thực tồn tại, nhưng là bởi cảnh vật chung quanh nhiệt độ xa xa cao hơn linh Celsius độ, thêm vào có dòng nước không ngừng trùng kích, vền vền một hai phút liền hòa tan.

Trần Hữu Tài khẽ cau mày, yêu a, ta hoàn mỹ kiệt tác tại sao có thể biến mất đây? Trong lòng cái kia phân quạt cuồng dựng lên, lại là cuồng phong gào thét địa sương lạnh tập kích một quyền đánh vào phía sau địa trên nham thạch, cái kia thác nước sau nham thạch không biết là làm bằng vật liệu gì, hay là bởi vì niên đại quá mức cửu viễn duyên có, kỳ ngạnh cực kỳ, Trần Hữu Tài cảm thấy khối kim cương cũng là như vậy đi.

Đột nhiên hần loáng thoáng cảm giác này trăm mét cao thác nước sau Tiểu Sơn đều theo hần không gì sánh kịp mạnh mẽ một quyền rung động. Vũ kỹ quả nhiên là bá đạo lợi hại, đây vẫn chỉ là chỉ là Nhân Cấp vũ kỹ, nếu là đòi lại cái kia tranh đoạt Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm, hệ thống khen thưởng Hoàng giai công pháp Lăng Ba Vi Bộ, sẽ là như thế nào thần Kỳ Địa tồn tại? Trong lúc nhất thời Trần Hữu Tài rất là chờ mong.

Vậy vậy ướt nhẹp tóc, đem tất cả những thứ này ném sau đầu, không làm dừng lại lại một lần nữa Thiên Sương Quyền vung ra.

"Ầm ầm ầm . ." Cứ việc chu vi thác nước trùng kích nham thạch âm thanh phá vang dội, nhưng khi Trần Hữu Tài toàn lực ứng phó sử dụng Thiên Sương Quyền va chạm thác nước phía sau Tiểu Sơn, cái kia đỉnh tai nhức óc lấp bắp Thủy Hoa như chạy nạn bình thường chung quanh tán loạn.

Một đồng so với trước càng to lớn hơn hình nón hình băng trụ đột nhiên xuất hiện, chỉ là cái kia hình dạng cùng Trần Hữu Tài mở tính / trong điểm bán ra nữ tính sinh lý đồ dùng gia tăng bản có liều mạng.

Trần Hữu Tài tà ác nở nụ cười, liền tiếp vung lên Thiên Sương Quyền, không thêm quan tâm trong đan điền nhanh chóng biến mất nguyên khí.

Theo khối băng tích lũy, rất nhanh một Trương Bình làm đất loại cỡ lớn xe trượt tuyết đã xuất hiện ở Trần Hữu Tài trước mắt. Hần một đằng mà lên, lạc lên xe trượt tuyết lên, giờ lên cái kia như bánh mỳ thần bình thường sung huyết sưng to lên hai tay, Trần Hữu Tài bình tĩnh như lúc ban đầu, trên mặt không có ba động nào biến hóa, nếu là ngàn ấy thống khổ đều không thể chịu đựng được, làm sao bảo hộ nữ nhân mình yêu thích? Làm sao đứng ở đại lục đỉnh hướng thụ vạn người kính ngưỡng?

Lại là một quyền đánh vào phía dưới khối băng lên, để nó càng rắn chắc đọng lại, cũng loại trừ hai tay một ít đau đớn, đồng thời Trần Hữu Tài linh quang lóe lên, nếu nơi đây có thể trợ giúp hần Luyện thể còn có thể tu luyện Thiên Sương Quyền, đó là phù cũng có thể tu luyện ("Tùy Phong" huyền ảnh) đây?

Thác nước dòng nước cấp tốc như thế, ("Tùy Phong" huyền ảnh) tinh túy chỗ chính là khí thể sét đánh không kịp bưng tai tốc độ, nghĩ tới đây, sáng mắt lên, Trần Hữu Tài tùy theo qua lại tại mặt băng lên, sau đó làm hết sức không cho dòng nước dính vào thân thể của hần, bốc hơi lên sạch sẽ trên người thủy, liền bắt đầu ý tưởng của hần.

Cả người dường như một đạo Mị Ảnh, thu thả như thường qua lại trong đó, nhưng là để Trần Hữu Tài thất vọng chính là, vai cùng với trước ngực vẫn là ướt một mảnh.

Mụ nó, như vậy đều thấp thân? Ta thà rằng thất thân đều không muốn thấp thân, Trần Hữu Tài xấu xa cực kỳ nghĩ, bất quá bắt đắc dĩ địa lắc đầu một cái, một quyền đánh tới thác nước sau cũng rắn nham thạch, trong mắt biểu lộ kiên quyết vẻ.

Phảng phất không đạt tới "Tùy Phong" huyền ảnh bộ phận thứ nhất tinh túy bí quyết chỗ, hần liền muốn hành hạ chính mình làm phát tiết, nếu là Mộ Dung Tuyết thấy cảnh này, chỉ sợ là sẽ vô cùng đau đớn, hoa dung thất sắc, nằng đầu heo bởi vì tăng lên thực lực như thế không muốn sống, chẳng phải là cảm động lại tới một lần nữa cá nước thân mật.

Trần Hữu Tài càng ngày càng tà ác, dù sao vừa mới phá thân nam thân không lâu, đối với cái loại này tình ái đan dệt địa triền miên trần tục đương nhiên là không chịu nổi bao lớn chống lại, nếu là Mộ Dung Tuyết tại này, khẳng định tránh không được khuyên nằng đánh dã chiến.

Trải qua tự mình ngược đãi hình thức tàn phá, Trần Hữu Tài tâm thần hợp nhất thử lại một lần, hần cũng không tin, còn hần nữa không làm được sự tình.

Nhưng là lần thứ hai như cũ là thất bại, bởi vì thác nước dòng nước hướng ngang rất rộng, muốn tại không dính đến dòng nước dưới tình huống bay vút qua, loại tốc độ này gần như là có thể nói chớp mắt.

Trải qua hảo một quãng thời gian thử nghiệm, hiệu quả là có một ít, thế nhưng trên người vẫn là mang theo một ít dòng nước, chỉ bất quá muốn ít đi một ít, nhất thời càng rất là tức giận!

Mụ nó, mọi người là bức ra, ta cũng không tin, thật là có chinh phục không được đỉnh cao? Trần Hữu Tài dùng sức địa dùng man lực nện đánh nham thạch, cái kia nham thạch tựa hồ không thể tà phụ trọng, phát sinh vang lên ơng ơng âm thanh.

Mu bàn tay huyết dịch dung hợp dòng nước đồng thời pha loãng, nhìn mình huyết dịch tung toé loại cảm giác này Trần Hữu Tài vẫn là lần thứ nhất cảm thụ, trong lúc nhất thời có chút xuất thần, thời gian có thể thay đổi một người, không gian làm sao không phải đây? Không nghĩ tới trước đây tại Địa Cầu cái kia hèn mọn nam, hiện tại cũng có như vậy kiên quyết không rời niềm tin!

Hần Trần Hữu Tài không e ngại bất kỳ gian nan hiểm trở, tuy rằng chưa bao giờ nghĩ tới chính mình sẽ như ngày xưa dưới ngòi bút tiểu thuyết nhân vật chính bình thường mang theo nhân vật chính vàng sáng các loại giảm nhân tán gái, thế nhưng cũng không muốn bị người bức đến tuyệt cảnh mức độ, suy

nghe một chút xứng nhận đến Gia Cát Phong Minh ngày đó khiêu khích về mặt uy hiếp, hẳn liền không cách nào bình tĩnh, rõ ràng trước mắt trảng cảnh thời khắc thúc giục hẳn anh đứng trực tiền đề thắng thực lực.

Một lần hai lần không được, còn có ba lần năm lần mười lần, Trần Hữu Tài không có chán ngán thất vọng, liên tục nhiều lần không ngừng tiêu hao nguyên khí chống đỡ lấy chính mình.

Một lúc lâu sau, thác nước dòng nước này con, một đạo chạt vật không thể tả bóng người, chớp mắt một cái, lại như kỳ tích biến mất rồi!

"Ha ha, ta thành công!" Trần Hữu Tài ngửa mặt lên trời cười to, một loại chưa bao giờ có cảm giác thành tựu nổi lên trong lòng, đây mới gọi là sáng khoái, đây mới là Nam nhân!

Hắn trước đây sở dĩ được người gọi là Trần Đại thái giám, rất lớn một bộ phận nguyên nhân là bởi không có cái gì nghị lực kiên trì đến cuối cùng, cho nên cho dù là đồ tía thư, cũng không có cái gì kết cục tốt đẹp, hoặc là đáp lại rất nhiều người yêu cầu, đầu voi đuôi chuột qua loa kết cục, hoặc là không muốn viết trực tiếp ngừng có chương mới thái giám.

Bây giờ khổ tấn cam lai hưởng thụ đến kiên quyết không rời mãi đến tận làm thành công một việc lạ thú, này tuyệt không thể tả cảm giác để Trần Hữu Tài cảm khái vạn ngàn, hồi tưởng lại trước đây, bị người bêu danh cũng là có đạo lý, lắc lắc đầu, không suy nghĩ thêm nữa cái kia mờ ảo trên địa cầu sự tình, hiện tại mình là Đại Càn vương triều Mộ Dung phủ tướng quân lên hoa nô, nhưng là chỉ là hiện tại mà thôi!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Thác Nước Mặt Sau

Trần Hữu Tài một hơi đem (Thiên Sương Quyền) cùng (Tùy Phong Huyền Ảnh) tu luyện đến bây giờ Tứ cấp Võ Giả có thể đạt đến cực hạn, hẳn thậm chí có thể ngạo nghễ ưỡn ngực lớn tiếng nói: cho dù là Ngũ cấp Lục cấp Võ Giả cũng không nhất định có thể đem đồng dạng vũ kỹ thi triển đến loại xuất thần này nhập hóa trình độ, đây cũng là hắn đem hết toàn lực nghỉ trăm phương ngàn kế dẫn vật chính mình đi ra thành quả, có thể nói đến chi không dễ.

Nhìn một chút chính mình thân thể bị hành hạ thanh một khối từ một khối, bà nội, xem ra trở lại muốn cho bồi thuốc a! Đặc biệt là tiểu đệ đệ, mụ nó, không muốn lưu lại mầm bệnh sau đó khó dùng liền hỏng rồi, Trần Hữu Tài một trận nhức trứng nghĩ đến.

"Kèo kẹt." Nhất thời một cái lạnh lạnh tiếng vang dường như xuất từ thác nước phía sau trong núi nhỏ, Trần Hữu Tài thính giác linh mẫn tài bất giữ đến, hơi có đắm chiều sau, hắn trực tiếp leo lên thác nước đối diện vách núi cheo leo, bởi cái chỗ này tương đương bí mật, cho nên địa thế cũng là cùng hung cực ác, nhưng đối với vụ Tứ cấp Võ Giả Trần Hữu Tài nhưng là dễ dàng việc nhỏ như con thỏ.

Một thời gian uống cạn chén trà sau.

Nhìn cái kia thác nước sôi trào mãnh liệt vừa rơi xuống ba ngàn trượng trùng kích phía dưới cứng rắn nham thạch, Trần Hữu Tài khẽ cau mày, cúi xuống thân đến tùy ý lượm một tảng đá, đem nguyên khí làm đủ tới tay cánh tay, hướng về cái kia cùng hắn đối diện độ cao, sử dụng búa sửa địa kính, ném đi mà ra sau, nhìn chăm chăm không chớp mắt địa nhìn chăm chăm cái kia như giống như sao băng thẳng tắp bay ra ngoài địa tảng đá.

"Rầm." Tảng đá nhập vào thác nước sau biến mất không còn tăm hơi, một trận nặng nề mà vang lên âm thanh cứ việc nhấn chìm ở tại cái kia ào ào địa phi lưu trực hạ tiếng và chạm hạ, nhưng là Trần Hữu Tài lỗ tai động hơi động, trên mặt lộ lên một tia kỳ quái vẻ, tại định nhãn vừa nhìn, tảng đá cũng không theo quán tính hạ xuống, mà là biến mất không thấy!

Trần Hữu Tài trong mắt một vệt tinh quang hiển hiện, đúng như dự đoán, thác nước trung có động thiên khác địa.

Khó trách hắn trước đó tại xem thác nước thời điểm, có loại ừ ừ cạc cạc mà cảm giác, mụ nó địa, xem ra nữ nhân địa giác quan thứ sáu linh nghiệm không giả, ta đường đường nam nhi bây thước thứ bảy cảm cũng không kém a! Trần Hữu Tài một trận càng là vô si địa nghĩ, không kim lòng được địa bội phục chính mình địa Anh Minh Thần Võ.

Sau mười phút, Trần Hữu Tài trong đan điền nguyên khí khôi phục thất thất bát bát, hít sâu một hơi, đem phần lớn nguyên khí hóa thành một đạo lồng phòng hộ bảo vệ tự thân, cái kia mang theo nhàn nhạt kim ban để hẳn sáng mắt lên, mụ nó, đều nói Kim Sắc là Đế Vương tượng trưng, xem ra chính mình là vương bát khí sùon lậu là sắp tới a!

Còn lại phần nhỏ nguyên khí lưu chuyển khắp hai chân, mềm mại địa dường như tự thân nhẹ rất nhiều, dùng sức giẫm một cái, cả người hẳn bay ra ngoài.

Này nhảy một cái chính là cách xa bảy, tám mét, nếu là đổi lại người bình thường, chỉ sợ sẽ hạ xuống ngã chết.

Cái kia qua lại không dứt thác nước lại tại Trần Hữu Tài tới gần thời điểm dọc theo nguyên khí lòng phòng hộ địa biên giới hạ xuống, Trần Hữu Tài phảng phát chống một cái kiên như bàn thạch địa ô dù.

"Rầm." Ngăn ngắn chớp mắt một cái liền xuyên thủng thác nước!

Bà nội, cũng còn tốt phán đoán đối, bằng không thì chẳng phải là ngoạn gặp trở ngại, Trần Hữu Tài có chút may mắn miệng lớn hơi thở.

Bởi đột nhiên từ ánh sáng bắn ra bốn phía ngoại giới tiến vào đến vực Búi che giấu trong huyết động, trước mắt đen kịt để Trần Hữu Tài trước mắt một hồi lâu mơ hồ không rõ, cũng may kéo dài hơn mười giây sau, hần từ từ thấy rõ thác nước bên trong động địa tình huống.

Thác nước bên trong động mặc dù là không còn gì cả, trống rỗng khiến người ta có chút thất vọng, mục nó, trong truyền thuyết kỳ ngộ đi đâu? Ta xui xẻo như vậy? Những này tiểu thuyết nhân vật chính không phải tiến vào cái gì phó bản đều muốn chiếm được trang bị sao? Làm sao ta liền tiến vào này chìm không thêm ị địa phương, lẽ nào cái kia cái gọi là nhân vật chính vàng sáng ăn tương đi tới. Trần Hữu Tài một trận khí kết, trong lòng âm thầm tức giận.

Công dã tràng, nghịch thiên công pháp hần / mục đi đâu? Di tích mộ bia phần mộ đi đâu? Nếu là có người bị mai táng ở chỗ này, Trần Hữu Tài vẫn đúng là không ngăn ngại trình diễn một lần chân nhân bản trộm mộ, nói không chắc chính mình liền phát hiện vật gì tốt ni, nhưng là để hần phiền muộn chính là, nơi này liền cái mộ bia cũng không có!

Khiến cho hần / mục / một trận thất vọng, Trần Hữu Tài có chút chán ngán thất vọng, ngẩng đầu liếc nhìn chung quanh, tựa hồ từ cái kia hoa văn cùng mù cao su thạch bị ăn mòn hình dạng bất quy tắc, xem ra đây chỉ là một tự nhiên hình thành huyết động, không phải mục nó tôn Ngộ Không Thủy Liêm động, nhưng mà giữa lúc Trần Hữu Tài lắc đầu cảm khái bất đắc dĩ thời điểm.

"Tí tách." Cứ việc cùng giọt nước mưa rơi xuống đất âm thanh không khác nhau gì cả, nhưng là cái kia lạnh lạnh vang dội lại dễ nghe êm tai phảng phất có ý mà làm chi nhịp điệu, do vu trong sơn động chẳng có cái gì cả, đây chính là càng ngày càng mà tôn lên âm thanh khác với tất cả mọi người.

Trần Hữu Tài trong lòng thất kinh, dọa hần nhảy một cái, xem ra hấp dẫn, bất quá đón lấy nhưng là trong lòng nóng lên, lại dấy lên hi vọng, tìm âm thanh nguyên liên hướng về nơi sâu xa mang theo cảnh giác chậm rãi di chuyển bước chân, hần cũng không xác định sơn động này có hay không cái gì không chế không được nhân tố, cho nên vẫn là cẩn trọng một chút cho thỏa đáng.

Cũng may Trần Hữu Tài hữu kinh vô hiểm tìm được cái kia âm thanh nguyên nơi! Nhất thời hần đầy mắt khiếp sợ cùng lưu luyến về, như thấy được hoàng kim bảo tàng thậm chí là càng sâu một bậc, dù sao hần bây giờ thông qua tính / điểm làm giàu làm giàu, ngay cả là một toà Kim Sơn cũng có thể tích tụ ra đến, lại có cái gì tiền tài có thể làm cho hần mất nhìn thẳng dẫn đến hai mắt tròn trũng mắt đầy?

Phía trước trên mặt đất là một cái miệng giếng to nhỏ khanh, mà cái hầm kia trung là óng ánh long lanh chất lỏng, cứ việc trong sơn động mờ tối tăm, nhưng là cái kia chất lỏng nhưng phản xạ sáng sủa nhưng không chói mắt hào quang nhu hoà.

Này hoàn toàn là phản khoa học a? Trần Hữu Tài một trận đánh giá thấp: mục nó, đây nhất định không phải nước sôi, bằng không tại sao có thể có quang như thế, bên trong lại không thả đèn pin cầm tay một loại, xem ra là chất lỏng bản thân đặc thù dẫn đến quái dị như vậy địa hiện tượng. Trần Hữu Tài một bên đánh giá thấp vừa nghĩ tới.

Tùy theo từng trận xông vào mũi mùi thơm dường như xử nữ cảm nhận, để Trần Hữu Tài một trận tình mê ý loạn tâm thần dập dòn, xếp đặt bãi đầu, vừa nãy cái loại này tâm Khoáng Thần di đều là bởi nghe thấy được trước mắt cái này thần bí chất lỏng mùi vị khiến cho? Hần có chút không rõ vì sao, đây là cái gì đồ vật, bà nội, lão từ đời trước tại Địa Cầu cái gì không biết? Cho dù là hải / Lạc / nhân băng / độc một loại, vậy cũng muốn hút mới có thể như vậy vui sướng sáng khoái chứ? Tại sao cái này thần bí đồ vật vẹn vẹn chỉ là nghe thấy liền hăm sâu trong đó? E sợ này chất lỏng không đơn giản a!

Trần Hữu Tài âm thầm phỏng đoán, hữu tâm động nhất định phải trả giá hành động, sau một khắc hần theo tường theo nhìn đi tới, cái kia đầy thạch nhũ nhỏ tựa hồ mỗi cách một hồi liền hạ xuống một giọt, nhưng là phảng phất hứng chịu hạn chế gì, lại ở giữa không trung chất lỏng liền biến mất bốc hơi rồi!

Trần Hữu Tài một trận mê muội, chẳng lẽ hôm nay là gặp quỷ rồi?

"Người có biết hay không đây là cái gì? !" Hần ôm thử nghiệm tâm tính yên lặng quay về hệ thống hỏi.

"Ngàn năm thạch nhũ tinh hoa." Thanh âm lạnh như băng máy móc tính lời ít mà ý nhiều trả lời, không có một chút nào dong dài phí lời thành phần.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 79: Thạch Nhũ Tinh Hoa

Bất quá Trần Hữu Tài đối với câu trả lời của nó ngược lại là thoả mãn phi thường, nghe được Ngàn Năm Thạch Nhũ Tinh Hoa, Trần Hữu Tài cái này tiểu thuyết Đại thần làm sao có khả năng không rõ ràng?

Mụ nó, kiếm bọn rồi, này có thể là đồ tốt a, Ngàn Năm Thạch Nhũ Tinh Hoa, ngàn năm là khái niệm gì hần không biết, nói chung chính là rất dài rất dài, so với hần đồ chơi kia đều thiếu không được bao nhiêu, Trần Hữu Tài ý dâm so tài lên, bất tri bất giác liền hần hô hấp cũng vì đó gấp gáp.

Coi như là viết tiểu thuyết nếu như kiên trì hơn ngàn năm đều là giá trị bản thân ngàn vạn hoặc là hơn trăm triệu phú ông, cho nên mặc kệ đồ vật gì hoặc là sự vật, kinh tại quá ngàn năm lắng đọng còn lại cơ bản đều là tinh hoa, chính cái gọi là thủ kỳ tinh hoa, chính là đạo lý này.

Nghĩ tới đây Trần Hữu Tài trong đầu linh quang lóe lên, có một cái khả năng, vừa nãy cái kia ở giữa không trung biến mất bốc hơi lên chất lỏng, nhất định là phẩm chất không sao địa thạch nhũ, mà chính thật đồ tốt một mực cái kia!

Phát tài, phát tài, xông vào mũi nguyên khí như thực chất nồng nặc. Cái này đối với Võ Giả mà nói tuyệt đối là tốt nhất đồ bổ linh dược, mụ nó, ta không gặp được quan tài phân mộ, nhưng đánh bậy đánh bạ đạt được Ngàn Năm Thạch Nhũ Tinh Hoa, đáng giá! Trần Hữu Tài kích động, nếu không phải sợ son động sụp hần thật sự muốn rộng to kêu to một phen.

Hưng phấn hảo sau một thời gian ngắn, Trần Hữu Tài rốt cục bình tĩnh lại, lập tức sâu sắc địa phun ra một ngụm trọc khí, ngồi trên mặt đất buông lỏng kinh mạch của mình khí lạc, bởi Ngàn Năm Thạch Nhũ Tinh Hoa gần trong gang tấc, cái loại này bị nguyên khí quanh quần dò đào cảm dường như to lớn ngực bao vây tại quanh thân như thể sáng khoái, Trần Hữu Tài không khỏi thay lòng đổi dạ, đương nhiên chỉ là trong nháy mắt mà thôi, chỉ chốc lát sau liền tiến vào tu luyện trạng thái!

Trước đó Trần Hữu Tài cần tu khổ luyện không sợ gian nan chịu đựng Luyện thể nỗi đau, nhiều như vậy tội bị, khổ nhiều như vậy cũng ăn, mà lúc này nhưng biểu lộ ra ra ưu thế lớn nhất! Toàn thân lỗ chân lông dễ dàng địa mở ra, thảo thảo bất tuyệt địa nguyên khí trào vào trong cơ thể, tùy theo chịu đến ràng buộc chậm rãi hướng về đan điền chảy tới.

"Hắc Hắc." Trần Hữu Tài lặng lẽ cười hai tiếng che giấu ở hần cái kia không kim lòng được thoải mái thân / ngâm.

Bên trong đan điền cuộn cuộn không ngừng có ngoại lai bổ sung, tuy rằng nguyên khí rất đủ rất đủ, thế nhưng hấp thu tốc độ nhưng không có một chút nào mệt mỏi dừng lại xu thế, sáng lên lấp loá vùng đan điền gần giống như đại vị dã thú, lúc này bị hấp thụ nguyên khí bất quá là tôm tép, muốn "Ăn no", biết bao khó khăn?

"Ha ha, ta Kim Thương Bất Đảo, người này nhỏ nhỏ địa nguyên khí thỏa mãn không được a!" Trần Hữu Tài làm bầm lâu bầu dâm / đằng cười gian nói, theo tiếng nói của hần hạ xuống, cái kia thạch nhũ tinh hoa khanh dường như có linh tính giống như vậy, không ngừng mà bắt đầu chuyển động. Trần Hữu Tài trong mắt kinh ngạc lấp loé, đồ vật này vẫn nghe hiểu được hay sao?

"A." Vén vén mấy cái chớp mắt, nguyên khí mang theo nhàn nhạt vết lõm đốm, chậm rãi tự chủ xoay tròn, dường như Trần Hữu Tài trước đây trên ti vi xem qua Lốc Xoáy!

Mụ nó, có phải hay không chuẩn bị mưu sát ta, lẽ nào vừa nãy "Nói năng lỗ măng" đắc tội này Ngàn Năm Thạch Nhũ Tinh Hoa? Trần Hữu Tài kinh hãi đến biến sắc.

Nguyên khí mặc dù đối với vu võ giả là hiếm có mỹ thực, nhưng khi mỹ thực vượt qua lượng nhất định, ăn nhiều cũng sẽ chết no, huống hồ lúc này tình huống như có người mạnh mẽ kín đáo đưa cho Trần Hữu Tài, ăn không hết đương nhiên muốn lượn tới đi. Thế nhưng Trần Hữu Tài trong lòng cái cổ này không chịu thua niềm tin đăng nhưng mà lên, không phải là Ngàn Năm Thạch Nhũ Tinh Hoa sao? Cùng lắm thì ta liền chết đi! Ngay sau đó nhưng là quyết tâm cắn răng điên cuồng kể tục hấp thu nguyên khí.

Nhất thời, đạo kia do nguyên khí tạo thành cuồng bạo Lốc Xoáy không có bất kỳ giảm bớt xu thế, lấy nhanh như chớp tốc độ lướt về phía Trần Hữu Tài, gào thét địa ong ong khiến người ta đầu đầu sắp nứt, nguyên khí vượt ra khỏi người bình thường lý giải phạm trù, cứ việc Võ Giả tăng lên thực lực cần rất nhiều nguyên khí, nhưng khi nguyên khí nồng nặc tới trình độ nhất định, nếu là thực lực võ giả không ăn thua, muốn hấp thu không thể nghĩ ngờ là không biết tự lượng sức mình, Trần Hữu Tài lúc này tình huống có vẻ như chính là tình huống như thế.

"Hừ." Trần Hữu Tài một trận kêu rên, dữ tợn nghiêng răng nghiêng lợi thế cho nên nổi gân xanh đáng đáp có mấy phần dọa người, bởi nguyên khí kia Lốc Xoáy tốc độ nhanh vô cùng, thoáng qua liền bao vây hần, nhất thời cảm giác dường như thiên huyền địa chuyển dường như trước đây từng làm son xa như thể mạo hiểm khủng bố.

Trần Hữu Tài vội vàng ổn định lại tâm thần, làm cho mình không muốn sản sinh sợ hãi tình, bằng không nói không chắc còn có thể lên nói.

Nguyên khí kia Lốc Xoáy càng ngày càng cường liệt mãnh liệt, như một con mãnh thú thấy được đồ ăn, hoặc là nói là đối tượng bình thường động dục rồi!

Mụ nó, ta không phải dễ ức hiếp, "Hồng." Trần Hữu Tài vừa kinh vừa sợ, không thể tại một mực ngồi chờ chết phòng ngự. Hần cảm giác được nguyên khí tựa hồ có ý định nhằm vào hần nhu nhược.

Nam nhân, liền muốn có một cổ bốc đồng cùng lang bạt khí thế, chẳng lẽ ta đường đường xuyên qua nhân sĩ còn có thể ở đây đầu một nơi thân một nẻo? Trần Hữu Tài càng điên cuồng hơn, liều mạng hấp thu nguyên khí, nhanh chóng tiêu hóa, hai con mắt đỏ chót đỏ chót, khắp toàn thân từ trên xuống dưới

là một cỗ quyết tuyệt vời.

Đúng như dự đoán, theo hần rỗng giận rít gào, nguyên khí lưu dĩ nhiên không còn trước đó ngưng tụ thực chất, tiêu tán một chút, cái loại này uy hiếp cũng yếu bớt rất nhiều, Trần Hữu Tài trong lòng một trận thiết hỉ, bất quá khuôn mặt nhưng là kẻ tục mạnh mẽ hung quang, này bắt nạt kẻ yếu cầu vật, vẫn đúng là phản thiên không được, nếu sợ, vậy lão tử liền hảo hảo trấn áp, cho người điểm màu sắc nhìn, bằng không thì còn tưởng rằng ta là dễ ức hiếp chủ đây!

Trần Hữu Tài càng thêm cuồng bạo địa hấp thu trước mắt tốt nhất đồ bổ nguyên khí, theo thời gian trôi đi chỉ cảm thấy đan điền dung nạp tới cực điểm!

A. . . . .

Theo một tiếng bao hàm sáng khoái phản chấn Kinh Thiên rống to, cả toà sơn động phát sinh ong ong âm thanh, thoáng run rẩy lay động sau bình tĩnh lại!

"Ngũ cấp Vô Già!" Ha ha, thăng cấp a, xem ra tăng lên thực lực cũng không phải là khó khăn như vậy a, Trần Hữu Tài vui mừng quá đổi!

Tuy rằng thăng cấp Vô Già Ngũ cấp, thế nhưng Trần Hữu Tài nhưng không có lập tức đứng dậy, hần nghĩ tới là Ngũ cấp Vô Già thực lực hấp thu Nguyên khí : tức giận tốc độ hần là càng cấp tốc hơn, lập tức lại là một trận cuồng hấp không ngừng! Khi Trần Hữu Tài cảm thấy hấp thu xấp xỉ rồi, Vô Già Ngũ cấp cảnh giới cũng ổn định sau, lại phát hiện cái hầm kia bên trong còn có một chút thạch nhũ tinh hoa.

Mụ nó, nhiều như vậy, không cần thì phí a, Trần Hữu Tài nhảy lên trực tiếp từ dự trữ trong nhẫn tùy ý lấy ra một cái lọ chứa thịnh lên, cũng còn tốt lần trước mở tính điểm chuẩn bị sung túc tài liệu, lúc này cũng cử đi không nhỏ tác dụng.

Trần Hữu Tài mở cờ trong bụng, đầy mặt âm đang vẽ, trước đây không lâu tài ôn đánh ôn trát thăng cấp Tứ cấp Vô Già hàng ngũ, ai biết này Ngàn Năm Thạch Nhũ Tinh Hoa nắm giữ nguyên khí bằng bạc như vậy, dĩ nhiên một lần liền cho mình đẩy đến Vô Già ngũ cùng, quả thực khó mà tin nổi, đúng là niềm vui ngoài ý muốn.

Phải biết tu Vô Già mỗi một cảnh giới đều là một cái cánh cửa, theo thực lực tăng cao, đan điền dung nạp nguyên khí càng ngày càng nhiều, mỗi một lần đột phá đều sẽ dẫn đến về mặt thực lực long trời lở đất biến hóa, cho nên mỗi một lần đột phá trình độ khó khăn cũng là thành lũy thừa bội số tăng trưởng, muốn thăng cấp đó là làm đến nơi đến chốn hấp thu mẫn nguyên khí, đầu cơ trục lợi đường tắt đã ít lại càng ít!

Bởi mỗi người tu vũ thiên phú không giống, đan điền hấp thu Nguyên khí : tức giận tốc độ tự nhiên cũng là bởi vì nhân mà dị, huống chi Đại Càn Quốc vốn là thuộc về tiểu quốc, có câu nói thật hay: tiểu quốc không người quyền, tại Vũ Phá Đại Lục lên, thiên địa nguyên khí sung túc địa phương tốt đều bị đại quốc chiếm đi.

Cho nên tại Đại Càn Quốc , nơi này thiên địa nguyên khí thậm chí không đạt tới lý tưởng trình độ, sinh hoạt ở "Thâm sơn cùng cốc" bên trong Trần Hữu Tài căn bản không biết mình thăng cấp tốc độ thật tình dường như tọa hỏa tiễn như thế, nếu như cho những người khác biết hần Trần Hữu Tài trong vòng một tháng từ người bình thường đột phá đến Vô Già Ngũ cấp phỏng chừng sẽ hù chết!

"Mụ nó, làm sao không liên tục thăng cấp, xem ra nguyên khí không góp sức a, thiết thời ta vẫn không có gì lo sợ khiêu khích này thạch nhũ tinh hoa." Trần Hữu Tài có chút tham lam lâm lâm bẩm nói, biểu tình kia càng là vô si có thể nói là kinh vi Thiên Nhân, nếu là lúc này trời mưa sét đánh, cũng không biết có thể hay không một sét đánh lại đây, để hần lần thứ hai xuyên qua trở lại.

Quá một hồi lâu! Trần Hữu Tài từ trong sơn động đi ra ngoài, trở lại thác nước bên ngoài nham thạch đất trống, chỉ cảm thấy thiên địa rộng mở trong sáng, bầu trời xanh thăm bao la, trắng nõn đám mây nhẹ nhàng thổi qua, gió nhẹ ôn nhu phát quá mặt mũi, một thiết đồ là như vậy hài hòa mỹ hảo như vậy! Này đột phá cảm giác chính là được, liên quan hoàn cảnh chung quanh đều thay đổi tốt hơn.

Hà hề một tiểu trận Trần Hữu Tài hướng về đường cũ trở về, cũng không biết Báo Tử cùng Hồ Tử hai huynh đệ Thái Cực luyện được thể nào đây!

"Ồ." Đột nhiên Trần Hữu Tài trong mắt hưng khởi một tia vẻ kinh ngạc, còn chưa tiếp cận hai huynh đệ, bằng vào Ngũ cấp Vô Già nhạy cảm nhận biết lại thật xa liền đã nhận ra một tia quen thuộc khí tức!

Đến gần định nhãn vừa nhìn, Chu Báo cùng Chu Hồ hai người vùng đan điền dĩ nhiên xoay quanh một tia Vô Già nguyên khí, trẻ nhỏ dễ dàng cũng a.

"Công tử. . . ." Hai người nhìn thấy Trần Hữu Tài sau, không hẹn mà cùng tiến lên hô, cái kia thoáng khàn khàn trong thanh âm để lộ ra khó có thể quên vui sướng tự hào, bọn họ không có phụ lòng công tử kỳ vọng, quét qua trước đó nán lòng tang khí : tức giận mù mịt, hưng phấn không thể ức chế!

"Ha ha, không sai a, hảo hảo nỗ lực, những này các người cảm hoa đi! Xem như là công tử ta đối với các người phần thưởng!" Trần Hữu Tài trong óc trang đều là trên địa cầu người có tài mới chiếm được tư tưởng, hai huynh đệ thậm chí có như vậy thiên phú, xem ra sau này vẫn có thể vì mình làm việc, nếu như vậy, đó chính là người mình, cũng không thể bạc đãi người mình, thỏa mãn gặt đầu chuẩn bị cỗ vũ một phen, tùy ý từ dự trữ nhẫn như ảo thuật bình thường xuất ra mấy trăm lượng bạc.

Báo Tử cùng Hồ Tử hai người thụ sủng nhược kinh có chút thất kinh, bọn họ có nghĩ tới Trần Hữu Tài sẽ khen ngợi, nhưng tuyệt đối không nghĩ tới còn có thể khen thưởng bọn họ, ngẩng lại gần nhất một mực hoa Trần Hữu Tài tiền, cũng không làm chuyện gì, trong lúc nhất thời có chút ngượng ngùng.

"Công tử, ngài đại ân huynh đệ chúng ta hai người đã không cần báo đáp, làm sao còn có thể dùng của người tiền?" Báo Tử Hồ Tử hai người có cảm giác trong lòng địa ân ý nói.

Mụ nó, ta ta xem ra giống như là người nghèo sao? Chỉ là mấy trăm lượng, một cái thí đều không tính là, khách khí cái len sợi đoàn a? Có tính điểm này cây

rụng tiền, một ngày thu đầu vàng hoàn toàn không thành vấn đề a! Hẳn Trần Hữu Tài cũng coi như là giàu nứt đổ đổ vách cường hào. Lập tức khề cau mày giả bộ ôn nộ, Hồ Từ Báo Từ sợ hết hồn vội vàng tiếp theo, trong lòng đắc chí, dù sao cũng là chính mình cần tu khổ luyện đạt được, những phần thưởng này xem như là đối hai người ca ngợi.

Số tiền này hay là đối Trần Hữu Tài mà nói không tính cái gì, nhưng là hai huynh đệ nhân nghèo rất mừng toi quen rồi, nhìn thấy mấy trăm lạng bạc, dường như thấy mỹ thực mỹ nữ tại hướng về bọn họ ngoắc, trước đây ước ao người khác đi dạo kỹ viện ăn với com quán, nói không chắc bọn họ cũng có thể cũng có cơ hội tự mình chơi chơi. . .

Trần Hữu Tài nếu là biết hai người ý nghĩ như vậy, không biết sẽ làm về mặt gì, kỳ thực cũng là có thể thông cảm được, tại thời đại này, mười ba, mười bốn tuổi biến thành Nam nhân hầu như khắp nơi đều có, Hồ Từ cùng Báo Từ đều chừng hai mươi tuổi vẫn là đồng nam nhỏ, mặc kệ đi tới cái nào đều bị người mất lạnh kỳ tiểu, hơn nữa chính ở vào tính / kích động tuổi, làm sao có khả năng không ảo tưởng quá hoan ái âm cười việc đây?

Xuất ra rừng trúc, hai huynh đệ nhân trên đường phổ tiêu phí đi tới, Trần Hữu Tài nhưng là một người hướng về Mộ Dung phủ đi đến!

Trở lại gian phòng Trần Hữu Tài đầu tiên là nghỉ ngơi một hồi, theo mặt trời chiều ngã về tây, nương theo bóng đêm kết thúc, một người áo đen từ Mộ Dung gia trang viên như ra chỗ không người bình thường đi ra ngoài, người này chính là Trần Hữu Tài.

Xe nhẹ chạy đường quen đi tới cùng Lam Ngọc gặp mặt địa phương, Trần Hữu Tài rên lên trước đây trên địa cầu lưu hành ca khúc - (bay về phía người khác giường), cái kia khó nghe cười bị ối cùng có chút ít cảm tình thương cảm, lãnh là để thanh tĩnh rừng trúc đất trống quanh thân động dục trùng thú một trận gào thét.

"Bà nội trứng trứng, này tiểu khúc làm sao như vậy mang cảm?" "Chẳng lẽ ta Đại Càn Quốc một đời dâm côn sinh ra?" Cách đó không xa qua lại rừng trúc người qua đường hai mặt nhìn nhau, lập tức có chút sợ sệt, này mây đen gió lớn nghe thấy này thanh âm quái dị, trong lúc nhất thời dọa tè ra quần, chạy đi bỏ chạy!

Nhưng mà buồn cười chính là, bài hát này ở phía sau đến dĩ nhiên tại thanh lâu truyền lưu rộng khắp, đương nhiên cùng cái kia thủy tổ Trần Hữu Tài âm đăng tiếng ca so với, không có bất luận người nào có thể siêu việt!

"Tiểu tử, đừng hát nữa!" Đột ngột quen thuộc âm thanh mang theo một tia trêu tức tại bên tai vang vọng.

Mụ nó, lão gia hoá, đây là muốn hù chết nhân a, Trần Hữu Tài trong lòng tức giận mắng, bất quá hấn bây giờ này nhỏ bé thực lực, chỉ có thể là "Giận mà không dám nói gì" .

Lam Ngọc quý mị thân hình xuất hiện ở Trần Hữu Tài trước mắt, hấn cái kia trêu tức thần sắc không có kéo dài bao lâu ngược lại thay thế là khó có thể tin khiếp sợ, thậm chí hô hấp đều thoáng gấp gấp đọng lại, hấn nhìn thấy gì? Không thể nghĩ ngờ là vô sỉ trung mang theo một chút ngại ngùng, ngượng ngùng trung chen lẫn ba phần phong độ Trần Hữu Tài.

Lúc này Trần Hữu Tài bị Lam Ngọc lão già này chăm chú nhìn, không hiểu ra sao liền nghĩ đến ngày đó đến tính điểm tìm hấn xem bệnh hảo cơ hữu - Mã Lực, chẳng lẽ lão già này cũng làm cơ, coi trọng chính mình? Mụ nó, ta thật đúng là mị lực bốn / xạ, nam nữ thông ăn a! Bất quá cho dù như vậy nhưng là không thể khắp nơi loạn xạ, Trần Hữu Tài âm thầm thầm nghĩ.

"Lão đầu, ngươi muốn làm gì? Ngươi chó tới gần ta a? !" Trần Hữu Tài hai tay ôm ngực, trên mặt thần sắc hoang mang không ngớt, tự hồ sợ lại một lần nữa "Thất thân".

"Dựa vào, tiểu tử ngươi nghĩ gì thế? !" Lam Ngọc đầy mặt lúng túng nổi giận mắng, hấn hận không thể một cước đá trật Trần Hữu Tài trứng trứng, này ý cười thật sự là quá xấu xa, cái kia âm đăng thần tình kèm theo tự an ủi động tác, khiến cho vẫn đứng là như là hấn lấy hướng về có vấn đề tựa như!

Bất quá mới vừa nói xong không đợi đến Trần Hữu Tài phản ứng lại, gió nhẹ nhẹ phẩy, Trần Hữu Tài chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, ngay cả là thăng cấp trở thành Vô Giả Ngũ cấp, cũng như trước chút nào theo không kịp lão đầu này tốc độ!

"A." Trần Hữu Tài ngốc trư bình thường kêu lên tiếng, chẳng lẽ là hoa cúc khó giữ được, khăn trương nhìn một chút hạ thể của mình, cũng may muện tiết y tồn, lúc này mới như trút được gánh nặng thở phào nhẹ nhõm.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Đường Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Khiếp Sợ Lam Ngọc

Mụ nó, đem người cái kia móng heo từ thả ta trên đầu làm cái gì? Có câu nói đến được, đầu có thể đoạn huyết có thể lưu, Nam nhân kiêu tóc không thể loạn! Trần Hữu Tài ở trong lòng cuồng mạt không ngừng, nhưng là ngoài miệng nhưng không dám nói gì.

"Quả nhiên. . . Ngũ cấp. . . Võ Giả. . ." Lam Ngọc khắp khuôn mặt là kinh hãi, thế cho nên thân là Võ Tôn hấn, đều hơi đại ra nhất lạng, có chút thất thố.

Bà nội, không phải là Ngũ cấp Võ Giả? So với người này một tay che trời Võ Tôn ta toán cái trứng chim a? Còn tưởng rằng muốn bạo ta hoa cúc đây! Nguyên lai xác nhận thực lực của ta! Trần Hữu Tài uất ức nghĩ, bất quá trong lòng vẫn là có chút tự hào, lão đầu này nhưng là Đại Càn Đế Quốc người thù hờ, thậm chí có thể là Đế Quốc đệ nhất cường giả, từ trong mắt của hấn Trần Hữu Tài thấy được một vết than thờ tỉnh quang, đây là cỡ nào vinh quang?

"Hắc Hắc, lão đầu, người chó khen ta, ta da mặt quá mỏng, chịu đựng không nổi a." Không đợi Lam Ngọc mở miệng, Trần Hữu Tài làm bầm lẫu bầu nhừ đầu lạng lẽ cười lên, cái kia khiến người ta nghiêng răng nghiêng lợi địa mặt dày này dạn cùng lời nói của hấn tạo thành sự chênh lệch rõ ràng.

"Dựa vào, tiểu tử người không nữa chính kinh một ít, cần trọng ta bỏ người." Lam Ngọc liếc mắt một cái, sát có việc đạo, Trần Hữu Tài không biết xấu hổ nhất thời để hấn bạo thô miệng, nếu là Cổ Mộc Đế Vương nhìn thấy chính mình cung kính phi thường giáo viên cùng một cái tiểu tử miệng còn hôi sữa vừa nói vừa cười không phân bối phận, không biết sẽ có cái gì cảm tưởng.

Lúc này Lam Ngọc đáy lòng nhắc lên sóng to gió lớn, hấn nhưng là rõ ràng nhớ tới trước đây không lâu tại cùng Cổ Mộc thương lượng thời điểm, Trần Hữu Tài bất quá là một cái Tam Cấp Võ Giả, lúc này mới nhiều chính là thời gian? Tựa hồ không tới nửa tháng, vậy chính là Trần Hữu Tài hầu như mấy ngày liền thăng cấp một lần, đây là cái gì tốc độ?

Phóng tầm mắt toàn bộ Đại Càn Quốc, ngay cả là lúc trước được người gọi là Đại Càn Đế Quốc thiên tài số một Cổ Mộc, cũng không có Trần Hữu Tài thăng cấp tốc độ nhanh, thậm chí không khách khí địa nói Trần Hữu Tài trực tiếp coi rẻ thiên hạ tu Võ Giả, cứ việc thực lực của hấn không có hiện tại Cổ Mộc cường hấn, nhưng nếu là bằng vào như vậy thăng cấp tốc độ, không cần ba năm, tiểu tử này có thể hay không đột phá hậu thiên Võ Giả, thăng cấp Tiên Thiên?

Nhớ năm đó Cổ Mộc vẫn là Hoàng Tử thời điểm, cùng hiện tại Đại Hoàng Tử Cổ Thiết như thế quanh năm tại bên ngoài chiến tranh, có một lần từ chiến trường truyền đến tin vui, Cổ Mộc cố tìm đường sống trong chỗ chết, từ Từ cấp Võ Giả vền vẹn đỉnh trệ hai tháng đã đột phá tấn thăng đến Ngũ cấp hàng ngũ. Cũng là từ khi đó Cổ Mộc thành đệ tử của hấn!

Nhưng là tất cả những thứ này trái ngược với Trần Hữu Tài tính là gì? Nếu là thế hệ này Trương Tôn Vô Danh có thể nói là Tuyệt Đại Thiên Tài, cái kia Trần Hữu Tài có tính hay không là yêu nghiệt biến thái?

Trần Hữu Tài nghe được Lam Ngọc trách cứ, vội vàng cong đuôi làm người, lão đầu này là hấn chỗ dựa, cũng không thể đắc tội, trong lúc nhất thời cúi đầu đến không biết đang suy nghĩ cái gì.

"Ha ha, hảo hảo được, ta Đại Càn Quốc có thể xuất hiện như người vậy thiên tài, là quốc chi vinh hạnh, hảo tiểu tử, không có then với ta tự mình chỉ giáo người." Lam Ngọc thẳng thắn khích lệ Trần Hữu Tài vì thiên tài, hấn đều chính mồm thừa nhận thiên tài, vậy thì đối là không thể nghi ngờ thiên tài!

Mụ nó, Xú lão đầu, lại còn tiện thể địa đập ngựa mình thí, thật không biết xấu hổ, so với ta da mặt dày nhiều! Trần Hữu Tài lại một lần nữa mắng, đương nhiên hay là đang trong lòng.

Ngày đó buổi tối Lam Ngọc lần đầu tiên chẳng có cái gì cả giao cho Trần Hữu Tài, chỉ là để Trần Hữu Tài đem trong lòng nghi hoặc không rõ địa phương nói ra, hấn từng cái giải đáp, này nguyên nhân chủ yếu vẫn là gần nhất Trần Hữu Tài thực lực tăng trưởng quá nhanh, Lam Ngọc lo lắng hấn căn cơ bất ổn, cho nên mới phải như vậy.

Cáo biệt Lam Ngọc sau, Trần Hữu Tài liền về Mộ Dung phủ đi ngủ, dù sao không thể mỗi ngày buổi tối đều trắng đêm tu luyện, căng chùng có hứng thú mới có thể càng hữu hiệu suất. Mấy ngày nay cứ việc bên cạnh không có Mộ Dung Tuyết làm bạn, thế nhưng hấn tôi luyện chính mình cảm giác rất phong phú, cũng kiêng kỵ không được những này nữ tử tình trường. Bởi tu luyện mệt mỏi duyên cớ, ngã ở trên giường hỗn loạn ngủ thiếp đi.

"Tuyệt nhi, Tuyệt nhi, chúng ta lại tới một lần nữa!" Một sáng sớm Trần Hữu Tài nửa ngủ nửa tỉnh thân / ngâm, mơ hồ mở mắt ra, phát hiện mình "Kim Cô Bồng" lại tiến hóa thành Kinh Thiên Trụ!

Mụ nó, một cơn nơi tay, thiên hạ ta có, Trần Hữu Tài khuôn mặt biểu lộ nam nhân đều lý giải nụ cười.

Hôm nay là mười lăm đêm trăng tròn.

Trần Hữu Tài thỉnh linh địa nghĩ đến một chuyện, hấn hệ thống nhiệm vụ - đập xuống Minh Nguyệt Lâu đầu bằng hoa khôi Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm!

"Oa ha ha, đây là hệ thống buộc ta hành vi phóng đảng." Trần Hữu Tài nghĩ như thế sẽ không cảm thấy then với Mộ Dung Tuyết, tin tưởng Tuyệt nhi cũng có thể lý giải, ở thời đại này tam thế tứ thiếp Stone nhìn quen sự.

Trần Hữu Tài đương nhiên cũng yêu thích chế độ đa thê độ, quả thực chính là trời cao ơn trạch, đòi trước ít đi cái gì, đòi này liền bồi thường cái gì!

Sau khi rửa mặt, Trần Hữu Tài đi tới một chuyến tỉnh điểm, Lưu Trường Xuân ngồi nghiêm chỉnh tại trong điểm, nhìn thấy Trần Hữu Tài xuất hiện, hấn cung kính không ngớt, trong lòng đối với Trần Hữu Tài kính phục lên cũng là lên tới tột đỉnh độ cao. Bởi vì dựa theo Trần Hữu Tài chỉ điểm, gần gần mấy ngày hấn liền thành công tiếp nhận vai vị khách nhân, đơn giản dễ tính điểm lợi nhuận hơn một triệu lượng bạc trắng!

Bởi Lưu Trường Xuân vốn chính là tinh quái nhí nhảnh, đầu óc thông minh linh hoạt người, lắt lư năng lực cũng là hơi kém Trần Hữu Tài một bậc, tính điểm chuyện nơi đây giao cho hắn quả thực đối phó, Trần Hữu Tài thoả mãn gật đầu một cái, hắn có thể khi hậu trường hát tay chường quỹ rồi!

Khen biểu dương một phen Lưu Trường Xuân, cầm một đại điệp kim phiếu nhét vào nhẫn không gian, Trần Hữu Tài trên mặt phảng phất tiếu nở hoa, tùy tiện giật một ít Trương đưa cho Lưu Trường Xuân, cho hắn coi như thù lao, Lưu Trường Xuân một trận cảm ân ái đức sau khi tài bình phục lại. Đây một tám chính là 10000 lượng bạc a! Sát! Đây là trước đây nghĩ cũng không dám nghĩ tới, hiện tại chân chân thực thực phát sinh ở nhân tiền, Lưu Trường Xuân kích động có thể tưởng tượng được ra.

Đương nhiên nếu như hắn một mình chụp xuống một ít tiền khả năng thu vào sẽ càng nhiều, thế nhưng hắn không muốn làm như vậy, bởi vì Trần Hữu Tài đối với hắn có ân, không chỉ đã đi xuống phụ thân của hắn Lưu Đại Tráng, càng là cho hắn sinh hoạt tự tin!

Trong túi có tiền, cả người đều có niềm tin, mụ nó. Cái gì gọi là giàu nứt đố đổ vách? Tiểu vậy chính là hay nhất điển phạm! Tuy rằng ta yêu thích biết điều, thế nhưng cũng không trở ngại ta biết điều hoa lệ a! Đêm nay nhất định phải hoa lệ một phen! Trần Hữu Tài một bên cười khúc khích vừa nghĩ tới, chung quanh lắt lư một thoáng, mua một ít tính / điểm cần thiết tài liệu dụng cụ. Bởi tính điểm khách nhân đều là người đại phú đại quý, tại người bình thường trung gian rất khó truyền lưu ra, hơn nữa đồ vật này vốn là có chút thẹn thùng bí ẩn, cho nên cũng chẳng có bao nhiêu nhân biết cái kia hình trụ ngọc khí công dụng, bởi vậy Trần Hữu Tài cũng ít một chút lo lắng.

Buổi chiều, Trần Hữu Tài sớm đi tới làm Đại Càn Quốc Thứ nhất Phong Nguyệt nơi Minh Nguyệt Lâu, phát hiện nơi này đã là người đông như mắc cửi, bất quá tuyệt đại đa số đều là đến xem náo nhiệt dân chúng bình thường. Dù sao có thể hoa mười mấy vạn lượng thậm chí càng nhiều bạc đã ít lại càng ít.

"Ồ, mau nhìn a, liền Ngô đại thiếu gia cũng tới!" Trương Tam nhỏ giọng nói thầm chỉ vào một cái lòe loẹt công tử ca nói.

Trần Hữu Tài khẽ cau mày, một chút phiến quá khứ, quét qua!

"Đình linh - hệ thống quét qua xong xuôi -

Quét qua đối tượng: Ngô Phú Quý

Giới tính: nam

Thân phận: lương dầu phú thương con trai

Tuổi tác: 25

Vũ lực giá trị: 10

Của cải giá trị: 50 vạn lượng bạc trắng

Trí lực giá trị: 70

Vận may giá trị: 60

Tiềm lực giá trị: 50

"

Mụ nó, đó không phải là một cái điển hình công tử bột thành tính ngoại trừ tiền tài, liền không còn gì cả Phú Nhị Đại sao? Bà nội cái cầu. Quả nhiên đến có chuẩn bị, cũng còn tốt hiện tại ta là một phương cường hào, nghĩ tất do Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm dẫn theo hơn một triệu bạc trắng người hắn là không có chứ? !

Này Ngô Phú Quý cứ việc có tiền, nhưng so với đến ta như cũ là cái ngâm tia! Sát, trải qua nửa tháng nỗ lực, ta hoàn thành ngâm tia đột kích ngược lột xác, xoay người đẹp trai mê người cao Soái phú! Trần Hữu Tài lại bắt đầu tự yêu mình ở trong lòng âm thầm cười.

Theo thời gian trôi đi, Minh Nguyệt Lâu bên trong khắp nơi công tử ca thể lực tụ ở cùng nhau, có chính là ba, năm cái người quen chiếm lấy một cái bàn, có ngư / bức công tử một người độc bá một bàn, chu vi không có bất luận người nào đến ồn ào, chỉ có cao gầy dung mạo đẹp để thị nữ vì hắn bưng trà rót nước, xa một chút mấy cái cao thủ bảo vệ an nguy của hắn.

Mã sát vách, có thể coi là là tiến vào, xấu như vậy bức? Lão tử vẫn không có chỗ ngồi trống tọa nì, một màn này rơi vào trong mắt của hắn, Trần Hữu Tài vì không bại lộ chính mình Ngũ cấp Vô Giả thân phận, cho nên không thể làm gì khác hơn là bằng vào man lực từ trong đám người chen chúc vào, cứ việc trên đường có người mạnh mẽ trừng hắn, nhưng là đều bị Trần Hữu Tài cái kia giết người bình thường ánh mắt sợ đến rút lui.

Không trêu chọc nổi người, bọn họ đương nhiên chỉ có thể chạy trốn chết, không biết vì sao, có mấy người tổng thể cảm giác Trần Hữu Tài đáng vẻ có chút quen thuộc, nhưng là phải nói ở nơi đâu gặp gỡ, tựa hồ lại nghĩ không ra.

Mẹ kiếp, lão tử muốn ngồi! Trần Hữu Tài không chỗ nào kiêng kỵ địa tại mọi người ánh mắt khác thường hạ, tự mình tự địa đi tới hắn cảm thấy dễ dàng nhất thường thức được Liễu Phiêu Phiêu hoa nhường nguyệt thẹn vị trí.

Nhưng mà bi kịch chính là, cái mộng vẫn không che nhiệt, đã tới rồi một cái con ruồi.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Khiêu Khích Nhiệm Vụ

"Công tử, xin ngời rời khỏi một điểm, vị trí này chúng ta Thiếu gia đã chiếm cứ!" Vẫn không có các loại : chờ Trần Hữu Tài chủ động mở miệng, thì có một cái cường tráng Đại Hán chặn lại rồi tầm mắt của hắn, không cần nghĩ cũng biết là hộ vệ một loại người!

Theo hộ vệ âm thanh tăng cao hiệu quả, không ít cho rằng ở xung quanh chuẩn bị xem trò vui, ngược lại hiện tại buổi đầu giá còn chưa bắt đầu, có trò hay xem cũng coi như là món ăn khai vị.

Đồng đảo công tử ca ánh mắt đều tìm đến phía Trần Hữu Tài, có chút ít nghi hoặc cùng kinh hãi, bọn họ vốn cho là Trần Hữu Tài cùng cái kia Lý Kiệt nhận thức mới có thể chủ động tiến lên, biết đâu rằng tiểu tử này là muốn tìm một cái chỗ trống ngồi, này hơi bị quá mức buồn cười buồn cười?

Chẳng lẽ tiểu tử kia không biết Lý Kiệt thân phận? ! Ánh mắt thương hại đến từ bốn phương tám hướng, gần như đem Trần Hữu Tài nhấn chìm.

"Đại gia ngời, một cái ngọc xoa ngồi ở đây không phải lãng phí vị trí thật tốt sao? Ta ngồi ở đây mới là chính xác nhất, thức thời bắt đầu nhanh lên!" Trần Hữu Tài hơi híp mắt lại cười nói, từ lúc hắn cầm tiền đến Minh Nguyệt Lâu cũng chưa có dự định biết điều, lúc này cho mọi người một cái hạ Mã Uy tuyệt đối có thể đưa đến hết sức quan trọng hiệu quả, miễn cho sau đó còn có một chút không có mặt người lãng phí thời gian!

"Đình linh - hệ thống khen thưởng - hệ thống đưa ra -10% vũ lực giá trị!" Bỗng nhiên một thanh âm xuất hiện ở bộ não.

Trần Hữu Tài trong mắt vượt qua tỉnh Quang Hòa kinh hi, chính mình lại một lần chủ động hoàn thành nhiệm vụ, ha ha, mụ nó, vận may tới chặn cũng đỡ không nổi, trang bức cũng có thể tăng lên thực lực, cạc cạc! 10% vũ lực giá trị liền mang ý nghĩa đồng dạng là Ngũ cấp Võ Giả, hắn Trần Hữu Tài tuyệt đối là vô địch tồn tại! Bởi vì hắn có thể đạt đến tiếp cận Lục cấp Võ Giả thực lực, tương đương với hắn một tháng cần tu khổ luyện.

Xem ra, ta không thể không đem công tử bột tiến hành đến cùng a! Quân hắn trước mắt công tử này ca là ai, liền Đại Càn Quốc người thủ hộ đều là của mình chỗ dựa, hắn còn cần sợ sệt không có ai hỗ trợ "Chùi đít" sao? Bằng vào Lam Ngọc đối với hắn coi trọng cùng khen ngợi, tất nhiên sẽ thiên vị một, hai, Trần Hữu Tài không có sợ hãi!

"Tê." Liên tiếp mà kinh hãi thế tục địa hút vào khí lạnh tiếng như tấu nhạc hòa âm bình thường thoải mái chấp trùng.

"Lão đại, ta không có nghe lầm chứ? Tiểu tử này nói Lý thiếu gia là ngu ngốc? Hắn không muốn sống sao? Phải biết, Lý thiếu gia nhưng là kinh thành thành quan công tử a."

"Xem ra gia hỏa này hẳn là ngoại lai người, bằng không làm sao có khả năng kiêu ngạo như vậy ương ngạnh?"

Mụ nó, không phải là một cái tương đương với trên địa cầu kinh đô thị trường nhi tử sao? Sợ ngời cái cầu a! Lại là một cái Quan Nhị Đại, ta đắc tội người cũng không phải số ít, đắc tội ngời là hắn vinh hạnh. Bất quá đánh bậy đánh bạ để ta hoàn thành tự chủ nhiệm vụ, ngược lại là có thể cho ngời một con đường sống.

"Ha ha, ngời lặp lại lần nữa! ?" Vị kia phong độ phiến phiến công tử ca chậm rãi đứng lên, trong mắt hàn mang bạo lực mà ra, phảng phất là gió mùa đông lạnh thấu xương. Mặc dù đối với vụ Ngũ cấp Võ Giả Trần Hữu Tài mà nói coi như không có gì, có thể bên cạnh người bình thường tất cả đều không kim lòng được sợ run cả người.

Quét qua!

"Đình linh - hệ thống quét qua xong xuôi -

Quét qua đối tượng: Lý Kiệt

Giới tính: nam

Thân phận: kinh thành thành quan con trai độc nhất

Vũ lực giá trị: 100

Của cải giá trị: 800 ngàn lạng bạc trắng

Trí lực giá trị: 92

Vận may giá trị: 80

Tiềm lực giá trị: 80.

"

Liên tiếp tin tức truyền vào Trần Hữu Tài trong đầu.

Yêu a, lại còn là một thực lực không sai Vô Giả, kinh thành thành quan nhi tử quả thật có điểm cân lượng, đặc biệt là trí lực giá trị để Trần Hữu Tài tâm đắc lấy làm kỳ, đó là một âm hiểm gian trá người! Từ cái kia lòng dạ chặt hẹp chủ động đánh trả Trần Hữu Tài liền hiện ra lậu không bỏ sót, gia hỏa này không đơn giản a.

Liên của cải giá trị đều có 800 ngàn lạng bạc trắng, chẳng trách mình lựa chọn đắc tội hần thể cho nên hoàn thành tự chủ nhiệm vụ thu được hệ thống khen thưởng, nói như vậy chính là có thể thông cảm được, nói không chắc gặp rắc rối càng lớn, đối ứng với nhau hoàn thành tự chủ nhiệm vụ thu được khen thưởng phong phú hơn.

Bất quá Trần Hữu Tài cũng không dám thử nghiệm, này tự chủ nhiệm vụ đại đa số vẫn là dựa vào cơ duyên vận may, ở đâu là muốn lấy được thì có? Nếu như không cẩn thận họa xông lớn hơn, lại không được đến khen thưởng, đây không phải là trộm gà không được còn mất nắm gạo?

"Này xui xẻo tiểu tử muốn Diêm Vương, Lý thiếu gia không phải là lòng dạ mềm yếu dễ dàng người nói chuyện." Trong đám người có chút ít thừa dịp âm ỉ ồn ào nghị luận người, bất quá mỗi một người đều là bàn luận xôn xao sợ bị bắt được nhược điểm.

"Ha ha, này đến Minh Nguyệt Lâu xem trò vui quả nhiên không sai a, huynh đệ ngươi không biết, ngày hôm nay cái kia Xuân Hương các tiểu thúy ước ta, vì chứng kiến Liễu Phiêu Phiêu Thiên Tiên tuyệt thế dung nhan, ta không chút do dự cự tuyệt!"

"Xuân Hương các đây đều là chút gì mặt hàng, cấp lại ta đều không muốn, ngươi vẫn đứng là cho rằng người khác coi trọng ngươi? Còn không phải là ghi nhớ ngươi trong túi cái kia mười mấy lạng bạc trắng! Còn không bằng miễn phí ở chỗ này mất thấy một thoáng liễu Thiên Tiên phương dung, tuyệt đối muốn so với đi thảo cái kia tiểu thúy sáng khoái nhiều a!" Bên cạnh hần tử vô một cái người kia vai, bàn luận trên trời dưới biển cảm khái vạn ngàn nói.

Những này làm kinh thành tầng thấp nhất phổ thông bách tính, những ngày qua trà dư tửu hậu đàm luận nhiều nhất chính là hôm nay đêm trăng tròn Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm bán đầu giá. Có câu nói đến được, nhân có chí riêng, cường cầu không đến, bọn họ đó là cam tâm tình nguyện khi một cái bình thường người. Vậy cũng không có biện pháp. . . .

"Ngươi tại lão tử trong mắt chính là con ruồi, còn không mau tránh ra, mụ nó, có biết hay không lão tử đều ghét bỏ ngươi chỗ ngồi tạt? Tựa như cái kia khắp nơi là con ruồi hồ xí, như ngươi loại này nhân liền một đồng thì cũng không xứng khi. Nói ngươi là ngu ngốc đều cất nhắc ngươi!" Trần Hữu Tài miệng đầy thô bỉ địa ngôn ngữ như cuộn cuộn nước sông, nghe được chu vi mấy trăm người là trợn mắt ngoác mồm, bọn họ làm sao xưa nay đều chưa từng nghe qua ác độc như vậy nhục nhã ngôn ngữ?

"Ngươi, ngươi. . . ." Lý Kiệt bị khí: tức giận đầy mặt đỏ chót, làm kinh thành thành quan con trai độc nhất, hần tử nhỏ đến lớn vẫn không có chịu đến quá như vậy thẳng thắn nhục mạ, huống hồ này ban ngày ban mặt, trước mặt mọi người hần làm sao có thể nhẫn nhịn được! ?

"Đại gia ngươi trướng trướng." Tại mọi người vẫn không có phản ứng trước đó, Trần Hữu Tài nguyên khí cuồng bạo từ Đan điền trung mãnh liệt mà ra, này tiểu bạch kiểm nếu khiêu khích hần, vậy thì đừng trách hần thủ đoạn ác độc tội thảo, không đúng, là ngu thi ba! Trần Hữu Tài tà ác cực kỳ nghĩ.

Cái kia che ngợp bầu trời rồi lại thu thả như thường nguyên khí vền vẹn chỉ là tập trung Lý Kiệt một người, mà chu vi trừ phi là thực lực so với hần càng cường đại hơn Vô Giả, bằng không cảm thụ không ra lúc này chu vi không khí biến hóa tình huống!

"A." Lý Kiệt nhất thời sắc mặt đại biến, so với kia ngu thi càng khó nhìn hơn, có thể nói là khó coi, không còn vừa nãy anh tuấn tiêu sái hoa hoa công tử khí phái. Quả thực là dường như tang gia khuyến thủy được không thể chống đối kẻ thù!

Hần làm sao cũng nghĩ không ra thân là Tam Cấp Vô Giả hần, làm sao tại Trần Hữu Tài trước mặt như trẻ con bình thường tay trái gà không chặt, thậm chí liền khí thế này hần đều chống đối không được, có một loại muốn quỳ xuống kích động, đây chỉ có một cái khả năng, Trần Hữu Tài thực lực vượt rất xa hần.

Điều này cũng khó trách hần định nhãn vừa nhìn phân không ra Trần Hữu Tài thực lực, nguyên lai là thâm tàng bất lộ, mặc kệ từ lúc nào, nhược nhục cường thực đều là bất biến pháp tắc. Cho dù là Lý Kiệt thân là kinh thành quan huyện con trai độc nhất cũng là trong lòng biết rõ ràng đạo lý này.

Hần không ngừng mà run rẩy, rất sợ một cái sơ sẩy Trần Hữu Tài tiện tùy tay diệt sát hần, cứ việc hần có không nhỏ lai lịch cùng thân phận, đó cũng là tại Trần Hữu Tài biết dưới tình huống mới có tác dụng, hần bây giờ trực tiếp bị dọa đến niệu, liền thoái đều không nói ra được.

Thực lực cường đại dẫn đến uy hiếp không thể nghi ngờ, sắc mặt không ngừng biến hóa Lý Kiệt hối hận không kịp, sớm biết như vậy vừa nãy tặng cho Trần Hữu Tài tọa là được rồi, hiện tại trái lại mất mặt mất lớn, thậm chí không cẩn thận mạng nhỏ đều sẽ phải chịu uy hiếp!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Kinh Sợ Tú Bà

"A, vị huynh đệ kia, người. . . Người tọa, ta cho người." Lý Kiệt đầy mặt khủng hoảng đạo, hắn phát hiện lúc này chính mình nhỏ bé địa như trẻ con, tại Trần Hữu Tài trước mặt là vô lực như vậy.

"Đi mụ nó, ai với người là huynh đệ, bà nội, người đang vũ nhục ta, có tin ta hay không cắt của người tiểu giun cho chó ăn? Còn người nữa một cái ngực xoa tọa quá địa phương, người làm cho ta tọa? Trong đầu của người trang chính là thi sao?" Trần Hữu Tài xem thường địa lắc đầu một cái, vì Lý Kiệt thông minh sót ruột.

Người chung quanh xem chính là trần trời ngoác mồm, tiểu tử này là ai a? Có thể làm cho Lý Kiệt như vậy ăn quả đắng?

Trần Hữu Tài cười hi hi, có chút đắc ý, chính mình quả nhiên là người đại tài, mắng người đều không mang theo tạng, điều này cũng chẳng trách, có thể ngâm tụng ra (Tương Tiến Tửu) cùng (Nữ Thần Phú) người "xuyên qua", ngôn ngữ nghệ thuật nếu như ở chỗ của hắn không thể đạt được thể hiện cùng thăng hoa, vậy còn hồn cái rắm?

"Ta. . ." Lý Kiệt giận dữ và xấu hổ gần chết nhưng là không nói gì mà chống đỡ, Trần Hữu Tài Khang Đa ngôn ngữ, hắn trước đây chưa từng nghe thấy, muốn phản bác cũng không biết làm sao phản bác.

Đặc biệt là Trần Hữu Tài vô tình hay cố ý điểm ra hắn là tiểu giun, trong lòng bỗng nhiên căng thẳng, vẫn đúng là bị nói đúng, đừng xem hắn tuổi trẻ lực tráng nhưng hữu tâm vô lực, thật sự có chút tiểu a! Bị người gãi đúng chỗ ngứa, hắn khóc không ra nước mắt, liền tìm chết tâm đều có.

"Điều tiểu không là hắn sai, đoán chừng là tiểu nhi ma túy tạo thành? Có thể là hắn tới đây đến chính là sai rồi, chẳng lẽ không biết đây là cái gì địa phương? Ai! Bi ai! Ta muốn là hắn liền chết đi quên đi, ngược lại sống sót lãng phí ta Đại Càn Quốc lương thực." Trần Hữu Tài bất đắc dĩ lắc đầu một cái cảm khái nói, bộ dáng kia điển hình chính là một cái ưu quốc ưu dân phần thanh.

"Phốc." Lý Kiệt một ngụm máu tươi phun ra cách xa ba thước, khoe miệng không ngừng co quắp tựa hồ biểu thị cái gì.

Trần Hữu Tài hơi nhíu nhíu mày, trong mắt một trận hã hê, cổ có Gia Cát Lượng tức chết Chu Du, ta ngày hôm nay nói không chắc có thể đem tiểu tử này tức chết, Hắc Hắc. . . Vậy có phải hay không nói rõ mình cũng có thể so sánh vai Khổng Minh?

"Ô Oa. . . . A." Không đợi đến Trần Hữu Tài lại một lần nữa mở miệng, sau một khắc Lý Kiệt lại không coi ai ra gì địa thất thanh khóc rống lên, người xem nào nhiệt toàn bộ đều tròn tròn mắt! Ngay sau đó tại mọi người khiếp sợ dưới ánh mắt Lý Kiệt bước chân tập tễnh đẩy ra đoàn người chạy ra ngoài.

Hai người kia bảo tiêu hơi run run, liền lúng túng địa sai bước theo xuất ra Minh Nguyệt Lâu.

"Đây là tình huống nào? !"

"Dựa vào, hắn là ai vậy? Quá trâu rồi tình rồi mù a."

"Ai biết được? Đoán chừng là nhà ai công tử ca đi!"

"Công tử ca? Chẳng lẽ không biết Lý thiếu gia lai lịch?"

"Nhất định là hắn có cang to lớn hơn bối cảnh a!"

"Tê. . . . Hắn là!"

Một trận bàn luận xôn xao đối thoại bất tri bất giác đẩy ra chấm dứt luận, còn lại chỉ có thất kinh cộng thêm quỷ bá.

"Mụ nó, đối phó này ngực / bức, đều không cần động thủ."

Trần Hữu Tài nghĩ thầm, ta là một có tố chất có văn hóa tốt đẹp thanh niên, động khẩu không động thủ quân tử, lười cùng cái kia ngực / bức chấp nhặt, tùy theo lăm lăm liệt liệt tìm cái gần nhất gỗ sam ghế ngồi xuống, đối với bốn phương tám hướng quăng tới ánh mắt coi như không có gì! Bà nội, ta trên mặt thêu hoa?

"Khái khái." Nhìn thấy Trần Hữu Tài gian / tiếu, không ít người đều rút về nhìn xung quanh đầu, súc đầu tốc độ nhanh nhất không thể nghi ngờ là những kinh thành kia Phú Nhị Đại cùng Quan Nhị Đại, Liên Thành quan con trai độc nhất Lý Kiệt đều không đồng ý, huống hồ là bọn hắn đây? Không muốn chết vẫn là biết điều một điểm, đây là bọn hắn suy nghĩ trong lòng.

Xem ra buổi đấu giá muốn bắt Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm, cần không chỉ là vùng tiền như rác hào khí, còn cần không thể nghi ngờ thực lực cùng dũng khí. Không ít người môn tự vẫn lòng không dám cùng Trần Hữu Tài tranh đoạt giai nhân đầu đêm!

Nhìn thấy từng cái từng cái nhát như chuột địa công tử ca, Trần Hữu Tài khoe miệng nâng lên một chút ý cười, mục đích của mình đạt đến, đó chính là hạ Mã Uy! Có câu nói 'Nhân không tàn nhẫn, đứng không vững'.

Hắn muốn ở kinh thành đặt chân, trấn áp thô bạo những này Phú Nhị Đại, Quan Nhị Đại đó là đường tắt!

Các vị công tử này đặc điểm lớn nhất chính là bất nạt kẻ yếu, thân là (Công Tử Bội Dưỡng Thành Hệ Thống) kí chủ - Trần Hữu Tài làm sao có khả năng không rõ ràng? Những kinh thành này công tử ca tựa như nhà ấm đóa hoa giá rét chịu không nổi lạnh, mặc kệ bối cảnh làm sao, nói cho cùng vẫn là không bay lên được ưng non! Chỉ cần thoáng hiển lộ một ít thực lực, những người này bảo đảm so với tôn tử vẫn ngoan!

Theo Trần Hữu Tài lập uy cử động, Minh Nguyệt Lâu bên trong yên lặng như tờ, qua chốc lát, tại mọi người chờ không kiên nhẫn thời gian, tựa hồ là có ý định sắp xếp, hay hoặc giả là vô ý cử chỉ, cái kia một cái thiện mịch điều khắc môn đột nhiên mở ra.

Liên tiếp, xinh đẹp nữ tử trẻ tuổi từ đó bước quyền rũ động lòng người tiểu nát tan bộ dần dần múa lên, xem ra thật là vui tai vui mắt. Ngày hôm nay vì Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm mà đến, chín mươi chín phần trăm đều là nam tính, cho nên không cần phải nói này một tiết mục tự nhiên là đưa tới nhất trí khen ngợi cùng tiếng vỗ tay.

"Thùng thùng" Mơ hồ nuốt nước miếng âm thanh, lúc này đặc biệt vang dội, nhưng không có nhân quan tâm chính mình bêu xấu, bởi vì đêm nay đó là vì dục / vọng đến đây! Không ít người đều là thêm ăn nhỏ dãi, ngậm nước chảy ròng, trong óc biên có nguyên thủy nhất hoan ái hình ảnh, dù sao cái kia thịt ăn thịt xuất hiện hương diễm hình ảnh ngay trước mắt lác lác kích thích.

Một hồi lâu, mọi người rốt cục ổn định lại tâm thần, đây chỉ là trò vui khởi động, chân chính giữ then chốt không thể nghi ngờ là đêm nay buổi đấu giá.

"Hoan nghênh đại gia đi tới ta Minh Nguyệt Lâu tham gia buổi đấu giá, các vị thanh niên tuổi trẻ kiệt tỵ vụ này, tin tưởng cũng là vì chứng kiến Phiêu Phiêu phong thái mặt mày, đương nhiên cái này cũng là đáng giá, Phiêu Phiêu chắc chắn sẽ không để mọi người thất vọng! Vừa nãy đây cũng chỉ là ta Minh Nguyệt Lâu một phần nhỏ nghệ kỹ, các vị nếu là muốn càng thâm nhập hơn hiểu rõ các nàng, chỉ cần buổi đấu giá sau, ở lại ta Minh Nguyệt Lâu qua đêm liền có thể."

Một cái đầy mặt tươi cười, tú bà dáng dấp tao phụ đứng ở trên đài lớn tiếng nói, phần kia phần tựa hồ có thể rơi xuống một chỗ, không khỏi đưa tới Trần Hữu Tài vị bộ một trận dồi sóng lấp biển.

"Mụ nó, thực sự là chui vào tiền trong mắt đi tới, bất quá không thể không nói: này tú bà sinh Ý Thiên phú cũng không tồi a." Trần Hữu Tài âm thầm cảm thán, không biết vì sao hắn tổng thể cảm giác tú bà tựa hồ vô tình hay có ý tại nhìn hắn.

Không phải không thừa nhận trước đó đi ra khiêu vũ nghệ kỹ tư sắc tất cả đều là trung, cao cấp, dùng để câu dẫn những này có điểm tiền công tử ca tại thích hợp bất quá. Này tú bà mượn cơ hội lúc này Nghiễm mà báo cho, làm cho người ta một loại Minh Nguyệt Lâu nghệ kỹ chất lượng thượng thừa cảm giác! Vì lần sau chuyện làm ăn có thể càng thêm được, nói không chắc chính là nương Liễu Phiêu Phiêu tên tuổi mở rộng kỹ viện đây!

"Ba Ba Ba." Vang dội tiếng vỗ tay nghênh hợp tú bà, đầu nguồn thậm chí là rất nhiều có vị trí tọa đến công tử ca, tú bà ngẩng đầu ưỡn ngực tựa hồ khá là kiêu ngạo, liền kinh thành Phú Nhị Đại Quan Nhị Đại đều cho nàng mặt mũi, mặc dù nàng chỉ là đệ tiện tú bà, trên mặt vẫn là có "Quang".

Các vị công tử này nhưng là Minh Nguyệt Lâu khách quen, nàng nhắm mắt lại đều có thể lần lượt từng cái nói ra tên đến, đương nhiên cũng có như vậy mấy cái không nhận ra, này trong đó có độc bá một cái bàn Trần Hữu Tài! Không khỏi lại là nhìn Trần Hữu Tài vài lần!

Mụ nó, nhìn cái gì vậy, chưa từng thấy ta đẹp trai như vậy Nam nhân sao, người này ngàn người kỵ tao hàng, ta thật không có hứng thú gì, Trần Hữu Tài mạnh mẽ về trừng một chút, đem tú bà sợ đến cười run rẩy hết cả người.

Bà ngoại bảo gặp gỡ nhiều nhất, đơn giản là dục / vọng tiết ra ngoài công tử ca, liễu mạng mạnh mẽ muốn cùng nàng cũng có trên thân thể tiếp xúc thân mật, coi như là như vậy, đối với nàng mặc dù không nói được khách khí, nhưng là sẽ không mất lạnh đối lập.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống* Convert được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Chí Âm Chi Thể

Nhưng là Trần Hữu Tài vừa nãy cái kia tựa hồ giết người bình thường ánh mắt nhưng là nàng cả đời này gặp gỡ kinh khủng nhất mạnh mẽ, trong lúc nhất thời mồ hôi lạnh tràn trề, không biết mình cái nào làm sai, trong lòng có chút thấp thòm, nguyên bản tổ chức hảo, có thể tại trên đài chậm rãi mà nói ngôn ngữ, dĩ nhiên tại trong nháy mắt vong không còn một mống, theo tú bà quần bách, từng cái từng cái đang đợi đoạn sau công tử ca, có chút kỳ quái nhìn chăm chăm nàng, không biết thế nào!

"Nếu đại gia nhiệt tình như vậy, vậy thì cho mời chúng ta mạo như Thiên Tiên Phiêu Phiêu lên trường đi." Một hồi lâu, tú bà rốt cục hoàn hảo rõ lại đây.

"Muốn đi ra sao? Liều Thiên Tiên có thể nỡ đến mức nào đây?" Ý nghĩ này quanh quẩn tại, ở đây mọi người trong óc, dù sao mong đợi thời gian dài như vậy, này có thể nói là thiên hô vạn hoán bắt đầu đi ra, nói không kích động đó là giả!

Trần Hữu Tài hơi hít một hơi, hướng về lầu hai to lớn nhất trong kia hoa phòng nhìn lại, từ trong gian phòng đó như có như không kỳ quái khí tức sóng chấn động. Không phải Vô Giả độc nhất nguyên khí, mà là một loại tác động Nam nhân tiếng lòng cảm giác, nếu không phải nắm giữ Ngũ cấp Vô Giả mà có nhạy cảm nhận biết, phát hiện trong đó khác với tất cả mọi người chi tiết nhỏ, vẫn thật không rõ ràng lắm đây là vì sao gây ra đó.

"Này cổ nhân nhạt mùi vị là cái gì?" Trần Hữu Tài yên lặng nói thầm, hẳn theo bản năng hỏi dò hệ thống cũng không có hi vọng đạt được đáp án, bất quá ngoài ý muốn chính là hệ thống trả lời hẳn.

"Đây là âm mị khí tức!" Lạnh lẽo âm thanh từ Trần Hữu Tài đáy lòng vang lên.

"A? Âm mị khí tức? !" Trần Hữu Tài tựa hồ bỗng nhiên tỉnh ngộ, hẳn kiếp trước lấy tiểu thuyết mà sống, làm sao có khả năng không rõ ràng cái gì gọi là âm mị khí tức? Chỉ bất quá không nghĩ tới ngày hôm nay lại tự mình gặp được!

Âm mị khí tức danh như ý nghĩa là nắm giữ Chí Âm chi thể nữ tính mới có thể có, hướng hồ loại này xác suất là tương đương tiêu nhân : nhỏ bé.

Cứ việc Trần Hữu Tài chưa từng thấy qua đồn đại quốc sắc thiên hương, Khuynh quốc khuynh thành Liều Phiêu Phiêu, có thể trong đầu nhưng phác họa ra một cái Linh Lung nổi bật địa thân thể mềm mại.

Khả năng này chỉ kéo dài mấy cái chớp mắt thời gian, đột nhiên cái kia lầu hai trung ương môn liền cột kẹt một tiếng, mọi người trong đôi mắt đều bỗng nhiên sáng tỏ, thậm chí có những người này hô hấp đều biến gấp gáp.

Bọn họ mộ danh mà đến chính là vì chứng kiến Liều Phiêu Phiêu phương dung, dù cho biết mình không có tranh đoạt liễu Thiên Tiên đầu đêm năng lực, nhưng vì lòng hư vinh cùng thỏa mãn cảm từng cái từng cái vẫn là tranh nhau chen lấn chen chúc tại Minh Nguyệt Lâu trung.

Lúc này Minh Nguyệt Lâu bên trong có thể nói là người ta tấp nập, Liều Phiêu Phiêu chậm rãi xuất hiện trong nháy mắt, hiện trường bầu không khí trong lúc nhất thời khẩn trương, có thể lẫn nhau nghe được đối phương khiêu âm thanh, Trần Hữu Tài hơi trầm tư, cúi đầu đến, cũng không có như cùng những công tử khác ca như vậy hầu hạ.

Mụ nó, cũng không học được ta bình tĩnh, bình tĩnh mới là Vương đạo, không phải là một người phụ nữ sao? Đến mức cho các người như vậy dục hóa đốt người? Thực sự là một điểm tiền đồ đều không có.

Sau một khắc, trước mắt đột nhiên ra một mỹ nhân, dương liễu eo nhỏ phảng phất là một tay có thể nắm doanh nhu, màu vàng nhạt tiểu nát tan hoa quần làm nổi bật lên cao quý trang nhã khí chất, nhấc tay gờ chân đi lại thời khắc, đem cái kia Linh Lung mê hoặc một mặt hiển lộ không thể nghi ngờ. Khiến người ta trái tim đều bất cứ lúc nào có đình chỉ nhảy lên khả năng. Bất quá đáng tiếc nhất chính là vị giai nhân này nhưng mang khăn che mặt, nhưng là vẻn vẹn từ con mắt trở lên bộ mặt cũng đã để lộ ra ông trời đối với cái này tác phẩm nghệ thuật tỉ mỉ điều khắc.

Giống như gốm sứ màu da đủ để làm nổi lên ở đây hết thảy nam tính dục / vọng, tuyệt đại đa số công tử ca đều là sắc mặt đỏ chót, trong mắt vẻ cuồng nhiệt là cấp thiết thể hiện, này nơi nào vẫn là mỹ nữ? Dựa theo trước đó tú bà giới thiệu mạo như Thiên Tiên không thể thích hợp hơn, mà nàng, chính là Liều Phiêu Phiêu!

"Sao, làm sao che mặt a! !" Nhất thời, có người có chút ít tức giận oán giận lên, tựa hồ tương đương bất mãn Liều Phiêu Phiêu không lấy toàn bộ dung mạo gặp người hành vi!

"Đúng vậy, chúng ta nhưng là tới thăm người Liều Phiêu Phiêu, chỉ sợ như vậy sẽ khiến cho công phần chứ?" Mọi người là lòng tham không đáy động vật, nếu để cho bọn họ có hai cái lựa chọn, một người là không gặp Liều Phiêu Phiêu, một người là xem che mặt Liều Phiêu Phiêu, mọi người không nghĩ ngờ chút nào sẽ chọn người sau, nhưng là bây giờ tình huống không giống nhau, bởi vậy từng cái từng cái được voi đòi tiên hùng hổ dọa người lên.

"Các vị, đừng vội a, ta nghĩ đại gia hẳn là đều hẳn phải biết thương hương tiếc ngọc, Liều Phiêu Phiêu cô nương che mặt tất nhiên có ý nghĩ của nàng, nếu như đại gia biểu thị không được lý giải nàng, làm sao có thể cùng Phiêu Phiêu cô nương cấp độ sâu giao lưu đây? !"

Tú bà tác dụng vào lúc này đạt được thể hiện, Liều Phiêu Phiêu hiểu lòng không hết cười cười, chỉ bất quá cái kia quyến rũ trong lúc đó biểu lộ ý tại ngôn ngoại bị mọi người rõ ràng bắt giữ đến.

Không biết có phải hay không là Trần Hữu Tài ảo giác, dĩ nhiên cảm nhận được cái kia lầu hai trung ương Liều Phiêu Phiêu mang theo ánh mắt u oán vượt qua, phảng phất là đối thanh lâu đất thị phi này bài xích không thích, hẳn đem chi tiết này lưu ý trong lòng.

"Mụ nó, so với ta ta vẫn vô sỉ!"

Trần Hữu Tài âm thầm "Than thở", nói thật hần trong lòng cũng là mong mỗi Liễu Phiêu Phiêu lấy xuống khăn che mặt, cứ việc hần có thử nghiệm dùng tinh thần lực mạnh mẽ xuyên thấu qua khăn che mặt quan sát, nhưng là tay trắng trở về, này diện sa lại có thể là dùng đặc thù chất liệu chế tác, chẳng trách có thể chống lại hần Ngũ cấp Võ Giả cộng thêm xuyên qua mà đến lực lượng tinh thần!

Nửa lộ nửa giả mê hoặc cảm tại một tấm Khuynh quốc khuynh thành trên mặt chiếm được xác minh, Trần Hữu Tài tuy rằng ở trong lòng yên lặng thao ghi nhớ bình tĩnh, bất quá cũng không biết là ai tại Liễu Phiêu Phiêu ra trận sau khi, không có một hồi nài, đã là đầy mặt xuân sắc, mang theo ý âm, khuôn mặt này tựa như Cửu Thiên Tiên Nữ giống như nữ nhân nếu là ở chính mình dưới khổ hầu hạ, chẳng phải là này thời gian gần như không tồn tại cảm giác thành tựu? Coi như là không vì hệ thống nhiệm vụ, hần cũng muốn đem hết toàn lực đem Liễu Phiêu Phiêu bắt, Trần Hữu Tài ở trong lòng âm thầm hạ quyết tâm.

Bởi tú bà nhắc nhở, những này Trương Dương ương ngành công tử Gordon lúc thu lại đến, tú bà xác thực là nói có lý, nếu là muốn cùng Liễu Phiêu Phiêu hoàn thành tinh thần cộng thêm thân thể lên hoàn mỹ cấu thông, đương nhiên muốn bản thân nâng tán thành mới được, cho nên có thể hay không hái xuống khăn che mặt, chủ yếu là nhìn bọn hần có hay không mị lực cá nhân, việc này cường cầu không đến!

"Chúng ta đều có thể hiểu được Phiêu Phiêu, các người nói có đúng hay không a!?" Tướng mạo hèn mọn Hàn gia đại thiếu gia đầy mặt 'Biết Liễu Phiêu Phiêu giả, ta cũng về mặt, khiến người khác cảm khái gia hỏa này thực sự là vô liêm sỉ, vẫn mở miệng một tiếng Phiêu Phiêu kêu chiếm tiện nghi, không biết chính mình con chó kia thì dạng cần bản không xứng.

Hàn gia là kinh thành Thứ nhất Châu Bảo Hành gia, chi nhánh hầu như trải rộng Đại Càn Quốc địa các nơi, bởi vậy tiền tài đối với Hàn gia mà nói, đó là coi như cận bã! Bởi vậy hàn đại thiếu đối với Liễu Phiêu Phiêu nhất định muốn lấy được, hoàn toàn tự tin, ai bảo người ta có chính là tiền đây?

Trần Hữu Tài khẽ cau mày nhìn thoáng qua cái kia hèn mọn hàn đại thiếu gia, quét qua!

"Hệ thống đưa ra - quét qua xong xuôi -

Quét qua đối tượng: Hàn Tuấn

Thân phận: châu báu phú thương Hàn Hữu Tiên con trai

Giới tính: nam

Tuổi tác: 23

Vũ lực giá trị: 5

Của cải giá trị: hai triệu lạng bạc trắng

Trí lực giá trị: 80

Vận may giá trị: 70

Tiềm lực giá trị: 40

"

Trần Hữu Tài khoe miệng co quắp, này phụ tử lưỡng tên đều là kỳ hoa a, một cái dung mạo so với trư chẳng tốt đẹp gì nhi tử gọi Hàn Tuấn, một cái thẳng thắn để lộ ra hần của cải phong phú.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Bổng Kiếm Vạn Lạng

Nhất làm cho Trần Hữu Tài ngạc nhiên chính là tiểu tử này lại dẫn theo hai triệu lạng bạc trắng? Chẳng trách tứ không e dè bốc lên thoải bụng tới, nếu là đầu giả dựa theo ra giả giả cao đến chỉ, hay là tiểu tử này hoàn toàn xứng đáng trở thành cuối cùng người thắng, bởi vì vì Liễu Phiêu Phiêu mà đến đại đa số công tử ca cũng là dẫn theo mấy chục vạn lạng bạc trắng, nhiều cũng bất quá là một triệu lạng ra mặt.

Này mẹ nó điển hình nhà giàu mới nổi, cha hắn là bán châu báu hoàng kim? Điều này cũng chẳng trách! Xem ra bằng vào tài lực muốn đoạt được Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm có chút khó khăn.

Cái kia Hàn Tuấn cảm nhận được Trần Hữu Tài ánh mắt, khuôn mặt bỗng nhiên căng thẳng, vội vàng cúi đầu đến, không dám nhìn tới Trần Hữu Tài ánh mắt, người sau thâm ý sâu sắc cười hì hì, mẹ nó, vậy thì dễ làm rồi, bán đầu giá cần không chỉ là tài lực! Có lúc chỉ cần có thể đạt đến mục đích, không chừa thủ đoạn nào cũng là một loại phương pháp! Trần Hữu Tài nhìn thấy như vậy cười hì hì.

"Các vị công tử, chào mọi người." Cái kia oanh âm thanh yên ngữ trong chớp mắt xuất hiện ở Minh Nguyệt Lâu trung, Trần Hữu Tài trong mắt sáng ngời, dư âm còn vang vọng bên tai chỉ sợ cũng là như vậy, cô gái nhỏ này bất kể là bên ngoài vẫn là âm thanh đều có thể khiến người ta vì đó điên cuồng!

"A, thanh âm này nếu như tại hoan hợp thời gian đề gọi nên cỡ nào sung sướng sự tình a?" Không biết từ cái góc nào truyền ra âm thanh thanh âm, tựa hồ kể ra phần lớn nam tính tiếng lòng!

Liễu Phiêu Phiêu Nga Mi vi ngưng, nào ngờ sẽ gặp vô sỉ như vậy hạ lưu hạng người? Cảm nhận được Tú bà chờ đợi trung mang theo ba phần không có ý tốt ánh mắt, nàng hít sâu một hơi, trực tiếp không để mắt đến âm thanh này, tiếp tục nói: "Cảm tạ đại gia vì ta mà đến, ta đại biểu Minh Nguyệt Lâu biểu thị cảm tạ." Khiếp người tiếng lòng địa vóc đáng ma quỷ hơi uốn lượn, ngôn ngữ thái độ thành khẩn đến cực điểm, khiến người ta vu lòng không đành, không khỏi hưng khởi thương hương tiếc ngọc tình cảm.

Cũng may không có ai nói chen vào, tựa hồ cũng đang đợi Liễu Phiêu Phiêu sau Văn.

"Tiểu nữ tử cũng không phải là không muốn lấy toàn cảnh gặp người, chỉ bất quá tiểu nữ tử hi vọng có một cái đáng giá làm cho ta lấy xuống khăn che mặt người xuất hiện!" Liễu Phiêu Phiêu điềm đạm đáng yêu xem thường lời nói nhỏ nhẹ nói.

"Ha ha, đó không phải là ta sao!" Một cái hoa hoa công tử bơ tiểu sinh nói tiếp âm cười nói, phảng phất đùa giỡn Liễu Phiêu Phiêu chính là hắn nhân sinh to lớn nhất lạc thú, mặt mày trung cảm giác thành tựu dào dạt đắc ý dường như tại hướng về cái khác cùng đến đây công tử ca khoe khoang!

"Mẹ nó, tại sao lại đi ra một cái con ruồi, muốn chết thật không?" Hoàn toàn không hợp thanh âm nhưng là đúng lúc gặp thích hợp vang lên, xem ra đều là tận lực không cho bơ tiểu sinh mặt mũi!

"Dựa vào, thao đại gia người, đến cùng là ai nhục mẹ bản. . . Khái khái." Cái kia sắp bật thốt lên nhưng là nghẹn ngào tại cổ họng bên trong, không trên không dưới thế cho nên bị sặc hẳn.

Bởi vì hắn thất kinh phát hiện phát mặt mũi hắn người là phía trước đem Lý Kiệt sỉ nhục khóc rống rống xa lạ công tử! Hắn hai chân run rẩy, thất kinh, không che giấu nỗi sợ hãi lan tràn ra, thậm chí, làm sao xui xẻo như vậy, lại bị cái này Ôn Thần chú ý tới.

"Người nói thêm một chữ nữa thử xem? !" Trần Hữu Tài đầy mặt âm hàn vẻ.

"Không, không dám! A. . . ." Bơ tiểu sinh theo bản năng sấm hối, thì thào tự nói, nhưng là hồn nhiên không có nghe lọt Trần Hữu Tài theo như lời nói, cái kia vận mệnh của hắn nhất định bị kịch!

"Bà nội cái cầu, người là tại tú thông minh hạn cuối? Lão tử cho người cảm miệng, mẹ nó còn nói thoại." Trần Hữu Tài thân ảnh lấy một loại quỷ mị độ cong biến mất ở mọi người trước mắt, thoáng qua hắn liền đã xuất hiện ở cái kia bơ tiểu sinh trước mặt.

"Công tử, hạ thủ lưu tình!" Tú bà sợ hãi vạn phần thét to, đêm nay Minh Nguyệt Lâu cũng không thể phát sinh cái gì đã sạt sạt sự tình, bằng không đối với Minh Nguyệt Lâu phát triển là rất nghiêm trọng!

"Tí tách." Đột nhiên, yên tĩnh trong đại sảnh có giọt nước mưa âm thanh, âm thanh tựa hồ có vẻ hơi chói tai, rất nhanh mọi người liền dời đi cái kia nguyên bản chăm chú vào Trần Hữu Tài trên người ánh mắt, hướng về cái kia phát ra tiếng nơi nhìn lại. . . .

Lại có thể là đàn mộc ghé tại tích thủy? ! Chỉ bất quá cái kia chất lỏng ngoài ý muốn không phải trong suốt, vì hoàng trung tản ra từng trận kỳ quái khó nghe mùi vị.

Theo đàn mộc ghé nhìn lại, cái kia bơ tiểu sinh đứng quần nơi dường như bị thủy ngâm, mọi người bỗng nhiên tỉnh ngộ, nguyên lai là... . .

Bơ tiểu sinh dọa tè ra quần rồi! !

Mẹ nó, ta cả ngày nghĩ chính mình bị những này thần bí cao thủ dọa tè ra quần, đây cũng chỉ là nói một chút mà thôi, tiểu tử này lá gan cũng thật là không dám khen tặng. Dĩ nhiên dọa tè ra quần, ta ta đều vẫn không có động thủ, người niêu cái lên sợi?

Trần Hữu Tài không biết là, hắn cái kia nhanh như chớp tốc độ đem bơ tiểu sinh tâm lý phòng tuyến đều run đến triệt để sụp đổ, phảng phất là như là gặp ma, vốn là hắn liền e ngại buổi tối, cho dù là cùng thị nữ thê thiếp cả nước thân mật cũng yêu thích đốt đăng tiên hành, bằng không đồ chơi kia đều không nhất định có thể ngao nghể đứng lên.

"Thiếu gia, Thiếu gia." Bên cạnh bốn cái bảo tiêu không biết làm sao, có chút e ngại nhìn thoáng qua Trần Hữu Tài, bốn người bọn họ đều là Nhị cấp Võ Giả, vừa này Trần Hữu Tài thủ đoạn bọn họ nhưng là liếc mắt một cái là rõ mồn một, nguyên nhân chính là như vậy trong lòng mãnh liệt chấn động, sản sinh sợ hãi cảm giác, bọn họ không dám cùng Trần Hữu Tài phát sinh trực tiếp va chạm, ngay cả là bốn cái Nhị cấp Võ Giả cũng không này dám!

"Thiếu gia đã là thần trí không rõ, xem ra là không có cách nào tham gia buổi đấu giá, không bằng chúng ta đem hân mang về để lão gia xem một chút đi." Trong đó một cái bảo tiêu cau mày nhắc nhở.

"Tốt, vậy chúng ta đem Thiếu gia nhắc trở lại." Đề nghị này nhất thời ăn nhịp với nhau, ngay bọn họ chuẩn bị đem bơ tiểu sinh nhắc lên đến thời gian.

"Yêu a, chậm đã, không có trải qua sự đồng ý của ta, liền muốn dẫn người đi?" Trần Hữu Tài bất mãn nói, sương lạnh trải rộng địa âm trầm sắc mặt để bốn cái Nhị cấp Vô Giả không hẹn mà cùng cúi đầu, hướng về bước về phía trước một bước nhích tới gần chút bơ tiểu sinh, vền vền là trong nháy mắt, Trần Hữu Tài lạnh lẽo sắc mặt lóe lên một cái rồi biến mất sắc mặt vui mừng.

"Các ngươi thế hân nói lời xin lỗi, bằng không ta chẳng phải là trên mặt tối tăm." Trần Hữu Tài cũng không có như cùng mọi người nghĩ tới như vậy từng bước ép sát, lại tìm chỗ khoan dung mà độ lượng cho bơ tiểu sinh một con đường sống, này nơi nào phù hợp tính cách của hân? Hân đến cùng đang suy nghĩ cái gì đây?

"Aha, cảm tạ, thật có lỗi thật có lỗi, là chúng ta không đúng, nơi này cho Tiền bối bồi bồi cái không phải." Một tên dẫn đầu bảo tiêu vội vàng cúi đầu khom lưng cười làm lành đạo, rất sợ Trần Hữu Tài dỗi ý, khẩn trương trừng còn lại ba người một chút, kháng lên niệu ướt bơ tiểu sinh liền xuất ra Minh Nguyệt Lâu.

Thậm chí liền cáo biệt cũng không kịp nói, lưu lại chính là một đám trọn mắt ngoác mồm quan sát giả.

Mụ nó, thực sự là bốn cái ngốc / bức a, các ngươi Thiếu gia "Bất tri bất giác" đưa ta một triệu lạng bạc trắng, các ngươi vẫn đối với ta vô cùng cảm kích, thời đại này thật là hạng người gì đều có!

Trần Hữu Tài lặng lẽ nở nụ cười để người chung quanh có chút làm không rõ ý tưởng của hân, cùng lúc đó nhìn một chút trong trư vật giới chi Tân tăng thêm cái kia một tờ dày đặc ngân phiếu, trong lòng tràn đầy nắm chắc phần thắng tự tin!

Thêm vào này bơ tiểu sinh "Biểu tặng" một triệu lạng ngân phiếu, hân tài lực tuyệt đối là ở đây mọi người trung Thứ nhất!

"Ngươi nói vị kia Tiền bối làm sao buông tha tiểu tử?"

"Ngươi chẳng lẽ không biết cái gì gọi là khoan dung độ lượng? Tiền bối rõ ràng cho thấy xem thường vu cùng tiểu tử kia tính toán thôi, ngươi biết cái gì? Một giới phổ phùng tiểu dân!"

"Dựa vào, ngươi còn không phải là phổ thông bách tính, ngươi nói nếu như có một ngày chúng ta có thể như Tiền bối như vậy đẹp trai vô địch nên cỡ nào kích động lòng người sự tình?"

"Đi một bên, thiếu làm của ngươi mơ mộng giữa ban ngày."

Liễu Phiêu Phiêu trong mắt đẹp lưu chuyển một tia cảm kích địa thần sắc, nhìn về phía Trần Hữu Tài ánh mắt cũng nhiều thêm một vệt kỳ dị, trực giác của nàng nói cho nàng biết, Trần Hữu Tài không giống với những này vì sắc đẹp của nàng ra mặt công tử ca. Bởi vì hân nhìn về phía chính mình thời điểm, càng nhiều chính là thương thức, Liễu Phiêu Phiêu rất yêu thích loại này thương thức ánh mắt, mà không phải ôi / tiết dục / hòa!

Bất quá nàng có không biết chính là, Trần Hữu Tài khẳng định tồn tại dục vọng ý nghĩ, nhưng càng nhiều nhưng là muốn hoàn thành hệ thống nhiệm vụ cấp thiết, vì đêm nay hân chuẩn bị nửa tháng lâu dài!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: So Đấu Văn Thơ

"Đa tạ công tử!"

Liễu Phiêu Phiêu mặt lộ vẻ cảm kích địa hướng về Trần Hữu Tài hơi cúi cung, bởi vì nàng tại lầu hai, địa thế cao hơn mọi người, bởi vậy cho dù là trước ngực lộ ra một vệt trắng như tuyết, béo mập, cũng chỉ có Trần Hữu Tài mới có thể mở rộng tầm mắt!

Trần Hữu Tài trong lòng nóng lên, mụ nó, này cố ý khiêu khích ta a! Chẳng lẽ ngươi là cho rằng ta định lực hơn xa người thường, liền ngoạn trí mạng mê hoặc? Hân đương nhiên không có kỳ chút nào nhìn lướt qua, trong đầu không khỏi hiện ra trước đây thương thức nhiều vô số kẻ đảo quốc ái tình động tác mãnh, sau một khắc bụng dưới liền không hăng hái địa Hỏa Nhiệt nóng bỏng!

Liều Phiêu Phiêu chú ý tới Trần Hữu Tài về mặt, đầu tiên là hơi run run, sau đó ngượng ngùng khó nhìn cúi đầu, này mới ý thức tới chính mình vô ý đi quang cử chỉ.

"Hắc Hắc, không cảm ơn với không cảm ơn, ta hẳn là cảm tạ người mới đúng."

Trần Hữu Tài nói đến mức không rõ không bạch, thế cho nên người chung quanh không hiểu ra sao. Tiểu tử này tại sao muốn cảm tạ Liều Phiêu Phiêu? Không phải hẳn anh hùng vì giai nhân bất bình dùm sao?

"Nha."

Liều Phiêu Phiêu mặt cười "Đằng" một thoáng liền điểm lệ ứng đỏ lên, đầu đều sắp kề sát tới cao vót đẩy đã bộ ngực, bởi khăn che mặt duyên cớ, cái kia thẹn thùng nhưng lại cũng không có người lưu ý, còn tưởng rằng Liều Phiêu Phiêu không lớn thích ứng loại này bị người quan tâm tình cảnh đây.

Liều Phiêu Phiêu phong tình vạn chủng trừng Trần Hữu Tài một chút, liên tục ở trong lòng nắn hấn cái này đại phối đản, liền biết bất năng chọc cười.

"Khái khái." Tú bà tựa hồ chú ý tới hai người này có chút đã tình mà tiểu hành vi, bất quá xen vào Trần Hữu Tài mới vừa an phận thủ thường cũng không hề tại nàng Minh Nguyệt Lâu làm càn, nàng cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt, thuận tiện nhắc nhở một thoáng Liều Phiêu Phiêu không muốn té ngất.

"Phiêu Phiêu từ nhỏ liền hi tài hoa văn hoa nam tử, nếu là ở tròng các vị công tử có thể có Học Phú Ngũ Xa hạng người, Phiêu Phiêu tự nhiên là vì lấy xuống khăn che mặt!"

Liều Phiêu Phiêu tung một cái mê người điểm tốt, dẫn tới chúng công tử ca một mảnh khen hay tán thành.

"Ha ha, chính hợp ý ta a!"

"Tuy rằng ta tài văn chương không chiếm được người khác tán thành, thế nhưng ta nguyện ý vì Phiêu Phiêu cô nương bêu xấu một, hai."

"Ta cũng chỉ có một cái ưu điểm, tài trí hơn người."

Trong lúc nhất thời các loại da mặt dày công tử ca từng cái từng cái lớn tiếng khoe khoang tự lời nói.

Mụ nó, đây mới là không biết xấu hổ chân lý, cùng này quần da mặt có thể so với áo chống đạn ngu ngốc so với, ta quả thực là thuần khiết địa rồi tình rồi mù a.

Nhân không biết xấu hổ, Thiên Hạ Vô Địch a. Ta được xưng kinh thành Thứ nhất tài tử, cũng không có kiêu căng như thế a! Biết điều mới là Vương đạo!

"Khanh khách, đến cùng là ai học rộng tài cao, tất cả sau đó biết được, đại gia bình tĩnh đừng nóng nha!"

Tú bà mang theo lấy lòng ý vị ngăn lại mấy cái công tử ca hành vi. Mặc kệ thế nào căm ghét, đối với những này bối cảnh thâm hậu người, nàng cũng chỉ có thể dùng nhuyễn ngôn lời nói nhỏ nhẹ khuyên bảo.

Bất quá cái kia về đắc ý Dương Dương tiểu Carl ở ngoài rõ ràng, toàn kinh thành cũng chỉ có Minh Nguyệt Lâu có thể lấy ra được Liều Phiêu Phiêu như vậy Thiên Tiên thiên hạ, này đủ để chứng kiến Minh Nguyệt Lâu lực ảnh hưởng không gì sánh kịp, đương nhiên nàng làm Tú bà cũng là đỉnh cấp cái kia một nhóm

"Mụ mụ nói chính là, Phiêu Phiêu nguyện ý nghe chúng công tử làm một câu thơ so đấu tài văn chương!" Liều Phiêu Phiêu nhẹ giọng phụ họa nói, cái kia hi tài cảm giác thành khẩn rõ ràng, dứt lời vô tình hay cố ý liếc một cái Trần Hữu Tài.

Mụ nó, ta trên mặt có hoa sao? Chẳng lẽ so với người cũng còn tốt xem, nhìn chăm chú địa người ta đều xấu hổ. Trần Hữu Tài ở trong lòng âm thầm nghĩ đến, trên mặt nhưng không có bất luận biểu thị gì! Trang bức cảnh giới đại thành phỏng chừng cũng là như vậy!

Theo Trần Hữu Tài thả lỏng cảnh giác, cái kia vài cổ như có như không khí tức vang vọng tại Minh Nguyệt Lâu bên trong, mà mục tiêu rõ ràng là Trần Hữu Tài!

Góc nơi hình tròn đàn bàn gỗ, ngồi hai cái mang đầu lạp nam tử. . .

"Vô Danh, người nói này Liều Phiêu Phiêu là không phải cố ý chọn tiểu tử kia sở trường! ? Những người khác không nhận ra, nhưng là chúng ta nhận thức a! Tiểu tử kia chính là gần nhất rất nổi danh siêu cấp nô tài, Trần Hữu Tài a!" Nặng nề địa lạnh giọng nhỏ đến mức không thể nghe thấy.

"Xinh đẹp hơn nữa vậy chính là một cái bình hoa, sớm muộn là miệng lớn. . . . Thiết Thiếu gia thị thiếp, đến thời điểm muốn làm sao ngoạn chơi như thế nào, này so đấu tài văn chương là trò vui khỏi động thôi, thật đang cần nhất định là tài vận, này Minh Nguyệt Lâu Tú bà chỉ nhận tiền không tiếp thu nhân." Bên cạnh nam tử âm thanh khàn khàn đáp lại.

"Hắc Hắc, ta muốn cho tiểu tử kia chỉ có tới chứ không có lui, lần trước công nhiên tại Uyên Ương Lâu ở hội không nể mặt ta, lần đấu giá này sẽ hẳn lại danh tiếng ra tận, bất quá đây cũng chỉ là hẳn có thể được ý cuối cùng thời gian." Âm mưu kia thực hiện được cười gian, cũng chỉ có một bên nam tử nghe thấy.

"Ta đi tới, ta đi tới a!"

Một vị đầy mặt hầu cấp đáng dấp, thân mang ung dung hoa lệ trang phục công tử ca tranh nhau chen lấn nói.

"Khanh khách, Trương công tử đừng nóng vội đừng nóng vội, được, người đi tới là được rồi." Tú bà cười đến cười run rẩy hết cả người, trên mặt sẻo lòi theo dòng đũa, loại kinh tâm kia động phách phạm vi làm người giận sôi.

Mụ nó, trước tiên lương? Vẫn là sao? Gấp gấp như vậy? Cái này cần có bao nhiêu tật thế hận tục? Trần Hữu Tài không còn gì để nói, hần ngược lại muốn nghe một chút này trước tiên lương ngâm thơ trình độ.

Liễu Phiêu Phiêu trong mắt đẹp lưu chuyển từng tia từng tia kinh ngạc, hưng khởi lòng hiếu kỳ.

Bởi là cái thứ nhất người tham dự, tất cả mọi người vểnh tai nghe.

"Nỗ lực nỗ lực lại nỗ lực,

Một pháo một pháo tiếp một pháo.

Một ngày một pháo tinh thần tốt,

Pháo bắn xong rồi ta đi ngủ."

Cái kia bề ngoài xấu xí Trương công tử lưu loát cất cao giọng nói. Xem ra cảm giác hài lòng, phảng phất là hần tin tay niêm đến tiểu thơ là cái gì khoáng thế giai làm một giống như.

"Chuyện này. . ." Không ít người sắc mặt lúng túng không ngớt, cứ việc người tham dự có thể không hạn đề tài, nhưng là bức này hạ lưu xấu xa dung tục chi ngữ, vẫn đúng là dám nói ra, điều này cũng gọi thơ từ? Hay là này Trương công tử thông minh hạn chế hần đại não phát dục đi.

"Các người không muốn hoài nghi, tuyệt đối là nguyên sang, không có bất kỳ sao chép hiềm nghi, đây cũng là tại ta mấy trăm lần cá nước thân mật sau tổng kết tâm đắc, nhằm vào Minh Nguyệt Lâu có thể nói là chế tạo riêng, chắc chắn sẽ không có so với ta càng tốt hơn thơ, Phiêu Phiêu cô nương, tuyên bố kết quả ba nhanh."

Trương công tử vỗ ngực một cái, đại nghĩa lẫm nhiên đạo, dường như lo lắng người ở chỗ này sẽ đến nghi vấn hần thiên cổ tuyệt hảo thơ như thế, này làm bầm lều bầu biểu hiện thực tại khiến người ta thất kinh.

Bà nội cái trứng, điều này cũng gọi thơ? Ta ta lần thứ nhất đánh bay kỳ đều có thể nhắm mắt lại lời nói ra, phải như thế nào : muốn cái gì không cái gì liên tiếp dứt chó ngôn ngữ, cũng có thể nói là thiên cổ tên làm? Trần Hữu Tài lần thứ nhất có loại muốn tìm rễ : cái cây cột đâm chết kích động.

"Trương công tử, được rồi, nếu của người thơ ngâm tụng xong, vậy thì chờ chờ cái khác người tham dự đi, ta tin tưởng bọn hần hần là sẽ có càng tốt hơn giai làm, nếu là không có người lại tự hào cũng không muộn chứ?"

Liễu Phiêu Phiêu cắn chặt môi xem thường lời nói nhỏ nhẹ đạo, loại này bị ngôn ngữ đâm loạn khinh bạc cảm giác nàng rất không thích, chỉ là bắt đắc dĩ bây giờ như cũ là Minh Nguyệt Lâu người, chỉ có chờ chờ một cái có thể xuất ra được giá cả người đến mua lại nàng, hy vọng là một cái người mình thích đi! Không khỏi lại là lên lút liếc Trần Hữu Tài một chút.

Cứ việc bị người cho rằng là thương phẩm bán đến mua đi, trong lòng oan ức trường kỳ tích lũy không người kể ra, nàng nhưng muốn giả bộ kiên cường cho người khác xem, loại miễn cưỡng kia vui cười bị thống không phải người bình thường có thể hiểu rõ.

Lúc này thông qua làm thơ chỉ là bước đầu chọn lựa nàng Tâm Nghi tuổi trẻ tuần kiệt, phải biết nàng vì chuyện này cùng Tú bà giằng co không xong rất lâu, nguyên bản Tú bà không cho nàng bất kỳ cơ hội lựa chọn, chỉ cần vị nào ra giá tiền cao nhất, liền có thể khiến đập xuống đến Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm.

Chỉ bất quá bởi Liễu Phiêu Phiêu không muốn dễ dàng làm mất đi chính mình đầu đêm, cho nên làm hết sức hi vọng đang đấu giá ở hội xuất hiện một cái nàng cam tâm tình nguyện dâng ra đầu đêm nam tử. Loại khả năng kia rất nhỏ, ở cái này nam tôn nữ ti thời đại, nàng ngay cả là mạo như Thiên Tiên cũng chỉ là nữ nhân, nữ nhân vô đức vô tài đó là đối. Huống chi nàng là Vong Quốc Công chúa, nếu không phải là có nhân đem nàng bán được Minh Nguyệt Lâu, chỉ sợ cũng có thể bị tù binh thế cho nên vạn người lảng nhục chỉ từ!

So sánh với đó, tiến vào Minh Nguyệt Lâu khi hoa khôi nghệ kỹ ngược lại là cái không sai lựa chọn, dù sao tạm thời tính bán nghệ không bán thân, Tú bà đương nhiên cũng là không lời nào để nói, chính là bởi Liễu Phiêu Phiêu bán nghệ không bán thân, thế cho nên Minh Nguyệt Lâu tiếng tăm tại cực trong thời gian ngắn khai hòa, mà này Liễu Phiêu Phiêu trở thành kinh thành một cái to lớn hào đầu.

Cho dù là tại Liễu Phiêu Phiêu chỉ là mỗi ngày khăn che mặt gặp người, cũng có thể cho Minh Nguyệt Lâu dẫn đến không nhỏ tiền lời,, Tú bà lại có sao mà không làm.

"Ta. . . . . Vậy cũng tốt, thật là các người không hiểu được thưởng thức, liền ngâm tụng ra (Trương Tiến Tửu), (Nữ Thần Phú) Trần công tử, cũng khoe tán quá ta này thủ tiểu thơ, ai." Trương công tử có chút ừ ừ lắc đầu một cái, tựa hồ đối với đại gia không hiểu được thưởng thức hần "Thiên cổ giai làm" có chút tiếc nuối, dứt lời vẫn thờ dài một hơi.

Cái kia trong lời nói Trần công tử tự nhiên chính là Trần Hữu Tài, mọi người sáng mắt lên, chẳng lẽ là bọn họ sẽ không phân biệt thơ? Đối với ai cũng khoái (đem chúc rượu), (Nữ Thần Phú), bọn họ là nghe nhiều nên thuộc, hầu như ở đây mọi người đều có thể nói ra hai câu được.

Vấn mụ nó, vẫn Trần công tử, ta ta chừng nào thì nói người đây là hảo thơ, thả người mụ rắm a, Trần Hữu Tài chọc giận gần chết, thế nhưng vì không bại lộ thân phận của hắn, hắn vẫn là cố kiềm nén lại, Trần Hữu Tài tên gọi tuy rằng ở kinh thành gọi đến vang dội, nhưng là gặp gỡ chân nhân cũng không phải là rất nhiều.

Hơn nữa trước đó Trần Hữu Tài đều là nô tài hoá trang, lúc này ăn mặc là một nhân tài, cũng thật là không có mấy người nhận thức!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Đường Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Đá Bạo Trừng

Trần Hữu Tài buồn bực, sâu sắc buồn bực, cho mình mặt dài trang bức cũng không cần đánh danh hiệu của hắn chứ? Lúc này mới chợt hiểu ra, nguyên lai danh tiếng của mình trong lúc vô tình đã thâm nhập lòng người.

Mụ nó, không phải là (Trương Kính Từ) cùng (Nữ Thần Phú) sao? Ta ngày hôm nay lại cho các người một điểm chấn động, ngâm thơ đối nghịch không phải hẳn cường hạng, có thể trí nhớ nhất lưu nhưng là không thể nghi ngờ sự thực, nhớ năm đó hắn viết tiểu thuyết thời gian, mỗi ngày trong đầu trang tịnh là tình tiết câu tứ, cái gì loại hình tiểu thuyết đều đã nếm thử, Giá Không Lịch Sử xuyên qua tự nhiên cũng không ngoại lệ, cho nên thành thạo lấy trộm vài câu Thiên Cổ Lưu Truyện thơ, đó cũng là chuyện thường như cơm bữa!

Xuyên qua đến thế giới khác, đã biết điều thời gian dài như vậy, nếu kiêu căng, vậy hãy để cho kiêu căng trở nên oanh oanh liệt liệt đi!

"Thật sự sao?" Liễu Phiêu Phiêu ngưng âm thanh dò hỏi, chỉ bất quá ngây thơ nàng không cần thận tiết lộ cấp thiết thanh âm, Trương công tử nhất thời không nén được vui mừng, chính mình có thể coi là đã đưa tới Liễu Phiêu Phiêu chú ý, tìm hiểu nguồn gốc nắm lấy cơ hội, này chính là tán gái bí quyết!

"Phiêu Phiêu cô nương, người vừa sẽ tới tình tứ trong đó bộ phận sao?" Trương công tử đầy mặt nọt cười nói, có thể khi : ngay ở nhiều người như vậy cùng Liễu Phiêu Phiêu đơn độc đối thoại, này không chỉ là một loại vinh hạnh, càng là khoe khoang tư bản!

"Ta. . . . Không thể." Liễu Phiêu Phiêu khẽ cau mày thất lạc đạo, nàng chưa từng thấy qua Trần Hữu Tài bản thân, chỉ là nghe người khác miêu tả, thời đại này không có máy chụp hình thứ này, bởi vậy nhận thức Tân sự vật chính là tận mắt nhìn thấy ấn tượng sâu sắc nhất, lâu bên trong đối Trần Hữu Tài ngưỡng mộ người không phải số ít, nhưng là gặp gỡ một thân là rất ít không có mấy.

Liễu Phiêu Phiêu đánh đáy lòng đối sáng tác ra nhân ngàn vạn truyền tụng thiên cổ giai lâm (Trương Kính Từ) (Nữ Thần Phú) Trần Hữu Tài hiếu kỳ phi thường, bản thân nàng nổi danh truyền xa thế cho nên không ít công tử ca mộ danh mà đến, có thể nàng nhưng hi vọng Trần Hữu Tài có thể tới, hay nhất như nàng trong mộng như vậy, mang theo nàng cao bay xa chạy, cùng như vậy xa gần danh vang tài tử sinh hoạt chung một chỗ, là một cái cả người sung sướng sự tình!

Trần Hữu Tài đương nhiên không biết Liễu Phiêu Phiêu tiểu con gái gia tâm tư, bằng không chỉ sợ là khinh Phiêu Phiêu muốn trực tiếp thăng thiên. . .

Liễu Phiêu Phiêu kỳ thực không muốn tin tưởng Trần Hữu Tài sẽ tán đồng cái kia một thủ lưu manh tiểu thơ, nàng càng thiên hướng về Trương công tử chứ bới Trần Hữu Tài danh dự, một cái tiêu sái như thường văn nhân mặc khách làm sao sẽ cùng hạ lưu bại hoại thông đồng làm bậy, nàng thả rằng khi cái gì đều không nghe thấy, cũng sẽ không coi là thật!

"Người phải biết ta cùng Trần Hữu Tài nhưng là Thiết ca môn! Chúng ta ngày hôm qua vẫn đồng thời uống chút rượu ngâm thơ đối nghịch, hắn vẫn theo ta đàm luận một phen Phiêu Phiêu người a." Trương công tử vô liêm sỉ mồm mồm đạo, hắn nơi nào sẽ biết Trần Hữu Tài bản thân ngay khoảng cách hắn cách đó không xa.

"A, thật sự sao? Cái kia, hắn, hắn nói cái gì?"

Liễu Phiêu Phiêu nũng nịu vội vàng nói, đều không để ý Trương công tử chiếm tiện nghi ngôn ngữ, một lòng chỉ nghĩ Trần Hữu Tài thậm chí có quan tâm quá nàng?

Mặc kệ chân giả tính làm sao, nàng bây giờ cảm giác hạnh phúc của mình làm đến quá đột nhiên, bởi vì nàng chưa bao giờ dám thiết tưởng quá, Trần Hữu Tài cao thượng như vậy văn nhân, sẽ đi quan tâm nàng một cái thanh lâu nghệ kỹ sao? Giờ khắc này Liễu Phiêu Phiêu phảng phất là thấy được Trần Hữu Tài ở trước mặt hắn ngốc giống như vậy, liền muốn mang theo nàng cao bay xa chạy rồi!

Về phần nô tài kia thân phận, Liễu Phiêu Phiêu căn bản là không để ý, bởi vì nàng bản thân mình cũng là nghệ kỹ, hay là chính là bởi vì thân phận tương tự, mới có cái loại cảm giác này đi!

Còn lại công tử ca đều là cau mày không kiên nhẫn, cũng không biết gia hỏa này nói thật hay giả, bọn họ nhìn thấy Liễu Phiêu Phiêu tương đương quan tâm Trần Hữu Tài cái nhìn, trong lòng không khỏi vô cùng đau đớn, bất quá xuất phát từ bảo trì hài lòng con nhà giàu hình tượng, bọn họ vẫn là kế tục yên lặng xem biến đổi.

Trần Hữu Tài khuôn mặt hơi co quắp, giật giật khóe miệng, cuối cùng vẫn là nhịn được nói chen vào, hần ngược lại muốn xem xem này Trương công tử làm sao đổi trắng thay đen.

"Thật sự, hần và ta tiểu uống hai bôi sau, vỗ bả vai của ta nói, tiểu Khâm a, cái kia Minh Nguyệt Lâu hoa khôi Liễu Phiêu Phiêu xác thực không sai."

Trương Khâm nhìn Liễu Phiêu Phiêu hi chịu không nổi thu dáng đáp lời nói im bất đi, trong lòng tuy rằng rất là khó chịu, vì sao Trần Hữu Tài liền có thể khiến cho Liễu Phiêu Phiêu hứng thú, hần như vậy lấy lòng đều thu được không được cái gì thể diện tốt.

Dừng một chút sau, tiếp tục nói: "Thế nhưng ta đối loại nữ nhân kia nhưng là không có hứng thú gì, tương đối mà nói, Liễu Phiêu Phiêu hần là thích hợp hơn tiểu Khâm huynh đệ ngươi. Vì huynh xem trọng tiềm lực của ngươi, có thể tại biết rõ buổi đầu giá lên kỹ kinh toàn trường đoạt được Liễu Phiêu Phiêu phương tâm, đợi đến ngươi cùng Liễu Phiêu Phiêu đại hôn động phòng thời gian, ta chắc chắn tự mình đi vào phủ thờ tặng cùng!"

"Chính là bởi vì có Trần đại ca câu nói này, ta tài nghĩa bất dung từ tới Minh Nguyệt Lâu, Phiêu Phiêu cô nương, tâm tư của ta nhặt nguyệt có thể chiếu, thiên địa có thể biểu, ngươi có thể vì ta xúc lên khăn che mặt sao?"

Trương Khâm chân thành định liệu trước đuổi ra hai tay, rất nhiều câu hôn tư thế, hiện trường bầu không khí trong lúc nhất thời có chút khẩn trương, cứ việc không ít người nhận định cái này nhảy nhót Thăng Hê là không thể nào đoạt được Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm, nhưng bọn hần lo lắng chính là Liễu Phiêu Phiêu tâm tư.

"Ngươi, ngươi có chứng cứ gì nói Trần Hữu Tài là hần Đại ca?"

Liễu Phiêu Phiêu óng ánh giọt nước mắt tại trong vành mắt đảo quanh, nàng nỗ lực muốn khắc chế, không tại nhiều như vậy nhân ngay dưới mắt đi nước mắt, nhưng là cái kia không tranh khí : tức giận giọt nước mắt nhưng là như đứt đoạn rồi dây cung giống như vậy, từng khóa theo gò má chảy xuôi, không hề có một tiếng động nước mắt thủy là nàng nội tâm đau thương tuyệt vọng hay nhất thể hiện, thật giống như bị người yêu từ bỏ.

Tại một, hai năm trước , tương tự là tại giống như đã từng quen biết tình cảnh hạ, phụ vương mẫu hậu từ bỏ nàng, mà lựa chọn tại vạ đến nơi từng người phi, nàng trở thành địch quốc tù nhân, nghe xong Trương Khâm nói tới, Trần Hữu Tài đối với nàng đánh giá, nàng cảm giác người yêu lần thứ hai từ bỏ.

"A, ta. . . ."

Trương Khâm không biết mình vô căn cứ, sẽ khiến cho Liễu Phiêu Phiêu không nói gì nước mắt, xem ra thật sự là chạm đến nàng vết sẹo, cùng lúc đó Liễu Phiêu Phiêu chất vấn đề Trương Khâm không biết nên trả lời như thế nào, hơn nữa không ít công tử ca, thậm chí trong đó không thiếu linh tinh Vô Giả ánh mắt tụ tập hần.

Điều này làm cho vẹn vẹn là người bình thường Trương Khâm làm sao thừa nhận được!

"Phiêu Phiêu cô nương, này rõ ràng chính là một cái tên lừa đảo a, vu khống, hần không bỏ ra nổi chứng cứ, ngươi ngàn vạn không tin hần!"

"Đúng vậy, thao ngươi, mục tên lừa đảo, lại trêu đến Phiêu Phiêu cô nương thương tâm, tiểu tử ngươi muốn chết đúng không?"

"Đánh hần, đánh hần a."

"A, a." Mọi người vì lấy lòng Liễu Phiêu Phiêu, không nói hai lời trực tiếp đem Trương Khâm đặt tại lòng đất dừng lại : một trận hành hung, không lưu tình chút nào, này một đám đều là biết nhau kinh thành công tử ca, bọn họ vẫn chưa nghe nói qua Trương Khâm có cái gì đại bối cảnh, khẳng định không phải cái gì quá trâu Phú Nhị Đại hoặc là Quan Nhị Đại, nếu như vậy bọn họ sợ sệt cái gì, phản chi vì Liễu Phiêu Phiêu báo thù, nói không chắc có thể có được Liễu Phiêu Phiêu ưu ái, tuyệt đối là vẹn toàn đôi bên sự tình.

Trương Khâm loại người này dưới cái nhìn của bọn hần chính là muốn ăn đòn, hơn nữa tới có thể khí : tức giận là vừa tài vẫn lãng phí bọn họ nhiều thời gian như vậy.

Trần Hữu Tài qua lại ở trong đám người, thành thạo điều luyện bước nhanh đi tới bị mọi người vây quanh Trương Khâm bên cạnh, tùy theo không chút biến sắc một cước đá ra, sau một khắc thân như Phi Yến trở lại hần nguyên bản chỗ ngồi, hần nước chảy mây trôi một bộ động tác, không có khiến cho bất luận người nào chú ý, làm xong tất cả những thứ này Trần Hữu Tài thật là thoải mái gật đầu một cái, nghiêng lỗ tai đang đợi âm thanh, cùng lúc đó khóe miệng âm âm nở nụ cười.

"Ô a! Ta. . . . Mẹ nhà nó, tề."

Này rõ ràng là Trương Khâm vận vẹo biến hình âm thanh, bất quá lúc này đau triệt nội tâm âm thanh so với giết lợn càng thể thâm.

Nguyên bản Trương Khâm bị dừng lại : một trận hành hung sau, có chút đánh mất trực giác, chỉ biết là che chở đầu, sợ bị đánh thành não tàn, dần dần

thích ứng cái loại này nổi gót mà tới quyền đâm cước đá. Nhưng là đột ngột mãnh liệt lực lượng, đánh tới hấn hạ bộ, dù cho phản ứng trì hoãn, hấn cũng tại một giây đồng hồ đi sau xuất ra cực kỳ bi thảm rống giận.

Mắt đi trũng trũng, muốn kể tục Nam nhân xuống rõ ràng cho thấy làm người khác khó chịu, thanh âm kia âm nhu quyền rũ, thế cho nên không ít người hơi sợ run cả người. Đây rốt cuộc là đã trải qua chuyện gì, dĩ nhiên để Trương Khâm một cái như thế Nam nhân phát sinh biến hoá như vậy?

Những này nguyên bản vẫn vây quanh Trương Khâm quyền đâm cước đá công từ ca đều là liên tiếp lui về phía sau, lo lắng này thống khổ sẽ truyền lại đến trên người bọn họ, định nhãn vừa nhìn, nhìn ra rõ ràng nhất mấy người nhất thời hai mắt tròn tròn, bọn họ nhìn thấy gì?

Trương Khâm đứng quần bởi không thể tả vò đánh, có chút tổn hại, lộ ra bên trong thiếp thân nội khổ, đây không phải là then chốt, then chốt là cái kia màu trắng nội khổ lúc này dính đầy màu vàng kèm theo màu đỏ không biết tên chất lỏng.

Trương Khâm hai tay huyền không, muốn đi vò hấn hạ bộ đồ chơi kia, nhưng là lại chậm chạp không dám ra tay. Nếu là tìm thấy cái kia vị trí, nhất định sẽ càng thêm đau triệt nội tâm, hấn lúc này thế khó xử, cả khuôn mặt đều là hoàn toàn thay đổi nổi gân xanh vận vẹo.

"Mụ nó, các người thực sự là to gan lớn mật a! Trực tiếp đem người khác trũng trũng đá bạo? !" Một cái tiêu tức thanh âm phẫn nộ bầu trời vang lên, tại yên lặng như tờ Minh Nguyệt Lâu bên trong, rõ ràng là trước đây không lâu còn ra tận danh tiếng Trần Hữu Tài.

Trần Hữu Tài đáy lòng tiếu nở hoa, nhớ năm đó tại đọc sách thời kỳ, tốt xấu mình cũng chơi đùa túc cầu, tuy rằng tài nghệ không tinh, nhưng là tại Ngũ cấp Võ Giả thực lực thêm được hạ, cho dù là một tảng đá cũng sẽ bị bị đá nát tan, huống hồ là Nam nhân yếu đuối nhỏ vô cùng trũng trũng, không đá bạo, hấn đều muốn cắt đi cái kia Trương Khâm trũng trũng đi nghiên cứu. . . .

Mụ nó, ai bảo người vừa nãy si nhục ta, ta nhẫn nại là có giới hạn, thù dai vẫn luôn là ta ưu điểm, muốn thay đổi đi thật sự rất khó, đá bạo của người trũng trũng cho người sau đó đối với nữ nhân không có bất kỳ có ý đồ xấu cơ hội, lần này sáng liễu chứ?

Trần Hữu Tài vừa nãy có thể nói là tức giận trung tiêu, chỉ bất quá bởi người ở chỗ này thực sự quá nhiều, hấn cũng không dễ làm cái gì quang minh chính đại đã thương người sự tình, thế nhưng những này vô năng công tử bột công tử ca, lại đúng lúc gặp thích hợp giáo huấn Trương Khâm, Trần Hữu Tài lần thứ nhất cảm thấy bọn họ công tử bột rốt cuộc có thể sánh ngang nhau chính mình một phần ngàn.

Cạc cạc, ta ta vẫn lưu chân, bằng không đừng nói là trũng trũng, liền tính người là Kim Chung Tráo Thiết Bồ Sam, ta cũng muốn cho người đá ra một người tạo "Động không đáy" được. Trần Hữu Tài tà ác cực kỳ nghĩ, bất quá sắc mặt như cũ là cái kia phó chất vẫn âm hàn.

"A." Liễu Phiêu Phiêu một tiếng rít gào, cứ việc nàng từng trải qua máu tanh tình cảnh, có thể là lần thứ nhất nhìn thấy nam tính sinh thực khí quan bị hủy hoại trong chớp lát trắng cánh, vị bên trong đời sống lấp biển hầu như liền muốn phun ra, vội vàng quay mặt qua chỗ khác, không nghĩ tới lại nhìn một chút cái kia Trương Khâm trũng trũng chất lỏng.

Nàng bình tĩnh mà xem xét vẫn còn có chút thiết hi, ai bảo cái kia Trương Khâm muốn lừa dối nàng, lại miệng đầy Hồ Thiên Haiti nói bừa, thế cho nên trong lòng nàng tuyệt vọng đạt đến trước nay chưa từng có độ cao.

Nàng tổ chưa che mặt Trần Hữu Tài, nếu là thật sự cảm thấy thanh lâu nữ tử dễ tiện, nàng kia liền quyết định kiếp này không lấy chồng cho bất luận người nào, nàng mặc dù là thanh lâu hoa khôi, nhưng là hàng thật đúng giá tấm thân xử nữ là không có có Huyền Nghi. Bằng không hôm nay để đồng đạo công tử ca đến chẳng phải là lừa dối hành vi của bọn họ.

Tú bà sắc mặt hơi trầm xuống, nàng là trải qua sóng to gió lớn người, đương nhiên sẽ không bởi chuyện nhỏ này liền hoa dung thất sắc, chỉ bất quá lo lắng này sẽ khiến cho không tốt ảnh hưởng, nàng có thâm ý riêng nhìn một lần tiền vào Minh Nguyệt Lâu công tử ca, ánh mắt tại Trần Hữu Tài trên người dừng lại địa hơi chút hơi dài một chút, suy tư chuyển động thông tuệ hơn người hai con mắt.

Có thể trở thành thanh lâu Tú bà, cần không chỉ là nghe lời đoán ý năng lực, càng nhiều chính là phân rõ thị phi cùng cẩn thận tỉ mỉ sức quan sát!

Trần Hữu Tài mặt không biến sắc nhìn chằm chằm đâm kia vây quanh Trương Khâm công tử ca, phía sau lưng nhưng là không biết khi nào chảy ra mồ hôi lạnh, hấn Ngũ cấp Võ Giả linh mãnh nhận biết, rõ ràng bắt giữ đến Tú bà hiểu rõ ánh mắt, chẳng lẽ bị này lão bà thấy được?

Tùy theo Trần Hữu Tài liền phủ nhận ý nghĩ này, bởi vì mình làm bí mật không nói, vẫn cố ý quan sát được rồi người chung quanh nhất cử nhất động. Chẳng lẽ cũng thật là nữ nhân giác quan thứ sáu? Đây Tú bà không khỏi quá là đáng sợ!

"Này, đây không phải là ta làm a." Theo Trần Hữu Tài chất vấn, lập tức có công tử ca biện giải từ chối quan hệ nói.

Như chỉ là đánh người cho dù cắt đứt chân, chỉ cần có thể khôi phục cũng không sao đại sự, hơn nữa bọn họ từng người thân phận liền càng không cần phải nói, nhưng là này rõ như ban ngày dưới lại bất đồng, huống hồ vẫn là đá bạo người ta trũng trũng, quả thực là so với giết người còn muốn đáng ghét.

Chương 87: Giảm 8%

"Không liên quan chuyện của ngươi? Vậy ngươi nói với ta cá nhân đi ra a! Mấy người các ngươi là người trong cuộc, chẳng lẽ muốn từ chối trách nhiệm? Chính cái gọi là kẻ trong cuộc thì mê kẻ bàng quan thì tỉnh, các ngươi hiện tại căn bản không biết mình tại vô ý thức trung đã làm trái với luân lý đạo đức sự tình."

Trần Hữu Tài rõ ràng mạch lạc cười gian hai tiếng, cười trên sự đau khổ của người khác ý vị khuếch tán ra.

Không đợi công tử bạn thân phản bác, Trần Hữu Tài bàn luận trên trời dưới biển nói: "Không có quy củ, không được phạm vi, ta Đại Càn Quốc từ trước đến giờ là lấy đức thu phục người, lấy pháp trị quốc, cổ ngữ Vân Thiên từ phạm pháp, cùng thứ dân cùng tội, thân phận các ngươi cao quý so được với Thiên Tử sao?" Cái kia ép hỏi nhưng âm thanh truyền khắp Minh Nguyệt Lâu.

"A."

Những này tham dự đánh đập Trương Khâm công tử ca, đều không ngoại lệ sợ hãi muôn dạng, bọn họ làm sao do công tử bột đánh người, mà lâm vào không nhìn Cửu Ngũ Chỉ Tôn tội danh? Đây tội danh nhưng là phải các cửu tộc, cả nhà chém tất cả a.

Mặc dù bọn họ bối cảnh hùng hậu, nhưng cũng không thể so được với Thiên Tử a! Trần Hữu Tài nói ba xạo liền không hiểu ra sao để bọn hắn trở thành tội nhân thiên cổ, này so với đậu nga vẫn oan uổng, nhưng không thể nào biện giải.

Bọn họ bình thường lén lút từng làm giết người phóng hỏa gian âm hoạt động không phải số ít, bọn họ cũng có thể khẳng định, ở kinh thành công tử ca bên trong, không mấy cái chưa từng làm chuyện như vậy, ai có thể cũng bắt không được chứng cứ cùng nhược điểm, vậy thì không chỗ có thể nói, nhưng bây giờ này trước mắt bao người, bọn họ muốn bình yên vô sự vậy thì khó như lên trời rồi!

Các vị công tử ca từng cái từng cái đầy mặt lo sợ tất mất mặt mày vẻ, đối với cái kia hùng hổ dọa người Trần Hữu Tài, lại không thể lấy bạo lực để hấn cam miệng, nói còn nói bất quá hấn, này có thể như thế nào cho phải?

"Khanh khách, công tử không chỉ có bá đạo lợi hại, hơn nữa còn biết ăn nói, xem ra là tối nay có khả năng nhất người thắng một trong a! Không bằng công tử cho ta một bộ mặt, việc này liền chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không làm sao?"

Tú bà mang theo yếu thế làm nũng đạo, cái kia khẩn cầu rõ ràng, nếu là đêm nay mấy cái công tử ca tại Minh Nguyệt Lâu, nói gót mà tới đó là người sau lưng bọn họ đứng ra, một cái sơ sẩy thiên nộ đến Minh Nguyệt Lâu lên, cái kia theo chôn cùng chính là nằng hơn nửa sinh tâm huyết kinh doanh.

Bất kể là làm cái thuận nước giong thuyền giúp các vị công tử này một cái, vẫn là không liên lụy Minh Nguyệt Lâu, nằng đều tất yếu làm một lần cùng sự lão.

Những công tử kia ca nhìn thấy Minh Nguyệt Lâu Tú bà đều chủ động vì bọn hắn giải vây, đầy mặt cảm ân ái đức gạt đầu một cái, nghĩ thầm Tú bà quả nhiên trọng tình nghĩa, có câu nói kỹ nữ Vô Tình, xem ra cũng không hoàn toàn là, bọn họ ngày xưa bỏ bạc lớn hướng về Minh Nguyệt Lâu đưa, xem ra cũng là có tác dụng.

Đầu óc đơn giản bọn họ, làm sao sẽ đoán được Tú bà tâm cơ sâu, kỳ thực chỉ là kiêng kỵ bọn họ bối cảnh thôi.

Tú bà hướng về các vị công tử bạn thân cười quyền rũ một thoáng, liền nhìn về phía Trần Hữu Tài, cái kia nóng rực ánh mắt tựa hồ bao hàm cái gì.

Một bên xem trò vui không phải số ít, bọn họ ngược lại muốn kiến thức hạ Trần Hữu Tài có thể công tử bột đến mức độ nào. Có cho hay không Tú bà mặt mũi!

"Ha ha, nếu A Di ngươi đều lên tiếng, nếu là ta kiên trì hơn nữa, có chút không biết cân nhắc hiểm nghi, muốn buông tha bọn họ, cũng không phải là không thể. ..." Trần Hữu Tài ánh mắt lấp loé muốn nói lại thôi cười nói, hấn dùng một cái rất mới mẻ độc đáo xưng hô, nhưng thật ra là hấn không biết xưng hô như thế nào này con "Gà mẹ"!

"Công tử quả nhiên là duy lợi là đồ nha, ta này Minh Nguyệt Lâu có thể có cái gì ngươi nhìn trúng người? Ngoại trừ Phiêu Phiêu cô nương, ngươi có thể chọn một cái mang đi khi thị thiếp!"

Tú bà tựa như cười mà không phải cười tung một cái nặng cân điều kiện, nhất thời đưa tới tất cả xôn xao, chỉ cần là kinh thành người địa phương cũng biết, Minh Nguyệt Lâu có một cái quy định bất thành văn, đó chính là nơi này mặc kệ tư sắc phổ thông vẫn là tốt nhất xa nghệ kỹ, đều không cho phép tùy tiện rời đi Minh Nguyệt Lâu, nếu là mạnh mẽ tự ý rời khỏi, phải cần dựa theo quy định trả giá gấp trăm lần chuộc thân tiền!

Minh Nguyệt Lâu mình mã yết giá, thông thường nghệ kỹ là 1000 lượng bạc trắng giá trị bản thân, gấp trăm lần vậy chính là một trăm ngàn lượng bạc trắng, không có công tử nào ca sẽ ngóc đến hoa một trăm ngàn lượng mua được một đứa nha hoàn đáng đáp nghệ kỹ.

Như trước đây không lâu uyển chuyển nhảy múa cái kia mấy cái nghệ kỹ, giá trị bản thân thì lại tại 10000 lượng bạc trắng khoảng chừng : trái phải, nếu như muốn mua lại, đó chính là một triệu lượng bạc trắng, hiện nay muộn buổi đầu giá nhân vật chính hoa khôi Liễu Phiêu Phiêu bản thân, cũng chỉ là đầu đêm mà

thời, nếu muốn cả người đều thực hạ xuống, còn không biết muốn bao nhiêu tiền đây!

Hay là gia truyền bạc triệu hạng người dốt hết của cái có thể mua lại, thế nhưng vì một người phụ nữ, dù cho nàng là Thiên Tiên, đó cũng là không đáng giá đến, ở cái này nam tôn nữ ti thời đại, thanh lâu nghệ kỹ là bị người xem thường. Bởi vậy đại đa số công tử ca cũng là mang theo mấy chục vạn lạng tới chơi ngoạn, không có là tình thế bất buộc tự tin.

Tú bà lại còn nói Trần Hữu Tài có thể tùy ý chọn ngoại trừ Liễu Phiêu Phiêu ở ngoài nghệ kỹ! Những này nghệ kỹ cứ việc đại đa số không phải chim non, nhưng là một cái cái tài nghệ tinh xảo, công phu trên giường tuyệt vời, so với bọn hắn những này thị tâm thị thiếp nha hoàn hàng ngũ, nhưng là phải cao mình quá nhiều, cái này cũng là vì công tử nào bạn thân đều là bày đặt trong nhà "Thịt" không ăn, tại bên ngoài thường luân duyên cố!

Nghệ kỹ khắp mọi mặt hoạt là chính mình nha hoàn làm sao cũng học không được, công tử bạn thân phiền muộn không ngớt, đơn cũng không muốn dùng giá cao mua lại nghệ kỹ, cho nên thường xuyên đến thăm Minh Nguyệt Lâu!

Bây giờ Trần Hữu Tài lại đạt được đài ngọc như thế điều kiện, đổi lại là bọn họ chẳng phải là kích động khó có thể tự kiềm chế!

Bọn họ ước ao đổ kị nhìn chăm chăm Trần Hữu Tài, nếu như ánh mắt có thể giết người, Trần Hữu Tài đều chết hết mấy chục lần.

Trần Hữu Tài lỗ tai dựng đứng liền nghe được những công tử kia ca nghị luận cái gì, mụ nó đại gia, ta nhân xưng một đời người "xuyên qua", còn có thể cần này tiểu Tiểu Nghệ kỹ hầu hạ? Hắn nhưng là tính / điểm chủ nhân, nếu là sau đó phát dương quang đại, nói không chắc ta kinh vì Thiên Nhân địa khai sáng "Lý gia" lưu phái, hậu nhân xưng là "Tĩnh tình"!

Vậy nên là cỡ nào vẫn lấy làm kiêu ngạo sự, này nghệ kỹ bất kể là tri thức lý luận vẫn là thực tiễn, đều không nhất định theo kịp ta này tiêu chuẩn mới vừa phá đồng nam thân người!

Cái kia ngốc / bức ánh mắt, đừng đến khinh nhờn ta!

Trần Hữu Tài hướng về bốn phía quét sạch một vòng, quả nhiên đưa tới từng trận kinh sợ âm thanh, từng cái từng cái cúi đầu đến, có rất ít có thể cùng hắn đối diện, đương nhiên cũng không thiếu mấy cái người mang võ học cao thủ, Trần Hữu Tài từng cái từng cái lưu ý hạ, đặc biệt là hai người kia ngồi cùng một chỗ người áo đen. Hắc Hắc, có cái gì nhận không ra người, vẫn che mặt, chẳng lẽ không mặt mũi gặp người.

Chợt, Trần Hữu Tài khẽ cau mày, hắn cảm giác được rõ ràng hai người kia khí tức sóng chấn động, tựa hồ tận lực che giấu chính mình Võ Giả thân phận, nhưng là nguyên nhân chính là như vậy, bại lộ độc nhất khí tức!

"Ha ha, đêm nay buổi đầu giá không bình yên a!" Trần Hữu Tài hừ tiểu thầm nói, thấy cái kia Tú bà đợi chờ mình trả lời, hơi làm suy tư liền nhìn về phía Liễu Phiêu Phiêu, có chút ít xin lỗi nói: "Đêm nay chỉ vì Phiêu Phiêu cô nương này minh nguyệt mà đến, cái khác đầy sao, không có hứng thú gì!" Hắn một cách uyển chuyển mà từ chối nhưng làm cho người ta vô hạn thân thiết, không có thắng thần nghệ kỹ ti.

"Minh Nguyệt Lâu bên trong, giấu diếm minh nguyệt, quần tinh tô điểm, hoà lẫn." Trần Hữu Tài hí mắt cười cười há mồm tức đến, thấy mọi người khiếp sợ không thôi thần sắc, giải thích: "Đừng hiểu lầm, đây cũng không phải là ta dự thi thơ từ, này liền ta một phần vạn tài văn chương đều bày ra không được."

Này ca ngồi tâm ý không có một chút nào vượt mong ngựa cảm giác, nhưng là tôn nhau lên thành thú biểu đạt Trần Hữu Tài ca ngồi, hơn nữa cái kia không chút nghi ngại hoàn toàn là ngẫu hứng tác phẩm! Thông tục dễ hiểu giữa những hàng chữ cho dù là đến đây xem trò vui tâm thường người ta, trước mắt cũng theo đó sáng ngời, bọn hắn đều có thể cảm thụ đi ra trong đó rõ ràng tình nghĩa.

Liễu Phiêu Phiêu đầy mặt đỏ chót kiều diễm cúi đầu đến, cứ việc mỗi Thiên Đô có người đến ca ngồi nàng Khuynh quốc khuynh thành dung mạo, nhưng là như Trần Hữu Tài như vậy mượn cơ hội ở trước công chúng, phảng phất là tuyên bố chắc chắc nàng ưu tú, là một cái cần bị người khẳng định lý giải thanh lâu nghệ kỹ mà nói, không thể nghi ngờ là phương thức tốt nhất.

Nàng trong lòng một trận đột ngột, không khỏi đem trước mắt cái này tuấn lãng cương nghị nam tử cùng nàng thường thức ngóng trông Trần đại tài tử liên hệ tới, trải qua một đôi so với dĩ nhiên phát hiện hai người có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu tương tự.

Vừa nghĩ tới Trần đại tài tử, Liễu Phiêu Phiêu liền có chút buồn bã thần thương, cay đắng nở nụ cười lắc đầu một cái, cứ việc vừa nãy ăn nói ba hoa Trương Khâm đã thông khổ không thể tả địa nằm trên mặt đất, nhưng là thay đổi không được Trần đại tài tử xem thường cho nàng cái này thanh lâu nghệ kỹ cái nhìn.

Bất kể là không phải Trần đại tài tử không thích thanh lâu phong trần nữ tử, nói chung nàng có thể khẳng định Trần Hữu Tài chưa có tới Minh Nguyệt Lâu, bằng không cũng sẽ không tại Trương Khâm nói năng bày bạ dưới tình huống, không ra lật đổ hắn ngôn luận!

Chẳng lẽ đúng là tự mình nghĩ có thêm? Nam tử này nhìn như cũng thuộc về người đại tài, nhưng là nàng tâm có tương ứng, đều bị một người tên là Trần Hữu Tài, ngấm tưng ra (Trương Tiến Tửu), (Nữ Thần Phú) gia hỏa chiếm đầy. Người khác muốn chiếm, gần như là khó như lên trời sự tình, bất quá cân nhắc hắn một chút, hay là cũng không tồi!

"Khanh khách, công tử thực sự là hảo tài văn chương, nhưng đêm nay dù sao cũng là buổi đầu giá, không bằng như vậy, sau đó đầu giá thời khắc, nếu là công tử có thể trở ra giá cao tài ép quần hùng, đập xuống Phiêu Phiêu cô nương, vậy ta có thể cho công tử giảm 8% ưu đãi!"

Tú bà cười đến trước phục ngựa ra sau, Trần Hữu Tài cho một cái thỏa đáng ti dụ đưa cho Minh Nguyệt Lâu, này xem như là một cái nhân tình, hơn nữa Trương Khâm chuyện này, nàng cần che dấu tai mắt người, để Trần Hữu Tài loại này tàn nhẫn nhân vật miệng kín như bưng, cái kia cái khác tóm tắt

nàng không cần quá lo lắng, không tạo nổi sóng gió gì.

Nội tâm chỉ là tương đương kiềng kê này Trần Hữu Tài, hẳn đầu tiên là đắc tội kinh thành quan huyện con trai độc nhất Lý Kiệt, lại là dọa tè ra quần không biết lai lịch gì Trương Khâm

Nàng loáng thoáng cảm thấy Trần Hữu Tài rất quen thuộc, tựa hồ trước đây đến thăm quá Minh Nguyệt Lâu, nhưng là nàng quý nhân hay quên sự, mỗi ngày thấy rõ nhân nhiều vô số kể, cũng không thể nào toàn bộ nhớ kỹ, cho nên nàng có thể kết luận Trần Hữu Tài là có nắm chắc tài đắc tội hai người kia.

Huống hồ nàng quen biết bao người, liếc mắt liền phát hiện Trần Hữu Tài không giống với những này công tử bột đầu óc toả nhiệt công tử ca. Bình tĩnh bình tĩnh công tử bột, có thể làm ra cái loại này điên cuồng sự tình sao?

Tú bà bắt đắc dĩ tung đề không ít công tử ca đồ mất điều kiện, kỳ thực nàng cũng là có tư tâm, cho dù là giảm 8% ưu đãi, muốn yếu phách hạ lai Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm cũng tuyệt đối sẽ không thấp hơn 200 ngàn lạng bạc trắng. Trần Hữu Tài nếu như có thể lấy ra thì cũng thôi, không bỏ ra nổi tới đây chính là sự tổn thất của hắn, trái ngược với Tú bà, nếu là bị những công tử khác ca đấu giá hạ Liễu Phiêu Phiêu, nàng không có bất kỳ tổn thất nào!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Bại Lộ Thân Phận

Tú bà tuy rằng xem Trần Hữu Tài ăn mặc là nạm vàng mang ngọc, nhưng là cũng chưa chắc có thể một hơi xuất ra mấy chục vạn lạng bạc trắng, này giảm 8% ưu đãi thậm chí lên không tới tác dụng gì, cho nên nàng vẫn tính là chơi điểm tâm ky.

"Cái gì? Giảm 8% ưu đãi a! Đại gia người cầu, hẳn làm sao may mắn như vậy? Mấy câu nói liền để Tú bà cho ưu đãi không ít tiền, này có thể so với chọn một cái nghệ kỹ mạnh hơn nhiều lắm a."

"Hắc Hắc, đó cũng là tại hắn có thể thành công đập xuống Phiêu Phiêu cô nương dưới tình huống, không nên quên mất, ở đây giàu nứt đổ đổ vách hạng người cũng không ít a."

"Đúng vậy, có đạo lý."

Phụ hoạ theo đuôi người khắp nơi, dường như bọn họ cảm thấy Trần Hữu Tài liền nhất định sẽ đáp ứng giống như vậy, dù sao cái điều kiện này tương đương phong phú, bất kể là cái nào muốn tham dự đấu giá Liễu Phiêu Phiêu công tử ca đều khó mà từ chối, huống chi Trần Hữu Tài tiết lộ hẳn là hướng về phía Liễu Phiêu Phiêu mà đến.

"Hắc Hắc, sáu gãy!" Trần Hữu Tài không nói hai lời cò kè mặc cả lên, hẳn thứ này cũng ngang với tại kiếm tiền! Chỉ bất quá phương thức tương đối xảo diệu, trước đây cùng toan thời điểm, hẳn đi ra ngoài mua đồ cũng không có thiếu khảm giá cả, cho nên có thể nói là thuận buồm xuôi gió!

"Không được, bảy gãy ít nhất."

Tú bà hơi biến sắc, tựa hồ có hơi không cam lòng bị Trần Hữu Tài chiếm như vậy gấp lại tiện nghi, lúc này Trần Hữu Tài cái kia như chợ bán thức ăn buôn bán hành vi, nhất thời khơi dậy nàng thân là một người phụ nữ đặc tính!

Người còn lại, bao quát Liễu Phiêu Phiêu ở bên trong, đều là một mặt kinh ngạc không thôi quái dị thần sắc, hai người này vẫn đúng là như là bán món ăn trảng cảnh.

Liễu Phiêu Phiêu trong lòng không những không có trách cứ hai người cho rằng thương phẩm buôn bán, trái lại dựng lên một tia như có như không âm thầm kinh hi, Trần Hữu Tài như vậy ra sức cùng Tú bà thương lượng, đây không phải là hữu tâm tiến hành một phen kịch liệt bán đấu giá sao? Nàng ngược lại là hi vọng Tú bà có thể liều lĩnh cho Trần Hữu Tài gấp lại, thậm chí thấp hơn, như vậy Trần Hữu Tài liền có thể nắm chắc phần thắng, nhưng là điều này cũng vền vẹn là ảo tưởng, nàng căn bản không biết Trần Hữu Tài của cái tình huống làm sao.

Đối với ở đây nhiều như vậy công tử ca, Liễu Phiêu Phiêu trong lòng biết rõ ràng đều là đại phú đại quý người, tên điều chưa biết Trần Hữu Tài muốn đấu giá thành công, cái kia độ khó có thể tưởng tượng được ra! Bởi vì lần này buổi đấu giá tình tứ đó là so đấu tài lực!

"Ngũ gãy, cứ như vậy định rồi!"

Trần Hữu Tài lăm lăm liếc liếc giải quyết dứt khoát đạo, cái kia leng keng mạnh mẽ không thể nghi ngờ kiên quyết, lắng là để chu vi công tử bạn thân trọn

mắt ngóac mồm, không biết vì sao bọn họ cảm thấy Trần Hữu Tài một tiếng kia không lớn, lại làm cho ở đây mọi người vui lòng phục tùng, không có nửa điểm ngổ nghịch ý nguyện.

"A, được, hảo. . . ."

Tú bà phảng phất rất sợ Trần Hữu Tài lại một lần nữa kể tục hạ thấp chiết khấu, vậy cũng thật liên thiết thời lớn, ngũ gãy liền ngũ gãy, tổng thể so với bốn gãy, ba gãy hảo.

Tú bà như vậy an ủi mình nghĩ, tài cảm thấy cái kia quần đau tâm tính thiện lương chịu một ít, cứ việc đấu giá còn chưa có bắt đầu, nhưng là Trần Hữu Tài chiếm ưu thế đã ngự trị ở hết thầy công tử ca bên trên rồi!

"Ha ha, này mới đúng ma." Trần Hữu Tài lặng lẽ nở nụ cười, dào dạt đắc ý gãi gãi đầu, tại mọi người đỏ mắt phát cuồng ước ao hạ, hồ hững ngồi xuống.

"Không biết công tử có thể có hứng thú để Phiêu Phiêu lấy xuống khăn che mặt."

Liễu Phiêu Phiêu có chút e thẹn cúi đầu nhìn nhỏ góc áo, không biết nghĩ cái gì, trước mặt nhiều người như vậy, nàng chủ động hỏi dò một nam tử, cái này rất giống nàng gián tiếp tính nói: "Công tử, mau tới tìm ta đến gần đi." Chỉ bất quá hỏi pháp uyển chuyển, tuy nhiên vượt quá nàng có thể chịu đựng mức độ, cái kia bên tai vẫn lan tràn đến cái cổ ửng đỏ, Trần Hữu Tài xem trọn cả mắt lên, hận không thể đem này quyển rũ vu vật cô gái nhỏ ôm vào trong ngực một trận hôn môi.

Bởi vì Liễu Phiêu Phiêu cái loại này nô tính đủ để kích thích hết thảy Nam nhân ý muốn bảo hộ vọng, mục nó, chính là một cái danh xứng với thực tiểu yêu tinh, người sẽ chờ ta đập xuống người, chúng ta lại tiến hành sâu một bước giao lưu. Trần Hữu Tài từ không e dè địa ánh mắt càn quét cái kia yêu điệu thiên ảnh, người sau nhìn nhỏ bất an, nhưng có chút chờ mong tình cảm.

"Mẹ nhà nó, tại sao lại là hán, này đều lần thứ mấy, có câu nói sự bất quá ba, một người danh tiếng vượt qua mọi người chúng ta a!"

"Hừ, Triệu công tử, người nhỏ giọng một chút, người cái kia bối cảnh, liền Lý Kiệt đều không đuổi kịp, nếu như bị hán nghe được, kết cục của người cũng chẳng tốt đẹp gì."

"Đúng, hán chính là lập uy, giết gà dọa khỉ!"

"Ta thao, ngốc / bức a, người nói ai là hầu tử nì, đừng tiện thể vũ nhục lão tử!"

"Ta, ta sai rồi."

Lần này đối thoại đưa tới từng đợt cười vang.

"Ha ha, Phiêu Phiêu cô nương đối với ta thú vị thì cứ nói thẳng đi, ta tình thương không cao, bình thường nữ tính đều sẽ cảm giác cho ta không rõ phong tình, kỳ thực ta sở trường là thiện giải nhân ý, nếu Phiêu Phiêu cô nương có ý này, ta cũng không có thể đường đột giải nhân a! Vậy ta đến thử xem!"

Trần Hữu Tài đảm nhiệm nhiều việc vỗ vỗ bộ ngực tính trước kỹ càng đạo nói rằng, đến phiên hán đến thi triển quyền cước lúc!

Nhất thời, theo Trần Hữu Tài đón nhận Liễu Phiêu Phiêu thỉnh cầu, các vị công tử ca đều không ngoại lệ đều là ngưng mắt nhìn Trần Hữu Tài, đang đợi hán đón lấy biểu diễn, bọn họ hi vọng Trần Hữu Tài trong óc có thể từ nghèo, trong lúc nhất thời nghĩ không ra cái gì hảo thơ đến, như vậy bọn họ thì sẽ bỏ đá xuống giếng.

Minh Nguyệt Lâu rộng rãi phòng khách lại yên lặng như tờ, Trần Hữu Tài đương nhiên trở thành muôn người chú ý tiêu điểm!

"Ta muốn ngâm tụng tên là (Nhà Tranh Bị Gió Thu Phá),

Tháng tám, thu cao, gió thét già

Cuộn mắt ba lớp tranh nhà ta

Tranh bay sang sông rải khắp bờ

Mảnh cao treo tốt ngọn rừng xa

Mảnh thấp bay lộn vào mương sa.

Trẻ con thôn nam khinh ta già không sức,

Nỡ nhè trước mặt xô cướp giật,

Cấp tranh đi tuốt vào lũy tre

Môi khô miệng cháy gào chẳng được,

Quay về chống gậy lòng âm ức!

Giây lát, gió lặng, mây tối mực

Trời thu mịt mịt đêm đen đặc.

Mền vải lâu năm lạnh tựa sắt,

Con nằm xấu nét đập lốt nát

Đầu giường, nhà đột chẳng chừa đâu

Dày hạt mưa, mưa, mưa chẳng dứt

Từ trái con loạn ít ngủ ghê

Đêm dài ướt át sao cho trót ?

Ước được nhà rộng muôn ngàn gian

Khắp thiên hạ, kẻ sĩ nghèo đều hân hoan,

Gió mưa chẳng núng, vững vàng như thạch bàn

Than ôi! Bao giờ nhà ấy sừng sững dựng trước mắt,

Riêng lều ta nát, chịu chết rét cũng được!"

Bài ca nhà tranh bị gió thu phá (Người dịch: Khương Hữu Dụng)

Trần Hữu Tài hùng hồn Trần từ, bao hàm thâm tình, phóng phát là tại vì toàn bộ Đại Càn Quốc ưu quốc ưu dân, cái kia khỏe mắt lại có thể là linh tinh nước mắt thủy, dường như hóa thành hán ký thác quốc gia kỳ vọng, lúc này Trần Hữu Tài cái kia một bộ trước lo nỗi lo của thiên hạ, sau mới vui niềm vui của thiên hạ thần tình biểu hiện roi tận đến, hơn nữa này hiểu biết chính xác thơ, phối hợp lại cùng nhau tuyệt đối là bổ sung lẫn nhau, thiên làm nên thơ a!

Tại không ít người đều là vì tư lợi, nghĩ như thế nào mới có thể thu hoạch càng nhiều lợi ích, mà Trần Hữu Tài dĩ nhiên có thể từ bỏ cá nhân an nguy, vì thịnh vượng thiên hạ cân nhắc.

"An đến Nghiễm hạ Khắp thiên hạ, kẻ sĩ nghèo đều hân hoan, ! Câu này nói đến ta tâm khảm đi rồi!"

"Đi người mẹ, người cái kia người ngu ngốc đáng vẽ, vẫn thật sự coi chính mình là ưu quốc ưu dân thì nhân a."

"A, bài thơ này bản quả thực là sánh ngang nhau (Trương Tiến Tửu), (Lạc Thần Phú) a, chẳng lẽ ta Đại Càn Quốc lại đem xuất hiện một vị có thể so với Trần đại tài tử văn học Thái Sơn Bắc Đẩu?"

"Không, ta làm sao cảm thấy người này giống như đã từng quen biết đây? !"

"A, hần, hần là Trần Hữu Tài, đứng, lần trước ta tại Minh Nguyệt Lâu cùng hần cùng uống rượu, chẳng trách như vậy nhìn quen mắt, sau đó hần vẫn đi khiêu khích lâu hai tên chữ "Thiên" phòng Gia Cát Phong Minh! Đúng, hần chính là Trần Hữu Tài, không có sai." Này một cái thanh âm chói tai ở trong đám người có vẻ đặc biệt vang dội đột xuất, nhất thời đưa tới chú ý của mọi người lắng nghe!

"Cái gì, Trần Hữu Tài? ! Hần chính là Trần đại thi nhân? Chẳng trách có thể viết ra (Nhà Tranh Bị Gió Thu Phá) (Trương Tiến Tửu) (Lạc Thần Phú) bức này có thể nói là thiên cổ tuyệt xướng làm đến!"

"Người nói thần tượng của ta ở chỗ này? Có phải thật vậy hay không? Người nhưng đừng gạt ta a."

Một loạt rít gào kinh ngạc âm thanh trải rộng Minh Nguyệt Lâu bên trong cùng lâu ở ngoài bốn phía, không ít người đều là liêu mạng hướng về Minh Nguyệt Lâu bên trong chen chúc, dường như chuẩn bị cùng đi xem quốc bảo tựa như, thế cho nên cái kia Minh Nguyệt Lâu nguyên bản hai cái duy trì trật tự Đại Hán chỉ có gọi tới hơn mười cái đồng bạn, bằng không vẫn không có các loại : chờ buổi đầu giá bắt đầu, chỉ sợ toàn bộ Minh Nguyệt Lâu đều cũng bị sách rời ra bề nát.

Mụ nó, ta đều nổi danh? Fan miến?

Nhưng này miến cũng quá điên cuồng đi, giống như không ít đều là nữ tính a, có thể hay không bị người dùng dây thừng buộc lại, roi da quật nhỏ ngọn nển, ta nhưng là cái thuần khiết người, không thích thấp như vậy tục khinh khẩu vị một bộ, bắt quả các người nếu là muốn luân, gian ta, ta cũng là cô hết sức địa chịu thiệt một chút, làm hết sức không phản kháng đi.

Trần Hữu Tài rất yêu thích một câu nói, sinh hoạt giống như là bị cường nữ làm thịt như thế, nếu không thể phản kháng, vậy thì hào hường thụ tốt đi. Vậy vậy đầu, nhìn về phía cái kia cái miệng anh đào nhỏ nhắn Trương đến hầu như có thể nhét vào nửa cái trứng gà Liễu Phiêu Phiêu, nàng chính đang kinh hi bất định địa nhìn mình chăm chăm, trong mắt ẩn tình đưa tình hào quang phảng phất là muốn hòa tan hẳn cái này tự nhận là hán tử thiết huyết người.

"Trần Hữu Tài? !" Tú bà trong mắt xẹt qua một vệt tinh quang, chẳng trách tiểu tử này lạ mặt vô cùng, nguyên lai là Trần Hữu Tài, nàng không có xem qua bản thân, trước đây, nhưng là lại có không ít thấy tận mắt quá Trần Hữu Tài người hướng về hẳn miêu tả quá, cho nên mới phải tạo thành, vừa có như vậy một tia cảm giác quen thuộc, nhưng là lại nghĩ không ra!

Nàng tuy rằng vẹn vẹn chỉ là thanh lâu Tú bà, nhưng là như trước có chính mình yêu thích, đối với danh xứng với thực tài tử, nàng đánh đáy lòng yêu thích, kể từ đó vừa nảy cùng Trần Hữu Tài cò kè mặc cả, cuối cùng thương định ngũ gậy ưu đãi, nàng cũng là có thể chịu đựng, so sánh với đó, nếu là Minh Nguyệt Lâu bởi Trương Khâm chuyện này, dẫn đến không thể mở rộng cửa doanh nghiệp, thậm chí là bị niêm phong, vậy thì không chỉ là tiền văn đề.

"Người, người đúng là Trần công tử? !"

Liễu Phiêu Phiêu hơi run giọng kích động không thôi đạo, cái kia run run tần suất đều sắp để khăn che mặt có chút không che lấp được, nàng không nghĩ tới trước đây trong mộng suy nghĩ sự tình, lại trở thành thực tế, nàng yêu thích Trần đại tài tử, lại đã xuất hiện ở nàng buổi đầu giá lên.

Hơn nữa đã nói rõ lập trường của mình, là vì nàng Liễu Phiêu Phiêu mà đến, điều này làm cho Liễu Phiêu Phiêu trong lòng tràn đầy ngọt ngào, vừa nảy chẳng trách sẽ có một loại cảm giác đã từng quen biết, nguyên lai trên người hẳn như có như không để lộ ra khí chất, đó là nàng trong lòng Bạch Mã Vương Tử.

"Ha ha, thật trăm phần trăm."

Trần Hữu Tài nhún vai cười to nói, nếu bị người vạch trần, hẳn cũng không có cái gì hảo nguy trang, chỉ là hi vọng cái kia Trương Khâm trứng trứng đá bạo sự tình, không cần có nhân liên lụy đến trên đầu của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 89: Khuynh Quốc Khuynh Thành

Trần Hữu Tài cái loại này bày mưu nghĩ kế khí chất, phảng phất nắm giữ chỉ điểm giang sơn tài văn chương, có thể nói là kỹ kinh toàn trường, một thủ (Nhà Tranh Bị Gió Thu Phá) hưng khởi ưu quốc ưu dân phiên muộn.

Đại Càn Quốc tuy rằng nhìn như thái bình an bình, nhưng là kì thực nội ưu ngoại hoạn, biết tin tức cao tăng nhân sĩ đều là rõ ràng ràng, liên quan với sau đó không lâu sắp sửa tham gia Đế Quốc thăng cấp đại tái, liên quan đến toàn bộ Đại Càn Quốc quốc lực căn cơ cường thịnh hay không, mà lúc này xem ra nhưng là hi vọng xa vời.

Từng ấy năm tới nay, Đại Càn Quốc vẫn bị chu vi quốc gia áp chế, nếu là ở không xuất hiện cái gì thiên tài tuyệt đỉnh hạng người, chỉ sợ toàn bộ quốc lực đều lão đà lão đảo, dù sao không có một, hai cái chống bè ngoài người, chỉ sợ là rất khó có ngày nổi danh .

Bọn họ các vị công tử này không thiếu thân thể hiển hách người, đối với Đại Càn Quốc tình hình đất nước biết được một, hai, cũng là hợp tình hợp lý, cho nên Trần Hữu Tài phen kia đẹp đề đến đáng kinh ngạc liên tục thơ đề bọn hắn chấn động, thâm tình ưu quốc ưu dân cũng là để bọn hắn chấn động không ngớt, Trần đại tài tử tựa hồ không có cái gì đại lai lịch, nhưng là nhưng ngâm tụng nhượng lại bọn họ không đất dung thân lý tưởng hào hùng!

Này một cái Kỳ Nam Tử, đến tột cùng là đã trải qua cái gì khúc chiết gian nan, dĩ nhiên có thể đáp nặn ra như vậy cảm khái người.

Liễu Phiêu Phiêu nghe được Trần Hữu Tài thừa nhận sau chính mình lúc, như Tinh Thần bình thường nỡ trong mắt tất cả đều là si mê nhớ nhung, Trần đại tài tử lại một lần thông qua thiên cổ giai làm bất làm tù binh mỹ nhân phương tâm.

Huống hồ lần này vẫn là ngay mặt làm thơ, còn đối với tượng vừa vắn là nàng chính mình, Liễu Phiêu Phiêu trong lòng trước nay chưa từng có thỏa mãn cảm.

Gần giống như lấy trước kia chút đại minh tinh miễn, ảo tượng cùng minh tinh đồng thời chụp ảnh chung hát, nàng cũng là giống nhau như đúc, bởi vậy hận không thể tiến lên đi ôm Trần Hữu Tài, ôn nhu hôn môi hẳn một thoáng, liền Liễu Phiêu Phiêu đều cảm thấy ý nghĩ của mình không biết nhục nhã, nhưng là nàng nhưng kim nén không được loại vọng động kia.

Liễu Phiêu Phiêu từ vừa xuất sinh, liền không có cảm giác mình là một may mắn người, nàng mẫu hậu cùng ở tại hắc Tần phi môn tranh sừng trung, bị người hãm hại phi báng, thế cho nên cuối cùng phụ vương không thể không vì bảo vệ chính mình Hoàng Giả địa vị mà chém mẫu hậu.

Liễu Phiêu Phiêu đánh tiểu chính là một mỹ nhân bại hoại, theo thời gian trôi đi không có một chút biến hoá nào, trái lại càng ngày càng như nước trong veo kiều diễm, không nghĩ ngờ chút nào là được xa gần danh vang đại mỹ nữ, đưa tới không ít mộ danh phía trước nhìn nàng Vương công tử đệ cũng hoặc là Hoàng thân Quốc thích.

Nhưng là trong chuyện này nhưng không có một người là nàng chân tâm thật ý yêu thích, cũng may phụ vương đối với nàng không tệ, không có tứ hôn đem nàng gả đi đi, thế nhưng tiệc vui chóng tàn, nắm tai vạ liền tùy theo mà đến, nị lực của nàng cũng dung mạo để những này Tần phi các nương nương cũng vì đó thất sắc.

Tại ** bên trong, một người phụ nữ so với đó là bên ngoài hòa khí chất, khi Liễu Phiêu Phiêu các hạng đều vượt qua những này Tần phi, cho dù nàng chỉ là Công chúa, sẽ không gia nhập vào ** tranh sừng trung, thế nhưng nữ nhân bản năng đồ kị ước ao tại quấy phá.

Cho nên nơi chốn làm khó dễ cái này nhỏ hơn các nàng đồng lứa Công chúa, Liễu Phiêu Phiêu không muốn làm cho phụ vương vì việc này quá độ Lôi Đình, bởi vậy chỉ cần không phải cái gì thiên đại oan ức, nàng đều sẽ giấu ở trong lòng, cũng sẽ không thất chủ bất thiết đối với người nào kể ra, lâu dần, kỳ thực đáy lòng vẫn là phi thường kiềm chế khó chịu.

Một cái xuân xanh đôi mươi mạo đẹp như Hoa cô nương, Thành Thiên ra ngoài đều phải cố gắng đem chính mình trang phục rất xấu, làm hết sức không cho nhân chú ý tới nàng, đây là lớn đến mức nào một loại bi ai!

Nhưng là cho dù là một thân phổ thông vải thô áo tang, cho dù là một điểm trang đều không họa, nhưng cũng rất khó che giấu Liễu Phiêu Phiêu trên người cái loại này mê hoặc lòng người khí chất, thậm chí là bản thân nàng cũng là nghi hoặc không ngớt, không biết vì sao lại như vậy hấp dẫn Nam nhân ánh mắt.

Giống như có một loại từ lúc sinh ra đã mang theo đồ vật tại đây dựa nàng, đương nhiên bởi vì nàng sinh hoạt cái kia Vương Quốc Võ Giả đã ít lại càng ít, có Thông Thiên thực lực cường hãn Võ Giả càng là long phượng và sừng lân, cho nên nàng bản thân là Chí Âm chi thể chuyện này, cho tới hôm nay vì đó, cũng là Trần Hữu Tài biết.

Nếu không phải nắm giữ (Công Tử Bột Dưỡng Thành Hệ Thống) bực này nghịch thiên máy lừa dối, coi như là Trần Hữu Tài cũng không thể nào biết được, Chí Âm chi thể hàm chứa mê hoặc Âm Hàn chi khí, mặc dù đối với tự thân sẽ không sản sinh ảnh hưởng gì, thế nhưng nếu là hoan hợp nhất định phải nhà trai nắm giữ nhất định dương cương khí, bằng không đều sẽ bị Âm Hàn chi khí phản phệ!

Trần Hữu Tài tại biết được những này sau, dưới đáy lòng liên tục Lãnh Tiểu, những này Phú Nhị Đại Quan Nhị Đại, từng cái từng cái như là chày gỗ như thế, bọn họ cho dù là có thể bính Liễu Phiêu Phiêu, cũng không làm được cái gì chuyện tốt, bằng không thì nhất định sẽ trả giá sinh mệnh cái giá phải trả, hay là vẫn hưởng thụ không tới cái gì, cũng đã xong đời.

Xem ra bực này cơ hội trời cho, muốn lưu cho như hắc vậy người hữu duyên, nị nó, dương cương khí đối với ta mà nói, vậy còn không là muốn bao nhiêu có bấy nhiêu? Dù sao cũng là Võ Giả Ngũ cấp, hơn nữa thân thể khác thường vu người thường! Khăng định có đầy đủ dương cương khí!

"Trần đại tài từ làm (Nhà Tranh Bị Gió Thu Phá), có người có thể làm ra càng tốt hơn thơ sao?" Tú bà hí mắt cười đánh giá một vòng ở đây công tử ca, ý tại ngôn ngoại là cái kia mang theo trên tức ý vị.

"Ách, không, không có đi."

"Phục rồi, ta xem như là phục rồi!"

"Hảo thơ hảo thơ a."

Có người dư vị cùng cảm khái, vẫn chìm đắm tại cái kia thiên cổ tên làm ý nhị trung, nói như vậy yêu thích làm thơ người, tại phát hiện hoặc là nghe thấy cái gì khiến người ta sáng mắt lên hảo thơ, đều sẽ không nén được vui mừng say mê.

Lúc này, Minh Nguyệt Lâu bên trong một cái không đáng chú ý bên trong góc, một thân ảnh khề run, nắm chặt nắm đấm, tựa hồ tùy thời phát tác giống như vậy, bên cạnh Hắc y nhân kéo kéo ống tay áo của hắc, xem bộ dáng là để cho khắc chế một thoáng.

Chính là vừa nãy thiết Thiếu gia, hắc hít một hơi thật sâu, thật sự là không ưa Trần Hữu Tài đem danh tiếng đều lâm nhập ngực mình, trước đây hắc vẫn luôn là mọi người quan tâm tiêu điểm, nhưng là từ khi cái này hạng người vô danh Trần Hữu Tài xuất hiện, phảng phất bất tri bất giác này một thiết đồ phát sinh ra biến hóa.

Từ lần trước tại Cửu công chúa buổi đấu giá, Trần Hữu Tài không chút nào kiêng kỵ thân phận của hắc, lúc đó vì bảo trì hài lòng phong độ, liền không có ngay mặt xé da mặt, nhưng biết đâu rằng này Trần Hữu Tài là hắc Tảo Bả Tinh, liền đêm nay Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm buổi đấu giá đều muốn như vậy phôi chuyện tốt của hắc, phần nộ trong lòng đã sắp muốn không chế không được , nếu không phải vừa nãy Trương Tôn Vô Danh nhắc nhở, khả năng giờ này khắc này đã bộc phát.

Cổ Thiết không muốn vào lúc này bại lộ trên người của mình, bằng không tất nhiên sẽ khiến cho một loạt sóng to gió lớn, nếu là phụ vương biết rồi chuyện này, tất nhiên sẽ trách tội hắc không phải, cho nên bây giờ cũng chỉ có ỷ nại .

Dù sao đã chịu đựng đến cái trình độ này, cũng không để ý nhiều một chút thời gian, đến thời điểm so đấu tài lực, hắc liền không tin mình vẫn bất không

được Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm!

"Nếu không có ai so với Trần đại tài tử làm thơ ưu tú, vậy chúng ta liền mỗi mắt mong chờ Phiêu Phiêu vì đó sách phía dưới sa, chứng kiến phương dung!" Tú bà cố ý cường điệu Trần Hữu Tài tài hoa hơn người, một lần đoạt được Quán Quân!

"Trần công tử, cảm tạ ngài, ừm ừ." "

Liễu Phiêu Phiêu ừm nín một tiếng, gò má ửng hồng đáp ứng Tú bà, mặt mày lưu chuyển ôn nhu, khuynh tả tại Trần Hữu Tài trên mặt, giờ lên như củ sen hai tay, chuẩn bị lấy xuống khăn che mặt, người sau hưởng dụng bình thường ngẩng đầu ưỡn ngực, nhận lấy này cô gái nhỏ biểu lộ.

Mụ nó, quả thực là mê hoặc người chết không đến mạng a!

Đây là lần thứ hai có cỡ này quốc sắc Thiên Hương dáng vẻ nữ tử đối với hán biểu lộ, nhớ năm đó chính mình mười, hai mươi năm xử nam thân, cái kia bị thâm hoàn cảnh, tuyệt đối là treo tia trung mô phạm! Nơi nào sẽ có nữ sinh chủ động biểu lộ?

Này xuyên qua sau đó, xem ra ông trời là có ý định bồi thường hán, có câu nói, khuyết cái gì bổ cái gì, lời này ngược lại là nói đúng! Hán kiếp trước tiền không tính khuyết, khuyết địa chính là nữ nhân cùng quyền lợi địa vị, đời này liền để (Công Tử Bột Đường Thành Hệ Thống) đáp nặn ra một cái kinh thiên vĩ địa ngư nhân chứ? !

"Ha ha, không cảm ơn với không cảm ơn, ta chờ ngài đây."

Trần Hữu Tài mang theo khiêu khích đạo, cái kia ý nghĩ kỳ quái ngôn ngữ đủ để để những công tử khác ca đo mắt điên cuồng, cơ hội này nếu là đến phiên bọn họ nên cỡ nào làm náo động sự tình? Làm sao sẽ bị Trần Hữu Tài lượm cái tiện nghi lớn, nhưng là ai bảo hán làm ra (Nhà Tranh Bị Gió Thu Phá) tài hoa kinh động mọi người? Chỉ sợ Đại Càn Quốc cũng lại tìm không ra cái thứ hai có thể làm ra như vậy thiên cổ giai lâm người, tuy rằng đó kị, nhưng không thể không nói tâm phục khẩu phục.

Đào mắt, khăn che mặt hạ xuống.

Một tấm tinh xảo địa, không có bất kỳ xoi mói khuôn mặt chậm rãi tan mất trong mắt mọi người, từng tia từng tia đỏ bùng dập dòn tại trên gương mặt, óng ánh long lanh thủy nộn da dễ dàng như chen chúc một chen chúc liền có thể tích thủy đi ra, hồng hào địa môi biện phác hoạ mê người độ cong, giữa hai lông mày xuân sắc tựa như vô tình hay cố ý địa đùa bỡn Nam nhân tiếng lòng.

Dùng trăm ngư Lạc Nhạn dáng vẻ, hoa nhường nguyệt thẹn chỉ dung, vừa đúng!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Đường Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Vì Người Viết Thơ

Nhất thời, theo Liễu Phiêu Phiêu lấy xuống khăn che mặt, Minh Nguyệt Lâu không khí vì đó ngưng lại, Trần Hữu Tài không chút nghỉ ngơi, trong đó chín mươi chín phần trăm người đều là nghệt thờ khó nhin, mặt khác một phần trăm là nữ tính.

Đương nhiên này chín mươi chín phần trăm người trong cũng bao quát chính trực thuần khiết, đừng cảm thiện lương, lúc này chính "Mắt nhìn thẳng" Trần Hữu Tài.

Mụ nó, ta có thể nói là ngồi trong lòng mà vẫn không loạn tiểu lang quân, nhìn này Khuynh quốc khuynh thành dung mạo, chỉ cần là Nam nhân phong chùng đều có chút phản ứng, hán Trần Hữu Tài đều là như vậy, huống chi này quần xư nay không biết như thế nào đảo quốc nghệ thuật mãnh tục nhân? Bọn họ sẽ không đều muốn bán chứ?

Trần Hữu Tài cắn răng bỏ qua một bên ánh mắt của mình, hướng về chung quanh nhìn xoay một cái, phát hiện không ít suy yếu công tử ca, sắc mặt dị dạng ửng hồng, có thậm chí trực tiếp đưa tay bỏ vào đũng quần hạ, dùng quần áo che kín, cánh tay đóng đưa nhưng muốn áp chế lại động tần suất cùng phạm vi, con mắt nhìn chăm chăm Liễu Phiêu Phiêu cái kia đẹp như Thiên Tiên dung mạo, đứng đưa cái ghế, vền vền là thời gian nửa phút, hai chân liền khẽ run, trên mặt sáng khoai dốc hết thỏa mãn cảm lan tràn ra.

Ngươi, các ngươi? Đều đang làm gì thế, ta với các ngươi so với, định lực mạnh thực sự là rồi tình rồi mù, ít nhất ta có thể đè nén xuống dục vọng chứ? Thật hán / mụ / thế Nam nhân mất mặt a! Trần Hữu Tài đại nghĩa Lãng Nhiên cảm khái vạn ngàn lên, phảng phất là toàn thế giới cũng chưa có so với hán càng đơn thuần nam nhân. . .

"Trần công tử, Phiêu Phiêu vì ngươi sách phía dưới sa, có thể thoả mãn sao?" Liễu Phiêu Phiêu xấu hổ nhăn nhó dò hỏi, đưa tới chu vi giết người bình thường ước ao ánh mắt, bọn họ nếu là có thể cùng Liễu Phiêu Phiêu đơn độc đối thoại một câu, đều là tha thiết ước mơ sự, nhưng lúc này Trần Hữu Tài liền tiếp thân mật đùa giỡn Liễu Phiêu Phiêu, điều này làm cho bọn họ ước ao đổ kị!

"Ha ha, thoả mãn a, lần này hòa nhau rồi, ta còn không phải là vì ngươi viết thơ sao?"

Dứt lời Trần Hữu Tài đột nhiên hứng thú lên, trong đầu linh quang lóe lên, thâm tình địa nhìn chăm chăm Liễu Phiêu Phiêu tuyệt thế dung mạo, trong miệng trực tiếp hừ lên một ca khúc:

Ái tình là một loại quái sự

Ta bắt đầu toàn thân không bị khống chế

Ái tình là một loại bản lĩnh

Ta bắt đầu ngay cả mình đều không phải

Vì ngươi ta làm quá nhiều việc ngốc

Cái thứ nhất chính là vì ngươi viết thơ

Vì ngươi viết thơ vì ngươi bất động

Vì ngươi làm không thể nào sự

Vì ngươi ta học được đánh đàn viết từ

Vì ngươi mất đi lý trí

Vì ngươi viết thơ vì ngươi bất động

Vì ngươi làm không thể nào sự

Vì ngươi biểu diễn hết thảy tình ca câu

Ta đã quên nói đẹp nhất là tên của ngươi.

"

- (vì ngươi viết thơ), mặc dù là thanh xướng không có đệm nhạc, nhưng Trần Hữu Tài cái kia từ tính mang theo mấy phần khàn khàn cổ họng đó là hay nhất nhạc khí, trước đây Trần Hữu Tài mặc dù sẽ hát, thế nhưng cũng không thể nào quá dễ nghe, nhưng là từ khi thăng cấp đến Vô Giả sau, thân thể khắp mọi mặt đều xảy ra biến hóa về chất, thậm chí hần kinh ngạc phát hiện mình ngay cả hát ca khí tức đều có thể chuyển biến, thích làm gì thì làm không chừa hơn nữa trước đây quen thuộc những này hát kỹ xảo, thế cho nên hiện trường thanh xướng hiệu quả không có chút nào có thể so với nguyên xướng thua kém.

Một khúc ca sau, không ít công tử ca dùng xem quái vật ánh mắt theo dõi hần, này Trần đại tài tử không chỉ có sẽ ngâm thơ đối nghịch, liền ca xướng đều là giới như vậy, bọn họ chưa từng nghe thấy ca khúc, cái kia trắng ra ca từ kinh sợ ở đây trái tim tất cả mọi người linh.

Ở cái này bảo thủ, còn không dựng dựng ra bao nhiêu tình yêu nam nữ thời đại, Trần Hữu Tài ca khúc quả thực là một lần sang tân cùng cải cách. Bởi vì cho dù là có trắng ra ca khúc, cũng chỉ có thể là như là thập bát mô loại hình kêu gọi tại thanh lâu bực này ăn chơi chè chén địa phương, căn bản có cái gì lên mặt bàn biểu đạt yêu thương ca khúc.

Thông thường những này biểu đạt yêu thương thơ từ giai làm đã xem như là để bọn hần cảm giác mới mẻ, có thể Trần Hữu Tài này một thủ (vì ngươi viết thơ), đủ để lật đổ bọn họ nhận thức, đây là ca khúc sao?

Ca khúc còn có thể như vậy tùy ý nhưng cũng dễ nghe êm tai, không có sử dụng mặc cho Hà Nhạc khí dưới tình huống, Trần Hữu Tài ôn nhu từ tính tiếng ca uyển chuyển du dương, xông vào mỗi người tâm linh Tịnh Thổ, bọn họ về suy nghĩ một chút, liền phát hiện ca từ là sáng sủa như vậy đọc thuộc lòng, dễ dàng liền nhớ lấy, sát! Ngươi ma túy, đây mới là tán gái thần kỳ! !

Những này công tử bột vô năng công tử ca bình thường ngoại trừ tiền tài cũng chưa có những khác ưu thế, nhớ kỹ như thế một thủ biểu đạt yêu thương ca khúc, ngay cả là bọn họ không có Trần Hữu Tài như vậy rất sống động địa diễn tấu kỹ xảo, nhưng tình cờ chạy điều cũng không có ai sẽ biết! Cho nên không hẹn mà cùng mỗi một người đều ở trong đầu cường nhớ rồi, chuẩn bị sau đó cầm tán gái đây!

"Nha."

Liễu Phiêu Phiêu cúi đầu đến, rất sợ lại nhìn Trần Hữu Tài một chút, sẽ hôn làm mất đi, nàng mềm mại hai gò má che kín hác Đồng Đồng địa khiếp ý.

Lần thứ nhất, đây là nàng cuộc đời Thứ nhất nghe được như vậy trắng ra, nhưng không hạ lưu vô sỉ ca khúc, trong lòng bị dòng nước ấm ngọt ngào che

Kín, thần tượng của nàng Trần đại tài từ không chỉ có vì hấn làm thơ, hơn nữa vì nàng hát!

Liễu Phiêu Phiêu hận không thể lúc này liền xông lên ôm lấy Trần Hữu Tài, tàn nhẫn mà hôn một cái, lấy đó khen thưởng, nhưng là này trước mắt bao người, nàng vẫn không có vô liêm sỉ tới mức kia, thế nhưng nàng có thể khẳng định, nếu là đơn độc ở chung, tất nhiên sẽ không chút nào kiêng kỵ biểu hiện ra chính mình nhu tình một mặt, chinh phục Trần Hữu Tài, bực này có thể thơ có thể ca khoáng thế kỳ nhân!

"Ba Ba Ba."

Toàn trường lục tục vang lên tiếng vỗ tay, bọn họ xem như là hoàn toàn bị Trần Hữu Tài đại tài cứ chỉ kính phục, tuy rằng Đại Càn Quốc là dùng võ trị quốc, thế nhưng Văn có thể khiến quốc gia bầu không khí càng cao thượng hơn, cho nên văn võ gồm nhiều mặt là một cái quốc gia phát triển tiền đề, Trần Hữu Tài tuy rằng không có thể hiện ra vũ lực một mặt, nhưng là trước đó mạnh mẽ bá đạo cử động, tuyệt đối là thâm tàng bất lộ cao thủ! Hơn nữa lúc này mới khí, quả nhiên là văn võ song toàn!

"Công tử quả nhiên hảo tài văn chương a, nếu Phiêu Phiêu đã lấy xuống khăn che mặt, phía dưới kia liền tiến hành chúng ta đêm nay chủ yếu phân đoạn, đấu giá! Quy tắc rất đơn giản, người trả giá cao chiếm được, đương nhiên không cho phép có người hù dọa, nếu là vượt ra khỏi chính mình chịu đựng mức độ, đại khái có thể từ bỏ đó là, mong rằng các vị công tử lượng sức mà đi!"

Tú bà sầm rěn gió cuốn, không chút nào dây dưa dài dòng đạo, cái kia trong lời nói xin khuyên cùng chắc chắn, cũng là rõ ràng, một giới nữ lưu hạng người, tại đối mặt đông đảo công tử bột công tử ca, có thể làm được cái này mức độ, xác thực đáng giá người bình thường kính phục, không ít người âm thầm gật đầu một cái.

Nói vậy Minh Nguyệt Lâu có thể tại Kinh Thành xưng là Thứ nhất phong hoa tuyết nguyệt nơi cũng là có nguyên nhân, bằng không cũng sẽ không tồn đến nay nhất, Tú bà mặc dù là vạn người kỵ "Gà mẹ", nhưng không thể phủ nhận nàng giao thiệp rộng khoáng, Kinh Thành hơn nửa quan to quý nhân, nàng đều là quen thuộc chuẩn bị đứng chỗ.

"Tốt, đã sớm nên đấu giá!"

"Đúng, ta đều thiếu chút nữa đã quên rồi tối nay tới Minh Nguyệt Lâu mục đích rồi!"

Không ít người lập tức bỗng nhiên tỉnh ngộ, bọn họ chìm đắm tại Trần Hữu Tài Thi Từ Ca Phú trung, vẫn đứng là đã quên Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm bán đấu giá một chuyện, lần này đến thời khắc mấu chốt, trái tim tất cả mọi người tư đều trở lại trước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Đường Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Tự Tin Trần Đầy (Cầu phiếu)

"Hắc Hắc, cuối cùng đã tới lão tử vùng tiền như rác thời điểm, đại gia ngươi, vì này buổi đấu giá, lão tử có mấy tháng tiền tiêu vật, còn tìm cha ta cảm một số tiền lớn, đồng thời hứa hẹn sau đó sẽ làm một sự nghiệp cho hấn xem a, bất quá chiếm được Phiêu Phiêu cô nương đầu đêm, phỏng chừng ta cũng có thể lĩnh ngộ nhân sinh chân lý! "

"Mẹ nhà nó, quân tử nhìn thấy hơi cùng a, tình huống của ta cũng tốt không tới cảm, ta là lén lút đem ta gia Lão đầu tử kiếm tiền đem ra, tiền trăm hậu tấu, ha ha!"

"Ta nhưng là từ Nhị nương nơi nào lao lực "Thiên tân vạn khổ" tài nắm tiền, đêm nay, tình thế bất buộc a!"

Cảm khái công tử ca dồn dập phun một cái vi nhanh, phảng phất giấu ở trong lòng không thể nào thoải mái, bọn họ một hơi cảm mấy trăm ngàn, rất đến hơn trăm vạn hai Bạch Ngân, tuy rằng bọn họ nhà rất có tiền, nhưng là phí đi không nhỏ tâm tư.

Các vị công tử này đa số công tử bột vô lý, cho nên trường bối đương nhiên sẽ không lãng phí quá nhiều tiền tài ở trên người bọn hấn, mỗi tháng đại đa số đều là cố định tiền tiêu vật, bởi vậy vì Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm, bọn họ từng người trả giá không ít, lần này cũng không có thể tay trắng trở về! Dùng chính bọn hấn nói, đó chính là ngoại trừ có tiền, có bối cảnh, bọn họ không còn gì cả!

Ở thời đại này, quan viên tham ô gần như là Stone nhìn quen sự tình, cho dù là bắt được ở bề ngoài nói, cũng không có ai sẽ tính toán chi li cảm lấy không tha, mỗi cái quan viên đều có chút bất ngờ chi tài, chi bất quá nhiều cùng thiếu mà thôi.

Liễu Phiêu Phiêu hơi nhượng mảy, thoáng qua giãn ra, nàng đương nhiên rõ ràng nghe được đại đa số công tử ca, cho nên trong lòng có chút khăn trương, không biết tại "Ngũ gậy ưu đãi" dưới tình huống, Trần Hữu Tài có thể hay không vùng tiền như rác mua lại nàng đầu đêm.

Nữ nhân đối với đầu đêm đầu là vẫn duy trì mỹ hảo nhất ảo tưởng, nàng là cam tâm tình nguyện đem chính mình tâm thân xử nữ giao cho Trần Hữu Tài, như vậy tuyệt đối là không oán Vô Hối, nàng cũng đã suy nghĩ kỹ, nếu là Trần Hữu Tài không thể đập xuống đến nàng đầu đêm, nàng kia đem thân thể bán đi giao cho những công tử khác ca sau, nàng thì sẽ đâm đầu xuống hồ tự sát, tuyệt đối không cho Trần Hữu Tài nhìn thấy chính mình bị làm bẩn quá thuần khiết dơ bẩn.

Một người phụ nữ cố chấp nói đến kỳ thực rất đáng sợ, một khi nữ nhân đánh mất lý trí, làm một ít khó có thể lý giải được sự tình cũng là vô khả hậu phi, tỷ như một cái xử nam bị thiếu phụ cường giả, hẳn sẽ hưởng thụ quý trọng, một cái xử nữ bị một đám Nam nhân **, nàng sẽ cắn lưỡi tự sát, đây chính là khác nhau!

"Xen vào Phiêu Phiêu cô nương là ta Minh Nguyệt Lâu hoa khôi, điểm ấy đại gia cũng là rõ như ban ngày, hoa nhường nguyệt thẹn mỹ nữ đương nhiên phải phối hợp một cái thật xinh đẹp giá tiền, đại gia nói đúng hay không?!"

Tú bà rõ ràng mạch lạc đánh thức mọi người, tựa hồ là tại cho bọn hắn một cái chuẩn bị tâm tư!

"Đúng, đây là đương nhiên a."

"Đúng đúng, nói mau đi, bao nhiêu, ta cũng chờ đến không nhịn được."

Làm ồn âm thanh không dứt lọt vào tai, tại này sắp bại lộ Liễu Phiêu Phiêu giá bắt đầu giá quy định thời điểm, Trần Hữu Tài hơi hít mắt lại, tựa như cười mà không phải cười địa nhìn chằm chằm Tú bà, này "Gà mẹ" phòng chừng sẽ dựa thế sư tử mở ra đầu, bởi vì trước đó cái kia liên tiếp làm nên, chỉ là vì dẫn ra một cái nàng quan tâm lợi ích - giá bắt đầu giá quy định!

Giá quy định có thể đặt vững ra Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm giá trị, cũng là Minh Nguyệt Lâu khí thế thể hiện!

"Giá bắt đầu là - 888,888 Bạch Ngân, hi vọng các vị công tử nhảy nhót ra tay, tin tưởng các vị vung tiền như rác sẽ khiến cho Phiêu Phiêu cô nương lọt mắt xanh ái mộ!" Tú bà nói lời kinh người từ không ngớt kéo trường giọng nói.

"Tê?"

Liên tiếp địa hút vào khí lạnh âm thanh truyền lại ra, giá tiền này quả thực là vượt quá tưởng tượng của bọn họ cùng dự đánh giá, ít nhất tăng trưởng gấp mười lần!

Phải biết này vén vén là Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm mà thôi, cũng không phải là đập xuống Liễu Phiêu Phiêu cả người chung thân hưởng dụng quyền, gần như là chuyện tình một đêm quyền lợi, nhưng chụp lên như vậy giá trên trời, thật sự có người sẽ vung tiền như rác vì một giới phong trần nữ tử?

"Quả nhiên."

Trần Hữu Tài âm thầm nói thầm hạ, cũng không có như cùng những công tử khác ca kinh thế như vậy hải tục khủng hoảng, không phải là hơn tám mươi vạn hai Bạch Ngân sao, mà nó, ta mới vừa rồi còn bỗng dưng thu được một triệu lạng Bạch Ngân, hơn nữa "Ngũ gầy ưu đãi", đối với ta mà nói, giá bắt đầu giá quy định cũng là chỉ là hơn 440 ngàn lạng một điểm Bạch Ngân, vẫn chưa tới 500 ngàn lạng Bạch Ngân, quả thực là tiện nghi cực điểm a.

Trần Hữu Tài ý dâm nghĩ, trong mắt để lộ ra tự tin, phỏng phát là nắm chắc phần thắng giống như vậy, trên người hắn có hơn ba trăm vạn lạng Bạch Ngân, có thể khi sáu triệu lạng Bạch Ngân dùng, tin tưởng ở đây có thể cầm được ra con số này người, vẫn không xuất hiện đi?

Liễu Phiêu Phiêu không rõ địa nhìn về phía Tú bà, người sau đối với nghi vấn của nàng thờ ơ, liền Liễu Phiêu Phiêu chính mình cũng không biết Tú bà vì sao lại cho ra như thế một cái giá quy định, không phải trước đó nói xong rồi là 80 ngàn tám ngàn tám trăm Bát mươi tám lạng Bạch Ngân, trực tiếp đổi thành gấp mười lần giá cả?

Trong mắt nàng vẻ mờ mịt dừng lại tại Trần Hữu Tài trên người, phát hiện Trần Hữu Tài ý cười đầy mặt, dường như hồn nhiên không để ý này hơn tám mươi vạn hai Bạch Ngân giá quy định, hẳn thật sự có thể sao? Càng làm cho Liễu Phiêu Phiêu mừng rỡ không thôi chính là, Trần Hữu Tài phân Minh triều nàng gặt đầu một cái, hai người hiểu lòng không hết nở nụ cười, trong không khí đầy đầy ám muội thành phần.

Mụ nó, ta muốn với người ngoạn chuyện tình một đêm, người còn là một xử nữ, làm sao lại kích động như vậy đây? Thật làm cho nhân dục hỏa đốt người, thú huyết sôi trào a! Xem ra tối nay muốn lên diễn mỹ nữ cùng đã thú trắng cảnh rồi! Không đúng, là Đẹp trai tốt đẹp nữ va chạm!

"Một triệu lạng!"

Cái này đại ra lúng túng tình cảnh vén vén kéo dài mười giây đồng hồ, một cái thanh âm chói tai lôi trở lại mọi người kinh sợ.

Bởi Tú bà trực tiếp báo ra hơn tám mươi vạn hai Bạch Ngân giá trên trời, cho nên cho dù là lâu bên trong công tử ca đồng đảng, cũng đã đem một nhóm người bài trừ đi, bọn họ chỉ cho bị 300,400 ngàn lạng một kích, biết đâu rằng liền tham dự cơ hội đều không có, nhất thời cúi đầu đến, đầy mặt tối tăm lúng túng ngượng ngùng nở nụ cười, bất quá nghe được có người hào sảng giàu nứt đổ đổ vách địa đưa ra một triệu lạng giá trên trời, bọn họ liền thở phào nhẹ nhõm, không có cái gì hảo tiếc nuối.

Ngã : cũng không phải là bọn hắn tự ti vô năng, đều có công tử ca dẫn theo một triệu lạng Bạch Ngân đến, bọn họ này mấy chục vạn lạng căn bản là không đáng chú ý, cho dù là may mắn tham dự một hai luân cướp đập, cũng không thể nào thu được cuối cùng Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm cơ hội, ngược lại là Tú bà vượt quá lẽ thường báo giá để bọn hắn không biết làm sao.

Trước đây có người tính toán Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm giá quy định cũng là một trăm ngàn lạng Bạch Ngân khoảng chừng : trái phải, này trong nháy mắt tăng vọt đến cùng là loại gì nguyên nhân, vậy thì không thể nào cũng biết .

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92 : Tú Bà Giả Dối

Theo cái kia một triệu lạng Bạch Ngân ra giá, toàn trường bầu không khí tựa hồ cũng tùy theo sôi trào.

Một triệu lạng Bạch Ngân, cho dù là đối với vương hầu tướng lĩnh gia công tử ca, cũng không phải là một số lượng nhỏ, ít nhất là bọn hắn một năm tiền tiêu vật, Minh Nguyệt Lâu bên trong ánh mắt của mọi người đều không ngoại lệ tìm đến phía trước đó bãi chỗ ngồi tuần tú đẹp trai công tử ca, hần gật đầu hí mắt cười, tựa hồ đối với mọi người ước ao đồ kị ánh mắt rất là hưởng thụ, nhưng trong lòng thì âm thầm cảm thán cũng còn tốt chính mình Anh Minh Thần Võ mang đủ bạc.

Bằng không muốn tại cái kia hơn tám mươi vạn hai giá cao hạ vừa ra danh tiếng căn bản không thể nào, trên thực tế rất khó có công tử ca dám cái thứ nhất đi đầu báo giá, dù sao nói thật, một triệu lạng Bạch Ngân gần như là Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm giá cả cực hạn!

Mụ nó cầu, ngoan hạ chuyện tình một đêm lại có thể cao lên tới giá cao như vậy, lấy trước kia nhất lưu đại bài minh tinh cũng chỉ có như thế đi, Trần Hữu Tài tà ác liên tưởng, thế nhưng hiện tại trong trũ vật giới chỉ dày đặc một tờ ngân phiếu, như hần tăng vọt tự tin, bất kể là vì cái kia có vẻ như Thiên Tiên Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm, vẫn là vì hệ thống khen thưởng, hần đều tất yếu tại đêm nay dốc hết tất cả đập xuống!

"Một triệu sáu trăm ngàn!" Cái kia ra giá một triệu công tử ca đắc ý sau đó không lâu, lập tức vang lên một cái quen thuộc rồi lại mang theo treu tức âm thanh, chính là cái kia đầy mặt cười trên sự đau khổ của người khác không có gì lo sợ Trần Hữu Tài!

"Rào." Minh Nguyệt Lâu bên trong đông đảo khách, đều là đầy mặt ngạc nhiên không rõ, này Trần Hữu Tài là ghét bỏ chính mình tiền nhiều hơn? Đột nhiên đề giá cả 600 ngàn, hần muốn làm gì? Chẳng lẽ buông tay một kích?

Đối với "Ngũ gãy ưu đãi" Trần Hữu Tài mà nói, một triệu sáu trăm ngàn lạng Bạch Ngân vậy chính là 800 ngàn lạng mà thôi, liền trước đó Tú bà nhắc tới giá quy định đều không vượt quá, loại khổng lồ này tương phản đề không ít người hâm mộ, bọn họ mới vừa rồi còn cho rằng Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm giá quy định làm nhiều cũng là một trăm ngàn lạng Bạch Ngân, cuối cùng chém giết sau khi lấy mấy chục vạn lạng quyết ra người thắng lớn đến, nhưng là lần này liền vượt qua bọn họ nguyên bản mức cực hạn có thể chịu đựng, Trần Hữu Tài xem như là lượm cái tiện nghi lớn, ngũ gãy ưu đãi vào lúc này hiện ra tuyệt đối ưu thế!

Chẳng lẽ đây là Trần Hữu Tài hết thầy gia sản? Không ít công tử ca đáy lòng đều là nghi hoặc không ngớt, một cái đại tài tử muốn kiếm tiền hay là cũng không khó khăn, thế nhưng muốn kiếm được mấy chục vạn lạng Bạch Ngân cũng có chút không thực tế, hơn nữa Trần Hữu Tài mới vừa một lần là nổi tiếng không lâu, cũng không có nhận xúc cái gì quan to quý nhân, Hoàng thân Quốc thích, theo đạo lý mà nói là không thể nào kiếm được nhiều tiền như vậy, hơn nữa một điểm trọng yếu nhất là Trần Hữu Tài thân phận đặt tại cái kia - Mộ Dung gia hoa phó cho nên.

Xem ra 800 ngàn lạng hay là dốc hết hần hết thầy tài lực!

Các vị công tử này cũng không hi vọng Trần Hữu Tài ra lại danh tiếng đập xuống Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm đến, vậy bọn hắn tới chỗ này quả thực cũng chỉ là làm nền hiệu quả, hoàn hữu rất nhiều công tử ca vốn là tự tin tràn đầy mà chuẩn bị vùng tiền như rác địa lấy lòng một thoáng Liễu Phiêu Phiêu. Nhưng là bây giờ bọn họ liền ra giá tư cách đều không có, điều này thực uất ức khó nhịn, bình thường bọn họ là cái loại này công tử bột kiêu ngạo ương ngạnh địa con cháu, hiện tại bởi trong túi không có tiền, cũng chỉ có cong đuôi làm người, loại cảm giác này thật tình nhức trứng.

"Được, Trần công tử ra giá một triệu sáu trăm ngàn lạng Bạch Ngân, có còn hay không so với cái này càng cao hơn? Phiêu Phiêu cô nương nhưng là rất yêu thích tài vận hào phóng công tử ca nga, nói không chắc "Ngày sau" nếu là cảm tình được rồi, Phiêu Phiêu cô nương sẽ mỗi ngày buổi tối vì người canh giữ ở khuê phòng đây!" Tú bà mê hoặc mang theo nghĩa khác lời nói vang vọng tại Minh Nguyệt Lâu bên trong, chỉ cần là cái Nam nhân, ngang đầu nhìn đến Liễu Phiêu Phiêu mang theo ngượng ngùng Khuynh Thành dáng vẻ, tuyệt đối sẽ đánh mất lý trí địa chìm đắm tại Tú bà những lời kia trung!

"Một triệu bảy trăm ngàn lạng!" Một công tử ca cau mày cắn răng hô, chính như Tú bà ý tại ngôn ngoại như vậy, xá không được hài tử sáo không được Lang, nếu là liền với hơn một triệu hai Bạch Ngân đều không nỡ bỏ hoa, vậy làm sao khiến cho Phiêu Phiêu cô nương hào cảm cùng lọt mắt xanh, nói không chắc lần này bỏ ra tiền đập xuống đến Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm, đệ nhị đêm, đệ tam đêm chính là liên tiếp chuyện.

Tổ biểu từ lập đền thờ cũng muốn có tư bản mới được, nếu như không phải xử nữ, vậy thì không tồn tại bán nghệ không bán thân thuyết pháp, thanh lâu đó là như vậy quy củ.

Nếu như tại Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm lên dành cho nàng làm nữ nhân hưởng thụ vui vẻ, cái kia lo gì không có lần thứ hai lần thứ ba hoan hợp chỉ cười đây? Như thế vừa nghĩ, không ít công tử ca đều là âm thầm gật đầu một cái, châu đầu ghé tai lên, nhìn bọn hắn điệu bộ kia cùng bàn luận xôn xao nội dung, tựa hồ là muốn tìm xin giúp đỡ .

"Đến, Trương Sơn, đem người cái kia 700 ngàn lạng bạc cho ta mượn, nếu như được chuyện , ngày mai sẽ cho người, nãi nãi của người đại gia, lão tử trên người rất ít mang tiền, đến thời điểm đi nhà ta tàng thất, phải như thế nào : muốn cái gì kỳ trân bảo vật tùy tiện người chọn khác biệt cũng được!"

Nãi thanh nãi khí địa công tử ca nhưng tự xưng là lão tử, khiến người ta có chút không biết nên khóc hay cười , bất quá cái kia định liệu trước tự tin, phảng phất nhà bọn họ tàng thất, có đêm không hết kim Ngân Châu bảo!

"A, không dám không dám, bạn thân ta ngày hôm nay xem như là ngã xuống, ngược lại cho người mượn cũng không sao, người thêm chút sức a, đến thời điểm thành, mang tới ta cũng được a! Này Tú bà vừa không có quy định chỉ có thể một người lên, phải biết, nhiều người tài có lạc thú ma." Trương Sơn thô cuồng lăm lăm liệt liệt địa ứng âm thanh, dễ dàng địa truyền đến Minh Nguyệt Lâu bốn phía, lời nói này đưa tới đại đa số công tử ca sáng mắt lên, lời này xem như là nói rằng bọn họ tâm khảm đi tới.

Đêm nay bán đấu giá nhưng là Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm, thế nhưng đầu đêm vừa không có mình vẫn quy định nhất định phải một người đến hưởng thụ, mấy người cùng tiến lên cũng không hành sao? Chỉ cần không tới hừng đông thời gian, đều chỉ tính là tối nay, nhất thời, thành tốp công tử ca tụ tập cùng một chỗ thương nghị , chính cái gọi là tiếp thu ý kiến quần chúng, bọn họ như vậy tập trung âm thầm tư tưởng , tương tự cũng có thể được ra một cái không kém kết luận!

"Aha, Quách lão đại, người Quách gia tài sản có thể nói là phú khả địch quốc, thế nhưng phân đến trên đầu của người tiền tiêu vật mấy người chúng ta cũng đều hiểu được, cái khác, huynh đệ mấy cái cũng không nói, chúng ta đồng thời đoàn kết lại, chỉ yếu phách hạ lai Liễu Phiêu Phiêu, này Thứ nhất pháo liền là hần rồi!" Một cái về mặt giao hảo xấu xí địa nam tử hướng về Quách lão thẳng đủ nghị âm cười nói.

Quách lão đại danh vi Quách Tam Tráng, tại Quách gia là bài lão tam, bởi Quách gia ba cái đều là nhi tử, cho nên tiểu nhi tử Quách Tam Tráng không phải rất được sủng, cứ việc tài sản của nhà bọn hắn chồng chất như núi, nhưng bởi tại trước mặt phụ thân biểu hiện không phải phi thường không chịu thua kém, tự nhiên cũng ảnh hưởng đến hần tiền xài vật.

Kim hần dẫn theo ròng rã một triệu năm trăm ngàn lạng Bạch Ngân, chuẩn bị tài vận vận trọng địa trực tiếp đập xuống Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm, biết đâu rằng giá bắt đầu giá cả hơn tám mươi vạn mới vừa báo ra đến, hần hơi nhất lảng tại phản ứng lại thời điểm, đã tăng tới rồi một triệu bảy trăm ngàn lạng, này đều vượt qua hần mang theo tiền tài

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Bắt Đầu Ra Giá

Không nghĩ tới tại hần quần bách nhất thời điểm, lại có thể có người chủ động đề nghị muốn liên hợp đập xuống này Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm, hơn nữa đề hần làm Thứ nhất pháo, tâm thần xử nữ mở bao Thứ nhất pháo tuy rằng cũng không hề thiếu phụ thân thể sáng khoái, nhưng là cái kia ý nghĩa liền không bình thường , sau đó bất kể là truyền tới đi đâu rồi, chỉ cần nhắc lên Minh Nguyệt Lâu hoa khôi Liễu Phiêu Phiêu, Thứ nhất liền tưởng đến không thể nghi ngờ là hần Quách Tam Tráng, đây là cỡ nào có mặt mũi sự tình!

Nhất thời, theo không biết là công tử nào ca nghĩ đến "Diệu điểm quan trọng (giọt)", toàn bộ Minh Nguyệt Lâu đều sôi trào lên , những này không thể mở miệng gọi, trong túi ngượng ngừng công tử ca, đều là chủ động liên hợp lại cùng nhau rồi!

Liễu Phiêu Phiêu hầu như có ngất xu thế, chuyện này quả thật là suu chú ý, mọi người đều biết nữ nhân đầu đêm đều là rất nhu nhược, nơi nào chịu đựng lên mấy người thậm chí mấy chục người hành hạ, đây không phải là lấy mạng của nàng sao? Liễu Phiêu Phiêu nghĩ trong lòng oan ức phi thường, mũi đau xót, huyền lệ muốn khóc địa nhìn về phía quyết định vận mệnh nàng Tú bà.

Tú bà lúc này trong lòng hồi hộp, không nghĩ tới này quần Thành Thiên ăn chơi chè chén công tử bột công tử ca, còn có thể nghĩ ra như vậy sang tân mở ra phương thức, cứ việc có chút không đạo đức, thế nhưng chỉ cần nàng có thể có được lợi ích cùng của cải, này cùng nàng vừa không có bao lớn quan hệ? Đơn giản chính là Phiêu Phiêu cửa ải này có thể hay không phá được thôi.

Nhưng là Liễu Phiêu Phiêu làm sao phá được đây? Tú bà có chút khó khăn , bất đắc dĩ địa đáp lại Liễu Phiêu Phiêu một chút, ra hiệu làm cho nàng trước tiên bình tĩnh đừng nóng, dù sao loại này đột nhiên xuất hiện chuyện đã xảy ra, ai cũng quyết định không được.

Nếu là một cái sơ sẩy, xử lý không được khi, Liễu Phiêu Phiêu bị bức ép đến mức nóng nảy, nhảy lầu tự sát, cắn lưỡi tự sát loại hình, đó chính là nàng Tú

bà gánh chịu tới tổn thất lớn, cho dù là lại quốc sắc Thiên Hương nữ tử, nếu là chết rồi sau, liền sẽ không có bao nhiêu người nguyện ý ra tiền mua lại, cái loại này muốn si nhục thì thể người dù sao cũng là số ít tâm lý biến thái, nàng cũng không thể đem Liễu Phiêu Phiêu áp sát đến tuyệt cảnh nơi!

"Mời các vị có phong độ công tử ca yên tĩnh một hồi, đại gia nói tình huống như thế ta đương nhiên là sẽ không phản đối." Tú bà hí mắt cười cười nói, không ít người dưới đáy lòng mắng, bao quát Trần Hữu Tài ở bên trong, mục nó, người đương nhiên là sẽ không từ chối, nếu là đổi làm người bị Nam nhân **, vẫn không người nào nguyện ý ra cái giá này đây.

"Nhưng là đại gia cũng phải vì Phiêu Phiêu cô nương suy nghĩ một thoáng, vừa mới cái này biện pháp xác thực không phải một cái hảo kiến nghị, thử nghĩ một thoáng, hết thấy công tử ca xuất ra chính mình cả người tiền tài, đồng thời cho ta, ta chắc chắn sẽ không ngại nhiều, nhưng các người nhiều người như vậy, dù sao chỉ có một cái Phiêu Phiêu cô nương, đại gia hẳn phải biết thương hương tiếc ngọc chứ? Cho nên hi vọng đại gia thông cảm một thoáng Phiêu Phiêu cô nương!" Tú bà về mặt ôn hoà những câu có lý đạo, cái kia xin khuyên địa ý vị thành khẩn cực kỳ.

"Đứng đứng, có đạo lý a."

"Phiêu Phiêu cô nương nhưng là ta Nữ Thần, ta cũng sẽ không cho phép bị người hành hạ chà đạp!"

Mục nó đại gia, Phiêu Phiêu là ta ta, con cóc muốn ăn thịt thiên nga cũng ước lượng một thoáng chính mình, tát phao niệu chiếu một thoáng chính mình, liền Trư Bát Giới cũng không sánh nổi, vẫn cùng ta tranh Thương! Trong lòng vô hạn khinh bỉ cùng lửa giận, nhưng hẳn cũng không hề biểu hiện ra.

Trần Hữu Tài biết bây giờ cục diện khá là hỗn loạn, liền yên lặng xem biến đổi lên, bất quá cũng không quên cho Liễu Phiêu Phiêu một cái gió xuân ôn hoà an ủi nụ cười, làm cho nàng rộng lượng không muốn quá lo lắng.

"Cho nên ta nghĩ đến một cái biện pháp khả thi, các vị công tử ca muốn liên hợp không phải là không thể, phải có một cái mức độ! Nhiều nhất năm người, đại gia có hay không dị nghị?" Tú bà cũng không hề thẳng thắn nói như vậy trắng ra, mà là so sánh với một cách uyển chuyển mà tránh được những này mẫn cảm "Nhiều giao" việc.

Ở cái này không tính mở ra niên đại, loại chuyện này đều là không lên được trên đài, bởi vậy tại loại này buổi đấu giá công cộng trường hợp, nàng vì Minh Nguyệt Lâu hình tượng không bị đến phá hoại, vẫn có cần phải che giấu một thoáng.

"Không thành vấn đề a, năm người liền năm người!"

"Ha ha, năm người là đủ đủ!"

"Đến đến, Dương Tiêu, chúng ta thương nghị một thoáng."

Nhất thời có người phụ hoạ theo đuôi, đối với Tú bà đề nghị vẫn là tương đương tán thành, dù sao bọn họ đưa ra bức này kinh người kiến nghị đã là trái với luân lý đạo đức, lúc này Tú bà cho một cái mức độ, bọn họ đương nhiên là thấy đỡ thì thôi, không thể được voi đòi tiên, bằng không hết thấy công tử ca một người ra một điểm tiền, Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm bị chia cắt lên cũng có chút không thực tế.

Liễu Phiêu Phiêu thân thể mềm mại rõ ràng run rẩy một hồi, có chút ừ ừ thương tâm, nàng không nghĩ tới chính là, Tú bà cứ việc nhìn như thiên vị nàng một chút, kì thực lại là vì Minh Nguyệt Lâu tự thân nghĩ, này to như vậy thể giới, cũng chưa có một cái có thể chân tâm thật ý đối đãi nàng người sao? Liễu Phiêu Phiêu trước nay chưa từng có bất lực cảm xông lên đầu, nàng ừ ừ cạc cạc mà đưa ánh mắt tìm đến phía Trần Hữu Tài, liền là của mình cây trụ cùng dựa vào!

Chỉ mong Trần Hữu Tài có thể kế tục tài kinh mọi người đi!

Bằng không nàng bị tao đập si nhục sau, cũng sẽ không kéo dài hơi tàn sống trên đời, Minh Nguyệt Lâu bên trong theo Tú bà tuyên bố sau, tám năm tám ba tình cảnh có chút quái dị, các vị công tử này trước đây đều là hẳn đi của người đường Dương Quan ta quá ta cầu độc mộc, bọn họ lẫn nhau phản so với, xem ai càng thêm công tử bột kiêu ngạo một ít, bởi vậy có rất ít thân thiết lui tới, bây giờ nhưng vạn bất đắc dĩ, chỉ có đoàn kết nhất trí mới có thể đập xuống đến Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm!

Chỉ có Trần Hữu Tài hoàn hảo số ít mấy cái công tử ca, chu vi cũng không hề cái gì "Con ruồi muỗi" đảo quanh, không ít công tử ca đang nhìn đến Trần Hữu Tài cái kia mạnh mẽ như sắt khí bình thường ánh mắt sau, liền đoạn tuyệt cái kia muốn cùng Trần Hữu Tài hợp tác quan hệ, này Trần đại tài tử cũng không chỉ là đơn giản văn nhân, cái kia khắp toàn thân khí thế, không chút nào kém cỏi hơn chiến trường chém giết trở về người.

Bọn họ không hiểu Trần Hữu Tài tại sao lại có cái loại này phản phát đã giết người lệ khí, này triển hiện tại một cái làm ra thiên cổ thơ tài tử trên người, thật sự là không giống bình thường không thể tưởng tượng nổi.

Một lát sau, trải qua lú rú thảo luận sau, một cái đầu lĩnh công tử trầm ổn hào khí nói: "Ta thô bạo năm người tổ hợp cùng đi ra giá cả hai triệu lạng Bạch Ngân!"

"Tê."

Đứng ở Minh Nguyệt Lâu ở ngoài cái này một đám phổ thông bách tính, đều là sợ đến có chút hai chân run xu thế, trong lòng bọn họ sợ hãi cùng chân động tột đỉnh, hai triệu lạng Bạch Ngân là bọn họ mấy đời nhân thậm chí mấy chục đời nhân đời đời cũng không thể nào kiếm được, mà mấy công tử này ca dễ dàng mượn đi ra.

Mạc Danh bị thương tràn ngập ra, cứ việc trước đó cũng trong lòng biết rõ ràng chính mình này quần ếch ngồi đáy giếng cùng đại phú đại quý gia con

cháu khác nhau. Có thể lại một lần nữa tận mắt nhìn thấy sau, bọn họ tâm như tro tàn, cho dù là bọn họ dù thế nào nỗ lực, cả đời này cũng không thể nào theo kịp những này công tử bột vô năng con cháu, bọn họ mỗi ngày liên ảm nọ sinh hoạt đều không nhất định có thể bảo đảm người, so với những này một bữa cơm tương đương bọn họ một năm thu vào người, đủ để khiến người ta lòng như tro nguội .

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 94: Tranh Đấu Đối Lập

"Khanh khách, quả nhiên là nhiều người lực lượng lớn, thô bạo năm người tổ ra giá hai triệu lạng, vẫn không có không so với cái này càng cao hơn ra giá?" Tú bà đầy mặt cười quyền rũ nói, lời ít mà ý nhiều tiết lộ nàng chờ mong.

Kỳ thực hai triệu lạng là năm cái công tử ca, thương thảo sau nửa ngày, tài đồng thời tập hợp đi ra tiền, một người bình quân tài than ngã : cũng 400 ngàn lạng, đối với bọn hán mà nói không tính là rất nhiều, bất quá được kêu là ra hai triệu lạng công tử ca lúc này lại uy phong bát diện, bởi vì hán ra tiền nhiều nhất, cho nên đương nhiên giao cho hán tới gọi giá cả!

Giờ khắc này ở đây mọi người đều chú ý hán, cái loại này ước ao địa ánh mắt, để hán hưởng thụ phi thường, xem ra tiền ra nhiều, đãi ngộ cũng so với cái khác bốn cái công tử ca được, hiện tại hán ngược lại là hối hận chính mình vừa nãy vì hơn một trăm ngàn hai Bạch Ngân cùng còn lại bốn cái công tử ca tranh được là mặt đỏ tới mang tai, hồi tưởng lại vẫn là tương đương đáng giá.

"Hai triệu năm trăm ngàn lạng!" Vẫn không có các loại : chờ cái gì khác tổ hợp mở miệng báo giá, một cái giống như đã từng quen biết âm thanh lại lần thứ hai hô, hán chính là riêng một ngọn cỏ Trần Hữu Tài, một mình hán chiếm lấy toàn bộ bàn, nhưng không người nào dám có một tia bất mãn, bất kể là hướng về phía Trần Hữu Tài trước đó liên tiếp đắc tội Lý Kiệt, Trương Khâm dám người uy vũ uy vũ, vẫn là cái kia thiên cổ giai lâm (Nhà Tranh Bị Gió Thu Phá) chấn động, bọn hán đều sẽ không có chút nào dị nghị.

Có thể Trần Hữu Tài lại dựa vào một người tài lực, trực tiếp báo ra hai triệu năm trăm ngàn lạng Bạch Ngân giá trên trời, phải biết trước đó hai triệu lạng Bạch Ngân nhưng là tập trung năm cái công tử ca tiền tài, cái kia Trần Hữu Tài dĩ nhiên có thể xuất ra hai triệu năm trăm ngàn lạng Bạch Ngân, liền tính hán có thể hưởng thụ "Ngũ gây ưu đãi" đãi ngộ, cũng cần xuất ra hơn 120 vạn lạng Bạch Ngân! Hán từ đâu tới tiền? Chẳng lẽ là đi cướp tiền trang chiếm được, tuy rằng Trần Hữu Tài trước đó bá đạo uy vũ đem Lý Kiệt cùng Trương Khâm đều biếm địa hoa rơi nước chảy, nhưng là hán cái kia tiểu thân thể cũng không có khả năng có đoạt tiền trang năng lực a!

Tú bà há miệng, sắp mở miệng địa hỏi dò thời điểm, lại một cái chấn động âm thanh ngăn lại hành vi của nàng.

"Ba triệu lạng!" Đây là một đạo khàn giọng thanh âm trầm thấp, không khó nghe ra là có ý định mà làm chỉ , còn mục đích là cái gì, mọi người đều là rõ ràng nhân, chắc chắn là ẩn giấu thân phận của hán!

Trần Hữu Tài khoe miệng một vết như có như không ý cười, thâm nghĩ trong lòng, mẹ nó, rốt cục bị ta chọc giận sao, không nữa báo giá ta còn tưởng rằng ngươi là con rùa đen rúc đầu đâu, bất quá ngươi bà nội cầu cũng thật là giàu nứt đổ đổ vách a!

"Tám tắc sách, 301 vạn lạng!" Trần Hữu Tài tám tắc vang vọng trên tức, hùng hổ dọa người địa khí thế, tựa hồ có ý định nhắm vào âm thanh này chủ nhân!

"Mẹ nhà nó, tăng thêm 10000 lạng Bạch Ngân, cũng thật là hiếm thấy a, này Trần đại tài tử làm việc phong cách, xác thực là nhìn không thấu ý vị sâu xa a."

"Liên ngươi cái ngốc / bức cần tự hỏi, này rõ ràng chính là khiêu khích sỉ nhục ma! Người khác đều là mấy trăm ngàn một tăng thêm, Trần đại thi nhân rõ ràng liên không để ý tiền tài, thị tiền tài vì cặn bã chính là hán hay nhất khắc họa."

"Cặn bã mẹ nó cái đầu a, vậy ngươi gia WC bắt mẫn mà đều là vàng sao?"

"Đúng vậy, đúng vậy, vậy ngươi nhanh đi kiểm đi! Thời đại này còn có ai sẽ ghét bỏ tiền nhiều hơn đâu /?"

Trần Hữu Tài một hơi từ nguyên bản hai triệu năm trăm ngàn lạng Bạch Ngân tăng trưởng đến 301 vạn lạng, lần này hơn năm mươi vạn tăng cường, Trần Hữu Tài một mình hán có thể thừa nhận nói, điều này nói rõ gia hỏa này nguyên bản liền dẫn theo như thế tiền đến!

"Ba triệu năm trăm ngàn lạng!" Đạo kia khàn giọng chói tai chen lẫn một chút tức giận, cho dù là tu dưỡng cho dù tốt, cũng không chịu nổi Trần Hữu Tài khiêu khích đùa giỡn địa hành vi, huống chi cái kia hiển quý thân phận để hán chưa từng có chịu đến như vậy uất khí!

Cho nên không nói hai lời trực tiếp tăng thêm hơn bốn mươi vạn hai Bạch Ngân, cái kia tình thế bắt buộc ngũ khí để Trần Hữu Tài khẽ cau mày, rất là khó chịu. Mụ nó, yêu thích tại ta trước mặt trang bức đúng không? Ta đùa chơi chết người!

Theo hai người bọn họ tranh đấu đối lập, hầu như không người nào dám kể tục tranh mua bán giá, cho dù là năm người tổ hợp lên, cũng không nhất định có thể lấy ra hơn ba trăm vạn lượng Bạch Ngân! Huống hồ bọn họ không muốn đắc tội Trần đại tài tử, mà góc kia bên trong nam tử áo đen, khí thế đồng dạng không kém, còn hắn tại sao muốn che dấu thân phận, vậy thì không biết được, nói chung bọn họ không trêu chọc nổi Trần đại tài tử, lại cũng không đủ tiền tài, đập xuống Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm không thể nghỉ ngơi là người ngốc nói mê!

Bất quá bọn họ không còn kể tục tranh đoạt quyền lợi, trong lòng không những không có thống khổ tức giận, càng nhiều chính là như trút được gánh nặng hào hiệp, bởi vì nếu là một hơi lấy ra số tiền này, ngay cả là thành công đập xuống tới Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm, sau khi về đến nhà, đại đa số người cũng đều sẽ phải chịu trường bối răn dạy trách cứ, thậm chí là trừng phạt!

Chẳng qua là một người phụ nữ không có cần thiết trả giá nhiều tiền như vậy tài, nói cho cùng chỉ là lòng hư vinh đang tác quái, có câu nói được, bất kể năng xấu mỹ, diệt đáng đều như thế được!

Còn không bằng nắm số tiền này đi tìm cái khác tư sắc thượng thừa nữ nhân, làm cái mười mấy lần đều vậy là đủ rồi, vì Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm, hi sinh bọn họ nửa năm thậm chí càng lâu tiền tiêu vật, xác thực có chút không lý trí, các vị công tử này tuy rằng công tử bột kiêu ngạo, thế nhưng cũng không có đến nào tàn mức độ, đúng lúc ý thức được hành vi của mình chỗ không ổn,

"Ba trăm ngũ 110 ngàn lượng!" Trần Hữu Tài hiểu ý nở nụ cười, kể tục 10000 lượng tăng thêm, hắn gửi đi ánh mắt, quét qua!

"Hệ thống đưa ra - quét qua xong xuôi -

Quét qua đối tượng: Cổ Thiết

Thân phận: Đại Càn Quốc Đại Hoàng Tử

Vũ lực giá trị: 198

Của cải giá trị: năm triệu lượng Bạch Ngân

Trí lực giá trị: 99

Vận may giá trị: 85

Tiềm lực giá trị: 96,

"

Trần Hữu Tài hơi kinh ngạc, đúng như dự đoán, đây chính là Đại Hoàng Tử, mới là không lâu thời gian, không nghĩ tới Cổ Thiết thực lực lại tăng trưởng một ít, nhớ tới lần trước gặp lại hắn, vũ lực giá trị chỉ có 180, lần này lại đến 198, xem ra quả nhiên là một đời thiên kiều.

Trần Hữu Tài loại này làm người tức giận phương pháp đưa tới chu vi một trận kinh thần không ngớt, quả nhiên là đại tài tử, liên chinh nhân phương pháp cũng như này đặc biệt, bọn họ biết đâu rằng Trần đại tài tử kỳ thực cùng Đại Hoàng Tử Cổ Thiết sớm đã có ma sát. Cho nên mới phải lấy xem loại này tựa như cực đoan nhưng là hữu hiệu phương thức.

Tú bà hơi nghi hoặc, không biết Trần Hữu Tài rốt cuộc là ý gì, nàng nhìn về phía Đại Hoàng Tử ánh mắt là có chút kiêng kỵ vẻ sợ hãi, hắn rất dễ dàng liền nhận ra Đại Hoàng Tử, dù sao cũng là khách quen.

Hắn Minh Nguyệt Lâu mặc dù là Kinh Thành Thứ nhất phong hoa tuyết nguyệt nơi, nhưng nếu là đắc tội Đại Hoàng Tử, muốn lập tức hạ đến liền có chút khó khăn, hắn nếu như tại Đại Càn Quốc Đế Vương trước mặt nói vài lời nói xấu, toàn bộ Minh Nguyệt Lâu danh vọng muốn giữ gìn đều không có khả năng lắm.

Lẽ nào Trần Hữu Tài gan lớn như vậy làm vậy là bởi vì có cái gì là bài tẩy sao? Bằng không hắn tứ không e dè địa đắc tội với người là vì cái gì? Tin tưởng cái này đại tài tử hắn là không có ngốc đến làm chuyện điên rồ chứ?

Liễu Phiêu Phiêu mặt mày trung chen lẫn cảm động thần sắc mừng rỡ, nàng không nghĩ tới Trần Hữu Tài lại như vậy có tiền, chỉ bất quá cuối cùng hươu chết vào tay ai cũng vẫn chưa biết được, dù sao hai người bọn họ đã cuối cùng ra giá, phỏng chừng rất nhanh liền phải tiến hành đến kết thúc,

Vừa nghĩ lập tức liền yếu quyết định nàng mỹ hảo nhất đầu đêm thuộc về quyền, Liễu Phiêu Phiêu liền một trận tâm hoảng ý loạn, một cái tiểu con gái gia bản năng khẩn trương xông lên đầu.

PS: Có 1 em thôi mà làm cả chục chương

Chương 95: Được Ăn Cả Ngã Về Không

Đối với Trần đại tài tử vô liêm sỉ, không ít người đều là nhìn mà than thở, nhưng là trên tay người ta có tiền, này vốn chính là buổi đầu giá, Trần Hữu Tài hành vi có thể xưng là danh chính ngôn thuận, chỉ cần ra giá so với người khác cao, cho dù là nhiều một lượng bạc, đây đều là có thể gọi giá, hơn nữa cường đại khí tràng, dũng mãnh thực lực, Kinh Thiên tài văn chương, những này làm hậu thuẫn, các vị công tử này coi như là thật sự khó chịu cũng không dám có cái gì chỉ trích.

Lúc này bọn họ loáng thoáng có loại đem chính mình tưởng tượng thành là Trần Hữu Tài cảm giác, nhìn như vô học công tử bột Trương Dương, sự thực nhưng là tài hoa hơn người, eo triển bạc triệu, rõ ràng là nô tài, thế nhưng là có không có gì lo sợ thô bạo, dũng mãnh dị thường vũ lực.

Những đồ vật này điểm nào không phải là bọn hắn truy cầu ngóng trông?

Đáng tiếc các vị công tử bạn thân nhất định chỉ có thể trở thành trường bối trong mắt phá gia chi tử, phổ thông bách tính trong mắt, tội ác đầy trời, yêu thích bắt nạt đảng hoàng phụ nữ âm thầm cắn, cường đại người trong mắt, bắt nạt kẻ yếu nhu nhược loại nhất gan!

Này chênh lệch với nhau quả thực là khác biệt một trời một vực, bọn họ thậm chí không đuổi kịp một tiếng hét lên làm kinh người quật khỏi địa Trần Hữu Tài, luận làm thơ làm môn một chữ cũng không biết, luận đấu tàn nhẫn so dũng khí, bọn họ đuổi không được Trần Hữu Tài một nửa, nơi chốn không sánh được người ta.

Ước ao thì thế nào? Các vị công tử bạn thân quang minh chính đại ước ao, cứ việc bọn họ cũng không biết Trần Hữu Tài đến cùng có như thế nào lai lịch cùng bối cảnh thế cho nên cho dù là nô tài cũng như vậy trâu bò, thế nhưng bọn họ nhưng trong lòng biết rõ ràng, Trần Hữu Tài không phải cái có thể được tội chủ.

Cái kia Trương Khâm cùng Lý Kiệt đó là sống sờ sờ ví dụ, Trương Khâm là thân phận gì bọn họ không rõ ràng, có thể Lý Kiệt là cái kia Kinh Thành thành quan sung ái nhất con trai độc nhất, thân phận này gần như là mọi người đều biết. Cho dù là Trần Hữu Tài cô lậu quả vắn cũng nên đối với Lý Kiệt trước đây phong lưu công tử bột sự tích nghe nói một, hai, nếu như nếu như vậy còn có thể thoải mái mà đem Lý Kiệt quyết định, cái này cần có bao nhiêu trâu bò? .

Những này vô năng vô dụng công tử ca vô hình trung liền dùng phán đoán của mình phương thức áp đặt đến Trần Hữu Tài trên người, bọn họ cảm thấy chỉ cần là một cái bình thường người thông minh, đều sẽ không đi đắc tội chính mình không đắc tội được người, Trần Hữu Tài tự nhiên cũng không ngoại lệ, nhưng bọn hắn nằm mơ cũng sẽ không nghĩ đến chính là Trần Hữu Tài căn bản liền Lý Kiệt cùng Trương Khâm là ai đều không có làm rõ, vèn vèn là bởi nhìn bọn hắn khó chịu mới làm như vậy.

Theo Trần Hữu Tài khiêu khích báo giá phương thức, Minh Nguyệt Lâu bên trong bầu không khí có chút khản trương động lại, bởi góc vị kia Hắc y nhân như có như không khí tức uy hiếp, trước mặt khắc còn có chút thiên hướng Trần Hữu Tài công tử ca, nhất thời sắc mặt đại biến như sương đánh cà, bọn họ đại thể đều là đại phú đại quý gia, lại có thể nào không có một ít kiến thức? Vì vậy đối với loại này tạo thành tâm linh sợ hãi cùng run rẩy khí tức đương nhiên là không xa lạ gì, đây là Võ Giả đặc biệt tượng trưng!

Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm buổi đầu giá lên, có Võ Giả không phải cái gì chuyện kỳ quái, nhưng là Võ Giả có can đảm tứ không e dè bộc phát ra hơi thở của mình, chẳng lẽ không lo lắng nhiễu loạn Kinh Thành trật tự? Vậy hãy để cho nhân ngạc nhiên không ngớt .

Tại Đại Càn Quốc , nếu là có người tại Kinh Thành lung tung làm càn, cho dù là một cái lợi hại Võ Giả cũng không chiếm được được, một khi không có dựa theo Đại Càn Quốc quy củ pháp tắc đến, tuyệt đối sẽ đưa tới tuần tra hộ vệ đội đuổi bắt, nếu như nghiêm trọng tình huống, thậm chí sẽ gặp chịu truy nã! Nam tử áo đen này đến cùng là lai lịch gì, lại liên Đại Càn Quốc hộ vệ đội đều không sợ sệt?

"Năm triệu lượng!"

Mang theo đầu lap nam tử áo đen cúi đầu đến, khiến người ta thấy không rõ khuôn mặt vẻ mặt, bắt quá cái kia mạnh mẽ vài chữ, nhưng tiết lộ hần tình thế bất buộc, đây đã là hần dẫn đến hết thấy tài sản, vốn là hần chưa bao giờ nghĩ tới Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm dĩ nhiên có thể tăng lên tới một triệu lượng cửa ải lớn, ai biết hiện tại... .

Ghê tởm hơn chính là này Trần Hữu Tài, lại năm lần bảy lượt cùng mình đối nghịch, để hần xấu mặt, phải biết từ nhỏ đến lớn nhiều năm như vậy, đều là người khác sinh hoạt ở sắc mặt của hần hạ, nào dám có người không cho mặt mũi, Trần Hữu Tài rõ ràng là muốn để hần mất mặt, cứ việc lúc này hần không có bại lộ chính mình Đại Hoàng Tử thân phận đến ức hiếp Trần Hữu Tài, nhưng là tiểu tử này cái kia chẳng lẽ không úy kỵ hần Võ Giả thực lực sao? Trong lúc nhất thời Đại Hoàng Tử lại có một ít hiểu kỳ.

Trên thực tế đối với Trần Hữu Tài, tuy rằng đã điều tra rõ rõ ràng ràng, thật sự cũng chỉ là một cái không có bối cảnh nô tài, nhưng là không biết tại sao Đại Hoàng Tử vẫn là có chủng loại nhìn không thấu Trần Hữu Tài cảm giác.

Lần trước tại Cừu công chúa buổi đầu giá lên, Trần Hữu Tài đột nhiên nhảy một cái biến thành Tam Cấp Vô Già liền để hấn ngạc nhiên không ngớt, lần này dĩ nhiên đột nhiên cảm giác Trần Hữu Tài như một vũng sâu không thấy đáy biển rộng.

Đại Hoàng Tử là thông minh tuyệt đỉnh người, bằng không cũng không thể nào hành quân chiến tranh mọi việc đều thuận lợi, tất cả những thứ này tuyệt đối là hữu dụng hữu mưu tượng trưng!

Trần Hữu Tài đột nhiên trở nên như vậy quý dị, tất nhiên là có nguyên nhân, cái này cũng là hấn tại sao chậm chạp không chịu bại lộ thân phận của chính mình nguyên nhân, mặc kệ Trần Hữu Tài có phát hiện hay không hấn là ai vậy, hấn cũng không có thể dễ dàng đánh răn động cò, huống hồ này Minh Nguyệt Lâu bên trong ngư long hỗn tạp, nếu là lúc này hấn quang minh chính đại xuất hiện, tất nhiên sẽ khiến cho không nhỏ oanh động!

Tâm tư kín đáo Cổ Thiết đem một thiết đồ cân nhắc đến, hấn nhưng bất đồng vu những này công tử bột việc xấu công tử ca, Hoàng tộc huyết dịch sẽ không chảy xuôi tại phế vật chỉ trên thân thể người!

Một hơi báo ra chính mình toàn bộ của cái sau, Đại Hoàng Tử rất hài lòng chu vi cái kia phảng phất liền không khí đều động lại yên lặng như tờ, không nghi ngờ chút nào năm triệu lượng kinh hải Minh Nguyệt Lâu trong ngoài mọi người, bất kể là công tử ca vẫn là phổ thông bách tính, bọn họ đại khí cũng không dám thở một thoáng, có mấy người không khỏi hoài nghi, nam tử áo đen này thật có nhiều như vậy tiền? Sẽ không phải là vì làm náo động quên mất muốn thủ quy củ chứ?

Tú bà đầy mặt kinh hi như điên, nàng muốn đến quốc Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm buổi đầu giá tại nàng chủ sự hạ chắc chắn rất hồng hỏa, thế nhưng làm sao cũng không nghĩ tới theo này hùng hực khí thế địa tăng vọt khí thế, dĩ nhiên tăng lên trên đến cuối cùng nghịch thiên cao trào giai đoạn, điên cuồng xuất hiện năm triệu lượng Bạch Ngân bạc này giá trên trời.

Minh Nguyệt Lâu tuy rằng mở tại Kinh Thành loại này phồn hoa nơi, cứ việc một ngày thu đầu vàng, đã sớm trở thành Kinh Thành số một số hai có thể so với cung điện huy hoàng ăn chơi chè chén nơi, nhưng ngay cả như vậy, năm triệu lượng như cũ là một cái con số trên trời!

Lúc này Tú bà tựa hồ thấy được cái kia chồng chất thành Tiểu Sơn bình thường ngân phiếu tại triều nàng phát tay, cho dù là trải qua không ít sóng to gió lớn địa nàng, hô hấp cũng có chút gấp gáp kích động,

Trần Hữu Tài khoe miệng bất động thanh sắc xẹt qua một chút ý cười, nếu là người khác nghe được Đại Hoàng Tử báo ra năm triệu lượng, hơn nữa trong lời nói tiết lộ chắc chắn, rất dễ dàng khiến người ta cảm thấy giàu nứt đổ đổ vách, thậm chí cho rằng, năm triệu lượng xa xa không phải cực hạn của hấn, nhưng là Trần Hữu Tài nắm giữ (Công Tử Bột Dưỡng Thành Hệ Thống), cái kia chính xác cực kỳ quét qua năng lực, làm sao sẽ phạm sai lầm đây?

Năm triệu lượng tự nhiên là Cổ Thiết cực hạn, Trần Hữu Tài thoáng suy tư, xem ra giống như có chút lùi bước ý tứ, điều này làm cho không ít người trong lòng căng thẳng, chẳng lẽ này năm triệu lượng liền để lại Trần Hữu Tài? Nhưng là hấn bản thân nắm giữ "Ngũ gây ưu đãi" đãi ngộ, năm triệu lượng đối với hấn mà nói, đó chính là hai triệu năm trăm ngàn lượng, tựa hồ cũng không phải là quá nhiều, nhưng là một phần nhỏ nhất thời bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Hữu Tài Có Tài - Bắt Mỹ Nhân

Trần Hữu Tài không phải là cái gì con nhà giàu, mặc dù là một lần thành danh đại văn nhân, nhưng nói cho cùng chính là một giới nô tài, phòng chừng vừa này bán đầu giá cũng dốc hết toàn lực, vốn là dựa vào ngũ gây ưu đãi muốn làm cho đối phương từ bỏ! Thế nhưng không nghĩ tới gặp được ngành tra. Trên thực tế rất nhiều người đều nhìn ra, song phương đến cuối cùng đều là tại tranh một hơi, chỉ có phần nhỏ nguyên ý là vì Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm, dù sao ai cũng không muốn mặt mũi của chính mình hoàn toàn không có.

Đã là hai người cuối cùng ra giá giai đoạn, nếu người nào bỏ qua tuyệt đối là một loại tiếc nuối cùng đau khổ, trước đó hết thảy danh tiếng ra tận cũng sắp sửa kiếm củi ba năm thiêu một giờ. Đổi lại là bọn họ cũng tương tự sẽ không, chẳng trách Trần Hữu Tài trên mặt sẽ hiện lên do dự về thống khổ, xem ra hấn cũng tại so sánh lợi và hại.

Cổ Thiết phảng phất là thấy được chính mình khi : ngay ở Minh Nguyệt Lâu ở đây mọi người, ôm Khuynh quốc khuynh thành Liễu Phiêu Phiêu, ngênh hợp ước ao đồ kị ánh mắt, trở thành buổi đầu giá cuối cùng người thắng. Đây là cơ nào hưởng thụ thù vinh, cứ việc làm thân kinh bách chiến Đại Hoàng Tử, mỗi lần vinh quy quê cũ sau chịu đến đến hàng mấy chục ngàn ánh mắt sùng bái, đều có chút tập mãi thành thói quen.

Bây giờ loại này vùng tiền như rác cảm giác, thu được mỹ nữ thân lai, mọi người sùng bái ánh mắt, đủ để để hấn lòng hư vinh đạt được tuyệt đối thỏa mãn, hấn rất sáng như đuốc nhìn chăm chăm Trần Hữu Tài.

Đổi lại là trước đây, Trần Hữu Tài tại này đạo ánh mắt sắc bén hạ. Không nói trực tiếp dọa đến hôn mê bất tỉnh, nhưng run lẩy bẩy là tất nhiên, nhưng là

Trần Hữu Tài coi như không có gì.

Điều này làm cho Đại Hoàng Tử kinh hãi không ngớt, gia hoà này đến cùng là quái vật gì, dựa theo lẽ thường mà nói, tại Tứ cấp đỉnh cao Vô Giả uy hiếp hạ, có thể mặt không biến sắc, có thể là thực lực tại người trước bên trên, còn có một loại có thể là bản thân thể chất đặc thù, có thể không nhìn Vô Giả uy hiếp. Thế nhưng loại người này ở xung quanh là đặc biệt hiếm có : yêu thích hiếm thấy, rất có thể liên toàn bộ Đại Càn Quốc đều mỗi một cái!

Lần trước tại Cửu công chúa buổi đấu giá lên, Trần Hữu Tài bất quá là Tam Cấp Vô Giả, chẳng lẽ hiện tại đạt đến Tứ cấp, thậm chí Ngũ cấp Vô Giả hay sao? Nếu như đúng là như vậy, đây là kinh thế đến mức nào hải tặc tốc độ tu luyện? Hắc Cổ Thiết nhưng là Đế Quốc học viện lúc trước tốt nghiệp một lần trung đệ nhị cường giả, thiên phú phóng tầm mắt toàn bộ Đại Càn Quốc đều là long phượng và sừng lân, lẽ nào ngày xưa một cái không có tiếng tăm gì quy nô, vô học thiên phú so với hắc Đại Hoàng Tử vẫn ưu tú, chuyện này quả thật là lời nói vô căn cứ!

Hắn thà rằng tin tưởng Trần Hữu Tài tại tuổi nhỏ thời điểm liền bắt đầu tu luyện, cũng không muốn thừa nhận Trần Hữu Tài so với thiên phú của hắn lực còn mạnh hơn.

Đương nhiên giờ này khắc này, quét dọn đồ kị, trong lòng đặc ý như trước như thường, năm triệu lạng! Hắn cũng không tin Trần Hữu Tài còn có thể ra giá tiền cao hơn!

Mọi người đầy mặt vẻ thất vọng, bọn họ cảm thấy Trần Hữu Tài hơn phân nửa là bỏ qua ra giá.

"Khánh khách, có còn hay không càng hào phóng hơn xa hoa công tử ca, tin tưởng Phiêu Phiêu cô nương sẽ thích người như vậy!" Cứ việc Tú bà là với mọi người nói lời nói này, nhưng hướng về ở đây công tử ca đều quét mắt một lần, nằng ánh mắt xẹt qua công tử ca đều có chút né tránh ý vị.

Đều đã đến cái này giá trên trời giai đoạn, các vị công tử này đã không có bất kỳ sức lực cùng tư cách ra giá, Tú bà trong mắt xẹt qua một vết trong ý liệu tinh quang, đối với hiện tượng như vậy, nàng là sớm có dự liệu, cũng không cái gì thần sắc sóng chấn động, sau đó đem ánh mắt hình ảnh ngắt quãng tại Trần Hữu Tài trên người.

Người còn lại cũng là không hẹn mà cùng nhìn về phía Trần Hữu Tài, chờ đợi hắn lựa chọn làm sao.

"Ồ, các người đều xem ta làm gì? Trên mặt ta có hoa sao?" Trần Hữu Tài nghi hoặc không ngớt đạo, phảng phất đối với hắn hiện tại tiêu điểm tình cảnh chút nào không để ở trong lòng.

Những công tử kia ca từng cái từng cái mắt to trừng mắt nhỏ, này Trần Hữu Tài bị cái kia năm triệu lạng Bạch Ngân sớ đến nước chảy vào đầu hay sao? Làm sao liền bán đấu giá sự tình đều quên, khó bắt nhất trực đang ngăn người?

"Trần đại tài tử, hắc choáng váng sao?"

"Đoán chừng là đi, trong lòng chịu đựng năng lực không tốt."

"Lời này nói có đạo lý, năm triệu lạng Bạch Ngân áp bách, không phải người bình thường có thể chịu đựng, hay là Trần đại tài tử một lòng đặt ở Thi Từ Ca Phú lên, đối với bán đấu giá cũng không để ý."

Trần Hữu Tài nghe đến mấy cái này lời đàm tiếu, khẽ mỉm cười hỏi: "Ta tên gì, đại gia biết chưa?" Nghe được này Trần đại tài tử có chút ngốc / bức vấn đề, không ít người đều là sắc mặt quái dị lúng túng, đối với Trần Hữu Tài ý nghĩ là trượng Nhị hòa thượng không tìm được manh mối.

"Trần Hữu Tài a."

Bất quá vẫn là có người theo bản năng đương nhiên đáp trả, Trần Hữu Tài nhưng là bọn họ thần tượng, đối với thần tượng vấn đề, cho dù là ngu ngốc hơn nữa vấn đề, cũng sẽ có miễn qua lại đáp.

Trần Hữu Tài đối điểm ấy trong lòng biết rõ ràng, như là trước đây đại minh tinh, tùy tiện phát một cái ** đều có lên tới hàng ngàn, hàng vạn đăng lại, đều là chút không có cái gì dinh dưỡng đồ vật, mà Trương Phán giàu có triết lý ngôn luận nhưng không bị đại chúng phát hiện tán thành, đây chính là danh nhân hiệu ứng.

"Đúng, người nói rất đúng, ta Trần Hữu Tài hoàn hữ một cái khác tên, các người biết chưa?" Trần Hữu Tài cười thần bí đạo, cái loại này khiếp người tiếng lòng địa cân nhắc, ngược lại là nhắc lên không ít người lòng hiếu kỳ.

"Biệt danh? Trần đại tài tử hoàn hữ những khác tên?"

"Ta tại sao không có nghe nói qua a."

"Thiết, người có thể biết liên kỳ quái!"

"Xin hỏi công tử biệt danh là cái gì?" Thay thế mọi người đặt câu hỏi nhưng là Liễu Phiêu Phiêu, nằng mặt mày ân tình, ôn nhu tâm ý tùy ý ra, để Trần Hữu Tài tâm thần dập dờn, quả nhiên từ xưa anh hùng nan quá nữ nhân quan a, mụ nó, liền ta đều không ngoại lệ, huống hồ là những con nhà giàu này đây?

"Ha ha, ta không ngừng gọi Trần Hữu Tài, ta còn gọi Trần có tài! Ta không chỉ Hữu Tài hoàn hữ tài, không phải là chỉ là năm triệu sao? Vừa định sự tình đi tới, ngưng ngưng ha, năm trăm Bát 180 ngàn lạng!" Trần Hữu Tài không tiếp tục thứ báo ra đến cái loại này 10000 lạng tăng thêm con số, bởi vì vừa này hắn lo lắng dò xét một trận, Trương Tôn Vô Danh lại cũng dẫn theo 800 ngàn lạng Bạch Ngân!

Mụ nó, Hắc Hắc, ta đã đem hai người các người nội tình mò thấy, nhìn các người làm sao xoay người, gộp lại cũng siêu bất quá hắc cái này ra giá! Hắc vẫn lo lắng cái gì đây? Trần Hữu Tài gần như là nắm chắc phần thắng địa hai tay ôm ngực, nhìn cái kia Đại Hoàng Tử khí tức bất ổn sóng chấn động, tựa hồ mơ hồ có chút phát tác xu thế, nhưng là hắc nhưng là làm như không thấy!

"A, Trần có tài? ?"

"Ha ha, Hữu Tài có tài, cũng thật là nói đúng a!"

"Không hồ là thần tượng của ta!"

Theo ồ lên một mảnh bỗng nhiên tĩnh lặng sau, mọi người mới rõ ràng Trần Hữu Tài cái kia hí xưng biệt danh, nguyên lai là một lời hai ý nghĩa hài âm, không chỉ có là tài hoa hơn người, hơn nữa giàu nứt đổ đổ vách, hắc báo ra một cái may mắn con số.

"Người! !" Cổ Thiết trong lòng uất ức không ngớt, hắc vốn cho là Trần Hữu Tài sẽ ở năm triệu lạng Bạch Ngân lay động, hiểu được biết khó mà lui, nào có biết Trần Hữu Tài dĩ nhiên lại một lần nữa trêu đùa hắc, hơn nữa xảo diệu lợi dụng chính mình tên cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu.

"Vô Danh, người mang tiền đến không?" Cổ Thiết kim nén cơn tức giận kia, không có bộc phát ra, mà là trầm thấp hướng về Trương Tôn Vô Danh nói.

"Ách, mang tiền, có thể..." Hắc còn chưa nói hết, liền bị Cổ Thiết cắt đứt.

"Đều cho ta, trở lại gấp bội trả lại cho người."

Cổ Thiết cái kia sương lạnh khuôn mặt rốt cục lộ ra một tia hòa hoãn, Trương Tôn Vô Danh mang tiền liền dễ làm hơn nhiều, ngược lại vừa nãy Tú bà nói có thể tổ hợp ra giá, chỉ bất quá Trương Tôn Vô Danh ngay cả là trợ giúp hắc, cũng không tới phiên người sau hưởng thụ Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm. Trương Tôn Vô Danh người này trời sinh thị vũ, ngoại trừ nghiên cứu võ học liền không có cái gì cái khác ham.

"Có thể, nhưng là ta chỉ có 800 ngàn lạng Bạch Ngân." Trương Tôn Vô Danh có chút lúng túng nói, hắc vốn tưởng rằng Đại Hoàng Tử hôm nay tình thế bắt buộc mang đủ tiền tài, cũng không ngờ tới Tú bà sẽ không hiểu ra sao nâng lên giá quy định, hơn nữa còn có người điên cuồng ra giá, thế cho nên Đại Hoàng Tử tiền đều không đủ đập xuống Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm.

"Cái gì? Chỉ có 800 ngàn lạng? !"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Chơi Khăm Hệ Thống

Đại Hoàng Tử muốn nổi khùng địa hai mắt tròn tròn, đây là cỡ nào uất ức bất đắc dĩ? Bọn họ gộp lại cũng là năm triệu tám trăm ngàn, cùng Trần Hữu Tài ra giá liền kém mất một tí tẹo như thế, xem tình huống những công tử kia ca mỗi người đều ản núp hắc xa xa mà, rất là e ngại trên người hắc Vô Già khí tức, cái kia còn có ai có thể trợ giúp hắc? Coi như là có người giúp hắc hắc cũng không thể nào xệ mặt xuống!

"Yêu, Trần công tử quả nhiên có tài, có còn hay không càng cao hơn ra giá?"

Tú bà nhìn mang theo đầu lạp Đại Hoàng Tử, có chút không cam lòng đạo, kỳ thực Trần Hữu Tài cho dù xuất ra tiếp cận sáu triệu lạng giá trên trời, nàng chỉ có thể bất được không tới ba triệu lạng Bạch Ngân, còn không bằng Cổ Thiết vùng tiền như rác năm triệu lạng. Nhưng là nàng thoải mái nói ra, chính cái gọi là chuyển làm ăn chỉ đạo lời nói đáng giá nghìn vàng, không thể bởi vì này ba triệu lạng mà hủy hoại Minh Nguyệt Lâu danh dự, bằng không dẫn đến hậu quả khó mà lường được.

Minh Nguyệt Lâu bên trong trầm tĩnh một hồi lâu, không có ai bàn luận xôn xao, đều là đang đợi góc kia Hắc y nhân nói sau!

"Có hay không càng cao hơn ra giá?" Tú bà có chút uể oải đạo, gặp buổi đầu giá tiến hành đến kết thúc, muốn quạt gió thổi lửa nhưng hữu tâm vô lực.

"Trần công tử ra giá cao nhất một lần." Tú bà lên giọng, đưa tới không ít người tiếng nghị luận, bọn họ vẫn thật không tin này thần bí Hắc y nhân sẽ buông tha: rơi. Nhưng là kiêu ngạo Hắc y nhân tựa hồ cúi đầu đến, không nghĩ muốn ra giá xu thế.

"Trần công tử ra giá cao nhất hai lần! !"

Phảng phất Minh Nguyệt Lâu bên trong rất nhiều người có thể nghe được tiếng tim đập, lẽ nào trận này buổi đầu giá liền muốn bại bậm lẳng xuống sao?

Liễu Phiêu Phiêu đôi mắt đẹp dập dờn ra một vệt kinh hi như điên, nàng Tâm Nghi nhân Trần Hữu Tài, rốt cục tại tầng tầng ra giá sau, không có bất kỳ người cạnh tranh rồi!

"Trần công tử ra giá ba lần, thành giao rồi! Phiêu Phiêu cô nương đầu đêm là Trần công tử, phía dưới thỉnh Trần công tử dựa theo quy định xuất ra năm trăm Bát 180 ngàn lượng, bởi trước đó có ước định cho người ngủ gây ưu đãi, vậy chính là hai trăm 98!"

"Rầm!" Một hồi kích động lòng người buổi đầu giá rốt cục tại muôn người chú ý trung hạ màn.

Trần Hữu Tài xuất ra một tờ ngân phiếu, xa hoa nói: "Đây là ba triệu lượng, không cần tìm cho ta."

Chốc lát sau, Trần Hữu Tài theo Liễu Phiêu Phiêu địa tiểu nát tan bộ, đi tới khuê phòng của nàng, cái kia ti mi bố trí địa bài biện, không khỏi là biểu lộ ra giai nhân tâm tư cẩn thận.

"Phiêu Phiêu." Trần Hữu Tài tay chân vụng về địa đóng cửa lại sau, trực tiếp tại Liễu Phiêu Phiêu bên tai thổi nhiệt khí thân mật đạo, phảng phất là thân nhân trong lúc đó bàn luận xôn xao.

"Ủm hừ." Liễu Phiêu Phiêu nhất thời cảm giác phảng phất là cả người không còn khí lực. Mắt thấy liền muốn ngã trên mặt đất, nhưng là trước mắt loáng một cái, một cái rộng lớn vĩ đại thân ảnh xuất hiện.

Trần Hữu Tài dựa thế ôm lấy nàng, nhu nhược kia không có xương địa thoải mái, để hắn không kìm lòng được nắm thật chặt hai tay, trong lòng giai nhân càng là ngượng ngùng không thể tả, đem đầu chôn ở Trần Hữu Tài trên lồng ngực, không nghĩ tới Trần Hữu Tài không chỉ là tài văn chương hơn người, hơn nữa làm người bá đạo, Nam nhân vị mười phần, trên người cái cổ này như có như không dương cương khí tức để Liễu Phiêu Phiêu Mạc Danh tim đập thành thịch cùng si mê.

"Người là nữ nhân của ta!" Trần Hữu Tài giữu giữu nói, trong mắt biểu lộ một vệt vẻ đắc ý, trên tay động tác nhưng có chút đông cứng, hắn tuy rằng không phải đồng nam nhỏ, cũng không quá ngây thơ, nhưng là "Kinh nghiệm thực chiến" xác thực không có bao nhiêu.

"Nhưng là ta không thể muốn người!"

Trần Hữu Tài chuyển đề tài, đột ngột một câu nói để trong lòng giai nhân sợ hết hồn, Liễu Phiêu Phiêu trong mắt nước mắt thủy trong nháy mắt nhất thời tràn mi mà ra, thân thể mềm mại đều đi theo run rẩy không ngừng, Trần Hữu Tài lại cự tuyệt nàng? Vậy tại sao trước đó còn muốn thiên tân vạn khổ tham gia buổi đầu giá, lẽ nào các loại: chờ không phải là này xuân tiêu một khắc đáng ngàn vàng thời điểm sao?

Nàng không biết Trần Hữu Tài là thế nào nghĩ tới, nhưng là cái kia rõ ràng cực kỳ âm thanh nhưng ghé vào lỗ tai nàng vang vọng, như sấm sét giữa trời quang đã kích để Liễu Phiêu Phiêu cả người đều chấn động ngớ ra.

Đôi mắt đẹp trống trơn địa nhìn chăm chăm Trần Hữu Tài, phảng phất cái này Nam nhân làm cái gì táng tận thiên lương sự tình, lẽ nào nàng là trêu đùa tình cảm của mình sao? Kèm theo Trần Hữu Tài quay đầu chuẩn bị rời đi, nàng hầu như muốn tuyệt vọng, nàng là một cái có tôn nghiêm nữ nhân, sẽ không dùng oan ức tư thái đối lấy người khác đồng tình. Mặc dù là đánh đay lòng yêu thích Trần Hữu Tài, nhưng là nếu Trần Hữu Tài đối với nàng không có bất kỳ ý tứ, nàng có thể có biện pháp gì đây? !

Tại Trần Hữu Tài sắp muốn đánh mở Liễu Phiêu Phiêu khuê phòng môn thời khắc, đột nhiên,

"Hệ thống đưa ra - đập xuống Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm bước thứ nhất hoàn thành - phía dưới tiến hành bước thứ hai, đẩy lên Liễu Phiêu Phiêu, nhiệm vụ sau khi thất bại tiêu kê kê rút ngắn hai centimet - nhiệm vụ thành công mới có thể thu được khen thưởng (Lăng Ba Vi Bộ)!" Lâu không gặp hệ thống đưa ra tại Trần Hữu Tài trong đầu vang lên.

Mụ nó đại gia, Trần Hữu Tài không nhịn được chửi ầm lên lên, ta là một thuần khiết người, tại sao có thể tùy tiện đẩy lên người khác, cứ việc tại hắn trước đây sinh hoạt hoàn cảnh, những này vòng hữu hẹn ước chuyện tình một đêm thời điểm, thật sự là mọc lên như nấm Stone nhìn quen sự tình. Nhưng hắn nhưng là một cái tương đối bảo thủ người, lúc này mới lần thứ nhất gặp Liễu Phiêu Phiêu, liền phát sinh cá nước thân mật, tựa hồ có hơi vượt quá hắn chịu đựng năng lực.

Nguyên bản Trần Hữu Tài là muốn đập xuống tới Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm sau, đạt được (Công Tử Bội Dưỡng Thành Hệ Thống) khen thưởng sau liền rời đi, không phải thật sự như cái khác công tử bột công tử ca, muốn hưởng thụ một phen phá xử nữ vui vẻ. Có thể con chó kia thí hệ thống dĩ nhiên buộc hắn mở bao, điều này làm cho Trần Hữu Tài thế khó xử.

Hắn đối với Liễu Phiêu Phiêu không cái gì cảm tình, chỉ là một loại đối loại này Khuynh quốc khuynh thành cấp bậc mỹ nữ hảo cảm, cũng không phải là cái gì yêu thích cùng với hư vô mờ mịt yêu, cùng Mộ Dung Tuyết cảm tình mới là từ từ bồi dưỡng được đến, cho nên Trần Hữu Tài sẽ làm ra như vậy cùng hắn háo sắc tính cách không hợp cử động.

Nếu là trước đây hắn tại Địa Cầu lúc, gặp phải tình huống như thế, tuyệt đối là không nói hai lời cỡi quần liền lên, nhưng là xuyên qua qua đi, tựa hồ theo thời gian trôi đi, hắn thay đổi tâm tình. Không còn trước đó thế tục ánh mắt, cùng cái loại này tham lam dục vọng cái gì, tất cả tất cả phảng phất chỉ có một cái chung cực mục tiêu, đó chính là đứng ở đại lục đỉnh cao!

Cho dù trước đây bỏ ra nhiều như vậy tiền, Trần Hữu Tài đều chỉ là vì hoàn thành hệ thống nhiệm vụ, dù sao hệ thống nhiệm vụ nói chính là đập xuống

Liều Phiêu Phiêu **, thế nhưng chưa hề nói nhất định phải lên a! Chỉ là không nghĩ tới này hệ thống cũng có chơi khăm thời điểm, bà nội, lẽ nào này hệ thống ngữ văn không kiểu gì? Chẳng lẽ không biết đập xuống cùng lên là hai việc khác nhau sao?

Trần Hữu Tài trong lúc nhất thời có chút nhức trứng!

Giờ này khắc này Liều Phiêu Phiêu cái kia cực kỳ bị thương khuôn mặt, nước mắt như mưa về mặt, đủ để khiến cho bất luận cái nào Nam nhân bảo hộ cùng cùng lòng thông cảm.

Nhìn thấy Trần có mới dừng lại, chỉ bất quá động tác có chút không được tự nhiên, tựa hồ đột nhiên nghĩ đến cái gì thật tình dẫn đến hấn động tác dừng lại! Thế nhưng Liều Phiêu Phiêu cũng lập tức đình chỉ gào khóc, trong mắt lộ ra hi vọng hào quang, cho dù là một tia xa vời cơ hội, nàng cũng không muốn buông tha!

Trần Hữu Tài chỉ cần không ra cái này môn, nàng liền còn có vi yêu tranh thủ cơ hội! Liều Phiêu Phiêu trong lòng trước nay chưa từng có mong đợi, nàng cỡ nào hi vọng Trần Hữu Tài có thể đem nàng từ trên mặt đất nâng dậy đến, lẽ nào như vậy tình thơ ý hoạ nam tử không hiểu được thương hương tiếc ngọc sao?

Trên thực tế cũng không phải là Liều Phiêu Phiêu cỡ nào phong tao hoặc là như bị Nam nhân thảo, chỉ là nàng biết mình thân là kỹ nữ, cuối cùng cũng phải bị Nam nhân tùy ý đùa bỡn, ngày hôm nay chỉ là một cái bắt đầu, sau đó không biết sẽ có bao nhiêu khuất nhục sự!

Nhưng mà bất kể là mặc cho Hà nữ nhân, đối với mình đầu đêm đều là có cực kỳ chờ mong cùng ảo tưởng, nếu mặc kệ thế nào đầu đêm đều nếu không có, như vậy tại sao không giao cho một cái người mình thích đây?

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 98: Xuân Tiêu Một Khắc Đáng Giá Ngàn Vàng

Liều Phiêu Phiêu nhìn thấy Trần Hữu Tài không còn trước đó lãnh khốc Vô Tình kiên quyết, dường như bắt được hi vọng, đầy mặt u oán địa theo dõi hấn, hận không thể đem này "Phụ Tâm Hán" tươi sống đặc dụng ánh mắt trừng tử.

Trần Hữu Tài cọt nhà địa xoay người, ôn nhu: "Phiêu Phiêu, đừng tức giận a? ! Ta cố ý thăm dò ngươi thôi!"

"Hừ, không để ý tới ngươi." Liều Phiêu Phiêu cổ khuôn mặt nhỏ quay đầu đi.

"A, Phiêu Phiêu, không thích ta a?" Trần Hữu Tài có chút oan ức, nhất thời âm đạm phai mờ, cái kia thô bạo uy vũ nam tử, nhưng cũng có như thế cầu khẩn nhiều lần một mặt.

"Không, không có." Liều Phiêu Phiêu bị hấn biểu tình kia cảm hóa, cuối cùng là hòa hoãn một ít.

"Hắc Hắc, đó chính là yêu thích ta rồi!" Trần Hữu Tài đắc ý Dương Dương, phảng phất là thiên hạ to lớn nhất chuyện tốt bị hấn gặp được.

"Mới không phải." Liều Phiêu Phiêu cổ miệng nhỏ, ngữ khí ngược lại là hòa hoãn không ít, ít nhất nghe không ra đối Trần Hữu Tài bất mãn.

"Kỳ thực, ta thật sự là muốn xem xem, Phiêu Phiêu là nữ hài ta ái mộ đã lâu, bởi vì Phiêu Phiêu nghĩ như thế nào rất khó suy đoán a? Nữ hài tâm tư ngươi đừng đoán, ngươi đoán đến đoán đi đoán không rõ, ta sợ sệt chính mình yêu thích là nhất sương tình nguyện (đơn phương mong muốn), truy cầu Phiêu Phiêu người, so với ái mộ ta nữ tử còn nhiều một ít, bởi Phiêu Phiêu quá ưu tú, cho nên vừa này ta mới ra hạ sách này. Không nghĩ tới để Phiêu Phiêu thương tâm, thật có lỗi." Trần Hữu Tài thâm tình chân thành địa ngồi chồm hổm xuống, ôm lấy Liều Phiêu Phiêu, cùng mặc kệ nàng giãy dụa.

"Hừ! Mau buông ta ra." Liều Phiêu Phiêu đẩy dụa muốn thoát ra.

Trần Hữu Tài Ngủ cấp Vô Giả thực lực, Liều Phiêu Phiêu một nữ tử khí lực làm sao sẽ chạy trốn? Kề lấy lỗ tai của nàng bao hàm ma lực từ tính âm thanh, để Liều Phiêu Phiêu cả người đều mềm nhũn.

Liều Phiêu Phiêu bất ngờ vươn hai tay ra ngoài lấy ôm cổ của hấn. Rất căng, rất có sức mạnh. Nàng chậm rãi ngẩng đầu lên, hai mắt mang theo mê ly nói: "Phu quân, ngươi chán ghét thiếp thân à."

"Không có a, ta làm sao sẽ chán ghét tiểu Phiêu đây."

"Thật sự sao?" Liễu Phiêu Phiêu si ngốc hỏi, đôi Trần Hữu Tài mặc dù là bán tín bán nghi, nhưng có thể cái kia chân thành bằng phẳng mà nói chứng minh Trần Hữu Tài đối tâm ý của nàng.

Chưa từng có luyện ái trải qua Liễu Phiêu Phiêu, làm sao chịu đựng đạt được Trần Hữu Tài thuộc lòng lời ngon tiếng ngọt, nhất thời như giống như bùn nhão kẻ sát ở Trần Hữu Tài trước ngực.

"Thật sự, so với chân kim bạch ngân vẫn thực hơn." Trần Hữu Tài gạt đầu một cái, không đợi Liễu Phiêu Phiêu phản ứng lại, liền ôm lấy tới nàng, Liễu Phiêu Phiêu đầy mặt đỏ chót đem đầu mai đến Trần Hữu Tài ngực, lại nghe đến Trần Hữu Tài kể tục thân thiết nói: "Đến, trên đất lạnh, lên giường đi ngủ a!"

"Đại phôi đản." Liễu Phiêu Phiêu khẽ gát một tiếng nện đánh Trần Hữu Tài, có thể tốt lắm tựa như đám lung vậy, đối Trần Hữu Tài không có bất kỳ lực đạo xoa bóp.

"Ha ha, liền chỉ đối với tiểu Phiêu làm mấy chuyện xấu!"

Trần Hữu Tài nói xong, gợn tay lên đến liền đặt ở Liễu Phiêu Phiêu êm dịu hai vú, tại cái loại này co dãn vừa phải, to nhỏ vừa đúng nhu nhuyễn ngao nhân Liễu Phiêu Phiêu hai vú liền ở hai tay của hắn biến hóa ra các loại các dạng hình dạng. Làm Trần Hữu Tài ngón tay hơi hơi nắm được cái kia đỉnh đỏ ửng, Liễu Phiêu Phiêu phát ra mềm nhũn duyên dáng gọi to. Nàng chỉ cảm thấy thân thể mềm nhũn không nữa điểm sức mạnh, có cổ hỏa điểm đang thiêu đốt thiêu nướng thân thể của nàng. Đối với Trần Hữu Tài cái kia thuần thực kích thích, điều động Liễu Phiêu Phiêu cái kia nguyên thủy nhất khát vọng.

Nàng ôm chặt ở Trần Hữu Tài cái cổ, mặc kệ hai tay đùa bỡn nàng to lớn kia hai vú. "Chuyện này..... Cái cảm giác này, thật kỳ quái a."

Ta tuy rằng không phải là cái gì chính nhân quân tử, những thứ này đều là hệ thống quyết định, là thiên ý, hắn cũng không có cách nào lựa chọn!

Trần Hữu Tài vô liêm sỉ địa ngăn chặn Liễu Phiêu Phiêu sắp mở miệng địa cái miệng anh đào nhỏ nhắn, dẫn hấp trong đó ngọt ngào như đường chất lỏng giống như quỳnh tương ngọc lộ, trong lúc nhất thời xuân tâm dập dờn, cái loại này nguyên bản bảo thủ tư tưởng không còn sót lại chút gì.

Liễu Phiêu Phiêu trong đôi mắt tỏa ra thâm ướt ý nghĩ ngọt ngào, ửng đỏ đôi môi không kìm lòng được đưa về phía Trần Hữu Tài miệng rộng. Thiếu nữ mùi thơm ngát, phả vào mặt, nhưng hơn nữa là chỉ nữ hài mới có.

Trúc trắc mà chủ động gặm Trần Hữu Tài miệng, Liễu Phiêu Phiêu hoàn toàn không có kinh nghiệm. Trần Hữu Tài rất kỳ quái nàng đột nhiên biến hóa, vốn là bảo thủ nàng làm sao sẽ to gan như vậy rồi hả?

Mặc kệ a, Trần Hữu Tài mạnh mẽ phong bế miệng nhỏ của nàng, không giống lần trước như vậy lướt qua hết hạn. Mút thỏa thích của nàng nước bọt, khuấy đều cái lưỡi thơm tho của nàng, mang cho nàng trước nay chưa từng có ẩm ướt hôn trải nghiệm.

Đầy đặn môi bộ phận ép chặt, Trần Hữu Tài cảm giác tim đập chậm nửa nhịp. Cái kia mềm mại mà mang theo thâm ướt cảm giác, thực sự là làm cho người ta phải sâu sâu đắm vào bên trong kích động. Mao nhung nhung rậm lẫn nhau làm phiền, hắn muốn ngừng mà không được.

Hắn ôm chặt lấy nàng, miệng chủ động khếch ở của nàng môi thơm. Liễu Phiêu Phiêu trúc trắc đáp lại Trần Hữu Tài hôn mãnh liệt, chỉ cảm thấy hắn lưỡi to tiến vào trong miệng của mình. Hai người gắn bó tương giao, tương cứu trong lúc hoạn nạn.

Chợt có thờ dốc lúc, Liễu Phiêu Phiêu trong miệng sẽ than nhẹ nói: "Hữu Tài, Hữu Tài....."

Hai người rất nhanh liền ở trên giường lăn lộn lên, cứ việc Trần Hữu Tài tính, yêu phương diện tri thức lý luận phong phú, nhưng là thực tiễn nhưng là có chút mới lạ, bất quá trái ngược với khả năng đến không biết gì cả Liễu Phiêu Phiêu, hắn chính là tính, yêu đại sư. Liễu Phiêu Phiêu tuy rằng thân ở ăn chơi chè chén Minh Nguyệt Lâu, nhưng là bản thân đối với nam nữ hoan ái căn bản cũng không có chạm đến.

Giờ này khắc này, Liễu Phiêu Phiêu khuê phòng bên trong, có thể nói là cả vườn xuân sắc giam không được, Trần Hữu Tài tiểu đệ đệ không biết lúc nào cũng lộ ra . . . . .

"Ừm, ta muốn ăn bánh bao, bánh bao, lại lớn lại nhuyễn bánh bao a." Trần Hữu Tài điên cuồng xé đi cái kia mỏng manh quần áo nhất thời, một cổ xuất từ mùi thơm bay vào trong mũi, không khỏi trong lòng nóng bỏng lên, vào mắt đó là hai cái trắng trẻo non nót địa đại "Bánh bao"! Vừa mới chuẩn bị liếm một thoáng thời điểm, hai người kia "Bánh bao" liền bắt đầu di động, để hắn một trận phiền muộn lúng túng, đôi mắt hắn nhưng là Liễu Phiêu Phiêu thiên kiều bá mị ánh mắt, sâu tận xương tủy sức mê hoặc, cho dù là Trần Hữu Tài cái này thức "Vô số đảo quốc tăng lớn" người, cũng không nhịn được dẫn dục hòa tăng vọt.

"Ồ Oa, không muốn." Liễu Phiêu Phiêu dục cự vẫn hừ nói.

Mụ nó, "Không muốn" há lại là có thể nói lung tung? Ta thích nhất ngoại trừ tiếng Nhật bên trong, chính là này không cần, vền vền là hai chữ liền kích thích đến Trần Hữu Tài thần kinh, cũng mặc kệ Liễu Phiêu Phiêu phối hợp không phối hợp.

Mang theo ba phần mê ly, ba phần khát vọng. Gắn bó triển miên về sau, hai người càng là động tình như nước thủy triều. Trần Hữu Tài rời đi cái kia môi anh đào, đem Liễu Phiêu Phiêu đặt ở dưới thân.

Hai tay thuận thể di động, ở thân thể của nàng qua lại tìm tòi. Đợi đến tới Liễu Phiêu Phiêu eo nhỏ, hắn có chút thô bạo xoa đẩy đà trắng nõn thí thí, hai ba ngón tay theo khe chui được cái kia bí ẩn rùng rậm bí cảnh. Cái kia đầy đặn môi bộ phận, chịu đến Trần Hữu Tài ngón tay mà tạo ra cái hoàn mỹ đường vòng cung. Hắn có thể cảm giác nơi đó tốt mập, tốt dày, thật mềm.

Chịu đến Trần Hữu Tài kích thích, Phiêu Phiêu càng là khuôn mặt đỏ hồng muốn chết. Nàng kích liệt thở hổn hển, dường như muốn hít thở không thông như thế, "Vây... Nơi đó không thể, được... Thật khó chịu."

Bỗng gầm thét tiểu đệ hung hăng đột kích đến trong cơ thể nàng, như tê liệt xót ruột đau đớn bao phủ Liễu Phiêu Phiêu toàn thân. Liễu Phiêu Phiêu bưng tỉnh thức tỉnh, cắn răng ôm thật chặt ở hân cường tráng thân thể.

Nhỏ hẹp chật chội hừng hực cảm giác, chăm chú chen chúc Trần Hữu Tài, đồng thời ngo ngoáy. Nhàn nhạt đỏ tươi, từ hai người tiếp lời vị trí tràn ra tới, đó là của nữ hài tử thuần khiết tượng trưng.

Chờ tàn đi nỗi thống khổ của nàng, Trần Hữu Tài ôn nhu di chuyển, hóa gió xuân vì là mưa phùn làm dịu cái kia chọc thủng đi ra vừa bao la ruộng tốt. Liễu Phiêu Phiêu đau đớn chậm rãi hóa đi, để cho của nàng chỉ có một loại rất ngứa rất trống trải khát vọng.

Nàng chủ động lắc lắc thí thí, cắn nuốt vậy cũng lấy bỏ thêm vào của nàng quen thuộc vật thể.

Trần Hữu Tài nhìn thấy nàng đã chuẩn bị xong xuôi, chính là bắt đầu rồi mãnh liệt xung phong.

Mỗi lần xung kích, đều thật sâu đụng vào Liễu Phiêu Phiêu nơi sâu xa nhất. Nàng chớp mắt thất thần, siêu cường kích thích cảm giác chất đầy trong đầu của nàng! Cực lạc thể giới, cách nàng như vậy khoảng cách gần.

Nàng dần dần đã mất đi chính mình giữ ngưng ngưng, thất thanh mà kêu lên.

"Ừ....ân..."

Tuy rằng âm thanh rất nhỏ, nhưng trong giọng nói kiều mị quá câu nhân rồi.

Lật tới lần đi, tiến quân thần tốc, có nhịp điệu phạm vi, tích tích ba ba tiếng va chạm, tùy ý tăng vọt thân ngâm . . . .

Ấm áp trong khuê phòng, xuân ý chính nùng. . . .

Không biết quá thời gian bao lâu.

Hai người phiên vân phúc vũ qua đi, Triệu hăng nhìn trên giường một mảnh hỗn độn, chính mình cũng có chút ngưng ngưng , tại liếc một cái giai nhân hạ thể, sung đỏ không thể tả, có chút hổ thẹn, rón ra rón rén địa bò đến Liễu Phiêu Phiêu bắp đùi gốc rễ, sau đó tại nàng vẫn không phản ứng lại thời điểm, nhẹ nhàng mà hôn môi đi tới, lo lắng giai nhân sẽ đau đớn, Trần Hữu Tài làm hết sức không động vào đến cái kia sung đỏ bộ phận.

Liễu Phiêu Phiêu đôi mắt đẹp tròn tròn, nàng nơi nào dự liệu được Trần Hữu Tài sẽ có như vậy tu nhân cử động, dường như đem cái kia bí ẩn vị trí cho rằng là yêu thích như thế hôn môi, điều này làm cho Liễu Phiêu Phiêu lại là tu nhân lại là cảm động, cái này Nam nhân cũng không phải là cái loại này muốn đạt được thân thể nàng tài mộ danh mà đến, nàng tâm tư cẩn thận, tự nhiên là cảm nhận được Trần Hữu Tài này có chút yêu thương hành vi.

Tại thời đại này, nơi nào sẽ có nam tính như Trần Hữu Tài như vậy nằm ngoài nữ tử hạ thể hôn môi, đó là đối với vũ nhục của bọn họ, nam tôn nữ ti tựa hồ xưa nay đều không có thay đổi, Nam nhân tự hồ chỉ biết hưởng thụ nữ nhân dẫn đến sung sướng vui vẻ, nhưng không biết nữ nhân buồn bã thần thương, có thể Trần Hữu Tài không giống, không chê chính mình hạ thể có chút ngón ngang không thể tả, bộ dáng kia dường như có chút hưởng thụ.

Hơn nữa hạ thể cái kia từng trận ôn nhuận cảm cũng làm cho Liễu Phiêu Phiêu đau đớn giảm bớt rất nhiều, nhìn Trần Hữu Tài như thế quan tâm săn sóc nàng, liên tưởng đến thân thể của mình tình cảnh, cái kia óng ánh long lanh nước mát châu tại viền mắt đảo quanh, thân thể mềm mại cũng theo mức nở không ngừng.

"A."

Trần Hữu Tài sợ hết hồn, chuyện này làm sao khóc lên , chẳng lẽ là hành động mới vừa rồi của mình quá mức thô bạo , hổ thẹn trong lòng, kinh ngạc phát hiện theo thực lực tăng trưởng, ở phương diện kia kéo dài lực cũng cường hãn không ít, một người phụ nữ muốn thỏa mãn hân, quả thực là cần chịu đựng cuồng Phong Bạo Vũ "Tiến công" .

Mụ nó, ta tính, năng lực lợi hại cũng có sai, này nếu là ở Nhật bản, chẳng phải là một đời chói mắt nam ưu sao, xem ra chính mình vẫn là cần nhiều tìm chút tình nhân a, Trần Hữu Tài bất đắc dĩ cảm khái lên, vì mình một phụ nữ nhiều thế tìm một cái lý do thích hợp, nếu là tình cảm dục vọng không chiếm được thỏa mãn, trong nơi kia vẫn là một cái hoàn chỉnh người đâu?

"Làm sao đây? Tiểu Phiêu, ta làm đau ngươi đúng không?"

PS: Chương này ta đồ máu ghê quá

PS cv: Ta có sáng tác thêm đây, có ngon thì tìm đề.....!!!

Chương 99: Nước Mắt Như Mưa - Bi Thảm Thân Thế

Trần Hữu Tài đầy mặt lúng túng áy náy về, vừa nãy chinh chiến, trầm mê cùng hoan ái trung, xác thực không có kiêng kỵ đến những chi tiết này, thế cho nên giai nhân chỉ có thể cố nén thống khổ còn muốn nghênh hợp hấn dục / vọng, làm một người hiện đại, nam nữ bình đẳng quan niệm tại Trần Hữu Tài trong đầu thâm căn cố đế, hẳn là một tôn trọng tự do người, cho nên giờ khắc này có chút hồ thẹn là không thể tránh được.

"Không, không có, ô ô."

Liễu Phiêu Phiêu nước mắt như mưa địa dáng dấp đủ để bắt kỳ Nam nhân vì đó điên cuồng, Trần Hữu Tài càng là thân thiết thương yêu nàng, nàng lại càng phát oan ức thống khổ, hai người lúc trước, là tổ chưa che mặt người xa lạ, lần thứ nhất gặp mặt Trần Hữu Tài liền giàu nứt đổ vỡ vách bán đầu giá hạ nàng đầu đêm, đương nhiên xảy ra quan hệ, nhưng là chuyện tình một đêm đối với nàng mà nói, không phải cái gì chuyện tốt, Tương Phản nhưng là rơi vào vực sâu bất đầu.

Không còn đầu đêm sau khi nàng, cũng không bao giờ có thể tiếp tục bán nghệ không bán thân, bởi vì không phải xử nữ, một thiết đồ sẽ phát sinh thay đổi, Tú bà cũng sẽ không nhìn sắc mặt nàng mà thay đổi chủ ý, bởi vì nàng đã không có cùng Tú bà chính diện cò kè mặc cả tư cách, nếu là Trần Hữu Tài sau đó rời đi, tất nhiên sẽ có nỗi gót mà tới người đốt làm cho nàng thị tẩm, ngấm lại Liễu Phiêu Phiêu thì sẽ cảm thấy đáng sợ, nàng tâm đã hoàn toàn thuộc về Trần Hữu Tài.

Vốn là Liễu Phiêu Phiêu cảm thấy đem chính mình đầu đêm giao cho Trần Hữu Tài là một loại hy vọng xa vời cùng không thực tế sự, giao cho hẳn đã rất thỏa mãn, nhưng là hiện tại mới biết được, mọi người là lòng tham không đủ, khi Liễu Phiêu Phiêu sai lệch một trời một vực cùng Trần Hữu Tài tiến hành một đêm hoan hợp sau khi, lửa xém lông mày đó là trước mắt của ái khó, nàng biết Trần Hữu Tài mới vừa nói câu kia "Người là nữ nhân của ta, " hay là chỉ là an ủi nàng thôi, cũng không hề chân tâm thật ý, nhưng nàng thật là tin là thật.

Nàng nếu là Trần Hữu Tài nữ nhân, vậy thì không cho phép chính mình sẽ cùng người khác có cá nước thân mật, nhưng là thân bất do kỷ, nàng Liễu Phiêu Phiêu tự nhiên cũng không ngoại lệ, cái kia thể thâm thân thể cùng tao ngộ nhất định nàng là một cái bất hạnh người, ngay cả là gặp được mệnh trung quý nhân Trần Hữu Tài, cũng không có thể thay đổi! ?

Nhưng là Trần Hữu Tài đối với Liễu Phiêu Phiêu lúc này ý nghĩ nhưng là không biết gì cả, cái kia không hiểu ra sao gào khóc, nước mắt như vỡ òa đã xảy ra là không thể ngăn cản để hẳn đau đầu không ngớt, nữ nhân này cũng thật là không thể nói lý cảm tính động vật, rõ ràng không phải làm đau nàng, vậy tại sao muốn khóc a?

"Cái kia, tiểu Phiêu Phiêu tại sao muốn khóc a?" Trần Hữu Tài nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ an ủi.

Thuận tiện chiếm tiện nghi, vượt cái kia hương hoạt ngọc bối, nhìn được trên mặt muốn hiện lên âm đang về mặt, như cũ là cái kia phó biết sai có thể thay đổi địa dáng dấp, dường như để Liễu Phiêu Phiêu thương tâm hồn nhiên đều là Trần Hữu Tài trách nhiệm, bất quá vẫn đúng là đừng nói, Trần Hữu Tài này tẩm về mặt rơi vào Liễu Phiêu Phiêu trong mắt, nàng nước mắt dần dần nhỏ chút.

Mụ nó, cuối cùng là thở phào nhẹ nhõm, sau đó biết rõ tại sao khóc, ta nhất định phải đánh cái mộng của người gia pháp hầu hạ không thể. Trần Hữu Tài sâu sắc hô khẩu khí nghĩ ở trong lòng đến.

"Ồ ô, người ta lập tức liền muốn rời khỏi người, không nở bỏ. Hoàn hữ, người đối Phiêu Phiêu thật tốt." Liễu Phiêu Phiêu oanh âm thanh yển ngữ đạo, làm nũng tâm ý để Trần Hữu Tài có một cỗ cảm giác thành tựu, nhưng là cái kia sau một câu nói nhưng làm cho Trần Hữu Tài khổ cau mày, tình huống nào?

"Ai đối với người không xong, Phiêu Phiêu."

Trần Hữu Tài trên mặt sương lạnh nhìn chằm chằm Liễu Phiêu Phiêu cái kia Khuynh quốc khuynh thành dung mạo, trong lòng dựng lên một tia ôn nộ, ai dám đối nữ nhân của hắn không tốt, sẽ chờ chịu đựng hắn phô thiên cái địa trả thù đi, Trần Hữu Tài tuy rằng tốt hơn nói chuyện, nhưng là nếu là xúc phạm hắn vậy người, Thiên Vương lão tử đều phải chết!

"A, ô, không có ai đối Phiêu Phiêu không tốt, nhưng là Phiêu Phiêu liền cảm thấy người đối người ta hay nhất, đại phiêu đàn, người chẳng lẽ không biết thân thể của ta sao?"

Liễu Phiêu Phiêu hơi khổ sở nói, mấy câu nói đó phảng phất là dải dầu sương gió tang thương tài có cảm xúc, Trần Hữu Tài nghĩ không ra nàng một cái vẫn nhược bé gái, đến tốt cùng là chuyện gì làm cho nàng lộ xác thành như vậy, Trần Hữu Tài nhưng là có nghe thấy tựa hồ Liễu Phiêu Phiêu trước kia là cái gì một cái tiểu quốc Công chúa, nhưng là bởi quốc gia quản lý không lo, thêm vào gian nhân giữa đường, liên hiệp những quốc gia khác, một lần đem Liễu Phiêu Phiêu vị trí quốc gia diệt trừ, nàng cái này Công chúa vì đào mạng tự nhiên là lang bạt kỳ hồ rời xa tha hương.

"Xin lắng tai nghe!" Trần Hữu Tài đang hoàng trịnh trọng đạo, hẳn rất ít sẽ có biểu tình như vậy, chỉ là chuyện này liên lụy đến nữ nhân của hắn hải lòng hay không, cái này đối với hắn mà nói liền là hạng nhất đại sự!

"Cảm ơn người, ta đại phiêu dân."

Liễu Phiêu Phiêu mặt dày, đỏ bừng hai gò má, cấp tốc hôn một cái Trần Hữu Tài, sau đó nói tới du dương thân thể của nàng: "Ta vốn là Kim Mộc Quốc Công chúa, trước đây không buồn không lo sinh hoạt, thể nhưng theo tuổi tác tăng trưởng, nhưng là bởi bên ngoài biến hóa, đưa tới không ít người chú ý, từ đây liên tiếp không may sự tình liền kèm theo ta."

Nhớ tới có một lần, ta ngồi ở ao nhỏ đường biên, nhìn con cá ở chính giữa biên chơi đùa chơi đùa, nhưng là không biết tại sao, ta cảm giác giống như phía sau có người đẩy ta một thoáng, ta liền rơi vào trong nước, vốn là chưa quen thuộc kỹ năng bơi, nếu không phải đi ngang qua dò xét thị vệ thấy được ta, lúc này, chỉ sợ Phiêu Phiêu thì không thể cùng công tử kẻ ra .

Hon nữa khi ta ngẩng đầu lên, nhưng không nhìn tới ở gần có một người, chớ nói chi là tìm ra cái kia đem ta đẩy vào trong nước người, sau đó không ít người đều nói là chính ta không cẩn thận trượt vào trong đó , nhưng là ta làm sao có khả năng ngay cả mình đều không cảm giác được, lúc đó cái loại này bị người sau lưng đẩy một thoáng cảm giác, thể cho nên ta sau đó cũng không dám nữa đơn độc một người đi bên hồ , không hề có một chút cảm giác an toàn."

Liễu Phiêu Phiêu lòng vẫn còn sợ hãi vỗ vỗ bộ ngực, nhìn dáng dấp đối với lần kia trải qua là rõ ràng trước mắt, bởi vì khi nàng rơi vào thủy Thử nhất khắc, bản năng ngẩng đầu, muốn xem xem rốt cục là ai tâm địa ác độc, cố ý đem nàng đẩy vào trong nước, phải biết nàng nhưng là Kim Mộc Quốc Công chúa, còn ai dám quang minh chính đại tại trong hoàng cung làm loại này tru cữu tộc sự tình. Nhưng là hết lần này tới lần khác kỳ quái chính là nàng vị trí địa phương, phóng tầm mắt nhìn không có một bóng người, lúc đó trong lòng khủng hoảng e ngại thăng lên đến trước nay chưa từng có độ cao.

Một cái nhu nhược nữ hải, làm sao có khả năng thừa nhận được kinh hải như vậy, Trần Hữu Tài trong mắt lửa giận tràn ngập, hẳn vốn cho là Liễu Phiêu Phiêu thân thể bị thâm là một chuyện, nhưng nhân vì cố ý tạo thành nhưng là một chuyện khác, này cũng không phải là thiên ý, tại sao phải phải gặp chịu đãi ngộ như vậy.

"Công tử không nên kích động, bằng không thì ta cũng không dám nói ." Liễu Phiêu Phiêu có chút thiết hi, nhìn thấy Trần Hữu Tài vì nàng lại phát to lớn như vậy hỏa khí, xem ra chính mình cũng thật là tìm được trong số mệnh quý nhân. Trần Hữu Tài không chỉ là nàng Tâm Nghi nam tử, hon nữa còn là lưỡng tình tương duyệt.

"Khái khái, được rồi, người nói tiếp."

Trần Hữu Tài này mới ý thức tới chính mình cử động có chút dọa : làm sợ trong lòng giai nhân, bất quá trong lòng hắn lửa giận nhưng không có bình phục, chỉ bất quá tại giai nhân trước mặt không thể biểu hiện ra. Mụ nó, dám như thế đối đãi ta nữ nhân của ta, muốn chết đứng không, chỉ cần để ta tìm tới, cắt tiểu kê kê cho heo ăn!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Khoa Trương Trùng Phạt

Trần Hữu Tài nghe được Liễu Phiêu Phiêu không có tìm được đẩy nàng người, liền có thể kết luận nhất định là Vô Giả gây nên, người bình thường cho dù là có thể đem Liễu Phiêu Phiêu đẩy hạ thủy đi, cũng tuyệt đối không có loại quỷ mị kia rồi khỏi tốc độ, điểm này cũng chỉ có Vô Giả tài có thể làm được.

Như vậy một giải thích liền thuận lý thành chương , chỉ là Liễu Phiêu Phiêu nguyên bản cái kia tiểu quốc Vô Giả quá ít, thậm chí nàng thân là một cái Công chúa cũng tiếp xúc không tới cái gì Vô Giả phương diện tri thức. Cho nên phán đoán không ra đề là người hay quỷ, có thể tưởng tượng được ra cho một bé gái trong lòng lưu lại lớn đến mức nào thương tích cùng vết tích, thậm chí tại rất lâu sau đó còn sẽ không đánh tan, điều này làm cho Trần Hữu Tài một trận Mạc Danh đau lòng như đao cắt.

"Sau khi phụ hoàng tựa hồ cũng ám chỉ quá ta, chuyện này làm cho ta không cần gấp gáp cảm lấy không tha, cho nên ta cũng chỉ có thể nhẫn nhịn khí thôn âm thanh , thể nhưng không biết tại sao, sau khi lại gặp được không may sự tình, tại ta dùng ngự thiện thời điểm, lại ăn xuất ra một cái hoạt con gián, nếu không phải sớm phát hiện, nói không chắc còn có thể ăn vào trong bụng đi, ô ô."

Liễu Phiêu Phiêu oan ức địa đường như vừa có rơi lệ xu thế, Trần Hữu Tài nhẹ nhàng xoa xoa vuốt phần lưng, làm cho nàng làm hết sức thả lỏng chút, sau đó đem nàng ôm thật chặt, cái này đáng giá chính mình thương yêu nữ nhân, thậm chí có như vậy kỳ bi thảm tao ngộ?

Cái loại này dương cương khí tức để Liễu Phiêu Phiêu cảm giác được trước nay chưa từng có cảm giác an toàn, đây là một loại cảm giác thật kỳ diệu,

phảng phất là chỉ cần Trần Hữu Tài ở một bên, bất luận là chuyện gì nàng đều không sợ.

"Sau đó chuyện này cũng không biết tại sao sống chết mặc bay , từ đó về sau ta liền làm hết sức thiếu ra tầm cung môn, miễn cho lại gặp bất hạnh sự tình, có thể là bởi chiến loạn nguyên nhân, ngoại lai xâm nhập liền để phụ hoàng sút đầu mẻ trán, cũng không có phản ứng ta thời gian, hẳn trước đây rất thương yêu ta, ô ô."

Liễu Phiêu Phiêu nghĩ đến đã rất lâu không có ai như Trần Hữu Tài như vậy chân tâm thật ý đối đãi nàng , liền không kim lòng được mũi đau xót, hay là bị đè nén lâu lắm, tại trước mặt người khác mạnh hơn Nhan vui cười làm bộ là hồn nhiên vô sự đáng vẻ.

Nàng không muốn để cho người khác đã gặp nàng nhu nhược vô năng một mặt, như vậy chỉ có thể đưa tới không ít lời đàm tiếu, làm Đế Vương con gái, cũng không phải là vẫn hưởng thụ người thường ước ao đồ kị sinh hoạt, cướp lấy chính là mùi mật cùng lạnh lùng Hoàng gia.

Không có thân tình địa phương, cho dù là Thiên đường, cũng sẽ khiến người ta cảm thấy như Địa ngục lãnh khốc Vô Tình, Trần Hữu Tài bất tri bất giác liền nghĩ đến một câu nói kia.

Mụ nó, chuyện này quả thật là làm người giận sôi, một cái hoạt bát thanh xuân thiếu nữ xinh đẹp, bởi bị ép bắt đắc dĩ chỉ có thể chờ tại thuộc về mình cái kia một vùng, tại khát vọng tự do Đế Vương Gia càng là như vậy.

Nhưng là nàng nhưng được, một cái Công chúa vẫn chịu đến người khác đồ kị, đưa tới không ít chuyện phiền toái, hơn nữa người khác còn tưởng rằng nàng là nhu nhược vô năng, cho nên được voi đòi tiên, kỳ thực Liễu Phiêu Phiêu so với ai khác đều rõ ràng thông minh, chỉ là nàng không muốn tại phụ hoàng vì nước sự một ngày kiếm tỷ bạc bận tâm thời gian, vẫn đi bởi những chuyện nhỏ nhặt này cho hẳn thêm phiền phức đau đầu.

Thà rằng chính mình một người âm thầm than thương, cũng không muốn để phụ hoàng ít một chút ưu quốc ưu dân vì nàng nghĩ tới thời gian.

Trần Hữu Tài hít sâu một hơi, thoáng qua liền rõ ràng những đạo lý này, cả người hầu như nằm ở nỗi khủng biên giới, không nghĩ tới trước mắt xinh đẹp giai nhân, dĩ nhiên đã trải qua nhiều chuyện như vậy, cũng khổ sở sẽ có cái loại này tang thương buồn khổ cảm.

"Sau đó, hay là kẻ xấu giữa đường duyên cớ đi, phụ hoàng muốn quản lý triều chính cũng hữu tâm vô lực , hơn nữa ngoại lai xâm lấn thật sự là khó có thể chống đối, nội ưu ngoại hoạn nhưng dưới tình huống, Kim Mộc Quốc trong một đêm liền tan rã tứ tán, trốn đào tẩu đi, ta đi tìm phụ hoàng lại phát hiện hẳn đã đi rồi, đang lúc kia, không biết tại sao thì có buồn ngủ cảm giác, các loại : chờ lúc ta tỉnh lại, ta dĩ nhiên đến Đại Càn Quốc lãnh thổ, đó là này Minh Nguyệt Lâu, sau đó tài chậm rãi bắt đầu giải nơi này phong thổ, chuyện về sau khả năng công tử cũng biết . Tuy rằng mụ mụ đối với ta cũng rất được, nhưng là trong đó lẫn lộn đều là cái loại này tiền tài lợi ích tạp chất, ai."

Nói tới đây, Liễu Phiêu Phiêu có chút cô đơn thờ dài một hơi, nàng làm sao không biết Tú bà là vì lợi ích mới đứng nàng mặt mày hơn hờ, chỉ sợ kim thiên tài là nàng cực kì trọng yếu một ngày, quá đêm nay, ngày hôm nay Tú bà liền sẽ không đem nàng khi nhân vật nào, cùng cái khác kỹ nữ không cái gì bản chất khác nhau đi.

"Phiêu Phiêu, oan ức ngươi , yên tâm đi, sau đó có ta Trần Hữu Tài tại, ai còn dám bắt nạt ngươi, ta liền để hẳn sống không bằng chết!" Trần Hữu Tài cứ việc thanh âm không lớn, nhưng là cái kia không thể nghi ngờ chắc chắn nhưng là leng keng mạnh mẽ, nghe được Liễu Phiêu Phiêu mặt mày vì đó sáng ngời, Trần Hữu Tài đối với nàng là xuất phát từ nội tâm thương yêu, chỉ sợ so với lúc trước phụ vương đối đãi con gái thân tình cũng ít không được bao nhiêu, như vậy Nam nhân, đáng giá nàng giao phó một đời!

"Ừm ừ, cảm tạ công tử!"

Liễu Phiêu Phiêu ừm nín một tiếng, nguyên lai Trần Hữu Tài bàn tay lớn lại leo lên nàng cao vót đầy đặn hai vú, thật sự là không chịu nổi Trần Hữu Tài đặc thù thủ pháp khiêu khích, tài thân / ngấm lên tiếng, không biết tại sao, nàng cảm giác Trần Hữu Tài hẳn không phải là cái loại này ăn chơi chè chén công tử ca, nhưng là tại sao cùng Trần Hữu Tài làm tình việc làm lúc, thoải mái đến để cả người nàng sung sướng mê mẩn, cho dù là lần thứ nhất, cũng có thể đạt được tâm linh cùng trên thân thể thỏa mãn.

"Đúng rồi, ta nói rồi, ngươi là nữ nhân của ta, người khác là không thể chạm vào, cái này ngươi cũng không cần lo lắng, ta sau đó đi theo Tú bà nói, Hắc Hắc."

Trần Hữu Tài tựa hồ nghĩ đến cái gì, lặng lẽ nở nụ cười, mụ nó, chính cái gọi là có tiền có thể khiến quỷ ma sát, này Tú bà đầu óc là khôn khéo, bất quá cuối cùng còn không phải là hướng về phía căn bản lợi ích - tiền mà đến, chỉ muốn cho nàng tiền, nàng còn có thể để Liễu Phiêu Phiêu tiếp khách sao?

Bây giờ Trần Hữu Tài không có cái gì biện pháp hay, kể tạm thời cũng chỉ có thể nghĩ đến một cái so sánh với thích hợp biện pháp, đó chính là dùng tiền mua lại Liễu Phiêu Phiêu một tháng giữ lấy thuộc về quyền!

Ngược lại Liễu Phiêu Phiêu không phải xử nữ , giá cả chắc chắn sẽ không như tối hôm qua buổi đầu giá khoa trương như vậy, hơn nữa Trần Hữu Tài uy hiếp bá đạo, tại Tú bà không biết hẳn là lai lịch gì trước đó, hẳn là sẽ có chút kiêng kỵ, làm ăn đều rõ ràng một ít quy tắc ngầm, có câu nói được, hoà thuận thì phát tài, chính là đạo lý này.

Nghe được Trần Hữu Tài đồng ý, Liễu Phiêu Phiêu nhất thời hí lên đuôi lông mày, nàng tạm thời trong lòng họa lớn là giải quyết!

"Hệ thống đưa ra - hệ thống nhiệm vụ - tiêu diệt Thiên Tượng quốc - nhiệm vụ miêu tả - Thiên Tượng quốc là tiêu diệt Kim Mộc Quốc quốc gia, tiêu diệt Thiên Tượng quốc mục đích vì giúp Liễu Phiêu Phiêu báo thù - nhiệm vụ hoàn thành khen thưởng - thu được Viên cổ Ma tộc cuồng hóa huyết mạch - nhiệm vụ thất bại - tiểu kê kê rút ngắn thập centimet - nhiệm vụ thời hạn - hai năm "

Mụ nó, tại sao lại có nhiệm vụ? Hơn nữa lúc này độ khó không phải là lấy trước như vậy dễ dàng, từ nơi kia cái gì Viễn cổ Ma tộc cuồng hóa huyết mạch liền có thể thấy được chút ít, trước đây chuyên môn viết tiểu thuyết Trần Hữu Tài, làm sao có khả năng không rõ ràng này ngăn ngăn vài chữ hàm chứa năng lực như thế nào!

Nhưng là nhiệm vụ kia thất bại trừng phạt để hấn một trận mồ hôi lạnh, rút ngắn thập centimet? Khái niệm gì, hấn tuy rằng so với người bình thường trắng kiện một ít, nhưng là chỉ có Thập Bát centimet, giảm đi thập centimet? ! Mụ nó, đây không phải là "Kim thép" sao? Làm sao bỏ vào? Đây không phải là gián tiếp cắt đứt tiểu kê kê? !

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Đường Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 101: Ngày Kế Buổi Sáng

Trần Hữu Tài cảm giác mình cuối cùng là rõ ràng (Công Tử Bột Đường Thành Hệ Thống) hàm nghĩa , như là hấn không công tử bột, vậy thì chờ đánh mất công tử bột tư cách đi, động một chút là muốn rút ngắn tiểu kê kê, một ngày kia xuất hiện cái gì có thể tăng trưởng tiểu kê kê nhiệm vụ, hấn tuyệt đối là tích cực hưởng ứng hiệu triệu.

Này mụ nó cắt chó chính nhân hệ thống buộc hấn tiếp thu nhiệm vụ, cũng may để Trần Hữu Tài trong lòng thoải mái một điểm chính là nhiệm vụ thời hạn trong vòng hai năm đều có thể, hai năm hay là đối với cái khác Võ Giả mà nói là trong nháy mắt vung lên.

Nhưng là đối cùng tu vi tăng nhanh như gió Trần Hữu Tài hạ, vừa có Lam Ngọc Đại Càn Quốc người thù hộ làm chỗ dựa, hấn không cần lo lắng thực lực, đến thời điểm mình nói bất định rất dễ dàng tiến vào Tiên Thiên cảnh giới!

Tiên Thiên võ giả cấp bậc, tuy rằng đặt ở toàn bộ đại lục lên đó là nhỏ bé tồn tại, nhưng là phải là tiêu diệt một cái nho nhỏ Thiên Tượng quốc hấn là không có vấn đề gì, cái kia Thiên Tượng quốc sử dụng rất nhiều thủ đoạn mới để cho Kim Mộc Quốc diệt, có thể tưởng tượng bản thân quốc lực cũng không phải là quá mạnh mẽ, một, hai năm thời điểm cho hấn đến trưởng thành, tựa hồ đủ để rồi!

Trần Hữu Tài lưng đeo trăm trọng trách nhiệm, thúc đẩy hấn không ngừng tăng lên thực lực mình.

Giai nhân lệ quang điểm điểm, nhưng là trong lòng đau xót dần dần bị Trần Hữu Tài bỏ quên .

Trần Hữu Tài an ủi một phen giai nhân sau, ôm cái kia thân thể mềm mại, lại hỗn loạn ngủ thiếp đi .

Ngày thứ hai, Trần Hữu Tài mở mắt ra lúc cũng đã là sắp tới buổi trưa, hấn rất tốt kỳ chính là vì Hà Minh Nguyệt lâu Tú bà không có đánh thức hấn, đây không phải là đã đại sáng sớm , lẽ nào Tú bà lương tâm phát hiện, không có quy định một đêm này tình thời gian hạn chế?

Ngược lại có tiện nghi không chiếm - khôn kiếp!

Gần như đến tiếp cận buổi trưa, Trần Hữu Tài cảm giác có người đẩy chính mình, mở mắt ra vừa nhìn, là Liễu Phiêu Phiêu cái kia cấp thiết ánh mắt, nàng có chút oan ức không muốn, rồi lại không thể không đánh thức Trần Hữu Tài, nguyên lai Tú bà tại bên ngoài nhẹ giọng ho khan nhắc nhở nàng, hấn là đi ra tiếp khách .

Đối với Tú bà làm cho nàng nghỉ ngơi hơn nửa ngày, Liễu Phiêu Phiêu cảm kích không ngớt, tại nàng nghĩ đến, cho dù là một sáng sớm gọi nàng lên, nàng đều sẽ không có cái gì lời oán hận, bây giờ nàng cũng không phải là cái gì xử nữ. Cho dù là đã từng hoa khôi, cũng chỉ là một cái phụ nữ , đối Nam nhân mê hoặc tuy rằng càng ngày càng mê người, nhưng là rất nhiều Nam nhân càng thêm chú ý chính là không phải xử nữ.

Mỹ nữ thêm vào xử nữ, đó mới là chính thật sự hư đầu!

Tú bà đương nhiên không thể nào giống như kiểu trước đây đối với nàng muốn gì được đó, bị Liễu Phiêu Phiêu cái kia mang theo hổ thẹn ánh mắt nhìn chăm chăm, Trần Hữu Tài tuy rằng không thích đánh thức cảm giác, nhưng là đối với nữ nhân của hấn vậy thì coi là chuyện khác .

Trần Hữu Tài ngồi dậy, quét qua nhãn, không cẩn thận thấy được trên giường điểm điểm lạc hồng, rất là đỏ tươi địa cánh hoa, để hấn một trận tâm tư vạn ngàn, chính mình làm như vậy, đến tốt cùng là đúng hay sai?

"Phiêu Phiêu, cái gì đều đừng nói, ta biết, chúng ta lên là được rồi."

Trần Hữu Tài thiện giải nhân ý đạo, nhưng là cái loại này tựa hồ thỏa hiệp Tú bà ý vị để Liễu Phiêu Phiêu thần sắc tối sầm lại.

Quả nhiên, nàng thủy chung là một cái không có ai yêu thanh lâu nữ tử, đêm qua nàng người yêu tuy rằng đáp ứng, sau đó sẽ không để cho nàng chịu đến chút nào oan ức cùng thương tổn, nàng tin là thật, bởi vì Trần Hữu Tài cái kia ánh mắt kiên định không chứa được nàng nửa điểm hoài nghi.

Bởi vậy tại chịu đựng cả nước thân mật thời điểm, nàng cho dù là hạ / thể việc riêng tư vị trí đau đớn khó nhịn, cũng làm bộ rất là hưởng thụ nghênh hợp, trên thực tế Trần Hữu Tài đồ chơi kia tráng kiện dọa người, Liễu Phiêu Phiêu bản thân một cái ngây thơ xử nữ, lại làm sao có khả năng chịu được.

Hết lần này tới lần khác vì để cho Trần Hữu Tài thoải mái hưởng thụ, nàng còn phối hợp kiểu dề, uyển chuyển thân / ngâm dầy dầy Trần Hữu Tài bên tai, hồi tưởng lại tối hôm qua xuân tiêu một khác, hai người cảm tình cấp tốc tăng lên, nhưng là nàng ký thác hết thảy hi vọng yêu thương cho Trần Hữu Tài, liền đổi trở về bây giờ kết cục cùng báo lại.

Điều này làm cho Liễu Phiêu Phiêu lòng như đao cắt, nàng không thể oán giận Trần Hữu Tài, hay là này một thiết đồ là chính mình tự mình đa tình.

Mặc dù như thế, Liễu Phiêu Phiêu vẫn là giúp hắn sửa sang lại một thoáng y vật, xuất phát từ nàng bản năng ý nghĩ, muốn hầu hạ hảo trước mắt điều này làm cho nàng từ khi lọt lòng tới nay lần thứ nhất vừa gặp đã thương Kỳ Nam Tử, hẳn một chút sự tích, Liễu Phiêu Phiêu đều thuộc lòng, này đã ngoài yêu thích một người phạm trù, mà là nâng lên đến không hề có một tiếng động yêu thương.

Trần Hữu Tài nhìn trước mắt quốc sắc thiên hương giai nhân, từng tia từng tia từ mi địa giúp đỡ chính mình đầu vào đáy địa chính lý quần áo, này nguyên vốn không thuộc về chuyện của nàng, nàng nhưng như vậy tự nhiên sẵn sốc, dường như hẳn liền trượng phu của nàng, hầu hạ Trần Hữu Tài đương nhiên là đương nhiên.

Trần Hữu Tài không hề nói gì, bắt quả Liễu Phiêu Phiêu trong mắt buồn bã không hề báo lưu thu vào đáy mắt, hắn im lặng không lên tiếng, sau đó chờ Liễu Phiêu Phiêu chỉnh lý xong!

Liễu Phiêu Phiêu thân hình có chút run rẩy, nàng không cam lòng cũng không tin, Trần Hữu Tài sẽ là Phụ Tâm Hán sao? Một cái thiết đảm nhu tình, tài hoa văn hoa nam tử, chẳng lẽ là lưu luyến thân thể của nàng sao? Tại sao vẫn không có biểu thị đây? Lẽ nào đã quên tối hôm qua hứa hẹn? Liễu Phiêu Phiêu tâm đều cấp cổ họng rồi!

Trần Hữu Tài bước bước chân, đem khuê phòng môn mở ra, cả người đều là tinh thần sáng khoải, một đêm đại chiến sau, hắn không có một chút nào uể oải.

"Cột kẹt." Cửa được mở ra, Tú bà mang theo ý cười khuôn mặt đập vào mi mắt, nhìn thấy Trần Hữu Tài mở rộng cửa, nàng hơi xin lỗi nói: "Trần công tử, thực sự ngưng ngừng, vốn là không nên quấy rối người nghỉ ngơi, nhưng là bởi chỉ rõ để Phiêu Phiêu tiếp khách công tử ca quá nhiều, ta chống đỡ không tới a."

Cứ việc nàng nói đến mức khản thành hồ thẹn, nhưng là nói cho cùng, vẫn là lợi ích tại quấy phá, tối hôm qua bởi cho Trần Hữu Tài "Ngũ gây ưu đãi", dẫn đến nàng thiếu kinh doanh có lãi 1,2 triệu lạng bạc, cái này uất ức bất mãn, chỉ có thể thúc giục Liễu Phiêu Phiêu kể tục vì nàng kiếm tiền!

"Ha ha, đều có cái nào công tử ca đốt muốn gặp Phiêu Phiêu?!"

Trần Hữu Tài hơi trầm giọng nói, cũng không còn trước đó gió xuân ôn hoà ý cười, khắp toàn thân khí tức cuồng bạo dâng tới Tú bà, nhưng là để Trần Hữu Tài kinh ngạc chính là, Tú bà lại chỉ là ngạc nhiên biến sắc, cũng không hề hoa dung thất sắc, nếu là đối làm người bình thường, chỉ sợ lúc này sẽ hai chân run rẩy, muốn ngã xuống, nhưng này Tú bà tựa hồ rất kỳ quái.

Trần Hữu Tài không thể ở trên người nàng cảm thụ ra cái gì, liền trong đầu linh quang hơi động, "Quét qua!"

"Hệ thống đưa ra - quét qua xong xuôi -

Quét qua đối tượng: Trần Phương Hoa

Giới tính: nữ

Thân phận: Minh Nguyệt Lâu chủ nhân, Chu Thiên Tường tình nhân (che dấu thân phận)

Vũ lực giá trị: 30

Của cải giá trị: 20 triệu lạng Bạch Ngân

Trí lực giá trị: 90

Vận may giá trị: 80

Tiềm lực giá trị: 30

"

Mụ nó? Chu Thiên Tường là ai? Họ Chu, hơn nữa tình nhân quan hệ, hẳn là Kinh Thành người địa phương, lẽ nào. . . . Trần Hữu Tài nghĩ tới một cái khả năng, dù sao Minh Nguyệt Lâu tại Kinh Thành đặt chân cũng không phải là một ngày hai ngày chuyện, bây giờ trở thành Kinh Thành số một số hai phong hoa tuyết nguyệt nơi, tất nhiên không phải nhìn từ bề ngoài đơn giản như vậy, nguyên lai này Tú bà không phải người bình thường, vũ lực giá trị lại

so với phổ thông nam tử cao hơn nửa một ít.

Có thể nàng làm sao đem khí tức ẩn nấp tốt như vậy, nếu không phải Trần Hữu Tài nghĩ đến quét qua nàng, vẫn đúng là không phát hiện được những chi tiết này vấn đề, vẫn thật không trở ngại hẳn cùng Tú bà nói điều kiện, Chu gia nhưng là hẳn sớm muộn muốn diệt trừ, chỉ là thực lực hôm nay vẫn còn có khiếm khuyết.

"A, cái này không lớn thuận tiện tiết lộ, Minh Nguyệt Lâu có quy định, khách nhân tin tức luôn luôn là bảo mật, cũng không thể bởi vì Trần công tử là một đời xa gần danh vang tài tử phong lưu liền phá hỏng."

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Đường Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102: Lão Tử Có Tiền

Không biết tại sao, Tú bà cố ý cường điệu phong lưu hai chữ, để Trần Hữu Tài trong lòng căng thẳng, mục nó, tiểu cũng rất phong lưu sao?

"Ha ha, ngươi không phải là muốn tiền sao?" Trần Hữu Tài thẳng thắn đạo, không có bởi vì nơi này là Minh Nguyệt Lâu địa bàn mà kiêng kỵ cái gì.

"Yêu, Trần công tử, ta Minh Nguyệt Lâu mở rộng cửa làm ăn, nào có không lợi nhuận đạo lý, có khách nhân đến thăm Phiêu Phiêu, hơn nữa còn là mang đủ tiền, này giữa lúc tiêu phí có thể có sai?" Tú bà mang theo chất vấn địa bất mãn, nàng rõ ràng mạch lạc, về tình về lý đều là chú ý thực sự, khiến người ta không có biện giải chỗ trống.

"Ha ha, lời này nói thật hay, chỉ cần mang được rồi tiền, nơi nào hoàn hữu không thể dùng đạo lý! Vậy ta hiện tại liền công khai nói cho ngươi biết, Phiêu Phiêu là ta Trần Hữu Tài nữ nhân, những nam tử khác nếu là dám bính hẳn một thoáng, lão tử liền chặt tay của hắn! Ngươi đòi tiền có thể, ta cho là được rồi."

Trần Hữu Tài cái kia leng keng mạnh mẽ âm thanh quanh quần Minh Nguyệt Lâu mỗi một góc, tuy rằng Minh Nguyệt Lâu rộng rãi lớn lao, nhưng là Trần Hữu Tài dùng nguyên khí gia trì dưới tình huống, cho dù là những này cách âm hiệu quả rất tốt trong phòng, vẫn nằm ở hoàn hợp trạng thái nam nữ, đều là thất kinh, còn tưởng rằng quan binh tới bắt bọn họ. . .

Trần có mới cảm nhận được cái kia từng đợt não loạn tình cảnh, trong lòng tức giận mắng, mục nó, ta cũng không phải là tảo Hoàng Đại đội, các ngươi đây là làm gì? Câu nói đầu tiên dọa mềm nhũn, cũng thật là không còn dùng được a.

Đặc biệt là tại khoảng cách Liễu Phiêu Phiêu khuê phòng cách đó không xa một cái bên trong cái phòng nhỏ, mấy cái công tử ca nện ngực giậm chân, sợ hãi vạn phần, bọn họ biết đâu rằng Trần Hữu Tài như vậy bá đạo, nguyên bản muốn nhất thân phượng trạch, thừa dịp Liễu Phiêu Phiêu mới vừa mở bao dưới tình huống, hưởng thụ một phen cũng sẽ là nhân gian chuyển vui.

Nhưng là tới nửa ngày, Tú bà vẫn nói tốt hơn nói, rồi lại thờ ơ, ở tại bọn hắn tạo áp lực dưới tình huống, Tú bà liền đi thúc giục Liễu Phiêu Phiêu mau mau rời giường, bọn họ sắc tâm đại động, phảng phất là thấy được cái kia Liễu Phiêu Phiêu để trần thân thể mềm mại ở trước mắt tới lui, mấy người cùng đi ra một triệu lạng, chỉ là vì bao xướng Liễu Phiêu Phiêu ngày hôm nay thuộc về quyền! !

Ngày hôm qua buổi đấu giá, bọn họ nhưng là ở đây tự mình đã trải qua, đối với Trần Hữu Tài cái kia bá đạo đến nhanh như chớp cử động, hoàn hữu thiên cổ giai làm thơ, không khỏi là chấn động nội tâm của bọn hắn.

Lúc đó thậm chí xuất liên tục giá cả dừng khí đều không có, liên liên thương nghị suy nghĩ, các loại : chờ Trần Hữu Tài xuất ra ba triệu lạng Bạch Ngân giá trên trời, hưởng thụ xong cái kia đêm xuân một đêm sau, bọn họ đón thêm chừng mà tới, ít nhất Liễu Phiêu Phiêu cũng không tính được là hoa vàng ngày mai đi.

"Chúng ta mau chạy đi."

Trong đó một công tử ca run run rẩy rẩy đạo, lo lắng Trần Hữu Tài sẽ quá độ Lôi Đình, tới hôm qua buổi đấu giá bị kịch sẽ lần thứ hai trình diễn, bọn họ cũng không hi vọng trở thành bị hại giả!

"Được, nhanh lên một chút, ngươi đánh trận đầu, ta yểm hộ ngươi!"

Bên cạnh ăn mặc áo mũ chỉnh tề địa công tử ca đề nghị, cái kia run rẩy bấy địa bắp đùi không nghe sai khiến, thân phận của bọn hắn không sánh bằng thành quan con trai độc nhất Lý Kiệt, Trần Hữu Tài bây giờ còn có thể đang yên đang lành đường làm quan rộng mở, vậy thì chứng minh Lý Kiệt vẫn không có trả thù hắn, hoặc là không có năng lực trả thù hắn!

Bất kể là một loại nào nguyên nhân, bọn hắn đều không thể xác định Trần Hữu Tài chính thật sự lai lịch! Trên thực tế Trần Hữu Tài thật sự chỉ là một tiểu nhân vật mà thôi, thậm chí chỉ là Mộ Dung gia hoa phổ, nhưng là bây giờ lại có ai tin tưởng đây?

"Trần công tử muốn dùng phương thức này quấy rầy ta chuyện làm ăn sao? Khanh khách, cái kia không khỏi tâm cơ không cạn đi." Tú bà chất vấn, đối Trần Hữu Tài uy hiếp ngôn từ tựa hồ không lớn thoải mái.

Dù sao để Liễu Phiêu Phiêu ngày hôm nay tiếp khách, đạt được một triệu lạng Bạch Ngân, tuyệt đối là ngàn năm một thuở cơ hội tốt, bằng không quá ngày hôm nay, ai lại biết Liễu Phiêu Phiêu bị bao nhiêu người trải qua, như vậy Liễu Phiêu Phiêu thân thể lại càng phát không đáng giá.

Nàng có thể muốn quý trọng cơ hội này, bởi vậy mặc kệ Trần Hữu Tài thái độ ngừ khí kiên quyết, nàng cũng sẽ không bỏ qua.

Trần Hữu Tài trong mắt xẹt qua một vệt kinh ngạc, này Tú bà cũng thật là không biết sống chết, tại hắn hùng hổ dọa người uy hiếp hạ, lại còn có thể ung dung không vội.

"Ta nhưng là có tổ chất, có văn hóa, có đạo đức, có khí chất kiểu mới tứ có thanh niên, làm sao sẽ làm loại chuyện kia, chỉ bất quá, ta muốn kế tục để Phiêu Phiêu cô nương hầu hạ ta! Hắc Hắc, tiền, ta ra là được rồi." Trần Hữu Tài người hiền lành cười cười, tại cái kia Tú bà xem ra dường như thâm ý sâu sắc.

"Ồ? Trần công tử làm sao cái hầu hạ pháp?"

Tú bà bất động thanh sắc hỏi, người làm ăn đều là duy lợi là đồ, nàng tự nhiên cũng không ngoại lệ, cái dạng gì phương thức có thể làm cho nàng kiếm tiền, đó mới là chân thật nhất, còn Liễu Phiêu Phiêu tôn nghiêm mặt mũi, đại khái có thể đề qua một bên, ai bảo Liễu Phiêu Phiêu là Minh Nguyệt Lâu người đâu!

Chỉ cần Liễu Phiêu Phiêu giấy bán thân vẫn tại Minh Nguyệt Lâu, nàng không muốn thả người, sẽ không có người có thể thực đi Liễu Phiêu Phiêu. Cái kia Liễu Phiêu Phiêu đó là không có quyền lợi phục tùng mệnh lệnh của nàng, muốn chân chính mang đi Liễu Phiêu Phiêu, chỉ cần có tiền đương nhiên có thể, 10 triệu lạng Bạch Ngân! Chỉ đến thế mà thôi!

Nói vậy nguyên ý vì một cái phong trần nữ tử xuất ra nhiều tiền như vậy người, không phải người ngu chính là tiền nhiều hơn không địa phương dùng, hơn nữa Liễu Phiêu Phiêu đã không phải là xử nữ, ai sẽ có bệnh đi mua lại một đôi phá hải đây?

"Ha ha, một tháng thuộc về quyền, một triệu lạng Bạch Ngân!"

Trần Hữu Tài không cần trí định đạo, không cho chống cự ngừ khí kèm theo lần thứ hai tăng mạnh nguyên khí cuồng bạo, đẩy đẩy Tú bà chu vi, mà cổ khí tức này lại bị Trần Hữu Tài thu thả như thường như ngừng lại ba thước bên trong, như vậy dành cho Tú bà uy hiếp tất nhiên tăng lên gấp bội!

"A."

Tú bà tuy rằng trước đó biết Trần Hữu Tài là một cái Vô Giả, cũng không định đến thực lực sâu không lường được, bản thân là văn nhân tài tử thân phận, hiện tại lại là người người sợ hãi Vô Giả, này Trần Hữu Tài lai lịch không ra dự liệu sẽ là quái vật khổng lồ, cũng chỉ có một thể lực như vậy, tài có thể nuôi dưỡng được Trần Hữu Tài như vậy quái tài!

Cái kia phả vào mặt, phảng phất là ngàn vạn cân Đại Sơn đặt ở trên người, trầm trọng để Tú bà không thở nổi, khuôn mặt nàng run rẩy, run run không ngừng.

Mụ nó, người lại run, vậy thì có thể run tăng tiếp theo son phấn rồi! Vẫn là của ta Phiêu Phiêu được, tổ Nhan chi dung đều đủ để để bách hoa vì đó thất sắc!

"Thế nào? Lễ nào cảm thấy hơn một trăm vạn sao? Người đã muốn thông cảm ta, vậy thì. . ." Trần Hữu Tài há miệng, tựa hồ đang suy tư cái gì dừng lại một hồi.

"Không, không, một triệu liền một triệu."

Tú bà lòng vẫn còn sợ hãi vỗ vỗ ngực, có thể nàng theo bản năng vội vàng miệng đầy đáp ứng, nếu là ở không đáp ứng, nói không chắc tới hôm qua cái kia cô kè mặc cả một màn biết đánh đèn lồng như cũ, kể từ đó sự tổn thất của nàng thì càng lớn hơn!

Cứ việc Trần có mới cảm nhận được Tú bà cái kia thoáng oán hận ánh mắt, nhưng là như trước không đáng kể nhún vai, coi như không có gì địa không để ở trong lòng, sau đó lấy ra một trang giấy đến, tại cạnh trên viết đến hắn quen thuộc hợp đồng thư!

Liễu Phiêu Phiêu mừng rỡ như điên, nguyên lai Trần Hữu Tài không phải muốn vứt bỏ nàng, tuy rằng Trần Hữu Tài vén vén mua nàng một tháng thuộc về quyền, cho dù là như vậy, Liễu Phiêu Phiêu trong lòng thỏa mãn cùng vui sướng đều khó mà nói nên lời, hay là Trần Hữu Tài là xuất phát từ muốn giữ lấy nàng thân thể duyên cớ, hay hoặc giả là đồng tình nàng một người tại tha hương lẻ loi hiu quạnh người.

Nhưng bất kể là nằm ở loại nào khả năng, Liễu Phiêu Phiêu cảm giác mình cũng đã tương đương may mắn.

Bởi vì Trần Hữu Tài vừa nãy quay về rất nhiều người tuyên bố, mình là nữ nhân của nàng!

Nếu danh vang Đại Càn Quốc Trần đại tài tử như vậy tuyên bố , đó chính là một cái hứa hẹn, khả năng sau đó thời gian rất lâu bên trong, Trần Hữu Tài sẽ thông qua loại này ngăn hạn mua lại nàng thuộc về quyền phương thức, mà không cho nàng bị những khác Nam nhân khinh nhờn giẫm lên, mà ở này thời gian bên trong, nàng Liễu Phiêu Phiêu đều chỉ thuộc về Trần Hữu Tài một người, không cần nhìn trừ hán bên ngoài bất luận người nào sắc mặt hành sự.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103: Lãng Ba Vi Bộ

Nàng trong lòng biết rõ ràng, Minh Nguyệt Lâu chuộc thân quy củ, 10 triệu lượng Bạch Ngân đối với người nào mà nói đều không phải số lượng nhỏ gì, nàng có thể hiểu được Trần Hữu Tài trong túi ngượng ngùng.

Đêm qua hán vung tiền như rác tung tiếp cận ba triệu lượng Bạch Ngân, đập xuống chính mình đầu đêm, sáng sớm hôm nay lại là dùng một triệu lượng mua nàng một tháng thuộc về quyền, này ngăn ngăn không tới một ngày, Trần Hữu Tài liền dùng bốn triệu lượng Bạch Ngân, toàn bộ đều là vì nàng, là một cái nữ nhân, cảm động địa rồi tỉnh rồi mù, thậm chí đều quên đó là một tháng thuộc về quyền kỳ hạn .

Nhưng là nàng làm sao có thể biết Trần Hữu Tài tốn tiền nhiều như vậy chủ yếu mục đích vẫn là vì (Lãng ba vi bộ) này không truyền thuyết trung Hoàng cấp bí tịch đây?

"Đa tạ công tử." Liễu Phiêu Phiêu xem thường lời nói nhỏ nhẹ ôn nhu nói, nhìn về phía Trần Hữu Tài trong ánh mắt, nhiều thêm một vệt cảm kích cùng nhớ nhung, cái này Nam nhân cho nàng khô khan sinh hoạt mang đến rất nhiều vui sướng.

"Ha ha, vi nữ nhân của mình trả giá, đều là nên phải vậy."

Trần Hữu Tài cười ha ha, không coi ai ra gì đem Liễu Phiêu Phiêu kéo vào trong lòng, hôn môi một thoáng xinh đẹp địa gò má, làm cho trong lòng giai nhân một trận ngượng ngùng, nện đánh Trần Hữu Tài ngực, đem đầu mai đến trầm thấp, rất sợ là bị Tú bà đã gặp nàng cái kia ứng đồ hai gò má.

"Vậy thì như thế ước định , ta hi vọng ngươi tin thủ hứa hẹn, bằng không, tự gánh lấy hậu quả!" Trần Hữu Tài ngoài cười nhưng trong không cười đạo, lời ít mà ý nhiều tiết lộ ra kiên quyết uy hiếp!

"Trần công tử yên tâm đi, trong vòng một tháng, ta sẽ không để cho Phiêu Phiêu tiếp xúc bất kỳ Nam nhân, cũng hi vọng Trần công tử làm việc chữa chút đường lui!" Tú bà lời nói ý vị sâu xa xin khuyên đạo, sau đó chân mày cau lại, tựa hồ nghĩ tới điều gì, cầm bút viết đến tên của nàng, nói tiếp: "Nếu ước định đạt thành , cái kia Trần công tử có phải hay không hẳn là ra tiền?"

Nàng là một thực sự nhân, vừa nảy những này chỉ là miệng ước định, chân chính có hiệu lực nhưng cần Trần Hữu Tài móc ra chân kim Bạch Ngân đến, Trần Hữu Tài hơi nhất lảng, sờ sờ y phục, tùy theo lúng túng nở nụ cười, dụng ý niệm dò xét một thoáng chiếc nhẫn trữ vật, tổng cộng gộp lại tựa hồ cũng mới hơn năm mươi vạn hai Bạch Ngân.

Có thể mua một cái nguyệt thuộc về quyền cần một triệu lượng, này có thể như thế nào cho phải, mục nó, ta lại cũng có như vậy chán nản thời gian? Làm sao bây giờ? Không thêm đến xia rồi! Xa món nợ!

"Hắc Hắc, cái này cho ngươi, còn lại ngày mai tới thăm Phiêu Phiêu thời điểm cho ngươi, ta có thể muốn nhìn ngươi đối nàng có phải hay không trước sau như một thân thiết, hảo hảo chiếu cố Phiêu Phiêu, không thể thiếu của ngươi chỗ tốt, ngày hôm qua không đều nói cho ngươi biết , ta Trần có tài - không thiếu tiền!" Trần Hữu Tài ngượng ngùng nở nụ cười đưa tới.

"Khanh khách, công tử quả nhiên ra tay hào phóng, hành."

Tuy rằng Tú bà trong lòng đang chảy máu, lại bị Trần Hữu Tài làm thật một đao, vừa nảy mấy công tử kia ca liên tục lăn lộn địa trốn ra Minh Nguyệt Lâu, nàng cái kia một triệu lượng Bạch Ngân tiến vào món nợ trong nháy mắt hủy hoại trong chốc lát, này vẫn vẹn vẹn là ngày hôm nay tiền lời, thử nghĩ một thoáng, cho dù là Liễu Phiêu Phiêu sau khi hầu hạ khách nhân, không đáng bao nhiêu tiền, nhưng một tháng tích lũy xuống, 1,2 triệu Bạch Ngân nhất định là có.

Nhưng là Trần Hữu Tài nhưng là lượm một cái tiện nghi lớn, dùng một triệu lượng liền mua Liễu Phiêu Phiêu một tháng thuộc về quyền, cứ tính toán như thế một bút món nợ đến, nàng thì bằng với tại hao tổn, như vậy khôn khéo Tú bà, nếu không phải bị vương bởi Trần Hữu Tài bởi cảnh cùng thực lực, nàng vẫn đúng là không muốn đáp ứng cái điều kiện này.

"Phiêu Phiêu, ta ngày mai trở lại thăm ngươi." Trần Hữu Tài tại giai nhân lưu luyến dưới ánh mắt, rời khỏi Minh Nguyệt Lâu, dọc theo đường đi khẽ hát,

cả người cũng lảng lảng lên.

Chỉ chốc lát sau, trở lại Mộ Dung gia, Trần Hữu Tài không nói hai lời, cấp tốc trở lại gian phòng của mình, nghĩ tới hắn đạt được không lâu (Lãng Ba Vi Bộ), vền vẹn là nghe tên cũng làm cho Trần Hữu Tài kích động không thôi, hắn trước đây viết tiểu thuyết mà sống, đương nhiên là từng có trầm mê ở tiểu thuyết thời điểm.

Đối với Kim Dung dưới ngòi bút (Thiên Long Bát Bộ) làm sao có khả năng không rõ ràng, cái kia Lãng Ba Vi Bộ vô cùng kỳ diệu công hiệu, để Trần Hữu Tài đã từng cũng ảo tưởng, chính mình nắm giữ môn công pháp này sẽ là cỡ nào trâu bò tồn tại.

Trong đầu như phim đèn chiếu truyền phát tin giống như vậy, từng tổ từng tổ tu luyện hình vẽ ở trong đầu của hắn hiện ra, quả nhiên tại nắm giữ hệ thống rất nhiều trên thân thể sau, hần lý giải năng lực cũng thuận theo tăng cao rất nhiều, từ cái này đối với (Lãng Ba Vi Bộ) lý giải liền có thể thấy được chút ít.

Lãng Ba Vi Bộ!

Không cần phải nói, đây là một môn cùng (Tùy Phong Huyền Ảnh) tương tự tựa như thân pháp vũ kỹ, tại trong vũ hiệp tiểu thuyết được gọi là kinh công.

(Lãng Ba Vi Bộ) tiếng tăm rất lớn, cũng rất thực dụng, có thể nói là hết thầy trong vũ hiệp tiểu thuyết có tiếng kinh công ở giữa, tới tuyệt học một môn công pháp, đang tu luyện thuần thực sau khi, cái kia sử dụng quả nhiên là Đạp Tuyết Vô Ngân, huyền ảnh thành ngàn, một bước ra, Thiên Ảnh tùy theo!

Lãng Ba Vi Bộ - dựa theo năm đó một tên Huyền Thuật đại sư, căn cứ Gia Cát Khổng Minh Bát Quái đồ không ngừng thời diễn tìm tòi mà đến, trong đó nghiêm ngặt tham chiếu Bát quái trận sắp xếp mà hành động, mỗi bước ra một bước, đều sâu sắc hàm chứa một ít khó có thể minh thấu triết lý đạo lý, thậm chí có chút tham Phá Thiên đạo, hơi tìm thấy pháp thuật cảm giác.

Lãng Ba Vi Bộ tổng cộng chia làm Bát Đại Bộ.

Càn bộ, khôn bộ, chấn động bộ, tổn bộ, khám bộ, cách bộ, cấn bộ cùng với Đoái Bộ Bát Đại Bộ phạt.

Lãng Ba Vi Bộ rất phức tạp, vì diệu thâm ảo khó có thể cân nhắc hiểu, thế nhưng Trần Hữu Tài chính là Trần Hữu Tài, cho dù rất khó hiểu, hần như trước có thể ở trong đầu kiên trì diễn biến suy lý, bất chước bước tiến, một lần lại một lần bất chước, hơn nữa đã có tu hành (Tùy Phong Huyền Ảnh) kinh nghiệm, diễn luyện ngược lại là có như vậy một phen đáng đáp!

Không biết đã qua thời gian bao lâu!

Nước chảy mây trôi thân nhẹ như nước Yến tốc độ cảm, tại Trần Hữu Tài trong đầu chiếu phim, lúc đầu Trần Hữu Tài trong mắt tràn đầy vẻ nghi hoặc, bởi vì hần bản thân không quá rõ ràng thân thể kinh mạch cấu tạo, nhưng là trước đó thông qua thư tịch biết không ít, đem một thiết đồ liên tưởng sau khi đứng lên, dần dần có một loại đẩy ra mây đen gặp hoàng hôn bỗng nhiên tỉnh ngộ cảm giác, Trần Hữu Tài nhũn nhũn địa lỏng mảy mảy đều chậm rãi tùy theo triển khai .

"Lãng Ba Vi Bộ, tinh hoa chỗ ở chỗ tốc độ! Đây cùng ta (Tùy Phong Huyền Ảnh) có chút cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, đều thuộc về tăng nhanh thân hình công pháp. Nhưng là, tựa hồ đều có chút bất đồng." Thế nhưng cụ thể nơi nào tồn tại khuyết điểm, Trần Hữu Tài trong thời gian ngắn cũng không nghĩ ra được.

Lại là một hồi lâu quá khứ, Trần Hữu Tài chậm rãi đứng lên, trong mắt tràn đầy suy tư thần sắc.

Sau một khắc, thân hình chớp động, Trần Hữu Tài tại chính mình rộng rãi trong phòng thử thi triển (Lãng Ba Vi Bộ), trong không khí gào thét mà đến kinh phong, đánh vào hần tài trên mặt, khoe miệng hần hơi co quắp, chính mình tốc độ cũng thật là chậm chút, vừa nãy tại không có sử dụng Tùy Phong Huyền Ảnh thời điểm, phát hiện mình phản ứng theo không kịp Lãng Ba Vi Bộ công pháp bên trong miêu tả.

Hần lòng bàn chân bước chân tựa hồ tận lực tại gia tốc, thế nhưng không có đạt đến cái loại này không minh tùy ý cảm giác, này liền đánh mất (Lãng Ba Vi Bộ) tinh túy bộ phận, cứ việc Trần Hữu Tài thân ảnh quý mị, thế nhưng hần có thể cảm giác được chính mình giải thích không ra bộ công pháp kia chói mắt nhất địa phương, cho nên biết lần này thí nghiệm, chính mình thất bại.

Mụ nó, ta vẫn cũng không tin , trên đời không có chính phục không được đỉnh cao, chỉ cần công phu sâu, Kim Cô Bổng đều mài thành châm!

Nội tâm ẩn dấu đã lâu cái loại này quật kính xông lên đầu, lại một lần nữa ở trong phòng từng bước từng bước bắt đầu đi lại!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Dung Hợp Và Sáng Tạo

Trần Hữu Tài trong mắt thoáng hiện một vệt vẻ chột hiểu, cái gọi là trăm khoanh vẫn quanh một đốm, chủng loại dạng đa dạng võ học hay là điểm xuất phát không giống nhau, thế nhưng cuối cùng đạt đến mục đích nhưng là giống nhau như đúc, đó chính là đạt đến chí cao vô thượng cảnh giới.

Bất kể là tốc độ vẫn là lực lượng, đạt đến cực hạn sau, đều sẽ sản sinh không gì sánh kịp lực uy hiếp, mà trong chuyện này đạt đến đỉnh cao quá trình đó là người thành công muốn làm đến, Trần Hữu Tài Lăng Ba Vi Bộ cùng Tùy Phong Huyền Ảnh về bản chất mà nói đều là thuộc về thân pháp, cứ việc vận dụng nguyên khí, trên cơ thể người bên trong lưu động hành vi không giống, nhưng là cuối cùng hiệu quả không khác nhau chút nào.

Trần Hữu Tài nghĩ rõ ràng sau đó, thử đem này hai loại công pháp trung miêu tả nguyên khí con đường tương đồng địa phương từng cái liệt kê đi ra, hắn trong lòng biết rõ ràng, tương đồng địa phương nhất định là tính túy bộ phận, tựa như không giống trang phục Thiết Kế Sư, phân biệt chế tạo ra một bộ trang phục, tương đồng sáng điểm đương nhiên là chịu đến mọi người nâng niu, không giống địa phương nhưng là từng người muốn nổi bật sáng ý.

Võ học cũng tương tự là đạo lý này, có thể sáng tạo ra võ học, thông thường đều là Vũ Tôn cấp đừng trở lên cường giả! Có thể tưởng tượng được ra bọn họ nắm giữ thể nào thực lực.

Trần Hữu Tài không có sáng tạo công pháp năng lực cùng kinh nghiệm, bất quá hắn có thông minh linh hoạt đầu óc, thời đại này cao ngạo cường giả, bọn họ chỉ hiểu được mèo khen mèo dài đuôi, rất ít nguyên ý và những người khác giao lưu chính mình tu luyện tâm đắc cùng với võ học sáng tạo.

Như vậy dẫn đến trong đó không ít chi tiết nhỏ cũng không quá quan tâm hoàn thiện, công pháp đẳng cấp đại thể cũng là Nhân Cấp, sang tân đối với tu Võ Giả mà nói có chút xa xôi, tu Võ Giả thông thường đều là theo khuôn phép cũ dựa theo vũ kỹ chỉ đạo phương pháp tu luyện. Nơi nào sẽ nghĩ đến chính mình thay đổi bù đắp trong đó không đủ? Cho dù xuất hiện kỳ tài ngút trời tu Võ Giả, tình cờ có nghi hoặc không rõ, cần nhắc đến vũ kỹ thiếu hụt chỗ, cũng sẽ bởi vì trường bối chi trích mà từ bỏ thâm nhập nghiên cứu.

Cứ thế mãi, vũ kỹ trung cho dù là không đủ chỗ, cũng bị sau đó tu các võ giả tán thành, Vũ Tôn cấp đừng trở lên cường giả chỉ là nhất thời hưng khởi sáng tạo vũ kỹ, bọn họ đương nhiên sẽ không lãng phí thời gian đi hơn nữa hoàn thiện, này liền khổ quảng đại cấp thấp Võ Giả, bọn họ đạt được cũng không phải là hoàn mỹ nhất vũ kỹ!

Trần Hữu Tài có người hiện đại tư tưởng, nghi vấn là thâm căn cố đế tư tưởng, đương nhiên làm sao tu luyện đối với mình hữu ích nơi liền lựa chọn thể nào, hữu hiệu nhất suất phương thức tu luyện, cũng chỉ có hắn rõ ràng nhất!

Trần Hữu Tài nhìn cái kia trên tờ giấy trắng, bị hắn liệt kê đi ra hai loại thân pháp từng người đặc điểm, nghĩ thầm, mục nó, ta muốn cố tìm cái chung, gác lại cái bất đồng, khư bả lưu tinh hoa.

Có chút rườm rà vận may bước đi, hắn trực tiếp bài trừ tại Tân công pháp ở ngoài, cứ việc như vậy vận may có thể tăng thêm một ít độ bén nhạy, thế nhưng tiêu hao thời gian không ít, tổng thể so sánh không đáng giá đến gia nhập trong đó.

Trên thực tế hệ thống không chỉ có để Trần Hữu Tài trở nên công tử bột kiêu ngạo, tiện thể khen thưởng đem đầu óc của hắn khai phá một mảnh thanh minh linh quang, như máy vi tính bình thường tính vi tính toán, cứ như vậy không lâu lắm, một cái hải lòng phương án liền tại trong đầu của hắn hình thành.

"Ha ha, quả thế a, đúng, chính là như vậy." Trần Hữu Tài hưng phấn mà kêu ra tiếng, hắn chìm đắm tại thay đổi võ học trung, có thể nói là bất diệt nhạc hồ.

Trần Hữu Tài chính là một người như vậy, một khi thích chuyện gì, thì sẽ hết sức chăm chú làm tốt, cho dù là hắn trước đây không biết công pháp, nhưng bằng vào thân thể kinh mạch huyết đạo kết cấu đồ cũng có thể bài trừ nói liền, một câu nói: thi triển ra hoa lệ công pháp, cũng không nhất định chính là hiệu quả hải lòng, càng nhiều chính là đồ hữu kỳ biểu.

Mục nó, ta xem như là biết rồi, cái gì là cái gọi là bên ngoài tô vàng nạm ngọc, bên trong thối rữa không phải là đạo lý này, cấp thấp vũ kỹ lại bỏ qua thực dụng làm căn bản, mà là lựa chọn chiêu thức ngăn nắp mỹ lệ phương pháp, như vậy dẫn đến hiệu quả mất giá rất nhiều.

Trần Hữu Tài mất ăn mất ngủ, một mạch tập trung thuộc về võ học của hắn thế giới.

Thời gian hơn một nửa ngày, Trần Hữu Tài đều không có ra ngoài, mà hắn không biết là, tại Mộ Dung gia chu vi, cất dấu không ít chỗ tối cơ sở ngầm, đối với hắn mọi cử động đang giám thị, những người này lợi dụng phổ thông bách tính phòng ốc làm che giấu, tỉ mỉ nhìn chăm chăm bên trong phòng nhân hướng đi, Trần Hữu Tài hành tung gần như là không chỗ nào động hình, một cái âm mưu tại lặng yên không tiếng động mà chuẩn bị.

Sắc trời dần dần âm đạm, lạnh lẽo Địa Nguyệt sắc chiếu vào Kinh Thành mỗi một nơi đoạn đường, tại Mộ Dung gia một gian phòng bên trong, trong không khí khi thì xuất hiện từng đợt "Vút vút" nhỏ đến mức không thể nghe thấy âm thanh, người bình thường nghe tới nhất định sẽ cho rằng là chính mình ảo giác, bởi vì bên trong nhà kia bị xuyên thấu qua cửa sổ ánh trăng chiếu lên một mảnh sáng sủa, không có một chỗ có thể tàng trụ nhân địa phương.

Đột nhiên, một cái bóng đen lay động một cái, liền ra hiện tại trong phòng, dường như bỗng dưng người thừa ra, cái loại này đột ngột cảm nếu là có người nhìn thấy, tất nhiên sẽ làm sợ hãi một cái, chính là thoáng thờ hồng học Trần Hữu Tài.

Tuy rằng không ngừng không nghỉ tu luyện, gian khổ mệt nhọc, thậm chí Trần Hữu Tài cảm thấy xương của hắn đều sắp tan vỡ rồi, bất quá trời không phụ người có lòng, hắn cuối cùng thành công. Đối với mình hiện nay tốc độ, Trần Hữu Tài vẫn tính tương đối hải lòng, hắn đang nhanh chóng thay đổi thân ảnh thời điểm, cái kia nhiều tia hào quang màu vàng nhạt, trong đêm đen lóe lên một cái rồi biến mất, đây là hắn không có tận lực áp chế tình huống.

Tất cả những thứ này dấu hiệu đều biểu lộ Trần Hữu Tài mới nhất nắm giữ vũ kỹ, tại dung hợp Lăng Ba Vi Bộ cùng Tùy Phong Huyền Ảnh, đồng thời tại Trần Hữu Tài xoi mói tiêu chuẩn hạ, tiết kiệm được không ít rườm rà bước đi. Đây cũng là tăng thêm tốc độ công pháp, tại thời khắc nguy cơ có thể bảo mệnh chạy trốn, tại cần truy sát người khác đồng thời, cũng có tuyệt đối ưu thế.

Mụ nó, nếu như dựa theo trước đây công pháp, ta lẽ nào tại chạy trốn chết thời điểm, còn muốn như là khiêu vũ nóng người như thế, ** địa cho mình kẻ thù cơ hội thờ lạy hơi sao? Như vậy vẫn có ích lợi gì, thay đổi sau công pháp, đã có rồi Hoàng giai vũ kỹ hiệu quả!

Bởi vì cái kia màu vàng nhạt linh quang, là Trần Hữu Tài tại thư tịch lên nhìn thấy, không nghĩ tới chính mình học được cái thứ nhất Hoàng giai vũ kỹ là chính mình "Tìm hiểu" đi ra, cứ việc Trần Hữu Tài có khó có thể tin tưởng, cũng kiên cường nghị lực, nhưng là muốn muốn sáng tạo Hoàng giai vũ kỹ ngay cả là Vô Tôn cấp bậc cường giả cũng rất khó làm được, Trần Hữu Tài dĩ nhiên tại đánh bại đánh bại hạ dung hợp hai loại thần pháp, sáng tạo ra một loại càng đơn giản hơn càng thêm hữu hiệu thần pháp vũ kỹ, nếu như lời đã nói ra liền đối là chói mắt thành tựu.

Hắc Hắc, tạm thời xưng này Hoàng giai vũ kỹ vì trong gió ngổn ngang đi, Trần Hữu Tài nghĩ đến một cái âm đăng tên, Lăng Ba Vi Bộ cùng Tùy Phong Huyền Ảnh như vậy vang dội công pháp tên, liền chửi bới tại Trần Hữu Tài trên tay .

Nắm giữ một môn Hoàng giai vũ kỹ, lúc này Trần Hữu Tài trong lòng đặc ý cảm giác, không thấp hơn hẳn lên một cái Khuynh quốc khuynh thành xử nữ, đem tu luyện coi như là lạc thú hẳn, hầu như không chú ý thời gian trôi qua. Nhìn một chút ngoài cửa sổ mộng lung ánh trắng, dĩ nhiên là tiến vào lúc đêm khuya , là một cái Ngũ cấp Vô Giả, một hai bữa cơm không ăn không uống ngủ : cũng không có vấn đề gì, nhưng là hẳn nhưng cùng Lam Ngọc Lão đầu tử ước định rừng cây nhỏ gặp.

Tối hôm qua bởi tham gia buổi đấu giá, sớm cho Lam Ngọc hỏi thăm một chút, Lam Ngọc không nói gì, người trẻ tuổi có chính mình muốn bận rộn sự tình, cũng không có gì quá kỳ quái.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Chuột Cùng Miêu

Trần Hữu Tài không muốn kinh động Mộ Dung gia người, bởi vì hội kiến Lam Ngọc chuyện này, hẳn tạm thời muốn giấu diếm đi mọi người, bằng không tất nhiên sẽ tại Đại Càn Quốc khiến cho sóng to gió lớn, Đại Càn Quốc con dân rất ít có người biết, bọn họ hoàn hữu một cái chí cao vô thượng Thủ Hộ Thần. Nay đương nhiên thuộc về một cái cơ mật ẩn tình, Lam Ngọc sẽ chủ động tìm tới hắn, đó là nhìn trúng tiềm lực của hắn thiên phú, bằng không thì hẳn kiên quyết là sẽ không biết có một người như vậy tồn tại.

Trần Hữu Tài vừa ra Mộ Dung phủ, liền cảm giác một trận không dễ chịu, thật giống như bị nhân nhìn chăm chăm giống như vậy, trong nháy mắt trung xét qua một vệt hàn mang, mụ nó cái cầu, đem ăn khuya đương con mồi , vẫn đứng là nghĩ đến các người là thợ săn? Người không xâm phạm ta ta không xâm phạm người, có thể các người dám chủ động trên chọc ta, Hắc Hắc.

Trần Hữu Tài người hiền lành cười cười, nhất thời cảm giác cái kia chỗ tối cảnh giác tăng mạnh không ít, tựa hồ có hơi kiêng kỵ hẳn, không hề để ý địa Trần Hữu Tài, tăng nhanh bước tiến hướng về cùng Lam Ngọc ước định rừng cây nhỏ trái ngược hướng về đi tới.

Loại nguy cơ kia đến cảm giác càng ngày càng mãnh liệt, sắp tới đem vận sức chờ phát động một khắc, Trần Hữu Tài đột nhiên biến mất rồi!

Hắn liền quý dị như vậy biến mất ở lạnh lẽo ánh trăng trung, nguyên bản còn có một đạo Ảnh Tử ở trong đêm tối đi lại. Làm sao đột nhiên sẽ không có? Đường như chưa bao giờ từng xuất hiện như thế, lẽ nào phía trước đều là ảo giác? Ấn núp trong bóng tối người cùng lúc đó một trận nghi hoặc, Trần Hữu Tài đi đâu?

"A!" Một cái nặng nề địa tiếng kêu rên tại yên tĩnh trong hoàn cảnh bị nhuộm đậm đặc biệt đau tai.

"Không tốt, bị phát hiện , mau ra tay!"

Lập tức hiện lên ra một cái cấp thiết hoang mang giọng nam, hoảng loạn xé rách chìm đắm đêm đen, phảng phất biểu thị một hồi tình phong huyết vũ đến.

Bọn họ đồng thời xuất động mười người, mục đích đó là vì mai phục ám sát Trần Hữu Tài, nhưng này ám sát còn chưa có bắt đầu, lại liền không hiểu ra sao bại lộ, người đầu lĩnh làm sao có thể giữ vững bình tĩnh? Hơn nữa giờ này khắc này căn bản không thể bắt giữ đến Trần Hữu Tài thân ảnh, bọn họ không khác không đầu con ruồi, đi nơi nào tìm người? Trong lúc nhất thời hàn ý xông lên đầu.

Mười cái Vô Giả, có tám cái Tam Cấp Vô Giả, một cái Tứ cấp Vô Giả, một cái Ngũ cấp Vô Giả, nhiều như vậy Vô Giả dĩ nhiên tất cả đều kinh hoàng thất, như kiến bò trên chảo nóng.

Bọn họ không ngừng mà muốn tìm được Trần Hữu Tài, có thể mỗi cách một hồi, liền có một người bị vô thanh vô tức cắt vỡ yết hầu, máu chảy ồ ạt thân thể chậm rãi ngã xuống, đầy mặt khó có thể tin thần sắc, phảng phất là nhìn thấy gì chuyện đáng sợ.

Từ người, liền mình tại sao từ cũng không biết!

Sớm biết như lúc ban đầu, liền không tham dự lần này chém giết Trần Hữu Tài hành động. Nhưng là trên thế giới này không có thuốc hồi hận ăn, hán tử, tương tự không thể thay đổi, chỉ là bọn hắn đạt được tình báo trung, tựa hồ không có nói ra Trần Hữu Tài ẩn nấp kỹ xảo xuất thần như vậy nhập hóa, đây cũng là dẫn đến kế hoạch triệt để thất bại, mặc dù lúc này vẫn có vài người đứng, thế nhưng tin tưởng muốn không được bao lâu, bọn họ đều sẽ toàn quân bị diệt!

Trần Hữu Tài cảm thấy lúc này chính mình giống như trước đây chơi game giống như vậy,

Học được Cao cấp kỹ năng liền có thể tùy tiện bắt nạt chà đạp những này yếu đuối tiểu quái vật, mặc dù đối với phương nhân số đông đảo, nhưng lại không ngăn cản nổi hán giống như sát thần thị.

Trần Hữu Tài trong lòng kiềm chế thời gian lâu lắm, xưa nay đến thế giới này, hán liền từ một cái không có tiếng tăm gì Quy Công làm lên, cho dù là sau đó trợ giúp Mộ Dung Tuyết từ kỹ viện chạy thoát, vẫn như cũ chỉ là một cái nô tài.

Lẽ nào nô tài liền muốn mặc người xâu xé? Hán cũng không tin tưởng thân phận gì đẳng cấp, chỉ cần có tuyệt đối thực lực, ai hoàn hữu can đảm không mua món nợ? Nay đưa tay không thấy được năm ngón đêm đen, chu vi cũng không có cái gì tuần tra hộ vệ đội, chắc là hữu tâm nhân cố ý đẩy ra, bằng không hộ vệ đội nhìn thấy bỏ mặc, khó tránh khỏi sẽ làm Đại Càn Quốc trị an đều chiếm được hoài nghi.

Mụ nó, các người đây là muốn chết, Hắc Hắc. . .

Đào mắt, bên kia mười người cũng chỉ còn sót lại năm người.

Vén vén là một hồi, Trần Hữu Tài liền giải quyết đối phương một nửa nhân số, khí thế sét đánh không kịp bưng tai bá đạo uy hiếp, làm cho đối phương còn sống năm cái Vô Giả, tâm thần đều loạn, thân thể không tự chủ được mà run rẩy không ngớt, không biết từ vong sợ hãi làm người lạnh lẽo tâm gan không ngớt, cái kia dẫn đầu Ngũ cấp Vô Giả, hai mắt tràn đầy kinh hãi, hán mạnh mẽ ổn định lại tâm tư, gấp giọng hô lớn: "Nhanh tập trung lại đây, đừng lạc đàn."

Nếu như lại như vậy từng cái từng cái bị Trần Hữu Tài giờ lại trò cũ không hiểu ra sao sát hại, vậy bọn hắn tất nhiên là không có có bất kỳ hi vọng chém giết Trần Hữu Tài, làm thù lĩnh hán, đương nhiên muốn đem một thiết đồ cần nhắc đúng chỗ.

Rất nhanh hán liền muốn đến một cái biện pháp khả thi, Trần Hữu Tài tuy rằng thực lực tốc độ nhanh dọa người, nhưng là không phải nói bọn họ không có một tia phản kháng cơ hội, nếu là Trần Hữu Tài thật có niềm tin tuyệt đối xong ngược bọn họ, liền sẽ không ngoạn loại này từ từ suy yếu bọn họ tổng thể thực lực biện pháp.

Rõ ràng là không hề có nắm chắc khí, loại phương pháp này hay nhất dẫn đến đó là tăng thêm nội tâm bọn hắn sợ hãi, cũng không ai biết cái kế tiếp chết đi sẽ là ai, tại từ vong sắp xảy ra áp sát thời điểm, bọn họ nơi nào có tinh lực tự hỏi những vấn đề khác? Tất cả đều để tính mạng của mình đáng lo.

Trở mặt mà nhìn đồng bạn chết đi, nhưng không thể ra sức, loại thống khổ này khiến người ta tuyệt vọng, hướng hồ bọn họ đều là Nê Bò Tát qua sông - tự thân khó bảo toàn, thống khổ tuyệt vọng tâm tình lan tràn ra, nguyên bản vẫn là đồng tâm hiệp lực tập thể, lúc này lại bị trở thành năm bè bảy mảng, muốn chém giết Trần Hữu Tài, không thể nghi ngờ là ý nghĩ kỳ lạ.

Mãi đến tận nghe được Ngũ cấp Vô Giả thủ lĩnh mệnh lệnh, bọn họ tài nhanh chóng hướng về Ngũ cấp Vô Giả lao đi, phảng phất chỉ có tiếp cận thủ lĩnh, bọn họ mới là an toàn nhất, dầu gì cũng là Ngũ cấp Vô Giả, ở tại bọn hắn trong tiềm thức, thủ lĩnh hán là sẽ không không đỡ nổi một đòn như trước đó năm người chết đi.

Mụ nó, dám ăn núp trong bóng tối để ta tâm thần không yên? Cùng ta ngoạn chiến thuật tâm lý? Còn chuẩn bị mai phục bắt giết ta? Nhìn hươu chết vào tay ai, làm từ các người, đây còn không phải là như giết chết con kiến giống nhau? Ta cũng không tiết vu chính diện giao chiến, ** mới có thể lấy đánh thấp, mặc kệ dùng phương pháp gì, chỉ cần ta giết các người một đám đồ con lừa, không từ thủ đoạn nào đó cũng là thành công Vương Giả!

Nhưng vào lúc này, có một cái Tam Cấp Vô Giả phản ứng hơi chút chậm trễ, tốc độ của hán không đuổi kịp mấy người kia, bởi vừa nãy chết đi chính là hán tinh đồng thủ túc huynh đệ, cái loại này bị thống làm cho hán ngây người như phỗng, cho nên nghe được thủ lĩnh mệnh lệnh khẩn cấp, cũng không kịp đuổi tới động tác.

"Ha ha, nhân lúc người bệnh đòi mạng người, đi chết đi!"

Trần Hữu Tài trêu tức âm thanh vang vọng ở bên tai của hán, sau một khắc, hán rồi cùng thân mật không kể hờ huynh đệ đồng thời bôn lên Hoàng Tuyền đường, Trần Hữu Tài cũng sẽ không có chút đồng tình, chính cái gọi là đối địch nhân đồng tình đó là đối với mình tàn nhẫn, là những người này trước hết nghĩ muốn làm hại cho hán, vậy thì chớ nên trách hán lòng dạ độc ác!

"A."

Thê thảm tiếng kêu, trong đêm đen có vẻ đặc biệt đau tai, dọa : làm sợ không ít có tiểu hài gia phổ thông bách tính, nhưng là bọn họ nhưng vội vàng vượt hải tử, rất sợ đưa tới bên ngoài tranh đấu người bất an. Bọn họ nghi hoặc không ngớt, tại sao bình thường hộ vệ đội người dò xét tương đương nhiều

lần, hiện nay muốn nhưng làm sao cũng không có tung tích? Làm phổ thông bách tính, bọn họ giải cũng không nhiều, nhưng là xuyên thấu qua khe cửa nhìn thấy cái này tiếp theo cái kia ngã xuống thân ảnh, nhưng cũng biết mạng người Quan thiên, nguyên lai Đại Càn Quốc Kinh Thành cũng không như trong tưởng tượng như vậy thái bình.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Tử Vong Sợ Hãi

Kèm theo lại một kẻ địch chết đi, hiện tại chỉ có bốn người vẫn bình yên vô sự đứng ở nơi đó, tuy rằng đứng ở nơi đó, nhưng là Trần Hữu Tài nhưng rõ ràng cực kỳ cảm nhận được nội tâm bọn hắn sợ hãi, cho dù là tụ tập cùng một chỗ, cũng trung hoà bọn hắn không được đối đầu kẻ địch mạnh sợ hãi, trong lúc nhất thời, thợ săn cùng con mồi thân phận lạng yên phát sinh biến hóa.

Ngũ cấp Vô Giả khoe miệng hơi co quắp, đây đều là hắn tỉ mỉ bồi dưỡng thủ hạ, mắt thấy bọn họ liên tiếp không ngừng chết đi, hắn tâm, giọt : nhỏ máu bình thường thông khổ, coi như là hắn, cũng chỉ có thể phân biệt ra được một đạo hư ảnh, hướng hồ là những này chết đi Tam Cấp Vô Giả?

Này kinh thể hãi tục tốc độ, để hắn không thể ra sức, bây giờ dĩ nhiên là ruột đều hồi thanh , nhưng là chuyện vô bổ, chỉ hi vọng tại bốn người đoàn kết dưới tình huống, có thể bình yên vô sự trở lại, dù sao lưu được núi xanh tại không lo không củi đốt.

Mụ nó, cho rằng núp ở đồng thời, ta chỉ sợ các ngươi? Vừa không có phòng ngự mai rùa, ta đùa chơi chết các ngươi!

Trần Hữu Tài dụng ý niệm cảm thụ một thoáng trong trư vật giới chỉ vật phẩm, tùy tiện từ trong đó xuất ra một ít không có tác dụng gì ngọc thạch, đây là hắn lúc trước vì tính điểm chế tạo "Khí tài" mà chuẩn bị, dư thừa không xếp hạng tới công dụng, lúc này đúng lúc gặp công việc lấy ra, có thể khi "Ám khí" dùng!

"A."

Trong không khí có chút sốt ruột khí tức, đó là Trần Hữu Tài đem ngọc thạch ném ra ngoài, tốc độ nhanh đến cực hạn hiệu quả, bắn ra ngọc thạch, trực tiếp đánh tới một cái Vô Giả trên đầu, thế cho nên người kia, bẻ đầu chảy máu, thấy hoa mắt lão đà lão đảo, bên cạnh một cái Vô Giả đồng bạn vội vã đỡ lấy hắn, nhưng là lúc này, kinh sợ cảnh tượng ở đây xuất hiện.

Trần Hữu Tài lại là một viên ngọc thạch ném ra, cái kia Ngũ cấp Vô Giả lực đạo, ít nhất là hơn một nghìn cân mãnh liệt trùng kích, cái kia đỡ lấy trước đó thụ thương đồng bạn Vô Giả, cũng liên tiếp bị thương, cứ việc Trần Hữu Tài lúc này không thể nghênh ngang ám sát bọn họ, nhưng là kích thương bọn họ hay là không có bất cứ vấn đề gì.

"Trần Hữu Tài, ngươi dừng tay cho ta!"

Ngũ cấp Vô Giả nổi giận đạo, cái kia phô thiên cái địa nguyên khí hướng về bốn phương tám hướng dâng lên đi, hắn chỉ có thông qua biện pháp như thế, mới có thể ngăn cản lại Trần Hữu Tài cái kia âm hiểm "Ám khí", hắn đương nhiên biết Trần Hữu Tài là núp trong bóng tối không ngừng đánh lên.

Lúc này ở trong lòng đã sớm đem Trần Hữu Tài tổ tông mười tám đời đều an ủi một lần, này tạp chủng lại từ bị động biến thành chủ động, trong lòng hận đến trực cắn răng.

Mụ nó, ngươi cho rằng ngươi sẽ phòng bị, ta liền nhất định phải công kích a? Ta cho ngươi tiêu hao sạch sẽ nguyên khí, nhìn ngươi lấy cái gì đến bảo hộ bọn họ.

Trần Hữu Tài tâm Khoáng Thán di địa như một cái thợ săn nhìn "Trong lòng chi ưng", ngay cả là mãnh hổ, lúc này cũng muốn cho hắn ngã xuống, hướng hồ những người này còn nói không lên là mãnh hổ.

Ngũ cấp Vô Giả trong lòng không ngừng kêu khổ, âm thầm tức giận mắng Trần Hữu Tài gian trá狡 hoạt, dĩ nhiên lại không công kích đánh lên bọn họ, điều này làm cho hắn như thế nào cho phải, nếu là không phòng bị, Trần Hữu Tài sẽ đốt đèn lòng như cũ! Nếu là phòng bị, cũng không thể nào kéo dài rất lâu, dù sao như vậy phương thức nguyên khí tiêu hao tốc độ khó có thể bù đắp. Hắn kéo dài không được bao lâu, tự nhiên là lòng như lửa đốt.

Nhìn một chút bên cạnh này quần bên dưới lòng bàn tay của hắn huấn luyện ra tinh anh, lúc này như thùng com như thế, mang theo bọn hắn tới không chỉ có một chút tác dụng không có, hơn nữa còn đã biến thành trói buộc, cho dù là làm pháo hôi hi sinh cũng không có thể như vậy a.

Thù lĩnh đồng thời trách cứ lên hắn người giật dây, rõ ràng nói Trần Hữu Tài nhiều nhất là Tứ cấp Vô Giả, con nào hưng sư động chúng phái đại bộ đội lại nhanh như vậy liền rời ra Phá Toái, điều này nói rõ Trần Hữu Tài ít nhất là có thể so với ngũ Lục cấp Vô Giả thực lực, hơn nữa loại kinh tâm kia động

phách tốc độ, để hấn lòng vẫn còn sợ hãi.

Quá một thời gian uống cạn chén trà, thủ lĩnh kia bị ép bắt đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là dừng lại Nguyên khí : tức giận phóng thích, giống như không có ai quấy rầy hấn, hấn nhưng đàn độn lãng phí tự thân nguyên khí, khi hấn mới vừa đình chỉ thời điểm, trong mắt thoáng hiện một vết kính hoảng, muốn ngăn cản cái kia xa xa bay lượn mà đến xanh thăm thẳm địa quang thạch đã không còn kịp rồi.

"Thao ngươi mẹ, dễ tiện!" Thủ lĩnh cũng nhin không được nữa, chửi ầm lên lên, lần này, dĩ nhiên làm cho Tam Cấp Vô Giả đầu nở hoa, bởi cái kia ngọc thạch to nhỏ đầy đủ nắm đấm giống như vậy, nhân đầu vẫn là rất cứng rắn, nhưng ngọc thạch cứng rắn có thể so với tảng đá, huống chi là từ Vô Giả Ngũ cấp tu Vô Giả trong tay ném ra? Đầu chi sợ là trứng gà .

Óc tung toé, xem ra rất là buồn nôn buồn nôn, bất quá bởi bóng đêm làm cho hoàn cảnh đen như mực, ngược lại là không có bao nhiêu nhân có thể nhìn thấy.

"Ha ha, vẫn có ba người, cái kế tiếp đến phiên ai đó?" Trần Hữu Tài trêu tức trêu cười nói, một cái Ngũ cấp Vô Giả, hoàn hữu một cái Tứ cấp Vô Giả, mặt khác đó là Tam Cấp vô giả.

Nửa canh giờ trước, vẫn là mười người kết bạn mà đi, mà lúc này nhưng chỉ còn lại ba người sống nương tựa lẫn nhau , còn bọn họ có thể hay không tồn tại đến cùng, vậy thì không biết được.

"Không, không muốn." Ngoại trừ thủ lĩnh ở ngoài hai cái Vô Giả, đều là thất thanh kêu thảm thiết đạo, cả người co quắp run rẩy, làm cho bọn họ nói chuyện đều áp a áp ứng run run.

Ngược lại chỉ còn lại ba người, Trần Hữu Tài nghĩ tức chiến tức thắng, Lam Ngọc cái kia Lão đầu tử vẫn chờ đợi mình, hấn cũng không thể để Đại Càn Quốc người thù hận thật lâu chờ đợi hấn chứ?

"Nếu các ngươi đều không muốn chết, vậy cũng tốt." Trần Hữu Tài lạnh lẽ nở nụ cười, cứ việc cái kia ngôn ngữ tâm ý là đáp ứng rồi thỉnh cầu của bọn hấn, có thể làm sao có loại nói không ra ý lạnh.

"Cái kế tiếp ai cũng không cần từ, vậy thì cùng chết đi!"

Trần Hữu Tài đột ngột địa ra hiện tại trước mắt bọn hấn, một tám người hiền lành mỉm cười khuôn mặt, này xem ra không phải là một người tuổi còn trẻ sao, bọn họ trước đó không có được Trần Hữu Tài hình dạng, chỉ là chờ hấn từ Mộ Dung phủ xuất ra liền chém giết, lần này nhìn thấy còn trẻ như vậy, ngược lại là có chút hơi thất thần.

Cuồng Phong Bạo Vũ nguyên khí tập trung vào ba người này, "Sương Khí Tập Kích!" Trần Hữu Tài lần thứ nhất nắm chân nhân cho rằng bia ngắm, sử dụng công kích của hấn tinh vũ kỹ, nhất thời không khí cũng vì đó động lại, ba người cảm giác phảng phất là thân ở Hàn Băng Tuyết thiên bên trong, không khỏi đánh rùng mình một cái.

Này vũ kỹ quả nhiên bá đạo cực kỳ!

"Hỗn Nguyên phòng ngự!" Ngũ cấp Vô Giả nhìn thấy Trần Hữu Tài thân ảnh hiện lên, khuôn mặt một trận kinh hãi, chỉ cần hấn không ngoạn ám tiến nan phòng, bọn họ cũng không nhất định sẽ toàn quân bị diệt, nói không chắc có thể nắm lấy thời cơ để Trần Hữu Tài tài ngã nhào một cái!

Có thể Trần Hữu Tài cái kia chất phác nguyên khí thả ra vũ kỹ trong nháy mắt, thủ lĩnh trong mắt toát ra một vết kính hãi đây là cái gì vũ kỹ? Dĩ nhiên lợi hại như vậy.

"Ầm ầm ầm."

Một tầng như thực chất lồng phòng hộ bao quanh ba người, cái kia từng đạo từng đạo sương khí đánh vào bên trên, phát ra chói tai tiếng va chạm, màu đất lồng phòng hộ có chút không chống đỡ nổi tư thế, dù sao thủ lĩnh trước đó bị Trần Hữu Tài trêu đùa một phen, lãng phí không ít nguyên khí, này Thì Duy nắm lồng phòng hộ có thể nói là rút cùi dưới đáy nồi.

Nếu là vượt quá cực hạn của hấn, còn có thể tổn thương đến tự thân bản nguyên, bên cạnh hai cái Vô Giả nhìn thấy thủ lĩnh gian nan như vậy không thể tả về mặt, bọn họ biết hay là sắp liền không chịu được nữa , trong lòng không ngừng suy tư như thế nào mới có thể chạy trốn, không người nào nguyện ý ở chỗ này làm mất tính mạng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 107: (trêu chọc sát thủ

Trần Hữu Tài trong mắt tràn đầy trêu đùa vẻ, lấy một địch ba đối với hắn mà nói, cũng không phải là không cách nào hoàn thành, hắn muốn cho những người này biết muốn đối phó hắn hậu quả.

Thân hình như quỷ mị địa vây quanh ba người chuyển động, tìm kiếm ba người bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu bại lộ thiếu hụt, cái loại này trước mắt thoáng một cái đã qua mê muội cảm, cho dù là Ngũ cấp Võ Giả đều vọng mà sinh thán, thấy không rõ Trần Hữu Tài tung tích, trong lòng hắn khủng hoảng kinh chế, như mây đen nằm dày đặc bao phủ.

"Sương Khí Tập Kích."

Trần Hữu Tài mười lần như một, đối với này hiện nay xuất thần nhập hóa chương không vũ kỹ, hắn vẫn là tương đương thoải mái, theo Trần Hữu Tài thực lực tăng lên, một cái trụ cột nhất vũ kỹ sử dụng đến uy năng, cũng không kém cái khác Võ Giả tu luyện mười mấy năm độ thành thạo.

Mạnh mẽ địa một quyền chen lẫn kinh phong cùng hàn khí, không hề cách trở đánh tới Tứ cấp Võ Giả ngực, Tứ cấp Võ Giả chất phác trong nháy mắt, bị Trần Hữu Tài kín đáo tâm tư bắt giữ đến, bởi vậy không chút do dự một quyền trực tiếp xông lên trên.

"A." Cho đến chết thời điểm, cái kia Tứ cấp Võ Giả như cũ là một bộ kinh tâm động phách hoảng sợ sắc mặt, đối với Trần Hữu Tài, ở trong mắt của hắn có thể nói là một cái ác ma.

Vốn cho là bắt ba ba trong rọ, Trần Hữu Tài tuyệt đối là có chạy đằng trời. Có thể liên tiếp biến hóa, cùng với Trần Hữu Tài xuất ra Mộ Dung phủ sau quái dị cử động, không khỏi là để bọn hắn nghi hoặc không rõ, bởi Trần Hữu Tài không mục đích gì du dương tại Kinh Thành, bọn họ còn tưởng rằng muốn đi sẽ gặp người nào : ai, cho nên ẩn núp trong bóng tối đang đợi bất cứ lúc nào ám sát Trần Hữu Tài.

Không nghĩ tới bị Trần Hữu Tài nhìn thấu không nói, còn lấy bị động biến chủ động, đem bọn hắn nắm mũi dẫn đi, đồng bạn cái này tiếp theo cái kia chết đi, vô tận hồi hận tràn ngập dưới đáy lòng, trong lúc nhất thời lại đi không được, lúc này lại chết đi một cái Võ Giả, chỉ còn lại thủ lĩnh cùng một cái khác gây yếu Tam Cấp Võ Giả, cái kia Tam Cấp Võ Giả trực tiếp run lấy bầy, hầu như muốn sợ đến ngất đi thôi, bởi vì hắn cùng mới vừa vẫn lạc đồng bạn, là dựa lưng vào, cái kia lạnh thấu xương truyền vào trong cơ thể hắn, hứng chịu không nhỏ nội thương trong lúc nhất thời càng là sợ đến đứng không vững!

"Người vẫn lo lắng làm gì, nhanh lên một chút theo phòng bị a!"

Ngũ cấp Võ Giả mang theo bất mãn nghi vấn đạo, hắn xem lại chết rồi một cái bộ hạ, trong lòng có chủng loại một mình phản chiến cảm giác, dường như tại hành quân chiến tranh thời gian, thiên quân vạn mã từ thất thất bát bát, chỉ còn lại một cái lưu manh tư lệnh . Trần Hữu Tài một người liền ngang hàng bọn họ mười người, đây là cỡ nào khí thế.

"Không, không phải. . . . Ta. . . ." Tại hắn chuẩn bị phản bác giải thích thời điểm, nhưng đột nhiên phát hiện trên lồng ngực cắm vào một thanh băng lưỡi dao, đúng, chính là băng cứng hình thành lưỡi dao, Trần Hữu Tài đối Sương Khí Tập Kích có chính mình đặc biệt lĩnh ngộ, dùng cái kia sương khí ngưng kết mà thành băng lưỡi dao, không thể so phổ thông đao kiếm phải yếu hơn bao nhiêu.

Cái kia Tam Cấp Võ Giả tuy rằng thực lực không sai, nhưng là thân thể nhưng cũng là thân thể máu thịt, đương nhiên không thể nào tại một kiếm này dưới bình yên vô sự, Trần Hữu Tài khoe miệng biểu lộ một chút ý cười nói: "Làm sao, còn dư lại người một cái, có hay không đặc biệt gì vui vẻ a?"

Trần Hữu Tài hỏi đến không ra ngô ra khoai, dùng vui vẻ để hình dung Ngũ cấp Võ Giả thống khổ, này diễn hình chế cười để thủ lĩnh khuôn mặt co quắp, trong lòng hận không thể đem Trần Hữu Tài chém thành muôn mảnh, nhưng hắn nhưng không có bất kỳ sức lực, trước đó Trần Hữu Tài thân pháp cùng thủ đoạn, đều không phải hắn có thể so với, liền ngay cả cái kia phân cay, hắn cũng cảm thấy không bằng ..., sống mấy chục năm vẫn không sánh được Trần Hữu Tài một cái tiểu tử miệng còn hôi sữa.

Loại người như hắn không đất dung thân xấu hổ làm cho hắn đều không có giao thủ dũng khí, 36 Kế, tẩu vi thượng kế! Ngược lại kế hoạch đã thất bại, hắn không cần thiết cùng Trần Hữu Tài đối chọi gay gắt, bằng không đem chính mình bỏ mạng lại ở đây liền được không bù nổi mất.

Thủ lĩnh lòng bàn chân nguyên khí nhanh chóng lưu chuyển, nhẹ như phiêu yên ở trong đêm tối thân hình bạo lướt mà ra. Cũng không thèm nhìn tới Trần Hữu Tài một chút, tiểu tử này quý kẻ đa đoan, không cần thận liên lên hắn nói.

Mụ nó, muốn chạy trốn, ta là ăn chay? Người sẽ chạy trốn, ta sẽ đuổi a! Này mông lung ánh trăng, vậy hãy để cho ta trong gió ngổn ngang biểu hiện một thoáng cường đại uy lực đi! Trần Hữu Tài đem Hoàng giai vũ kỹ (trong gió ngổn ngang) nhất thời thi triển ra.

Cứ việc cái kia Ngũ cấp Võ Giả chiếm trước tiên cơ chạy trốn, có thể Trần Hữu Tài tốc độ so với hắn sắp rồi không phải một chút, bởi cái kia Ngũ cấp Võ Giả sử dụng bất quá là phổ thông vũ kỹ, lúc này Trần Hữu Tài tốc độ hoàn toàn ngự trị ở thủ lĩnh bên trên.

"Con gà con chạy mau!" Trần Hữu Tài ở phía sau biên hô, có chút trêu tức ý vị, điều này làm cho Ngũ cấp Võ Giả có chút cấp hỏa công tâm, cái gì gọi là con gà con chạy mau? Hắn chừng nào thì biến thành con gà con , trần trụi si nhục sáng sủa đọc thuộc lòng, để hắn bị sự đã kích không nhỏ.

Bất quá tuy rằng tức giận trùng thiên, có thể dưới chân bước chân nhưng không có một chút nào không chậm, chính cái gọi là quân tử báo thù mười năm không muộn, huống hồ cũng không phải là hắn cùng Trần Hữu Tài có cái gì thâm cừu đại hận, mà là vãng mệnh vu tâm, nắm tiền tài của người trừ tai họa cho người là bọn hắn đám người kia cần tuân thủ ước định.

Chỉ cần hắn có thể bình yên vô sự trở lại, Trần Hữu Tài định đều sẽ gặp vô biên vô tận trả thù, phải biết phía sau hắn tổ chức, cho dù là phóng tầm mắt

Đại Càn Quốc đều là số một số hai cường đại tồn tại, tuyệt đối không phải một cái chỉ là Trần Hữu Tài có thể đối kháng. Dù sao hắn chỉ là trong tổ chức hạ tầng nhân viên, có thể tiếp xúc sự tình đã ít lại càng ít, hắn mặt trên người, từng cái từng cái phiên vân phúc vũ, một tay che trời, tại Đại Càn Quốc lực ảnh hưởng, không thấp hơn bên ngoài thế lực!

"Tiểu tử, ngươi đừng quá lớn lối, cần trọng một ngày kia ngay cả mình chết cũng không biết thế nào."

Thủ lĩnh phía sau vừa nhìn, sợ hết hồn, bất tri bất giác Trần Hữu Tài từ từ đi theo phía sau hắn, nói vậy muốn không được bao lâu, liền có thể đuổi tới hắn, vội vàng nói vài câu uy hiếp, hi vọng Trần Hữu Tài có thể tha hắn một mạng.

Cái kia trong lời nói chắc chắn, tiết lộ ra thủ lĩnh mãnh liệt tự tin, trong lòng hắn hồi tưởng chính mình tại bên trong tổ chức, tuy rằng không chiếm được cái gì trọng dụng, thế nhưng là không có cái gì nguy hiểm tính mạng, vốn là cho rằng Ngũ cấp Võ Giả, tại nho nhỏ Đại Càn Quốc, tự vệ vẫn là dư sức có thừa, tình cờ tiếp một hai nhiệm vụ làm cho mình đạt được một chút không sai của cải.

Hôm nay đột nhiên nhìn thấy cái kia ám sát trên bảng danh sách có một cái quen thuộc tên, đó chính là một đời văn hào Trần Hữu Tài, hơn nữa cái kia bên trên còn có Trần Hữu Tài không ít tin tức, trải qua giải sau khi, hắn không nói hai lời tiếp nhận nhiệm vụ, bởi vì khen thưởng rõ ràng là 500 ngàn lạng Bạch Ngân.

Triệu tập chính mình chín cái thủ hạ, liền quyết định đồng thời hành động bắt giết Trần Hữu Tài, không nghĩ tới nhưng chiếm được kết cục như vậy, dù như thế nào, hắn đêm nay đều muốn nghĩ trăm phương ngàn kế đào tẩu! Có câu nói hảo - lưu đến Thanh Sơn tại không sợ không cũi đốt!

"Ha ha, ngươi còn có thể như thế nào a?" Trần Hữu Tài lạnh lẽo cười một tiếng nói, nhìn như khiêu khích ngừ khí, nhưng là hắn bất động thanh sắc thăm dò.

Hắn đương nhiên biết những người này là bị người sai khiến, bằng không bọn họ làm sao có khả năng vô duyên vô cớ ám sát hắn? Chỉ bất quá Trần Hữu Tài cảm thấy có chút quái dị, thủ lĩnh kia tựa hồ không có nói dối.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 108: Sĩ Nhục Ta

Sau lưng của hắn hoàn hữu cái gì thế lực cường đại, đến cùng là phương nào thế lực, Trần Hữu Tài liền không biết được, hắn gần nhất đắc tội người không phải số ít. Cho nên trong thời gian ngắn nếu muốn ra một cái thỏa đáng kẻ tình nghi, còn thật là làm khó.

"Thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân, ngươi tuy rằng thực lực cường hãn, có thể phóng tầm mắt toàn bộ Đại Càn Quốc, không xếp hạng tới cái gì cao thủ hàng ngũ, bằng không cùng không tới phiên chúng ta đến ám sát ngươi."

Ngũ cấp Võ Giả mang theo khen ngợi rồi lại tựa như bao tựa như biếm đạo, bất quá thừa dịp Trần Hữu Tài suy tư thời khắc, hắn tăng nhanh tốc độ, kéo dài khoảng cách không nhỏ, như trút được gánh nặng địa thử phào nhẹ nhõm, cũng còn tốt Trần Hữu Tài không có hùng hổ dọa người, không chút nghĩ ngợi chém giết hắn.

Bằng không muốn chạy trốn, có thể nói là khó như lên trời, trong mắt của hắn tràn đầy kinh hãi chấn động, bởi vì Trần Hữu Tài lòng bàn chân nhàn nhạt ánh vàng, đây không phải là Hoàng giai vũ kỹ dấu hiệu sao? Tiểu tử này rốt cuộc là ai, liền Hoàng giai vũ kỹ đều sẽ sử dụng, chẳng lẽ là có cái gì thâm hậu bối cảnh lai lịch?!

Này ở trong tối giết trên bảng danh sách đều không có tin tức, Trần Hữu Tài chẳng lẽ là có kỳ ngộ gì, chiếm được truyền thừa công pháp loại hình trái qua?!

Hoàng giai vũ kỹ hi hữu, cho dù là Đại Càn Quốc chỉ sợ sẽ thi triển người, cũng là lòng phượng và sừng lân tồn tại, có thể Trần Hữu Tài tuổi còn trẻ nhưng xuất thân nhập hóa luyện thi triển, hơn nữa còn là vận dụng đang đuổi giết hắn con đường lên, điều này làm cho Ngũ cấp Võ Giả trong lòng mọi cách cảm giác không phải, lưu lạc kết cục như vậy, thật sự như chó nhà có tang giống như vậy,

Cái kia tỉ mỉ bồi dưỡng được đến chín cái thủ hạ, từng cái từng cái chịu khổ độc thủ, hắn tuy rằng bình thường nghiêm khắc huấn luyện, có thể nhân không cây cỏ thực có thể Vô Tình, đối chín cái thủ hạ coi là đệ tử như thế. Bình thường cùng chín người này tiếp xúc thời gian tối đa, bây giờ bọn họ toàn bộ đều không còn nữa, thủ lĩnh dường như cửa nát nhà tan đến đau triệt nội tâm. Hơn nữa hiện tại điên cuồng chạy trốn, tuyệt vọng thống khổ càng ngày càng dày đặc, không ngừng từ bên trong thân thể hướng về màu đen bầu trời đêm chậm rãi tràn ra.

"Muốn thả ngươi một Mã Dã không phải là không thể!" Trần Hữu Tài mang theo suy tư hướng về phía trước thủ lĩnh đạo, nhất thời, người sau trong mắt

thoảng hiện vẻ vui mừng, kèm theo vượt qua mù mịt, hấn lúng túng mạnh mẽ biệt đi ra một nét cười nói: "Lời ấy xem là thật?",

"Chỉ cần ngươi nói cho ta biết người phương nào chỉ thị các ngươi tới, vạn sự có thể thương lượng." Trần Hữu Tài hơi trầm ngâm nói, sắc mặt không có trước đó âm trầm, hòa hoãn một chút, khiến người ta xem ra bình dị gần gũi, không giống thích giết chóc Vô Tình hạng người.

"Cái này. . . ." Thủ lĩnh có chút do dự làm khó dễ lên, nhưng là gặp Trần Hữu Tài lông mày bốc lên, hấn vội vàng cười làm lành nói: "Chúng ta chỉ là ở trong tối giết trên bảng danh sách nhận nhiệm vụ, không có biết cổ chủ tư liệu quyền lợi." Hấn nói đến mức ngược lại là nói thật, ám sát trên bảng danh sách đều là có người đưa tiền đây "Mua đầu người", chỉ cần có người có lòng tin liền có thể tiếp thu nhiệm vụ, thử nghiệm chém giết mục tiêu, mang theo trên gáy đầu người liền có thể đến chỉ định địa phương đi đổi lấy thù lao!

Này ở tại bọn hấn trong tổ chức là một cái quy định bất thành văn, đương nhiên cái kia đỡ lấy nhiệm vụ người không thể cách biết cổ chủ tin tức, đây là hằng cổ bất biến quy định, nếu là có người muốn đổi cổ chủ bất lợi, do đó chen ép dọa dẫm, cái kia thì sẽ tạo thành phiền toái không nhỏ, cho nên, nếu muốn nhìn thấy cổ chủ, nhất định phải cầm mục tiêu nhân vật trên gáy đầu người.

"Ha ha, thật là có thú, còn có người muốn ra tiền mua đầu của ta a, hấn cho ngươi bao nhiêu tiền a? !" Trần Hữu Tài mang theo lòng hiếu kỳ hỏi, cái kia sắc mặt từ từ âm trầm có chút dọa người.

"Ngũ, 500 ngàn lạng Bạch Ngân!"

Ngũ cấp Vô Giả lúc này đã dừng lại, cùng Trần Hữu Tài đối diện, nhìn thấy đối phương cái kia âm hàn ánh mắt, ngôn ngữ của hấn đều có chút áp a ập úng, đối lại là trước đây, đối với 500 ngàn lạng thù lao nó tuyệt đối sẽ tham lam không ngớt, nhưng hôm nay lại không can đảm này.

Mụ nó trừng trừng, ta trên gáy đầu người tài 500 ngàn lạng Bạch Ngân, đây là đánh mấy gãy? Chụp bức cổ chủ, keo kiệt cũng không trở thành dè dặt thấp ta giá trị bản thân chứ? Trần Hữu Tài trong lòng đem cái kia không biết là ai cổ chủ mắng ngàn vạn khắp cả.

Không nghĩ tới chính mình đi tới nơi này Đại Thế Đại Lục sau đó không lâu, lại gặp được một đám sát thủ, cũng thật là Lâm Từ lớn hơn, cái dạng gì chim nhỏ đều có. Ngắm lại mình cũng không cứng rắn cái gì giết người phóng hỏa hoạt động a! Làm sao lại đắc tội nhiều người như vậy đây? Ai!

"500 ngàn lạng cùng ngươi bây giờ tình cảnh so với, ngươi cảm thấy đáng giá sao?" Trần Hữu Tài phảng phất ác ma bình thường cười nói, cái kia mặt theo ôn nộ có chút dữ tợn, thể cho nên sợ đến cái kia Ngũ cấp Vô Giả kinh hồn bạt vía, trực run.

"Không, không đáng giá đến."

Cái kia Vô Giả ruột đều hồi thành màu xanh lục, sớm biết Trần Hữu Tài như vậy bá đạo lợi hại, đừng nói là 500 ngàn lạng, coi như là năm triệu lạng cũng sẽ không đi bính nhiệm vụ, bất quá nói cho cùng vẫn là trách hấn chính mình có lâu quả vắn, còn tưởng rằng Trần Hữu Tài bất quá chính là một cái tài Tử Văn nhân, nơi nào có bao nhiêu năng lực phản kháng. Ai từng muốn đến lúc này cũng không phải Trần Hữu Tài tay trói gà không chặt, mà là hấn đường như tiểu vũ gặp Đại Vũ run rẩy sợ hãi.

"Vậy ngươi còn muốn mạng sống sao?" Trần Hữu Tài biết rõ mà còn cố hỏi đạo, nhìn thấy cái kia Vô Giả như con gà con mổ thóc như thế gật đầu, thật là có một ít kê phong độ!

"Nghĩ, muốn." Thủ lĩnh liên tục tán thành, rất sợ đưa tới Trần Hữu Tài bất mãn, huống hồ muốn sống vốn chính là hấn sâu trong nội tâm chờ đợi, nếu như có thể có thể sống sót, ai lại sẽ tự tìm đường chết đây?

"Vậy ngươi liền ngoan ngoãn nghe ta phân phó, ta sáng tỏ nói cho ngươi biết, hay là ta không chỉ có thể tha cho ngươi một mạng, còn có thể cho ngươi vì ta làm việc, yên tâm đi, theo ta hẳn tuyệt đối sẽ không bạc đãi của ngươi!"

Trần Hữu Tài vỗ vỗ bộ ngực, lý tưởng hào hùng đạo, cái loại này quân lâm thiên hạ chỉ điểm giang sơn bày mưu nghĩ kế, thô bạo uy vũ, nhất thời nhào tẩn ra, nói vậy những này vương hầu tướng lĩnh vương bát khí, cũng không sánh bằng Trần Hữu Tài.

Mụ nó, ta khí chất há lại là hai, ba cái động tác tôn lên đến ra, quả thực là đang vũ nhục nhân tài, xem tiểu tử này đã sợ đến, mong rằng đối với vụ này có lợi điều kiện, chỉ cần hấn không phải người ngu đều sẽ đáp ứng đi.

Đúng như dự đoán, Ngũ cấp Vô Giả nghe được Trần Hữu Tài như vậy nói chuyện, trước mắt vì đó sáng ngời, nghĩ thầm lẽ nào Trần Hữu Tài không lo lắng nuôi hồ thành hoạ sao? Tốt xấu mình cũng là Ngũ cấp Vô Giả, nói không chắc một ngày kia liền trở thành phản cốt, để hấn rơi vào chỗ vạn kiếp bất phục đây?

Bất quá hấn vẫn là như được đại xá, dù sao Trần Hữu Tài nếu nói như vậy, nhất định là có phương diện này ý nghĩ, mặc kệ Trần Hữu Tài là thân phận gì, chỉ cần bằng vào tiềm lực của hấn, thành tựu sau này định không thể đo lường, chính mình theo hấn, tuyệt đối là một cái lựa chọn tốt, chính cái gọi là kẻ thức thời mới là tuần kiệt, hấn bây giờ mất đi chín cái thù hạ, thể đơn lực bạc dưới tình huống, muốn một người phát triển, không thể nghi ngờ là người ngọc nói mê.

Còn không bằng tha hạ ân oán vì Trần Hữu Tài làm việc, nếu Trần Hữu Tài đều có thể bắt kẻ hiềm khích lúc trước, hấn đương nhiên là tình nguyện tìm một người: cái Bá Nhạc, ngược lại mình coi như tại tổ chức, cũng là tầng dưới cốt nhân viên, căn bản là không ai quản thúc, cách không rời đi đều là một chuyện.

Chương 109: Thu Một Tiểu Đệ

"Nguyên ý vì công tử làm việc ra sức, núi đao biển lửa không chối từ, vẫn hi vọng công tử có thể đại nhân đại lượng, đem trước sự tình đều quên đi."
Ngũ cấp Võ Giả hiểu được tìm hiểu nguồn gốc, rèn sắt khi còn nóng địa vô một cái Trần Hữu Tài vuốt đuôi, sau đó hướng về Trần Hữu Tài bái một cái.

Mụ nó, lại thêm một người tiểu đệ a! Bất quá tiểu đệ này kỳ Linh Minh lý lẽ, tuy rằng tuổi so với hắn đều lớn hơn không ít, bất quá Trần Hữu Tài không ngần ngại khi một cái Đại ca, tiền hô hậu ủng cảm giác là hắn trước đây chưa bao giờ lĩnh hội quá, đời này đã có như vậy cơ hội, hắn đương nhiên là cười tiếp thu.

"Ha ha, không sai, thông minh thông minh a, người tên là gì." Trần Hữu Tài hí mắt cười hỏi, cùng lúc đó Trần Hữu Tài ở trong lòng chuẩn bị một cái có thể được kế hoạch.

"Hồi bẩm công tử, thuộc hạ tên là Trần Hán Hữu." Trần Hán Hữu nho nhã lễ độ cung kính nói, đem Trần Hữu Tài sát hại hắn chín cái thù hạ sự tình ném ra sau đầu, chỉ cần này Bá Nhạc có thể cho hắn một cái hài lòng tiền đồ, hi sinh một ít thù hạ hay là cũng là đáng đến, đương nhiên có thể hay không xác định Trần Hữu Tài là có ý định trọng dụng hắn, vậy thì muốn đường điều biết mã lực lâu ngày mới rõ lòng người.

"Được, người đã quy thuận ta Trần Hữu Tài, liền chứng minh sự lựa chọn của người vẫn là chính xác, không cần hoài nghi, sau này của người phát triển sẽ là một mảnh Quang minh, chỉ cần người đối ta ta đầy đủ trung thành, tận tâm tận lực làm việc, sẽ không bạc đãi của người, người chuẩn bị một chút, sau đó mang ta đi cái kia giao phó nhiệm vụ địa phương! Chỉ cần việc này thành, ta cho người gấp đôi tiền!"

Trần Hữu Tài âm âm nở nụ cười, tuy rằng không có cái gì ác ý, có thể để Trần Hán Hữu nghi ngờ không thôi, Trần Hữu Tài cho hắn đi làm việc, còn muốn cho hắn một triệu lượng Bạch Ngân! Đây là cỡ nào chuyện tốt, hắn cũng không dám tùy tiện đáp ứng, nói không chắc là Trần Hữu Tài thử thách hắn đây.

"Không dám, không dám." Trần Hán Hữu lắc đầu liên tục, hắn cũng không thể nắm Trần Hữu Tài tiền, Trần Hữu Tài sắc mặt trầm xuống, nghĩ thầm, mụ nó, ta không thiếu tiền, tuy rằng tạm thời vẫn nợ Minh Nguyệt Lâu Tú bà mấy chục vạn lượng Bạch Ngân, có thể chỉ cần ta nguyên ý kiếm tiền, đến thời điểm đi tính điểm tự thân xuất mã, dọa dẫm một phen, tiền kia tài còn không phải là ào ào ào đến!

"Không cái gì không dám, chỉ cần người nỗ lực ta sáng tạo ra giá trị cao hơn này một triệu lượng bạc, cũng chưa có cái gì hảo từ chối có hiệu hay không? Nhanh lên một chút, đừng lãng phí thời gian." Trần Hữu Tài có chút không kiên nhẫn thúc giục, tương tự là họ Trần, làm sao này Trần Hán Hữu liền lễ mễ, đều cho bọn hắn họ Trần mất thể diện.

Trần Hữu Tài không hiểu ra sao một câu nói, để Trần Hán Hữu cái hiểu cái không, này vượt Việt Không thời đại đạo lý lớn, liền giá trị quan đều bị Trần Hữu Tài dẫn ra, hắn làm sao có khả năng bỗng nhiên tỉnh ngộ? Chỉ là chất phác gạt đầu một cái, biết mình có thể có thu được một triệu lượng Bạch Ngân, có chút sai lãng.

Trần Hữu Tài tại không biết cổ chủ là người nào, có hay không sâu không lường được bối cảnh dưới tình huống, liền dám tùy tiện hành sự, đối này Trần Hán có bội phục không ngớt, nghĩ liền vội vàng vàng sửa sang lại một thoáng, sau đó cung kính mà nhìn về phía Trần Hữu Tài gật đầu một cái.

Phát hiện Trần Hữu Tài lại biến mất không thấy, bất quá bên tai liên tiếp không ngừng "Chít chít" âm thanh đưa tới sự chú ý của hắn, bởi Võ Giả nhìn ban đêm nỗ lực so với người bình thường mạnh hơn không ít, không nói có thể so với đèn đuốc Thông Minh dưới tình huống nhìn thấy như vậy rõ ràng.

Thế nhưng một chút lại phát hiện Trần Hữu Tài vị trí.

Trần Hữu Tài lúc này trong tay ôm một miếng lớn đầu gỗ, dùng băng lưỡi dao liên tục Địa Tinh điều tể trắc, không biết muốn làm những thứ gì, Trần Hán Hữu trong mắt xẹt qua một vết cái hiểu cái không về, lẽ nào Trần Hữu Tài là muốn điêu khắc ra . . .

Quả nhiên, tại một thời gian uống cạn chén trà sau, Trần Hữu Tài cầm trong tay một cái rất sống động trông rất sống động chất gỗ pho tượng, chỉ bất quá cái kia chất gỗ pho tượng hơi dọa người chính là, che kín máu tươi lẳng đọng sau màu sắc, giống y như thật địa để Trần Hán Hữu nhìn mà than thở, không nghĩ tới Trần Hữu Tài không chỉ là một cái đại văn hào gia cùng cường đại Võ Giả, vẫn là một bức tượng gia! Đây mới là chính thật sự toàn tài hình nhân vật.

"Ai, lâu lắm không hề động thủ, nỗ lực này đều có chút thoái hóa."

Trần Hữu Tài bất đắc dĩ thở dài một hơi lắc đầu một cái, bất quá nhìn về phía chất gỗ pho tượng thời điểm, thoả mãn về dừng lại tại trên mặt hắn.

"Ách. . . ." Trần Hán Hữu có chút không nói gì mà chống đỡ, gặp gỡ vô sỉ, vẫn đúng là chưa từng thấy qua Trần Hữu Tài như thế vô liêm sỉ, rõ ràng đối

tác phẩm của mình rất là thoải mái, hơn nữa xác thực có thể nói một cái tác phẩm nghệ thuật! Nhưng muốn khiêm tốn tự giễu.

Cái kia chất gỗ pho tượng rõ ràng là cùng Trần Hữu Tài đầu người lấy một so một to nhỏ chế tạo ra đến, hơn nữa bên trên có chút máu tươi vết tích cùng về mặt thống khổ, phảng phất là một cái chân thực người sống!

"Công tử đại tài, nói vậy này Đại Càn Quốc đều không nhất định có người có thể đánh đồng, bội phục cực điểm." Trần Hán Hữu chấp tay, chân thành cười nói, cái kia chân thành kính phục không ngớt, là hân đối Trần Hữu Tài hoa hơn người tán thưởng.

"Ha ha, quá khen quá khen, người kẻ tục khích lệ ta đi." Trần Hữu Tài không mặt mũi không bì đạo, bất quá cấp tốc không biết từ đâu tìm tới một cái cái rương, vừa vặn phù hợp hân cái kia chất gỗ pho tượng đầu người to nhỏ, thả vào sau, dùng hồng khăn voan che lại. Sau đó đắp kín cái rương sau, đưa cho Trần Hán Hữu.

"Công tử đây là? !" Trần Hán Hữu khuôn mặt xẹt qua một vết bùng tỉnh do dự về.

Mụ nó, cùng ta giả ngu giả ngốc sao? Người cái kia âm hiểm giáo hoạt Lão Du Điều, chỉ sợ là đã sớm tìm hiểu được ta ý đồ, còn muốn làm bộ là ra vẻ đạo mạo, có cái kia cần phải sao? Chỉ bất quá người âm mưu kia quý kẻ không cần thận cùng ta cao thượng tình thao ăn nhip với nhau, cũng coi như là hân đầu óc thông minh đi.

"Hắc Hắc, người hiểu được a." Trần Hữu Tài gây xích mích lòng mị, như trước đây Anime bên trong Crayon Shinchan bảng hiệu động tác, tất cả đều ở không nói trúng rồi!

"Aha, ta hiểu ta hiểu, công tử đồng thời hành động sao? Bất quá công tử che dấu, như vậy càng thêm an toàn."

Trần Hán Hữu một câu nói để Trần Hữu Tài dở khóc dở cười, vẫn coi chính mình là trở lại trên địa cầu hòa hảo cơ hữu "Chơi đùa đùa giỡn" tháng ngày, loại huynh đệ kia trong lúc đó ăn ý cảm giác, một mãi đến tận hiện tại vẫn như trước rất hoài niệm đây.

Này Trần Hán Hữu ngược lại là sẽ vì hân nghĩ, Trần Hữu Tài gật đầu một cái sau, cười nói: "Người ở nơi này chờ ta một hồi, ta đi đến liền về." Trần Hữu Tài vừa dứt lời liền biến mất ở Trần Hán Hữu trước mắt, cái kia gió nhẹ lướt nhẹ qua mặt qua đi, lưu lại chính là đầy mặt kinh hãi Trần Hán Hữu, đây là Vô Giả tốc độ sao?

Một lát sau.

"Hắc Hắc, Lam lão, ngưng ngưng a, ngày hôm nay bởi vì có điểm sự đã tới chậm, đừng để ý a." Trần Hữu Tài gãi gãi đầu, có chút hổ thẹn nói.

"Tiểu tử người đều nói làm cho ta đừng để ý, vậy ta còn thật ngưng ngưng nói của người không đúng, vốn là người làm lỡ Lão đầu từ lâu như vậy thời gian, là muốn trừng phạt của người." Lam Ngọc hí mắt đánh giá Trần Hữu Tài cười nói, người sau một trận sắc mặt kịch biến, lão già này trừng phạt lên người đến, biết đâu rằng nặng nhẹ, đến thời điểm bị hân đùa chơi chết, có thể làm sao bây giờ, không đợi Trần Hữu Tài mở miệng.

"Bất quá, người tựa hồ hai ngày này có chút thành tựu a, Hoàng giai vũ kỹ, không tồi không tồi, ai dạy của người?" Lam Ngọc mang theo chất vấn địa ngữ khí, không cách nào chống lại phảng phất là xuyên thẳng lòng người. Trần Hữu Tài hít sâu một hơi thẳng thắn đạo,

"Tự nghĩ ra!" Trần Hữu Tài như là một cái thẹn thùng tiểu tức phụ như thế thấp giọng nói rằng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Lam Ngọc Nghi Hoặc

Bởi Trần Hữu Tài cấp thiết địa chạy tới rừng cây nhỏ, dưới chân có thể nói là bước đi như bay. Thông thạo địa vận dụng Hoàng giai vũ kỹ (trong gió ngôn ngang), nhưng không có chú ý tới cái kia trong không khí bỗng bành như có như không nguyên khí, Lam Ngọc băng vào nhảy cảm cường đại nhận biết, thật xa liền cảm nhận được.

Hơn nữa Trần Hữu Tài lòng bàn chân cái kia mặt hào quang màu vàng nhạt, không hề bảo lưu bị Lam Ngọc bắt giữ đến, Lam Ngọc mắt sáng như đuốc, mạnh mẽ dị thường, đương nhiên biết đây là Hoàng giai vũ kỹ tượng trưng, nhưng đối với Trần Hữu Tài nơi nào học được Hoàng giai vũ kỹ, xem cái kia quen thuộc đáng về, hân là trải qua thời gian dài thi triển liên hệ tài có như bây giờ này tinh xảo tài nghệ!

Lúc này, Lam Ngọc trong lòng chấn động tốt đỉnh, xem Trần Hữu Tài trong mắt nhiều thêm một vết kính hi, nếu là dựa theo như vậy tăng nhanh như gió tốc độ, nói không chắc đề tiểu tử này đi tham gia Đế Quốc thăng cấp đại tái, cũng có thể đạt được chói mắt thành tích, hay là không sánh được những

này đối lập cường đại Tam Cấp tiểu quốc tinh anh kiệt xuất, nhưng đạt được một phen khen thưởng vẫn là khoe khoang không kém

Huống hồ từ Trần Hữu Tài trong lời nói, vẫn đúng là nhìn chưa ra hắn có cái gì lừa gạt dấu hiệu, chẳng lẽ cũng thật là hắn tự nghĩ ra, từ xưa tới nay tu Vô Giả nhiều vô số kể, nhưng là có thể sáng tạo Hoàng giai vũ kỹ người, ít nhất cũng là Vũ Tôn cấp đừng trở lên cao thủ.

Trần Hữu Tài đây là to mồm phét lác sao?

Từ hán định liệu trước biểu hiện ra tự tin, cho thấy, này không có khả năng lắm, nhưng là hắn quen biết bao người, từng trải phong phú, bất kể là chi tiết nhỏ bộ phận, vẫn là từng chiêu từng thức không thể xoi mói, cho dù là hắn cái này lâu năm cường giả đều cảm thấy không bằng ....

Tiểu tử này đến cùng là có như thế nào kỳ ngộ? Mới có thể hung tàn như vậy, hắn đối Trần Hữu Tài tự nghĩ ra Hoàng giai vũ kỹ thuyết pháp có chút bán tín bán nghi, nói ra chỉ sợ cũng quá làm người nghe kinh hãi. Như Trần Hữu Tài như thế có thiên phú yêu nghiệt, đến cùng xuất từ phương nào đây? Lễ nào thật sự như trong tư liệu biểu hiện như vậy, đến từ kỹ viện Quy Công? Lần này, liền Lam Ngọc chính mình cũng có chút nhìn không thấu Trần Hữu Tài thần thế.

Từ một cái Quy Công cho tới bây giờ dám cùng Đại Càn Quốc Đại Hoàng Tử phân cao thấp Trương Dương ương ngành. Lam Ngọc dường như thấy được một cái biết điều thanh niên đến cường giả lộ xác, thời đại này có thể không cần kiêng kỵ cái gì, nắm giữ thực lực đó là tuyệt đối quyền uy.

Trần Hữu Tài nghĩ thầm, nói thật ra vẫn chưa có người nào tin tưởng, đây đều là cái gì thế đạo a? Bất quá đối với Lam Ngọc khiếp sợ không thôi, hắn vẫn tương đối lý giải, sờ sờ mũi, chẳng lẽ là chính mình ưu di xuất chúng đưa tới này Đại Càn Quốc người thủ hộ khiếp sợ, Hắc Hắc, ta tình cờ kiêu căng một hồi, vô khả hậu phi a.

"Ha ha, tiểu tử, tu luyện thần tốc a, ngươi tựa hồ vợ và làm chuyện gì?" Lam Ngọc chú ý tới Trần Hữu Tài lông mày trong lúc đó lo lắng bất định, thẳng thắn hỏi.

"Ân, đúng vậy, vẫn là ngài Lão nhân gia tâm tư kín đáo, cái gì đều không thể gạt được ngài mắt sáng. Ta này vợ vợ vàng vàng địa tới rồi, chính là nói rõ với người tình huống, đêm nay không thể huấn luyện, sau đó bù đắp."

Trần Hữu Tài ngoài ý muốn có chút cung kính, trước đây phát hiện Lam Ngọc đối với hắn không có địch ý, hắn liền lăm lăm liếc liếc không có quá nhiều lưu ý, lúc này thấy đến Lam Ngọc trong mắt đầy đặc trầm nghi vẻ, hắn không khỏi không kiêu ngạo cũng không tự ti khiêm tốn lên.

"Hắc Hắc, tiểu tử ngươi, chớ đi theo ta bộ này hư, ngươi có việc liên lụy tu luyện, ta không phản đối, có thể ngươi không thể để cho ta thất vọng a! Nỗ lực tu luyện, sau đó muốn nổi bật hơn mọi người, đây còn không phải là dễ dàng, không muốn lưu ý trước người thân phận, chỉ cần người có thực lực, ở nơi đâu đều là bị người kính ngưỡng. Quyền thế, tiền tài, địa vị, cái gì cần có đều có." Lam Ngọc lời nói ý vị sâu xa cười nói.

Mụ nó, người những lời này, ta trước đây không biết nghe xong bao nhiêu lần, chẳng qua là có người có bản lĩnh nói ra ý nhị không giống nhau mà thôi, đạo lý nhưng đều là đại khái giống nhau, còn cần người phí lời liên bản? Đương nhiên, lời này Trần Hữu Tài sẽ không nói ra, bằng không vậy còn không bị Lam Ngọc lão già này một cái tát đập chết.

"Đúng, đúng, lão gia ngài nói đúng, ta ăn qua gạo vẫn không ngài ăn diêm nhiều, ngươi xem hoàn hữu cái gì chỉ điểm?" Trần Hữu Tài có chút lấy lòng ý vị gãi gãi đầu, muốn từ lão già này trong miệng tìm hiểu một thoáng phong thanh.

"Tiểu tử ngươi ngược lại là kẻ dối trá, Đế Quốc thăng cấp đại tái sắp tới, ngươi không cần cân nhắc những khác, nhớ kỹ, chỉ cần ngươi có thể ở trong đó bộc lộ tài năng, tại Đại Càn Quốc bên trong, cho dù là Đế Vương, cũng sẽ đối khách khí, kính vi thượng tôn, không người nào có thể uy hiếp đến ngươi!" Lam Ngọc mê hoặc tâm ý tiết lộ ra tuyệt đối quyền uy, phảng phất tất cả những thứ này là gần trong gang tấc.

"Đế Quốc thăng cấp đại tái! ? ?"

Trần Hữu Tài hơi run run, đối với cái này mới mẻ từ ngữ mang theo nghi hoặc, bất quá nghe được Lam Ngọc nửa câu nói sau, trong mắt tham lam thần sắc vượt qua, không người nào có thể uy hiếp đến hắn! Vẫn là toàn bộ Đại Càn Quốc bên trong, mụ nó, cái kia ta chẳng lẽ có thể nghênh ngang mà đi, quá trâu hờ hét a, liên liền cái kia Hoàng Đế lão nhi cũng không dám đối với hắn quơ tay múa chân.

Phần này vinh quang đầy đủ khiến người ta bị run rẩy, cái gì là thô bạo lộ ra ngoài, Trần Hữu Tài không biết Đế Vương ý vị như thế nào, có thể tương trọng tất tựa như trước đây trung ương người lãnh đạo đi, vạn nhất Đế Vương chủ động tới an ủi hắn, cảm giác kia quả thực không thể giải thích rồi!

"Ha ha, cố gắng lên tiểu tử, ta yêu quý ngươi a!"

Lam Ngọc gật đầu một cái thỏa mãn cười nói, Trần Hữu Tài vẫn là tương đương có lòng cầu tiến, từ cái kia ý chí chiến đấu sục sôi khí thế, liền thể hiện hắn đối Đế Quốc thăng cấp đại tái nóng lòng bức thiết. Người trẻ tuổi, thích hợp hắn là có chút xông kính, chính cái gọi là đàn ông không tàn nhẫn, giang sơn bất ổn, huyết tính cùng không vừa lòng hiện trạng là đang trưởng thành không thể thiếu đồ vật!

"Ân!" Trần Hữu Tài nhàn nhạt gật gật đầu, không nói gì, bất quá cái kia nắm đấm nắm đến bùm bùm vang vọng, đó là hắn đối thực lực khát vọng cùng truy cầu!

Trần Hữu Tài trong lòng cảm kích, không hề có một chút nào đối Lam Ngọc nói, không phải hắn không hiểu cảm ơn, mà là Lam Ngọc bản thân không thích những thứ vô dụng kia thoại, còn không bằng chính mình dùng một ngày ngàn dặm thực lực tăng trưởng tốc độ để chứng minh cho hắn xem! Chính mình sẽ không phụ lòng hắn kỳ vọng, hắn sẽ để Lam Ngọc biết, hắn tí mỉ bồi dưỡng là có làm người chú ý thành tích.

Trần Hữu Tài tâm tư vạn ngàn cáo biệt Lam Ngọc, hấn loáng thoáng có thể suy đoán ra cái gọi là Đế Quốc thắng cấp đại tái, danh như ý nghĩa là thông qua một loại nào đó thi đấu mà làm cho Đế Quốc thắng cấp, chẳng lẽ mình nhìn thấy chính là muối bỏ biển, Đại Càn Quốc ở trên thế giới này cũng là một điểm nhỏ của tầng băng chìm sao?

Mụ nó, lẽ nào này dị giới đại lục cùng những này lưu hành tiên hiệp trong tiểu thuyết, nắm giữ cấp mấy quốc gia phân loại tiêu chuẩn?

Trần Hữu Tài tuy rằng không xưng được võng Văn giới Đại thần, nhưng là xem vô số tiểu thuyết, làm sao có khả năng không phát hiện mình trải qua, giống như phù hợp cái kia tiểu thuyết nhân vật chính điều kiện a! Có thể là của mình nhân vật chính vàng sáng khi nào kích hoạt a? Mụ nó, ta thật muốn muốn thông qua hệ thống, hiện tại trực tiếp liền đứng ở đỉnh cao nhất của thế giới này!

Trần Hữu Tài cấp tốc chạy về vừa nãy Trần Hán Hữu ước định địa phương, nhìn thấy Trần Hán Hữu chính ở chỗ này, lặng lẽ cười một tiếng nói: "Đi thôi, chúng ta đã đến nên đòi lại."

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: Giao Lưu Thảo Luận

Trần Hữu Tài dường như U Linh bình thường trở về, thật ra khiến Trần Hán Hữu sợ hết hồn, Vô Ảnh đi vô tung, đó là hình dung Trần Hữu Tài người như vậy chứ? Hấn đến nay còn không biết Trần Hữu Tài đến cùng là cỡ nào tu vi, bởi vậy đáy lòng đối Trần Hữu Tài kính nể tự nhiên mà sinh ra, phải biết Trần Hữu Tài tuổi vẫn không đuổi kịp hấn một nửa, thực lực nhưng vượt rất xa hấn, tuy rằng hấn không phải Đại Càn Quốc Vô Giả hàng ngũ số một số hai nhân vật, nhưng là không thể nói được lột đáy.

Chỉ sợ Trần Hữu Tài ngày sau thành tựu không thể đoán trước, chính mình theo hấn, cũng không có bị hô đến hoán đi địa khi ngu làm Mã, Trần Hán Hữu đánh trong lòng đối với hấn cảm kích, lúc này Trần Hữu Tài để hấn làm việc, hấn tự nhiên là muốn phải đem hết toàn lực làm tốt, bằng không thì này nhiệm vụ lần thứ nhất liền thất bại, khó tránh khỏi có chút thẹn với .

"Ha ha, sau đó ngươi coi như làm xong thành nhiệm vụ, cầm đầu của ta, đến ngươi bên trong tổ chức phục mệnh, như vậy liền có thể được đến cổ chủ tin tức?" Trần Hữu Tài nghi hoặc hỏi.

"Đúng, chính là như vậy, công tử quả nhiên thông minh hơn người, chẳng trách có như vậy thành tựu!"

Trần Hán Hữu xuất phát từ nội tâm cảm khái ca ngợi, làm cho Trần Hữu Tài một trận "E thẹn hổ thẹn", mụ nó, làm gì trực tiếp như vậy? Tán tụng ta người không phải số ít, ca ngợi ta càng là khắp nơi, quên đi, không so đo với người, ai bảo người nói chính là lời nói thật đây? Ngược lại nhiều người một cái ca ngợi người không nhiều, thiếu người một cái cũng không ít.

Ta nhưng là bớt nóng vội, sẽ không bị các người hôn đầu chuyển hướng ca ngợi vạn vẹo mục tiêu của mình! Trần Hữu Tài đầy mặt âm thầm, cười ha ha, thế cho nên Trần Hán Hữu đều hơi phát tím, công tử này, sẽ không phải phương diện kia lấy hướng về có vấn đề chứ? !

"Mụ nó, đừng nghĩ sai lệch, ta là tại kế hoạch sách lược, chìm đắm tại đem kẻ địch chà đạp sỉ nhục chí từ tượng tượng lạc thú trung, người đi trước, ta sẽ ấn dấu hảo, chỉ cần không có cái gì Tiên Thiên Cường Giả, hấn là không ai có thể phát hiện ta!"

Trần Hữu Tài định liệu trước nói rằng, hấn nhưng là trong lòng biết rõ ràng Tiên Thiên Cường Giả cường đại, liền Mộ Dung Đại Tướng Quân bậc này thân phận cao quý hiển hách người, cũng là chỉ là Tiên Thiên Cường Giả thực lực.

Nói vậy Đại Càn Quốc bên trong, nắm giữ Tiên Thiên cảnh giới cường giả, có thể nói là có thể đếm được trên đầu ngón tay , Trần Hữu Tài đương nhiên rõ ràng đạo lý này, cho nên hấn từ không e dè theo Trần Hán Hữu, tin tưởng mình nhất định sẽ không bị phát hiện.

"Được, công tử ẩn nấp năng lực, hấn là không sẽ phát hiện, giao phó nhiệm vụ địa phương, mạnh nhất người bất quá là Thất cấp Vô Giả, khẳng định nhìn thấu không được công tử. Nhưng công tử ghi nhớ kỹ không thể bất cẩn, trong tổ chức có thể nhân xuất hiện ló ló, vạn nhất có người phát hiện người, liền khẩn trương thoát đi cũng được, công tử thân pháp cấp tốc, muốn bắt lại người, này độ khó không nhỏ, nói vậy không có ai sẽ vì chuyện nhỏ này truy kích người."

Trần Hán Hữu mặc dù biết Trần Hữu Tài lợi hại, có thể để cho an toàn, vẫn là nhắc nhở hấn một thoáng, người trẻ tuổi ngông cuồng tự đại đối với hấn cái này người từng trải mà nói, là có thiết thân linh hội,

"Dẫn đường!"

Trần Hữu Tài hí mắt cười gật đầu một cái, cái gọi là lời thật thì khó nghe lợi cho hành, bằng hữu không phải tại có lợi ích thời điểm, đi ra yêu cầu chia sẻ, mà là ở hăng hái thời gian nhắc nhở đối phương xuống dốc không phanh hậu quả, tại quần bách thất lạc thời khắc, đồng cam cộng khổ. Nay Trần Hán Hữu xác thực là một đáng giá thâm giao người, kể từ đó, Trần Hữu Tài vẫn cảm thấy có chút hồ thẹn giết hán chín cái bộ hạ, bất quá nhìn đáng đáp, Trần Hán Hữu không có quá mức đau xót, loại này hào hiệp để Trần Hữu Tài âm thầm gật đầu một cái, Nam nhân liền muốn lấy lên được bỏ được.

Hán mơ hồ cảm giác Trần Hán Hữu là một có cổ sự người, có thể mới quen không lâu, lại ngược ngừng thẳng thần hỏi dò, huống hồ lúc này việc khẩn cấp trước mắt liền đem cái kia cổ chủ cho bắt tới, bởi vậy cũng là không hề nói gì.

Hai người hóa địch thành bạn sau, phảng phất cảm tình muốn dễ chịu anh em kết nghĩa, dọc theo đường đi trò chuyện một chút cùng tu luyện có quan hệ vấn đề, vu Trần Hán Hữu những này nghi hoặc không rõ, trải qua Trần Hữu Tài cái này hơi có tiểu thành "Đại sư" chỉ điểm sau, hẳn thường thường là rộng mở trong sáng, đây mặt bỗng nhiên tỉnh ngộ cảm kích, sau đó nghĩ Trần Hữu Tài phương diện tu luyện uyên bác tri thức, so với hẳn mấy chục năm tích lũy kinh nghiệm còn nhiều hơn, hẳn đoán hay là Trần Hữu Tài sau lưng có bí mật gì thế lực cường đại.

Đối với Trần Hữu Tài kiến thức rộng rãi, tu luyện kinh nghiệm, đặc biệt lĩnh ngộ chỗ, Trần Hán Hữu có thể nói là thần mà quan chỉ, đây mới thực sự là kỳ tài ngút trời.

Rất nhanh, theo từ từ thâm nhập, Trần Hữu Tài thấy được một cái dưới đất cung điện bình thường xanh vàng rực rỡ nơi, nếu không phải hán trí nhớ siêu cường, đều sợ không thể nào nhớ lại đến chính mình đi qua đường, tha rất nhiều đạo cong, vừa mới đến chỗ cần đến.

Mụ nó, ta xem như là biết cái gì gọi là son nghèo thủy phục nghi không đường, hi vọng lại một thôn a, này ở trộm cướp tử thật quá mức bí mật, hơn nữa kiêu căng xa hoa hiển lộ hết khác với tất cả mọi người, thậm chí so với kiếp trước cổ cung cũng không kém bao nhiêu, này nghiêm nhiên tất nhiên hạ Vương Quốc a.

Lẽ nào một thế lực như vậy tồn tại, Đại Càn Quốc bên ngoài Hoàng thất đều không hề có một chút phản ứng sao? Trần Hữu Tài đáy lòng nghi hoặc phi thường, này bất tương khi vu trước đây xã hội đen sao, chỉ bất quá này xã hội đen đã không thấp hơn Kinh Thành đường phố phồn hoa nào nhiệt.

Nhìn cái kia người đến người đi rộn ràng nhộn nhạo, cho dù là hơn nửa đêm bên trong, đèn đuốc Thông Minh địa chợ đêm làm nổi bật xuất ra nơi này khác với tất cả mọi người, chẳng lẽ cùng Kinh Thành hắc bạch điên đảo hay sao? Trần Hữu Tài không hiểu ra sao nhiều thêm này một cái ý niệm trong đầu, bất đồng duy nhất chính là, người ở đây quần trung, tuy rằng phần lớn đều là phổ thông bách tính, nhưng Võ Giả cũng chiếm không nhỏ tỉ lệ, này so với Kinh Thành đầu đường Võ Giả nhiều ra không ít.

Trần Hữu Tài âm thầm kinh hãi, nơi này quả nhiên là có động thiên khác, thu liễm tâm thần, toàn thân áo đen hán, nếu là không có nhân tận lực đánh giá, rất khó khiến cho người khác chú ý, mà Trần Hán Hữu một mặt tập mãi thành thói quen về mặt, nhìn đáng đáp hán tới nơi này đã không ít lần đêm. Trần Hán Hữu xe nhẹ chạy đường quen mà dẫn dắt Trần Hữu Tài vòng qua nhiều người địa phương, sau đó từ đường hẹp quanh co tiến vào, Trần Hữu Tài ở trong đầu về suy nghĩ một chút con đường, chính mình lần sau lẽ ra có thể đơn độc tìm kiếm được này.

Theo dần dần thâm nhập sau, Trần Hán Hữu sắc mặt nghiêm nghị, trong tay ôm cái kia rương gỗ, có chút vẻ vui thích, phảng phất là thấy được cái kia tru diệt Trần Hữu Tài nhiệm vụ khen thưởng, khiến người ta không nhìn ra không chút nào thỏa.

Ẩn dấu ở trong màn đêm, Trần Hữu Tài thuận buồm xuôi gió, như cá gặp nước, cả người dường như dung nhập rồi đêm đen, người bình thường cho dù là đứng ở trước mặt hán, cũng không nhất định sẽ thấy phía trước có người, liền dường như công nghệ cao trung ẩn thân hiệu quả! Ngay cả là Võ Giả, nếu là không có đủ thực lực, muốn nhìn thấu Trần Hữu Tài ẩn nấp kỹ xảo, cũng cần tỉ mỉ quan sát mới có thể!

Đây cũng là (Phong Trung Lăng Loạn) làm Hoàng giai vũ kỹ hiệu quả, Trần Hữu Tài ngừng lại rồi hô hấp, làm hết sức giảm thiểu đối khí: tức giận nhíp điệu, chết như vậy vật giống như vậy, không có bất kỳ sinh cơ, kết hợp (Lăng Ba Vi Bộ) cùng (Tùy Phong Huyền Ảnh) thêm vào Trần Hữu Tài tỉ mỉ sáng lọc, (Phong Trung Lăng Loạn) hiệu quả ngoài ý muốn hảo.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 112: Lòng Đất Cung Điện

Trần Hán Hữu khuếch tán một thoáng nguyên khí, bao trùm chu vi khoảng cách mấy chục mét, nhưng là hán nhưng kinh ngạc phát hiện, không có một người tại, Trần Hữu Tài đi đâu, lẽ nào dẹp đường hồi phủ, hẳn lúc này đều quên lãng Trần Hữu Tài núp ở một bên sự tình, mãi đến tận cảm nhận được một tia quen thuộc khí tức, lúc này mới hơi an lòng. Trần Hữu Tài thấy được hán xoắn xuýt do dự, cho hán một chút cảm ứng. Nhất thời, Trần Hán Hữu hơi an lòng, đối với Trần Hữu Tài ẩn nấp kỹ xảo có thể nói là ngưỡng vọng kinh thần.

Trần Hán Hữu đi tới một viên thụ bên cạnh, gõ gõ thụ hạ một chỗ, nhìn như vô ý hành vi, lại làm cho Trần Hữu Tài sáng mắt lên, quả nhiên, này muốn tìm

được tổ chức, không phải dễ dàng như vậy, nếu như không phải có Trần Hán Hữu cái này người quen dẫn đường, hẳn muốn thông qua chính mình nỗ lực tìm kiếm, gần như là mò kim đáy biển, không có một điểm biện pháp nào có thể tìm ra.

"Àm âm âm."

Cái kia lạnh lạnh âm thanh, chứng minh thụ trung gian là không, bên ngoài nhưng nhìn chưa ra, không biết là người phương nào nghĩ đến như thế nào biện pháp làm ra.

"Người tới người phương nào, hãy xưng tên ra, nhận nhiệm vụ gì?" Một cái đột ngột lạnh giọng phảng phất là từ trên trời giáng xuống, Trần Hán Hữu trong mắt xẹt qua một vệt kiếng ky, bất quá che giấu tốt lắm đã qua, đối này giao phó nhiệm vụ trình tự, hẳn có thể nói là rõ ràng rành.

"Trần Hán Hữu, nhiệm vụ ám sát, nhiệm vụ mục tiêu: Trần Hữu Tài, đã mang đến đầu của hắn, thỉnh cầu thu được cổ chủ tin tức." Trần Hán Hữu trầm giọng cung kính nói, này Sứ giả thực lực mạnh hơn hẳn hẳn, khiêm tốn đương nhiên là ắt không thể thiếu, hẳn lúc này đã khắc chế chính mình quên mất Trần Hữu Tài ở một bên sự tình. Cho nên biểu hiện tự nhiên phi thường, cũng không hề cái gì kể hồ, thế cho nên cả người hắc y Sứ giả hàng lâm sau, vẫn như cũ sắc mặt như thường.

Trần Hán Hữu trong lòng ám thờ phào nhẹ nhõm, này Sứ giả dĩ nhiên là Bát cấp Võ Giả! So với trong tưởng tượng của hắn Thất cấp Võ Giả vẫn phải cường đại hơn một chút, chẳng lẽ là tru diệt Trần Hữu Tài nhiệm vụ độ khó càng cao hơn, cho nên đối với ứng Sứ giả tùy theo đề cao đẳng cấp, nếu là hắn phát hiện mình là lừa gạt ..., hậu quả kia liền không thể tưởng tượng nổi.

Bất quá hẳn nghĩ kỹ đối sách, thực sự không được liên quy kết đến lừa dối cái kia 500 ngàn lạng Bạch Ngân khen thưởng, này không tính là cái gì sinh tử tội lớn, tổ chức sẽ không uy hiếp tính mạng của hắn, cũng có thể bảo toàn chỗ tới Trần Hữu Tài không bị thương tổn.

"Ồ? Người còn có chút bản lĩnh a, cái kia Trần Hữu Tài không phải là một nhân vật đơn giản, ai, thế nhưng chết rồi ngược lại có chút đáng tiếc, có thể ngâm tẩm ra an đến Nghiễm hạ Khấp thiên hạ, kẻ sĩ nghèo đều hân hoan, , như vậy vẫn hảo, tại ta Đại Càn Quốc không nhiều a! Cho dù là phóng tầm mắt quanh thân quốc gia, Trần Hữu Tài cũng có thể khi được với ngàn Cổ Văn người."

Bát cấp Võ Giả khẽ lắc đầu, trong mắt xẹt qua một vệt vẻ âm đạm, có thể lập tức liền lóe lên một cái rồi biến mất, hẳn thân là Sứ giả, có người nào đó tuyên bố nhiệm vụ, tiếp giao nhiệm vụ quy hắn phụ trách, còn ai chết ai sống hắn liền không có quyền lợi hỏi tới.

Tuy rằng rất yêu thích Trần Hữu Tài Thi Từ Ca Phú, nhưng lãnh khốc Vô Tình sát thủ nhưng nhất định chỉ có thể thị mạng người làm kiến hôi, nói vô tâm người nghe có ý định, Trần Hữu Tài ở trong bóng tối dờ khóc dờ cười, này Sứ giả thật đúng là có thú, chính mình tên tuổi lan xa, xem ra Đại Càn Quốc biết mình người không phải số ít.

Hắn cùng này Sứ giả không có cái gì thâm cừ đại hận, huống hồ vẫn là Bát cấp Võ Giả, hẳn thực lực trước mắt nếu như chống lại, nhiều nhất đó là tự vệ thôi, cho nên chỉ cần chiếm được tuyên bố tru diệt nhiệm vụ của hắn có chủ tin tức, cái kia như vậy đủ rồi.

"Sứ giả ngài có không biết, Trần Hữu Tài thực lực không thể nghi ngờ, ta tồn thất hao mấy tên thủ hạ tài đối lấy đầu của hắn, đây là nóng hổi hấp, nếu không ngại cho nhìn một chút, làm cái kỷ niệm." Trần Hán Hữu mang theo đau đớn vẻ mặt lóe lên một cái rồi biến mất, sau đó cười hì hì, cầm trong tay cái kia rương gỗ chuẩn bị đưa cho Sứ giả.

Hắn lúc này phảng phất có thể nghe được chính mình tim đập mãnh run, phải biết này mạo hiểm bằng muốn chết cử động, rất có thể để hắn gặp tai họa ngập đầu, bất quá có câu nói được, chỗ nguy hiểm nhất đó là an toàn nhất, tại bây giờ đồng dạng là đạo lý này, cùng với nữ nhân nhớ năm ân oán cái gì, còn không bằng rộng lượng địa để Sứ giả nghiệm chứng!

Mụ nó, gia hỏa này, cũng thật là quá trâu a, ngoạn tâm lý học đây! Ta vẫn không nhìn ra, này Trần Hán Hữu dĩ nhiên thông minh tuyệt đỉnh, đầu óc bình tĩnh, cho dù là tại đối mặt Sứ giả thời khắc, đều có thể ung dung không vội, có thể nói là lâm nguy không loạn. Lấy giả đánh trá bản lĩnh, có thể nói là hành động nhất lưu a.

Gia hỏa này phóng tới ta cái kia niên đại, tuyệt đối là Thượng vị giả hoặc là một đời ảnh đế a, Trần Hữu Tài cảm khái không ngớt, đối thủ phục Trần Hán Hữu quyết định, vẫn là tương đương thoả mãn.

"Không cần, người đi giao phó nhiệm vụ đi, Hắc Hắc, mấy tên thủ hạ, thay đổi 500 ngàn lạng, đáng giá a, sau đó người nên tiếp càng nhiều nhiệm vụ." Sứ giả tiếc hận địa lắc lắc đầu, không biết là vì "Trần Hữu Tài cái chết", vẫn là chuyện gì.

"Tạ Sứ giả, cần tuân giáo huấn!"

Trần Hán Hữu có chút ít bị thương miễn cưỡng vui cười đạo, phảng phất là vì mấy tên thủ hạ tử mà thống khổ, Bát cấp Võ Giả nhìn thấy Trần Hán Hữu vẻ mặt, an ủi cười nói: "Không bỏ được hài tử không bắt được lang, có số tiền kia, có thể mua rất nhiều tu luyện thứ cần thiết, đi thôi, ta vừa nãy đã liên lạc cổ chủ, sau nửa canh giờ, Tây Hồ cao vút tâm gấp." Sứ giả vô hi vô bi đạo, khôi phục nguyên bản lạnh lùng, hẳn cũng sẽ không bởi Trần Hữu Tài tử mà ảnh hưởng tới chính mình công việc bình thường.

"Ừm Sứ giả không có chuyện gì, vậy ta liền cáo từ." Trần Hán Hữu gật đầu một cái cảm kích nói, chuẩn bị xoay người rời đi sau khi, như thích phụ trọng thần sắc vượt qua, nhưng đón lấy một khắc, để hắn trong lòng căng thẳng.

"Chờ một chút." Bát cấp Võ Giả hơi nhíu mày, dường như nghĩ tới điều gì, ngăn lại Trần Hán Hữu rời đi, để Trần Hán Hữu tìm đều nhảy đến cổ rồi, lẽ nào Trần Hữu Tài ẩn nấp bại lộ? Hẳn sợ hết cả hồn, trước nay chưa từng có khăn trương xông lên đầu, bất quá như cũ là giả ra một bộ nghi vấn vẻ mặt, phảng phất không thẹn với lương tâm địa thẳng thắn.

"Thế nào, ngài có phân phó gì?" Trần Hán Hữu bình tĩnh hỏi, cái kia trái tim dường như muốn nhảy ra ngoài, hần lần thứ nhất khăn trương như vậy, lo lắng xảy ra điều gì sai lầm, trong óc suy nghĩ, đến cùng là nơi nào để Sứ giả nghi hoặc không rõ?

"Nhớ kỹ a, đến thời điểm cổ chủ nói Thiên Vương Cái Địa Hộ, người liền đáp Bảo Tháp Trần Hà Yêu, để tránh khỏi đưa tới hoài nghi." Bát cấp Võ Giả nhắc nhở cười nói, Trần Hán Hữu lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, nguyên lai là để cho hần biết ám hiệu, vốn là hần còn tưởng rằng là kẻ hồ bọ lột, nguyên lai là chính mình đa tâm.

Bát cấp Võ Giả có cái dạng gì cường hãn thực lực, hần không Đại Thanh sờ, mà trải qua trước đó ở trên đường hiểu rõ, biết được Trần Hữu Tài cũng chỉ có Ngũ cấp Võ Giả cảnh giới, giống như hần tu vi, lại so với hần thực lực mạnh lên nhiều như vậy, điều này làm cho hần kinh thần không ngớt. Nhưng lúc này cái kia Bát cấp Sứ giả có thể không phát hiện Trần Hữu Tài, trong lòng hần vẫn đứng là không đây, cũng may Trần Hữu Tài ẩn nấp kỹ xảo tuyệt vời, ngay cả là cao hơn ba cái cảnh giới, cũng không có phát hiện hần chỗ ẩn thân.

Cung kính mà hướng về Bát cấp Võ Giả gật đầu một cái, sau đó nói tạm biệt Sứ giả sau, hần hít sâu một hơi, vừa nãy cái kia ngăn ngăn mấy cái chớp mắt, kinh xuất ra hần một thân mồ hôi lạnh!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Thần Bí Cổ Chủ

Theo giao phó nhiệm vụ Sứ giả biến mất không còn tăm hơi, Trần Hữu Tài hồi tưởng lại Trần Hán Hữu cái kia thiên y vô phòng biểu hiện, không khỏi âm thầm nở nụ cười, mục nó, không hổ là cùng ta một cái dòng họ, này bốn gia vừa ra tay, liền biết có hay không a. Cho chúng ta Trần thị làm rạng rỡ mặt dãi, thân hình quý nị thoát khỏi mấy lần, liền ra hiện tại Trần Hán Hữu bên cạnh.

Trần Hữu Tài vỗ vỗ Trần Hán Hữu vai cười nói: "Hảo gia hoà, không sai a, vốn đang nghĩ đến người sẽ lộ ra sơ sót, chuẩn bị đem cái kia Sứ giả lưu lại." Cái kia không thể nghi ngờ cường ngạnh ngữ khí để Trần Hán Hữu đầu vàng mắt hoa, Trần Hữu Tài lại muốn muốn đem cái kia Bát cấp Võ Giả lưu lại, đây là nơi nào đến tự tin cùng dũng khí?

Bát cấp Võ Giả thực lực sâu không lường được, phải biết Trần Hữu Tài bất quá là Ngũ cấp Võ Giả thôi, muốn đánh giết Bát cấp Võ Giả, ngay cả là đánh lén, thành công phần thắng cũng có thể gọi là là cực kì bé nhỏ.

Bởi vậy, trong lòng hần bỗng nhiên run lên, đối Trần Hữu Tài Mạc Danh cao nhìn thoáng qua. Mặc dù đối với Trần Hữu Tài chém giết Bát cấp Võ Giả không ôm hi vọng, nhưng Trần Hữu Tài có ý nghĩ như vậy đó là cái kia sự tự tin cường đại, Võ Giả một đường, chính là hành vi nghịch thiên, cần chính là kiên trì không ngừng nghị lực, cùng cái kia không biết úy dũng khí, hiển nhiên, Trần Hữu Tài có.

"Trần công tử, người có thể lưu lại Sứ giả?" Trần Hán Hữu hiếu kỳ hỏi đạo, đối với Trần Hữu Tài "Mạnh miệng", hần không có cái gì bất mãn, dù sao Trần Hữu Tài thiên phú tại toàn bộ Đại Càn Quốc đều gọi chi vi lòng phượng và sừng lân, có tư cách nói lời như vậy!

Trần Hữu Tài không tỏ rõ ý kiến nở nụ cười, tuy rằng không hề nói gì, thế nhưng là khiến người ta sâu sắc địa cảm nhận được trong cơ thể tản mát ra sự tự tin cường đại, Trần Hán Hữu tròn mắt ngoác mồm theo dõi hần, từ cái kia thông dong bình tĩnh nhưng không có ngông cuồng trong ánh mắt, phảng phất đã hiểu chút gì.

Trần Hán Hữu trong lòng là tốt đỉnh kinh thần!

Trần Hữu Tài quả thực là cái biến thái, kỳ thực hần có không biết chính là, Trần Hữu Tài trải qua quan sát, phát hiện cái kia Sứ giả cứ việc có Bát cấp Võ Giả thực lực, khả năng bởi vì đảm nhiệm Sứ giả chức vị, thế cho nên không có bao nhiêu thời gian tu luyện, khí tức lên cũng không phải là quá cường đại.

Cho nên nếu như giao thủ với hần, gần như tương đương với cùng Thất cấp đỉnh cao Võ Giả giao phong thôi, Trần Hữu Tài nắm giữ Hoàng giai vũ kỹ (Phong Trung Lăng Loạn), tự nhiên có thể dễ dàng tách ra công kích, sau đó bằng vào thay đổi Sương Khí Tập Kích, uy năng không thể khinh thường, muốn bắt cái này Sứ giả cũng không phải là không thể nào.

"Đi thôi, Hắc Hắc, thần bí kia cổ chủ vẫn chờ chúng ta đây." Trần Hữu Tài âm âm cười một tiếng nói, không có nửa điểm lo lắng cùng do dự, phảng phất nắm chắc phần thắng.

"Hảo." Trần Hán Hữu gật đầu một cái, liền ở phía trước dẫn đường.

Tây Hồ đình là Kinh Thành một chỗ ưu mỹ phong cảnh thắng địa, Bạch Thiên, có không ít mộ danh mà đến du khách ngắm cảnh, bất quá đến buổi tối đi người cũng không phải nhiều. Người bình thường tại buổi tối Tây Hồ du ngoạn thời gian, đều là sẽ cảm giác được từng trận đến xương gió lạnh, điều này làm cho không ít người nhìn mà phát khiếp, nhưng là không thiếu chói chang ngày mùa hè thời khắc, có chút thành đôi thành cặp tình nhân tại một góc nào đó vụng trộm chơi đùa.

"Trần công tử, ta không biết có chủ đến cùng là phương nào Thần Thánh, cho nên vì an toàn đề..., vẫn là như trước đó như vậy bí ẩn một điểm, bằng không đánh rắn động cỏ sẽ không tốt." Trần Hán Hữu trầm giọng nói, mắt thấy liền muốn tiếp cận Tây Hồ đình, hắn quay về phía sau cái kia Như Ảnh Tùy Hình Trần Hữu Tài nói.

"Àn, yên tâm đi, hay nhất có thể từ trong miệng hắn dụ ra mấy lời đến, ta cảm thấy đêm nay khả năng bắt không được cái gì cá lớn." Trần Hữu Tài thoáng suy tư đạo, nhìn đáng đáp hắn đã cân nhắc đến rồi kết quả.

Một lát sau, Trần Hán Hữu giống nhau thường ngày du ngoạn người, không nhanh không chậm đi tới Tây Hồ cao vút tâm nơi, đúng như dự đoán, có một cái mạng đầu lap người, cúi đầu một câu nói không hàng, như là người chết.

Nếu là người bình thường nhìn thấy tình cảnh này, tất nhiên sẽ làm sợ không nhẹ, dù sao đại buổi tối, không phát sinh một điểm âm thanh đến, ở chỗ này ngồi như một câu pho tượng giống như vậy, ai biết đến cùng là người hay quỷ? Cái này thế giới khác không có cái gì khoa học quan niệm, đối với trâu ngựa Xà thần đều là tồn tại kiêng kỵ sợ hãi tâm lý, ngấm lại cũng có thể lý giải.

Tây Hồ cao vút tâm đen kịt một màu, đưa tay không thấy được năm ngón dưới tình huống, lại có thể có người to gan lớn mật ngồi nghiêm chỉnh ở nơi nào, lẽ nào hắn không sợ sệt? Đổi lại là người bình thường chỉ sợ ớn lạnh xa xa, hay là Bạch Thiên nơi này là nói chuyện yêu đương Thánh Địa, nhưng là hơn nửa đêm ngồi, chẳng phải là như đứng đồng lửa, như ngồi đồng than.

Trần Hán Hữu hơi kinh hãi, này đầu lap Hắc y nhân, rõ ràng cho thấy đã nhận ra chính mình đến, nhưng là tại sao không có chủ động mở miệng hỏi dò ý tứ, chẳng lẽ là thử thách hắn? Nói vậy đây chính là cái kia tuyên bố tru diệt Trần Hữu Tài nhiệm vụ có chủ rồi!

"Các hạ, có hay không tại bậc này nhân?!"

Trần Hán Hữu lúng túng cười cười, phảng phất là không cẩn thận đi tới đi tới ở đâu tới, tại không biết dưới tình huống, hắn đương nhiên sẽ không giống trông khua chiêng địa nói cho người khác biết, hắn là lấy Trần Hữu Tài "Trên gáy đầu người" sát thủ, như vậy nếu là gặp phải không phải cổ chủ, chẳng phải là bại lộ.

"Đúng, ngươi là người phương nào?" Khàn giọng âm thanh khó nghe, bất quá Trần Hán Hữu lúc này cũng không để ý cái này, hơi run run sau, hắn nhẹ nhàng gật đầu cười nói: "Tự nhiên đến có chuẩn bị người."

"Ha ha, Thiên Vương Cái Địa Hồ, xin hỏi các hạ biết hạ câu sao?"

Đầu lap Hắc y nhân thoả mãn cười to nói, có thể bởi âm thanh khủng bố dọa người, lấy này Tây Hồ đình tâm khuếch tán ra, chấn động đến mức chu vi hồi âm rung chuyển.

Hắn, dĩ nhiên, là một cái thực lực không tầm thường Vô Giả!

"Bảo Tháp Trấn Hà Yêu!" Trần Hán Hữu lời ít mà ý nhiều đạo, không chút nghĩ ngợi trả lời, nhất thời đưa tới cái kia nguyên bản cúi đầu trầm tư đầu lap Hắc y nhân ngừng đầu chú ý.

"Ngươi có thể mang đến người kia trên gáy đầu người, phải biết, vu khống, đây mới là giao phó nhiệm vụ then chốt." Để Trần Hán Hữu thất vọng chính là, người kia lại vẫn mang Hắc khăn che mặt, điều này làm cho nhân chỉ thấy rõ con mắt trở lên bộ phận, hơi bị quá mức cẩn thận từng li từng tí một chứ?!

"Cái này đương nhiên có thể, chỉ bất quá, ngươi chung quy phải làm cho ta nhìn thấy Bạch Ngân đi, vì giết hắn, ta chết vài cái huynh đệ, ngươi cái kia tình báo cũng thật là không cho phép, rõ ràng thực lực của hắn không chỉ như vậy, tình báo sai lầm dẫn đến tới kết quả trực tiếp đó là phía ta bên này thương vong nghiêm trọng. Ta cảm thấy cái kia tiền thù lao có phải hay không hắn là tăng thêm một ít?!" Trần Hán Hữu hí mắt cười nói, nhưng là khắp toàn thân bộc phát ra nguyên khí sôi trào mãnh liệt, áp chế cái kia đầu lap Hắc y nhân không nhúc nhích, không khí đều có chút ngưng trệ xu thế, không hổ là Ngũ cấp Vô Giả, thực lực quả nhiên cường hãn như vậy.

Hắc y đầu lap nhân nhìn một chút Trần Hán Hữu trong tay rương gỗ, trong mắt xét qua một vết sắc mặt vui mừng, chỉ cần giết Trần Hữu Tài, nhiều trả giá một chút vẫn là đáng giá. Bất quá sắc mặt có chút lúng túng, xác thực, Trần Hữu Tài thực lực chân thật, cho dù là chủ tử của hắn cũng không thể xác thực nói ra, hắn tuyên bố nhiệm vụ đương nhiên chỉ có hàm hồ từ, cường điệu Trần Hữu Tài chỉ là một cái đại văn hào gia, còn vũ lực hại bao nhiêu, cũng không hề nhiều hơn miêu tả.

Lưu cho nhân tưởng tượng không gian tự nhiên là phong phú sung túc, bởi vậy xuất hiện trứng gà bình tảng đá hành vi cũng không quá đáng, hắn cười giọng hai tiếng, nhìn như là có lấy lòng Trần Hán Hữu khuynh hướng. Mặc dù là tiếng cười, có thể Trần Hán Hữu nghe tới so với khóc còn khó hơn nghe, không nhận được khổ cau mày, tựa hồ rất thiếu kiên nhẫn này đầu lap Hắc y nhân.

"Cho cái thoại a, đến cùng gia không gia tiền thù lao, không gia ta liền đi rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 114: Chu Gia Quản Gia

Trần Hán Hữu lùi về sau một bước, chuẩn bị xoay người rời đi, hần nhưng là trong lòng biết rõ ràng người này tất nhiên là bị chủ nhân việc xấu hần tới bắt "Trần Hữu Tài trên gáy đầu người." Nếu là hần mạng không trở về Trần Hán Hữu vật trong tay, chủ tử của hần không ra dự liệu sẽ quá độ Lôi Đình, chính cái gọi là mất thấy là thật, tai nghe là giả, dù cho Trần Hữu Tài ngày sau tại Kinh Thành thậm chí Đại Càn Quốc biến mất, như trước tồn tại không nhỏ tai hoạ ngầm!

Ai biết có thể hay không tại một số năm sau, Trần Hữu Tài lại giết trở lại, dù sao tất cả đều có khả năng! Cho nên, Trần Hán Hữu tứ không e dè cố định giả khởi điểm

"Aha, người đừng đi a."

Đầu lap Hắc y nhân cấp Chela đất Trần Hán Hữu ổng tay áo, rất sợ hần nói chuyện coi là thật, mới vừa bị Trần Hán Hữu cường thế Địa Nguyên khí áp bách khí huyết lẫn lộn, nửa ngày không tỉnh thần hồi phục, tự nhiên có chút phản ứng trì độn.

Gia một ít tiền thù lao đối với hần mà nói, cũng không phải là việc khó gì, vốn là 500 ngàn lượng Bạch Ngân đó là một loại sỉ nhục Trần Hữu Tài biểu hiện, không nghĩ tới thật là có nhân đánh bậy đánh bạ, sai lệch một trời một vực bắt Trần Hữu Tài trên gáy đầu người.

Hần vốn đang thiết hi không ngớt, chính mình vền vẹn dùng 500 ngàn lượng liền hoàn thành chủ nhân bàn giao nhiệm vụ, mà chủ nhân cảm năm triệu lượng sai phái hần làm chuyện như vậy, làm tính toán tỉ mỉ Quản gia, hần dĩ nhiên muốn muốn giành lợi ích lưu cho chính mình.

Nguyên bản xuất ra 500 ngàn lượng liền không chừng bị có người bí quá hoá liều đỡ lấy nhiệm vụ, 500 ngàn lượng đối với người bình thường mà nói là con số trên trời, nhưng bọn hần những này đại phú đại quý nhà, mấy triệu hai đều không phải vấn đề gì.

500 ngàn lượng nếu là không có nhân tiếp thu nhiệm vụ ám sát, cùng lắm thì lại tăng lên tiền thù lao là được rồi, có thể để hần không nén được vui mừng chính là, trước đây không lâu cái kia quản lý nhiệm vụ Sứ giả, dĩ nhiên thông báo hần đến Tây Hồ Đình Đình Tâm, nói là có người hoàn thành nhiệm vụ ám sát.

Hần vô cùng lo lắng địa đẩy ra tình phụ, ngay cả là cảm giác tới, sắp muốn đạt đến cao trào, phóng ra súng máy thời khắc, hần cũng chỉ có thể lưu luyến không rời ngưng chuyện phòng the âm hoan.

Dù sao sớm một chút bắt được Trần Hữu Tài trên gáy đầu người, đối chủ nhân báo cáo kết quả sau, liền có thể thu được năm triệu lượng Bạch Ngân, phân ra một phần nhỏ khi tiền thù lao cho sát thủ sau, cái kia mấy triệu hai, còn sợ không tìm được cái gì hoa nhường nguyệt thẹn nữ tử? ! Thậm chí hần còn muốn có thể đi cùng Minh Nguyệt Lâu hoa khôi Liễu Phiêu Phiêu hưởng thụ một phen đây.

Hần làm Chu gia Quản gia, đi theo Chu gia Thiếu gia đến xem Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm buổi đầu giá, thấy được Liễu Phiêu Phiêu hình dáng diện mạo, trong lúc nhất thời, tâm thần đập dồn, nhớ mãi không quên, mặc dù chỉ là một cái Quản gia thân phận, nhưng cũng không ngăn cản được hần muốn đem Liễu Phiêu Phiêu đặt ở dưới thân hầu hạ dục / vọng.

Chu Phi lúc đó bị Trần Hữu Tài đánh cho không thành hình người, trực tiếp cùng Nam nhân tìm tới dấu hiệu không công bằng! Cái kia thật lâu Phục Nguyên không được hạ thế, hoàn toàn nói rõ hần không cẩn thận trở thành "Thái giám", đối Trần Hữu Tài ghi hận trong lòng cũng là có thể lý giải.

Đêm đó, Chu Phi tham gia Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm buổi đầu giá, muốn dùng giá cao đập xuống đến Liễu Phiêu Phiêu, mặc dù không thể hoan hợp đan dật, sở một cái hưởng thụ một thoáng Liễu Phiêu Phiêu cái kia như Tuyết Nhất giống như da thịt cũng là tốt, dù sao mỗi một cái nam nhân đều là có lòng hư vinh, ngay cả là trở thành thái giám Chu Phi cũng không ngoại lệ!

Chu Phi đi Minh Nguyệt Lâu vẫn mang theo hần Quản gia, vốn cho là Thiếu gia có thể vung tiền như rác đập xuống đến Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm, nhưng là không nghĩ tới nửa đường giết ra cái Trần Hữu Tài, một lần đoạt được Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm, lúc đó đang đầu giá ở hội Chu Phi không có mang đủ tiền tài, cho nên cùng Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm bỏ lỡ cơ hội.

Hơn nữa Trần Hữu Tài danh tiếng ra hét, không khỏi lần thứ hai hồi tưởng lại Trần Hữu Tài cái kia kinh thiên động địa một cước, để hần mất đi Nam nhân tôn nghiêm cùng tư cách, Chu Phi một trận lửa giận vô danh, nhưng là xen vào Trần Hữu Tài uy áp, hần cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ, liền buổi đầu giá sau, về đến nhà liền bắt đầu mưu tính làm sao đối phó Trần Hữu Tài.

Thân là Quản gia hần, tự nhiên là vì chủ nhân bày mưu tính kế, rất nhanh liền muốn đến phái người đi ám sát Trần Hữu Tài, Chu Phi khê cần rằng xuất huyết nhiều lấy ra năm triệu lượng Bạch Ngân, gần như là hần hai năm tiền tiêu vật, nếu không phải phụ thân Chu Thiên Tường nhìn hần hạ thế rồi ra Phá Toái hồ dán giống như vậy, có chút xấu hổ, thật là có khả năng không nỡ bỏ cái kia năm triệu lượng Bạch Ngân.

Bất quá khi nhìn thấy nhi tử dĩ nhiên không phải Nam nhân, không có nổi đôi tông đường kéo dài hương hỏa năng lực sau, Chu gia Gia chủ cho dù là lại khu môn lại keo kiệt, cũng sẽ không nén giận địa tùy ý Trần Hữu Tài nhon nhon ngoài vòng pháp luật. Vu là đáp ứng rồi nhi tử Chu Phi thỉnh cầu, hào sảng lấy ra chính mình ăn hối lộ phần lớn tài sản, tiền là có thể kế tục tham ô đến, thế nhưng nhi tử đồ chơi kia nhưng là làm sao đều khôi phục không được, có câu nói muốn nhin cũng không xong, Trần Hữu Tài thái gián kia một cước, đã để hắn trở thành Chu gia công địch!

Bởi vậy liền có Trần Hán Hữu mang theo thủ hạ ám sát Trần Hữu Tài một màn kia!

"Hắc Hắc, lúc này mới như thoải, bất quá người ngược lại là có tiền a." Trần Hán Hữu bị kéo lại ống tay áo, không thể làm gì khác hơn là xoay người lại, nghe được cái kia Chu gia Quản gia khẳng định trả lời, mang theo thở dài nói, trong mắt thoả mãn vẻ rõ ràng, này mới khiến Chu gia Quản gia thở phào nhẹ nhõm, khẽ cắn răng không muốn nói: "Vậy thì một triệu lạng, tăng gấp đôi!"

Càng là người có tiền liền càng keo kiệt, này Chu gia Quản gia mắt thấy liền có thể đạt được năm triệu lạng Bạch Ngân, nhưng không nỡ bỏ nhiều xuất ra một bộ phận cho này vì hắn bán mạng sát thủ, thật ra khiến nhân hư hí không ngớt.

Trần Hán Hữu sáng mắt lên, phảng phất là vì này một triệu lạng tìm đập thành thích, Chu gia Quản gia dường như bắt được hi vọng, một triệu lạng có thể giải quyết không thể tốt hơn, tiền thừa tài, cho dù là hắn thoát đi Chu gia, cũng có thể làm cho cả đời mình áo cơm không lo.

"Không được!" Trần Hán Hữu hơi làm suy tư lại cự tuyệt Chu gia Quản gia đề nghị, người sau sắc mặt đại biến, chẳng lẽ gia hỏa này chuẩn bị giờ công phu sư tử ngoạn? Sắc mặt hắc lạnh lão nói: "Lòng người không đủ xa thôn tượng, chó vì một điểm tiền tài, bị mất chính mình tốt đẹp tiền đồ a." Lời nói ý vị sâu xa tựa hồ là tại khuyên bảo, có thể lại khiến người ta cảm thấy hơi có chút uy hiếp không có ý tốt.

Này rõ ràng là trần trụi cảnh cáo, nếu là Trần Hán Hữu lần thứ hai yêu cầu tăng cao tiền thù lao, nói không chắc hắn sẽ trở mặt, như vậy Trần Hán Hữu lại không biết phân biệt, một đồng tiền cũng không chiếm được, chó nói chỉ là một triệu lạng Bạch Ngân rồi!

"Ách, được, được rồi." Trần Hán Hữu đầy mặt đau lòng khó chịu về, bất quá nhưng là để Chu gia Quản gia thở phào nhẹ nhõm, tăng giá tiền hắn là giải quyết dứt khoát, không có cái gì thay đổi chỗ trống.

Chu gia Quản gia trong mắt vượt qua như trút được gánh nặng, đương nhiên bị Trần Hán Hữu phát giác, nhưng hắn như trước không biết này đầu lạp Hắc y nhân là phương nào thế lực!

"Có thể người phải bảo chứng ta cuộc sống sau này có thể có phần cơm ăn a." Trần Hán Hữu trên mặt có chút sốt ruột thần sắc, dường như hắn liền một cái vì sinh kế không chừa thủ đoạn nào sát thủ.

"Ha ha, yên tâm đi, ta Chu gia nhưng là lời nói đáng giá nghìn vàng, sau đó có cái gì giết người hoạt, đều giao cho người, có thể giết Trần Hữu Tài, cái kia là bản lãnh của người, còn sợ không có cơm ăn sao?"

Chu gia Quản gia tâm tình sung sướng vỗ vỗ bộ ngực đảm nhiệm nhiều việc đạo, liền hắn trong lời nói bất tri bất giác bại lộ lai lịch của mình đều quên, trái lại đầy dẫy đắc ý vênh vao về mặt.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 115: Ăn Dấu Thực Lực

"Không nghĩ tới các hạ lại có thể là người của Chu gia? Xin hỏi ngài trong miệng Chu gia là Kinh Thành Chu gia?" Trần Hán Hữu bất động thanh sắc vuốt đuôi chạm đến là thôi cười nói.

"Ha ha, thực không dám đầu điểm, ta Chu gia công tử cùng cái kia Trần Hữu Tài có thù không đội trời chung, cho nên mới phải tuyên bố nhiệm vụ ám sát. Đến đây đi, đem cái kia trên gáy đầu người cho ta, đây là một triệu lạng ngân phiếu, yên tâm đi, ta thân là Chu gia Quản gia, nói chuyện đương nhiên là nhất ngôn ký xuất tứ mã nan truy."

Chu gia Quản gia hào sảng cười nói, lúc này hắn Hắc khăn che mặt cũng rơi xuống, trải qua nhiều lần trò chuyện, hắn đương nhiên sẽ không cho là Trần Hán Hữu có lừa dối hắn cần phải.

Bằng không trước đó cái kia cò kè mặc cả yêu cầu tăng cao tiền thù lao, chẳng phải là lời nói vô căn cứ, nếu là không có ám sát thành công Trần Hữu Tài, nơi nào sẽ đạt được Trần Hữu Tài trên gáy đầu người? Nhưng là hết lần này tới lần khác cái kia mộc bên trong rương nguy trang đến mức đúng là giả tạo đầu người!

"Cầm đi đi."

Trần Hán Hữu nhận lấy cái kia một trăm lạng Bạch Ngân sau, khoe miệng hơi co quắp, như vậy một triệu lạng liền đúng chỗ ? Huynh đệ bọn họ mấy cái làm ám sát sự tình, vẫn luôn là tiểu đánh tiểu hỗn. Tuy rằng làm thủ lĩnh hắn có Ngũ cấp Võ Giả thực lực, nhưng là cũng trên căn bản sẽ không làm cái gì Đại Càn Quốc pháp luật không cho phép sự tình, bởi vậy tài chán nản đến vì 500 ngàn lạng Bạch Ngân mà ra tay ám sát Trần Hữu Tài.

Đến trước đó trên đường, Trần Hữu Tài nói cho hắn thuật một thoáng đại thể sáo thoại quá trình, dĩ nhiên như vậy dễ dàng đạt được này cổ chủ sau lưng là phương nào thể lực! Mà Trần Hữu Tài đáp ứng cho hắn tiền thù lao, không phải là một triệu lạng sao? Này bắt được tiền thù lao hiệu suất cũng thật là chung đồng tiến , Trần Hán Hữu dờ khóc dờ cười nghĩ.

"Tốt, làm cho ta nhìn."

Chu gia Quân gia hai tay run rẩy địa tiếp được rương gỗ, cảm thụ cái kia trọng lượng, hắn là chứa một người đầu không có làm!

Trong lòng sung sướng mê mẩn, đặc ý khó có thể tự kiềm chế, không hề nghĩ ngợi mà mở ra rương gỗ, bởi bóng đêm mông lung một màn đen kịt, thể cho nên trong thời gian ngắn mơ hồ không rõ sau, liền thấy được cái kia màu máu chưa khô "Đầu lâu", trong mắt điên cuồng về kích động rơi vào Trần Hán Hữu trong mắt, trên mặt của hắn nhưng tràn đầy trêu tức cùng đồng tình, gia hỏa này chỉ sợ là liền từ đầu muốn chìm đắm tại sung sướng trung,

Mụ nó, ta phải nói người cái gì đây? Não mẩn vỡ ản nhiều , Trần Hữu Tài tại cái kia hoa sen đường trung, dựa vào trụ đá tử, dờ khóc dờ cười địa đánh giá cái kia Chu gia Quân gia, hắn ngược lại là muốn nhìn, một người tự tiêu khiển tự cười có thể tới trình độ nào, Trần Hữu Tài đã lâu đều không có như vậy dương dương tự đắc chế giễu.

Từ khi đi tới Dị Thế Đại Lục sau, cả người đều căng thẳng trạng thái, vì không rơi tại người khác phía sau, vì bảo hộ nữ nhân mình yêu thích, vì đạt được mình muốn của cái địa vị, hắn chờ mong chính mình có thực lực cường đại, đương nhiên tại có hệ thống sau, tất cả những thứ này, tựa hồ khoảng cách hắn cũng không phải là xa không thể vơi.

"A? !"

Chu gia Quân gia đang đứng ở mừng như điên thời gian, dùng tay đi sờ soạng một thoáng "Trần Hữu Tài trên gáy đầu người", nhưng là cái loại này chạm tay cảm giác, nhất thời để hắn kinh hãi đến biến sắc, hơi nhướn mày, này sẽ không phải mình đang nằm mơ đi.

Lần thứ hai nhìn về phía cái kia Trần Hán Hữu trong mắt, tràn đầy địch ý cùng bất mãn về, tùy theo cuồng bạo mạnh mẽ Địa Nguyên khí phảng phất là hứng chịu thôi thúc giống như vậy, lại không khỏi chủ hướng về Trần Hán Hữu áp bách mà đi!

Võ Giả, vẫn là Lục cấp Võ Giả! Trần Hán Hữu bỗng nhiên lui về phía sau vài bước, thể nhưng phát hiện mình dĩ nhiên chạy không thoát cái kia Nguyên khí : tức giận ràng buộc, nguyên lai này Chu gia Quân gia âm hiểm giả dối, dĩ nhiên tại vừa nãy hắn chủ động thị uy thời điểm ản giấu đi thực lực, điều này cũng khó trách hắn không nhìn ra Chu gia Quân gia sâu cạm, còn tưởng rằng là hắn người mang bảo vật gì đây! Trần Hán Hữu sắc mặt cấp thiết, tại sao Trần Hữu Tài vẫn chưa xuất hiện, lẽ nào chờ nhìn hắn là thể nào bị Lục cấp Võ Giả chà đạp chỉ từ hay sao?

Chu gia Quân gia thân ảnh bạo lực mà ra, chuẩn bị bắt giữ Trần Hán Hữu để hỏi đến tột cùng, bởi Trần Hán Hữu thân hình bị nguyên khí mạnh mẽ tập trung vào, cho nên muốn tất tách ra gần như là không thể nào.

Nhưng vào lúc này dị tượng đột ngột sinh ra thời điểm, Trần Hán Hữu kinh hãi phát hiện chu vi loại trời buộc kia cảm trong phút chốc biến mất không còn tăm hơi, không còn nồng nặc nguyên khí ác ý áp bách, hắn đương nhiên nhanh nhẹn địa tránh thoát Chu gia Quân gia công kích.

Người sau trong mắt xẹt qua một vết ve không hiểu, đây là cái gì? Theo đạo lý nói này nho nhỏ Ngũ cấp võ giả là không có tránh thoát hắn cường hãn như vậy nguyên khí áp bách.

Kèm theo tất cả những thứ này phát sinh sau khi, một cái to lớn thanh âm vang vọng Tây Hồ đình, đình tai nhức óc, khiến người ta không nhận được muốn che lỗ tai, Trần Hữu Tài mang trên mặt ý cười nhàn nhạt, trêu tức về bất tận hiển nhiên.

"Ha ha, chó săn cùng chủ nhân quả nhiên là một cái khuôn mẫu khác đi ra, liền tính cách cũng như này tương tự, làm cho ta nói cái gì cho phải đây! Lục cấp Võ Giả, thật đúng là có thú, lúc nào Chu gia nuôi người như thể một cái đại cầu, hơn nữa còn là sẽ cắn người." Trần Hữu Tài chê cười nói.

"Trần Hữu Tài! !"

Chu gia Quân gia thất kinh hô lớn, hắn vừa nãy phát hiện rương gỗ chứa là giả tạo đầu người, vừa kinh vừa sợ dưới muốn đem Trần Hán Hữu chém thành muôn mảnh, có thể nằm ở nghi hoặc, lý trí trung vẫn là muốn thăm vấn Trần Hán Hữu một phen.

Trong nội tâm đối với Trần Hữu Tài không có bị đâm giết có chút tiếc nuối, có thể không nghĩ tới chính là, Trần Hữu Tài lúc này lại lăm lăm liệt liệt chủ động đưa tới cửa, điều này làm cho hắn có chút sai lạng, xem tiểu tử này si nhục hắn tư thế, chẳng lẽ cảm thấy hắn có năng lực chém giết chính mình?

"Liền là hắn gia gia ta!"

Trần Hữu Tài dưới chân phảng phất Nhược Phong canô, không có một tia trọng lượng, vượt qua khoảng cách mười mấy mét, vền vền là một cái hồ hấp, thiểm mắt thấy, hắn liền ra hiện tại Trần Hán Hữu cùng Chu gia Quân gia trong tầm mắt.

"Tiểu tử, không nên ăn nói ngông cuồng, người có thể sống tới ngày nay cũng thật là kỳ quái, liền để ta để giải quyết người đi!"

Tuy rằng Chu gia Quân gia không biết Trần Hữu Tài tại sao chủ động đưa tới cửa, nhưng là hấn trong lòng biết rõ ràng chính là chỉ cần chém giết Trần Hữu Tài, cầm hấn trên gáy đầu người liền có thể về Chu gia đòi lấy năm triệu lạng Bạch Ngân!

Hắn một chút liền nhìn thấu Trần Hữu Tài bất quá là Ngũ cấp Võ Giả thôi, cùng hắn còn có nhất định chênh lệch, nếu như lại cho tiểu tử này trưởng thành thời gian cùng cơ hội. Chỉ sợ muốn không được bao lâu, thì sẽ uy hiếp đến tính mạng của hắn, nuôi hổ thành hoạn sự tình, Chu gia Quân gia nhưng là sẽ không làm, ngược lại vừa nảy tất cả những thứ kia để Trần Hữu Tài nghe được, hắn liền không dự định để Trần Hữu Tài rời nơi này!

Nhìn Trần Hữu Tài nhảy một cái năm trượng xa năng lực, Chu gia Quân gia hơi biến sắc, tiểu tử này chỉ sợ là có chút cổ quái, chẳng trách có can đảm bằng vào lực lượng một người chủ động tới khiêu khích nhục mạ hắn!

Trần Hán Hữu thừa dịp cái này trống rỗng hướng về lùi lại mấy bước, hắn giúp không tới Trần Hữu Tài gấp cái gì, nếu là đứng ở chỗ này bị Chu gia Quân gia nắm lấy đến uy hiếp Trần Hữu Tài, vậy thì thế khó xử, hắn tâm tư kín đáo, đương nhiên cân nhắc chu toàn, liền bất tri bất giác đã lùi về sau không ít, rời xa chiến trường.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Ra Sức Tuyên Truyền - Quyết Đấu Đến

Chu gia Quân gia sắc mặt nhất thời động lại

Trần Hữu Tài chớp mắt một cái liền ra hiện tại trước mắt hắn, không nói hai lời, Sương Khí Tập Kích lập tức xuất động, mạnh mẽ một chương đánh ra, Chu gia Quân gia tùy theo làm ra phòng ngự tư thế, có thể bởi Trần Hữu Tài như quý mị tốc độ, tại hấn phòng ngự trong nháy mắt, Trần có đã thay đổi thân pháp, nhanh như chớp, lấy một loại vi phạm lẽ thường dẻo dai kính chuyển đổi thân thể phương vị.

Lạnh lẽo đến xương sương khí để Chu gia Quân gia có chút đại ra, đây mặt khó có thể tin ánh mắt, khoe miệng máu tươi chậm chậm chảy ra, còn không từ khoe miệng nhỏ xuống, liền theo Chu gia Quân gia tái nhợt sắc mặt trắng bệch đóng băng lại.

Vốn là âm áp huyết dịch, lúc này lại trở thành hàn băng giọt máu. Đủ để tưởng tượng trong thời gian ngắn ngủi này, Chu gia Quân gia chịu đựng bao lớn âm hàn, chỉ sợ giờ này khắc này, trong cơ thể ngũ tạng lục phủ đều động lại thành khối băng.

Trên tóc sương lạnh ban tích điểm điểm, có vẻ bã không thể tả, mà cái kia ngắn ngủi đóng băng sau, Chu gia Quân gia thẳng tắp địa ngã xuống.

"Phù phù."

Mụ nó, ta một chương này, chỉ sợ là đạt đến độ không tuyệt đối năng lực a!

Là một cái Thế kỷ 21 tốt nghiệp đại học sinh, Trần Hữu Tài đương nhiên hiểu được cấp tốc từ lạnh với thân thể người nguy hại, mà một quyền kia hắn là đánh vào Chu gia Quân gia chỗ yếu hại, bởi vậy dễ dàng để hấn trong nháy mắt từ vong, đây chính là một đòn mất mạng uy hiếp!

"Tê."

Trần Hán Hữu hít vào một ngụm khí lạnh, Trần công tử không khỏi cường đại mà có chút biến thái chứ?

Không có đẹp đề kỳ xảo, Trần Hán Hữu không thể từ trong đó nhìn ra một tia dư thừa thành phần, phảng phất là tự nhiên mà thành hoàn mỹ võ học, một đòn trí mạng, hơn nữa còn là vượt cấp giết người, cái này cần có bao nhiêu yêu nghiệt võ học thiên phú cùng vũ kỹ tổ đường?

Trên thực tế, Trần Hữu Tài chỉ là căn cứ không làm vô dụng công nguyên tắc thôi, lấy một người hiện đại tư tưởng, đương nhiên có thể sử dụng "Hiệu suất cao suất" võ học.

Trần Hữu Tài hi lên đuôi lông mày, đưa tay tại Chu gia Quân gia trên người lục lọi một bên, đối với loại này gián tiếp tính "Giết người cướp của", dưới cái nhìn của hắn nhưng là thói quen.

Sau một khắc, Trần Hữu Tài sắc mặt có chút khó coi, mụ nó, lại tài dẫn theo hai triệu lạng Bạch Ngân, nghèo bức một cái. Thiết thời người vẫn là Chu gia Quân gia, nói người phê vật đều là cất nhắc người, Trần Hữu Tài nhìn trong tay một triệu lạng ngân phiếu không khỏi mắng.

Bất quá mang theo cũng không có thiếu ** sách, bên trên từng cái từng cái hoạt sắc Xuân Hương giai nhân bày ra các loại xinh đẹp mê người tư thế. Trần Hữu Tài khuôn mặt quái dị, hạ thể có chút gây rối, mặt nó, đây không phải là trong truyền thuyết ** sách nhỏ, ta là rất lâu không có thưởng thức đảo quốc nghệ thuật mãnh, liền điểm ấy hình ảnh đều chịu đựng không được, tội lỗi tội lỗi a, A Di Đà Phật.

Trần Hữu Tài như là hòa thượng niệm kinh bình thường thì thảo tự nói, bất quá trong lòng đối với này sắc đảm bao thiên Chu Quân gia ngược lại là kính phục không ngớt, thời đại này ** ít ỏi hiếm thấy, không nghĩ tới này Quân gia trên người cũng không có thiếu đâu, Trần Hữu Tài ngược lại là may mắn chính mình gặp được!

Mặt nó, tuy rằng ta làm người thuần khiết như vậy, Đại Càn Quốc lại tìm không ra so với ta ngại ngùng ngượng ngùng người, thế nhưng giữ lại này đồng cung tiểu đồ sách, nói không chắc đối cải thiện ta bên trong hướng về tính cách rất nhiều trợ giúp đây? Vạn nhất bất tri bất giác đề cao phương diện kia năng lực, chẳng phải là trời cao thù liên ta sao? !

Trần Hữu Tài hai hàng lông mày hơi giương lên, lại rơi xuống, giống như Crayon Shinchan địa băng hiệu động tác giống như vậy, âm thầm nụ cười để phía sau Trần Hán Hữu một trận phát tím, nghĩ thầm, Trần công tử sẽ không phải có cái gì đặc thù mê chứ?

"Mặt nó, nghĩ gì thế! Trở về đi thôi, cái kia một triệu lượng liền cho ngươi!" Trần Hữu Tài tùy theo phát hiện Trần Hán Hữu quái dị về mặt, vội vàng quát bảo ngưng lại ở hân, vạn nhất gia hỏa này đang vận vẹo chính mình tính lấy hướng về, vậy cũng không chịu thiệt .

"Hắc Hắc, đa tạ công tử."

Trần Hán Hữu có chút lúng túng cười nói, biết Trần Hữu Tài phát hiện tâm tư của mình, không khỏi có chút trốn tránh, dù sao cách suy nghĩ này tại thời đại này là gan lớn kỳ quái.

Trần Hữu Tài để Trần Hán Hữu chính mình nên rời đi trước , nói cho hân biết nếu là muốn tìm hân sẽ chủ động liên hệ, sau đó liền nghênh ngang đi tới Minh Nguyệt Lâu, đem nợ Tú bà tiền cho nàng.

Tú bà hi tiểu Nhan Khai cảm kích một thoáng Trần Hữu Tài, hận không thể thân thể đều hướng về thân thể hân thiếp đi vào, Trần Hữu Tài ghét bỏ không ngớt, này lão bà diễn hình thấy tiền sáng mắt, Trần Hữu Tài tại Địa Cầu thời gian xem như là nhìn nhiều rồi, bây giờ không cảm thấy kinh ngạc, nhưng không muốn quá nhiều tiếp xúc.

Cùng Liễu Phiêu Phiêu phiến vân phúc vũ mấy lần sau, nhẹ giọng nói cho nàng biết, làm cho nàng ngoan ngoãn chờ hân, hay là hân sau khi tại trong một khoảng thời gian sẽ rất vội, không có thời gian nào tới thăm nàng, Liễu Phiêu Phiêu tuy rằng thân sắc có chút lờ mờ thất sắc, hai mắt đầm lệ, có thể trải qua Trần Hữu Tài lời ngon tiếng ngọt an ủi sau cũng từ từ ngưng nước nỡ .

Tựa ở Trần Hữu Tài trong lòng, Liễu Phiêu Phiêu vận vẹo thân thể mềm mại, điều này không khỏi làm Trần Hữu Tài dục / hóa khó nhịn, lại là một trận tứ không e dè xung phong, hân bây giờ cũng không đủ tài lực, không thể chuộc đồ Liễu Phiêu Phiêu gây bán thân, chỉ có thể dùng loại này một tháng thuộc về quyền làm kẻ tạm thời.

Trần Hữu Tài trong lòng nhiều ra một tia ấm áp, thoáng qua khe cau mày, nhất thời nghĩ tới sau mấy ngày, đó là mình cùng Gia Cát Phong Minh quyết đấu tháng ngày, một tháng ước định là nhanh như vậy, hân một tháng trước đó vẫn là một cái gây yếu người bình thường, đối mặt cái kia Gia Cát Phong Minh uy hiếp không thể ra sức, chỉ có thể nghiêng răng nghiêng lợi địa nén giận, trong xương tuy không phải một cái tình nguyện nhu nhược người, nhưng là co được dân được đại trượng phu.

Chính cái gọi là lưu được núi xanh tại không lo không cũi đốt, lúc đó lấy trứng gà bính tảng đá xác thực không phải sáng suốt cử động, cũng may cái kia Gia Cát Phong Minh hoàn toàn không đem hân một cái nô tài dễ vào trong mắt, đối với hân đưa ra một tháng ước định quyết đấu, quyền là ôm nắm chắc phần thắng tự tin đáp ứng.

Mà Trần Hữu Tài không biết là, Gia Cát Phong Minh đối với hân nhưng hận đến trình độ nhất định, vì để cho Trần Hữu Tài mất mặt, thân bại danh liệt, dĩ nhiên không có vì cuộc quyết đấu này cần tu khổ luyện, mà là không tiếc vận dụng thời gian hơn một nửa tháng, đến kỳ cổ thu xếp chuyện này.

Gia Cát gia vốn là tại Đại Càn Quốc năng lượng liền không nhỏ, trải qua Gia Cát Phong Minh tận lực tán việc này, tin tức rất nhanh truyền khắp toàn bộ Kinh Thành, thậm chí là phần lớn cao tầng cũng vì đó đã kinh động. Đối với việc này hiểu kỳ không ngớt, bọn hân đều có muốn đi gặp chứng một thoáng công tử này cùng một cái được xưng Đại Càn Quốc trăm năm khó gặp một lần người đại tài, đồng thời cũng là một cái nô tài, tỷ thí ý nghĩ, dù sao chuyện như vậy tại Đại Càn Quốc cũng thật là hiếm có : yêu thích hiếm thấy.

Cứ việc trước đó Trần Hữu Tài danh tiếng tại Kinh Thành chấn động mạnh, hân thơ giai làm có thể nói là thiên cổ tuyệt xướng, chỉ cần là biết chữ người, vẫn đứng là không có không biết Trần Hữu Tài này đại danh đình đình người, có thể Trần Hữu Tài cho dù là miệng phun "Liên Hoa" đại văn hào gia, cũng chẳng qua là đầu óc thông minh hơn người, tứ chi vẫn là đơn giản.

Muốn cùng Gia Cát gia công tử phân cao thấp, có chút không thực tế , kỳ thực Trần Hữu Tài trở thành Vô Giả có một quãng thời gian, nhưng người biết nhưng là có thể đếm được trên đầu ngón tay, cho nên rất nhiều người đến nay còn tưởng rằng Trần Hữu Tài chỉ là cái tài tử, hoặc có lẽ là do Vu mỗ một đêm đầu nóng rần lên, cháy hồng , tài có bây giờ cái kia cấu tứ như dạt dào đầu.

Đương nhiên, đây là người bình thường đối với Trần Hữu Tài Học Phú Ngũ Xa ước ao đồ kị, cố ý vận vẹo sự thực làm thấp đi hân thôi!

Bởi Trần Hữu Tài nô tài kia thân phận, là không thể nghi ngờ, hơn nữa bản thân của hân đều thừa nhận là Mộ Dung gia nô tài, một cái nô tài làm sao có tư cách cùng Quý tộc công tử ca tính toán đây? Ngay cả là Trần Hữu Tài học rộng tài cao, Thi Từ Ca Phú mọi thứ tinh thông, cũng thay đổi không được thân phận đề tiện sự thực.

Có thể hai ngày trước, một cái Kinh Thiên tin tức từ Minh Nguyệt Lâu truyền ra.

Trần Hữu Tài dĩ nhiên Nhất Minh kinh, tại Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm buổi đầu giá lên, vung tiền như rác bày ra kinh người tài lực, cuối cùng điên cuồng vung mấy triệu chiếc, đương nhiên địa đoạt được Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm. Này đủ để Kinh Thành chín mươi chín phần trăm nam tính đổ kị điên cuồng, như thế một cái chuyện tốt lại không hợp lẽ thường đến phiên một cái nô tài, chẳng lẽ là thế đạo xảy ra thay đổi?

Mọi người đều trong lòng biết rõ ràng muốn yếu phách hạ lai Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm, muốn tìm tiền tuyệt đối sẽ là một cái con số trên trời, nhưng là Trần Hữu Tài như trước đập xuống tới. Thử nghĩ một thoáng, một cái nho nhỏ nô tài, cho dù là cho Đại Càn Quốc Đế Vương làm nô tài người tâm phúc, cũng không có khả năng lắm nắm giữ mấy triệu hai Bạch Ngân, này càng ngày càng cho Trần Hữu Tài tăng thêm sắc thái thần bí.

Tiểu tử này đúng là Hữu Tài có tài, thật là có cường đại vũ lực đến lấy bạo chế bạo hàng phục Gia Cát gia công tử ca, trận này Đế Quốc giác đấu tràng sinh từ quyết đấu, không thể nghĩ ngờ đưa tới toàn thành oanh động cùng sôi trào.

Trần Hữu Tài trong lòng nghĩ lúc trước Thịnh Thế tử lâu bên trong chính mình chịu đựng sỉ nhục, quả thực là đi tới nơi này Dĩ Thế Đại Lực trải qua nhất là chuyện mất mặt, hẳn không cho phép chính mình có như vậy khúc mắc, cho nên đến thời điểm rửa sạch nhục nhã là tất yếu, hơn nữa muốn cả góc lẫn lại đòi lại được.

Trên thực tế, Trần Hữu Tài có lúc tại bình thường trà dư tửu hậu, cũng trong lúc vô tình nghe nói qua có mấy người thảo luận mình và Gia Cát Phong Minh quyết đấu sự tích, đương nhiên, đại đa số người là không thể nhìn hảo hán, thế nhưng Trần Hữu Tài trên căn bản đều là không tỏ rõ ý kiến nhún vai.

Có lúc, chỉ có tận mắt nhìn thấy mới có thể chứng minh chính mình cho người khác xem, còn Gia Cát Phong Minh cái kia giống trông khua chiêng tuyên truyền mình và hẳn quyết đấu, thật ra khiến Trần Hữu Tài dở khóc dở cười.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Kinh Tế Quân Sự

Gia Cát Phong Minh liền như vậy định liệu trước cho là hẳn có thể thắng đắc thắng lợi, coi rẻ như thế chính mình?

Trên thực tế Trần Hữu Tài lần thứ nhất nhìn thấy Gia Cát Phong Minh thời điểm, đối phương xác thực là như đại dương mênh mông, cho hẳn một loại sâu không thấy đáy cảm giác. Cái loại này như thực chất bình thường áp bách, không phải ngày xưa tay trái gà không chặt hẳn có thể chống lại, Trần Hữu Tài phán đoán không ra đến tốt cùng Gia Cát Phong Minh là thực lực ra sao.

Thế nhưng dùng hiện tại tầm mắt đến sẽ hồi tưởng một thoáng, tính toán vậy chính là ngũ Lục cấp Vô Giả khoảng chừng : trái phải.

Gia Cát Phong Minh muốn so với Đại Hoàng Tử cùng Trương Tôn Vô Danh mấy người lớn hơn vài tuổi, cho nên tính ra, võ học của hắn thiên phú cũng không cao lắm, nhưng ở Đại Càn Quốc có thể được cho thiên tài rồi!

Tuy rằng Trần Hữu Tài trước đây không lâu vẫn dễ dàng chém giết cái kia Chu gia Quân gia, nhưng Trần Hữu Tài trong lòng rõ ràng, tương tự là Lục cấp Vô Giả, có thể hai người thực lực chắc chắn khác biệt một trời một vực, Gia Cát gia tất nhiên là đem Gia Cát Phong Minh coi như người thừa kế bồi dưỡng, có thể cùng một cái nhị lưu gia tộc lão bất tử Quân gia đánh đồng sao?

Cái kia bao nhiêu là tuổi Chu gia Quân gia, phản ứng trì độn, cho nên không thể đứng lúc chống lại Trần Hữu Tài cường hãn như vậy một chương, có thể nếu như đối làm Gia Cát Phong Minh, nói không chắc liền nhẹ như mây gió địa tiếp nhận.

Trần Hữu Tài tuy rằng rất kiêu ngạo, nhưng chưa bao giờ tự phụ, coi khinh nhân sự hẳn cũng sẽ không làm, tình nguyện lúc chiến đấu chính mình thất vọng, cũng không có thể để làm cho đối phương thất vọng, đây là Trần Hữu Tài lý luận, bởi vậy đánh trong nội tâm, Trần Hữu Tài vẫn là đem Gia Cát Phong Minh đặt tại một cái không sai độ cao!

Mụ nó, ta lần này giác đấu tràng chi tranh, không chỉ có muốn thắng, hơn nữa muốn thắng đến đẹp đẽ, ta tại Kinh Thành uy danh vẫn là không đủ a! Thế cho nên luôn có con ruồi muỗi đến quấy rầy, đứng, chấn động, cần chính là chấn động!

Trần Hữu Tài âm thầm gạt đầu một cái, hẳn thực lực hôm nay, chiến thắng cái kia Gia Cát Phong Minh hay là không thành vấn đề, có thể muốn lấy cuồng phong táo Lạc Diệp tư thái thắng lợi, tránh không được một phen mưu kế tỉ mỉ!

Thời gian hai ngày, trong nháy mắt liền qua.

Này hai Thiên Kinh thành lạ kỳ bình tĩnh, không có Quý tộc công tử ca đi chủ động gây chuyện thị phi, tựa hồ cũng ở nhà đảng hoàng đệ, đương nhiên, cũng không có ai dám đi Minh Nguyệt Lâu đốt tên để Liễu Phiêu Phiêu đi ra tiếp khách, bọn họ đối với Trần Hữu Tài bá đạo hình tượng lòng vẫn còn sợ hãi, tự nhiên là học ngoan ngoãn địa con đuôi làm người.

Đế Quốc giác đầu trăng.

Hôm nay rộn ràng nhộn nhạo, vượt qua Kinh Thành phồn hoa nhất đoạn đường, nơi này người ta tập nập, ngày xưa bên trong yêu thích quan sát giác đầu người cũng không phải quá nhiều, có thể hôm nay dường như đại đa số người cũng là vì một hồi tỷ thí mà đến, đó chính là Trần Hữu Tài cùng Gia Cát Phong Minh ước định một tháng chi chiến!

Gia Cát Phong Minh tên tuổi tại Kinh Thành tuy rằng không phải vang dội cực kỳ, nhưng lại có không ít mọi người nhớ tới hắn, đặc biệt là cùng chung chí hướng hồ băng cầu hữu công tử ca, tựa hồ cũng có ý định tiếp cận hắn, bởi vì hắn Lão đầu tử, là chương quân Đại Càn Quốc kinh tế mạch máu Mộ Dung Vũ.

Mỗi tháng không chỉ có phân phát quan viên bổng lộc, hơn nữa còn muốn đối với quốc gia chi ra cùng thu vào có sáng tỏ ký món nợ, nếu là vị nào quan viên tham ô quá nhiều, tự nhiên sẽ khiến cho chú ý, nếu là có Gia Cát Vũ mở một con mắt nhắm một con mắt, cái kia liền có thể bình an vô sự, phản chi nếu như bất hòa Gia Cát gia tạo mối quan hệ, không cần thận bị Gia Cát Vũ tại Đế Vương trước mặt tham một quyền, cái kia thì sẽ dẫn đến vô tận tai nạn.

Đế Vương con giận, chỉ cần là tại Đại Càn Quốc bên trong, không người nào có thể thừa nhận được.

Cho nên tuy rằng Gia Cát Phong Minh tính cách bá đạo, làm người âm hiểm giả dối, hơn nữa tự phụ dị thường, có thể cùng hắn đi được gần Quý tộc công tử ca không phải số ít, lúc này hắn cái này một đám hồ băng cầu hữu đều là kết bè kết lũ đến xem xét hắn cùng Trần Hữu Tài quyết đấu!

Từng cái từng cái hưng phấn gào thét, chút nào không có kiêng kỵ cái kia tại trên đài cao đứng thẳng quan sát, Đế Quốc trụ cột vững vàng cơ quan đại thần, trên đài cao, đầu người chớp động, trong đó biểu tình kia nghiêm túc, cảm niệm sáu người trung niên chính là Gia Cát Phong Minh Lão đầu tử Gia Cát Vũ.

Xem bộ dáng kia xác thực thuộc về giỏi về quản lý tài vụ người, cũng khó trách sẽ bị Đại Càn Quốc Quốc Vương Cổ Mộc coi trọng cũng đảm đương to lớn như vậy mặc cho.

Đối với một cái quốc gia mà nói, trọng yếu nhất khác biệt đó là vũ lực cùng kinh tế, hai người là thiếu một thứ cũng không được, không có kinh tế chỉ có vũ lực, thời gian dài, ăn uống ngủ nghỉ cái gì cũng không đủ, dân chúng ai đều liên tục, quốc gia nào loạn không ngừng, binh sĩ bởi vì thiếu tiền cũng rất khó cam tâm tình nguyện cống hiến quốc gia, quốc gia này còn có thể lâu dài sao? Cho nên kinh tế là tất yếu.

Đương nhiên, nếu là chỉ có kinh tế không có vũ lực, cái kia càng là lời nói vô căn cứ, không có bảo toàn kinh tế hệ thống cùng chính trị hệ thống cường đại vũ lực, một cái quốc gia chỉ còn trên danh nghĩa!

Vậy cơ hồ là hằng cổ bất biến triết lý, cho nên hai người chung đồng tiến phát triển mới có thể không ngừng để quốc gia phồn vinh hưng thịnh, thái bình trường an.

Tại Gia Cát Vũ bên cạnh hoàn hữu mấy trung niên nhân, bọn họ từng cái từng cái chuyện trò vui vẻ, châu đầu ghé tai nhưng không mất phiến phiến phong độ, không giận tự uy bên ngoài khiến người ta không dám nhìn thẳng bọn họ mạnh mẽ ánh mắt.

Những thứ này đều là trải qua sóng to gió lớn Đế Quốc trọng thần, đáp lại Gia Cát Vũ mời, đến quan sát trận này thuộc về con trai hắn Gia Cát Phong Minh cùng một cái nô tài rồi lại là đại văn hào gia song trọng thân phận Trần Hữu Tài quyết đấu!

Gia Cát Vũ qua lại tại không ít quan viên trung, mỗi một cái quan viên đối với hắn đều là mỉm cười liên tục địa xem thường lời nói nhỏ nhẹ, rất sợ là đã đắc tội hắn, trong lời nói cung kính cũng là rõ ràng, tựa hồ mỗi người đều cùng hắn có nói không ngoạn tiếng nói chung.

"Ha ha, Gia Cát Vũ, bắt quá là hai người trẻ tuổi trò đùa trẻ con, người không đến nỗi chuyện bé xé ra to tham dự trong đó đi!" Một cái sang sảng tiếng cười như đục gió xuân giống như từ Gia Cát Vũ vang lên bên tai, tuy rằng hữu hảo tâm ý rõ ràng, có thể lại chen lẫn một chút chất vấn tình cảm.

Gia Cát Vũ ngẩng đầu nhìn một cái, dĩ nhiên là Lão Đối Đầu - Trần Tây Đại Tướng Quân Mộ Dung Thiên.

Trong mắt của hắn lóe lên mà từng tia từng tia mù mịt, đối với này thẳng thắn đồng thời nhiều lần tại Quốc Vương trước mặt vạch ra hắn ám độ tràn thương các loại sự tích người, Gia Cát Vũ tràn đầy bất đắc dĩ cùng thống hận, rồi lại không thể đem Mộ Dung Thiên như thế nào. Đối với Tiên Thiên võ giả Mộ Dung Thiên, hắn một cái chấp chương tài chính quyền to người, xác thực không có cái gì đầy đủ sức lực cùng hắn hò hét.

Bởi vậy đối Mộ Dung Thiên, phần lớn thời gian, Gia Cát Vũ không thể làm gì khác hơn là nén giận.

Trên thực tế Quốc Vương Cổ Mộc đối hai người làm sao không phải như thế thái độ?

Gia Cát Vũ phạm sai lầm, Cổ Mộc cũng chỉ có thể quở trách quở trách, nhiều nhất phạt một ít ngân lượng, dù sao Đại Càn Quốc ngoại trừ Gia Cát Nguyệt ở ngoài còn có ai có thể đem kinh tế quản lý vẹn vẹn có cái?

Có thể phạt chút tiền, đối với tài chính đại thần Gia Cát Vũ, đây còn không phải là thùng rỗng kêu to? Hắn sẽ quan tâm điểm kia điểm mặt ngoài bồng

lộc không được, cho nên Cổ Mộc không thể nào thật sự nắm Gia Cát Vũ như thế nào, cũng không có thể, bằng không Gia Cát Vũ ghi hận trong lòng, không đem Đại Càn Quốc kinh tế trọng trách để ở trong lòng, vậy thì đến phiên hấn Cổ Mộc hối hận.

Mộ Dung Thiên liền càng không cần phải nói!

Cho nên, lâu dần, này Mộ Dung Thiên cùng Gia Cát Vũ để Cổ Mộc đau đầu không ngót, một cái thẳng thắn bằng phẳng chỉ hiểu được hành quân dụng binh chỉ đạo, có lời gì đều là thẳng tính phun một cái cạn sạch, một cái nhưng là mưu tính sâu xa, tính tế tính toán, tính toán chỉ li, hấn chỉ trích ai cũng không phải tốt phương pháp.

Tình cờ hấn bắt đắc dĩ thời điểm, liền để Lam Ngọc xuất hiện, hai người này lập tức đều là như con gà con mỗ thóc bình thường gặt đầu tán thành, cũng không dám nữa bắt hòa như vậy khí, dù sao một cái quốc gia, cần chính là đoàn kết nhất trí, mà không phải nội ưu ngoại hại trạng thái.

"Yêu, ngon gió nào đem Trần Tây Đại Tướng Quân bay tới, thực sự là không dễ dàng a."

Gia Cát Vũ phảng phất là mất diếc tai ngơ Mộ Dung Thiên trước đó từng nói, tránh khỏi hấn hùng hổ dọa người vấn đề, trái lại chê cười Mộ Dung Thiên.

"Trong lúc rảnh rỗi, nhìn bọn tiểu bối luận bàn cũng vẫn có thể xem là một loại lạc thú a."

Mộ Dung Thiên sờ sờ râu mép, vui mừng địa hướng về ở đây không ít người trẻ tuổi nhìn một vòng, bọn họ đều là tương lai Đại Càn Quốc trụ cột giống như nhân vật, có công tử ca mặc dù là công tử bột kiều ngạo, nhưng là đầu nhưng không xấu, trái lại hiểu được âm hiểm mưu lược, tương lai bọn họ trở thành triều đình trọng thần, thừa kế phụ thân quan chức, nói vậy cũng có thể để Đại Càn Quốc phát triển không ngừng phát triển.

Tùy theo ánh mắt hình ảnh ngắt quãng tại cái kia ngồi ở trên ghế, kiều hai chân lác lư địa Trần Hữu Tài, hấn đầy mặt dương dương tự đắc vẻ mặt, hồn nhiên chưa hề đem lần này sinh tử chi chiến tỷ thí để ở trong lòng giống như vậy, điều này làm cho Mộ Dung Thiên khẽ cau mày, tiểu tử này lúc trước bị chính mình ngộ nhận là Hán gian thời điểm, đối mặt cuồng bạo chất phác nguyên khí, lại có thể nghiêng răng nghiêng lợi đỉnh lại đây, này liền đạt được hấn khen ngợi cùng kinh ngạc.

Sau đó phát hiện Trần Hữu Tài đối con gái của mình Mộ Dung Tuyết xác thực là một mảnh thật tình, nhưng là Trần Hữu Tài thân phận thật ra khiến hấn thế khó xử, bất kể nói thế nào một cái nô tài tuyệt đối là không xứng với nữ nhi của mình, bởi vậy hấn âm thầm quan sát Trần Hữu Tài nhất cử nhất động, không nghĩ tới tiểu tử này dĩ nhiên như sao chối bình thường quật khởi.

Trong khoảng thời gian ngắn tại Kinh Thành đều tán mát ra chói mắt hào quang đến, thế này sao lại là một cái nô tài có thể làm được? Những này trăm năm khó gặp thiên tài, cũng chỉ có như thế chứ?

Chỉ cần Trần Hữu Tài có thể thoát ly nô tài thân phận, cùng nữ nhi của mình nếu thật là lưỡng tình tương duyệt, hấn đương nhiên tình nguyện đem con gái gả cho Trần Hữu Tài. Trên thực tế dựa theo người ngoài xem ra, kỳ thực Gia Cát gia cùng Mộ Dung gia mới là môn đăng hộ đối, có thể hết lần này tới lần khác Mộ Dung Thiên đối Gia Cát Vũ ngôn từ rất nhiều, hơn nữa Mộ Dung Tuyết vốn là không thích Gia Cát Phong Minh. Cho nên bọn hấn là không có có phát triển khả năng!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 118: Đối Chọi Gay Gắt

Mộ Dung Thiên đối Trần Hữu Tài quan tâm theo hấn quật khởi mà biến hóa, bởi vậy Trần Hữu Tài cùng Gia Cát Phong Minh một tháng ước hẹn giãc đầu, hấn tuy rằng mặt ngoài không có quan tâm dấu hiệu, như trước bày ra một bộ đứng đưng như không tùy ý Trần Hữu Tài phát triển.

Cho dù là Trần Hữu Tài tại Kinh Thành tạo thành không nhỏ động tĩnh, vẫn cứ thờ ơ, nhưng hôm nay hấn cũng lại ngồi không yên, phải biết đây cũng là liên quan đến Trần Hữu Tài sống còn sự tình, một cái sơ sẩy, nói không chắc Trần Hữu Tài liền ở đây đầu một nơi thân một nẻo.

Chính mình bảo bồi khuê nữ Mộ Dung Tuyết đối Trần Hữu Tài một mảnh kia thật tình, hấn nhưng là nhìn ở trong mắt, bất luận mình tại sao khuyên bảo nàng, nàng đều là việc nghĩa chẳng từ nan, thiêu thân lao đầu vào lửa tựa như địa không Trần Hữu Tài không lấy chồng.

Điều này làm cho Mộ Dung Thiên thế hệ này quân thần vì đó đau đầu, hay là những chuyện khác lên hấn có thể bá đạo quả đoán, có thể con gái chung thân đại sự nhưng không chứa được nửa điểm qua loa, không chỉ có chính mình muốn thoả mãn, cũng phải nhường con gái thoả mãn.

Cái kia kiều hai chân Trần Hữu Tài, một mặt tâm Khoáng Thần di vẻ, không coi ai ra gì giống như bình tĩnh, không nhìn góc kia đầu trong sân hơn ngàn người đầu chỉ chú ý, xong hoàn toàn không coi là gì.

Phản này ung dung không vội thật ra khiến Mộ Dung Thiên nhìn với cặp mắt khác xưa, bất quá hắn phảng phất là từ Gia Cát Vũ lão già kia trong mắt đọc ra một vết âm mưu vè, Mộ Dung Thiên không khỏi có chút lo lắng, nếu như Trần Hữu Tài có chuyện bất trắc, Mộ Dung Tuyết tất nhiên sẽ trách cứ hắn khoanh tay đứng nhìn, không có bảo vệ Trần Hữu Tài, vậy hắn còn không phải là trăm miệng cũng không thể bào chữa sao?

Huống hồ Trần Hữu Tài tiềm lực hắn rất xem trọng, nếu như có thời gian tiểu tử này một tiếng hét lên làm kinh người! Cái kia chính là cơ nào vinh quang? Nếu là mình có thể thuận lý thành chương làm Trần Hữu Tài nhạc phụ, người không biết chắc hắn phải vậy sẽ cho rằng là hắn đánh thức Trần Hữu Tài, một cái Tiên Thiên võ giả lại là Trần Tây Đại Tướng Quân, chỉ cần muốn đề bạt một người, vậy còn không là chuyện dễ dàng. Đến thời điểm làm hắn rõ hiện Trần Hữu Tài, trở thành trong mắt mọi người thiên chi kiêu tử, chắc chắn sẽ cho trên mặt hắn dẫn đến không nhỏ hào quang.

Lại lui 1 vạn bước nói, Trần Hữu Tài nếu là có thể tiếp thu một phen điểm hóa chỉ giáo, ngày sau vì Đại Càn Quốc hiệu lực, chắc chắn dẫn đến vô cùng được lợi.

Bởi vậy, mặc kệ Mộ Dung Thiên xuất phát từ tư tâm, vẫn là vì Đại Càn Quốc phát triển không ngừng nghỉ, hắn đều tất yếu kéo một cái Trần Hữu Tài, cũng không thể để hắn rơi vào chỗ vạn kiếp bất phục.

Huống hồ này Lão Đồi Đầu Gia Cát Vũ, là hắn nhiều năm qua vẫn xem khó chịu người, chính cái gọi là đạo bất đồng bất tương vi mưu, Mộ Dung Thiên các loại Gia Cát Vũ nhất định không phải có thể trở thành bằng hữu người, Gia Cát Vũ muốn thành công sự, Mộ Dung Thiên dĩ nhiên muốn đi phá hoại một phen.

"Ha ha, vậy còn thực sự là vinh hạnh a, bất quá đây đều là bọn tiểu bối ân oán, hi vọng ngươi cũng không nên nhúng tay a."

Gia Cát Vũ thẳng thắn, mang theo ý cười đạo, tuy rằng nét cười kia rất rực rỡ, nhưng là tại nhắc nhở Mộ Dung Thiên không muốn quản việc không đâu, để tránh khỏi rối loạn kết cấu, ý tại ngôn ngoại không ít người đều đã hiểu.

"Ồ? Gia Cát lão đầu, ngươi có thể nhận thức cái kia thích ý ngồi người?"

Mộ Dung Thiên bất động thanh sắc địa tránh được Gia Cát Vũ vấn đề, biết rõ mà còn cố hỏi vấn đề làm cho Gia Cát Vũ hơi run run, này Mộ Dung Thiên làm cái gì ngoạn ý? Trần Hữu Tài nhưng là nhà bọn họ nô tài, lẽ nào còn không biết là ai?

Trần Hữu Tài gần nhất danh tiếng chấn động mạnh, hầu như hơn một nửa cái Kinh Thành người đối với cái tên này đều không xa lạ gì, Mộ Dung Thiên lão già này cho dù cô lậu qua vẫn, cũng hắn phải biết bọn họ Mộ Dung phủ xuất ra một cái kiêu căng Hữu Tài nô tài đi!

"Cái kia không là các người Mộ Dung gia nô tài Trần Hữu Tài sao?"

Gia Cát Vũ khẽ mỉm cười giễu giễu nói, rõ ràng tăng thêm nô tài kia hai chữ ngữ khí, rõ ràng hắn đối nô tài xem thường cùng hèn mọn, ai bảo hắn là tài chính đại thần, ngay cả là từ không e dè sỉ nhục Trần Hữu Tài nô tài thân phận, cũng sẽ không có người dám đi chửi bới nói hắn không phải.

Đây cũng là thâm nghiêm chế độ đẳng cấp, nô tài đó là nô tài, đây là thay đổi không được vận mệnh, tôn ti quan niệm tại Đại Càn Quốc càng rõ ràng, trừ phi là trải qua Quốc Vương chỉ dụ, mới có thể triệt để để nô tài thoát ly bị kỳ thị vận mệnh.

"Ồ, cái đôi này diện phong độ phiên phiên Tuấn lang là ai?"

Mộ Dung Thiên đầy mặt nghi hoặc.

Phảng phất thật sự không nhận ra Trần Hữu Tài đối diện người, có thể Mộ Dung Thiên lời nói này, nhất thời đưa tới chu vi không ít quan to quý nhân chú ý, bọn họ khẽ nhíu mày, không biết Mộ Dung Thiên rốt cuộc là ý gì, bởi vì Trần Hữu Tài đối diện không phải là sắp muốn cùng hắn triển khai sinh tử quyết đấu Gia Cát Phong Minh sao? Chẳng lẽ Mộ Dung Thiên dễ quên? Cứ thế Vu Liên Gia Cát gia công tử ca cũng không nhận ra? Chuyện này quả thật là lời nói vô căn cứ a.

"Mộ Dung Thiên, chẳng lẽ ngươi mắt mờ chân chậm? Vậy cũng là con của ta Gia Cát Phong Minh, ngươi không nhận ra! ! ?"

Gia Cát Vũ có chút nghi vấn chăm chọc đạo, hắn có thể muốn nắm lấy cơ hội để Mộ Dung Thiên xấu mặt, bằng không lão bất tử này đối đầu, sau đó không nhớ được vết sẹo đã quên đau, nhiều lần mặt dày mày dạn cùng hắn đối nghịch. Có vài lần Gia Cát Vũ nguyên bản tham ô một bút, thu vào khá dồi dào, nhưng là Mộ Dung Thiên từ đó làm khó dễ, để Cổ Mộc phát giác, liền hắn tự nhiên là làm cho một con bao - thể khó xử, không thể làm gì khác hơn là bỏ qua.

"Tê."

Chỉ cần là nghe thấy bọn hắn phen này nói chuyện người, không khỏi là hít vào một ngụm khí lạnh, chỉ sợ cũng chỉ có Gia Cát Vũ dám...như vậy đối Mộ Dung Thiên nói chuyện. Đồi lại là những người khác, Mộ Dung Thiên còn không phải là tại chỗ ra tay đem nó chém thành muôn mảnh, nhưng Gia Cát Vũ lại bất đồng, đã từng Mộ Dung Thiên tại Đế Vương Cổ Mộc trước mặt hứa hẹn, không có ở vạn bất đắc dĩ dưới tình huống, hắn sẽ không cùng Gia Cát Vũ triệt để giở mặt.

Bằng không bằng vào Mộ Dung Thiên Tiên Thiên võ giả sâu không lường được thực lực, một chiêu đem Gia Cát Vũ mất mạng, đây còn không phải là dễ dàng, liền Gia Cát Vũ bên cạnh cái kia Cửu cấp Võ Giả đỉnh cao hắc y bảo tiêu đều không có bất kỳ ngăn cản năng lực.

"Ha ha, không phải vậy, triều đình nhất phẩm đại quan tử, cùng một cái nhỏ nhỏ nô tài nhất quyết sinh tử? Các người nghe qua sao? ! Đây là đang nâng

lên nô tài đây? Hay là đang sỉ nhục nhất phẩm đại quan nhi tử đây?" Nhất thời, Mộ Dung Thiên không gì kiêng kỵ cười lớn lên, chuyển đề tài, trực tiếp điếm ra tỷ thí lần này xem chút.

Sau đó chỉ vào đứng ở Gia Cát Vũ bên cạnh cách đó không xa một cái quan viên, vị này quan viên vốn là thiên hướng về Gia Cát Vũ thể lực, có thể nói là cấu kết với nhau làm việc xấu, bị cái thứ nhất đột ngột chất vấn, hơn nữa còn là Trần Tây Đại Tướng Quân, hắn có chút kinh hoàng thất sắc, run run một hồi, chuẩn bị hướng về Gia Cát Vũ thời khắc, đột nhiên xuất hiện có một loại hơi thở của cái chết bao phủ hắn, phảng phất là có một bàn tay lớn vô hình chăm chú bóp lấy cổ họng của hắn, làm hắn hô hấp không đến, tùy theo nghẹt thở khó nhin địa hắn không nhin được nắm chặt nắm đấm, tại hắn đầu óc trống rỗng sắp rơi vào hôn mê thời gian, cái loại cảm giác này tài biến mất hầu như không còn.

Hắn từng ngum từng ngum địa thờ hồn hên, bây giờ tài cảm thấy nguyên lai hô hấp là một cái tươi đẹp tuyệt luân sự tình, hắn run rẩy không ngớt nhìn về phía Mộ Dung Thiên, nhưng là từ Mộ Dung Thiên tựa như cười mà không phải cười khuôn mặt đọc ra những thứ gì, vội vàng mở miệng nói: "Chưa từng nghe qua, chuyện này quả thật là rối loạn kết cấu!"

Này rõ ràng biểu đạt là khẳng định Mộ Dung Thiên ngôn luận, chu vi một trận trộn mắt ngoác mồm, như vậy cũng được?

Bọn họ vừa nãy nhìn thấy vị kia quan viên liên tục biến hóa về mặt, đương nhiên rõ ràng xảy ra cái gì, lúc này từng cái từng cái ve mùa đông như hư, uy hiếp trắng trợn! Nhưng mọi người đều giận mà không dám nói, Mộ Dung Thiên không có lý do gì không thể giáo huấn Gia Cát Vũ, nhưng là bọn họ thì không như vậy, Gia Cát Vũ là nô tài đại thần, mà bọn họ nhưng là hạt vừng Tiểu Quan lên không được mặt bàn, nếu là Mộ Dung Thiên muốn chinh bọn họ, tùy tiện tìm một cái lý do, trên ngựa: lập tức bọn họ thì sẽ bị cách chức, sau đó thần không biết quỷ không hay chết đi.

Lại càng không có nhân chú ý tới bọn hắn chết hoạt, đây cũng là hiện thực tàn khốc, những này gian trá lâu linh quan viên đều là tâm kế sâu lự hạng người, bọn họ hiểu được làm sao mới có thể tại trường thành cháy thời điểm trốn, thế cho nên sẽ không tại vạ tới cá trong chậu.

Gia Cát Vũ xoay người trừng tên kia quan viên một chút, hắn không có cái gì vũ lực, cho nên cái nhìn này có vẻ hơi không còn chút sức lực nào, khẳng định không sánh được Mộ Dung Thiên cái kia khiếp người tiếng lòng uy hiếp.

"Người đây? !" Mộ Dung Thiên ngoài cười nhưng trong không cười thủ thế xoay một cái chỉ về một người khác, cái kia quý mị tốc độ, ở đây có thể thấy rõ hắc động tác người tuyệt đối không vượt quá ba cái.

"A, ta. . . Ta. . . ." Lại là một cái tai vạ đến nơi quan viên, hàm hồ từ, tựa hồ không muốn đắc tội hai vị này trung bất luận một ai, hắn bây giờ một cái đầu hai cái đại, cũng tỷ như, bên trái là Lang, bên phải là hổ, để hắn lựa chọn cho ai ăn như thế, kết quả đều là một con đường chết, tuy rằng ở trong lòng đem Mộ Dung Thiên mắng mấy chục lần, có thể mặt ngoài cũng không dám lộ ra mấy may.

Ngay hắn oán giận thời khắc, một đạo cường hãn khí tức không có dấu hiệu gì dâng tới hắn. Một loại dường như bị người lột cùi hết quần áo, trần trụi nhìn chăm chăm bình thường cảm giác vồn quanh hắn!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 119: Tướng Quân Lo Lắng

Tùy theo trong đầu của hắn trống rỗng, cái gì đều đã quên, chỉ có cái loại này cảm giác sợ hãi tràn ngập tại trong lòng, trực tiếp không thấy được Gia Cát Vũ tha thiết ánh mắt.

"Muốn. . . Muốn ta nói, việc này rõ ràng chính là Gia Cát Vũ không hiểu được, không quản giáo tốt con hắn."

Bị Mộ Dung Thiên nhìn chăm chăm đại quan, làm sao dám có nửa điểm ngỗ nghịch, thẳng thắn chỉ trích Gia Cát Vũ, càng làm nhân kinh ngạc chính là hắn dĩ nhiên đối Gia Cát Vũ gọi thẳng tên húy, nói xong, như trút được gánh nặng thở phào nhẹ nhõm, tuy rằng toàn bộ quá trình vèn vèn mấy chục giây, nhưng là hắn nhưng cảm thấy như là mấy năm như vậy dài đằng đặc, Mộ Dung Thiên cho hắn vô hình áp bách quá mức chấn động, thế cho nên đều đã quên Gia Cát Vũ ở bên cạnh.

"Người, hảo người cái Trương Khôn, ăn cây táo, rào cây sung, thiết thời ta trước đây vẫn dần xếp người, người nhớ kỹ cho ta."

Gia Cát Vũ nghe xong lời nói này, tức giận đến là mặt đỏ tới mang tai, khi: ngay ở nhiều như vậy nhân, bị quan lên quân giáo vô phương xú danh, hắn ngay cả là vô liêm sỉ, cũng không chịu đựng được cái loại này cười trên sự đau khổ của người khác ánh mắt, đương nhiên dám bỏ đá xuống giếng chế nhạo hắn người, đại thể đều là cùng Mộ Dung Thiên đi được gần.

Gia Cát Vũ sâu sắc nhìn Mộ Dung Thiên Nhất nhãn, Mộ Dung Thiên nhìn như lỗ mũi, nhưng là trên thực tế hắn nhưng biết rất rõ, vị này quân thần đại

nhân tâm cơ không tầm thường, liên tục tìm hai cái hấn bên này thế lực quan viên, hơn nữa đạt được đáp án hầu như hiệu quả giống nhau như đúc, cho dù là hấn có thể nói thiện đạo, cũng chỉ có trăm miệng cũng không thể bào chữa .

"A, ta không phải ý kia."

Trương Khôn khoe miệng co quắp sắc mặt đại biến, lúc này mới hồi tưởng lại vừa nãy chính mình mấy câu nói để hấn triệt để đắc tội Gia Cát Vũ , đối với Gia Cát Vũ lòng dạ chật hẹp tính cách, hấn có thể nói là rõ như lòng bàn tay, chính mình trước mặt nhiều người như vậy, đánh Gia Cát Vũ bạt tai cử động, đối phương làm sao có khả năng giăng hoà. ?

Chỉ bất quá Mã sau pháo dẫn đến kết quả chính là liên tiếp xem thường thôn thức thanh âm, Trương Khôn lúng túng mà cúi thấp đầu, không dám nói nữa cái gì, bởi vì chẳng những là Gia Cát Vũ , lúc này Mộ Dung Thiên ánh mắt cũng đã theo dõi hấn, cho dù là hấn to gan lớn mật, lúc này chỉ có trở thành sương đánh cá.

"Ha ha, Gia Cát Vũ , ngươi còn muốn cho ta hỏi một chút bọn họ sao?"

Mộ Dung Thiên quay về Gia Cát Vũ hướng về phía sau quan nhân lỗ lỗ miệng, đầy mặt như gió xuân ấm áp ý cười, hoàn toàn phản ứng xuất ra trong lòng hấn thoải mái, phía sau mấy người này, đều là hấn nhiều năm lão hữu, kẻ ngu si cũng biết, những người này là hướng về Mộ Dung Thiên.

"Không, không cần." Gia Cát Vũ khuôn mặt co quắp, trong lòng đang chảy máu, mình tại sao không hiểu ra sao trúng rồi Mộ Dung Thiên gian kế? Hấn hận không thể tức giận mắng Mộ Dung Thiên Nhất đốn, có thể giờ này khắc này nhiều người như vậy ở đây, làm sao cũng muốn chú ý hình tượng của mình, hơn nữa Mộ Dung Thiên cường đại vũ lực, cho dù nhiều hơn nữa uất ức, cũng chỉ có nhìn được.

"Có câu nói được, quần chúng con mắt là sáng như tuyết, con ngươi muốn làm những này tự hạ thân phận sự, ngươi cũng không biết ngăn cản, ta có thể nói cái gì đó? Không thể nói gì nữa a!" Mộ Dung Thiên bắt đắc dĩ cảm khái địa lắc đầu một cái, phảng phất là đối Gia Cát toàn gia thất vọng, hấn rõ ràng ngôn ngữ thật ra khiến không ít người than thở gật đầu.

"Ngươi, ngươi, Mộ Dung Thiên, ta không muốn cùng ngươi nhiều lời, bọn tiểu bối ước định cẩn thận sự, cũng không thể nào thay đổi, dù sao quân tử nhất ngôn khoải mã một roi, nói vậy Trần Hữu Tài là một chính nhân quân tử, đến đều tới, liền để bọn họ tỷ thí một phen đi." Gia Cát Vũ rõ ràng không muốn tại hấn có hay không quân giáo tốt nhi tử sự tình lên từng làm nhiều liên lụy, trực tiếp nói sang chuyện khác.

Gia Cát Vũ đây cung ở ngoài tâm ý đó là chỉ cần Trần Hữu Tài không phải một cái loại nhất gan, vậy thì không có từ chối tỷ thí lý do, huống hồ Trần Hữu Tài nếu đúng hẹn mà tới, không phải là không có gì lo sợ trọng trung, còn trẻ Khinh Cuồng, có huyết tính không thể tránh được, mà thân là thế hệ trước Mộ Dung Thiên không nên đi ngăn cản.

Mộ Dung Thiên trầm mặc không nói, nhìn về phía Trần Hữu Tài, trong mắt xẹt qua một vệt kinh ngạc, Ngũ cấp Võ Giả?

Hấn mắt sáng như đuốc, một chút liền phát hiện Trần Hữu Tài cảnh giới, tiểu tử này thực lực thăng cấp tốc độ có thể nói là biến thái, chẳng lẽ có thắng lợi hi vọng? Lại nhìn quay đầu liếc mắt một cái Gia Cát Phong Minh, hấn cổ họng giật giật, không nói gì, cái kia Gia Cát Phong Minh vừa vặn so với Trần Hữu Tài cao một cấp bậc, nghiêm nhiên tiến vào Lục cấp Võ Giả cảnh giới!

Lần này không ổn , Trần Hữu Tài nói không chắc là đánh bại đánh bại tài có hôm nay thực lực, mà Gia Cát Phong Minh nhưng là có cao thủ chỉ điểm sai lầm, loại này tu vũ hoàn cảnh ảnh hưởng hầu như quyết định rất lớn một bộ phận, Trần Hữu Tài không chỉ là tại điểm xuất phát lạc hậu, hơn nữa giữa đường cũng không đuổi kịp người ta.

Tại Mộ Dung Thiên xem ra, mặc dù Trần Hữu Tài là có kỳ ngộ, vậy cũng không thể nào lập tức để hấn gà mái biến Phụng Hoàng bay lên đầu cành cây. Hai người thực lực chênh lệch tuy rằng không lớn, có thể Mộ Dung Thiên Mạc Danh lo lắng, hấn biết Gia Cát của cái bao hàm thâm hậu, lúc này Gia Cát Lão đầu tử tự mình đến đốc chiến, liền đến có chuẩn bị, nói vậy không có bất ngờ Gia Cát Phong Minh trên tay nhất định có có khó có thể dự đoán lá bài tẩy!

Kể từ đó, Trần Hữu Tài thắng lợi tỷ lệ không phải càng nhỏ hơn .

Mộ Dung Thiên muốn ngăn cản Trần Hữu Tài, nhưng là thoáng qua nghĩ đến nhà ấm bên trong đóa hoa khó có thể trưởng thành, liền can can hạ, bắt đắc dĩ lắc đầu một cái, quên đi, mặc cho số phận đi, nếu là tiểu tử này không có năng lực sáng tạo kỳ tích, lại có cái gì đảm nhiệm hấn Mộ Dung gia rể hiền tư cách đây?

Mộ Dung Thiên phía sau mấy người gặp lại hấn một mặt sầu dung, bởi biết rõ hiểu rõ, cho nên mấy người này loáng thoáng có thể đoán được Mộ Dung Thiên suy nghĩ, nhưng không tốt nhiều lời, dù sao đây là hấn Mộ Dung Thiên việc nhà, bọn họ cùng lẫn lộn vào có chút bao biện làm thay .

Gia Cát Vũ tính trước kỹ càng sang sảng nở nụ cười, trước đó bị trêu đùa mù mịt quét qua cạn sạch, bởi vì hấn nhìn thấy Mộ Dung Thiên không lần thứ hai phản đối cuộc quyết đấu này, hơn nữa Mộ Dung Thiên do dự do dự khuôn mặt tự nhiên là thu vào đáy mắt, Gia Cát Vũ thử nghĩ, rất nhanh khuôn mặt này sẽ bị bi thương thống khổ thay thế được, hấn liền không nhìn được "Ý cười nảy sinh" .

Mụ nó, các ngươi đều ở phía trên leo nha leo nhéo cái lên sọt, ta vẫn tại hạ biên hóng gió đây! Vạn nhất các ngươi chờ sau đó bị ta sợ đến đại tiểu tiện không khống chế, ta chẳng phải là muốn bị làm thành ướt sũng ? ! Cũng không coi trọng ta đúng không? Hắc Hắc, chờ, phơi bày một ít như thế nào ** tia cường thế đột kích ngực cho các ngươi mở mang, cho các ngươi trả lại hấn / mụ / cười đến hải lòng.

Trần Hữu Tài âm thầm cực kỳ cười, ánh mắt tìm đến phía đối diện Gia Cát Phong Minh, người sau tuần lảng khuôn mặt có chút vận vẹo, nhưng tùy theo liên chuyển biến tốt khỏi phục như thường, Gia Cát Phong Minh đồng tình địa đánh giá Trần Hữu Tài một chút, tiểu tử này còn có thể sống bao lâu đây?

Đề hấn hảo hảo hưởng thụ một thoáng cuộc đời này cuối cùng ngăn ngui thời gian đi.

"Yêu a, huynh đệ, người cảm thấy Trần Hữu Tài có mấy thành phần thắng?"

"Ách, ta xem huyền, phỏng chừng tứ thành đi."

"Tứ thành? ! Thật sự, ta nhưng là mua một trăm lạng ở trên người hấn a, lúc này thua, ta nửa năm đều đi không được Xuân Hương các."

"Thối lắm, làm sao có khả năng có tứ thành, các người cũng thật là cô lậu quả văn, chẳng lẽ không biết Gia Cát Phong Minh công tử đoạn thời gian trước liền thăng cấp Lục cấp Võ Giả sao? Lục cấp Võ Giả a, các người biết đó là cỡ nào nhân vật cường đại."

"Đúng vậy, Trần Hữu Tài chẳng qua là một cái văn hào, đề văn hào đối chiến Võ Giả, chẳng phải là tú tài gặp quân binh, có lý không nói được sao? Cuộc tỷ thí này không có bất cứ ý nghĩa gì."

"Đúng vậy, không thể so cũng biết kết quả, thật làm không hiểu tại sao Đế Quốc giác đầu trắng còn muốn tỉ mỉ địa bày ra lần này quyết đấu, còn chuẩn bị đại nghịch áp chú."

"Ha ha, các người này thì có không biết, kỳ thực Trần Hữu Tài là một cái cao thủ!"

"Thiết, người liền ăn nói ba hoa đi, người nào không biết người biệt hiệu "Ngư đang bay" !"

Tại Đế Quốc giác đầu trắng có chút ồn ào thời khắc, một cái vang vọng ong ong tiếng đề trò chuyện đám người nhất thời an tĩnh lại.

"Hoan nghênh các vị lão gia Thiếu gia, các tiểu thư, phu nhân, hoan nghênh quang lâm Đế Quốc giác đầu trắng, không nhiều lời nói, đầu tiên giới thiệu chúng ta một chút ngày hôm nay hạng nhất xem chút. Trận chiến này, Gia Cát gia công tử Gia Cát Phong Minh đối chiến phong lưu tài (tài) tử Trần Hữu Tài, có thể nói là một hồi hoàn toàn mới long tranh hổ đấu. Từ hôm nay này trình diện nhân số liền có thể thấy được đại gia nhiệt tình, do đó ta Đế Quốc giác đầu trắng đề tỏ lòng các vị từ xa xưa tới nay chống đỡ ưu ái, hôm nay mọi việc tiến vào Đế Quốc giác đầu trắng quan sát cuộc quyết đấu này người, đều có thể thu được mười lạng bạc, sau đó đi ra ngoài thời điểm, sẽ có tương quan nhân viên phân phát." Một cái ôn thuận nhã nhặn địa nam tử trung niên, đứng ở đó Đế Quốc giác đầu trắng vị trí trung tâm Huyền Phù phiến đá lên, có vẻ bình dị gần gũi.

"Rầm"

Ở đây có không ít đều là phổ thông bách tính, bọn họ hôm nay có ý buông xuống trong tay hoạt, đến quan sát Trần Hữu Tài cùng Gia Cát Phong Minh chiến đấu, thật vất vả xé rách đầu tài đi vào, trong lòng bao nhiêu đều có chút lời oán hận, nhưng khi lời này vừa nói ra, bọn họ kích động địa ánh mắt bắn ra bốn phía mà ra, đối Đế Quốc giác đầu trắng hảo cảm tăng lên tới trước nay chưa từng có độ cao, mười lạng bạc tương đương với bọn họ một, hai tháng thu vào, nói không kích động là giả.

Mụ nó, vẫn đúng là sẽ thu mua lòng người, này quảng cáo đánh cho vang dội a! Mượn ta quang tới làm chính mình tuyên truyền, lại không lên tiếng kêu gọi, làm bản ta danh tiếng, Trần Hữu Tài bừa bãi nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 120: Ba Người Cược Thắng

Cái kia nho Nhã Nam từ ý cười đầy mặt, mấy câu nói đưa tới toàn trường phấn khởi, Trần Hữu Tài nhìn cái kia cùng đánh kích thích tố tựa như phổ thông bách tính, có thể hiểu được bọn họ đối cái loại này trên trời đi nhân bánh bính chuyện tốt kích động. Đế Quốc giác đầu trắng tin dụng là không thể nghi ngờ, nếu chủ trì người nói như vậy, khẳng định liền sẽ không giả bộ, phổ thông bách tính tự nhiên cảm giác hạnh phúc tới quá đột nhiên.

Lập tức chủ trì nam tử hữu hảo cười một tiếng nói: "Trước tiên tự giới thiệu mình một thoáng, ta gọi Hàn Văn, không ít bằng hữu đều biết ta, Đế Quốc giác đầu trắng đặc sắc không chỉ có có quyết đấu, hoàn hữu điểm tốt, nếu là sinh tử chi tranh, không hề có một chút thú vị, cái kia liền tình nguyện nhàn chán, bởi vậy, chỉ cần là hôm nay tới người, đều có thể miễn phí báo danh tham gia áp chú, sau đó sẽ có người đăng ký, đương nhiên, đây đều là tự nguyện áp chú, đồ cái vui vẻ sự tình. Nói không chắc, các vị trong tay mười lạng bạc có thể biến thành 1000 lạng, 1000 lạng có thể biến thành một trăm ngàn lạng, đến thời điểm muốn làm cái gì đều là dễ như trở bàn tay."

Hàn Văn trong mắt xẹt qua một vệt giao hoạt vẻ, tổ chức quyết đấu tái, nếu là không vì giác đầu trắng đại kiếm một bút, chẳng phải là chứng minh sự bất lực của hấn, cái kia một ghé quạt gió thổi lửa mà nói, đề không ít bách tính thậm chí công tử ca sáng mắt lên.

Chỉ bất quá đại đa số công tử ca đều không quá phần chán, bọn họ vì cùng Gia Cát Phong Minh thấy sang bắt quàng làm họ, ngày hôm nay hoặc nhiều hoặc ít đều dẫn theo tiền tài đến, không nghĩ ngờ chút nào bọn họ sẽ đem hết toàn lực áp chú đến Gia Cát Phong Minh trên người, bọn họ dĩ nhiên dự liệu được áp chú hậu quả, Gia Cát Phong Minh luận thực lực chỉ sợ là vượt xa Trần Hữu Tài, áp hấn thắng được người đương nhiên là mang tính áp đảo số lượng.

Bởi vậy muốn thắng bao nhiêu tiền đều là lời nói vô căn cứ, chỉ cần không thâm hụt tiền, bọn họ liền sẽ không có bất mãn, huống hồ tới thời điểm còn có thể Gia Cát Phong Minh trước mặt nhắc tới câu chuyện này mà mượn hơi quan hệ một ít, có sao mà không làm?

Đúng như dự đoán, theo Hàn Văn vừa dứt lời, liền có số lượng không ít người viên xuất hiện, cảm đăng ký lộc, cái này tiếp theo cái kia hỏi dò, đồng thời ngay mặt ít tiền ngân lượng, bởi giác đầu trăng nhân viên phục vụ đông đảo, đại khái một thời gian uống cạn chén trà sau, cái kia nguyên bản sôi trào châu đầu ghé tai địa tập trung kết thúc, tương quan nhân viên liền xuống chỉnh lý tài vụ thống kê .

Hàn Văn trong lòng hồi hộp, hầu như ở đây quan sát giả, chín mươi phần trăm đều tập trung , không cần nhìn thống kê tình huống hán cũng biết xem trọng Gia Cát Phong Minh người có khối người, thậm chí có thể là ưu thế áp đảo.

Cứ việc sùng bái Trần Hữu Tài có khối người, nhưng là sùng bái là một chuyện, xuất phát từ lý tính làm việc lại là một chuyện khác, lúc này Trần Hữu Tài thắng được độ khả thi cơ hồ có thể không cần tính, nếu như tập trung Trần Hữu Tài, chẳng phải là đá chìm xuống biển tương đương với đem bạc loạn làm mất đi sao?

Đại đa số đều là phổ thông bách tính, sinh hoạt đều là gian nan gian khổ, nguyên bản Đế quốc giác đầu trăng trấn tặng cho bọn hán mười lạng Bạch Ngân đó là một khoản tài phú, bây giờ có cơ hội đề này mười lạng tăng gấp đôi, tài lãn tài là ai đều hi vọng, bọn họ không chỉ có sử dụng mười lạng Bạch Ngân, thậm chí ngay cả mình cả người gia sản đều lấy ra .

Bởi vì dưới cái nhìn của bọn hán, đây thật là một cái hiếm có kiếm Tiền Hào cơ hội.

Đế Quốc giác đầu trăng một góc, một vị lão giả hí mắt cười, vỗ vỗ phụ trách hạ chú người vai.

"A, người muốn làm à?" Người kia bị sợ hết hồn, thần không biết quỷ không hay làm sao bên cạnh liền nhiều hơn một người, tuy rằng lão giả xem ra hòa ái dễ gần, cũng không hề uy hiếp gì, nhưng hán luôn cảm thấy là lạ ở chỗ nào, tựa hồ vừa nãy chính mình chu vi đều không có một người như vậy.

"Hạ chú." Lão giả thân nhiên nói, không có quá nhiều phí lời, nhưng làm cho người ta không cách nào chống lại áp bách, người kia tuy rằng hơi run run, có chút bất mãn, nhưng là chỉ cần là hạ chú người, hán đương nhiên là ai đến cũng không cự tuyệt . Không dám biểu hiện ra cái gì hèn mọn vẻ, tại hán nghĩ đến, một cái Lão đầu tử có thể xuất ra bao nhiêu tiền, hà tất làm bộ người giàu có như vậy đáng vẻ, chẳng phải là làm cho người trò cười.

Có thể sau một khắc, nhìn cái kia một tờ dày đặc ngân sao ở trước mắt lắc lư, hán hô hấp vì đó động lại, tuy rằng không có tan vỡ, nhưng là tốt xấu có hơn một trăm tám mươi chứ? Mỗi một Trương đều là một trăm ngàn lạng Bạch Ngân phiếu giá trị, như vậy đổi một thoáng, một. . . Hơn mười triệu hai? Hán sợ đến trái tim đều có chút không chịu nổi, hầu như muốn bình nhảy ra ngoài.

"Ta tên Lam Ngọc, nhanh lên một chút đăng ký đi, đừng làm phiền ."

Lão giả hơi nhíu mày, mặc dù là nhìn như bình thường động tác, có thể người kia không tự chủ được mà cầm lấy bút đến, cẩn trọng địa đăng ký lên rồi, sau đó đem một tờ ngân sao thu vào trong lòng, bởi quá trình này vẹn vẹn kéo dài mấy cái chớp mắt, chú ý cũng không có nhiều người, có thể gần nhất hai, ba người nhìn thấy, từng cái từng cái giống như gặp quỷ rồi giống như vậy, nhưng là đón lấy bọn họ định nhãn vừa nhìn, lại phát hiện vừa nãy lão giả căn bản là không ở tại chỗ rồi!

Kinh ngạc trong lòng tốt đỉnh, tuy rằng có nghĩ tới đi tìm phụ trách đăng ký hạ chú kim ngạch người hỏi một chút, nhưng không biết tại sao rất nhanh sẽ áp chế lại ý nghĩ này, bởi vì bọn hán cảm thấy nếu là làm như vậy, nói không chắc sẽ bị mất chính mình một đời!

Bởi chỉ có mấy người chú ý tới cái này tiểu nhạc đệm, cho nên rất nhanh liền nhấn chìm tại não động Đế Quốc giác trong đấu trường .

Một lát sau, một cái người hầu cầm trong tay tiểu bản hai tay dâng cho Hàn Văn, người sau vẻ mặt ôn hoà nhận lấy, đánh giá một chút, khẽ cau mày, chỉ có ba người cho Trần Hữu Tài tập trung , còn lại hơn ngàn người đều không thể nghĩ ngờ giam giữ Gia Cát Phong Minh, này có chút lúng túng kết quả, nói không chắc sẽ làm Đế Quốc giác đầu trăng hao tổn. Nhưng là tiếp theo hán xem ba người kia tập trung kim ngạch, trong mắt kinh ngạc vui sướng rõ ràng!

Trần Hữu Tài áp chú năm triệu lạng Bạch Ngân, Mộ Dung Thiên áp chú 10 triệu lạng Bạch Ngân, Lam Vương Diễm áp chú 20 triệu lạng Bạch Ngân, ngoại trừ Mộ Dung Thiên này Hàn Văn là trong lòng biết rõ ràng, Trần Tây Đại Tướng Quân uy danh vậy cũng gọi là là như sấm bên tai vang vọng toàn bộ Đại Càn Quốc , hai người khác hán đều không có nghe thấy quá. Xem ra cũng không phải là cái gì Vương Tôn Quý tộc, cũng không phải là tên người nào đại gia, hán liền nạt trảm , chẳng lẽ là Trần Hữu Tài bằng hữu? Mới có thể như vậy được ăn cả ngã về không đầu một khoản tiền lớn cho hán, nhưng là này khó tránh khỏi có chút không thực tế, ai sẽ cam tâm tình nguyện nắm mấy triệu hai Bạch Ngân, thậm chí hơn mười triệu hai đi chống đỡ lấy lòng một cái tài quật khởi không lâu Trần Hữu Tài, cho dù là hán tiềm lực vô hạn, chưa chắc đã nói được ngày hôm nay đem chôn thân vu này.

Liên tính xung Trần Hữu Tài làm một người sắp chết người đều không mấy người phản đối, Hàn Văn nghĩ mãi mà không ra, không biết này Trần Hữu Tài cùng Lam Ngọc điểm ra vu mục đích gì, vẹn vẹn là ba người này tổng cộng tập trung, liền có thể bù đắp được hơn ngàn người kia đồng thời áp cho Gia Cát Phong Minh người, nhưng là Đế Quốc giác đầu trăng bởi suất đối phương pháp là dựa theo nhân số tỉ lệ.

Nếu như là Trần Hữu Tài một tiếng hét lên làm kinh người thắng được , Đế Quốc giác đầu trăng đem nắm trả giá một cái con số trên trời tiền tài cho ba người này, e sợ cũng không phải là này mấy trăm người tiền tài tổng có thể san bằng, tuy rằng loại khả năng kia cực kì bé nhỏ, nhưng vì đề ngừa vạn nhất,

hay là muốn cho Đế Quốc giác đầu trăng lưu một cái đường lui, hần còn cần nghĩ cách, đột nhiên trong đầu linh quang lóe lên.

"Ha ha, Gia Cát đại nhân, vì biểu hiện ra ngài đối nhĩ từ kỳ vọng, ngài không nên chống đỡ một thoáng sao? Chẳng lẽ Gia Cát đại nhân đối Quý Công Tử nhìn không tốt sao? Mộ Dung Tướng Quân nhưng là vì Trần Hữu Tài áp chú 10 triệu lạng Bạch Ngân a, đủ để chứng minh Mộ Dung Tướng Quân coi trọng, nói vậy Gia Cát đại nhân càng thêm hùng hồn xa hoa, dù sao cũng là chúng ta Đại Càn Quốc tài vụ đại thần, khuyết cái gì cũng không thể thiếu tiền a! Đoàn người nói có đúng hay không? !"

Hàn Văn đưa ánh mắt tìm đến phía Gia Cát Vũ, cân nhắc địa ý cười trung mang theo nghi ngờ nói, hần ý tại ngôn ngoại đương nhiên là tại kích thích Gia Cát Vũ hạ vốn liếng, khi hần nói ra Mộ Dung Thiên cho Trần Hữu Tài áp chú 10 triệu lạng Bạch Ngân, toàn bộ Đế Quốc giác đầu trăng đều là yên lặng như tờ, nguyên bản hơn ngàn người dưới tình huống, âm ỹ là không thể tránh được, có thể hết lần này tới lần khác lúc này tỉnh có chút quỷ dị dọa người.

10 triệu lạng Bạch Ngân? ! Nếu là đổi thành bạc mà không phải ngân phiếu, đầy đủ xếp thành một toà Tiểu Sơn cao như vậy, đây cũng không phải là bọn họ dân chúng bình thường thu gặt tiểu mạch lương thực, bạc phơ bạc cái loại này thì giác trùng kích hiệu quả, hầu như tại mỗi người trong đầu thoáng hiện. Bọn họ còn lại chỉ có chấn động.

"A?"

Gia Cát Vũ vì đó nhất lảng, hiển nhiên bị Mộ Dung Thiên cử động cho làm cho tư duy hỗn loạn, này Lão Đối Đầu đến cùng là chuẩn bị xướng cái nào ra hí? Hần là cảm giác mình già sản quá nhiều, hay là thật cảm thấy Trần Hữu Tài có hi vọng thắng được? ! Trong lúc nhất thời Gia Cát Vũ hơi sai lảng, thoáng qua, khước miệng một vệt khinh miệt ý cười, nếu Mộ Dung Thiên nên vì Trần Hữu Tài tập trung, hần đương nhiên không rơi nhân sau, Hàn Văn nói không sai, thân là tài vụ đại thần hần, khuyết cái gì cũng sẽ không thiếu tiền, chỉ bất quá tại này trước mắt bao người, hần không thể bại lộ chính mình tham ô sự thực.

Bởi vì một cái quan viên nếu là dựa vào bình thường bổng lộc sinh hoạt, cái kia tuyệt đối sẽ không so với phổ thông bách tính hảo đi nơi nào, nhiều nhất vậy chính là cùng địa chủ có so sánh. Bởi vậy dễ dàng xuất ra hơn triệu hai Bạch Ngân quan viên, tám chín phần mười là tham ô mà đến tiền tham ô, nhưng này sự tất cả mọi người là trong lòng biết rõ ràng, không có bắt được ở bề ngoài đi dứt lời.

Nhìn cái kia Mộ Dung Thiên làm người nghiêng răng nghiêng lợi trêu tức nụ cười, hần liền Mạc Danh một trận lửa giận, vừa này nếu không phải Mộ Dung Thiên lão già này, mình tại sao xảy ra xấu địa không đất dung thân, hần làm mấy chục năm qua, đều chưa từng xuất hiện như vậy chuyện mất mặt.

"Không phải là hạ chú sao? 30 triệu lạng Bạch Ngân! Lão phu là nắm chắc phần thắng a, Mộ Dung Thiên, ngươi sẽ chờ tiền mất tật mang đi!" Gia Cát Vũ Lãnh Tiểu hừ âm thanh đạo, cái kia từng chữ từng chữ thanh âm truyền lại ra, để tại Đế Quốc giác đầu trong sân người đều là ồ lên một mảnh, 30 triệu lạng Bạch Ngân! ? Khái niệm này nghĩa là gì, bọn họ chỉ cảm thấy trong đầu trống rỗng, mọi người đều hơi cảm thấy nghẹt thở kinh thần không ngớt.

Cái gì gọi là tài chính đại thần, quản lý Đại Càn Quốc tài chính đại thần nếu là không có tiền, ai sẽ có tiền? ! Này 30 triệu đối người ta mà nói, quả thực là như muối bỏ bể, Thương Hải một bó thôi!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 121: Ngông Cuồng Châm Chọc

"Ba Ba Ba."

Hàn Văn đầy mặt nịnh hót địa ý cười cái thứ nhất vỗ tay lên, tự nhiên liên tiếp vỗ tay người khắp nơi, Hàn Văn đáy lòng triệt để hồi hộp, bởi vì trận này kết quả tỷ thí, bất kể là Trần Hữu Tài thắng được vẫn là Gia Cát Phong Minh thắng được, Đế Quốc giác đầu trăng đều sẽ không xuất hiện hao tổn khả năng, hơn nữa còn sẽ nhờ đó được ích lợi không nhỏ.

Tỷ thí lần này tập trung kim ngạch thậm chí trực tiếp xoay mới Đế Quốc giác đầu trăng từ trước tới nay cao nhất ghi lại!

"Không hổ là Gia Cát đại nhân, chỉ cần là phần này một quãng vạn kim quyết đoán, chỉ sợ ta Đại Càn Quốc cũng không có nhân có thể so với a."

Hàn Văn nịnh nọt lấy lòng cười nói, tuy rằng lời ấy có chút đắc tội với người, nhưng không phải không thừa nhận, nhưng là một phen lời nói thật, nếu là có người liên tưởng đến Đế Vương Cổ Mộc, sẽ cảm thấy hần nói có chút đại nghịch bất đạo, có thể Cổ Mộc không phải cái loại này không ra mình tàn Bạo Quân Vương, đương nhiên sẽ không bởi điểm ấy việc nhỏ liên lụy trách tội đến trên đầu của hần.

Đương nhiên, lời nói này rất được mọi người ở đây đồng ý, từng cái từng cái không kim lòng được gạt đầu, đây là bọn hần theo bản năng cử động, trước nay chưa từng có khiếp sợ khiến người ta ngăn ngừ đánh mất tự hồi năng lực.

Ra tận danh tiếng Hàn Văn, tâm tình thật tốt, không khỏi hướng về Mộ Dung Thiên nhìn lại, cứ việc Gia Cát Vũ hướng về hần đầu đi hèn mọn khiêu khích ánh mắt, có thể Mộ Dung Thiên nhưng làm như không thấy quay đầu đi, không để ý lắm nhún vai, hành động này đem Gia Cát Vũ khí : tức giận cả người hơi run.

Hần này Lão Đồi Đầu, có đôi khi thông minh cực kì, có đôi khi thô bạo vô cùng, có đôi khi lại rất quý dị, thực sự khó có thể cân nhắc thấu, có một cái như thế đối đầu tại điều này làm cho Gia Cát Vũ đầu đầu cuống lên!

Mụ nó, các người là bính cha đây?

Không đúng, bính chính là quan, người Gia Cát Vũ , tài vụ bộ trưởng có thể không có tiền sao? Có thể hay không không muốn cao điệu như vậy, ta tập trung đều là tìm người đại hạ, người nhưng ra hết danh tiếng. Hắc Hắc, chỉ cần thắng người kia trộm chó dạng Gia Cát Phong Minh, ta ít nhất có thể được đến hơn mười triệu hai Bạch Ngân chứ? !

Hàn Văn đem Gia Cát Vũ tập trung viết lên đi, cũng không lo lắng hần vẫn không có trả thù lao, đường đường tài vụ đại thần, làm sao có khả năng tại tiền tài lên xuất nhĩ phần nhĩ tư lợi mà bội ước, cứ như vậy gần như bồi suất liền so sánh với cân đối . Hàn Văn suy tư một hồi liền cao giọng tuyên bố: "Khái khái, bồi suất là so sánh tư! Phí lời cũng không muốn nói nhiều, nếu tất cả mọi người mua định rời tay , vậy hãy để cho chúng ta mỗi mắt mong chờ này một hồi chưa từng có thịnh thế đặc sắc tuyệt luân long tranh hổ đấu đi!"

So sánh tư bồi suất tuyên bố sau, tựa hồ đoàn người cũng đều không có điều gì dị nghị, bởi vì hạ chú áp Gia Cát Phong Minh nhất định là đại đa số, sờ đi có như vậy bồi suất cũng vô khả hậu phi.

Mụ nó, so sánh tư, tựa hồ cũng không tệ lắm a, chỉ cần ta thắng, nãi nãi của người cái cầu, 20 triệu lạng Bạch Ngân không phải đúng chỗ , vì này năm triệu lạng, ta ngày hôm qua còn thân hơn tự đi tính điểm "Trị liệu truyền thụ" một phen, cũng không thể đồ xuống sông xuống biển ,

Trần Hữu Tài đầy mặt tỏa ánh sáng lạng lẽ nở nụ cười, tuy rằng không có bao nhiêu nhân chú ý tới, bắt quá cái kia trên đài cao Gia Cát Vũ nhưng thấy được, khoe miệng hần thoáng hiện một chút ý cười, so sánh tư bồi suất mang ý nghĩa chỉ cần mình nhĩ tư thắng lợi , hần có thể dễ dàng đạt được bảy triệu năm trăm ngàn lạng Bạch Ngân, hần đương nhiên đem này cho rằng là Mộ Dung Thiên biểu tặng.

Thậm chí đều muốn được rồi khi con trai thắng được sau, làm sao si nhục châm chọc Mộ Dung Thiên , kể từ đó Mộ Dung Thiên mất hết vốn liếng còn phải bị tức giận thổ huyết, đây chẳng phải là hần hi vọng nhìn thấy? Bởi vậy hần thoả mãn phi thường, nhìn về phía Hàn Văn ánh mắt trung cũng nhiều thêm một vết thương thức cùng khen ngợi.

Tuy rằng trong lòng biết rõ ràng Hàn Văn là vì Đế Quốc giác đấu tràng lợi nhuận, có thể cũng không trở ngại hần đối Hàn Văn thương thức.

"Ha ha, cuối cùng cũng bắt đầu."

"Đúng vậy, huynh đệ, người áp chú chính là ai a?"

"Mẹ nhà nó, người đây không phải là phí lời sao? Nhất định là Gia Cát công tử a, hần nhưng là Lục cấp Vô Giả, người biết lợi hại đến mức nào, Trần Hữu Tài bắt quá là một cái tai tu vũ giới, tên điều chưa biết người, tại sao có thể là Gia Cát công tử đối thủ!"

"A, nói Cũng đúng nha, cũng còn tốt ta cũng đầu Gia Cát công tử, tuy rằng Trần Hữu Tài là thần tượng của ta, nhưng là chỉ cần không phải kẻ ngu si, đều sẽ không đem tiền hướng về hồ lừa bên trong ném a."

"Ừm, này là được rồi, bọn chúng ta nắm tiền đi, so sánh tư bồi suất cũng không thấp, ta đề ép bốn trăm lạng bạc, đến thời điểm liền kinh doanh có lãi một trăm lạng, lần này sáng liễu."

Đều không ngoại lệ, hầu như không có ai xem trọng Trần Hữu Tài, liền cái kia trên đài cao Mộ Dung Thiên cũng không ngoại lệ, hần hoa này 10 triệu lạng Bạch Ngân cũng không có hi vọng có thể cầm lại đến, hay là chỉ là vì khích lệ Trần Hữu Tài.

Mộ Dung Vũ tuy rằng không có xem hạ chú tình huống cụ thể, nhưng là hần nhưng rõ ràng, hần là không có mấy người áp chú Trần Hữu Tài, thế nhưng cái kia bồi suất so sánh tư liền chứng minh một vài vấn đề, bọn họ bên này hần là nắm giữ mấy chục triệu lạng Bạch Ngân, bằng không căn bản không ngừng so sánh tư cái này bồi suất, này sẽ là ai giàu nứt đổ đổ vách xuất ra nhiều tiền như vậy đến áp chú cho Trần Hữu Tài? !

Mộ Dung Vũ chăm chú suy nghĩ phát hiện không chiếm được kết quả gì, thoáng qua đầy mặt mê man địa lắc lắc đầu, bởi vì Trần Hữu Tài cùng Gia Cát Phong Minh tỷ thí dĩ nhiên bắt đầu!

Đặc chế trên lôi đài, Trần Hữu Tài cúi đầu không biết suy nghĩ cái gì, trái lại chỉ đầy mặt phản đường làm quan rộng mở Gia Cát Phong Minh, quả thực là tạo thành sự chênh lệch rõ ràng, phen này tràng cảnh đưa tới dưới đài không ít người nghị luận sôi nổi.

Trần Hữu Tài phảng phất là không nghe thấy những này âm ỉ âm thanh, hần đang chờ đợi tài phán tuyên bố tỷ thí bắt đầu! !

Gia Cát Phong Minh trên tức cười nói: "Ha ha, Trần Hữu Tài, chúng ta lại gặp mặt, lần trước tại Thịnh Thế từ lâu, người nhưng là làm cho ta đổi tên của người ghi lòng tạc dạ a, được lắm có loại Nam nhân, được lắm có quyết đoán Nam nhân. Ha ha , nhưng đáng tiếc a! Người có thể dựa vào này điểm tài hoa, quơ tay múa chân nhất thời, nhưng cũng nhất định không thể đắc ý một đời. Bởi vì thế giới này là tàn khốc hiện thực, như người vậy người yếu, chỉ có bị đồng tình chỗ trống, ở trong mắt ta, kỳ thực người chẳng là cái thứ gì, ha ha, Ngũ cấp vô giả là sao? Xem ra một tháng này người ngược lại là tăng nhanh như gió tăng trưởng thực lực."

Gia Cát Phong Minh dừng một chút, mới vừa rồi còn không có chú ý, lúc này phát hiện Trần Hữu Tài thực lực hơi kinh ngạc, bất quá nhưng không có thất kinh, bởi vì nó là Lục cấp Võ Giả, tăng thêm một bậc, không có gì thật lo lắng!

Hắn Gia Cát gia mặc dù là chương quản tài chính quyền to, thế nhưng không nghi ngờ chút nào chính là, nội tình thâm hậu tuyệt đối đầy đủ phong phú, nắm giữ vũ kỹ nhiều vô số kể, một phần là Gia Cát Vũ bỏ ra giá cao mua được, mặt khác một phần là có người đầu hảo đưa cho Gia Cát Phong Minh khi lễ vật.

Gia Cát gia chương khổng tài chính quyền to, những này cái gì kim Ngân Châu bảo gần như là chồng chất thành sơn, nơi nào cần thiết cái gì công phẩm, có câu nói có tiền có thể khiến quỷ ma sát, hắn Gia Cát gia có tiền, đã có tiền đồ vật gì làm không đến đây? Mà Gia Cát Vũ mưu tính sâu xa, biết chính mình tại vũ lực phương diện có khan hiếm, liền giống trông khua chiêu địa tìm kiếm khắp nơi thu mua vũ kỹ. Một cách tự nhiên muốn cùng Gia Cát gia giữ gìn mối quan hệ quan to quý nhân đều dùng vũ kỹ tới lôi kéo Gia Cát Vũ.

Cho nên Gia Cát Phong Minh dễ dàng có thể học được rất nhiều vũ kỹ, phương diện này Trần Hữu Tài làm sao có khả năng sánh được?

Gia Cát Phong Minh phảng phất là thấy được Trần Hữu Tài bị chính mình đánh tới răng rơi đầy đất trắng cảnh, khuôn mặt nồng đậm ý cười có chút ngông cuồng, từ khi Trần Hữu Tài một tháng trước đó cùng hắn huyền não không thể tách rời ra xé da mặt sau. Hắn liền không có một ngày trải qua vui vẻ, hôm nay đến quan sát sinh tử chi chiến người hầu như hơn nửa đều là hắn tìm đến tham gia nào nhiệt, hắn muốn làm cho tất cả mọi người cũng biết hắn Gia Cát Phong Minh lợi hại, nói cho bọn họ biết, dù là ai cũng không có thể đắc tội hắn.

Làm phụ thân Gia Cát Vũ, đứng ở trên đài cao khẽ mỉm cười, hắn rất tán thành nhi tử cách làm như thế!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122:Chiến Đấu Khai Hỏa

Trần Hữu Tài không tỏ rõ ý kiến địa nhún vai, cũng không hề để ý Gia Cát Phong Minh lời nói này.

Nhưng là hắn quên rồi trên cái thế giới này, có mấy người hết lần này tới lần khác là cho thể diện mà không cần, tuyệt đối là được voi đòi tiên đại danh từ.

Gia Cát Phong Minh còn tưởng rằng Trần Hữu Tài là sợ hãi hắn âm uy dẫn đến không Pháp Chính câu cửa miệng ngữ, dương dương đắc ý cười một tiếng nói: "Ha ha, như thế nào, Trần Hữu Tài, ngươi hiện tại quỳ xuống tới gọi một tiếng Gia Cát gia gia đồng thời học chó kêu to vài tiếng, hay là ta còn có thể cân nhắc tha cho ngươi một mạng, bực này chuyện tốt, ngươi muốn suy nghĩ kỹ càng, cơ bất khả thất a."

Sau khi nói xong, Gia Cát Phong Minh vẫn nhìn về phía cha của mình, vẻ đắc ý lộ rõ trên mặt.

Gia Cát Phong Minh chỉ vào Trần Hữu Tài, ngông cuồng cực kỳ cười, hắn ham mê dẫn vật nhân, đối với này Trần Hữu Tài, càng là hận thấu xương, bởi vậy hắn muốn báo thù hắn muốn đem Trần Hữu Tài dẫn vật địa sống không bằng chết, bằng không khó có thể tiêu trừ mối hận trong lòng.

"Tê."

Toàn trường lặng yên không hề có một tiếng động, đây là đối Gia Cát Phong Minh gần như tự cao tự đại kiêu ngạo, mà làm chi than thở nghiêm nghị, lẽ nào Trần Hữu Tài đúng là mặc người xâu xé cừu nhỏ?

Không nghi ngờ chút nào, ánh mắt của mọi người đều tập trung ở tại Trần Hữu Tài trên người, mong mỏi hắn trả lời chắc chắn, như vậy khiêu khích ngôn ngữ, nếu như hắn lại không cái gì biểu thị, chỉ có thể nói rõ Trần Hữu Tài loại nhất gan vô năng, cái kia phỏng chừng mua Trần Hữu Tài thắng được người liền từ tâm đều có.

Trên đài cao, Gia Cát Vũ hi không khỏi mang theo ý cười nhìn chăm chăm Mộ Dung Thiên, lúc này mới phát hiện nhi tử Gia Cát Phong Minh năng lực, nếu để cho Trần Hữu Tài học chó sủa, khuất phục tại nhi tử dưới khó, cái kia không khác là ở chính giữa tiếp đánh Mộ Dung Thiên mặt!

Mộ Dung Thiên uy nghiêm là không cho xâm phạm, không có tuyệt đối vũ lực không thể nào xúc phạm tới hắn.

Sở dĩ Gia Cát Vũ sẽ đối Mộ Dung Thiên kiêng kỵ không ngớt, càng nhiều là bởi vì hắn tại vũ lực phương diện xa xa không đuổi kịp Mộ Dung Thiên, mà muốn cho Mộ Dung Thiên xấu mặt thì càng khó khăn, nhi tử động tác này, tác dụng quả thực là tuyệt không thể tả, hắn cũng nhận không được vỗ bàn tán dương.

Đúng như dự đoán, Mộ Dung Thiên sắc mặt hơi thay đổi sắc mặt, hần không làm rõ ràng được Trần Hữu Tài vì sao đột nhiên trở nên trầm mặc không nói, căn cứ hần hiểu rõ, tiểu tử này hần không phải là một cái nhu nhược chủ a, chẳng lẽ đột nhiên đổi tính ? Này có thể không phải là dấu hiệu tốt lành gì, bây giờ cục diện rõ ràng, Trần Hữu Tài đại biểu không chỉ là chính hần, mà là Mộ Dung Thiên mặt mũi.

Dù sao vừa nãy Mộ Dung Thiên cùng Gia Cát Vũ hai người tranh đấu đối lập đều bị nhân thấy được, huống hồ bọn họ ngày xưa bất kể là triều chính sự vụ lên, vẫn là tư nhân gặp nhau thời gian, đều sẽ sản sinh mâu thuẫn cùng ma sát, này tại Kinh Thành thậm chí Đại Càn Quốc cũng không phải là bí mật gì, hầu như mọi người đều biết.

Trận đánh này, không chỉ có là Trần Hữu Tài thua không nổi, hần Mộ Dung Thiên đồng dạng thua không nổi!

Tuy rằng không hề đơn độc tại võ học phương diện giáo dục quá Trần Hữu Tài, nhưng là người ở bên ngoài nghĩ đến, đều đương nhiên cho rằng Trần Hữu Tài bị coi là hần Mộ Dung gia tâm phúc bồi dưỡng. Trần Hữu Tài cái kia thao thao bất tuyệt cấu tứ đạt dào là rõ như ban ngày, nếu là bằng không thì, Mộ Dung Thiên hoàn toàn không cần thiết nắm 10 triệu lạng Bạch Ngân "Lăng phi" tại Trần Hữu Tài trên người.

Bởi Gia Cát Phong Minh uy hiếp, hầu như không ai xem trọng Trần Hữu Tài, hần là tám chín phần mười sẽ thảm bại.

Mộ Dung Thiên lắc đầu thâm ý sâu sắc nhìn Trần Hữu Tài một chút, hần đã quyết định, Trần Hữu Tài nếu là sau đó biểu hiện không tốt, không có bất kỳ phần thắng, hần sẽ khoanh tay đứng nhìn, mà không phải xuất thủ cứu giúp, nếu như Trần Hữu Tài có kiên trì, hần hay là cứu hần, tin tưởng bồi dưỡng một phen, nói không chắc có thể nằm gai nếm mật sau rửa sạch nhục nhã!

Có thể nói, Trần Hữu Tài hiện nay vận mệnh nắm giữ ở trong tay mình, Mộ Dung Thiên sẽ sẽ không xuất thủ còn là chưa biết vài.

Trần Hữu Tài có chút quái dị địa đánh giá Gia Cát Phong Minh một chút, khoe miệng một vệt đồng tình vẻ nói: "Biết ta tại sao không nói lời nào sao? Bởi vì ta cảm thấy cùng chó nói chuyện hạ thấp thân phận! Mà người ở trong mắt ta chính là một con chó, bất quá xưng người là một con chó ngược lại là vũ nhục chó."

Cái kia trong lời nói hèn mọn tâm ý rõ ràng, từng chữ từng chữ, phảng phất là sấm sét giữa trời quang để Gia Cát Phong Minh liên tiếp lui về phía sau, trong mắt đầy đầy nồng đậm ngạc nhiên, hần không nghĩ tới Trần Hữu Tài không phải sợ, mà là không thèm để ý hần, vốn là muốn đả kích Trần Hữu Tài, kết quả là lại trở thành đả kích chính hần, kết quả như thế trong lúc nhất thời nhân đề Gia Cát Phong Minh hơi sững sốt, không hòa hoãn lại đây.

"Rào."

Dù là ai cũng khó có thể nghĩ đến, Trần Hữu Tài sẽ kiêu ngạo như vậy, bằng vào cái kia không có sợ hãi địa kiêu căng thái độ, không uly kị tí nào Gia Cát Phong Minh khiêu khích, thế cho nên cũng không có đem Gia Cát Phong Minh khi nhân đối đãi.

Gia Cát Vũ trong mắt tàn khốc lóe lên một cái rồi biến mất, tùy ý tiểu tử này hà hề đi, một cái "Sắp chết người" dù lớn đến mức nào hô gọi nhỏ, đều kéo dài không được bao lâu!

Ngược lại là hần Lão Đồi Đầu Mộ Dung Thiên hi lên đuôi lông mày, cũng còn tốt Trần Hữu Tài không phải nhu nhược lùi bước hạng người, bằng không còn chưa có bắt đầu tranh đấu, hần có thể nói là bộ mặt mất hết.

"Tiểu tử, ngươi cứ tiếp tục giả bộ tàn nhẫn đi, nhìn ngươi còn có thể kêu gào bao lâu, hi vọng ngươi sau đó đừng quỳ xuống đất cầu xin tha thứ là tốt rồi!" Thoáng qua, Gia Cát Phong Minh chỉ vào Trần Hữu Tài âm trầm lạnh nói.

"Ha ha."

Trần Hữu Tài không để ý lăm lăm đầu một cái, đưa ánh mắt tìm đến phía tài phán, hần cũng không muốn nói nhiều, nếu nhiều người như vậy cũng không coi trọng hần, cái kia liền dùng thực lực cùng kết quả nói rõ tất cả đi.

"Khái khái, hai vị công tử đều chuẩn bị xong sao? !" Tài phán là một cái bình tĩnh trung niên Nam nhân, tuy rằng tướng mạo phổ thông, nhưng là trong kia liễm khí tức để lộ ra hần ần tại uy hiếp, đây đương nhiên là Vô Giả, bất quá nhiệm vụ của hần chỉ là đốc chiến thôi, mà cái khác cái gì liền không có quan hệ gì với hần.

Lần này nhưng là danh xưng với thực sinh tử chi chiến, cho dù là không chứa thù đoạn nào thắng lợi, tương tự có thể đoạt được mọi người tán thành, cao thủ so chiêu, thua ở mấy may, nhưng có câu nói được, sai một ly!

Thấy Trần Hữu Tài cùng Gia Cát Phong Minh đều là gạt đầu một cái, hần liền tuyên bố tỷ thí bắt đầu!

Mụ nó, cuối cùng là bắt đầu, ta các loại: chờ hoa cúc đau, đây hần là cái ra đáng đối thủ, trước đó gặp phải đối thủ tựa hồ cũng không có cái gì tính khiêu chiến, Gia Cát Phong Minh, Hắc Hắc. . .

Trần Hữu Tài nội tâm trải qua một phen đắn đo suy nghĩ, quyết định vẫn là chậm rãi chà đạp tuyệt vời, như vậy mới có thể lại sáng khoái lại biết điều!

"Thái, tiếp chiêu."

Gia Cát Phong Minh tiên phát chế nhân, nổi giận gầm lên một tiếng, đối mặt Trần Hữu Tài thời khắc, hần có thể nói là khí không đánh một chỗ đến, một thắng trước không có biện pháp giáo huấn hần, vì tại Mộ Dung Tuyệt trước mặt bảo trì thân sĩ phong độ, sau một tháng ngày hôm nay, quang minh chính đại quyết đấu, vậy thì không phụ thuộc vào Trần Hữu Tài.

"Phong Bạo Liệt Hòa quyền."

Trong không khí tựa hồ lan tràn sốt ruột mùi vị, Gia Cát Phong Minh không còn trước đó phong độ phiến phiến, thô bạo khí tức nhào tản ra, mang theo nóng rực kinh phong hướng về Trần Hữu Tài kéo tới.

Chỉ lát nữa là phải bắn trúng Trần Hữu Tài, nhưng là thân ảnh kia tựa hồ loáng một cái liền biến mất, phảng phất là không thấy giống như vậy, hắn nhìn chung quanh ý đồ tìm tới Trần Hữu Tài thân ảnh.

"A!" Gia Cát Phong Minh kêu thảm thiết một tiếng, hắn không ngừng mà xoa cái mũi, hữu nửa bên cái mũi thịt thũng lồi ra, hiển nhiên là hứng chịu không nhẹ lực đạo, lại nhìn cái kia ở sau lưng hắn Trần Hữu Tài, một mặt trên tức âm đang ý cười, Gia Cát Phong Minh sắp điên rồi!

"Thào, đá đại gia ngươi."

Gia Cát Phong Minh từ nhỏ đến lớn chưa từng chịu đến quá như vậy sỉ nhục xâm phạm, chửi ầm lên lên, tại mọi người trợn mắt há hốc mồm mà nhìn kỹ, hắn lần thứ hai phát khởi tiến công, tại hắn nghĩ đến Trần Hữu Tài hoàn toàn là vận khí không tệ, mới có đá hắn cái mũi cơ hội, lần này hắn hết sức chăm chú, sẽ không cho Trần Hữu Tài bất cứ cơ hội nào!

"Lôi Minh Thối." Gia Cát Phong Minh đui phải tại khe nâng, liên tục biến ảo chân thế, nghiêm nhiên tạo thành không nhỏ vòng xoáy, muốn cả gốc lẫn lá đòi lại mới vừa rồi bị đá sỉ nhục!

"Mụ nó, bị đá liền là hắn cái mũi."

Trần Hữu Tài nhìn hắn cái kia trăm ngàn chỗ hở vũ kỹ, tuy rằng vũ kỹ đẳng cấp không sai, thuộc về nhân cấp Cao cấp vũ kỹ, cứ việc không có Hoàng giai vũ kỹ lợi hại như vậy, có thể so với người bình thường giai vũ kỹ cao hơn không chỉ một bậc. Nhưng đối với vụ Trần Hữu Tài này tự học thành tài sáng tạo vũ kỹ yêu nghiệt biến thái mà nói, thật sự là lên không được mặt bàn.

Cái kia mãnh liệt tốc độ nhất thời kéo gần lại Trần Hữu Tài cùng mình khoảng cách, mạnh mẽ một cước tựa hồ đã tiếp xúc đến Trần Hữu Tài ống quần, nhưng là Gia Cát Phong Minh lại cảm thấy đó là xa không thể với.

Gia Cát Phong Minh tốc độ coi như không tệ, chỉ là Trần Hữu Tài tốc độ so với hắn càng nhanh hơn, đuổi ra chân đến một câu, lúc này Gia Cát Phong Minh đã giơ lên một cái chân, ầm một tiếng, không có bất kỳ chỗ trống mất đi cân bằng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 123: Bạo Hoa Cúc

Không nghi ngờ chút nào, khi Gia Cát Phong Minh mất đi trọng tâm sau, liền xảy ra như người bình thường không cẩn thận hoạt đến như thế tình huống, tại hắn sắp rơi xuống đất cái kia nháy mắt, Trần Hữu Tài bất động thanh sắc lại là một cước đuổi ra.

Vén vén sử dụng ba phần lực đạo, đá vào cái kia Gia Cát Phong Minh "Nhu Nhuyễn" hữu nửa bên cái mũi lên, sờ dĩ chỉ dùng ba phần lực đạo, là bởi vì hắn thực sự không muốn xem đến cái kia buồn nôn cái mũi bốn phía nở hoa tình cảnh. Phải biết, Trần Hữu Tài đem hết toàn lực một cước, ít nhất có hơn một nghìn cân, nếu như như vậy, thậm chí da tróc thịt bong đều hình dung không ra Gia Cát Phong Minh bị thảm hậu quả.

"Ta. . . A a..." Lại là một trận tan nát cõi lòng tiếng kêu thảm thiết, vang vọng tại Đế Quốc gác đầu trong sân, khiến cho không ít người một trận nắm quyền trúng thang, bởi vì đạo kia âm thanh thực tại khiến người ta tê cả da đầu, hoa cúc lạnh lẽo!

Trên đài cao Gia Cát Vũ, khóe miệng hơi co quắp, thế này sao lại là tại quyết đấu? Quả thực là tại tàn phá chà đạp con hân.

Tài ngăn ngắn một chén trà công phu, con của mình làm sao lại lưu lạc tới loại này đau đớn thê thảm mức độ? Trong lòng làm đau phảng phất là đao giáo giống như vậy, nhìn con mình chịu đến thống khổ như thế, hân khỏi nói có bao nhiêu vô cùng đau đớn, nhưng là đây là quyết đấu, lại không thể nửa đường ngưng hân, Gia Cát Vũ lúc này ước gì nhĩ từ Gia Cát Phong Minh lập tức chịu thua, bất kể là Trần Hữu Tài may mắn cũng tốt, vẫn là nhĩ từ thực lực quá kém cũng tốt, cũng không muốn vượt lên.

Gia Cát Phong Minh nhưng là tương đương yêu cái này Bảo Bối Nhĩ từ, dù sao lão làm đến từ, vẫn liền này một cái! Như thế nào nhẫn tâm bị kịch nối tiếp diễn.

Nhưng là ở trên sân đầu Gia Cát Phong Minh nhưng không có ý thức được, hắn chỉ biết mình lúc này mắt nhắm nhắm đến nhà, lửa giận công tâm dưới, cố nén đau đớn đứng lên, đẩy mắt nhắm nhắm địa nhìn chăm chăm Trần Hữu Tài, hận không thể đem hắn băm thành tám mảnh, chém thành muôn mảnh.

Một tháng trước để hắn xấu mặt, hôm nay lần thứ hai làm cho hắn bộ mặt mất hết, các loại một thiết đồ là Trần Hữu Tài tạo thành, Nê Bồ Tát vẫn còn có ba phần hỏa khí, huống chi là kiên cường trong ngành Gia Cát Phong Minh.

Đầu óc trống rỗng Gia Cát Phong Minh hoàn toàn đánh mất lý trí, lần thứ hai không chỗ nào kiêng kỵ địa xông về Trần Hữu Tài, lần này ra tay nhưng là càng thêm tàn nhẫn xảo quyết, nhưng là, như Nê Thu bình thường Trần Hữu Tài thì làm sao có thể sẽ để hắn thực hiện được đây?

"Aha? Còn có thể lên? Ân ân! Không tôi không tôi, không ngừng cố gắng." Trần Hữu Tài cười nói, đối này Gia Cát Phong Minh nghị lực xuất phát từ nội tâm nghị lực "Kính phục", đang khi nói chuyện, Trần Hữu Tài quý mị bình thường thân ảnh vượt qua, nhất thời ra hiện tại Gia Cát Phong Minh phía sau, lần này bay thẳng đến Gia Cát Phong Minh hoa cúc bạo đi!

"A a a a . . ." Thề thâm âm thanh phảng phất có thể làm cho nhân không rét mà run, thấm thấu đến mỗi người đáy lòng nơi sâu xa nhất, lại là thanh âm quen thuộc, chỉ bất quá tan nát cõi lòng địa trình độ càng khoa trương hơn .

"Mụ nó, ngươi đây là đang học gà trống gọi sao? Ta vẫn không có cho ngươi hoa cúc nát đi, chỉ dùng hai thành lực đạo, càng không có cho ngươi biến thành thái giám, ngươi có phải hay không hắn là cảm tạ ta? !"

Trần Hữu Tài lẽ thẳng khí hùng đạo, bộ dáng kia dường như hắn đá bạo Gia Cát Phong Minh hoa cúc, là một cái chuyện đương nhiên, điều này làm cho trên đài cao Gia Cát Vũ nhất thời cảm giác trước ngực một trận mãnh liệt, khí huyết sôi trào địa không nhịn được một ngụm máu tươi phun ra!

"Dừng . . . . Ngừng tay..." Gia Cát Vũ cũng nhịn không được nữa, vội vàng ngăn lại cuộc tỷ thí này. Làm phụ thân hắn, ngay mặt nhìn nhi tử bị hành hạ đến người tàn tật dạng, phảng phất là một cái roi, nội tâm của hắn khi nào chịu đến quá như vậy dày vò?

"Khái khái khái."

Không có một chút nào bất ngờ, Mộ Dung Thiên lúc này lại là mặt mày hơn hờ đắc ý, chẳng biết tại sao tại Gia Cát Vũ mở miệng thời điểm hắn ho khan không ngừng lên, hơn nữa âm thanh rất lớn, trực tiếp che kín rồi Gia Cát Vũ tiếng gọi âm ỉ.

Toàn trường khán giả đều bởi vì Trần Hữu Tài lúc này coi như người trời cử động mà nhiệt huyết sôi trào, đau đá Gia Cát Phong Minh loại này Cao cấp công tử ca, có thể nói là há hê lòng người, bọn họ đặt mình trong nơi địa địa coi chính mình là làm Trần Hữu Tài, như vậy ý âm lên quả thực là sung sướng đến mê.

Nhưng là có không ít nhân vì mình tiền tài đã chìm xuống biển mà đau lòng tiếc hận, bọn họ tại sao có thể ngờ tới là kết quả như thế? Nói Trần Hữu Tài là thâm tàng bất lộ? Nhưng là người ta giống như không có sử dụng Vô Giả độc nhất vũ kỹ a? ! Nếu là ở không có sử dụng vũ kỹ dưới tình huống, còn có thể tùy ý đùa bỡn Gia Cát Phong Minh này Lục cấp Vô Giả, đây chẳng phải là nắm giữ một tay che trời năng lực? Ngắm lại liền có thể sợ!

"Bạn thân, xong xong, ta ba trăm lượng bạc không còn, không còn, ai."

"Thảo, sớm biết ta liền mua Trần Hữu Tài, vốn là hắn liền là thần tượng của ta, trước đó ta nhưng là cần răng mới làm ra phản bội thần tượng sự tình, lần này báo ứng tới! !"

"Đại gia ngươi, có ai mua Trần Hữu Tài thắng được, này thắng tiền có thể muốn mời khách a, xác suất là so sánh tứ, tuy rằng không phải cái gì con số trên trời, nhưng tuyệt đối là đại kiếm một bút a."

"Đúng vậy, nếu như vừa nãy áp chú cho Trần Hữu Tài, ta hiện tại thì có hơn 1000 lượng bạc, bây giờ người không có đồng nào, lão tử liền đau lòng muốn chết! ! !"

"Ai, đừng nói nữa, sau đó về nhà trồng trọt làm việc đi! Tháng này Xuân Hương các là đi không được, đành hoàng ở nhà lên kháng bắn pháo đi."

Liên tiếp oán giận âm thanh tại Đế Quốc gác đầu trong sân chung quanh ra, từng cái từng cái ruột đều hồi thanh, nhưng là việc đã đến nước này, trên thế giới không có thuốc hối hận có thể ăn.

May là những người này đều không có táng gia bại sản địa áp ở chỗ này, cho nên không đến nỗi tìm cái chết, dù sao bọn họ hoàn hữu lão bà hài tử, phải nuôi gia sống tạm!

"Bất quá, Trần Hữu Tài ngược lại là lòng dạ độc ác a, liền Gia Cát công tử nơi nào đều bị đá văng ra bỏ ra, lần này hắn cùng, không đúng, hắn là Gia Cát gia cùng Mộ Dung gia là triệt để không nể mặt mũi!"

"Ách, xác thực, ngắm lại ta đều một trận lòng vẫn còn sợ hãi, cảm giác mình chỗ kia bất cứ lúc nào cũng sẽ bị bạo a, này Gia Cát công tử sau đình cũng không phải là bóng cao su, sao có thể chống lại như vậy đá. . ."

"Ồ, các ngươi xem Gia Cát công tử giống như muốn vận dụng đòn sát thủ gì rồi! !"

Một cái kinh ngạc bất định nghi hoặc tiếng nhất thời đưa tới mọi người chú ý, ánh mắt không tự chủ được tìm đến phía Gia Cát Phong Minh, chẳng lẽ quyết đấu hoàn hữu chuyển cơ chỗ trống?

Đúng như dự đoán, Gia Cát Phong Minh một cái tay cấp tốc bỏ vào trong lòng, đảo mắt liền lấy ra một cái màu đen hộp nhỏ, sau đó bắt nhúc nhích một chút, liền vứt cho Trần Hữu Tài, bởi hai người khoảng cách rất gần, căn bản cũng không có cái gì cơ hội phản ứng.

Trần Hữu Tài hơi run run, không có nghĩ tới tên này nằm dưới đất cũng không an phận, hắc mắt sáng như đuốc, tự nhiên là một chút kết luận đó là ám khí loại hình bàng môn tà đạo đồ vật!

Đi tới nơi này Dự Thế Đại Lục tuy rằng thời gian không ngắn, nhưng là thật không có tiếp xúc bao nhiêu liên quan với ám khí đồ vật, thế nhưng từ cái kia Gia Cát Phong Minh vốn là thông khô không thể tả khuôn mặt, lúc này như trút được gánh nặng biểu tình, Trần Hữu Tài cho dù là kẻ ngu si cũng có thể suy đoán ra, này màu đen hộp nhỏ tuyệt đối có thể cho hắn dẫn đến uy hiếp tính mạng.

Quả nhiên, vèn vèn là trong chớp mắt, Trần Hữu Tài liền cảm giác một loại không rõ dấu hiệu bao phủ hắn, nhất thời, cũng không còn bảo lưu thực lực, Hoàng giai vũ kỹ (Phong Trung Lăng Loạn) nhanh chóng thi triển mà ra, Trần Hữu Tài bước chân trong một sát na trở nên mộng ảo, cùng mặt đất kia vẫn duy trì nhỏ bé khoảng cách, cả người không còn bao nhiêu tầng lượng, hơn nữa nguyên khí bám ở trên người, dễ dàng địa liền né tránh đã qua.

Nhưng là để Trần Hữu Tài ngạc nhiên chính là, cái kia màu đen hộp nhỏ lại lấy một cái quái dị xu thế, vi phạm lẽ thường mà chuyển hướng rồi!

Mụ nó cầu, chẳng lẽ là theo dõi hay sao? Ta mặc dù biết theo dõi đạn đạo, thế nhưng cái này năm tháng hắn là vẫn chưa từng xuất hiện tân tiến như vậy công nghệ cao kết quả chứ?

Cái kia quan chiến trên đài, Gia Cát Vũ đầy mặt tất cả đều là Thị Huyết vẻ, nhi tử Gia Cát Phong Minh rốt cục nghĩ tới đòn sát thủ, không khỏi bội phục mình Anh Minh Thần Võ, trước đó để cho an toàn, lo lắng nhi tử cùng Trần Hữu Tài tỷ thí sẽ xuất hiện cái gì bất ngờ, liền cho hắn một đòn sát thủ, đó chính là mới ra xuất hiện màu đen hộp nhỏ.

Đừng xem chỉ là giản dị tự nhiên cái hộp nhỏ, đây chính là đến từ Đại Càn Quốc ở ngoài Sứ giả, đặc biệt đưa cho hắn cái này tài vụ đại thần vũ khí bí mật, hiệu quả hắn cũng không quá rõ ràng, nhưng là dựa theo cái kia Sứ giả mà nói, chỉ cần là Tiên Thiên trở xuống Võ Giả, muốn từ ám khí kia hạ chạy trốn, đều là mơ mộng hão huyền!

Hắn cũng không tin, như vậy vẫn chưa thể trí Trần Hữu Tài vào chỗ chết!

Đương nhiên, có người vui mừng có người sầu, Mộ Dung Thiên sắc mặt liên tục đại biến, làm sao tài như thế chỉ trong chớp lát, Trần Hữu Tài liền từ ưu thế cục diện trở nên hoàn cảnh xấu , đối với cái kia màu đen hộp nhỏ lại lịch hắn không biết, có thể loáng thoáng phát giác lực sát thương nhưng làm người kinh tâm động phách! Cho dù là hắn đến đối mặt đều có chút vướng tay chân.

Huống hồ là Trần Hữu Tài đây? Hắn muốn ra tay đi ngăn cản, nhưng là khoảng cách quá xa, không có cách nào trong một thời gian ngắn đạt đến.

Trần Hữu Tài tràn ngập nguy cơ!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 124: Thoát Khỏi Ám Khí - Giết Chết Gia Cát

Hết sức căng thẳng địa khản trương cục diện, bị cái kia màu đen hộp nhỏ xuất hiện nhắc lên cơn sóng gió động trời, dù cho Trần Hữu Tài tránh thoát khỏi , như trước chạy không thoát màu đen hộp nhỏ địa công kích, bởi vì cái này không đáng chú ý màu đen cái hộp nhỏ dĩ nhiên nắm giữ theo dõi hiệu quả.

"Tê."

Toàn trường liên tiếp xuất hiện hút vào lạnh khí : tức giận âm thanh, bọn họ không thể nghi ngờ chính là lần đầu nhìn thấy như vậy quỷ dị ám khí, trong lòng quả muốn Trần Hữu Tài sợ là dữ nhiều lành ít rồi!

Trần Hữu Tài thân nhẹ như nước Yến mau lẹ, chút nào không có hoang mang, lòng bàn chân rõ ràng có thể thấy được màu vàng nhạt ánh sáng cuộn cuộn không ngừng, này tựa hồ hiện thực hắn đang thi triển một loại không giống bình thường thân pháp vũ kỹ.

Coi như là dân chúng bình thường cũng có thể nhìn ra thân pháp kia tình diệu! Rất nhiều người đều suy đoán muốn cái kia vũ kỹ đẳng cấp tất nhiên không thấp, mà chỉ cần là Võ Giả, liền trong lòng biết rõ ràng, Trần Hữu Tài lúc này thực chiến vũ kỹ tuyệt đối là khó gặp Hoàng giai vũ kỹ, không khỏi trong lòng lật ra sóng to gió lớn. (Hoàng giai vũ kỹ tuy rằng đồ bỏ đi, thế nhưng tại Đại Càn Quốc loại này viên đạn tiểu quốc xem như là hi hữu đồ tốt)

Trần Hữu Tài quả thật là thâm tàng bất lộ, thậm chí ngay cả Hoàng giai vũ kỹ đều có thể xuất thần nhập hóa vận dụng, chẳng trách có can đảm cùng Gia

Cát Phong Minh tranh cao thấp một hồi, nguyên lai là có dựa vào!

Mọi người nghĩ lại, Trần Hữu Tài nếu có thể ngâm tụng ra Thiên Cổ Lưu Truyền giai làm, khẳng định không phải người ngu, cho nên mới đến này tham gia sinh tử chi chiến chắc chắn dựa vào, vừa nghĩ như thế, cũng là không quá kinh hãi!

Mà lúc này, Đế Quốc giác đầu tràng một góc nào đó, vị kia áp chú 20 triệu lượng Bạch Ngân lão giả, khẽ cau mày, tựa hồ có hơi kìm nén không được khuynh hướng, nhưng khi hắn chú ý tới Trần Hữu Tài sắc mặt tuy rằng có chút hoang mang, nhưng không có rối loạn đầu trận tuyến, cũng thoáng thờ ra một hơi, xem ra sự tình vẫn không có phát triển đến một phát tình trạng không thể vẫn hồi,

Mụ nó, vẫn đứng là cho rằng chó này thí theo dõi ám khí có thể tổn thương đến ta sao? Quả thực là ý nghĩ kỳ lạ! Người đã không chừa thủ đoạn nào muốn thắng lợi, vậy thì đừng trách ta lòng dạ độc ác rồi! Bạo người hoa cúc là để mất người, thảo! Chó bức tiểu tử dĩ nhiên muốn ngoạn đột kích ngược, sớm biết liên tục tiếp cho người hoa cúc bạo liệt mà chết! ! Trần Hữu Tài trên mặt nhấp nhোáng từng trận hàn quang, sát ý càng ngày càng đậm!

Lần thứ hai tăng mạnh nguyên khí, Trần Hữu Tài tốc độ càng ngày càng quỷ dị mau lẹ, có thể cái kia theo dõi màu đen hộp nhỏ phảng phất là có thể phán đoán ra hắn con đường, một khắc không buông tha theo sát!

Trần có mới cần răng, nhất thời thay đổi phương hướng, trong mắt tàn khốc vượt qua, hướng về cái kia người khởi xướng Gia Cát Phong Minh nhanh chóng đánh tới, nếu không phải gia hỏa này giờ trò lừa bịp, hẳn làm sao sẽ bị bức ép như vậy quần bách cảnh khôn khéo?

"A. . ." Gia Cát Phong Minh ngược lại là không ngờ rằng Trần Hữu Tài tại loại này hoàn cảnh xấu thế cuộc hạ còn có thể tạo thành uy hiếp đối với hắn.

Gia Cát Phong Minh trong mắt xẹt qua một vết vè khinh thường, dưới cái nhìn của hắn Trần Hữu Tài khẳng định chạy không thoát ám khí truy sát, nhưng là Trần Hữu Tài tốc độ lại làm cho hắn thất kinh, thân hình lấp loé, cũng sắp muốn đến trước mặt của mình rồi! Chuyện này quả thật không phải sức người có thể đạt đến, trong lòng nhất thời hiện lên không ổn cảm giác, phảng phất là cái gì tai vạ đến nơi tai nạn sắp xảy ra.

Cái kia nhanh như mũi tên rời cung giống như màu đen hộp nhỏ, giờ này khắc này, dĩ nhiên ra ý nghĩa liều theo không kịp Trần Hữu Tài tốc độ, trong lúc nhất thời bị Trần Hữu Tài bỏ lại xa xa, tuy rằng như cũ là theo Trần Hữu Tài, nhưng là muốn muốn tới gần Trần Hữu Tài không thể nghi ngờ vẫn cần một quãng thời gian.

Mà cái này thời gian ngắn ngủi, đối với Trần Hữu Tài mà nói, nhưng là một lần chiến thắng thời cơ! Cao thủ so chiêu, sinh tử giây phút! Trần Hữu Tài cái kia quỷ mị địa thân ảnh vền vền là chớp mắt một cái liền xẹt qua nửa cái lò đài, ra hiện tại Gia Cát Phong Minh trước mặt.

"Sương Khí Tập Kích!"

Trần Hữu Tài hội tụ cả người nguyên khí đến trên nắm tay, cái kia ngưng kết lạnh giá khí tức, như Cửu U Địa ngục Ban âm u, không khí chung quanh trong nháy mắt đình trệ không ít, đại đại nắm đấm bị màu trắng sương mù bao quanh, cái kia óng ánh long lanh địa ánh sáng lộng lẫy thể hiện ra nắm đấm khác với tất cả mọi người, dĩ nhiên bị khối băng bao trùm.

Đúng, xác thực là băng! Lúc này Trần Hữu Tài nắm đấm có thể nói là "Băng quyền". Hơn nữa băng quyền phía trước hoàn hữu một cái sắc bén như đao tiêm lưỡi dao, ít nhất có người bàn tay dài như vậy, lộ ra hơi lạnh thấu xương, đây tuyệt đối có thể so với đao kiếm sắc bén, nếu là đâm tới trên thân thể người, cho dù là kiên cố nhất xương. Chỉ sợ cũng sẽ ở này băng đâm như một tấm giấy trắng bị chọc ra đến lỗ thủng!

Gia Cát Phong Minh hai mắt tròn tròn, hắn đem hết toàn lực muốn tránh né Trần Hữu Tài băng gai, nhưng là hắn cái kia ốc sên giống như tốc độ nghiêm nhiên không sánh bằng Trần Hữu Tài, vền vền là trong nháy mắt, băng lưỡi dao liền gần sát trước ngực của hắn phương.

"Không, không muốn!"

Trên đài cao Gia Cát Vũ điên cuồng thất thanh quát to lên, có câu nói phong thủy thay phiên chuyển cảm giác rất tốt, nhưng là tốc độ này quả thực là khiến người ta tọa quá son xa giống như vậy, thoải mái chấp trùng địa Đại Hi Đại Bi.

Gia Cát Vũ cảm giác mình tâm đều sắp biệt cô hống, trước đây không lâu nhi tử Gia Cát Phong Minh sử dụng là bài tẩy thời khắc, hắn vốn cho là có thể không nghi ngờ chút nào xoay chuyển cục diện, có thể tiệc vui chóng tàn, vẫn không kéo dài một hồi vui sướng, theo Trần Hữu Tài cái kia hung thần ác sát bình thường băng quyền bày ra, nguy hiểm cho đến nhi tử Gia Cát Phong Minh nguy hiểm đến tính mạng lúc, hắn cũng lại ngồi không yên.

Mặc kệ bỏ ra cái giá gì, cũng không thể để nhi tử chết đi, bằng không không chỉ là đối với bọn hắn Gia Cát gia có thể nói là đau đớn thể thảm tổn thất, thậm chí tại ngày sau triều đình đảng phái quyền uy chi tranh lúc, cũng sẽ lạc hậu hơn nhân.

Gia Cát Phong Minh quyền mưu sâu toán, lòng dạ độc ác, làm phụ thân Gia Cát Vũ vẫn là tương đương thoả mãn, hơn nữa hắn chỉ có Gia Cát Phong Minh một đứa con trai.

Cho nên, có thể tưởng tượng được ra Gia Cát Vũ đối nhi tử coi trọng tuyệt đối tán thành không gì sánh kịp, bởi vậy cho dù là nhi tử tại Kinh Thành trò đùa trẻ con, hắn đều không ít bận tâm, lần này cùng Trần Hữu Tài tỷ thí, không đơn thuần là Gia Cát Phong Minh thu xếp không ít, hắn cái này làm cha, cũng không có khoanh tay đứng nhìn!

Trước đó, Gia Cát Vũ trăm phương ngàn kế mời tới rất nhiều quan to quý nhân, để bọn hắn quan sát một phen Gia Cát Phong Minh nổi bật hơn mọi người điều võ dương oai một mặt, tác dụng có thể nói là một mũi tên hạ hai chim, vừa có thể làm cho nhi tử Gia Cát Phong Minh thu được những này quan viên tán thành, lại có thể đứng thẳng hắn tài vụ đại thần uy nghiêm, chứng minh cho ngoại giới xem, hắn Gia Cát gia là có thể Văn có thể võ.

Nhưng là Trần Hữu Tài mạnh mẽ như vậy biểu hiện, hoàn toàn là lật đổ ý tưởng của hắn, đem hắn cái kia mỹ hảo mộng đánh cho ròi ra Phá Toái, phảng phát là cảnh tỉnh, nhìn con mình liền muốn vẫn lạc, hắn nhưng không có ngăn cản năng lực.

"Huu Huu." Cùng lúc đó, Gia Cát Vũ bên cạnh bóng đen nhất thời bạo lực mà ra, trong mắt xẹt qua nồng đậm ngạc nhiên cùng run rẩy, cũng không phải là sợ sệt Trần Hữu Tài thực lực, mà là khoảng cách xa như vậy, cho dù là hắn cũng không có thể nhanh như chớp ngăn cản Trần Hữu Tài rồi!

Mặc dù là Cửu cấp đỉnh cao Võ Giả, cách Tiên Thiên chỉ kém như vậy một bước! Nhưng chỉ nếu là không có đạt đến Tiên Thiên cảnh giới, liền không thể nào làm được nguyên khí bên ngoài công kích nhân mức độ, muốn cách xa như thế khoảng cách ngăn cản Trần Hữu Tài, cho nên hắn chỉ có dựa vào đột nhiên bộc phát ra khí thế đến cho Trần Hữu Tài dẫn đến tính thực chất áp bách.

Kỳ thực chỉ cần mấy cái chớp mắt thời gian, hắn là có thể chạy tới trên lôi đài, nhưng thường thường nghìn cân treo sợi tóc chỉ khác, liền một cái hô hấp cũng có thể mang đi một cái sinh mệnh, hắn như thế nào tranh thủ đạt được này mấy cái chớp mắt, bởi vậy tại không có quý nhân giúp đỡ dưới tình huống, Gia Cát Phong Minh tự nhiên là khó thoát khỏi cái chết!

Đế Quốc giác đấu tràng ánh mắt của mọi người không nghi ngờ chút nào đều dừng lại tại cái kia trên lôi đài, lúc này phảng phát liền tiếng tim đập đều đều biệt âm ồ ồ ào, hô hấp càng là có vẻ là thừa thãi.

"Toa."

Nói gót mà tới chính là một đạo nặng nề đau tai lo lắng thanh âm.

Trần Hữu Tài nắm đấm chặt chẽ vững vàng đánh trúng cái kia một mặt đại ra Gia Cát Phong Minh bên phải lồng ngực, trái tim chỗ, không rét mà run địa cảm giác lan tràn ra, ai cũng không có dự liệu được, Trần Hữu Tài dĩ nhiên như vậy lòng dạ độc ác, trực tiếp thông tiến vào Gia Cát Phong Minh nơi tim, huống hồ vẫn không có đình chỉ, tiếp đó, từ Gia Cát Phong Minh sau lưng lộ ra một đạo óng ánh đuôi băng, không nghi ngờ chút nào, đó là Trần Hữu Tài trước nắm đấm đoạn lộ ra băng đâm!

Mọi người đều biết, nhân trái tim là yếu ớt nhất địa phương, tại thời đại này, nếu là trái tim bị hao tổn, hầu như không có bất kỳ cứu trị khả năng, huống chi là bị đâm mặc : xuyên thấu! Trần Hữu Tài đầy mặt tà ý nụ cười, cái kia âm hàn vẻ khiến người ta lòng vẫn còn sợ hãi.

Dân chúng bình thường đều liền tiếp cúi đầu đến, bọn họ cảm giác đó chính là Sát Thần con mắt, hơn nữa mỗi lần nhìn một chút đều có một loại tâm lạnh đến đáy cốt cảm thụ! Trần Hữu Tài cái tên này lại một lần nữa sâu sắc lạc vào trong lòng bọn hắn!

"A. . ." Gia Cát Phong Minh tuần lảng khuôn mặt vận vẹo địa dữ tợn khó coi, cái loại này đột nhiên xuất hiện sâu tận xương tủy đau đớn, tuyệt đối là hắn từ khi lọt lòng tới nay, tới làm người ghi lòng tạc dạ đả vật, hắn làm hết sức muốn rít gào rống giận đi ra, có thể kết quả là nhưng là bất đắc dĩ nhỏ đến mức không thể nghe thấy nghẹn ngào kêu rên.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Võ Giả Cửu Cấp

Gia Cát Vũ sắc mặt đại biến, đau đớn thê thảm dữ tợn nhất thời hiện lên khuôn mặt, con hắn Gia Cát Phong Minh, giờ này khắc này bị Trần Hữu Tài đâm trúng trái tim! Đại đau dưới, chảy như diên một ngụm máu tươi, sắc mặt ngược lại trắng xám sợ hãi trần đầu!

Giữa trường sao, Trần Hữu Tài cái kia dọa người băng đâm hung ác đem Gia Cát Phong Minh lấy cái đối xuyên, máu tươi giàn giụa, tình cảnh hơi dọa người, bất quá Trần Hữu Tài động tác cũng không hề tùy theo đình chỉ!

Mụ nó, ta vẫn chưa xong đây! Này giết người cảm giác quả nhiên là tuyệt không thể tả, huống hồ vẫn là giết Gia Cát Phong Minh tiện nhân kia, diệu tai diệu tai a.

"Thiên Mã Lưu Tinh Quyền. Áo Lỗ Cách! ! !" Trần Hữu Tài tự nhủ, phát sinh cái loại này nhi lúc ký ức, máy chơi game trung trò chơi nhân vật cao nhấc quyền động tác âm thanh. . .

Tuy rằng Gia Cát Phong Minh có nặng hơn một trăm cân, nhưng là Trần Hữu Tài như thế cắm vào hắn trái tim một quyền, đến nghìn cân lực đạo, trong phút chốc, Gia Cát Phong Minh cả người đều bị nâng lên.

Gia Cát Vũ lửa giận công tâm, lại là một ngụm máu tươi bắn ra, chỉ bất quá lần này máu tươi phảng phát là không cần tiền giống như vậy, ngăn không được địa ở ngoài thổ, kèm theo từng đợt ho khan, Gia Cát Vũ ngồi chồm hổm trên mặt đất, nơi nào hoàn hữu nửa điểm tài vụ đại thần phong độ, cả

người nhất thời già nua đi rất nhiều, liền cái kia quan mỗ đều bởi vì run mà rớt xuống, tóc tai bù xù đáng vẻ có chút dọa người.

Trái lại Mộ Dung Thiên nhưng là hi lên đuôi lông mày, theo Trần Hữu Tài cường thế thắng lợi, hần đường làm quan rộng mở mà nhìn về phía Lão Đồi Đầu Gia Cát Vũ, lưu lạc tới như vậy kết cục tuy rằng rất đáng thương, nhưng là Mộ Dung Thiên nhưng không hề có một chút đồng tình, nghĩ thâm, ác hữu ác báo mà thôi!

Giờ này khắc này, nhất là người ta kỳ quái chính là, Gia Cát Phong Minh trong mắt cũng không hề cái gì vẻ thống khổ, cướp lấy chính là nồng đậm giải thoát cùng đắc ý vênh vào kích động, trong mắt của hần phảng phất có cái loại này kiên quyết đầu chí .

Vốn là theo đạo lý nói, Gia Cát Phong Minh chịu đến như vậy thương tích, không thể nào sống được lâu lắm, nhưng này quái dị tình thế, đưa tới Trần Hữu Tài chú ý, tuy rằng không biết là lực lượng gì chống đỡ lấy hần, nhưng Trần Hữu Tài con mắt rất tinh, rất nhanh sẽ thông qua Gia Cát Phong Minh nhân cầu, thấy được phản xạ ra tràng cảnh.

Hưu Hưu, không thấy rõ tình huống, Trần Hữu Tài không hơi dừng lại một chút, lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai, lẳng sinh sôi đem Gia Cát Phong Minh cái kia trầm trọng thân thể xoay chuyển lại đây, lực đại vô cùng, như kéo lại một con kiến, Trần Hữu Tài cuồng bạo cử động, nhất thời đưa tới chu vi từng đợt kinh chấn.

"Ầm ầm ầm."

| liên tiếp không ngừng nổ bùng âm thanh, từ Gia Cát Phong Minh phía sau vang lên, rõ ràng là màu đen hộp nhỏ muốn nổ tung lên hình thành âm thanh, cùng lúc đó, cái kia như mưa đạn bình thường âm khí - từng cái từng cái tế châm, nước mắt như mưa giống như lít nha lít nhít, ít nói cũng có hơn vạn cái.

Nguy cấp thời khắc!

Trần Hữu Tài vội vàng đem Gia Cát Phong Minh che ở trước mặt, chính mình ngồi chồm hổm xuống, làm hết sức không bị đến cái kia ngân châm uy hiếp. Dù sao Trần Hữu Tài không làm rõ ràng được, này ngân châm, đến cùng có hay không độc tố cái gì bám vào tại cạnh trên, nếu là có nhất định sẽ có rất lớn phiền phức, Trần Hữu Tài không dám mạo hiểm, dù sao ngay Gia Cát Phong Minh trên mặt nhìn thấy một tia âm hiểm thực hiện được thần sắc, hần không thể không cẩn thận.

Nếu không phải vừa nãy từ Gia Cát Phong Minh nhân cầu trung phản xạ ra cảnh tượng nhìn thấy cái kia màu đen hộp nhỏ muốn tới gần hần, mà ở cái kia nhanh như chớp trong xen kẽ ra quyết định, nói không chắc lúc này mình đã như người rom bình thường bị trát không thành hình người .

Ngắm lại đều một trận nghĩ đến mà sợ hãi, cái kia hơn một nghìn chỉ bé nhỏ ngân châm, không ngừng mà đâm vào Gia Cát Phong Minh phía sau lưng, tuy rằng Gia Cát Phong Minh lúc này đã không có khí tức, có thể cái kia từng đợt lực trùng kích, thật ra khiến Trần Hữu Tài có chút kinh hãi không ngớt.

Càng khiến người ta phát lạnh chính là, cái kia Gia Cát Phong Minh diện thang tựa hồ chính đang từ từ biến thành màu đen, thanh một khối từ một khối, rất nhanh Trần Hữu Tài liền ý thức được tình thế nghiêm trọng, đúng như dự đoán, ngân châm có độc tố, nhìn đáng sợ độc tính còn không tiêu, nếu không phải hần phản ứng cấp tốc linh mẫn, lúc này tuyệt đối là sứt đầu mẻ trán, đầu một nơi thân một nẻo cũng không phải là không thể được.

Mụ nó, này ngân châm như là viên đạn như thế, chỉ bất quá không có mạnh như vậy lực xuyên thấu, nếu như ta trúng rồi, chẳng phải là dữ nhiều lành ít, ta thảo, người hần / mụ / chết rồi thực sự là đáng đời, này giác đầu trên sân, không là hần tử, chính là ta tử, ta rất may mắn trở thành người sau, tuy rằng thiếu chút nữa cũng chết , thế nhưng ta tránh thoát, Hắc Hắc.

Trần Hữu Tài trong lòng dào dạt đắc ý, thế nhưng không đợi hần bật cười, thoáng qua trứ đầu khăn mi, bởi vì Gia Cát Vũ bên cạnh Hắc y nhân đã tiếp cận hần, mắt thấy liền muốn chấn thiên động địa một chương đánh vào đầu của hần qua lên.

Làm sao bây giờ? Trần Hữu Tài không thể nào thấp đèn lòng như cũ, nắm Gia Cát Phong Minh thân thể chống đối, bằng không hần sẽ trung cái kia ngân châm, tuy rằng không biết là cái gì độc, nhưng là Trần Hữu Tài không dám lấy thân thử độc, lần này là trước có Lang sau có hổ, thế khó xử rồi!

Tùy theo, Trần Hữu Tài sắc mặt vui vẻ, bởi vì hần phát hiện cái kia màu đen hộp nhỏ ngân châm đã là phóng thích xấp xỉ rồi, cũng khó trách, to lớn như vậy điểm hộp, có thể trang địa ngân châm chỉ sợ cũng liên nhiều như vậy. Trần Hữu Tài không kìm lòng được cảm khái thời đại này có thể nhân xảo tượng ngược lại cũng không ít, lại có thể chế tạo ra kì lạ như vậy cơ quan âm khí đến, thật sự là vượt quá sự tưởng tượng của hần.

Giờ này khắc này, trước mặt mà đến Hắc y nhân, Trần Hữu Tài có thể cảm giác thực lực của hần sâu không lường được, liền như đại dương mênh mông giống như vậy, mụ nó, đây rốt cuộc là thực lực ra sao, thời gian rất gấp cấp, Trần Hữu Tài khẩn trương thôi thúc hệ thống, quét qua!

"Hệ thống đưa ra - hệ thống quét qua - quét qua xong xuôi"

Quét qua đối tượng: Gia Cát Phách

Thân phận: tài vụ đại thần Gia Cát Vũ cận vệ

Vũ lực giá trị: 520

Trí tuệ giá trị: 86

Vận may giá trị: 75

Của cái giá trị: 200 vạn lạng Bạch Ngân

Mị lực giá trị: 50

Tiềm lực giá trị: 30

"

Mụ nó? ? Vũ lực giá trị 520? Hệ thống không phạm sai lầm chứ? Vẫn là ta mắt mờ chân chậm, Cửu cấp Vô Giả cực hạn là 500, gia hỏa này trực tiếp vượt qua cái này mức độ! Cái kia ý vị như thế nào, hẳn là Cửu cấp Vô Giả đỉnh cao cường giả, hơn nữa còn không phải tầm thường Cửu cấp.

Một cái bất cứ lúc nào có thể đột phá, thăng cấp đến Tiên Thiên cứu cực đỉnh cao Vô Giả cao thủ! Tuyệt đối cao thủ!

Trần Hữu Tài gặp gỡ trong đám người, cũng là Lam Ngọc cùng Mộ Dung Thiên mạnh hơn hẳn, mà mình mới đi tới nơi này cái Dị Thể Đại Lực tài bao lâu? Lại nhanh như vậy liền muốn cùng Cửu cấp đỉnh cao Vô Giả tranh tài so chiêu, mụ nó đại gia, cái gì chó má hệ thống, đem ta hại khổ, Trần Hữu Tài trực tiếp đem trách nhiệm trốn tránh đến hệ thống trên người.

Lúc này một cái quen thuộc thanh âm lạnh như băng ở trong đầu hắn vang lên, để Trần Hữu Tài hơi nhất lảng.

"Hệ thống đưa ra - tự chủ nhiệm vụ hoàn thành - bắt chấp hậu quả giảm chết đại bồi cảnh người - thu được công tử bột khen thưởng - tự thân vũ lực giá trị tăng lên 30%. Vũ lực giá trị chồng chất 30% -230+69=299."

Mụ nó? 299?

Trần Hữu Tài tùy theo phản ứng lại, dĩ nhiên là 299, phải biết, Lực cấp Vô Giả cực hạn là ba trăm vũ lực giá trị, hắn bây giờ 299 còn thiếu một chút là có thể đạt đến Thất cấp Vô Giả tiêu chuẩn, nhưng là bởi tự thân cảnh giới chỉ có Ngũ cấp Vô Giả, cho nên hạn chế tu vi của hắn, thế nhưng cũng không trở ngại Trần Hữu Tài thực lực, hắn bây giờ có chuẩn Thất cấp Vô Giả vũ lực giá trị.

Muốn tăng lên tự thân Vô Giả đẳng cấp, quá đơn giản, có thể nói là nước chảy thành sông, chuyện dễ dàng, cần chẳng qua là từng chút từng chút thời gian thôi.

Nhưng hôm nay lửa xem lông mày, đón lấy muốn đổi mặt chính là Cửu cấp đỉnh cao Vô Giả, thậm chí không thể cho hắn chút nào cơ hội thở lấy hơi, Trần Hữu Tài chỉ có thể băng vào gần tới ba trăm vũ lực giá trị, đến đối kháng 520 vũ lực giá trị Cửu cấp đỉnh cao Vô Giả! Đây là cỡ nào chuyện kinh thế hãi tục? Mặc kệ Trần Hữu Tài có thể làm được hay không, hắn cũng không có thể trốn tránh, bởi vì không có bất kỳ cơ hội lựa chọn!

"Chịu chết đi!"

Cửu cấp đỉnh cao Vô Giả lớn tiếng rống to, cái kia cuồng Phong Bạo Vũ giống như lực lượng vút sáng mà đến, trong không khí tựa hồ cũng phát sinh bùng bùng nổ bùng âm thanh, một chương này uy hiếp, đủ để lay động một toà Tiểu Sơn!

Cầu VOTE, Tks nhìu :3

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Ung Dung Tránh Né (Bạo Chương Chơi A!)

Trần Hữu Tài khòe miệng hơi co quắp, quả nhiên, Cửu cấp đỉnh cao Vô Giả cường hãn không thể nghi ngờ, cứ việc trước hắn tiếp xúc qua Lam Ngọc loại này Vũ Tôn cấp những khác Thông Thiên cường giả, nhưng là hắn không có cơ hội nhìn thấy Lam Ngọc chân chính thi triển công pháp, coi như là Mộ Dung Thiên cũng không có ở trước mặt hắn triệt triệt để để tranh đấu quá, bởi vậy hắn cảm thụ không tới sắp muốn đạt đến Tiên Thiên vô giả cường đại.

Nhưng mà, lúc này một mặt đứng, phả vào mặt nguy hiểm khí thể đem nội tâm hắn một tia may mắn đều sắp muốn tưới tắt, nguyên lai Vô Giả Bát cấp cùng Vô Giả Cửu cấp đỉnh cao kém như thế Nguyên, vốn là Trần Hữu Tài coi chính mình có thể đối phó Vô Giả Bát cấp cao thủ, trên căn bản Tiên Thiên trở xuống Vô Giả đối phó đến đều hắn là dễ như trở bàn tay, ai từng muốn đến, hắn coi thường chuẩn Tiên Thiên cường đại!

Tiên Thiên quả nhiên cường đại, coi như là chuẩn cũng cường đại như vậy!

Ngay cả là trước mắt Hắc y nhân, không có đạt đến Tiên Thiên võ giả, nhưng có thể khẳng định là, hắc tại Vô Giả cấp độ lên, tuyệt đối là không có địch thủ!

"Àm âm âm."

Đây không phải là Trần Hữu Tài hứng chịu chương oanh âm thanh, mà là cái kia Gia Cát Phong Minh thân thể, bị Trần Hữu Tài cho rằng phòng hộ thuẫn, đặt ở trước mặt, bởi Trần Hữu Tài rất có kỹ xảo nắm giữ chênh lệch thời gian, giây phút không kém, thế cho nên cái kia Cửu cấp đỉnh cao Vô Giả không có bất kỳ phản ứng nào thời gian, liền đánh vào nhà bọn họ Thiếu gia trên người.

"A. Trần Hữu Tài ngươi bắt nạt ta quá mức! ! ! !" Trên đài Gia Cát Vũ ngựa mặt lên trời rít gào, dùng nắm đấm nện đánh lồng ngực, như một con động vật tình tình bình thường tự tàn, bộ dáng kia thật sự là có chút dọa người khủng bố, nếu không phải con hắc bị thâm tao ngộ ngay trước mắt, không ít người nhất định sẽ cho là hắc đầu óc hỏng rồi.

Nhi tử đã chết, hiện tại Gia Cát Vũ tối hi vọng nhìn thấy chính là Trần Hữu Tài đầu một nơi thân một nẻo, bị tàn nhẫn giết chết, y này đến vì nhi tử báo thù, bản hắc cho rằng bên cạnh hắc thiếp thân thị vệ ra tay, Trần Hữu Tài tuyệt đối là chắc chắn phải chết, biết đâu rằng, giáo hoạt Trần Hữu Tài, dĩ nhiên dùng con mình thi thể cho rằng bia đỡ đạn! !

Nhìn giữa trường cái kia bị đập đến nát tan thân thể nát tan cận bã, trên không trung phiêu tán, Gia Cát Vũ trong lòng đang chảy máu.

Tại Kinh Thành, thậm chí Đại Càn Quốc, ai không biết Gia Cát Vũ lão làm đến tử, đối Gia Cát Phong Minh cung chiêu rất nhiều, chỉ cần là không trái với cái gì tội kỵ, không có bị nhân nắm lấy nhược điểm, cho dù Gia Cát Phong Minh nhiều lần làm sai sự, hắc cái này thân là phụ thân, đều sẽ đi ra can thiệp, vì đó "Chui đất".

Rõ ràng Gia Cát Phong Minh tại Gia Cát Vũ trong lòng địa vị, hắc Gia Cát gia người thừa kế, định thị phi Gia Cát Phong Minh mặc chức, nhưng này tuyệt đối không ngờ rằng chính là, Gia Cát Phong Minh dĩ nhiên chết ở Đế Quốc giác đầu tràng.

Như vậy ngoài ý muốn chết rồi!

Hướng hồ hay là hắc tận mắt nhìn thấy, nhưng vô lực ngăn cản, loại thống khổ này để Gia Cát Vũ đánh mất lý trí, hắc điên cuồng gầm hét lên, trong miệng gằn dữ hét: "Tiểu Phách, giết hắc cho ta, giết giết giết! Ta muốn hắc ngàn đao băm thây, chém thành muôn mảnh! Chém thành muôn mảnh! ! !"

Gia Cát Vũ liên quan thổ huyết lớn tiếng gào thét, trong thanh âm là tức giận oán khí cùng tử khí!

Hắc hiện tại duy nhất muốn đạt thành tâm nguyện liền để cho Trần Hữu Tài tử không mai táng sinh nơi, vì nhi báo thù!

Giữa trường!

Gia Cát Phách khoe miệng hơi co quắp, hắc kinh hãi đến biến sắc, không nghĩ tới Trần Hữu Tài phản ứng như vậy mau lẹ, lại có thể như gió bay điện chớp thay đổi phương vị, lại nhìn cái kia bị hắc kinh hồng một chương đập đến rồi ra Phá Toái thi thể, hắc có chút lúng túng, lão già này phải hắc ra mã lại giết tiểu tử này, làm sao đã biến thành hủy hoại thi thể kết quả, thật có thể nói là là chết không có chỗ chôn, chỉ là đối tượng sai rồi!

Cũng may Gia Cát Vũ cũng không hề đối với chuyện này tính toán chi li, ngược lại đều là cái người chết, không đến nỗi vì điểm ấy việc nhỏ, mà thiên nộ hắc một cái Cửu cấp đỉnh cao Vô Giả!

Trên đài lớn tiếng gào thét truyền xuống ý tứ chính là, để hắc lấy, chém giết Trần Hữu Tài lập công chuộc tội đi!

Nếu như ngay cả chuyện này đều không làm được, cái kia các Cát lão gia tử nhất định sẽ quát lên như sấm, trách tội đến trên đầu của hắc, y theo lão gia tử cái này cá tính cách, Gia Cát Phách không dám tưởng tượng hắc sẽ làm sao trừng phạt chính mình, bất quá lấy chính mình Cửu cấp đỉnh cao Vô Giả thực lực muốn đối chiến Trần Hữu Tài cái kia Ngũ cấp Vô Giả tiểu tử, hoàn toàn là việc nhỏ như con thỏ, hắc không lo lắng.

Trần Hữu Tài vũ lực giá trị tuy rằng gần như Lục cấp Vô Giả đỉnh cao, nhưng là người ở bên ngoài xem ra cảnh giới của hắc như cũ là Ngũ cấp Vô Giả.

Mụ nó, đây là thiên ý nhất định, để ta già làm trư ăn lão hổ a, bất quá, ta yêu thích, Cửu cấp đỉnh cao vô giả là sao? Ta cũng không tin, ngươi đến tốt cùng lợi hại bao nhiêu!

Tuy rằng Trần Hữu Tài trong lòng quật cường bất khuất, nhưng là cũng không hề lựa chọn cùng Gia Cát Phách chính diện kháng địch, đó là kẻ ngu si tài việc làm, nếu như nói tới lực lượng, hắc khẳng định không có Gia Cát Phách cường hãn như vậy, nhưng nếu là nói cùng linh xảo thần thủ phương diện, hay là này Cửu cấp đỉnh cao Vô Giả không nhất định có thể so sánh được với hắc.

Trước mặt mà đến bằng bạc hùng hậu nguyên khí có chút cường đại, Trần Hữu Tài (Phong Trung Lăng Loạn) nhất thời sử dụng, như một con khó có thể bắt giữ Nê Thu giống như, từ Gia Cát Phách mí mắt hạ thấp chạy trốn, thoáng qua liền tại lối đài mặt khác một góc, mang theo treu tức ngậm ngậm ý cười địa nhìn chăm chăm Gia Cát Phách, nói không ra trào phúng ý vị.

Cứ việc mặt ngoài là tử không e dè coi rẻ, nhưng là Trần Hữu Tài trong lòng tràn đầy kiêng kỵ, bởi vì vừa nãy tại Gia Cát Phách tiếp cận hắc thời điểm, trong mơ hồ, Trần Hữu Tài có một loại khó có thể nhúc nhích ảo giác. Đây là tiếp xúc gần gũi sau, cái kia Gia Cát Phách Cửu cấp đỉnh cao Vô Giả nguyên khí, có thể uy hiếp đến hắc bình thường phát huy phán đoán.

Hồi tưởng lần trước, hẳn tại Mộ Dung phủ thời gian, bị Mộ Dung Thiên ngộ nhận là gian tế, sau đó cái kia như thực chất áp bách, phảng phất là lên tới hàng ngàn, hàng vạn cân cự thạch giang ở đầu vai không thờ nổi, cách khoảng cách xa như vậy, chỉ có Tiên Thiên võ giả có thể làm đến, mà này Gia Cát Phách chưa đạt đến Tiên Thiên hóa cảnh giới, muốn dùng nguyên khí uy áp ảnh hưởng Trần Hữu Tài, nhất định phải tại trong phạm vi nhất định, đồng thời này phạm vi không lớn.

"Tê?"

Này giác đầu lồi dài liên tiếp biến hóa, đề phía dưới khán giả, xem chính là trần trời ngoác mồm, từng cái từng cái đại ra sai lằng, hiển nhiên vẫn không hòa hoãn lại đây, không tự chủ được nhìn một chút Gia Cát Phong Minh cái kia nhìn thấy mà giật mình Phá Toái di thể, rải rác đầy đất, cảnh tượng kia có thể nói là thể thâm không nở nhìn.

Nhớ năm đó, Kinh Thành mọi người đều biết công tử ca, dĩ nhiên rơi vào kết quả như thế, trong lúc nhất thời, cảm khái thổn thức người không phải số ít, lại nhìn một chút trên lồi dài Trần Hữu Tài, dĩ nhiên có thể tại thần bí kia Hắc y nhân cuồng bạo công kích hạ, tránh né như cá gặp nước, thành thạo điều luyện, chẳng lẽ, này Trần Hữu Tài chính là trời cao phái tới đối phó các vị công tử này?

Quá hấn / mụ / trâu bò chứ? Vấn đề bọn hấn những này đã từng quát tháo Phong vân nhị thể có đường sống sao?

Bởi thời đại này so sánh với phong kiến mê tín, đối cái gì ngưu quỷ Xà thần đều là có thờ phụng người, bởi vậy không ít người tự nhiên là đem Trần Hữu Tài cấu tứ dặt dào thiên phú quy kết đến Văn Khúc Tinh chuyển thế, nhưng lúc này nhìn thấy Trần Hữu Tài không chỉ là có thể Văn, còn có thể vũ, đồng thời võ học phương diện trình độ tuyệt đối là bác đại tinh thâm, đương nhiên lại nghĩ tới sao Vũ khúc chuyển thế.

Phổ thông bách tính đều thấy không rõ lắm Trần Hữu Tài tránh né con đường, bởi vì vẹn vẹn là một cái nháy mắt trong nháy mắt, thường thường Trần Hữu Tài đã ở bên ngoài mấy mét .

Tuy rằng không biết này Hắc y nhân là thực lực ra sao, nhưng là có thể gánh vác lên tài vụ đại thần Gia Cát Vũ cận vệ, thực lực tuyệt đối là cao thâm khó dò, bằng không nếu là Gia Cát Vũ có chuyện bất trắc, vậy khẳng định là Đại Càn Quốc tồn thất.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Liều Chết Chống Cự

Cứ việc Gia Cát Vũ cái người này lòng dạ hẹp hòi âm u, nhưng không thể không thừa nhận là, hấn thuộc loại tuyệt đỉnh thông minh kia nhất loại, bày mưu nghĩ kế, tính toán tỉ mỉ đều thực tinh thông, dù sao Đại Kiền quốc quốc vương Cổ Mộc cũng không phải mất mớ, làm sao có thể đem tài chính quyền to giao cho một cái không người có năng lực?

Mặc kệ ở cái gì niên đại, có thể người cư thượng là tất nhiên!

"Tiểu tử, quả thực thâm tàng bất lộ a, nhưng ngươi như trước là khó thoát khỏi cái chết!" Gia Cát Bá âm trầm âm thanh lạnh lùng nói, không đợi Trần Hữu Tài trả lời, hấn thân hình đã muốn bạo lực mà ra, mau giống như mũi tên rời dây, người thường chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, Gia Cát Bá liền hư không tiêu thất!

"Thật mạnh."

Trần Hữu Tài lòng dạ biết rõ, chính mình vẫn là đánh giá thấp cửu cấp cao nhất võ giả thực lực, bởi vì hoàng giai vũ kỹ, Trần Hữu Tài mau lẹ tính còn có tốc độ đều tăng lên không ít, đương nhiên, xem người phương diện cũng có sở đề cao, Gia Cát Bá vừa động thân, hấn có thể ần ần cảm giác được thực lực của đối phương.

Ba cái nhiều đích cảnh giới chênh lệch, Trần Hữu Tài mặc dù là nắm giữ hoàng giai vũ kỹ, cũng có chút lòng có dư mà lực không đủ.

Nhìn hướng tới chính mình cuồng hướng mà đến Gia Cát Bá, trần mới có cũng không vội vàng kích động né tránh, hẳn tại lúc này làm một cái xuất huyệt liêu hành động, kia đó là nhắm hai mắt lại, loại này tốc độ dưới, ánh mắt đã muốn bắt giữ không đến, Trần Hữu Tài chuẩn bị dùng sâu sắc cảm quan đến phát hiện chung quanh nguyên khí dao động lưu chuyển!

Đúng, này không thể nghi ngờ là một cái tuyệt diệu phương pháp, nếu là ở luống cuống tay chân dưới tình huống, hẳn tất nhiên khó có thể bình tĩnh hạ tâm, bắt giữ ra Gia Cát Bá thân hình quỹ tích, khi đó phán đoán hoặc nhiều hoặc ít đều khả năng làm lỗi. Mà cùng cửu cấp cao nhất võ giả giao thủ, không chấp nhận được chút qua loa đại ý, nếu không một cái vô ý, Trần Hữu Tài đều muốn yếu lâm vào chỗ vạn kiếp bất phục, hấn không thể đem tánh mạng của mình cho rằng trò đùa.

Cứ việc nay hành động có thể nói là kinh thế hãi tục, khả Trần Hữu Tài lại cảm thấy là từng bước chính xác kỳ, nguy hiểm cùng thành công luôn thành có quan hệ trực tiếp, nếu có này biện pháp của hắn, hắn cũng sẽ không như vậy lựa chọn.

"Ta dựa vào, hắn muốn làm gì? Như thế nào tại chỗ bất động? Chẳng lẽ bị sợ cháng váng à?"

"Trần Hữu Tài, mau tránh tránh a, tái đứng ở nơi đó sẽ chết!"

"Xong rồi, xong rồi, tiền thua không nói, ngay cả thân tượng của ta cũng phải đã chết, Thiên Lý không tha a."

"Muốn trách chỉ có thể trách hắn giết Gia Cát công tử, từ là tất nhiên, các ngươi biết cái gì, Gia Cát gia phần nộ, không phải một cái nhỏ nhỏ nô tài thân phận có thể ngăn cản! Cho dù hắn là Trần Hữu Tài!"

Cơ hồ tuyệt đại đa số nhân cùng lúc đó nhắm hai mắt lại, không đành lòng nhìn Trần Hữu Tài bị đánh cho tan xương nát thịt cảnh tượng, giống nhau Trần Hữu Tài dĩ nhiên là bán chích chân bước chân vào quan tài nhân.

"Rầm rầm rầm!"

Lọt vào tai cũng không phải kia thảm thối tiếng kêu, mà là đỉnh tai nhức óc tiếng đánh, rất nhiều bình thường dân chúng đều là nhẩn nhẩn không nổi này tới lui nô đùa, vội vàng quá sợ hãi bụng kín lỗ tai, phòng ngừa màng tai không bị bị phá vỡ, tùy theo mờ to mắt, lại ngạc nhiên phát hiện kia cứu cấp cao nhất võ giả Gia Cát Bá, kinh thiên động địa một quyền mang theo đánh đầu thẳng đó không gì cản nổi nguyên khí, cùng Trần Hữu Tài kia giản dị tự nhiên lại xen lẫn theo một chút đến xương hàn ý chườm chống lại!

Chẳng qua lúc này Trần Hữu Tài hai chân thật sâu lâm vào lời dài lý, nghiêng răng nghiêng lợi khanh khách rung động, dữ tợn khuôn mặt nương theo sau đầu đại hân châu càng không ngừng tích lạc, không khó nhìn ra Trần Hữu Tài lúc này trong cơ thể thiên nhân giao chiến cảnh tượng, một chiều này, dồn hết toàn lực của hắn.

"A."

Trần Hữu Tài lên tiếng rống giận, đem kia nhất khang lửa giận hóa thành một chút cũng không có tần lực lượng, ngay cả là hai chân lâm vào mặt, hắn một bàn tay cũng không buông lỏng, hữu chưởng gắt gao bắt lấy Gia Cát Bá nắm tay, tận khả năng làm cho hắn không thể động đậy.

Trần Hữu Tài thực lực tuy rằng không có cứu cấp cao nhất võ giả như vậy cường hãn, nhưng là ở khí lực thượng tuyệt đối có thể nói lực lớn vô cùng, hắn vốn liền chú trọng thân thể lực lượng rèn luyện, hơn nữa hệ thống thưởng cho gì, thân thể cường đại đến có thể so với bình khí tinh thiết.

Cũng chính bởi vì vậy, Gia Cát Bá này nhất cường lực một quyền không có khiến Trần Hữu Tài đầu thân dị xử!

Trần Hữu Tài chậm rãi ngừng đầu, ánh mắt lợi hại, hai mắt màu đỏ, nhanh nhìn chăm chăm Gia Cát Bá, không có chút nào khuất phục thần sắc, hắn muốn chiến! Làm vinh dự mà chiến!

Trần Hữu Tài hít sâu một hơi, lại lần nữa bày ra 《sương khí đánh bắt ngờ》, không biết là không phải Trần Hữu Tài lỗi thấy, vẫn là như thế nào, hắn thế nhưng ần ần cảm giác được chính mình nắm tay phía trên, lưu chuyển nguyên khí có sở biến hóa, khả cụ thể biến hóa ở đâu, hắn nhất thời bán hội lại nghĩ không ra, nhưng hắn có thể khẳng định là, lần này sử dụng ra 《sương khí đánh bắt ngờ》, sẽ trước đó chưa từng có cường đại, tuyệt đối là hắn trước kia không thể đạt tới trời qua độ cao.

Có lẽ dùng một cái thông tục đạo lý giải thích, kia đó là khôn cảnh có thể kích phát nhân tiềm lực, trần có mới đi đến này dị giới đại lực, nếu là nói đến sống chết trước mắt, chỉ sợ lúc này đây mới là chân chính mệnh huyền một đường. Hắn nếu là tái không toàn lực ứng phó, xuất ra điểm bản lĩnh thật sự, khả năng thật sự dừng ở đây, ảo tưởng xuân phân đặc ý đều muốn hội tiêu tán sạch sẽ!

Sở hữu, Trần Hữu Tài phải liều mạng!

Kia dày đặc hơi thở ghé tán ra đến, mặc dù cách một khoảng cách, đều có thể cảm nhận được cái loại này không rét mà run u lãnh, không ít người đều là kim lòng không đầu đánh một cái run run, giống nhau đột nhiên hơn phân nửa cái giác đầu trắng không khí đều bởi vì Trần Hữu Tài kinh thế hãi tục đại chiêu mà động lại hạ nhiệt độ, nắng hè chói chang ngày mùa hè nhất thời chuyển biến thành giá lạnh thịnh đông.

Này một người chi lực, cư nhiên ảnh hưởng tới cảnh vật chung quanh, tuy rằng gần thuộc loại để quốc giác đầu trắng nội, khả kia cũng là không thể khinh thường kinh người tiềm lực, nếu là trần có mới có thể tiếp tục tu võ một đường, đợi một thời gian, nhất định là một cái hào quang bắn ra bốn phía tân tinh!

Một quyền này uy lực, mặc dù là bát cấp cứu cấp cấp võ giả, đều không nhất định dám ngay mặt chống cự, nếu không sẽ gặp biến thành một khối không hề sinh cơ pho tượng, nhưng là Trần Hữu Tài đối mặt cũng không phải tám chín cấp võ giả, mà là tiếp cận tiên thiên Gia Cát Bá.

Người sau trong mắt hơi có vẻ kinh ngạc, nhưng giây lát lướt qua, cánh tay khẽ nâng, cường cường đối kháng một quyền đánh ra, hắn cũng sẽ không ở lực lượng tỷ thí hạ mà lùi bước, vậy hư hao hắn cứu cấp cao nhất võ giả thanh danh, nói sau hắn cũng không có nghĩ qua Trần Hữu Tài quay về có thể bộc phát ra uy hiếp đến lực lượng của hắn.

"Nổ ầm ầm"

Gia Cát Bá nhẹ nhàng băng quơ liền tiếp nhận Trần Hữu Tài kia thế như chẻ tre một quyền, không phải hắn thác lớn, mà là tiếp cận tiên thiên hắn, muốn

tiếp được này « sương khí đánh bắt ngờ », không có như vậy vương bận, tuy rằng đối với Trần Hữu Tài kia cự lực hàn khí có chút kiêng kị, khả thông qua hùng hậu bàng bạc còn như thực chất nguyên khí vẫn là có thể ngăn cản bảy tám tấc.

Cứ việc có một phần nhỏ sương khí xâm nhập Gia Cát Bá cốt tủy, nhưng là tùy theo lan tràn không được bao lâu, liền bị hấn kia cường thể nguyên khí bao phủ, đây là cảnh giới chênh lệch mang đến ảnh hưởng. Mặc dù là Trần Hữu Tài tiềm lực tái lớn, thực chiến năng lực cường thịnh trở lại, muốn bù lại vài cái cảnh giới thượng chênh lệch cũng là nan nếu lên trời.

Gia Cát Bá ánh mắt dần dần ngưng trọng đứng lên, Trần Hữu Tài một cái chưa dứt sữa mao đầu tiểu tử, thế nhưng có thể làm cho hấn toàn lực ứng phó, này tuyệt đối là Trần Hữu Tài vẫn lấy làm ngạo vinh quang, cùng đáng giá khoe ra tư bản. Phải biết rằng, có thể cùng Gia Cát Bá ngay mặt đối kháng nhân không phải không có, nhưng từ trước tới nay cũng chưa xuất hiện quá Trần Hữu Tài như thế tuổi trẻ thiếu niên.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 128: Rối rối bất đắc dĩ

Tiểu tử này, thế nhưng so với lúc trước Đế Quốc học viện tốt nghiệp này kinh thế thiên tài còn cường, này phần thành tựu, phóng nhãn toàn bộ Đại Kiền quốc, đều là độc nhất vô nhị tồn tại! Người khác không rõ ràng lắm thực lực của hấn, Gia Cát Bá chính mình làm sao có thể không biết, chỉ cần là tiên thiên trở xuống đích vô giả, hiếm có dấu người ở hấn thủ hạ kiên trì mười chiêu.

Hơn nữa Trần Hữu Tài mới đầu tránh thoát hấn tình thiên phích lịch một chương, đã muốn ước chừng mười chiêu chỉ cho phép, Trần Hữu Tài thế nhưng có thể cùng hấn bước đầu giao phong cân sức ngang tài, chỉ cần là này phần quyết đoán liền giật nảy mình, liền đủ để ngạo thị quần hùng, hấn không biết Trần Hữu Tài vì sao có được như thế kỳ lạ lực lượng, thoát nhìn chẳng qua là ngũ cấp vô giả, nhưng so với bảy tám cấp vô giả cũng không sinh né tránh.

Gia Cát Bá có chút hồ thẹn xấu hổ, xem ra không sử dụng sát chiêu là không được!

Nguyên bản Gia Cát Bá còn muốn bắt sống Trần Hữu Tài, sau đó chậm rãi chà đạp giẫm lên hấn, làm cho hấn cảm nhận được như thế nào muốn sống không được, nói vậy hấn Gia Cát gia lão gia tử rất thích ý nhìn đến kia một màn, kế hoạch là tốt, nhưng là Trần Hữu Tài năng lực xuất hồ ý liệu, không nhanh chóng giải quyết nói không chừng hội sinh ra ngoài ý muốn.

"Tiểu tử, ngươi hiện tại thúc thủ chịu trời có lẽ còn kịp, đến lúc đó ngươi có thể sống lâu một hồi, nếu ngươi khăng khăng một mực, kia sẽ chỉ làm ngươi chết nhanh hơn."

Gia Cát Bá sắc mặt âm trầm âm thanh lạnh lùng nói, kia nhiếp lòng người huyền áp lực, giống nhau là bao phủ lái đi không được về lo lắng, làm cho người ta không ít sợ hãi áp bách. Nếu không phải Trần Hữu Tài nay vũ lực giá trị gần ba trăm, thật là có chút không chịu nổi xu thế.

"Ngươi nằm mơ!"

Trần Hữu Tài khoe miệng khơi mào một chút tươi cười, không cho Gia Cát Bá lưu chút tình cảm, mặc dù là bị vây hoàn cảnh xấu, Trần Hữu Tài cũng có thể như nhau thái độ bình thường, không có gì khiếp đảm tâm lý.

"Ha ha, vậy ngươi liền đừng phải hối hận."

Theo Gia Cát Bá rung trời cuồng tiểu sau, một cổ trước nay chưa có nguyên khí phảng phất yếu sinh sôi xé rách Trần Hữu Tài, từng đạo giống như đao nhọn kinh phong quất mặt của hấn bàng, kinh phong cổ đẳng, hung ác dị thường.

Trần Hữu Tài âm thầm kinh hãi, người này yếu động thật sự, quả nhiên, phía trước Gia Cát Bá cũng không có sử dụng vũ kỹ, hiện tại xem ra muốn xuất ra chân thật lực, cái này trần có mới không có gì ưu thế, xem ra này vũ kỹ dấu hiệu, ít nhất là hoàng giai vũ kỹ cấp bậc chính là! !

Trần Hữu Tài hết hồn, xong đời, cửu cấp cao nhất vô giả sử dụng hoàng giai vũ kỹ là cái gì uy hiếp hấn không biết, nhưng là tuyệt đối không thể so hấn « trong gió hỗn độn » yếu kém, huống hồ vẫn là cửu cấp cao nhất Gia Cát Bá sử dụng, không khó tưởng tượng này trong đó lực phá hoại.

Đang xem cuộc chiến trên đài Mộ Dung Thiên, nắm tay nắm thật chặt, ở hấn sắp chuẩn bị thân hình bạo lực mà ra cứu Trần Hữu Tài là lúc, bàng quan một cái chán ghét thanh âm của xuất hiện.

"Mộ Dung huynh, ta nghĩ ngươi không cần phải vì một cái nô tài mà để cho ta nhóm hai nhà quan hệ tiến thêm một bước chuyển biến xấu, nếu là ngươi hôm nay dám cứu Trần Hữu Tài, ta dám cam đoan, này tuyệt đối là để cho ta nhóm hai nhà thế bất lưỡng lập ngọn nguồn, đến lúc đó thủy hỏa bất dung, chỉ sợ Đế Vương cũng sẽ không dễ chịu, còn hy vọng Mộ Dung huynh mưu tính sâu xa, không cần vì bản thân chi tư, chậm trễ toàn bộ Đại Kiền quốc tốt

giang sơn tiền đồ!"

Gia Cát Vũ lúc này dụ đi lại đây, cứ việc khoe miệng lưu lại máu tươi cùng rối tung tóc làm cho hắn thoát nhìn có chút chật vật, nhưng là cũng không trở ngại hắn bình tĩnh ngăn cản Mộ Dung Thiên ra tay.

Ở Gia Cát Bá sử dụng hoàng giai vũ kỹ, chiếm cứ thượng phong là lúc, Gia Cát Vũ khuôn mặt có một chút hồng nhuận, kia ngập trời phấn hận làm cho hắn giận quá hóa cười, tinh táo lại tự hỏi một phen, nhìn thấy Mộ Dung Thiên kia phó muốn cứu lại Trần Hữu Tài động cơ, hắn không bao giờ nữa có thể tỉnh quan kỳ biến.

Thăng thần thuyết sáng tỏ, nếu là Mộ Dung Thiên cứu Trần Hữu Tài, kia hết thấy thiết tưởng không chịu nổi tự gánh lấy hậu quả, Gia Cát Vũ đều đem lời đều nói đến này phân lên, có thể thấy được hắn đối việc này không tha thương lượng thái độ!

"Người!"

Mộ Dung Thiên sắc mặt hơi hơi động dung, không nghĩ tới Gia Cát Vũ thế nhưng trực tiếp xuất ra Đế Vương Cổ Mộc đến áp hắn, này cũng là bất ngờ, xem ra hắn đối Trần Hữu Tài phần nộ đạt tới tột đỉnh độ cao.

Mộ Dung Thiên trong mắt tinh quang lóe ra, không biết nghĩ cái gì, có lẽ đang không ngừng cân nhắc lợi hại lựa chọn trung, một bên là nữ nhi của mình Mộ Dung Tuyết chung thân hạnh phúc, nếu là có trần có mối như vậy rõ ràng, hắn nhà Mộ Dung tất nhiên sẽ không suy sụp, ngược lại phát triển không ngừng, bởi vì Trần Hữu Tài kia kỹ kinh toàn trường biểu hiện, đủ để cho Mộ Dung Thiên đối hắn nhìn với cặp mắt khác xưa! Làm cho người trong thiên hạ đối hắn nhìn với cặp mắt khác xưa!

Khả nếu là cứu vớt Trần Hữu Tài, cơ hồ là tương đương đem nhà Mộ Dung hướng trong hồ lửa thôi, tuy rằng Mộ Dung Thiên cũng không úy kỵ Gia Cát Vũ, nhưng là Gia Cát Vũ người này âm hiểm độc ác, ai cũng không biết hắn biết làm xảy ra sự tình gì đến.

Hắn Mộ Dung Thiên thân là trấn tây đại tướng quân, ngẫu nhiên cũng bị Đế Vương Cổ Mộc phái đi ra hành quân dụng binh biên cương sa trường phía trên, đến lúc đó không có hắn tọa trấn Mộ Dung phủ, nếu là đưa tới Gia Cát Vũ dốc sức trả thù, tuyệt đối là khó có thể tưởng tượng tai nạn.

Chính cái gọi là mình thương để tránh, kia chẳng phải là không thể tưởng tượng hậu quả!

Vừa nghĩ đến đây, Mộ Dung Thiên nắm chặt nắm tay, tích lý cách cách rung động, trong không khí nặng nề bao phủ tại trong lòng khó có thể vùng đi, giống nhau mỗi người đều cảm giác tận thể sắp xảy ra, đây là tiên thiên cường giả độc hữu uy nghiêm! !

Gia Cát Vũ khoe miệng hơi hơi run rẩy, hít sâu một hơi, hắn lòng dạ biết rõ, hiện tại chính mình không thể làm chút lui bước, nếu không không chỉ có con Gia Cát Phong Minh trên trời có linh thiêng không chiếm được ngũ yên, trong lòng của hắn cũng dùng là một cái kết.

Chợt, Mộ Dung Thiên thần sắc âm đậm, giữ im lặng cúi đầu xuống, kia trong không khí ngoại phóng nguyên khí không còn sót lại chút gì, không ít người đều là như thích phụ trọng thờ dài nhẹ nhõm một hơi, không biết vừa mới chuyện gì xảy ra.

Gia Cát Vũ nhất thời vui mừng như rồng mây, hắn thành công, Mộ Dung Thiên tương đương kiêng kỵ hắn, bởi vì hắn có thể nhất thời bảo hộ chính mình cùng người nhà, lại không thể cam đoan không giây phút nào bảo hộ.

Gia Cát Vũ gặp mục đích của chính mình thực hiện được, nhất thời vui mừng như rồng mây, chỉ cần Mộ Dung Thiên không cần hắn kia tiên thiên võ giả cường đại thực lực quá nhiều, kia Trần Hữu Tài chỉ có chí còn đường chết, chính mình cận vệ thực lực, không ai so với Gia Cát Vũ rõ ràng hơn.

Cho dù xưng là tiên thiên dưới không địch thủ đều không đủ, từng đối Gia Cát Vũ có ám sát hành vi nhân không ở số ít, nhưng là đều bị cứu cấp cao nhất võ giả Gia Cát Bá nhất nhất chém giết, những người đó ở còn không có tới gần hắn thời điểm, Gia Cát Bá có thể như quỷ mị xuất hiện, có thể nghĩ Gia Cát Bá thực lực cường đại.

Giết từ chi thù, bắt cộng đại thiên, Gia Cát Vũ đã muốn điên cuồng triệt triệt để để!

Vì con Gia Cát Phong Minh báo thù rửa hận, Gia Cát Vũ không tiếc làm tâm trọng thêm đắc tội Mộ Dung Thiên, mặc dù là xé rách mặt, cũng không chối từ.

"Giết hắn cho ta!" Gia Cát Vũ lấy mệnh lệnh ngữ khí lạnh lẽo nói, thanh âm cũng không phải rất lớn, nhưng là lại truyền khắp đại lục đích để quốc giác đầu trắng, tuy rằng không có chỉ tên là ai, nhưng là không thể nghi ngờ là, tất cả mọi người lòng dạ biết rõ.

Ai là hắn phải chết người, tự nhiên là trên lời đại Trần Hữu Tài!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 129: Dân chúng phần nộ

Trần Hữu Tài thân ảnh cũng không phải phi thường vĩ ngạn cao lớn, nhưng có thể liên tiếp sáng tạo ra kỳ tích đến, hần thi từ ca phú là thiên cổ có một không hai tình hoa ngưng tụ, thậm chí tiền nhân cái gọi là mọi người, cùng hần so với, đều đã tùy theo âm đậm thất sắc. Không chỉ có thể văn, còn am hiểu võ học, kia sâu không lường được thực lực, giống như ngoạn trên đùa con kiến giống nhau phong tư, đối chiến Gia Cát Phong Minh, cũng không phải thác lớn đích không ai bì nổi, mà là định liệu trước.

Huống hồ nói gót tới chuyện thực biểu lộ, Trần Hữu Tài ở lời dài phía trên, điên cuồng bày ra lực lượng cường đại, nhanh như cá chạch thân pháp, này chẳng lẽ không đúng năng lực thể hiện? Như vậy nhất tướng, nhất thời, không ít người đối Trần Hữu Tài khâm phục loại tình cảm thăng lên đến tột đỉnh bộ, bởi vì ở bọn họ xem ra, Trần Hữu Tài quả thực chính là thiên chi kiêu tử!

Văn Khúc Tinh hạ phạm, Vũ Thánh Tinh chuyển thế, Trần Hữu Tài hoàn toàn xứng đáng, nhưng mà Trần Hữu Tài thật có thể trốn cầu một kiếp này sao? Không ai tin tưởng, dù sao kia Gia Cát Bá thực lực xây ra kia!

Trần Hữu Tài có lẽ thật là thiên tài, chính là thiên đồ anh tài, mệnh không lâu rồi.

Nghe thấy thanh âm, Trần Hữu Tài trong mắt xẹt qua một chút dự kiến bên trong lạnh nhạt sắc, xem ra trong lòng cả kinh, dự liệu tới Mộ Dung Thiên khổ trung, hần không có trách cứ Mộ Dung Thiên ý tứ của.

Ni mã, chẳng lẽ lại ta thật đúng là hội chết ở chỗ này, khai cái gì chó má vui đùa!

Trần Hữu Tài có chút phần hận không cam lòng, dù sao hần lúc trước vừa tới đến này xa lạ dị giới đại lục, hần ở hai bàn tay trắng thời điểm hần đã nghĩ dốc sức làm ra thuộc về mình một mảnh thiên địa, này trong đó khó khăn có thể nghĩ.

Dựa vào tính điểm làm giàu làm giàu, lại tiến hành theo chất lượng tăng lên thực lực, theo hai bàn tay trắng đến bây giờ học phú năm xe, tài trí hơn người. Dù loại hết thấy giống nhau là hôm qua phát sinh, rành rành trong mắt.

Gặp được khó khăn, trải qua thống khổ, trần có mới không có sợ hãi buông tha cho, theo một cái bị người khinh bỉ ti tiện Quân nô, từng bước một không ngừng nhắc đến thắng thực lực của chính mình, thế cho nên nay cho dù là ở kinh thành cũng hỗn là phong sinh thủy khởi.

Không khỏi, Trần Hữu Tài lại nghĩ tới cùng hần tư định chung thân Mộ Dung Tuyết, cái kia đáng yêu đơn thuần nữ tử, chính mình không phải đã đáp ứng nàng sao? Thân vì một người nam nhân, nếu là lật lọng, chẳng phải là vô năng? Trần Hữu Tài tuy rằng không cảm thấy chính mình là chính nhân quân tử, nhưng là đối với chính mình âu yếm nữ nhân, ưng thuận lời hứa, tuyệt đối sẽ không phao chi sau đầu.

Trong lúc nhất thời, Trần Hữu Tài có chút điên cuồng, màu đỏ hai mắt tròn tròn dị thường, dữ tợn sắc mặt lộ ra kiên quyết...

"A a a. . ."

Rống to hai tiếng, Trần Hữu Tài vì chính mình bom hơi khuyến khích.

Lúc này Trần Hữu Tài hai chân ống quần giác, đã sớm mài phá bắt thành bộ dáng, tiểu thối chảy ra máu tươi sớm đã nhuộm đỏ lời dài một góc, thậm chí có chút người nhất gan đều là không dám trực tiếp, nhịn không được cúi đầu xuống.

Lời dài phía trên, trường hợp xuất hồ ý liệu tàn nhẫn, không biết vì sao, tuy rằng phía trước Gia Cát Phong Minh tử trạng so với Trần Hữu Tài thảm thiết hơn, nhưng là nhưng không ai đồng tình hần, ở vô ý thức hạ, bọn họ đã muốn đem Gia Cát Phong Minh quy kết đến tội ác tày trời đặc tội nhân loại hình.

Trần Hữu Tài đương nhiên đã trở thành vì dân trừ hại anh hùng, mặc dù bởi vì Trần Hữu Tài thắng được sau, thua này tiền đặt cược, nhưng là không cái biến được bọn họ đối Trần Hữu Tài thân cận cảm giác, bất đồng với Gia Cát Phong Minh cao cao tại thượng, Trần Hữu Tài chính là một người bình thường, thậm chí ngay cả người thường cũng không phải, liền là vì như vậy, bình thường dân chúng đối với Trần Hữu Tài mới càng thêm có nhận đồng cảm.

Cho nên, bình tĩnh mà xem xét, ở đây đại đa số mọi người là không hy vọng Trần Hữu Tài ngã xuống như thế.

Cho nên không ít người bao hàm nghi hoặc ánh mắt nhìn hướng Mộ Dung Thiên, nghĩ rằng: chẳng lẽ hần thật sự nhẫn tâm tro mắt nhìn Trần Hữu Tài bị kia cửu cấp cao nhất võ giả Gia Cát Bá giết hại, Trần Hữu Tài khả là bọn hần nhà Mộ Dung nhân.

Chính cái gọi là đã cầu cũng phải nhìn chủ nhân, Mộ Dung Thiên không thể như thế khoanh tay đứng nhìn đi? Hần ngày xưa không phải khắp nơi cùng Gia Cát Phong Minh tranh phong tương đối, hôm nay hai người vừa gặp mặt xem cái kia tư thế, hần là khép lại không đến, khả vì sao Gia Cát gia phải người ý thế hiếp người hết sức, Mộ Dung Thiên có thể thờ ơ?

Dù sao cũng là Gia Cát Phong Minh cùng Trần Hữu Tài hai người giác đấu, hiện tại Gia Cát Vũ thế nhưng làm cho người ta cường sấp một cước, này tính cái gì? Mộ Dung Thiên ra tay hữu lý, vì cái gì hần bắt vì sở động đầu?

Bởi vì Mộ Dung Thiên bọn họ đang xem cuộc chiến bại, cùng bình thường dân chúng chỗ vị trí khoảng cách có chút xa xôi, bởi vậy nhìn đến Mộ Dung

Thiên không có một tia động tác, hiểu lầm Mộ Dung Thiên nhân chỗ nào cũng có.

Đương nhiên, càng còn nhiều mà thống hận kia Gia Cát Vũ đề tiện vô si, Trần Hữu Tài dựa theo quy định dĩ nhiên chiến thắng Gia Cát Phong Minh, nhưng là hiện tại Gia Cát Vũ cư nhiên ý vào thế lực, phái ra lợi hại như thế võ giả đi chém giết Trần Hữu Tài.

Bọn họ sao có thể không tức giận? Đây là ở giết Trần Hữu Tài, cũng là ở khiêu chiến ở đây sở hữu bình thường dân chúng!

Trần Hữu Tài gân xanh nổi lên, sắc mặt dữ tợn có chút làm cho người ta sợ hãi, kia từng khóa đầu lớn đích mồ hôi theo khuôn mặt chảy xuống, hán song mắt đỏ bừng, mặt không còn chút máu, tùy theo nỗi giận gầm lên một tiếng, giống nhau là muốn khuynh dũng càn sạch hán kia nhất khang phần nợ cùng không cam lòng.

Ni mã, dựa vào cái gì ta yếu rơi vào như vậy tình thế (ruộng đất), thương người bị bệnh bạch tạng người không có mắt, Lão Tử liền yếu nghịch thiên mà đi, người có thể làm khó dễ được ta!

"Leng keng "

Đột nhiên một cái quen thuộc phi thường đột ngột theo Trần Hữu Tài đầu óc quanh quẩn mở ra, đây là hệ thống thường xuyên xuất hiện nêu lên thanh âm

"Hệ thống nêu lên —— tự chủ tiềm lực kích hoạt nhiệm vụ —— hệ thống giải thích —— kí chủ từ thời điểm, ương ngành bắt khuất, do đó thưởng cho năm mươi vũ lực giá trị!"

Ách? Đây là cái gì?

Ha ha... Ta đã minh bạch, nguyên lai là sinh từ hết sức kích phát rồi tự thân tiềm lực, trực tiếp nêu lên nhân vật chính quang hoàn mở ra không là có thể? Thật sự là phiền toái dong dài, Trần Hữu Tài xấu xa nghĩ, nháy mắt, hán cảm giác mất đi lực lượng bay nhanh khôi phục, thế cho nên hán ngăn cản cửu cấp cao nhất võ giả Gia Cát Bá công kích đều thoải mái không ít.

Rồi đột nhiên, Trần Hữu Tài khẽ nhíu mày, không biết vì sao, hán tổng cảm giác phía trước có loại giống như đã từng quen biết quen thuộc hơi thở tập trung vào chính mình, nhưng lại thực nhu hòa không có ác ý gì, nhưng là ở hán thực lực được đến tăng lên sau, cái loại cảm giác này lại mặc danh kỳ diệu tiêu thất, có thể nói là tới vô ảnh đi vô tông.

Nếu cấp Trần Hữu Tài một ít tự hồi thời gian, hán có thể khẳng định chính mình tuyệt đối có nắm chắc đoán đến là ai, nhưng là này sinh mệnh nhanh trong lúc nguy cấp, tâm tư của hán chỉ có thể hoàn toàn hội tụ ở kịch chiến trung, nếu không một cái vô ý, khó giữ được cái mạng nhỏ này.

Nay Trần Hữu Tài vũ lực giá trị nghiêm nhiên tăng lên tới ba trăm bốn mươi chín! Phía trước tiếp cận lực cấp cao nhất võ giả vũ lực giá trị, dĩ nhiên vượt qua lực cấp võ giả phạm trù. Đạt tới thất cấp võ giả trình tự, Trần Hữu Tài khoe miệng một chút tươi cười, này cổ tươi cười có chút tà ý.

Gia Cát Bá trên mặt có chút kinh ngạc, thật không ngờ Trần Hữu Tài ở hán áp bách dưới, ngược lại thúc đẩy Trần Hữu Tài tiềm lực kích phát, thực lực tùy theo tăng lên không ít, ần ần có một loại đột phá dấu hiệu, này không khỏi rất nghe rộn cả người, Trần Hữu Tài thế nhưng có thể ở uy hiếp của hán hạ, có thể hóa áp lực vì động lực!

Từ xưa đến nay, tại chiến đấu sinh tử trung đột phá võ giả cũng không phải không có, nhưng là tuyệt đối là ít lại càng ít, cơ hồ có thể xem nhẹ bất kể. Nhưng phạm là này nhất loại cường đại nghịch thiên tu võ giả, trên cơ bản, mặc dù là Vấn Đỉnh một quốc gia, cũng không phải cái gì việc khó, thậm chí, trở thành thông thiên triệt địa, chấn thức cổ kim vô cùng cũng không phải cái gì vấn đề.

Nguyên bản Gia Cát Bá còn tưởng rằng Trần Hữu Tài chẳng qua là thiên tư hơn người thôi, nhưng không có dự liệu tới, hán có thể tìm đường sống trong cõi chết, ở trong lúc nguy cấp nắm bắt chặt cơ hội, hóa lực cản thành áp lực, sờ soạn đến đột phá cửa.

Này đã muốn không phải đơn giản thiên tài hai chữ hình dung, nghĩ vậy, Gia Cát Bá trong mắt sát ý càng thêm đặc hơn, hán cũng không thể làm cho như vậy yêu nghiệt tồn sống sót, nếu không đợi một thời gian, Trần Hữu Tài nương tựa theo không gì sánh kịp tiềm lực, muốn diệt sát hán đều là dễ dàng?

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Đột Phá Và Phản Kích

Tuy rằng Gia Cát Bá lòng dạ biết rõ ở hậu thiên vũ giả trung, không có gì nhân có thể uy hiếp đến chính mình, khả nếu là Trần Hữu Tài lại đề thăng vài cái cảnh giới, thậm chí là cùng hán không sai biệt lắm cảnh giới, ở đối phương toàn lực ứng phó tình huống, cơ hồ không có tri hoàn là, Trần Hữu Tài thực

nhẹ nhàng là có thể lấy tính mạng của hắn.

Phải biết rằng Trần Hữu Tài nay mới ngũ cấp võ giả, mặc dù là đột phá một lần, cũng lại là lục cấp võ giả, chính là năm sáu cấp võ giả thế nhưng có thể cho hắn một loại uy hiếp cảm. Gia Cát Bá không thể không thừa nhận trong lòng không hiểu kiên kị, trong lòng hạ quyết định quyết tâm, nhất định phải đem Trần Hữu Tài bóp chết ở trong nơi.

"Tập chung, đi chết đi." Thừa dịp Trần Hữu Tài nay bị vây đột phá thời điểm, Gia Cát Bá không có một tia căn cứ võ giả nên có phong phạm, trực tiếp ra tay, hắn không có cấp Trần Hữu Tài gì thờ thời gian!

Mộ Dung Thiên khẽ nhíu mày, liếc mắt một cái liền nhìn ra Trần Hữu Tài lúc này vị trí khôn cảnh, trong mắt tràn ngập vui sướng cùng kinh ngạc, nhưng càng còn nhiều mà thống khổ cùng bất đắc dĩ, thật không ngờ Trần Hữu Tài thế nhưng có thể tại loại này hoàn cảnh xấu hạ đột phá, bức này thiên chi kiêu tử cư nhiên là bọn hắn Mộ Dung phủ một cái nổ tài, này Trần Hữu Tài tiềm tàng quá sâu chứ?

Bất quá đến nay hắn đều không có phát hiện Trần Hữu Tài đối Mộ Dung phủ, hoặc là Đại Kiền quốc có cái gì bất lợi ý tưởng, bởi vậy, cũng an tâm. Mặc dù là Trần Hữu Tài lai lịch không rõ, chỉ cần không có làm ra cái gì thương tổn quốc gia ích lợi chuyện tình, hắn liền không có cái gì hoài nghi.

Giờ này khắc này, Mộ Dung Thiên lại bắt đầu do dự, trong ngày thường hắn là quyết đoán mạnh mẽ vang dội nhân, thế nhưng có như vậy do dự thời điểm, hắn đang không ngừng cân nhắc này trong đó lợi hại.

Trần Hữu Tài biểu hiện ra ngoài tiềm lực khó có thể cân nhắc, thậm chí là hắn bình sinh gặp qua số lượng không nhiều lắm thiên tài nhân tài kiệt xuất người, Mộ Dung Thiên chinh chiến sa trường niên kỷ đầu chỉ sợ là so với Trần Hữu Tài niên kỷ kỳ còn lớn hơn. Nhưng là vào khỏi phương pháp mắt nhân cũng là ít lại càng ít, Trần Hữu Tài tuyệt đối là trong đó có...nhất thiên phú một người, thậm chí có thể so sánh này hai bậc quốc gia thiên tài hạng người.

Nếu cứ đến Trần Hữu Tài, gia dĩ bồi dưỡng chỉ điểm, nói vậy ngày sau thành liền không thể hạn lượng. Nhưng là...

Ai, vẫn là nhìn nhìn lại đi, Mộ Dung Thiên bất đắc dĩ lắc đầu, tình quan kỳ biến đứng lên, cứ việc hắn biết Trần Hữu Tài nay bị vây tương đương nguy hiểm, thực mới có thể ngay sau đó liền xuất hiện cái gì bất trắc, nhưng vẫn nhưng hạ không được quyết tâm, dù sao hắn không thể lấy nhà mình nhân tính danh hay nói giỡn.

Bất tri bất giác trung Mộ Dung Thiên nắm chặt nắm tay, kia móng tay thậm chí đã muốn xâm nhập lòng bàn tay, hắn không có gì đau đớn sắc, giống nhau đắm chìm tại kia tự hỏi giữa, hồn nhiên không có cảm thấy được tự mình hại mình hành vi.

Lôi đài phía trên.

"Hắc hắc, lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, khi dễ ta một cái ngũ cấp võ giả? ! Đây là cửu cấp cao nhất võ giả phong phạm? !" Trần Hữu Tài trêu tức cười nói, giống nhau là phát ra từ nội tâm đối Gia Cát Bá khinh thường hèn mọn.

Thanh âm truyền khắp đế quốc giác đầu tràng, ngay sau đó một mảnh thôn thức thanh, này đó người thường tuy rằng không phải võ giả, khả là đối với võ giả cấp bậc phân chia bao nhiêu có điều hiểu biết, biết cửu cấp cao nhất võ giả ý vị như thế nào.

Đại Kiền quốc trấn tây đại tướng quân Mộ Dung Thiên cũng lại mới tiên thiên võ giả sơ cấp, mà cửu cấp cao nhất võ giả, không thể nghi ngờ là đạt tới đến Đại Kiền quốc thượng tầng, trái lại Trần Hữu Tài chẳng qua là ngũ cấp võ giả, hai người chênh lệch có thể nghĩ, cho dù như vậy Gia Cát Bá thế nhưng còn đánh lên, thật sự là quá vô si!

Cũng khó trách ở đây hội có nhiều người như vậy thối bay hư thanh.

"Tiểu tử, mặc dù là ngươi miệng phun hoa sen, cũng không thể thay đổi ngươi sẽ phải chết thảm kết cục, muốn trách chỉ có thể trách ngươi có mắt không trông, thế nhưng to gan lớn mật giết thiếu gia!"

Gia Cát Bá nổi giận đùng đùng, tuy rằng trên mặt vượt qua xấu hổ che dấu không được, khả ngăn ngừa liền phản ứng lại đây, Trần Hữu Tài đây là cố ý kéo dài thời gian, muốn thừa dịp này không đương chạy nhanh đột phá, nghĩ vậy Gia Cát Bá ánh mắt chợt tắt, hạ quyết tâm, không thể để cho Trần Hữu Tài thực hiện được!

"Thật không? Vậy ngươi thử xem xem."

Trần Hữu Tài định liệu trước nhún vai, vừa rồi đình Gia Cát Bá phô thiên cái địa nguyên khí uy áp, hao hết cả người khí lực, mới vừa mới đột phá thành công, mặc dù là ngăn ngừa nháy mắt, nhưng là Trần Hữu Tài trải qua thống khổ không chịu nổi cũng không thiếu.

Loạn trong giặc ngoài dưới tình huống, Trần Hữu Tài nghiêng răng nghiêng lợi vượt qua, bởi vì hắn vũ lực giá trị đều đạt tới thất cấp võ giả trình độ, ở có một tia ngộ đạo trải qua sau, Ngân Dung Dịch thăng cấp đến lục cấp võ giả!

Đối lại là cái khác võ giả, tất nhiên yếu tìm một im lặng không người địa phương, dốc lòng bế khí dưới tình huống, mới có thể thăng cấp, khả Trần Hữu Tài hắn cố tình là một cái ngoại tộc.

Hắn thế nhưng tại loại này trong lúc nguy cấp, vẫn như cũ đột phá, không có tẩu hỏa nhập ma, quả thực là một cái kỳ tích.

Một tên cũng không để lại thân, Gia Cát Bá đột nhiên phát hiện Trần Hữu Tài thế nhưng đã muốn đạt tới lục cấp võ giả cảnh giới, thực lực nhất thời tăng vọt không ít. Cứ việc Trần Hữu Tài phía trước vũ lực giá trị đã sớm đạt tới lục cấp võ giả trình độ, nhưng là ở không có thiết thiết thực thực đạt tới lục

cấp võ giả phía trước, hần căn bản không có năng lực phát huy ra toàn bộ thực lực. Lúc này cấp bậc một khi tăng lên đi lên, hần liền có thể đem lực cấp võ giả thực lực phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, cho dù là chống lại trước mắt người, Trần Hữu Tài cũng có tin tưởng một trận chiến!

Trần Hữu Tài lại thi triển ra thuận buồm xuôi gió chiêu thức ——《 sương khí đánh bắt ngờ 》, ở đạt tới lực cấp võ giả sau, kia ngưng kết nguyên khí, càng thêm cường hần như vậy, cứ việc không thể sánh vai Gia Cát Bá, nhưng bộc lộ tài năng Trần Hữu Tài, dựa vào vừa đột phá này nhất

Gia Cát Bá nhướng mày, hần có thể cảm giác được một chiêu này mang đến uy hiếp, bởi vậy không thể không khuynh đem hết toàn lực ngăn cản một chút.

Gia Cát Bá lòng dạ biết rõ, Trần Hữu Tài lúc này là thăng cấp chỉ sơ, trong cơ thể nguyên khí đạt tới cường thịnh cao / triều, hiện tại là ở phóng thích, chỉ cần qua này thời gian ngắn ngủi đoạn, nói vậy Trần Hữu Tài chắc chắn suy yếu vô cùng, đến lúc đó thậm chí không cần dùng như thế nào toàn lực cũng có thể thoải mái xử lý hần.

Thở phì phò!

Trong không khí từng đạo màu trắng bông tuyết, không khí tiếng ma sát càng phát ra có vẻ bén nhọn.

Trần Hữu Tài nắm tay bộc phát ra không gì sánh kịp uy hiếp, khí thể cường đại, phảng phất là một chích phát cuồng mãnh thú, muốn đem sở hữu phần nợ đều phát tiết đi ra! Vừa rồi tuyệt vọng có thể nói là khắc cốt minh tâm, hiện tại bùng nổ đứng lên đương nhiên càng thêm nhẹ nhàng vui vẻ đầm đìa.

Dù sao, Trần Hữu Tài từ đi vào dị giới đại lục, đây là lần đầu tiên tàn lâm tử vong, loại này tuyệt vọng, loại thống khổ này, thật sự là xâm nhập cốt tủy bất lực.

Hần cần bùng nổ, cần phát tiết, cần phản kích!

Trần Hữu Tài cường thế bùng nổ trong nháy mắt, đang xem cuộc chiến trên đài Gia Cát Vũ, trong mắt xẹt qua một chút kích động, hần nhìn thấy gì, Trần Hữu Tài thế nhưng có thể đem cửu cấp cao nhất võ giả Gia Cát Bá bức liên tục lui về phía sau, có phải hay không hần mất mớ? Hoặc là xuất hiện ảo giác? Gia Cát Vũ vội vàng dụi dụi mắt con ngươi, nhưng là trước mắt cảnh tượng cũng không có phát sinh biến hóa.

Chẳng lẽ lại ngay cả Gia Cát Bá đều không có thực lực chém giết Trần Hữu Tài, Gia Cát Vũ có chút nóng nảy, tình huống này tựa hồ ngay cả Gia Cát Bá đều không có tuyệt đối nắm chắc đem Trần Hữu Tài đương trường chém giết. Chẳng lẽ Trần Hữu Tài thật sự nghịch thiên đến tình trạng như thế?

Gia Cát Vũ sắc mặt âm trầm, thân thể thoáng phát run, hần biết nếu hôm nay chưa trừ diệt điều này trong lòng họa lớn, chỉ sợ về sau muốn giết chết đến Trần Hữu Tài khó như lên trời.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131: Trong Lúc Nguy Cấp

Mộ Dung Thiên vẻ mặt sắc mặt vui mừng, hướng tới Gia Cát Vũ cười đắc ý, hần thật không ngờ Trần Hữu Tài không cần hần ra tay, đều có thể chống đỡ đến bây giờ, nhưng sắc mặt vui mừng giây lát lướt qua, ngay sau đó đó là vẻ lo lắng, Mộ Dung Thiên là tiên thiên võ giả, thực lực cường rất lớn, hần Ngân Dung Dịch có thể nhìn ra Trần Hữu Tài kiên trì không được bao lâu.

Giờ này khắc này, tuy rằng Trần Hữu Tài mãnh liệt công kích, giống nhau đứng ở thượng phong, nhưng là kia Gia Cát Bá không chút nào không hề bối rối, thành thạo tránh né lấy công kích. Xem ra là có lưu dư lực, nếu Trần Hữu Tài hiện tại tiêu hao quá nhiều, để cho, bùng nổ kỳ vừa qua, cơ hồ không có xoay người khả năng.

Đế quốc giác đầu tràng một chỗ.

Tùy ý tràng nội chật chội đến nhân người ta tấp nập, này một mảnh lại không có một bóng người, vì vậy địa phương người thường căn bản là chen không tiến vào.

Kia phía trước đầu chú lão giả, khoe miệng nhộn nhạo lên một chút tươi cười, thì thào lầm bầm, "Thú vị, thú vị, tiểu tử ngươi lại cho ta kinh hi."

"Ta dựa vào, Trần Hữu Tài vẫn là nhân sao? Thế nhưng có thể lấy ngũ cấp võ giả thực lực, ngay mặt đối kháng cửu cấp cao nhất võ giả, quả thực là biến thái a." Nhất thời, nghị luận thanh âm của liên tiếp, bình thường dân chúng ánh mắt, nhìn không ra Trần Hữu Tài đã muốn thăng cấp đến lục cấp võ giả.

"Hắc hắc, không hổ là thần tượng của ta, trực tiếp đột phá nghịch tập, sáng tạo kỳ tích là phải a."

"Đúng, đúng, tuy rằng tiền là thua, đối với người xem như đại khai nhãn giới, như vậy phần khích đánh nhau, quả thực là bình sinh chứng kiến chỉ tối a."

"Đừng nói là người, chính là thường xuyên đến để quốc giác đấu tràng ta đều không có nhìn thấy qua."

Theo Trần Hữu Tài gần con sông dữ, tựa hồ tuyệt đại đa số nhân đối hắn đều dâng lên một ít hy vọng, bởi vì bọn họ không có thân ở trong đó, cũng không thể tự thể nghiệm cừu cấp cao nhất võ giả thực lực cường đại, đồng dạng, càng không thể phát hiện Trần Hữu Tài này cuồng bạo trạng thái khó có thể bảo trì đi xuống.

Ni mã, ta làm sao bây giờ? Nay chẳng qua là phô trương thanh thế, ở người sáng suốt lý, ta uy mãnh vô địch, một đêm làm bảy lần chẳng qua là thùng rỗng kêu to a.

Cừu cấp cao nhất võ giả, quả nhiên không phải dễ dàng như vậy đối phó. Trần Hữu Tài mồ hôi liên tục, có chút lo lắng, trong cơ thể nguyên tức cũng không được giống vừa rồi như vậy sung túc.

Trên thực tế, Trần Hữu Tài tuy rằng nhìn như phát cuồng bình thường, nhưng trong óc cũng là vẫn duy trì thanh tỉnh lý trí, tình huống của mình hắn rõ ràng nhất.

Tuy rằng Trần Hữu Tài đem hết tất cả vốn liếng, ở Gia Cát Bá thuộc hạ kiên trì một hồi, khả không cải biến được lực lượng của hắn nhanh chóng giảm nhỏ chuyện thực, Trần Hữu Tài cảm thụ được trong cơ thể nguyên khí nhanh chóng trôi qua, khẽ nhíu mày, như vậy đi xuống, chẳng phải là sớm hay muộn sẽ bị Gia Cát Bá bắt lấy.

Quả nhiên, gần là một lát chung sau, theo Trần Hữu Tài tốc độ dịu đi xuống dưới, Gia Cát Bá không có chút nào buông tha cơ hội, trực tiếp hóa bị động là việc chính động, gặp Trần Hữu Tài dư lực không đủ, trong mắt xẹt qua một chút hàn mang, hắn biết cơ hội của mình đến đây. Nay Trần Hữu Tài cuồng bạo quá độ kỳ đã xong, cũng lại ý nghĩa hắn không có gì bằng vào, Gia Cát Bá không chỗ nào cố kỵ!

"Nổ ầm ầm."

Gia Cát Bá sức lực đã lâu, trực tiếp chính là phách thiên cái một quyền, cùng Trần Hữu Tài chống chọi, nhất thời, toàn bộ trong không khí sinh ra đĩnh tai nhưc ọc nổ bùng thanh, quanh quẩn ở để quốc giác đấu tràng nội, thật lâu tán ra không đi. Không ít bình thường dân chúng đều kim lòng không đậu bụng kín lỗ tai, bởi vì thoáng tới gần một chút liền đã siêu việt bọn họ có thể thừa nhận cực hạn.

Trần Hữu Tài liên tục lui về phía sau, nhất thời cảm giác trong cơ thể một trận khí huyết bốc lên, cổ họng ngòn ngọt, kia sắp phun vãi ra máu tươi, ở bé không thể nghe một tiếng "Cồ ồ" trung, bị nuốt, tuy rằng sắc mặt tái nhợt, không giống nhân sắc, nhưng trong cơ thể chấp nhất trong ngành nghị lực vẫn như cũ chống đỡ hắn, mặc dù là bị vây hoàn cảnh xấu, Trần Hữu Tài cái loại này mạnh hơn tâm lý không cho phép biểu hiện ra.

Nhưng hôm nay hữu tâm vô lực, hơn nữa không có đường lui, trực tiếp làm cho chiến cuộc nhanh chóng xoay, chung quanh đang xem cuộc chiến nhân thần thức không thôi.

"Ta dựa vào, ta xem như đã biết cái gì gọi là phong thủy luân chuyển."

"Đúng vậy, ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây."

"Trần Hữu Tài vì cái gì đột nhiên bị vây hạ phong?"

"Có lẽ vừa rồi là hồi quang phản chiếu đi!"

Nghĩ ngờ đoán đồng tình thanh âm của không dứt lọt vào tai, tuy rằng đại đa số nhân cảm khái ngàn vạn, ôm đồng tình hơi có vẻ kỳ vọng ánh mắt, hy vọng Trần Hữu Tài năng lại sáng tạo kỳ tích, nhưng là rõ ràng là không thực tế.

"Đi chết đi! Lúc này ai cũng không thể nào cứu được người."

Gia Cát Bá phát ra phô thiên cái địa khí thế, lại lần nữa toàn lực ứng phó đánh ra một chương, phía trước ở Trần Hữu Tài điên cuồng thời điểm, hắn có lưu dư lực một mặt phòng ngự, giờ này khắc này, thực lực cường đại, hơn nữa sung túc nguyên khí liền thể hiện ra tuyệt đối ưu thế.

Trong phút chốc, Trần Hữu Tài cảm nhận được một cỗ tử vong hơi thở quay chung quanh hắn, mà thứ hắn thật sự có loại cảm giác bất lực, bởi vì thân thể thật sự quá mức mệt mỏi, thế cho nên không có năng lực phản kháng! !

Muốn chết sao? Cho dù nội tâm bắt đầu khởi động mãnh liệt không cam lòng, Trần Hữu Tài như trước không thể nê hà, trong lúc nhất thời tuyệt vọng phần nộ tràn ngập trong lòng, hắn hận chính mình vì cái gì cái gì thực lực nhỏ bé

"Ha ha, ai nói không có người cứu được?"

Đột nhiên, tình rung trời động hùng hồn hùng hậu thanh âm ở mọi người bên tai ông ông tác hưởng, cứ việc để quốc giác đấu tràng rộng mở thật sự, nhưng là này nhất lớn tiếng quanh quẩn đứng lên, giống nhau là dư âm còn vang vọng bên tai, thật lâu khó có thể tán ra mà đi, cơ hồ tất cả mọi người là cảm giác nội tâm một trận cự chiến, giống như tận thế tiến đến bình thường.

Này đến tốt cùng là người ra sao cũng? Xuất tướng thế nhưng có thể tạo thành như vậy uy hiếp.

Cùng lúc đó, Trần Hữu Tài áp lực giảm nhiều, Gia Cát Bá mang đến hiểu rõ áp bách không còn sót lại chút gì, nghe được này đạo thanh âm quen thuộc, Trần Hữu Tài trước mắt sáng ngời, hoàn toàn yên tâm xuống dưới, chỉ cần lão gia hòa này đến, hân hôm nay tuyệt đối là bình yên vô sự!

Bởi vì lão giả kia rõ ràng là Đại Kiền quốc thủ hộ thần —— Lam Ngọc! !

Muốn bảo trụ Trần Hữu Tài, kia còn không phải một bữa ăn sáng? Chỉ cần Lam Ngọc một câu, mặc dù là Đế Vương Cổ Mộc đều đã cung kính có thêm, huống chi là này đó triều đình đại thần.

Trần Hữu Tài tự tin là không thể nghi ngờ, nhìn kia cũng không cao lớn quen thuộc thân ảnh, hân nói không nên lời cảm động, chính mình cùng Lam Ngọc không có gì ước định, hân cũng không có đáp ứng tại chính mình nguy nan thời điểm xuất hiện, nhưng ở Trần Hữu Tài cần phải...nhất giúp thời điểm, xuất hiện cũng là hân!

Lấy Lam Ngọc như vậy cao cao tại thượng địa vị, vốn không cần phải quan tâm chính hân một tiểu nhân vật, nhưng là hiện tại...

Mặc kệ Lam Ngọc là cái mục đích gì, mặc dù là vì làm cho hân tham gia để quốc thắng cấp đại tái, cho dù là có chứa ích lợi tính kỳ vọng, Trần Hữu Tài cũng ti không chút để ý. Tốt xấu Lam Ngọc dùng thực tế hành động biểu lộ chính mình lập trường, không giống Mộ Dung Thiên, tin không.

Trần Hữu Tài âm thầm gật gật đầu, hân đã muốn kiên định tín niệm, vô luận về sau chính mình thành dài đến trình độ loại nào, lấy được cái gì huy hoàng vinh quang, hôm nay chỉ ân nhất định suốt đời tướng nhớ.

"Người, người? !"

Gia Cát Bá có chút nghi hoặc, nhưng là càng nhiều cũng là sợ hãi, người khác có lẽ không rõ ràng lắm này thần bí lão giả thực lực, nhưng là hân có thể khẳng định, tuyệt đối là tiên thiên đã ngoài võ giả, thậm chí hơn đáng sợ.

Khả hân nghĩ không ra vì cái gì cường giả như vậy sẽ xuất hiện ở để quốc giác đầu tràng? Thì tại sao hội trường nghĩa ra tay tương trợ, chẳng lẽ hân cùng Trần Hữu Tài trong lúc đó quan hệ thân thiết? Nếu là Trần Hữu Tài có được như thế cường hân dựa vào son, còn cần cùng Gia Cát Vũ tiến hành sinh tử chi chiến sao? Trong lúc nhất thời nghi hoặc không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Đường Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 132: Đế Vương Chi Sư

Căn cứ hân hiểu biết, tựa hồ Trần Hữu Tài trước kia chẳng qua là một cái Quân nô, mặc dù là hân tướng lấy lòng kéo gần trước mắt này vị lão giả quan hệ, chỉ sợ cũng không có cái kia tư cách! Nhất thời bán hội, Gia Cát Bá có chút nói năng lộn xộn, hân nhìn về phía Gia Cát Vũ, muốn đem lựa chọn quyền to giao cho hân.

"Còn thất thần để làm chi, giết cho ta Trần Hữu Tài a."

Gia Cát Vũ then quá thành giận rít gào nói, tuy rằng nửa đường giết ra một cái thần bí lão giả, nhưng lại không cải biến được hân đối Trần Hữu Tài hận thấu xương, chỉ cần có một tia cơ hội, hân sẽ không cam buông tha cho.

Hiển nhiên Gia Cát Vũ cũng là người thông minh, hân lòng dạ biết rõ lão giả kia thực lực mạnh mẽ, xem ra Gia Cát Bá cũng không phải đối thủ của hân, bởi vậy chính là hy vọng hân có thể chém giết Trần Hữu Tài thôi, nhưng là loại này kỳ vọng rõ ràng là không thực tế.

Gia Cát Bá thể khó xử đứng lên, hân không biết chính mình có nên hay không ra tay, nếu là bị thần bí lão giả ngăn trở, thậm chí mới có thể nguy hiểm cho đến sinh mệnh của hân.

Tuy rằng Gia Cát Bá là vì Gia Cát gia bán mạng, nhưng là cũng không cần phải ngốc lý ngu dần chịu chết, này lão giả sâu không lường được thực lực, giết chết hân kia còn không phải giống như đùa bốn con kiến giống nhau, cường giả tính tình đều là khó có thể nắm lấy, hân đương nhiên lòng dạ biết rõ, bởi vậy đối mặt Gia Cát Vũ có chút thúc giục mệnh lệnh, hân như trước thờ ơ.

Lam Ngọc khỏe miệng xẹt qua một chút trêu tức ý cười, khen ngợi ánh mắt đầu hướng về phía Gia Cát Bá, người này nên tự hỏi thời điểm, còn không tính ngu xuẩn, nếu Gia Cát Bá mạo muội xông lên, tướng muốn thương tổn Trần Hữu Tài, vậy không thể trách cứ hân tâm ngoan thủ lạt.

Gia Cát Vũ sắc mặt có chút khó coi, thậm chí đến mức có chút hồng lý lộ ra từ, thế nhưng ngay cả Gia Cát Bá đều không nghe hắn sai phái, đây không phải chúng bạn xa lánh sao? Chẳng lẽ là thiên muốn tiêu diệt vong hân Gia Cát gia? !

Mộ Dung Thiên sắc mặt đã có chút cổ quái, không có bởi vì Trần Hữu Tài được cứu vớt mà kích động vui sướng, tràn ngập kinh hãi trong mắt, xét qua một chút suy tư về phức tạp, hân cúi đầu xuống, không biết suy nghĩ cái gì, nhìn Lam Ngọc hữu ý vô ý đánh giá hân liếc mắt một cái, làm cho Mộ Dung Thiên có chút thụ sủng nhục kinh.

So với Gia Cát Vũ bất đồng duy nhất là, Mộ Dung Thiên lòng dạ biết rõ này trước mắt lão giả thân phận, cũng lại là Lam Ngọc thân phận, bởi vì Mộ Dung Thiên là trấn tây đại tướng quân, hàng năm chinh chiến sa trường, đối với Đại Kiền quốc chinh thế vũ lực, còn có tuyệt đỉnh cường giả Lam Ngọc, đương nhiên biết rõ phi thường, tương đối mà nói, Gia Cát Vũ cũng là hoàn toàn không biết gì cả, hân là quản lý tài vụ nhất phẩm đại thần, khả quân sự phương diện, hân cũng là hoàn toàn không biết gì cả.

Ở này giằng co hết sức, một cái chói tai đột ngột thanh âm của, bên nhọn ở đế quốc giác đầu trăng vang lên, nguyên bản ồn ào huyền ảo giác đầu trăng, lặng ngắt như tờ có chút làm cho người ta sợ hãi.

"Đế Vương giả lâm!"

Đế Vương? ? Đại Kiền quốc Đế Vương đến đây?

Toàn trường tất cả mọi người ngừng hô hấp, bọn họ bên trong rất nhiều người đều chưa từng gặp qua Đại Kiền quốc quốc vương, lúc này bất ngờ là quốc vương sẽ đến xem Trần Hữu Tài cùng Gia Cát Phong Minh sinh tử chi chiến, tuy rằng không có vượt qua tuyệt đối phản kích chiến đấu thời cơ, nhưng là tục ngữ nói hảo, tới rất Như Lai xảo, hiện tại đúng là cao trào, thật đúng là hội chọn thời gian, không ít người đều như vậy nghĩ tới gât gât đầu.

"Tham kiến Đế Vương, Đế Vương vạn tuế vạn tuế vạn tuế!"

Hơn ngàn người cùng kêu lên la lên khí thế, không thua trên chiến trường thiên quân vạn mã rít gào quát tháo, mà cũng là phát ra từ nội tâm kính ngưỡng kính yêu cũng là rõ ràng, gần nhất một ít năm, Cô Mộc đem Đại Kiền quốc thống trị gọn gàng ngăn nắp, đều là sổ dân chúng đều là áo cơm không lo quá yên ổn thái bình cuộc sống, cho nên kính yêu vị này Đế Vương tâm tình là có thể lý giải.

"Ha ha, mọi người không cần đa lễ, coi như là cái trang vi hành đi, hôm nay bốn vương cũng đến xem nào nhiệt."

Cô Mộc sang sảng cười nói, ngược thủ, ý bảo làm cho các dân chúng bình thân, đưa tới từng đợt thuyết phục khâm phục tán thưởng, một quốc gia đứng đầu có thể làm được điểm này, không thể nghi ngờ là thâm đức nhân tâm.

"Tham kiến bệ hạ."

Gia Cát Vũ cùng Mộ Dung Thiên còn có mấy cái đại thần, cùng nhau cúi đầu tượng trưng tính triều bái dưới, cứ việc Cô Mộc như vậy nói, khả mặt mũi thượng hay là muốn làm được vị, điểm ấy đạo lý đối nhân xử thế, mặc dù là Mộ Dung Thiên đều nhất thanh nhị sở, huống chi là cái khác khéo đưa đẩy lời đòi bọn quan viên.

"Chúng ái khanh hảo nhĩ húng a, làm ra vẻ bận rộn công sự không dám, chạy tới nơi này vô giúp vui, làm cho bốn vương trong lòng đều ngứa, còn hy vọng chúng ái khanh đừng đề ý a." Cô Mộc bán hay nói giỡn nói, trong mắt xét qua một chút cơ trí trên tức quang mang, không ít quan viên đều là liên tiếp cúi đầu xuống.

Này Cô Mộc nói chuyện quả nhiên là thâm môn đạo, mặc dù có chút nói chuyện không đầu, lại đưa bọn họ bất động thanh sắc châm chọc khiêu khích một phen, huống hồ Cô Mộc nói những câu là thật, này đó các đại thần càng thêm không có dám lượng dám phản bác.

"Bệ hạ nói đùa, bọn họ là vì cấp ái tử cô động, bất quá Đế Vương tới đúng lúc, hy vọng Đế Vương cấp bình phân xử." Gia Cát Vũ đánh cái ha ha, vẻ mặt đau xót sắc, xem ra còn không có theo con chết đi dụ đi lại đây, kia chân chân thiết thiết cảm tình biểu lộ, là một cái phụ thân đối con thâm trầm tình yêu thuyết minh.

Ni mã, cũng không biết người đây là thực thương tâm hoặc là giả thương tâm, ni mã, nhìn người kia tiện dạng, phỏng chừng cũng không cần con đã chết, giả mù sa mưa làm được cực hạn, người cái lão bắt từ nhân tra, không đi quay phim liền đáng tiếc, các người toàn gia đều có thể đi quay phim!

Trần Hữu Tài vừa rồi bị Gia Cát Bá áp chế nổi trận lôi đình, mà người khởi xướng đúng là Gia Cát Vũ, giờ này khắc này, ở trong lòng cuồng mãnh không chi cũng là có thể lý giải.

"Nga? Như thế nào cái phân xử pháp, Gia Cát ái khanh nói nói xem."

Cô Mộc tựa hồ có ý không nhìn Gia Cát Vũ trên mặt bi thống, ngược lại dù có hứng thú nhìn hướng về phía Trần Hữu Tài, nhưng xét qua Trần Hữu Tài phía trước Lam Ngọc hết sức, kia không dễ dàng phát giác cung kính sắc khuyển dừng mà ra, có lẽ là muốn yếu che dấu một hai, khả còn là bị Trần Hữu Tài rõ ràng vô cùng bắt giữ đến.

Ni mã, đây mới là quyền lợi địa vị, Đế Vương chi sư, thù hộ chi thần!

Ta một ngày kia có thể đạt tới như vậy trình độ, kia chẳng phải là vạn người kính ngưỡng, không, ta nếu so với hân càng mạnh, ít nhất cũng phải trăm hướng đến bái đi? Đến lúc đó đưa hơn vài chục cái Đồng Doanh muội tử a, hoặc là Âu Mỹ, ta cũng sẽ không đề ý, hắc hắc.

Trần Hữu Tài ý nghĩ kỳ quái yin cười rộ lên, có chút không coi ai ra gì khuynh hướng, nhưng thật ra không có bận tâm Cổ Mộc ở đánh giá hắn, dùng Trần Hữu Tài trong lời nói mà nói, hắn mới là thật tính tình nhân.

Đối trá giả dối ở thời đại này, tựa hồ đã trở thành một loại không khí, giống nhau học không được nhân đó là không hợp nhau, cổ tình Trần Hữu Tài liền không phải như thế, hắn tôn trọng là đi con đường của mình để cho người khác nói đi thôi.

Cổ Mộc gặp Trần Hữu Tài này phó bộ dáng, có chút sai lằng, tiểu tử này thật đúng là không giống người thường, khác thanh niên tài tử ở nhìn thấy hắn thời điểm, đều bị là kinh sợ, tâm tính tốt một chút đó là cung kính, đại khí cũng không dám ra một chút, tận khả năng đem tốt nhất một mặt triển lãm cho hắn xem.

Nhưng Trần Hữu Tài cổ tình đưa hắn hành vi phóng đảng ở ngoài một mặt, không hề kiêng dè biểu hiện cho hắn xem, còn có vẻ là như vậy bình tĩnh tự nhiên, mặc dù là đã phát hiện ánh mắt của hắn, cũng có thể lấy tâm bình tĩnh quay về một trong cười.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 133: Kiều Ngạo Vô Hạn - Phong Hầu

Gần là này phần tâm tính, liền vượt quá người bình thường. Xem ra lúc trước Thánh Sư Lam Ngọc vẫn là tinh khiêu tể tuyển mới tướng trướng Trần Hữu Tài, hắn không khỏi đối Lam Ngọc độc ác ánh mắt sở than thở, trong lòng đối với Lam Ngọc có thể cứu lại Đại Kiền quốc vận mệnh bất tri bất giác càng thêm tin tưởng vững chắc.

"Này ác nô Trần Hữu Tài, sử xuất âm mưu quỷ kế sát hại con ta Gia Cát Phong Minh, hiện tại lại muốn yếu đào chi Yêu yêu, còn thỉnh Đế Vương nhìn rõ mọi việc."

Gia Cát Vũ nói hai ba câu đem Trần Hữu Tài đắc tội trách giảng thuật xong, hơn nữa còn thêm mắm thêm muối vu hãm một phen, cứ việc ở đây nghi ngờ thanh âm của không ít, nhưng có đảm lượng công nhiên biện giải có thể đếm được trên đầu ngón tay.

"Ha ha, Gia Cát Vũ, ta có phải hay không phải nói ngươi ngậm máu phun người đâu?"

Mộ Dung Thiên phảng phất là nhìn đến trên đời buồn cười nhất nói dối, thẳng thắn châm chọc, nói ra hắn bệnh vực kẻ yếu, Trần Hữu Tài tốt xấu là Mộ Dung phủ nhân, phía trước không có đứng ra, hắn đã muốn thực hồ thẹn, giờ này khắc này, về tình về lý hắn đều có tất yếu đi ra mở rộng chính nghĩa.

"Nga, xem ra là có tranh luận a, ngài thấy thế nào?" Cổ Mộc đầy mặt nghiêm túc nói, tùy theo chuyển hướng về phía Lam Ngọc, cung kính cười nói.

"Tê? !" Trừ bỏ Mộ Dung Thiên kia theo lý thường phải làm tươi cười, những người còn lại cũng nhin không được hít vào một hơi, bọn họ nhưng là rõ ràng nghe được Cổ Mộc kia tôn kính dùng từ.

Này lão già đến tột cùng là thân phận gì, thế nhưng ngay cả Cổ Mộc đều phải tôn xưng hắn?

"Công đạo tự tại lòng người." Lam Ngọc thần nhiên nói, quét mắt một vòng để quốc giác đầu tràng nội, tùy chi sở hữu nhân môn tự vấn lòng đứng lên, to như vậy giác đầu tràng im ắng có chút làm cho người ta sợ hãi.

"Các ngươi đều rất ngạc nhiên thật không? Còn đây là thầy của ta vậy." Cổ Mộc khiêm tốn giải thích nói, nhất thời, giác đầu tràng có thể nói là tạc mở nổi, khả là do ở Đế Vương cùng Đế Vương chi sư —— đế quốc người thù hờ ở đây, tất cả mọi người ở cổ ý áp chế thanh âm, xì xào bàn tán đàm luận.

"Cái gì? Ta không có nghe lầm chứ, Đế Vương chi sư, này là thân phận gì?"

"Oa ha ha, Trần Hữu Tài được cứu rồi, đế quốc người thù hờ đều giúp hắn, cái này cho dù Gia Cát Vũ muốn đối hắn bất lợi, cũng chưa hy vọng."

"Ngươi đừng đắc ý quá sớm, nói không chừng đế quốc chi sư là nhất thời tâm tình hảo, mới không đành lòng sát nghiệt ảnh hưởng tới quốc gia thái bình, ai biết hắn cùng Trần Hữu Tài cái gì quan hệ."

"Đúng vậy, ngươi nói có đạo lý, Trần Hữu Tài trước kia hình như là một cái Quân nô."

"Ân, một cái nô mới có thể có cái gì dựa vào son, một cái chỉ ma đậu xanh đại điểm quan đều không biết, huống chi Đế Vương chi sư kia đức cao vọng trọng địa vị."

"Thánh Sư, ngài, ngài hảo, tin tưởng ngài đôi vừa rồi tỷ thí có điều hiểu biết, mong rằng không cần thiên vị Trần Hữu Tài, để tránh hư hao ngài thanh danh."

Gia Cát Vũ thờ sâu, bình phục kia khiếp sợ nổi lòng, hấn như thế nào cũng không còn dự liệu tới, chính mình hôm nay thế nhưng may mắn nhìn thấy Thánh Sư, mặc dù là con Gia Cát Phong Minh ngày giỗ, nhưng thỏa mãn trong lòng hấn hảo kỳ.

Thân là tài vụ đại thần Gia Cát Vũ, vẫn đều biết Đại Kiền quốc hữu một vị thủ hộ thần, cáo già Gia Cát Vũ tự nhiên dâng lên thủ hộ bạn tri kỷ tốt tính, nhưng lại chưa từng có cơ hội nhìn thấy thủ hộ thần, lần đầu tiên gặp thủ hộ thần, cư nhiên là như vậy bị thống đặc thù ngày.

"Xôn xao."

Gia Cát Vũ lớn mật làm bấy địa lời nói, khiến cho giấc đầu tràng nội ồ lên một mảnh, tuy rằng tài vụ đại thần quyền cao chức trọng, khả nếu chọc giận Thánh Sư, chỉ sợ cũng phải chịu không nổi! Thánh Sư lửa giận, không thể tưởng tượng!

Xuất hồ ý liệu là, Thánh Sư Lam Ngọc cũng không có trong tưởng tượng nổi trận lôi đình, thần sắc như thường nói: "Ai đối ai sai, nói vậy nguoi rõ ràng nhất, về phần thiên vị Trần Hữu Tài thôi, có gì không thể? Lão phu yếu thiên vị hấn, nguoi có thể làm khó để được ta?"

Ni mã, ta cảm động, ta kê đông lạnh, ta lệ nóng doanh tròng, chuẩn bị lấy thân báo đáp, đi vào này dị giới đại lục, lần đầu tiên phát hiện thế nhưng có một đối hấn này tốt nam nhân, tuy rằng tuổi có điểm lớn, khả muốn làm cơ khó không thể a?

Trần Hữu Tài nhất thời bị Lam Ngọc một phen nói, cảm động hi lý hồ đồ.

Mặc dù là thân nhân của hấn cũng không gì hơn cái này đi! Lam Ngọc tuy rằng truyền thụ hấn một ít tu luyện tâm đắc, nhưng không có làm cho hấn bài sư nhập môn, lúc này cấp Trần Hữu Tài gia giống nhau ấm áp, là hấn ở dị giới đại lục khó có thể thể hội.

Ni mã nhé hắc, kiêu ngạo, so với ta còn muốn kiêu ngạo, chẳng qua ta thích!

Trần Hữu Tài ánh mắt tinh quang biểu lộ, lão đầu tử này chỉ sợ là tuổi trẻ thời điểm, từng có cùng hấn giống như đã từng quen biết trải qua a.

Trải qua năm tháng tôi luyện, ở Lam Ngọc trên người để lại dấu vết, có lẽ tim của hấn cảnh cổ ba không sợ hãi, nhưng tuổi trẻ khinh cuồng giấc mộng cùng tính cách lại ảnh hưởng cả đời.

Trần Hữu Tài đoán không sai, Lam Ngọc đứng là không lâu ở quan khán Trần Hữu Tài bắt khuất đánh nhau, mới dưới đáy lòng dựng đứng xúc động nhiệt huyết, hấn đã muốn không nhớ rõ chính mình có cỡ nào lâu, không như vậy không kiêng nể gì phát ngôn bừa bãi coi rẻ, nhưng hôm nay là một trận có mới phá lệ, hơn nữa hấn cảm thấy đáng giá!

"Ngô." Gia Cát Vũ nhất thời sắc mặt trướng giống như gan heo, hấn như thế nào cũng thật không ngờ, Lam Ngọc ngữ khí sẽ như thế kiên định, biểu hiện ra bộc lộ tài năng, làm cho hấn hoảng sợ vạn phần, khả hấn như trước không cam lòng, con không thể không công chết đi!

"Không, không biết Trần Hữu Tài cùng Thánh Sư là cái gì quan hệ? !" Gia Cát Vũ chiến run rẩy khiếp đảm hỏi, sợ lại làm tức giận Lam Ngọc.

"Hấn là đồ đệ của ta!"

"Bùm" Gia Cát Vũ té xỉu.

Tĩnh, để quốc giấc đầu tràng nội, tĩnh có chút làm cho người ta sợ hãi!

Không ít người đều bụng kín ngực trái, giống nhau là lo lắng trái tim nhảy đi ra, kia thỉnh linh xảy ra khiếp sợ, làm cho bọn họ khó có thể nhận.

Bọn họ xác thực tin lỗ tai của mình không có nghe sai, Đế Vương chi sư Lam Ngọc cũng không phải hay nói giỡn, quả nhiên, bọn họ không có đoán sai, Trần Hữu Tài con bài chưa lật dĩ nhiên là không gì sánh kịp để quốc người thủ hộ cộng thêm Đế Vương chi sư, mặc dù là Gia Cát Vũ cùng Mộ Dung Thiên hai người cộng lại cũng không thể đánh đồng!

Lam Ngọc nhú nhú khóe miệng, thoáng gật gật đầu, hiển nhiên hấn thực vừa lòng mọi người biểu hiện, phía sau hấn Trần Hữu Tài, lại không kìm được vui mừng, loại này cáo mượn oai hùm cảm giác, trước kia thật đúng là không thử qua, lần này có thể dựa vào Lam Ngọc thân phận.

Trần Hữu Tài bình yên vô sự là không thể nghi ngờ, càng thêm thích là, hiện tại loại này trang bức cảm giác, rất ni mã thích!

Nhìn nhìn kia nằm trên mặt đất không biết sống chết Gia Cát Vũ, Trần Hữu Tài liền một trận buồn cười.

Ni mã, nguoi không phải đặc biệt nguoi bức sao, còn ý thế hiếp nguoi, muốn dùng cứu cấp cao nhất võ giả chém giết Lão Tử, cái này nguoi có biết ta lợi hại chứ? Đầu chỉ yếu dọa vụng nguoi, còn muốn dọa nước tiểu nguoi, hù chết nguoi tốt nhất! Dọa bắt từ nguoi kia chỉ có thể trách ông trời đui mù, cầu bức này nọ, nguy cơ Đại Kiền quốc còn chưa đủ, còn hấn / mẹ / tưởng muốn làm từ Lão Tử, xứng đáng!

Trần Hữu Tài kích động ở trong lòng các loại cuồng mãnh, cái loại cảm giác này thích phải chết!

Lập tức âm hiểm cười cười, thật ra khiến kia phía trước Lam Ngọc hồi đầu liếc mắt nhìn hấn.

Nhất thời, Trần Hữu Tài như là đã làm sai chuyện đùa nhỏ, ngoan ngoãn kẹp lấy cái đuôi, không dám tái có cử động gì, Lam Ngọc nao nao, hòa ái cười, hẳn không nghĩ tới Trần Hữu Tài còn có như vậy thú vị một mặt.

Trần Hữu Tài có như vậy hành động, chủ yếu là bởi vì lão đầu tử này ở trong lòng hẳn địa vị tăng lên tới không ít, cùng với nói là sư phó, không bằng nói càng giống là một trưởng giả bình thường, kia từ ái tươi cười, ấm áp cảm giác, khiến cho Trần Hữu Tài không hiểu cảm động.

Giờ này khắc này, Trần Hữu Tài ẩn ẩn tạo một mục tiêu, thì phải là mau chóng đạt tới Lam Ngọc cái loại này vô tôn tu vi! Tuy rằng khoảng cách cách xa vạn dặm, nhưng là hẳn sẽ không buông tha!

"Hắc hắc, Thánh Sư rất rõ đại nghĩa, xử sự cẩn thận tỉ mỉ, có thể nói là mọi người làm gương mẫu." Cổ Mộc giơ ngón tay cái lên, nhất thời, đưa tới hơn ngàn người cùng kêu lên hò hét.

"Hướng Thánh Sư chào làm chuẩn."

Kia phát ra từ phé phủ lời nói, là mọi người tiếng lòng, dù sao Lam Ngọc là Đại Kiền quốc tối sâu không lường được nhân, không có một trong, bọn họ sở dĩ có thể đạt được an toàn, phương diện này hoặc nhiều hoặc ít đều có Lam Ngọc công lao.

Bình thường dân chúng tuy rằng chạm đến không đến quốc gia cơ mật, nhưng này hết thảy vẫn là lòng dạ biết rõ, tán thưởng ca tụng Lam Ngọc, là đương nhiên.

Trần Hữu Tài âm thầm gật gật đầu, thế này mới kêu thâm đắc nhân tâm, so sánh với này đối trá a dua nịnh hót, Lam Ngọc sở dĩ bị truy phùng mới là chính thật sự vinh quang.

Lam Ngọc cứ việc là vô tôn cấp bậc chính là cường giả, khả bị vượt mong ngửa ai không thích đâu? Huống hồ vẫn là như thế tự nhiên mã thí, gặp Cổ Mộc nhìn về phía chính mình, tùy theo hướng bên cạnh đi rồi hai bước, lộ ra phía sau Trần Hữu Tài, kia ý tứ vô cùng hiển nhiên!

"Ai nha, bốn vương giả đi già đi, thiếu chút nữa đã quên. Trần Hữu Tài tại đây tràng so đấu bà con cô cậu hiện thậm giai, bốn vương đặc phong này vì vô hâu, đi trừ nô tài thân phận. Lại nhân Trần Hữu Tài thi từ ca phú mọi thứ tinh thông, ta Đại Kiền quốc nội, hiếm có đâu người có thể so sánh chi, Văn Khúc Tinh hàng đầu hoàn toàn xứng đáng, gia phong Trần thị văn hâu. Cũng xưng là trần song hâu, ý tứ hàm xúc văn võ song toàn, dựa theo lệ thường, đất phong trăm mẫu, khu nhà cấp cao một khu nhà, lấy nhân một trăm, bạc trắng trăm vạn chiếc, vàng bạc châu báu tam rương."

Cổ Mộc kia lang lang tiếng động, nháy mắt liền truyền khắp đế quốc giác đấu tràng lý.

"Oa, Trần Hữu Tài rốt cục chiếm được Đế Vương thưởng thức, bị phong thưởng, không hổ là thần tượng của ta."

"Hắc hắc, ta nếu có một ngày, cũng có thể như vậy có tiền đồ, chỉ sợ ta nương ngu đều cười tỉnh."

"Ta dựa vào, liền ngươi, làm mộng tưởng hảo huyền đi thôi."

"Ta liền như vậy không có tiềm lực sao?"

"Phải, ta Đại Kiền quốc trăm ngàn năm cũng chỉ ra rồi một cái Trần Hữu Tài, văn võ song toàn không phải hay nói giỡn."

Ni mã, keo kiệt, tuyệt đối keo kiệt, mới một trăm vạn lượng bạc, kia trăm mẫu đất phong có len sợi dùng, tục ngữ nói có tiền có thể sử quý thời ma, ta chỉ cần có tiền, sợ hãi mua không được địa bàn?

Một trăm lấy nhân có thể giá trị bao nhiêu tiền, tam rương châu báu tính cái gì, này Cổ Mộc lão gia này thật đúng là tính toán tỉ mỉ, xem ra Đại Kiền quốc cũng không phải mặt ngoài thoạt nhìn phồn vinh hưng thịnh.

Dù sao tham quan ô lại nhiều lắm, hơn nữa Cổ Mộc đôi khi mở một con mắt nhắm một con mắt, coi như cái gì cũng chưa phát sinh, cửu nhi cửu chi, Đại Kiền quốc kinh tế liền xuất hiện suy nhược xu thế.

Nếu từng cái quan viên tham ô nhận hối lộ một hai trăm vạn bạc trắng, tích thiếu thành đa sau, cộng lại cũng đủ lớn kiền quốc vài năm chi tiêu, bởi vậy Cổ Mộc chỉ có ở phương diện này tiết kiệm chi, Trần Hữu Tài bất đắc dĩ lắc đầu.

Đương nhiên, đối với này đó phong thưởng gì, Trần Hữu Tài chường mắt mắt!

Trần Hữu Tài coi trọng nhất là, Cổ Mộc thể nhưng trừ bỏ hẳn nô tài thân phận, từ nay về sau, không nữa nhân khinh thường hẳn này nô tài, tốt xấu hẳn là Trần Hâu Gia, tương đương với tam phẩm quan viên, nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ, Trần Hữu Tài môn tự vẫn lòng vẫn là tương đương vừa lòng.

"Tạ chủ long ân!"

Trần Hữu Tài mặc dù có chút miên man bất định, khả phản ánh cũng không chậm, vội vàng phùng theo cổ trang kịch trong đích động tác, bất quá mới lạ thể cho nên hơi có vẻ buồn cười buồn cười.

"Trần ái khanh bình thân, hy vọng Trần ái khanh ngày sau tấn ngươì có khả năng đền đáp ta Đại Kiền quốc!"

Cổ Mộc thâm ý sâu sắc lời nói thăm thía nói, Trần Hữu Tài trong mắt xẹt qua một chút suy tư, nhìn về phía Lam Ngọc, phát hiện người sau từ chối cho ý

kiến gặt đầu.

Ni mã, xem ra lại là kia cái gì để quốc thắng cấp đại tái, ngốc từ đều nhìn ra được, để quốc thắng cấp đại tái đối với Đại Kiền quốc hết sức quan trọng tác dụng, Trần Hữu Tài thật sự có tất yếu vì này làm tốt sung túc chuẩn bị, lúc trước Lam Ngọc sờ nói lời, hấn không có quên mất.

Chỉ cần Trần Hữu Tài năng ở để quốc thắng cấp đại tái đại phóng tia sáng kỳ dị, tin tưởng tại đây Đại Kiền quốc, không có gì hấn không chiếm được.

Trần Hữu Tài về mặt kiên định sắc, thận trọng gặt đầu, lúc này đây Trần Hữu Tài là khó gặp nghiêm trang đứng lên.

"Trần song hầu thiên tuế thiên tuế thiên thiên tuế." Theo phong thường chấm dứt, không có ngoại lệ là sở hữu dân chúng quý xuống đất triều bái Trần Hữu Tài, cái loại này hơn ngàn người quý xuống đến đồ sộ cảnh tượng, hơn nữa đối tượng vẫn là chính mình, Trần Hữu Tài là chưa bao giờ có.

Một loại trước nay chưa có cảm giác thành tựu tuôn hướng trong lòng, bị nhiều người như vậy ủng hộ là cảm giác kỳ diệu, ni mã, thiên tuế cái rắm a, ta sống cái vạn vạn vạn tuế cũng không đủ!

Trần Hữu Tài thông qua một đoạn thời gian không ngừng tu luyện, tăng lên thực lực đồng thời, cũng phát hiện chính mình cốt cách kinh mạch, còn có trong cơ thể tạp chất đều đang không ngừng bài xuất.

Mặc dù là ** đều cũng nghĩ đến, này đồng thời ở tinh lọc thân thể, hiệu quả không cần nói cũng biết, không có tạp chất không có ô nhiễm không có tật bệnh cường đại thân thể xảy ra này, muốn sống cái thành trăm thượng tuổi, tuyệt đối không phải việc khó.

Trần Hữu Tài thậm chí dám khẳng định, nếu đặt ở trước kia Địa Cầu, hấn tuyệt đối có thể sáng tạo Guinness ghi lại, trên thế giới dài nhất thọ nhân!

Bất quá đi vào này dị giới đại lục, Trần Hữu Tài không dám vọng ngôn chính mình có thể suốt đời, khả sống cái hơn một ngàn năm, tuyệt đối không phải võ giả cực hạn, Lam Ngọc mặt ngoài cứ việc chỉ có năm sáu mươi tuổi, khả Trần Hữu Tài lòng dạ biết rõ, hấn ít nhất mấy trăm tuổi, hoàn toàn cùng chính mình không phải một cái thời đại, Trần Hữu Tài khi hấn quy tôn từ đều nhỏ.

"Mau đứng lên đi." Trần Hữu Tài lặng lẽ cười, thân thiết nói, vừa rồi Cổ Mộc đều không có đùa giỡn đại bài, hấn cũng không thể làm cho chính mình ở bình thường dân chúng trong lòng địa vị hư hao.

Trần Hữu Tài ba lượng bước nhảy đến một cái tuổi già lão già trước mặt, phù đi lên hấn, này vừa mới động, nhất thời khiến cho nhất trí tán thưởng hảo bình.

"Cái gì gọi là quan tốt, Trần Hàu Gia như vậy!"

"Đúng vậy, ta sống một bó to tuổi, còn chưa từng gặp qua như vậy sẵn sóc dân chúng."

"Trần Hàu Gia, Trần Hàu Gia! !"

Tiếng gọi âm ỹ phảng phát bài sơn đảo hải chi thế, đây là phát ra từ nội tâm cảm khái.

Ni mã, không được a, vạn nhất Cổ Mộc khách khí làm sao bây giờ? Chính mình nổi bật so với hấn còn ngu bức, có phải hay không có chút đại nghịch bất đạo? Trần Hữu Tài sờ sờ cái mũi, xấu hổ hướng tới Cổ Mộc xin lỗi cười cười.

Người sau lo lắng hữu hảo cười, cũng không có gì bất mãn sắc, cái này Trần Hữu Tài an tâm, hấn cuộc sống sau này, không thể thiếu Cổ Mộc hỗ trợ, ở Cổ Mộc địa bàn, không thấp điều điểm, như thế nào làm cho hấn cho chính mình bật đèn xanh?

Trần Hữu Tài chỉ làm một người người hiện đại, điểm ấy quan trường đạo lý vẫn là biết, cho nên nên cấp mặt mũi, hấn tuyệt đối cấp chừng!

Đột nhiên!

Cổ Mộc dạo bước đi hướng hấn, Trần Hữu Tài nghi hoặc khó hiểu, hoàng đế lão nhân chẳng lẽ có lời gì sẽ đối hấn nói?

"Úc, còn có một chuyện, bốn vương thiếu chút nữa quên, tiểu tử nguoi, thâm tàng bất lộ a! Ha ha. . . . Ngươi có nghĩ là rất nhanh tăng lên thực lực? !" Cổ Mộc tựa tiểu phi tiểu đánh giá Trần Hữu Tài, kia trong lời nói có chứa mê hoặc là rõ ràng.

Trần Hữu Tài thân hình run nhè nhẹ, hấn nghe được kia cuối cùng một câu, rất nhanh tăng lên thực lực, nhất thời tim đập thành thịch, vốn liền cảm thấy chính mình tốc độ tu luyện bất khoái, đây không phải trời cho cơ hội sao? Cổ Mộc nói ra trong lời nói khẳng định không phải là giả, hấn khẳng định có phương pháp tốt!

Trần Hữu Tài tốc độ tu luyện đã muốn cường đại đến biến thái bộ, nhưng là, chính hấn lại không biết kia tiến triển cực nhanh tu vi, là cỡ nào kinh thế hãi tục trường thành, thậm chí có chút không vừa ý.

Nếu làm cho khác võ giả biết, Trần Hữu Tài một tháng trở thành võ giả lục cấp, như vậy còn không biết đủ, chỉ sợ xấu hổ vô cùng muốn tự sát.

"Tuông."

Trần Hữu Tài không cần nghĩ ngợi nói, mặt mày kiên quyết sắc, làm cho Cổ Mộc khen ngợi gật gật đầu, quả nhiên là một cái khả tạo chi tài, không kiêu

không nóng nảy, đồng thời lại có mãnh liệt lòng cầu tiến. Ở trước mặt hắn không kiêu ngạo không siểm nịnh, cử chỉ thích đáng, tâm tính bình thản, như thể nhân tài, nếu là dẫn đo thích đáng, ngày sau nhất định đảm đương đại nhân, Cổ Mộc không khỏi nhớ tới đế quốc thăng cấp đại tái sắp tới gần.

"Hào, không sai, người đã cũng tưởng yếu rèn luyện một phen, kia bốn vương đặc biệt cho phép người ngoại lệ tiến vào Đế Quốc học viện, người phải biết rằng, này Đế Quốc học viện đều là triều đình đại quan con nối dòng mới có tư cách tiến vào, người cần phải hảo hảo quý trọng này cơ hội." Tuy rằng kia lời nói hơi treu tức, nhưng lại là thật cất thực lòng, nhìn Cổ Mộc về mặt về chờ đợi.

Trần Hữu Tài leng keng hữu lực gạt đầu nói: "Tất nhiên sẽ không làm cho bệ hạ thất vọng!"

Nhất thời, Trần Hữu Tài trong lòng dựng đứng muốn cùng trời thử so với cao lý tưởng hào hùng

Càng sâu vào giải thể giới này, muốn ở dị giới đại lục làm ra một phen kinh thiên sự nghiệp to lớn ý tưởng càng phát ra trong sáng.

Kiếp trước ở địa cầu thời điểm, Trần Hữu Tài lười nhác vô cùng, viết tiểu thuyết là của hắn thiên phú, tùy tiện viết viết nuôi sống hắn dư dả, bởi vậy có chút không muốn phát triển, ngay cả là có thể thành tựu đại thần chi chi, lại cuối cùng đều bị hắn thái giám, bởi vậy có thể thấy được hắn nghị lực là dựa vào quá mức.

Nhưng lần này bất đồng, tại...này dị giới đại lục, liên tục xuất hiện khích lệ hắn đi tới nhân, một cái là âu yếm nữ nhân Mộ Dung Tuyết, còn có giống như sư giống như hữu Lam Ngọc, còn nữa đó là trước mắt Cổ Mộc, bọn họ đều hy vọng chính mình một ngày kia, sáng tạo ra làm người ta sợ hãi than thành tích, Trần Hữu Tài không nghĩ cô phụ bọn họ, cũng không muốn thực xin lỗi chính mình kẻ xuyên việt thân phận, cố gắng đi tới là phải.

Chính cái gọi là người sống vì tranh một hơi, Trần Hữu Tài lúc này đó là loại tâm tính này, trở thành cường giả kiên định tín niệm lạc nhập đáy lòng!

Ni nãi, liễu mạng, hiện tại không điên cuồng, ta liền già đi! Trần Hữu Tài dưới đáy lòng đối với chính mình nói.

"Hào hảo hảo." Đế Vương Cổ Mộc liên tục nói ba cái hảo, này đủ để biểu đạt hắn nội tâm kích động vui sướng, lấy Trần Hữu Tài thiên phú mà nói, nói chi vì là Đại Kiên quốc hy vọng cũng không đủ, giờ này khắc này nói mất hứng là già!

Thật lâu sau, kia tiếng gọi âm ỉ bình ổn xuống tới, Cổ Mộc quét mắt một vòng hắn con dân, hòa ái cười nói: "Bốn vương nghe nói, phía trước còn giống như có phần thưởng a."

"Ách, đúng vậy."

Mộ Dung Thiên hơi có vẻ xấu hổ, chuyện này thế nhưng bị Đế Vương đã phát hiện, hắn vừa rồi còn đắc ý chính mình có thể thắng bốn trăm ngàn tiền thưởng, này sẽ có chút không yên, không biết Cổ Mộc là nghĩ như thế nào.

"Hồi bẩm Đế Vương, kia thật là đế quốc gác đầu trắng một cái hạng mục." Phía trước chủ trì quyết đấu thi đấu nhân xuất hiện, chiến run rẩy nói, hiển nhiên lần đầu tiên nhìn thấy Cổ Mộc, tâm tình dị thường kích động khẩn trương.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 134: Vơ Vét Tài Sản

Hắn Văn chưa từng nghĩ tới, Cổ Mộc cư nhiên đại giá quang lâm đi vào đế quốc gác đầu trắng, huống hồ ở một phen phong thưởng sau, thế nhưng còn chủ động nhắc tới phần thưởng, hắn có chút tróc đoán không ra Cổ Mộc dụng ý, chỉ có thể khúm núm đáp lời.

"Người thắng có nào?"

Cổ Mộc tò mò hỏi, tuy rằng thanh âm rất nhẹ, nhưng là kia không thể nghi ngờ lại rõ ràng, theo hắn đặt câu hỏi, cơ hồ tuyệt đại đa số dân chúng đều đem ánh mắt hội tụ ở Mộ Dung Thiên trên người, bọn họ chỉ biết là Mộ Dung Thiên vì Trần Hữu Tài hạ chú một trăm ngàn lượng bạc!

"Hồi bẩm Đế Vương, vì trần có, không, Trần Hầu Gia hạ chú phân biệt là, Trần Hữu Tài chính mình năm trăm vạn lượng bạc, Mộ Dung Thiên Nhất trăm vạn lượng bạc trắng, Lam Ngọc hai trăm vạn lượng bạc trắng!" Hắn Văn ngửa ra kinh người từ không ngớt nói.

"Xôn xao."

Không có ngoại lệ, toàn trường một mảnh xôn xao, thế nhưng có người so với Mộ Dung Thiên hạ chú còn nhiều, huống hồ là áp chú Trần Hữu Tài thắng

được, đến cùng là nơi nào đến nắm chắc! Đây lam vương ngọc điểm đến cùng là ai?

"Ha ha, kiếm điểm tiền tiêu vật dùng, bệ hạ, người hẳn là không có ý kiến đi." Còn không có đợi Cổ Mộc mở miệng, Lam Ngọc giành trước cười nói, kia ngôn ngữ hiền hoà, hoàn toàn là bình dị gần gũi.

Vừa bình phục xuống dưới gác đầu trăng, nhất thời sóng to gió lớn lại lần nữa dâng lên, nếu không Lam Ngọc chủ động thừa nhận, bọn họ còn tại đoán rằng Lam Ngọc là người ra sao vậy. Hiện tại nghĩ lại, chợt bừng tỉnh đại ngộ!

Khả hán thắng tiền, xưng là tiền tiêu vật có chút không thỏa đáng, hai trăm vạn lượng, nhất so với tứ sau chính là tám trăm ngàn lượng bạc! Đây còn gọi tiền tiêu vật, cái gì kia mới tên là con số thiên văn?

"Đương nhiên không biết." Cổ Mộc thụ sùng nhược kinh vội vàng nói, có thể thấy được hẳn đối Lam Ngọc tôn kính tột đỉnh, theo Lam Ngọc vừa lòng gật gật đầu giữ im lặng sau, Cổ Mộc lời nói xoay chuyển tiếp tục nói: "Tỉ lệ bao nhiêu?"

"Nhất so với tứ!" Hàn Văn lời ít mà ý nhiều nói, hẳn biết Cổ Mộc không thích dong dài lãng phí thời gian nhân.

"Nga? Nói như vậy, Trần ái khanh cũng có thể đạt được hai trăm vạn lượng!?" Cổ Mộc không có nói ra Mộ Dung Thiên, mà là hướng về Hàn Văn hỏi Trần Hữu Tài thu vào hay không, điều này làm cho Trần Hữu Tài có chút cảm giác không ổn.

"Đế Vương anh minh!" Hàn Văn thẳng thắn ca ngợi, đó là khẳng định Cổ Mộc nghi hoặc.

"Hai trăm vạn lượng bạc trắng, Trần ái khanh như thế nào lại dùng xong, không bằng lấy một nửa đến mở rộng quốc gia quân sự đi, duy trì ta Đại Kiền quốc phát triển không ngừng, không biết Trần ái khanh ý hạ như thế nào?"

Đế Vương Cổ Mộc nho nhã lễ độ hỏi, mặc dù ở trung cầu Trần Hữu Tài - ý kiến, nhưng là Trần Hữu Tài tựa hồ không có cự tuyệt khả năng, Đế Vương đều chủ động hướng một người xảo trá, này còn có có thể thương lượng đường sống sao?

Ni nã, hổ cha a, này Cổ Mộc không chỉ là keo kiệt, còn âm hiểm, ta xem như nhận thức gặp hạn, hẳn đương nhiên không có khả năng vì một trăm ngàn lượng bạc mà cùng Cổ Mộc náo trương, hẳn biết Cổ Mộc là có khó xử cùng khổ trung.

Đang ở Đế Vương nhà nhân, mặc kệ là thân phận gì, đều không có ai biết đau khổ, từng Trần Hữu Tài tại tiền thế xem qua này bao hàm triết lý phân tích, nay không cần nghĩ đều có thể phán đoán một hai.

"Hết thấy Đế Vương làm chủ đó là." Trần Hữu Tài gãi gãi đầu cười nói, hẳn ở trong lòng bổ sung một câu, muốn đánh muốn giết, tự nhiên muốn làm gì cũng được!

"Ha ha, không hổ là rất rõ đại nghĩa Trần ái khanh, quả thật quốc chi làm gương mẫu vậy. Các người đều phải hướng hẳn học tập học tập." Cổ Mộc chỉ chỉ bọn quan viên chỗ vị trí, lập tức đưa tới một mảnh kính sợ gật đầu xưng phải

"Ta dựa vào, những người này đều là gọi không luyện, ngay cả một chút hành động cũng không lấy ra nữa, báo đáp hiệu quốc gia đâu."

"Đúng vậy, vẫn là Trần Hầu Gia làm việc sáng khoái, một trăm ngàn nói cho liền cấp."

Đối mặt kia lú rú tiếng nghị luận, nhất thời khiến cho không ít bọn quan viên ngay cả thanh một khối hồng một khối, rõ ràng bọn họ là chợt dạ không thôi, một cái thông minh quan viên vội vàng nói: "Ta cũng quyền giúp ba trăm vạn lượng bạc, lấy cung quân sự sử dụng."

"Ta quyền năm trăm vạn hai."

... ..

Liên tiếp quyền tiền thanh, làm cho Cổ Mộc trên mặt nhạc khai hoa, hẳn bắt được tuyệt hảo cơ hội, này đó trong ngày thường vất vả ra nước quan viên, hôm nay có thể tính là xuất huyết nhiều, tuy rằng Cổ Mộc có tự hỏi quá, bọn họ ngày sau hội càng thêm lòng tham không đáy dùng triều đình tiền bù lại.

Nhưng Cổ Mộc nhưng trong lòng càng kiên định, chỉ cần có người dám được một tác lại muốn tiến một thước, tất nhiên sẽ không nhân từ nương tay, chỉ làm một người quân vương, nhẫn nại cũng là có hạn độ. Quả bọn quan viên vượt qua hẳn này hạn độ, là không có khả năng bình yên vô sự đội mũ cánh chuồn.

Trần Hữu Tài không tự chủ được nhe răng trợn mắt đứng lên, trong lòng thầm mắng Cổ Mộc cáo già, thế nhưng dùng chính mình một trăm ngàn lượng bạc sáng tạo ra mấy ngàn vạn thu vào, cái này cũng đủ lớn tiền quốc chi một đoạn thời gian.

Theo quyền tiền phong ba bình ổn, Cổ Mộc nhìn nhìn sắc trời, cảm giác thời gian không sai biệt lắm, liền tuyên bố nói: "Tốt lắm, thời điểm không còn sớm, đoàn người đều tan đi."

Cổ Mộc uy nghiêm là không gì sánh kịp, ra lệnh một tiếng sau, cơ hồ sở hữu bình thường dân chúng được rồi lễ sau, liền ngay ngắn trật tự rời đi để quốc gác đầu trăng, hôm nay trận này hoàn toàn mới, rung động đến tâm can sinh tử chi chiến triển khai chuyện xưa làm cho bọn họ có thể nói là đại khai nhãn giới!

Này một chuyện không có đến không, sau khi trở về chắc chắn tư bản thời phong thời phong!

Ra để quốc giác đầu trăng sau, nghe phía sau liên tiếp tiếng than thở, trần có mới biết được chính mình dĩ nhiên đã trở thành kinh thành danh nhân, chỉ sợ hiện tại không biết 《đem kính rượu》《Lạc Thần phủ》chờ thiên cổ tác phẩm xuất sắc, tuyệt đối đều là tiểu hài tử con gái.

Chỉ sợ này giác đầu trăng phân tranh qua đi, hấn Trần Hữu Tài lại thanh danh lan xa.

Đương nhiên, Trần Hữu Tài đoán một chút đều không có sai, ở sau trong một đoạn thời gian, kia trà dư tửu hậu kinh thành bình thường dân chúng thích nhất làm chuyện, đó là đi quán trà nghe thư.

Thủ đoạn một chén lạnh trà, nghe thuyết thư tiên sinh sinh động như thật giảng thuật trần có mới đi đến kinh thành sau đích chuyện xưa, cùng với phía trước vẫn là Quân nô thân phận thì sẽ không sợ cường ác thế lực, anh dừng nghĩ cách cứu viện Mộ Dung Tuyết kia một đoạn rung động đến tâm can chuyện xưa.

Này chuyên môn thuyết thư nhân, thậm chí đều bởi vì Trần Hữu Tài chuyện tích phát ra tài, do đó khiến cho kinh thành từng đợt thuyết thư sự tăng vọt, bình thường dân chúng đều làm cho tử nữ học học tập thuyết thư, hy vọng ngày sau có thể lấy này làm giàu làm giàu.

Bất tri bất giác, một cái nhỏ nhỏ thuyết thư thế nhưng ần ần thôi động kinh thành kinh tế phát triển.

Hào vài ngày trừ bỏ tu luyện, Trần Hữu Tài thích nhất chuyện, chính là du dã ở phần hoa trên đường cái, tùy ý tiêu sái bỏ lớn tiền mặt, đương nhiên, Minh Nguyệt lâu phiêu phiêu tiểu mỹ nhân hấn cũng không có quên mất.

Lại là một ngày.

Trần Hữu Tài cùng thường lui tới giống nhau ở trên đường cái lác lác, đột nhiên cảm thấy trong lòng có chút không ổn cảm giác, thật sự là kỳ quái đến cực điểm, chẳng lẽ đây là trong truyền thuyết dự triệu sao?

Trần Hữu Tài tuy rằng tin tưởng khoa học, khả là có chút sợ, mặc dù khoa học cũng không thể giải thích, tỷ như nói lòng có Linh Tê cảm ứng, thân nhân trong lúc đó đã xảy ra chuyện hội trước tiên có điều dự cảm, kia đã biết có phải hay không cái gọi là điềm không may.

Trần Hữu Tài tìm đập càng lúc càng nhanh, tùy theo mắt trái da cũng bắt đầu kinh hoàng, hấn kim lòng không đập bước nhanh hơn, trong đầu hiện lên mấy cái...kia thân ảnh.

Âu yếm nữ nhân —— Mộ Dung Tuyết? Nàng lúc này hấn là ở Đế Quốc học viện tu luyện, Trần Hữu Tài nguyên bản còn vui rạo rức, nếu là theo Đế Vương Cổ Mộc đặc ý nguyện, hấn lập tức liền có thể nhìn thấy Mộ Dung Tuyết.

Ni mã, hấn không phải là đi? Mộ Dung Thiên lão gia hỏa kia tuy rằng tùy tiện, nhưng là tâm tư kín đáo, tất nhiên sẽ phái người bảo hộ Mộ Dung Tuyết, nếu không phải Mộ Dung Tuyết, này sẽ là ai đâu? Chẳng lẽ...

Một cái quen thuộc tuyệt vời bóng hình xinh đẹp xuất hiện ở Trần Hữu Tài trong đầu, Trần Hữu Tài khẽ nhủ mảy, hồi đầu nhìn liếc mắt một cái, không có phát hiện cái gì khác thường, dường như không có việc gì quay đầu đi, tùy theo một chút hàn mang xuất hiện trong mắt hấn.

Trong nháy mắt mất gian, Trần Hữu Tài dĩ nhiên theo tại chỗ biến mất không thấy, xuất hiện ở khoảng cách gần hấn nhất bên đường ngõ nhỏ trung.

Nhất thời, Trần Hữu Tài trong mắt phát hiện một cái không chỗ che giấu, cả người hắc y nam tử, nhưng hấn nhưng không có che mặt, Trần Hữu Tài Ngần Dung Dịch theo hấn kích động trong mắt nhìn ra một chút né tránh sắc.

"Nói, ngươi đến tốt cùng là loại người nào, vì sao theo dõi ta!" Trần Hữu Tài âm thanh lạnh lùng nói, giống như mùa đông khắc nghiệt lãnh ý, thẩm thấu tiến hắc y nhân kia cốt tủy.

"A, không, ta, ta chỉ là một cái tiểu dân chúng a."

Người nọ hơi có vẻ bằng phẳng nói, nhưng là hấn không dám nhìn tới Trần Hữu Tài hai mắt, tim của hấn hứ, biểu lộ nghĩ một đằng nói một nẻo chuyện thực.

"Hắc hắc, nói hay không? Không nói ta cho ngươi muốn sống không được, đến lúc đó trăm ngàn con kiến đi tiến của ngươi cây hoa cúc, một chích cóc nhét vào miệng của ngươi lý, ngươi hấn là có thể tưởng tượng đó là cái gì tư vị đi?" Trần Hữu Tài kỳ quái trên tức nói.

"Cây hoa cúc là cái gì?" Người nọ kim lòng không đập hỏi, nhìn Trần Hữu Tài kia biểu tình, không khỏi đánh một cái rùng mình.

Chương 135: Lửa Giận Ngập Trời

"Chính là thí nhân, hắc hắc, ngươi biết!"

Trần Hữu Tài tươi cười càng phát ra nồng đậm, hẳn trước kia chính là ở trên mạng xem qua, nhưng thật ra không có tự mình thi triển quá đây là cái gọi là kiểu mới hình pháp, trong lúc nhất thời có chút mong đợi.

"A." Nghe xong Trần Hữu Tài giải thích, người nọ cả người phát run, nhất thời cảm giác cây hoa cúc căng thẳng, giống nhau con kiến đã muốn hiện lên móng.

"Nói hay là không?" Trần Hữu Tài thanh âm của lạnh hơn, hẳn không nghĩ tại... này gian tế thượng lãng phí thời gian, bởi vì lúc này trong lòng cái loại này không tốt cảm giác càng thêm mãnh liệt.

"Không, không thể nói."

Hắc y nhân kia khóc không ra nước mắt nói.

Cả nhà của hắn già trẻ vãi cái đều tại chủ tử gia trong tay đâu, nếu nói, vậy thì chờ cho bán đứng chủ nhân, người nhà của hắn đều không có gì đường sống, cho nên hắn không thể lại càng không dám tiết lộ cho Trần Hữu Tài bất cứ tin tức gì.

"Vậy ngươi đi chết đi." Trần Hữu Tài hít sâu một hơi, đột nhiên trong lúc đó hét lớn một tiếng, thân hình lóe ra, khi trên người tiền một chương hơi nguyên khí đánh ra, hắc y nhân kia không hề trì hoãn nằm xuống.

Trần Hữu Tài sửa sang lại một chút suy nghĩ, nghĩ tới một cái khả năng, theo hắn tiếp cận Mộ Dung phủ, vội vàng - thanh âm đánh gãy hắn tự hỏi.

"Công tử, đã xảy ra chuyện, đã xảy ra chuyện a." Trần Hán Hữu phía trước thành thực ôn trọng hình thức phong cách, lúc này không còn sót lại chút gì

Trần Hán Hữu hẳn cảm thụ được Trần Hữu Tài hỗn loạn hơi thở, trong lòng có chút nghi hoặc, hay là Trần Hữu Tài đã biết biến cố?

"Chuyện gì, ngươi trấn định một ít! Chậm rãi nói!"

Trần Hữu Tài cứ việc sốt ruột giống như kiến bò trên chảo nóng, khả vẫn như cũ mạnh mẽ tỉnh táo lại, nếu là Trần Hán Hữu không thể rõ ràng thuyết minh, ngược lại càng thêm lãng phí thời gian, càng là nguy cấp thời khắc, bình tĩnh ứng đối càng là so với chân tay luống cuống càng thêm có lợi.

"Vũ, Vũ Nhu cô nương không thấy!"

Trần Hán Hữu thất kinh nói, vẻ mặt sợ hãi sắc, hẳn biết Vũ Nhu ở Trần Hữu Tài trong lòng tầm quan trọng, Vũ Nhu mặc danh kỳ diệu mất tích, chỉ sợ tới phần nọ đúng là Trần Hữu Tài!

"Cái gì!" Trần Hữu Tài giận tím mặt quát lên, kia đỉnh tai nhức óc trầm thấp không giống tiếng người, khiến cho chung quanh tò mò quan khán dân chúng sợ tới mức quay đầu bước đi.

Bọn họ đương nhiên nhận thức Trần Hữu Tài Trần Hầu Gia, không biết là ai chọc giận Trần Hầu Gia, nhưng là bọn hắn có thể khẳng định là, mặc kệ là ai đều đã trả giá rất lớn đại giới.

Không lâu phía trước, đắc tội Trần Hữu Tài Gia Cát Phong Minh, đây chính là triều đình nhất phẩm đại quan con trai độc nhất, đều bị Trần Hữu Tài không lưu tình chút nào chém giết.

Giết Gia Cát Phong Minh, có thể nghĩ, tài vụ đại thần Gia Cát Vũ kia kinh thiên động địa lửa giận, nhưng là Trần Hữu Tài nay vẫn như cũ bình yên vô sự đứng ở chỗ này, này liền cho thấy thậm chí ngay cả Gia Cát Vũ lấy hắn không có cách nào.

Huống hồ còn có rất nhiều đồn đãi phân khởi tới, nghe nói Đế Vương Cổ Mộc đều đích thân tới đế quốc giác đấu tràng, phong thưởng Trần Hữu Tài vì Hầu Gia, nhưng thời đại này, tin tức cũng không phải thực linh thông, dù sao ở đế quốc giác đấu tràng quan khán chỉ có hơn ngàn người, còn lại chỉ có thông qua tin via hệ đến đây giải.

Một cái nô tài nhảy trở thành Hầu Gia, bức này bất khả tư nghị chuyện tình, bọn họ văn sở vị văn, cứ việc Trần Hữu Tài là cầu tứ chảy ra một thế hệ văn hào, khả thâm nghiêm cấp bậc chế độ, cơ hồ quyết định vận mệnh của hắn.

Nhưng là hoàng đế Cổ Mộc cư nhiên ngoại lệ làm cho Trần Hữu Tài tấn chức Hầu Gia chỉ liệt, tự nhiên không có người dám nói cái gì.

"Hôm nay ta đi ra ngoài nhìn một chút công tử mặt tiền cửa hàng, trở về phát hiện Vũ Nhu cô nương phòng tựa hồ có chút bất thường. Vì thế ta nghĩ muốn xem xem đến tột cùng, cư nhiên xuất hiện vài cái không biết lai lịch thần bí hắc y người bịt mặt, đã muốn đem Vũ Nhu cô nương buộc chặt đi lên, bọn họ một đám thân thủ rất cao, trên cơ bản đều đạt tới tứ cấp ngũ cấp võ giả cảnh giới, ta một người căn bản không thể nê hà."

Trần Hán Hữu có chút hổ thẹn nói, không có đương trường tróc nã trừ những người này, nghĩ liền cảm thấy thực xin lỗi Trần Hữu Tài, dù sao Trần Hữu Tài là tín nhiệm hắn, mới đem Vũ Nhu giao cho hắn bảo hộ, nhưng là hắn nhưng không có làm được, chẳng phải là cô phụ Trần Hữu Tài kỳ vọng.

Trần Hán Hữu lo lắng Trần Hữu Tài hội đem nhất khang lửa giận phát tiết đến trên người hắn, tuy rằng luống cuống tay chân, nhưng máu chốt địa phương vẫn là nói rõ ràng.

Trần Hữu Tài hơi hơi âm trầm sắc mặt, ngược lại sử Trần Hán Hữu đi theo trấn định, không nhanh không chậm làm rõ ý nghĩ, đã không có phía trước nói năng lộn xộn, trầm giọng nói: "Bất quá ở ta toàn lực ứng phó dưới, làm cho bọn họ lưu lại giống nhau này nọ."

"Cái gì vậy? ? !"

Trần Hữu Tài nhất thời có suy nghĩ, giống nhau bắt được cứu mạng đạo thảo, đây là phán đoán che mặt Hắc y nhân lai lịch máu chốt.

"Này bài tử." Trần Hán Hữu từ trong lòng lấy ra một khối mộc bài tử, đưa cho Trần Hữu Tài.

Lập tức, đập vào mắt là chu tự!

Trần Hữu Tài sắc mặt dần dần biến lãnh, tùy theo giận quá hóa cười lãnh lời nói, "Chu gia sao? Hắc hắc! !" Giờ khắc này, Trần Hữu Tài giống nhau là một cái ác ma, tản ra dày đặc khí tà ác, ngay cả Trần Hán Hữu cũng nhận không được lui về phía sau hai bước, kinh từng hút một luồng lương khí, âm thầm cảm thán, thật đáng sợ cảm giác!

Trong lúc nhất thời, thậm chí ngay cả chung quanh không khí đều động lại giống nhau kết băng, võ giả thực lực đạt tới nhất định trình độ, liền có thể tạo thành một chút thiên địa dị tượng, nhưng này cũng là tiên thiên võ giả mới có thể làm được, .

Căn cứ Trần Hán Hữu hiểu biết, Trần Hữu Tài chẳng qua là ngũ cấp võ giả, thế nhưng có thể làm được điểm này, chẳng phải là kinh thế hãi tục.

Chính là hắn có điều không biết là, Trần Hữu Tài dĩ nhiên đạt tới lục cấp võ giả cảnh giới, mà thực lực lại thậm chí có thể cùng bát cấp cửu cấp võ giả so sánh!

Hơn nữa Trần Hữu Tài giờ này khắc này đang đứng ở nội giận bên trong, không kiêng nể gì sát khí phổ thiên cái địa, thế cho nên tạo thành cùng thiên địa dị tượng xấp xỉ cảnh tượng.

Chờ hắn phản ứng tới được thời điểm, Trần Hữu Tài cư nhiên đã muốn biến mất không thấy, Trần Hán Hữu không cần nghĩ cũng biết, Trần Hữu Tài đã muốn giết hướng về phía Chu gia!

Tuy rằng hai ngày này đế quốc giặc đầu trang phong ba bình ổn, kinh thành nhìn như bình thần yên ổn, nhưng là ẩn ẩn bên trong kinh thành bình tĩnh có chút dọa người, tựa hồ bão táp sắp xảy ra!

Chu gia, mật thất bên trong.

"Ngươi, các ngươi muốn để làm chi?" Vũ Nhu cố nén trong lòng sợ hãi kinh thanh hỏi, khả trong ánh mắt mơ hồ không chừng lại bán rẻ nàng, .

Tiền phương, chu gia gia chủ Chu Thiên Tường vẻ mặt cười gian nói: "Tiểu nha đầu, đừng sợ a, lão phu sẽ không thương tổn của ngươi, đương nhiên là thành lập ở ngươi nghe lời trên cơ sở mới có thể, nếu ngươi dám vi phạm lời của ta, vậy đừng trách cứ lão phu tâm ngoan thủ lạt."

Chu Thiên Tường phía sau kia mấy người, đồng thời dữ tợn ý cười đứng lên, không khỏi khiến cho Vũ Nhu thân thể mềm mại một trận run run, những người này quả nhiên là không có hảo ý, bọn họ tại sao muốn bắt chính mình đến?

"Ngươi, đến cùng là ai, tại sao muốn bắt, bắt ta." Vũ Nhu xinh đẹp khuôn mặt nhỏ nhắn thượng đã tràn ngập sợ hãi, nguyên bản nàng nguy trang kiên cường, lại tại đây lão giả lạnh lẽo cười dưới, không còn sót lại chút gì, mà lão giả phía sau, giống như ác ma mấy người, cho nàng áp bách trước đó chưa từng có.

"Hắc hắc, vì cái gì bắt ngươi? Ngươi nói vì cái gì, nếu không ngươi đại ca kia Trần Hữu Tài, ta Chu gia về phần rơi xuống như vậy tình thế (ruộng đất), ngươi nói đúng không là hắn là bắt ngươi đến, uy hiếp một chút ngươi kia uy phong bát diện đại ca!"

Chu Thiên Tường một chữ một chút nói, cười lạnh nói, gương mặt đều có chút vặn vẹo, hắn Chu gia chính là vì Trần Hữu Tài tuyệt hậu, lần trước phái ra quân gia đều không công mà lui, ngay cả quân gia cũng chưa trở về, quả nhiên là trộm gà không được còn mất nắm thóc!

Hắn đối Trần Hữu Tài hận thấu xương, chó cùng rứt giậu Chu gia đã không có biện pháp, đành phải theo những người khác xuống tay, bởi vậy liền lựa chọn tay trái gà không chặt Vũ Nhu.

Tuy rằng Vũ Nhu bị Trần Hữu Tài an trí ở tại Mộ Dung phủ, Mộ Dung phủ phòng bị sâm nghiêm khó có thể tương tượng, nhưng là cũng không phải không có hồ chỗ.

Chu Thiên Tường lão gian cự hoạt chọn một cái thỏa đáng thời cơ, ở Mộ Dung Thiên cùng Trần Hữu Tài cũng không ở dưới tình huống, Mộ Dung phủ khuyết thiếu vương giả, hắn liền phái ra vài cái bốn năm cấp võ giả, như vào chỗ không người bình thường, lên vào Mộ Dung phủ.

Bất được Vũ Nhu sau, liền muốn uy hiếp Trần Hữu Tài, tuy rằng trên đường xuất hiện một cái ngu cấp võ giả ngăn trở, khả cũng không thể ngăn cản bọn họ tróc nã Vũ Nhu, đắc thủ sau, vì không đã thảo kinh xà, mấy người nhanh chóng phản hồi Chu gia.

"Các người, sẽ đối Trần đại ca bất lợi?" Nghe được đối phương trong lời nói, Vũ Nhu khuôn mặt nhỏ nhắn thượng hiện lên ra một chút quật cường, vội vàng sắc dật vu ngôn biểu, nàng lúc này đều hoàn toàn quên tự thân an nguy, trong óc tất cả đều là Trần Hữu Tài thân ảnh, sợ có cái gì bất trắc.

"Vô nghĩa!" Chu Thiên Tường đi nhanh về phía trước, một cái tát vãi ra, đánh vào Vũ Nhu trên mặt cười!

"Ba."

To rõ thanh thúy bàn tay tiếng vang biến toàn bộ mặt thất, Chu Thiên Tường tuy rằng không phải võ giả, khả dù sao cũng là cái nam nhân, này một cái tát đích xác có chút lực đạo, đem Vũ Nhu trực tiếp đánh bay đi ra ngoài.

"Ồ." Vũ Nhu nức nở ô ề, nước mắt ở hốc mắt đảo quanh, huyền lệ muốn khóc bộ dáng không có khiến cho mấy người kia đồng tình, ngược lại làm tâm trọng thêm.

Đang ở Chu Thiên Tường chuẩn bị lại tiếp theo một bạt tai thời điểm, theo bên ngoài truyền ra một trận rống giận tiếng gầm gừ.

"Ta thảo ni mã Chu Thiên Tường, cùng Lão Tử lăn ra đây, nếu không ra, Lão Tử cho các người Chu gia máu chảy thành sông."

"A!" Nói gót tới là một cái cực kỳ bi thảm tiếng kêu, không khó đoán ra là một người đã chết.

"Cái gì!" Chu Thiên Tường sắc mặt liên tục đại biến, kia rõ ràng là Trần Hữu Tài thanh âm của, mặc dù là hóa thành bụi, hấn cũng có thể phân biện ra đến, này súc sinh thể nhưng chủ động đến khiêu khích hấn Chu gia uy nghiêm.

Vốn Chu Thiên Tường còn chuẩn bị trước hết để cho Trần Hữu Tài cấp hơn mấy thiên, sau đó lại uy hiếp Trần Hữu Tài thỏa hiệp, khả không nghĩ tới đối phương nhanh như vậy đã tới rồi. .

"Gia chủ, hấn này là muốn chết, chúng ta không làm thì thôi, đã làm thì làm đến cùng, hôm nay phải đem tiểu tử này giết chết, nếu không về sau tuyệt đối là trong lòng họa lớn." Phía sau che mặt Hắc y nhân đề nghị nói.

"Hiện tại đã muốn là trong lòng họa lớn, kẻ này không thể lưu, gia chủ, làm cho huynh đệ chúng ta vài cái diệt trừ hấn." Có người phụ họa theo đuôi âm trầm nói.

"Hào hảo hảo, thế nhưng chủ động đưa lên cửa đến." Chu Thiên Tường lớn tiếng giận cười.

Nhìn thoáng qua Vũ Nhu, tùy theo mang theo vài cái đắc lực chiến tướng đi ra mặt thất.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 136: Chiến Chu Gia Nhân

Chu gia.

Trong đại sảnh, nguyên bản là cung cấp nuôi dưỡng các loại ngư quý xà thân Chu gia nhân, lúc này lại bị Trần Hữu Tài biến thành hoành thất thụ bát, kia thượng năm mấy cô thi thể, tử dạng thật là thảm thiết, xen vào loại tình huống này, đều không có người dám tới gần Trần Hữu Tài.

Để cho nhân kỳ quái là, tuy rằng Trần Hữu Tài giết nhiều người như vậy, trên người nhưng không có một chút vết máu, này chẳng phải là không thể tương tượng, hấn đến tột cùng có cái gì thủ đoạn.

Ni mã dần dần, còn không ra phải không, đừng trách ta đem người Chu gia hủy đi! Gặp Chu gia chủ sự nhân đến bây giờ cũng không được, Trần Hữu Tài trực tiếp nổi giận!

"Nổ ầm ầm."

Phần nộ Trần Hữu Tài trực tiếp tìm một cái cây cột, điên cuồng dụng quyền đầu oanh đánh, chấn đắc phòng ốc lung lay sắp đổ, làm lục cấp võ giả hấn toàn lực ứng phó một quyền, ít nhất có hơn một ngàn cân sức bật, thời đại này kiến trúc, làm sao có thể thừa nhận được? Nhất thời, không ít cát bay đá

chạy lạc đầy đất.

Trần Hữu Tài một giây cũng không dừng lại, một quyền tiếp theo một quyền, đỉnh tai nhúc óc phá thanh, giống nhau biểu thị tận thế tiến đến bình thường, hấn lửa giận công tâm, thâm nghĩ yếu phát tiết một phen, làm sao còn có thể lo lắng nhiều như vậy. Dù sao mặc dù là phòng ốc đề sập, hấn cũng sẽ không tử, dù sao thân thể cường hấn tố chất xảy ra kia, hấn tuyệt đối không có chút tổn thương.

Chu gia toàn thể cao thấp trọn mắt há hốc mồm, bạo lực bọn họ gặp qua không ít, khả bạo lực như vậy vẫn là lần đầu, Trần Hữu Tài chẳng lẽ chuẩn bị đem Chu gia biến thành phế tích bất thành?

Gia chủ đi nơi nào?

Trong lúc nhất thời lòng người hoảng sợ, Chu gia nhân không tự chủ được hoảng sợ kích động, đều trốn đi, cái gọi là tường thành cháy ương cấp trì nguy, bọn họ này đó người thường ở cường giả trong mắt, giống như con kiến bình thường tồn tại, làm sao có thể can thiệp vào, nếu là gia chủ ở tại không hiện ra, chỉ sợ Chu gia hôm nay hoàn toàn xong đời.

"Nghịch súc, ngươi dừng tay cho ta, lão phu tới lấy tính mệnh của ngươi!"

Đúng lúc này Chu Thiên Tường lớn tiếng vội vàng nói, nếu là tái liên tục một hồi, chỉ sợ Chu gia đại sảnh đều đã ầm ầm sập, hấn thật không ngờ Trần Hữu Tài thế nhưng giống như còn như vào chỗ không người!

Trực tiếp đem Chu gia quấy đến long trời lở đất, hấn kinh sợ này ra, nhìn phá thành mảnh nhỏ Chu gia đại sảnh, trước nay chưa có phần nộ, đây là hấn Chu gia thể diện chỗ, nếu là để cho người khác đã biết, Chu gia thế nhưng bị bức phải tình trạng như thế, chẳng phải là mặt mất hết?

"Ha ha, lui đầu lão ô quy, ngươi rút cục khăng Đả ra rồi, ngươi nếu nếu không ra, ta liền một mũi lửa thiêu ngươi Chu gia."

Trần Hữu Tài cuồng vọng cười nói, nên điệu thấp thời điểm liền điệu thấp, nhưng chỉ cần cao điệu đứng lên tuyệt đối là kinh sợ lòng người.

"Nghịch súc, ngươi này là muốn chết, thượng, giết chết hấn!" Chu Thiên Tường âm trầm nói, mệnh lệnh phía sau hấn sáu cái bốn năm cấp võ giả cùng tiến lên.

Chu Thiên Tường thật không ngờ, Trần Hữu Tài thế nhưng to gan lớn mật, đan thương thất mã liền giết hướng về phía hấn Chu gia, này chẳng phải là tự tìm đường chết? Thật đúng là lấy vì chính mình có điểm thực lực là có thể vô pháp vô thiên? Chu Thiên Tường phía trước còn lo lắng sẽ xuất hiện cái gì ngoài ý muốn, nay gặp Trần Hữu Tài một người xuất hiện hấn đã muốn không có gì cố kỵ.

Chu Thiên Tường bởi vì tí mĩ bố trí, phía trước liền phải một cái Hắc y nhân theo dõi Trần Hữu Tài, tùy thời hội báo thứ nhất tình huống, nhưng là không biết vì cái gì, người nọ còn chưa có trở về, hấn sẽ không đi tưởng kia bị kịch khả năng!

Trần Hữu Tài năng sống đến bây giờ, thậm chí đã bại Gia Cát Phong Minh, Chu Thiên Tường cũng nghe quá, nhưng là nghĩ đến có chút thực lực, tục ngữ nói song quyền nan địch tứ thủ, Trần Hữu Tài không có khả năng đồng thời đối địch sáu cái bốn năm cấp võ giả!

"Ha ha, các ngươi cứ việc đến đây đi." Trần Hữu Tài vừa thẳng cấp lục cấp võ giả không lâu, hiện tại thực lực khôi phục bảy tám thành, nhưng là đối phó những người này bất thành vấn đề gì! Này tin tưởng là không thể nghi ngờ!

Trần Hữu Tài nhất thời thi triển hoàng giai vũ kỹ 《 trong gió hỗn độn 》, toàn thân giảm bớt sức nặng, nhẹ nhàng trạng thái có thể cho hấn dễ dàng đối mặt sáu cái võ giả công kích!

"Ta muốn cho các ngươi Chu gia vì kia ngu xuẩn hành vi trả giá đại giới!" Trần Hữu Tài ngửa mặt lên trời hét dài, cuồng bạo uy nghiêm hơi thở ghé tản ra đến.

"Tiểu tử, đừng tưởng rằng có điểm thực lực có thể khẩu xuất cuồng ngôn, chiến thắng chúng ta nói sau." Trong đó một người lập tức phản bác hèn mọn nói, nhưng là nhìn Trần Hữu Tài dưới chân màu vàng nhạt quang mang, trong mắt khinh miệt dần dần bị hoảng sợ thay thế được, là hoàng giai vũ kỹ dấu hiệu, đáng sợ, Trần Hữu Tài thế nhưng biết sử dụng hoàng giai vũ kỹ, khó trách hấn có đảm lượng đan thương thất mã sát nhập bọn họ Chu gia, tuyệt đối không phải sủa đầu sủa não.

Sáu cái võ giả về mặt ngưng trọng, bất quá nhìn nhau một cái đối phương, hít sâu một hơi sau, liền chuẩn bị liên thủ đối chiến Trần Hữu Tài, bọn họ chỉ hy vọng đồng tâm hiệp lực có thể sáng tạo kỳ tích!

Trần Hữu Tài trong mắt xẹt qua một chút ngạo nghễ sắc, thực lực mặc kệ tái khi nào thì, đều có thể thể hiện tuyệt đối hiệu quả. Hấn hôm nay mục đích, chính là làm cho Chu gia bị giết!

Trần Hữu Tài cả người sát khí có như thực chất, chung quanh không khí độ ẩm đều rơi chậm lại không ít, thế cho nên Chu gia kia sáu cái đặc lực chiến tướng tới gần hấn thời điểm, hành động còn có chút trì hoãn, kể từ đó, tuy rằng Chu gia người đông thể mạnh, nhưng là Trần Hữu Tài như trước có thể thành thạo ứng phó, còn có thể thường thường xúc phạm tới địch nhân.

Cứ việc không có thể tìm tới một cái thời cơ tốt thủ bọn họ tánh mạng, nhưng bởi vì sáu người giống nhau lòng có Linh Tê, Trần Hữu Tài muốn tìm đến sơ hở, cơ hồ khó như lên trời, mỗi lần Trần Hữu Tài điên cuồng công kích, phá son khai chi thể phổ thiên khai, đều bị bọn họ sáu người liên hợp hóa giải, trên cơ bản một người gánh vác một chút lực lượng, tạo không thành được cái gì thương tổn.

Ni mã, ta hiểu được cái gì gọi là đoàn kết chính là lực lượng, Trần Hữu Tài ở trong lòng ảo não tự nói.

Này sáu cái bốn năm cấp không đợi võ giả, nếu là một đám thượng, Trần Hữu Tài dễ dàng liền có thể giải quyết, nhưng là liên thủ dưới, thế nhưng có được có thể so với thất cấp võ giả tả hữu thực lực, Trần Hữu Tài còn không có khôi phục cao nhất thời kì, tuy rằng tấn thăng đến lục cấp võ giả, lại cũng nhận được hạn chế.

Trần Hữu Tài phóng ra nguyên khí, muốn coi một chút Vũ Nhu ở nơi nào, tùy theo Trần Hữu Tài sắc mặt dần dần âm trầm, tâm thần tìm tòi hạ, thế nhưng phát hiện Vũ Nhu ở một cái trong mật thất, trên mặt cười có một rõ ràng thủ ấn, rất là chói mắt, Trần Hữu Tài nhất thời trong lòng dừng đứng một trận Vô Danh lửa giận, không cần nghĩ đều biết ai vậy gây nên, Chu gia như thế đối đãi Vũ Nhu, quả thực là muốn chết?

Trần Hữu Tài tuy rằng cùng Vũ Nhu quen biết không lâu, nhưng là Vũ Nhu đối hán mà nói, là một khối thuần khiết nhất tâm linh Niết bàn, nằng một cái ra đòi chưa sâu đích nhu nhược nữ tử, thế nhưng bởi vì chính mình đã bị như thế tra tấn tàn phá, Trần Hữu Tài năng không phần nộ sao? Chu gia trả giá không thể thừa nhận đại giới, cái gọi là lão hồ mông sờ không thể, liền là đồng dạng đạo lý.

Tuy rằng Vũ Nhu quần áo có chút hỗn loạn, nhưng là cũng không có bị dâm loạn dấu vết, nghĩ đến là Chu Thiên Tường không có lúc này, bởi vì Trần Hữu Tài ngay cả thờ cơ hội cũng chưa cấp, huống chi là làm kia nhận không ra người chuyện, bất quá mặc dù là như vậy, Trần Hữu Tài như trước lửa giận ngút trời.

"Đình linh —— hệ thống nêu lên —— tự chủ nhiệm vụ —— anh hùng cứu mỹ nhân —— nhiệm vụ thường cho —— khôi phục toàn thịnh thời kỳ!"

Đúng lúc này, hệ thống máy móc tính thanh âm của vang lên, điều này làm cho Trần Hữu Tài hơi hơi sai lắng, tùy theo vui mừng nhướng mày, chính mình vận khí vẫn là không sai, thiếu cái gì đến cái gì, Trần Hữu Tài đánh giá thấp sáu người này đồng tâm hiệp lực chính thể lực lượng, hán nguyên bản liền bày tám thành thực lực, khó có thể tạo thành thực chất tính thương tổn, nhưng là cái này tốt lắm!

Đối với hệ thống nhiệm vụ, Trần Hữu Tài nhưng là chưa từng có hoài nghi quá, quả nhiên,, nháy mắt vùng đan điền chảy qua một tia dòng nước ấm, tuy rằng kia dòng nước ấm cực kỳ bé nhỏ, nhưng là khôi phục năng lực kinh vĩ thiên nhân.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 137: Chu Phi Sợ Hãi

Gần chính là vài cái hô hấp thời gian, Trần Hữu Tài liền cảm giác toàn thân đã tràn ngập lực lượng, rõ ràng là lục cấp võ giả toàn thịnh thời kỳ, hán nay vũ lực giá trị cao tới hơn ba trăm, nghiễm nhiên đạt tới thất cấp võ giả tiêu chuẩn, tưởng muốn đối phó sáu người này, bình thường phát huy là tốt rồi!

Trần Hữu Tài thủy chung tin tưởng vững chắc một cái đạo lý, lấy lực Phá Thiên Quân, chỉ cần lực đạo đạt tới một loại trình độ, không có gì là làm không được!

"A, các ngươi đều đáng chết, đáng chết!" Trần Hữu Tài lên tiếng rít gào, kia tích lý cách cách giống như pháo binh thường, thật là làm cho người ta sợ hãi, sáu người kia trước là nao nao, này khí thế tuy rằng không gì sánh kịp, nhưng là đã có chút phô trương thanh thế hiềm nghi, bọn họ đổ cho rằng đây là đã muốn một môi tượng trưng, dù sao sáu người nguyên khí cộng lại, như thế nào cũng có thể so với Trần Hữu Tài nhiều một ít.

Chỉ cần Trần Hữu Tài một môi một môi, bọn họ nghịch chuyển thời cơ đã tới rồi, này hiệp, bọn họ như trước yếu chịu đựng! Bằng không phía trước cố gắng liền kiếm củi ba năm thiêu một giờ, đối mặt Trần Hữu Tài mưa rền gió dữ công kích, hơn nữa hoàng giai thân pháp vũ kỹ tốc độ, bọn họ một chút cơ hội đều không có, nhưng hôm nay, bọn họ thấy được hy vọng, có thể nào không kích động?

Nhất thời, sáu người một đám trên mặt đều có vẻ vui thích, làm cho kia nguyên bản thất kinh, nghĩ đến Trần Hữu Tài phát cuồng Chu Thiên Tường, dần dần tâm an, hán đối Trần Hữu Tài vẫn là tương đương sợ hãi, chẳng qua nhìn vào chính mình đặc lực chiến tướng nhóm đem Trần Hữu Tài làm cho không đường có thể tìm ra, tựa hồ hán kỳ vọng trở thành sự thật, trong lúc nhất thời kích động không được.

Trần Hữu Tài thân ảnh bạo lực mà ra, hoàng giai vũ kỹ hiệu quả không cần nói cũng biết, gần một cái trong nháy mắt thời gian, Trần Hữu Tài thế nhưng đã muốn xuất hiện ở Chu Thiên Tường trước mặt, đánh đầu thẳng đó không gì cản nổi một quyền bao hàm hàn ý thấu xương, Trần Hữu Tài yếu trực tiếp lấy Chu Thiên Tường mệnh!

"Gia chủ!" Sáu người kia trong lúc nhất thời luống cuống tay chân, bọn họ bất ngờ là, Trần Hữu Tài đề tiện vô si đều bắt quá bọn hán này một cửa, liền hướng về phía Chu Thiên Tường đi, này xưng không hơn là quang minh lỗi lạc đi! ? Nhưng mà, bọn họ không biết là, Trần Hữu Tài vẫn cho rằng không từ thủ đoạn là chỉ số thông minh, này xảo diệu chuyển hoá mục tiêu, tuyệt đối cơ trí thể hiện.

Có hai ba cái cách Chu Thiên Tường tương đối gần võ giả, trước tiên phản ứng lại đây, vội vàng bảo hộ Chu Thiên Tường, sợ hấn có cái gì không hay xảy ra, làm trung tâm bảo vệ Chu gia võ giả, nói cái gì cũng không cho phép chuyện như vậy phát sinh.

Ba người liên hợp lại bảo vệ Chu Thiên Tường, kia tư thế không hề giữ lại thể hiện rồi ăn ý trình độ, nhưng là nay bọn họ chỉ có ba người phối hợp, có thể ngăn cản lại Trần Hữu Tài không chỗ nào không phá một quyền sao? Trần Hữu Tài nhanh chóng phóng đại gương mặt, khoe miệng bất động thanh sắc xuất hiện một chút tươi cười, làm cho ba người kia trong lòng cả kinh, không rõ dự cảm khuếch tán mở ra.

"Bang bang phanh." Một trận liên tiếp không ngừng mà tiếng vang sau, mạnh xuất hiện một cái cực kỳ bi thảm tiếng kêu, mặc dù có vài phần quen thuộc, khả là do ở khàn khàn thống khổ, thế cho nên trở nên bén nhọn khó nghe.

Nghiêm nhiên là kia Chu Thiên Tường! Hấn lúc này tựa vào một bức trên tường, vẻ mặt dữ tợn đau triệt nội tâm, đầu huyết lưu như chú, làm cho người ta thấy không rõ giấu ở máu tươi ở dưới, cặp kia mang theo khó có thể tin thần sắc ánh mắt.

Cùng lúc đó, vừa rồi bảo hộ Chu Thiên Tường ba cái võ giả, đều là từng ngậm từng ngậm học máu, mà không có ngoại lệ là, bọn họ đều thiếu một cái cánh tay, tình huống vô cùng thảm, so với Chu Thiên Tường cũng không tốt đến đi đâu, mà thiếu đích tay cánh tay, rõ ràng là phía trước phòng ngự Trần Hữu Tài cái tay kia.

"Tê." Còn lại ba cái võ giả, hít vào một luồng lương khí, đây là cái gì kinh thế hãi tục đích thủ đoạn, cách sơn đả ngư? ! Bị thương ba người, bọn họ sức chiến đấu nhất thời đại đã chiết khấu, muốn ở cùng Trần Hữu Tài thế lực ngang nhau, cơ hồ là ý nghĩ kỳ lạ chuyện!

Trái lại chi, Trần Hữu Tài là vẻ mặt nhẹ nhàng băng quơ, bình yên vô sự thậm chí liên y vật cũng chưa bị kinh phong thổi loạn, vững như Thái Sơn vĩ ngạn, giống nhau là đang nắm phần thắng chắc chắn, thế cho nên mặt khác ba người càng thêm khủng hoảng.

Bọn họ nay chính là mặc người chém giết tiểu cừu, Trần Hữu Tài là hung mãnh uy vũ đại hoi lang!

"Người, người. . . ." Chu Thiên Tường gian nan tới nghĩa thổ lộ hai chữ, liền đầu vừa lệch, bất tỉnh nhân sự!

"Gia chủ." Trăm miệng một lời thê kêu thảm, bọn họ cực kỳ bi thương, khả người khởi xướng Trần Hữu Tài, cũng là vừa lòng cười cười.

"Các người đã chẳng lẽ trung tâm, vậy đi theo chủ tử cùng đi đi." Trần Hữu Tài giống như tới từ địa ngục ác ma, nháy mắt xuất hiện ở hoàn hảo không tồn hao gì ba người trước mặt, băng nhận lại lần nữa huyền hóa ra, một người tiếp một người, thu gặt ba người này tánh mạng, còn lại kéo dài hơi tàn ba người, tự nhiên là càng thêm không có năng lực phản kháng, trát giây gian, từ một cái không thừa.

Nhìn mấy người kia vẻ mặt vẻ không cam lòng, Trần Hữu Tài lơ đãng lắc đầu, hấn cũng không phải giết người như ma ma đầu, cho tới nay đều là vẫn duy trì nhân không đáng ta, ta không phạm người, nhân nếu trêu chọc ta, tất lấy gấp trăm lần hoàn lại đích thực để ý làm việc!

Giải quyết hoàn mấy người sau, Trần Hữu Tài cũng không có đi lập tức giải cứu Vũ Nhu, trạm tại nguyên chỗ khẽ nhú mày, theo sau nhìn kia một gian phòng nhà, mặt lộ vẻ tươi tắn, hấn sai bước đạp đi qua, đạp một cước, môn ầm ầm sập!

"A." Một cái trầm thấp hoảng sợ, lại ngăn chặn, nhưng Trần Hữu Tài là cỡ nào cảm quan sâu sắc, hấn không nói hai lời xốc lên kia "Run run đệt chặn", quả nhiên, người quen biết cũ Chu Phi liền xuất hiện ở trước mặt, tái nhìn nhìn hấn dưới thân trần như nhộng mỹ nữ, hoa dung thất sắc, tuy là trung đẳng chi tư dáng người cũng là không sai, Trần Hữu Tài dở khóc dở cười, người này dĩ nhiên trở thành thái giám. Còn muốn nhắm nháp nữ nhân tư vị, đây không phải ép buộc sao? Trần Hữu Tài lặng lẽ cười, nhìn hai người kia ôm không ngừng run lên, hiển nhiên là biết ra biên tình huống.

"Phóng, buông tha ta đi, van cầu người!" Chu Phi nói chuyện đều không rõ lắm, tuy rằng trong lòng đối với Trần Hữu Tài oán hận tột đỉnh, nhưng hôm nay hấn không dám có một chút bất mãn, ngược lại ăn nói khép nép khẩn cầu Trần Hữu Tài, hấn là một cái tương đương người sợ chết.

"Nga? Buông tha người, có chỗ tốt gì?" Trần Hữu Tài gặp kia Chu Thiên Tường đã muốn đoan chính tư thái, tuy rằng như đứng đồng lừa, như ngồi đồng than, hấn cũng không dám nhúc nhích, có chút xấu hổ cúi đầu xuống, bởi vì kia ngắn nhỏ coi như ngân châm sinh thực khí quan, thật sự khó coi, này hết thảy không phải là hấn trước mặt trần có mới tạo thành.

Trần Hữu Tài thân thủ đi bắt một phen kia xinh đẹp nữ tử bộ ngực, mềm mại cảm giác nhộn nhạo trong lòng, ni mã, xem ra vẫn là một cái xử nữ a, chuyên môn tìm đến cấp Chu Phi thực nghiệm? Lãng phí! Mặc dù có chút tâm viên ý mã, nhưng Trần Hữu Tài vẫn là nhìn xuống tà hỏa, ni mã, ta khi nào thì trở nên như vậy không đứng đắn? Nhìn kia rậm rạp phương mặt có bại lộ trước mắt, hấn hít sâu một hơi, trong đầu bắt tri bắt giác hiện lên Mộ Dung Tuyết cùng Liễu Phiêu Phiêu bóng hình xinh đẹp, cái loại này dục vọng liền không còn sót lại chút gì.

Chính mình cũng không thể thực xin lỗi các nàng a, Trần Hữu Tài chỉ làm một người người hiện đại tư tưởng, vẫn là có vẻ bảo thủ, hưởng hoi thời đại này có thể chế độ chồng chung độ, đã muốn làm cho hấn vừa lòng phi thường, cũng không thể hành vi phóng dăng ở ngoài.

Kia mỹ mạo nữ tử bản năng then thùng cúi đầu xuống, nàng nghe qua Trần Hữu Tài tên, nay lại gặp được này truyền kỳ bình thường văn hào, nhìn không được quật khởi hảo cảm. Nàng là bị bách vì cấp phụ thân mua thuốc chữa bệnh, Chu gia mua xuống hấn, mới bắt đầu dĩ làm chu bay đích thị tâm nha hoàn. Nguyên vốn tưởng rằng chính mình khó thoát khỏi bị dâm loạn một phen, nhưng là Chu Phi nhưng không có phương diện kia năng lực, chỉ có thể sờ sờ nàng, quá một phen làm nghiệm!

Chương 138: Chu Gia Bảo Khố

Thời kỳ trưởng thành hoài xuân cô gái tổng là có thêm vô cùng ảo tưởng, nhất liên tưởng đến cái loại này sự tình, liền một trận mặt đỏ tai hồng, nhưng là nàng cố đủ dũng khí, lại phát hiện Trần Hữu Tài dĩ nhiên đem tay lấy ra, nhìn đều không nhìn nàng liếc mắt một cái, bất thành linh biến cố, giống như tình thiên phích lịch bình thường, khiến nàng về mặt trầm trọng ủy khuất, nhưng là cũng không có cách nào.

Chu Phi nhìn không chớp mắt, làm bộ như không có nhìn đến Trần Hữu Tài hành động, bất quá Trần Hữu Tài đứng lúc thu tay về, hắn có chút bất minh sờ dĩ, như thế nào đột nhiên biến thành chính nhân quân tử, vừa còn dưới đáy lòng khinh bỉ Trần Hữu Tài. Lúc này hắn nhìn không được hết hồn, kia ánh mắt sắc bén phảng phất muốn nhìn thấu hắn, nhưng là Chu Phi vốn vốn không có mặc quần áo, nhưng thật ra không chỗ có thể trốn.

"Người muốn cái gì, chỉ cần ta có thể cho đều có thể, Chu gia hiện tại thuộc loại của ta!" Chu Phi hào khí ngất trời nói, hắn Lão Tử Chu Thiên Trường đã chết, tự nhiên mà vậy này gia chủ địa vị, liền truyền thừa cho hắn.

Khả nguyên bản muốn "Thực nam nhân" một phen hành động, bởi vì kỳ quái - thanh âm, mà có vẻ chẳng ra cái gì cả.

"Ác? Người cảm thấy, tánh mạng của người giá trị bao nhiêu! ? Ta mua xuống đến, hắc hắc!" Trần Hữu Tài nói một cái sờ không được ý nghĩ vấn đề, Chu Phi trước hơi hơi sững sốt, tùy theo theo bản năng nói: "Vật báu vô giá a."

Bất quá như thế hắn trong lòng nói, Trần Hữu Tài chẳng lẽ lại thật muốn mua xuống hắn? Hắn cũng không phải thanh lâu nghệ kỹ, còn có thể tùy tiện mua bán bất thành, cho nên hắn không thể nghĩ ngờ kiên định trả lời Trần Hữu Tài.

"Nga? Nguyên lai là vật báu vô giá, vậy người tưởng giữ được tánh mạng, yếu phó ra bao nhiêu đại giới, người biết!" Trần Hữu Tài không có hảo ý trêu chọc nói.

"Khanh khách." Một bên mỹ nữ cười đến cười run rẩy hết cả người, tuy rằng gọi cảm cùng xinh đẹp cũng đủ khiến cho tuyệt đại đa số nam nhân tâm động, khả hiện tại Chu Phi đã không có phương diện kia năng lực, đối nữ nhân tự nhiên mà vậy không có hứng thú, huống hồ tính mạng của hắn đều bấp bênh, làm sao hội xem một cái. Tuy rằng nàng kia là muốn gọi lên Trần Hữu Tài chú ý, khả Trần Hữu Tài như trước thờ ơ, nàng có chút thất vọng uể oải.

"A!" Chu Phi thể này mới phản ứng lại đây, chính mình bị Trần Hữu Tài đùa giỡn! Chính là Trần Hữu Tài khéo như thế diệu phương thức, đem hắn nhiều đi vào, thế cho nên gián tiếp đã bị xảo trá vợ vết tài sản, này tình cảnh, hay là hắn cam tâm tình nguyện.

Chu Phi hận không thể quát chính mình cái tát, cái gọi là họa là từ ở miệng mà ra, hắn như vậy!

"Như thế nào, không muốn sống nữa! ?" Trần Hữu Tài về mặt nghi hoặc, kia sắc bén băng nhận, nhất trước mặt hắn không ngừng chớp lên, kia từng đợt rót vào cốt tủy rét lạnh, không có mặc quần áo Chu Phi không tự chủ được rung mình một cái.

Băng nhận dần dần đến gần rồi cổ của hắn, chu bay đích tư duy một mảnh hỗn loạn, hoảng sợ muôn dạng trải rộng mặt của hắn băng.

"Không, không, ta đều cho người!" Chu Phi đau lòng sắc, bất quá có chút thoải mái, chỉ cần có thể giữ được tánh mạng, hắn nguyện ý trả giá sờ hữu đại giới. Thậm chí đem Chu gia sờ hữu tài sản giao cho Trần Hữu Tài! Tài nhiều đích tài sản bảo vật, cũng muốn có mạng tài năng hưởng dụng, nếu là mệnh đều đã đánh mất, còn nói chuyện gì, Chu Phi nghĩ thông suốt sau, liền không có như vậy luyến tiếc, chỉ hy vọng trần có mới không cần lật lọng mới tốt.

Một lát sau, Chu Phi mang theo trần có mới đi đến nhất tòa núi son hạ, hắn có chút đắc ý, ngẹn ra một cái khuôn mặt tươi cười nói, "Đây là ta Chu gia tàng bảo khố mật thất, người thường tất nhiên phát hiện không được!"

Trần Hữu Tài hơi hơi phóng thích nguyên khí tra xét một phen, phát hiện không có gì đặc địa phương khác, này chính là một cái núi già thôi, chẳng lẽ có cái gì cơ quan, nếu không phải Chu Phi nhắc nhở hắn, Trần Hữu Tài đích xác không tưởng được, Chu gia thế nhưng đem tàng bảo khố phóng tại như thế thấy được địa phương. Bất quá chính cái gọi là chỗ nguy hiểm nhất chính là an toàn nhất, cũng không phải không có đạo lý.

"Nga?" Trần Hữu Tài gật gật đầu, thừa nhận chu bay đích nói, hắn hơi có vẻ về về mờ mịt.

"Đồng đồng đồng." Chu Phi ở bên tay phải tường đá, đánh ra từng đợt trống rỗng thanh âm của, không khó phán đoán kia phía sau là chạm rỗng.

Khả núi giả không có gì biến hóa, Chu Phi không có gì ngoài ý muốn thần sắc, lại gõ vài cái địa phương, sau đó nhìn chăm chăm núi già một chỗ.

"Bang bang phanh." Kia giống như một cánh cửa hình dạng tảng đá, thế nhưng chậm rãi mở ra! Trần có mới có thể phía trước là không có nửa điểm khe hở, trong lòng hắn có chút kinh ngạc, thời đại này có thể làm được trình độ như vậy, tuyệt đối là người giới tay nghề chi chi, bất quá không có nghĩ nhiều, liền làm cho chu bay đi phía trước dẫn đường.

Hắn không biết này cái gọi là tàng bảo khố, rốt cuộc có hay không cơ quan ám khí linh tinh, không lâu kia Gia Cát Phong Minh xuất ra màu đen hộp nhỏ, liền làm cho Trần Hữu Tài chấn động, đối ám khí phương diện này khó lòng phòng bị gì đó, hắn gì thời điểm đều phải cảnh giác vạn phần!

Theo vào cửa đá sau, một phen có khác động thiên cảnh tượng triển lãm ở Trần Hữu Tài trước mắt, chồng chất như núi vàng bạc châu báu, còn có các loại kỳ lạ binh khí, ngạc nhiên cổ quái ngoạn ý chỗ nào cũng có. Trần Hữu Tài tuy rằng tâm tính hài lòng, nhưng là nhịn không được hít sâu một hơi, này có thể nói là đại khai nhãn giới!

Quả nhiên, tàng bảo khố là không có gì cơ quan ám khí, dù sao cũng là hắn nhà mình cảm địa, như thế nào hội làm điều thừa, chỉ sợ Chu Thiên Tường nằm mơ cũng thật không ngờ, hắn bảo bối mà thôi, đem một ngoại nhân, hướng hồ vẫn là thù không đội trời chung nhân, mang vào Chu gia tàng bảo khố, tùy ý Trần Hữu Tài bốn phía thu hết!

"Hắc hắc, cái này có thể đổi tánh mạng của ta đi!" Chu Phi như trút được gánh nặng thở dài nhẹ nhõm một hơi, hắn đều đã muốn cho Trần Hữu Tài muốn gì đó, dựa theo ước định Trần Hữu Tài là sẽ bỏ qua hắn. Trong mắt của hắn xẹt qua một chút bất đắc dĩ cùng không tha, này chồng chất như núi tài phú, hắn lâm vào tâm động, nhưng không có năng lực có được!

"Không được!" Trần Hữu Tài trầm đình tiết thiết đương nhiên phủ nhận nói, nhất thời, Chu Phi sắc mặt đại biến gấp giọng nói: "Trần Hữu Tài, ngươi cũng không thể nói không giữ lời, lật lọng!"

"Ta nói cái gì?" Trần Hữu Tài về mặt mê mang nói, giống nhau cái gì cũng không biết.

"Ngươi béo nhờ nuốt lời, rõ ràng nói chỉ cần cho ngươi cũng đủ tốt lắm chỗ, là có thể tha ta một mạng." Chu Phi rít gào không cam lòng nói, muốn vì tánh mạng của mình tranh thủ một phen, mặc kệ hắn có thể hay không đá động Trần Hữu Tài, đều có tất yếu nhắc tới hai người phía trước ước định.

"Ta là như vậy nói không sai, nhưng là, ngươi cảm thấy của ngươi ưu việt cũng đủ sao?" Trần Hữu Tài trêu tức chắc chắn nói, đúng lý hợp tình bộ dáng tức giận chu bay nhanh yếu học máu!

"Này còn chưa đủ, ngươi lòng tham không đủ a!" Chu Phi có chút kinh ngạc cùng động dung, người này rốt cuộc nghĩ muốn cái gì, Chu gia tàng bảo khố, cho dù đưa tặng cấp Đế Vương, chỉ sợ Đế Vương đều đã mang ơn, Trần Hữu Tài đây là công phu sư tử ngoạm a!

"Ni mã, ngươi là nào tàn ** a, chính mình nói trong lời nói đều quên, hình như là ngươi nói, tánh mạng của ngươi vật báu vô giá, hay là ngươi quên!" Trần Hữu Tài chỉ vào Chu Phi cái mũi, một chữ một chữ vũ nhục nói.

"A, không không." Chu Phi khuôn mặt vận vẹo, hắn thế này mới lĩnh ngộ đến Trần Hữu Tài ý tứ của, khả theo kia băng nhận đã muốn đắm vào trong ngực.

Ni mã, Cỗ Mộc lão nhi xảo trá ta, ta không đến xảo trá một chút các ngươi Chu gia, này còn không phải chuyện thiên kinh địa nghĩa, ngươi này tai họa là chết chưa hết tội.

Trần Hữu Tài sắp đi Đế Quốc học viện, muốn đem có thể khống chế chuyện đều bóp chết ở muốn xem lý, nếu không sẽ cho hắn mang đến vô cùng vô tận hậu họa.

Chu gia phải diệt!

Trần Hữu Tài nhìn chồng chất như núi tài phú, khóe miệng nhộn nhạo một chút tươi cười!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Trân Bảo Vô Số

"Lạp lap lap, ta là nhật tiền tiểu hành gia, này khi nào thì mới là cái cuối a."

Trần Hữu Tài ở Chu gia, không, hiện tại là thuộc loại chính hắn tàng bảo khố trung tùy ý xuyên qua, nhìn bên chân tùy ý có thể thấy được vàng bạc châu báu, thật lâu một hồi bình phục tâm tình sau, liền không như vậy kích động.

Ni mã, ta thị tiền tài vì cận bã, ách, kia chẳng phải là đầy đất đều là cận bã? Đến lúc đó bị thi mai làm sao bây giờ, Trần Hữu Tài lắc lắc đầu.

Trần Hữu Tài khẽ nhủ mảy, nghĩ rằng đến không có khả năng Chu gia như thế nông cạn đi? Chẳng lẽ trừ bỏ tiền vẫn là tiền, Trần Hữu Tài hí mắt chung

quanh tuần tra đứng lên, bảo khổ là ở núi già bên trong, bên trong có vẻ hôn ám, bắt quá Trần Hữu Tài nương tựa theo võ giả sâu sắc cảm giác, vẫn là nhìn xem là nhất thanh nhị sở.

Theo hần không ngừng đi lại, bên đường đem các loại kỳ lạ vô giá bảo vật thu vào trữ vật giới chỉ, này chương mắt mắt rách nát, để lại ở một bên, đợi hần xác định không có gì sử dụng sau, liền không hề đi quản.

Nhất chén trà nhỏ thời gian sau, Trần Hữu Tài rón ra rón rén đem hần cảm thấy không lớn rõ ràng gì đó phóng cùng một chỗ, trong đó có một bộ phong cách cổ xưa hoa văn khôi giáp, bên trên tro bụi chừng nửa đầu ngón tay dày như vậy, Trần Hữu Tài chuyển nửa ngày, mới đưa tro bụi rửa sạch sẽ, kia đập vào mắt quen thuộc đồ hình, rõ ràng là từng điều thần long, sắp xếp bố ngay ngắn trật tự, mặc dù là ngọc tử, đều có thể kết luận này khôi giáp chỗ bất phạm, nhưng là vì cái gì bị Chu gia Trần Phong lâu như thế, Trần Hữu Tài liền không được biết rồi.

Dù sao mặc kệ cái gì nguyên nhân, này khôi giáp nay thuộc loại Trần Hữu Tài!

Hắc hắc, Chu gia tặng thật đúng là dày, lập tức Trần Hữu Tài ánh mắt theo khôi giáp bên phải nhìn lại, đó là một quyển màu lam bìa mặt tiểu sách tử, bên trên viết 《Hàng Long thập bát chương》, tuy rằng không phải lần đầu tiên xem này bản sách nhỏ, khả Trần Hữu Tài nội tâm gió nổi mây phun, như trước không có bình phục, hần vốn người mang 《Lăng Ba vi bộ》, lần này lại đến một cái 《Hàng Long thập bát chương》, chẳng lẽ là thiên ý sao? Hần không khỏi nhớ tới Kim Dung dưới ngòi bút nhân —— Kiều Phong cùng Đoàn Dự! Ni mã, thế giới này rất vô nghĩa, chẳng lẽ là Thiên Long thế giới? Ngạch, hần không phải là đi? Trần Hữu Tài ở trong lòng các loại nghi hoặc đoán, bắt quá cuối cùng là buông tha cho, nghĩ không rõ ràng.

Ni mã, ta Đoàn Dự cùng Kiều Phong kết hợp thể sao? Trần Hữu Tài hít sâu một hơi, vui mừng như rồng mây đứng lên, hần có chút nghi hoặc, vì cái gì như vậy trên đời nổi tiếng công pháp, còn có phẩm chất đặc thù khôi giáp, bị ném khí ở Chu gia tàng bảo khổ, thật lâu không ai vận dụng quá bọn họ?

Chẳng lẽ thời đại này, chính mình nhận tri trong đích truyền kỳ công pháp, không chiếm được coi trọng? Bắt quá mặc kệ như thế nào, này đó đều tiện nghi hần Trần Hữu Tài!

Trần Hữu Tài bốn phía thu quả cần quét phiền còn trong chốc lát sau, mới thờ hồng học dừng lại, tuy rằng làm lục cấp võ giả, ứng sẽ không phải xuất hiện như thế buồn cười biểu hiện, nhưng là Trần Hữu Tài tập quán tính đem chính mình cho rằng là người thường đối đãi, cho nên bàn nhiều như vậy này nọ sau, mới có thể tiềm thức hơi có vẻ mệt nhọc.

Nhìn một chút trong trữ vật giới chỉ, kia núi nhỏ bình thường các loại bảo vật, Trần Hữu Tài vừa lòng phi thường cười gât gât đầu, lúc này không chỉ có diệt Chu gia, hơn nữa thu hoạch có thể nói là xuất hồ ý liệu kinh người.

Tùy theo trong đầu linh quang chợt lóe, nghĩ tới một cái khả nhân nhi —— Vũ Nhu, nàng còn tại trong phòng nhỏ đóng cửa, Trần Hữu Tài vội vàng vội vàng nhưng thật ra quên lần này tới đến Chu gia mục đích, âm thầm hổ thẹn không thôi.

"Vũ Nhu, Vũ Nhu." Trần Hữu Tài chạy nhanh ra tàng bảo khổ, hướng tới phía trước phán đoán ra phòng nhỏ chạy vội mà đi, trong miệng còn không ngừng gấp giọng hô, giống nhau hần lòng nóng như lửa đốt vì "Sinh tử không rõ" Vũ Nhu các loại thương tâm khổ sở đau, kia diễn là một cái phản kích, thẳng nhai này không đi quay phim thật sự đáng tiếc.

"A, Trần đại ca, ta tại đây, ô."

Vũ Nhu ở phòng nhỏ nội, nghe được Trần Hữu Tài tiếng gọi âm ỉ, chân chính nhất thiết giống như bên tai ni non thanh âm của, nàng cảm động không thôi, không hô là bảo hộ của nàng Trần đại ca, Vũ Nhu huyền lệ muốn khóc hốc mắt ướt át, nàng lòng dạ biết rõ, Trần Hữu Tài không sợ hiểm ác sấm đến đây, nhất định trải qua thật nạnh chém giết, gian nan đến cực điểm, hiện tại rốt cục thắng lợi.

"Ba." Môn ầm ầm sập, bị người đá văng, Trần Hữu Tài hơi có vẻ chật vật, thờ hỏn hỏn nhìn đến Vũ Nhu sau, trong mắt biểu lộ sắc mặt vui mừng rõ ràng, hần một phen tiến lên ôm lấy Vũ Nhu, kia mềm mại thân thể mềm mại tại trong ngực hơi hơi vắn vẹo.

Trần Hữu Tài nhịn không được gửi một chút Vũ Nhu mái tóc, giai nhân hai má thủ ấn, giống nhau là một thanh lợi kiếm đâm vào Trần Hữu Tài trái tim. Trước nay chưa có phần hận, sợ tới mức Vũ Nhu run run không thôi, nàng tuy rằng biết Trần Hữu Tài là vì nàng, mới sinh lớn như vậy khí, nhưng lại bị kia dữ tợn gương mặt sợ tới mức khó có thể bình tĩnh.

"A, làm sợ Vũ Nhu, thực xin lỗi, là đại ca không đúng." Trần Hữu Tài giây lát ý thức được, vội vàng nói khiêm nói, kia yêu thương nhu tình, vuốt Vũ Nhu mềm nhẵn phía sau lưng, giai nhân dần dần bình ổn, hần mới yên lòng.

"Không, không phải đại ca lỗi, là Vũ Nhu lá gan quá nhỏ." Vũ Nhu tự trách ủy khuất nói, nàng cảm thấy chính mình rất là vô năng, chuyện gì đều phải làm cho Trần Hữu Tài quan tâm, nhìn đến trần có mối không có bị thương dấu vết, nàng thế này mới thờ dài nhẹ nhõm một hơi, bằng không hội càng thêm áy náy.

"Ngoan, chúng ta không nói này, này thủ ấn là ai biến thành!?" Trần Hữu Tài thanh âm có chút run run, âm trầm rét run, hiển nhiên là do ở kia nhìn thấy ghê người ấn ký, khiến cho Trần Hữu Tài vô tận lửa giận.

"Không, không có, ô ô, hình như là một cái lão nhân." Vũ Nhu nguyên bản muốn man trá Trần Hữu Tài, nếu không hần làm ra cái gì khó có thể đoán trước chuyện, nhưng là Trần Hữu Tài ăn thịt người bình thường ánh mắt, khiến nàng chỉ có thể ăn ngay nói thật.

"Hắc hắc, hần đã chết! Cho ngươi chịu ủy khuất, Tiểu Nhu Nhu." Trần Hữu Tài vô cùng thân thiết ở Vũ Nhu bên tai hô nhiệt khí, giai nhân làm sao kinh chịu được loại này khiêu khích, cả người giống như bùn lầy giống nhau, ngã xuống Trần Hữu Tài trong lòng, thiếp quá chặt chẽ cảm giác, làm cho Trần Hữu Tài tâm hoa nộ phóng, hơi chút ma sát một chút, càng thêm kích thích hần mỗi một căn thần kinh.

"Ân hừ." Vũ Nhu kiều hừ một tiếng, ân ninh, bé không thể nghe - thanh âm ở trống rỗng trong phòng nhỏ có vẻ phá lệ rõ ràng. Nàng làm sao dự đoán được Trần Hữu Tài hội như vậy thân mật xưng hô, nhất thời, đầu bị hạnh phúc nhồi, nhớ tới Trần Hữu Tài cầu tứ chảy ra vắn nhân thân phận, lúc này lại gồm nhiều mặt vĩ ngạn cao lớn anh hùng cứu mỹ nhân hình tượng, hoàn toàn là nàng ảo tưởng tưởng công lý tưởng chọn người.

"Tiểu Nhu Nhu, ngươi có biết hay không, biết được nói người mất tích bị người bắt cóc sau, ta gặp đến độ giống như vô đầu ruồi bọ giống nhau điên cuồng tìm kiếm, ngươi có biết hay không, làm phát hiện người nhốt tại Chu gia trong phòng nhỏ, hơn nữa bị úy khuất sau, ta kích phát rồi tiềm lực, mới bị quá hoá liễu giết Chu gia nhân vật trọng yếu, này hết thấy đều là vì ngươi, ta đây mới đột nhiên phát hiện, của ngươi thân ảnh thật sâu tồn tại ta trong đầu, tâm lý của ta, của ta trong mộng. Thiên ý nhất định chúng ta ngẫu nhiên gặp nhau, ta muốn quý trọng cơ hội này! Huống hồ, ngươi cũng thích Trần đại ca đúng hay không? !"

Trần Hữu Tài vô liêm si lạng lẽ cười nói, ti không hề có kỵ giai nhân hai gò má đỏ bừng, Trần Hữu Tài vươn bàn tay to đi, nhẹ nhàng mà vuốt ve kia thâm có thể thấy được ấn dấu vết.

Sợ là làm đau Vũ Nhu, Trần Hữu Tài ôn nhu cực, Vũ Nhu vẻ mặt vẻ cảm kích từ chối cho ý kiến địa gật gật đầu, giống nhau là cổ đủ sở hữu dũng khí, kiên định nói: "Ân a."

Tùy theo liền cúi đầu xuống, mai đến Trần Hữu Tài trong lòng, cũng không dám nữa xem Trần Hữu Tài kia hơi xấu xa ý cười khuôn mặt.

"Hắc hắc, nếu Tiểu Nhu Nhu đều thổ lộ, ta đây liền cổ mà làm nhận đi." Trần Hữu Tài dường như không có việc gì đổi trắng thay đen nói.

"Hừ." Vũ Nhu phồng lên cái miệng nhỏ nhắn, kia thật dài lông mi lộ ra cô gái hồn nhiên, mềm nhũn giống như trẻ con da thịt, cọ xát Trần Hữu Tài trong ngực.

Ni mã, thoải mái đến tâm khảm đi, tiếp tục tiếp tục a. Trần Hữu Tài ở trong lòng kích động thầm nghĩ.

"Bại hoại, đại phiêu dân." Vũ Nhu chủy đánh Trần Hữu Tài trong ngực, bất quá kia lực đạo cùng với nói là chủy đánh, không bằng nói là cạp Trần Hữu Tài gãi ngứa dương.

Nhìn Trần Hữu Tài vẻ mặt hưởng thụ bộ dáng, Vũ Nhu càng thêm thẹn thùng, cả người nóng bỏng nàng, nhất thời cảm thụ được cái mộng có một cứng rắn như sắt dị vật đính lên nàng. Giống nhau là ở thị uy bình thường, tuy rằng Vũ Nhu không có trải qua nhân sự, nhưng này cái niên đại nữ tử phổ biến trưởng thành sớm, cơ bản lưỡng tính thường thức vẫn là hiểu biết.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 140: Hệ Thống Chơi Khăm

"Ai nha, định chết người định chết người!" Trần Hữu Tài vô si trêu đùa, trong lòng giai nhân, thẹn thùng thế cho nên vẫn không nhúc nhích, vẻ mặt nhâm quân ngắt lấy bộ dáng, Trần Hữu Tài tìm đập thỉnh thích, này có thể nói là cực hạn mê hoặc! Nhịn nữa được, hần sẽ không là một cái bình thường nam nhân.

Trần Hữu Tài bàn tay to cao thấp chạy, sáng khoái mềm nhũn theo đầu ngón tay truyền đến.

Trần Hữu Tài rón ra rón rén đẩy ra rồi Vũ Nhu quần áo, cảm thụ được Vũ Nhu dòn dập hô hấp, hần biết, không sai biệt lắm.

Đương nhiên nếu là lúc này chính mình mạnh mẽ trường thương thẳng vào, chỉ biết cạp giai nhân lưu lại thống khổ lần đầu trí nhớ, cũng may mặc dù là một gian phòng nhỏ, lại có được giường, điểm ấy Trần Hữu Tài vẫn là thực vừa lòng. Chu gia chẳng lẽ lại cố ý lưu cho hần! ?

Thông thả ôm lấy Vũ Nhu, nhẹ nhàng mà đặt ở trên giường, sau đó hôn môi trên người nàng mỗi một tác da thịt, Vũ Nhu đầu óc trống rỗng, nàng vốn liền tương đương mẫn cảm, hơn nữa Trần Hữu Tài khiêu khích kỹ xảo cao siêu, Vũ Nhu khó có thể thừa nhận vận vẹo thân thể mềm mại.

Trần Hữu Tài thượng một đời nhưng là xem tẫn đảo quốc nghệ thuật phiến, hoặc nhiều hoặc ít học được chút chân lý, lúc này thuận buồm xuôi gió hần, gây Vũ Nhu phương mặt cổ, thoải mái cực, không khỏi hần nuốt nuốt nước miếng.

Ni mã, này cũng không phải là ta định lực không đủ, chính là quá mức mê hoặc, lỗi lỗi.

Trần Hữu Tài cảm thụ được Vũ Nhu phía dưới ướt một mảnh, chuẩn bị trường thương thẳng vào phía trước, ở Vũ Nhu bên tai ôn nhu nói, "Tiểu Nhu

Nhu, Trần đại ca muốn người có thể sao?"

Kia hàm tình mạch mạch địa lời nói giống như thổi tình được bình thường, Vũ Nhu không cần nghĩ ngợi gật gật đầu, tùy theo nhắm mắt lại, chuẩn bị chờ đợi hạnh phúc tiến đến một khắc.

Trần Hữu Tài nhất thời xuân tâm nhộn nhạo, hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang vận sức chờ phát động tiến lên hết sức.

"Leng keng, hệ thống nêu lên —— hệ thống cảnh cáo —— đình chỉ trước mắt hành vi —— hệ thống nhiệm vụ giải thích —— la lý đường thành kế hoạch, kẻ lại miêu tả —— Vũ Nhu chính là âm sát thân thể, nếu là mạo muội ái ân, sẽ bị âm sát khí tức phản phệ, trước mắt kí chủ thực lực không đủ, không có năng lực hấp thu, bởi vậy không thể vào đi cá nước thân mật."

Ni mã, đây là cái gì cứt chó hệ thống? Ta làm loại sự tình này bị đánh gãy? Hệ thống người như thế nào không chết đi a, Trần Hữu Tài hít sâu một hơi, bình phục một chút bụng dục hỏa, hẳn biết gì nặng gì nhẹ, cẩn thận phân tích vừa rồi kia một phen hệ thống nhắc nhở trong lời nói, nhất thời mao cốt tung nhiên, Vũ Nhu dĩ nhiên là cái gì âm sát thân thể?

Hắn mơ hồ nhớ lại cửu công chúa hình như là thuần âm thân thể, này hai người hẳn là có khác nhau.

Quả nhiên, Trần Hữu Tài vừa rồi xuất phát từ tình mê ý loạn bên trong, nhưng thật ra không có phát hiện Vũ Nhu bụng tựa hồ lạnh lẽo thông thấu, mặc dù là cách một ít khoảng cách, hẳn như trước có thể rõ ràng cảm nhận được, đột nhiên cả kinh, quả nhiên có cổ quái, chẳng lẽ đây là âm sát khí tức? !

Giờ này khắc này, Vũ Nhu cũng phát hiện trần có mối dừng lại đến đây hành động, có chút nghi hoặc lại về mặt thận thùng sắc, khả Trần Hữu Tài nhũu mây trăm tư bộ dáng, khiến nâng ý thức được chuyển nghiêm trọng tính, không biết là chuyện gì làm cho Trần Hữu Tài lo lắng, thế cho nên phía sau dừng lại sắp tiến hành hoan hợp.

"Làm sao vậy, Trần đại ca?" Vũ Nhu nhìn xuống e lệ hỏi.

"Ách, không có gì, Tiểu Nhu Nhu a, nơi này dù sao cũng là người khác gia, có chút không được tốt đối không? Trần đại ca cấp cho người một cái tốt đẹp lần đầu tiên, không thể tùy tiện đường đột giai nhân." Trần Hữu Tài vô căn cứ cái khó ló cái khôn nói.

"Ân hừ, Trần đại ca đối người ta thật tốt, thường cho người một cái." Vũ Nhu về mặt về cảm động, một người nam nhân đối nữ nhân được không, cũng không phải hoa ngôn xảo ngữ có thể thể hiện, mà là kia rất nhỏ chỗ gấp chân tình, Trần Hữu Tài nặng tại kia ban chỉ mảnh treo chuông, thiết thân đối vị tự hồi đến của nàng cảm thụ, cấp cho nàng một cái danh phận, này là chân tâm thật ý rất đúng đắn nàng!

Vũ Nhu hôn môi một chút Trần Hữu Tài hai má, gắt gao ôm hắn, lúc này không tiếng động thẳng có thanh!

Trần Hữu Tài trầm ổn trang trọng mặt bộ, cùng nội tâm dờ khóc dờ cười mừng thầm hoàn toàn bất đồng, hắn thở dài nhẹ nhõm một hơi, xem ra tiểu cô nương chính là dễ gạt gẫm, tùy tiện xả một cái lý do lieen tin, bất quá hẳn chính là thích nhất Vũ Nhu điểm này, giống như một bãi thiên chân không rãnh Niết bàn.

Trần Hữu Tài ở Vũ Nhu bản thủ bản cước dưới sửa sang lại hảo quần áo, sau đó mượn gió bẻ măng cầm đi Chu gia ngân phiếu, sau đó suy tư một hồi, mang theo Vũ Nhu trở lại nhà Mộ Dung, bất quá trong lòng còn là có chút buồn bực, vì sao hệ thống lần này tuyên bố nhiệm vụ, không có gì thưởng cho.

Hắn đều hoài nghi có phải hay không hệ thống ra vấn đề, nếu không như thế nào sẽ có loại tình huống này.

Thẳng đến thấy Vũ Nhu kia đơn thuần khuôn mặt tươi cười, hẳn mới bình tĩnh đại ngộ, chẳng lẽ Vũ Nhu không phải tốt nhất thưởng cho sao? Hắn kiếp trước ở địa cầu thời điểm, thật lâu không có xuất hiện hẳn chân chính âu yếm nữ nhân, tựa hồ cùng cái kia niên đại không hợp nhau, thế cho nên Trần Hữu Tài sống nhìn như thoải mái, lại vô cùng cô đơn, kiếp này hẳn có thể gặp được đến Mộ Dung Tuyết cùng Vũ Nhu, đúng rồi, lại thêm một cái phiếu phiếu, đó là lên trời đối hắn thù thương, bù lại kiếp trước tiếc nuối.

Trần Hữu Tài là một thấy đủ thường vui nhân, liên tiếp kỳ ngộ ở trên người mình phát hiện, tuy rằng xưng không hơn kia tiểu thuyết trung biến thái nhân vật chính quang hoàn, khá vậy tám chín phần mười.

"Công tử, người có thể tỉnh là đã trở lại, di, Vũ Nhu cô nương, thực xin lỗi, thực xin lỗi, là ta vô dụng, cho người bị người bắt cóc chịu ủy khuất."

Trần Hán Hữu thể nhưng còn tại Mộ Dung phủ bên ngoài chờ, hẳn không có thông tri Mộ Dung Thiên, dù sao Trần Hữu Tài chuyện tình, cũng bất hảo làm cho Mộ Dung Thiên biết quá nhiều, có thể không kinh động hẳn, tốt nhất bảo trì điệu thấp!

Kia chân thành giải thích nghênh đón Vũ Nhu ý cười, nàng nguyên bản lieen tâm địa thiện lương, làm sao có thể trách cứ Trần Hán Hữu bảo hộ không được nàng? Ngay lúc đó cảnh tượng nàng nhưng là nhất thanh nhị sở, Trần Hán Hữu đã muốn đem hết toàn lực, chính là song quyền nan địch tứ thủ, rơi vào đường cùng, bị che mặt Hắc y nhân bắt cóc đi rồi.

"Không, không, Trần đại thúc, ta làm sao có thể trách cứ người đâu? Cảm kích người còn không kịp đâu! Nếu không người, nói không chừng ta đã sớm bị bắt cóc đi rồi, người còn giúp việc kéo dài thời gian, thật sự thực cảm ơn người."

Vũ Nhu cảm kích hướng tới Trần Hán Hữu cười cười, Trần Hữu Tài vừa lòng gật gật đầu.

"Ha ha, các người không cần lẫn lộn nhau tự trách, Chu gia đã muốn trả giá thăm thống đại giới, hoàn hảo Vũ Nhu không có gì không hay xảy ra, nếu không ta sẽ hối hận cả đời." Trần Hữu Tài thẳng thắn không coi ai ra gì cảm khái nói.

"Chúc mừng công tử a." Trần Hán Hữu thâm ý sâu sắc, một bộ người từng trải tươi cười, bởi vì trải qua lần này đau khổ, hắn đã nhìn ra, lúc này Vũ Nhu hòa Trần Hữu Tài quan hệ có thể nói là thân mật khăng khít, theo Vũ Nhu không giây phút nào kéo Trần Hữu Tài cánh tay liền có thể thấy đóm.

"Hắc hắc, lần này cảm ơn Trần thúc, này đó người cảm đi đi."

Trần Hữu Tài tùy ý theo trong trư vật giới chỉ, lấy ra nửa mấy thứ vàng bạc châu báu, bên trong còn có một quyển không sai vũ kỹ, tuy rằng không vào được Trần Hữu Tài pháp nhãn, nhưng là cấp Trần Hán Hữu tu luyện vẫn là dư dả.

Vũ kỹ hiếm lạ trình độ không cần nói cũng biết, dưới tình huống bình thường, chỉ có xuất thân quan lại quyền quý nhà, mới có tư cách tu luyện vũ kỹ, bọn họ này đó nương tựa theo tự thân cố gắng, thông thả đề cao thực lực sát thủ, muốn trở hết tài năng cơ hồ là khó như lên trời, khuyết thiếu đúng là tài nguyên!

"A, kia như thế nào không biết xấu hổ, không dám không dám." Trần Hán Hữu nhìn đến vàng bạc châu báu nhưng thật ra không có gì đặc thù biểu tình, bởi vì Trần Hữu Tài lần trước ở chém giết Chu gia quân gia sau, liền đem kia một trăm vạn lượng bạc cho hắn, đến nay còn không có dụng hết, hắn cũng sẽ không giống Trần Hữu Tài như vậy tiêu tiền như nước tiêu tiền. Tính toán tỉ mỉ dưới, làm sao có thể nhất thời bán hội tiêu xài sạch sẽ.

Nhưng khi Trần Hán Hữu phát hiện trước mắt lác lư vũ kỹ bí tịch hết sức, tái cũng vô pháp bình tĩnh, hắn thậm chí có thể nghe được lòng mình khiêu, chế đã ngừng lại muốn vươn tay ra cầm đi qua xúc động, cứ việc hắn biết, Trần Hữu Tài nếu lấy ra nửa cấp cho hắn, tự cũng không luyện tiếc, hắn này tượng trưng tính từ chối một chút, Trần Hữu Tài tất nhiên sẽ cưỡng giao cho hắn.

"Nga, được rồi, ta đây trước lưu trữ." Trần Hữu Tài có chút thất vọng thu đã trở lại, chuẩn bị bỏ vào trong lòng, nhất thời Trần Hán Hữu sắc mặt giống như sương đánh cả giống nhau, yếu nhiều xấu hổ có bao nhiêu xấu hổ.

"Khanh khách." Vũ Nhu che miệng cười khế, nàng đương nhiên nhìn ra hai người này xảo diệu trạng huống.

"Ha ha, với người hay nói giỡn, cầm đi đi." Trần Hữu Tài phao đi qua, đã không có phía trước mắt mát sắc, thế cho nên Trần Hán Hữu có chút thụ sủng nhược kinh, khuôn mặt hơi hơi run rẩy, đã biết sao đại niên kỷ bị Trần Hữu Tài hậu sinh trêu đùa.

Bất quá hắn nhưng thật ra không có khách khí, kia vào tay thượng thừa vũ kỹ, hấp dẫn lấy ánh mắt của hắn, hắn tin tưởng có này bản thượng thừa vũ kỹ, thực lực của hắn tất nhiên sẽ đột nhiên tăng mạnh.

"Tạ Tạ công tử." Trần Hán Hữu gật gật đầu cười nói, lúc này kia buồn khổ thần sắc không còn sót lại chút gì, còn lại chỉ có vui sướng cùng kích động, này bản thượng thừa vũ kỹ đối hắn có thể nói là hết sức quan trọng.

"Hảo hảo nỗ lực lên, về sau còn thứ tốt khá." Trần Hữu Tài khoát tay áo, mang theo Vũ Nhu, về tới gian phòng của nàng, dàn xếp một phen sau, hồng Vũ Nhu đang ngủ, làm nhưng cái này trong lúc chiếm một ít tiện nghi là ắt không thể thiếu, Trần Hữu Tài thừa dịp Vũ Nhu ngủ, đem toàn thân đều sờ soạng khắp cả, hắn lòng dạ biết rõ Vũ Nhu kỳ thật không có ngủ, bởi vì kia đồ bình nóng bỏng hai gò má bại lộ nàng giả bộ ngủ!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Điên Cuồng Tu Luyện

Trần Hữu Tài nằm ở trên giường, hồi tưởng lại chính mình gần nhất trải qua hết thảy, đã tràn ngập kỳ ảo sắc thái, hắn trước kia là dưới ngòi bút sinh huy đại thần tác giả, dưới tình huống bình thường kia phấn khích lộ ra nhân sinh tựa hồ chỉ tồn tại ở tiểu thuyết nhân vật chính trên người, đời trước ở địa cầu thời điểm, trừ bỏ mã tử, vẫn là mã tử, cuộc sống đơn độc điều buồn khổ, chỉ có kinh lịch quá người mới có thể thiết thân thể hội.

Xuyên qua sau, hắn quang mang phảng phát dần dần nở rộ, theo một người bình thường tiểu thị trấn, đến này ngư long hỗn tạp kinh thành, hỗn là phong sinh thủy khởi, so sánh với lấy trước kia cái tiếng xấu lan xa thái giám chi thân.

Nay được người kính ngưỡng mọi người đều biết hắn, hoàn toàn là hoàn toàn bất đồng địa hình tượng, nghĩ vậy chút làm cho Trần Hữu Tài đều có chút dở khóc dở cười

Đạt tới lực cấp võ giả sau, trần có mới phát hiện tự thân nguyên khí càng phát ra tinh thuần, trong cơ thể thông thấu nguyên khí tràn ngập ở mỗi khắp ngõ ngách, cả người có sử vô cùng lực lượng, hắn đột nhiên ngồi dậy, đối với tiền phương mạn vô mục đích vung một quyền, khiến cho gào thét kinh phong, xen lẫn theo một chút tiếng xé gió.

Trần Hữu Tài muốn cùng có một phen tu vi, thuận tiện tu luyện một chút vừa được đến « Hàng Long thập bát chương », cùng với nghiên cứu một chút theo Chu gia trong bảo khố được đến kỳ lạ khỏi giáp, nói không chừng có thu hoạch đâu.

Thời gian trôi mau, hơn hai mươi ngày trôi qua, kinh thành nội bình tĩnh như thường, mắt thấy Trần Hữu Tài sẽ bị Đế Vương Cổ Mộc đưa đến Đế Quốc học viện, Trần Hữu Tài đều không có gì tin tức, Mộ Dung phủ nội cũng không có người đi đã quấy rầy trần có mới tu luyện, kia gian phòng nhỏ tựa hồ động tĩnh đều tiêu tán, nếu không phải Mộ Dung Thiên dặn công đạo, bọn người hầu thậm chí đều sẽ không cảm thấy bên trong có người tồn tại.

"Ha ha, ta đã minh bạch, thì ra là thế, ta nói như thế nào không thể tìm hiểu!"

Đột nhiên một trận hưng phấn tiếng kêu, phòng nhỏ nội Trần Hữu Tài, mắt nhìn hưng phấn kích động tĩnh quang, nhộn nhạo thần sắc mừng rỡ, nhưng là che dấu không được khuôn mặt tiêu tụy, tóc hỗn độn giống như khiêu hóa từ giống nhau, trên mặt còn có một chút mặt một bã, hoàn hảo hân âu yếm các nữ nhân không có nhìn thấy, nếu không tất nhiên sẽ đau lòng không thôi.

"Có thời gian dài bao lâu?" Trần Hữu Tài có chút nghi hoặc, này nhất tu luyện đứng lên, liền vong ghi thời gian, thế cho nên ngay cả qua bao lâu cũng không biết.

"Cô lỗ."

Đúng lúc này, Trần Hữu Tài bụng "Không cam lòng" phát ra tiếng vang, hân lão mặt đỏ lên, vỗ vỗ bụng, vỗ giả tuy rằng có thể trong khoảng thời gian ngắn không ăn cơm vật, nhưng là hơn hai mươi ngày đã có chút ép buộc.

Trần Hữu Tài trong mắt xẹt qua một chút xấu hổ, nhìn nhìn nào có chút tro bụi gương đồng, sau đó lau lau rồi một phen, mới nhìn rõ chính mình chật vật không chịu nổi bộ dáng.

Ni mã, này quả thực có tổn hại ta hình tượng a, phải đi ra ngoài ăn một chút gì, đi đâu đâu? Trần Hữu Tài nghĩ trong đầu hiện lên một chỗ —— Minh Nguyệt lâu!

Lập tức thoáng sửa sang lại sửa sang lại, Trần Hữu Tài đẩy cửa ra đến, không có phát hiện cái gì chỗ đặc biệt, ngoài cửa bài trí, cùng chính mình tiến vào tu luyện tiền, không rất biến hóa lớn, cả kia hoa hoa thảo thảo đều có thể nhìn ra là tỉ mỉ tu bổ trôi qua. Hân lau cái mũi, xem ra là Mộ Dung Thiên công đạo cấp hạ nhân, nếu không hân tu luyện đã bị đã quấy rầy, chỉ sợ hội đối thực lực có điều ảnh hưởng.

Vỗ giả tu luyện chú ý tâm vô ngoại vật, Trần Hữu Tài tự nhiên cũng không ngoại lệ, Mộ Dung Thiên cố ý đáp nặn ra một cái tốt hoàn cảnh cho hân, Trần Hữu Tài bình tĩnh mà xem xét vẫn là tương đương cảm kích.

Cứ việc ở đế quốc giác đầu trăng là lúc, Mộ Dung Thiên có lẽ biểu hiện ra bất cân nhân tình một mặt, ở đã bị Gia Cát Vũ uy hiếp là lúc, hân liền lùi bước. Khả Trần Hữu Tài lòng dạ biết rõ hân có chính mình lo lắng, dù sao Mộ Dung Thiên ở phía trước tiền đặt cược thượng ngay tại trên người hân đầu một trăm ngàn lượng bạc, cũng đủ chứng minh Mộ Dung Thiên đối hân hy vọng, nếu là nhìn không tốt hân, hoàn toàn không cần phải lãng phí này thật lớn tài phú.

Huống hồ Mộ Dung Thiên ở tỷ thí còn không có bắt đầu, tự ra hiện, rõ ràng là vì đại biểu chính mình là hân Trần Hữu Tài đích bồi cảnh dựa vào son, bằng không Trần Hữu Tài chẳng phải là mặc người chém giết.

Dọc theo đường đi, Trần Hữu Tài bước nhanh hơn, hân nghĩ tới cái kia đem đầu đêm hiến cho hân kỳ nữ tử —— Liễu Phiêu Phiêu, thâm đậm đến tột đỉnh thân thể, tác động Trần Hữu Tài tiếng lòng, hân trong khoảng thời gian này bởi vì đủ loại sự tình, nhưng thật ra quên Liễu Phiêu Phiêu.

Nếu không phải đã đối bụng yếu ăn cái gì, hân thật là có chút quên đi, Trần Hữu Tài âm thầm hổ thẹn, chính mình có thể nói là quý nhân hay quên sự, nếu là làm cho Liễu Phiêu Phiêu biết ý nghĩ của hân, chẳng phải là yếu khóc rống lưu nước mắt?

Hân tuy rằng đối mỹ nữ có ham mê, khả tựa hồ Liễu Phiêu Phiêu còn không có xâm nhập nội tâm của hân, Trần Hữu Tài ngẫu nhiên môn tự vẫn lòng, có lẽ hân đối Liễu Phiêu Phiêu tình cảm, là giới hạn cho hảo cảm cùng thích.

Liễu Phiêu Phiêu nhất nhãn mày cười đều tác động nam nhân tiếng lòng, khuynh quốc khuynh thành tư sắc, thật sự là mị hoặc đến cực điểm, hân thân là bình thường không thể ở bình thường nam nhân, như thế nào không động tâm, khả hai người trong lúc đó trải qua chuyện tình có thể đếm được trên đầu ngón tay, thế cho nên Trần Hữu Tài không để ở trong lòng.

Nếu đổi lại là Mộ Dung Tuyết, khẳng định không sẽ phát sinh loại tình huống này, bởi vì bọn họ cùng chung hoạn nạn, lấy thân báo đáp, theo hiểu nhau quen biết tương hứa sau đó mến nhau yêu nhau, kia tình so với kim kiên cảm tình, thậm chí làm cho thiết huyết lãnh khốc Mộ Dung Thiên đều lâm vào động dung.

Sau lại, Mộ Dung Thiên đã muốn không phản đối hai người chuyện tình!

Nay Trần Hữu Tài gia quan tiến tước, càng thêm sẽ không có ý kiến gì, Trần Hữu Tài nếu chỉ là một cái nô tài, vô luận như thế nào cũng không xứng với bọn họ nhà Mộ Dung ngàn Kim đại tiểu thư Mộ Dung Tuyết, bởi vì kia ti tiện địa vị quyết định hết thảy, trần có mới không có bỏ nô tài thân phận phía trước, Mộ Dung Thiên là chờ mong Trần Hữu Tài đại phóng tia sáng kỳ dị, cũng may trần có mới không có làm cho hân thất vọng, kia liên tiếp trên đời chú ý thành tựu, chiếm hết nổi bật.

Hiện tại Trần Hữu Tài ở kinh thành nội, có thể nói là không người không biết không người không hiểu bộ, ngay cả hân đều không nghĩ tới, Trần Hữu Tài thanh danh bên ngoài, thậm chí ở cùng Gia Cát Phong Minh sinh tử chi chiến khi đưa tới Đế Vương Cổ Mộc quan khán, tuy rằng Cổ Mộc đến có chút đã

muộn, nhưng là rõ ràng là ý không ở trong lời.

"Vừa gặp công việc" hiện thân, rõ ràng là Cổ Mộc cố ý làm chi, không nghĩ can thiệp này bọn tiểu bối phân tranh, Trần Hữu Tài kinh thế hãi tục thực lực, lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai mau lẹ chém giết Gia Cát Phong Minh, hoàn thành tâm của hắn nguyện, ngay cả hắn đều không ngờ rằng Trần Hữu Tài thế nhưng làm được hắn tối nguyện ý nhìn đến kết quả!

Trong lúc nhất thời Trần Hữu Tài ở Mộ Dung Thiên trong lòng địa vị tăng lên tới rất cao địa vị, Trần Hữu Tài tỷ thí sau đích nhất cử nhất động đều khiến cho Mộ Dung Thiên chú ý, đối với Trần Hữu Tài đan thương thất mã sát nhập Chu gia, hắn đều kinh ngạc không thôi, nguyên bản là lo lắng phi thường, nhưng là Trần Hữu Tài thế nhưng bình yên vô sự đã trở lại, còn đem Chu gia diệt môn!

Khiến cho kinh thành cao tăng một trận khủng hoảng, tùy theo triều đình tình hình vây quanh ở Chu gia, muốn "Thăm dò" một phen, thuận lý thành chương được đến Chu gia tài phú, nhưng là tựa hồ tình hình không thu hoạch được gì tay không mà về, chuyện này liền không giải quyết được gì.

Cảm kích nhân cũng không ở số ít, bởi vì Trần Hữu Tài ngày ấy ở Chu gia tạo thành thanh thế quá lớn, chung quanh dân chúng nhưng là người sáng suốt, không có không lọt gió tường, chuyện này bị hữu tâm nhân điều tra ra chân tướng, rơi vào tay Gia Cát Vũ trong tay.

Vì thế tại đây cơ hội tốt hạ, hắn không chút do dự đến Đế Vương Cổ Mộc trước mặt tố cáo Trần Hữu Tài nhất trạng, nói hắn này Trần Hữu Tài vừa mới tiền nhiệm không lâu, liền vô pháp vô thiên đứng lên, quả thực là cùng Đại Kiền quốc pháp luật đạo đức không hợp nhau, người như vậy sao có thể đảm nhiệm Hầu gia chức này tam phẩm đại quan đâu?

Gia Cát Vũ yêu cầu từ bỏ Trần Hữu Tài Hầu gia quan tước, đem hắn biếm làm nô tài, chung thân không thể hưởng thụ, Gia Cát Vũ nói có sách, mách có chứng thêm mắm thêm muối mở rộng Trần Hữu Tài đặc tội trách, hơn nữa còn được đến không ít quan viên phụ họa theo đuôi đồng ý, cái này Trần Hữu Tài liền trở thành tội nhân thiên cổ.

Này quan viên một đám nhanh mồm nhanh miệng, đem Trần Hữu Tài đều thăng lên đến coi rẻ hắn Cổ Mộc bộ, quy kết đến tru sát cửu tộc đặc tội danh, Cổ Mộc tuy rằng đối Trần Hữu Tài cố tình che chở, nhưng là cũng không thể quá mức rõ ràng, tự nhiên là nghiêm khắc phê bình Trần Hữu Tài một phen, nhưng là Trần Hữu Tài ngay cả bóng người cũng không thấy

Trần Hữu Tài ở phạm vào ngập trời chịu tội sau, thế nhưng ngay cả thừa nhận sai lầm ý tưởng đều không có, quan viên bọn họ thuận lý thành chương bỏ đá xuống giếng, kia sắc bén miệng phun hoa sen, thế nhưng đem Trần Hữu Tài chỉ trích đến quốc gia khác phản đồ.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Đường Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 142: Phiêu Phiêu Gặp Chuyện

Này ý vị như thế nào? Ở Đại Kiền quốc tất cả mọi người là lòng dạ biết rõ, mặc kệ là loại người nào, chỉ cần là cùng phản đồ gian tế hoa lên ngang bằng, tuyệt đối không có kết cục tốt, mặc dù là một thế hệ thanh liêm quan lớn, cũng sẽ bị sung quân biên cương, hoặc là chính là cáo lão hồi hương đi, ức hoặc là trực tiếp xử tử!

Phải biết rằng, Trần Hữu Tài chẳng qua là một cái vừa quật khởi đích thanh niên, ngay cả là tài hoa hơn người, nổi tiếng, tuổi còn trẻ phong hầu, nhưng ở chuyện này thượng cũng không thể qua loa!

Đế Vương Cổ Mộc hiển nhiên kiêng kỵ phản đồ vừa nói, không có cố ý vì Trần Hữu Tài giải vây, kia trầm mặc không nói làm cho Mộ Dung Thiên Nhất trận kinh hoàng, ở Cổ Mộc thăm vấn dưới ánh mắt, Mộ Dung Thiên chỉ có nhất ngữ nhất thập nói cho mọi người Trần Hữu Tài tình huống, nhưng không có bình ổn đứng ở Gia Cát Vũ bên kia bọn quan viên câu oán hận mấy ngày liền.

Có Gia Cát Vũ chỗ dựa, bọn họ hoàn toàn không cần lo lắng Mộ Dung Thiên có đảm lượng đối với chính mình bất lợi, nếu là bị Gia Cát Vũ bắt được nhược điểm, cho dù là trấn tây đại tướng quân Mộ Dung Thiên, cũng không thể bình yên vô sự.

Bởi vì hai người là lão đối đầu, hướng hồ đều là quan cư nhất phẩm, không gì sánh kịp cao quý địa vị, tựa hồ chủ định rồi bọn họ tranh phong phân cao thấp, Cổ Mộc đối này cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt, cũng không phải hắn không nghĩ bình ổn hai người mâu thuẫn, chính là hiện tại đang đứng ở loạn trong giặc ngoài, Đại Kiền quốc tình cảnh không có như vậy lạc quan, kiến thức đến hai người tranh đấu làm không biết mệt, nhưng cũng mừng rỡ thanh nhàn, từ xưa đến nay Đế Vương đều đã suy yếu vương hầu tướng tướng thực lực, lo lắng uy hiếp đến tự thân ngôi cửu ngũ địa vị.

Hắn đương nhiên rõ ràng Mộ Dung Thiên cùng Gia Cát Vũ hai người đều tự có được không gì sánh kịp ưu thế, có chút phương diện thậm chí là Cổ Mộc cũng không thể có vẻ, khả năng cũng không ngại, chỉ cần là vì hắn công hiến sức lực không có phản loạn chi tâm, hắn liền không có cái gì bất mãn.

Giờ một cái Đế Vương, tôi phản cảm sợ hãi đúng là phản đồ nhất từ, trong lúc nhất thời, Cổ Mộc đầu đầu có chút phát đau, suy tư lâm vào hỗn loạn, Trần Hữu Tài mặc dù là hãn Đại Kiền quốc tham gia để quốc thăng cấp đại tái hy vọng, nhưng là nhưng không có trở thành duy nhất trông cậy vào, không thể ở một thân cây thất cổ đã chết, nếu là Trần Hữu Tài bụng dạ khó lường, hãn không ngại âm hiểm tàn nhẫn một phen!

Hơn nữa Gia Cát Vũ năm lần bảy lượt lấy Trần Hữu Tài lai lịch không rõ thân phận nói sự, Quân nô hãn là ăn nói khép nép còn sống, nhưng là Trần Hữu Tài thể nhưng trốn tới sinh thiên, này thân mình chính là một cái điểm đáng ngờ.

Cổ Mộc rốt cuộc đắm chìm không được, thẳng thắn ép hỏi Mộ Dung Thiên, cho hãn gây uy áp, Mộ Dung Thiên vô tội không thôi, lại không biết như thế nào ứng đối, kia Gia Cát Vũ nhìn thấy Cổ Mộc sứt đầu mẻ trán, trong lòng có thể nói là nhạc khai hoa.

Đứng ở Mộ Dung Thiên bên kia quan viên vốn tự ít đi, bởi vì hãn bình thường không có Gia Cát Vũ như vậy am hiểu mượn sức lòng người, hơn nữa thường xuyên ở bên ngoài đánh giặc, thế cho nên phía sau thế đơn lực bạc.

Hơn nữa Cổ Mộc tạo áp lực, Mộ Dung Thiên bên này quan viên cũng là mỗi người cảm thấy bất an, đều lo lắng cho mình yếu là vì giúp Trần Hữu Tài can thiệp vào mà nguy hiểm cho đến bọn họ tự thân ích lợi, sẽ không đáng giá, cứ việc bọn họ duy trì Mộ Dung Thiên, nhưng là không có nghĩa là bọn họ không có lựa chọn quyền lợi.

Chân chính cùng Mộ Dung Thiên có được nhiều năm giao tình, dù sao cũng là số ít, Mộ Dung Thiên thể khó xử, Trần Hữu Tài đang ở tu luyện nhanh trong lúc nguy cấp, nếu quấy rầy, chỉ sợ đối với hãn ngày sau trưởng thành đều đã có chút không tốt ảnh hưởng, bởi vậy Mộ Dung Thiên mặc kệ là vì Trần Hữu Tài suy nghĩ, còn là vì nữ nhi của mình Mộ Dung Tuyết chung thân hạnh phúc, đều phải cẩn thận lo lắng.

Nhưng này năng ngôn thiện biện (ăn nói khéo léo) Gia Cát Vũ như thế nào sẽ làm hãn một mặt kéo dài tiếp? Nói hai ba câu đem Mộ Dung Thiên quy nạp đến cùng Trần Hữu Tài cấu kết với nhau làm việc xấu bộ, bao che địch quốc gian tế thông thiên tội danh, mặc dù là trấn tây đại tướng quân, cũng không có khả năng thừa nhận được.

Cũng may Cổ Mộc biết Mộ Dung Thiên đối Đại Kiền quốc trung thành và tận tâm, tất nhiên sẽ không làm ra như vậy đại nghịch bất đạo chuyện tình.

Khả Gia Cát Vũ khí thế bức nhân, cắn nha không chịu buông tha cho cơ hội này, nhằm vào Trần Hữu Tài tâm tư như trước tồn tại, Cổ Mộc có chút bất đắc dĩ, Đế Vương mặc dù là cao cao tại thượng nhất ngôn cửu đỉnh, nhưng đắc tội tài vụ đại thần cũng không phải cái gì chuyện tốt, nếu là khiến cho Gia Cát Vũ bất mãn, tùy tiện gia tăng để quốc các phương diện chi, kia đều được hãn Cổ Mộc đến vì này chùi đi.

Gia Cát Vũ ngay cả là lòng dạ hẹp, nhưng đối tài vụ phương diện tinh thông, ở Đại Kiền quốc hiếm thấy khó tìm, Cổ Mộc tự nhiên không nghĩ nào trở mặt.

Ở này thời khắc nguy cơ!

Lam Ngọc lóe sáng gạt hái, chấn kinh rồi một đám quan viên, ngay cả Cổ Mộc đều cung kính đứng dậy, Gia Cát Vũ mới sắc mặt đại biến, hãn lại nhìn đến Lam Ngọc thời điểm, cũng là như vậy cảnh tượng, hãn khắc trong tâm khảm là, lần trước ở đế quốc giặc đầu trắng nội, Lam Ngọc vạch trần Trần Hữu Tài thân phận của hãn sau, khi đó liền làm cho hãn té xỉu.

Gia Cát Vũ tuy rằng đối Trần Hữu Tài ghi hận trong lòng, nhưng là trăm triệu không dám đắc tội Lam Ngọc, đế quốc thù hận thần ý vị như thế nào, hãn là lòng dạ biết rõ. Chỉ sợ Lam Ngọc lại xuất hiện, cũng sẽ che chở Trần Hữu Tài, quả nhiên, ở Gia Cát Vũ thất kinh sắc mặt hạ, Lam Ngọc chính là thân nhiên nói: "Trần Hữu Tài, là đồ đệ của ta, nếu là có người cảm thấy hãn là phản đồ, kia đó là chỉ trích ta có phản quốc cử chỉ?"

Toàn trường lặng ngắt như tờ một mảnh, Lam Ngọc từ lần trước để quốc giặc đầu trắng vì Trần Hữu Tài cao điệu hiện thân làm rõ thân phận sau, hãn đó là Đại Kiền quốc không gì không biết tồn tại, lúc này lại xuất hiện, đương nhiên là trước tiên bị bọn quan viên nhận thức đã ra rồi, huống hồ có đám lượng đứng ở Đế Vương Cổ Mộc bên cạnh, có thể cùng ngồi cùng ăn, nói vậy chỉ có Lam Ngọc!

Chuyện này liền như thế đơn giản bị Lam Ngọc bãi bình, kinh thành nội nhưng thật ra không có lời đồn đãi chuyện nhảm, này cao tăng chuyện tình, bọn họ đề cập không đến, cũng không nhu quan tâm!

Trần Hữu Tài vừa tu luyện chấm dứt, đương nhiên không rõ ràng lắm này trong đó mật mờ sự tình, hãn lo lắng lo lắng nhanh hơn cước bộ, có một đoạn thời gian không đi Minh Nguyệt lâu, không biết nữ nhân của mình Liễu Phiêu Phiêu, năng hoàn hảo sao? Nhớ tới Liễu Phiêu Phiêu, hãn liền tìm đập gia tốc.

Kia xinh đẹp ở trong đầu tán ra không đi, có lẽ chính mình thật là vì cái đẹp của nàng sắc đi? Trần Hữu Tài lắc đầu không thêm nghĩ nữa này đó, có một số việc không cưỡng cầu được, thuận theo tự nhiên ngược lại rất tốt, Liễu Phiêu Phiêu đối hãn thâm tình chân thành, hãn lại vô tâm trông liễu có lẽ thật có thể liễu thành âm, hết thấy đều là tối tăm bên trong thiên ý nhất định.

Minh Nguyệt lâu, Liễu Phiêu Phiêu khuê phòng tiền.

"Ồi, lão mụ, cấp cái mặt mũi a, người cũng không nhìn xem bên cạnh ta ai vậy, đây chính là đại danh鼎鼎 Triệu công tử, Triệu Khuông đại tướng quân con nối dòng." Một cái nhỏ gầy đáng khinh nam tử, vẻ mặt vẻ không kiên nhẫn khuyên.

"Chính là, mặc kệ không cho ai mặt mũi, nhưng cũng không thể khiến chúng ta Triệu công tử mất hứng mà về có phải hay không? Này người cầm đi đi." Bên cạnh thông minh tiểu hóa phụ họa theo đuôi nói, từ trong lòng lấy ra tấm vé kim phiếu, ánh mắt trát cũng không trát một chút đưa qua đi.

Tuy rằng hãn có chút đau lòng không tha, khả không chút nào không biểu hiện ra ngoài, kia tài đại khí thô khoáng khái giúp tiền giống nhau đều là đương

nhiên, này khiến cho tú bà đầy mặt hồng quang, phảng phất thấy được thân nhân bình thường kích động.

"Hắc hắc."

Được xưng là Triệu công tử tuần lã thanh niên, từ chối cho ý kiến cười cười, hơi hơi ngẩng đầu, tựa hồ vì làm nổi bật phía trước hai người theo như lời nhỉnh hót lời nói. Nhìn thoáng qua thông minh nam tử, vỗ vỗ hấn bả vai, khen ngợi gật đầu.

Tú bà có thể nói là nhìn quen sóng to gió lớn nhân, mấy người kia quan hệ xem là nhất thanh nhị sở, nàng nhũ mỳ trầm ngâm, bất động thanh sắc đem kim phiếu thu vào trong lòng, xem ra có chút ý động cùng lo lắng.

"Không phải là tiền sao? Có tiền có thể sử dụng thôi ma, nhìn xem, có đủ hay không." Triệu công tử lại theo trong túi xuất ra nhất đại đệp kim phiếu, tùy ý xuất ra nhất xếp nhỏ đưa cho thông minh nam tử, lập tức còn lại đều đưa cho tú bà.

Cái thứ nhất vượt mong ngựa đáng khinh nam tử, về mặt thất vọng ử oài, hấn thật không ngờ đồng bạn thế nhưng một chút kim phiếu, đổi lấy ít nhất mấy chục vạn chiếc, này vài cái ngay lập tức thời gian, không khỏi quá mức đồ mất hân mộ.

Thông minh tiểu hòa từ giữa rút ra hai trương, cấp đáng khinh nam tử cho rằng "Chia hoa hồng", người sau vừa lòng thoải mái cười to, cảm kích không thôi, hấn thật không ngờ đồng bạn như thế đủ nghĩa khí, lấy ra kim phiếu giống như bát thủy bình thường hào sảng, bất quá nghĩ một cái, đã biết chút tiền, cùng hấn vừa rồi được đến tài phú, kém quá xa, trong lòng không khỏi lại có chút buồn bực.

"Khanh khách, Triệu công tử vùng tiền như rác quả nhiên là danh bất hư truyền, kỳ thật cũng không phải không được, chính là Phiêu Phiêu cô nương đã bị người mua xuống đến một cái nguyệt giữ lấy quyền, nay dựa theo quy định, ta là không có quyền lợi chạy Phiêu Phiêu cô nương làm cái gì, ai." Tú bà trong mắt xẹt qua một chút tiếc nuối, lắc lắc đầu, coi như nàng cũng không muốn, làm cho Triệu công tử không chiếm được muốn nữ nhân.

"A? Là ai? !" Nhất thời, Triệu công tử cả người vỗ giả hơi thở bạo lực mà ra, chung quanh độ ẩm đột nhiên giảm xuống, còn lại ba người không tự chủ được run run một chút, tú bà đầy mặt hình như có nếu không trêu đùa, không có bất luận kẻ nào nhìn đến, này Triệu công tử chẳng qua là ba cấp vỗ giả mà thôi!

"Ách, tùy tiện lộ ra khả khách nhân tin tức, này cũng không phải là ta Minh Nguyệt lâu gây nên." Tú bà có chút khó xử tìm một cái lý do.

"Mười vạn lượng bạc trắng!" Triệu công tử dựng lên hai tay, kia chắc chắn khát cầu, không cho phép tú bà vi phạm ý nguyện của hấn.

"Hảo, thành giao, người nợ là Trần Hữu Tài, nói vậy Triệu công tử hấn là nghe qua đi?" Tú bà hơi có vẻ trêu tức trêu chọc nói.

"Trần Hữu Tài? Có phải hay không cái kia đế quốc giác đầu tràng nội, chém giết Gia Cát Phong Minh Trần Hữu Tài, ngâm tụng ra không ít vĩ đại thơ Trần Hữu Tài?" Triệu công tử nao nao, tùy theo sắc mặt âm hàn một chữ một chút nói!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 143: Triệu Đại Công Tử

"Đúng, hấn."

Tú bà gặp Triệu công tử cũng không có cô lậu quả văn, nhất thời phụ họa theo đuôi cười nói, mặt lộ vẻ khó xử sắc, phảng phất có chút kiêng kỵ Trần Hữu Tài uy hiếp, nhớ tới đêm đó Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm đầu giá hội thượng, Trần Hữu Tài nổi bật ra hết cường thế một mặt, tú bà còn là có chút không yên.

Sợ tới mức Lý Kiệt nghe tin đã sợ mất mặt, kia trương khâm lại trực tiếp nước tiểu đầy đất, kinh thành nội quần áo lụa là công tử ca không ở số ít, đều là thân phận bãi tại ngoài sáng thượng, giống Trần Hữu Tài như vậy không hiện son sương sớm, tuyệt đối là ít lại càng ít.

Mà càng là người như thế càng là đáng sợ, tú bà cũng là ở trong lòng cân nhắc lợi hại, rốt cuộc muốn hay không phiêu bay ra tiếp khách?

Hướng hồ Trần Hữu Tài nếu là vấn đề thấp cũng thì thôi, cố tình cách một đoạn thời gian liền cao điệu càng không thể vấn hồi, ở cực thời gian ngắn ngủi, làm cho kinh thành nhắc lên một đoạn tình phong huyết vũ, quấy đến không thể an bình, đối Trần Hữu Tài hận thấu xương có điều cố kỵ công tử ca, có khối người, nhưng cảm động hấn, cơ hồ không có nghe nói qua.

Trần Hữu Tài đoạn thời gian trước ở đế quốc giác đầu tràng biểu hiện, lại một lần nữa chấn kinh rồi mọi người, hiện tại nói Trần đại công tử ở kinh thành

trong vòng không người không biết không người không hiểu, tuyệt đối không phải khoác lác.

Có thể vẫn có thể võ Trần Hữu Tài, nọ vậy thiên thần hạ phạm hình tượng xâm nhập lòng người, tú bà hoa tam nương đều không thể không nhìn thẳng vào cái kia cùng Trần Hữu Tài ước định một tháng Liễu Phiêu Phiêu thuộc sở hữu quyền vấn đề.

Nguyên bản muốn vi phạm ước định năng, ở Trần Hữu Tài để quốc giác đầu tràng chi chiến sau, cải biến chủ ý.

Khả Trần Hữu Tài từ lần đó sau, lại truyền đến một tin tức, kinh thành Chu gia, thế nhưng bị Trần Hữu Tài trong vòng một đêm bị giết, tuy rằng Chu gia không tính là là lấy thúng úp voi, khả cũng không phải một người có thể tùy tiện diệt tộc.

Cứ việc tú bà không chiếm được chuẩn xác tình báo, nhưng là chung quanh hỏi thăm hẩn và năng từng có hoan hợp quan viên sau, biết tình hình thực tế, tùy theo dõi Trần Hữu Tài càng phát ra kiêng kỵ, cũng may sau lại kia Gia Cát Vũ khắp nơi nhằm vào Trần Hữu Tài, năng liền thoải mái, buông lỏng tinh thần đến, trong lòng so đo Trần Hữu Tài lúc này đây có phải thật vậy hay không gặp được đại phiền toái.

Mất thấy cùng Trần Hữu Tài ước định một tháng chi kỳ sắp đã đến, kia vu khống ước định tựa hồ càng thêm một mối, hoa tam nương trong lòng kia đôi tiền tài dục vọng đủ phát mãnh liệt.

Hơn nữa gần nhất, Trần Hữu Tài tin tức rất ít xuất hiện ở kinh thành, coi như hư không tiêu thất bình thường.

Trong khoảng thời gian này vì Liễu Phiêu Phiêu mộ danh mà đến công tử ca quan lại quyền quý chờ cũng không ở số ít, theo mới đến muộn nếu ứng nghiệm phổ nhân, khiến năng tâm lực tiêu tụy, này khoát xước vung tiền như rác công tử ca, cho của năng ưu việt nhiều đêm không xuê, chính cái gọi là bắt người nương tay ăn thịt người khẩu ngắn, tú bà ngay cả là vô liêm sỉ, khả lại không thể thờ ơ.

Kia từng đột áp lực khiến năng hữu tâm vô lực, này Triệu công tử đã tới vài lần, liên tiếp thất bại, đều không có buông tha cho khuynh hướng, năng khuyên như thế nào phục đều vu sự vô bổ.

Này không, hôm nay là ngày cuối cùng ước định ngày, nếu là nói một tháng thuộc sở hữu quyền đến kỳ, cũng nói được đi qua, nhưng là hiện tại cố tình kém một chút như thế, cho nên tú bà do dự đứng lên, rốt cuộc muốn hay không đáp ứng Triệu công tử thỉnh cầu, dù sao hẩn đưa ra điều kiện, thực tại làm cho tú bà tìm đập thành thịch.

"Không phải là Trần Hữu Tài thôi? Chúng ta Triệu công tử như thế nào hội sợ hãi hẩn đâu? Mau làm cho Liễu Phiêu Phiêu cô nương gặp chúng ta Triệu công tử, nếu không người này Minh Nguyệt lâu tưởng ở kinh thành an thân chỉ sợ không phải dễ dàng như vậy."

Khoẻ mạnh khẩu khinh nam tử nhìn thấy tú bà do dự, tựa hồ một mặt từ chối, hí mắt cười nói, kia ý uy hiếp rõ ràng, làm cho tú bà khề nhú mảy, trừng mắt nhìn hẩn liếc mắt một cái, kia nam tử sợ tới mức rút lui hai bước, hẩn như thế nào cảm giác tú bà tựa hồ không phải thoát nhìn đơn giản như vậy.

Khả lại nói không nên lời chỗ bất đồng, tú bà về mặt ủ dột, rõ ràng là vì nam tử nói năng lỗ mãng mà nổi giận dưng dưng.

Triệu công tử nhìn đến tú bà này bức mô dạng, nghĩ rằng, ni mã, chẳng lẽ đêm nay thôi tình, được không lại là ăn không phải trả tiền sao? Nhất thời trừng mắt nhìn liếc mắt một cái phía trước lên tiếng nam tử, người sau sợ tới mức chiến run rẩy.

Hẩn không biết chính mình như thế nào chụp Triệu công tử mã thí, lại khiến cho mất lạnh tương đối, thậm chí là phản cảm, khoẻ mạnh khẩu khinh nam tử e ngại không thôi, vạn nhất Triệu công tử phần nợ phi thường, hẩn làm sao còn có mệnh? Bởi vậy vội vàng cúi đầu xuống, thành thật trầm mặc không nói.

Tú bà khuôn mặt thế này mới dịu đi một ít, Triệu công tử thấy thế âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi, về mặt vui mừng lộ rõ trên nét mặt ý cười, đối với hẩn uy nghiêm vẫn là tương đương vừa lòng.

Triệu công tử bất động thanh sắc cười nói: "Không biết lão mụ có không dàn xếp một hai a."

Lại là nhất điệp ngân phiếu đưa tới, trên mặt tốt lắm không đau lòng thần sắc, nhưng thật ra lấy lòng tú bà, hoa tam nương nhất thời mi khai mục cười, tâm hoa nộ phóng, này chính cái gọi là mở cửa việc buôn bán, ai không thích có người chủ động đưa tiền đến đâu?

Triệu công tử là nhất người thông minh, hiểu được đầu này sở hảo, mà tú bà ham, tự nhiên là khai Minh Nguyệt lâu căn bản mục đích —— tiền!

"Khanh khách, dàn xếp đương nhiên là có thể, bất quá Phiêu Phiêu cô nương từ lần trước đấu giá hội đêm đó mất đi xử nữ phía sau, liền không có gì nam nhân chạm qua, này ta có thể cam đoan, cho nên trừ bỏ không có lạc hồng, cái khác tuyệt đối cùng xử nữ giống hệt nhau."

Tú bà kia tràn ngập khiêu khích ý cười, một chữ một chút tràn đầy mê hoặc lời nói, khơi dậy Triệu công tử dục vọng.

Không khỏi, Triệu công tử ở tú bà trước ngực mịt mờ bắt một chút, dù sao hẩn thân là đại tướng quân con nối dòng, phải chú ý một chút hình tượng, nếu không bị người nói nhảm, cứ việc kinh thành công tử ca tung hoành phong hoa tuyết dạ nơi, cũng không phải cái gì kỳ quái chuyện tình, nhưng là thoáng thu liễm một chút, cho nên gần là bắt một phen.

Đương nhiên, Triệu công tử trong nội tâm, vẫn là muốn cùng tú bà loại này trăm ngàn nhân kỳ trôi qua dơ bẩn nữ nhân bảo trì một chút khoảng cách, dù sao cũng là cá nhân làm việc đều có nguyên tắc của chính mình.

Vị này thần bí Triệu công tử, cũng là có đại bối cảnh người, gia gia Triệu Khuông đại tướng quân tuyệt đối là Đại Kiền đế quốc ít có vài cái có uy vọng đại tướng quân một trong, cho dù là cùng Mộ Dung Thiên so sánh với cũng không kém là bao nhiêu.

Kinh thành ngư long hỗn tạp, vĩnh viễn đều đừng tưởng rằng chính mình là bối cảnh cực mạnh người, nhân ngoại nhân có son ngoại hữu son đó là tốt nhất thuyết minh. Đây là Triệu Khuông nguyên nói, cho nên Triệu công tử tuy rằng nội tâm cuồng ngạo, nhưng làm việc vẫn là thực thật cẩn thận.

Chính là gần nhất về Trần Hữu Tài hẳn cũng là có sở nghiên cứu mới có thể luôn mãi bách tú bà, dù sao Trần Hữu Tài thật nhiều ngày không thấy tin tức, dựa theo ý nghĩ của hắn, Trần Hữu Tài ở kinh thành đắc tội nhiều người như vậy, vô cùng có khả năng là bị người ám sát, hoặc là trốn ở địa phương nào không dám ra đây.

"Aha?"

Triệu công tử nghe xong kia một phen khiêu khích trong lời nói, trong mắt tràn đầy yin quang, chỉ cần không ngại kia sát có chuyện lạ lạc hồng, hoàn toàn có thể cùng xử nữ buộc chặt so sánh, này đó là tú bà ý tại ngôn ngoại, hắn đương nhiên nghe hiểu, không theo tức hắc hắc nở nụ cười.

Nói vậy tú bà đều lấy nhân cách cam đoan, Liễu Phiêu Phiêu gần nhất không có bị nam nhân chạm qua, kia ứng sẽ không phải giả bộ, nàng không đến mức tap chính mình chiêu bài, cứ việc tú bà không có gì nhân cách, nhưng thành tín vẫn phải có.

"Ồi, Triệu công tử, ngươi tới tìm Phiêu Phiêu cô nương, như thế nào cũng không mang theo ta a, thực không có suy nghĩ, phạt rượu tam chén a, coi như là tiền hí tiết tấu đi."

Đột nhiên, một cái lạnh lạnh quá dị thanh âm xuất hiện, trong lời nói tràn đầy trêu tức trêu đùa, tùy theo bờ liễu sinh xuất hiện, nhìn về phía Triệu công tử trong mắt không có kiêng kị sợ hãi, mà là lão bản hữu cảm giác, xem ra hai người đều là phi thường quen biết.

"Ha ha, đâu có đâu có, như thế nào, ngươi đối Phiêu Phiêu cô nương cũng có ý a, kia không bằng chúng ta kế hoạch một phen a, tặc ngữ nói hảo độc vui về không bằng chúng vui."

Làm cho người ta rớt phá kính mắt là, Triệu công tử thế nhưng hơi có vẻ lấy lòng ý tứ hàm xúc, không có một chút trách cứ ý tứ của, điều này làm cho phía sau hắn hai cái tùy tùng kinh hồn táng đảm, người này đến cùng là ai?

Trên thực tế, này bờ liễu sinh tên là Tống Đan, là kia Đại Kiên quốc quốc sư Tống Bình con trai độc nhất, quốc sư có lẽ là xấu chuyện làm hơn, thế cho nên năm mới thời điểm đều dưới gối không con, liên tiếp sinh hai cái nữ nhi, hơn nữa bộ dạng có chút hàn sấm, thế cho nên muốn cùng cái khác quan lại quyền quý công tử ca đàm hỏi đều có chút lấy không ra tay.

Cũng may trời không phụ người có lòng, ở Tống Bình sắp qua bán trăm chỉ năm, hắn ít nhất tiểu thiếp truyền ra có thai tin tức, mừng rỡ quốc sư không kim được vui mừng.

Quốc sư vì Đại Kiên quốc bày mưu tính kế, lớn nhỏ sự vụ hắn đều đã can thiệp một chút, bởi vì kia trên thông thiên văn hạ thông lý không gì làm không được, thậm Đại Kiên quốc Đế Vương Cổ Mộc coi trọng, mỗi lần quân tình kế tiếp bại lui thời điểm, đều đã làm cho Tống Bình bày mưu tính kế, càng lý kỳ là, mỗi lần Tống Bình đều đã ngăn con sóng dữ thay đổi cục diện.

Càng phát ra, Cổ Mộc đối hắn càng thêm trọng dụng, chỉ cần có việc khó làm cho hắn quan tâm, tổng hội hỏi một phen quốc sư Tống Bình ý kiến, cửu nhi cửu chi, Tống Bình nắm giữ quyền lợi không ngừng tăng lên, ẩn ẩn có chút siêu việt nhất phẩm đại quan xu thế.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 144: Quốc Sư Con

Đương nhiên, gần nhất, trong triều không thấy Tống Bình bóng dáng, này chủ yếu là bởi vì Tống Bình cáo bệnh về nhà tĩnh dưỡng, về phần thực bệnh hoặc là giả bệnh sẽ không nhân đã biết.

Về phần Triệu công tử, Triệu công tử là Triệu Khuông đại tướng quân tôn tử, danh Triệu Thiên.

Mặc dù là tướng quân sau, nhưng là tính cách đã có chút yếu đuối, bởi vì Triệu Khuông con vì tính trung đền nợ nước chết trận sa trường, bởi vậy Triệu Khuông đối với tôn tử Triệu Thiên phá lệ yêu thương, sợ hắn đã bị một chút ủy khuất khi dễ.

Thời gian dài, Triệu Thiên ở kinh thành nội cũng lại càng phát ra có vẻ đàng hoàng ương ngạnh, này đều thành vì mọi người đều biết chuyện tình, liên tiếp giáo dục bất thành, hắn Triệu Khuông cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt, chỉ cần là có thể bãi bình, liền tận lực cấp tôn tử chùi đất

Triệu Thiên bởi vì chính mình phụ thân duyên có, cho nên đối với chiến trường có tiền thiên tính sợ hãi chứng, nghe nói thường xuyên nằm mơ, mơ thấy hán cũng tại chiến trường anh dũng không sợ hy sinh.

Khi hán đêm này chừng chừng nói cho gia gia Triệu Khuông sau, người sau quá sợ hãi, vốn định đem Triệu Thiên bồi dưỡng thành rường cột nước nhà đại tướng quân, nhưng là nếu Triệu Thiên có như vậy ác mộng, tựa hồ cũng không phải ác mộng đơn giản như vậy, thực mới có thể là dự triệu.

Dù sao ai cũng nói không rõ ràng loại này ly kỳ chuyện, này vô kì bất hữu đại thế giới, nho nhỏ Đại Kiền quốc nội, có thể hiểu biết thủy chung là số ít.

Mặc kệ là vì tiểu tâm cẩn thận cũng tốt, vẫn là quan tâm lo lắng Triệu Thiên cũng thế, từ đó về sau Triệu Khuông liền không hề không đề cập tới làm cho Triệu Thiên đi chiến trường chuyện tình, này vừa mới làm cho Triệu Thiên vừa lòng đẹp ý, hán ước gì ở kinh thành tiêu dao khoái hoạt, qua bên kia cương chém giết, tùy thời mới có thể khó giữ được cái mạng nhỏ này, hán cũng không dám nếm thử.

Bất quá Triệu Thiên cũng không có làm cho Triệu Khuông thất vọng, sống phóng túng, phá sản gây chuyện trung cũng ở kinh thành nịnh bợ mụ mọt sức không ít có bối cảnh công tử ca, điều này làm cho Triệu gia thế lực mở rộng rất nhiều, Triệu Khuông rất là vừa lòng, nghĩ rằng, nếu không thể tại trên chiến trường đại phóng sáng rực, nhưng cũng có thể ở kinh thành hỗn phong sinh thủy khởi, kia đồng dạng là hán tôn từ Triệu Thiên năng lực.

Triệu Khuông là bán chích cước đập nhập quan tài nhân, nhưng ý tưởng đã có chút khác loại, khai sáng hán cho rằng con cháu đều có con cháu phúc, không cần quản nhiều như vậy, đôi khi theo đuổi Triệu Thiên, cũng không phải phóng túng, mà là độc đáo phát triển tiềm lực.

Hiện tại nhìn thấy dĩ nhiên là Tống Đan, Triệu Thiên cũng là càng phát ra biết làm người!

Hiện ở kinh thành hình thức xảy ra trước mắt, bọn họ Triệu gia cùng quốc sư một nhà, chỉ có thể giao hảo không thể trở mặt, chính cái gọi là dưới bóng đại thụ chỗ nào cũng mát, ngày sau nếu là cùng quốc sư một mạch làm tốt quan hệ, còn lo lắng hán nửa đời sau sao? Bởi vậy Triệu Thiên tự nhiên mà vậy đáp ứng rồi Tống Đan đề nghị.

Này không thể nghi ngờ khiến cho Tống Đan xuân tâm nhộn nhạo, thâm nghĩ này Triệu Thiên tiểu tử thật đúng là thông minh, một phen nói đến hán tâm khảm đi, hán làm bộ như thờ ơ ngực không đồng nhất nói: "Kia như thế nào tốt, hôm nay nhưng là Triệu công tử ngơ ngác trước đến a, ta ở vô giúp vui, có phải hay không có chút không quá trọng nghĩa?" Tống Đan do dự sắc mặt khó xử, kia tự nhiên giống nhau hán thật đúng là cái chân nhân quân tử giống nhau.

Triệu Thiên ở trong lòng cười ầm lên đứng lên, ngoài miệng cũng không dám cho thấy, hơi lấy lòng nịnh nọt cười nói: "Nói chi vậy? Tống đại ca ở, làm sao còn phân cái gì trước sau trình tự, mặc dù là đợi làm cho Tống đại ca trước hưởng dụng một phen, Triệu mỗ cũng không sao cả! Ha ha! ! !"

Triệu Thiên leng keng hữu lực ngôn ngữ, nói giống nhau là theo lý thường phải làm chuyện thực, làm cho Tống Đan nghe được bội cảm thoải mái, nghĩ rằng tiểu tử này nhưng thật ra học thông minh thông minh a, về sau có thể cho phụ thân hảo hảo cùng bọn họ Triệu gia trao đổi trao đổi.

Hán Tống Đan ở quốc sư Tống mặt bằng tiền, ngôn ngữ tuyệt đối vẫn là hết sức quan trọng, dù sao cũng là thân nhi tử, tự nhiên có này tin tưởng có thể làm được.

"Ha ha, cầu còn không được." Tống Đan liên tục gật đầu cười nói, bọn họ cũng không có cùng tú bà đàm thoại, nhưng lại coi như Liễu Phiêu Phiêu đã tại trước mặt thoát cỏi hết quần áo, chờ bọn họ cùng tiến lên bình thường.

"Ách, hai vị công tử, các ngơ ngác yếu đang thỉnh ra Phiêu Phiêu cô nương sao?"

Tú bà hơi cung kính nói, nàng nhưng là nhận thức Tống Đan, mặt mũi hoặc nhiều hoặc ít cho hán một ít, nếu hai người bọn họ đều đã muốn đem lời nói đến này phân thượng, tú bà tổng ngưng ngưng đi cự tuyệt bọn họ, chỉ cần hai người trả giá đại giới cũng đủ nhiều, tú bà đương nhiên là vui gặp này thành.

Liễu Phiêu Phiêu nhiều bị người một lần trước, nàng có thể được đến lợi ích tự đi một ít, tự nhiên là phải bắt được mỗi một lần cơ hội kiếm tiền, ở Triệu Thiên cùng Tống Đan trên người xảo trá một phen, tuyệt đối là không thể nghi ngờ, đối với này đó công tử ca mà nói, tiền, trên cơ bản chính là một vài mục tiêu.

"Đương nhiên." Triệu Thiên lạnh lẽo cười gật gật đầu nói.

"Hai trăm vạn lượng bạc!"

Tú bà kiên định hữu lực hơi ý cười trên chốc, Triệu Thiên cùng Tống Đan hơi hơi sửng sốt, hai trăm vạn lượng bạc nhưng là không ít, tựa hồ này Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm bị Trần Hữu Tài lấy sáu trăm vạn hai tài hữu chụp được, tuy rằng Trần Hữu Tài có được kia làm người ta hàm mộ đồ mắt ngũ chiết ưu đãi, như trước trả giá hơn ba trăm vạn lượng bạc, lần này Liễu Phiêu Phiêu dĩ nhiên không phải xử nữ.

Thế nhưng còn muốn hai trăm vạn lượng bạc giá, này tú bà bỏ qua là cố định lên giá a, xảo trá là không thể nghi ngờ, đối mặt tú bà rao giá trên trời, Triệu Thiên nhìn thấy kia Tống Đan hữu ý vô ý nhắm mắt liếc mắt một cái, cắn chặt răng, trong lòng lấy máu đầu lòng, mặt ngoài lại không cần nghĩ ngợi nói: "Không phải là hai trăm vạn lượng bạc sao? Có thể, cầm đi đi."

Tùy theo Triệu Thiên xuất ra thật dày nhất điệp kim phiếu, hơi chút khinh điểm một cái, liền đưa tới, đây chính là hán nửa năm tiền tiêu vật, liền như vậy dùng đi ra ngoài, nếu không gia gia Triệu Khuông đối hán quản giáo có vẻ rộng thùng thình, như thế nào hội duy nhất cho hán một năm tiền tiêu vật? Triệu Thiên không dùng được nhiều như vậy, tự nhiên là giữ lại, hiện tại thần kỳ xếp lên trên công dụng.

Tống Đan khoe miệng một chút không dễ dàng phát giác ý cười, xem ra hán đêm nay có thể ăn một bữa miễn phí "Xa hoa bữa ăn khuya", điều này làm

cho hắn vừa lòng phi thường, quốc sư Tống Bình đối với con Tống Đan tuy rằng cũng chiều có thêm, nhưng là cho tiền tiêu vật lại không nhiều, quốc sư xem như quan viên bên trong có vẻ thanh liêm, không có cái khác tham quan ô lại như vậy lòng tham không đáy, cảm thấy tiền chỉ cần đủ dùng là có thể, cho nên khổ hắn Tống Đan.

Lần này vì Liễu Phiêu Phiêu tìm hoan mà đến, cũng lại dẫn theo một trăm vạn lượng bạc, dù sao Liễu Phiêu Phiêu dĩ nhiên không phải xử nữ, hoàn toàn không cần phải trả giá nhiều lắm tài sản, tục ngữ nói hảo, mặc kệ dễ coi hay không, tất đều đều giống nhau, cùng Liễu Phiêu Phiêu thừa cá nước thân mật, chẳng qua là hưởng thụ một chút làm nam nhân cảm giác thành tựu.

Liễu Phiêu Phiêu kia cao ngạo lạnh lùng, cùng cự người ngoài ngàn dặm khí chất, giống như một chi mang thứ Mãn Côi, làm cho nam nhân muốn đụng vào, lại yêu hận không thể, lúc này, hắn có thể miễn phí hưởng thụ một phen, tự nhiên là tâm hoa nô phóng, đối này Triệu Thiên thật là vừa lòng.

Tuy rằng chiếm được hắn muốn kết quả, nhưng là mặt ngoài công phu cũng là phải làm chừng.

"A, kia như thế nào không biết xấu hổ a, làm cho Triệu công tử ngại tiêu pha, kia cũng thật không phải ta Tống Đan phong cách, không bằng như vậy đi, ta cũng ra một trăm vạn hai, chúng ta một nửa gánh vác, bằng không, chỉ sợ tài đại khí thô Triệu công tử cũng khó có thể thừa nhận a."

Tống Đan có chút khó xử nhú mày đề nghị nói, nói xong liền vươn tay, chuẩn bị từ trong lòng lấy tiền dường như, phải biết rằng hắn toàn thân đều chỉ có một trăm vạn lượng bạc thôi, còn thật là khó khăn vì hắn.

Bất quá Triệu Thiên phản ứng không chậm, vội vàng chế đã ngừng lại Tống Đan hành động, trong mắt xẹt qua một chút kinh sợ, nín nọt nói: "Tống công tử nói không sai, ta Triệu nỗ nhân khác không có, nhưng chút tiền ấy cũng không phải thực để ý, Tống công tử đừng khách khí, nếu là như vậy, chẳng phải là khách khí, chúng ta quan hệ làm sao có như vậy xa lạ a?"

Triệu Thiên bất động thanh sắc kéo gần lại hai người khoảng cách, Tống Đan lúc này tâm tình tốt, làm sao sẽ tại ý hắn một chút lấy lòng cử động, dù sao kết giao Triệu Thiên cũng không phải cái gì chuyện xấu.

"Khanh khách, chúc mừng nhị vị công tử, thỉnh nhị vị dời bước lần hai, ta đi tiếp đón một phen, làm cho Phiêu Phiêu cô nương tắm rửa một cái, đến lúc đó giải nhân ra dục, chắc chắn sách."

Tú bà cười đến là cười run rẩy hết cả người, kia dụ mê hoặc lòng người lời nói im bất mà dừng, biến thành Tống Đan cùng Triệu Thiên đó là trong lòng ngứa, bất quá lại nhìn không được khen tú bà xử sự phong cách.

Mặc dù có chút tham tài cử chỉ, khả năng khoái là tất nhiên, tại đây Minh Nguyệt lâu, chỉ cần người có thể lấy được ra tiền đến, mặc kệ người là thân phận gì nhân, ngay cả là trong lao phạm nhân cũng tốt, nàng tú bà cũng sẽ không ghét bỏ tiền bản, bởi vậy chỉ cần ra lên giá, cái dạng gì nữ nhân đều có thể hưởng thụ.

"Ha ha, hảo hảo tốt." Tống Đan thoải mái cười to nói, đường làm quan rộng mở hết sức, cùng Triệu Thiên kiên cũng kiên, giống như chuẩn bị đi khai phòng muốn làm cơ bình thường ăn ý, thật ra khiến nhân miên man bất định!

"Khụ khụ, ta cấp mọi người tuyên bố một chút, đêm nay Liễu Phiêu Phiêu cô nương thuộc sở hữu quyền vì Tống Đan công tử cùng Triệu Thiên công tử! Cái khác công tử chờ mai kia đi!" Tú bà nhìn lâu một không ít nhìn tuyệt vời vũ đạo biểu diễn khách nhân, đều nhìn về phía nàng, linh cơ vừa động liền tuyên bố chuyện này, đưa tới từng đợt sợ hãi than liên tục hâm mộ ghen tị thanh âm.

"Dựa vào, Tống Đan cùng Triệu Thiên! Nếu để cho ta cùng Liễu Phiêu Phiêu ngủ một đêm, chính là thiếu sống mười năm ta đều nguyện ý a, hâm mộ hâm mộ a."

"Người bộ dáng này, đừng sợ hãi người ta, ngủ một đêm, người suy nghĩ nhiều."

"..."

Này liên tiếp xì xào bàn tán, tự nhiên là làm cho Tống Đan cùng Triệu Thiên ngẩng đầu ưỡn ngực, hận không thể đem nam kia sĩ "Sân bay", ngành sinh sinh biến thành "Thái Bình công chúa" núi nhỏ loạn.

Bất quá bọn hắn nay đặc ý dương dương đều thuyết minh ở trên mặt, tú bà được tiền tài, lòng tràn đầy vui mừng nói tốt hơn nói, nàng là một cái hiểu được nín nọt nữ nhân, này Tống Đan cùng Triệu Thiên mặt ngoài cầu kết với nhau làm việc xấu, nhưng là chân chính động dạng quan hệ, quen biết bao người tú bà, dễ dàng liền nhìn thấu, nhưng là nàng cũng không có nói ra đến, làm bộ như không biết.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 145: Giai Nhân Đau Lòng

Minh Nguyệt lâu, Liễu Phiêu Phiêu khuê phòng nội.

Giai nhân khuôn mặt tiêu tụy, trong mắt kia lá đi không được về lo lắng, giống nhau là gặp cái gì không giải quyết được chuyện tình nhiều nàng không thể tâm an, u buồn ánh mắt tựa hồ xem thấu thu thủy, vọng phá bầu trời.

Lâm Phiêu Phiêu, cả người giống như bệnh nữ nhân bình thường tiêu tụy mà lại có một loại bệnh trạng mỹ cảm, nếu là Trần Hữu Tài lúc này, tất nhiên sẽ không tự chủ được nhớ tới kiếp trước trên đời nổi tiếng đại ngọc muội muội.

Liễu Phiêu Phiêu lúc này khí chất liền giống hệt nhau, nàng không biết vì cái gì, Trần Hữu Tài đã muốn có hơn hai mươi ngày không đến thăm nàng, trong lòng lo được lo mất khiến nàng tâm tình phiền muộn, đêm không thể寐.

Chẳng lẽ là quên đi nàng? Có lẽ chính mình lúc trước sẽ không nên tin tưởng này nam nhân hoa ngôn xảo ngữ, mắt thấy kia một tháng thuộc sở hữu quyền ước định sẽ đến kỳ, Trần Hữu Tài lại không thấy bóng người, Liễu Phiêu Phiêu lại có thể nào không thương tâm đau?

Một tháng thuyết, là Trần Hữu Tài bản nhân khi đó nghĩ đến chủ ý, an ủi nàng nói tạm thời cũng không đủ tiền tài chuộc đồ của nàng bán mình khế, Liễu Phiêu Phiêu cũng là lòng dạ biết rõ, nếu là dùng tiền tài mua đi nàng, ước chừng một trăm ngàn lượng bạc nhiều.

Trần Hữu Tài mặc dù là đại phú đại quý nhà công tử ca, cũng rất khó một hơi xuất ra nhiều tiền như vậy đến, huống chi hẳn không phải!

Nói sau nàng một cái phong trần nữ tử, ai hội hoa lớn như thế giá, đem nàng mua về trở thành bình hoa cung rất? Liễu Phiêu Phiêu chỉ có thể trách chính mình ngốc hồ hồ, đối mặt Trần Hữu Tài phiến tình lời ngon tiếng ngọt, không có một chút chống cự năng lực.

Thậm chí đêm đó đem chính mình hiến cho Trần Hữu Tài thì bọn ta là tìm chịu đựng đau đớn đón ý nói hòa đối phương, để làm cho hẳn càng thêm sáng khoái tiến lên, nay nhớ tới đó là có chút buồn cười.

Cứ việc thương tâm đến cực điểm, nhưng là Liễu Phiêu Phiêu tiềm thức trung vẫn là không muốn tin tưởng, Trần Hữu Tài là một cái lừa gạt nhân cảm tình phiến tử.

Kia kỳ nam tử ngôn hành cử chỉ đều bị là tán ra mê người mỹ lực, đó là một loại nam nhân mỹ lực, Trần Hữu Tài tuổi thoát nhìn không lớn, nhưng là ngẫu nhiên để lộ ra đến u buồn ánh mắt, tang thương khí chất, đủ để tù binh Liễu Phiêu Phiêu phương tâm.

Theo nghe nói Trần Hữu Tài thanh danh chỗ, Liễu Phiêu Phiêu liền âm thầm ái mộ, nàng thích có người đại tài, làm sao chỉ là nàng? Chỉ cần là cái nữ nhân đều thích cái loại này tài văn chương bức người tài tử.

Trần Hữu Tài không thể nghi ngờ là phù hợp Liễu Phiêu Phiêu trong lòng hoàn mỹ nhất tiêu chuẩn, huống hồ nhìn thấy Trần Hữu Tài bản nhân sau, kinh hi phát hiện, Trần Hữu Tài so với trong tưởng tượng rất tốt, không khỏi phương tâm đại động, ần ần có một loại muốn phó thác chung thân cảm giác.

Thẳng đến trần có mới thành công chụp được của nàng đầu đêm, trần ai lạc định sau, Liễu Phiêu Phiêu mới cuối cùng là khổ tẫn cam lai, như nguyện lấy thường đem chính mình xử nữ thân giao cho Trần Hữu Tài, tùy theo ở chung một ít thiên lý, cũng là đã phát hiện ý trung nhân cẩn thận quan tâm.

Đến tận đây, lòng của nàng hoàn toàn bị Trần Hữu Tài bắt làm tù binh, thậm chí là cam tâm tình nguyện làm bạn Trần Hữu Tài một đời một thế, cho dù là làm một cái tiểu thiếp, nàng cũng nguyện ý!

Luyến ái trong đích nữ nhân luôn như vậy thiên chân như vậy ngốc.

Nguyên vốn tưởng rằng kia thê non hẹn biển, lời ngon tiếng ngọt, đều là tình yêu chứng kiến.

Nhưng mà, lúc này, Trần Hữu Tài thế nhưng hơn hai mươi ngày chưa từng xuất hiện, Liễu Phiêu Phiêu tâm không khỏi dao động.

Từng, trong lòng kiên định cùng Trần Hữu Tài xa chạy cao bay ý niệm trong đầu, tựa hồ làm giảm bớt rất nhiều. Trên thực tế, cái loại này thiên chân ý tưởng, mỗi người đàn bà đều đã có, cũng không phải nàng một cái.

Làm tình mộng, phá, hết thấy lại đều đã đánh về nguyên hình!

Cái loại này từng có được, hiện tại tay không cảm giác thực khổ thực sấp, thở dài, nhìn nhìn ngoài cửa sổ bầu trời, trên mặt thần sắc càng phát ra có vẻ thê lương.

Hơn hai mươi ngày, cho dù Trần Hữu Tài tái việc, tái thoát thân không ra, cũng có thể tìm một người vợ tới nàng một chút tin tức, làm cho nàng tâm an đi? Liễu Phiêu Phiêu không tin một cái dễ dàng xuất ra mấy trăm vạn lượng bạc trắng nhân, hội liền một cái cấp dưới cũng không có, rõ ràng đó là Trần Hữu Tài hoàn toàn không cần nàng.

Có lẽ là ghét bỏ nàng là một cái phong trần nữ tử, đây là bất đắc dĩ thê thảm vận mệnh, hoặc là lên trời nhất định?

Liễu Phiêu Phiêu chỉ có một mình một người thừa nhận, nếu nói không hận Trần Hữu Tài là giả, nàng thực Trần Hữu Tài cho nàng hy vọng lại cho nàng tuyệt vọng. Nhưng là lại có biện pháp nào? Nàng bây giờ chung quy chính là nhất giới thanh lâu nữ tử.

Hơn hai mươi ngày đến, Liễu Phiêu Phiêu cố gắng làm cho chính mình quên mất cái kia nam tử, khả mỗi lần muốn quên, lại phát hiện Trần Hữu Tài bóng dáng càng phát ra rõ ràng, loại này tiềm thức tưởng niệm, là một loại yêu biểu hiện, chính là nàng bây giờ không muốn thừa nhận thôi.

Ngay tại Liễu Phiêu Phiêu lâm vào trầm tư thời điểm.

"Bang bang phanh."

Một trận dồn dập tiếng đập cửa, đánh gãy Liễu Phiêu Phiêu suy nghĩ, nàng hơi kinh hãi, mỗi một không chịu nổi nhẹ giọng nói: "Ai nha?"

"Phiêu Phiêu, là ta a, hôm nay có chút việc, chỉ sợ cần người ra mặt tài năng bãi binh a."

Tú bà kia hơi có vẻ lấy lòng tiếng cười ở ngoài cửa vang lên, tuy rằng nàng có thể quyết định Liễu Phiêu Phiêu vận mệnh, nhưng là vừa rồi cảm hai trăm vạn lượng bạc, tâm tình thư sướng tú bà, đương nhiên sẽ không đắc tội đợi phải "Hầu hạ" Tổng Đan cùng Triệu Thiên Liễu Phiêu Phiêu, chỉ có khiến nàng cam tâm tình nguyện làm cái loại này sự, bọn họ mới có thể càng thích, trừ phi kia hai nam nhân là nặng khẩu vị, thích cường nữ làm, bất quá tú bà cảm thấy hẳn là không cái kia khả năng.

"Đến đây, chuyện gì a?"

Liễu Phiêu Phiêu khẽ nhủ mảy, chậm rãi hướng đi trước cửa, nghe được kia tú bà ngữ khí, nàng chỉ biết có cái gì không tốt chuyện tình, nếu không tú bà sẽ không như vậy tha thiết.

"Dát chi."

Cửa được mở ra, lộ ra tú bà kia vẻ mặt tươi cười bộ dáng, Liễu Phiêu Phiêu trong lòng ghê tởm không còn giấu, từ kia đầu giá hội sau, Liễu Phiêu Phiêu xem như hoàn toàn thấy rõ tú bà đức hạnh, vì tiền nàng có thể không từ thủ đoạn. Cả kia loại làm cho mấy nam nhân cùng nhau đùa bỡn tình huống của nàng, đều có thể đồng ý nhân, hội là cái gì thứ tốt đâu? !

Nếu như vậy, nàng Liễu Phiêu Phiêu tốt xấu vẫn là phân thanh, tú bà hoàn toàn chích làm nàng là cây rụng tiền, Liễu Phiêu Phiêu sẽ không theo nàng quá mức khách khí, tốt xấu nàng cũng là Minh Nguyệt lâu hoa khôi, không! Từng hoa khôi, điểm ấy quyền lợi vẫn phải có!

"Có hai cái bồi cảnh thâm hậu công tử ca, đốt tên của người, ta cũng không có cách nào từ chối a, còn hy vọng người có thể thông cảm một chút mẹ nuôi vất vả, ta cũng không dễ dàng a."

Tú bà nhìn thấy Liễu Phiêu Phiêu một bộ thờ ơ xa cách biểu tình, tuy rằng trong lòng một đoàn Vô Danh lửa giận, nhưng lúc này có việc cầu người, nàng không thể đem sự tình làm được rất tuyệt, bằng không bởi vì Liễu Phiêu Phiêu tạp Minh Nguyệt lâu chiêu bài, nàng liền hối hận không kịp.

Lập tức, tú bà không nhìn Liễu Phiêu Phiêu không lớn tình nguyện bộ dáng, thuận tiện kể ra một chút, nàng này mẹ nuôi khổ trung, lấy này muốn khiến cho Liễu Phiêu Phiêu đồng tình, khả tựa hồ không có nảy đến trong tưởng tượng hiệu quả.

"Ta hôm nay không thoải mái, không muốn gặp nhân."

Liễu Phiêu Phiêu nói xong, tựa hồ muốn tắt đi môn, làm cho kia tú bà đi ra ngoài khuyh hướng, người sau sắc mặt trầm xuống, nghĩ rằng này Liễu Phiêu Phiêu hôm nay là đã uống nhầm thuốc bất thành, thế nhưng có đảm lượng đuổi nàng đi.

"Người nói cái gì, lặp lại lần nữa, ai nha, người tiểu tiểu nha đầu là ăn gan hùm mật gấu đi? !" Tú bà đề cao vài cái dB, có chút không còn nhịn nữa, kia sương lạnh trải rộng về mặt, tựa hồ thật dày son bột nước đều phải kết băng.

"Ta hy vọng can mụ có thể thông cảm ta một chút, tâm tình không tốt được sao?"

Liễu Phiêu Phiêu đáy lòng kia cổ tích cực kinh nhất thời mạnh xuất hiện, cũng không phải nàng cố ý làm chi, bởi vì vừa rồi vẫn nghĩ Trần Hữu Tài cái kia "Sát Thiên Dao" phá hư nam nhân, thế cho nên tâm tình rất kém.

Nay mặc dù là tú bà uy hiếp nàng, bọn ta là lo lắng, đây là "Tình yêu" lực lượng, mặc dù là vì ái sinh hận, lại trong lúc nhất thời cái biến Liễu Phiêu Phiêu, làm nhân tâm tình cực độ không tốt thì hội giận dữ làm ra, bình thường chuyện không dám làm, này Liễu Phiêu Phiêu đó là như thế.

Đổi lại là bình thường, chính là cho nàng một trăm cái lá gan, nàng cũng không dám ngỗ nghịch tú bà ngôn ngữ, ngay cả là ở thấy rõ tú bà kia phó đức hạnh về sau, cũng chỉ có nén giận chờ đợi Trần Hữu Tài năng sớm một chút mang theo nàng xa chạy cao bay, mà không phải tiếp tục tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục ngồi ở Minh Nguyệt lâu loại này phong hoa tuyết nguyệt nơi.

Chương 146: Phiêu Phiêu Ngụy Hiểm

Liễu Phiêu Phiêu nội tâm vẫn không tin nếu Trần Hữu Tài là thật ở ư nàng, làm sao có thể làm cho nữ nhân của mình dãi ở kỹ viện người bạc này nhân phi nhờ nơi thị phi, chẳng lẽ hẳn sẽ không sợ hãi thế nào một ngày, nàng bị nam nhân khác xâm phạm vũ nhục sao?

Liễu Phiêu Phiêu nghĩ rằng, gì một người nam nhân, hoặc nhiều hoặc ít có đại nam tử chủ nghĩa, lúc trước cùng Trần Hữu Tài phát sinh một đêm tình, lại ở trong khoảng thời gian ngắn hiểu biết hẳn bá đạo vô cùng tính cách, chỉ sợ hẳn so với ai khác đều tại ý chính mình nữ nhân trinh tiết vấn đề.

Trần Hữu Tài tuy rằng ngày ấy sáng sớm ly khai, nhưng là hẳn cùng tú bà một tháng thuộc sở hữu quyền ước định có hiệu lực, cũng may tú bà có lẽ là sợ hãi kiêng kị Trần Hữu Tài năng lượng, này trong một tháng, đối với nàng có thể nói là ngoan ngoãn phục tùng, tận lực không cho nàng chịu cái gì ủy khuất.

Nhưng là ngày vui ngắn chẳng tày gang, giằng co đến mười ngày về sau, ở nàng nghe nói chính mình âu yếm nam tử, ở đế quốc giác đấu tràng cùng Gia Cát Phong Minh nhất quyết sinh tử, Liễu Phiêu Phiêu lo lắng kinh hãi, cũng may Trần Hữu Tài như kỳ tích thắng được, hơn nữa chém giết Gia Cát Phong Minh, sau lại còn bị Đại Kiên quốc Đế Vương Cổ Mộc thưởng phong hầu.

Nương tựa theo Trần Hữu Tài thì từ ca phú mọi thứ tình thông chuyện thực, lãng mạn là không thể nghi ngờ, nàng nguyên vốn tưởng rằng Trần Hữu Tài không khí hội nghị phong cảnh quang dung bát nạng đại kiêu đến nàng rồi đi, nhưng là vẫn không có chờ đến, khi đó Liễu Phiêu Phiêu tâm liền đau đớn.

Mấy ngày nay tú bà lo lắng lo lắng bộ dáng, ở tú bà trong trí nhớ tựa hồ cực kỳ hiếm thấy, bởi vì nàng sợ hãi Trần Hữu Tài ở thắng quan phát tài sau, cường thế địa mang đi Liễu Phiêu Phiêu rồi đi, bất quá tựa hồ không nghĩ tượng trưng xấu xa như vậy kết quả.

Trần Hữu Tài không có xuất hiện, điều này làm cho tú bà như được đại xá, tùy theo mai danh ẩn tích Trần Hữu Tài, khiến cho tú bà thoải mái, buông lỏng tinh thần đến.

Bất quá vì tuân thủ cái kia ước định, bảo trì Minh Nguyệt lâu cho tới nay hài lòng danh dự, nàng vẫn là thủ vững, mắt thấy hôm nay đó là một tháng chỉ kỳ ngày cuối cùng, hơn nữa hai trăm vạn lượng bạc mê hoặc, nàng rốt cuộc nhìn không được, nghĩ rằng, Trần Hữu Tài hôm nay khẳng định sẽ không đến, dù sao đều hơn hai mươi ngày không có tới, này cuối cùng một đêm kỳ hạn, cơ hồ có thể không nhìn!

Liễu Phiêu Phiêu nói hai ba câu cự tuyệt, ở tú bà trong mắt liền biến thành phải chết không sống khiêu khích, nàng ở đại đa số công tử ca trước mặt có lẽ yếu ớt nói khép nép, nhưng là ở Minh Nguyệt lâu phần đông nghệ kỹ hạ, còn không có như thế bị khinh bỉ thời điểm.

Trong ngày thường nàng hoa tam nương chỉ vào người nào nghệ kỹ bởi thế nào vị công tử, cho tới bây giờ đều không có cự tuyệt đạo lý, này Liễu Phiêu Phiêu hành động không thể nghi ngờ là khai sáng Minh Nguyệt lâu một cái tiền lệ, làm cho tú bà sao có thể không giận hỏa công tâm đầu.

"Nhé a, ngươi còn tâm tình không tốt đâu, lòng ta tình vốn rất tốt, nhưng là bị ngươi vừa nói như thế, một chút tâm tình cũng chưa, vậy ngươi nói này bút trướng làm như thế nào tính, Liễu Phiêu Phiêu, ngươi thật đúng là lấy vì chính mình như trước là cao quý công chúa đâu? Lão nương nói cho ngươi, đi tới ta Minh Nguyệt lâu, hết thấy cũng phải nghe lời của ta, nếu không, hừ hừ."

Tú bà chỉ vào Liễu Phiêu Phiêu tú mũi, đồ ập xuống mắng, tuyệt không nể tình, hơn nữa cuối cùng còn ý còn chưa hết uy hiếp nàng một phen, loại này bảo nổi trường hợp, cho tú bà một loại cảm giác thành tựu.

Này đó nghệ kỹ chẳng lẽ lại thật đúng là cảm thấy nàng dễ nói chuyện, thế nhưng khi dễ đến cùng lên đây, một chiêu này giết gà dọa khỉ, rất nhanh khiến cho phần đông nghệ kỹ vây xem, đều rụt rụt đầu, sợ hãi tú bà lửa giận tai họa đến các nàng đầu lên đây.

Liễu Phiêu Phiêu thân thể mềm mại run lên, bị tú bà nói trúng rồi khổ trung, nhất thời giống như đánh đòn cánh cáo tình thiên phích lịch, tư duy đều lâm vào hỗn loạn, cả người chất phác đại ra nhìn tú bà, mặt không còn chút máu đáng thương bộ dáng, đủ để khiêu khích khỏi gì bình thường nam nhân dục vọng, ở một bên Tống Đan cùng Triệu Thiên, tự nhiên là không hề giữ lại thấy được này hết thảy.

Nguyên bản Liễu Phiêu Phiêu không muốn thấy bọn họ, làm cho này trong cơn giận dữ, đặc biệt Triệu Thiên, hẳn hai trăm vạn lượng bạc đều giao cho tú bà, này thanh lâu lý không có lui tiền đạo lý, nếu là Liễu Phiêu Phiêu đêm nay không hầu hạ bọn họ, kia chẳng phải là hai trăm vạn bạc mức nước phiêu đến sao?

Huống chi, nếu là lấy lòng Tống Đan, làm cho hẳn ở Minh Nguyệt lâu tận tình vui vẻ, kia hai trăm vạn có thể nói chỉ dùng để đúng rồi địa phương, tương đương đáng giá. Tin tưởng hẳn mặc dù là trở về bẩm báo cấp gia gia Triệu Khuông, Triệu Khuông cũng sẽ không trách cứ hẳn, khả nếu là quét Tống Đan "Tính", kia liền tiền mất tật mang.

Kia thiết tưởng không chịu nổi hậu quả, Triệu Thiên vô luận như thế nào, cũng không thể khiến này diễn biến đến tình trạng không thể văn hồi.

Tùy theo, Liễu Phiêu Phiêu không nói gì nước mắt ở hốc mắt đảo quanh, huyền lệ muốn khóc bộ dáng đầm đìa đáng yêu, Tống Đan vội vàng khuyên can nói: "Ai nha, mụ mụ, đừng đường đột giai nhân a, nếu Phiêu Phiêu cô nương không thoải mái trong lời nói, chúng ta hai hoàn toàn có thể chăm sóc của nàng, còn thỉnh lão mụ yên tâm, nơi này có chúng ta, lão mụ trước việc đi thôi."

Tống Đan trong mắt xẹt qua một chút yin quang, bất động thanh sắc diễn hình nói, nhìn kia Liễu Phiêu Phiêu khuynh quốc khuynh thành địa khuôn mặt,

hắn liền nhìn không được tâm thần nhộn nhạo.

Liễu Phiêu Phiêu kia kinh tâm động phách mỹ cảm, ra sao này cụ bị mê hoặc lực sát thương.

Tổng Đan đều tưởng muốn ở giáp mặt đồ lên Liễu Phiêu Phiêu, ngay cả ở Liễu Phiêu Phiêu khuê phòng trước cửa, bên cạnh còn có không ít nghệ kỹ quan khán, có thể liền nhìn không được, đây là một nữ nhân làm mị lực đạt tới nhất định trình độ, có thể tác động nam nhân tiếng lòng cụ thể biểu hiện!

"Đúng vậy, đúng vậy, Tổng đại ca nói rất đúng, lão mục người còn lo lắng cái gì, hai người chúng ta tâm tư nhần nhui nam nhân tại này, chiếu cố tốt Phiêu Phiêu cô nương, tự nhiên là không nói chơi."

Triệu Thiên vỗ vỗ bộ ngực cười nói, giống nhau hẳn chính là kia cẩn thận, lại có trách nhiệm tâm nam nhân, chẳng qua kia một cái "Tâm tư nhần nhui", làm cho chung quanh nghệ kỹ đều buồn cười.

Đây mới là cái gọi là "Không văn hóa, thực đáng sợ," Tổng Đan cũng là khẽ nhủ mảy, lui từng bước, khi nào thì chính mình đều biến thành nữ nhân, này thành ngữ bình thường đều là dùng để hình dung nữ nhân, thế nhưng bị này Triệu Thiên râu ông nọ cắm cằm bà kia dùng đến hai bọn họ cái đại nam nhân trên đầu, thật sự là buồn cười buồn cười, tự bạo chỉ số thông minh.

Nếu không xem Triệu Thiên khẳng khái khoát xước vì hắn ** mua đan, Tổng Đan đã sớm trở mặt, kỳ thật hắn là không thích hai cái đại nam nhân, cộng đồng hưởng thụ một cái nữ tử, chẳng qua nếu Triệu Thiên cũng là vì Liễu Phiêu Phiêu mộ danh mà đến, hắn đành phải nhịn đau bỏ những thứ yêu thích, dù sao người ta ra tiền, hắn chỉ cần ra "Lực" là có thể.

Triệu Thiên nịnh nọt muốn cùng hắn lập gần gũi, nói vậy đợi hắn đề nghị, đứng mũi chịu sào từ chính mình tiên phong, kia Triệu Thiên ứng sẽ không phải có cái gì dị nghị, Tổng Đan ở trong lòng yin thầm thâm nghĩ.

"Khanh khách, nếu hai vị công tử cố ý chiếu cố giai nhân, ta đây sẽ không quấy rầy."

Tú bà biết điều hí mắt cười nói, giây lát liền ly khai, nàng đương nhiên không nghĩ lộng Liễu Phiêu Phiêu này phồng tay khoai lang, còn không bằng giao cho Tổng Đan bọn họ, ngay cả là bọn hắn dùng sức mạnh, tú bà cũng sẽ làm bộ như không có nhìn đến. Hai người bối cảnh thâm hậu, tuy rằng cường nữ làm thuộc loại phạm tội, nhưng là đối này đó công tử ca thùng rỗng kêu to.

"Ha ha, Phiêu Phiêu cô nương, thực vinh hạnh nhìn thấy người a."

Tổng Đan tựa tiểu phi tiểu, yin quang bắn ra bốn phía, từ trên xuống dưới đem Liễu Phiêu Phiêu quét mắt một lần, độc ác mị mị ánh mắt, làm cho Liễu Phiêu Phiêu kim lòng không đậu lui về phía sau hai bước, trước kia tuy rằng cũng có người như vậy nhìn nàng, nhưng là sẽ không khoảng cách như thế gần.

Thậm chí ở nàng thị xử từ thời điểm, chỉ cần là nàng không muốn việc làm, không muốn gặp lại công tử ca, bọn họ là không có gì cơ hội, nhưng là ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, Liễu Phiêu Phiêu nay đầu đêm hiến cho Trần Hữu Tài, làm sao còn sẽ có nhân đem nàng trở thành bán nghệ không bán thân cao quý công chúa, còn lại chỉ có khinh nhờn cùng xâm phạm.

"Hắc hắc, đúng vậy."

Triệu Thiên lặng lẽ cười phụ họa theo đuôi gật gật đầu nói, giống như một chích cơ khát sải lang hồ báo, muốn bỏ nhào vào Liễu Phiêu Phiêu bình thường, làm cho người sau thân thể mềm mại không ngừng run run, về mặt đều là về sợ hãi, trước kia có công tử ca muốn đùa giỡn chiếm nàng tiện nghi thời điểm, tú bà tổng hội ra mặt điều giải, sẽ không làm cho gì nam nhân đụng tới nàng.

Nay tú bà lại đem nàng ra bên ngoài thôi, phía sau Liễu Phiêu Phiêu chỉ có tuyệt vọng khủng hoảng, trong mắt không thể nè hà dào dạt mà ra, nàng còn có thể tìm kiếm ai làm dựa vào? Vì cái gì cái kia ngày đêm tưởng niệm nam tử, còn không có xuất hiện, Liễu Phiêu Phiêu cực kỳ bi thương, thậm chí muốn cắn lưỡi tự sát đến chung kết tánh mạng của mình, nhưng là nàng làm không được, trên người nàng gánh vác lấy phục quốc sứ mệnh.

"Người, các người, đừng tới đây."

Liễu Phiêu Phiêu càng không ngừng lui về phía sau, nhìn kia Triệu Thiên dĩ nhiên đem cửa phản đã khóa, hai cái giống như mãnh thú nam nhân, nguyên thủy dục vọng dần dần bị Liễu Phiêu Phiêu bắt lực bộ đáng sợ châm.

"Hắc hắc, có thể tính là làm cho ta đợi đến một ngày này." Tổng Đan kia tươi cười bại lộ hẳn nội tâm dục vọng, ba lượng hạ sẽ đem quần áo cấp thoát xong rồi, đang nhìn kia bên cạnh Triệu Thiên khoan y giải đãi tốc độ thế nhưng không thể so hắn chậm, quen biết lòng hiểu mà không nói ẩn ý cười, xem ra đồng dạng là hầu cấp người.

Xuất hồ ý liệu là, Triệu Thiên cùng Tổng Đan có một giống nhau địa phương, thì phải là phía dưới kia ngoạn ý nhỏ cùng lớn nhỏ, đều có chút làm trò cười cho người trong nghề tiềm chất. Tuy rằng xưng không hơn là biển rộng tìm kim, nhưng là nhưng cũng so với ngón tay lớn hơn không được bao nhiêu, đương nhiên, còn không phải ngón tay cái!

Liễu Phiêu Phiêu đối mặt hai cái thoát trần như nhộng nam nhân, cảm giác kia đồ bùng nóng bỏng hai má, trong lòng vô cùng chán ghét, cứ việc trường kỳ bị vậy Minh Nguyệt lâu loại này phong hoa tuyết nguyệt nơi, nhưng là của nàng tư tưởng quan niệm cũng là từ đầu tới cuối như nhất.

Lúc trước đem chính mình đầu đêm hiến cho chính mình thích Trần Hữu Tài, nàng liền quyết định cả đời này, nàng đều thuộc về này nam nhân, như thế nào cho phép làm ra phản bội chuyện của hắn? Có lẽ lúc này xưng không hơn là phản bội, bởi vì Trần Hữu Tài có thể vứt bỏ nàng, nhưng Liễu Phiêu

Phiêu theo đây lòng không muốn tin tưởng cái loại này kết quả!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 147: Thời Khắc Máu Chốt

Minh Nguyệt lâu nội, tuy rằng không ít thấy Liễu Phiêu Phiêu bị Tổng Đan cùng Triệu Thiên đi bước một đẩy vào tuyệt cảnh, theo khuê phòng cửa đích đóng cửa, ý nghĩa Liễu Phiêu Phiêu thân thể khó bảo toàn, có lẽ có nhân muốn anh hùng cứu mỹ nhân, nhưng khi bọn họ biết được Tổng Đan cùng Triệu Thiên thâm hậu đích bối cảnh, không tự chủ được đã khởi trống lui đường, nếu là ngay cả mệnh đều đã đánh mất, vậy được không bù nổi mất!

Lúc này, Liễu Phiêu Phiêu tự nhiên là cơ khổ bất lực, hẳn một cái thiếu nữ từ làm sao có thể là hai cái võ giả đối thủ, không hề phản kháng lực nâng bị buộc có thể nói là thống khổ, nhưng lại không thể không kéo dài hơi tàn chờ mong kỳ tích phát sinh.

"Hắc hắc, con quý nhỏ, nhĩ hảo hảo hầu hạ hai chúng ta, chỗ tốt là không thể thiếu của ngươi, đương nhiên, nếu ngươi đùa giỡn cái gì động tác võ thuật đẹp mắt, kia đừng trách chúng ta khó giải quyết tội tìm, cường đến đây."

Triệu Thiên vẻ mặt dữ tợn cười âm thầm, kia bình thường khuôn mặt vận vẹo đứng lên làm cho người ta mao cốt từng nhiên, Liễu Phiêu Phiêu một cái nhu nhược nữ tử, làm sao có thể thừa nhận như vậy đe dọa? Nhất thời ngậy ra như phồng, mặt không còn chút máu, chính mình theo trước kia Minh Nguyệt lâu chủ mất chú ý hoa khôi, nay luân lạc tới bị người đập hư bộ, một lòng giống như bị đao đâm bình thường lấy máu.

Hiện tại ngay cả tú bà đều không để ý của nàng trong sạch, năng thể này mới tin trước kia bọn tỷ muội sở nói lời.

Mặc kệ là cái gì dạng cao quý nghệ kỹ, chỉ cần không phải xử nữ, tương tiếp tục tự cho là thanh cao đều không thực tế. Trước kia có lẽ Liễu Phiêu Phiêu đang ở chỗ cao, sống ở người khác nhìn hốt lấy lòng hạ, còn chưa tin, lúc này nhưng lại không thể không thừa nhận này là chân lý!

Của nàng Bạch Mã Vương Tử ở nơi nào? Cái kia vĩ ngạn kiên cố ôm ấp, cho nàng vô hạn cảm giác an toàn nhân hiện tại thân ở phương nào? Nay dĩ nhiên đã là vật là người phi. Liễu Phiêu Phiêu khóc thê thảm, trong lòng bị ai ai có thể hiểu biết?

"Không, không cần." Liễu Phiêu Phiêu kia bất lực nhu nhược âm thanh của tự nhiên, lúc này xâm nhập lòng người bị thương, mặc cho ai nghe xong đều đã cho tâm không đành lòng, nhưng là cố tình Tổng Đan cùng Triệu Thiên đích nhân cách vận vẹo, hẳn đều thích loại cảm giác này, loại này đáng thương cảm giác làm cho bọn họ càng thêm thú huyết sôi trào.

"Con quý nhỏ, ngươi kêu a, ngươi kêu phá cổ họng cũng không có nhân cứu ngươi, hắc, liền thích ngươi kia điếm đàng đáng yêu biểu tình, kích thích dục vọng của ta a!"

Tổng Đan vẻ mặt yin cười một bàn tay xoa eo, tay còn lại lại cảm chính mình "Con rắn nhỏ", lung tung chà xát hai cái, nhìn Liễu Phiêu Phiêu, hẳn bụng một trận tả hỏa bốc lên, "Con rắn nhỏ" cao thấp đầu động hai cái, tựa hồ là ở thị uy bình thường.

Liễu Phiêu Phiêu sợ hãi run run cúi đầu, không nghĩ tới xem một cái kia khó coi cảnh tượng, không biết vì cái gì, lúc này đầu của nàng bên trong tất cả đều là Trần Hữu Tài thân ảnh, tuy rằng thân thể ở lạnh run, nhưng không có phản kháng ý thức.

Kia Tổng Đan cùng Triệu Thiên giống như sài lang hồ báo bình thường, mài quyền sát chương giữ lực mà chờ, nung nấu Liễu Phiêu Phiêu, khiến cho bọn họ ở sâu trong nội tâm dục vọng hai người liếc mắt nhìn nhau, cười càng thêm nam nhân.

"Tổng đại ca, không bằng ngươi trước đến đây đi! Ta ở bên cạnh trước quan sát một phen, tin tưởng Tổng đại ca kỹ thuật sẽ làm ta thuyết phục cam bái hạ phong!" Triệu Thiên hơi siểm cười quyền rũ nói, trên thực tế lúc này trong đầu của hắn đang ở lấy máu, chính mình tìm hai trăm vạn lượng bạc, thể nhưng tro mắt nhìn Liễu Phiêu Phiêu bị người khác lên trước.

Nếu không phải vì buông dài tuyến điều cá lớn, hẳn thật đúng là không vui như vậy nhìn đau bỏ những thứ yêu thích, Triệu Thiên tuy rằng nhát như chuột, lại vẫn có thể xem là một cái cảm được thì cũng buông được thượng vị giả, có lẽ là đã bị gia gia Triệu Khuông ảnh hưởng, cũng không phải rất phá sản quần áo lụa là.

Gia gia Triệu Khuông là trấn kinh đại tướng quân! Danh như ý nghĩa, sức mạng của hắn đó là tọa trấn kinh thành, kinh thành là Đại Kiền quốc chính trị trung tâm, kia tầm quan trọng không cần nói cũng biết!

Triệu Khuông địa vị mặc dù là so sánh với Mộ Dung Thiên đều không thua mấy may, chính là hai người quản hạt địa vực bất đồng, kinh thành tại ngoài sáng sở hữu tính bình đều quy Triệu Khuông cùng tuổi, mà Tây Vực biên cương chính là Mộ Dung Thiên Nhất thủ che trời.

Triệu Khuông mặc dù là quyền cao chức trọng, khả hậu bối chỉ còn lại có Triệu Thiên một cái, đợi cho hắn đi về cõi tiên sau, Triệu gia liền đương nhiên đã trở thành Triệu Thiên kế thừa, nếu là Triệu Thiên không có một chút quan hệ nhân mạch, kia Triệu gia tất nhiên sẽ mặt trời sắp lặn. Dù sao Triệu Khuông lão gia tử tuổi tác đã cao, có thể sống bao lâu ai đều nói không rõ ràng!

Bởi vậy, Triệu Khuông ở biết được Triệu Thiên e ngại chiến trường tình huống sau, liền bồi dưỡng người khác tế kết giao năng lực, Triệu Thiên tuy rằng nhìn như vô năng, nhưng là đại đa số kinh thành quần áo lụa là công tử ca, đều tính là của hắn bạn nhậu!

Cùng Tổng Đan kết bạn thời gian không ngắn, đương nhiên lòng dạ biết rõ, chỉ là quốc sư, Tổng Đan phụ thân, Tổng binh quyền lợi khó có thể tương trợ, này Tổng Đan cứ việc là một cái phù không dậy nổi a Đẩu, hắn lại có một tốt phụ thân, tại... này nặng nam khinh nữ thời đại, Tổng Đan đương nhiên hội trở thành Tổng binh nổi nghiệp nhân!

Triệu Thiên cảm thấy, hiện tại có lẽ thực đau lòng, nhưng là trước mắt cơ hội mất đi liền sẽ không còn có, hiện tại buồn bực một chút, tương lai trở về báo vô cùng, Tổng Đan sẽ vì thế nhớ kỹ hắn!

"Ha ha, kia như thế nào không biết xấu hổ, Triệu Thiên, tiểu tử ngươi đủ thông minh hào sảng a, chẳng qua ta thích! Về sau đi theo ta Tổng Đan hỗn, sẽ không cho ngươi chịu thiệt!" Tổng Đan vỗ vỗ trần như nhộng trong ngực, về mặt kích động phấn khởi sắc, kia Triệu Thiên một phen nói có thể nói là nói đến Tổng lòng son khám đi.

Nếu Triệu Thiên không chủ động đề nghị, hắn như thế nào hội vô liêm sỉ mở miệng, lúc này nếu Triệu Thiên đề nghị, hai người ăn nhip với nhau lang.

Tổng Đan hai chân hơi hơi phát run, cũng không phải sợ hãi cùng kinh hãi, đi bước một tiếp cận hắn vẫn muốn thượng nữ nhân, lập tức là có thể làm hắn tha thiết ước mơ chuyện tình, có thể nào không mặt thang đỏ lên?

Liễu Phiêu Phiêu không ngừng cuộn mình, hướng kia góc sáng sửa chùi, nhưng là phát hiện bất kể thế nào chen, nàng cũng không thể thay đổi Tổng Đan càng ngày càng gần chuyện thực.

"Ồ oa, không, không!" Liễu Phiêu Phiêu khuynh đem hết toàn lực khóc rít gào, mặc dù dùng hết khí lực, lại vụ sự vô bổ, ngược lại khơi dậy Tổng Đan thú tính quá, hướng tới Liễu Phiêu Phiêu đánh tới!

"Nô ảm ảm."

Ở này đúng lúc chỉ mảnh treo chuông, một trận đình tai nhức óc đập nát thanh, là Liễu Phiêu Phiêu khuê phòng môn nát!

Tổng Đan hướng ở nửa đường thân hình đột nhiên một chút, bị dọa đến, "Bùm" một tiếng ngã sấp xuống, bởi vì vừa rồi quá kích động, tốc độ quá nhanh lúc này ngã sấp xuống, đau đến phải chết!

Triệu Thiên cùng Tổng Đan về mặt phần nộ, phía sau bị người quấy rầy, chỉ cần là nam nhân đều hội lửa giận ba trượng, càng không muốn nói hai vị này công tử ca!

Nhưng là trong lòng lại có chút nghi hoặc, bọn họ rõ ràng nhớ rõ đại môn là khóa, mà đến nhân lại ngành sinh sinh đem cửa gỗ đá đập nát! Này lực đạo phá lệ cường hãn, tiểu tử này là ai? Như vậy ngu xuẩn? Đương nhiên mặc kệ là ai, đều chết chắc rồi, Triệu Thiên hai người lửa giận ngút trời, rốt cuộc là loại người nào, chẳng lẽ không hiểu được này hành động, hội hoàn toàn đắc tội bọn họ?

Kinh thành to lớn, có thể không nhìn hai người cường thế bối cảnh, tuyệt đối có thể đếm được trên đầu ngón tay, hai người ngược lại về mặt mê hoặc, bởi vì người tới cũng không nhận ra, đã có loại không hiểu quen thuộc, tựa hồ ở nơi nào nhìn thấy qua, nhưng trong lúc nhất thời lại nghĩ không ra, bởi vì tính tròng thượng nào, thế cho nên bọn họ chưa từng có nhiều đích tượng, hoàn toàn là khó chịu cảm xúc.

Ngoài cửa sổ xuyên qua nhẹ nhàng quang huy, làm nổi bật ra một cái cương nghị góc cạnh rõ ràng khuôn mặt, giống như đao khắc đi ra, Liễu Phiêu Phiêu dần dần ngẩng đầu, khó có thể tin kinh hi trần ngập của nàng mặt cười, kia khóe mắt còn không có hong gió nước mắt, lúc này lại hoàn toàn bất đồng, bởi vì hắn đến!

Đúng là Trần Hữu Tài, cứ việc phong trần một mội lại che dấu hắn không được ánh mắt trong lúc đó lo lắng thần sắc khẩn trương, Liễu Phiêu Phiêu biết nàng rất cục phần đến đây nam nhân của nàng —— Trần Hữu Tài, nhưng lúc này Liễu Phiêu Phiêu quá mệt mỏi, mệt đến thế cho nên nàng ngay cả mí mắt đều chống đỡ không đứng dậy.

Ni mã đàn đàn, muốn thượng Lão Từ nữ nhân, ăn gan hùm mật gấu phải không!

Trần Hữu Tài mặt như phủ băng, tùy theo một cổ tử vong hơi thở, bao phủ Tổng Đan cùng Triệu Thiên, nháy mắt, hai người chỉ cảm thấy một loại trời sập hãm, nhiếp lòng người phách khí thế ép tới hai người lạnh run, tuy là đại mùa hè, lại giống nhau thân ở cho mùa đông khắc nghiệt, trần trụi thân mình tại bên ngoài, rét lạnh đến mức tận cùng.

Hiện tại Triệu Thiên cùng Tổng Đan mới hối hận, vì cái gì muốn đem quần áo thoát như vậy sớm, nay không có che đậy thân thể quần áo, trần như nhộng bại lộ ở trong không khí không nói, còn chặt vật không chịu nổi bị người áp bách!

"Cao cấp võ giả!"

Bọn họ đều là kiến thức rộng rãi đích bối cảnh thâm hậu công tử ca, dễ dàng liền phân rõ người tới thân phận, bất quá lại không bao nhiêu liền kiêng kị,

không phải là một cái võ giả sao, chỉ cần bọn họ nguyện ý, tìm vài cái cao cấp võ giả đồng dạng có thể. Bất quá bọn hắn đêm nay thất sách, nguyên vốn tưởng rằng ở kinh thành không có người dám động đến hãn nhóm một cây đầu ngón tay, làm sao còn cần cái gì võ giả bảo tiêu, bí thức giục kết cục đó là một cái cao cấp võ giả liền có thể tùy ý khi nhục bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148: Lai Lịch Hơi Lớn A

"Suru suru suru." Gió bên tai thanh nhoáng lên một cái mà qua, Trần Hữu Tài dĩ nhiên xuất hiện ở Liễu Phiêu Phiêu bên cạnh, tại kia Tổng Đan cùng Triệu Thiên hai người bất đắc dĩ cảm tức hạ, ôm cổ Liễu Phiêu Phiêu, cảm thụ được giai nhân cực nóng ánh mắt, Trần Hữu Tài ở nàng bên tai ôn nhu nhẹ giọng nói: "Phiêu Phiêu, Hữu Tài ca đến đây, người mệt mỏi, mau ngủ hội." Trần Hữu Tài đương nhiên rõ ràng vừa rồi kia loại tình huống, cấp một cái thanh thuần nữ tử mang đến tâm linh bị thương, thực mới có thể cả đời đều nan đề khôi phục, trong lúc nhất thời thực thương tiếc có rất tự trách.

"Ân, Hữu Tài ca, người có thể tính đến đây."

Liễu Phiêu Phiêu hơi hơi nhắm mắt lại, như trút được gánh nặng sau, trên mặt cười là kia phát ra từ nội tâm ý cười, nhưng là khoe mắt như trước hai hàng không nói gì thanh lệ, đó là kích động nước mắt, nàng biết Trần Hữu Tài không có vứt bỏ nàng, càng không có ghét bỏ nàng, phía trước trách cứ oán niệm theo Trần Hữu Tài xem thường lời nói nhỏ nhẹ sẵn sàng mà không còn sót lại chút gì.

Nàng dùng hết sở hữu khí lực, rốt cục nói ra ít ỏi sở ngữ, cứ việc rõ ràng có nói sau chưa hết, nàng cũng đã cả người vô lực ngã xuống Trần Hữu Tài trong lòng.

Này ôm ấp ấm áp, giống như đã từng quen biết lại dường như đã có mấy đời, bởi vì nàng ngày ngày đêm đêm tưởng niệm, chờ đợi, ấm áp ôm ấp, có thể nói là thiên hồ vạn hoá thủy đi ra, nếu chạm một chút nữa, chỉ sợ ngay cả nàng cũng không dám tưởng tượng, chính mình biết làm ra cái gì việc ngốc đến.

Một bên quan khán Triệu Thiên cùng Tổng Đan, phát hiện chính mình không thể động đây, vô luận bọn họ như thế nào gầy dựa, đều là không làm nên chuyện gì, rốt cuộc này nam tử là loại người nào? Bọn họ rõ ràng nghe được Liễu Phiêu Phiêu xưng hô hãn Hữu Tài ca, kinh thành cùng Liễu Phiêu Phiêu có thân mật quan hệ nhân, kia chẳng phải là chừng nổi tiếng văn võ song toàn Trần Hữu Tài!

"Trần, Trần Hữu Tài?" Triệu Thiên chiến run rẩy nói, vốn định trụ bất động hãn, lúc này hai chân phát run đứng không vững, có thể thấy được hãn nội tâm sợ hãi tột đỉnh!

Vừa rồi còn cùng tú bà đàm luận Trần Hữu Tài, Triệu Thiên mặc dù ở tú bà trước mặt thoỉ phồng, không ngại cho Trần Hữu Tài, khả rõ ràng là đồng đặc, ông nội của hãn Triệu Khuông, ở nhà liền cố ý liên tiếp cường điệu, Trần Hữu Tài cái người này nếu như không có tất yếu, tốt nhất không cần đắc tội, nếu là có thể mượn sức một phen, đối Triệu gia có không nhận thức được ảnh hưởng.

Triệu Thiên chính mình không thể nào tin được, cứ việc cùng Trần Hữu Tài không có bao nhiêu cùng xuất hiện, nhưng là đề cập đến Liễu Phiêu Phiêu việc này thượng, hãn liền không thương lượng đường sống.

Lúc trước Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm đầu giá hội, hãn nguyên vốn là muốn muốn tới, khả phía trước đại hoàng tử cố thiết đã chào hỏi, ở kinh thành vài cái nổi tiếng công tử ca phương trước mặt ngôn —— Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm, hãn cố thiết tình thế bất buộc, bởi vậy chân chính tài đại khí thô kẻ có tiền, không có tham dự trong đó, bằng không Trần Hữu Tài cũng sẽ không như vậy hảo vận tức giận, ít nhất không ai có thể xuất ra bảy tám trăm vạn bạc trắng.

Tuy rằng bọn họ đối với đại hoàng tử cố thiết bá đạo hành động bất mãn, nhưng là sau lại cũng lại bình thường trở lại, hơn nữa theo Trần Hữu Tài tồn hại cố thiết mặt mũi, đương nhiên bỏ đá xuống giếng một phen, biến thành cố thiết là mặt đỏ tai hồng, lại không nói gì mà chống đỡ!

"Đúng, hãn chính là Trần Hữu Tài!"

Tổng Đan bừng tỉnh đại ngộ kinh ngạc nói, hãn không có Triệu Thiên như vậy không chịu nổi sợ tới mức phát run, chỉ là quốc sư con, nhãn giới trông trải quen biết bao người, mặc dù là Đế Vương Cổ Mộc đều gặp qua không ít lần, một cái chính là Hầu gia, còn không vào được hãn pháp nhãn, chẳng qua Trần Hữu Tài năng đúng lúc đuôi tới, nhưng thật ra thật sự kinh ngạc,

"Ha ha, hai người các ngươi ngoan tôn tử thật thông minh, chính là người Trần gia gia, bất quá các ngươi hôm nay chính là kêu gia gia, cũng không thể thay đổi các ngươi vận mệnh." Trần Hữu Tài ngoài cười nhưng trong không cười nạt lạnh nói, một chữ một chút phảng phất là tuyên án hai người bọn họ vận mệnh!

"Tiểu tử, ngươi chớ để cuồng vọng kiêu ngạo, ngươi có biết ta là ai sao?"

Tổng Đan khẽ nhủ mảy, hắn có thể hiểu được Trần Hữu Tài niên thiếu hữu vi, cái loại này kiêu ngạo tự mãn, không coi ai ra gì là đương nhiên, khá vậy muốn gặp là nhằm vào ai! Hắn thân là quốc sư con, khi nào đã bị quá như vậy vũ nhục? Bị người chỉ trích cái mũi mũi! !

"Đúng vậy, Trần Hữu Tài, ngươi nhưng đừng vì nhất thời cực nhanh, bị mất chính mình tốt tiền đồ, mới vừa vặn trở thành Hầu gia, ta khuyên ngươi một tiếng, đắc tội chúng ta, đối với ngươi không có lợi!" Triệu Thiên phụ họa theo đuôi, muốn gặt gặt đầu, lại phát hiện đầu cũng không thể nhúc nhích, điều này làm cho hắn đành phải giương mắt nhìn, hy vọng cho Trần Hữu Tài một chút áp lực, nhưng là kia buồn cười buồn cười bộ dáng, rơi vào Trần Hữu Tài trong mắt, rất là đáng thương.

Trần Hữu Tài bất đắc dĩ lắc đầu, là thế giới này ngốc từ nhiều lắm, vẫn là chính mình gặp được nhiều lắm?

Triệu Thiên nghi hoặc khó hiểu, không phải nghe gia gia nói, Trần Hữu Tài tai vạ đến nơi sao? Kia triều đình phía trên nhằm vào hắn quan viên không ở số ít, như thế tứ diện Sở ca (bốn bề thọ địch) tự thân khó bảo toàn trạng huống, còn có thể tại đây phía sau, vì một nữ nhân xuất đầu? Hắn chẳng lẽ không sợ triều đình đem hắn trao đi rồi!

"Ngươi là ai? Ngươi không chính là ta tôn tử sao? Chẳng lẽ ngươi tưởng biến thành trọng tôn tử sao? Ta đây cũng không giữ ý."

Trần Hữu Tài trêu tức châm chọc khiêu khích nói, hắn trong lòng đã có chút mê hoặc, xem ra sự tình cũng không phải hắn tưởng đơn giản như vậy, lúc trước diệt Chu gia, hắn không có suy tư hậu quả, mà bắt đầu bế quan tu luyện, lúc đi ra, tiện đường hỏi một chút trên đường, mới biết được dĩ nhiên qua hơn hai mươi ngày, khó trách trong lòng sẽ có cảm giác không ổn, là do ở một tháng thuộc sở hữu quyền sắp đến kỳ!

Này hơn hai mươi ngày, rốt cuộc có thể phát sinh cái gì, hắn không dám tưởng tượng, nếu Liễu Phiêu Phiêu xuất hiện cái gì bất trắc, mặc kệ là ai làm, hắn đều đã không chút do dự trăm thảo trừ căn, bởi vì Liễu Phiêu Phiêu là nữ nhân của hắn, không cho phép gì động nang một chút!

Này đó là Trần Hữu Tài làm nam nhân bá đạo, hắn cảm thấy chu gia sự, cũng sẽ không như vậy không giải quyết được gì, có lẽ không ai tìm hắn, là có nguyên nhân khác đi!

Trần Hữu Tài lấy tốc độ nhanh nhất chạy đến Minh Nguyệt lâu sau, ở phần đông nghệ kỹ ánh mắt quái dị hạ, đoán phá khuê phòng đại môn, nghĩ cách cứu viện hạ Liễu Phiêu Phiêu, cũng may Liễu Phiêu Phiêu không xảy ra chuyện gì, Tổng Đan cùng Triệu Thiên đồ không có sinh!

Trần Hữu Tài thở phào một cái, trong lòng cảm khái nguy hiểm thật, nếu là chính mình xuất quan chậm một lát, kia lúc này liền là chân chính bị kịch trình diễn! Trên thực tế, lúc này đây, hắn thật sự không nghĩ tiếp tục tại kinh thành nhắc lên tình phong huyết vũ, lần trước gần dữ hướng quan vì hồng nhan diệt Chu gia, không có lo lắng hậu quả, nay nhớ tới nhưng thật ra cảm thấy chính mình có chút qua loa. Đây không phải hối hận, mà là một loại mình tỉnh lại.

Trần Hữu Tài tự hỏi không phải thánh nhân, kia bị sau người coi là thánh nhân Không Tử, sở nói lời, đại đa số đều cực kỳ hữu lý, tam tinh thân ta, tài năng phát hiện tự thân không đủ chỗ, do đó gia dĩ cái tiền, đây là Trần Hữu Tài ở tiểu học vẫn tốt nghiệp đại học đều tai huân mục nhiệm.

Lúc này trải qua hai mươi ngày tới bế quan, chẳng những tu vi tinh tiến, tâm tính cũng có sở đề cao, lý giải vấn đề trình tự cũng có sở biến hóa, hiện tại hắn mới ý thức được trong đó một ít tầm quan trọng, bất quá còn không tính quá muộn, lúc trước xúc động, là tâm trí không hoàn toàn,

Dù sao kinh thành vừa mới đứng vững vàng chân, không kiêng nể gì kiêu ngạo, bất lợi với tiến thêm một bước phát triển. Ở không có biết rõ ràng này hai cái công tử ca cụ thể lại lịch thân phận, Trần Hữu Tài quyết định không làm ra tương ứng trả thù!

Có Lam Ngọc tráo nếu thực an toàn, nhưng là không có nghĩa là hắn Trần Hữu Tài có thể tùy ý làm bậy! Điểm này, Trần Hữu Tài tâm lý nắm chắc.

"Chẳng lẽ đường đường văn hào, chính là sinh miệng lưỡi lợi hại sao?" Tổng Đan nhất tâm kiến huyết nói, tuy rằng hắn không thể nhúc nhích, khả kia trong ánh mắt chất vấn lại rõ ràng!

"Lão Tử làm như thế nào, còn cần ngươi tới khoa tay múa chân, ngươi hắn / mẹ /, không tư cách này." Tuy rằng trong lòng suy nghĩ, nhưng là ngoài miệng nhưng không có dù nhân, nghe thấy Tổng Đan thanh âm của, Trần Hữu Tài giận dữ hét.

"Ha ha, ta không tư cách? Ngươi có biết ta là ai sao?" Tổng Đan giống nhau là nhìn thấy trên thế giới buồn cười nhất chê cười, khoe miệng hơi hơi run rẩy sau, nghẹn ra một chút ý cười.

"Trần Hữu Tài, ngươi cũng đã biết ta Đại Kiên quốc quốc sư Tổng Bình sao? Mà ở bên cạnh ta, đó là Tổng đại nhân con trai độc nhất Tổng Đan đại ca, con trai độc nhất ngươi cũng biết ý vị như thế nào?" Triệu Thiên lãnh ngôn tương hướng đạo, riêng cường điệu "Con trai độc nhất" hai chữ, nhắc nhở Trần Hữu Tài không cần bởi vì nhất thời lửa giận mà làm ra làm cho hắn kiếp này hối hận chuyện tình!

Đích xác, Triệu Thiên theo như lời những câu là thật, quốc sư mặc dù có mấy người hài tử, khả trừ bỏ Tổng Đan đều là nữ nhi, ở nặng nam khinh nữ thời đại, chính cái gọi là gả đi ra ngoài nữ nhi là bắt đi ra ngoài thủy, ở cao tầng lý nữ nhi lớn nhất tác dụng đó là đám hỏi.

"Ngà? Ta nói là ai đâu, nguyên lai là quốc sư con, khó trách bộ dạng lớn như thế chúng hóa." Trần Hữu Tài lơ đãng, trong mắt lại xẹt qua một chút ngạc nhiên, quốc sư bình thường sẽ ở thời khắc mấu chốt này đến không tưởng được hiệu quả, có thể nói là quyết định toàn bộ Đại Kiên quốc vận mệnh một người, có thể nói là dưới một người trên vạn người tồn tại.

Không thể không nói, Trần Hữu Tài có chút kiêng kỵ, mặt ngoài lại vô hi vô bi, tựa hồ không cần cái gọi là quốc sư con trai độc nhất, nghi hoặc nói: "Vậy

ngươi này hô to gọi nhỏ đã cầu, là ai đâu?"

Lời này là hướng tới Triệu Thiên nói, người sau đầu tiên là sùng sốt, thật không ngờ Trần Hữu Tài hội như vậy nhục mạ hắn, nhất thời thẹn quá thành giận nói: "Ngươi nói ai là đã cầu a! Ta là trấn kinh tướng quân tôn tử! Ngươi nói ta là ai? ? ?" Triệu Thiên thẳng thắn loã lồ thân phận!

"Nga, nguyên lai không phải cháu của ta a, Triệu Khuông, Triệu Khuông."

Trần Hữu Tài thì thảo lắm bầm, kinh thành vài cái nắm giữ thực quyền đại quan tướng quân, hắn nhưng là theo Mộ Dung Tuyết nơi đó hiểu biết không ít, bởi vì Mộ Dung Tuyết cố ý cường điệu, những người này hậu bối không thể đắc tội, Trần Hữu Tài trong trí nhớ coi như không sai, nghe xong Mộ Dung Tuyết ngay lúc đó giới thiệu, hiện tại trên cơ bản đều có hiểu biết một phen, này Triệu Thiên nhắc tới khỏi Triệu Khuông, hắn liền đã biết đối phương thân phận! !

Tay cầm quân xa quyền to, mặc kệ ở nơi nào, người nào thời đại, cũng không phải cái gì đơn giản mặt hàng. Không thể nghi ngờ, Triệu Thiên đi đâu cũng không nhỏ.

Ni mã, ta chẳng lẽ là thật sự thực bối? Như thế nào gặp được này cầu kết với nhau làm việc xấu hai người.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 149: Hù Chết Tú Bà - Ý Nghĩ Tà Ác

Tổng Đan hai người tự giới thiệu sau, nhìn thấy Trần Hữu Tài trầm tư nhíu mày, nhất thời vui mừng nhường mày đứng lên.

Hai người lòng dạ biết rõ, Trần Hữu Tài là kiêng kỵ này chính mình phía sau thâm hậu bối cảnh, vì thế rèn sắt khi còn nóng. Tổng Đan sắc mặt lạnh lùng nghiêm túc nói: "Trần Hữu Tài, ta lượng ngươi cũng là người thông minh, chúng ta cũng không làm khó ngươi, nói lời xin lỗi, ta Tổng Đan coi như cái gì cũng chưa phát sinh, nếu không kia hậu quả đó là ngươi gieo gió gặt bão!"

Một chữ một chút phát ra từ nội tâm ngoan ý, nếu là đổi lại người thường, tất nhiên sẽ bị trên người hắn kia cổ trời sinh quý tộc ngạo khí áp bách thuyết phục.

Khả hắn quên, hắn đối mặt là Trần Hữu Tài! Một cái ăn mềm không ăn cứng nhân!

"Chính là, chính là." Triệu Thiên liên tục xưng là lặng lẽ cười nói, xem này Trần Hữu Tài ở biết được bọn họ thân phận sau, còn có dám hay không như thế kiêu ngạo đồng dạng, này kinh thành trong vòng, còn không có vài cái dám không cấp hai người bọn họ mặt mũi, một cái vừa quật khởi đích thanh niên, như thế nào cũng không thể buông tha cho chính mình đại tiền đồ tốt, này đó đạo lý Trần Hữu Tài nói vậy rõ ràng.

"Ni mã, thật đúng là nghĩ đến ngươi chính mình có vương bát khí đâu? Ở ta trước mặt kêu gào, ngươi hắn / mẹ / có tư cách này sao? Tái chút chút méo mó một câu, này cái bản chính là các ngươi kết cục!"

Trần Hữu Tài chỉ vào bên cạnh bàn gỗ, tùy theo "Phanh" một trận nổ sau, vụn gỗ tạc chung quanh vẩy ra, kia trọn mắt há hốc mồm Triệu Thiên cùng Tổng Đan, dĩ nhiên là mặt xám mày tro, tóc đều "Bạch" một mảnh, không biết vì cái gì, kia vụn gỗ không chút nào có thể tiếp cận Trần Hữu Tài cùng với phía sau hắn Liễu Phiêu Phiêu, lại trực tiếp tiên hai người bọn họ một thân đều là.

Đúng lúc này, tú bà vội vội vàng vàng lên lầu, thấy rõ ràng tình huống sau, nhất thời quá sợ hãi, kia hai cái trần như nhộng đích bối cảnh, không phải là Tổng Đan cùng Triệu Thiên sao?

Như thế nào ngăn ngừa một lát, liền đã xảy ra như thế sự tình, như thế nào Liễu Phiêu Phiêu khuê phòng đại môn đều thoát phá không chịu nổi, lại nhìn phòng trong một mảnh đông hỗn độn, tú bà hít sâu một hơi, nàng sắc mặt âm lãnh, mặc kệ là ai, tới rồi nàng Minh Nguyệt lâu nháo sự, sẽ làm cho hắn trả giá thảm trọng đại giới.

Nhưng khi nàng đi vào trong phòng, vượt qua Triệu Thiên bọn họ, ngẩng đầu lên phát hiện một cái người quen, thế nhưng hắn —— Trần Hữu Tài!

Nhất thời, tú bà hoảng sợ muôn dạng, không còn có nửa điểm phần nộ, trong mắt khó có thể tin cùng hối hận rõ ràng, mạnh mẽ ổn định ở cảm xúc sau, tú bà ở Trần Hữu Tài kia hung ác dưới con mắt, không yên bất an nói: "Trần công tử, ngươi đã đến rồi." Trên mặt cường ghen ra một chút ý cười, chính là phối hợp kia thật dày son bột nước, ghê tởm rồi tình rồi mù.

Ni mã, ngươi còn tưởng rằng chính mình là lão niên bán cũ Phụng ty đâu? Vì phạm cùng Lão Tử ước định, tưởng dễ dàng giải quyết, quả thực là nằm

mơ!

"Hắc hắc, ngươi không hy vọng ta tới a?"

Trần Hữu Tài tựa tiểu phi tiêu, kia cường đại hơi thở mạnh hướng tới tú bà vọt đi, trong phút chốc, tú bà cả người lạnh run, trong mắt nồng đậm kinh hãi, hiển nhiên trong khoảng thời gian này Trần Hữu Tài thực lực tăng vọt, nay cho của nàng áp lực quả thực khó có thể thừa nhận, so với lần trước bán đấu giá lại không biết cường đại hơn bao nhiêu.

"Không, không phải." Tú bà áp a áp ứng nói xong, ánh mắt lại mơ hồ không chừng, rõ ràng là ở né tránh Trần Hữu Tài kia chất vấn ánh mắt.

"Cút đi, nơi này tạm thời không cần ngươi, chẳng qua nếu như ngươi dám để lộ tiếng gió, mạng của ngươi, thậm chí là Minh Nguyệt lâu, đều không còn tồn tại, không cần hoài nghi lời nói của ta, không tin ngươi thử xem!"

Trần Hữu Tài cả người tản ra còn như thực chất lạnh lẽo hơi thở, Liễu Phiêu Phiêu khuê phòng nội độ ẩm đều giảm xuống rất nhiều, tú bà không tự chủ được đánh một cái run run, Trần Hữu Tài khi nào trở nên khủng bố như thế, năng tin tưởng chỉ cần Trần Hữu Tài nguyện ý, tùy thời có thể chém giết nàng!

"Là, phải!" tú bà giống như con gà con mồ thóc không được gặt đầu, nào dám vi phạm Trần Hữu Tài ý tứ của, tuy rằng nàng đa mưu túc trí, nhưng gặp được Trần Hữu Tài loại này không sợ trời không sợ đất nhân, lại nhát như chuột, dù sao chỉ cần là cá nhân đều sợ tử, tú bà cũng không ngoại lệ, cho dù nàng phía sau có một chút bối cảnh, nhưng là đụng phải Trần Hữu Tài này không gì kiêng kỵ, vô pháp vô thiên nhân, này hết thảy đều là mây bay.

Tú bà té rời đi, không có chút nào thể hiện ra làm Minh Nguyệt lâu chủ nhân lực chấn nhiếp.

Phòng trong khôi phục lặng ngắt như tờ tình trạng, im ắng, thậm chí ngay cả Liễu Phiêu Phiêu ngủ say mộng đẹp trong đích tiếng hít thở đều có thể nghe được.

Trần Hữu Tài không quan tâm hai người, cường đại hơi thở đã muốn tập trung, Triệu Thiên cùng Tống Đan hai người tưởng nhúc nhích từng bước đều khó có khả năng.

Xoay người sang chỗ khác, Trần Hữu Tài nhẹ nhàng ôm lấy giai nhân muốn phóng tới trên giường, muốn buông ai biết vừa định buông, lại phát hiện giai nhân gắt gao ôm lấy hân eo, không chịu buông ra.

Trần Hữu Tài dở khóc dở cười, mải cọ xát cọ một phen sau, mới khiến Liễu Phiêu Phiêu nằm ở trên giường, rót ra đệm chăn cái hảo sau, lại xoay người lại, về mặt cười lạnh trừng mắt Triệu Thiên cùng Tống Đan.

"Ngươi, ngươi muốn làm gì?"

Mỉm cười trong phút chốc, Triệu Thiên cảm thấy Trần Hữu Tài nhất thời biến thành ác ma, tuy rằng lúc này ngoài cửa không có người, nhưng bọn hân trần trụi thân thể, cũng không phải cái biện pháp a, khả giờ này khắc này bọn họ ngay cả đưa tay nâng lực cũng chưa, huống chi là nhặt lên y phục mặc lên!

"Không muốn làm gì, bắt quá ngươi nguyện ý để cho ta làm mẹ ngươi? ? ! Di, làm? Ý kiến hay, hắc hắc. . . Hân là rất thú vị, không bằng các ngươi đổi làm đi!" Trần Hữu Tài trong đầu linh quang chợt lóe, mặt lộ vẻ sắc mặt vui mừng, không khỏi Trần Hữu Tài trong mắt tràn đầy chờ mong sắc.

"Làm là cái gì? Đổi làm? ? !" Tống Đan kinh nghi bất định, cái chữ này một mình sử dụng, là có ý tứ gì, hân môn tự vấn lòng thật đúng là không tính rõ ràng, vì thế hạ ý tứ đặt câu hỏi.

"Àn?" Triệu Thiên đồng dạng có giống nhau nghi hoặc, nhưng là Trần Hữu Tài tươi cười, làm cho hân có loại không rõ dự cảm.

"Làm a? Chính là thao!" Trần Hữu Tài lời ỉm mà ý nhiều thô tục nói, trên mặt ý cười càng phát ra đặc hơn, nhìn Tống Đan cùng Triệu Thiên sợ hãi không thôi.

Hai người biểu tình, làm cho Trần Hữu Tài vừa lòng cực kỳ, hai người kia, không thể bởi vì nhất thời xúc động sẽ giết, nếu không Đại Kiền quốc đô khả năng yếu gà chó không yên, dù sao cũng là ngạt quốc sư cùng trấn kinh đại tướng quân, hai người đều là trụ cột bình thường tồn tại! Giết bọn họ duy nhất hệ truyền nhân, này còn không phiền toái lớn?

Nhưng là, không thể giết, không có nghĩa là không thể ngoại a? Hắc hắc. . . . Trần Hữu Tài tà ác nghĩ đến.

Từng có Địa Cầu cuộc sống Trần Hữu Tài, đang đùa nhân phương diện tuyệt đối là đứng đầu tồn tại. Muốn đem này hai cái tiểu tử ngoại hoàn cũng là thực chuyện đơn giản, nghĩ vậy, Trần Hữu Tài trên mặt vẻ mặt càng ngày càng phóng đảng càng ngày càng hưng phấn.

"Oa ác."

Nghe xong Trần Hữu Tài trong lời nói, hai người trong bụng một trận phiến giang đảo hải, đối thảo, chính là có gốc, bọn họ cũng biết Trần Hữu Tài ý tứ của.

Tuy rằng hai người có chút nặng khẩu vị, nhưng là tính thủ hướng tuyệt đối là vô cùng bình thường, cùng đồng tính làm cái loại này sự tình, đó là cái gì kinh thể hãi tục trường hợp? Ít nhất tại... này niên đại khó có thể nhận, này so với giết bọn họ cũng không kém là bao nhiêu!

Ngẩng đầu lên, hai người kim lòng không đầu nhìn về phía đối phương, trong lúc nhất thời không khí xấu hổ hơi có vẻ tồi, bọn họ thật sự không muốn chết, tốt lắm giống chỉ có... . Trần Hữu Tài tươi cười, làm cho bọn họ không rét mà run, Triệu Thiên cùng Tống Đan hai trong lòng người đau khổ vạn phần, đem Trần Hữu Tài mười tám đại lão tổ tông mắng mấy trăm lần, loại này âm độc lại là sang tân chú ý, làm sao là người nghĩ ra được? Quả thực là biến thái ghê tởm đến cực điểm.

Không khỏi, bọn họ tiểu kê kê gần sát đuôi bên trong, sợ lộ đi ra bị Trần Hữu Tài nhìn chằm chằm.

Trần Hữu Tài khí thế cường đại vẫn đặt ở hai trên thân người, tuy rằng hai người đều là nữ võ giả, nhưng chỉ là cấp thấp, giờ này khắc này trong lòng sợ hãi phải chết, thậm chí ngay cả một chút phản kháng ý tưởng đều không có!

Không thể phản kháng, lại không muốn chết, chẳng lẽ thật sự yếu dựa theo Trần Hữu Tài nói đi làm? Không, vô luận như thế nào, không thể để cho cái loại này sự tình phát sinh! Quả thực là nhân cách tâm hồn giảm lên!

Hai người ở trong lòng ám thầm hạ quyết tâm nói.

"Không có cái kia động làm sao có thể làm cái loại này sự!" Triệu Thiên một câu trong đích phản bác nói, tùy theo như trút được gánh nặng, giống như lý do này cũng đủ đầy đủ, cũng nói được đi qua, bọn họ không có đối "Làm" tất yếu!

Tống Đan cũng là vẻ mặt hy vọng, coi như như được đại xá, nếu Trần Hữu Tài năng buông tha bọn họ, không thể tốt hơn.

"Ni mã, không có động động? Vậy các ngươi thí nhân là cái gì? !" Trần Hữu Tài đứng lý hợp tình nói, giống như xem ** giống nhau ánh mắt đánh giá hai người.

"Thí, thí nhân? ! ! !"

Nháy mắt, hai người giống như đã bị tình thiên phích lịch đã kích, ngây ra như phỗng đứng lên, trong đầu hiện lên đối bạo cây hoa cúc cảnh tượng, lại một lần nữa cảm giác dạ dày thủy một trận phiên giăng đảo hải, nếu không phải bị Trần Hữu Tài cường đại võ giả hơi thở áp chế không thể động, bọn họ hiện tại đã sớm yếu ghê tởm lại một lần chảy như điên không chỉ.

PS: Lão tác giả bệnh về lù

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150: Đáng Khinh Việc

Hai người bị dọa đến phía dưới càng thêm ngắn nhỏ mềm nhũn, cảm thụ được loại tình huống này, nhất thời vui mừng như rồng mây, chỉ cần bọn họ cứng rắn không đứng dậy, kia như thế nào đối làm thí nhân? ! Trong lúc nhất thời, Tống Đan cùng Triệu Thiên đô may mắn chính mình "Không có năng lực" .

Cái này Trần Hữu Tài không cách nào đi, hần nếu dùng này đối sách, liền chứng minh Trần Hữu Tài kiêng kỵ thân phận của bọn họ bối cảnh, khẳng định sẽ không giết bọn họ, hiện ở phương pháp này không thể thực hiện được, có phải hay không hẳn là phóng chính mình đi đâu? Trong lúc nhất thời, hai người huyễn nhớ tới.

"Di, các ngươi như thế nào nuyễn chút thành tựu như vậy? !" Trần Hữu Tài khẽ nhủ mảy, này hai vị này thật đúng là bất nạt kẻ yếu. Gặp được chính mình cường thế một mặt, không có ngoại lệ, đều sợ tới mức có thể nói là tè ra quần, ngay cả thẳng đều thẳng không đứng dậy, Trần Hữu Tài khẽ nhủ mảy, mình tư khổ tương đương lên.

Một lát, Trần Hữu Tài trong mắt linh quang nở rộ, giống như ác ma bình thường lại theo dõi Triệu Thiên hai người.

Nhìn Trần Hữu Tài âm hiểm biểu tình, hai người mau dọa nước tiểu, nếu là Tống Đan dám người có thể nhúc nhích, lúc này tuyệt đối hội sợ hãi rút lui hai bước, khả là bọn hắn nhưng không có nhúc nhích năng lực, ác ma này lại nghĩ tới điều gì âm hiểm dâm đẳng chủ ý? Thế nhưng cười như thế mao cốt từng nhiên.

"Các ngươi nếu đều cứng rắn không đứng dậy đi, ta cũng không là khó các ngươi, " Trần Hữu Tài ý còn chưa hết cười nói, thế cho nên Triệu Thiên bọn họ kinh hi muốn điên, Trần Hữu Tài quá thiện tâm? Thế nhưng buông tha bọn họ?

Khả không đợi đến hai người cười xong, Trần Hữu Tài đã nói nói: "Trùng phạt là tất yếu phải có, các người hồ dùng miệng dẫn hấp đối phương kia ngoan ý, nói vậy như vậy tổng có thể cứng rắn!"

"Ân, vẫn chưa xong, sau đó ai trước hết để cho đối phương bắn, chính là người thắng, người thua ta liền cất điệu hần tiểu kê kê! Hắc hắc, đúng đúng, cứ như vậy, chuẩn bị bắt đầu đi, lục cửu thức biết đi? Không cần ta giáo đi?"

Trần Hữu Tài về mặt tươi cười, không khỏi cảm khái chính mình sáng ý tư duy, như vậy hoàn toàn mới trận đấu phương thức, chỉ sợ là chưa từng có ai hậu vô lai giả! Tuyệt đối đẹp mặt vô cùng!

"A!" Triệu Thiên cùng Tống Đan hai người sợ ngây người, biểu tình rồi đột nhiên động lại, bọn họ nào biết đâu rằng, Trần Hữu Tài thế nhưng giống như này tà ác tư duy, hai người tự nhận là chính mình đều thực tà ác thực tổng khẩu vị, nhưng là đối lập khỏi Trần Hữu Tài, quả thực là gặp sự phụ, trong lúc nhất thời muốn chết tâm đều có!

Dùng miệng bang đối phương dẫn hấp?

Cũng một Trần Hữu Tài năng nghĩ ra được, kia Triệu Thiên cùng Tống Đan khóc không ra nước mắt, bọn họ có thể làm sao bây giờ? Trần Hữu Tài đường đường cao cấp võ giả, hai người lúc này không có một chút năng lực phản kháng, chỉ có theo lệnh mà làm, khả làm cho bọn họ làm loại này hoạt động, quả thực không thể so giết chết bọn họ yếu kém hơn thiếu.

Hướng hồ thua một phương, còn muốn dùng cất điệu kê kê làm trùng phạt, giờ này khắc này, hai người mới chính thức ý thức được hậu quả tính nghiêm trọng

Nếu bị cất điệu tiểu kê kê, chỉ vì một người nam nhân, kia là cỡ nào cực kỳ bi thương! Không biết muốn thừa nhận bao nhiêu mất lạnh đầu, hơn nữa này mỹ nữ gì, chính có thể xem không thể ăn, người hoặc là còn có gì ý tứ? Bên trong hoàng cung thái giám nhưng thật ra nhiều đêm không xuể, khả là bọn hần đều là bối cảnh thâm hậu công tử ca, chưa từng có nghĩ qua chính mình có một ngày cũng có thể có thể biến thành thái giám?

"Như thế nào, chẳng lẽ các người tưởng cùng nhau nhận trùng phạt? Ta đây cũng không giữ ý a!"

Trần Hữu Tài về mặt tươi cười nói, ánh mắt không khỏi đánh giá kia Triệu Thiên cùng Tống Đan, chính thấy bọn họ cả người lạnh run, đáng thương giống cái con gà con, Trần Hữu Tài cười càng thêm vui vẻ!

"Không, à không."

Triệu Thiên hần Tống Đan trăm miệng một lời kích động nói, sợ Trần Hữu Tài không hỏi nguyên nhân liền cất điệu bọn họ con gà con / kê, kia khả như thế nào cho phải, lúc này, hai người đều bị áp bách không thể nhúc nhích, nếu Trần Hữu Tài tưởng làm như vậy, bọn họ chỉ có thể tro mắt nhìn vào chính mình tiểu kê kê bị cất điệu, cái loại này thống khổ không cần nghĩ cũng biết.

Nhìn nhưng đối phương đã bị như vậy trùng phạt, cũng không hy vọng đến phiên chính mình trên đầu. Đây là Triệu Thiên cùng Tống Đan ý tưởng của họ! Đến lúc này, chỉ có thể chờ mong hy sinh đối phương, thành toàn chính mình, dù sao mọi người là ích kỷ.

"Sao lại không được? Bắt đầu đi, nắm chặt thời gian, ai có thể nhanh hơn làm cho đối phương bắn ra đến, chính là người thắng! Thua cũng bị cất điệu tiểu kê kê, cố lên đi." Trần Hữu Tài khoát tay áo nói.

Triệu Thiên há miệng thở dốc, chuẩn bị mở miệng hỏi bọn họ cũng không thể nhúc nhích, như thế nào tham dự hoàn toàn mới "Trận đấu?" Nhưng mà ngay sau đó, Trần Hữu Tài cũng là thông cảm thu lại khí thế, nhất thời, cái loại này nặng ngàn cân lượng không còn sót lại chút gì, hai người có thể hành động tự nhiên!

"Tồ Tồ." Tống Đan phản ứng rõ ràng so với Triệu Thiên mau, hần bình tĩnh phân tích một phen cục diện, nay không có cứu binh hỗ trợ, kia cũng chỉ có chịu được khuất nhục, mặc dù là bang Triệu Thiên dẫn hấp tiểu kê kê, cũng so với cất điệu chính mình tốt nhiều lắm, bởi vì ở Trần Hữu Tài mí mắt dưới, không có khả năng chạy trốn!

Đột nhiên, Triệu Thiên hét to một tiếng.

"A."

Triệu Thiên không ngờ rằng Tống Đan như thế mau lẹ, khoe miệng hơi hơi run rẩy, tuy rằng thân thể thời gian dài bảo trì một cái tư thế, hội xương sống thất lưng đau lưng, nhưng là hần nay này giành giật từng giây Thiên Quân Nhất Phát Chi Tế, như thế nào hội bản khoản này vấn đề, ngay cả nguyên bản ghét bỏ nam nhân tiểu kê kê ghê tởm tâm tính đều tùy theo thay đổi!

Ni mã, hai người này học tập năng lực thật đúng là mau, ha ha, ta tự xem như thưởng thức nhất bộ thành nhân điện ảnh đi.

Trần Hữu Tài thuận thế ngồi ở ghế trên, vênh lên chân bắt chéo, liếc liếc mắt một cái trên giường Liễu Phiêu Phiêu, phát hiện nàng ngủ thật sự trầm, tin tưởng chính nếu không có người đi đánh thức nàng, nhất thời bản hội là tỉnh không đến, như vậy hần an tâm.

Trong phòng, theo Trần Hữu Tài ra lệnh một tiếng, hỗn loạn không chịu nổi đứng lên.

Hai người đều muốn đi bắt trủ đối phương tiểu kê kê, lại đều không muốn bị nắm đến, vì thế chân tay luống cuống vung tê đánh, bởi vì đều là trần như nhộng trần trụi, thế cho nên tạo thành không ít vết sẹo, kia Triệu Thiên cùng Tống Đan cả người đều là thanh một khối từ một khối, không ít bộ vị đều xé

rách đỏ máu, mặt không còn chút máu, trong lúc nhất thời trường hợp vô cùng thâm hiểm.

Bất quá Trần Hữu Tài như trước là thờ ơ, mặt không đổi sắc, này ở hẳn trong mắt, chưa nói tới là tàn nhẫn, chỉ làm một người giết người như ma nam nhân, như thế nào sẽ vì thế mà e ngại?

Có lẽ trước kia ở địa cầu thời điểm, Trần Hữu Tài là một cái đáng khinh nhất như chuột trạch nam, khả đến dị giới đại lục, tâm tính của hắn đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, nay hắn nghiêm nhiên đã trở thành quái từ thủ.

Trần Hữu Tài cười lạnh liên tục, cứ như vậy hồ muốn làm đi! Tốt nhất có thể muốn làm từ, như vậy cũng lại mặc kệ chuyện của hắn.

"Lăn."

Ngay tại Triệu Thiên sắp lấy tay va chạm vào Tổng Đan "Tiểu con giun" thời điểm, Tổng Đan rít gào nổi giận gầm lên một tiếng, sợ tới mức Triệu Thiên liên tục lui về phía sau, lại đột nhiên phát hiện rít gào trong đích Tổng Đan khí thế bức nhân không lùi mà tiến tới, nắm hẳn con gà con / kê, hơn nữa thủ pháp thành thạo gây xích mích vài cái, so sánh với này thanh lâu nghệ kỹ chỉ sợ cũng không thua bao nhiêu.

Gây Triệu Thiên thoải mái không thôi, có lẽ ở trước kia hắn hưởng thụ cá nước thân mật thời điểm, không có loại cảm giác này, dù sao sinh bài cứng rắn làm cho, có thể nói là ép buộc.

Khả là bọn hắn xích / lóa bại lộ ở trong không khí hồi lâu, vật kia là "Khát vọng" ám áp, bị nóng hằm hập bàn tay to nắm chặt, còn có chút không không chịu thua kém, nhất thời thành lớn không ít!

Tổng Đan trước mắt xẹt qua một chút sợ hãi lẫn vui mừng, xem ra có hi vọng, hắn tuy rằng không biết Triệu Thiên tính năng lực như thế nào, nhưng là nhìn hắn kia tiểu thân thể, chỉ sợ so với chính mình cũng cường không đến đi đâu, Tổng Đan muốn rèn sắt khi còn nóng tiếp tục xoa bóp một phen, làm cho Triệu Thiên sớm một chút bán ra đến!

Khả Triệu Thiên cũng không phải ngốc tử, như thế nào sẽ cho hắn cơ hội này, tuy rằng Tổng Đan bàn tay thực ám áp, nhưng là "Không nên quá lâu dừng lại", vạn nhất hắn nhận không được vắng lên, kia hậu quả thiết tưởng không chịu nổi! !

Nghĩ vậy, Triệu Thiên sắc mặt dị thường khó coi, tựa hồ ở phần nộ bùng nổ bên cạnh, sinh từ trong lúc đó, kích phát rồi hắn tiềm lực, hắn nâng lên chân liên chuẩn bị đoán Tổng Đan một chút, Tổng Đan bị bắt chỉ đành chịu liên tục lui về phía sau, nếu là đã không có thể lực, đến lúc đó chẳng phải là tùy ý Triệu Thiên làm sao?

Triệu Thiên cùng Tổng Đan nguyên bản là quan hệ coi như không sai bằng hữu, nhưng là trải qua Trần Hữu Tài kế hoạch sau, biến cho tới bây giờ trở mặt thành thù bộ, nếu là ngoại nhân xem ra, này bức hình dạng, còn tưởng rằng bọn họ là có cái gì thù không đội trời chung!

Giăng co nhất chén trà nhỏ thời gian, hai người đánh nhau động tĩnh quá lớn, Minh Nguyệt lâu nội đều không thể bình thường buôn bán.

Tú bà đã bị Trần Hữu Tài khu trục, cho nên không dám tới gần xem xét một phen Liễu Phiêu Phiêu khuê phòng nội tình cảnh, nàng đành phải đứng ở đối diện lâu các nhìn ra xa một chút, tú bà thị lực không sai, hơn nữa Liễu Phiêu Phiêu khuê phòng đại môn dĩ nhiên bị Trần Hữu Tài oanh dập nát, kể từ đó, kia khuê phòng nội tình huống, tú bà nhìn xem là nhất thanh nhị sở, nàng hít sâu một hơi, đẩy người vết sẹo khó coi đánh nhau, hai người đều là ý tưởng nghĩ cách bắt lấy đối phương mệnh / rể.

Cảnh tượng này, quả thực có thể nói là "Có một không hai kỳ cảnh, " tú bà thân là Minh Nguyệt lâu chủ nhân, đối với chuyện phòng the là rõ như lòng bàn tay, mặc dù là cùng Trần Hữu Tài này chứa đầy đao quốc nghệ thuật phiến đầu óc so sánh với, đều không kém là bao nhiêu, nhưng là như vậy tình huống, nàng vẫn sở vị vẫn thấy những điều chưa hề thấy, ngay cả là hai nam nhân tính thủ hướng giống nhau, bọn ta hiểu biết quá, nhưng là trước mắt là cái gì?

Này Trần Hữu Tài quá kinh khủng chứ? Hắn đến cùng là thế nào, mới khiến hai người gần như điên cuồng làm ra bức này sự tình?

Trần Hữu Tài trên mặt nhạc khai hoa, hai người này rõ ràng là không nghĩ đối bạo / cây hoa cúc, mới như vậy ra sức, nghĩ đến mặc dù là duẩn hấp đối phương vận mệnh tử, cũng so với kia cho nhau bạo cây hoa cúc tốt nhiều lắm đi?

Cái biến trận đấu phương pháp, này đến hiệu quả lại càng thêm có lợi cho Trần Hữu Tài, Trần Hữu Tài cười càng phát ra vui vẻ, mở đích thiết tình đã nghiền, hận không thể lấy ra nữa di động cấp lục xuống dưới, khả thời đại này căn bản là không có di động, hắn có chút tiếc nuối cười khổ lắc đầu, nghĩ rằng kỹ lai chỉ tắc an chỉ đi!

Qua sau nửa canh giờ, Triệu Thiên cùng Tổng Đan toàn thân đã không có một chỗ là hoàn hảo không tổn hao gì, ngay cả mặt đều trở nên không giống nhân dạng, nếu không Trần Hữu Tài tận mắt nhìn thấy, làm sao hội nhận ra được đây là Triệu Thiên cùng Tổng Đan? Bọn họ từng ngum từng ngum thờ hồn hèn, lại phát hiện đã không có một chút khí lực, ngay cả như vậy, vẫn như cũ cảnh giác vạn phần nhìn chăm chăm đối phương!

"Tốt lắm, các ngươi cũng đừng đánh, đều ngủ tại dưới đất, tiến hành duẩn hấp quá trình đi! Dù sao cũng chưa khí lực, cái này liền công bình, ai nhẫn nại năng lực kém, tự đội đến nhận trừng phạt đi, hắc hắc."

Trần Hữu Tài hí mắt giống như thợ săn bình thường nhìn chăm chăm hai người, hai người hít sâu một hơi, hồi hận không kịp, vì cái gì bọn họ hôm nay muốn tới gặp Liễu Phiêu Phiêu, vì cái gì bọn họ muốn cùng Liễu Phiêu Phiêu làm cái loại này sự? Yêu không phải như vậy, cũng không đến nỗi luân lạc tới loại này vô cùng thâm trầm tình thế (ruộng đất)!

Nhưng là trên đời này nhưng không có bán đã hối hận!

PS: Hic, nhầm mất tên 2 thằng Tổng Đan với Triệu Thiên, đã sửa lại, sorry mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 151: Qua Lại Ép Buộc

Nguyên bản hai người đều không có thử qua chuyện tình, lúc này lại không thể nề hà tận tâm tận lực đầu nhập, thực tại nan vì bọn họ.

Trần Hữu Tài một bên mắt lạnh đối đãi, bọn họ không dám có chút tạm dừng.

Vì về sau hạnh phúc cuộc sống, hai người đều tự ra sức dẫn dắt, thủ không ngừng qua lại gây, không ngoài sở liệu, hai người vận mệnh tử không trong chốc lát không tự chủ được cứng rắn lên.

Cứ việc trường hợp buồn cười không thôi, nhưng là kinh thế hãi tục, ngoài cửa tuy rằng không ai quan vọng, nhưng là đối diện hành lang đầy áp người, phía sau tiếp trước tường yếu tận mắt nhìn thấy một chút trong truyền thuyết nam cùng!

"Ngô."

Tổng Đan bọn họ tuy rằng thực đầu nhập, dù sao cũng là liên quan đến vận mệnh tử đại sự, nhưng cũng không có đạt tới mất điếc tai ngoai giới hoàn cảnh bộ, nghe thấy bên ngoài tiếng kinh hô, cảm thụ được kia tối trời đùa ánh mắt, hai người xấu hổ vô cùng, mặt đỏ tai hồng, hận không thể đánh cái địa động chui đi vào, không khỏi động tác có chút trì hoãn.

Trần Hữu Tài khẽ nhíu mày: "Các người đừng quên, đây là ở tỷ thí đâu! Ta cho các người nhất nén hương thời gian, nếu ở không có hoàn thành ta phía trước theo như lời nhiệm vụ, làm cho đối phương bán ra đến nói, các người liền cùng nhau nhận trừng phạt đi! Trần Hữu Tài vừa chuyển đầu trùng hợp thấy được tiểu đàn bà gỗ thượng, cái kia lư hương, bên cạnh vừa lúc có đàn hương, này trên người tiền điểm một cây liền bắt đầu thời trước.

"A."

Triệu Thiên thất kinh, cũng bất chấp tất cả, trực tiếp đem Tổng Đan kia cá chạch lớn nhỏ vận mệnh hít vào yết hầu, cô lỗ vài cái, theo này mặt sắc không khó nhìn ra, hẳn tựa hồ có chút thống khổ. Trong lòng tức giận mắng, này Tổng Đan chỉ sợ là vài ngày đều không có tắm rửa chứ? Phía dưới như thế nào món ngon tuyệt vời mọc lan tràn, phía trước hẳn dùng thủ gây còn không có phát hiện, nay mới hối hận không kịp, phải biết rằng như vậy, vừa rồi khiến cho Tổng Đan tắm rửa một chút, như vậy hẳn tựa cũng không luân lạc tới tình trạng như thế.

Tổng Đan thừa dịp Triệu Thiên đại ra kia một hồi, một cái nắm chặt hán gì đó, không kiêng nể gì xoa bóp, khiến cho Triệu Thiên cả người vô lực, khả phía dưới lại càng cứng rắn!

"Có hi vọng!" Tổng Đan vui mừng như rồng mây, hồn nhiên không đem bên ngoài ồ lên một mảnh nghị luận sinh làm một sự việc, muốn bảo trụ tiểu kê kê, sẽ vô liêm sỉ!

Thời gian ở nhanh chóng trôi qua, hơn phân nửa thúc đàn hương thiếu đã không có, Trần Hữu Tài kia càng phát ra nồng đậm tươi cười, giống như ác ma bình thường khủng bố, bao phủ ở Tổng Đan cùng Triệu Thiên trong lòng, Tổng Đan thừa nhận năng lực hiển nhiên cường ra rất nhiều, cảm lấy Triệu Thiên vận mệnh tử chính là nhất nhất trận ép buộc, thậm chí không ngừng phun nước miếng, ghé tòm bộ đáng làm cho Trần Hữu Tài cũng không muốn tiếp tục xem.

Ni mã, này nếu là ở địa cầu, như thế nào người đều muốn đồ tía a, hẳn đều không thể không thừa nhận Tổng Đan cái người này là một nhân tài, cơ được dân được, chỉ sợ về sau là một cái khó có thể tưởng tượng hậu hoạn uy hiếp!

"Nhanh lên nhanh lên, ta lại số sáu mươi giây, nếu các người không có cách nào làm ra đến, hắc hắc, hậu quả thực nghiêm trọng, người biết! !" Trần Hữu Tài kỳ quái cười nói.

Nguyên lai không phải giây bắn nam! Trần Hữu Tài tựa tiểu phi tiểu không biết ở chút gì.

"A, a." Này vừa dứt lời, bên trong gian phòng trở về đăng rên rỉ phản khởi chi âm, là Triệu Thiên, Tổng Đan luận tâm linh cùng trí tuệ, cũng không phải Triệu Thiên có thể bằng được, có kết quả như vậy, Trần Hữu Tài sẽ không cảm thấy bất ngờ kinh ngạc.

Tổng Đan muốn thêm chút sức làm cho Triệu Thiên phun cái thống khoái, nhưng là lập tức hơi hơi biến sắc, hắc hắc dạ biết rõ, chính mình có cảm giác! !

"Cáp!" Triệu Thiên sắc mặt vui vẻ, phát hiện Tổng Đan động tác tạm dừng một hồi, mới tiếp tục "Động thủ", hẩn biết cơ hội của mình đến đây!

Hai người đem hết toàn thân khí lực, không ngừng cao thấp bộ lộng, Trần Hữu Tài đều xem trọn mắt há hốc mồm, quả thực là một đôi trời đất tạo nên yin mới!

"Cổ lên, nhanh, nếu không các người thù vị hợp nhau, ta cũng sẽ không tương như vậy một biện pháp tốt, các người hẳn là cảm tạ ta xúc tiến các người hảo huynh đệ cảm tình!"

Trần Hữu Tài trêu tức trêu chọc nói, dẫn tới hai người một trận sắc đến, càng không ngừng ho khan, vừa rồi hai người thiếu chút nữa liền bẽ mặt, gặp qua vô sỉ, làm sao nhìn thấy qua giống Trần Hữu Tài dày như vậy da mặt?

Cái gì gọi là bọn họ thú vị hợp nhau, đối lại là bình thường, làm sao gặp quá như thế khuất nhục? Hai người ngay cả từ tâm đều có, Trần Hữu Tài miệng rất tiện, mỗi một câu nói, tổng có thể làm cho nhân khí nhiệt huyết bốc lên.

Nhìn kia sắp hết đàn hương, Triệu Thiên cùng Tống Đan không khỏi nhanh hơn rảnh tay tốc, không trong chốc lát, hai người hô hấp đều trở nên dồn dập khó nhin tựa hồ ý nghĩa bọn họ sắp phun trào!

"Nga a a."

Triệu Thiên sắc mặt trào hồng dần dần phun trào, hất một trận khoái cảm sau, liền hoảng sợ vụn phàn, hất đương nhiên biết chính mình yếu đối mặt trừng phạt, gì một người nam nhân nhận như vậy tàn phá, đều sẽ đau lòng muốn chết!

"Không, không."

Nhìn Tổng Đan về mặt đặc ý dương dương tự đắc thần sắc, Triệu Thiên trong lòng chỉ có phần nộ không cam lòng, dựa vào cái gì hấn rơi vào nay kết cục? Hồi tưởng một chút phía trước cùng Tổng Đan quan hệ còn rất không sai, hiện tại cũng là trở mặt thành thù, thậm chí là căm hận đối phương, Triệu Thiên lập tức gặp phải bất thành nam nhân kết cục, trong lòng hối hận nảy ra, lại vu sự vô bổ.

Tổng Đan ói ra một ngụm nước bọt, cảm quần áo lung tung lau một chút mặt, bởi vì hắn vừa rồi bị Triệu Thiên phun ra vẻ mặt, nhưng mặc kệ như thế nào, cuối cùng là không cần gặp lột xác thành thái giám thông khổ.

Tổng Đan thờ dài nhẹ nhõm một hơi, nhất thời, trước mắt hàn quang vừa hiện, không biết khi nào Trần Hữu Tài trong tay liền nắm lấy một thanh sắc bén chủy thủ, lờ lờ tỏa sáng thoát nhìn kinh tâm động phách, lúc này Triệu Thiên trong lòng oa lạnh oa lạnh, dựa theo Trần Hữu Tài to gan lớn mật tính cách, tuyệt đối nói ra làm được đến.

"Hắc hắc, Triệu Thiên, thực ngượng ngùng, ngươi đã thua, vậy nhân trùng phạt đi."

Trần Hữu Tài kia thanh nhìn như chém sắt như chém bùn sắc bén chuy thủ, chậm rãi đến gần rồi Triệu Thiên, người sau không ngừng mà lạnh run, nhưng là tùy theo phát hiện liên phát đầu cũng không thể, bởi vì cái loại này cảm giác áp bách dữ phát mãnh liệt, giống như trăm ngàn cân núi lớn đặt ở trên người của hắn, hắn không thể nhúc nhích.

"Không cần, đừng, người muốn cái gì ta đều cho người! !" Triệu Thiên vô lực gào thét, phảng phất muốn đem hẳn nhất khang sở hải khuynh dũng mà ra.

"Ha ha, người có phải hay không đặc biệt thông hận hân a ? !" Trần Hữu Tài bất động thanh sắc chỉ chỉ ở một bên từng ngum từng ngum thờ hỏn hỏn Tống Đan, nhất thời người sau kia thư giãn thích ý, muốn xem kịch vui biểu tình động lại, Trần Hữu Tài vô duyên vô cớ liên lụy đến hân, chính cái gọi là phi gian tức trộm, khắng định là chồn cấp kê chúc tết, không an hảo tâm!

Tổng Đan khóe miệng hơi hơi run rẩy trầm giọng nói: "Trần Hữu Tài, ngươi đừng khinh người quá đáng a, tục ngữ nói chó cùng rứt giậu, con thỏ nóng này còn cắn người!" Hắn một chữ một chút thuyết minh ra trong lòng bất lực!

"Nhé a, người là cậu vẫn là con thô a? Vẫn là heo chó không bằng?" Trần Hữu Tài châm chọc khiêu khích hí mắt cười cười nói, nhưng thật ra không có nửa điểm lùi bước ý tứ của, quốc sư con trai độc nhất ở hán trong mắt, không coi là cái gì, chỉ cần làm tức giận hắn, không có người nào là không thể đắc tội.

Cô lẽ phía trước, Liễu Phiêu Phiêu còn không phải làm cho Trần Hữu Tài khắc cốt铭心 tâm nữ nhân, nhưng khi hắn thấy được giai nhân bị thương thể thảm bất lực tuyệt vọng khuôn mặt, nội tâm của hắn tuyệt đối là tim như bị đao cắt.

Trần Hữu Tài biết được chính mình liền trong khoảnh khắc đó đối này mỹ mạo như hoa, thân thể nháp nhô nữ tử có cảm giác, hẳn không phải một cái lam tinh nhân, nhưng là tuyệt đối hôi thuần theo tự nhiên, cảm giác đến đây, hẳn sẽ không lùi bước.

Hết thấy đều theo chính mình nội tâm, này đó là Trần Hữu Tài theo đuổi nguyên tắc, cũng là tu võ người thuận theo thiên đạo cụ thể biểu hiện. Nếu này hai cái không biết sống chết tên muốn vũ nhục nữ nhân của hắn, Trần Hữu Tài đương nhiên sẽ không nhân từ nương tay, chính cái gọi là tội chết có thể miễn mạng và khó thoát khỏi.

Hắn tuy rằng kiêng kỵ Triều Thiên Tổng Đan hai người thân phân, khả cũng không ý nghĩa sẽ bỏ qua bọn họ, Trần Hữu Tài muốn cho hai người này xâm

nhập cốt tủy nhớ kỹ lần này trả giá đại giới!

"Hận!"

Vô cùng đơn giản một chữ, tựa hồ dùng hết Triệu Thiên cả người khí lực, kia kiên định thanh âm của nói ra hẳn bắt mất cảm xúc, Triệu Thiên giống như một chích báo sẵn nhìn chăm chăm Tống Đan, kia thống hận ánh mắt phảng phất muốn nuốt Tống Đan.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 152: Bị Bắt Bắt Đặc Dĩ

Tống Đan bị hắn nhìn chăm chăm có chút da đầu sợ hãi, nghĩ rằng này Triệu Thiên khi nào thì có như vậy cốt khí? ! Hoàn toàn quên nước hán sư con trai độc nhất thân phận,

Ngay tại Tống Đan sẽ phải dùng thân phận chèn ép hắn thời điểm, một loại quen thuộc hơi thở ngăn chặn cái miệng của hắn ba, là Trần Hữu Tài khí thế cường đại, hắn thân làm một người cấp thấp võ giả, làm sao có thể ngăn cản lại như thế mãnh liệt áp bách?

"Hắc hắc, ngươi đã thống hận hắn, ta đây cho ngươi nhất một cơ hội, này sẽ ngươi dùng chân, làm cho hắn bắn ra đến, vậy ngươi vận mệnh tử, ta có thể lo lo lắng lắng." Trần Hữu Tài gật gật đầu đề nghị, cùng lúc đó, khí thế cường đại theo Triệu Thiên trên người chuyển dời đến Tống Đan trên người.

"Hảo."

Triệu Thiên lúc này vì bảo trụ vận mệnh tử gì đều dám làm, thốt ra đáp ứng rồi Trần Hữu Tài đề nghị, trực tiếp đem Tống Đan thôi ngã xuống đất, phát hiện Tống Đan không có chút nào nhúc nhích khuynh hướng, kia sợ hãi khuôn mặt lại chứng minh rồi đối phương không thể nể hà, nhất thời, vui mừng nường mảy, lòng dạ biết rõ đây là Trần Hữu Tài khiến cho quý, cho hắn một cái trả thù cơ hội!

Vừa rồi cùng Tống Đan đánh túi bụi, thế cho nên đến bây giờ cả người đau đớn khó nhịn, thiếu chút nữa liền mất đi tiểu kê kê, này hết thấy người khôi xướng, khẳng định là Trần Hữu Tài, nhưng là Tống Đan cũng tuyệt đối trốn không thoát được trách nhiệm. Lúc này cho hắn một cái báo thù rửa hận cơ hội, hắn đương nhiên không thể buông tha!

Tống Đan quá sợ hãi, thật không ngờ Trần Hữu Tài thế nhưng nói ra như vậy đề nghị, thật sự là âm độc tàn nhẫn, hắn ruột đều hồi thanh, lên lầu đường làm quan rộng mở thời điểm, đem hai cái tùy tùng đều chỉ mờ, nếu không hiện tại nói không chừng còn có người mặt báo, nay lưu lạc tình trạng như vậy, thật sự là muốn chết tâm đều có.

Tống Đan bị áp bách không thể nhúc nhích, chỉ có thể trở mặt nhìn Triệu Thiên thối chân vuốt ve chính mình tiểu kê kê, tiền một giây hắn còn bởi vì cùng Triệu Thiên tỷ thí thắng được mà kích động hưng phấn, nhưng này cao hứng kinh còn không có liên tục bao lâu, phong thủy luân chuyển đến phiên trên đầu của hắn.

"Hắc hắc, Tống Đan phải không? Ta nhắc nhở ngươi một chút, nếu ngươi bắn đã ra rồi, ngươi kia ngoạn ý tự đừng nghĩ bảo vệ, Triệu Thiên ta cũng nói cho ngươi, vẫn là nhất trụ đàn hương thời gian, nếu ngươi lộng không được, biết hậu quả!"

Trần Hữu Tài êm tai nói tới cười lạnh nói, khiến cho hai người đều là run run không thôi, theo Trần Hữu Tài châm đàn hương, Triệu Thiên không khỏi nhanh hơn "Dưới chân tốc độ" !

"Hừ hừ."

Tống Đan phát ra tiếng kêu rên, hắn còn không có thừa qua như vậy mới mẻ kích thích cách chơi, nếu Triệu Thiên là một nữ nhân, có lẽ hắn hội phần khởi vô cùng, nhưng là Triệu Thiên một cái Đại lão gia, lại như vậy đùa bỡn hắn, thật sự là rất dọa người.

"Ngươi xem, Triệu công tử thế nhưng dùng chân đến làm cái loại này sự, ta cho tới bây giờ chưa từng thấy."

"Hai nam nhân làm loại sự tình này, đừng nói là ngươi chưa thấy qua, chính là ta như vậy một bó to tuổi đều vẫn sờ vị văn." Một cái phong vận do tồn kỹ sách sách xưng kỳ nói.

Nguyên bản chính là Minh Nguyệt lâu nghệ kỹ, lúc này lại tính cả khách nhân, đều chật chội tại kia Liễu Phiêu Phiêu khuê phòng đối diện hành lang thượng, thế cho nên một chất kết cấu đều có chút chớp lên, có chút nam thừa dịp nhiều người mắt tap, chiếm không ít tiện nghi, xem hai cái đại nam nhân làm cái kia sự kỳ thật chính là một cái nguy trang.

Bình thường phải muốn tiền tài năng sở, hiện tại lại có thể tùy ý vuốt ve, mặc dù là bắt được, kỹ nữ nhóm đại đa số đều là phong tình vạn chủng quyền rũ hồi đầu, trừng mắt nhìn liếc mắt một cái sau, liền tiếp tục quan sát học tập Triệu Thiên dùng chân bang Tống Đan giải quyết kỹ thuật!

Trần Hữu Tài khoe miệng xẹt qua một chút trêu tức ý cười, mục đích của chính mình đạt tới, nói vậy Triệu Thiên hai người trên tâm lý đã muốn là phá thành mảnh nhỏ, khoảng cách hồng mắt không xa, hân lòng dạ biết rõ là, loại này công tử ca, nếu là không cho bọn hắn một chút giáo huấn, tuyệt đối hội tốt lắm vết sẹo đã quên đau, cho nên mới hội áp dụng loại này cực đoan phương thức.

Bán trụ đàn hương qua đi, Tống Đan nhanh cắn chặt hàm răng, tựa hồ ở nhẫn nại cái gì, nhưng là Triệu Thiên quan sát năng lực nhãn nhụi, rất nhanh liền đã phát hiện Tống Đan khác thường chỗ, chỉ vì một người nam nhân, đương nhiên biết này ý vị như thế nào, hắn tìm "Khiêu khích khởi" Tống Đan dự vọng, không vì lúc này vận sức chờ phát động sao? Lại nhìn một chút kia đàn hương chích thiêu một nửa thoi, hắn đang nắm phần thắng cười cười, xem ra chính mình là có thể bảo trụ vận mệnh tử.

"A, a."

Tống Đan lang thang nhắm mắt lại là lên, trong óc ý dâm cùng chính mình tiểu thiếp cá nước thân mật hình ảnh, này có thể làm cho hắn không hề giữ lại bản năng thêm sáng khoái.

Một bãi sáng khoái phóng ra sau, Tống Đan mồm to thở hắt ra.

Đột nhiên, Tống Đan phát hiện hắn đã lấy được tự do, có thể nhúc nhích, theo bản năng đứng là cấp Triệu Thiên một nắm tay, lúc này Triệu Thiên còn đắm chìm ở mừng thâm trung, hoàn toàn thật không ngờ Tống Đan như thế nào mặc danh kỳ diệu liền đã lấy được tự do, không hề trì hoãn bị đánh trúng mặt, đây là ở Tống Đan nén giận mà phát một quyền, tuy rằng Tống Đan gần là nhị cấp võ giả, nhưng người đang phần nộ thời điểm, tiềm lực là có thể kích phát.

"Oanh."

Triệu Thiên bị đánh bay đi ra ngoài, chàng ngã xuống trên tường, mặt xám mảy tro, xanh mét mặt sùn, làm cho hắn thoát nhìn càng thêm dữ tợn chặt vật, hắn nhất thời nhảy dựng lên, cũng không có tình nguyện bị Tống Đan đánh tới, hai người lại là một trận mãnh liệt đối làm.

Ni mã, hai người các ngươi **, chó cắn chó, chẳng lẽ không biết trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi những lời này sao? Một các ngươi vẫn là kinh thành công tử ca, so với tiểu hài tử đều không bằng!

Đối diện trên hành lang một số người bắt đầu dĩ thời dài, chính cái gọi là trai cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi, làm những người đứng xem các nàng rất là rõ ràng.

Nhất chén trà nhỏ công phu sau, Triệu Thiên cùng Tống Đan thở hồng hộc tọa tại dưới đất, rõ ràng bọn họ đều đã muốn là cân bì kiệt lực, phần nộ thống hận chờ đối phương, thật lâu một hồi, ý nghĩ khôi phục rõ ràng sau, liền có một chút biến sắc.

Một thành như vậy, nay cho dù là một cái tiểu hài, đều có thể lấy bả đao giết bọn họ, huống chi là thân là võ giả Trần Hữu Tài đâu?

Trong lúc nhất thời sắc mặt càng thêm khó coi.

"Ba ba ba." Rõ ràng có thể nghe võ tay thanh, ở khuê phòng nội vang lên, Trần Hữu Tài vẻ mặt vẻ đắc ý, trêu tức đánh giá ở hai người, Triệu Thiên cùng Tống Đan thỉnh linh xảy ra có một loại điềm xấu dự cảm, hay là Trần Hữu Tài còn không chịu buông tha bọn họ sao? Đã muốn đem bọn họ tra tấn đến này phân lên, còn muốn như thế nào nữa?

Hạng người gì không thể đắc tội, chính là cái loại này bắt đến cơ hội đem nhân chà đạp chí tử, mà Trần Hữu Tài, vừa mới là này loại người!

Hai người hối hận không kịp, vì cái gì muốn tới đến Minh Nguyệt lâu?

Trần Hữu Tài mang đến tàn nhẫn tà ác đích thủ đoạn, làm cho hai người thiếu chút nữa bôn vờ, trong ngày thường bọn họ là cao cao tại thượng công tử ca, chưa từng có đã bị quá mất lạnh đối đãi, cơ hồ là bị người nâng đến bầu trời.

Nhưng là hiện tại thế nhưng luân lạc tới ngay cả một cái đã cầu đều so ra kém, tốt xấu đã cầu đều có thể lựa chọn chính mình muốn đi cùng người nào nẫu cầu đảo tạo hậu đại, bọn họ lại ở làm như vậy cầu thả việc, huống chi là trước công chúng dưới, trong lòng cực kỳ bi thương không thể kể ra, vì mạng sống, chỉ có thể đánh nát nha hướng trong bụng nuốt.

"Làm được rất không tồi a, khả không may, này vẫn như cũ không cải biến được các ngươi biến thành thái giám vận mệnh, bởi vì các ngươi đối Lão Từ nữ nhân có ý tưởng, chính là Thiên Vương lão tử đều cứu không được các ngươi, đừng cùng Lão Từ nói cái gì quốc sự, trấn kinh đại tướng quân, ở Lão Từ trong mắt đều là thú tằm!"

Trần Hữu Tài đổ ập xuống phần nộ quát, trong lòng áp lực phần nộ, mới vừa rồi không có bùng nổ, mà là ần ần, cho dù nhìn đến Tống Đan cùng Triệu Thiên này chẳng ra cái gì cả một màn sau, cũng không thể tiêu trừ hắn trong lòng đích phần hận lúc này cháy bùng bạo phát đi ra, sợ tới mức hai người ngay ra như phồng, tuy rằng Trần Hữu Tài thanh âm của cũng không lớn, nhưng kinh sợ lòng người hiệu quả cũng là không gì sánh kịp, Triệu Thiên cùng Tống Đan cuộn mình đứng lên càng không ngừng run run, giờ này khắc này, mới phát hiện nguyên đến chính mình cái gì cũng không phải.

"Hắc hắc, biết loại cảm giác này chứ? Lão Từ coi như là đối với các ngươi nhân nghĩa, bằng không tìm đến một đám mẫu cầu, cho các ngươi muốn làm!"

Ni mã, cả ngày nghĩ thảo, không lấy này nọ sống không được đến sao? Lão Tử nhưng thật ra không tin, hôm nay cố tình yếu cật điệu các người tiểu kê kê, xem gặp các người có thể hay không sống được xuống dưới?"

Trần Hữu Tài một phen nói nói rất đúng trăm nghìn thiệt, không có một chút thương lượng đường sống, mỗi nói một câu, Triệu Thiên cùng Tống Đan sắc mặt liền tái nhợt một phần, đợi cho Trần Hữu Tài nói xong, hai người có thể nói là sắc mặt như tro tàn, nếu không phải còn có hô hấp trong lời nói, không người biết còn có thể lấy vì bọn họ đã chết đâu!

Đối diện trên hành lang.

"Trần Hữu Tài yếu để làm chi? Đây chính là quốc sư con độc nhất a! !"

"Đúng vậy, còn có Triệu công tử, hán khả là của ta già trước tuổi hảo! Cái này không có tiền khả buồn bán lời "

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 153: Nhiệm Vụ Thưởng Cho

"A."

Hai người cơ hồ là cùng một thời gian trương miệng rộng phát ra tê tâm liệt phế tiếng kêu rên, diên cuồng run rẩy vận vẹo khuôn mặt, xác minh "Tuyệt tự chi đau" ! Nhìn máu chảy đầm đìa hạ thể, kia san bằng không có một chút nam nhân sinh lý dấu hiệu, đây không phải thái giám là cái gì?

"Đỉnh linh —— hệ thống nêu lên —— hoàn thành tự chủ hình quần áo lụa là nhiệm vụ —— nhiệm vụ thưởng cho —— thân thể cường độ gia tăng trăm phần trăm, loại xấu phòng ngự linh khí Thiên Tâm bảo giáp một bộ, hồi nguyên đan được mười miếng! ! !"

Không ra Trần Hữu Tài sở liệu, ở hán cắt lấy hai người tiểu kê kê nháy mắt, hệ thống âm thanh lạnh như băng xuất hiện ở trong đầu.

"Hắc hắc, lần này thưởng cho cừ dày, không uống công ta chộc lớn như vậy một cái cái sọt!"

Trần Hữu Tài ở trong lòng âm thầm nghĩ đến, trên thực tế kiên định hán hạ ngoan thủ vô cùng đại một bộ phận nguyên nhân là tưởng đạt được một phần nhiệm vụ thưởng cho.

Hiện tại Trần Hữu Tài đối với hệ thống thưởng cho mờ rất rõ ràng, chính là quần áo lụa là dưỡng thành thôi, cang phá sản, cang quần áo lụa là, cái sọt thống cang lớn, này thưởng cho cang dày.

Nếu không sợ lúc này đây ngoạn quá, hán thật muốn trực tiếp giết hai người, nói như vậy thưởng cho khẳng định cang nhiều, đương nhiên kia chính là suy nghĩ một chút thôi, yếu thật sự làm như vậy, sự tình khả năng vốn không có một chút vấn đề hồi đường sống.

Nhìn hai người thống khổ bộ dáng, Trần Hữu Tài cười cang phát ra vui vẻ.

"Hắc hắc, tự làm tự chịu kết cục, mau cút đi! Ta không muốn giết các người ô uế thủ, ta đếm tới mười, nếu còn tại cửa ta trong tầm mắt, vậy đừng trách ta đem đầu của các người, cho rằng vừa rồi tiểu kê kê đối đãi!"

Trần Hữu Tài nhìn trong tay nắm chủy thủ, trong lòng đã tràn ngập khoái cảm, tuy rằng phía trước giết không ít người, nhưng là loại này đảm đương "Giải phẫu thầy thuốc" trải qua nhưng thật ra không có, hiện tại lộng một lần, cảm giác thật sự cừ thích.

"A nga."

Cứ việc Triệu Thiên Tống Đan hai trên thân người vết thương chồng chất, thậm chí hạ thân còn tại chảy máu, nhưng là lại vô tâm bận tâm tang "Căn" chi đau, chính cái gọi là mạng người quan thiên, cho dù là không có tiểu kê kê, bọn họ còn có thể sống sót, nhưng là đã không có đầu, chính là thần tiên buông xuống, chỉ sợ cũng thúc thủ vô sách!

Nay chỉ có thể đem đối Trần Hữu Tài đây ngập oán hận, ăn nhẩn trú!

Sau này trở về nhất định phải diên cuồng trả thù, đem Trần Hữu Tài băm thây vạn đoạn mới cam tâm, có lẽ lúc này hai người muốn sống dục vọng như thể mãnh liệt, cang nhiều nguyên nhân là tưởng trả thù Trần Hữu Tài.

Gặp hai người kiếp sau chỉ có thể làm người lương thiện, Trần Hữu Tài trong lòng tức giận mới vừa rồi tiêu rất nhiều, ở trong lòng hắn, chính mình tha cho bọn hắn một mạng, dĩ nhiên là thiên đại ơn trạch.

Nghĩ đến vừa rồi phun ra tinh hoa, liền là bọn hắn cuộc đời này một lần cuối cùng hưởng thụ, ngay cả là thống khổ vạn phần, oán hận đến mức tận cùng, lúc này cũng không dám nói gì.

Triệu Thiên cùng Tổng Đan thậm chí không kịp mặc quần áo, thân thể đau đớn kịch liệt run run, trên mặt các loại vết máu, tái nhợt xanh mét mặt vắn vẹo vắn vẹo tái vắn vẹo. Lung tung lầy nhầy kiện che khuất kia còn đang lầy máu hạ thể, liền chặt vật không chịu nổi trốn cách Liễu Phiêu Phiêu khuê phòng, nhớ tới không lâu, chính mình vẫn là "Tinh thú bùng bùng phấn chấn" vào cửa, nguyên vốn tưởng rằng có thể hưởng thụ cá nước thân mật, giờ này khắc này lại lạc như thể thống khổ kết cục, hai người thật sự là hối hận dị thường.

Ngay tại hai người cắn chặt răng nhắm nạy trước nay chưa có thống khổ, không để ý một số lớn kỹ nữ khách làng chơi ánh mắt, nghiêng ngả lão đảo xuống lầu thì kia thang lầu chỗ hiện ra một thân ảnh, Tổng Đan ngay cả ngẩng đầu tính cũng chưa, muốn hoàn toàn đào thoát Trần Hữu Tài ác ma này cơ sở ngầm.

Trước kia tổng nghĩ đến bên ngoài thế giới là tốt đẹp, hiện tại lại cảm thấy trong nhà an toàn nhất!

"Phanh."

Một trận kêu rên, cùng đạo nhân ảnh kia đánh vào cùng nhau, Tổng Đan lòng còn sợ hãi ngẩng đầu lên, sợ là Trần Hữu Tài không chịu từ bỏ ý đồ, lật lọng tiếp tục tìm hắn phiền toái.

Hắn đã muốn hạ quyết định quyết tâm, nếu Trần Hữu Tài lại tra tấn hắn, hắn liền cắn lưỡi tự sát, chính cái gọi là nam nhi làm tự mình cố gắng, sĩ khí giết mà không thể nhục, chết thì chết đi! Nhưng nếu cho hắn Tổng Đan chạy đi, hắn nhất định sẽ điên cuồng trả thù, hắn muốn đem hôm nay đã bị khuất nhục nghìn lần vạn lần còn trở về.

Cũng may Tổng Đan ngẩng đầu sau phát hiện, ánh vào mi mắt ăn mặc cũng không phải Trần Hữu Tài, thế này mới như trút được gánh nặng nhẹ nhàng thở ra, hé ra quen thuộc khuôn mặt xuất hiện ở trước mắt, đối phương chính hơi nghi hoặc nhìn vào chính mình, dĩ nhiên là Trương Tôn Vô Danh!

"Tổng thiếu, ngươi đây là muốn chơi thế nào ra a?"

Còn chưa chờ Tổng Đan mở miệng, Trương Tôn Vô Danh liền sắc mặt quái dị hỏi.

Cao thấp đánh giá một phen y quan không chính Tổng Đan, phát hiện hắn ngay cả quần đều không có mặc, càng thêm kỳ quái, phía sau đi theo Triệu Thiên, đồng dạng rất đến đi đâu, lại nhìn kia thang lầu thượng từng giọt chưa khô vết máu, Trương Tôn Vô Danh càng phát ra ngạc nhiên, ở kinh thành thể nhưng còn có người có thể đem hai vị này chính thăm như vậy?

Trăng rằm lâu này phong hoa tuyết nguyệt nơi, gặp được công tử ca, không có gì không ổn, khá vậy chưa thấy qua dẫn theo quần chạy? Chẳng lẽ là bị gia tộc trường bối phát hiện đuổi theo phía sau đánh? Khả cũng không đến nỗi đánh ra máu đến đây?

Ngay sau đó, Trương Tôn Vô Danh rốt cục phát hiện không thích hợp.

Tổng Đan Triệu Thiên hai người thân sắc dị thường thống khổ hoảng sợ, như lâm đại địch bình thường, trên thân thể các loại miệng vết thương, run rẩy lên đỏ máu hai người thoát nhìn suy yếu dị thường.

Trương Tôn Vô Danh hôm nay vốn là nghe theo đại hoàng tử cử thiết phần phó, đến xem Liễu Phiêu Phiêu bên này có hay không hy vọng, từ Trần Hữu Tài kia đêm xuân một đêm sau, nói gót tới công tử ca sẽ không ở số ít, chẳng qua không biết xuất phát từ loại nào nguyên nhân, tú bà năm lần bảy lượt lợi dụng các loại lấy cớ từ chối.

Nói đến này, không thể không đề cập lần trước đại hoàng tử ở Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm đầu giá hội thượng thất lợi chuyện.

Lúc ấy cử thiết cùng Trần Hữu Tài tranh trực đến cuối cùng, bởi vì tiền tài không đủ cùng Liễu Phiêu Phiêu gặp thoáng qua, vào lúc ban đêm hắn buồn bực đến cực điểm, nổi giận phần hận hết lên cả đêm rượu, sau hảo vài ngày tâm tình đều bất hảo.

Mặt sau nhất vài ngày lý, bởi vì Đại Kiền quốc đang đứng ở biên cương chiến loạn kỳ, các mặt đều cần dùng đến tiền, Cổ Mộc vì thế đau đầu không thôi, vàng bạc khoáng thạch dự trữ mất thấy càng ngày càng nhiều thiếu, hắn lòng nóng như lửa đốt, rơi vào đường cùng chỉ có chung quanh phái nhân viên, trình sát một chút Đại Kiền quốc có hay không mớ tin tức.

Ở nhân thủ không đủ dưới tình huống, đại hoàng tử trực tiếp đem Trương Tôn Vô Danh phái đi, Trương Tôn Vô Danh kẻ tài cao gan cũng lớn, không chỗ nào sợ hãi, trực tiếp một mình một người tiến vào rừng sâu núi thẳm, chưa từng nghĩ đến, thật đúng là bị hắn tìm được rồi một mảnh tốt nhất mỏ vàng.

Nhưng là này trong đó chứa chứa kinh tâm động phách nguy cơ, chỉ có Trương Tôn Vô Danh tự mình biết, ở nguyên thủy trong rừng rậm, chính mình suýt nữa vứt bỏ tánh mạng, nếu không vận khí tốt, đã sớm đầu thân dị xứ, bất quá chính cái gọi là họa phúc tương tùy, hắn cũng nhân họa đắc phúc, đạt được một phen kỳ ngộ, thực lực tăng vọt không ít.

Thế cho nên sau khi trở về, cử thiết đều không dám tin vào hai mắt của mình, một đoạn thời gian không thấy Trương Tôn Vô Danh, đối phương thế nhưng có như vậy biến hóa nghiêng trời lệch đất, đương nhiên Trương Tôn Vô Danh thực lực càng cường đại, đại hoàng tử càng cao hứng, đối hắn càng phát ra coi trọng.

Này không, vừa về đến đại hoàng tử liền công đạo hấn đi đến trắng rằm lâu tìm Liễu Phiêu Phiêu, chuyện này đương nhiên rất đơn giản, làm cho Trương Tôn Vô Danh đến không thể nghi ngờ là ngu ngạo tể kè, đại tài tiểu dụng, nhưng cũng chính bởi vì đem Trương Tôn Vô Danh làm như người một nhà, cố thiết mới dám làm cho hấn đi cho chính mình triệu kỷ.

"Dài, Trương Tôn Vô Danh, là người!"

Tổng Đan là đương kim quốc sư Tổng Bình con trai độc nhất, cùng Cổ Thiết quan hệ tương đương hòa hợp, tự nhiên nhận thức Trương Tôn Vô Danh, giờ này khắc này, nhìn đến đối phương, hấn coi như nhìn đến cứu tinh bình thường, không kìm được vui mừng, vội vàng ôm lấy Trương Tôn Vô Danh cười, ngay cả che đậy hạ thể quần áo hạ xuống cũng không có phát hiện.

"Tê."

Trương Tôn Vô Danh nhìn một cái không xót gì sau, nhìn không được hít vào một hơi, đây là có chuyện gì? Xem ra sự tình cũng không phải hấn đoán như vậy, động thành thái giám? ? ? Là ai lớn như vậy dám? Thế nhưng làm ra loại sự tình này? Quốc sư Tổng Bình chỉ có con trai độc nhất chuyện thực, hấn lòng dạ biết rõ, kia chẳng phải là ý nghĩa Tổng gia không người kế tục?

Trong lúc nhất thời, Trương Tôn Vô Danh thể nhưng khiếp sợ có chút thất thần.

Đến cùng là ai làm? Rõ ràng là muốn chết! ! Tổng Đan mặc dù là một cái cấp thấp võ giả, nhưng là chỉ số thông minh tuyệt đối gạch thẳng đánh dấu, cùng phụ thân Tổng Bình dạng, đều là thuộc loại cái loại này người nhiều mưu trí nhân tài, cho dù là đương kim Thánh Thượng đều đối này thường thức có thêm.

Như vậy một cái bối cảnh thâm hậu, chỉ số thông minh khá cao cao nhất công tử ca như thế nào rơi xuống như thế tình thế (ruộng đất)? Trương Tôn Vô Danh ở trong lòng âm thầm so đo.

"Cứu mạng, cứu mạng."

Triệu Thiên đã ở phía sau không ngừng mà run run nói, đánh mất "***", thanh âm đều biến có chút vụn vặt, trong lòng đối với Trần Hữu Tài sợ hãi chưa vượt lên, tứ cố vô thân dưới, hấn không có gì ngạo khí, giống như chó nhà có tang bình thường kêu thảm.

"Như thế nào? Chậm một chút nói!" Trương Tôn Vô Danh nhìn Tổng Đan kia vết máu loang lổ hạ thể, cảm giác chính mình vận mệnh Từ Đô có chút cuộn mình dấu hiệu.

Không lâu còn bởi vì Chu gia một chuyện huyền tình phong huyết vũ kinh thành, mới im lặng vài ngày, lại xuất hiện hai đại công tử ca bị cắt điệu tiểu kè kè chuyện, không biết lại sẽ khiến cho như thế nào sóng to gió lớn, Trương Tôn Vô Danh tựa hồ có thể dự đoán đến kinh thành sắp đã đến bão táp, hấn rất ngạc nhiên đến cùng là người nào có như vậy đảm lượng!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 154: Kháng Long Hữu Hối

"Là Trần Hữu Tài cán! !" Tổng Đan thâm hít sâu một hơi, trong mắt kiêng kỵ sợ hãi như trước rõ ràng, xem ra đối với Trần Hữu Tài e ngại là xâm nhập cốt tủy.

"Cái gì? Trần Hữu Tài, lại là hấn!"

Trương Tôn Vô Danh trước là nao nao, tùy theo sắc mặt trầm lãnh, trái rộng hàn ý, hấn gần nhất nhưng là không thiếu nghe nói Trần Hữu Tài danh hào, từ kia Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm đầu giá hội, Trần Hữu Tài vùng tiền như rác khoát xước sau.

Ngay sau đó nghênh đón cùng Gia Cát Phong Minh sinh tử chi đấu, làm cho người ta khiếp sợ là Trần Hữu Tài thể nhưng chém giết Gia Cát Phong Minh, hơn nữa Gia Cát Vũ sừng sốt lấy hấn không thể nề hà, nhắc tới chút làm cho Trương Tôn Vô Danh ngạc nhiên, lớn như vậy Kiên Đế quốc thù hằn thân —— Lam Ngọc mở miệng, trực tiếp làm cho hấn kiêng kỵ!

Theo Lam Ngọc mở miệng một khắc này lên, hấn chỉ biết Trần Hữu Tài đã muốn lông chim đầy đặn, không phải ai động tĩnh có thể hiểu được! Không chỉ nói hấn, cho dù là đại hoàng tử cũng không dám có gì đại động tác!

Theo sau trong vòng vài ngày, Trần Hữu Tài trực tiếp trở thành kinh thành từ hoàng đế cho tới dân chúng, trong miệng nhân vật phong vân, nổi bật nhất thời vô hai.

Vốn tưởng rằng Trần Hữu Tài hội thu liễm một ít, làm sao nghĩ đến gần mấy ngày thời gian, lại truyền đến Trần Hữu Tài mới nhất tin tức, kinh thành Chu gia, một giờ, bị Trần Hữu Tài diệt môn!

Này bởi vì này sự kiện, kinh thành cao tăng lý nghiễm nhiên là người tâm hoảng sợ, khả Trần Hữu Tài khen ngược, này bình tĩnh, quả thực vô pháp vô thiên, này sẽ lại nghênh ngang đi tới Minh Nguyệt lâu loại này phong lưu khoái hoạt nơi, chẳng lẽ sẽ không sợ hấn bị người nhận ra tới sao?

Tuy rằng Lam Ngọc trực tiếp vì Trần Hữu Tài ra mặt, bãi bình hết thấy hậu cố chí ưu, nhưng chính cái gọi là mình thương dễ tránh, ám tiền khó phòng, nếu là Trần Hữu Tài vẫn tránh ở Lam Ngọc cánh tay che hộ hạ, có lẽ có thể bảo trụ một cái mạng nhỏ, nhưng là hấn cao điệu đi ra đi dạo gây chuyện, kia hết thấy liền khác làm đừng luận.

Trưởng Tôn Vô Danh không khỏi nhớ tới đoạn thời gian trước, đại hoàng tử cố thiết phần nộ không cam lòng, còn có Gia Cát Vũ công nhiên thả ra nói đến, chỉ cần ai có thể lấy Trần Hữu Tài đầu, năm trăm ngàn lượng bạc liền về ai, đây chính là năm trăm ngàn lượng bạc, ngay cả là kim phiếu, đều có năm trăm trương dày như vậy dày đích nhất điệp, không ai hoài nghi Gia Cát Vũ theo như lời tính là chân thật.

Toàn bộ Đại Kiền quốc có thể xuất ra năm trăm ngàn lượng bạc, cũng lại như vậy có thể đếm được trên đầu ngón tay mấy người, mặc kệ là ai, chỉ cần là một người bình thường, hấn là đều đã vì này bút tài phú mà điên cuồng, nhưng có thể tìm tới Trần Hữu Tài cũng chém giết hấn chỉ sợ cũng nan lên trời, dù sao Trần Hữu Tài sẽ không đưa lên cửa đến, ngốc lý ngu dân mặc người chém giết.

Vừa nghĩ tới kia năm trăm ngàn hai trăm bạc trắng, nếu đưa cho phụ thân, nhất định có thể phái thượng cần dùng gấp, hơn nữa đại hoàng tử cố thiết kia một bộ phận nguyện ý, hấn không khỏi vui mừng như rồng.

Sớm có nghe nói Trần Hữu Tài ở đế quốc giặc đầu trắng, biểu hiện ra kinh người vũ lực, thậm chí chém giết lục cấp võ giả Gia Cát Phong Minh, khi đó, hấn mới biết được chính mình nghiêm trọng đánh giá thấp Trần Hữu Tài, nhưng hiện tại hấn đã lấy được một phen huyền diệu kỳ ngộ sau, Trưởng Tôn Vô Danh tuyệt đối có thể vỗ lồng ngực của mình định liệu trước nói chính mình có thể lấy đến kia 5000 vạn lượng.

"Chính là Trần Hữu Tài, hấn, hấn. . . Hấn lúc này còn tại kia khuê phòng trung! Trưởng Tôn. . . Tôn công tử, ngươi nếu là có thể giúp ta diệt trừ kia tạp chủng, về sau có dùng được ta Triệu gia địa phương, cứ việc nói cũng được!"

Triệu Thiên ở phía sau một bên đau vặn vẹo rút gân một bên hấp lưu hấp lưu nói, Trưởng Tôn Vô Danh vũ lực cụ thể nhiều lợi hại hấn không biết, nhưng tuyệt đối là kỹ càng hơn người, dù sao cũng là năm đó nổi danh thiên tài, nói vậy đối phó một cái Trần Hữu Tài không có gì vấn đề gì.

"Hảo, ta đi bắt trụ kia nghiệt súc."

Trưởng Tôn Vô Danh trầm giọng nói, tiếng nói vừa dứt, dưới chân khẽ đạp, trực tiếp lướt qua hai người, đi vào lầu hai hành lang.

Mà lúc này, Triệu Thiên cùng Tống Đan hai người còn không có phản ứng lại đây, này trực tiếp liền từ bọn họ trên đầu bay qua, trong lúc nhất thời trợn mắt há hốc mồm, thế mới biết Trưởng Tôn Vô Danh cường đại.

Không khỏi, có chút vui sướng, dù sao Trưởng Tôn Vô Danh càng là lợi hại, báo thù khả năng tính lại càng lớn, chỉ cần có thể đem Trần Hữu Tài giết, bọn họ lấy cái gì hội báo đều nguyện ý, vừa nghĩ tới chính mình biến thành thái giám, còn muốn đến vừa rồi khuất nhục, hai người hận không thể ăn Trần Hữu Tài máu, ăn hấn thịt.

Tống Đan cùng Triệu Thiên liếc nhìn nhau, nói không nên lời xấu hổ cùng không nói gì mà chống đỡ, tùy theo nhìn chăm chăm Liễu Phiêu Phiêu khuê phòng, nhìn theo Trưởng Tôn Vô Danh tiến vào trong đó!

"Chắc chắc sách, hoan nghênh hoan nghênh, bắt quá ngươi cũng chuẩn bị đến đưa tiểu kê kê sao?"

Ở Trưởng Tôn Vô Danh bước vào cửa kia một cái chớp mắt, nhất cổ ngưng trọng áp bách nghênh diện mà đến, còn không Trần Hữu Tài, liền nghe được hấn kia trêu tức hỏi thanh, Trưởng Tôn Vô Danh cảm giác dưới chân đạp lên cái gì mềm gì đó, không khỏi lui về phía sau hai bước, sắc mặt khẽ biến, vừa rồi cư nhiên đạp ở tại nam tính vận mệnh tử thượng, khó trách là cái loại này mềm quái dị cảm giác, này đó là Trần Hữu Tài hoan nghênh hấn gì đó sao?

"Trần Hữu Tài, ngươi có biết hay không chính mình tại vạ đến nơi? Không thể không bội phục của ngươi gan dạ sáng suốt, nhưng này cũng là ngu xuẩn cực kỳ!"

Trưởng Tôn Vô Danh nhẹ nhàng nhảy dựng liền mại đã nhập môn nội, trong mắt vẻ lo lắng sắc dày đặc đứng lên, một chữ một chút trầm giọng nói, thân thể chung quanh tản ra nhiếp lòng người huyền khí thế, hấn cau mày, ánh mắt lợi hại, trong lòng âm thầm cả kinh, thật không ngờ Trần Hữu Tài thực lực lại tinh tiến.

Còn nhớ rõ lần trước ở Minh Nguyệt lâu Liễu Phiêu Phiêu đầu đêm đấu giá hội thượng, tiểu tử này còn không có như vậy cường đại như vậy nguyên khí. Một tháng lại đây, như thế nào như trước như vậy sâu không lường được, tốt xấu hấn cũng là kinh lịch quá một phen sinh tử khúc chiết lại có kỳ ngộ, mới có nay thực lực, nhưng Trần Hữu Tài làm sao có thể làm được? Chẳng lẽ hấn so với thực lực của chính mình càng cường đại hơn, Trưởng Tôn Vô Danh trong lúc nhất thời thế nhưng có chút không yên.

"Ha ha, là muốn nói cho ta vừa rồi kia hai cái ** là thân phận gì sao? Không cần, bọn họ cho dù là Thiên Vương lão tử, ta cắt đều đã muốn cắt, có thể

thế nào đâu?" Trần Hữu Tài không chỗ nào sợ hãi trên chốc nói.

"Người đó là có chút tự mình hiểu lấy, bất quá tục ngữ nói hảo, biết sai có thể thay đổi thiện rất lớn yên, người nay đi theo ta quay về triều đình chịu đòn nhận tội, có lẽ vấn đề này có thể chuyện lớn biến thành chuyện nhỏ!"

Trưởng Tôn Vô Danh hơi có vẻ ngạc nhiên nói, nói như vậy Trần Hữu Tài thật đúng là biết Tổng Đan Triệu Thiên thân phận, kia hẳn còn như vậy không kiêng nể gì đâu tại nguyên chỗ, như thế nào còn không chạy trốn, chẳng lẽ thật sự không sợ chết? Phạm việc này, yếu không được bao lâu, mưa rền gió dữ ban đuổi giết chắc chắn theo nhau mà đến!

Ánh mắt theo Trần Hữu Tài phía sau nhìn lại, Trưởng Tôn Vô Danh phát hiện kia hương khuê trên giường nằm một cái yếu điệu bóng hình xinh đẹp, có một chút quen thuộc, tùy theo trong mắt thoáng hiện một chút hiểu ra, nguyên lai là Liễu Phiêu Phiêu!

Quả nhiên, Trần Hữu Tài đến Minh Nguyệt lâu mục đích, là vì cùng Liễu Phiêu Phiêu hoan hảo, lập tức Trưởng Tôn Vô Danh toàn bộ đã minh bạch, Tổng Đan cùng Triệu Thiên kia hảo sắc tính cách, hẳn nhất thanh nhị sở, tiền căn hậu quả suy tư một phen là xong nhưng cho tâm, nguyên lai là hồng nhan họa thủy.

Giờ này khắc này, Trưởng Tôn Vô Danh khí thế giảm xuống, kia một phen sắc bén sát ý chậm rãi biến mất, cũng không phải hẳn không muốn đương trường chém giết Trần Hữu Tài, chính là hẳn không có mười phần nắm chắc, vừa vào cửa hẳn liền lên lút thăm dò một phen Trần Hữu Tài thực lực, thế nhưng đại dương mệnh mỏng nhập biển rộng, hẳn căn bản không yên không được, bởi vậy lo lắng không đủ.

Vì bảo hiểm khởi kiến, Trưởng Tôn Vô Danh liền đưa ra một cái nhìn như có thể làm biện pháp, nếu là Trần Hữu Tài cảm thấy chính mình chạy trời không khỏi nắng, phạm phải ngập trời sai lớn, tất nhiên sẽ thất kinh, một khi hẳn kích động, khẩn trương, dài như vậy tôn Vô Danh cơ hội đã tới rồi, cao thủ so chiêu, tâm tính là mấu chốt, này này đến tác dụng là không cần nói cũng biết.

Khả dân đầu là, Trần Hữu Tài thế nhưng không có gì lo lắng dấu hiệu, không khỏi làm cho Trưởng Tôn Vô Danh có chút thất vọng.

Ni mã, làm ta là ** sao? Người đem ta một cái tiểu cừu, đưa lang ổ đi, cho dù ta là vui dương dương đều chạy không được, gạt người cũng muốn có kỹ thuật hàm lượng đi? Khó trách người này không nói chuyện yêu đương, liền hẳn này gạt người kỹ thuật, ni mã, căn bản là thảo không đến nữ nhân niềm vui.

Trần Hữu Tài ở trong óc ý nghĩ kỳ quái, khỏe miệng bất tri bất giác xuất hiện một chút kỳ dị yin cười. Làm cho Trưởng Tôn Vô Danh một trận ác hàn, người này rốt cuộc suy nghĩ cái gì, như thế nào nay còn có thể biểu lộ loại này không biết nên khóc hay cười thần thái?

"Hắc hắc, để cho ta thúc thủ chịu trời? Phóng mẹ người chó má!"

Trần Hữu Tài trầm đỉnh tiết thiết âm thanh lạnh lùng nói, kia xâm nhập cốt tủy rét lạnh phô thiên cái địa, thế cho nên chung quanh không khí đều có đọng lại xu thế, trần có mối không có sử dụng trong cơ thể nguyên khí, gần là leng keng hữu lực lời nói, liền sinh ra loại này hiệu quả, thật sự là kinh hồng rồi Trưởng Tôn Vô Danh.

"Vậy người liền đừng trách ta không khách khí."

Thật sâu hít một hơi, Trưởng Tôn Vô Danh cắn chặt răng, hẳn biết, đối mặt Trần Hữu Tài loại này gian trá giáo hoạt người, lãng phí một phen võ mồm là không thể thực hiện được, còn không bằng cho hẳn một chút nhan sắc nhìn một cái, có lẽ Trần Hữu Tài mặt ngoài sâu không thấy đáy, kì thực miệng cọt gan thỏ đâu!

Một giây sau, Trưởng Tôn Vô Danh thân hình bạo lực mà ra, mang theo một cổ mãnh liệt kinh phong, nhiều lần màu đen nguyên khí bao vây ở hẳn quanh thân, nghiêm nhiên đã hình thành nhất như thực chất phòng hộ trảo, này thế nhưng cũng là hoàng giai vũ kỹ biểu hiện!

Chỉ có hoàng giai vũ kỹ ở thi triển thời điểm mới có thể sinh ra nguyên khí ngoại phóng thêm vào trạng thái, giờ này khắc này, kia cuộn cuộn hắc khí chính là tốt nhất thuyết minh.

"Sợ người bất thành? !"

Trần Hữu Tài trong mắt gần là hiện lên một tia ngạc nhiên, liền không chút do dự, một chương đánh ra, không phải là hoàng giai vũ kỹ sao? 《Hàng Long thập bát chương》 đồng dạng là!

"Kháng Long Hữu Hối!"

Một chương phát ra, sở hướng bề ngỗ, dẫn tới không khí phát ra trận trận nổ bùng thanh đến, lưu chuyển lên hỏa hồng sắc nguyên khí, hóa thành từng điều con rắn, theo Trần Hữu Tài quỹ mị thân ảnh chọt lóe mà qua, trực tiếp cứng đối cứng cùng Trưởng Tôn Vô Danh giao thủ!

Đây đúng là Trần Hữu Tài ở Chu gia tàng bảo khố trung đạt được 《Hàng Long thập bát chương》, trải qua hẳn hơn hai mươi ngày nghiên cứu, mới giật mình hi phát hiện này 《Hàng Long thập bát chương》, dĩ nhiên là hiếm lạ vô cùng hoàng giai vũ kỹ, hơn nữa uy lực cường đại, càng làm cho người ta sợ hãi, so với 《Thiên Sương Quyền》 chính mạnh không yếu!

Hoàng giai vũ kỹ uy lực Trần Hữu Tài lòng dạ biết rõ, hẳn nay có tình điều tế trác nghiên cứu ra 《trong gió hỗn loạn》 một môn hoàng giai thân pháp vũ kỹ, lại có 《Thiên Sương Quyền》《Hàng Long thập bát chương》 cùng với còn không có bắt đầu tu luyện 《ngàn trăm chân》, trên cơ bản chỉ cần không đổi mặt cảnh giới vượt qua chính mình nhiều lắm tu võ giả, tự bảo vệ mình dư dả.

《 hân tướng truyền lại đời sau 》 thủ phục 16 khi nóng nảy mờ ra, cuồng đưa 10 vạn khởi điểm tệ. Không cần tài xuồng, không cần chờ đợi, nhanh chóng trưởng thành, hưởng thụ nhiệt huyết mệnh mông PK, tìm về năm đó truyền lại đời sau tình cảm mãnh liệt!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 155: Đại Chiến Tiến Hành

Trần Hữu Tài một chương kia khí thế cuồng bạo bá đạo, làm cho Trương Tôn Vô Danh cảm thấy không khoẻ, thật không ngờ hân vẫn lấy làm ngạo vũ kỹ, ở đối phương trước mặt là như vậy một mỗi, trong lòng kinh hãi dị thường, sắc mặt không khỏi trở nên rất là khó coi.

Ngay tại hân sắp tới gần hết sức, Trần Hữu Tài kia thể như chẻ tre một chương trực tiếp hung hăng đánh vào màu đen phòng hộ trảo thượng, Trần Hữu Tài hung hăng một chút, coi như một chương đánh vào không thể phá vỡ đại trên tảng đá, sát, này quy xác như thể cứng rắn, Trần Hữu Tài có chút khó chịu, hung hăng cắn chặt răng, thúc dục toàn thân nguyên khí, chậm rãi nguyên khí từ đan điền chỗ điên cuồng tuôn hướng cánh tay, trong phút chốc, chỉ cảm thấy lực lượng mười phần, Kính Đạo thành bội tăng lên.

Oanh một tiếng! Lại là một chương!

Trương Tôn Vô Danh bị buộc liên tục lui ra phía sau, công liên tiếp đánh trực bánh xe biến tốc đều không có, trên mặt bình tĩnh bị ngưng trọng thay thế được, lập tức chính là nồng đậm rung động, hân có nghĩ qua Trần Hữu Tài rất mạnh, nhưng là thật không ngờ là đối phương thể nhưng cường hân đến loại tình trạng này.

"Hắc hắc, người vẫn là thúc thủ chịu trời đi, Trương Tôn Vô Danh."

Trần Hữu Tài một chữ một chút, đem kia một phen nói còn nguyên trả lại cho hân.

Trương Tôn Vô Danh khuôn mặt mặt đỏ tai hồng, Trần Hữu Tài không chỉ thực lực hơn người, này miệng phun hoa sen bản sự lại làm cho người ta xấu hổ vô cùng.

"Tiểu tử, đừng cao hứng quá sớm, xem chiêu!"

Thu liễm tâm thần, Trương Tôn Vô Danh sắc mặt trầm lãnh, lớn tiếng quát lên, nếu không thể ngăn cản Trần Hữu Tài nghênh diện mà đến cường thế một chương, kia hân sao không hóa phòng thủ vì công kích? Nói như vậy ở công kích chỉ đạo thượng cường đại đáng sợ, như vậy ở phòng ngự thượng tất nhiên sẽ lược khiêm một bậc, dù sao võ giả thời gian tu luyện rất hạn, không có khả năng làm được chu đáo, nghĩ đến, trước mắt Trần Hữu Tài chỉ sợ là công kích cường đại, phòng ngự nhỏ yếu!

Nghĩ vậy, Trương Tôn Vô Danh mãnh hít một hơi, đan điền trong vòng nguyên khí lần dâng, ngay sau đó, tuôn ra mà ra nguyên khí ngưng kết ở trên đùi, không bỏ hơi thở tùy theo lan tràn mở ra, tiện đà mưa rền gió dữ ban lực lượng phụt ra mà ra, chân ảnh hư hoàng liên tục, không ngừng mà biến hóa phương vị.

Hai lần lượt thay đổi cuồng đá chân, giống như không ngừng tìm kiếm Trần Hữu Tài nhược điểm sai lang hổ báo, chỉ cần trần có mới lộ ra chút sơ hở đến, ngay sau đó nhất định hội nghênh đón hân kia làm nhiều việc cùng lúc đột phá.

Cao thủ so chiêu, sinh tử để ý trong nháy mắt!

"Lão Tử còn có thể sợ này tôn tử sao?"

Trần Hữu Tài hí mắt hết sức chăm chú, trong lòng có chút kinh ngạc, này Trương Tôn Vô Danh như thế nào học sẽ như thế nhiều đích hoàng giai vũ kỹ? Chẳng lẽ ở trong hoàng cung, hoàng giai vũ kỹ liên quá nhiều? Sau đó đại hoàng tử cho hân, nhưng là cho dù như thế, cũng không thể nhanh như vậy học được a! Trần Hữu Tài rõ ràng nhớ rõ một lần trước Trương Tôn Vô Danh còn không có như vậy cường hân thực lực, như thế nào đột nhiên trong lúc đó như vậy cường đại?

Nghĩ đến Trần Hữu Tài trực tiếp xem xét!

"Leng keng —— xem xét xong ——"

Xem xét đối tượng: Trương Tôn Vô Danh

Tính: nam

Thân phận: kinh thành thành vệ quân quân đoàn trưởng con (che giấu tung tích: Đế Quốc học viện luyện tập võ nghệ hệ phó viện trưởng Luru bá thiên con trai độc nhất)

Vũ lực giá trị: 350

Trí lực giá trị: 85

Tài phú giá trị: năm trăm vạn lượng bạc

Mị lực giá trị: 90

Tiềm lực giá trị: 96

"

Trần Hữu Tài âm thầm kinh hãi, quả nhiên, phán đoán của hắn không có sai lầm, hắn rõ ràng nhớ rõ lần đầu tiên ở đấu giá hội thượng Trường Tôn Vô Danh hắn chỉ có hơn hai trăm một chút vũ lực giá trị thôi, nay lại tăng lên hơn một trăm, nghiêm nhiên đạt tới thất cấp võ giả tiêu chuẩn, này đột nhiên tăng mạnh tốc độ, so sánh với hắn đều không kém là bao nhiêu.

Trần Hữu Tài là ở Lam Ngọc tỉ mỉ dạy hạ, cùng với hệ thống thưởng cho dưới, tài năng tăng lên tới như vậy trình độ, nhưng là trước mắt tiểu tử này, thể nhưng cũng như vậy ngu xuẩn, xem ra Trường Tôn Vô Danh nhất định có điều kỳ ngộ.

Dị giới đại lục, phục viên mở mang, vô kì bất hữu, Trần Hữu Tài thật sâu hiểu được, không có khả năng khắp thiên hạ chính là hắn một nhân tài có nghịch thiên vận khí, có lẽ này đó hoàng giai vũ kỹ, cũng là Trường Tôn Vô Danh gần nhất mới đạt được.

Nghĩ vậy, Trần Hữu Tài trở nên cẩn thận, nhướng mày, không dám có chút đại ý, nhìn này sắc bén vô song chân ảnh, hắn biết nếu là không thể tránh né này cường hãn như vậy đá chân, không thể nghi ngờ chính mình hội bị thương.

Có lẽ có thể nương tựa theo 《Hàng Long thập bát chương》 thứ thứ nhất —— Kháng Long Hữu Hối, phá vỡ Trường Tôn Vô Danh kia chắc chắn màu đen nguyên khí trảo, nhưng cô hết sức không lấy lòng là, Trường Tôn Vô Danh kia một cước chắc chắn đá trúng hắn!

Lường bại câu thương, Trần Hữu Tài không ngốc, mới sẽ không làm này chuyện ngu xuẩn!

Chút bất tri bất giác, Trần Hữu Tài hai tay trình phòng ngự chi thế, ngăn cản Trường Tôn Vô Danh mãnh liệt thể công, dưới chân hoàng quang thoáng hiện, trong gió hỗn độn các loại thi triển.

Trong lúc nhất thời chiến đấu say sưa, ai cũng không làm gì được ai!

Lại là trong chớp lát đi qua, Trường Tôn Vô Danh nguyên khí tựa hồ có chút giảm bớt, Trần Hữu Tài nhãn tình sáng lên, thừa trực bánh xe biến tốc xuất ra một viên hồi nguyên đan ném vào trong miệng, nhảy mất bên trong đan điền nguyên khí gần như no đủ, toàn thân cao thấp đều là lực lượng.

Rống!

Trần Hữu Tài hưng phấn mà hét lớn một tiếng, lấy này đồng thời vận chuyển kia hùng hậu nguyên khí cho lòng bàn chân, 《trong gió hỗn độn》 nhất thời cuồng bạo thi triển mà ra, như gió đi theo quỹ mị, nhanh như điện chớp tốc độ, dễ dàng liền né tránh qua Trường Tôn Vô Danh nhìn như không chệ vào đâu được nhất chiêu.

"Di."

Trường Tôn Vô Danh gặp chính mình công kích đột nhiên trong lúc đó thất lợi, Trần Hữu Tài ở trong phút chốc trở nên mãnh, trong lúc nhất thời ngạc nhiên dị thường.

Thật sâu khắp nơi hai ngum khí, Trường Tôn Vô Danh cùng lúc nguyên khí có chút khô kiệt, về phương diện khác lại lo lắng Trần Hữu Tài hội phản kích, lập tức lui hai bước.

Vừa rồi trần có mới tránh thoát hắn tự nhận là là không thể khủng hoảng nhất chiêu, thật là khiến người khó có thể tin, chẳng lẽ Trần Hữu Tài khản phá vũ kỹ? Bằng không làm sao có thể sớm dự phán, thoải mái tránh thoát?

Trường Tôn Vô Danh cảm thấy này trong đó hoặc nhiều hoặc ít tồn tại may mắn thành phần, nhưng là thực lực của đối phương rất mạnh, đây là không thể nghi ngờ chuyện thực. Trường Tôn Vô Danh hít sâu một hơi, bình phục trong lòng rung động, đột nhiên khi trên người tiền, lại là một đạo sắc bén nguyên khí, một quyền chém ra, nhất thời, không khí từng trận tiếng rít, dưới chân cùng với mau lẹ nhanh chóng, thân hình lóe ra gian, người đã đến Trần Hữu Tài trước mặt!

"Từ triển lạn đá? Vô dụng công!"

Trần Hữu Tài lúc đầu có chút khinh thường hèn mọn lắm lắm, cứ việc hắn đã muốn thấy rõ Trương Tôn Vô Danh thân hình đường nhỏ, nhưng là lại không sợ hãi chút nào lui bước, mà là trạm bất động đứng nguyên tại chỗ, định liệu trước lạnh nhạt ý cười, hiện lên khuôn mặt, Trương Tôn Vô Danh hơi hơi sững sốt, nhưng thật ra không ngờ rằng Trần Hữu Tài thể nhưng hội không làm phản kháng, chẳng lẽ hắn đây là tại tìm chết sao?

Hắn rõ ràng phát hiện Trần Hữu Tài trông mắt theo hắn mơ hồ không chừng thân hình chớp động lên, này chẳng phải là ý nghĩa trần có mới có thể tùy tâm sở dục nhìn gặp cùng với nắm trong tay hắn hành động cách?

Kia vì cái gì Trần Hữu Tài không cố ý đi tránh né? Hắn hẳn là còn có năng lực phản kháng đi? Trương Tôn Vô Danh ở trong lòng âm thầm kinh.

Chẳng lẽ lại thật đúng là dựa theo hắn nói như vậy, thúc thủ chịu trời sao?

Hắn cảm thấy trần có mới không phải người như vậy, tình cảnh lại không chấp nhận được Trương Tôn Vô Danh nghĩ nhiều, như là đã bạo lực mà ra, xuất ra người chết ta sống quyết tâm, vậy không tồn tại chấm dứt!

Nghĩ vậy, Trương Tôn Vô Danh chiến lược lại một lần nữa được đến kích phát, điên cuồng hướng tới Trần Hữu Tài phóng đi, tuy rằng hắn thắng cấp thất cấp võ giả, nhưng trong khoảng thời gian ngắn còn không có cùng cố tu vi, theo trong rừng sâu núi thẳm quay về đến không lâu sau, không có gì cơ hội làm cho hắn quen thuộc thất cấp võ giả năng lực.

Bởi vậy ở cùng Trần Hữu Tài quyết đấu là lúc, muốn chém giết Trần Hữu Tài, liền hơi có vẻ hữu tâm vô lực, mặc dù là Trần Hữu Tài không biết xuất phát từ loại nào mục đích, giống như cố ý thả nước bình thường, hắn cũng không dám xác định có thể thu phục Trần Hữu Tài, dù sao đối phương giáo hoạt dị thường, nếu là một cái vô ý, hắn sẽ gặp rơi vào chỗ vạn kiếp bất phục.

Vừa rồi Triệu Thiên cùng Tống Đan hai người đó là tốt nhất vết xe đổ, nghĩ đến bọn họ kia san bằng hạ thế, Trương Tôn Vô Danh liền một trận lòng còn sợ hãi ác hân, đối Trần Hữu Tài tâm ngoan thủ lạt khâm phục không thôi, đồng thời cũng nhắc nhở chính mình, trăm ngàn không thể rơi xuống mặc người chém giết bộ!

Thắng bại mấu chốt, lúc này vừa mới!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 156: Thiên Tầm Bảo Giáp

"Thở phì phò!" Bên tai gào thét mà đến mãnh liệt kinh phong, Trần Hữu Tài khẽ nhú mày, con mắt rất nhanh chuyển động, vẻ mặt có chút quái dị, không biết suy nghĩ cái gì.

"Hắc hắc, tiểu tử, đi chết đi." Trương Tôn Vô Danh mừng rỡ dưới cuồng quát một tiếng.

Nguyên lai cuồng bạo công kích khoảng cách Trần Hữu Tài gần chỉ còn lại có nửa thước, mà lúc này, Trần Hữu Tài như trước một bộ suy tư quái dị biểu tình, hoàn toàn không có phản kích xu thế.

Trương Tôn Vô Danh này mới phát hiện Trần Hữu Tài tựa hồ suy nghĩ cái gì, có điểm nhập thần đến đại ra, tâm tình dưới sự kích động, không có chút nào thả lỏng, trực tiếp chính là hướng tới đối phương cuồng oanh một quyền, nửa thước đối với Trương Tôn Vô Danh loại này thất cấp võ giả mà nói, thật sự là ngắn ngủi đáng thương, trong chớp mắt liền có thể tới, như thế thời gian ngắn ngủi, hắn không tin Trần Hữu Tài còn có cơ hội đào tẩu.

Trương Tôn Vô Danh coi như đang nắm phần thắng, vui mừng như điên, một cái lớn nắm tay sắp dừng ở Trần Hữu Tài trên đầu, hắn giống nhau đã muốn thấy được kia óc cùng máu tươi hỗn hợp thể, trước mắt tràn đầy ánh vàng rực rỡ kim phiêu.

"A."

Cùng lúc đó, Trần Hữu Tài một bộ thất kinh bộ dáng, tựa hồ muốn tránh né, khả Trương Tôn Vô Danh kia cường thế một quyền, đã muốn đạt tới trước mắt.

Gặp Trần Hữu Tài như thế bộ dáng, Trương Tôn Vô Danh hoàn toàn yên tâm, không khỏi cảm thấy có chút buồn cười, Trần Hữu Tài đúng giờ đầu bị con lừa đá, thế nhưng tại chiến đấu thời khắc mấu chốt tương sự tình, bắt từ hắn chết ai?

"Bang bang." Một trận đình tại nhức óc tương thanh.

Trần Hữu Tài trạm tại nguyên chỗ bắt động, mà Trương Tôn Vô Danh cũng là về mặt rung động về quái dị!

Cùng lúc đó, Liễu Phiêu Phiêu khuê phòng nội sinh ra kinh thiên động địa tiếng vang, toàn bộ Minh Nguyệt lâu đều hơi hơi đầu giật mình, nguyên bản Minh Nguyệt lâu vốn nhờ vì Trần Hữu Tài cùng Triệu Thiên Tổng Đan hai người hiếm thấy "Cách chơi", làm cho nhiều người tụ tập cùng một chỗ quan khán, không thể buồn bán.

Lúc này ở trải qua này một trận nổ bùng sau, phía trước ở đối diện hành lang chật chội nhìn ra xa Liễu Phiêu Phiêu khuê phòng tình huống này đám người, ồn ào tán ra, tuy rằng rất ngạc nhiên muốn nhất đồ đến tận cùng, nhưng là cũng muốn cam đoan có mạng mới được a.

Nếu vì quan khán phần khích lộ ra chiến đấu, làm cho khó giữ được cái mạng nhỏ này, chẳng phải là mất nhiều hơn được hành vi, lợi hại cân nhắc dưới, quay đầu bước đi nhân không cần số ít. Chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay vài cái to gan lớn mật người, còn tại kia vuron dài cổ thăm dò.

Trên thực tế, rất nhiều người tưởng là, nếu là có thể đem toàn bộ quá trình nhìn xem là cẩn thận, sau đó bình yên vô sự theo Minh Nguyệt lâu rời đi, kia bọn họ nửa đời sau cũng không cần lo ăn uống.

Chỉ cần đến kia thuyết thư nơi, sinh động như thật đem này phần khích lộ ra đánh nhau miêu tả, gia dĩ làm phép, tin tưởng hội có không ít người tới nghe!

"Huynh đệ, ngươi còn không đi đâu, ngươi chẳng lẽ không sợ đội trưởng thành cháy, ương cấp trì ngư a."

Đối diện hành lang, Cận Tôn bốn người một trong số đó, vỗ vỗ bên cạnh kia gầy nam từ bả vai, có vài phần khuyên giải đặc ý vị, dù sao bốn người hôm nay nếu đều có thể kiên thức đến tiền căn hậu quả, kia về sau đó là đồng hành, đến lúc đó khó tránh khỏi tồn tại thương sinh ý chuyện tình,

Cùng với đến lúc đó huyền túi bụi, còn không bằng hiện tại vì bát com hào tâm "Khuyên nhủ" một phen đâu, chẳng qua làm cho người nọ tiếc nuối là, cũng không có nảy đến trong tưởng tượng hiệu quả.

"Không cần, ta đây nhân từ nhỏ liền lá gan đại muốn chết, hơn nữa đặc biệt thích đánh nhau, hướng chỉ là võ giả giao thủ đâu, nhưng thật ra huynh đệ ngươi, thật đúng là không chỗ nào sợ hãi a."

Gầy nam từ lòng hiểu mà không nói cười cười, ba phần thực bảy phần qua, làm cho phía trước kia một người sắc mặt một trận thanh, một trận hồng, hơi lắc lắc đầu, liền không nói thêm lời.

Bất quá, Trần Hữu Tài cùng Trương Tôn Vô Danh một loạt giao thủ, thật là làm cho bọn họ đại khai nhãn giới, trước kia cũng chỉ là nghe nói võ giả bản sự thông thiên triệt địa, nay tận mắt nhìn thấy, quả nhiên là danh bất hư truyền, phần khích phong trình đánh nhau xem mấy người hoa cả mắt, thậm chí có chút thấy không rõ xu thế, thực tại đã nghiêng đến cực điểm.

Giờ này khắc này, bốn người đều nhìn chăm chú, muốn xem xét vừa rồi kia tiếng nổ đến cùng là như thế nào tạo thành.

Khuê phòng nội!

Chỉ thấy Trần Hữu Tài ý cười mọc lan tràn vỗ vỗ tay, mà kia Trương Tôn Vô Danh dĩ nhiên là nằm ở trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích không biết là chết hay sống.

"Tê."

Bốn người liên tiếp rút một ngụm khí lạnh, không phải mới vừa Trương Tôn Vô Danh chiếm cứ lấy tuyệt đối ưu thế sao? Như thế nào bỗng đột nhiên đại biến dạng?

Trần Hữu Tài tại chỗ sững sờ là bọn hắn xem thường chứng kiến, vốn tưởng rằng này một tiếng nổ vang ý nghĩa vẫn võ song toàn Trần Hữu Tài bị thua, khả kết quả lại cùng bọn họ trong tưởng tượng hoàn toàn tương phản.

Mặc dù là đánh võ đâu, người chết cũng tưởng đều không được vì sao cuối cùng kết quả là như vậy, liền tưởng đến Trần Hữu Tài cúi đầu suy tư chuyện tình, bọn họ tựa hồ đoán đến cái gì, chẳng lẽ Trần Hữu Tài vừa rồi đại ra cũng không phải chân thật? Mà là dùng biểu tượng đến mê mê hoặc hoặc lòng người?

Đã có thể tính như thế, Trần Hữu Tài lại là như thế nào ngăn con sóng dữ, thay đổi kia bị động thế cục diện đâu? Tôn Vô Danh tiếp cận Trần Hữu Tài trước người thì đã muốn chiếm cứ thật lớn ưu thế, như vậy ngắn đích khoảng cách, muốn trái lại tuyệt sát giống như thật sự rất khó!

"Hắc hắc, thật đúng là nghĩ đến ta là bệnh miêu đâu? Ni mã, ta không phải ngốc tử, sẽ không cho ngươi làm bia ngắm!"

Trần Hữu Tài bất động thanh sắc nhìn một chút y phục của hắn phía sau Thiên Tầm bảo giáp, quả nhiên là thứ tốt, không khỏi nhớ tới một câu, hệ thống xuất phẩm tất chúc tinh phẩm!

bảo giáp chẳng những có ngăn cản công kích bảo hộ thân thể công hiệu, thậm chí còn có thể bắn ngược công kích, ni mã, rất nghịch thiên, Trần Hữu Tài không khỏi mừng thầm, vừa rồi hắn cố ý trạm tại nguyên chỗ bắt động xem, vì đúng là thử một lần bảo giáp uy lực.

"Hệ thống, này bảo giáp còn có bắn ngược hiệu quả đâu? Ngươi động không nói cho ta biết?"

Trần Hữu Tài không khỏi ở trong lòng hỏi.

"Định linh —— hệ thống giải thích —— kí chủ không có chủ động đặt câu hỏi!"

"Thào! Được rồi! Vậy ngươi hiện tại cùng ta giới thiệu một chút hôm nay tầm bảo giáp đi!"

Trần Hữu Tài cố nén mắng chửi người xúc động nói.

"Định linh —— hệ thống giải thích —— Thiên Tâm bảo giáp, là có Thiên Tâm ti cùng với một ít kim loại hiếm chất liệu gỗ tạo ra mà thành phòng ngự hình là việc chính tính công kích làm phụ bảo giáp, bảo giáp chẳng những khả đề bảo vệ thân thể không chịu công kích tổn thương, hơn nữa có thể đem ngoại lai công kích của địch nhân, ăn miếng trả miếng bán ngược. Gặp mạnh tắc cường, ngộ nhược tắc nhược vì kỳ đặc điểm, nhưng là hữu hạn độ, công kích cường độ vượt qua nhất định phạm vi sẽ mất đi tác dụng!"

"Thì ra là thế!"

Trần Hữu Tài gật gật đầu, hệ thống giải thích hần thực vừa lòng. Vừa rồi Trương Tôn Vô Danh kia một quyền rất cường đại, khí thế uy mãnh đến phách thiên cái, kết kết thực thực đánh vào hần trong ngực, trên thực tế, Trần Hữu Tài chính mình cũng không phải như vậy yên tâm, âm thầm dùng toàn thân cao thấp sở hữu nguyên khí bảo vệ ngực, có thể nói là làm hai tay chuẩn bị, bất quá hoàn hảo, này bảo giáp không có khiến hần thất vọng, ân, chuẩn xác là, hệ thống chưa từng có làm cho hần thất vọng quá!

Trương Tôn Vô Danh trên mặt đất khụ khụ, nhất ngưng lớn máu tươi phun tới, sắc mặt có chút tái nhợt hần khó có thể tin nhìn Trần Hữu Tài, hần cả chính mình như thế nào bị đánh bại cũng không biết.

Trần Hữu Tài vì sao có thể không chút nào cố sức tiếp nhận được hần kia một quyền, này quả thực không thể tưởng tượng.

Thậm chí, ở công kích kia trong nháy mắt, không đợi đợi hần phản ứng lại đây, đã bị đánh bay đi ra ngoài, kia cổ quen thuộc lực lượng, bao phủ hần, trong lúc nhất thời chính hần đã trở thành cuồng bạo nguyên khí phát tiết khẩu, một chương bị chấn đặc ngũ tạng lục phủ đều sai chỗ.

Tuy rằng không có cũng muốn mạng của hần, nhưng là giờ này khắc này nhưng cũng là trọng thương ở.

Nằm trên mặt đất hần bị kịch phát hiện, chính mình hiện tại thế nhưng cũng bị Trần Hữu Tài tùy ý xâm lược, ngực kịch liệt đau đớn, làm cho hần nghiêng răng nghiêng lợi lại không nghĩ hé răng, chỉ làm một người kiên cường nam nhân, sao có thể giống so với nữ nhân còn yếu kém?

"Ngươi, ngươi làm như thế nào?"

Trương Tôn Vô Danh vẻ mặt vẻ không cam lòng, một chữ một chữ gian nan nói, này ngăn ngăn vài, giống nhau là muốn dồn hết hần sở hữu khí lực, nay suy yếu không chịu nổi Trương Tôn Vô Danh, sinh tử hoàn toàn nắm giữ ở Trần Hữu Tài đích tay trúng!

"Ni mã, vô nghĩa thật đúng là nhiều, đã bại ngươi, còn không phải một bữa ăn sáng sao? Chẳng lẽ ngươi đi thái, kéo ra, còn có người hỏi ngươi như thế nào lòi ra đến? Ngươi đầu đều là tương hồ làm bất thành? Hắc hắc, chẳng qua ta tưởng cũng không phải, ngươi đã học xong nhiều như vậy hoàng giai vũ kỹ, chứng minh ngươi còn là có chút ngộ tính, chắc chắn sách, cái này kiếm trở mình!"

Trần Hữu Tài không kìm được vui mừng êm tai nói tới, buổi nói chuyện nói rất đúng đồng dạng, làm cho Trương Tôn Vô Danh trong lòng lửa giận vô danh, lại không có biện pháp gì, mặc dù là muốn phản bác Trần Hữu Tài, cũng muốn suy nghĩ một chút tình cảnh của chính mình.

"Ngươi muốn thế nào?" Trương Tôn Vô Danh khẽ nhíu mày, không có hơn khoe miệng tích lạc máu tươi, hần biết hôm nay muốn mạng sống, chỉ sợ không có đơn giản như vậy, nhưng là chỉ cần có một tia giữ được tánh mạng cơ hội, hần liền sẽ không buông tha!

"Hắc hắc, không hổ là ta xem trọng người thông minh, như vậy đi, đem ngươi trải qua kỳ ngộ tiền căn hậu quả, cùng với được đến gì đó, đều giao cho ta, như vậy ta là có thể lo lắng trao quyền cho cấp dưới quá ngươi!"

Trần Hữu Tài khẽ gật đầu, vừa lòng cười nói, tựa hồ đối với chính mình anh minh thần võ quyết sách có chút cảm khái tán phục. Kia trăm đình tiết thiết chắc chắn, hình như là hần tận mắt nhìn thấy Trương Tôn Vô Danh có kia cái gọi là kỳ ngộ bình thường!

"A."

Trương Tôn Vô Danh sắc mặt đại biến, hần không biết Trần Hữu Tài theo như lời rốt cuộc là thật là giả, nhưng là Trần Hữu Tài nhắc tới kỳ ngộ thời điểm, hần cũng là nhìn không được lộ ra một bộ bị nhìn xuyên sợ hãi biểu tình, nguyên bản còn có thể nương tựa theo thất cấp võ giả thân phận mạnh mẽ trấn định một chút, nhưng là Trần Hữu Tài phen này nói, Trương Tôn Vô Danh kích động.

Hần ở trong rừng sâu núi thẳm đạt được kỳ ngộ, không đối bất luận kẻ nào nhắc tới, chính là nói ra ngoài thì luyện một phen, mới có như vậy thành tích, tự hồ chỉ có cổ thiết biết hần đột nhiên tăng mạnh thực lực chuyện này, nhưng hần tin tưởng cổ thiết là sẽ không bán đứng hần, dù sao hai người cơ hồ là cột vào một cây tuyến thượng châu châu! Nhưng là Trần Hữu Tài là làm sao mà biết được?

"Ngươi nói cái gì? Ta như thế nào không hiểu?" Trương Tôn Vô Danh vẻ mặt sai lắng sắc, nhưng là Trần Hữu Tài khoe miệng càng ngày càng rõ ràng cười lạnh, làm cho hần có một loại không chỗ che giấu cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 157: Vơ Vét Tài Sản - Ngàn Năm Chu Quả

"Ha ha, người man qua được người khác, lại không muốn nghĩ giấu diếm được ta. Ân hử, đột nhiên tăng mạnh thực lực, hẳn là tất cả đều là bái kia kỳ ngộ ban tặng đi?"

Trần Hữu Tài nhát châm kiến huyết ấn định nói, muốn nói phía trước còn có chút không xác định, như vậy vừa rồi Trương Tôn Vô Danh biểu tình biến hóa cũng là làm cho hắn hoàn toàn khẳng định.

"Người... Người."

Trương Tôn Vô Danh hoảng sợ muôn dạng ấp a ấp úng không biết nên nói cái gì, Trần Hữu Tài đáy mắt hiện lên một chút vui sướng, cuối cùng là bị hắn thử ra đến tột cùng.

"Nếu là không muốn chết, liền ngoan ngoãn xuất ra điểm thành ý! Nếu không. . . . Hắc hắc, người hiểu được." Trần Hữu Tài ngoài cười nhưng trong không cười nhử lông mày, kia âm hiểm giả dối mô dạng, làm cho Trương Tôn Vô Danh tâm chìm vào đáy cốc, hạng người gì đáng sợ nhất, không thể nghĩ ngờ là Trần Hữu Tài loại này tâm ngoan thủ lạt nhân.

"Đừng. . . . Đừng, ta cho người là được." Cường bức dưới, Trương Tôn Vô Danh đành phải tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, hắn cũng không muốn vì bảo thủ bí mật mà vứt bỏ tánh mạng của mình, nếu những người khác hắn còn có nhẹ nhõm ý tưởng, khả là đối phương là Trần Hữu Tài, cái kia to gan lớn mật, kiêu ngạo đến không kiêng nể gì nhân.

"Hắc hắc, này mới đúng ma, ta cũng không phải một cái tàn nhẫn nhân, bất quá người nếu là buộc ta tàn nhẫn, ta đây đương nhiên sẽ không phản đúng đích." Trần Hữu Tài hí mắt nhìn chăm chăm Trương Tôn Vô Danh, cao thấp đánh giá một phen, đặc biệt ở Trương Tôn Vô Danh đuôi bên trong lưu ý dưới, kia ý tứ không cần nói cũng biết!

"Ách."

Trương Tôn Vô Danh cúi đầu xuống, không chịu cùng Trần Hữu Tài đối diện, từ trong lòng ngực xuất ra một quyền bí tịch, vẻ mặt đau lòng sắc đưa cho Trần Hữu Tài, khẽ cắn môi không tha nói: "Cầm đi đi, đây là ta ngẫu nhiên đạt được hoàng giai vũ kỹ, hoàng giai vũ kỹ hi, nói vậy không cần ta nhiều lời."

Trần có mới không có vội vàng tiếp nhận đến, mà là nhìn chăm chú vào Trương Tôn Vô Danh ánh mắt, kia sắc bén hùng hậu hơi thở, bao vây lấy Trương Tôn Vô Danh, này thúc đẩy nguyên bản suy yếu không chịu nổi Trương Tôn Vô Danh, càng phát ra kinh sợ, ánh mắt mờ hồ không chừng, tựa hồ cố ý yếu tránh né Trần Hữu Tài kia nhiếp lòng người huyền ánh mắt, hắn không dám trực tiếp!

"Đạt được sở hữu bảo vật liền này? ?" Trần Hữu Tài thắng thần chất vấn nói, bộc lộ tài năng ngôn ngữ, giống như từng đạo trường tiên, quát Trương Tôn Vô Danh.

"Kém . . . Không sai biệt lắm"

Trương Tôn Vô Danh theo bản năng nói, từ ngữ mập mờ bộ dáng, trực tiếp bại lộ ý đồ của hắn, Trần Hữu Tài tận dụng mọi thứ rèn sắt khi còn nóng ép hỏi nói: "Kém xa đi, tưởng lừa ta, người chẳng lẽ không muốn sống nữa? Ta chỉ hỏi người, rốt cuộc có hay không thành ý?" Trần Hữu Tài bĩu môi, bảo căn cứ đề hỏi, lập tức, kia mưa rền gió dữ khí thế, ghé tăn ra đến, hướng tới Trương Tôn Vô Danh không kiêng nể gì ức hiếp mà đi.

Nếu là toàn thịnh thời kỳ, Trương Tôn Vô Danh tự nhiên là không cần kiêng kị này chính là uy hiếp, nhưng hôm nay suy yếu không chịu nổi hắn, nghiêm nhiên là tay trái gà không chặt chân. Một cỗ tử vong hơi thở quanh quẩn Trương Tôn Vô Danh trong lòng, hắn biết đây là Trần Hữu Tài thị uy! Hơn nữa cái loại cảm giác này càng ngày càng mãnh liệt!

"Dừng tay... Dừng tay."

Trương Tôn Vô Danh vội vàng kêu lên, Trần Hữu Tài phía trước đem Triệu Thiên cùng Tổng Đan hai người tiểu kê kê cắt rớt, này đó là vô pháp vô thiên thể hiện, hắn tin tưởng nếu là chính mình không phối hợp Trần Hữu Tài, làm trái ý nguyện của hắn, kia Trần Hữu Tài đồng dạng là cái gì đều có thể làm ra được, xen vào Triệu Thiên hai người vết xe đổ, hắn vẫn là không cần nếm thử hảo.

"Hắc hắc, này mới đúng ma, ta nghĩ người cũng không muốn trở thành thái giám, cho nên vẫn là ngoan ngoãn giao ra đây đi." Trần Hữu Tài một bộ đương nhiên biểu tình, làm cho Trương Tôn Vô Danh cơ hồ muốn chọc giận học máu, người này thật sự là ác ma!

Trần Hữu Tài mặt ngoài tuy rằng gọn sóng không sợ hãi, khả nhưng trong lòng vui rạo rực, nếu không thông qua hệ thống xem xét, hẳn thật đúng là không thể phán đoán ra Trường Tôn Vô Danh có điều kỳ ngộ.

Phía trước, Trường Tôn Vô Danh khí thế so với phía trước mức độ lớn bay lên, tâm tư kín đáo Trần Hữu Tài, đương nhiên sẽ không bỏ qua này đó chi tiết, một phen thử sau, không nghĩ tới cùng hẳn đoán giống hệt nhau!

Tuy rằng hẳn đối với Trường Tôn Vô Danh chỉ lấy ra hoàng giai vũ kỹ, biểu hiện ra bất mãn trào phúng, vẫn như trước vô liêm sỉ thu vào trong lòng, theo sau nhanh nhìn chăm chăm đối phương, cùng đợi Trường Tôn Vô Danh còn lại "Tặng" !

"Ta ở rừng sâu núi thẳm bí cảnh trung, chiếm được như vậy này nọ." Trường Tôn Vô Danh sờ soạng vài cái, xuất ra một cái nắm tay ban lớn nhỏ trái cây, chẳng qua hồng nhuận trong suốt trong sáng, mặc dù là người ngoài nghề, đều có thể nhìn ra là vô giá, hiếm có bảo vật!

Làm kia màu đỏ trái cây nhất lấy ra nửa nháy mắt, khuê phòng nội, nhất thời tràn ngập mùi thơm ngát, sinh cơ bừng bừng tinh thần phấn chấn.

Trần Hữu Tài trước mắt sáng ngời, cứ việc hẳn còn không rõ ràng lắm đây là cái gì ngoạn ý, nhưng cũng là biết hàng người, ni mã, này sẽ không phải là nhân trường sinh bất lão cây bần đào đi? Nhưng này hình dạng, làm sao như là quả đào?

"Này là vật gì?" Trần Hữu Tài bất động thanh sắc nhũu mày nói, trong tay ngưng kết ra một đoàn nguyên khí cầu, tựa hồ chuẩn bị tùy thời vung dưng mà ra công kích Trường Tôn Vô Danh, dẫn tới Trường Tôn Vô Danh hoảng sợ vạn phần, này Trần Hữu Tài thật đúng là không chết không ngừng, hẳn đều bắt đắc dĩ xuất ra vật báu vô giá, chẳng lẽ lại còn chưa tin hẳn thành ý?

"Ngàn năm chu quả!" Trường Tôn Vô Danh lời ít mà ý nhiều đáp, kia trong mắt nồng đậm không tha ý tứ hàm xúc, không có tránh được Trần Hữu Tài bắt giữ!

"Ngàn năm! !"

Trần Hữu Tài nhất thời trợn mắt há hốc mồm, ni mã, trái cây kia từ có ngàn năm sinh trường năm tháng? Kia chẳng phải là có thể khi ta đại gia đại gia đại gia, còn không chỉ!

Tục ngữ nói hảo, gừng càng già càng cay, vô luận cái gì vậy, trải qua ngàn năm rèn luyện, còn thừa tuyệt đối đều là tinh hoa! Khó trách chu quả vừa ra tràng, liền sinh ra như vậy huyền diệu hiệu quả.

"Àn, đúng."

Trường Tôn Vô Danh gượng ép cười, có chút mất tự nhiên, hồi hận chính mình nghe theo đại hoàng tử cổ thiết thân phận, đi vào Minh Nguyệt lâu, ngàn năm chu quả bức này thiên địa kỳ vật, hẳn đương nhiên là tùy thân mang theo, không có nghĩ qua che giấu đi, nhưng hôm nay hồi hận không kịp! Chính mình tiến vào trong rừng sâu núi thẳm, nguy cơ tứ phía, đã trải qua thiên tân vạn khổ mới đạt được bảo vật, đều vì người khác làm đồ cưới.

Cứ việc trong lòng đối Trần Hữu Tài oán hận vô cùng, nhưng giận mà không dám nói gì, chỉ cần mệnh bảo vệ, mới có thể có cái khác báo thù ý tưởng.

Trần Hữu Tài không chút do dự, một phen tiếp nhận ngàn năm chu quả đến, nhũu mày, hướng tới ngoài cửa quét mắt liếc mắt một cái, trong chớp mắt, liền nhảy ba trượng xuất hiện ở ngoài cửa, rõ ràng phát hiện tú bà cư nhiên dán môn, lắng nghe hẳn cùng Trường Tôn Vô Danh rất đúng nói!

"A a."

Trần Hữu Tài đột nhiên xuất hiện, tú bà hoảng sợ, thấp thòem lo âu kêu ra tiếng đến.

"Lão bất tử, ta còn không tìm người đề ra nghi vấn đâu, nói, ai đưa cho người quyền lợi, làm cho phiêu phiêu tiếp khách!"

Trần Hữu Tài một câu trong đích nhất lạnh đối đãi nói, theo hẳn một phen nói, chung quanh độ ẩm rồi đột nhiên giảm xuống, tú bà sợ run cả người, không rét mà run đứng lên. Nàng nằm mơ cũng chưa nghĩ tới, Trần Hữu Tài sẽ ở ngày cuối cùng ước định xuất hiện, nàng ruột đều hồi thanh, lại vụ sự vô bổ, phía trước hơn hai mươi ngày từ chối, làm cho Liễu Phiêu Phiêu không tiếp khách cố gắng vất vả, đều là uống phí.

Tuy rằng Liễu Phiêu Phiêu bình yên vô sự nằm ở trên giường, khả tâm hồn bị thương, nàng bất lực, nguyên vốn tưởng rằng trải qua đêm nay sau, Liễu Phiêu Phiêu sẽ gặp đối mặt bị Trần Hữu Tài vứt bỏ chuyện thực. Do đó cam tâm tình nguyện, nhận kỷ nữ thân phận, vì nàng sáng tạo tài phú!

Khả người định không bằng trời định, kế hoạch căn không nổi biến hóa, Trần Hữu Tài ở Thiên Quân Nhất Phát Chi Tế xuất hiện, quấy rầy tú bà dự mưu, đem Minh Nguyệt lâu quấy đến là long trời lở đất! Vừa rồi lộ vẻ thương thế, máu chảy đầm đìa chặt vật mà chạy Triệu Thiên cùng Tống Đan, làm cho tú bà nhất thời hoang mang lo sợ, Trần Hữu Tài rõ ràng là một cái không sợ trời không sợ đất chủ.

"Đừng nóng vội, Trần công tử mọi sự hảo thương lượng a!" Tú bà lo lắng trần có mới làm ra cái gì quá khích hành động, có chút yếu thế nịnh nọt đắc ý vị.

"Hắc hắc, đây là người nói, hảo thương lượng phải không? Ta cũng không muốn với người nhiều so đo, phiêu phiêu ở lại người nơi này ta lo lắng, vậy để cho ta mang đi đi." Trần Hữu Tài khoe miệng hiện lên một chút trên tức ý cười, leng keng hữu lực ngữ khí, xác minh ra hẳn tâm ý đã quyết!

"A, này khả trăm triệu không được a."

Tú bà gặp Trần Hữu Tài ngửa ra kinh người tử không ngớt, thế nhưng muốn trực tiếp mang đi Liễu Phiêu Phiêu, Liễu Phiêu Phiêu nhưng là của nàng cây rưng tiền, ở kinh thành không người không biết không người không hiểu, nếu là Liễu Phiêu Phiêu ly khai Minh Nguyệt lâu, đã không có bức này tư sắc hoa khôi tọa trấn, Minh Nguyệt lâu mặt trời sắp lặn ngày, sẽ không xa.

"Như thế nào, không muốn thật không?" Trần Hữu Tài đầy mặt sương lạnh, khí thế bức nhân nói, nhất thời, tú bà toàn thân thừa nhận trước nay chưa có áp bách, nàng không thể không thay đổi khẩu phong bất đắc dĩ nói: "Trần công tử, người là cái hiểu được nhân, Liễu Phiêu Phiêu đối với ta Minh Nguyệt lâu tầm quan trọng, người tự nhiên là rõ ràng, người nếu là mạnh như vậy đi mang đi nàng, kia chẳng phải là yếu mạng của ta?" Nàng thoái nhượng khuyên can đắc ý vị, không thể gạt được Trần Hữu Tài, bất quá thật ra khiến trần có mới nhìn đến hy vọng.

"Đòi tiền phải không? Ba trăm vạn lượng bạc, hơn còn thật không có." Trần Hữu Tài đi vào phòng trong, nhặt lên hai cái gói to, đúng là Triệu Thiên cùng Tổng Đan cuồng quít dưới, chạy trốn mà đi, quên đi gì đó, bọn họ chỉ lấy quần áo che thể, nhưng thật ra quên này nọ đều để ở trong này.

Trần Hữu Tài bẻ quan đi ra, vốn trên người sẽ không mang tiền, hắn cũng không muốn phiền toái, chạy ngược chạy xuôi, hắn còn có tính điểm làm kiên cố hậu thuẫn.

Tú bà đối mặt Trần Hữu Tài công phu sư tử ngoạm ban xảo trá, bất lực, rất sợ tại đây dạng đi xuống, nhất lượng bạc đều không có chỉ có vội vàng đáp ứng rồi, bằng không như lần trước như vậy "Đánh gãy ưu đãi", nàng chịu thiệt càng nhiều!

Trần Hữu Tài lặng lẽ cười, đưa qua đi kim phiếu sau, đem hai cái gói to bỏ vào trữ vật giới chỉ, ôm trên giường Liễu Phiêu Phiêu, dưới chân liên tục điểm nhẹ, ly khai Minh Nguyệt lâu, hắn không nghĩ quá dừng lại thêm, bởi vì bên tai không dễ dàng phát giác thanh âm của, là từng đợt ngay ngắn trật tự tiếng bước chân!

Về phần Trương Tôn Vô Danh, hắn tạm thời không muốn như thế nào, đã muốn đem Tổng Đan cùng Triệu Thiên biến thành như vậy, nếu sẽ đem Trương Tôn Vô Danh muốn làm tốt phá hư, hơn nữa một cái sau lưng đại hoàng tử, kinh thành phóng chừng thật sự ngốc không nổi nữa.

Trần Hữu Tài tuy rằng vô pháp vô thiên, kiêu ngạo vô hạn, nhưng là cũng không ngốc!

Bầu trời đêm bên trong, Trần Hữu Tài hướng tới dưới chân liếc liếc mắt một cái, quả nhiên, là kinh thành thành vệ quân!

Ni mã, hoàn hảo chạy trốn mau, bằng không bị nắm liền ngoạn lớn!

Đem Liễu Phiêu Phiêu đưa hướng Mộ Dung phủ an thân sau, Trần Hữu Tài không lên dừng lại xoay người rồi đi, đi tới hắn trước kia thường xuyên tu luyện thác nước thiên nhiên tại chỗ, chỉ thấy hai cái thân ảnh quen thuộc, ở trong đó chẳng phân biệt được ngày đêm xuyên qua, rõ ràng là chu bảo cùng chu hổ hai huynh đệ, Trần Hữu Tài định nhân vừa thấy, phát hiện hai người đều tấn chức võ giả nhị cấp hàng ngũ!

Đối với bọn họ cần tu khổ luyện, Trần Hữu Tài xem ở trong mắt, có thể có như vậy thành tích, cũng không tính kỳ quái, dù sao thác nước luyện thể hiệu quả, Trần Hữu Tài rõ ràng nhất, chỉ cần tâm chí kiên định người, thực lực tất nhiên sẽ có tiến triển!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: Thế lực Tư Tưởng - Cáo Vào Triều Đình

"Di, Hồ Tử, cẩn thận một chút!"

Chu Báo trầm thấp nói, hắn có một loại bị người trành thượng cảm giác, có lẽ người nọ không có gì ác ý, nhưng cường hãn như vậy hơi thờ, lại khiến bởi vì chỉ kiêng kỵ.

Vì bảo đảm hai người an toàn, hắn vẫn là nhắc nhở một chút, Chu Báo rất kỳ quái, này thác nước thiên nhiên tại chỗ, là Trần Hữu Tài dẫn bọn hắn đến, này hơn hai mươi ngày đều tại này tu luyện, vẫn người ở hân tới.

Này hơn nửa đêm, từ hân tấn thăng làm nhị cấp võ giả sau, các phương diện cảm quan đều rất có tăng lên, hơn nữa đến nhân tựa hồ không có cố ý che dấu hơi thở, hắn mới có thể phát hiện, Chu Báo lúc này kinh hồn táng đảm, lại không có suy tư thời gian.

"Cái gì?" Chu Hồ trong mắt xẹt qua một chút kinh hoảng, giây lát liền trấn định xuống dưới, quả nhiên, khi hắn dốc lòng tĩnh khí sau, liền phát hiện Chu Báo không phải vô cớ phóng thát.

Hai người lẫn nhau liếc mắt, lập tức mũi chân điểm nhẹ, liền giấu vào trong rừng cây, hai đôi mắt cảnh giác chung quanh đánh giá, hy vọng tìm kiếm đến

dấu vết để lại.

"Ha ha, để làm chi trốn trốn tránh tránh, là ta a!"

Trần Hữu Tài đem hai người biểu hiện không hề giữ lại thu vào đáy mắt, có chút dờ khóc dờ cười, bất quá đối với bọn họ hai huynh đệ tiến bộ, nhưng thật ra tương đương vừa lòng, khoảng cách xa như vậy, thế nhưng phát hiện sự tồn tại của hắn, đúng là không dễ.

Cứ việc trước mắt chính là võ giả cấp cảnh giới, nhưng nhưng là đợi một thời gian, tất nhiên tiền đồ vô lượng.

"Công tử, là công tử a." Chu Báo Chu Hồ nao nao, nhất thời vui mừng như rồng mây, kinh hi hô lên thanh đến, bọn họ không nghĩ tới, Trần Hữu Tài sẽ đến xem bọn hắn tu luyện thành tích, đã muốn có hơn hai mươi ngày không thấy quá Trần Hữu Tài, còn tưởng rằng hắn quên chính mình huynh đệ hai người lúc này tới luyện một chuyến.

Hai người phía trước còn lo lắng là bởi vì bọn họ thực lực tăng lên chậm chạp, khiến cho Trần Hữu Tài bất mãn, cho nên thật lâu không hiện thân, vì thế hai người cần tu khổ luyện, thế cho nên chẳng phân biệt được ngày đêm.

Hơn hai mươi ngày cố gắng, đạt tới nay thành tích.

"Hắc hắc, gì cũng đừng nói, các ngươi vất vả, theo ta trở về đi!" Trần Hữu Tài người nhẹ nhàng rơi vào hai người trước mặt, sang sảng cười nói.

"Hảo!"

Chu thị huynh đệ gật gật đầu, bọn họ chờ mong vì Trần Hữu Tài hiệu lực, nếu Trần Hữu Tài làm cho bọn họ trở về, nhất định là phải được với công dụng.

Trần Hữu Tài mang theo Chu Báo Chu Hồ về tới kinh thành, ngày thứ hai, thuận tiện đi một chuyến tỉnh điểm, nói cho Lưu Trường Xuân, làm cho hắn công khai bố cáo, mục đích là vì chiêu binh mãi mã, đưa tới một ít chịu khổ nhọc, gia thế trong sạch còn có tu Vũ Thiên phú nhân!

Gần nhất kinh lịch quá đủ loại sự tình, Trần Hữu Tài phát hiện, đôi khi, một người lực ảnh hưởng cường thịnh trở lại, cũng so ra kém một cái quái vật lớn thế lực.

Nếu là lúc trước Chu gia trái lại diệt sát hắn, phỏng chừng tửu cũng không sinh ra nhiều như vậy tiếc hận, nhằm vào thanh âm của, dù sao Chu gia là một cái niên đại cửu viễn gia tộc, có được lấy thế lực lớn, trái lại Trần Hữu Tài tự thành Thiên Lý khó chứa tội nhân thiên cổ!

Xét đến cùng là do ở Trần Hữu Tài thế đơn lực bạc, một khi đã như vậy, hắn sẽ phát triển lớn mạnh tự thân! Chiêu này làm nhân tài chính là phải.

Ni mã, chưa ăn quá thịt heo, chẳng lẽ lại còn chưa thấy qua trư chạy sao? Con bà nó cầu, bức nóng này ta, tự đợi đến trần Hầu Gia khởi nghĩa đi!

Trần Hữu Tài hồi tưởng trong lịch sử, Trần Thắng khởi nghĩa anh dũng sự tích, bị hậu nhân quảng vì truyền lưu, chẳng qua hắn thất bại, Trần Hữu Tài lắc đầu, trước mắt còn chưa tới cái kia bộ, tốt xấu Đại Kiên kế lớn của đất nước hắn "Trên danh nghĩa sư phụ phó —— Lam Ngọc" thủ hộ, loại sự tình này nhiều nhất cũng lại là muốn tưởng, thời cơ còn không thành thực!

Như thế đồng thời, trong triều đình, Tổng Bình phụ tử cùng Triệu Khuông gia tôn, đều là về mặt tức giận, chung quanh đại thần lòng người hoảng sợ, tình quan kỳ biến cực diện.

"Triệu tướng quân, Tổng quốc sư, các ngươi có chuyện gì bẩm báo, như thế hưng sư động chúng."

Đế Vương Cổ Mộc khẽ nhíu mày ngưng thanh nói, tuy rằng thanh âm kia rất nhẹ, lại truyền khắp triều đình nội từng cái góc, không ít người trong lòng hiểu rõ, nghe nói Triệu Thiên cùng Tổng Đan chuyện tình, cứ việc đem qua tương đối trẻ, nhưng là chuyện này không thể nghi ngờ đã trở thành oanh động trong lời nói đề.

Triệu gia cùng Tổng gia loạn càng không thể vấn hồi, bởi vì Triệu Thiên cùng Tổng Đan việc này, Triệu Khuông lão gia từ tuy rằng tâm lý thừa nhận năng lực không sai, nhưng là vẫn đang nhìn không được khí huyết bốc lên, một ngụm máu tươi phun ra, nếu không phải nương tựa theo thân mình cốt khỏe mạnh, nói không chừng hắn liền đi đời nhà ma.

Tổng Bình vốn tự là một cái văn nhân, biết được con trai độc nhất bị người cắt rớt tiểu kê kê, lúc này hôn mê bất tỉnh, hơn nửa đêm sau mới tỉnh, nhìn con bẹp hạ thể, hắn há miệng thở dốc, lại sững sờ nửa ngày nói không ra lời, Trần Hữu Tài tên này, đã trở thành hai cái gia tộc cộng đồng cửu nhân.

Vốn là chuẩn bị trực tiếp giết Trần Hữu Tài, nhưng là tới nay lo lắng Trần Hữu Tài vũ lực chỗ, mà đến là lo lắng đế quốc thủ hộ thần Lam Ngọc ở phía sau, cho nên chết đi chết đi vẫn là thông qua chính quy thủ đoạn!

Vì thế, mặc dù là đêm hôm khuya khoác, cũng ngăn cản không được hai nhà cho nhau liên hợp quyết tâm, lúc này ăn nhip với nhau, ước định tốt lắm trong triều đình, cáo kia Trần Hữu Tài nhất trạng, Tổng Bình tùy theo lại liên tưởng đến Gia Cát Vũ.

Lão gia hỏa này đối với Trần Hữu Tài thông hận không thua gì bọn họ, dù sao Gia Cát Vũ con Gia Cát Phong Minh đều bị Trần Hữu Tài dùng tàn nhẫn đến cực điểm đích thủ đoạn sát hại, hắn làm sao có thể đến mức trú này khẩu ác khí?

Gia Cát Vũ ở biết được tiền căn hậu quả, không nói hai lời đáp ứng rồi hắn thỉnh cầu, ba người này đều là Đại Kiên quốc số một số hai quyền cao chức trọng đại quan, một cái tài vụ đại thần, một cái quốc sư, một cái trấn kinh đại tướng quân, người nào không phải ở kinh thành mây mưa thất thường lấy

thúng úp voi tồn tại?

Cường cường liên thủ dưới, chỉ có một mục đích, thì phải là giết chết Trần Hữu Tài, mặc dù Trần Hữu Tài có Đại Kiền quốc người thù họ Lam Ngọc làm dựa vào son, cũng không có khả năng qua loa chi, này tam gia không có ngoại lệ đều là không người kẻ tặc!

Hoàn toàn là bái Trần Hữu Tài ban tặng!

Thế này mới có triều đình thượng một màn!

"Bệ hạ, người xem xem khuyên từ còn có Triệu Khuông tướng quân tôn từ hiện trạng đi!"

Tổng Bình chỉ chỉ bên cạnh Tổng Đan còn có Triệu Thiên, trầm thấp khàn khàn thanh âm, thể hiện rồi hấn nội tâm phần nộ, nhưng là đối mặt Đế Vương Cổ Mộc thời điểm, không thể không cung kính đối đãi.

Triệu Khuông nguyên bản vô hi vô bi khuôn mặt, ở nhắc tới chính mình tôn từ thời điểm, như trước nhìn không được run rẩy ôn giận, cực kỳ bị thương dưới, tản ra cuồng bạo hơi thở. Tựa hồ từ thời mới có thể bùng nổ!

"Như thế nào? Di?" Cổ Mộc xoay xoay đầu, ánh mắt rơi xuống Triệu Thiên Tổng Đan trên người, phát hiện hai bọn họ chân run run, coi như ngay cả lập đều có chút khó khăn, kia đặc chế quần, là vì phòng ngừa đụng tới **, Cổ Mộc tuy rằng thân là Đế Vương, đối loại này quần vẫn là có điều hiểu biết.

Này rõ ràng chính là bình thường nam nhân tại bị thiến sau, mặc quần, vì dự phòng đụng tới "Miệng vết thương" chỗ, mới như vậy thiết kế, mà Triệu Thiên cùng Tổng Đan hai người mặc loại này quần, ý vị như thế nào? Chẳng lẽ là ** bị thương?

"Nhị vị hiền chất, các người làm sao vậy?"

Cổ Mộc hơi thân thiết hòa ái nói, bởi vì Triệu Khuông cùng Tổng Bình quan hệ, xưng hô bọn họ hiền chất, nâng lên hai người thân phận, lại kéo gần lại cùng đại thần khoảng cách, nhìn đến bọn họ nổi giận đùng đùng, hơn nữa Tổng Đan Triệu Thiên thăm trạng, Cổ Mộc tựa hồ ý thức được cái gì.

"Đế Vương, ta nay đã muốn thái giám, này hết thầy đều là Trần Hữu Tài cán, hy vọng Đế Vương nhìn rõ mọi việc, đưa ta hai người một cái công đạo!" Tổng Đan mỗi một câu nói, đều không khỏi run rẩy hạ khóe miệng, nếu không hấn hấn nại ở, thật là có khả năng kêu ra tiếng đến.

"Còn thỉnh Đế Vương nghiêm trị không tha!" Triệu Thiên đi theo về mặt bị thống nói.

"Khẩn cầu Đế Vương giáng tội cho Trần Hữu Tài! Kẻ này vô pháp vô thiên, nếu là dễ dàng tha thứ, làm cho ta Đại Kiền người trong nước tâm hoảng sợ, đầu tiên là Gia Cát gia đã bị liên lụy, lại là Chu gia, hiện tại hấn đều khi dễ đến ta một phen lão già khom trên người, đáng giận đến cực điểm a."

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 159: Dân Chúng Ủng Hộ

Triệu Khuông lắc đầu, trong mắt vẻ âm đạm, giống nhau là tràn ngập to như vậy triều đình từng cái góc, không ít người đều là không tự chủ được cúi đầu xuống. Triệu Khuông cao chót vót sa trường hơn mười năm, tuy rằng lớn tuổi, trở thành trấn kinh tướng quân, nhưng tuyệt đối là bảo đao chưa lão!

"Đế Vương, kẻ này nghiêm trọng ảnh hưởng tới ta Đại Kiền quốc bình thường vận chuyển, thân là Hầu gia tri pháp phạm pháp, nếu không nghiêm khắc xử phạt, chỉ sợ hậu nhân hội noi theo chi!" Gia Cát Vũ bất lấy thời cơ, nghiêm nghị sâm nghiêm nói. Tựa hồ không phải vì con mình sự kiện kia, mà là một cái thanh chính liêm minh hảo quan!

"Buồn cười! Trần Hữu Tài thế nhưng to gan lớn mật, làm ra bực này Thiên Lý khó chứa chuyện tình!"

Cổ Mộc kinh sợ nảy ra quát lên, Đế Vương oai phụt ra mà ra, ở đây quan viên lòng người hoảng sợ, ngay cả xì xào bàn tán đều đình chỉ.

Cổ Mộc đem lửa giận ánh mắt, đầu hướng về phía Mộ Dung Thiên, tưởng muốn nhìn hấn nói như thế nào, tuy rằng Trần Hữu Tài lúc này được phong làm Hầu gia, cùng nhà Mộ Dung thoát ly quan hệ, nhưng làm Trần Hữu Tài trước kia chủ tử, hoặc nhiều hoặc ít có chút trách nhiệm!

Mặc dù là trách tội đến Mộ Dung Thiên, trước kia quân giáo không lo cũng là có thể!

"Này, này. . . . Các người không có bằng chứng kiện lên cấp trên, chẳng lẽ sẽ không có thể là vu hãm phi báng? Nói Trần Hữu Tài gây nên, có gì chứng

có?"

Mộ Dung Thiên cái khó ló cái khôn nói, hần cũng là biết được tin tức, bắt quá vẫn đang là không hiểu ra sao, rốt cuộc việc này cùng Trần Hữu Tài có không có vấn đề gì, hần cũng không lớn rõ ràng. Đành phải tùy ý có lệ hai câu, tổng không đến mức nhà ai có người đã chết, đã nói Trần Hữu Tài làm, chẳng lẽ, nhà ai mẩu câu không thấy, cũng là Trần Hữu Tài làm bất thành? !

"Chứng có? !" Tống Đan cùng Triệu Thiên nhất thời mắt choáng váng, muốn nói chứng có, bọn họ còn thật không có, lúc ấy cái kia trường hợp, làm sao còn lo lắng chứng có, huống hồ cũng không có người dám tới gần nhìn, có cũng chỉ là biết bọn họ cho nhau "Đuẩn hấp" hoan hợp, như vậy tùy tiện chỉ chứng Trần Hữu Tài, tựa hồ có chút lỗi thời.

Minh Nguyệt lâu,

"Hắc hắc, ta lại tới nữa." Trần Hữu Tài lặng lẽ cười, vỗ vỗ phía trước tú bà bả vai.

"A, là ngươi." Tú bà một trận lòng còn sợ hãi, không nghĩ tới Trần Hữu Tài lại xuất hiện!

"Ngày hôm qua chuyện, ngươi không chính xác đối bất luận kẻ nào nhắc tới, nếu không, hắc hắc! !" Trần Hữu Tài đột nhiên xuất ra một phen đao nhọn, đặt tại tú bà trên cổ.

"Đừng, đừng, ta nhất định sẽ thủ khẩu như bình!" Tú bà thất kinh gật gật đầu, sợ Trần Hữu Tài nhanh tay một chút, đầu của nàng liền rơi xuống!

Trần Hữu Tài thế này mới thở dài nhẹ nhõm một hơi, hần lòng dạ biết rõ, lấy Triệu Thiên cùng Tống Đan đích bối cảnh, hiện tại đem hai người thái giám, bọn họ sau lưng thế lực tất nhiên không chịu từ bỏ ý đồ, chỉ có làm cho tú bà thủ khẩu như bình, hần mới có thể bảo chứng an toàn.

Rời đi Minh Nguyệt lâu sau, Trần Hữu Tài nghênh ngang ở trên đường du dương, rất nhiều dân chúng nhận thức Trần Hữu Tài, đều cùng hần chào hỏi, không khó nhìn ra Trần Hữu Tài thâm đắc nhân tâm.

"Giá, giá, tránh ra tránh ra!" Đột nhiên, tiền phương một trận hô to, nương theo sau dồn dập tiếng vó ngựa, Trần Hữu Tài khẽ nhíu mày, tựa hồ đoán nghĩ tới điều gì.

Ni mã, thật đúng là ngư bức rầm rầm, ở kinh thành phồn hoa nhất đoạn, kỵ mã rong ruổi, cùng trước kia kinh thành trung tâm bảo xe không sai biệt lắm, bình thường công tử ca không có như vậy mình mực trương đảm kiêu ngạo đi?

Người nọ hần là hướng về hần đến, Trần Hữu Tài cảm giác sâu sắc, rất nhanh liền phát hiện kỳ quái chỗ.

Không bao lâu, một cái thân mặc khôi giáp, vẻ mặt nghiêm túc trang trọng khâm sai, khí chất đặc thù làm cho người ta không dám khinh thường, nhìn thấy Trần Hữu Tài sau, cũng không chần chờ, từ trong lòng lấy ra một cái màu vàng quyền bô, bên trên án Ngũ Thái tường vân đồ án, chứng minh rồi đó là Đế Vương chuyên dụng thánh chỉ!

"Lộp bộp." Trần Hữu Tài tâm đột nhiên nhảy một chút, hoàn hảo hần có điều chuẩn bị, bằng không này vừa đi, hơn phân nửa là có đi không có về!

"Trần Hữu Tài tiếp chỉ, làm này lập tức vào triều, không tha kéo dài, khâm thử!"

Khâm sai lời ít mà ý nhiều, cũng là leng keng hữu lực truyền tụng, một bên dân chúng nghe được Đế Vương thánh chỉ, kích động quỹ xuống, Trần Hữu Tài thông minh nửa ngồi, vẻ mặt lạnh nhạt sắc.

Khâm sai nhìn thấy Trần Hữu Tài như thế, hơi có vẻ ngạc nhiên nói: "Ngươi theo ta đi thôi!" Một cỗ không thể kháng cự chắc chắn, trước mắt cái người này dĩ nhiên là một cái bất cấp võ giả!

Ni mã, Cỗ Mộc lão nhi chẳng lẽ lại còn sợ ta chạy án? Bình thường truyền chỉ nhiều người bán là thái giám, trực tiếp đối ta phái khâm sai, thật đúng là làm cho ta bội cảm quang vinh a!

"Nương, ta sợ hãi, quan binh tại sao muốn bắt cái kia thúc thúc a? Cái kia thúc thúc thoát nhìn không giống như là người xấu đâu!" Một cái non nót hài đồng nãi thanh nãi khí lập xả bên cạnh con gái, nghi hoặc hỏi.

"Ân, cái này gọi là thân chính không sợ bóng dáng oai! Hần khẳng định là bị oan uổng!" Con gái vẻ mặt kỳ vọng cười nói, đối đứa nhỏ gửi cho kỳ vọng cao.

"Đúng, Trần Hạo Gia là vô tội!"

Bởi vì phồn hoa đường cái lặng ngắt như tờ, này đoạn nhẹ giọng rất đúng nói, truyền khắp phố lớn ngõ nhỏ, khiến cho không ít người cộng minh, trong lúc nhất thời đình tai nhức óc không cam lòng biện giải thanh âm mạnh xuất hiện, lại không có ngoại lệ là hướng về Trần Hữu Tài!

Khâm sai mày nhíu lại, hần tuy rằng gánh vác truyền chỉ chuyện gì, nhưng là đồng dạng không thể để cho Trần Hữu Tài chạy, đây là Cỗ Mộc đặc biệt công đạo! Nay dân chúng xuất hồ ý liễu đoán kết biểu hiện, thật ra khiến hần cảm thấy ngoài ý muốn!

"Ai!" Trần Hữu Tài giờ giờ lên thù, bắt đầu dĩ thở dài một tiếng, rất nhanh bao phủ đang hô hoán dập đầu trong tiếng, nhưng vài cái hô hấp gian, dân chúng đều ngừng đầu, đình chỉ la lên, nhìn về phía Trần Hữu Tài.

"Cám ơn các người, có câu lão lời nói được hảo, vàng thật không sợ lửa, ta cùng mọi người giống nhau, đều tin tưởng Đế Vương nhìn rõ mọi việc, tất nhiên sẽ không oan uổng người tốt, cũng sẽ không khiến người xấu nhon nhon ngoài vòng pháp luật, ta sẽ bình an trở về, ít nhất sẽ không thẹn với các vị phụ lão hương thân tín nhiệm! Ta tùy người đi!"

Trần Hữu Tài nghĩa chính lời nói mặt không đổi sắc nói, hướng bốn phía dân chúng cúi đầu nói lời cảm tạ, ngay cả khâm sai đều có chút mơ hồ, chẳng lẽ là Triệu Thiên cùng Tống Đan vì vụ hãm Trần Hữu Tài, cắt rứt chính mình tiểu kê kê? Này đại giới cũng quá lớn chứ?

"Hảo!" Kia phen khẳng khái trần từ trong lời nói đôi lấy nhất trí khen ngợi.

Một lát sau, điện phủ phía trên.

Trần Hữu Tài ở chứa nhiều quan viên chất vấn ánh mắt, không nhanh không chậm bước đi bước chân, về mặt người không biết không sợ phong khinh vân đạm. Không có một chút chột dạ biểu hiện, mặc dù là nhìn về phía Triệu Thiên cùng Tống Đan thời điểm, đều là về mặt xa lạ nghi hoặc, giống nhau là ở đối bọn họ trợn mắt nhìn nhau, cảm thấy không biết làm sao.

"Trần Hữu Tài, người có biết tội của người không?"

Cổ Mộc nổi giận đùng đùng ép hỏi nói, hình như có giận dữ xu thế, Đế Vương oai nhất thời trần ngập toàn bộ liên đường lý. Không ít thiên hướng về Gia Cát Vũ bọn quan viên vui sướng khi người gặp họa đứng lên.

"Tội? Bệ hạ, xin hỏi thần có tội gì?" Trần Hữu Tài kinh ngạc cung kính triều bái Cổ Mộc, cung kính đặt vu ngôn biểu, Cổ Mộc thế này mới dịu đi chút, trong mắt chột lóe mà qua phức tạp thần sắc.

"Chẳng lẽ Triệu Thiên cùng Tống Đan việc, không phải người gây nên?" Cổ Mộc khí thế bức nhân chất vấn nói, kia sắc bén tinh quang còn như thực chất, nhìn chăm chăm Trần Hữu Tài ánh mắt vẫn không nhúc nhích, làm Đế Vương hấn, mặc dù là tuổi tác đã cao, cũng không giảm năm đó phong thái.

"Ai là Triệu Thiên, ai lại là Tống Đan?" Trần Hữu Tài phạm mơ hồ, lắc đầu, giống như căn bản là không biết bọn họ. Ni mã, lại không có nhiếp tượng đầu, lại không có người chứng, muốn trị tội ta, hắc hắc, mơ tưởng! Trần Hữu Tài dĩ nhiên quyết định từ không tiếp thu tội, mặc dù là hấn làm, hấn cũng có thể bày ra một bộ oan uổng vô tội bộ dáng!

"Trần Hữu Tài, người thấy rõ ràng, đây là quốc sư con Tống Đan, đây là trấn kinh đại tướng quân tôn tử Triệu Thiên, người sẽ không phải ngay cả bọn họ đều không biết đi? !" Cổ Thiết chỉ chỉ hai người, giống nhau là ở mở rộng chính nghĩa, không có thiên hướng ai biểu hiện.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 160: Vào Triều Đình

Ni mã, nhắc tới diễn trò, còn không phải ta am hiểu nhất, chó má đại hoàng tử người so với ta kém xa, cũng không phải thiên của người tiểu kê kê, về phần bệnh vực kẻ yếu sao? Đơn giản là phía trước ta cùng người từng có chương, này sẽ quan báo tư thù đến đây!

Trần Hữu Tài đối với này hết thấy, nhất thanh nhị sở, đầu tiên là tựa tiểu phi tiểu nhìn đại hoàng tử liếc mắt một cái, lơ dềnh gật gật đầu. "Hắc hắc, Triệu công tử, Tống công tử, cửu ngưỡng đại danh, hạnh ngộ hạnh ngộ, các người hai người thân phận cao quý, về sau nên chiếu cố nhiều hơn a."

Trần Hữu Tài cười gật gật đầu, xem như kết bạn hai người, Tống Đan cùng Triệu Thiên giai hơi hơi sừng sốt, làm sao lường trước đến Trần Hữu Tài hội như vậy không ần lẽ thường ra bái!

Bọn họ nguyên vốn tưởng rằng Trần Hữu Tài đến đây triều đình, liền là vì đầu thú tự thú, bọn họ không nghĩ tới vớng khai một mặt, mà là yếu vu đưa cả nắm, một đòn chết chắc Trần Hữu Tài, khả Trần Hữu Tài giống như cho tới bây giờ chưa thấy qua bọn họ, này làm cho bọn họ như thế nào tiếp tục đuổi cứu trách nhiệm?

"Đề tiện vô si tiểu nhân, Trần Hữu Tài, người đem chúng ta hại đến loại tình trạng này, hiện tại lại không thừa nhận? Chẳng lẽ đây không phải người cát?"

Tống Đan nhìn không được chửi ầm lên nói, mặc dù là nghiêm túc trang trọng trong triều đình, khả Trần Hữu Tài biểu hiện cũng quá làm giận, lúc này Tống Đan coi quần, khóe miệng hơi hơi run rẩy, hít vào một hơi, chịu đựng đau đớn, lộ ra hấn hạ thế vô cùng thâm trầm hướng.

Triệu Thiên cắn chặt răng, cũng đi theo thoát xuống tới, cũng may triều đình không có nữ tử thường lui tới, bằng không mất mặt ném đến gia.

"Tê." Nguyên bản còn đang hoài nghi Tổng Đan bọn họ có phải thật vậy hay không bị cắt rớt tiểu kê kê, nhưng hôm nay tận mắt nhìn thấy làm sao có thể giả bộ, trong lúc nhất thời Trần Hữu Tài thành vạn chúng chú ý tiêu điểm!

"Trần Hữu Tài, ngươi còn có cái gì muốn nói?" Triệu Khuông đại tướng quân giống như mãnh thú bình thường, nhìn chăm chăm Trần Hữu Tài trầm giọng nói, cái loại này cao chót vót thiết cốt tướng quân uy hiếp, không hề giữ lại hiển hiện ra.

"Có cái gì muốn nói? Ha ha, Tổng công tử là chuẩn bị ngâm máu phun người? Nếu như vậy, vậy ngươi lấy chứng có đi ra a."

Trần Hữu Tài trên mặt thoáng hiện một chút sợ hãi, tùy theo trán định xuống dưới cười lạnh liên tục, kia bộ dáng, hoàn toàn chính là người khác ở vu hãm hãm, hẳn đã trở thành kẻ bị hại.

"A, chứng, chứng có??" Tổng Đan sắc mặt hơi có vẻ quái dị, phía trước Mộ Dung Thiên cũng nhắc tới chuyện này, bọn họ tuy rằng yếu giết chết Trần Hữu Tài, khả cần chứng có vô cùng xác thực mới được, cứ việc hai người đã không có tiểu kê kê là xảy ra sự thật trước mắt.

Khả cũng không thể tiểu kê kê cắt rớt, đã nói Trần Hữu Tài làm!

"Bệ hạ, Trần Hữu Tài không thể buông tha! !" Tổng Bình tự một chút nói, hẳn không lâu phái người đi Minh Nguyệt lâu, làm cho tú bà chỉ chứng Trần Hữu Tài cắt rớt Triệu Thiên đám người tiểu kê kê một chuyện, khả tú bà chết sống cũng không chịu phục tùng, ngược lại một mực chắc chắn, đối với chuyện này hoàn toàn không biết gì cả, Tổng Bình không thể nề hà dưới, đành phải thôi.

Nay Trần Hữu Tài cầm lấy cái gọi là căn cứ chính xác theo không đề, bọn họ đồ thật sự là không có cách nào!

Cổ Mộc cúi đầu xuống, suy tư một lát, triều đình thượng trường hợp nhất thời có chút ồ ạt, bọn họ biết, Cổ Mộc ở cân nhắc lợi hại lựa chọn, nếu là cũng không đủ căn cứ chính xác theo, là không thể phán quyết Trần Hữu Tài, nhưng là kia quốc sư cùng trấn kinh đại tướng quân uy áp, làm cho Cổ Mộc thể khó xử.

Dù sao ở sau đó không lâu, Trần Hữu Tài nếu là thực lực đột nhiên tăng mạnh, tất nhiên sẽ đại biểu Đại Kiền quốc tham gia để quốc thăng cấp đại tái, kể từ đó, toàn bộ Đại Kiền quốc vận mệnh đều gánh vác ở Trần Hữu Tài trên người, kia thăng cấp đại tái, có thể nói là rất quan trọng yếu!

Nhưng Triệu Khuông cùng Tổng Bình hai người cũng là Đại Kiền quốc trụ cột, này trong lúc đó rớt cuộc yếu như thế nào lựa chọn? Cổ Mộc có chút khó xử.

Chính cái gọi là ngư cùng hùng chương không thể kiêm, hẳn rõ ràng đạo lý này, bất kể thế nào lấy hay bỏ, đều sẽ có người không phục! Cổ Mộc biết rõ Đế Vương làm khó bắt đắc dĩ.

"Ai, cũng thế, Trần Hữu Tài mặc dù có hiềm nghi, nhưng là chứng có không đủ, không thể thành lập, chuyện này bốn vương hội phái người đi điều tra rõ, như vậy từ bỏ, các vị vẫn là không cần nói thêm!"

Đế Vương thờ dài, trong nháy mắt giống nhau là thương lão rất nhiều, ngay cả nguyên bản há miệng thờ dốc, muốn cãi lại Tổng ngang hàng nhân, đều là nhịn xuống, bọn họ biết Đế Vương nhất lý vạn kỳ quốc sự lo lắng làm lụng vất vả.

Hướng hồ Cổ Mộc vẫn có thể xem là một thể hệ minh quân, nếu hẳn nói như vậy, nói vậy liền hội đề ở trong lòng, bọn họ nếu là ở nói thêm cái gì, hiển nhiên chính là không tin Cổ Mộc biểu hiện!

"Tuân mệnh." Trăm miệng một lời cung kính, làm cho Cổ Mộc tân mím cười gật gật đầu, thâm ý sâu sắc nhìn Trần Hữu Tài liếc mắt một cái, làm cho nguyên bản như trút được gánh nặng thờ dài nhẹ nhõm một hơi Trần Hữu Tài, hoảng sợ.

Trần Hữu Tài rời đi là lúc, Lam Ngọc thần bí truyền âm cho hẳn, làm cho hẳn chuẩn bị một phen, bởi vì ngày mai liền muốn đi hướng Đế Quốc học viện! Trần Hữu Tài cảm thấy mới có thể là, Cổ Mộc lo lắng hẳn ở khiến cho cái gì sự đoạn đến.

Ngày hôm sau, Lam Ngọc đem Trần Hữu Tài đưa đi Đế Quốc học viện, cho hẳn công đạo một sự tình, này Đế Quốc học viện một khi là đi vào, muốn đi ra sẽ không là dễ dàng như vậy, có thể nói là phong bế thức quản lý hình thức, kể từ đó, đệ tử có thể chuyên tâm học tập, không bị ngoại giới sở quấy rầy.

Trần Hữu Tài trong đầu, không hiểu hiện lên hai cái thân ảnh quen thuộc, một cái là Mộ Dung Tuyết, một cái khác là cửu công chúa, một đoạn thời gian không gặp mặt, cũng không biết giai nhân hoàn hảo sao?

Còn chưa tới Đế Quốc học viện, trong lòng đích kia nhất khang tường niệm, giống như vờ đề Trường Giang và Hoàng Hà, càng không thể vấn hồi, không biết vì sao, hẳn có loại dự cảm, có lẽ Mộ Dung Tuyết cùng cửu công chúa, ở Đế Quốc học viện trôi qua cũng không phải tốt lắm, Trần Hữu Tài bắt đắc dĩ sờ sờ cái mũi, hy vọng là chính mình suy nghĩ nhiều đi,

Đế Quốc học viện, một chỗ hương khuê trung,

Hai cái quen thuộc bóng hình xinh đẹp, đúng là Mộ Dung Tuyết cùng cửu công chúa, hai người lẫn nhau rũ cụp lấy thủ, nghiêm nhiên là một đôi tốt khuê mật.

"Tỷ tỷ, lập tức muốn lên khóa lập, chúng ta đi thôi." Mộ Dung Tuyết vẻ mặt nhu thuận cười nói.

"Tốt, ai, hôm nay chương trình học lại là mãi, như vậy ngày khi nào mới là cái đầu a."

Cửu công chúa hơi có vẻ mệt, dày thân

Triển dưới dương liễu bình thường eo nhỏ, lộ hết mê người phong thái, đây là một loại kinh tâm động phách thành thực không mất thánh khiết thanh lịch, không nhìn được nhân gian khói lửa cao quý, làm cho người ta có xấu hổ hình quý cảm giác.

Mộ Dung Tuyết thấy nhưng không thể trách, lời kéo cửu công chúa tay nhỏ bé liền đi ra cửa, không biết vì sao, hôm nay nàng tâm tình mặc danh kỳ diệu sung sướng, tựa hồ có cái gì chuyện tốt yếu phát sinh, lại nói không nên lời như thế về sau.

Từ ly khai Trần Hữu Tài sau, nàng liền trong lòng trống rỗng, ngày nhớ đêm mong Trần Hữu Tài, nhưng là do ở Đế Quốc học viện quản lý sâm nghiêm, mặc dù là thân là trấn tây đại tướng quân thiên kim, cũng không có gì đặc quyền. Đành phải cùng đội Trần Hữu Tài đến tìm kiếm năng, theo ngày đêm luân phiên, lại chờ không đến Trần Hữu Tài.

Suy nghĩ suy nghĩ hai người tự đi tới nhón nha nhón nháo học viện quảng trường, nơi này là đi đi học đệ tử phải qua đường, cho nên người ta tập nập, cũng chứng kiến ra Đế Quốc học viện phồn hoa.

"Di, người xem, kia không phải Mộ Dung Tuyết cùng cửu công chúa sao? !" Một cái đáng khinh nam kinh hi muốn điên, nhất đại sáng sớm, có thể ở học

Viên phản đông Đế Quốc học viện, biến người mệnh mông bên trong, liếc mắt một cái phát hiện Mộ Dung Tuyết còn có cửu công chúa, đúng là không dễ. Vội vàng vô vô bên cạnh đông bạn bả vai, hơi có vẻ kiêu ngạo ngẩng đầu ưỡn ngực.

"Oa, thật đúng là." Kia đồng bạn nao nao, tùy theo vượn dài cổ ngắm nhìn, trong mắt xẹt qua một chút âm quang, cửu công chúa cùng Mộ Dung Tuyết, nhưng là Đế Quốc học viện hiếm có nữ nữ, hơn nữa cao cao tại thượng thân phận bối cảnh, theo đuổi các nàng nhân vô số kẻ, chỉ sợ xếp hàng đứng lên, có thể ngay cả thượng một cái hàng dài!

Nữ tử từ... này niên đại địa vị phổ biến thấp, bởi vậy có thể ở Đại Kiên quốc thứ nhất học viện —— Đế Quốc học viện tu luyện, lại hiếm lạ hiếm thấy, tư sắc thượng thừa, có thể nói là ít ỏi không có mấy!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 161: Tái Kiến Hai Nữ

Mộ Dung Tuyết cùng cửu công chúa tự nhiên đã trở thành nam tính đệ tử trong mắt hương bánh trái, hai người mỗi lần lộ diện đều đã tạo thành không nhỏ oanh động, các loại ủng đồ vây xem, muốn tránh né, đều phải phí không ít khí lực.

Nếu không phải các nàng thân phận cao quý không tha xâm phạm, chỉ sợ hiện tại đều khó có thể bảo toàn trinh tiết, bởi vì Đế Quốc học viện quản lý phong bế tính chất, này nghiêm nhiên đã trở thành một cái "Trong nước quốc" tồn tại, học viện mình quản lý, ít cần đế quốc can thiệp, tình huống như vậy, cũng kéo dài ra không ít vấn đề, nhưng xét đến cùng đó là nắm tay người nào lớn, chính là vương giả.

Đế Quốc học viện thiên tài không ở số ít, phần lớn đều là tâm cao khí ngạo, đối mỹ nhân hưởng tới lại giống hệt nhau, Mộ Dung Tuyết cửu công chúa mỗi ngày đều phải đối mặt quấy rầy theo đuổi, lại yếu nho nhã lễ độ không ngại phiền toái cự tuyệt.

Mộ Dung Tuyết lý do rất đơn giản, nàng dĩ nhiên là lòng có tương ứng, dung không dưới bất luận kẻ nào, mặc dù có nhân liên tiếp chất vấn Mộ Dung Tuyết, lòng của nàng bề trên là ai, Mộ Dung Tuyết đều cười mà không đáp, khả cửu nhi cửu chi, khiến cho nàng có chút khó có thể tiếp nhận rồi.

Nê Bò Tát còn có ba phần con tức, huống chi là nàng một người?

Cửu công chúa liền bất đồng, cái loại này bẩm sinh cự người ngoài ngàn dặm lạnh như băng cao quý khí chất, làm cho không ít thiên tài, đều bắt đầu dĩ vọng mà sinh thán. Thật có chút bối cảnh thâm hậu nhân tài kiệt xuất, cũng không khẳng hết hy vọng, nghĩ đến từ triển lạn đã là có thể theo đuổi đến cửu công chúa.

Nay Mộ Dung Tuyết cửu công chúa xuất hiện, rất nhiều người lại một lần nữa thấy được hy vọng, chỉ cần hai người bọn họ người trong lòng không hữu hiện thân, bọn họ vốn không có buông tha cho đạo lý!

Nghị luận thanh âm của, không bao lâu liền vang vọng ở đế quốc trên quảng trường, tùy theo khiến cho sôi trào một mảnh sợ hãi than hướng về.

Mộ Dung Tuyết cửu công chúa đều là bọn hán tinh nhân trong mộng, nếu có thể được thủ, nên dữ đội vẫn lấy làm ngoạn cực kỳ hâm mộ chuyện tình!

Nhất thời, mỗi ta tuổi trẻ nhân tài kiệt xuất nhìn hai người, một trận tâm viên ý mã, đang ở bọn họ chuẩn bị tiến lên đi đến gần thời điểm, một cái quý mị thân ảnh, ở trong đám người nhanh chóng xuyên qua, không ngừng tiếp cận Mộ Dung Tuyết các nàng.

"Thờ phỉ phò." Vài cái trong nháy mắt nháy mắt, thân ảnh cao lớn đã muốn xuất hiện ở Mộ Dung Tuyết cùng cửu công chúa trước mặt, còn không đợi giai nhân phản ứng lại đây, Trần Hữu Tài liền gao ôm lấy Mộ Dung Tuyết, sừng sốt làm cho giai nhân không thờ nổi.

Mộ Dung Tuyết kinh sợ nảy ra, về mặt đồ bưng, lớn như vậy, cũng chỉ bị Trần Hữu Tài cái kia bại hoại đùa giỡn khinh bạc. Đi vào Đế Quốc học viện lâu như vậy, còn không có xuất hiện đám công nhiên chiếm nàng tiện nghi nhân, Mộ Dung Tuyết hận không thể lấy bả đao tử thống tử người này, thân thể của nàng tâm, đều chỉ thuộc về Trần Hữu Tài, bất luận kẻ nào cũng không thể xâm phạm!

Nhưng là, vì sao này ôm ấp, có một loại quen thuộc cảm giác an toàn, lại có vẻ xa lạ đâu?

Loại này kỳ lạ cảm giác khiến nàng kinh nghi bất định, tưởng muốn đẩy ra người này xem hán đến cùng là ai, lại phát hiện bị tóm thực nhanh, Mộ Dung Tuyết cảm thấy chính mình no đủ bộ ngực, đều dán người nọ trong ngực, ở nàng yếu lửa giận ngút trời thời điểm, người nọ cuối cùng là buông lỏng ra nàng, nhưng theo sau lại trực tiếp ngăn chặn của nàng cây anh đào cái miệng nhỏ nhắn, tựa hồ không kiêng nể gì đòi lấy, ôn nhu hôn môi.

Mộ Dung Tuyết đôi mắt tròn tròn, người này rốt cuộc còn có xấu hổ hay không? Như thế nào như vậy đối đãi nàng? Nhưng mà, ngay sau đó làm kia cương nghị tuấn lãng khuôn mặt hiện ra ở trước mắt, đang nhìn người nọ trong mắt treo ghẹo thân sắc, Mộ Dung Tuyết phần nộ không còn sót lại chút gì, một loại trước nay chưa có hạnh phúc nhu tình cảm nảy lên trong lòng.

Trước mắt rõ ràng là Trần Hữu Tài!

Ni mã, hoàn hảo ta tới kịp khi a, bất quá giống như có chút cao điệu, hắc hắc, cao điệu liền cao điệu đi, chỉ làm một người lãng mạn nam nhân, cho chính mình nữ nhân một kinh hi, là thiên kinh địa nghĩa!

Hắn không có thông tri Mộ Dung Tuyết hai người, này không tưởng được tác dụng, làm cho Trần Hữu Tài rất là vừa lòng.

"Két." Chung quanh ít nhất hơn ngàn người, nhìn xem mắt choáng váng, nửa ngày nói không nói đến, cái kia nam nhân là ai? Vì cái gì Mộ Dung Tuyết không có phản kháng! ? Chẳng lẽ... Ở đây không có ngốc tử, rất nhanh liền tưởng đến một cái khả năng, đây là Mộ Dung Tuyết người trong lòng!

Không ít người biết khó mà lui, gặp được Trần Hữu Tài sau, liền buông tha cho tiếp tục truy cầu Mộ Dung Tuyết, quân tử không đoạt nhân sở yêu, đứng là như thế.

Đương nhiên cũng không thiếu khuyết cái loại này chưa tới phút cuối chưa thôi, bọn họ nghiêng răng nghiêng lợi khanh khách rung động, xiết chặt nắm tay, bất quá không có đi đầu nhân xuất hiện, ở không có tuyệt đối nắm chắc phía trước, là sẽ không tùy tiện ra tay.

Trải qua một cái dài dòng kích hôn, Trần Hữu Tài ý còn chưa hết buông lỏng ra Mộ Dung Tuyết, nhìn thẹn thùng khó nhịn tiểu mỹ nhân, về mặt ửng đỏ lan tràn đến xương quai xanh, Trần Hữu Tài nhất thời xuân tâm nhộn nhạo, nhưng hôm nay trước công chúng dưới, hắn chỉ có ngăn chặn bụng ta hòa.

Ni mã, này cũng không phải là ta định lực không đủ, mê hoặc, trắng trợn mê hoặc.

"Tuyệt Nhi, thực xin lỗi, ta đã tới chậm, người hoàn hảo sao?" Trần Hữu Tài cả người dương cương khí lại để lộ ra khác nhu tình, Mộ Dung Tuyết nguyên bản cận tồn một chút u oán, đều vung chỉ mà đi.

"Ân đâu, gặp lại người, cái gì cũng tốt!"

Mộ Dung Tuyết rõ ràng đôi mắt đẹp, nhìn chăm chăm Trần Hữu Tài, sợ hán lại biến mất không thấy, bọn ta có chút quái dị chính mình có phải hay không đang nằm mơ, hảo tại loại này rõ ràng vô cùng cảm giác, khiến nàng không kim được vui mừng, khó trách không lâu sẽ có cảm giác kỳ diệu, nguyên lai khi đó Trần Hữu Tài sắp đã đến cảm ứng! Người có tình trong lúc đó, tồn tại lòng có Linh Tê hiện tượng, không tính là cái gì kỳ quái sự tình.

"Ngao ngoãn Tuyệt Nhi, người thật tốt, di, cửu công chúa vẫn cùng người a?" Trần Hữu Tài phiết quay đầu lại, trong mắt xẹt qua một chút trêu đùa.

"Ân." Mộ Dung Tuyết khẽ gật đầu, Trần Hữu Tài buông nàng ra sau, nàng liền chìm nhỏ nép vào người dựa sát vào nhau, không biết vì cái gì, nàng trong lòng thế nhưng có chút chờ mong, hy vọng Trần Hữu Tài năng theo đuổi cửu công chúa, có lẽ là trong khoảng thời gian này tới nay, cùng cửu công chúa như hình với bóng cuộc sống, cửu công chúa giống như thân tỷ tỷ bình thường rất đúng đắn nàng, làm cho Mộ Dung Tuyết cảm động không thôi, có chút lýu tiếu rời đi nàng.

Nhưng là nữ nhi gia sớm hay muộn yếu xuất giá, đến lúc đó lại không thể mang theo cửu công chúa đi? Trừ phi cửu công chúa cùng chính mình chuẩn tướng công Trần Hữu Tài lưỡng tình tương duyệt, giống bọn họ như vậy, cái này hết thảy liền thuận lý thành chương!

Bởi vậy, ở nhìn thấy Trần Hữu Tài kia quần áo lụa là phong lưu khuynh hướng, nàng không chỉ có cái gì cũng chưa nói, còn làm bộ như làm như không thấy mặt diếc tai ngo!

"A." Cửu công chúa bị Trần Hữu Tài thâm thúy ánh mắt nhìn đến một trận cuống quýt ngượng ngùng, trong lòng nai con đập loạn, coi như tùy thời đều mới có thể nhảy ra, vì cái gì mỗi lần nhìn đến Trần Hữu Tài, đều đã sinh ra khác cảm xúc, phía trước Mộ Dung Tuyết ở Trần Hữu Tài trong lòng hôn môi,

nàng thế nhưng hy vọng người kia là chính mình!

"Làm sao vậy, cửu công chúa rất muốn ta sao?" Trần Hữu Tài hí mắt cười cười, đùa giỡn ý tứ hàm xúc rõ ràng, cửu công chúa từ nhỏ đến lớn đều không có như vậy bị người thẳng thắn trêu chọc, nếu là người khác trong lời nói, nàng tuyệt đối hội lửa giận công tâm, nhưng là Trần Hữu Tài làm như vậy, nàng vốn không có một chút bài xích tâm tư.

"Ồ ân." Xuất hồ ý liệu là, cửu công chúa mặt đỏ tai hồng gật đầu, lúc này đến phiên Trần Hữu Tài mộng, hơi hơi sùng sốt nửa ngày không có phản ứng lại đây, nhưng thật ra Mộ Dung Tuyết vẻ mặt sắc mặt vui mừng, nguyên lai cửu công chúa đối Trần Hữu Tài có hảo cảm, khó trách mỗi lần ở cửu công chúa trước mặt, nhắc tới Trần Hữu Tài thời điểm, cửu công chúa luôn không yên lòng, tựa hồ muốn nói lại thôi che lấp cái gì.

Nàng thế này mới bùng tình đại ngộ, thì ra là thế!

"Tiểu tử, tin hay không ta nắm của ngươi hai tay hai chân a!" Đột nhiên, một cái ông ông tác hưởng trầm thấp thanh âm của, ở tiếng động lớn nào để quốc quảng trường, phá lệ chói tai rõ ràng!

Ni mã, lại có ** xuất hiện? Trần Hữu Tài hơi hơi sùng sốt.

Này tiếng gầm gừ hiện lên sau, để quốc trên quảng trường ngàn người, nhất thời lặng ngắt như tờ.

Lập tức, một người cao lớn nhanh nhẹn dừng mãnh thân hình xuất hiện, lửa giận ngút trời nhìn chăm chăm Trần Hữu Tài, phảng phất muốn đem hắc sinh sôi xé rách!

"Ta thảo, ngươi tái hô to gọi nhỏ thử xem?" Trần Hữu Tài nhẹ nhàng băng quơ, lại lộ ra kinh sợ lòng người quyết đoán.

"Tê." Một mảnh hít vào khí lạnh thanh âm của.

Đây là Đế Quốc học viện số một số hai thiên tài lý động!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 162: Miếu Sát Lý Động

Nhất thời, Lý Động nhướng mày, vẻ mặt sương lạnh, Trần Hữu Tài thế nhưng to gan lớn mật trước mặt nhiều người như vậy mặt, đối hắc khoa tay múa chân, làm Đế Quốc học viện công nhận thiên tài, khi nào thì đã bị khuất nhục như vậy?

Lập tức giận dữ phần nộ quát: "Tiểu tử, ngươi biết ta là ai không?" Sắc bén ngôn ngữ, chất vấn đắc ý vị, làm cho Trần Hữu Tài một trận khó chịu!

"Là ni mã đại gia, ngươi là ai, quân ta đánh rắm?" Trần Hữu Tài bĩu môi, khinh miệt cười, hoàn toàn không đem Lý Động để vào mắt.

"Xôn xao." Đế quốc trên quảng trường ngàn người ồ lên một mảnh, tiểu tử này không muốn sống nữa? Chẳng lẽ ngay cả Lý Động đều không biết, hay là tiểu tử này không phải Đế Quốc học viện nhân?

Nghĩ đến đây, không ít người đều là âm thầm gật gật đầu, này là có thể giải thích, vì sao trước kia không có ở Đế Quốc học viện nhìn thấy Mộ Dung Tuyết cùng này nam tử cùng một chỗ, nguyên lai là ngoại lai!

"Thảo, chịu chết đi, tiểu tử!" Lý Động tuy rằng khổ người không nhỏ, khả tốc độ lại xuất hồ ý liệu, trong chớp mắt, nhanh như điện chớp một cước sủy ra, muốn giết chết Trần Hữu Tài!

Ni mã, chính là ngũ cấp võ giả, không nên dùng khí kiêu ngạo ương ngạnh? Muốn phao Lão Tử nữ nhân, muốn chết!

Trần Hữu Tài không có nửa điểm sợ hãi, khuynh dũng mà ra đan điền nguyên khí, nháy mắt khí thế đại chấn, chậm rãi gian, một cái 《Kháng Long Hữu Hối》chợt đánh ra, sinh ra ông ông tác hưởng quý dị làm cho người ta sợ hãi. Cùng lúc đó, khóe miệng của hắn hiện lên một chút trêu tức ý cười, lấy bạo chế bạo, chính hợp hắn khẩu vị!

Lý Động giác thoáng run rẩy, một loại không rõ cảm giác bao phủ trong lòng, Trần Hữu Tài công kích bá đạo tuyệt luân, hắn nay không có lùi bước khả năng, chung quanh hơn ngàn người nhìn, được dự là thiên tài hắc, thể diện là tương đương trọng yếu!

Lý Động kiên trì, toàn lực ứng phó đá ra, một cước này, muốn đem Trần Hữu Tài đưa vào chỗ chết.

Mắt thấy hai người không ngừng tới gần, đột nhiên, Trần Hữu Tài lòng bàn chân hiện lên một trận màu vàng nhạt quang mang, thân hình phiêu phiêu, một cái lắc mình lại tránh được Lý Động công kích, ở lướt qua hấn trong nháy mắt, hướng tới Lý Động tả bối đánh tới, kia rõ ràng là nhân thể trái tim chỗ chỗ!

"Bang bang." Đây là theo Lý Động ngực vang lên.

Không đợi nhân phản ứng lại đây,

"Ân hừ." Một cái kêu rên theo Lý Động trung truyền ra, tùy theo, ở lạng ngắt như tờ để quốc quảng trường, hơn ngàn người chứng kiến lý viết thẳng ngã xuống đất!

"Bùm!" Đã chết? !

Không ít người sắc mặt yếu nhiều phần kích, còn có nhiều phần kích, thế này mới bao lâu? Vài cái hô hấp gian, bọn họ tận mắt nhìn thấy Lý Động bị đánh đích không biết sống chết, huống hồ vẫn là nhất chiêu!

"Oa, cái này ngoạn lớn, hấn giết Lý Động a!"

"Lý Động nhưng là ta Đế Quốc học viện ít có thiên tài, thế nhưng sẽ chết?"

"Bị chết hảo, người này vẫn đều bắt nạt kẻ yếu, tử không đủ tiếc!" Tuy rằng tiếc hận thanh âm của không ở số ít, nhưng lại tồn tại một chút vui sướng khi người gặp họa, đại khoái nhân tâm cảm thán!

Nhưng vào lúc này, "Người nào tự chứng nháo sự, trong mắt còn có hay không Đế Quốc học viện! ?" Một cái rung trời động - thanh âm vang vọng để quốc quảng trường, quanh quẩn thật lâu lái đi không được.

Tùy theo, một cái lão giả vẻ mặt nghiêm nghị sắc, quét mắt một vòng, cuối cùng ánh mắt dừng lại ở Trần Hữu Tài trên người, có vài phần xa lạ, trong ấn tượng hấn tựa hồ không có kiến thức qua này đệ tử đi? Lại nhìn một chút nằm trên mặt đất không hề sinh cơ Lý Động, lão giả khuôn mặt có chút quái dị, khi hấn phóng xuất ra nguyên khí điều tra thời điểm, nhất thời sắc mặt trầm lãnh xuống dưới.

"Nghiệt súc, ngươi giết hấn?"

Lão giả một chữ một chút âm hàn nói, gần là lãnh tận xương tủy, khiến cho không ít người sợ run cả người, bọn họ đều là nhận thức này lão giả, là Đế Quốc học viện luyện tập võ nghệ hệ một cái lớp đạo sư —— Vương Cương!

Lúc này, Vương Cương nhanh nhìn chăm chăm Trần Hữu Tài, lại phát hiện đối phương dường như không có việc gì, nhìn về phía nơi khác, miệng huyết sáo, giống nhau không có nghe được vương lời của hấn, điều này làm cho người chung quanh nhìn xem tròn mắt há hốc mồm, kinh từng không thôi, Trần Hữu Tài muốn làm gì? Hấn ở Lý Động trước mặt có thể kiêu ngạo, nhưng là nay đạo sư hiện thân, không cần phải như thế thác đại đi?

Một người tuổi còn trẻ đối mặt đạo sư, thật không ngờ làm càn, đây không phải muốn chết sao?

"Nghiệt súc, Lão Tử hỏi ngươi nói a, ngươi rút cuộc có nghe hay không! !" Vương Cương tăng thêm ngữ khí, khí thế bức nhân thâm nghiêm nói.

Tĩnh, tĩnh lặng ngắt như tờ, không có bất luận kẻ nào dám xuất khẩu đại khí, bọn họ vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, Vương Cương như thế phát hỏa, nhưng là Trần Hữu Tài phản ứng, đích xác làm cho người ta đến khí.

"Ni mã, ngươi cái lão bất tử mới là nghiệt súc, ngươi chính là ta tôn tử!"

Trần Hữu Tài trêu tức cười, chỉ vào Vương Cương cái mũi nổi giận mắng, không có bởi vì hấn là đạo sư mà e ngại cái gì, nay Trần Hữu Tài có thể nói là kẻ tài cao gan cũng lớn, nhất chiêu miểu sát ngũ cấp võ giả Lý Động, này phần thực lực ở Đế Quốc học viện ít có!

"Ngươi. . . . Chịu chết đi, nghiệt súc!"

Vương Cương bị tức nửa ngày nói không ra lời, từ hấn lên làm đạo sư, sẽ không đã bị quá như vậy khí, Trần Hữu Tài thế nhưng nói chính mình là của hấn tôn tử!

Vương Cương niên kỉ linh, ngay cả là làm Trần Hữu Tài gia gia đều không đủ, khả Trần Hữu Tài cuồng vọng tự đại, không nhìn hấn uy nghiêm, lúc này thân hình bạo lực mà ra, hướng tới Trần Hữu Tài đánh tới, hấn nhưng là cứu cấp võ giả, ở Đế Quốc học viện đạo sư trung, đều là đức cao vọng trọng tồn tại, này đó đệ tử, người nào nhìn thấy hấn, không phải cúi đầu khom lưng?

Khả Trần Hữu Tài khen ngược, hoàn toàn tương phản thực hiện, nhất thời Vương Cương lửa giận ngút trời, sát ý Lăng Nhiên trung đã muốn ra tay!

"Hừ, cây già lên mặt, tăng thêm trò cười."

Đối mặt cứu cấp võ giả chủ động công kích, Trần Hữu Tài không có thất kinh, ngược lại ý nghĩ bình tĩnh, trêu chọc một phen Vương Cương, người sau kinh sợ này ra, toàn lực ứng phó, vận đủ nguyên khí, mục đích chỉ có một —— chém giết Trần Hữu Tài!

Cửu công chúa cùng Mộ Dung Tuyết về mặt lo lắng vội vàng, Trần Hữu Tài vừa tới đến Đế Quốc học viện, liền náo ra lớn như vậy động tĩnh đến, ngay cả đạo sư xuất mã đều không thể hàng phục Trần Hữu Tài, các nàng cấp khó dần nổi, tưởng muốn ngăn cản Trần Hữu Tài, nhưng là hai người dĩ nhiên đánh lên!

Lý Động ý vào có thực lực, từ xa xưa tới nay quấy rầy hai người, này ở Đế Quốc học viện là mọi người đầu biết chuyện, Trần Hữu Tài cường thế đánh úp lại, nhất chiêu chém giết Lý Động! Các nàng rất là giật mình, đặc biệt Mộ Dung Tuyết, thật không ngờ một đoạn thời gian không thấy, nam nhân của chính mình tự thành vừa được như thế cường hãn bộ.

Về sau Trần Hữu Tài bảo hộ nàng, kia còn không phải thuận buồm xuôi gió thành thạo, khả cố tình đạo sư đột ngột xuất hiện, yếu bắt trủ Trần Hữu Tài, hơn nữa Trần Hữu Tài nói năng lỗ mãng, giờ này khắc này, nguy hiểm cực kỳ, hai người lòng nóng như lửa đốt, lại không có cách nào ngăn cản.

"Suru suru." Giấy lát, Trần Hữu Tài sử xuất sương lạnh đánh bất ngờ, một quyền phụt ra mà ra, nắm tay đỉnh mang theo hàn mang băng nhận, này hồn nhiên thiên thành vũ khí, hần sử dụng xuất thần nhập hóa, tổng hợp lại hiệu quả khó có thể bỏ qua!

Cửu cấp võ giả, hần cũng không phải lần đầu tiên đối mặt, lúc trước ở đế quốc giác đấu tràng, đánh chết Gia Cát Phong Minh sau, hần đồng dạng đối mặt Gia Cát Bá cái kia cửu cấp cao nhất võ giả

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 163: Viện Trưởng Giá Lâm

Đó là Trần Hữu Tài thực lực còn nhỏ yếu, kiên trì không lâu thiếu chút nữa ngã xuống, cũng may Lam Ngọc ngăn con sóng dữ hiện thân, cứu hần! Lúc này, thực lực cũng có tăng lên, hần lại làm sao có thể hội sợ hãi rụt rè?

Hướng chi đối phương gần là cửu cấp sơ cấp mà thôi!

Vương Cương trong mắt xẹt qua một chút kinh ngạc, một cái nghiêng người dễ dàng tránh được Trần Hữu Tài bộc lộ tài năng nhảy mất, nhưng là hần không có làm nhiều dừng lại, thân thể điên cuồng vận vẹo, lấy vượt quá lẽ thường tư thế, mạnh mẽ xoay người sau, hướng tới Trần Hữu Tài phía sau lưng chính là một quyền!

Cái đó và vừa rồi Trần Hữu Tài một chiêu kia có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, chích chẳng qua hiện nay chiếm cứ lấy thượng phong là Vương Cương!

Trần Hữu Tài coi như lòng bàn chân bôi mỡ, nhẹ khế vạch, thân mình sau này hơi hơi nhất khuynh, cả người bày biện ra vuông góc trạng thái, võ giả cốt cách tính dai, là căn cứ tự thân thực lực mà định, Trần Hữu Tài phán đoán không ra Vương Cương sâu cạn, tạm thời thoái nhượng tránh né.

Dù sao Vương Cương nhất thời bán hội thương tổn không đến hần, hần có được 《 trong gió hỗn độn 》 hoàng giai vũ kỹ, trải qua trước kia quen tay hay việc luyện tập, Trần Hữu Tài tin tưởng, chỉ cần không phải tiên thiên võ giả, tưởng đem hần bức đến tuyệt cảnh, là không dễ dàng như vậy!

Vương Cương gặp Trần Hữu Tài thế nhưng dùng một cái kỳ quái tư thế, tránh thoát hần kinh thiên động địa một quyền, lập tức kinh hãi, tùy theo giận dữ, căn bản không chịu từ bỏ ý đồ, ngay sau đó, hai tay tạo thành chữ thập, giống như đại chùy từ giống nhau, hình như có phá núi liệt thạch chi thế, khiến cho chung quanh từng đợt hít vào khí lạnh thanh âm.

Làm đạo sư, thực lực quả nhiên là sâu không lường được, một chiêu này nhất thức bá đạo cực kỳ, Trần Hữu Tài cơ hồ mất đi tránh né cơ hội!

Kia hoành tảo thiên quân xơ xác tiêu điều hơi thở, tập trung vào Trần Hữu Tài, mặc kệ hần chạy trốn tới đi đâu, đều có thể đứng lúc thay đổi phương vị!

Trần Hữu Tài hai tròng mắt phụt ra ra thần sắc kinh hoàng, gờm càng già càng cay, này đạo sư thủ đoạn thông thiên, tuy rằng còn không có sử dụng vũ kỹ, nhưng là nương tựa theo đơn thuần lực lượng, khiến cho hần một trận đau đầu khó xử, này khả như thế nào cho phải?

Đột nhiên, trong đầu linh quang chợt lóe, kể để bụng đầu, ni mã, là nguoi bức ta, nguoi đã bắt nạt, lấy lớn lấn nhỏ trước đây, vậy đừng trách ta bất nghĩa!

Hơn một ngàn năm ngừng lại rồi hồ hấp, hai mắt trợn lên, tưởng không hề giữ lại chứng kiến chỉ mảnh treo chuông tình huống, Trần Hữu Tài sẽ chết sao? Có thể nhất chiêu chém giết thiên tài Lý Động nhân, không thể nghi ngờ là thiên tài trung tinh anh!

Đối mặt kia sắp đánh úp lại bàn tay to, coi như trường đao chuẩn bị đưa hần nhất đao lưỡng đoạn, Trần Hữu Tài không có tránh né, đem tay phải hóa

thành trào trạng, Vương Cương trong mắt đã tràn ngập khinh thường, Trần Hữu Tài nếu không né tránh, còn muốn cùng hắn cứng đối cứng, không thể nghĩ ngờ là tự tìm đường chết! Hắn dứt tợn cười, này đặc tội hắn mao đầu tiểu tử, sẽ trả giá thảm thối đại giới!

Này cái gọi là phản kháng, tuyệt đối là lấy trứng chọi đá, vô luận ở tình huống nào hạ, lực lượng của hắn đều xa vượt xa quá Trần Hữu Tài, thế cho nên Vương Cương đều khinh thường cho dùng võ kỹ đến đối phó Trần Hữu Tài, bằng không bị người ta tập nập đệ tử thấy được, ngày sau tất nhiên sẽ nói hắn thắng chỉ không võ!

Nhưng khi Trần Hữu Tài ra tay thời điểm, đáy mắt ở chỗ sâu trong trêu tức kiên định thần sắc, làm cho Vương Cương cảm thấy rất không thích hợp, tiểu tử này chẳng lẽ lại còn có thể cùng hắn ngọc thạch câu phân, đồng quy vu tận?

Trần Hữu Tài đông cứng "Ứng Trảo công", rõ ràng là hướng Vương Cương hạ thế mà đi! Vương Cương thấy thế hoảng sợ, có lẽ hắn có thể thừa dịp cơ hội này trảm giết Trần Hữu Tài, nhưng yêu trả giá đại giới, nhưng là khó có thể tưởng tượng! Cứ việc hắn một bó to tuổi, nhưng đã không có kia ngạo ý, sắp xếp nước tiểu cái gì đều thành vấn đề, càng khả hướng về sau ở người khác trước mặt như thế nào ngẩng đầu?

Trần Hữu Tài kia một chút ít nhất có ngàn cân lực đạo, đây không phải cứng đối cứng, mà là điển hình "Chống chọi nhuyển", hướng hồ kia ngạo ý yếu ớt bình không thể!

Vương Cương thậm chí có thể tưởng tượng đến, nếu là trúng Trần Hữu Tài "Ứng Trảo công", hạ thế vô cùng thê thảm trạng huống, lập tức, hung hăng thờ ra một hơi, cắn chặt răng, đánh phải buông tha cho lần này chém giết Trần Hữu Tài, Trần Hữu Tài "Lấy mệnh đổi cùng" ý tưởng không có thực hiện, bất quá nét tươi cười của hắn lại càng phát ra rõ ràng.

"Ha ha, đa tạ tôn tử thành toàn a! Ta cũng luyện tiếu làm cho tôn tử tuyệt hậu!" Trần Hữu Tài ôm ôm quyền, ngôn ngữ trong lúc đó tràn đầy trêu chọc, hoàn toàn là vũ nhục lần điệu!

"Tiểu tử, ngươi đừng bừa bãi."

Vương Cương nhẹ nhàng thờ ra, Trần Hữu Tài lại chưa cho hắn một chút thờ dốc cơ hội, một cái lên tuổi lão già, thế trạng đương nhiên so ra kém người trẻ tuổi, lúc này Trần Hữu Tài lại chọc giận hắn, không có một chút sống sót sau tai nạn may mắn, hắn không nghĩ ra Đế Quốc học viện khi nào thì nhiều ra như vậy nhất hào nhân vật đến?

Dám cùng đạo sư gọi nhíp, không phải người điên chính là ngốc tử!

Thông qua vừa rồi ngắn ngủi giao thủ, Vương Cương cũng là kinh hãi không thôi, Trần Hữu Tài chẳng qua là lục cấp võ giả, lại có thể ở trên tay hắn kiên trì hơn mười cái hiệp, này có thể nói là một hồi phản kích lộ ra giao chiến, Trần Hữu Tài thể hiện ra cường đại vô cùng thực lực!

Nhưng là Trần Hữu Tài cường hãn nữa, cũng bị hắn như thế kiêu ngạo ương ngạnh tính cách bị hủy, Vương Cương nổi giận dưới, chuẩn bị động thật sự, Trần Hữu Tài liên tục sử dụng hoàng giai vũ kỹ, tài năng ở hắn thủ hạ ương ngạnh không thôi, Vương Cương từ đầu tới đuôi còn không có vận dụng cường lực sát chiêu, đã muốn là cho Trần Hữu Tài mặt mũi, tiểu tử này lại cấp mặt không biết xấu hổ, vậy không thể trách hắn không khách khí!

"Để mạng lại!"

Vương Cương toàn thân tinh quang nổ rộ, một cổ phách thiên cái không gì sánh kịp hơi thở, hướng tới bốn phương tám hướng ghé tăn ra đến, ở đây hơn ngàn người sắc mặt đại biến, bọn họ này mới phát hiện, nguyên lai Vương Cương che giấu thực lực, bất quá ngấm lại cũng lại thoải mái, một cái đạo sư đối mặt người trẻ tuổi, nếu là không kiêng nể gì đối phó Trần Hữu Tài, hội lạc tiếng người chưởi!

Vui sướng khi người gặp họa nhân chỗ nào cũng có, dù sao kiến thức đến Trần Hữu Tài kia quý dị hành vi, bọn họ bưng tỉnh đại ngộ, thâm nghĩ Trần Hữu Tài âm hiểm giả dối, đương nhiên khâm phục không thôi nhân cũng là có!

Trần Hữu Tài khẽ nhún mày, lão gia hỏa này chẳng lẽ yếu không chết không ngừng?

"Chậm đã!" Đột nhiên, theo đế quốc quảng trường bên cạnh, một cái cùng tấn xuân phong ban nhẹ giọng, lại truyền khắp rộng mở đế quốc quảng trường, loại này hiện tượng kỳ quái, số ít đệ tử sắc mặt hơi hơi kinh ngạc, nhất thời cung kính sắc phụ lên mặt bàng, bọn họ đối với này thanh âm là tương đương quen thuộc, hắn là Đế Quốc học viện viện trưởng —— Lưu Vân Chí!

Bình thường thiên tài đệ tử cùng hắn gặp mặt số lần tự nhiên hội nhiều chút, tương phản, này bình thường hạng người, khả năng quanh năm suốt tháng không thấy được viện trưởng một lần, đây là khác biệt! Rất nhiều người đều tại tò mò nhìn xung quanh, vị này Đế Quốc học viện viện trưởng.

"A, Lưu viện trưởng!"

Vương Cương nao nao, liền phân biệt đã ra rồi này đạo thanh âm chủ nhân, cái này hắn có chút khó giải quyết, cũng không thể trước mặt Lưu Vân Chí mặt, chém giết Trần Hữu Tài đi? Hướng hồ Lưu Vân Chí không biết làm cái gì quý, thế nhưng ngăn cản hắn đối Trần Hữu Tài ra tay, điều này làm cho Vương Cương cảm giác có chút không ổn, lại chỉ có thể bất đắc dĩ dùng tay.

Cứ việc làm đạo sư, ở Đế Quốc học viện quyền cao chức trọng, nhưng là cùng viện trưởng căn bản là không có thể sánh bằng tính!

Chương 164: Viện Trưởng Khuyên Bảo

"Hắc hắc, là ta, như thế nào, đến không phải thời điểm?" Giây lát, theo trong đám người chui đi ra cái hòa ái dễ gần, ý cười đầy mặt lão giả, hoàn toàn không có viện trưởng nên có chỉ cao khí ngang, bình dị gần gũi thân thiết, làm cho Trần Hữu Tài tâm sinh hảo cảm, liếc mắt một cái liền kết luận đó là một không sai lão nhân, ít nhất giúp hắn một cái đại ân.

Nếu là đánh đánh lâu dài, hẳn tự nhận là còn không phải Vương Cương này cửu cấp võ giả đối thủ, không có gì ưu thế hẳn, đương nhiên không nghĩ quá nhiều dây dưa!

Khả Trần Hữu Tài không biết, vừa rồi hắn cùng Vương Cương giao thủ trường hợp, đã muốn hoàn toàn toàn rung động hơn một ngàn đệ tử, hơn nữa tốc độ còn tại khuếch trương, Trần Hữu Tài cùng cửu cấp võ giả đạo sư cân sức ngang tài, bọn họ tận mắt nhìn thấy, như vậy rung động không thể nghĩ ngờ kinh thiên động địa.

Có lẽ viện trưởng xuất hiện, chính là không muốn gây chiến đi! Miễn cho ảnh hưởng tới hòa khí, không ít người âm thầm gật đầu nghĩ.

"Không, không có a, Lư viện trưởng có việc gì thế?" Vương Cương cung kính gượng ép cười nói.

"Hắn là mới tới đệ tử Trần Hữu Tài, không hiểu quy củ cũng là bình thường, ngươi làm trưởng bối, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, việc này coi như xong, bằng không ảnh hưởng chúng ta Đế Quốc học viện thanh danh, ngươi cảm thấy như thế nào?" Lư viện trưởng không hổ là trải qua sóng to gió lớn người, hai câu ba lời sẽ đem Trần Hữu Tài đắc tội trách quy nạp đến người không biết không tội thượng.

Điều này làm cho Trần Hữu Tài vui mừng nhường mảy, hẳn không thể đem Lư Văn Chí tổ tông mười tám đại đều cảm tạ một lần.

"Không, không ý kiến. Nhưng là Trần Hữu Tài giết người làm sao bây giờ?" Vương Cương một bộ khổ qua tướng, Lư viện trưởng chủ động mở miệng người bảo lãnh, hẳn tự nhiên không gì dị nghị, bất quá hẳn có thể cầm lấy Trần Hữu Tài giết người cần chặt không để.

"Ai, chẳng lẽ ta Đế Quốc học viện quy củ ngươi không biết sao? Cho phép đệ tử luận bàn, nếu là luận bàn, kia chết khẳng định là khó có thể tránh cho, huống hồ, Trần Hữu Tài thắng được, kia đã nói lên hắn có tư cách thay thế Lý Động!"

Lư Văn Chí một câu nói toạc ra êm tai nói tới. Tuy rằng Trần Hữu Tài giết Lý Động, khả tại đây Đế Quốc học viện chú ý đó là nhược nhục cường thực, hai người bối phận nhất trí, cũng không tồn tại ý lớn hiếp nhỏ hiện tượng.

Trần Hữu Tài mới tới, so sánh với Lý Động ở Đế Quốc học viện đợi đến thời gian, hoàn toàn có thể bỏ qua!

"Được rồi." Vương Cương bắt đầu dĩ lạc đầu, nhìn Lư viện trưởng mang đi Trần Hữu Tài, phía sau dâng lên một mảnh thản thức cảm khái thanh âm, Vương Cương không cam lòng thở dài một hơi, chỉ có thể nghĩ về sau có hay không giáo huấn Trần Hữu Tài cơ hội!

Một lát sau, Lư viện trưởng vẫn phòng nội, Trần Hữu Tài vênh lên chân bắt chéo, hí mắt vẫn không nhúc nhích nhìn chăm chăm Lư Văn Chí, làm cho người sau có chút da đầu run lên, nếu không có thể xác định Trần Hữu Tài tính thủ hướng không có gì vấn đề, hẳn đều có chút hoài nghi việc này!

"Khụ khụ, tiểu tử, ta tìm ngươi đến, ngươi cũng đã biết vì chuyện gì?" Lư Văn Chí vẻ mặt thần bí ý cười nói, thật ra khiến Trần Hữu Tài sờ không được ý nghĩ.

"Này, còn thật không biết." Trần Hữu Tài mê mang lắc lắc đầu, hẳn tuy rằng biểu hiện ra không gì sánh kịp thiên phú, lại không thể đoán ra Lư Văn Chí nghĩ như thế nào, vì thế đành phải thẳng thắn thành thật công đạo.

"Ngươi tới Đế Quốc học viện vài ngày?" Đột nhiên, Lư Văn Chí quay đầu lại, nghi hoặc hỏi.

"Nửa ngày a." Trần Hữu Tài phạm mơ hồ, nghĩ rằng, ni mã, trong sân dài sẽ không làm thấy ngu chưa, nếu là choáng váng, làm cho ta thay thế một chút, ta cũng sẽ không để ý.

"Đúng, ngươi còn biết là nửa ngày a, nửa ngày? ! Căn bản là không tới nửa ngày, ngươi liền quấy đến ta Đế Quốc học viện long trời lở đất, rốt cuộc có hay không đem ta Đế Quốc học viện để vào mắt? !" Lư Văn Chí nhịp nhàng ăn khóp, nhất tâm kiến huyết nói, lúc này đến phiên hắn nhìn chăm chăm Trần Hữu Tài ánh mắt, nhảy một cái cũng không, cùng đợi Trần Hữu Tài báo cho biết!

"A, Lư viện trưởng, ta có thể nói, đó là ta không cẩn thận làm cho sao? Là người khác chủ động trêu chọc của ta, nếu không ta cũng không phải cái loại này thích gây chuyện nhân đúng không, nói vậy Lư viện trưởng đối với ta là rõ như lòng bàn tay, nhân cách của ta phẩm chất đều là không thể nghi ngờ hảo!" Trần Hữu Tài vỗ vỗ bộ ngực, vẫn lấy làm ngạo ngàng đầu ưỡn ngực, làm cho Lư chí xa một trận bắt đầu dĩ, tiểu tử này rốt cuộc vẫn là nhân sao?

Chẳng lẽ nghe không ra hấn ý tại ngôn ngoại?

"Trần Hữu Tài, ta nói thật cho ngươi biết, tại đây Đế Quốc học viện, tiềm lực của ngươi thiên phú, thật là đứng đầu kia nhất loại, nhưng, chính cái gọi là trên núi có sơn vân ngoại có vân, đôi khi, làm sự tình yếu diệu thấp một ít, hiểu hay không?"

Lưu chí xa lời nói thâm thía khuyên, lắc lắc đầu, tựa hồ đối với Trần Hữu Tài việc này đau đầu không thôi, tuy rằng đã chết một cái đệ tử, đối khắp cả Đại Kiền kế lớn của đất nước râu ria. Khả nếu là có người không cáo bọn họ Đế Quốc học viện thảo gian nhân mạng, kia sẽ không tốt, không chỉ có ảnh hưởng tới Đế Quốc học viện danh dự, trả lại cho hấn Lưu viện trưởng trên mặt bôi đen!

Trần Hữu Tài gật gật đầu, lão nhân này là vì hấn hảo, đích xác yếu diệu thấp, diệu thấp tài năng đạt được rất tốt, nhưng là hấn đã muốn rất bề bọn a!

"Ngươi đi theo ta, bọn họ ở nơi nào chờ!"

Lưu Vân Chí như có sở tư đem Trần Hữu Tài theo văn phòng dẫn theo đi ra ngoài, hai người hơi có vẻ dồn dập đi tới một khối trống trải bình, Trần Hữu Tài liếc mắt một cái nhìn lại, cư nhiên có mười mấy người tại kia, có khi là quần tam tụ ngũ kết đúng, có còn lại là một mình tu luyện. Bất quá không có ngoại lệ là, những người này đều tính ẩn nấp thiên tư không sai, cho nên mới sẽ bị một mình chọn lựa đi ra!

"Lưu viện trưởng hảo!" Mười mấy cái chỉnh tề như nhất cung kính thanh âm của, sinh ra kinh thiên động địa khí thế, Lưu Vân Chí vừa lòng gật gật đầu, những người này trưởng thành, là hấn xem ở trong mắt, hiện tại trực tiếp làm cho Trần Hữu Tài đặc biệt tiến vào trong đó, nói vậy cũng sẽ không ra cái gì nhiễu loạn. Trần Hữu Tài ngay cả Lý Động đều có thể nhất chiêu miểu sát, gia nhập trong đó, khẳng định không nói chơi!

"Àn, không cần đa lễ, ta cho các ngươi giới thiệu một vị người mới —— Trần Hữu Tài, là từ kinh thành đến!" Lưu Vân Chí chỉ chỉ Trần Hữu Tài, hí mắt cười hòa ái dễ gần nói.

Trần Hữu Tài tới gần tan vỡ một chút tổng cộng là mười bốn người, hơn nữa hấn cũng lại mười lăm cái, đây là vừa rồi Lưu Vân Chí theo như lời bọn họ?

"Hảo." Mấy đạo trình tự không đồng đều có lệ thanh, cùng phía trước ở hướng Lưu Vân Chí chào hỏi, sinh ra tiên minh rất đúng so với, Lưu Vân Chí cười mà không nói đánh giá Trần Hữu Tài, tựa hồ hơi có vẻ vui sướng khi người gặp họa đắc ý vị.

Trần Hữu Tài lo lắng nhún vai, đang lúc hấn phải đi tiến này đám người trong đội ngũ là lúc, một người chủ động hướng Lưu Vân Chí vấn đề nói: "Lưu viện trưởng, xin hỏi vì sao Lý Động hôm nay không có tới?"

Bọn này mọi người là bị Lưu Vân Chí theo phần đông đệ tử trung, tỉ mỉ chọn lựa tầng tầng trắn mới lưu lại mười mấy người, mỗi một cái danh ngạch có thể nói là tới chỉ không dễ, nay thiếu một cái Lý Động, nhiều hơn một cái Trần Hữu Tài, này trong đó ý tứ của có chút làm người ta nắm lấy, chẳng lẽ là Trần Hữu Tài cùng Lưu viện trưởng có cái gì quan hệ đặc thù, đem Lý Động danh ngạch thay thế được? !

"Là như vậy, vừa rồi Lý Động cùng Trần Hữu Tài luận bàn thì bất hạnh bỏ mình, ta không phải hay nói giỡn, không tin các ngươi có thể chương trình học sau khi kết thúc, tùy tiện tìm người hỏi một chút liền biết rồi cuộc!"

Lưu Vân Chí nghiêm trang nói, nhìn thấy có mấy người không tin tưởng lắm bộ dáng, đặc biệt cường điệu một phen, này mới khiến mọi người tin phục, hấn đương nhiên biết, nhất thời bán hội làm cho bọn họ nhận Trần Hữu Tài chém giết Lý Động chuyện tình, nhưng thật ra khó có thể tiêu hóa.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 165 Uông Uy khiêu chiến

"Ha ha, các ngươi người trẻ tuổi, ở chung hấn là có vẻ dễ dàng, hảo hảo nỗ lực lên, các ngươi là ta Đế Quốc học viện thậm chí toàn bộ Đại Kiền quốc hy vọng!"

Lưu Vân Chí lời nói thâm thía cười cười, có lẽ ở khác đệ tử trước mặt, hấn là cao không thể chạm viện trưởng, nhưng cùng trước mắt này mười mấy cái thiên tài đệ tử nói chuyện, hấn hoàn toàn là một cái không có cái giá trường bối!

Mọi người cung kính gật đầu, tuy rằng cố ý muốn đưa đoạn đường, cá biệt nhân muốn hiểu biết một chút Trần Hữu Tài chi tiết, khả Lưu viện trưởng uyên chuyên cự tuyệt, mọi người đành phải thôi.

Lưu viện trưởng mới vừa đi, liền có nhân tới gần Trần Hữu Tài, ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Hắc hắc, tiểu tử, ngươi theo không nên?"

Người nọ tướng mạo bình thường, thuộc loại đặt ở trong đám người tìm không ra đến cái loại này, Trần Hữu Tài định nhân vừa thấy, ngũ cấp võ giả thực lực, tái quét mắt bên cạnh mười ba người, đều là bốn năm cấp võ giả bộ dáng, không khỏi trong lòng nhạc khai hoa, trên mặt lại không biểu hiện ra.

Còn lại mười bốn người, kinh nghi bất định, hơi có vẻ cảnh giác địch ý nhìn Trần Hữu Tài.

Trần Hữu Tài gương mặt, bọn họ có thể xác định theo chưa thấy qua, ở Đế Quốc học viện bọn họ mười bốn nhân đều thuộc về danh nhân, giao tế vòng rất là rộng lớn, chỉ cần ở Đế Quốc học viện có chút người có bản lĩnh, cơ bản nhất thanh nhị sở, khả khi nào thì xuất hiện Trần Hữu Tài này nhất hào nhân?

"Với người có cái thí quan hệ?" Trần Hữu Tài về mặt miệt thị trả lời.

Trần Hữu Tài này vừa mới động, làm cho không ít người nhú mày, vừa rồi hỏi Trần Hữu Tài nhân, danh Uông Uy, là Lưu viện trưởng chọn lựa ra thiên tài trung tâm cử đi trước cường giả, Trần Hữu Tài thứ nhất, thế nhưng cứ như vậy đối hấn nói chuyện? Không có nửa điểm nên có cung kính khiêm tốn, tốt xấu là một cái mới tới, đùa giỡn đại bài cũng nên có cái hạn độ đi? Mọi người mày càng thêm nhú chặt!

Có lẽ Lưu viện trưởng ở thời điểm, Trần Hữu Tài có thể cáo mượn oai hùm, nhưng Lưu viện trưởng đi rồi, hấn nhất định phải làm tôn tử!

Đế Quốc học viện luyện tập võ nghệ hệ lý, không có cái khác gì này nọ, chỉ có thực lực, nắm tay lớn đích đại biểu quyền uy. Ngay cả là Trần Hữu Tài chém giết Lý Động, nhưng ai lại biết chân thật thực lực làm sao dạng? Nói không chừng chính là may mắn thôi! Trong nội tâm căn bản là không tin này thoạt nhìn niên cấp không lớn kiêu ngạo nhân có gì thực lực.

"Hừ, tiểu tử, ngươi sẽ không nghĩ đến, đến đây nơi này, liền đại biểu cho người Sở hướng vô địch chứ?" Uông Uy nâng lên kết bạn tráng kiện song chưởng, tùy theo nắm tay miệt tích lý cách cách rung động.

Không khí nhất thời khẩn trương không thôi!

"Sở hướng vô địch? Kia đồ chưa nói tới, nhưng là đối phó ngươi, dư dả!"

Trần Hữu Tài một chữ một chút đều tức cười nói, kia đặt vu ngôn biểu vũ nhục, rõ ràng, chỉ cần là cái người bình thường, đều không chịu nổi như vậy khiêu khích, huống chi Uông Uy vốn liền tính khí táo bạo, có thể nào không tức giận, lúc này một quyền chém ra, mục tiêu rõ ràng là Trần Hữu Tài đầu!

Uông Uy đến từ đại phú đại quý nhà, nhưng ở lúc nhỏ, bệnh nặng một hồi, như thế nào đều y trị không hết, lang trung đều không thể nê hà tuyên cáo: mặc dù là Đại La Kim Tiên buông xuống, cũng không thể đủ cứu vớt Uông Uy.

Ngay tại Uông lão gia tử cực kỳ bị thương, chuẩn bị bất tay vào làm hậu sự thời điểm, Uông Uy kia hiếm thấy quái bệnh, mặc danh kỳ diệu trừ tận gốc, điều này làm cho Uông lão gia tử vui mừng quá đỗi, cảm thấy đây là lên trời ban ân, đối với Uông Uy càng phát ra yêu thương.

Hơn nữa, từ Uông Uy hết bệnh rồi sau, thế nhưng trực tiếp xuất hiện hiện tượng kỳ quái, hấn lượng cơm ăn không ngừng gia tăng, khí lực tùy theo rõ rệt tăng lên, qua một hai năm tích lũy, liền đã trở thành chừng nổi tiếng đại lực sĩ!

Uông lão gia tử kinh nghi bất định, nhưng đây không phải cái gì chuyện xấu, hấn là một cái có thấy xa nhân, vì thế tìm đem Uông Uy lộng vào Đế Quốc học viện.

Uông Uy ở tiến nhập Đế Quốc học viện sau, biểu hiện ra sắc, rất nhanh đã bị Lưu viện trưởng chú ý, chọn lựa đi ra, làm tham dự đế quốc thắng cấp đại tái mẫm móng tuyến thủ, có thể nói là tới chỉ không dễ nhất hào thiên tài, Uông Uy theo thực lực gia tăng, địa vị cũng là nước lên thì thuyền lên, tâm cao khí ngạo là tránh tránh không được.

Này sẽ Trần Hữu Tài ở trước công chúng dưới, khiêu khích hấn uy nghiêm, làm cho hấn mặt mất hết, giận tím mặt hấn, trong lòng chỉ có một ý tưởng, thì phải là đem Trần Hữu Tài đánh ngã!

"Cho người nhìn xem, cái gì gọi là khí lực!"

Trần Hữu Tài khinh thường cười, lấy bạo chế bạo, trực tiếp nghênh đón đi lên, toàn lực ứng phó cuồng bạo một chương đánh ra, hùng hậu nguyên khí cuộn cuộn dâng trào ra, coi như một đầu hung mãnh vô cùng dã thú, phải Uông Uy sinh sôi rách bình thường.

Trong phút chốc, Uông Uy trong mắt xẹt qua một chút ngạc nhiên, cảm nhận được Trần Hữu Tài không ngừng tăng mạnh sắc bén lực lượng, sắc mặt đại biến, nhưng mà, giờ này khắc này, muốn tránh né đã muốn không còn kịp rồi.

Trần Hữu Tài nhìn thấy Uông Uy không có sử dụng vũ kỹ, mà là đơn thuần lực đạo, hấn tuy rằng không phải chính nhân quân tử, nhưng hiện tại vì cấp những người này một hạ mã uy, Trần Hữu Tài chính mình cũng đành không gì sánh kịp khí lực, không có trộn lẫn gì vũ kỹ.

Trước kia Trần Hữu Tài ở thác nước tại chỗ cần tu khổ luyện, tôi luyện thân thể cường độ, hơn nữa hệ thống thường cho, thuần túy khí lực đồng dạng làm cho người ta sợ hãi kinh văn, giờ này khắc này, đang có cùng đối phương nhất so với cao thấp xúc động!

Uông Uy vừa mới ra tay trong nháy mắt, Trần Hữu Tài chỉ biết đối phương am hiểu nhất hấn là lực đạo, ở đối thủ vẫn lấy làm ngạo hạng mục so qua hấn, không thể nghĩ ngờ là tự hào chuyện!

"Bang bang."

Trát giây gian, hai người giao thủ va chạm, bộc phát ra từng đợt vang vọng tiếng vang, cùng lúc đó, Uông Uy coi như một chích bủ nhìn ban bị oanh bay đi ra ngoài, oanh một tiếng, ước chừng té ra bảy tám thước xa, trái lại Trần Hữu Tài, không chút sứt mẻ phong khinh vân đạm, trên mặt mang theo một chút nghiền ngẫm thần sắc, nhìn nhìn xa xa Uông Uy, hần lợ đĩnh nhún nhún vai khinh miệt cười nói: "Không muốn giết ngươi, đừng ép ta."

Trần Hữu Tài thanh âm rất nhẹ, nhưng không hề nghi ngờ, thanh âm này giống như đại chuỳ oanh kích bình thường khắp nơi tràn mười mấy người trong lòng, bọn họ tận mắt nhìn thấy, thực lực cường đại Uông Uy dùng am hiểu nhất phương thức khiêu chiến đối phương, thế nhưng nhất chiêu bị thua, hơn nữa bại triệt triệt để để!

Huống hồ, Trần Hữu Tài theo như lời nói, chẳng phải là ý nghĩa hần còn có lưu dư lực?

Này còn không có toàn lực ứng phó? Đó là cái gì thực lực? Người này, không khỏi cường hãn có chút kinh thể hãi tục chứ? Uông Uy ở bọn họ trong nhóm người này, tuyệt đối thuộc loại thượng đẳng trình độ, đối với Uông Uy "Trời sinh" lực lớn vô cùng bá đạo, có thể nói là lòng dạ biết rõ, Trần Hữu Tài cố ý sử dụng lực đạo, Hoà Vang uy giao thủ, nhanh như điện chớp gian toàn thắng, cho bọn họ khiếp sợ, tột đỉnh.

Trần Hữu Tài đến cùng là thần thánh phương nào, thế nhưng dễ dàng chiến thắng Uông Uy, mọi người trong lúc nhất thời kinh hãi nói không ra lời.

"Ta, ta thua."

Xa xa, Uông Uy thẳng cảm giác trong cơ thể khí huyết bốc lên, một ngụm máu tươi phun ra, tiên xạ tại không trung, thật là chói mắt đẹp mặt, trong lòng một trận vô lực, sao có thể dự đoán được Trần Hữu Tài có như thế thực lực, đã vậy còn quá đơn giản đã đem chính mình kiêu ngạo triệt triệt để để lau!

Trên thực tế, ở đây nhiều người như vậy trung chỉ có hần rõ ràng nhất, Trần Hữu Tài nhìn như cuồng mãnh một quyền, như trước bảo lưu lại rất lớn một bộ phận thực lực, bởi vì vừa rồi kia ngăn ngại giao thủ nháy mắt, đối phương lực đạo rõ ràng có thể tiếp tục tăng cường, khả đã phát hiện hần chống đỡ không được, liền trực tiếp dừng tay! Nếu không, hần sẽ không là nay bị một chút vết thương nhẹ trạng huống.

Nhất thời, Uông Uy có chút nghĩ mà sợ, đối với Trần Hữu Tài sợ hãi kiêng kị, đạt tới trước nay chưa có độ cao.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 166: Quỷ Dị Thủ Đoạn

Quả nhiên, phía trước Lưu viện trưởng nói kia phen nói, là thâm ý sâu sắc, kia đó là ám chỉ, Trần Hữu Tài không phải đơn giản người.

Nguyên tưởng rằng Trần Hữu Tài là may mắn mới giết lý động, lúc này uông uy lại sâu tin không nghi, nếu là Trần Hữu Tài tưởng chém giết hần, chỉ sợ không cần tốn nhiều sức!

"Hắc hắc, biết sai có thể thay đổi thiện rất lớn yên, ta lười cùng ngươi so đo, đối với các ngươi cũng giống nhau, không nhiều lắm yêu cầu, đừng làm cho ta nhìn xem khó chịu tự thành!"

Trần Hữu Tài hàm hồ này từ ngôn ngữ, làm cho còn lại nhân, đều là nao nao.

"Là, phải" lập tức mọi người liên tục gật đầu, Trần Hữu Tài mạnh mẽ vang dội đích thủ đoạn, ở cực thời gian ngắn ngủi, khiến cái này tâm cao khí ngạo những thiên tài tâm sinh kính sợ, vội vàng đáp ứng rồi.

Trên thực tế, trước kia bọn họ vẫn đều là Đế Quốc học viện phản đông đệ tử ngưỡng mộ sợ hãi nhân, làm sao sẽ có như thế ghen ghét thời điểm? Nếu không Trần Hữu Tài thực lực sâu không lường được, bọn họ đã sớm giết chết hần!

"Đúng rồi, vừa rồi, Lưu viện trưởng đem huấn luyện các ngươi nhiệm vụ giao cho ta!"

Trần Hữu Tài ngữ ra kinh người tử không ngớt nói, khoe miệng bất động thanh sắc xẹt qua một chút ý cười.

Nhất thời, mười mấy người châu đầu ghé tai đứng lên, bọn họ còn không có nghĩ tới, nguyên lai vừa nhận thức Trần Hữu Tài, liền là bọn hần huấn luyện viên!

Trần Hữu Tài niên kỷ kỳ cùng bọn họ không sai biệt lắm, lại có thể thành vì bọn họ huấn luyện viên, này thực tại làm cho người ta nan dĩ tương tín, nếu là

không Trần Hữu Tài sắc bén thủ đoạn, bọn họ khẳng định sẽ không đồng ý.

Khả kiến thức qua, vậy liền khác làm đừng luận, Trần Hữu Tài cường đại bạo lực biểu hiện làm cho bọn họ dễ bảo, duy duy là dạ! Cho dù là trong lòng có chứa nhiều bất mãn, nhưng là cũng không dám biểu hiện nói ra, ai làm cho nhân gia thực lực cường đại đâu?

Có câu lời nói được hảo, nếu không thể phản kháng, vậy học biết hưởng thụ, giờ này khắc này, đành phải tiếp nhận rồi sự thật này!

"Các ngươi đều cũng không tệ lắm, tứ cấp, tứ cấp, ngũ cấp, tứ cấp. . ."

Trần Hữu Tài vừa lòng cười nói, nửa câu đầu nói khiến cái này nhân ngẩng đầu ưỡn ngực, có thể được đến tân nhiệm huấn luyện viên khen ngợi, đích xác không kém được vui mừng, khả Trần Hữu Tài liếc mắt một cái liền nhìn thấu bọn họ mọi người thực lực, làm cho bọn họ kinh hãi không thôi, không còn có nửa điểm may mắn.

Đối với này tuổi xấp xỉ huấn luyện viên khâm phục vạn phần, chính cái gọi là anh hùng không hỏi xuất xứ, nguyên bản dừng lại ở bọn họ trong lòng đích nghi hoặc, cũng không còn sót lại chút gì, có lẽ thời cơ chín muồi, này Trần huấn luyện viên, tự nhiên hội nói cho bọn họ!

"Ai, thực lực không có trở ngại, chỗ thiếu hụt cũng rất nhiều!"

Trần Hữu Tài quét một vòng sau lắc đầu than thở, nhất thời, mười mấy người có loại bị nhìn thấu hàn ý, đối mặt Trần Hữu Tài thâm thúy cơ trí tang thương ánh mắt, bọn họ tuyệt đại đa số đều cúi đầu, cũng không dám nữa nhìn thẳng.

Nhưng đủ to gan lớn mật vài người, sừng sốt dùng một loại quật cường ánh mắt, nhìn chăm chăm Trần Hữu Tài.

"Nga? Xin hỏi Trần huấn luyện viên, ta có cái gì chỗ thiếu hụt?" Vấn đề là một cái người vạm vỡ, cả người vạm vỡ, thoát nhìn đã tràn ngập sức bật, làm người ta sinh ra, mấy cái...kia dám trừng mắt Trần Hữu Tài nhân, hẳn rõ ràng ở trong đó.

"Ha ha, tỷ như ngươi, có lẽ người khác hội cảm thấy ngươi ở lực công kích phương diện xông ra, nhưng là ngươi cũng là miệng cộp gan thỏ, nếu thật sự giao thủ, mặc dù ta thực lực so với ngươi yếu, cũng có biện pháp đả bại ngươi, ngươi tin hay không? !" Trần Hữu Tài lạnh lẽo cười, thần bí hề hề định liệu trước nói.

"Không tin!"

Hắn tử kia tên là Vương Bưu, không có gì thực lực bối cảnh, nhưng là mới sinh nghề con không sợ hổ, ở Đế Quốc học viện này phức tạp đại hoàn cảnh, xông ra thuộc loại hắn một mảnh thiên địa, nương tựa theo chính là kia không người có thể so với dũng khí!

Theo Vương Bưu vừa dứt lời, Trần Hữu Tài bằng bạc như vậy nguyên khí mạnh xuất hiện đi ra, hướng tới Vương Bưu đồ ập xuống đánh tới.

Vương Bưu nghiêng răng nghiêng lợi khanh khách rung động, lại sừng sốt không có cầu xin tha thứ, Trần Hữu Tài âm thầm khâm phục, biểu hiện như trước là không hề giận Địa Âm trầm sắc mặt.

"Tê." Bên cạnh hơn mười cá nhân, không khỏi hít vào một hơi, chẳng lẽ bọn họ vừa muốn nhìn đến một hồi đánh nhau sao? Trần Hữu Tài vừa kết bạn bọn họ, chuẩn bị một người tiếp một người giáo huấn sao?

"Hảo hảo hảo, ngươi đã không tin, chúng ta đây thử xem, ta thực lực so với ngươi cường nhiều lắm, không có gì có thể sánh bằng tính, ta tìm một thực lực so với ngươi yếu hơn một bậc, như vậy liền công bình."

Trần Hữu Tài vỗ vỗ tay vỗ tay, sắc mặt sương lạnh tiêu tán mà ra, khen ngợi vừa lòng cười nói, cùng lúc đó, Vương Bưu trên người mãnh liệt áp bách, cũng tùy theo không còn sót lại chút gì.

Vương Bưu như trút được gánh nặng thở dài nhẹ nhõm một hơi, hoàn hảo hắn thành công!

Trần Hữu Tài không phải cái loại này man không phân rõ phải trái nhân, nếu là Trần Hữu Tài tự mình ra tay, hẳn cảm thấy phản thẳng xa vời, bất quá nếu Trần Hữu Tài yếu theo đồng bạn trung tìm một thực lực so với hắn thiếu chút nữa, muốn thắng lời của hắn, hẳn chỉ có thể ha ha.

"Ân." Vương Bưu gật gật đầu sắc mặt dịu đi một ít, Trần Hữu Tài tuy rằng kiêu ngạo, nhưng cũng không phải mãnh liệt nóng nảy, trong lòng yên tâm một ít.

"Vậy ngươi đi, nếu chính diện giao phong, ngươi đánh không lại hắn, đúng hay không? !" Trần Hữu Tài chắc chắn tự tin nói, chỉ vào một cái thân mình gầy nam tử, ngoéo một cái thủ.

"Phải" người nọ nao nao, tựa hồ bị Trần Hữu Tài lựa chọn, không có gì ngoài ý muốn, đối với Trần Hữu Tài vấn đề, hẳn không cần nghĩ ngợi hồi đáp, người này chỉ có tứ cấp võ giả, tương đối với ngũ cấp võ giả Vương Bưu, tự nhiên không có gì ưu thế, huống hồ hắn am hiểu là bày mưu tính kế, đối với tu luyện không lớn cảm thấy hứng thú, sở dĩ bị Lưu viện trưởng lựa chọn, là vì Đế Quốc học viện phái ra chinh thể đội hình suy nghĩ.

Nếu đều là hữu dũng vô mưu người, kia Đại Kiên quốc ở đế quốc thăng cấp đại tái thượng, tuyệt đối hội thi rớt, dù sao căn cứ năm rồi kinh nghiệm, đế quốc thăng cấp đại tái là có vẻ toàn diện tỷ thí, thực lực, lại cũng không phải hoàn toàn tuyệt đối đúng đích.

Thử nghĩ một chút, nếu ở khác thường tha hương bị người tính kế, ngay cả mệnh đều không có, càng đừng nói vì nước đạt được vinh dự.

Mà Ngô Minh, đúng là cái loại này am hiểu người lừa ta gạt, phân tích địch ta thực lực, xuyên qua âm mưu quỷ kế nhân tài.

Không khách khí nói, Ngô Minh hoàn toàn có bày mưu nghĩ kế năng lực, cho nên, này thực tế nhân trung, hấn khoẻ mạnh lực không mạnh, đảm đương là quân sư.

Mà kìa Vương Bưu, rõ ràng là chủ lực nhân vật!

Trần Hữu Tài làm cho hấn một cái quân sư, đối địch dùng mãnh đại tướng, chẳng phải là lấy trứng chọi đá sao? Làm sao có thể dựa theo Trần Hữu Tài phán đoán như vậy, chiến thắng Vương Bưu? !

Không ít người đều là sai lắng không thôi, là bọn hấn nghe lầm? Vẫn là Trần Hữu Tài đồng dạng?

"Người xác định dùng Ngô Minh cùng ta tỷ thí, hấn không có khả năng là đối thủ của ta!"

Vương Bưu khẽ nhíu mày, có chút xấu hổ lại thốt ra, cũng không phải cảm thấy Ngô Minh vô năng, mà là hai người chênh lệch không nhỏ, vô luận Trần Hữu Tài nghĩ ra biện pháp gì, ở hấn xem ra, Ngô Minh đều đánh không lại chính mình, hai người tỷ thí không thể nghi ngờ là tăng thêm trò cười, xem ra Trần Hữu Tài vẫn là tuổi quá trẻ.

"Ha ha, đến cùng là không phải là đối thủ của người, thử xem chẳng phải sẽ biết? Ngô Minh, người lại đây hạ."

Trần Hữu Tài ý bảo, Ngô Minh do dự một hồi, bước đi trôi qua, chính như Trần Hữu Tài theo như lời, thực tiễn tài năng kiểm nghiệm hiểu biết chính xác!

Trần Hữu Tài dùng bé không thể nghe - thanh âm, ở Ngô Minh lỗ tai thuật lại, đầu tiên là nghi hoặc đầy mặt, tùy theo sắc mặt khẽ biến, càng nghe càng kinh hãi, trong mắt tràn ngập kích động tinh quang.

Nếu là dựa theo Trần Hữu Tài theo như lời như vậy, hấn còn thật sự có khả năng chiến thắng Vương Bưu!

Một lát sau, Ngô Minh cười thần bí nói, "Vương Bưu, người phóng ngựa lại đây đi!"

Những người khác đều tò mò không thôi, rốt cuộc Trần Hữu Tài đối Ngô nói rõ chút gì, làm sao lại làm cho Ngô Minh phía trước vẻ lo lắng vung một trong không, thủ nhi đại chi là tin tưởng kiên định?

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 167: Hệ Thống Nhiệm Vụ

"Thật sự muốn ta khi dễ người sao?"

Vương Bưu do dự khó xử nói, hấn cùng Ngô Minh nhận thức đã lâu, hấn là hữu dũng vô mưu khoẻ mạnh kháu khỉnh, khả Ngô Minh lại tâm tư kín đáo chu đáo, hai người bọn họ phối hợp lại, có thể nói là thiên y vô phòng, xem ra Lưu viện trưởng chọn lựa nhân tài, vẫn là mưu tính sâu xa, nhưng là hiện tại hấn muốn dùng chính mình am hiểu gì đó khiêu chiến đối phương không am hiểu, đích xác có chút ngượng ngùng.

"Ách, khi dễ nhưng thật ra sẽ không, yên tâm đi, đừng cợt xát."

Ngô Minh hơi có vẻ xấu hổ, này Vương Bưu rõ ràng có kỳ bằng hữu tình nghĩa, hấn đành phải an ủi hai câu, dù sao muốn thực tiễn Trần Hữu Tài dạy cho hấn, cũng chỉ phải làm cho Vương Bưu ra tay!

"Hào, cẩn thận rồi!" Một tiếng trả lời, lập tức Vương Bưu thân ảnh bạo lướt mà ra, cứ việc hấn cao lớn thô kệch, khả tốc độ lại không thể khủng hoảng, cái khác mười mấy người đều là ánh mắt nháy một cái cũng không, nhìn chăm chăm một màn này, bọn họ đổ muốn gặp thức một chút, Trần Hữu Tài dạy cái gì cấp Ngô Minh, thế cho nên hấn như vậy có tin tưởng.

"Hắc hắc." Ngô Minh nương tựa theo nhỏ gầy thân mình, né tránh một chút, nhanh như điện chớp đánh ra một quyền, bởi vì hai người khoảng cách quá gần, nhất thời, đánh trúng Vương Bưu phần eo chỗ.

"A." Vương Bưu bị đánh trúng cả người yếu ớt nhất yếu hại bộ phận, không có chút nào do dự, liền thảm kêu ra tiếng, hấn có thể tin tưởng, không có đối bất luận kẻ nào nhắc tới chính mình nhược điểm, này bộ vị, thật là hấn toàn thân, lực phòng ngự kém cõi nhất, này khẳng định không phải Ngô Minh phát

hiện, kia chẳng phải là ý nghĩa, Trần Hữu Tài nói cho hần?

Trần Hữu Tài làm sao có thể biết hần yếu hại chỗ? Cũng may Ngô Minh có lưu dư lực, bằng không, một chiều này muốn đem Vương Bưu đưa đến trên giường nằm một đoạn thời gian.

"Ngươi, làm sao ngươi biết?" Vương Bưu khủng hoảng không thôi, nhìn chăm chăm Trần Hữu Tài, ấp a ấp úng hỏi.

"Ha ha, làm sao mà biết được không trọng yếu, quan trọng là, ngươi có nghĩ là cho ngươi yếu hại, biến thành không thể phá vỡ? !" Trần Hữu Tài tung một cái nặng pound điều kiện.

"A, tưởng, tưởng, ta nằm mơ đều muốn!"

Vương Bưu đầu tiên là sững sốt, tùy theo kinh hi muốn điên, Trần Hữu Tài năng nhìn ra hần yếu hại, nói không chừng thật là có biện pháp tăng mạnh hần yếu hại chỗ chịu đánh lực!

Này phần eo yếu hại, là vẫn làm phức tạp Vương Bưu vấn đề, vô luận là hần như thế nào rèn luyện, cũng chưa có thể thay đổi biến loại tình huống này, hần quy kết đến hần thể chất vấn đề, gì vô giả, muốn ở các điều phương diện tận thiện tận mỹ, không thể nghi ngờ là khó như lên trời.

Đặc biệt ở không ai chỉ điểm dưới tình huống, hần lại không nghĩ hậu trừ kiểm bị hỏi, lúc này trời cho cơ hội, Trần Hữu Tài xuất hiện ở hần trước mắt, không thể nghi ngờ là cho hần một cái tăng lên thực lực cơ hội!

Vương Bưu tin tưởng chỉ cần phần eo yếu hại giải quyết, hần mặc dù là đối mặt lực cấp vô giả, cũng sẽ có một phen đối chiến lực! Bởi vậy Trần Hữu Tài kia mê hoặc trong lời nói, khơi dậy trong lòng hần nhiệt huyết!

"Ân, có lòng cầu tiến là tốt, chỉ cần đi theo ta hần, nổi tiếng uống lạt, cam đoan các ngươi đều là tiền đồ vô lượng!"

Trần Hữu Tài vỗ vỗ bộ ngực, đảm nhiệm nhiều việc nói, bắt quá ở trong lòng hần, cũng mạnh xuất hiện ra một bộ kế hoạch lớn sự nghiệp to lớn bản in ô-da-lit!

Những người này đều là có được cường đại nghị lực, làm cho người ta sợ hãi tiềm lực, nếu không cũng sẽ không bị Lưu chí vân chọn lựa ra tới tham gia để quốc thắng cấp đại tái.

Trần Hữu Tài tin tưởng Lưu viện trưởng quen biết bao người, ánh mắt độc ác không thể nghi ngờ, chính là vì như vậy, hần mới hội tin tưởng như vậy.

"Hảo, Trần huấn luyện viên, chúng ta đều nghe lời ngươi!" Trải qua Vương Bưu chuyện này sau, ở đây mười mấy người đều là trợn mắt há hốc mồm, phát ra từ nội tâm kính nể, ngay cả bọn họ cũng không biết, bắt tri bắt giác trung, Trần Hữu Tài địa vị chậm rãi tăng lên!

Ngô Minh lại kích động không thôi, không nghĩ tới chính mình nghe theo Trần Hữu Tài đề nghị, thật đúng là đã bại Vương Bưu, cứ việc tồn tại đầu cơ trục lợi thành phần, khả tục ngữ nói hảo, người thắng làm vua, người thua làm giặc, nhất thời vui sướng ý hiện lên trong lòng! Đối với Trần Hữu Tài theo như lời tiền đồ vô lượng, lại rất tin không nghi ngờ!

"Hắc hắc." Trần Hữu Tài gãi gãi đầu, gặp chính mình anh minh thần võ hình tượng đã muốn xâm nhập lòng người, không khỏi vừa lòng cười, sau đó lượng thân làm theo yêu cầu, cho bọn hần an bài một ít huấn luyện nội dung, liền lòng bàn chân bôi mỡ, không thấy bóng người.

Sau nửa canh giờ, Trần Hữu Tài xuất hiện ở Mộ Dung Tuyết nơi tiền, hần dọc theo đường đi thoải mái mà nghe được Mộ Dung Tuyết ở lại địa điểm, tuyệt đại bộ phận nam tính đối này đều là thuộc lòng, nhưng bởi vì Đế Quốc học viện quản lý sâm nghiêm, nam tính là không cho phép xuất hiện ở nữ sinh nơi, cho nên trên cơ bản biết cũng không hữu dụng.

Trần Hữu Tài bắt đắc dĩ, nhưng lại không thể phá hư quy củ, đang lúc hần chuẩn bị tìm một nữ đệ tử truyền tin cấp Mộ Dung Tuyết thời điểm, lạnh lẽo không hề cảm tình "Quen thuộc" thanh âm, hiện lên ở hần trong đầu.

"Đình đình—— hệ thống nhiệm vụ —— tiến vào nữ sinh ký túc xá, tìm được Mộ Dung Tuyết chỗ, tiến hành cá nước thân mật —— nhiệm vụ thưởng cho —— vũ lực giá trị 10 điểm, mị lực giá trị 10 điểm —— thất bại trừng phạt —— vũ lực giá trị rơi chậm lại 50 điểm, mị lực giá trị rơi chậm lại 50 điểm —— về mị lực giá trị giải thích —— kí chủ Trần Hữu Tài, mị lực giá trị cùng người thường bất đồng, là có thể siêu việt hạn mức cao nhất một trăm điểm, có được cực cao mị lực giá trị, không chỉ có thể hấp dẫn khác phái, còn có thể kích hoạt càng nhiều quần áo lựa là tự chủ nhiệm vụ, mị lực giá trị giảm xuống tắc hội phản chỉ!"

Này liên tiếp lời nói, làm cho Trần Hữu Tài không hiểu sững sốt, trước kia quần áo lựa là hệ thống cũng không như vậy dông dài, trải qua sau khi giải thích, hần bừng tỉnh đại ngộ, nguyên lai hệ thống trừng phạt không chỉ ngăn lại tiêu kê kê a! Không khỏi mừng thầm không thôi.

Tái một cái, Trần Hữu Tài trước kia cũng lý giải mị lực giá trị ý tứ của, nhưng lần này lại chiếm được hệ thống căn cứ chính xác thực, trong lòng kiên định hơn.

Càng làm cho hần kích động là, mị lực của hần giá trị có thể siêu việt 100 cực hạn, như thế thứ vị phi thường, sở không chừng vận khí tốt một chút, chính mình mị lực các loại tăng lên, trở thành hoa gặp hoa nở, người gặp người thích mị lực nam đầu! Đương nhiên, tốt nhất không cần khoa trương ngay cả nam nhân đều khả năng hấp dẫn, vậy không tốt chơi.

Về phần này hệ thống nhiệm vụ, Trần Hữu Tài nhin không được chú ý, ni mã, mỗi lần đều lộng chút thiu chủ ý, nếu không ngươi này trừng phạt rất

đàn đầu, ta thật đúng là không muốn làm cái loại này vì phạm luân lý đạo đức chuyện tình!

Trần Hữu Tài về mặt cười dâm đãng nhộn nhạo, nhưng trong lòng không ngừng nhắc đi nhắc lại A Di Đà Phật, lỗi lỗi, đều là hệ thống làm cho.

Trên thực tế, năm đó, Trần Hữu Tài còn ở địa cầu thời điểm, liền từng nghĩ tới đi nữ WC quan vọng một phen, khả liên tiếp không có cơ hội đắc thủ, đại học trong lúc cũng là an phận thủ thường, ngay cả nhận thức nữ cũng chưa vài cái, huống chi phải đi nữ sinh ký túc xá bức này sự tình đâu?

Nhưng nếu lúc này đây là hệ thống nhiệm vụ, hắc hắc, chỉ có thể cố mà làm đi xem đi, huống hồ trừng phạt như thế nghiêm trọng, ước chừng là thưởng cho ngũ lần, cho dù trong lòng thật sự không nghĩ, cũng chỉ có thể kiên trì đi hướng này đạo đại môn.

"Hắc hắc, không có người ngăn cản ta, không có người! !"

Trần Hữu Tài trong lòng nhạc khai hoa, cảm khái đây là trời cho cơ hội, có lẽ ông trời cảm thấy hần gần nhất không khai trai, lòng từ bi, dù sao lần trước vội vàng vàng cứu Liễu Phiêu Phiêu, còn không có hưởng thụ một phen, liền luống cuống tay chân đầu nhập đến chuẩn bị bên trong, cho nên tính lên đến, không trong thời gian ngắn không có lòng nữ nhân, nghĩ vậy không khỏi miệng khô lưỡi ráo.

Ngay tại Trần Hữu Tài lập tức sẽ lướt qua này đạo đại môn thời điểm, đột nhiên, một cái không hài hòa thanh âm của xuất hiện!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 168: Giả Nữ Nhân

"Chậm đã, nơi này là nữ sinh chỗ ở, người một cái nam, không thể vào đi!" Âm thanh chói tai, ở Trần Hữu Tài bên phải vang lên. Chắc chắn ngôn ngữ, tuyên án Trần Hữu Tài vận mệnh.

Ni mã, liền thiếu chút nữa a, Trần Hữu Tài trong lòng chửi ầm lên, này tựa giống với hần sắp đạt tới cao / triều, lại bị nhân đánh gãy, thống khổ không chịu nổi là không hề nghi ngờ.

"Ách, ta này nợ không cần thận roi xuống bên trong đi, ta đi kiểm một chút tự ra đến!"

Trần Hữu Tài mặt không đổi sắc cười nói, này nói dối nói mặt không đỏ tim không nhảy là hần tốt đẹp phẩm chất, lúc này không thể nghi ngờ bày ra vô cùng nhuần nhuyễn.

"Không được, roi xuống đi đâu vậy? Ta giúp người lấy!" Tùy theo nhất cái trung niên con gái nhũ mày mắt lạnh nói, giống nhau là đem Trần Hữu Tài về điểm này tính toán nhìn xem nhất thanh nhị sở.

Trần Hữu Tài lòng dạ biết rõ, này Lão đại nương là cùng loại ký túc xá quản lý viên nhân, hần ở sinh viên nhai trung, cứ việc không có những nhẽo cứng rắn phao khăn cầu túc quán a di, tiến vào nữ sinh ký túc xá, nhưng là chưa ăn quá thịt heo, cũng xem qua trư chạy!

"Này, tư nhân vật phẩm, không có phương tiện a." Trần Hữu Tài lắc đầu uyển chuyển cự tuyệt, hơi có vẻ cẩn thận bộ dáng, coi như túc quán Lão đại nương yếu chiếm hần tiện nghi bình thường.

"Có cái gì không có phương tiện, con ta đều cùng người không sai biệt lắm lớn."

Túc quán Lão đại nương nhũ mày, trêu tức nói, những năm gần đây, nàng gặp được quá không ít vô liêm sỉ nam tính đệ tử, khả giống Trần Hữu Tài như vậy bámiết không tha, cũng là ít ỏi không có mấy,

Nàng làm sao không biết Trần Hữu Tài tâm tư, nhưng này Đế Quốc học viện quy củ, là phá trách không được!

"A di, dàn xếp một chút thôi." Trần Hữu Tài bất động thanh sắc lấy ra mấy tấm ngân phiếu, dùng thân hình chặn ngân phiếu, đưa cho túc quán Lão đại nương. Nhất thời, Lão đại nương mặt mày hớn hờ. Sắc mặt dịu đi một ít, hơi có vẻ khó xử nói: "Không phải ta không cho người đi a, người xem này lui tới nữ sinh, đều nhìn của người, người lại không có thể bảo chứng, các nàng sẽ không phát hiện người, huống hồ Đế Quốc học viện vách tường đều là đặc chế, người đừng vọng tưởng dùng võ người năng lực tiến vào, bằng không phân biệt ra liền sẽ phát sinh cảnh báo."

Túc quán Lão đại nương lộ ra cái tin tức, Trần Hữu Tài bưng bình đại ngộ. Khó trách Đế Quốc học viện không xuất hiện quá hoang đường lời đồn đãi. Nếu là nam tính xâm nhập nữ sinh ký túc xá, chẳng phải là thiên hạ đại loạn.

Này niên đại, tư tưởng phổ biến bảo thủ, hướng chi là tại bức này trong hoàn cảnh, phong bế quản lý hình thức. Cũng có bất cập nhân tình quy định. Khả cổ tình hệ thống nhiệm vụ, mở ra càng không thể vấn hồi, chẳng lẽ lại kia hệ thống cũng là đi theo ta theo Địa Cầu đến?

"Ách, không sử dụng võ giả năng lực, không bị nữ sinh phát hiện? Đây. . . ." Trần Hữu Tài một trận không nói gì, hắn cũng không dám lấy thân thử nghiệm, vạn nhất kia đặc chế vách tường đúng như tấc quân Lão đại nương theo như lời, có phân biệt ra võ giả độc hữu nguyên khí công năng, hắn chẳng phải là cũng bị quân công chi. Bất quá như vậy cũng là tình có thể nguyên. Bằng không một cái nam tính võ giả, đi nữ sinh ký túc xá như vào chỗ không người, kia có thể làm chút gì, liền không cần nói cũng biết!

Trần Hữu Tài tuy rằng ý nghĩ linh hoạt, gặp được sự tình, biện pháp ừ ừ. Nhưng giờ này khắc này, trong lúc nhất thời lại không thể nê hà, hắn cúi đầu trầm tư, đột nhiên, trong đầu linh quang thoáng hiện, kế đề bụng đầu!

Xem lên trước mắt đột nhiên sáng ngời Trần Hữu Tài, tấc quân Lão đại nương khẽ nhún mảy, nàng đánh đay lòng vẫn là không muốn Trần Hữu Tài vi phạm quy định tiến vào trong đó, khả tục ngữ nói hảo, bắt người tay ngắn, nàng vừa rồi một phen nói, không phải là ám chỉ Trần Hữu Tài sao?

"Như thế nào, ngươi có biện pháp?" Tấc quân Lão đại nương nghi hoặc hỏi.

"Ha ha, nếu không thể dùng võ giả năng lực xông vào, ta đây liền quang minh chính đại đi vào đi." Trần Hữu Tài tùy tiện hưng phấn nói xong.

"Không được, như vậy liền sự việc đã bại lộ!" Lão đại nương thốt ra kiên định lác đầu, nàng cảm thấy Trần Hữu Tài có tật xấu, đều nói với hắn rõ ràng, còn như vậy từ triển lạn đã, còn tưởng rằng hắn có thể nghĩ ra cái gì biện pháp tốt đâu!

"Aha, a di, ngươi có hay không dư thừa quần áo, bán ta một bộ đi!" Không có biện pháp, vì hoàn thành nhiệm vụ, được đến thưởng cho, thuận tiện cùng Mộ Dung Tuyết thân thiết một hồi, Trần Hữu Tài đã muốn quyết định không tiếc bán đứng nhân cách, nam phần nữ trang!

Trần Hữu Tài không phải chuyên nghiệp hóa trang sư, khả đại học thời kì nhưng thật ra tham gia quá hoá trang vũ hội, bị nhiều bạn xấu một phen chuyển, sừng sốt biến thành giống khuôn giống dạng nữ nhân! Người bình thường không nhìn kỹ, khẳng định nhận không ra.

"Quần áo, a, ngươi là tưởng. . . . Như vậy đi thông sao?" Lão đại nương bưng tỉnh đại ngộ, đã có chút do dự nói.

"Yên tâm đi!" Trần Hữu Tài an ủi tính trước kỹ càng nói, lập tức có xuất ra một ít ngân lượng.

Một lát sau, một cái lược béo nữ tử, mặc tấc quân Lão đại nương nó quần áo, về mặt "Xấu hổ bán", hướng tới Lão đại nương gật gật đầu, lại lần nữa theo trong phòng đi ra.

Trần Hữu Tài tin tưởng, hẳn lúc này không phải danh phù kỳ thực nữ nhân, nhưng tuyệt đối có thể mê mê hoặc hoặc lòng người, cứ việc hoá trang đạo cụ không nhiều lắm, khả bị Trần Hữu Tài vật tận kỳ dụng sau, sừng sốt làm cho chính mình thoát nhìn "Giống cái nữ tính."

"Như vậy liền không sai biệt lắm, a di ngươi yên tâm đi, mặc dù là xuyên qua, ta cũng sẽ không khai ra của ngươi!"

Trần Hữu Tài sang sảng cười, hai má ửng đỏ, Lão đại nương sắc mặt quái dị, này vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy nam phần nữ trang tình huống, nàng cũng không biết có thể hay không lừa dối, chỉ có làm cho Trần Hữu Tài kiên trì đi thử thử.

Ni mã, ta tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, lần này cần thành công, về sau ta quang minh chính đại đi vào nữ sinh ký túc xá, ha ha, cái gì gọi là thông minh hơn người? Ta còn có như vậy tiềm lực! Hệ thống yếu như vậy bồi dưỡng ta, tuy rằng thực tà ác, chẳng qua ta thích!

Trần Hữu Tài phát hiện trước kia ở địa cầu chuyện không dám làm, tựa hồ đi vào dị giới đại lục, từng kiện hoàn thành, quần áo lụa là hệ thống thần kỳ chỗ, đó là không nhận thức được cái biến hắn! Làm cho hắn trở nên to gan lớn mật.

Theo sau, Trần Hữu Tài xuất hiện ở nữ sinh ký túc xá cửa, ngẩng đầu "Ừm ngực", rất có nữ nhân vị lác lác mông, ở sờ hữu nữ sinh tập mãi thành thói quen dưới ánh mắt, thành công đi vào!

Lão đại nương như trút được gánh nặng nhẹ nhàng thở ra, hy vọng Trần Hữu Tài đi thăm một chút thân mật, nhanh chóng đi ra, nếu là sự tình lộn lộn, nàng nói không chừng sẽ phải chịu liên lụy!

"Tỷ tỷ, ngươi xem cái kia không biết xấu hổ nữ nhân, lấy vì chính mình ngực lớn một chút, là có thể khoe ra!"

"Là nha, mặc kệ hắn, loại nữ nhân này, không biết bị bao nhiêu nam nhân giẫm lên quá!" Trần Hữu Tài phía sau truyền đến một đoạn tiếng nghị luận.

Nhất thời, hắn về mặt mồ hôi lạnh, ni mã, ta diễn trò đầu nhập không được sao? Ngươi mới bị bạo quá vô số lần cây hoa cúc! Trần Hữu Tài ở trong lòng cuồng mắng.

Bất quá, tuy rằng trong lòng nổi giận, khả hắn không thể hồi đầu đi phản bác, bằng không lời, phía trước cố gắng kiếm cùi ba năm thiêu một giờ, Trần Hữu Tài làm bộ như không nghe thấy, đi đến khắp ngõ ngách, phóng thích ra hùng hậu nguyên khí, hướng tới chung quanh không gian khuếch tán, tuy rằng nữ sinh ký túc xá môn quy không nhỏ, khả hình như có nếu không nguyên khí, chứng minh rồi Trần Hữu Tài nguyên khí vô khổng bất nhập.

Tuy rằng vách tường có thể kiểm tra đo lường hay không sử dụng võ giả năng lực, nhưng ở ký túc xá lý sẽ không chịu ước thúc, một cái rộng mở đình đài lầu các lý thậm chí ngay cả núi giả nước chảy đều có, làm cho Trần Hữu Tài không khỏi cảm khái Đế Quốc học viện đích tay bút, hoàn cảnh này, so với kia chút hàng hiệu đại học ký túc xá hoàn cảnh tốt hơn!

Trần Hữu Tài hết nhìn đông tới nhìn tây, các loại tò mò, Ngân Dung Dịch liền phát hiện không ít nữ sinh đang tắm thay quần áo, còn có kia từng điều sắc thái đa dạng tiểu quần lót, mấy thứ này không thể nghi ngờ ở kích thích nam nhân mỗi một căn thần kinh, Trần Hữu Tài hít sâu một hơi, không ngừng ở nhắc tới phi lễ chó thí, nhưng này loại thời điểm, có thể bảo trì bình tĩnh, vậy không là nam nhân!

Trần Hữu Tài lưu trữ nước miếng, nơi nơi nhìn coi.

Đương nhiên, hắn tuy rằng làm không được làm như không thấy, nhưng cũng sẽ không không kiêng nể gì, dù sao còn có việc yếu làm, một bên mặt mờ biên suu Mộ Dung Tuyết chỗ phòng, một bên "Thương thức một đường cảnh đẹp".

Trần Hữu Tài nguyên khí cường hãn như vậy, tại đây nữ sinh ký túc xá lý, thành thạo không chế được, không có người có thể phát hiện hắn nhìn trộm, dù sao rất nhiều nữ sinh cũng không phải luyện tập võ nghệ hệ, căn bản không phải võ giả, cho dù có như vậy một hai cái võ giả, cũng là cấp thấp, điều này làm cho làm cho Trần Hữu Tài không một chút lực cản, sáng chết.

Chỉ chớp lát, Trần Hữu Tài liền đã phát hiện Mộ Dung Tuyết khuê phòng chỗ, không khỏi hô hấp hơi hơi dồn dập, yết hầu có chút phát khô, nguyên lai hắn rõ ràng phát hiện, Mộ Dung Tuyết đang tắm!

Kia tắm thấp ở thùng gỗ lý mạn diệu là lướt tuyệt mỹ kiều / khu, nháy mắt làm cho Trần Hữu Tài đầu óc trống rỗng, lập tức, không hề nghĩ nhiều, trực tiếp sai bước vượt qua đường hẹp quanh co, đi tới Mộ Dung Tuyết khuê phòng tiền.

Thế nhưng phát hiện Mộ Dung Tuyết môn thể nhưng không có khóa trủ, có lẽ đây là ở nữ sinh ký túc xá trong phạm vi, căn bản là không cần lo lắng có sắc lang thường lui tới, Trần Hữu Tài nhất tưởng liền bình thường trở lại, hắn sợ hãi sợ hãi Mộ Dung Tuyết, gõ gõ phía sau cửa, liền đẩy cửa mà vào.

"Tỷ tỷ, vào đi."

Mộ Dung Tuyết do vì đưa lưng về phía môn, nghe được có người gõ cửa, không cần nghĩ ngợi nhẹ giọng nói.

Vừa rồi nàng làm cho cửu công chúa đi lấy tắm rửa quần áo, chuẩn bị hai người cùng nhau tắm rửa, nay có người gõ cửa, tự nhiên là cửu công chúa đã trở lại.

"Sưu sưu." Một trận thừa thốt thoát y thanh, Mộ Dung Tuyết lơ đãng cười cười, không nghĩ tới tỷ tỷ động tác nhanh nhẹn, nhanh như vậy tốc.

"Bùm"

Trần Hữu Tài lúi vào thùng gỗ, hơi có vẻ mới lạ ôm chặt Mộ Dung Tuyết, mềm yếu trắng mịn làm cho Trần Hữu Tài tâm thần nhộn nhạo, nhất thời đuôi bên trong kia dương / căn nhất trụ kinh thiên, nhìn chăm chăm Mộ Dung Tuyết rất tròn co dãn mười phần cái mộng.

Mộ Dung Tuyết khẽ run lên cứng ngắc, đột nhiên ý thức được này căn bản là không phải cửu công chúa, mà là một người nam nhân! Bởi vì từ cùng Trần Hữu Tài đã trải qua cả nước thân mật nhân sự sau, Mộ Dung Tuyết ở chuyện nam nữ phương diện, không còn là hoàn toàn không biết gì cả, nàng đương nhiên rõ ràng đánh lên nàng cái mộng kia ngoạn ý, là nam nhân độc hữu!

"Tuyết nhi, đừng kêu, là ta a." Trần Hữu Tài gặp Mộ Dung Tuyết lập tức sẽ lên tiếng kêu to, vội vàng ngăn cản nói, nếu là Mộ Dung Tuyết kêu đi ra, Trần Hữu Tài chẳng phải là tội nhân thiên cổ?

Nguyên bản muốn cấp Mộ Dung Tuyết một kinh hi, lại thành kinh hách, Trần Hữu Tài một trận nghi hoặc, vì sao gõ cửa vừa mới tiến đến, Mộ Dung Tuyết hội kêu tỷ tỷ của hắn?

Bất quá Trần Hữu Tài giờ này khắc này nhìn thấy Mộ Dung Tuyết kia tốt đẹp yếu diệu đáng người, liền đem hết thân ném sau đầu, nhanh chóng bung kín Mộ Dung Tuyết cây anh đào cái miệng nhỏ nhắn, tùy theo, cảm thụ được giai nhân nháy mắt mềm hoá, đổ tại trong ngực, Trần Hữu Tài một trận sáng khoái cảm giác.

"Làm sao người tới lạ??" Mộ Dung Tuyết kinh hi muốn điên, ở đế quốc quảng trường gặp Trần Hữu Tài, vốn định hảo hảo ôn tồn một phen, ai biết bởi vì một loạt phong ba, Lưu viện trưởng mang đi Trần Hữu Tài, nàng chỉ có thể lưu luyến nhìn bóng dáng rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 169: Tắm Uyên Ương

Bất quá Lưu viện trưởng có thể theo Vương Cương đạo sư thủ hạ mang đi Trần Hữu Tài, nàng vẫn là mừng thầm không thôi, bằng không Trần Hữu Tài chắc chắn đỡ nhiều lành ít.

"Bảo bối Tuyết nhi của ta, tướng công đã tới rồi!"

Trần Hữu Tài một bộ đương nhiên biểu tình, làm cho Mộ Dung Tuyết cảm nhận được trước nay chưa có hạnh phúc, phía trước thời gian dài như vậy, không Trần Hữu Tài, có thể nói là mong nhớ ngày đêm, đáy lòng có chút bất mãn, Trần Hữu Tài lâu như vậy không đến xem nàng, chẳng lẽ lại là đã quên nàng?

Mà khi Trần Hữu Tài lại xuất hiện ở trước mặt nàng, biểu hiện ra che chở yêu thương, lòng của phụ nữ như ngân dung dịch liền mềm nhũn.

"Thật vậy chăng?"

Nữ nhân đang nghe đến âu yếm nam nhân lời ngon tiếng ngọt thì chỉ số thông minh hội kịch liệt giảm xuống, đây không phải không có đạo lý a! Giờ này khắc này, Mộ Dung Tuyết chính là loại tình huống này.

"Đưa ngọc, đoạn thời gian trước, ta thiếu chút nữa đã đánh mất tánh mạng, sẽ không cơ hội tới xem Tuyết nhi, cũng may ông trời có mắt, để cho ta cứ thế mà sống sót, Tuyết nhi, đúng. . ."

Trần Hữu Tài thâm tình chân thành, bao hàm xin lỗi nói, khả hán nói còn chưa dứt lời, đã bị Mộ Dung Tuyết cây anh đào cái miệng nhỏ nhắn ngăn chặn, nhìn hai hàng không nói gì thanh lệ theo Mộ Dung Tuyết mặt cười trượt xuống, Trần Hữu Tài biết được, đó là hạnh phúc nước mắt, Mộ Dung Tuyết là hán ở dị giới đại lục, cái thứ nhất thiết tình đối đãi nữ nhân, cái loại cảm giác này thực đặc thù thực kỳ diệu, không phải cái khác gì nữ nhân có thể cho!

Trần Hữu Tài bây giờ chỉ thấy mái tóc buông xoã trong nước của nàng nhẹ nhàng bập bênh, như hắc ngọc đen nhánh, lấp lánh thấp thoáng dưới ánh đèn mờ lung, lan tràn về lồng lầy mê người. Mỗi anh đào của nàng có chút mỉm cười, sống mũi ngọc ngà thật xinh xắn, tai hồng má đỏ, thật giống như thanh thủy xuất phù dung (trong nước trong hiện ra bóng hoa sen), nàng đúng là tạo vật của thiên nhiên, cao quý xuất trần, phảng phất như tiên tử tại Dao Trì chứ không phải yên hoà tại nhân gian. Da thịt như bạch ngọc mà non mềm, lúc này do có nhiệt khí bốc lên mà toàn thân nhuốm hồng. Trong làn nước long lanh, giữa sóng nước dập dềnh hiện lên thân thể là lướt đầy đặn với những đường cong tuyệt vời khiến cho đầu óc của hắn phải quay cuồng.

Trần Hữu Tài nhất thời dục hoả chạy lên đến đầu, huyết mạch căng lên không thể ức chế nổi, một tay hắn lại nàng ôm vào trong ngực, hôn lên gương mặt nàng. Tay kia lớn mật hơn bất quy tắc đi lại, hai tiểu bạch thỏ, nải đầu phần nộn vừa lớn vừa kiêu Trần Hữu Tài một tay tóm, ấn, xoa, nhéo, làm cho nó ra đủ các loại hình dạng. Mộ Dung Tuyết cả người nóng lên, hai má hồng nhuận lan tràn đến bên tai, vừa nghĩ tới sắp chuyện đã xảy ra, khiến nàng không có chút nào khí lực nhúc nhích, tùy ý Trần Hữu Tài khinh bạc.

Bất qua chỉ được một hồi, liền phát ra tiếng rên diêm mỹ. Nàng nhiệt tình đáp lại Trần Hữu Tài. Mộ Dung Tuyết chỉ cảm thấy toàn thân nóng lên, tiếng kêu càng ngày càng hưởng ứng, ngay cả tiểu phúc của nàng cũng có cảm giác như một đoàn lửa, rất cấp thiết phải bộc phát.

Tiếng hít thở càng ngày càng gấp rút, đã không có gì nén xuống hai người. Trần Hữu Tài to lớn tiểu đệ bởi Mộ Dung Tuyết qua lại ườn ẹo thân thể đụng vào, đem nó nhuộm nhẵn mịn óng ánh. Hắn hai tay nâng của nàng thí thí, đem nàng đặt ở phòng tắm phía sau vách tường.

Trong phòng, xuân sắc chọc người, tiếng nước tóe lên, tích tích ba ba thanh không dứt lọt vào tai.....a!

"Leng keng —— nhiệm vụ hoàn thành —— thưởng cho mười giờ mị lực giá trị. Mười giờ vũ lực giá trị —— hệ thống nêu lên —— vọng kí chủ không ngừng cố gắng, đừng sáng giá tích."

Xuất hồ ý liệu là. Hệ thống thanh âm của, thế nhưng đã không có phía trước như vậy lạnh lẽo, giống nhau xen lẫn theo một tia trời tức thành phần.

Ni mã, khi nào thì, ta quần áo lụa là hệ thống, trở nên nhân tính hóa? Còn cổ vũ ta, chẳng lẽ là. . . . Trần Hữu Tài phát hiện chính mình mị lực giá trị tăng lên sau, cả người đều tự tin tràn đầy, mị lực giá trị tăng lên sẽ không ngay cả hệ thống đều đều giết đi? Trần Hữu Tài một trận không nói gì.

Ngay tại Trần Hữu Tài chuẩn bị càng thêm dũng mãnh tiến lên thời điểm.

"Dát chi."

Mộ Dung Tuyết khuê phòng môn, bị người thông thả đẩy ra. Trần Hữu Tài nhất thời mắt choáng váng. Cửa chỗ, cửu công chúa kia khuynh quốc khuynh thành dung nhan hiện ra ở trước mắt.

Mộ Dung Tuyết sắc mặt ửng đỏ, cơ hồ sắp lấy máu, bực này tu nhân chuyện tình, bị cửu công chúa thấy được. Nàng hận không thể lặn xuống nước trốn đi, giờ này khắc này, ngay cả Trần Hữu Tài cũng nhìn không được lão mặt đỏ lên, chỉ làm một người tư tưởng mở ra người hiện đại, bị nắm nữ làm sau, như trước là không nói gì mà chống đỡ.

Ni mã, này đều cái gì cùng cái gì? Cửu công chúa làm sao tới? Ta dựa vào, lão thiên gia người ngoại ta là đi?

Cửu Công chúa đại ra một hồi dụi dụi mắt, xác nhận không có nhìn lầm sau. Về mặt thất kinh: "A!" Lên tiếng hét chói tai. Nàng thế nhưng ở nữ sinh ký túc xá, đã phát hiện một cái nam tính, huống hồ này nam tính nàng còn nhận thức, là Trần Hữu Tài cái kia tay ăn chơi! Nhất thời, chỉ cảm thấy một trận mặt đỏ tai hồng, không chịu không chế kinh tởm kêu.

"Sao lại thế này? Ai ở kêu?"

"Không biết. Hình như là theo cái kia phương hướng truyền đến, có phải hay không xảy ra chuyện gì."

"Chúng ta đi nhìn xem đi!"

Mộ Dung Tuyết ở lại phòng ở, tuy rằng có vẻ yên lặng, khả chung quanh vẫn là có rất nhiều nhân, hơn nữa cửu công chúa này đạo xuyên thấu lực cường mẽ mẽ tiếng thét chói tai, nhất thời khiến cho không ít nữ sinh chú ý, đều bước nhanh chạy tới Mộ Dung Tuyết khuê phòng.

"Này hình như là Mộ Dung Tuyết sân, không có cái gì bất trắc đi?"

"Bên trong có ai không? Vừa rồi làm sao vậy?"

Một cái diện mạo bình thường nữ tử, thử hỏi.

Nghe được bên trong không có gì thanh âm, ngay tại nàng chuẩn bị đẩy cửa ra nhìn xem hết sức, môn liền mở ra, trước cửa là đẹp như thiên tiên cửu công chúa, trên mặt của nàng tràn đầy lòng còn sợ hãi hoảng sợ, khiến cái này tiến đến quan khán nữ sinh, nhất thời nhận định khẳng định phát sinh chuyện gì, nếu không cửu công chúa làm sao hội như vậy?

Cửu công chúa ở Đế Quốc học viện có thể nói là "Ngôi sao" thân phận của nàng cũng không phải cái bí mật gì, tùy theo có người thân thiết dò hỏi: "Cửu công chúa, ngươi không sao chứ?"

"Không, vừa mới nhìn đến một chích con chuột, chui vào ta cùng Mộ Dung Tuyết tắm rửa trong thùng gỗ, cũng may sau lại bị lộ đã chết, hiện tại không có việc gì, cảm ơn các người a."

Cửu công chúa hơi có vẻ cuống quýt, xem ra thật là vừa vội vàng mặc xong quần áo, truy đánh con chuột đi.

Vô cùng bản con chuột, không thể nghi ngờ là nữ sinh thiên địch, hướng chỉ là tiến vào tắm rửa trong thùng gỗ, nếu là ở nam tính xem ra, hoàn toàn là chuyện bé xé ra to, khả nữ sinh đó là đương nhiên, khó trách cửu công chúa hội kinh hách thét chói tai.

Cao cao tại thượng cửu công chúa thể nhưng cho các nàng nói lời cảm tạ, nhất thời làm cho tiến đến nhân kích động không thôi, có chút ôm khoanh tay đứng nhìn xem kịch vui tâm tính đến nhân, đã có chút ngượng ngùng, cửu công chúa đưa đi những người này sau, liền vỗ vỗ bộ ngực, cuối cùng là che dấu trôi qua.

"Người nói ai là con chuột đâu? Ta nhưng là người lương thiện, không phải tai họa!"

Trần Hữu Tài rầm một chút, theo tắm rửa trong thùng gỗ bật đi ra, vẻ mặt khó chịu nói, trực tiếp lộ ra ** cường tráng nửa người trên, kia rắn chắc bất mất cơ thể, làm cho cửu công chúa trước mắt sáng ngời, khả hiện tại cũng xem này thời điểm.

Cửu công chúa xấu hổ cười nói: "Thực xin lỗi a, không phải mới vừa cố ý, dưới tình thế cấp bách, tình có thể nguyên thôi." Cứ việc nàng là nói như vậy, khả Trần Hữu Tài rõ ràng thấy được nàng đầy mắt giảo hoạt, bữ môi sẽ không ở so đo, hấn nhưng là có thân sĩ phong độ nam tính, sao có thể khi dễ một cái thiếu nữ tử?

"Hắc hắc, vậy ngươi xem xong rồi có phải hay không cần phải đi, đi, ngươi còn dẫn theo tắm rửa quần áo? Hay là yếu cùng nhau tắm? Tắm nha tắm nha tắm rửa tắm, Tuyết nhi bảo bối không thể thiếu."

Trần Hữu Tài bất động thanh sắc sờ soạng một chút Mộ Dung Tuyết no đủ mướt mà tồ ngực, kia sau một câu, xướng hợp tình hợp lý, làm cho Mộ Dung Tuyết thẹn thùng không chịu nổi khẽ gắt một tiếng, cúi đầu xuống, trước mặt cửu công chúa mặt, bị Trần Hữu Tài sờ ân tư bộ vị, không biết vì cái gì, Mộ Dung Tuyết đầy lòng dục đứng một loại khác thường mau cảm.

"A, không, không cần." Cửu công chúa nghe xong Trần Hữu Tài theo như lời, phải nhìn...nữa Trần Hữu Tài bàn tay to làm lấy yin loạn chuyện tình, giống nhau cảm giác hấn là đang sờ chính mình bình thường, nhất thời, cửu công chúa không có gì khí lực, quay đầu bỏ chạy, tiểu mông ngăn ngăn, nhìn xem Trần Hữu Tài tâm hoa nộ phóng.

Ni mã, cửu công chúa nhưng là cái thực nữ a! Tại...này niên đại, nữ tử bình thường mười sáu mười bảy tuổi liền lập gia đình, bởi vậy cửu công chúa là một không hơn không kém "Lớn tuổi nữ!" Hắc hắc, nếu không, ta cũng khai phá khai phá?

Cửu công chúa so với Mộ Dung Tuyết phát dục tốt nhiều lắm, kia bộ ngực cơ hồ bao vây không được, Trần Hữu Tài theo nàng một thân áo tắm, có thể nhìn ra được, không khỏi sách sách xưng kỳ.

Trần Hữu Tài nhìn thấy cửu công chúa chạy xa, liền dùng một phen nguyên khí đánh ra, đóng cửa lại, nếu là hấn đứng lên đi quan môn, bị người thấy được, kia còn phải? Cứ việc võ giả không có đạt tới Tiên Thiên cảnh giới, không thể làm đến ngoại phóng đã thương người, khả quan một chút môn vẫn là có thể.

"Đến, Tuyết nhi ngoan ngoan, chúng ta tiếp tục ** việc làm!"

Trần Hữu Tài lặng lẽ cười, tuy rằng vừa mới xảy ra như vậy xấu hổ chuyện tình, khả hạ thân nhưng không có một chút ngại ngại trạng thái, lại chiến đấu hăng hái đi lên.

"Trưởng công, nhĩ hảo phá hư, a." Mộ Dung Tuyết chu cái miệng nhỏ nhắn, nhẹ giọng thân / ngâm, nàng phát hiện Trần Hữu Tài hạ thân, càng phát ra kiên / cứng rắn, giống như sắt thép, cho nàng một loại thống khổ cũng khoái hoạt cảm giác!

Mãn viên xuân sắc giam không được, thời gian trôi qua rất nhanh, ở này va chạm, rên rỉ, triển miên trung vượt qua!

Xong việc sau, Trần Hữu Tài liền cáo biệt lưu luyện không rời Mộ Dung Tuyết, thay kia thân tức quân Lão đại nương nó giả dạng, làm cho Mộ Dung Tuyết cười đến bụng đau, không nghĩ tới nam nhân của chính mình, vì đến xem nàng, thế nhưng buồn đáng người, ngay cả nữ nhân trang phục đều mặc vào, không khỏi lại là một trận cảm động.

Trần Hữu Tài không nhanh không chậm đi ra cửa, trong lòng nhạc khai hoa, lần này trộm / tình tiến triển thuận lợi phi thường, về sau thấp đèn lồng như cũ hẳn là không có gì khó khăn, thường xuyên đến xem Mộ Dung Tuyết, còn có thể cố định hai người "Tác chiến" địa điểm, có sao mà không làm?

Thích hoàn sau, Trần Hữu Tài sáng khoái tinh thần đi tới đế quốc đồ thư quán, hẳn cảm thấy chính mình đối Đại Kiền quốc, cùng với dị giới đại lục tình huống, còn không phải thực hiểu biết, đại đa số chính là nghe người khác giảng thuật, các mặt đều không có đề cập đến, mà Đế Quốc học viện đồ thư quán, chính là một cái hiểu biết dị giới đại lục cơ hội cùng cách.

Đồ thư quán là đứng ngoài mở ra, nhưng là chỉ có thể ở bên trong xem duyệt, không thể mang theo thư tịch đi ra ngoài, bởi vì đồ thư quán có chút thư, tất cả đều vô giá, nếu là một cái đệ tử mang có một chút, lại không về đổi về đến, kia tổn thất liền lớn.

Trần Hữu Tài cùng trông cửa nhân đánh cái tiếp đón, người nọ tùy ý phất liếc mắt một cái Trần Hữu Tài, nhất thời làm cho Trần Hữu Tài có một loại bị người nhìn thấu lạnh lẽo cảm giác, thật mạnh! Trần Hữu Tài âm thầm tâm kinh đảm hàn, người này so sánh với hẳn phía trước gặp được Gia Cát Bá còn có Vương Cương cũng không kém mấy may!

Xem ra Đế Quốc học viện nhưng thật ra cứ coi trọng về đồ thư quán này một khối, theo bức này cường giả trấn thủ đồ thư quán liền có thể thấy được, tâm tư kín đáo Trần Hữu Tài phát hiện này hiện tượng sau, đối đồ thư quán tàng thư càng phát ra chờ mong đứng lên, ba lượng bước đi vào.

Góc lực, Trần Hữu Tài cảm thật dày nhất xấp thư, cứ thế lật xem.

Ở đồ thư quán dạng người như hẳn không ít, đều là ở vì chính mình tiền đồ vận mệnh cố gắng, ở người khác ăn chơi đảng điểm thời điểm, siêng năng học tập đối với mình thân hữu dụng gì đó, đồng dạng thiên phú, đồng dạng tài nguyên, bọn họ nhất định đi ở người khác phía trước!

Trần Hữu Tài nhìn một hồi lâu, nhận thức không ít linh bao phần thảo, còn có này dị giới đại lục tồn tại linh thú, hẳn ngạc nhiên theo trên bản đồ phát hiện, Đại Kiền quốc chích chiếm cứ lấy rất nhỏ một bộ phận lãnh thổ.

Mà Đại Kiền quốc bên ngoài, số ít vài cái đánh dấu nổi danh tự quốc gia, cái khác đều là chỗ trống, mặc dù là chỗ trống, lại không nhất định đại biểu cho hoang tàn vắng vẻ, theo kia địa vực mở mang, bản đồ tỉ lệ, Trần Hữu Tài có thể phán đoán ra, này dị giới đại lục thật lớn thật lớn, nếu so với Địa Cầu lớn hơn nhiều.

Nguyên lai, cho tới nay hẳn nhìn thấy chẳng qua là muối bỏ biển, Trần Hữu Tài đột nhiên phát hiện chính mình nhỏ bé không chịu nổi.

PS: Ta đổ máu thật rồi... :3

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 170: Nhiệm Vụ.....

Này bộ sách thượng sinh động hình tượng miêu tả, lời cuốn vào cảnh ngoạn mục giới thiệu, làm cho Trần Hữu Tài lưu luyện quên về.

Đột nhiên, Trần Hữu Tài mặt mày hồng hào, hẳn cư nhiên phát hiện nơi này thế nhưng còn có vũ kỹ, thậm chí đủ mấy bản hoàng giai vũ kỹ, tuy rằng phẩm chất không thể nào hảo, khả ở Trần Hữu Tài trong mắt lại thành trong bảo khố.

Hắn bất đồng với người khác, ở lấy đến vũ kỹ sau, chỉ biết cứng nhắc, hoàn toàn dựa theo miêu tả học tập, hẳn Trần Hữu Tài hoàn toàn có thể dựa vào ý nghĩ của chính mình sửa chữa lý giải, sáng tạo càng cường đại hơn vũ kỹ!

Loại sự tình này hẳn không phải không trải qua, đi này bã, lưu này tinh hoa, có gan sang tấn, đừng cảm nếm thử!

Trần Hữu Tài có lá gan này, cũng có này tin tưởng!

Mấy canh giờ sau, Trần Hữu Tài giống như đôi nhìn chăm chăm kia còn thừa lại hơn phân nửa bộ sách, bắt đầu dĩ lắc đầu, hẳn không có bao nhiêu thời gian đến đồ thư quán, ngẫu nhiên rút ra cơ hội sẽ không sai lầm rồi, nhưng là này đồ thư quán tàng thư đại lượng, muốn dùng hẳn một người chỉ lực xem hết, không có một năm nửa năm chỉ sợ là làm không được, cũng không thể mỗi ngày đến đồ thư quán đi?

Hẳn yếu việc chuyện tình còn rất nhiều, Trần Hữu Tài hơi có vẻ buồn bực, than thở nghĩ rằng, ta nhân vật chính quang hoàn đi đâu? Vì một chút sách báo mà phát sầu, không là phong cách của hắn, trên thực tế, nếu là hắn thực lực đủ cường đại, chỉ sợ cảm cần thư liên chuẩn mất.

Nhưng là nay bên ngoài có cường hãn võ giả trấn thủ, hẳn mặc dù muốn đua giỡn tiểu thông minh, đều không thể nào thực hiện. Này đồ thư quán tàng thư, mệnh lệnh rõ ràng cấm đệ tử đem bộ sách mang đi ra ngoài, Trần Hữu Tài ở vào thời điểm, nhìn đến bên ngoài viết quy định, này sẽ thể khó xử.

"Hệ thống, người nói làm sao bây giờ?"

Trần Hữu Tài một trận nhức đầu, không biết làm sao hỏi, hệ thống tuy rằng vẫn thực hồ cha! Bất quá ở đại sự thượng vẫn là thực có biện pháp!

"Có thể chọn dùng phục chế phương pháp, đạo nhập kí chủ Trần Hữu Tài đầu óc. Lấy cung ngày sau học tập!"

Quả nhiên, hệ thống - thanh âm cho khẳng định trả lời. Trần Hữu Tài vừa nghe, trước mắt sáng ngời, này không phải đem chính mình đầu óc cho rằng tồn trữ tập sao? Như vậy hẳn có thể tùy thời tùy chỗ ý xem xét!

Trần Hữu Tài hô hấp hơi có vẻ dồn dập: "Kia nhanh lên a."

Trong mắt xẹt qua một chút vội vàng sắc, thúc giục hệ thống thực thi, tuy rằng hệ thống ngẫu nhiên hồ cha, khả máu chót thượng, chưa từng làm cho Trần Hữu Tài thất vọng, vài lần hắn bị vây hiểm cảnh, hệ thống đều cho giúp, lúc này đây đồng dạng là!

"Hệ thống nêu lên —— cần nhiệm vụ trao đổi —— kí chủ có đồng ý hay không?"

"Nhiệm vụ? Cái gì nhiệm vụ? Trao đổi liền trao đổi đi!" Trần Hữu Tài khẽ nhíu mày hỏi. Nếu là hắn có thể làm đến. Đồ sẽ không cự tuyệt, dù sao này đồ thư quán tàng thư trăm ngàn, lực hấp dẫn to lớn khó có thể tương tượng!

"Leng keng —— hệ thống nhiệm vụ —— kí chủ mở ra trao đổi nhiệm vụ —— nhiệm vụ —— đẩy ngã cứu công chúa —— thưởng cho —— đòi lấy tồn trữ bộ sách công năng —— nhiệm vụ thất bại trừng phạt —— một năm trong vòng hạ / thể không thể cường "

Hệ thống thanh âm của, tựa hồ xen lẫn theo tiêu tức ngữ khí, Trần Hữu Tài không phát hiện. Nương theo sau chính mình nhiệm vụ số lượng tăng nhiều, hệ thống trở nên càng thêm trí năng hóa, không chỉ có chủ động nhắc nhở hắn, còn có thể vừa gặp công việc giúp hắn.

Nhưng là cũng càng ngày càng hồ cha, nhiệm vụ càng ngày càng tà ác, trừng phạt càng ngày càng đau, Trần Hữu Tài càng phát ra có chửi má nó xúc động!

Trần Hữu Tài nhất thời mắt choáng váng, hẳn làm sao nghĩ đến sẽ là nhiệm vụ này, ni mã. Hệ thống lại hồ cha a, ta như vậy thuần khiết nhân, luôn bị hệ thống nắm cái mũi đi.

Bất quá oán giận là oán giận, Trần Hữu Tài trong đầu, cũng là không khỏi hiện ra cứu công chúa rồi đi bóng hình xinh đẹp, không lâu kia tới một màn. Trong lòng nhắc lên một trận gọn sóng, đối cứu công chúa thành thực tri tính mỹ, hoàn toàn không có sức chống cự.

Hắn vượt qua suy tư, liền tiếp nhận rồi nhiệm vụ!

Trần Hữu Tài chỉ làm một người bình thường nam nhân, có ý nghĩ như vậy, cũng không kỳ quái, cứu công chúa giáo hảo thân mình, có thể nói là có được cực phẩm thiếu phụ quyền rữ, lại là một cái không hơn không kém xử nữ, tuyệt đối vu vật!

Chiếm hữu dục mãnh liệt Trần Hữu Tài, tại dưới bức này tình huống, đương nhiên sẽ không cự tuyệt.

Hắc hắc. . . Trên thực tế Trần Hữu Tài sớm đã có ý tưởng, hệ thống chẳng qua là cho hắn một cái chính đại quang minh lý do.

Có lẽ, hệ thống căn bản chính là tái dẫn đạo Trần Hữu Tài từng bước một dựa theo trong lòng suy nghĩ đi làm, không chỗ nào cố kỵ, kiêu ngạo quân áo lụa là vì này căn bản đi!

Theo Trần Hữu Tài đáp ứng sau, toàn bộ đồ thư quán bộ sách, tản mát ra từng đợt mắt thường khó có thể phát hiện kỳ dị tinh quang, người trước ngã xuống, người sau tiến lên tuân hướng Trần Hữu Tài trong cơ thể!

Nhất thời, Trần Hữu Tài cảm giác trong đầu trước nay chưa có tràn đầy cảm, hắn khẽ nhíu mày, cái loại này trong thời gian ngắn bị xâm nhập tư duy trạng thái, cũng không phải người bình thường có thể cảm nhận được, trong phút chốc, thống khổ thần sắc, hiện lên hắn khuôn mặt thượng.

Ni mã, này vẫn là phục chế đến trong đầu sao? Quả thực là mạnh mẽ giáo huấn đi vào, nếu không ta đầu óc dung lượng cường đại vô cùng, lúc này nói không chừng liền khí tuyệt bỏ mình!

Trần Hữu Tài rút ngum khí lạnh, nắm chặt nắm tay, kia đầu ngón tay xâm nhập lòng bàn tay, nhẹ nhẹ máu tươi thấm thấu mà ra, đập lớn đích mò hôi theo kia hơi có vẻ vụn vụn khuôn mặt chảy xuống, kiên trì kiên trì, Trần Hữu Tài không ngừng nhắc đến tình chính mình, hết sức không cho chính mình ngất xỉu đi, tốt xấu đây là ở đồ thư quán, nếu là mặc danh kỳ diệu té trên mặt đất, chẳng phải là rất nhanh bị người chú ý tới.

Một lúc lâu sau, Trần Hữu Tài trong mắt xẹt qua một chút sắc mặt vui mừng, cái loại này đầu đau muốn nứt cảm giác dần dần tiêu thất, lúc này hắn có thể đem đồ thư quán kia vô số kẻ bộ sách nhìn một cái không xót gì!

Thoáng nghỉ ngơi trong chốc lát!

Trần Hữu Tài liền đi ra đồ thư quán, sáng khoái tinh thần vườn cái vụn eo, nhìn thấy không ít người hơi có vẻ quái dị nhìn hắn, có chút đau đầu!

Ta hành động rất kỳ quái sao? Trần Hữu Tài sờ sờ cái mũi, có lẽ là hắn phía trước ở đế quốc quảng trường, biểu hiện quá mức kinh thế hãi tục chứ? Cùng Vương Cương loại này đạo sư cấp bậc chính là cứu cấp vô giả, đánh túi bụi, này ở Đế Quốc học viện là từ chưa xuất hiện!

Trần Hữu Tài cũng bởi vậy một trận chiến thành danh.

Trần Hữu Tài hừ tiểu khúc, tùy ý tìm người tuần hồi thăm Lư viện trưởng làm công chỗ. Liền rất nhanh tìm được rồi, nhìn kia tòa thành bình thường huy hoàng kiến trúc đàn, Trần Hữu Tài có chút rung động, thời đại này có thể tạo nên như thế to công trình, đến tốt cùng yếu ngưng kết bao nhiêu người vất vả mồ hôi, gõ gõ môn cung kính nói: "Lư viện trưởng ở bên trong sao?"

"Là người tiểu tử này a, vào đi."

Lư viện trưởng uy nghiêm thanh âm của, từ trong cửa biên truyền đến, tựa hồ là dự liệu tới Trần Hữu Tài đến, Lư chí xa không có gì ngoài ý muốn thần sắc, tiếp tục dựa bàn viết nhanh. Cũng không ngừng đầu xem Trần Hữu Tài liếc mắt một cái.

Trần Hữu Tài cũng không thấy quái, gật gật đầu cười nói: "Lư viện trưởng hảo, ta là tới tìm người đàm một chút, về kia mười tư cá nhân tu luyện chuyện tình..." Trần Hữu Tài dừng một chút, muốn nói lại thôi mặt lộ vẻ khó xử sắc,

"Nga? Như thế nào, bọn họ tiềm lực cho người không hài lòng? Vẫn là không phục người quản lý?" Lư chí xa hí mắt đánh giá một phen Trần Hữu Tài, rất có tiêu đề ngữ khí, làm cho người ta trắc đoán không ra lời của hắn ngoại chi âm.

"Hắc hắc, không phụ sự mong đợi của mọi người, tạm thời có thể đoán đo hảo. Lư viện trưởng. Ta có một yêu cầu quá đáng!" Trần Hữu Tài nghiêm trang thẳng thắn thành khẩn nói, ở Lư viện trưởng trước mặt, không cần phải quanh co vòng vèo nói chuyện.

"Nga? Cứ nói đừng ngại."

Lư viện trưởng nghe được Trần Hữu Tài tin tưởng tràn đầy ngữ khí, không khỏi ngừng đầu đến, trong mắt xẹt qua một chút kinh ngạc. Nguyên vốn tưởng rằng Trần Hữu Tài hội chịu chút đau khổ, mới có thể để cho những người đó chịu phục, tốt xấu mười bốn cái tất cả đều là Đế Quốc học viện thiên tài, như thế nào cũng muốn vài ngày tài năng chinh phục đi? Nhưng là... . Anh mắt của hắn, tự nhiên là sẽ không nhìn lầm người, xem ra này Trần Hữu Tài thật sự có chút thủ đoạn.

"Ta nghĩ dẫn bọn hắn đi ra ngoài tôi luyện một đoạn thời gian." Trần Hữu Tài thẳng thắn nhẹ giọng thần lời nói, nhìn chăm chăm Lư viện trưởng, không chịu bỏ qua gì chi tiết.

"Tôi luyện? Điều đó không có khả năng!"

Lư viện trưởng hơi hơi sững sốt, tùy theo lắc đầu. Kia không hề thương lượng ngữ khí, làm cho Trần Hữu Tài nhũ mảy, nhưng hắn nhưng không có bởi vậy mà buông tha cho.

"Như thế nào không có khả năng?" Trần Hữu Tài phân cao thấp trầm giọng nói, muốn rất nhanh dẫn dắt này đám người tăng lên thực lực, không nghĩ điểm biện pháp là không thể thực hiện được, ở Đế Quốc học viện này nhất mẫu ba phần. Hắn không thả ra tay chân đến.

"Kia mười bốn nhân là Đế Quốc học viện hy vọng, người một câu nói kia, quả thực là đem Đế Quốc học viện hưng suy phao chi sau đầu!"

Lư chí xa một chữ một chút kiên định nói, làm viện trưởng, hắn yếu lo lắng các mặt, cứ việc hắn thực xem trọng Trần Hữu Tài, khả cũng không ý nghĩa vì Trần Hữu Tài, mà buông tha cho cái khác mười bốn nhân bồi dưỡng.

"Viện trưởng, người là lo lắng kia mười bốn nhân có cái không hay xảy ra thật không? Ta cam đoan, bọn họ tuyệt đối sẽ không ra một chút sai lầm, nếu như bằng không, người đại khái có thể xử phạt ta!" Trần Hữu Tài vẻ không cam lòng nói lên khuôn mặt.

"Thực lực của người mặc dù dù không sai, có thể tượng tượng yếu đồng thời bảo hộ bọn họ, quả quyết là làm không được." Lư viện trưởng tuệ nhãn như đuốc, nhất thời phân tích ra Trần Hữu Tài sức chiến đấu.

"Viện trưởng, người liền dần xếp dần xếp, người ngắm lại, người chẳng lẽ không hi nhìn bọn họ mỗi người ở nay trên cơ sở, có một chất bay vọt? Đến lúc đó, ở đế quốc thăng cấp đại tài thượng, bọn họ tuyệt đối đều là số một số hai tinh anh, ta Đại Kiền quốc đô sẽ vì thế kiêu ngạo tự hào, mà Đại Kiền Đế Quốc học viện, danh dự định đem truyền khắp ngũ hồ tứ hải! Anh minh thần võ Lư viện trưởng, hội bởi vì hôm nay quyết định, bị hậu nhân ca ngợi tán tụng!"

Trần Hữu Tài lông mày nhíu lại, lặng lẽ tươi cười, kia bao hàm lực hấp dẫn ngời ngời, làm cho Lưu viện trưởng lạnh nhạt thần sắc đều lâm vào động dung.

Hắn đương nhiên hy vọng Đế Quốc học viện phát triển không ngừng, nếu là có thể uy danh truyền xa, hẳn này viện trưởng địa vị tự nhiên là nước lên thì thuyền lên! Trần Hữu Tài một phen nói đến hẳn tâm khảm đi.

"Người có nắm chắc ở đế quốc thăng cấp đại tái lấy được không sai thứ tự?" Lưu viện trưởng mắt sáng như đuốc, dừng ở Trần Hữu Tài.

"Ha ha, phải, ít nhất tiền tam đi!" Trần Hữu Tài thốt ra cười nói, hẳn lòng dạ biết rõ đế quốc thăng cấp đại tái thượng, tham dự nhân cũng không phải cái gì đơn giản hạng người, khả hẳn có này phần tin tưởng!

"Tiền tam?"

Lưu viện trưởng sắc mặt quái dị vô cùng, chẳng lẽ Trần Hữu Tài không biết tiền tam danh ý vị như thế nào? Tiểu tử này là đồng đặc, vẫn là đầu cháy hồng?

"Àn." Trần Hữu Tài lơ đãng gật gật đầu.

"Trần Hữu Tài, lời này là người nói, ta cũng không bắt buộc người, hảo, ta đáp ứng người, người đã đều cam đoan kia mười bốn nhân sẽ không xảy ra chuyện gì, hơn nữa chỉ cần ở đế quốc thăng cấp đại tái đạt được tiền mười là có thể, hiện tại ta cũng lại không ngăn trở người, dẫn bọn hắn đi ra ngoài tôi luyện hạ cũng tốt, chim ưng con sớm hay muộn yếu bay lượn phía chân trời!"

Lưu viện trưởng vui mừng như rót mỳ, tùy theo lời nói thăm thía thờ dài nói.

"Lưu viện trưởng rất rõ đại nghĩa, đa tạ!" Trần Hữu Tài nhìn thấy Lưu viện trưởng đáp ứng rồi, cũng lại không nói thêm cái gì, trong lòng hẳn dĩ nhiên có hoàn thiện kế hoạch.

"Đúng rồi, Lưu viện trưởng còn có một chuyện." Trần Hữu Tài hơi có vẻ lấy lòng ý, làm cho Lưu viện trưởng biểu tình vừa ngưng, người này sẽ không phải thay đổi chứ?

"Àn, người nói." Lưu viện trưởng khoát tay áo.

"Ta nghĩ mang theo Mộ Dung Tuyết cùng cửu công chúa cùng đi ra, các nàng ở học viện ghen lâu, hết giận hờn thở không khí, viện trưởng đặt mình vào hoàn cảnh người khác vì đệ tử suy nghĩ, khẳng định sẽ không cự tuyệt!" Trần Hữu Tài vẻ mặt chắc chắn trên chòm.

"Hắc hắc, người tiểu tử này, cũng thế, bắt quá các nàng hai người an toàn, người nhiều hơn chú ý!"

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 171: Đùa Giỡn Công Chúa

Sát, ta nữ nhân của mình, không biết chiều cổ a?

Trần Hữu Tài trở mình cái xem thường, rồi sau đó Lưu viện trưởng lòng hiểu mà không nói cười, nhất thời hẳn có loại cả người không được tự nhiên cảm giác, phần nộ cáo biệt Lưu viện trưởng, liền ước Đã ra rồi Mộ Dung Tuyết cùng cửu công chúa, báo cho biết các nàng, lập tức có thể du sơn ngoạn thủy một phen.

Hai người tự nhiên là hoan hô nhảy nhót, dù sao đi vào Đế Quốc học viện đã muốn có một đoạn thời gian, nhưng vẫn không có cơ hội rời đi, từ trước là vô câu vô thúc ngàn Kim đại tiểu thư cùng cao cao tại thượng đế quốc công chúa, hiện tại đột nhiên thành trong lòng sắt điều, đều nhanh nín hờn, hiện tại có cơ hội đi ra ngoài, đương nhiên cao hứng thật, huống chi vẫn là cùng Trần Hữu Tài cùng nhau.

Mộ Dung Tuyết không kìm được vui mừng thưởng cho một cái hôn cấp Trần Hữu Tài, cửu công chúa ở một bên nhìn Mộ Dung Tuyết không biết e lệ hành động, có chút xấu hổ, hồi tưởng lại một ngày trước, thấy Trần Hữu Tài cường tráng tinh tráng cơ thể, liền không khỏi biểu lộ tiểu nữ nhi nhà đích xấu hổ thái.

Đã biết là làm sao vậy? Chẳng lẽ thật sự thích thượng này đồ xấu xa?

Cửu công chúa nhất tưởng, mặt cười đằng một chút đỏ ửng trải rộng, trong lòng nai con chung quanh đập loạn, cúi đầu xuống, không muốn bị Trần Hữu

Tài phát hiện, khả Trần Hữu Tài sức quan sát dữ dội thật nhỏ tí mĩ? Nhất thời, liền phát hiện có tình huống.

"Nhé, cửu công chúa, có phải hay không người cũng muốn hôn ta một chút đâu? Ta mắt chín năm nhĩ hồ lực mới khiến Lưu viện trưởng đồng ý mang theo người đi, ta dễ dàng thôi ta! !" Trần Hữu Tài về mặt u oán nói xong, giống nhau là vì cửu công chúa không biết cảm ơn, không có cho hắn "Hôn môi hồi báo" mà cảm thấy ủy khuất.

"A, ô, ta cũng muốn thân người?"

Bởi vì có tâm sự, cửu công chúa theo bản năng trả lời, đột nhiên phát hiện Trần Hữu Tài lại chú ý đến trên người nàng đến. Trong lòng có loại không hiểu vui sướng, này nam nhân. Đối với chính mình có hảo cảm? Cửu công chúa không khỏi môn tự vẫn lòng, lại như trước không làm rõ được.

Trên thực tế, chỉ làm một người thông minh nữ nhân, vốn không nên hỏi mình ngu như vậy vấn đề, nhưng là ở đối đãi cảm tình chuyện này thượng, cửu công chúa cùng bình thường nữ nhân giống nhau, chỉ số thông minh kịch liệt giảm xuống.

Trần Hữu Tài rõ ràng là trêu chọc dụng tâm vị, nhưng lúc này nghe vào trong tai, cửu công chúa lại thật sao!

"Ha ha, người nguyên ý trong lời nói. Ta liền cố mà làm cho người hôn nhẹ đi."

Trần Hữu Tài về mặt yin cười. Nước miếng còi Từ Đô chảy ra, thế nào có một chút hình tượng đáng nói?

Ở Trần Hữu Tài nghĩ đến, hắn nói xong này đùa giỡn trong lời nói, cửu công chúa chắc chắn hoảng sợ này ra chạy trốn, ai biết... Được rồi! Dù sao hệ thống cái kia hồ cha nhiệm vụ nhất định phải hoàn thành. Nếu như vậy, phía trước vẫn là đùa giỡn đùa giỡn hữu hảo cảm tình có vẻ hảo! Lập tức, Trần Hữu Tài cố ý đem mặt gần sát cửu công chúa, ngữ khí sâu kín xử nữ hương, phá lệ vui vẻ thoải mái.

Bên cạnh Mộ Dung Tuyết đều nhìn xem tròn mắt há hốc mồm, chính mình tương công như vậy vô liêm sỉ, "Khi dễ" cửu công chúa, nhưng nàng trong lòng nếu không không sinh khí, tương phản đứng nhè nhẹ mừng thầm. Nàng chờ mong cùng cửu công chúa cộng tứ nhất phu. Như vậy liền có thể cùng cửu công chúa như hình với bóng.

Vốn ở thời đại này, nữ nhân liền là nam nhân phụ thuộc phẩm, trên cơ bản cường đại võ giả hoặc là có tiền có quyền nhân, ba vợ bốn nàng hầu tái bình thường bất quá!

Loại này thâm căn cố đế tư tưởng xảy ra này, bởi vậy Mộ Dung Tuyết đối với Trần Hữu Tài hát hoa ngắt cỏ cũng không phải rất phản đối, chỉ cần hắn trong lòng có chính mình là tốt rồi. Huống chi, cửu công chúa là của nàng hảo tỷ muội, nếu hai người thật sự có thể cả đời như hình với bóng, chẳng phải là rất tốt?

"Ba."

Một cái thanh thúy tiếng vang như nước giọt ba mặt bình thường tạo nên gọn sóng, nhất thời tối không khí ghé tan ra đến.

Cửu công chúa ghen đỏ mặt, lấy hết dũng khí, mới chủ động hôn môi Trần Hữu Tài.

Sinh ở Đế Vương gia, bẩm sinh cao quý thân phận khiến nàng cảm giác được trước nay chưa có cảm giác vô lực, nói đến cùng, cửu công chúa chính là một cái nữ tử.

Mặc dù là học phú năm xe, nhưng không có gì vũ lực, cho nên không có khả năng vẫn đứng ở phụ vương bên người bang này chia sẻ sự vụ. Trước mặt người ở bên ngoài nàng cao ngạo lãnh diễm, luôn cự người ngoài ngăn dậm, kì thực nội tâm không có một chút cảm giác an toàn, theo thời gian trôi qua, nàng muốn tìm tìm một kiên cố cánh tay làm dựa vào.

Trần Hữu Tài xuất hiện, rất nhanh khiến cho cuộc sống của nàng sáng rọi một mảnh, Trần Hữu Tài tùy ý, rộng rãi, thần bí, tài hoa, thực lực... Đều bị khiến nàng mê muội.

Nhưng là, nơi này dù sao cũng là cùng loại với Hoa Hạ cổ đại hoàng triều, tư tưởng có vẻ bảo thủ, hơn nữa cửu công chúa cao cao tại thượng thân phận, bởi vậy, mặc dù là xuất hiện ngưỡng mộ trong lòng nam tử, nàng cũng muốn làm bộ như dường như không có việc gì.

Loại thâm mến là thống khổ, đặc biệt Trần Hữu Tài "Không hiểu phong tình", căn bản chính là đang trốn tránh cảm tình, mỗi lần ở đùa giỡn nàng qua đi, liền quên mất sau đầu.

Có bao nhiêu lần, y theo cửu công chúa ý tưởng, Trần Hữu Tài hẳn là hội rèn sắt khi còn nóng theo đuổi nàng, khả làm cho người ta buồn bực là, nàng nhiều lần thất vọng, thế cho nên thẳng cho tới hôm nay như trước đoán không ra Trần Hữu Tài ý tưởng, chỉ có thể rối rắm gây dựa đối mặt thác loạn tình cảm.

Nay Trần Hữu Tài "Mệnh lệnh" nàng, cửu công chúa hạ quyết tâm, muốn cho Trần Hữu Tài cảm nhận được tâm ý của hắn, nàng hiểu được cơ hội đều là chính mình nắm chắc!

Bởi vậy mới có vừa rồi một màn!

Trần Hữu Tài khóe miệng hơi hơi run rẩy, nhất thời kia trêu đùa biểu tình đọng lại, nằm mơ cũng không nghĩ tới cửu công chúa thật sự thân hắn! Hắn thậm chí đều hoài nghi này có phải hay không đang nằm mơ, cảm thụ được trên mặt dư ôn, nội tâm không thể bình tĩnh!

"A."

Mộ Dung Tuyết chớp chớp tròn mắt, phát hiện chính mình không có nhìn lầm sau, kinh ngạc kêu, cửu công chúa hôn Trần Hữu Tài?

"Thơm quá."

Trần Hữu Tài sờ sờ trên mặt dấu hôn, đặt ở trước mũi người hạ, kim lòng không đậu cảm khái.

"Leng keng —— hệ thống nêu lên —— tự chủ nhiệm vụ hoàn thành —— đạt được cửu công chúa chủ động hôn môi —— thưởng cho mị lực giá trị mười giờ, đẩy ngã cửu công chúa sắp tới, kí chủ tiếp tục cố gắng, tái sáng giai tích!"

Hệ thống cư nhiên vào lúc này nhắc nhở Trần Hữu Tài, nhưng lại như thế có nhân tính hóa cổ vũ một phen.

Ni mã, sắp tới? Ta có lợi hại như vậy sao? Giai tích, thí đầu, chẳng lẽ còn làm cho ta sáng tạo vô sỉ hạ lưu Guinness ghi lại bất thành?

Trần Hữu Tài dở khóc dở cười, này hệ thống càng ngày càng muốn làm quái, càng ngày càng đáng khinh, luôn không dựa theo lẽ thường ra bài, trên thực tế, Trần Hữu Tài không biết là, cửu công chúa sờ đi hôn môi hắn, cùng kia dĩ nhiên đã siêu việt thường nhân cực hạn mị lực giá trị vẫn là có không nhỏ liên hệ!

"Nha, ta, ta... ." Cửu công chúa vẽ mặt đỏ bừng, kiều diễm ướt át nhún nhót bất an, nói năng lộn xộn nàng không biết nên nói như thế nào.

Lần này hôn môi hành động là nàng bình sinh tới nay đã làm lớn nhất đảm sự tình. Không có một trong!

Bình thường, cửu công chúa chủ động cùng nam tính nói chuyện đều là chuyện hiếm có. Huống chi là da thịt chi thân đâu? Nhìn đại ra Trần Hữu Tài, nàng mới phát hiện, phía trước là chính mình hiểu lầm ý tứ của hắn, này đồ xấu xa hoàn toàn là ở đùa giỡn chính mình.

"Ha ha, gì cũng đừng nói, ta hiểu được!" Trần Hữu Tài nhướng nhướng mày đầu, mỉm cười, để sát vào cửu công chúa kia xinh đẹp tuyệt luân mặt cười, ở giai nhân kinh nghi bất định hết sức."Ba ba." Trần Hữu Tài đầu bải giống như trống bỏi bình thường, làm nhiều việc cùng lúc các thân một lần.

"Ấn. Cái này sẽ không ăn mệt."

Lập tức. Ngẩng đầu lên, Trần Hữu Tài thì thảo tự nói vừa lòng nói, vron đầu lưỡi liếm liếm môi, một bộ ý còn chưa hết bộ dáng, cửu công chúa cúi đầu. Tim đập gia tốc, nàng làm sao sẽ biết, Trần Hữu Tài thể nhưng to gan lớn mật hôn trở về! Vẫn là hai lần.

"Người. . . Các người... ."

Mộ Dung Tuyết ủy khuất không thôi, Trần Hữu Tài hoảng sợ, này tiểu cô nãi nãi không phải là ghen tị đi? Mồ hôi lạnh ứa ra, trước mặt chính mình lão bà mặt, cùng cái khác mỹ nữ kích hôn, bức này sự tình, mặc dù là ở chuyện xấu không dứt bên tai trên địa cầu. Đều có thể nói là kinh thể hãi tục.

"Ta cũng muốn!"

Nhưng mà ngay sau đó, Trần Hữu Tài trong tưởng tượng mưa rền gió dữ nhưng không có tiến đến chột, Mộ Dung Tuyết ghen tuông mọc lan tràn kiều hừ làm cho hắn xấu hổ nhẹ nhàng thờ ra, nguyên đến chính mình hiểu lầm!

"Ngô."

Mộ Dung Tuyết kiều diễm cái miệng nhỏ nhắn, bị Trần Hữu Tài ngăn chặn, kia thuần thực tác hôn kỹ xảo. Làm cho Mộ Dung Tuyết đầu óc trống rỗng, thân mình giống như một bãi nê ngã xuống Trần Hữu Tài trong lòng, hai người không coi ai ra gì thuyết minh triền miên tình yêu.

Cửu công chúa xuất hồ ý liệu lớn mật nhìn, không có chút nào then thừng, đối hai người biểu hiện tò mò không thôi, đặc biệt thấy rõ Trần Hữu Tài kia hôn môi tông sư bình thường xuất thân nhập hóa hôn kỹ, không khỏi làm cho Mộ Dung Tuyết ân ninh không ngừng, mặt đỏ tai hồng.

Ni mã, lỗi lỗi, ta lúc này chẳng phải là đem thuần khiết cửu công chúa mang hồng rồi, đều nói nữ nhân háo sắc, quả nhiên, này cửu công chúa bình thường nhìn như đối chuyện nam nữ chẳng quan tâm, kì thực thượng, trong lòng vẫn là hướng tới, dù sao, khác nữ tử ở nàng này tuổi, đều dĩ nhiên là làm mẹ người.

Một lát sau.

"Đại phiêu đàn, không để ý tới người!"

Mộ Dung Tuyết phết quá đi, cùng với nói là tránh né Trần Hữu Tài không kiêng nể gì yin đẳng ánh mắt, còn không bằng nói đang trốn tránh cửu công chúa trêu tức ánh mắt, cửu công chúa rõ ràng là hỏi, Mộ Dung Tuyết khi nào trở nên như thế thuần thực.

Này hết thấy đương nhiên là Trần Hữu Tài sờ giáo, nhưng hắn da mặt dày mo, hoàn toàn không nhìn cửu công chúa trêu chọc trêu ghẹo đôi mắt đẹp, mà là không kiêng nể gì trừng mắt nhìn trở về, cửu công chúa đối với Trần Hữu Tài một chút biện pháp cũng chưa, bằng không vừa rồi cũng sẽ không bị Trần Hữu Tài nắm cái mũi đi rồi.

Một phản đũa giỡn sau, Trần Hữu Tài làm cho hai người thu thập một chút hành lý, liền đi thông tri thiên tài mười bốn người.

Ba ngày sau, Trần Hữu Tài ngựa quen đường cũ mà dẫn dắt mọi người, đi tới thác nước tại chỗ, nhìn kia xuống dốc không phanh khí hậu khác nhau ở từng khu vực thế to thác nước, tất cả mọi người là kinh hãi thuyết phục, lúc này bọn họ mới phát hiện, nguyên lai thiên nhiên lực lượng, như vậy cường đại, là người lực sở không thể với tới!

"Các người nghe tốt lắm, từ nay về sau, ở trong này tu luyện, về phần tu luyện phương thức, rất đơn giản, xem kia thác nước, các người liền yếu trạm ở dưới mặt, dựa theo thực lực, phân biệt đứng ở lực đánh vào không đồng dạng như vậy địa phương, sau đó, mỗi ngày tùy ý thác nước dòng nước cọ rửa già, chậm rãi hướng tới lực đánh vào cực mạnh địa phương di động, có lẽ các người hội cảm thấy loại phương pháp này thực ngu xuẩn, nhưng ta cho người biết nhóm, này cũng là hữu hiệu nhất!"

Trần Hữu Tài êm tai nói tới, chỉ vào kia thác nước, vẻ mặt nghiêm túc nói, không khỏi hồi tưởng lại kiếp trước đại học quân huấn đoạn thời gian đó, luôn luôn cùng huấn luyện viên "Đánh du kích chiến", hơn mười ngày qua rất nhanh đi, cơ bản không học được cái gì, khả giáo quan cương trực công chính hình tượng thật ra khiến hắn ghi nhớ trong lòng.

Này sẽ, hắn liền yếu nhận cái kia trách nhiệm, này mười bốn người liên quan đến đến đại kiền quốc ở đế quốc thăng cấp đại tài thành tích, không thể có chút lơ lửng, nói lý ra Trần Hữu Tài có thể thành vì bọn họ bằng hữu, nhưng ở huấn luyện thời điểm, không thể có một chút qua loa!

Trần Hữu Tài không nghĩ một mình chiến đấu hăng hái, bởi vậy đối những người này yếu ngoan!

Tùy theo, xì xào bàn tán - thanh âm, ở trong đám người vang lên, bọn họ chưa từng trải qua quá như thế thống khổ huấn luyện, lúc này thời tiết hơi lạnh, còn cùng này cường lực xung lượng thác nước đối nghịch, chẳng phải là muốn chết? Một Trần Hữu Tài nghĩ như thế nào ra như vậy ép buộc nhân đích thủ đoạn!

"Còn có, thác nước luyện thể huấn luyện hoàn sau, các người đều tự dựa theo thân thể cường hãn trình độ, gánh vác lấy nham thạch trèo lên, chính là ngọn sơn phong này!"

Trần Hữu Tài hơi hơi suy tư, liền mặt không chút thay đổi nói.

"Đây là Trần huấn luyện viên tăng lên chúng ta biện pháp?"

"Huấn luyện viên? Hắn căn bản là không tư cách này, thế nhưng như vậy ép buộc chúng ta, mấy ngày hôm trước chúng ta lẫn nhau đánh nhau, tổn thương hòa khí không nói, hôm nay lại muốn ra như vậy sự chủ ý."

"Đúng vậy, chúng ta cùng làm người!"

Trong lúc nhất thời lại có nhân không phục, hai ngày trước Trần Hữu Tài cường lực thủ đoạn mang đến uy tín tựa hồ không kịp này rầm rầm đánh sâu vào thanh đến mãnh liệt!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 172: Tàn Khốc Huấn Luyện

"Hừ! Đều muốn tạo phản sao?"

Trần Hữu Tài hung tợn trừng mắt nhìn vài cái oán giận nhân, trên người kia khí thế cường đại trực tiếp tuôn ra mà ra!

"Này. . . . Ta..."

Mấy cái...kia lòng có oán giận người nhất thời có chút phát run, cúi đầu xuống không dám nói cái gì, đương nhiên trong lòng như trước không thể nào chịu phục, nhưng là, ở Trần Hữu Tài cường thế trấn áp hạ, chỉ có nhịn!

Nhưng thật ra uông uy, vương bu, Ngô minh làm cho người ta không nói gì oán giận, chính là lẳng lặng nghe Trần Hữu Tài giới thiệu.

"Ồ tham gia đế quốc thăng cấp đại tài phía trước, ta Trần Hữu Tài chính là các người lão đại! Ta nói cái gì các người thì làm cái đó, mặc kệ đối với sai! Nếu không phục! Có thể một mình đấu ta! Người thắng, người nói tính! Đương nhiên, quân ầu cũng biết!"

Trần Hữu Tài rống lớn nói.

Mọi người đều là cặn bã, cường đại vũ lực trước mặt, hết thảy lời nói đều là mây bay, cuối cùng là dựa vào nắm tay giải quyết!

"Ân hử! Tuyệt nhị, nhà ngươi đầu kia sắc lang rất uy vũ a!"

Xa xa hai cái cô gái đứng chung một chỗ hướng tới bên này quan vọng, nhìn Trần Hữu Tài hùng hổ phát uy, cửu công chúa đôi mắt đẹp loang loáng không khỏi nói.

"Không nghĩ tới hân còn có như vậy một mặt!"

Mộ Dung Tuyết nhỏ giọng nói thầm, mắt trung thần quang càng thêm nhu tình!

Kế tiếp, mười bốn người, mặc kệ có nguyện ý hay không, một đám toàn bộ cởi áo, nhảy vào chảy xiết dòng nước trung, một chút một chút hướng tới thượng lưu đi tới, thực lực cường đại người bảo trì tốc độ kiên trì, hướng tới kia lực đánh vào cường đại nhất chỗ đi tới, thực lực hơi yếu người còn lại là gắt gao trừ lập tại chỗ, vận đủ nguyên khí, chịu đựng đau nhức, kiên trì...

Thời gian lặng lẽ trôi qua. Khi thì truyền đến một hai tiếng kêu to, có chút người kiên trì không được. Bị dòng nước vọt tới dưới phương, còn không có chuẩn bị suyền khẩu khí, liền nhìn thấy Trần Hữu Tài lác mình đến bên cạnh, sợ tới mức có một lần sử xuất toàn thân khí lực, hướng tới thượng du mà đi.

Theo bắt đầu từng bước gian nan hành tẩu, đến về sau một chút một chút bái đi...

Bắt đầu hoàn hảo, cuối cùng thế nhưng đều có so đầu kiên trì ý tưởng, một đám liều mạng về phía trước, không nghĩ lạc nhân sau, vì thế càng thêm thống khổ thảm thiết!

Mười bốn người bị tra tấn chết đi sống lại!

Nửa ngày sau.

"Tốt lắm. Các ngươi nghỉ ngơi đi!" Trần Hữu Tài cao giọng tuyên bố. Nhất thời mười bốn nhân đều là thờ hồng học, sức cùng lực kiệt, vội vàng theo thác nước hạ đi đi ra, không muốn tái độ thêm một hồi.

Những người này rất ít đã bị tàn khốc huấn luyện, thiên phú hơn người bọn họ. Cho tới nay đều là người khác trong mắt thiên tài, kiệt ngạo bất tuân, kiêu ngạo khí phách, đối với bình thường đệ tử căn bản là không thêm quan tâm.

Không coi ai ra gì cao cao tại thượng, làm cho cuộc sống của bọn họ trở nên đơn điệu, thực lực đóng văng đánh chắc tăng lên, cơ hồ không có gì lực cản, làm mất đi không nghĩ tới yếu ép buộc chính mình, giờ này khắc này. Nhưng thật ra mệt quá.

"Ai, mệt chết ta."

Quả nhiên, như vậy huấn luyện cường độ, mười bốn nhân oán giận mấy ngày liền, trong đó một cái phệ mập mập, từng ngum từng ngum thở hổn hển. Về mặt khó chịu nói xong.

Hắn tên là hạ vũ, phụ thân là Đại Kiên quốc quyền cao chức trọng tả tướng hạ tuần chương, mặc dù là tả tướng sau, nhưng là tập võ sinh ra, hơn nữa tiềm lực không sai, dễ dàng tiến nhập Đế Quốc học viện, hơn nữa bị Lưu văn chỉ chọn lựa ra, đại biểu Đại Kiên quốc tham gia đế quốc thăng cấp đại tái.

Này hết thảy đều là Ngân Dung Dịch chuyện, không khỏi làm hạ vũ tin tưởng tràn đầy, cảm thấy hắn ở đại tái thượng, nhất định có thể đại phóng tia sáng kỳ dị, đến lúc đó cho dù là quốc vương Cổ Mộc cũng sẽ đối hắn vài phần kính trọng, ở Đại Kiên quốc, hô phong hoán vũ khẳng định không thành vấn đề.

Khả mấy ngày trước đây Lưu văn chỉ đột nhiên tuyên bố Trần Hữu Tài gia nhập bọn họ, điều này làm cho hạ vũ có chút trở tay không kịp, tùy theo mà đến, Trần Hữu Tài mạnh mẽ vang dội làm việc phong phạm, làm cho hắn trọn mắt há hốc mồm, tâm sinh sợ hãi, khả vài ngày thời gian, lại thoáng hòa tan cái loại này e ngại cảm.

Ở hân nghĩ đến, Trần Hữu Tài vận khí tốt thôi, một quyền đánh bại uông uy, mặc dù là tận mắt nhìn thấy, khả uông uy có chút khinh địch thành phần, mà kia vương bur yếu hại bộ vị, đại khái là Trần Hữu Tài phán đoán ra.

Trên thực tế không chỉ là hạ vũ, cái khác một số người, đa đa thiếu thiếu cũng có này đó ý tưởng!

Mặc kệ khí thế như thế nào, mặc kệ chiến tích như thế nào, không có tự mình đã giao thủ, luôn luôn như vậy một tia không phục!

Bọn họ phía trước có lẽ đối Trần Hữu Tài khâm phục không thôi, nhưng hôm nay Trần Hữu Tài "Ngược đãi" bình thường huấn luyện, làm cho người ta khổ không thể tả, vốn nghĩ đến thật vất vả Đã ra rồi, nhất định phải hảo hảo nghỉ ngơi một chút, ai biết hiện tại... . Tự nhiên câu oán hận phun trào hết sức.

"Đúng vậy, chúng ta trước kia huấn luyện vài ngày cộng lại cũng chưa này nửa ngày lụy nhân, xương cốt đều nhanh tan khung, hiện tại sống lưng còn cảm giác đâm chìm ở thác nước hạ."

Phụ họa theo đuôi là diện mạo bình thường, lại có vẻ gầy gò giới giang đích thanh niên, hân chùy chùy bả vai, một loại cru tâm đau đớn làm cho hân nhe

răng tròn mắt, bộ dáng giống cái hầu tử, buồn cười buồn cười.

Hắn ở Đế Quốc học viện đồng dạng cũng có được không sai hàng đầu, rất là có thể đánh là của hắn đặc điểm, tuy rằng chính là một cái ngu cấp võ giả, khả mặc dù là đối mặt lục cấp võ giả, hắn cũng sẽ không trát một chút mảy, tử triền lạn đả, hao cũng đem người hao tử là phong cách của hắn.

"Trần huấn luyện viên đích xác không quá nhân đạo a."

"Hắc hắc, như thế nào, các người không phục sao?"

Trần Hữu Tài thân hình nhảy, liền theo cao nhai thượng lược xuống tới, khinh phiêu phiêu rơi xuống địa hạ, sắc mặt trầm lãnh, trong lúc nhất thời không khí nói không nên lời quý dị.

Thực hiển nhiên Trần Hữu Tài tức giận!

Ánh mắt của hắn quét mắt một vòng, nhìn chăm chăm mười bốn nhân, kia ánh mắt sắc bén coi như sải lang hồ báo thấy con mồi bình thường, mười bốn nhân, lúc này liền giống như tiểu dê con mặc người chém giết.

Kia không thêm che lấp ánh mắt, làm cho mọi người không tự chủ được cúi đầu xuống, trong mắt tràn ngập nồng đậm kiêng kỵ sợ hãi, đối với Trần Hữu Tài chân thật thực lực, bọn họ tróc đoán không ra, khả chính cái gọi là sủng bản chim đầu đàn, bọn họ không muốn làm vật hi sinh.

"Không, không có."

Nói chuyện là ngày ấy Trần Hữu Tài dĩ nhiên nhận thức Ngô minh, hắn xấu hổ cười cười, đại biểu mặt khác mười ba nhân - ý kiến.

Hiển nhiên, hắn đã làm tốt chịu khổ kiểm soát và chuẩn bị, nhưng cũng có nhân ôn du sơn ngoạn thủy tâm tính, bọn họ là cao cao tại thượng thiên tài, tất nhiên khinh thường này làm cu li biện pháp.

Trên thực tế, Trần Hữu Tài làm sao không biết này đó cái gọi là thiên tài tâm lý suy nghĩ? Chính là hắn lười nói ra mà thôi! Càng lười giải thích, ai dám không nghe, hắn liền thái ai, liền đơn giản như vậy!

Làm giáo luyện sẽ như vậy, nói một không hai!

"Sao lại không được. Đợi chính mình đi lộng tảng đá trên người lưng, là một nam nhân liền cho ta bày ra điểm nam nhân dạng. Đứng ngay cả điểm ấy cốt khí đều không có. Ta đem lời lược tại đây, các người tưởng bởi bao nhiêu đều có thể, chỉ cần người cảm thấy kia là của người cực hạn, ta không ý kiến!"

Trần Hữu Tài bữu môi, nhìn về phía bọn họ mười bốn mắt người trung, tràn đầy khinh thường hèn mọn.

Bọn họ là người khác hâm mộ ghen tị thiên tài, khi nào đã bị quá mất lạnh đối đãi, trong ngày thường thảo người tốt vô số kẻ, cái này thế nhưng bị Trần Hữu Tài khinh bỉ, nhất thời trong con giận dữ. Vương buru cắn chặt răng. Xiết chặt nắm tay lại đứng lên, theo vương buru dậm vì nhân trước, những người khác cũng không cam lạc hậu, liền tiếp đi lên.

Wương buru dẫn đầu chọn một cái giống như núi nhỏ ban nham thạch, ít nhất có thượng nặng ngàn cân đặt ở trên lưng. Nơi này nham thạch bất đồng với địa phương khác, mật độ dày đích thần kỳ, sức nặng không thể dùng lẽ thường cân nhắc, Trần Hữu Tài đối này lòng dạ biết rõ, trong mắt xẹt qua một chút kinh ngạc, người này đồ thật là cái ngoại tộc.

Những người khác một bộ thấy nhưng không thể trách bộ dáng, bọn họ hơi hơi vuốt cằm trầm tư, cũng chọn lựa thích hợp chính mình, này trong đó không có người ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu. Trần Hữu Tài liếc mắt một cái liền có thể nhìn ra bọn họ đều tự cực hạn trình độ, bởi vậy, nếu là có người có ý nhàn hạ, hắn cũng có thể liếc mắt một cái khán phá, vừa lòng địa gật gật đầu, vẫn như trước mặt như phủ băng.

"Wương buru. Đem nham thạch cột vào của người trên lưng, tái leo lên ba trăm thước đi!"

Trần Hữu Tài trầm giọng mệnh lệnh nói, này nguy nga hiểm trở núi lớn, chừng bốn năm trăm thước cao, Trần Hữu Tài đồ sẽ không trực tiếp làm cho vương buru đi đến đỉnh phong, như vậy gần nhất hắn rất khó hoàn thành không nói, về sau cũng không có tăng trưởng không gian, võ giả tu luyện nguyên khí là thứ nhất, quan trọng hơn là tôi luyện thân thể nhận độ cùng cường độ!

Có đôi khi hai người giao thủ, cho dù là không sai biệt lắm võ tu thực lực, nếu là thân thể không thể đứng lúc làm ra phản ứng, đồng dạng đối chết người khác tay, đao kiếm không có mất, đó là như thế! Thân thể cường độ, sự mềm dẻo tính, độ nhạy thực mấu chốt!

"Hào!"

Wương buru hiểu ý cười gật đầu nói, hắn vừa rồi ở thác nước hạ đoạn tối chảy xiết vị trí kiên trì, cứ việc kia vẫn chương trôi chảy thác nước lực đánh vào làm người ta sinh ra, đánh ở trên người giống như từng lũ tiểu đao, đặc đau khó nhịn, nhưng hắn vẫn là nghiêng rằng nghiêng lợi chịu đựng, trên đường vốn có buông tha cho tính, nhưng là nghĩ đến Trần Hữu Tài ngày ấy theo như lời, có thể giúp hắn cường hóa yếu hại chỗ, hắn liền kiên trì xuống dưới.

Nay Trần Hữu Tài an bài hắn đem nham thạch cột vào bên hông, đó là một cái rất sáng suốt thực hiện, trước kia hắn chú trọng ở bên trong nguyên khí tu luyện, ý đồ dùng nguyên khí làm cho phần eo kia khối chỗ thiếu hụt bộ vị tăng cường, đều không có gì rõ rệt hiệu quả.

Nhưng là vừa rồi ở thác nước hạ quả nhiên cọ rửa lễ rửa tội, làm cho hắn có độc đáo hiểu được, đó là một loại tự nhiên hỗ trợ lẫn nhau cảm khái, nhìn

như không có gì thu hoạch, mà đối với hắn về sau tu luyện, tuyệt đối có không nhận thức được ảnh hưởng. Hơn nữa quan trọng nhất là hắn cảm giác giờ này khắc này tuy rằng phần eo đau nhức, khả rõ ràng có chút mật độ tăng lớn, cơ thể trở nên chặt chẽ cảm giác!

Trần Hữu Tài phân phó, vương buru biết là thâm ý sâu sắc, cột vào hắn yếu hại chỗ, kia thừa nhận sức nặng, tất nhiên sẽ vượt qua ngàn cân, đó là trên người hắn yếu ớt nhất bộ vị, này đôi hắn mà nói, là hạng nhất gian khổ khiêu chiến!

Nhưng là, muốn ở võ đạo trên có sở theo đuổi, phải ngênh nan mà lên! Vương buru sẽ không lùi bước!

"Ngô minh, ngươi sẽ theo liền như thế nào công, nhưng ngươi cũng muốn leo lên ba trăm thước!"

Trần Hữu Tài liếc mắt một cái Ngô minh, phát hiện hắn nhưng thật ra thông minh, tuyền một cái ngăn nắp nham thạch, tuy rằng thoát nhìn sức nặng không nhẹ, nhưng là lại hảo lưng đeo ở trên người, này trong đó có chút đầu cơ trục lợi thành phần, khả Trần Hữu Tài trọn con mắt bé con mắt, làm bộ như không phát hiện.

Trải qua ngăn ngủ tiếp xúc, hắn đối này mười bốn người tính cách tinh thông đều có chỗ hiểu biết, nếu đều tự đều có được sở trường, Trần Hữu Tài cũng sẽ không yêu cầu mỗi người chu đáo, tỷ như này Ngô minh, rõ ràng chính là đầu óc dùng là nhiều một chút, lực lượng thượng nhưng thật ra không có nhiều lắm yêu cầu.

"Phải" Ngô minh trước vẫn là do dự, lo lắng Trần Hữu Tài hội chỉ trích hành vi của hắn, khả không nghĩ tới Trần Hữu Tài thông tình đạt lý, thế nhưng không có bởi vậy mà thêm tội cho hắn.

Đối với những người khác, Trần Hữu Tài cũng đều là phân phó một phen, sau đó liền đặt mông ngồi dưới đất, quan khán bọn họ mồ hôi ướt đầm huân luyện.

Hai canh giờ sau, làm vài người dẫn trước quay về tại chỗ hết sức, không đợi Trần Hữu Tài mệnh lệnh, liền ngã trên mặt đất, hít sâu một hơi, cảm thụ được tốt đẹp không khí.

Vừa rồi ở leo lên địa lúc, bọn họ mệt đến ngay cả vụng quá khứ đích cảm giác đều có, không ít người cơ thể không ngừng run rẩy, lại không thể nghỉ ngơi, dù sao mặc kệ là nửa thanh trên ngọn núi nghỉ ngơi, vẫn là tiếp tục leo lên, đều cần hao phí thể lực, còn không bằng một hơi đạt tới nguyên lai định ra tiêu chuẩn.

Lúc trước, Trần Hữu Tài đều nói một ít tham chiếu vật, thế cho nên bọn họ có thể rõ ràng phát hiện, còn kém bao nhiêu khoảng cách có thể đạt tới định ra mục tiêu, có mục tiêu còn có kiên trì, ở hao hết thiên tân vạn khổ qua đi, rốt cục đạt tới Trần Hữu Tài cho "chung điểm", khả đột nhiên phát hiện, phải đi về trong lời nói, còn cần đi xuống leo lên.

Đại bộ phận mọi người khóc không ra nước mắt, vừa rồi thậm nghĩ như thế nào đi lên, này sẽ lại yếu đi xuống chạy, khả có biện pháp nào đâu? Vì thế chỉ có thể cắn chặt răng, tiếp theo đi xuống đi.

"Đứng lên, ni mã địa cầu, ta còn không có cho ngươi nghỉ ngơi, ngủ cái lên sợi cầu a!"

Trần Hữu Tài tình thiên phích lịch thanh âm của, tại kia nhân bên tai đột ngột nhớ tới, đem hắn hoảng sợ, vội vàng bật lên, nhìn đến Trần Hữu Tài kia giết người bình thường ánh mắt, hắn né tránh, tức giận nhưng không dám nói, một số người khác đều lần lượt đứng lên, bất quá đã có cực cá biệt, ngủ trên mặt đất, không chịu đứng lên.

"Oanh."

Trần Hữu Tài một cước còn như thiểm điện bắn nhanh mà ra, nhanh như mị ảnh, đá vào người nọ trên cái mông, bộc phát ra nặng nề nổ thanh, làm cho một số người khác hơi hơi động dung, cái này cũng quá tàn nhẫn chứ? Không phải là ngủ nhiều biết, mà bắt đầu sử dụng bạo lực?

Nếu không vừa rồi ở bất ngờ trên núi cao, không có một chút dung thân nghỉ ngơi vị trí, bọn họ đều hy vọng tại cạnh trên nghỉ một lát tại hạ đến, dù sao một hơi hao phí nhiều như vậy thể lực, ngay cả là thân là bốn năm cấp võ giả bọn họ, cũng chịu đựng không được.

"A, ngươi, ngươi để làm chi đá ta."

Người nọ dán mặt "Trượt" bảy tám thước xa mới dừng lại đến, hắn rút ngum khí lạnh, về mặt về thống khổ, vừa rồi gồ ghề mặt, làm cho hắn mình đầy thương tích, hơn nữa Trần Hữu Tài một cước lực lớn vô cùng, hắn cảm giác mông đều không có một chút tri giác.

Lúc này trên người thanh một khối từ một khối, còn có không ít tơ máu nương theo sau, chặt vật không chịu nổi bộ dáng là hắn nhiều năm như vậy đều không có trôi qua, như thế si nhục gặp được làm cho hắn lửa giận ngút trời, hắn hận không thể giết Trần Hữu Tài.

Khả cân nhắc một chút hai người trong lúc đó chênh lệch, nhất thời, nước lạnh bát thân, kiềm chế ở loại cách nghĩ này, dù sao Trần Hữu Tài lời đình vạn quân đích thù đoạn, không phải hắn có thể thừa nhận.

Bất quá hắn là triều đình nhị phẩm đại quan con nối dòng, nhận thức nhân không ít, trong lòng đã muốn hạ quyết định quyết tâm, nếu là lúc sau có cơ hội, tuyệt đối sẽ không bỏ qua Trần Hữu Tài!

Trần Hữu Tài mặt lộ vẻ ý cười trên tức nói: "Nếu không đáp ứng rồi Lưu lão đầu không chính xác giết các ngươi! Liền ngươi vừa rồi như vậy, ta đã muốn giết chết ngươi! Lão Tử phía trước nói, ta nói cái gì ngươi làm cái gì, Lão Tử cho ngươi ngủ sao? A?"

Người nọ tên là Tôn Lỗi, tính cách quật cường, nhưng thực lực nhưng thật ra không sai, do vì quan lại đệ tử, ở Đế Quốc học viện nhân mạch trống trải, bị người đề cử cấp Lưu viện trưởng, Lưu viện trưởng thấy là tốt lắm, vì thế cũng nhét vào thiên mới mười lăm nhân trung.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 173: Chinh Phục

"Tê."

Gặp Trần Hữu Tài phản ứng, những người còn lại đều là hít vào một luồng lương khí, bọn họ làm sao nghĩ đến nhân hạ một chút hội lọt vào như vậy trường phạt, huống hồ kia Tôn Lỗi đã muốn hoàn thành nhiệm vụ, nghỉ ngơi một hồi cũng có sai lầm rồi sao?

"Người dựa vào cái gì đá ta?" Tuy rằng Trần Hữu Tài giương nanh múa vuốt bộ dáng có chút làm cho người ta sợ hãi, khả Tôn Lỗi như trước vẻ mặt vẻ phần nộ, nội tâm vô tận áp lực sớm đã không chế không được, cho dù sợ hãi Trần Hữu Tài, nhưng vẫn như cũ nhẹ nhõm lộ ra, trước mặt đồng bạn mặt, bị người tự dung đá một cước, mặt mất hết, con tức này hấn nuốt không dưới!

Mặt khác một số người đều là bệnh vực kẻ yếu dường như nhanh nhìn chăm chăm Trần Hữu Tài, ở bọn họ xem ra, lần này Trần Hữu Tài thật là đã làm phân.

"Ha ha, dựa vào cái gì? Ta cho người nằm? Lão Từ phía trước có phải hay không nói, ta Trần Hữu Tài cho người làm cái gì thì làm cái đó, Lão Từ cho người nằm đồ ngủ sao?"

Trần Hữu Tài trợn mắt nhìn nhau cười lạnh nói, trên vầng trán vẻ lo lắng làm cho người ta không dám chạm đến.

"Ta hoàn thành nhiệm vụ, nằm lại dù thế nào?" Tôn Lỗi hai mắt trợn lên, đúng lý hợp tình nói, không chút nào mua Trần Hữu Tài trưởng, một khi nhân bị lửa giận hướng văng đầu não, sẽ gặp đánh mất cơ bản lý trí, mặc dù là lòng dạ biết rõ Trần Hữu Tài đáng sợ, hấn cũng sẽ không lùi bước!

"Bang bang phanh."

Trần Hữu Tài không hề vô nghĩa, hung hăng trừng mắt nhìn Tôn Lỗi liếc mắt một cái, lập tức mũi chân điểm nhẹ, giây lát liền xuất hiện ở Tôn Lỗi trước mặt, một cái lớn nắm tay mang theo kinh phong, nhanh chóng đánh vào hấn trong ngực thượng.

Bởi vì tác dụng chậm cường hấn, thế nhưng ầm ầm phát ra ba đạo nặng nề vang, Tôn Lỗi trên mặt tràn đầy vẻ khiếp sợ, khả hối hận cũng không còn kịp rồi, trong phút chốc, toàn bộ thân thể giống như đoạn tuyến phong tranh, thẳng tắp bay đi ra ngoài.

Một quyền này làm cho hấn dĩ nhiên thụ nội thương. Ngũ tạng lục phủ đều chấn động có chút sai chỗ, hấn tuy rằng thân mình cốt rắn chắc. Khá vậy chịu đựng không được kia giống như thiết chùy bình thường xuyên tim chi đau.

Không cam lòng thần sắc hiện lên khuôn mặt, hấn thực lực không đủ, khẳng định chống cự không được Trần Hữu Tài, nhưng bị như thế nhục nhã lại khiến hấn oán hận liên tục.

Huống hồ Trần Hữu Tài đều không trả lời vì cái gì phía trước muốn đánh hấn, hiện tại lại là ra sức đánh hấn, trừ bỏ hận còn có cái gì đâu?

"Ta liền đánh người, kia lại dù thế nào?" Trần Hữu Tài vẻ mặt khó chịu sắc, giáo huấn Tôn Lỗi qua đi, lại châm chọc khiêu khích một phen.

"Khụ khụ, phốc."

Tôn Lỗi mặt không còn chút máu ho khan hai tiếng. Một ngụm máu tươi tiên hai ba thước xa. Trần Hữu Tài có tất yếu như vậy khí hấn? Rõ ràng là cố ý, khả hấn lại không có một chút biện pháp, chính như Trần Hữu Tài lời nói, mặc dù là Trần Hữu Tài giáo huấn hấn, hấn cũng không thể dù thế nào.

Tôn Lỗi oán độc âm trầm nhìn chăm chăm Trần Hữu Tài. Coi như bị thương mãnh hổ, vận sức chờ phát động, tùy thời khả năng gờ xuống Trần Hữu Tài đầu, Trần Hữu Tài lại không cho là đúng nhún vai, nhìn đều không nhìn hấn một chút, đối với Tôn Lỗi phần nộ trực tiếp không nhìn.

Cái khác mười ba cái thiên tài, đều là sai lầm hoang sợ, trần có mới không phải bọn họ huấn luyện viên sao?

Như thế nào đem bọn họ làm địch nhân đối đãi? Lạnh như thể khóc vô tình, hoàn toàn là không đem bọn họ làm nhân xem. Trong lòng đem Trần Hữu

Tài tổ tông mười tám đại đều an ủi một lần, cảm thấy chính mình là lên phải thuyền giặc.

Lúc trước làm sao lại cho rằng đi theo trần có mới tu luyện là một cái quyết định chính xác, nhất thời, bọn họ hối hận không kịp, lại không thể nê hà.

Ít nhất ở chưa có trở về đi Đế Quốc học viện thoát ly, Trần Hữu Tài ma chương phía trước. Bọn họ vô lực phản kháng, đành phải nhận mệnh.

Tuy là nói như vậy, nhưng trong lòng như trước là cùng tình Tôn Lỗi, mười mấy người mặc dù là tâm cao khí ngạo thiên tài, nhưng lẫn nhau trong lúc đó đoàn kết nhất trí, đều là hảo huynh đệ, giờ này khắc này, thấy huynh đệ bị khi phụ, có mấy cái thậm chí ngay cả "Phủ định" Trần Hữu Tài tâm tư đều có.

"Ta cho ngươi biết nhóm, không phục theo của ta quản lý có thể, chỉ cần các ngươi đã bại ta, tưởng dù thể nào đều thành!"

Trần Hữu Tài bá đạo vạn phần chỉ trích bọn họ, định liệu trước ngạo nghễ nói, thái độ trong mắt không có người, khiến cái này kiêu ngạo tự mãn thiên tài lần chịu đả kích.

"Chúng ta cùng nhau đối phó ngươi đều được? Ngươi giữ lời nói?" Tôn Lỗi vui mừng như rồng mây, tuy rằng sắc mặt như trước thương trắng như tờ giấy, được ngạt khôi phục một ít, hần cần rằng chuẩn bị đứng lên, đồng bạn liền đi qua giúp đỡ hần, hần đầu ra cảm kích ý cười, quả nhiên vẫn là huynh đệ tốt nhất.

Nếu Trần Hữu Tài đồng dạng, cho rằng có thể đối phó bọn họ một đám người, sao không ăn miếng trả miếng giáo huấn một phen Trần Hữu Tài?

"Ha ha, mười bốn người mà thôi, dùng cái gì gây cho sợ hãi? Đến, cùng tiến lên cho ta luyện luyện tập đi!" Trần Hữu Tài khinh thường cười, thong dong bình tĩnh khí độ, chương hiện ra trước nay chưa có tin tưởng!

"Hảo, các huynh đệ, Trần huấn luyện viên đều nói như vậy, chúng ta có tất yếu phối hợp hần luận bàn một chút, bằng không liền mất hứng!"

"Đúng vậy, mọi người đừng làm cho Trần huấn luyện viên xem nhẹ, yếu toàn lực ứng phó a!"

Ngô Minh có chút khó xử, Trần Hữu Tài làm sao lại đắc tội bọn họ một đám người, hần ngay cả là muốn yếu điều giải, cũng có vẻ bé nhỏ không đáng kể, Trần Hữu Tài khiến cho công phần, giờ này khắc này, hần ở lo lắng muốn hay không tham dự trong đó.

"Ân, đến đây đi, là nên lòng lo lắng gân cốt." Trần Hữu Tài nhẹ nhàng băng quơ cười nói, mười bốn cái bốn năm cấp võ giả, nói thật, hần còn không có để vào mắt!

Trần Hữu Tài vừa dứt lời, đối diện liền xoa tay.

"Hương a."

Bảy tám người đi đầu hướng tới Trần Hữu Tài vọt tới, cứ việc vừa rồi một nhọc không thôi, nhưng hôm nay tốt cơ hội xảy ra trước mắt, sao có thể bỏ qua? Hôm nay đối Trần Hữu Tài tích lũy oán hận, tuyệt đối bình sinh nhiều nhất một lần, lúc này khắc, vô tận bất mãn, điên cuồng lòng phản kháng, ngay tiếp theo cuồng phong như mưa rào phát tiết, khuyh dừng mà vào.

Vốn càn kiệt thân thể cực hạn, mỗi một không chịu nổi, nhưng hôm nay như trước sinh long hoạt hổ, nổi giận bất mãn, phản kháng cấp tiến trung, bọn họ tiềm lực chiếm được kích phát, đặc biệt Tôn Lỗi cùng hần vài cái quan hệ đặc biệt tốt các huynh đệ, về mặt điên cuồng lãnh khốc sắc, cuồng hướng mà đến bộ dáng, tựa hồ chuẩn bị đem Trần Hữu Tài sinh sôi tề!

"Chút tài mọn, cũng dám mắt mặt xấu hổ?"

Trần Hữu Tài cơ cười một tiếng, không có chút nào để vào mắt, tốc độ rất nhanh, nhưng trong mắt hần chính là rùa đi đường, lực lượng rất đủ, nhưng ở hần xem ra, chính là trứng chim bính tảng đá!

Trong trẻo nhưng lạnh lùng nhất hừ, nhất thời, hoàng giai vũ kỹ 《 trong gió hỗn loạn 》 tóe phát ra, hoàng quang thoáng hiện, hư ảnh liên tục, lòng bàn chân nhẹ nhàng vô cùng, giống nhau rời đi mặt, thoải mái tránh thoát mấy người công kích.

Trần Hữu Tài đối với trong gió hỗn loạn nắm giữ, trên cơ bản tất cả đều là nương tựa theo tự thân linh ngộ mà đến, cho nên vận dụng đứng lên rất là thuận tay, tốc độ nhanh vô cùng.

Mấy người trát giây gian liền mất đi mục tiêu, không có chung quanh nhìn xung quanh đứng lên. Nguyên bản chuẩn bị thay nhau ra trận, tiêu hao Trần Hữu Tài nguyên khí. Tin tưởng ở vậy công dưới, Trần Hữu Tài cho dù rất lợi hại, cũng tuyệt đối chống đỡ không được, đến lúc đó bọn họ còn không phải tùy ý dẫn đo hần!

Phía trước chịu trôi qua ghen khuất oán khí, đều phải ngay cả bản mạng lợi đòi lại đến!

Nhưng hôm nay nguyên bản kế hoạch tốt, lại bởi vì Trần Hữu Tài quỷ dị tốc độ mà tự sụp đổ, mấy người chỉ cảm thấy trước mắt nhoáng lên một cái, tựa hồ có bóng người nhoáng lên một cái mà qua, nhưng lại coi như gió nhẹ quét vào mặt, một chút cũng không có phản ứng lại đây!

Một giây sau.

"Bá bá bá." Tám người quần áo toàn bộ chảy xuống. Tùy theo trần như nhộng.

Nhất thời. Mấy người mặt đỏ tai hồng, tuy rằng Trần Hữu Tài cái nam nhân, khả bọn họ còn không có như vậy đem chính mình lửa lò bộ dáng triển lãm cấp đồng tính xem, cũng may Trần Hữu Tài phía trước đã muốn đem cửu công chúa cùng Mộ Dung Tuyết an trí tốt lắm, bằng không bọn họ ngay cả tâm đều có.

Trần Hữu Tài là làm như thế nào tới? Thế nhưng không phản ứng lại đây. Liên luân lạc tới mặc người chém giết bộ, thử nghĩ một chút, nếu Trần Hữu Tài muốn trăm giết bọn hắn, đổi lại nhất thanh chủy thủ, giờ này khắc này rơi xuống đất sẽ không là quần áo, mà là bọn hắn đầu!

"Này... ." Nghĩ đến như thế, mấy người xấu hổ không thôi, không biết nên không nên tiếp tục công kích Trần Hữu Tài.

"Ha ha, quá yếu. Chờ các ngươi có thể làm được, lại đến khiêu chiến ta." Trần Hữu Tài sang sảng cười, hào khí vạn trượng đi vào một tòa mây chực thước núi nhỏ hạ, tùy theo hít sâu một hơi.

"Liệt bạo quyền!"

Trần Hữu Tài hét lớn một tiếng, nắm tay niết khanh khách rung động, chung quanh hình như có hỏa hoa quay chung quanh nắm tay. Kinh thiên động địa nguyên khí hội tụ mà đến, mang theo sở hướng bề ngễ khí thế, oanh kích ở núi nhỏ thượng.

"Phanh." Một cái bình thân vô kỳ nặng nề tiếng vang qua đi, mọi người có chút buồn cười, đây không phải lời sấm to mưa nhỏ sao? Nguyên bản còn tưởng rằng là cái gì kinh thế hãi tục vũ kỹ, vừa rồi kia chẳng qua là phô trương thanh thế thôi!

"Đồng đồng đồng." Liên tiếp không ngừng phá thanh, kia mấy chục thước cao ngất núi nhỏ, thế nhưng ở trong nháy mắt hướng tới bốn phương tám hướng nổ mở ra, Trần Hữu Tài rõ ràng ở núi nhỏ dưới, không có chạy trốn xu thế, tùy ý lớn nhỏ không đều hòn đá va chạm hấn thân hình, sau đó không lâu liền bị chìm ngập.

Trần Hữu Tài như trước là thờ ơ, kia xa xa quan khán mười bốn nhân, vẻ mặt rung động không thôi, Trần Hữu Tài đây là tại tìm chết sao? Bọn họ trọn mắt há hốc mồm, này lại không biết là tâm tình gì, khả đại bộ phận nhân, đều có chút không tha, bọn họ không khỏi môn tự vấn lòng, nếu là Trần huấn luyện viên liền như vậy chết, bọn họ hội vui sướng khi người gặp họa sao? Bọn họ không biết.

"Trần huấn luyện viên!"

Ngô Minh cùng Vương Bưu không cam lòng gào thét lớn, bọn họ lại chỉ có thể tro mắt nhìn, Trần Hữu Tài bị loạn thạch tạp tử, có lẽ bình thường tảng đá còn tạp bất tử cường hãn vô giả, nhưng là nơi này nham thạch cứng rắn như sắt, bọn họ lòng dạ biết rõ. Trần Hữu Tài chỉ sợ là dữ nhiều lành ít!

Mấy chục thước núi nhỏ nổ kinh người trường hợp, trong lúc nhất thời chung quanh hơn mười thước đều đã tràn ngập nham thạch khối vụn, mà khoảng cách cách đó không xa Trần Hữu Tài, trực tiếp ngay cả bóng người đều không có, xem ra là bị mai ở!

Kia mười bốn bởi vì chi động dung, đây là Trần Hữu Tài chứng minh cho bọn hắn xem sao? Tuy rằng lực lượng tột đỉnh cường hãn, khả đại giới không khỏi có chút thâm trọng, Trần Hữu Tài biết rõ kia núi nhỏ hội nổ tung, vì cái gì còn muốn dãi tại hạ biên? Đây không phải rõ ràng hội ngoài ý sao? Chẳng lẽ... .

Bọn họ sắc mặt quái dị, Trần Hữu Tài thật sự đã chết sao?

Đúng lúc này!

"Bang bang phanh." Nguyên bản đem Trần Hữu Tài mai một địa phương, loạn thạch vẩy ra, bụi đất tung bay... . Trần Hữu Tài trực tiếp từ giữa bật đi ra, hần cả người không có một chút tro bụi, cùng phía trước cũng không có gì hai loại!

"Tê."

Này cũng không từ? Mười bốn trong lòng người kinh nể phía trước như thao thao nước sông, bao gồm Tôn Lỗi ở bên trong!

Chẳng lẽ Trần Hữu Tài là người sắt sao? Này không thể phá vỡ nham thạch, nhưng là không có mắt, trần có mũi không có bị thương? Bọn họ ghen hòng nhìn trần trời, khê gât đầu, đây mới là thân thể cường độ đạt tới lì lợm cường hãn!

Khó trách Trần Hữu Tài coi rẻ bọn họ, hần đích xác có tư cách này, quả thực cường đại biến thái! Bọn họ phía trước trải qua huấn luyện, mặc dù là khổ mệt trầm trọng, khả không thể không thừa nhận, giờ này khắc này, cũng là có thể cảm giác được thân thể cường độ tựa hồ cường một chút, nếu là kiên trì bền bỉ, chẳng lẽ là có thể biến thành trần có mũi như vậy?

Nghĩ đến như thế, bọn họ hô hấp dồn dập, ánh mắt tỏa ánh sáng, vẻ mặt hướng tới, thế này mới kêu vô giả!

"Trần huấn luyện viên!"

Mười bốn nhân trăm miệng một lời cung kính kêu lên, mặc dù là Tôn Lỗi cũng không có nửa điểm miễn cưỡng, hoàn toàn là phát ra từ nội tâm

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Đường Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 174: Dạ Tập

"Ha ha, ân."

Trần Hữu Tài sang sảng cười, trong lòng dâng lên một chút cũng không có hạn hào hùng, hẳn phát hiện được đến người khác tự đáy lòng khâm phục, cũng là nhất kiện thực tự hào chuyện.

Trước kia ở trên địa cầu không thể hội quá, bởi vì hắn "Thái giám vua" danh hiệu, làm cho không ít người đều hận thấu xương, thóa mạ tiếng động chỗ nào cũng có, nay lại hoàn toàn bất đồng, Trần Hữu Tài thực hưởng thụ loại cảm giác này.

"Thực xin lỗi, Trần huấn luyện viên, ta giải thích với người!" Tôn Lỗi hướng tới Trần Hữu Tài thật sâu cúi đầu, thế giới này không để ý tới chỉ có thực lực, nắm tay lớn địch nhân nói rất là đúng!

Trần Hữu Tài đã muốn thể hiện ra làm cho người ta sợ hãi thực lực, như vậy hắn chính là lão đại, nghĩ thông suốt sau, Tôn Lỗi chịu phục!

Hướng chi, giờ này khắc này, tuy rằng mệt đến toàn thân rút gân, nhưng là kia nhẹ toan ma chặt chẽ cảm vẫn là có thể rõ ràng cảm nhận được, không cần phải nói, đó là thân thể cường độ gia tăng biểu hiện!

Ni mã, ta đánh người còn giải thích, có phải hay không còn muốn nói lời cảm tạ đâu.

Trần Hữu Tài gật gật đầu, khoát tay ý bảo, Tôn Lỗi liền lui xuống, ngẩng đầu nhìn sắc trời, Trần Hữu Tài trầm ngâm một lát cười nói, "Tốt lắm, các người cũng mệt, hôm nay huấn luyện nội dung dừng ở đây, ngày mai chờ xuất phát, chúng ta đi bắt giết dã thú, ân, cũng có linh thú! Về sau chính là luyện thể cùng thực chiến lẫn nhau kết hợp!"

Mười bốn nhân nghe được Trần Hữu Tài tuyên bố sau, trước mắt sáng ngời, nhất thời vui mừng như rồng mây.

Nói thật, bọn họ đã muốn sức cùng lực kiệt, cho dù kiên trì kiên trì, phỏng chừng cũng không thể huấn luyện bao lâu, không ít người cảm thán Trần Hữu Tài rốt cục khai sáng một hồi, nguyên lai cũng không phải người điên!

Về phần ngày mai bắt giết dã thú thậm chí linh thú, lại hướng tới không thôi, ở Đế Quốc học viện đều, mọi người chính là theo bộ sách thượng kiến thức một chút cái gọi là linh thú. Cơ hồ không có cơ hội cùng linh thú đánh nhau, có lẽ tồn tại không thể đoán trước nguy hiểm. Nhưng là cái loại này khát vọng thực lực, khát vọng nhiệt huyết chiến đấu tâm tình, hòa tan đối nguy hiểm e ngại.

Theo sau, một số người ở phụ cận đáp vài cái doanh trường, nghỉ ngơi.

Trần Hữu Tài phân phó một phen, liền về tới khoảng cách thác nước tại chỗ gần nhất trấn nhỏ thượng, bởi vì mới đem Mộ Dung Tuyết cùng cửu công chúa an trí tại đây nhân sinh địa không quen địa phương, "Lo lắng" các nàng cô góa nan ngủ, liền sai bước chạy trở về.

Trần Hữu Tài rón ra rón rén lui vào Mộ Dung Tuyết phòng, kia khóa cửa đối với hắn mà nói. Có thể nói là thùng rỗng kêu to. Tiện đà nhảy lên đến trên giường, thuận thực vuốt ve giai nhân thân thể mềm mại.

Vào tay là kia co dãn mười phần, no đủ mượt mà bộ ngực, tế hoạt non mềm cảm giác, làm cho Trần Hữu Tài tâm thần rung động, hạ thân lại kim lòng không đậu nhất trụ kinh thiên. Cũng không phải hẳn định lực không mạnh, chính là này cảnh tới lửa tắt đèn, có khác tư tưởng, hơn nữa giai nhân nhuyễn ngọc ôn hương, có điều ý động có thể nói là không gì đáng trách.

Một giây sau!

Trần Hữu Tài khẽ nhú mày, vì sao cảm giác Mộ Dung Tuyết lại phát dục, chẳng lẽ là gần nhất bị chính mình vuốt ve hơn? Khả cũng không đến nỗi như vậy biến hóa tốc độ đi?

Ni mã, ít nhất tăng trưởng một cái táo cup!

Trần Hữu Tài hơi hơi cúi đầu ở giai nhân bên tai nhiệt khí ôn nhu nói: "Tuyệt nhi, gần nhất có phải hay không thường xuyên tự sờ bộ ngực a? Bằng không như thế nào hội lớn như vậy? Bất quá tướng công ta thích. Hắc hắc."

Vừa dứt lời, Trần Hữu Tài liền chui vào trong chăn mấy chuyện xấu, một lát sau, cũng không có người trả lời, hẳn cảm giác có điều gì không đúng, vì sao Mộ Dung Tuyết giống như thẹn thùng không chịu nổi. Còn gắt gao mang theo hai chân, tựa hồ không cho hắn tiến thêm một bước hành động.

Đặt ở bình thường không nên như vậy a! Dù sao có vài lần cá nước thân mật, Mộ Dung Tuyết hẳn là có thể phóng khai mới đúng! Như thế nào xuất hiện loại tình huống này đâu?

Không khỏi, Trần Hữu Tài tò mò chui ở trong chăn, nóng hầm hập, ở hơn nửa bức này tình huống, trực tiếp gấp đến độ ra một đầu hân.

Vài giây sau, hân lại chui ra bị ngoại, lúc này giai nhân đưa lưng về phía hân, nghiêng đi vào giấc ngủ, nhanh nhìn chăm chăm kia mỹ bối, lại phát hiện thân thể của hân tựa hồ có chút cứng ngắc, thậm chí còn hơi hơi phát run, chẳng lẽ có chỗ nào không thoải mái?

Trần Hữu Tài khinh thủ khinh cước túm, hy vọng Mộ Dung Tuyết có thể quay tới, khả buồn bức là, hân căn bản là lộng bất động.

"Tuyết nhi, ngoan, quay tới ngủ, tướng công nhớ ngời a."

Trần Hữu Tài nghe mê người phát hương, lại cảm thấy rất không thích hợp, đây không phải Mộ Dung Tuyết tóc mùi đi?

Mùi vị kia như thế nào có điểm quen thuộc? Trần Hữu Tài động tác cứng ngắc không ít, chẳng lẽ đây là... .

"Ách, của ta cái ngoan ngoãn, cửu, cửu công chúa, là ngời sao?"

Trần Hữu Tài lấy hết dũng khí, áp a áp ứng gian nan nói, tuy rằng bóng đêm chính nùng, khả Trần Hữu Tài trên mặt vẽ xấu hổ rõ ràng có thể thấy được, thẳng đến lúc này, hân mới ý thức được đi nhầm phòng, buổi sáng đưa hai nàng đến thời điểm, đi vội vàng, chính là an bài một chút, cũng không có nhớ kỹ cụ thể biến số nhà hào.

Thì ra là thế, ni mã, cái này khừ lớn! Trần Hữu Tài trong lòng có chút ảo não, nhưng càng nhiều cũng là hưng phấn!

Loại cảm giác này hảo kích thích, giống như là yêu đương vụng trộm giống nhau, có câu nói rất đúng, gia hoa tái hương cũng không có hoa đại hương! Huống chi cửu công chúa đâu chỉ là một đoá hoa đại? Không khỏi, Trần Hữu Tài tâm bùm bùm nhảy dựng lên, tiểu đệ đệ càng thêm kiên / cừ!

"Ân hử!" Cửu công chúa chậm rãi quay đầu lại, thẹn thùng không chịu nổi, thân thể cũng là nóng bỏng vô cùng, Trần Hữu Tài bị này cổ nhiệt liệt không khí sờ cảm nhiễm, tà ác bàn tay to kim lòng không đậu xoa bóp vài cái cửu công chúa kia cao ngất cao ngất ngọn núi.

"A."

Lại bị Trần Hữu Tài khinh bạc, vẫn là ở hân biết được chính mình là ai tình huống, chẳng lẽ Trần Hữu Tài thực thích chiếm chính mình tiện nghi sao? Hân có phải hay không thích chính mình? Còn là ưa thích cơ thể của ta? Một đám vấn đề đột nhiên quanh quẩn cửu công chúa, thế cho nên hô hấp trở nên dồn dập, nhẹ giọng rên rỉ thanh âm, êm tai chọc người, Trần Hữu Tài nghe trực tiếp biến thành lang thang đón ý nói hòa thanh.

"Cửu công chúa, ngời như thế nào chiếm ta tiện nghi?" Trần Hữu Tài vô liêm sỉ, một bên các loại vuốt ve một bên yin dương dặt khéo miệng cười nói.

"Nha? Ta, ta như thế nào chiếm ngời tiện nghi, rõ ràng là ngời!"

Cửu công chúa ủy khuất không thôi, thân thể mềm mại khẽ run, Trần Hữu Tài có thể nào như vậy đổi trắng thay đen?

Nhưng là xuất hồ ý liệu là, trong nội tâm, nàng không chỉ có không một chút phần nộ, thậm chí còn ần ần thích loại cảm giác này, cùng Trần Hữu Tài đắm chìm ở tối không khí ở dưới cảm giác thực kỳ diệu.

Cứ việc Trần Hữu Tài đem nàng ngộ nhận là Mộ Dung Tuyết, cửu công chúa nhưng không có sinh khí, dù sao hai người mới là chính thực trên ý nghĩa tình nhân, mà tâm ý của hân đối phương thậm chí còn không biết, đương nhiên, cho dù quái, cũng chỉ có thể trách chính mình vô năng, bất không được Trần Hữu Tài tâm, bằng không Trần Hữu Tài như thế nào hội không thích nàng đâu?

Cửu công chúa cảm thấy Trần Hữu Tài đối với nàng hồ hững, là bởi vì chính mình thân mình nị lực không đủ, Trần Hữu Tài nếu là đã biết, không biết sẽ là như thế nào biểu tình.

"Hắc hắc, không sai biệt lắm cấp, ai cũng không có chiếm ai tiện nghi, ngời lần trước sờ soạng tay của ta, hiện tại ta cũng không sờ soạng ngời thôi. Huê nhau!" Trần Hữu Tài hơi có vẻ mặt đỏ, không mặt mũi không da nói.

"Nào có loại này đạo lý, ngời đi mau, đợi Tuyết nhi muội muội phát hiện sẽ không tốt!"

Cửu công chúa mặt đỏ tới mang tai, đuổi theo trần có mới rời đi, hân đều sờ soạng lâu như vậy, còn không buông ra nàng, quả thực vô pháp vô thiên!

"Làm sao không tốt? Chẳng lẽ ngời không thích loại cảm giác này sao? Thực kích thích yêu đương vụng trộm!"

Trần Hữu Tài lấy tay gãi kia đầy đặn nhu nị địa phương, biến thành cửu công chúa thân thể không ngừng mà vận vẹo, tiện đà, bụng tà hỏa dựng đứng, trong mắt tràn đầy dục / vọng sắc, hân đã muốn có mãnh liệt ý tưởng, huống chi hệ thống cái kia nhiệm vụ, càng sớm hoàn thành hân mới càng tâm an a! Dù sao một khi thất bại, trừng phạt hội yếu mạng của hân, giờ này khắc này, cơ hội ra về tốt lắm, như thế nào có thể buông tha?

Cửu công chúa thân mặc màu tím sa chất áo ngủ, nội y nhưng không có mặc, tình xảo đặc sắc thân thể mềm mại như ần như hiện, kích thích Trần Hữu Tài mỗi một căn thần kinh, chậm rãi, hân chỉ cảm thấy ý thức dần dần mơ hồ, hành vi càng phát ra không kiêng nể gì.

"Trộm . . . Yêu đương vụng trộm?"

Cửu công chúa sắc mặt hồng nhuận, nàng làm sao nghĩ đến, Trần Hữu Tài hội dùng này từ ngữ, hình dung bọn họ hành vi?

Làm tư tưởng truyền thống cửu công chúa, chưa từng có cùng gì nam tử từng có cái khác thân mật hành vi, giờ này khắc này, giờ này khắc này bị người ý đùa bỡn, hơn nữa Trần Hữu Tài đích thủ pháp đích xác lão đạo thuần thực, nàng nơi đó có thể thừa nhận được như vậy khiêu khích?

Cảm thụ được Trần Hữu Tài kia thân thể cường tráng thượng tán ra dương cương khí, cửu công chúa ánh mắt càng ngày càng mê ly, kiên cố tin cậy cánh tay ngay tại trước mắt, nàng rất muốn nằm ở Trần Hữu Tài trong lòng. An Ổn ngủ thượng một giấc. Nhưng là ở tỷ muội Mộ Dung Tuyết không biết dưới tình huống, nội tâm cũng là không cho phép làm như vậy, nói cách khác, nàng hội cảm giác thực xin lỗi Mộ Dung Tuyết!

Nhưng là Trần Hữu Tài cố ý khơi mào của nàng dục / vọng, trong lúc nhất thời, cửu công chúa có chút tình mê ý rối loạn, nếu Trần Hữu Tài ám chỉ nàng, nàng muốn hay không tiến hành bước tiếp theo đâu?

Cửu công chúa có chút rối rắm! Hơi thở càng ngày càng bất bình ổn!

Mà giờ này khắc này, Trần Hữu Tài bàn tay to sớm đã du đi tới kia phương / thảo nguyên, tùy ý múa may, thể cho nên giai nhân không ngừng dục cự còn lưu, thân thể hơi hơi run run, hô hấp càng ngày càng dồn dập.

Ni mã, cực phẩm vu vật a! Đây là ta mệnh tốt, Trần Hữu Tài ở trong lòng hô to đã nghiền, ngay sau đó tâm hoa nổ phồng, trực tiếp đem giai nhân lâu vào lòng trung, ngăn chặn của nàng hô nhiệt khí cây anh đào cái miệng nhỏ nhắn, tùy theo dùng đầu lưỡi khiêu khích tác hỗn.

Cửu công chúa làm sao kinh lịch quá loại này kích thích cách chơi? Trong lúc nhất thời càng thêm mê ly, chỉ cảm thấy trong óc trống rỗng, theo thời gian trôi qua, nhưng trong lòng có một chút kiên định, nàng dĩ nhiên quyết định, chỉ cần là Trần Hữu Tài muốn nàng, nàng tuyệt đối sẽ không cự tuyệt.

Mặc kệ về sau có thể hay không làm Trần Hữu Tài phụ nhân, bọn ta nguyện ý đem tối tốt đẹp đầu đêm giao cho Trần Hữu Tài, như vậy nàng hội không oán không hối, thân là Đại Kiền quốc Đế Vương Cố Mộc nữ nhi, nhiều lắm sự tình thân bất do kỷ, mặc dù là nàng có thai hoan nhân, cũng không nhất định có thể được đến muốn hạnh phúc.

Trừ phi là phụ vương sự chấp thuận dưới tình huống, nếu không ở hôn nhân chuyện này thượng, nàng không có một chút mình lựa chọn quyền lực, này đó là công chúa bị ai, cùng với về sau đem này tốt đẹp lần đầu tiên cấp một cái chính mình không thích nhân, không bằng giờ này khắc này liền cho Trần Hữu Tài, nghĩ vậy cửu công chúa không hề có một chút phản kháng, nhâm quân hải bộ đáng thoát nhìn càng thêm động lòng người, Trần Hữu Tài động tác càng thêm cuồng dã kích động!

Nhưng mà, ngay tại hân chuẩn bị cởi ra mỹ nhân sa y hết sức.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 175: Tuyệt Không Thể Tả

"Bang bang phanh." Một trận tiếng đập cửa bùng tình mê say hai người, Trần Hữu Tài hoảng sợ, đây là người nào không mọc mắt đánh gãy hân hành động?

"Tỷ tỷ, ngươi ngủ sao? Ta một người ngủ không được, có thể cùng ngươi cùng nhau sao?"

Mộ Dung Tuyết hơi xin lỗi âm thanh của tự nhiên, theo ngoài cửa vang lên, chính là Trần Hữu Tài lại cảm thấy đột ngột đến cực điểm.

Ni mã đàn, lão thiên gia, ngươi đây là đang đùa ta đâu? Ta ký không chiều ngươi cũng không còn chọc giận ngươi, để làm chi như vậy đối đãi ta?

Cửu công chúa nao nao, sắc mặt động lại, trước kia ở Đế Quốc học viện cuộc sống, Mộ Dung Tuyết ngẫu nhiên cũng sẽ đêm không thể寐, quan tâm tỉ mỉ cửu công chúa tự nhiên khiến cho nàng bồi chính mình, khả thể nào nghĩ đến đêm nay loại này không đúng thích hợp thời điểm đến đây!

Ngoài cửa, Mộ Dung Tuyết khuôn mặt uể oải, nàng vốn nghe theo Trần Hữu Tài trong lời nói —— "Tắm rửa sạch sẽ", khả hơn nữa đêm cũng chưa gặp trần có mới trở về, trong lòng mất mát, trần trọc cũng không thể đi vào giấc ngủ, đành phải tìm được cửu công chúa, hy vọng nàng hò hét chính mình, mặc dù có chút trách cứ Trần Hữu Tài, nhưng biết Trần Hữu Tài khẳng định phải sự quán thân, nếu không sẽ không quên nàng còn tại chờ.

Một lát sau, "Ngươi, vào đi." Cửu công chúa ngọt thanh âm của, xen lẫn theo một tia do dự.

Mộ Dung Tuyết nhưng thật ra không để ý, đẩy cửa mà vào, có chút nghi hoặc, vì sao cửu công chúa ngay cả môn cũng không quan đầu? Nơi này cũng không phải là nữ sinh ký túc xá, nếu là có kẻ xấu thường lui tới, chẳng phải là có nguy hiểm, người khác cũng không biết cửu công chúa cao cao tại thượng thân phận.

Mộ Dung Tuyết nhìn cửu công chúa sùnn nằm ở trên giường, như nhau thái độ bình thường, ngay tại Mộ Dung Tuyết chuẩn bị quan môn thời điểm.

"Đừng, của ngươi đệm chăn cảm sao? Ta đây đệm chăn bạc, ngủ đây đến có chút lạnh." Cửu công chúa đứng dậy dựa vào sự cầy thượng, khẽ run lên, kể để bụng đầu đến.

"Úc. Tốt, ta đi hạ sẽ!" Mộ Dung Tuyết tiểu não túi điểm nhẹ. Liền xoay người xuất môn.

"Còn không mau đi ra ngoài!"

Đợi cho Mộ Dung Tuyết không thấy bóng dáng, cửu công chúa thúc giục, trong mắt xẹt qua một chút vội vàng, nếu là Trần Hữu Tài còn không đi, không biết xảy ra cái gì đại loạn tử.

"Hắc hắc, đừng quên tưởng ta a." Trần Hữu Tài vừa dứt lời, không hề dài dòng, theo trên xà nhà nhảy xuống tới, mũi chân điểm nhẹ liền nhảy ra cửa, thuận tay đóng lại.

Ni mã. Ta qua lại cắt "Chiến trường" a. Chính là cửu công chúa không có đắc thủ, có chút đáng tiếc, ni mã, này ý nghĩa con chó kia máu quần áo lụa là trao đổi nhiệm vụ cũng không hoàn thành!

Trần Hữu Tài nghênh diện gặp được Mộ Dung Tuyết, quả nhiên nhìn trong tay nàng cầm đệm chăn. Nhẹ giọng nghi hoặc nói, "Tuyết nhi, ngươi này là muốn đi thế nào a?" Nói xong, một phen ôm Mộ Dung Tuyết mảnh mai.

"Nha, tướng công, ngươi đã về rồi, hôm nay lạnh, tỷ tỷ ngủ lạnh, ta cho nàng đưa đệm chăn."

Mộ Dung Tuyết nhìn thấy Trần Hữu Tài trở về. Tự nhiên là "Nặng lão công khinh tỷ tỷ", nàng chuẩn bị đưa đi đệm chăn liền chuyển đến, cùng Trần Hữu Tài ôm nhau đi vào giấc ngủ.

"Không cần, vừa rồi ta đi ngang qua nàng cửa, nàng nói đã tại trong ngăn tủ tìm được rồi!" Trần Hữu Tài đánh cái qua loa mắt, chính cái gọi là ** một khắc giá trị thiên kim. Cửu công chúa rõ ràng là tìm cái thích hợp lấy có. Trần Hữu Tài lòng dạ biết rõ, đưa đi cũng là dư thừa.

"Nha, thật sự sao? Di, kia tướng công chẳng phải là thấy được tỷ tỷ mặc sa y bộ dáng? !" Mộ Dung Tuyết có vài phần chất vấn hồ nghi.

"Ách, này thật sự không có, lòng chỉ có ngươi không có nàng!" Trần Hữu Tài lo lắng này tiểu đám chua hàng sinh khí, hàm tình mạch mạch tiểu hừ một câu.

"Ăn hừ, kỳ thật tướng công theo đuổi tỷ tỷ, ta là không ngại, chỉ cần tướng công rất tốt với ta là đến nơi!"

Mộ Dung Tuyết có tri thức hiểu lẽ nghĩa hạnh phúc tràn đầy nhu thuận nói.

Ni mã, nào có lão bà giết giết lão công tìm tiểu Tam, này cái gì thế đạo? Trần Hữu Tài đột nhiên dâng lên một cái ý tưởng —— chăn lớn cùng ngủ! !

"Ha ha, chúng ta không nói này, bên ngoài lạnh, nhanh về phòng đi." Trần Hữu Tài vui rạo rực, trong lòng thầm nghĩ, hiện tại mấy nhà lão bà đều không thể nào ghen, ngày sau khẳng định khả danh chính ngôn thuận tán gái, chăn lớn cùng ngủ, song phi gì không phải là mộng a! Ngươi nói hán có thể nào không tâm tình tốt?

Trần Hữu Tài lời kéo Mộ Dung Tuyết, ba lượng hạ liền chui vào trong phòng, lập tức hầu cấp lập xả Mộ Dung Tuyết y phục trên người, như vậy giống như là bao nhiêu năm chưa thấy qua nữ nhân bình thường, Mộ Dung Tuyết có chút kỳ quái, nay Thiên tướng công làm sao? Trước kia như thế nào chưa thấy qua như vậy? Đương nhiên, nàng cũng không có nghĩ nhiều, nhiệt liệt kích / tình đáp lại... .

Xuân / ý khôn cùng, dòng nước tán loạn, để nghe tích tích ba ba thanh âm của cùng kia mê ly mộng lung rầm rì đan vào cùng một chỗ hình thành tuyệt vời âm nhạc, kích thích Trần Hữu Tài đại làm đặc làm!

Cũng không biết triển miên bao lâu, chỉ đạo hai người đều mệt mỏi, Trần Hữu Tài thế này mới ôm Mộ Dung Tuyết vù vù ngủ nhiều.

Ngày thứ hai.

Ánh sáng mặt trời vừa ló, Trần Hữu Tài liền sớm rời giường, hôm nay hán muốn dẫn mười bốn nhân thâm vào trong núi, lập sát dã thú cùng cấp thấp linh thú!

Không nghĩ tới là, Trần Hữu Tài vừa xong thác nước tại chỗ, kia mười bốn người đã chờ xuất phát, thậm chí đem doanh trướng đều thu thập đi lên.

Trần Hữu Tài vừa lòng gật gật đầu, đoàn kết nhất trí, phục tùng mệnh lệnh, dĩ nhiên không phải mới tới tan rã trạng thái, đây là tốt bắt đầu, nhất ngày thời gian, Trần Hữu Tài năng làm cho bọn họ chưa từng có ngưng kết, tuyệt đối phục tùng, này đó là hán dạy học năng lực thể hiện!

"Trần huấn luyện viên hảo!"

Mười bốn nhân tinh khí thần trước nay chưa có tăng vọt, có thể nói là sinh long hoạt hổ, Trần Hữu Tài hướng tới bọn họ cười cười sang sảng nói: "Điều chuẩn bị tốt chứ, chúng ta đây liền chuẩn bị xuất phát đi!"

Đột nhiên, trần có mới phát hiện Vương Buru trên người hơi thở có chút lắc lư không chừng, hần kinh hi hoi: "Vương Buru, ngươi mau đột phá đi?"

"Là, đa tạ Trần huấn luyện viên!" Vương Buru cảm kích cười, không nghĩ tới Trần Hữu Tài đồ cảm thấy biến hóa của hần, xem ra Trần Hữu Tài là có ý chú ý hần.

Trần Hữu Tài nhìn lướt qua, phát hiện còn có mặt khác vài cái, đều có được dao động khuynh hướng, bọn họ hần là ở học viện thời điểm cũng đã chạm đến đến rất cao cảnh giới, chính là không có mãnh liệt kích thích không có đột phá, trải qua ngày hôm qua cực hạn luyện thể, thực rõ ràng có thể phát hiện có chút hiệu quả, có lẽ, chỉ cần vài ngày, liền có thể đột phá!

Mà thứ tiến vào trong rừng sâu núi thẳm lịch lãm, không thể nghi ngờ là cơ hội tốt nhất!

"Các ngươi đều rất không tồi, nhưng là tiến vào trong thâm sơn, nhiều người như vậy liền khó có thể nảy đến hiệu quả, các ngươi chia làm tam tổ, đều tự hướng bất đồng phương hướng hành vi, buổi tối ở chỗ này tập hợp!" Trần Hữu Tài lớn tiếng nói, theo sau nhìn thấy mười bốn nhân hơi có vẻ nghi hoặc, hơn phân nửa là ở vì làm sao chia tổ đoán.

"Vương Buru, Ngô Minh, Tôn Lỗi, các ngươi ba cái là tổ trưởng, chọn lựa đội viên đi, bắt quá Vương Buru, ngươi chỉ có thể tuyển ba người!" Trần Hữu Tài hí hất cười cười, theo hần sau khi nói xong, Tôn Lỗi có chút kinh nghi bất định, hần nằm mơ cũng không nghĩ tới, Trần Hữu Tài cư nhiên có thể nhâm mệnh hần làm tổ trưởng, không có cố ý nhắm vào hần, cũng đã là thiên đại hảo sự, thế nhưng còn coi trọng hần! Trong lúc nhất thời có chút kích động.

"Cám ơn, Trần huấn luyện viên bất kể hiềm khích trước kia!" Tôn Lỗi hướng tới Trần Hữu Tài cảm kích gật gật đầu, tuy rằng ngày hôm qua Trần Hữu Tài ra sức đánh hần một chút, khả nghĩ rõ ràng về sau, hơn nữa đích xác có hiệu quả, giờ này khắc này lại không có gì!

Nam nhân! Không phải giết phụ nữ làm thù, cừu hận tới cũng nhanh, đi cũng nhanh!

Chợt, ba cái tổ trưởng liền bắt đầu chọn lựa đội viên

PS: Cầu Bao Nuôi A.....!!!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 176: Vận Khí Thật Tốt

Chỉ chớp lát sau, bọn họ liền chọn lựa tốt lắm đội viên, Trần Hữu Tài nhìn xem phía trước mặt ngay ngắn trật tự ba cái tiểu phân đội, hí hất cười nói: "Các ngươi tiến vào trong núi sâu, liên sát dã thú, thậm chí không thiếu đề cấp Linh Thú, cái nào phân đội nhỏ liên sát hơn vì người thắng, đừng quên thu thập chứng minh!"

"Tốt!"

Mọi người to thanh âm vang dội cả thác nước tại chỗ, cái này mười bốn người đều là tâm cao khí ngạo chỉ nhân, loại nguyện ý khuất phục người khác tâm, làm cho bọn họ lẫn lẫn nhau so tài, tuy nhiên ngoài miệng không nói gì thêm, Nhưng là tất cả mọi người là ngầm hiểu lẫn nhau, muốn làm cho Trần huấn luyện viên lau mắt mà nhìn, đây cũng là một lần tuyệt hảo cơ hội.

"Hắc hắc, chỉ cần các ngươi biểu hiện hài lòng, ta tự mình truyền thụ hoàng giai vũ kỹ cho các ngươi, cam đoan học được!"

Sau đó, Trần Hữu Tài trực tiếp ném ra một cái nặng cân tin tức, một cái đại bổng một cái ngọt táo mới mới là tốt nhất nô gia người chỉ đạo.

Mười bốn người đang nghe hoàng giai vũ kỹ trong nháy mắt đều là hai mắt tỏa sáng, làm vì đế quốc học viện thiên tài, mắt của bọn họ giới tuyệt đối không giống với bình thường học viên, Đồ Thư Quán có hoàng giai vũ kỹ tồn tại, mà lại bọn họ tự thân gia đình bối cảnh cũng không thể nào khó lấy tới hoàng giai vũ kỹ.

Nhưng là, hoàng giai vũ kỹ chính là hoàng giai vũ kỹ, rất khó học, rất khó luyện thành, trong đó tinh yếu đang không có những người khác chỉ đạo hạ

muốn nắm giữ cực kỳ không dễ dàng, điều này cũng làm cho làm cho, không có hoàng giai vũ kỹ, lại thật lâu không thể học được, cho dù học được lại không thể được đến tinh túy trong đó, thế cho nên còn không bằng nhân giai vũ kỹ cường hãn!

Đương nhiên, cả Đại Càn nước vẫn có như vậy vài cái có thể học được lý giải, Nhưng những người kia không phải Địa Vị rất cao tiếp xúc không đến, chính là gặt gao ngâm miệng. Không muốn trao đổi, hiện tại Trần Hữu Tài tốt hơn, lại trực tiếp truyền thụ, hắc hắc. . . . . Cơ hội này đối với một đám một lòng muốn đề cao phát triển đích thiên tài không thể nghi ngờ là khó được.

Trần Hữu Tài lại phát ngôn bừa bãi cam đoan làm cho bọn hãn học được!

Nếu không phải kiến thức đến Trần Hữu Tài mạnh mẽ vang dội thủ đoạn. Bọn họ tất nhiên sẽ cho là hãn đồng dạng, nhưng hôm nay Trần Hữu Tài một quyền phá núi liệt thạch, Cuồng Bạo làm cho người ta sợ hãi thủ đoạn làm cho bọn hãn không thể không tin tưởng, trong nội tâm càng phát ra kiên định tại liệt sát khảo nghiệm trong thắng được tín niệm!

Mười bốn người mặt phóng tinh quang, ánh mắt lợi hại, bộc lộ tài năng, nguyên một đám vùng tay vùng chân, hãn không thể lập tức liệt sát dã thú!

"Đi thôi."

Trần Hữu Tài lạnh nhạt nói. Đưa mắt nhìn ba tổ người rời đi, tâm tình có chút phức tạp.

Đừng xem Trần Hữu Tài lại đánh lại giáo huấn, nhưng là những người này nói cho cùng thật là hãn Trần Hữu Tài tâm huyết, nếu không phải có thể lấy được một ít thành tích. Căn bản không có biện pháp hướng Lưu viện trưởng báo cáo kết quả công tác, lúc trước Trần Hữu Tài mặc dù chỉ là nói nói mà thôi, nhưng làm một người nam nhân, lời hứa đáng giá nghìn vàng là tất nhiên đây!

Chẳng những phải bảo vệ tốt cái này mười bốn người, mà vẫn còn muốn tận lớn nhất khả năng đem thực lực của bọn hãn đề cao. Dùng cái này tới lấy được thành tích tốt hoàn thành hứa hẹn.

Huống chi, Trần Hữu Tài làm sao không có tư tâm? Mười bốn thiên tài, hơn nữa thế lực phía sau, có lẽ đây chính là hãn thành viên tổ chức! Nghĩ vậy ánh mắt của hãn càng phát ra kiên định. Hít một hơi thật sâu, thân hình lóe lên. Biến mất tại nguyên chỗ!

Ba tổ nhân mã dần dần sâu vào núi rừng.

Mới đầu gặp phải đều là một ít lạc đơn sài lang dã thú, đối với bốn năm cấp võ giả mà nói. Quả thực là quá gia gia, tùy tiện phái ra một người tựu giải quyết, Nhưng càng đi dây núi ở chỗ sâu trong, bầu không khí tựa hồ càng ngày càng cùng ngoại giới hoàn toàn bất đồng, nơi này tràn đầy mùi máu tươi, hoặc là dã thú ở giữa đã đấu chém giết dấu vết, làm cho bọn hãn không khỏi cảnh giác lên.

Bóng đêm như nước, bao phủ cả cánh rừng, rừng rậm ở chỗ sâu trong đã có loại không hiểu lạnh lạnh cảm giác, vài người tại thông thả khuyến khích trước, thỉnh thoảng vài tiếng dã thú gào to làm cho người ta tâm kinh nhục khiêu!

"Trời tối rồi, hiện tại dã thú cũng không tốt giết a, không bằng chúng ta ngay tại chỗ nghỉ ngơi một chút."

Ngô Minh thoả mãn cười cười, nhìn xem trong tay một túi lớn dã thú đầu cùng tứ chi, đại nửa ngày thời gian, trọn vẹn giết ba mươi con dã thú, loại này thành tích tuyệt đối không sai.

Bất quá đại đa số đều là mới vào rừng rậm gặp phải, không biết vì cái gì, càng chạy độ sâu chỗ, dã thú càng ngày càng ít, thậm chí ngay cả tiểu động vật đều nhìn không thấy rồi, Ngô Minh mặc dù có chút nghi hoặc, lại không rất muốn, quy kết đến dã thú không mừng rừng rậm ở chỗ sâu trong loại hoàn cảnh này.

"Đúng vậy a, tin tưởng chúng ta đội nhất định là đệ nhất!"

Một cái thân hình nhỏ gầy địa hán tử, thật thà phúc hậu cười nói, hãn hôm nay cũng không thiếu xuất lực, đến lúc đó tại Trần Hữu Tài trước mặt tranh công, tuyệt đối có thể bình luận mà vượt biểu hiện kiệt xuất.

Hắn gọi Lâm Kiến, là Lưu viện trưởng ngày xưa Vân Du lúc, tại vô danh thôn trang nhỏ gặp được một đứa con nít, bị ném bỏ tại ven đường không người nhận lãnh, hãn gặp hài nhi căn cốt thiên phú không tồi, tựu mang về để quốc học viện.

Không nghĩ tới Lưu viện trưởng tuế nhãn như đuốc, tại vài chục năm về sau, thiếu niên này đại phóng dị sắc, tu vi làm gì chắc đó tăng lên, đạt đến hôm nay cấp năm cường giả, đây là đang không có bất kỳ đặc thù đãi ngộ dưới tình huống, không giống những kia bối cảnh thâm hậu thiên, có linh hoa thảo được, thiên tài địa bảo, cường giả danh sư dạy bảo, hãn hoàn toàn dựa vào trước cổ gắng của mình.

Lâm kiện cùng Ngô Minh quan hệ không tệ, đương Ngô Minh được nhậm mệnh đội trưởng lúc, hãn liền sáng khoái chủ động yêu cầu gia nhập, Ngô Minh đương nhiên đồng ý.

Sau nửa canh giờ, năm người sưỡi âm ba, nói thoải mái địa nói chuyện phiếm lên.

"Hắc hắc, Ngô Minh, người cảm thấy chúng ta Trần huấn luyện viên như thế nào đây?" Lâm Kiến tính cách tùy tiện, đang nói nâng Trần Hữu Tài thời điểm, cũng không có chút nào cảm kỵ.

"Ân, rất không tệ người, tu vi cao thâm, ân uy tịnh thi, cổ vũ nhân tâm, ông cụ non, không thể bắt bẻ." Ngô Minh suy tư một lát, liền khái quát xuống.

"Kèo kẹt."

Nơi xa trên cây, bé không thể nghe địa thừa thốt thanh âm, cũng không có khiến cho tứ người chú ý, bọn họ cảm quan còn không có như vậy nhạy cảm.

Vải luyện, bà ta hình dung như thế toàn diện, người hiểu ta Ngô Minh a!

Trần Hữu Tài dờ khóc dờ cười, mình mới nhận thức người này bao lâu? Có thể nói là hiểu biết chính xác hình dung, sắc bén phân tích phán đoán, công chính tư tưởng trạng thái, quả thực đem hấn Trần Hữu Tài phẩm chất đều nói một lần!

"Vậy cũng được, ta cũng hiểu được hấn rất sáng khoái, từ nay về sau nếu có thể đi theo hấn hỗn, thật là tốt biết bao!" Lâm Kiến mặt mũi tràn đầy hướng tới chân thành nói.

"Cơ hội là có, nhìn người có thể hay không nắm chắc, chỉ cần người là nhân tài, Trần huấn luyện viên liền có thể coi trọng." Ngô Minh vuốt cằm trầm ngâm gật đầu nói.

Tự tại Lâm Kiến muốn há miệng lúc.

"Ngao ngao ngao." Từng đợt liên tiếp địa khùng bố gào thét thanh âm, đột ngột vang lên, nương theo lấy là tất tiếng xột xoạt tốt, nào đó động vật hành vi thanh âm.

"Không tốt, là bầy sói!"

Ngô Minh đột nhiên sắc mặt đại biến, hấn chuẩn bị không kịp bầy sói lại thông minh đến tận đây, đang không có tiếp cận bọn họ về sau, bảo trì tuyệt đối yên tĩnh, sợ dả thảo kinh xà rồi, giờ này khắc này hấn là đã sắp đến gần rồi a? Ở nơi này là bầy sói, âm hiểm xảo trá người cũng không gì hơn cái này a?

"Lang, bầy sói!" Lâm Kiến cùng với khác ba người nhất thời cứng ngắc lại, trong rừng sâu núi thẳm, đáng sợ nhất chính là bầy sói, bởi vì chúng nó là ở chung tính, mặc kệ làm chuyện gì, đều một đám một đám xuất hiện, cái này hơn nửa đêm xuất hiện, hơn phân nửa là kiếm ăn đấy!

Theo vừa rồi kinh tâm động phách tiếng kêu đến xem, cái này tối thiểu có trên trăm chỉ nhiều!

Bọn họ chỉ có năm người, chia đều xuống, một người đối mặt hơn hai mươi chỉ ngựa lang, làm sao có thể? Bọn họ chẳng lẽ muốn trở thành thực vật?

Liên minh nhất sức chiến đấu Lâm Kiến, trong nội tâm đều không có dấy rồi, xem ra bọn họ muốn nghênh đón một hồi tử chiến, rốt cuộc là chỗ đó có vấn đề, bọn họ làm sao lại thành bầy sói mục tiêu.

Ngô Minh bình tĩnh về sau, khẽ nhíu mày nhìn xem bên cạnh cái kia chứa "Chiến lợi phẩm" túi lớn, hấn như có điều suy nghĩ, tùy theo bình tĩnh đại ngộ, lang là khứu giác bén nhạy động vật, mũi máu tươi là chúng nó thích nhất, cái này một túi đã thú phần còn lại của chân tay đã bị cụt đầu, phát ra mùi máu tươi, tuyệt đối là phai mờ không được.

Không có xử lý qua phần còn lại của chân tay đã bị cụt bộ vị, tất nhiên sẽ sinh ra loại này hậu quả, bọn họ trước kia không có kinh nghiệm như vậy khảo nghiệm, tối đa cũng chính là chương trình học thời điểm hiểu rõ một ít, Ngô Minh trước hết nhất hiểu rõ, Nhưng vụ sự vô bổ, việc cấp bách là nghĩ biện pháp ứng đối bầy sói!

"Bốn người lưng tựa lưng, để cho ta ở bên trong ngấm lại!"

Ngô Minh tuy nhiên thông minh hơn người, nhưng hôm nay tại địch ta cách xa dưới tình huống, nhất thời bán hội không có gì hay đối sách, cũng không phải hấn từ từ muốn cho bốn người bảo vệ hấn, mà là làm quân sư cấp bậc nhân vật, một cái xảo diệu kế sách, liền có thể cứu vớt cả tiểu tổ!

Bốn người bọn họ đều lòng dạ biết rõ Ngô Minh không am hiểu đánh nhau, nhưng là đầu óc thông minh nhất, liền liếc nhìn nhau, làm thành một cái hình vuông, tất cả đối mặt, cảnh giác nhìn về phía trước, khoi nào thủ hộ một phương đại nhậm.

"Ngao." Bầy sói lại đến gần rồi một ít.

Chỉ chốc lát sau, liền hiện ra một nhóm lớn hình thái không sai biệt nhiều màu nâu xám Dã Lang, bọn họ hình thái buru hấn, giương miệng rộng, sắc bén hàm răng loáng thoáng lóe hấn mang, nồng đậm mùi tanh hôi vị một cổ tiếp theo một cổ!

Này một đôi lộ ra hung quang con mắt, làm cho vài trong lòng người âm thầm sợ hãi, đây là một loại bản năng dày đặc khủng hoảng, dù sao bị hơn một trăm chỉ ngựa lang vây quanh tràn diện, bọn họ còn là lần đầu tiên kinh nghiệm.

"Đừng hoảng hốt, chúng nó tạm thời không dám đi lên!"

Ngô Minh trầm thấp nói khẽ, hấn không dám lớn tiếng hô, lo lắng bầy sói nghe hiểu được tiếng người, lang thông minh đầu óc, không thể so với người kém!

Trong lúc bất tri bất giác, năm người đã bị bầy sói bao vây, mà này trong bầy sói, lại hiện lên ra một đầu toàn thân ngăm đen sắc, thân hình cao lớn lang, nó ngao mạp ngừng đầu, tựa hồ khinh thường tại cái này vài cái võ giả.

"Mãnh thú!"

Lâm Kiến sắc mặt ù dột.

Mãnh thú là xen vào Linh Thú cùng dã thú ở giữa, dã thú một khi được đến tiến thêm một bước phát triển, liền sẽ sinh ra một chút trí tuệ, nhưng không có Linh Thú như vậy thông linh tính, nhưng bình thường nga lang có thể xuất hiện nhất kích mãnh thú, tuyệt đối là hiếm thấy ít có.

Này đầu mãnh thú tất nhiên là hơn một trăm kích Dã Lang thú linh! Tối thiểu có thể so với thất cấp võ giả thực lực, bọn họ năm cái võ giả, chỉ có một người là cấp năm võ giả, còn lại bốn đều là tứ cấp võ giả, trong đó còn có một bất thiện đánh nhau Ngô Minh.

Bằng lương tâm nói, một con kia Lang Vương rất có thể tự có thể giải quyết bọn họ năm người! Huống chi phía sau còn có một hơn trăm kích nga lang, đây cũng không phải là địch chúng ta quả rồi, mà là ưu thế áp đảo.

Ngô Minh khỏe miệng có chút run rẩy, hắt hơi sâu một hơi, tim đập trống ngực nhanh hơn không ít, lúc này khăn trương tuyệt đối là bình sinh chi tối.

Có thể hẳn biết rõ càng là nguy hiểm, lại càng cần trấn định tinh táo, nếu không năm người đều bỏ mình không sai, quả nhiên, Trần Hữu Tài trước theo lời lịch lãm, chính là tràn ngập nguy hiểm cùng khiêu chiến, nói là tùy thời làm tốt vứt bỏ tánh mạng đều không đủ.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 177: Diên Cuồng Khát Máu

"Con bà nó, thật là xui xẻo, rõ ràng gặp mãnh thú, làm sao bây giờ?" Một cái tứ cấp võ giả cau mày, trong mắt đầy dẫy lo lắng, dù nhiều lãnh ít bọn họ có thể hay không sống qua đêm nay đều là cả vấn đề.

"Không vội, con mãnh thú kia xem ra là gần nhất mới tiến hóa, trong ánh mắt có chút kiệt ngao bất tuần, làm Lang Vương nó có nó kiêu ngạo, phòng chừng khinh thường chọn dùng lấy nhiều khi ít phương thức, nhìn kỹ hẳn nói."

Ngô Minh mặt trầm như nước nhỏ giọng nói, một đôi không lớn trong ánh mắt tinh quang lập lòe.

Cái này tứ cấp võ giả tên là Liễu vương, nhìn thấy Ngô Minh biểu hiện, trong mắt thoáng hiện một vòng kinh ngạc, Ngô Minh tâm tính thật ra khiến hắn bội phục, đúng, hôm nay chỉ có đi một bước là một bước.

Khăn trương sợ hãi sẽ chết nhanh hơn!

Mãnh thú Lang Vương nhìn thấy năm người vây tại một chỗ, hàn quang con người lộ ra Thị Huyết(khát máu) về, nó là gần nhất tiến vào một trong sơn động, làm thực võ giả sử dụng Linh Đan, hôn mê bất tỉnh vài ngày, sau khi tỉnh lại mới phát hiện chính mình lọt vào thành mãnh thú, từ nay về sau tại đây tàng ngoài trong rừng núi khó tìm đối thủ, hôm nay lại gặp được bốn người, đúng dễ dàng luyện tay một chút!

Ngô Minh như có điều suy nghĩ nhìn thoáng qua mãnh thú Lang Vương, gặp nó này giao hoạt thần sắc, trong mắt không khỏi hiện lên nồng đậm kiêng kỵ về, súc sinh kia không chỉ có lợi hại, giao hoạt trình độ cũng không thua gì người thường, muốn đem nó khiến cho xoay quanh hao tổn chết là không thể nào đấy!

"Sưu sưu."

Đột nhiên, tại mấy người sợ hãi suy tư thời khắc, toàn thân ngấm đen sắc Lang Vương, giống như đêm tối sùng nhi, thoáng qua liền dời thân tại năm người trước người ba trượng, làm cho người ta sắc mặt đột biến, lại sợ tới mức có chút thất thần, Ngô Minh trước hết nhất kịp phản ứng, cắn răng lạnh lùng nói: "Lâm Kiến, cho ta đánh cho đến chết, súc sinh kia là bất nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh!"

"Yes Sir~!" Lâm Kiến có thể nói là tài cao mật lớn. Ngay cả là mãnh thú Lang Vương cũng không thể khiến hắn ngồi chờ chết!

Nháy giáy trong lúc đó, thân hình bạo Lược nhí ra. Một bả tháo xuống bên hông một đôi Đại Thiết Chùy, tại trong màn đêm, trán phóng màu ngân hôi ánh địa quang trạch.

Cặp kia thiết chùy cùng không khí ma xát ra rầm rầm tiếng vang, kinh phong Hồ Khiếu, chùy ánh lập lòe, này thiết chùy phẩm chất thượng thừa, chất liệu đặc thù, là hiếm có binh khí, hơn nữa Lâm Kiến lực lớn vô cùng, sử dụng thuận buồm xuôi gió.

Nhìn xem này giương nanh múa vuốt Lang Vương nhanh chóng đánh úp. Lâm Kiến trong mắt xẹt qua một vòng kiên định. Trước mắt chính là cơ hội!

Hắn vận đủ ngàn cân lực đạo, phá núi liệt thạch oai lộ ra quyết nhiên sát khí, hung thần ác sát bộ dáng, thậm chí làm cho này mãnh thú Lang Vương hành động đều thoáng ngốc trở một cái chớp mắt, lập tức bèn nhảy né tránh ra!

Ngô Minh nhẹ nhàng thờ ra. Khá tốt Lâm Kiến hùng hổ, bằng không bọn họ trận hình tự làm rối loạn!

"Ngao, NGAO...OOO!"

Liên tiếp địa Địa Lang phản nộ gào thét thanh kinh hải vang lên, trước mắt hơn một trăm chích bầy sói lực uy hiếp thật sự khủng bố dị thường, chúng nó lửa giận ngút trời, thủ lĩnh Lang Vương lại một chiêu không thể đắc thủ, tại chúng nó xem ra, đây là lớn lao si nhục, lập tức. Vận sức chờ phát động, muốn hợp nhau tấn công.

Ngô Minh có chút biến sắc, hắn hay là thất sách, những này bầy sói phải không có không chế nhân tố, nếu là đoán không lo, bọn họ sớm muộn là trong miệng chi thực. Giờ này khắc này, đơn giản là kéo dài hơi tàn thời gian.

"Rống rống "

Mãnh thú Lang Vương ngăn sắc bộ lông tựa hồ cũng dựng thẳng lên một chút, một đôi hàn mang trải rộng lang con người, nhìn quét một vòng, này hơn một trăm chích lang trong nháy mắt lạnh ngắt như tờ, cúi đầu xuống, Lang Vương uy nghiêm vào lúc này không hề giữ lại hiện ra.

Lang Vương tức giận không thôi, những này "Tiểu lang tể tử" lại hoài nghi năng lực của nó, trong lúc nhất thời điên cuồng hét lên liên tục, không cho chúng nó một điểm nhan sắc nhìn một cái, ở đầu còn nhớ rõ nó là Lang Vương?

Đối với Lâm Kiến điên cuồng biểu hiện, Lang Vương ngược lại có như vậy sợ sợ hãi, dù sao này lưỡng chích thiết chùy có chút dọa người rồi, Nhưng tại lang từ lang tôn trước mặt, phải trọng chấn hùng phong mới có thể vẫn hồi lang mặt!

Linh trí mới tới Lang Vương, hung dữ trừng mắt Lâm Kiến, nó muốn cho Lâm Kiến trả giá thâm đau đón một cái giá lớn, nghĩ đến không sai, một búng máu khí chảy như điên ra, gió tanh cuộn cuộn trong lần nữa nhanh như tia chớp đánh úp về phía Lâm Kiến, này ngón út lớn lên sắc bén hàm răng lóe lợi hại sâm bạch hàn quang, hướng về căn xé Lâm Kiến mà đi.

"Súc sinh, đi chết đi!"

Rống to một tiếng, Lâm Kiến không có chút nào lùi bước, giống như sát thần giống như, cầm Đại Thiết Chùy, cao thấp huy vũ, thoải mái dị thường, này mưa to gió lớn thể công, lại ầm ầm đan vào thành một mảnh phòng ngự xu thế!

Nhưng mà, tựu tại thiết chùy sắp đập trúng Lang Vương thời điểm, này Lang Vương trong con người lại lộ ra một vòng nhân tính hóa giao hoạt, một giây sau, chân trừng mắt mặt đất, một nhảy dựng lên trực tiếp xuyên qua Lâm Kiến, thỉnh linh hướng phía phía sau hắn hộ vệ lấy Ngô Minh lao đi.

Lâm Kiến sắc mặt đại biến, súc sinh kia giao hoạt đến tận đây, lại hiểu được dời đi mục tiêu, lựa chọn thực lực yếu nhất Ngô Minh, phía trước bốn người vây quanh Ngô Minh mục đích hiển nhiên bị nó phân tích thấu triệt.

Bốn người đều là sợ tới mức mặt không còn chút máu, Ngô Minh cố gắng muốn né tránh, Nhưng phát hiện vô luận như thế nào dùng sức, đều không thể động đậy, mắt thấy Lang Vương giống như lưỡi dao sắc bén móng vuốt, liền muốn xé mở bộ ngực của hắn, Ngô Minh tâm chìm đến đáy cốc, chẳng lẽ hắn muốn chết sao?

"Quát!"

Một cái trong đó trấn định nhất tứ cấp võ giả, vào lúc này bày ra không gì sánh kịp một mặt, hắn phản ứng nhanh nhất, xuất ra một cây đại đao, toàn lực vung lên, tại Lang Vương bèn nhọn móng vuốt cự ly Ngô Minh gần kề một quyền trong nháy mắt.

"Đồng." Nếu là bình thường đại đao, có lẽ liền Lang Vương da lông đều cắt không đến, nhưng là tứ cấp võ giả cường hãn như vậy nguyên khí, bảo vệ đại đao mặt ngoài, một tầng đất màu vàng ánh địa quang mang, làm cho ánh đao có vẻ càng thêm không giống tầm thường.

Trực tiếp đem Lang Vương lưỡng chích chân trước cho chặt đứt, này đuôi sói lên tiếng rơi xuống đất, huyết dịch nhảy bắn ra, chỉ có điều nhan sắc mang theo một điểm yếu ớt hào quang, tại đen kịt trong màn đêm, phá lệ rõ ràng, cái này huyết dịch quý dị hiện tượng, là mãnh thú độc hữu chính là đặc thù.

"Ồ ngao!"

Lang Vương mất đi chân trước, cân đối lực nhận lấy ảnh hưởng, Nhưng là nghe thấy được tự thân huyết dịch hương vị, nó ngược lại điên cuồng Thị Huyết(khát máu) mà bắt đầu..., toàn thân hiện lên trước sắc bén táo bạo khí hậu khác nhau ở từng khu vực thể.

Lang Vương tuy nhiên mất đi hai cái chân trước, lại có thể hoạt động, quay đầu nhìn về phía cấp năm võ giả, trước nay chưa có nhanh nhẹn tốc độ, làm cho mấy người thậm chí không có chút nào đào thoát phản ứng cơ hội.

Mùi càng ngày càng đậm, tựu tại chớp mũi, thật dài Bạch Nha đã rõ ràng có thể thấy được!

"Tê tê tê."

Sau một khắc, mãnh thú Lang Vương địa hàm răng, trực tiếp cắn vào cấp năm võ giả cánh tay, tiện đà dùng sức bầy đầu, tay kia cánh tay liền bị sanh sanh tùm xuống tới, tính cả trước quần áo, trong lúc nhất thời vô cùng thê thảm địa tình huống,

Thiếu một cái cánh tay cấp năm võ giả. Mặt mũi tràn đầy run rẩy thống khổ không chịu nổi, loại này tê tâm liệt phế bị thương. Chỉ có trải qua người mới rõ ràng, hấn căng cắn chặt hàm răng, không để cho mình kêu ra tiếng, cái tay còn lại giật xuống quần áo, đem cụt tay huyết lưu như rót vị trí bọc lại.

Bởi vì hấn rõ ràng nhìn xem bầy sói rục rịch, bởi vì hấn cùng Lang Vương huyết dịch, đưa tới chúng nó nổi giận đầu hiệu, nếu là bầy sói lao đến, bọn họ không có một người nào, không có một cái nào có thể còn sống đào thoát!

Lang Vương tựa hồ có chút dương dương đắc ý, ai bảo cả nhân loại này chém đứt nó song chi. Đây cũng là cho hấn tàn khốc nhất báo ứng!

"Rống."

Lâm Kiến gấp đến độ song mắt đỏ bừng. Rít gào một tiếng, trong tay Đại Thiết Chùy giống như không có bất kỳ sức nặng, không chút do dự, trực tiếp vung hướng về phía Lang Vương đầu, đó là một loại mất người bắt không đến quý mị tốc độ. Rất khó tưởng tượng cầm mấy trăm cân đại chùy, có thể ở người trong tay đạt tới nhẹ nhàng cảm giác.

"Phanh." Một cái nặng nề địa tiếng vang, nương theo lấy hồng hồng lục lục óc bắn ra văng khắp nơi, dính vào Ngô Minh bọn người trên thân, nóng hầm hập lại làm cho người cảm giác một hồi ác hàn, tại định nhãn xem xét, mãnh thú Lang Vương dĩ nhiên là đầu nở hoa, căng sát mặt đất, vô luận như thế nào giấy dựa đều chạy không thoát. Đây Đại Thiết Chùy gát gao bắt nó định trụ rồi.

"Hi!" Ngô Minh bọn người đều là nao nao, quay đầu nhìn về phía Lâm Kiến, bọn họ sắc mặt có chút quái dị, phát hiện trên người hấn khí tức cùng trước cách biệt một trời rồi, đây rõ ràng là tấn cấp biểu hiện, không nghĩ tới Lâm Kiến lại tại cảnh trong lúc nguy cấp. Đột phá cực hạn, đạt đến lục cấp võ giả thực lực!

Khó trách có thể phát huy trước nay chưa có tốc độ, dùng sét đánh không kịp bưng tai xu thế chém giết Lang Vương! Bọn họ hai mắt tỏa sáng, tuy nhiên trên người tang vật không kịp lấy sạch sẽ, Nhưng vui sướng lại đào dạt khuôn mặt, Lang Vương vừa chết, đám sói không có thủ lĩnh, tổng thể uy hiếp lực tự giảm bớt đi nhiều. Tuy nhiên như trước nguy cơ trùng trùng, nhưng là sống sót hi vọng càng lớn.

Đương nhiên, muốn đổi mặt còn lại hơn một trăm cá Dã Lang, cũng là hạng nhất gian khổ khiêu chiến!

Nhìn thấy thủ lĩnh Lang Vương nhúc nhích vài cái, liền đánh mất sinh cơ, bầy sói đưa tới từng đợt bạo động, chúng nó không dám tùy tiện tiến lên, xen vào Lang Vương vết xe đổ, tạm thời lựa chọn yên lặng theo dõi kỳ biến, tại chỗ trầm thấp tru lên, tản ra không hiểu uy hiếp, hơn một trăm chích lang, mặc dù thanh âm không phải chính tề như vậy, lại rõ ràng lộ ra chúng nó kiên định quyết tâm, xanh mon mon trong ánh mắt tràn đầy hung ác tàn nhẫn quang mang, phảng phất tại nói cho năm người, chúng nó muốn bắt năm người tế điện Lang Vương!

Năm người thấy thế, lòng dạ biết rõ khoảng thời gian này tranh thủ thời gian khôi phục nguyên khí, bởi vì Lang Vương chết, mang đến một cái hòa hoãn kỳ, không cần nhanh như vậy tiếp tục đầu nhập liên sát ở bên trong, nhưng là cấp bách, nguy cơ còn không có giải trừ.

"Dư thước, thực xin lỗi."

Ngô Minh áy náy cúi đầu xuống, hấn lời ít mà ý nhiều, lại lộ ra thê lương địa hồi hận, tựa hồ tại nén giận chính mình, mấy người nghe cũng không phải cá tư vị, trong nội tâm ần ần làm đau, nếu là bọn họ có thể có Trần huân luyện viên thủ đoạn, ở đầu còn sẽ e ngại những này bầy sói, đã sớm giết ra ôm chặt rồi.

Là nha, thực lực bọn hấn không đồng đảo, mới khiến cho dư thước thiếu một cánh tay, Nhưng ai vậy đều không muốn nhìn thấy kết quả.

"Không có việc gì, có thể sống được trở về so cái gì đều cường, hi vọng chúng ta có thể sống quá tới nay, những người này đều là ban ngày phục đêm ra." Dư thước chứng kiến Lâm Kiến lên cấp, thỏa mãn tiêu sái cười, có lẽ trước kia hấn là vì tư lợi, nhưng thực hiện bọn họ là một cái chính thể, một lòng vì cái pt này, trả giá một cái cánh tay, hấn cảm thấy đáng giá!

"Đừng vậy a, chúng ta không thể chán ngán thất vọng cho những kia súc sinh cơ hội!" Lâm Kiến mặt mũi tràn đầy lạnh lạnh trừng mắt liếc bầy sói, lập tức, nguyên bản thấp giọng tru lên bầy sói an phận một chút, cảm nhận được Lâm Kiến khí tức tăng mạnh, có chút sợ hãi trốn tránh.

"Tốt, vậy hãy để cho chúng ta hóa đau thương thành sức mạnh, khiến chúng nó đi theo đi chôn cùng a." Ngô Minh leng keng hữu lực kiên quyết nói, hàn mang trải rộng khuôn mặt, hấn sẽ rất ít có như vậy biểu lộ, đây là không tiếng động phần nộ!

Hơn một trăm chích bầy sói, ngày xưa là bọn hấn không dám tưởng tượng, nhưng hôm nay trong cơn giận dữ, mỗi người đều giống như có lực lượng vô cùng, tựu tại bọn hấn chuẩn bị cùng một chỗ lao ra, Ngô Minh ngăn trở bọn họ, nói khẽ: "Làm cho Lâm Kiến đi, hấn tăng lên tới lục cấp võ giả, đối phó vài chục chích lang hấn là không thành vấn đề, chúng ta muốn bảo tồn thực lực, để phòng bất trắc!" Ngô Minh lo lắng chu toàn, lo lắng vùng núi này ở chỗ sâu trong xảy ra vấn đề gì.

Lâm Kiến gật gật đầu ý chí chiến đấu sục sôi, cầm tiện tay Đại Thiết Chùy, liền xông ra ngoài, này thiết chùy trên bám vào mãnh thú Lang Vương óc huyết dịch sền sệt gì đó, thoạt nhìn có chút sấm nhân, thế cho nên bầy sói một hồi bạo động, chúng nó chính là tận mắt nhìn thấy Lâm Kiến chém giết thủ lĩnh, cái này lại là Lâm Kiến đơn thương độc mã giết tới đây.

Bình thường Dã Lang có được đề cập tư duy năng lực, chúng nó bản năng e ngại, liền thủ lĩnh đều bị một cái búa đập bể chết rồi, chúng nó chẳng phải là

không chịu nổi một kích?

Trong lúc nhất thời mặc dù không có chạy trốn lang, nhưng là sợ hãi rụt rè lui lại mấy bước lang vẫn phải có!

Huyết vũ bay tán loạn, kêu thảm thiết liên tục, kinh phong cuộn cuộn, huyết khí đầy trời... . . .

Lâm Kiến mất đồ, một bên kêu to một bên quơ hai cái Đại Thiết Chùy, vẫn còn như thiên thần hạ phàm, hữu giống như địa ngục Tu La, một búa xuống dưới chính là máu tươi văng khắp nơi, óc vỡ toang.

Lâm Kiến dừng mãnh vô địch chém giết trong đó, chỉ là thời gian một chun trà, tựa từ hơn hai mươi con dã lang, đứng, không có một người nào, không có một cái nào bị thương, bởi vì Lâm Kiến mỗi lần chùy vừa ra tay, liền thu hoạch được nhảy lên lang mệnh, có thể nói là trăm chùy trăm trong!

"Rất mãnh liệt."

Phía sau bốn người một hồi sợ hãi than không thôi, Lâm Kiến chỉ là vượt qua một cái cảnh giới, lại biến hóa to lớn như thế? Bọn họ mơ hồ bắt được chút gì đó, Lâm Kiến vì cái gì đột phá? Là ở vạn phần nguy cấp thời khắc sinh tử, Lâm Kiến bắt lấy cơ hội đột phá!

Thời khắc nguy cơ, bên bờ sinh tử, áp lực cường đại phía dưới, cái này hiệu quả tuyệt đối so với thuận theo tự nhiên tấn cấp muốn tốt hơn nhiều, bởi vậy Lâm Kiến lúc này như vậy không sợ hãi, những kia còn sống bấy sói, không tự chủ được cách xa hắn, ở nơi này là một người, toàn thân đều dính đầy lang huyết Lâm Kiến, nghiêm nhiên là một Thị Huyết(khát máu) sát thân!

Chỉ cần là sinh vật, sẽ mềm sợ cứng ngắc, cho dù là bư hân Dã Lang, tại Lâm Kiến không có cường hân thực lực, chúng nó muốn sinh ăn sống rồi hắn, Nhưng Lâm Kiến tấn cấp tình huống tựa đại hữu bất đồng rồi.

Bấy sói tại cũng không có nguyên lai tâm tư, chia rẽ cục diện duy trì liên tục sau đó không lâu, tùy theo đều tự tán mà đi, Lâm Kiến tận khả năng liệt sát càng nhiều là Dã Lang, cái này không chỉ là tại vì dư thước báo thù, còn có thể tích lũy thành tích, đến lúc đó tại Trần Hữu Tài trước mặt tranh công cũng có lo lắng!

"Thiếu một cái cánh tay, ân, hắn là không có chuyện gì, chỉ cần không tổn thương tới tính mạng là được, không trải qua đau khổ là không thể phát triển đây!"

Xa xa một cái bóng đen đứng thẳng đầu cành, thờ dài thì thảo tự nói, trong lời nói là thoả mãn, hoặc là một tia phức tạp.

Trên thực tế trước Trần Hữu Tài không phải là không có cơ hội cứu năm người, nhưng là hắn không có làm như vậy, cho dù là dư thước mất đi một cánh tay, hắn cũng không có ra tay.

Không đến nguy hiểm cho điểm cuối của sinh mệnh trước mắt, Trần Hữu Tài là sẽ không xuất thủ!

Chỉ có tại áp lực cường đại phía dưới, võ giả mới có thể đi tới không ngừng, mới có thể tìm kiếm đột phá, mới có thể siêu việt cực hạn.

Từ vong sợ hãi, muốn sống ** là tốt nhất động lực!

Cùng với trở thành tứ chi kiện toàn người nhát gan, không bằng trở thành hung hân cụt một tay cường giả! Trần Hữu Tài tâm là cứng ngắc, đối với chính mình hung ác, đối với người khác ác hơn!

Người không hung ác đứng không vững, những lời này Trần Hữu Tài thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ, nhất là tại đây người mạnh là vua, bỏ nhiệm không đáng tiền dị giới Đại lục!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 178: Huyết Sát Linh Hồ

Lâm Kiến càng giết càng hăng, huyết hồng trong hai tròng mắt tràn đầy rét lạnh lợi hại thần mang, điên cuồng chiến đấu khơi dậy máu của hắn tính, trước kia tại đế quốc học viện, ở đâu có thể như như vậy đại khai sát giới, giờ này khắc này, tuy nhiên lúc này giết là ngoại tộc, lại đồng dạng thỏa mãn trong nội tâm vẫn dấu kín trước giết chóc **.

Chỉ chốc lát sau, này hơn một trăm chỉch bấy sói, chết thì chết trốn thì trốn, lang huyết nhuộm hồng cả hơn phân nửa mặt đất, phần còn lại của chân tay đã

bị cụt chỏm chất thành nửa cái núi nhỏ, Lâm Kiến thoả mãn cười cười, xuất ra một cái túi lớn không ngừng đi đến bên trong bên cạnh trang, bọn họ nhất định là lúc này lập sát đã thủ quán quân!

Nhiều như vậy thu hoạch, là bọn hắn trước không có nghĩ qua, thừa dịp không có khiến cho cái gì mất thú chú ý, vội vàng góp nhặt một ít, nhưng vì bảo hiểm để đạt được mục đích, Ngô Minh hay là đề nghị tranh thủ thời gian đổi miếng đất phượng, nơi này, mùi máu tươi quá nồng rồi, nếu không thêm vài phút đồng hồ nhất định sẽ hấp dẫn đến một ít đồ vật, còn lại bốn người nhất trí đồng ý, lập tức liền dời đi trận địa.

Đợi cho làm cho người ta rất nhanh rời đi, này cách không xa đại thụ, lẩn lư một cái, kế mà xuất hiện một cái bóng đen, rõ ràng là Trần Hữu Tài kia.

"Hắc hắc, ta dạy bảo có cách a."

Trần Hữu Tài không mặt mũi không có da thì thảo tự nói trước, bởi vì cái gọi là huynh đệ đồng lòng, hẩn lợi đồng tâm, Trần Hữu Tài nhìn đến Ngô Minh bọn họ năm người hợp tác đoàn kết, đột nhiên nghĩ đến đại học thời kì, cùng các bạn cùng phòng cơ chuyện tuế nguyệt, chưa từng tương tự chính là cảm giác, cô đơn lẩn đầu, trong mắt bắt đầu đi không có người đọc hiểu, sau đó thờ dài một hơi, Trần Hữu Tài tiềm nhập trong đêm tối.

~~~~~

Rừng sâu núi thẳm một chỗ.

Vương Bưu khẽ nhíu mày, nhìn trước mắt dài quá một đôi màu đỏ sừng nhọn địa Mãnh Hổ, toàn thân da lông đều là màu đỏ, hẩn ngay cả là ngóc tử, cũng biết gặp được đại địch rồi. Đây rõ ràng là hiếm có Linh Thú!

"Huyết sát linh hồ!" Một cái kiến thức rộng rãi tiểu tử thành viên ngưng Thanh Đạo, trước kia tại chương trình học trên có qua giới thiệu. Vốn hẩn là hiểu kỳ tại nhớ ở trong lòng, ở đâu nghĩ tới có một ngày lại có thể gặp được đến? Gần như vậy cự ly, này đập vào mặt sóng nhiệt, coi như Liệt Diễm bình thường cháy của bọn hẩn.

"Lão đại, làm sao bây giờ?"

Linh Thú đối với bọn hẩn chỉ có bốn người tiểu tử, tuyệt đối là trước nay chưa có đại địch!

"Liều mạng, cái này huyết sát linh hồ khó đối phó, cùng với ngồi chờ chết, không bằng theo trên người nó đòi ít đồ trở về." Vương Bưu to gan lớn mật, không có hảo ý địa quét mắt hạ huyết sát linh hồ.

Tựa hồ muốn chặt đứt nó nào đó bộ vị. Loại này bất kính cử động. Làm cho huyết sát linh hồ lửa giận ngất trời gầm thét: "Hống hống hống." Lập tức, nó nhẹ nhàng nhảy lên chính là ba bốn trượng xa, hướng phía Vương Bưu nhanh chóng chạy tới, hồ trào phía trên lại có lên hỏa diễm quanh quẩn, hơn nữa nhìn ngọn lửa kia cũng hẩn không phải là tầm thường hỏa diễm. Huống một khi đụng với, mặc dù là không có bị sinh sinh xé rách, cũng sẽ được mà chết cháy.

Kiến huyết Sát Linh hồ dẫn đầu phát động công kích, Vương Bưu trong mắt kiên định vẻ chột lóe lên, làm tổ trưởng, có tất yếu đảm đương nâng bảo vệ đội viên trách nhiệm.

Một giây sau, hẩn không do dự chút nào, trường rống một tiếng, cả người trước mặt trên xuống. Cùng lúc đó, một quyền ầm ầm ra, này nhạt màu vàng kim nhạt hiển lộ rõ ràng trước vũ kỹ bất thường, dĩ nhiên là hiếm có ít có hoàng giai vũ kỹ!

"Bá Vương quyền!"

Quát lớn thanh đột nhiên vang lên, màu vàng quyền ảnh càng lúc càng lớn, xen lẫn o o không khí tiếng ma sát rất nhanh hướng phía trước quay cuồng mà đi!

Nguyên lai Vương Bưu còn giấu có hậu thủ. Bất quá nhắc tới cũng không kỳ quái, làm Đại Càn nước vì số không nhiều vài một thiên tài, ai không có có một chút lá bài tẩy, chỉ là hiện tại đến bất đắc dĩ thời khắc nguy cơ, bằng không Vương Bưu phòng chừng cũng sẽ không bạo lộ đòn sát thủ.

Vương Bưu thần sắc mặt ngưng trọng, đã có như vậy vẻ điên cuồng, hẩn lựa chọn loại này cứng đối cứng phương thức, đã huyết sát linh hồ muốn lấy tính mệnh của hẩn, hẩn liền một quyền làm đáp lại! Nhưng thân là Linh Thú huyết sát linh hồ tựa hồ căn bản xem thường Vương Bưu, chạy như bay tháo chạy nhảy ở bên trong, một đôi mắt hồ lí đầy dẫy vẻ khinh thường.

"Rầm rầm rầm."

Nháy giây, một hồi nặng nề tiếng đánh.

Một quyền một trào lẫn nhau va chạm, bộc phát ra kinh thiên động địa khí thế, cả rừng rậm phảng phất đều tùy theo rung động không thôi, còn lại ba người chỉ cảm thấy da đầu run lên, vận khởi nguyên khí rồi ngăn cản một hai, nếu không về này dư ba cũng đủ để xúc phạm tới bọn họ ngũ tạng lục phủ.

Quả nhiên là cường cường đánh nhau, còn lại mấy người đều là tứ cấp, lúc này tựa hồ không có chút nào năng lực phản kháng, chỉ có thể tận khả năng tự bảo vệ mình.

Nổ vang thanh mà đi, trăm cát bay lên, trăng diện dần dần hiển lộ trước mắt, mấy người mở mắt ra, muốn nhìn một chút tình huống như thế nào, vừa rồi Vương Bưu sử dụng hoàng giai vũ kỹ, tốt xấu coi như là thần kỳ a? Cũng không biết có thể hay không chiến thắng! Nhưng nói không chừng vận khí tốt,

tự đánh chết huyết sát linh hồ, cũng không phải là không có khả năng.

Nhưng mà, đương ba người định nhìn xem xét về sau, lập tức kinh hồn táng đảm, lúc này, Vương Bưu nắm tay bị đốt đen thui, sưng được lão Cao, giống như là thịt nướng đồng dạng, này da tróc thịt hiện, nhìn thấy mà giật mình trắng diện, làm cho bọn hắn trong nội tâm rung cả mình.

Trái lại huyết sát linh hồ, hồ trên mặt tràn đầy nhìn có chút hà hề đặc ý, trong đôi mắt có chút hèn mọn Vương Bưu thần sắc, tốt tựa như nói: cuồng vọng tự đại nhân loại, muốn cùng nó chính diện tranh đấu, hoàn toàn là không biết tự lượng sức mình!

Vương Bưu từng ngum từng ngum thờ hồn hèn, trên người tất cả đều là đốt trọi hương vị, đau đớn kịch liệt làm cho sắc mặt hắn dữ tợn vằn vẹo, giờ này khắc này, hắn mới ý thức tới nguyên đến chính mình là lấy trứng chọi đá.

Tại Vương Bưu trong nội tâm, cái này huyết sát linh hồ tuy nhiên khủng bố như vậy, nhưng mình nương tựa theo võ giả cấp năm điên phong thực lực, hơn nữa hoàng giai vũ kỹ Bá Vương quyền, hắn là hiểu được sức liều mạng, ai biết căn bản không phải như vậy một sự việc!

Giao thủ trong nháy mắt, này Hồ chương phảng phất là kiên đều bị thúc sắt thép, quả đấm của mình đánh tại cạnh trên không có bất kỳ phản ứng, ngược lại lực phản chấn làm cho trong cơ thể hắn khí huyết sôi trào, máu tươi phun ra. Giờ này khắc này, trước ngực nặng nề, như trước không quá thích ứng, vừa muốn thổ huyết ra, Nhưng hắn cứng rắn đứng ở trong miệng, tùy theo cổ họng ngòn ngọt, nuốt xuống.

Vương Bưu sắc mặt có chút âm đạm, biết rõ hôm nay là chạy trời không khỏi nắng rồi, vừa rồi liền một chiêu mạnh nhất hoàng giai vũ kỹ đều thi triển ra, nhưng không có phát ra nổi chút nào hiệu quả, này thể cục hoàn toàn là thiên về một bên rồi.

Vương Bưu cũng không thể ngăn cơn sóng dữ, còn lại ba người tự nhiên là không có bất kỳ năng lực phản kháng, nhất kích Linh Thú, đem bọn họ đẩy vào tuyệt cảnh.

Còn lại ba người thấy rõ tình huống, vẻ tuyệt vọng nổi lên khuôn mặt, ban ngày lập sát thành quả cũng không tệ lắm, Nhưng buổi tối lại vận khí không tốt gặp Linh Thú, chẳng lẽ cái này muốn kiếm củi ba năm thiêu một giờ, thất bại trong gang tấc rồi? Nếu như có thể lập sát Linh Thú, bọn họ tiêu tử tuyệt đối là quán quân!

Chính là...

Linh Thú thì ra là thế lợi hại, tự mình tiếp xúc đến Linh Thú ba người. Trong lòng rung động, sợ hãi, hướng tới, sợ hãi chờ một chút tâm tình đan vào cùng một chỗ, có chút phức tạp. Liền Vương Bưu thi triển hoàng giai vũ kỹ tại trước mặt nó đều không có ý nghĩa, ba người bọn họ công kích đây còn không phải là gãi ngứa ngứa sao?

Trong lúc nhất thời, ; ba người khác thậm chí ngay cả công kích ý nghĩ cũng không có!

"Rống rống "

Đột nhiên, huyết sát linh hồ phát ra đinh tai nhức óc địa tiếng gầm gừ, nương theo lấy rít gào, là phô thiên cái địa áp bách cùng mùi máu tươi cuộn cuộn mà đến, bốn người lại trong khoảnh khắc đó phát hiện mình cư bản ra không được, kể từ đó, bọn họ không phải mặc người chém giết? Vương Bưu mấy người trước kia chưa từng đụng phải Linh Thú, cái này lần đầu nhưng lại như vậy bá đạo Linh Thú. Vận khí thật là tốt không được.

"Sưu sưu." Huyết sát linh hồ chân sau trùng. Ánh mắt chăm chú nhìn tư nhân, miệng to như chậu máu đột nhiên mở ra, hướng phía Vương Bưu tập kích mà đi, nó cấp cho Vương Bưu một cái thể thâm kết cục, ai bảo hắn muốn tìm hắn nó Linh Thú uy nghiêm.

Vương Bưu mặt mũi tràn đầy cười khổ. Nhắm mắt lại, giờ khắc này tâm tình nhưng lại chưa từng có thanh minh, trong đầu hiện lên một loạt hình ảnh, vinh quang, khuất nhục, bi thương, khoái hoạt... Nguyên lai cái này ngăn ngừa đích nhân sinh cuộc sống đã trải qua nhiều như vậy... Nguyên lai chết cũng không phải đáng sợ như vậy.

Đột nhiên, Vương Bưu thậm chí có loại muốn đột phá cảm giác, nhưng mà bất lực, bởi vì chỉ là trong nháy mắt, hắn đã không có thời gian giãy huyết sát linh hồ trói buộc rồi, như trước chỉ có thể đợi chết.

Di. Vì cái gì còn chưa chết? Vương Bưu mở mắt ra, có chút nghi hoặc, nhưng vào lúc này, chỉ nghe "Phanh." một tiếng, một cái thấu triệt nhân tâm địa "Hi vọng" thanh âm.

"Rống!"

Huyết sát linh hồ lửa giận ngút trời địa rít gào, chỉ có điều tương đối trước. Tựa hồ xen lẫn một chút thể thâm thành phần, bốn người liền tiếp mở to mắt, phát hiện một cái cũng không vĩ ngạn dừng mảnh phi thương, nhưng lại quen thuộc cương nghị thân ảnh, này không phải là bọn họ Trần Hữu Tài huấn luyện viên sao?

"Trần huấn luyện viên!" Bốn người trảm miệng một lời kinh hi muốn điên nói, không nghĩ tới tại vừa rồi nghĩ là làm ngay như ngàn cân treo sợi tóc, Trần Hữu Tài xuất hiện rồi, Là nha, hắn không có vút xuống dưới bọn họ, tại nguy cơ tứ phía trong rừng sâu núi thẳm tự sinh tự diệt, có thể ở nguy cấp nhất thời khắc xuất hiện, liền rất tốt thuyết minh mấy người đang Trần Hữu Tài trong lòng Địa Vị.

Trong lòng cảm động thần nhiên mà thành, lúc này Trần Hữu Tài xuất hiện lần nữa, không thể nghi ngờ là cứu tinh mà tồn tại, từ trong lòng người xẹt qua dòng nước ấm, ần ần kiên định duy Trần Hữu Tài sai đâu đánh đó ý nghĩ!

Trần Hữu Tài mặt mũi tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng, không có công phu đáp lại bọn họ, cái này huyết sát linh hồ rất lợi hại, coi như là hấn cũng không dễ dàng đối phó!

Bởi vì huyết sát linh hồ cùng Trần Hữu Tài đánh túi bụi, thế cho nên tứ trên thân người áp bách không còn sót lại chút gì, bọn họ như trút được gánh nặng nhẹ nhàng thở ra, vui mừng sống sót sau tai nạn, cảm khái tánh mạng mỹ hảo.

Nhưng này huyết sát linh hồ tựa hồ không phải trong tưởng tượng đơn giản như vậy, Trần Hữu Tài mặc dù thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, các loại cường lực đuổi giết, nhưng này huyết sát linh hồ mao cước rần rần trình độ, so sánh với tốt khôi giáp còn phải mạnh hơn một bậc, cơ bản không sao cả bị thương!

"Chà mẹ nó, đại gia này hồ cháu nội, tại ta trước mặt kiêu ngạo, ngươi cho dù có cá xác rùa đen đều không được!"

Trần Hữu Tài theo dự trữ trong không gian giới chỉ, lấy ra một bả dài ba xích Đại Khảm Dao, hấn không nhớ rõ đây là theo ai này lấy được, đoạn thời gian trước không ít người muốn đối với hấn bắt lợi, Nhưng cuối cùng đều bị Trần Hữu Tài bắt giết rồi, những kia thứ tốt, đương nhiên trở thành hấn, thế cho nên nhiều lắm, Trần Hữu Tài mình cũng không biết là ai đấy!

"Đi từ từ cạp." Từng đạo kim loại đánh thanh âm, làm cho Trần Hữu Tài khẽ nhủ mảy, cái này da hồ rốt cuộc đã trải qua cái gì rèn luyện? Như thế nào như là khôi giáp đồng dạng, còn có này hồ trào trên hỏa diễm, Trần Hữu Tài cũng là có đó kỵ sợ, hấn cũng không muốn vì vậy mà hủy khuôn mặt.

"Ha ha, ngươi bắt ta à, bắt được ta cho ngươi ăn roi cạp!"

Trần Hữu Tài giống như lòng bàn chân mặt du, đang thi triển hoàng giai vũ kỹ (Phong Trung Lăng Loạn) về sau, trốn tránh này tri động huyết sát linh hồ công kích, có thể nói là dễ dàng, có lẽ đối với Vương Bưu bọn họ mà nói, huyết sát linh hồ là thân ảnh quý mị, nhưng là đối với Trần Hữu Tài mà nói giống như con rùa đen leo cây, có cái này cường đại tốc độ tại đây, Trần Hữu Tài dù cho không thể giết chết huyết sát linh hồ cũng có thể đựng ở thế.

Tựa hồ là nghe hiểu Trần Hữu Tài lời mà nói..., huyết sát linh hồ có chút dừng lại, lại lần nữa chém giết bắt đầu cuồng bạo, nhưng so với đến tốc độ nhanh hơn Trần Hữu Tài, không có chút nào tác dụng, tại Trần Hữu Tài trong mắt, huyết sát linh hồ động tác không ngừng biến chậm, thể lực càng ngày càng không đủ, cái kia kích thích ngôn ngữ chính là vì làm cho huyết sát linh hồ biến thành nổi giận, trở nên điên cuồng, tiêu hao nó thể lực.

Chiến đấu hừng hực khí thế tiến hành, Trần Hữu Tài cầm trong tay trường đao, bên trái huy vũ hạ xuống, bên phải mãnh liệt bổ hạ xuống, trên mặt hung hăng ngăn trở, phía dưới một cái quét ngang, thân ảnh bỗng bành, hư ảnh liên tục, chiến đấu dị thường mãnh liệt!

Hấn đang tìm kiếm trước sơ hở, Linh Thú tuy nhiên cường hấn như vậy, Nhưng nếu không phải vô địch, dù sao bất kể là cái gì sinh vật, đều tồn tại trí mạng nhược điểm.

Cho dù là da lông giống như Kim Cương bình thường cứng rắn huyết sát linh hồ cũng khẳng định có yếu ớt địa phương, mà Trần Hữu Tài chỗ cần phải làm là mau chóng tìm ra, sau đó nhất cử giết chết tên súc sinh này!

"Đi."

Đột nhiên, Trần Hữu Tài hai mắt tỏa sáng, tại liên tục mấy lần tránh thoát huyết sát linh hồ công kích về sau, hấn quan sát được một cái hiện tượng, coi như cái này ngu xuẩn hồ cố ý tránh né hấn sắc bén mục quang.

Trần Hữu Tài hai mắt tỏa sáng, nắm tay đỉnh xuất hiện sắc bén băng nhận, phảng phất là thuần di giống như, trong sát na, xuất hiện tại huyết sát linh hồ trước mặt, đương huyết sát linh hồ có chút bối rối muốn tránh né thời điểm, Trần Hữu Tài một cái chui bóng động tác, trượt đến huyết sát linh hồ trên người, hướng phía này "Roi cạp" chỗ chỗ, đâm tới!

"A." Huyết sát linh hồ cực kỳ bị thăm rống giận Lê Thanh, Trần Hữu Tài âm hiểm giáo hoạt, phát hiện vừa rồi hấn nâng lên roi cạp thời điểm, huyết sát linh hồ hơi có vẻ dị thường, tâm tư kín đáo Trần Hữu Tài, muốn thử một phen, Nhưng Linh Thú trí tuệ không thấp, tận lực che dấu phía dưới, Trần Hữu Tài nửa ngày không có bùng nổ đại ngộ, này sẽ phản ứng qua trực tiếp sử dụng (sương khí đột tập) một chương cuồng bỏ mà đi, băng thuộc tính công pháp, đến công kích huyết sát linh hồ loại này đặc biệt hóa thuộc tính Linh Thú, tuyệt đối là hiệu quả rõ ràng.

"Két." Vương Bưu tứ người nhất thời ngẩn ra mắt, bọn họ chuẩn bị không kịp chính là, anh minh thần võ Trần huấn luyện viên, lại nghĩ ra biện pháp như vậy để đối phó huyết sát linh hồ, không khỏi có chút buồn cười buồn cười, nhưng hiệu quả nhưng lại không thể nghi ngờ.

Có lẽ cứng đối cứng đã bại huyết sát linh hồ là đáng giá vẫn lấy làm ngạo, Nhưng chọn dùng loại này đơn giản dùng ít sức phương pháp không thể nghi ngờ là thông tuệ hơn người.

Vô luận là nhân loại hay là Linh Thú, yếu ớt nhất địa phương đều sẽ không phát sinh biến hóa, huống chi huyết sát linh hồ roi cạp như vậy thấy được! Mấy người âm thầm nhẹ gật đầu, coi như là học xong một ít đồ vật!

Trần Hữu Tài năng đủ rồi đã bại cái này huyết sát linh hồ không thể nghi ngờ dựa vào lưỡng dạng tuyệt kỹ, đệ nhất chính là loại quý mị tốc độ, có cấp như tốc độ như tia chớp, cơ bản ở vào thế, hơn nữa này băng thuộc tính sương khí đột tập, không thể nghi ngờ là dệt hoa trên gấm.

Trên thực tế, tinh khiết trên thực lực mà nói, huyết sát linh hồ ít nhất có thể cùng võ giả cửu cấp điên phong thậm chí là Tiên Thiên võ giả đụng một cái, lúc này lại tại Trần Hữu Tài thủ hạ bại, thật sự là biệt khuất vô cùng!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 179: Cuồng Đá Trúng

Trần Hữu Tài quả thật là thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, liên loại ý nghĩ này đều có thể thực tế, một bên bốn người trợn mắt há hốc mồm, khâm phục địa đầu rap xuống đất, cũng chỉ có Trần huấn luyện viên như vậy khác loại rồi.

Còn không đợi huyết sát linh hồ kịp phản ứng, Trần Hữu Tài thân hình lập loè, điểm nhẹ mặt đất, xê dịch thiểm được vào lúc ở giữa hướng phía huyết sát linh hồ địa cây hoa cúc chính là một đám mà đi.

"Rống."

Vặn vẹo biến hình địa tiếng gào thét, loại lo lắng đau đớn, nương theo lấy trước nay chưa có khuất nhục, làm cho huyết sát linh hồ sống không bằng chết.

"Hí." Trần Hữu Tài rút ra băng nhận, nhẹ nhàng nhảy lên, xuất hiện tại huyết sát linh hồ trước mặt, hướng phía mắt hồ không lưu tình chút nào đâm tới, huyết sát linh hồ vừa cảm giác thống khổ giảm bớt, ai biết Trần Hữu Tài đắc thế không buông tha hồ, lại cho nó vào đầu thống kích.

"NGAO...OOO." Lại là một tiếng thê thảm Hồ Khiếu!

Trần Hữu Tài tay hình không ngừng biến hóa, chín sâu một thiên hung ác đảo, xoay tròn, quấy, một ít song lớn nhỏ cỡ nắm tay địa hồ mục, nghiễm nhiên là trăm ngàn lỗ thủng rồi, lúc này huyết sát linh hồ nửa điểm tỉnh tỉnh đều không, chỉ là trầm thấp thanh âm thống khổ không chịu nổi gãy dựa lấy, tiếng kêu đều không có vừa rồi như vậy có lực.

Huyết sát linh hồ trên người yếu ớt nhất vài cái bộ vị đều bị Trần Hữu Tài xúc phạm tới, gờ này khắc này, hạ thân, cây hoa cúc, con mắt, không một chỗ là hoàn hảo không tổn hao gì, đau đớn kịch liệt cảm giác làm cho thân thể của nó run rẩy không ngừng trước, nức nở nghẹn ngào nức nở nghẹn ngào kêu thảm thiết càng phát ra có vẻ vô lực!

Huyết sát linh hồ hôm nay là mất nù, trước mắt một mảnh hôn ám, tim như bị đao cắt đau đớn, thế cho nên nó giương nanh múa vuốt địa lung tung cắn xé trước, không có bất kỳ mục tiêu dưới tình huống, tự nhiên là cái gì cũng công kích không đến, ngược lại này thanh thể dọa đi xa xa một đám chim bay cá nhảy.

"Ha ha, hồ cháu nội, biết được ta kết cục đi."

Trần Hữu Tài nhìn có chút hả hê tức trước. Hắn vừa dứt lời, này huyết sát linh hồ lỗ tai vừa động. Lại hướng phía hắn nhanh chóng nhào tới. Trần Hữu Tài khẽ nhíu mày, cái này Linh Thú quả nhiên thông tuệ vô cùng, thính giác linh mãnh như thế, không có có mắt cũng có thể như vậy rõ ràng địa bị bắt được chỗ hắn ở, nếu không hẳn phản ứng nhanh, chỉ sợ là tránh khỏi trọng thương kết cục rồi.

Trần Hữu Tài cũng sẽ không tự đại cho là mình thể cốt cường tráng, liền không tại huyết sát linh hồ công kích, dù sao hiện tại luyện thể chưa đại thành!

Nhìn xem Trần Hữu Tài đại triển thần uy, Vương Bưu tư nhân tim đập rộn lên, sắc mặt hồng trướng. Kích động dị thường. Phảng phất là bọn họ đang cùng Linh Thú đã đấu giống như, Trần Hữu Tài một phen thuộc loại trâu bò vô sỉ đại chiêu, làm cho bọn hắn nhiệt huyết sôi trào, kinh tâm động phách địa trảng diện xem như si như say!

Kiến huyết Sát Linh hồ lại một lần hướng phía chính mình đánh tới, Trần Hữu Tài không khăn trương chút nào. Thoải mái mà thi triển Phong Trung Lãng Loạn, xảo diệu và dùng ít sức tránh thoát huyết sát linh hồ mưa to gió lớn công kích.

"Trần huấn luyện viên, làm chết nó!"

Đột nhiên, trong bốn người không biết là ai kích động hô to một câu!

Trong nháy mắt, này huyết sát linh hồ nao nao, tùy theo cái mũi người người, đột nhiên xoay người sang chỗ khác, hồ chân đạp một cái, hùng hồ tuân ra hướng phía Vương Bưu bốn người trên mặt đất phương đánh tới.

Lập tức. Bốn người lại càng hoảng sợ, sát, lại bạo lộ chỗ ẩn thân, này sẽ huyết sát linh hồ lướt đến, ngoại trừ Vương Bưu, còn lại ba người thân thể lại ẩn ẩn không bị không chế. Có chút đi đi lại lại không được cảm giác, mà Vương Bưu thì là thừa dịp vừa rồi điều tức trực bánh xe biến tốc, hoàn thành đột phá, đạt đến lục cấp vô giả cảnh giới.

Có thể dù cho đột phá!

Hắn đối cái này huyết sát linh hồ kiêng kỵ như trước không giảm một phần, vừa rồi cùng nó giao thủ, một chiêu phía dưới chỗ bị thương thể cho tới bây giờ còn không có khôi phục, hơn nữa đột phá dụng hết toàn lực, lúc này suy yếu mỗi một, thấy kia huyết sát linh hồ càng ngày càng gần, muốn cứu ba người nhưng lại có lòng không đủ lực, thể khó xử ở bên trong, hắn đột nhiên khẽ cắn môi, chuẩn bị thẻ phản đấu, mặc dù không thể đánh bại huyết sát linh hồ, cũng muốn ngăn cản nó tiếp tục đi về phía trước!

Trong điện quang hỏa thạch!

Đang ở đó huyết sát linh hồ xen lẫn đặc thù hòa diễm hồ trào, mắt thấy muốn tập trong Vương Bưu.

Đột nhiên, nó hành vi tựa ngạnh sanh sanh ngừng lại, Vương Bưu nghi hoặc khó hiểu, trong mắt xẹt qua một vòng sắc mặt vui mừng, bởi vì hắn thành linh chứng kiến huyết sát linh hồ sau lưng, Trần Hữu Tài dầm lay động tiêu dung, chỉ thấy giờ này khắc này, Trần Hữu Tài một cái đại thủ nắm con linh thú này trắng kiện cái đuôi, gắt gao níu lại, tùy ý huyết sát linh hồ như thế nào giãy dụa, lại trốn không thoát hẳn trời buộc.

"Hắc."

Sau một khắc! Trần Hữu Tài hét lớn một tiếng, nắm bắt đuôi cộp ba, hai chân hung hăng tiến vào mặt đất, giống như một cái như con quay, chuyển động mà bắt đầu..., tiện đà này huyết sát linh hồ sừng sốt bị Trần Hữu Tài dần dần kéo xoay tròn lấy, mặc dù huyết sát linh hồ mặt mũi tràn đầy rung động hoảng sợ, không biết chuyện gì xảy ra, nhưng lúc này, đã không kịp nghĩ nhiều, cái đuôi bị bắt ở cảm giác nhưng lại cảm nhận được, theo nhau mà tới chính là thiên toàn địa chuyển.

Huyết sát linh hồ có chút bối rối, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Chuyển chuyển, suy nghĩ của nó đều mất trật tự rồi.

"Vù vù vù."

Sức lực gió gào thét chói tai, Trần Hữu Tài cắn chặt răng, hung hăng dùng sức, trong Đan Điện, kim quang đại thịnh, nguyên khí mãnh liệt, khí thể cuộn cuộn nguyên khí chảy không cần tiền đường như liễu tuôn hướng hai cánh tay!

Cái này huyết sát linh hồ ít nhất có bốn năm trăm cân nặng, hơn nữa này vung ra quán tính, sợ là có hơn một ngàn cân bên trong, đặc biệt Trần Hữu Tài chỉ dùng một tay, thật sự là có chút làm người khác khó chịu rồi, kết quả là, Trần Hữu Tài không cần nghĩ ngợi đuổi ra tay kia, đồng dạng cũng cảm này như cánh tay phẩm chất địa cái đuôi, toàn lực ứng phó vung lên.

"Cát." Vương Bưu bọn người nghẹn họng nhìn trần trời, liên tục lui ra phía sau, này một lần lại một lần cạo mặt mà qua sức lực gió, rõ ràng làm cho bốn phía hoa cỏ đều hướng phía Trần Hữu Tài vị trí dừng mãnh vào, đây là một loại tốc độ đạt đến cực hạn hấp dẫn hiệu quả, bọn họ lo lắng cuốn vào trong đó trở thành Trần Hữu Tài vương vù.

Vòng vo một thời gian uống cạn chun trà về sau, cơ hồ là thấy không rõ Trần Hữu Tài trước mặt mạo, chỉ thấy một cái thật to long quyền phong đồng dạng sức gió hình thành không khí cầu, chung quanh tất cả đều là cảnh cỏ bùn đất, từ xa nhìn lại chính là một xoay tròn đại cầu.

Mà lúc này, Trần Hữu Tài đứng thẳng trung ương, hai chân đã thật sâu hãm nhập trong lòng đất, rất nhanh xoay tròn sắc mặt hắn không có bất kỳ biến hóa nào, đầu cũng không có chút nào mê muội cảm giác, ngược lại kích động, thỉnh thoảng lại khòe miệng xẹt qua một tia đắc ý.

"Thờ phò."

Không ngừng qua bao lâu thời gian, trong lúc đó, Trần Hữu Tài hai tay cùng giờ buông lỏng, này huyết sát linh hồ trong nháy mắt bay ra ngoài, mục tiêu nghiêm nhiên là này tòa cao lớn ngọn núi.

Huyết sát linh hồ văng đầu chuyển hướng đánh mất ý thức, không đợi nó phản ánh đến đây thời điểm, tự đánh lên nguy nga dốc đứng dãy núi.

"Ầm ầm." Đỉnh tai như óc địa tiếng đánh, vang vọng rừng sâu núi thẳm, nổi lên bốn phía mà bay bầy chim tùy ý có thể thấy được.

Này cao ngất dãy núi sừng sốt dựng ra một cái đại lỗ thủng, huyết sát linh hồ khảm nhập trong đó. Vẫn không nhúc nhích không biết chết sống.

Bất quá này hấp hối suy yếu, chương hiển huyết sát linh hồ mệnh không lâu vậy. Trần Hữu Tài lặng lẽ cười, khi hắn chuẩn bị đi xem đến tốt cùng thời điểm

"Leng keng —— tự chủ nhiệm vụ hoàn thành —— ban thưởng linh khí huyết nhuộm kiếm "

Đây rõ ràng là hệ thống thanh âm, nhắc tới linh khí huyết nhuộm kiếm, Trần Hữu Tài hai mắt tỏa sáng, một tia nguyên khí rót vào không gian giới chỉ, quả nhiên, một thanh kiếm thể đồ búng như máu trường kiếm bày đặt trong đó, sâm bạch hàn quang lộ ra lạnh buốt tận xương địa sát khí.

Vãi luyện, lợi nhuận Đại phát rồi, hệ thống thực là tiểu gia tri kỷ tiểu áo bông a! Biết rõ ta thiếu tiền tay vũ khí tự đưa tới. Dù sao nếu chỉ dùng băng nhận. Người khác sẽ cho rằng ta thích ăn băng còn đấy!

Trần Hữu Tài là loại người biết điều, liếc mắt liền phát hiện huyết nhuộm kiếm chỗ bất đồng, chỉ là bá đạo danh tự, khiến cho người không rét mà run, kính nhi viễn chi. Thanh bảo kiếm này tuyệt đối phù hợp Trần Hữu Tài khẩu vị!

Đã hệ thống đều cho ban thưởng, nhắc nhở huyết sát linh hồ đã chết, Trần Hữu Tài đơn giản không chỗ cố kỵ, sải bước đi về hướng huyết sát linh hồ, tuy nhiên Vương Bưu bốn người có chút lo lắng, không biết huyết sát linh hồ chưa chết, Nhưng vừa nghĩ tới Trần Hữu Tài vừa rồi bày ra thực lực cường đại,

mở ra mạnh mẽ là không nói gì.

Dù cho có cái gì bất trắc, Trần Hữu Tài cũng có thể thoải mái ứng đối, đây là thực lực tuyệt đối chỗ tốt.

Lập tức. Trần Hữu Tài ngồi chồm hổm xuống, sau đó thấy hần thuần thực mà đem huyết sát linh hồ cổ cất, xa xa, bốn người tâm đều nâng lên cổ họng, sợ huyết sát linh hồ hồi quang phản chiếu vùng vẫy giãy chết, một lát sau. Huyết sát linh hồ không có bất kỳ sinh cơ, bọn họ mới khẳng định chết hết bỏ mình, cũng tự yên tâm.

Trần Hữu Tài nhìn qua huyết sát linh hồ, trong nội tâm không khỏi cảm khái, những người kia toàn thân đều là bảo vật a! Linh Thú quả nhiên không giống với dã thú, trên trên vạn chữ dã thú trong mới có thể xuất hiện như vậy một hai chỉ, đều là trải qua đặc thù hoàn cảnh, đặc thù kỳ ngộ gì phát triển, nói đến thật không dễ dàng, bất quá bất kể thế nào nói, lớn như vậy nhất chỉ huyết sát linh hồ xem như tiện nghi Trần Hữu Tài!

Trần Hữu Tài trong đầu linh quang lóe lên, ý niệm vừa động, huyết nhuộm kiếm liền xuất hiện tại trong tay, lập tức, hàn khí cùng với huyết khí mặt tiền cửa hiệu tán, Trần Hữu Tài khẽ nhủ mảy, cái này huyết nhuộm kiếm còn không có dính qua huyết dịch, làm sao lại có chân thật tồn tại mùi máu tươi? Quả thực có chút không thể tưởng tượng địa kỳ quái.

Này cổ mùi máu tươi tùy theo khuếch tán, rơi vào rồi Vương Buru bốn người trong mũi, bọn họ định nhãn nhìn lại, hơi bị động dung, Trần Hữu Tài thậm chí ngay cả linh khí đều có, như thế nào vừa rồi sơ chết đã đâu không lấy ra? Chẳng lẽ Trần Hữu Tài tính trước kỹ càng, căn bản không cần linh khí có thể bắt hàng phục Linh Thú, phần này khí độ trí tuệ, làm cho người ta khâm phục có gia.

Linh khí hiếm có trình độ không thua Tiên Thiên vô giả, bình thường chỉ có đạt đến Tiên Thiên cảnh giới, mới có tư cách được đến linh khí, bằng không không có bảo trụ linh khí thực lực, sẽ gặp nhân đồ kỵ, giết người đoạt bảo loại sự tình này cũng không ít cách nhìn, xem ra Trần Hữu Tài là tin tưởng bọn họ, mới có thể ngay mặt lấy ra, trong lúc nhất thời, lại là cảm động không thôi, Trần huấn luyện viên không chỉ có xuất thủ cứu giúp, còn cảm bọn họ đương người một nhà đối đãi!

Trần Hữu Tài tay cầm huyết nhuộm kiếm, phảng phất có loại như chân với tay cầm giác, làm cho hần càng phát ra vui mừng, tuy nhiên không có sử dụng qua, nhưng lại thuận buồm xuôi gió, dọc theo Hồ Đầu chỗ nhẹ nhàng vẽ một cái, này nguyên bản cứng rắn như sắt da lông, rất nhanh liền xuất hiện chính tề chính là cái khe, đúng là Trần Hữu Tài kiểm qua.

Trận này cảnh làm cho Vương Buru bốn người hai mắt tròn lên, cái này linh khí oai, quả nhiên không giống bình thường, Trần Hữu Tài liền nguyên khí đều không vận dụng, liền có hiệu quả như vậy, làm cho bọn hần sợ hãi than không thôi.

"Trần huấn luyện viên đây là nghi?"

Này Vương Buru có chút nghi hoặc, Nhưng đương Trần Hữu Tài lột bỏ đến da hồ thời điểm, hần bừng tỉnh đại ngộ, Linh Thú thân trên khắp nơi đều là bảo, lợi dụng thoả đáng có thể nói là bảo vật vô giá.

Trần Hữu Tài lưu ý đến huyết sát linh uy vũ chương chỗ hai khóa hỏa hồng hạt châu, muốn thân thủ đi bắt ở, lại cảm thụ được từng đợt nóng rực, hần khẽ nhủ mảy, vận dụng nguyên khí huyền hóa ra hàn băng bảo vệ bàn tay, vội vàng nắm lên hạt châu bỏ vào trong trữ vật giới chỉ, lại nhìn này vốn là khối băng bàn tay, lúc này rõ ràng hiện ra hai cái lỗ thủng nhỏ.

Trần Hữu Tài âm thầm lưu lười, khá tốt tiêu tâm cẩn thận, bằng không chỉ sợ tay muốn phé rồi.

"Ha ha, này đầu ngu xuẩn hồ trên người vật có giá trị, các ngươi tại kiểm lại một chút a! Giữ lại dùng."

Trần Hữu Tài cười mở, hướng phía bốn người phát phát tay, Vương Buru bọn họ hơi sửng sốt, tùy theo mặt mũi tràn đầy cuồng hí, Trần Hữu Tài bả giá trị liền thành Linh Thú thi thể lưu cho bọn hần, tuy nhiên tối vật có giá trị, Trần Hữu Tài dĩ nhiên bỏ vào trong túi.

Có thể những vật khác đối với bọn họ mà nói, còn dư lại gì đó như trước là bảo vật vô giá!

"Cái này không được tốt a." Vương Buru có chút từ chối do dự nói, Nhưng nhìn thấy Trần Hữu Tài mẫn sắc hơi trầm xuống, bọn họ liền không nói thêm lời, cảm đạo kiếm không ngừng cắt.

Sau nửa canh giờ, Trần Hữu Tài cùng bọn họ cùng nhau về tới thác nước tại chỗ, phát hiện cái khác hai tiểu tổ tựa hồ có chút địch ý, tại khắc khẩu trước ai chém giết con mồi càng nhiều, Trần Hữu Tài trong mắt xẹt qua một vòng kinh ngạc, hần biết uống uy, lại cũng tăng lên tới lục cấp vô giả cảnh giới.

Hai ngày này ngắn ngủi huấn luyện, đối với những thứ này thiên tài mà nói, hiệu quả là rõ ràng đấy! Ba tổ trong đều có người đột phá đến lục cấp, Lâm Kiến, uống uy, Vương Buru! Nghiễm nhiên đều là lục cấp vô giả!

Nhìn thấy Trần Hữu Tài đã đến, bọn họ vội vàng an tĩnh lại, hơi có vẻ khủng hoảng bộ dáng làm cho Trần Hữu Tài dở khóc dở cười, hần vung tay lên cười nói: "Các ngươi cũng không tệ, yên tâm đi, ta đáp ứng giáo hội các ngươi hoàng giai vũ kỹ, người người đều có tư cách, chỉ cần là biểu hiện xuất sắc, ban thưởng đều là nhất định!"

"Ba ba ba." Mười bốn người nhanh chóng sửa lại đội hình, tự đáy lòng địa vỗ tay trước, trong mắt tràn đầy kích động, xem ra hoàng giai vũ kỹ đối với bọn hần, cũng không phải xa không thể chạm. Mặt khác hai tiểu tổ, ngạc nhiên phát hiện Vương Buru tiểu tổ một ngày thành quả, lại ẩn chứa một chút linh khí, tại biết được là chém giết Linh Thú về sau, bọn họ khiếp sợ nửa ngày nói không ra lời.

Trước này ganh đua so sánh tâm tính không còn sót lại chút gì, bất kể là bao nhiêu số lượng, đều khó có khả năng so ra mà vượt chém giết Linh Thú hiệu

quả tới trực tiếp!

Cũng may Trần Hữu Tài cũng không so đo cuối cùng ai thắng ai thua, tựa hồ ba người bọn hắn tiểu tổ đều là thành công, đối với Trần Hữu Tài loại này dạy học hình thức, mười bốn người đều là âm thầm khâm phục tán thành.

Buổi tối, Trần Hữu Tài trở lại mỹ nhân hương, các loại kích chuyện các loại sướng!

Ngày hôm sau, tự làm khổ thức luyện thể, thác nước đánh sâu vào, kháng trên đá son, đao chém cây vạn tuế, phụ trọng sâu ngồi chồm hổm... . Mười bốn người bị giầy vò đến chết đi sống lại, nhưng không có một người hô một mỗi!

Ngày thứ ba, lại là đánh giết dã thú, Linh Thú thực chiến!

Kế tiếp một ít thiên, mười bốn người dựa theo loại phương thức này, tại thác nước tại chỗ trong không ngừng huấn luyện, tại rừng sâu núi thẳm không ngừng chiến đấu, tu vi không sợ người khác làm phiền chỉ điểm dạy bảo, mọi người thực lực phi tốc tăng lên.

Mười ngày thoáng qua tức thì, lần nữa nhìn về phía Trần Hữu Tài trong mắt, đã không có nguyên bản sợ hãi, hồn nhiên là khâm phục cùng kính trọng, đây là bọn hắn công nhận lão đại, xưng hô cũng tùy theo thay đổi.

"Lão đại, chúng ta cái này phải trở về đi sao?"

Ngô Minh có chút lưu luyến nói, nhớ ngày đó tới ngày đầu tiên, cái nào không phải phàn nàn hết bài này đến bài khác hay sao? Bây giờ nghĩ lại lại là có chút buồn cười!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 180: Nay Thì Cướp Hoa

Tàn khốc huấn luyện, rừng rậm ở chỗ sâu trong sinh tử đã đấu sinh hoạt...

Thời gian thoáng qua tức thì, thực lực của mỗi người đều đã có nhảy vọt đề cao, nhất là tại thực chiến năng lực lên, bọn họ trước kia là nhà ẩm đồa hoa, mà giờ này khắc này nhưng lại Thị Huyết(khát máu) Dã Lang, nguyên một đám trên người tràn đầy mùi máu tươi, sắc bén Vô Song khí thế làm cho người ta không dám tới gần!

Cuối cùng đã tới phải ly khai thời gian, mỗi người đều là không lớn cam lòng cho, Nhưng là Trần Hữu Tài một phen, làm cho bọn hắn vừa làm lạnh nhiệt huyết, lần nữa sôi trào.

"Mục tiêu của chúng ta không phải nơi này, mà là thiên hạ!" Lời ít mà ý nhiều đích thoại ngữ, lại tràn đầy ma lực vô cùng địa phần chấn nhân tâm!

Bởi vì cái gọi là tốt nam nhi chí tại bốn phương, nếu có năng lực, ai lại không hướng tới chỉ điểm giang sơn ngạo nhiên, quân lâm thiên hạ phóng khoáng khí phách, Nhưng là theo không ngừng phát triển, nguyên bản lý tưởng, biến thành vọng tưởng! Bởi vì, mặc dù là cùng kỳ cả đời đều không đạt được cao như vậy độ.

Có thể Trần Hữu Tài như vậy dao động người tâm cường giả, đưa cho bọn họ hi vọng, bọn họ cũng không có cảm thấy Trần Hữu Tài là đồng dạng, ngược lại tin tưởng không nghi ngờ, trải qua thời gian chuyển dời, Trần Hữu Tài đã trở thành thần tượng của bọn hắn, thần tượng lực lượng là cường đại đây!

Đoàn người thu thập xong gì đó liền thành thoi thành thoi địa trở về thành, đương nhiên đầu tiên là đi tìm Mộ Dung Tuyết cùng với Cửu công chúa.

Trong trấn nhỏ.

Hai vị giai nhân đang tại trong khách sạn mùi ngon địa ăn cơm trưa, mạo Thắng Thiên tiên địa khuôn mặt, lại một lần đưa tới vô số nam tử địa nghĩ chân quan vọng, nam nhân đều là nửa người dưới tự hời động vật, bởi vậy làm phiền hà tiểu bộ phận như Trần Hữu Tài loại ngồi trong lòng mà vẫn không loạn "Quân tử", !

Cự ly gần nhất khách trên bàn, bốn nam tử ngồi tại trong đó, một cái trong đó tướng mạo tuấn mỹ dị thường, mà lại theo này ung dung hoa lệ địa phục sức. Không khó nhìn ra, là xuất từ đại phú đại quý nhà. Bên cạnh ba cái toàn thân nam tử áo đen, đảm nhiệm trước hộ vệ một chuyện.

"Hai. . . . Người thiếu gia, cái này hai tiểu nữ thiên sinh lệ chất, thiếu gia có thể tha thứ?"

Một người áo đen siem cười quyền rũ nói, trong mắt xẹt qua một tia đắc ý, hẳn thật vất vả nghe nói từ lâu này trong, có hai cái quốc sắc thiên hương địa mỹ nhân, khỏi điểm hẳn có chút không tin tưởng lắm. Hẳn đi theo người thiếu gia, cái dạng gì mỹ nữ chưa từng thấy, Nhưng khi hẳn tận mắt nhìn thấy Mộ Dung Tuyết cùng Cửu công chúa dung mạo. Triệt để tin phục dân chúng đồn đãi.

Tiên nữ buông xuống. Vì vậy hẳn hấp tấp trở về báo cáo người thiếu gia, người thiếu gia lập tức tâm viên ý mã, hôm nay liền tại trong khách sạn, cấm điểm chờ đợi hai cái Thiên Tiên xuất hiện, sau khi thấy được. Không khỏi cảm khái trời không phụ người có lòng, lão Thiên có mắt ban cho hẳn hai mỹ nhân!

Người thiếu gia tình thế bất buộc, tù binh tâm hồn thiếu nữ quyết tâm kiên định dị thường, mặc kệ hai cái vị này giai nhân có phải là danh hoa có chủ, này đều không trọng yếu!

Trong hai người, đặc biệt Mộ Dung Tuyết, này mặt mày hàm xuân phối hợp trước la lý thanh thuần bề ngoài, quả thực là hoàn mỹ mặt trẻ **, trên thực tế. Tạo thành mặt trẻ cự như nguyên nhân hoàn toàn là bởi vì Mộ Dung Tuyết liên tiếp đã bị Trần Hữu Tài cường lực "Làm dịu" bố trí.

Lưu luyến dời đi tầm mắt, người thiếu gia hô hấp dồn dập vài phần, này thở hổn hển trạng thái, rõ ràng cho thấy bại lộ lúc này ý nghĩ trong lòng, nếu không bên cạnh một chút khách nhân cũng không cần sẽ dùng này khác loại ánh mắt nhìn xem hẳn.

Cũng may ba cái hộ vệ tận chức tận trách, hung dữ trừng những người kia. Lập tức không ai dám hèn mọn rồi.

Lại nhìn này Cửu công chúa, búi tóc cao cao co lại, giống như chín mọng địa cây đào mật, bày ra trước vô tận sức hấp dẫn, khuôn mặt hơi hồng nhuận, là bị phần đông nam nhân chăm chăm vào bản năng ngưỡng ngung, ăn năng gì đó, cái miệng anh đào nhỏ nhắn khê trương khê hợp làm cho nam nhân ý nghĩ kỳ quái, điên cuồng, bọn họ hết sức ảo tưởng ý dâm trước.

Hai cái Thiên Tiên là hoàn toàn bất đồng loại hình, Nhưng chỗ tương đồng lại rõ ràng, đó chính là câu dẫn ra nam nhân ở sâu trong nội tâm dục nhìn qua!

Người thiếu gia hít sâu một hơi, nguyên bản dâm lay động trước mặt sắc biến mất không thấy gì nữa, thay vào đó là phong độ nhẹ nhàng địa thân sĩ hình tượng, ưu nhã đi đến Mộ Dung Tuyết hai người trước mặt, tại các nàng khê nhú mảy lạnh lùng liếc qua về sau, người thiếu gia không có chán ngán thất vọng, mỹ nữ là muốn có kiên nhẫn mới có thể chinh phục đấy!

"Hai vị mỹ nữ, tiểu sinh có thể không nhận thức thoáng cái?"

Người thiếu gia khí độ bất phàm, hơn nữa tuấn tú lịch sự bộ dáng, tuyệt đối là thiếu nữ sát thủ, Nhưng này cũng chỉ là nhằm vào không biết thiếu nữ, Mộ Dung Tuyết thể xác và tinh thần hoàn toàn thuộc về Trần Hữu Tài, đối cái khác nam tử nhìn cũng không nhìn liếc, đừng nói cái này người thiếu gia không có Trần Hữu Tài tuấn lãng dương cương, cho dù tại suất khí tà mị, Mộ Dung Tuyết thích cho là không khí.

Cửu công chúa tự chó nói chỉ là rồi, nàng cũng là lòng có tương ứng, bị Trần Hữu Tài tràn đầy chiếm cứ lấy, ngày xưa tìm phụ vương Cổ Mộc chỉ vào danh hào cầu hôn số lượng cũng không ít, nàng đều chẳng thêm ngó tới, bởi vậy chỉ là lạnh nhạt ngẩng đầu lên nhìn thoáng qua, liền như không có gì tiếp tục ăn trước gì đó.

"Ha ha."

Nhìn thấy loại tình huống này, chung quanh quan sát các dân chúng, đều là nhìn có chút há hê cười vang, bọn họ không có chủ động tiến lên đến gần, chính là lo lắng bị người cự tuyệt, Nhưng là tên mặt trắng nhỏ này công tử ca, rõ ràng vô liêm sỉ cho thấy tâm ý.

Cũng may mỹ nhân cũng không thêm chịu nể mặt mũi cho hẳn mặt mũi, bằng không những người này tuyệt đối là hãm mộ ghen ghét hận, bắt quá ba cái kia nam tử áo đen kinh sợ quá đủ, bình thường dân chúng cũng không phải người ngu, biết rõ vị công tử này ca đắc tội không nổi, nhưng giờ này khắc này Tiểu Tiểu vẫn là có thể đấy!

"Cát." Người thiếu gia mắt chói sáng, từ nhỏ đến lớn hẳn còn là lần đầu tiên bị mỹ nữ cự tuyệt, trước kia nương tựa theo hẳn cao cao tại thượng thân phận, cái đó một nữ nhân không là chuẩn bị ngã vào ấm giường.

Hai nữ nhân này dĩ nhiên là rượu mời không uống lại uống rượu phạt, làm cho hẳn trước mặt nhiều người như vậy xấu mặt, như vậy sỉ nhục, người thiếu gia làm sao có thể trải qua.

"Cười cái gì cười, cười nữa giết các ngươi chín. . . . Giết các ngươi mảnh giáp bắt lưu!" Người thiếu gia sắc mặt có chút trầm lãnh, ý thức được hẳn nói sai, vội vàng củ chánh, nơi này cũng không phải là khi hẳn "Gia" lí, muốn làm gì thì làm không thể thực hiện được.

Nếu là ở địa bàn của hẳn, có người dám cho hẳn một điểm sắc mặt nhìn, người thiếu gia tuyệt đối sẽ không chút lưu tình cạo chết đối phương!

Hai cái này cô gái nhỏ làm được cũng hơi quá đáng, lại không chút nào nể tình, người thiếu gia không là một cái thói quen bị khinh bỉ người, thoáng qua mặt như phủ băng lạnh lùng nói: "Cô nàng, đừng tưởng rằng lớn lên đẹp mắt chính là tiền vốn rồi, chỉ cần là lão tử nghĩ phải lấy được người, không có gì không thể làm đấy!" Trong lời nói uy hiếp, rót vào không ít người trong nội tâm, loại không giận tự uy khí thể phảng phất là bẩm sinh bình thường.

Cửu công chúa nguyệt nha bàn địa đôi mi thanh tú nhú chặt, cái này người thiếu gia thoát nhìn không phải thường nhân, về này khí chất, đang ở Đế Vương gia năng làm sao có thể không rõ ràng lắm.

Cửu công chúa nàng nghi hoặc khó hiểu, tự hỏi có phải là Đại Càn nước muốn xảy ra chuyện gì bùng? Tại sao lại ở chỗ này lại xuất hiện một người như vậy. Trong lúc nhất thời thậm chí có chút ít tự hỏi nhập thần!

Lúc này, nàng người thiếu gia nhìn thấy Cửu công chúa hai người như trước không để ý hấn. Lập tức lửa giận ngút trời, hung hăng địa bắt lấy Cửu công chúa đích cổ tay.

Mặc dù là cách quần áo, Nhưng là tề đại mềm mại cảm giác, làm mất đi bàn tay truyền đến.

Người thiếu gia tâm thần nhộn nhạo, không khỏi nắm thật chặt lực đạo, thế cho nên Cửu công chúa mặt mũi tràn đầy đau đớn, bên cạnh mọi người thấy như vậy một màn, đều là có chút không vui, trong đám người một hồi rất nhỏ bạo động, cái này người thiếu gia như thế lạt thủ tội hoa. Đưa tới công phần. Nhưng không có người dám cường chế xuất đầu, lo lắng tai họa tự thân.

"Người, người thả ta ra!"

Cửu công chúa khuôn mặt sương lạnh lạnh lùng nói, cái này Bằng mỹ nhân hình tượng, trong sát na nâng lên người thiếu gia xúc động. Làm cho một cái cự người ngoài ngàn dặm là không thực khỏi lửa mỹ nữ, cam tâm tình nguyện thân phục, là một việc rất có cảm giác thành tựu chuyện tình.

Cái này người thiếu gia có lẽ là bởi vì trước kia thuận theo hấn nữ tử quá nhiều, hôm nay cư nhiên có điểm hi tại dùng sức mạnh, nhìn xem Cửu công chúa ủy khuất kiên cường, hấn chinh phục dục nhìn qua càng phát ra mãnh liệt!

"Ha ha, người nói phóng để lại? Ta đây chẳng phải là thật mất mặt?!"

Người thiếu gia nắm bắt Cửu công chúa tay, trong nội tâm ngứa, không khỏi tay có chút không nề nếp. Tự tại hấn chuẩn bị đưa tay đưa về phía Cửu công chúa cao ngất ngạo nhân hai ngọn núi thời khắc.

Đột nhiên! Trận gió Hồ Khiếu, máu tanh mùi vị xông vào mũi!

"Răng rắc."

Người thiếu gia chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, một bóng người bỗng nhiên thoáng hiện, kiếm quang đập vào mi mắt, một hồi toàn tâm đau đớn, định nhãn xem xét. Bàn tay của hấn dĩ nhiên "Phác thông" rơi xuống đất.

Người thiếu gia khoe miệng có chút run rẩy, bởi vì xử dụng kiếm chỉ nhân thủ pháp cao minh, hấn ngăn ngại tính địa liền đau đớn đều không cảm nhận được, Nhưng vài cái ngay lập tức về sau, tại tất cả mọi người trọn mắt há hốc mồm hoảng sợ, ánh mắt nghi hoặc xuống.

"A."

Một đạo như giết heo, tê tâm liệt phế kêu thảm thiết, nghiễm nhiên là người thiếu gia vọng lại, hấn mặt không còn chút máu, nhìn xem huyết lưu như rót đích cổ tay chỗ, thiếu một tiết, trên mặt đất rõ ràng là làm bạn hấn một hai chục năm tay phải!

"Nhị hoàng tử!" Đây cách đó không xa ba người nhìn thấy người thiếu gia bị người chém đứt tay phải, gấp giọng hô to trước, kinh sợ nẩy ra phía dưới, liền lộ hăm đều không phát giác. Hôm nay lửa giận ngút trời, Nhị hoàng tử tay bị chặt đứt, vô luận bọn họ có thể không báo thù, sau khi trở về đều thừa nhận không cách nào tưởng tượng thảm trọng trừng phạt.

"Hí."

Này chen chúc dân chúng, lập tức từng đợt hít vào lương khí thanh âm, rốt cuộc là ai có như vậy đảm lượng, thậm chí ngay cả người thiếu gia tay đều chặt!

Rồi mới từ ngây người trong kịp phản ứng, định mắt nhìn đi, nhưng lại phát hiện một cái mặt mũi tràn đầy trêu tức tiểu dung nam tử, không có chút nào vì chính mình sờ tác sờ vì lo lắng hãi hùng đứng ở nơi đó, bọn họ không khỏi suy đoán, cái này là thần thánh phương nào?!

"Giết, giết hấn rồi!"

Này người thiếu gia thống khổ vạn phần, nói chuyện đều có chút mơ hồ không rõ, Trần Hữu Tài đang nghe Nhị hoàng tử thời điểm, chính là khê nhưu này, liền vụt ra khỏi óc rồi.

Vài luyến, quân người là hai đại gia, hay là Nhị hoàng tử, ta đều không để ý, bất quá khẳng định không phải Đại Càn nước. Nếu là Đại Càn nước Đế Vương Nhị hoàng tử, làm sao sẽ đùa giỡn Cửu công chúa? Tốt xấu là cùng cha khác mẹ huynh muội nha.

Trần Hữu Tài như vậy tưởng tượng, càng phát ra vô pháp vô thiên, nguyên lai là nước hấn hoàng tử lên vào Đại Càn nước! Điều này làm cho hấn càng thêm không chỗ cổ kỵ, giết bọn này bánh bao, nói không chừng còn có thể đến Đế Vương Cổ Mộc trước mặt đi tranh công.

Tự tại Trần Hữu Tài chuẩn bị xuất thủ về sau, theo hấn người đứng phía sau bày ở bên trong, hiện lên ra mười mấy người, ngay ngăn trật tự khí hậu khác nhau ở từng khu vực thế, làm cho người ta không dám nhìn thẳng!

"Lão đại, để cho chúng ta đến đây đi!"

Vương Bưu kích động lặng lẽ cười, có luyện tập bao cát, bọn họ là cầu còn không được!

"Tốt, này theo ý người đám bọn chúng, tùy tiện đánh, chết rồi người tỉnh tại trên đầu ta, lấy không chết người đó là các người đắc tội qua!" Trần Hữu Tài hỏi họ vỗ bộ ngực ngạo nghễ nói.

Chung quanh lão bách tính môn thậm chí cũng hoài nghi có phải là hấn hay không môn nghe lầm, đây mới là cái gọi là thảo gian nhân mạng, Trần Hữu Tài tại Đại Càn nước chẳng lẽ lại vô pháp vô thiên rồi? Trong lúc nhất thời bọn họ lòng còn sợ hãi, mới vừa rồi còn thật là không có đi chiếm hai vị Thiên Tiên tiện nghi, nếu không hiện tại phỏng chừng liền chết cũng không biết chết như thế nào.

Mười bốn người một cái so với một cái buu hấn, khí thế hung mãnh lợi hại, trên người tràn đầy máu tanh mùi vị, nguyên một đám giống như địa ngục Tu La, những này gây yếu dân chúng sợ tới mức không khỏi hướng phía đằng sau lui lại mấy bước.

Nghe được Trần Hữu Tài lời nói này, mười bốn người cùng nhau bạo Lược nhi ra, này chính tề đội hình, làm cho người ta lau mắt mà nhìn, liền Ngô Minh cái này từ trước đến nay dùng quân sự tự xưng người, đều biểu hiện không sai mấy may, huấn luyện thành quả, vào lúc này không hề giữ lại thể hiện ra.

"A."

Nguyên bản người thiếu gia còn tưởng rằng hấn có ba cái hộ vệ, đối phó Trần Hữu Tài còn không phải dễ dàng, ai biết người của đối phương so với hấn còn nhiều!

Nhưng tục ngữ nói song quyền nan địch tứ thủ, người đông thế mạnh tuyệt đối là mới có lợi, Nhưng còn không có đặc ý một hồi, Trần Hữu Tài bên kia nhiều ra mười bốn người, nguyên một đám trên người cường hấn khí tức, làm cho người thiếu gia quá sợ hãi, nhưng hấn là có nhãn lực chi nhãn, xem chừng ba cái hộ vệ khả năng đều chống đỡ không được nhiều lâu.

Hấn đau địa hít sâu một hơi, oán hận nhìn Trần Hữu Tài liếc, dữ tợn che mặt dung, run rẩy thân thể đi tới bước nhỏ từ, muốn thừa dịp ba hộ vệ chưa bị bại hoàn toàn trước, bỏ trốn mất dạng.

Có thể Trần Hữu Tài nơi nào sẽ cho hấn như vậy một cơ hội.

Tự tại Cửu công chúa quảng đến cảm kích không thôi mục quang thời khắc, Trần Hữu Tài thân hình nhảy lên, một chân hung hăng địa dẫm lên người thiếu gia trong tay trái!

"A ô." Tuy nhiên chiến đấu tràng diện hỗn loạn không chịu nổi, Nhưng người thiếu gia cái này kêu thảm thiết thật sự là kinh thiên động địa, lần này lần át các loại đánh nhau ồn ào thanh âm, đưa tới không ít người ghé mắt nhìn nhau.

Đại bộ phận mọi người là bỏ đá xuống giếng địa mừng thầm, vừa rồi người thiếu gia kiêu ngạo mắng bọn hấn, này sẽ liền không ai đồng tình hấn, mà ba cái kia hộ vệ chứng kiến chủ tử luân lạc tới loại kết cục này, lại không có cách nào ngăn cản, trong lúc nhất thời nhanh chóng mất đều đều, công kích càng thêm mất trật tự táo bạo, nhưng lúc này, bọn họ ứng đối mười bốn người, căn bản chính là tự thân khó bảo toàn, lại sót ruột cũng đã làm tròng mắt!

Huống chi ba người dù cho đảm nhiệm hộ vệ nhiệm vụ, Nhưng cũng muốn bảo trụ chính mình, mới có thể bảo vệ chủ tử. Cái này mười bốn người không biết là lai lịch gì, nguyên một đám sinh long hoạt hổ, phần lớn đều là ngũ lục cấp võ giả thực lực, điều này làm cho ba cái thất cấp võ giả sứt đầu mẻ trán, bọn họ chưa bao giờ ngờ tới đi đến Đại Càn nước một cái trấn nhỏ, lại gặp được mạnh như thế lực đội hình.

Lúc trước vương thượng bả bảo vệ Nhị hoàng tử nhiệm vụ giao cho bọn họ, bọn họ miệng đầy đáp ứng. Đế Vương càng hứa hẹn rất nhiều chỗ tốt, bất quá điều kiện tiên quyết là Nhị hoàng tử bình yên vô sự trở về, nhưng hôm nay tưởng thưởng là rơi vào khoảng không, mất đi hai cánh tay Nhị hoàng tử, giống như chó nhà có tang tru lên, bọn họ nhưng lại bất lực.

Ngẫm lại vương thượng uy nghiêm, bọn họ liền lòng còn sợ hãi, cũng không dám về nước đi. Ngay cả là trốn chết thiên nhai, cũng so với thừa nhận vương thượng lửa giận muốn tốt hơn nhiều, Nhưng điều kiện tiên quyết là bọn họ có thể còn sống rồi đi Đại Càn nước, đây mới là vô cùng cấp bách mấu chốt.

Ba người trong lòng không ngừng kêu khổ, bị đánh đích một điểm tính tình đều không, trong mắt tràn đầy vẻ bất đắc dĩ, cái này mười bốn người chia làm ba tổ, phối hợp ăn ý trình độ làm cho bọn hấn kinh ngạc không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Đường Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 181: Bạo Lực

Công kích cũng là liên tiếp chiến thuật xa luân, vốn là Sở Hưởng bề nghệ thất cấp võ giả, trong lúc nhất thời lại rơi vào rồi hạ phong, ba cái tiểu tổ trưởng —— Vương Buru, Ngô Minh, Tôn Lỗi, dẫn theo đều tự thành viên, càng đánh càng là sáng khoái, mười bốn người phảng phất là tìm được rồi không lâu, tại đây núi ở chỗ sâu trong liệt sát đã thủ cảm giác!

Mà ba cái thất cấp võ giả, còn không biết mình trong lúc vô tình, đã bị mười bốn người trở thành con mồi, thất cấp võ giả tổng hợp lại thực lực, cùng Vương Buru tiểu tổ từng gặp phải huyết sát linh hồ không sai biệt lắm, nhưng lúc này mười bốn người tu vi đều có được bay vọt về chất, sớm đã không phải là Ngô Hạ A Mông (bé bắp chuối) rồi, phối hợp lại coi như là Trần Hữu Tài cũng phải phể đi nhiều khí lực mới có thể miễn cưỡng đã bại, huống chi cái này ba cái bình thường thất cấp võ giả?

"Chịu chết đi!"

Vương Buru lại lần nữa thi triển hoàng giai vũ kỹ, hiệu quả tối thiểu so với ngày đó đối chiến huyết sát linh hồ cường đại gấp bội, dù sao lúc này hắn đã đạt đến lục cấp võ giả cảnh giới, tuy nhiên cùng cái này thất cấp võ giả có chênh lệch, nhưng ở Trần Hữu Tài dạy bảo xuống, thực chiến năng lực cường hoành vô cùng, tin tưởng càng bạo rap mười phần!

"Không biết tự lượng sức mình." Hộ vệ kia hừ nhẹ một tiếng, trong mắt xẹt qua một vòng khinh thường, cái này lục cấp võ giả cũng muốn cùng hắn một mình đấu? Tuyệt đối là châu chấu đá xe.

Một giây sau!

"Ầm ầm"

Phách thiên cái địa tiếng vang, làm cho phòng ốc đều run rẩy không thôi, tựa hồ tùy thời khả năng sụp đổ, những kia mở rộng tầm mắt dân chúng, cũng không khỏi được lần nữa lui ra phía sau hai bước, không người nào dám tràn vào trong khách sạn rồi.

Này cùng Vương Buru đối chiến thất cấp võ giả hộ vệ, lập tức cảm giác cánh tay run lên, không có chút nào khí lực, trong nội tâm hoảng hốt, cái này Vương Buru cường hãn đến tận đây? Vừa rồi giao thủ trong nháy mắt, hắn phảng phất là đụng phải cứng rắn địa sắt thép. Giờ này khắc này, cả cánh tay bị chấn đắc run lên không thể phát huy toàn bộ lực đạo. Ngực một hồi buồn bực đau, khí huyết quay cuồng trong một tia vị ngọt phun lên miệng lưỡi.

"Hắc hắc, cảm giác động dạng? Thất cấp võ giả rất thuộc loại trâu bò sao? Như vậy quá kiêu ngạo, nếu lão Đại ta ra tay, ngươi đã sớm xuống mồ rồi, ngốc ×!"

Vương Buru run rẩy tay, liền không có gì lớn ngại, tương đối phía dưới, Vương Buru ngược lại chiếm cứ lấy thượng phong, bắt quả hắn này một phen. Đưa tới mặt khác thập tam người kim lòng không được gạt gạt đầu.

"Ngươi. Ngươi. . . ."

Hộ vệ kia không nghĩ tới Vương Buru sẽ nói như vậy làm giận lời mà nói..., Vương Buru lão đại, không phải là chém đứt Nhị hoàng tử tay cái kia người?

Không khỏi, hắn mở hôi lạnh ứa ra, bình tĩnh mà xem xét. Lúc trước hắn thậm chí đều không có nhìn rõ ràng Trần Hữu Tài là thể nào xuất thủ, không giải thích được Nhị hoàng tử tự tay mất đi tay phải, cái này hoàn toàn nói rõ hiểu rõ Trần Hữu Tài không gì sánh kịp cường đại thủ đoạn, tuyệt đối so với Vương Buru còn muốn lợi hại hơn không ít, liền Vương Buru khiến cho hắn ăn đau khổ, nếu là Trần Hữu Tài ra tay, hắn nói không chừng thật đúng là sẽ bị đánh chết? Trong lúc nhất thời trong nội tâm càng không đáy rồi!

"Ngu ngốc!"

Đang ở đó hộ vệ ngốc trệ thời điểm, phía sau của hắn đột nhiên quý mị dường như địa xuất hiện một người, theo trào phúng thanh âm xuất hiện tại bên tai. Một cái Đại Thiết Chùy trực tiếp đập trúng đầu của hắn đưa, lập tức, huyết tinh văng khắp nơi, óc vỡ toang, a a a. . . . Bốn phía, hoảng sợ muôn dạng thanh âm liên tiếp.

Người nọ không phải là —— Lâm Kiến? Tấn cấp lục cấp võ giả hắn. Tại sử dụng thuận buồm xuôi gió binh khí phía dưới, bắt lấy trực bánh xe biển tốc, phi tốc lách mình tới trợ Vương Buru giúp một tay, thừa lúc hộ vệ không chú ý, trực tiếp đánh chết hắn mệnh, thủ đoạn cường thế bá đạo dọa người.

Chết rồi một cái hộ vệ về sau, cục diện càng thiên về một bên rồi, mặc dù mặt khác hai cái hộ vệ, cảnh giác vạn phần, trong mắt là nồng đậm kiêng kỵ vẻ, mặt sắc mặt ngưng trọng phi thường, có vết xe đổ, bọn họ không dám khinh thường mấy may, những người trước mắt này cũng không phải bình thường ngũ lục cấp võ giả, nếu không bọn họ không sẽ chặt vật như thể không chịu nổi, còn chết rồi một người.

Có thể mặc dù hai người như thế dụng tâm khẩn trương. Nhưng mười bốn người đối phó hai người, bọn họ như trước muốn tránh cũng không được, chiến không thể chiến. Chỉ chốc lát sau, hai người chính là vết thương chồng chất, hơn nữa theo đánh nhau không ngừng tăng thêm, bọn họ quá mức thậm chí đã dần dần đánh mất khả năng chạy trốn.

Như là đã không có đường lui, hai người càng phát ra mà liều mệnh hung hăng, người một khi thấy chết không còn này thì có hung tính, giờ này khắc này phảng phất hai đầu chính thức dã thú, Cuồng Bạo và hung ác, chuẩn bị lấy mạng đối mạng. Lúc này dưới tình huống, hai người nghĩ chính là, giết một người không thiệt thòi, giết hai cái buôn bán lời, bọn họ có cái gì tốt lo lắng.

Chiến đấu tiến hành càng ngày càng mãnh liệt, thanh thế càng ngày càng to lớn!

Đột nhiên, chung quanh, bàng bạc như vậy nguyên khí cuộn cuộn mà đến, hai người thần sắc điên cuồng, tựa hồ đang nổi lên trước một kích giết chết

hoàng giai vũ kỹ!

Mười bốn người trong mắt đầy đầy nghi hoặc, đối phương muốn làm gì? Ngô Minh trên mặt suy tư, thoáng qua, khi hấn sắc mặt đại biến thời điểm, phát hiện trời đã tối rồi.

"Không tốt!"

Ngô Minh nghẹn ngào hô to, hai người kia vận sức chờ phát động, chuẩn bị cùng mười bốn người liều mạng!

"Suru suru." Đương nhiên, một bên một mực xem cuộc chiến Trần Hữu Tài cũng không phải ngồi không, nhìn thấy loại tình huống này, hấn hít sâu một hơi, một giây sau, thân hình liên tục biến đổi, vài cái ngay lập tức, liền hiện thân tại hai cái hộ vệ sau lưng.

Huyết nhuộm kiếm nhất niệm tức ra, hai điểm ngà ngón, theo hai người phía sau lưng, đâm xuyên qua trái tim, tốc độ cực nhanh căn bản cũng không phải là người bình thường có thể phản ứng, mặc dù là thất cấp võ giả, tại phóng thích mưa to gió lớn hoàng giai vũ kỹ lúc, tâm thần cũng có chỗ thành kiến, bị Trần Hữu Tài đánh lên đứng là bình thường.

Tùy theo, Trần Hữu Tài hai mắt tỏa sáng, hấn lại phát hiện huyết nhuộm kiếm rút ra cái kia một cái chớp mắt, hộ vệ trong cơ thể nguyên khí ngưng kết mà thành máu huyết, tuân hướng thân kiếm, này huyết hồng thân kiếm quý dị sáng ngời, liền biến mất không thấy, nếu không hấn quan sát nhạy cảm, thậm chí không thể phát hiện trong đó chi tiết.

Trần Hữu Tài mơ hồ cảm thụ được tự thân có sở biến hóa, nhưng không có rõ ràng địa bị bắt được, bởi vì cái loại cảm giác này gần kề giằng co một cái chớp mắt lại không có, hấn khẽ lắc đầu, không kịp đi suy tư, một cái khác thất cấp võ giả đã trở thành hấn con mồi, quả nhiên, này huyết nhuộm kiếm lại là đỏ sậm sáng ngời, Trần Hữu Tài như là bị điện giật bình thường.

Vài luyện, đây là có chuyện gì? Trần Hữu Tài âm thầm nghi hoặc khó hiểu, ra ngoài ý định chính là hệ thống rõ ràng chủ động giúp hấn giải đáp.

"Đình linh —— hệ thống nhắc nhở —— huyết nhuộm kiếm, danh như ý nghĩa là cần máu huyết rửa nhuộm địa bảo kiếm, chỉ có điều yêu cầu hà khắc, phải đánh chết tu vi tại {Kí Chủ} phía trên hoặc là tương đối võ giả, mới có thể hấp thu đối phương trong cơ thể máu huyết, nhưng lúc này {Kí Chủ} thực lực không đủ, hấp thu đoạt được máu huyết nguyên khí {Kí Chủ} dùng thử không được, nhìn qua sớm ngày tăng lên tu vi, tốt hơn dùng thử huyết nhuộm kiếm."

Lúc này lạnh buốt hệ thống thanh âm, có chút kỳ vọng ngữ khí, làm cho Trần Hữu Tài một hồi dờ khóc dờ cười, vài luyện. Chỉ số thông minh biến cao a, không tệ không tệ. Ta điều giáo có cách, hắc hắc, hấn xấu xa nghĩ, cũng không có nghe nữa đến hệ thống trao đổi, xem ra chỉ có đặc biệt nghi vấn thời điểm, sẽ bảo hấn biết một ít tin tức.

Huyết nhuộm kiếm quả nhiên là thần kỳ bảo kiếm, vừa rồi trong nháy mắt đó bị nó hấp thu máu huyết nguyên khí, Trần Hữu Tài cảm giác tựa hồ cùng bình thường linh khí còn có điều bất đồng, không khỏi sách sách xưng kỳ, xem trên mặt đất ba cỗ thi thể. Hai cỗ là hấn gây nên. Một khác một cụ là Lâm Kiến Đại Thiết Chùy làm dễ dàng.

"Lâm Kiến a, ngươi ngược lại tàn nhẫn a, cái này giết người phương thức, so với ta còn rất a."

Trần Hữu Tài hữu ý vô ý trêu tức trước, hấn tuy nhiên kinh nghiệm không ít. Nhưng nhìn thấy óc võ toang có chút buồn nôn ngược lại thật sự, làm một người người hiện đại, tiền vệ tư tưởng phối hợp tuần kỳ tuân theo luật pháp đạo đức chuẩn tắc, một hai chục năm qua ảnh hưởng Trần Hữu Tài sâu, cái này óc võ toang khoảng cách gần nhìn xem thật là có chút ít chán ghét.

"Hắc hắc, nói chi vậy, lão đại đó là thu Thủy Vô Ngân, ta đây tự kém xa." Lâm Kiến này thật thà phúc hậu địa cá tính, rõ ràng học xong vuốt mông ngựa.

Trần Hữu Tài sắc mặt quái dị. Sờ lên cái mũi, nghĩ thầm, chẳng lẽ lại là mình đem hấn mang hư mất. Bất quá hấn ngược lại cảm thấy không có gì không tốt, Lâm Kiến trước kia tính cách chéch cù kỹ, đối với hấn từ nay về sau phát triển không có chỗ tốt, thích hợp thay đổi tuyệt đối mới có lợi.

"Tướng công. Ngươi xem như đã trở lại, lại không trở lại, nói không chừng nhân gia cùng tỷ tỷ đều bị mang đến làm áp trại phu nhân rồi."

Nhưng vào lúc này, Mộ Dung Tuyết kiều hừ phiết quá mức đi, mặc dù có chút tức giận biểu hiện, Nhưng nàng đáng yêu cái đầu nhỏ, thỉnh thoảng địa "Vụng trộm" miết tới ngấm Trần Hữu Tài liếc.

Lời nói này làm cho mười bốn người cười vang, không có dự liệu được, Trần Hữu Tài lại cùng trấn tây Đại Tướng quân thiên kim, dĩ nhiên là đạt đến đàm hôn luận giả tình trạng, lúc này làm nũng liếc mắt đưa tình, quả thực làm cho người ta không ngừng hâm mộ.

Trần Hữu Tài lập tức thoải mái cười to nói: "Của ta Tuyết Nhi Wow, tướng công đây không phải ngựa không dừng vó chạy về sao? Chính là sợ ngươi xảy ra chuyện gì a! Ấc, Cửu công chúa, ngươi cũng không sao chứ?" Trần Hữu Tài quay đầu nhìn về phía Cửu công chúa, ân cần biểu lộ ra.

"Chưa, không có việc gì, chính là bị người chiếm tiện nghi." Cửu công chúa tức giận bĩu môi, nàng đường đường công chúa, cư nhiên bị người ngay mặt khinh bạc, tuy nhiên không có chiếm được cái gì thực chất tính tiện nghi, Nhưng dâm loạn tuyệt đối là có thể nói.

"Đúng rồi, hắc hắc."

Trần Hữu Tài không khỏi nhìn về phía ngươi thiếu gia, lập tức làm cho hấn lạnh run, lúc này hấn hôm nay có thể nói là chó nhà có tang, ba cái hộ vệ

không ai sống sót, hần tuy là kéo dài hơi tàn địa còn sống, vẫn như trước tánh mạng có thể xấu, đây hết thảy đều quyết định tại Trần Hữu Tài trong tay.

"Phóng, buông tha ta, muốn cái gì cũng có thể cho ngươi!"

Ngươi thiếu gia không ngừng co quắp, áp a áp ứng nói, hần chưa bao giờ nghĩ tới, chính mình thậm chí có hôm nay loại kết cục này, ngàn không nên vạn không nên, không nên đùa giỡn cô gái này, nghe được Trần Hữu Tài xưng hô nàng Cửu công chúa, chẳng phải là đại cường quốc công chúa?

"Ha ha, ngươi đã đáp ứng rồi, này ta suy nghĩ!" Trần Hữu Tài nghe được ngươi thiếu gia nói như vậy, thoáng rơi vào trầm tư, dương dương đắc ý nói, ngươi thiếu gia mặt mũi tràn đầy sắc mặt vui mừng, Trần Hữu Tài tâm động? Dù sao chỉ cần là cá nhân, đều có thất tình lục dục, thân thể hần vì một quốc gia Nhị hoàng tử, quyền thế Thông Thiên, cơ hồ muốn cái gì có cái đó, bởi vậy hần có lòng tin tuyệt đối, chỉ cần là Trần Hữu Tài đưa ra yêu cầu, đều có thể thỏa mãn!

"Àn, cái gì đều được." Ngươi thiếu gia cấp vội vàng gật đầu, sợ Trần Hữu Tài béo nhờ nuốt lời rồi, bất quá ngấm lại trước mặt nhiều người như vậy, hần có nên không làm loại lật lọng hèn hạ sự tình.

Mộ Dung Tuyết Nga Mi vi tần, đây cũng không phải là Trần Hữu Tài xử sự phong cách, căn cứ nàng giải, tướng công là tà ác lãnh khốc đấy! Cửu công chúa đồng dạng khó có thể tin, còn có cái gì có thể đánh động Trần Hữu Tài hay sao? Hần hôm nay tiền tài quyền thế Địa Vị, tại Đại Càn trong nước, cái gì cần có đều có!

Mười bốn người tiếp xúc Trần Hữu Tài mười ngày, có cùng nhị vị giai nhân giống nhau nghi hoặc.

"Này, tự muốn mạng của ngươi a!" Trần Hữu Tài cảm thụ được này bốn phương tám hướng quăng tới mục quang, chẳng những không có khấn trương, ngược lại nội tâm kích động bành trướng, người này là từng phạt đúng tội!

Vải luyến, chó má Nhị hoàng tử, tại ta trước mặt, đều là một đồng cứt! Làm phát bực rồi, để mạng lại cũng được!

"A, mạng của ta." Ngươi thiếu gia sắc mặt đột nhiên trầm lãnh, hần không nghĩ tới Trần Hữu Tài một phen chu toàn, đứng là tại đùa bốn hần, cái này rất nhiều dân chúng nhìn xem, hần mặt mất hết, không mặt mũi sống sót rồi, ngươi thiếu gia mặt mũi tràn đầy kiên quyết, là lưỡi, cắn chặt hàm răng trước, nhẫn thụ lấy lo lắng đau đớn, làm hần từ lúc chào đời tới nay tới người can đảm sự tình.

Cắn lưỡi tự vận!

"Chậm!"

Đúng lúc này, một bên Ngô Minh mở miệng!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 182: Vũ Nhục Cực Điểm

Tự tại ngươi thiếu gia chuẩn bị tự vận thời điểm, một cỗ nhu hòa gió nhẹ, ngăn trở hành vi của hần, tùy ý ngươi thiếu gia như thế nào cố gắng, cũng "Cấn bất động" đầu lưỡi của mình, điều này làm cho hần xấu hổ và giận dữ gần chết, quý dị hiện tượng, làm cho hần ý thức được, đây là Trần Hữu Tài cố ý làm chi, hần chẳng lẽ lại liên cái chết cơ hội đều không có sao?

Ngươi thiếu gia cảm thụ được người chung quanh ánh mắt quái dị, khóc không ra nước mắt, Trần Hữu Tài vì cái gì không cho phép hần tìm cái chết? Chẳng lẽ, muốn thả qua mẹ nó?

Lập tức, ngươi thiếu gia như được đại xá bình thường thở dài một hơi, tiện đà mặt mũi tràn đầy lòng còn sợ hãi địa sợ hãi, nịnh nọt khẩn cầu: "Ngươi có thể buông tha ta sao? Cầu van ngươi." Trong mắt vẻ sợ hãi rõ ràng, thân thể nhịn không được hướng về sau lùi bước.

Nói đến, ngươi thiếu gia cũng là oan uổng rất, lần này Đại Càn nước hành trình hần căn bản cũng không nghĩ đến, như không phải của hần huynh trưởng muốn hần đi theo gặp từng trải, hần như thế nào lại đi đến Đại Càn nước? Dù sao loại tràng diện câu thúc nhảm chán, làm cho người ta sinh ghét, nếu không hần cũng không trở thành thừa dịp nhàn rồi, đến trên hoa ghẹo nguyệt.

Ngươi thiếu gia hối hận không kịp, oán hận ánh mắt che dấu tại đôi mắt sâu nhất đáy, lưu rừng xanh còn đó, sợ gì không có củi đun, chỉ cần có thể còn sống rồi đi, hần sẽ không buông tha cho!

"Cái này còn chờ lo lắng, người là ai?" Trần Hữu Tài thẳng thắn hỏi, này chăm chăm vào người thiếu gia con người, sọi sọi hàn mang phảng phất lưỡi lê, người thiếu gia không rét mà run, hơn nữa Vương Bưu, Lâm Kiến các loại: mười bốn người uy hiếp mục quang, người thiếu gia càng phát ra khăn trương, dù sao một cái sơ sẩy, bọn họ sẽ đánh chó mù đường rồi, lập tức trực tiếp thẳng thắn thành khẩn nói: "Lăng Minh quốc Nhị hoàng tử." Nói qua tự từ trong lòng móc ra một khối đặc biệt kim bài, chứng minh rồi thân phận của hắn.

Tuy nhiên sa vào tù nhân, muốn xem Trần Hữu Tài sắc mặt làm việc, nhưng là đương tự bạo thân phận thời điểm, trong mắt đặc ý kiêu ngạo thần sắc. Như trước rõ ràng.

Lập tức, bốn phương tám hướng quảng đến đủ loại mục quang. Có rung động, kinh ngạc, kính ngưỡng, e ngại, nhìn có chút há hê các loại, những này dân chúng bình thường bình thường liên cá huyện nhỏ quan đều không thấy được, ở đâu nghĩ tới bọn họ có thể tận mắt nhìn đến một quốc gia hoàng tử?

Bất quá lúc này cái này Nhị hoàng tử cùng nhị cầu tử ngược lại không có gì khác nhau, người liên can các loại: không khỏi nhin không được cười lên, nửa ngày mới tiếp nhận sự thật này, dù sao kim bài làm chứng. Không cần giải thích.

Lập tức mọi người khăn trương chờ mong địa chăm chăm vào Trần Hữu Tài. Suy nghĩ hắn sẽ như thế nào quyết sách. Dù sao lăng Minh quốc cùng Đại Càn kế lớn của đất nước nước láng giềng, thực lực của một nước có thể nói là lực lượng ngang nhau, một quốc gia Nhị hoàng tử, đó là cao cao tại thượng thân phận, nếu như chết rồi. Tuyệt đối có thể khiến cho lăng Minh quốc Đế Vương vô tận phần nộ! Hậu quả thiết tưởng không chịu nổi. Nhưng là không hảo hảo giáo huấn một phen tựa hồ lại bị mất Đại Càn nước mặt mũi.

Trần Hữu Tài khẽ nhủ mảy, hắn còn tưởng rằng đối phương mới vừa rồi là hù dọa hắn, Nhưng cái này kim bài không thể làm giả, lăng Minh quốc, cái từ này cũng không xa lạ gì, đề quốc Đồ Thư Quán tàng thư có giới thiệu, cái này lăng Minh quốc cùng Đại Càn nước thực lực của một nước cân sức ngang tài, trên sách là như vậy ghi, nhưng là tâm tư kín đáo Trần Hữu Tài. Mơ hồ phát giác rút thư chỉ nhãn, cố ý trốn tránh xu thế, chỉ nói phiến ngữ rõ ràng đề lộ ra Đại Càn nước thực lực của một nước tương đối lăng Minh quốc khiêm tốn một bậc.

Đúng lúc này, Ngô Minh thanh âm vang lên, trong thanh âm hơi vội vàng, hắn lo lắng Trần Hữu Tài tay tại nhanh một chút. Huyết nhuộm kiếm tự đâm vào người thiếu gia trái tim.

"Lão đại, hết thấy dùng đại cục làm trọng, ân oán cá nhân không nên ảnh hưởng quốc gia ích lợi." Này phát ra từ phế phủ địa ngôn ngữ, giống như đại biểu cho một bên quan vọng dân chúng tiếng lòng.

"Đúng vậy a, lão đại, cạo chết này lăng Minh quốc là chuyện sớm hay muộn, sau đó không lâu, chúng ta tham gia đại tái, tuyệt đối có thể gặp được!" Lâm Kiến tùy tiện cau mày nói.

Trần Hữu Tài hai mắt tỏa sáng, lời này ngược lại nhắc nhở hắn, hiện tại nếu cái này Nhị hoàng tử đã bị chết ở tại Đại Càn nước, rất có thể khơi mào hai nước chiến tranh, Nhưng đề quốc thắng cấp đại tái, hoàn toàn có thể buông tay buông chân.

"Hi vọng người có thể đại nhân đại lượng, khuyên người phải có lòng khoan dung." Người thiếu gia kiến phong sử dã, không nghĩ tới tại tự bạo thân phận sau rõ ràng đưa tới hiệu quả như vậy, cái này chứng minh thân phận kim bài, ngược lại mới có thể bảo vệ hắn mệnh, sớm biết như thế, tại vài cái hộ vệ còn chưa có chết trước, hắn liền lấy ra kim bài rồi, đương thật là bắt từ kim bài.

Cửu công chứa mặt lộ vẻ vẻ làm khó, tuy nhiên người thiếu gia tiết độc nòng, Nhưng hắn là lăng Minh quốc Nhị hoàng tử, tự khác thì đừng nói tới rồi, bất kể là là phụ vương Cổ Mộc giám sát phiên toái, hay là tránh cho quốc gia khai chiến, đều có tất yếu nhất thời gió êm sóng lặng.

Bởi vậy, năng lúc này trong nội tâm càng thiên hướng chuyện lớn hóa nhỏ, dù sao người thiếu gia không có chiếm được thực chất tiện nghi, chỉ là ngôn ngữ trên xâm phạm một ít.

"Ân, tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, bất quá người đã thành tàn phế, ta cũng không phải là khó người."

Trần Hữu Tài trầm tư một lát, tại vạn chúng chú mục phía dưới, gật gật đầu âm hiểm độc ác nói qua.

"Aha, " này người thiếu gia vui mừng như rống mảy, Nhưng còn không có duy trì liên tục bao lâu, Trần Hữu Tài tiện dã hí mắt đánh giá hắn, giễu giễu nói: "Ta không làm khó dễ, hắc hắc. . . . Các người lên cho ta, đừng đánh chết là đến nơi!" Trần Hữu Tài nói được lời ít mà ý nhiều, nhưng lại bày ra trước vô cùng tàn khốc.

Lập tức, người thiếu gia biểu lộ cứng lại, không có chút nào vui sướng rồi, bởi vì này mười bốn người dữ tợn khuôn mặt, đột nhiên đánh úp, còn không đợi hắn kịp phản ứng, dừng lại hành hung liền bắt đầu rồi.

Mười bốn người tuân theo Trần Hữu Tài dặn dò, nguyên một đám đối với nhân thể bộ vị yếu hại nhớ kỹ trong lòng, tránh được những địa phương kia, người thiếu gia ngay cả là thống khổ, cũng sẽ không bị đánh chết.

Trần Hữu Tài sáng khoái cười, nghe này không giống tiếng người kêu thảm thiết, tâm tình tốt sung sướng.

Ở đây người quan khán đều bị sợ hãi than biến sắc, thậm chí có người đem mình tưởng tượng thành mười bốn người một trong số đó, có thể ấu dả lang Minh quốc Nhị hoàng tử, tuyệt đối là một kiện sáng khoái đến cực điểm chuyện tình!

"Ha ha, tốt lắm tốt lắm, đánh tiếp người này muốn ngắt đi thôi."

Một hồi lâu, Trần Hữu Tài cười ha ha, thân thủ ngăn lại, quả nhiên, tay hắn cánh tay vừa nhắc, mười bốn người quyền cước gia tăng tự dừng lại, chỉnh tề

nhất trí thủ đoạn, không khỏi là rung động trước dân chúng bình thường, quả thực là so với quân đội còn muốn nghiêm cẩn.

Lại nhìn hướng Trần Hữu Tài, trong mắt đầy đầy kính nể, hướng tới về, có thể làm cho mười bốn người cam tâm tình nguyện thuyết phục, cái này là bức nào thực lực cùng khí phách?

Đương nhiên, tại mười bốn người trong mắt, Trần Hữu Tài hình tượng càng phát ra thần thoại, vừa rồi này sét đánh không kịp bưng tai xu thế chém giết tốc độ thật sự là dao động người tâm, phải biết rằng này hai hộ vệ chính là thất cấp võ giả thực lực.

Trần Hữu Tài phảng phất thiên thần hạ phẩm bình thường đuổi giết tràng diện bao la hùng vĩ phi phạm, là những dân chúng này vẫn sờ vị vẫn thấy những điều chưa hề thấy, như thần thoại trong tiểu thuyết truyền lưu đồng dạng, trong lúc nhất thời các loại bội phục rung động Thần Quang phóng mã đến.

Loại này ánh mắt, Trần Hữu Tài có chút hưởng thụ, trang bức nhún vai, coi như tại nói cho tất cả mọi người, hần chỉ là chơi đùa mà thôi.

"Thật sự là không kiên nhẫn đánh a, không có tác dụng đầu tiểu thân thể."

Vương Bưu bóp bóp nắm tay, răng rắc rung động, ngược lại bả người thiếu gia sợ hãi, hần ở đâu ngờ tới sẽ là loại này hậu quả, Trần Hữu Tài thật đúng là ngoan độc, cạo chết không chịu buông tha hần, chỉ sợ nếu không có chuyển ra đến Nhị hoàng tử thân phận, hôm nay đã sớm đầu thân chỗ khác biệt rồi.

"Khái khái." Người thiếu gia nghe xong, sắc mặt càng thêm tái nhợt, cái gì gọi là hần không lịch sự đánh? Cái này mười bốn người, người một quyền ta một cước, tạo thành lực lượng, đừng nói là hần, chính là một đầu tóc chuyện trâu đực, đều không chịu nổi, lập tức ho khan hai tiếng, máu tươi đều phun đầy đất, trong nội tâm bả Trần Hữu Tài tỏ tổng mười tám đời đều ân cần thăm hỏi một lần, lại vu sự vô bổ.

"Cút đi." Trần Hữu Tài chẳng muốn đi liếc hần một cái, bắt quá người thiếu gia khỏe mắt vượt qua oán hận, không có tránh được hần bắt, Trần Hữu Tài khỏe miệng hiển hiện sấm lĩnh vui vẻ, ở đằng kia người thiếu gia té, sẽ phải chạy trốn thời điểm, Trần Hữu Tài giơ chân lên, khoát lên trên mặt ghế, thẳng tắp địa triển lộ ra dưới háng của hần, có chút không có hảo ý nhìn thoáng qua người thiếu gia, hơn nữa dùng thân thể chặn đường đi của hần.

"Sao, như thế nào? Người không thể nói không giữ lời." Người thiếu gia lại càng hoảng sợ, sợ Trần Hữu Tài thu hồi lời nói mới rồi, hôm nay làm cho hần biến, hần tuyệt đối là cầu còn không được.

Có thể hết lần này tới lần khác Trần Hữu Tài không cho hần lần, cái này có thể như thế nào cho phải?

"Ha ha, thế thì sẽ không, người xem cái này, theo ta dưới háng chui đi qua đi." Trần Hữu Tài trêu tức lạng lẽ cười, hần biết rõ buông tha người thiếu gia sẽ hậu họa vô cùng, dù sao lang Minh quốc Nhị hoàng tử chỗ có thể động dụng thủ đoạn, không phải hần có thể đoán.

Bởi vậy, mặc dù là Phóng Hồ Quy Sơn, Trần Hữu Tài cũng muốn chiếm đủ tiện nghi, ở trước mặt mọi người, làm cho người thiếu gia mặt mất hết, không chỉ có vũ nhục nhân cách của hần, càng muốn chà đạp tâm linh của hần.

"Chui, chui qua đây?" Người thiếu gia trong nháy mắt sắc mặt đại biến, hần đường đường Nhị hoàng tử, chưa từng chui qua người khác dưới háng, cái này tương đương với rút ra tai của hần quang, nhiều người như vậy nhìn xem, một khi là hần chui, chuyện này tất nhiên sẽ tại Đại Càn nước nhắc lên sóng to gió lớn, vốn là chặt đứt hai cánh tay, còn chui nhân gia dưới háng, hoàng tử mặt phong phạm, chẳng phải là không còn sót lại chút gì rồi, đến lúc đó truyền đến bọn họ lang Minh quốc đi, phụ vương chắc chắn trách tội sự bất lực của hần.

Chính là, không tuân theo Trần Hữu Tài ý tứ, hần khó thoát khỏi cái chết, cân nhắc lợi hại phía dưới, người thiếu gia khế cắn môi, nhắm mắt lại, cảm thụ được đặc ý phi nhổ mục quang, hần không phản bác được, cắn hàm răng âm thầm nhớ kỹ khuất nhục.

"Ai, làm sao người so với heo còn ngu xuẩn? Ta cho người chui qua đi, đương nhiên là quỳ chui, người ngồi cạnh chui, tương thái à?" Trần Hữu Tài trêu chọc địa ngữ khí, làm cho người thiếu gia tâm muốn chết đều đã có. Lại vẫn được một tác lại muốn tiến một thước làm cho hần quỳ phủ phục quá khứ.

"Người!"

Người thiếu gia cảm giác từ lúc chào đời tới nay, tựa hôm nay thống khổ nhất rồi, hần lần nữa vứt bỏ hết thấy, lúc này, chính đương mình là một người qua đường, Trần Hữu Tài dưới háng là đại môn.

Dù sao đã khuất nhục đến tình trạng như thế, hần cũng không cần thiết, có thể còn sống sót báo thù là trong nội tâm duy nhất ý nghĩ.

"Hô." Tốt tại loại cảm giác này giằng co vài cái ngay lập tức, tựa đã xong, đang lúc mọi người khó có thể tin dưới ánh mắt, hần chặt vật mà chạy.

"Hắc hắc, hay là lão đại sẽ tra tấn người, nhiều hơn nữa cho ta một cái đầu, đều nghĩ không ra loại biện pháp này." Lâm Kiến bán nói đùa.

"Tốt lắm, chúng ta chuẩn bị trở về đi, lâu như vậy, là nên chứng minh hạ chính mình." Trần Hữu Tài hàm hồ suy đoán, nhìn một cái đế quốc học viện phương vị.

Trần Hữu Tài ra lệnh một tiếng về sau, mười bốn người chờ xuất phát, cùng đi trước Mộ Dung Tuyết, Cửu công chúa, liền bước lên phản hồi đế quốc học viện lễ trình.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Đường Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 183: Viện Trưởng Rung Động

Khách điểm phụ cận khắp ngõ ngách.

Cảm thụ được ần ần làm đau hai cái bả vai, đã không có cánh tay, không có thể sống lại gãy chỉ, ba cái hộ vệ không còn một móng, làm cho người thiếu gia ý thức được, lúc này đây hắn có bao nhiêu tàn.

"Hoàng huynh hắn như thế nào còn không hỏi?" Người thiếu gia trong mắt tràn đầy oán hận, thì thào lầm bầm, vốn hắn và lang Minh quốc Đại hoàng tử cùng nhau phía trước Đại Càn nước, là vì hướng Đế Vương Cổ Mộc cầu hôn, làm cho hai nước hữu hảo hợp tác, tại đế quốc thăng cấp đại tái đạt được song doanh.

Nhưng hôm nay hắn ở đây Đại Càn nước, lại bị người tính toán đến như vậy chán nản tình trạng, nếu là này Đế Vương Cổ Mộc không để cho hắn một điểm công đạo, không chỉ có hắn sẽ không từ bỏ ý đồ, liền cha hắn vương, cũng chắc chắn lửa giận ngút trời.

Nửa ngày về sau, đế quốc học viện, mười mấy người nương theo lấy hạo hạo đang đăng thanh thế, cùng một chỗ ngay ngắn trật tự tiến vào đế quốc học viện, lập tức đế quốc trong học viện người nổ tung nổi.

Trần Hữu Tài đối với cái này mất diếc tai ngo, mang theo hắn "Tình anh bộ đội", bay thẳng đến Lưu viện trưởng văn phòng chỗ đi, một lát sau, Trần Hữu Tài mặt nổi vui vẻ, gõ cửa.

"Ai nha?" Lưu viện trưởng lạnh nhạt thanh âm, không nhúc nhích chút nào.

Là (vâng, đứng) ta à, Lưu viện trưởng."

Trần Hữu Tài trêu tức nói qua, thanh âm khắc sâu vào trong phòng, Trần Hữu Tài rõ ràng cảm nhận được, trong phòng đầu tiên là bình tĩnh một mảnh, Nhưng tùy theo Lưu Văn Chí hô hấp nhanh hơn, nhanh chóng sai bước đi tới, rõ ràng không đợi Trần Hữu Tài phản ứng, liền tự mình mở cửa rồi, phía sau mười bốn người mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, ngược lại là không có dự liệu được viện trưởng sẽ như thế khách khí.

"Người đã trở lại." Lưu viện trưởng vui mừng như rót mỳ, chứng kiến Trần Hữu Tài khí tức, so với hơn mười ngày trước, muốn vững chắc không ít, lại phiệt quá mức đi.

Trong nháy mắt. Lưu Văn Chí biểu lộ đặc sắc vạn phần.

Những người này đều là hắn nguyên một đám tự mình chọn lựa, quen thuộc trình độ tự nhiên là không cần nói cũng biết. Nhưng là hôm nay, hắn lại phát hiện mỗi người đều là sinh long hoạt hổ tính khí mười phần, hướng hồ trên người khí tức bằng phẳng ba động trước, rõ ràng là tấn cấp sau đích dấu hiệu.

Lưu viện trưởng tuệ nhãn như đuốc, nhìn lướt qua về sau, lập tức, ánh mắt định dạng tại Vương Bưu, Lâm Kiến, uông uy, Tôn Lỗi trên người, bởi vì bọn họ bốn người thình lình đạt đến lục cấp võ giả trình độ, tổng cộng ra khỏi mười bốn người, có bốn đạt đến lục cấp võ giả. Mặt khác năm cái theo tứ cấp võ giả đạt đến cấp năm. Trong chuyện này kể cả Ngô Minh, còn dư lại còn có mấy bốn năm cấp cấp cũng đều nhanh đột phá.

Cái này chẳng phải là ý nghĩa mỗi người đều lấy được không được thành tích? Lúc này mới bao lâu thời gian? Trần Hữu Tài dẫn bọn hắn tới luyện nửa tháng, đúng là lấy được như thế kinh thể hải tục thành quả, Lưu viện trưởng trong lòng nhắc lên con sóng gió động trời, hắn cũng không muốn làm cho Trần Hữu Tài trở lại được. Nếu không vô cùng cấp bách muốn tham gia đế quốc thăng cấp đại tái, nói không chừng thật đúng là muốn kéo dài tới luyện kỳ hạn.

Sớm biết như vậy nhiều ước định mấy ngày, cái này đến phiên Lưu Chí Văn hối hận không kịp, bắt đắc dĩ lắc đầu về sau, hắn thâm ý sâu sắc nhìn thoáng qua mọi người, tràn ngập kỳ vọng cười nói: "Các người đều rất không tồi."

Nghe được Lưu viện trưởng khen ngợi, mặc dù là hợp tình lý, Nhưng mọi người hay là thụ sủng nhược kinh, trước kia làm vì đế quốc học viện công nhận đích thiên tài. Tấn dương lời nói đã nghe qua không ít, nhưng ngay cả như vậy cũng không còn đã bị qua viện trưởng chính miệng khen ngợi, quả nhiên theo lão đại về sau, hết thấy đều tùy theo chuyển biến.

"Đều là lão đại công lao."

Mười bốn người cùng kêu lên cảm khái trước, như thế phát ra từ nội tâm, Trần Hữu Tài lượng thân chế tạo mười ngày đích huấn luyện. Tuy nhiên gian khổ khổ khổ, Nhưng là bọn hắn kiên trì đã tới, hôm nay không có người tụt lại phía sau, chung đồng tiến tăng thực lực lên, thế cho nên có hôm nay thành tựu, không phải không thừa nhận là Trần Hữu Tài kẻ công vị trí đầu nào.

"Lão đại? !" Lư viện trưởng đối với cái này cá tăn kỳ xưng hô, biểu lộ quái dị, nhìn về phía Trần Hữu Tài giống như cười mà không phải cười.

Trần Hữu Tài sắc mặt xấu hổ, nghĩ đến mười bốn người hẳn là gọi thói quen, này sẽ cũng sửa không đến, mười bốn người nhìn thấy Lư viện trưởng trên ghẹo dưới ánh mắt, lập tức ý thức được trước là không thỏa, bất quá muốn thay đổi miệng ngược lại chậm.

"Hắc hắc, là đang bảo ta a." Trần Hữu Tài lặng lẽ cười gãi gãi đầu, tại Lư viện trưởng trước mặt, nhưng hẳn là không chỗ nào câu thúc, tựa như nhìn thấy trường bối của mình bình thường.

"Tiểu tử nguoi, hồn cũng không tệ a."

Lư viện trưởng mặt mày hớn hớn, lúc này thấy đến đế quốc học viện thiên tài mười bốn người, tăng thêm Trần Hữu Tài, chính là mười lăm người, phần này lực lượng, chắc hẳn đại biểu đế quốc học viện tham gia để quốc thăng cấp đại tài, định có thể lấy được chói mắt thành tích, nói không chừng có thể sáng tạo lịch sử, nói hẳn không cao hứng là không thể nào.

"Ha ha, nhờ có viện trưởng chỉ đường sai lầm, mới có thành tích bây giờ." Trần Hữu Tài khiêm tốn vô cùng, không kiêu ngạo không siểm nịnh cười nói, cái này viện trưởng tuy nhiên bình thường có không ít người vượt mong ngựa, Nhưng không có nghĩa là chán ghét vượt mong ngựa, bất động thanh sắc nịnh hót, làm cho Lư viện trưởng tiểu dung càng thêm nồng đậm rồi.

"Đừng khiêm ờng như vậy, không có nguoi, bọn họ cũng sẽ không tiến triển nhanh như vậy, ta vốn nghĩ, tại đế quốc thăng cấp đại tài trước, có thể xuất hiện một cái lục cấp võ giả, cũng đã là lão Thiên ban ân rồi, không nghĩ tới a, không nghĩ tới!" Lư viện trưởng không kìm được vui mừng, hít sâu một hơi, mới dần dần bình phục lại.

Nguyên bản đến hẳn cái tuổi này người, mừng rỡ đại bi đều không còn tồn tại, Nhưng tại nhìn thấy thiên tài mười bốn người cùng Trần Hữu Tài cùng nhau đi ra ngoài tới luyện mười ngày, C-Triomphe trở về về sau, cho hẳn tạo thành vui sướng, thật có chút lớn hơn.

Trần Hữu Tài từ chối cho ý kiến cười cười, liền không nói thêm lời, quá nhiều khiêm tốn là trang bức, đương nhiên quá độ kiêu ngạo cũng sẽ không có cái gì tốt kết cục, đạo lý này hẳn đương nhiên hiểu rõ.

"Các nguoi xuống dưới nghỉ ngơi thật tốt a." Lư viện trưởng vui mừng hí mắt bãi liễu bãi, hẳn đều không nhớ rõ có bao nhiêu lâu, không có như vậy phát ra từ nội tâm địa vui sướng rồi.

Lập tức, Trần Hữu Tài liền làm cho mười bốn người tất cả hồi nơi nghỉ ngơi, chính mình hừ phát tiểu uốn khúc đi tới nữ sinh ký túc xá xuống, từng có lần trước kinh nghiệm, rất nhẹ nhàng nặng hơn nửa phục một lần, có thể nói là quen việc dễ làm, tìm được rồi Mộ Dung Tuyết.

Hai người lại là một hồi kịch liệt triển miên, không biết lãng phí nhiều ít viên đạn, Trần Hữu Tài mới hôn hôn trầm đã ngủ say.

Hơn mười ngày đến nay, một nhọc bốn ba, hôm nay có thể an ổn ngủ một giấc, lại ôm nhuyễn ngọc bình thường giai nhân, có thể nói là vô cùng hương.

Một giấc chính là đại hùng đông, Trần Hữu Tài thụ nhãn mông lung mở mắt ra, xuyên thẳng quần áo về sau, liền nghênh ngang đi ra nữ sinh ký túc xá, tại ký túc xá a di chỗ đó đổi lại nam tính mặc, Nhưng còn đi chưa được mấy bước, tựa nghe được một hồi dồn dập tiếng bước chân, nương theo lấy là Ngô Minh này mặt mũi tràn đầy kinh nghi bất định thần sắc.

"Lão đại, bắt hảo, Đế Vương phái người tiếp đi Cửu công chúa rồi, ta không ngăn cản được bọn họ, hôm nay bọn họ đã ly khai một hồi. Ta một mực tìm không thấy người của nguoi." Ngô Minh thở hồng hộc, xem ra chạy một đoạn thời gian rất dài. Mới có biểu hiện như vậy, Trần Hữu Tài nao nao.

Cát? Tình huống nào, ta nhạc phụ đại nhân, bà sắp thành lão bà đón đi?

Tại Trần Hữu Tài nghĩ đến, hẳn muốn đẩy, đưa đến Cửu công chúa, là hệ thống hạ đặt mệnh lệnh, tình thế bắt buộc chuyện tình, đã đáp ứng rồi, tự nhiên là phải làm được, bằng không này trừng phạt nhưng là sẽ sướng chết người. Cho nên đương nhiên. Cửu công chúa liền biến thành hẳn sắp thành lão bà.

Nhạc phụ đại nhân này là thế nào nghĩ hay sao? Vì sao gấp gáp như vậy bà Cửu công chúa mang đi đâu này? Trần Hữu Tài cau mày nghi hoặc dị thường.

"Tốt, đi."

Trần Hữu Tài trong mắt xẹt qua một vòng nghi hoặc, tùy theo gật gật đầu, sải bước rồi đi, Ngô Minh nhìn qua Trần Hữu Tài đi xa bóng lưng. Đáy mắt có chút vẻ lo lắng, bất đắc dĩ thở dài, hi vọng Trần Hữu Tài người hiền đức có thiên tương, sẽ không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn a.

Trần Hữu Tài càng nghĩ càng không đứng sức lực, vì sao Đế Vương Cổ Mộc vô duyên vô cớ sẽ đem Cửu công chúa đón về rồi, trong chuyện này chắc chắn ẩn tình, hẳn rất nhanh liền liên tưởng trước có một chút không đúng.

Có thể nghĩ tới nghĩ lui lại không gì đầu mối, không khỏi buồn bực không thôi, chính mình chưa đồ lên Cửu công chúa trước, cổ Mộc lão đầu tử lại không để cho hẳn cơ hội. Chẳng lẽ lo lắng nữ nhi dẽ vào miệng cọp sao?

Trần Hữu Tài cảm giác mình chính là rẻ hiền đại danh từ, bất quá một phen tự kỷ về sau, liền quyết định đi tìm Cổ Mộc hỏi đến tột cùng, tốt xấu giúp mình hẳn bà đế quốc học viện thiên tài mười bốn người, huấn luyện đến loại trình độ này, không có công lao cũng cũng có khổ lao. Đã người cha vợ này như vậy vô tình, hẳn liền quyết định đi bình luận phản xử rồi.

Ai biết, đang lúc hần muốn ra để quốc học viện đại môn thời điểm, lại bị người ngăn trở, hần một hồi không nói gì, chính mình ngày hôm qua vừa lúc trở lại, thông suốt, hôm nay muốn đi ra ngoài, nhưng lại có chạy đằng trời, tường kia vách tường đặc thù đặt ra, rõ ràng sẽ không làm cho vô giả tự hành ra để quốc học viện.

Vội luyện, ta cũng là không tin cái này tà, dẫn đến nóng nảy ta, tự đợi đến mở một đường máu đến đây đi!

Trần Hữu Tài hơi có tức giận, nhưng tỉnh táo lại, lại không muốn bởi vì muốn ra để quốc học viện sự tình, quấy đến long trời lở đất, hoàn toàn tự không cần phải, Nhưng phải . . .

Đột nhiên, trong đầu linh quang lóe lên, Trần Hữu Tài đã nghĩ tới biện pháp tốt, đã trộm đạo không thể đi ra ngoài, vậy hãy để cho hần quang minh chính đại đi ra ngoài.

Vội vàng chạy tới Lưu viện trưởng văn phòng chỗ, cùng hần câu thông trao đổi, tiết lộ thoáng cái tình huống của mình, Lưu viện trưởng sáng khoái đáp ứng rồi. Điểm ấy chuyện nhỏ đối với hần mà nói, hoàn toàn không phải là cái gì việc khó, Trần Hữu Tài làm cho thiên tài mười bốn người đạt được thành tựu, hần còn không có luận công ban thưởng, đã chủ động đưa ra muốn đi ra ngoài hít thở không khí, hần chỉ là khai báo hạ xuống, làm cho Trần Hữu Tài chú ý an toàn, liền không tại nhiều nói.

Tại viện trưởng cùng đi xuống, Trần Hữu Tài dễ dàng liền đi ra ngoài, nhìn xem Lưu viện trưởng chỉ là điểm cá đầu, này trông cửa chi nhân, tự không có chút nào dị nghị rồi, Trần Hữu Tài sáng khoái vô cùng trừng mắt liếc hần một cái, liền làm cho người nọ sợ tới mức không nhẹ.

Ra đại môn, trực tiếp phong bỏ nhào bụi bụi chạy tới hoàng cung, bởi vì Trần Hữu Tài trước đã bị bỏ nhiệm Trần Hầu Gia, mặc dù chỉ là cá danh hiệu, không có gì thực tế ý nghĩa, nhưng ra vào hoàng cung lại không có bất kỳ trở ngại. Hần thoả mãn phi thường được cảm thụ được người hầu cung kính mực quang, bất quá lại vội vàng thỉnh cầu tham kiến Đế Vương Cổ Mộc, còn thuận tiện bắt động thanh sắc dứt một chồng ngân phiếu cho thái giám công công.

Này thái giám công công mặt mày hớn hờ, bất quá cũng không có cam đoan nhất định có thể làm cho hần nhìn thấy Cổ Mộc, Trần Hữu Tài đã tính trước cười, chắc hẳn Cổ Mộc hẳn là rất thích ý sẽ gặp hần.

Trong ngự thư phòng

"Khuê nữ, người tự như vậy không muốn gả cho hần? Nhưng hần là Đại hoàng tử a, sau này cực kỳ có nhìn qua trở thành Đế Vương người, đến lúc đó đối với ta Đại Càn nước, đều là một rất may sự."

Cổ Mộc lúc này hoàn toàn là tuổi già hiền lành phụ thân hình tượng, ngữ trọng tâm thõ dài một hơi nói qua, tựa hồ đột nhiên biến thương già đi không ít, điều này làm cho Cửu công chúa nhìn ở trong mắt, nhưng lại tâm thương yêu không dứt.

"Phụ vương, Nhưng là ta không thích hần." Cửu công chúa lắc đầu, trong đầu tràn đầy Trần Hữu Tài bóng dáng, không biết vì cái gì, tuy nhiên bị phụ vương tiếp trở về, Nhưng là Trần Hữu Tài bóng dáng càng phát ra trong lòng hần lái đi không được.

Tâm hồn thiếu nữ đều bị lấp đầy Cửu công chúa, làm sao sẽ đối khác nam tử nhiều liếc mắt nhìn? Chớ nói chi là lập gia đình, Cửu công chúa không hy vọng mình bị chính trị đám hỏi, đang ở hoàng gia bắt đắ dĩ rất nhiều, nàng hôm nay mới rõ ràng cảm nhận được những lời này đích chân lý.

"Phụ vương cũng biết cái này có chút làm người khác khó chịu, Nhưng là người kéo không được." Đế Vương Cổ Mộc cảm khái lắc đầu, Cửu công chúa mặc dù mới hai mươi xuất đầu, nhưng là ở thời đại này, đã thuộc về tiêu chuẩn lớn tuổi thừa nữ rồi.

Đương nhiên cái đó và nàng thân là công chúa là có thêm mật không thể phần đích quan hệ, xét đến cùng là Cửu công chúa không có ngưỡng mộ trong lòng chi nhân xuất hiện, thật vất vả chờ đến Trần Hữu Tài, phụ vương lại ở phía sau bức hôn, điều này làm cho Cửu công chúa trở tay không kịp, chẳng lẽ nàng sẽ không có truy cầu hạnh phúc tư cách?

Cửu công chúa không cam lòng chính trị hôn nhân, làm một người có tư tưởng người, nàng không hề giống đại bộ phận tóc dài kiến thức ngắn thì nữ tử, nàng có đặc biệt giải thích, có đặc biệt ánh mắt, đặc biệt trí tuệ, không cam lòng vận mệnh đã bị an bài.

Tự tại hai người giảng co không dưới thời khắc, môn ngoài truyền tới thái giám công công bẩm báo thanh âm, Cổ Mộc nghe được Trần Hầu Gia cầu kiến, sắc mặt có chút quái dị, nghĩ thầm, cái này Trần Hữu Tài, tới đến là kịp thời.

Cửu công chúa ngược lại là vui mừng như sóng, Trần Hữu Tài rõ ràng theo để quốc học viện phía trước xem nàng, quả nhiên, tâm tư của mình không có uổng phí, Trần Hữu Tài chỉ có quan tâm nàng, mới có thể không tiếc trái với để quốc học viện quy định, đơn thương độc mã xông vào trong hoàng cung.

Lập tức, Cửu công chúa cảm động rồi tỉnh rồi mù, hận không thể lập tức cùng Trần Hữu Tài xa chạy cao bay.

Cũng không biết, Cổ Mộc nếu là biết mình nữ nhi có như vậy ý nghĩ, có thể hay không bị tức được giận sôi lên.

Hần suy tư một lát, liền phê chuẩn Trần Hữu Tài tấn kiến.

Chương 184: Ngậm Máu Phun Người, Ta Là Vô Tội

"Tham kiến đế vương." Trần Hữu Tài thoắt xoay người cung kính nói, nhìn thấy Cửu công chúa bình yên vô sự, vui mừng như rồng mây bộ dáng, hân hân như trút được gánh nặng nhẹ nhàng thở ra, khá tốt sắp thành lão bà không có việc gì, nếu không định phải hối hận không kịp.

"Đứng lên đi."

Cổ Mộc nao nao, ánh mắt cũng không có dời, Trần Hữu Tài trên người nội liễm trong ẩn ẩn ba động nguyên khí, làm cho hân hai mắt tỏa sáng, làm Tiên Thiên vô giả hậu kỳ tu vũ người, ở đầu nhìn không ra Trần Hữu Tài trong khoảng thời gian này phát triển?

Hân có chút khiếp sợ, trong mắt vẻ phức tạp lóe ra, tuy nhiên đã rất xem trọng Trần Hữu Tài, nhưng đối với phương tựa hồ như cũ là vượt quá tưởng tượng của hân.

"Ta chủ long ân." Trần Hữu Tài ngẩng đầu lên, đối với Cửu công chúa mất đi mây lại, coi như không coi ai ra gì giống như, Cổ Mộc ho khan hai tiếng, sắc mặt hơi trầm, Trần Hữu Tài lúc này mới thu liễm, Cửu công chúa nhưng lại ngượng ngùng cúi đầu xuống, tại phụ vương trước mặt, làm loại này liếc mắt đưa tình chuyện tình, nàng hay là lần đầu.

Bất quá đã Trần Hữu Tài đến đây, nàng tự cũng không tứ cố vô thân rồi, Cửu công chúa tin tưởng Trần Hữu Tài là ưa thích của mình, đêm đó Trần Hữu Tài đi nằm gian phòng về sau, biết được thân phận của nàng, còn sờ soạng nàng ** bộ vị, không thu tay, Cửu công chúa tự tin tưởng, Trần Hữu Tài đích thị là đối với chính mình có hảo cảm.

"Đế Vương, không biết gần đây tốt không?" Trần Hữu Tài bất động thanh sắc hỏi, quan sát đến Cổ Mộc trước mặt bàng.

"Có khỏe không."

Cổ Mộc bảo trì không mặn không nhạt ngữ khí, Nhưng nhìn thấy Trần Hữu Tài tiến bộ, lại hiểu ý cười.

"Này vì sao phải triệu hồi Cửu công chúa đâu này?" Trần Hữu Tài chăm chăm vào Cổ Mộc con mắt, tinh quang lóe ra, hân không tự chủ được trong lại lộ ra người gây sự khí hậu khác nhau ở từng khu vực thể.

"Làm càn, bốn vương gia sự, há lại cho người nhúng tay. Một cái nhỏ nhỏ Hậu gia, thật đúng là cho rằng lật trời hay sao? !" Cổ Mộc Đế Vương khí bộc phát ra. Sắc mặt ôn nộ, Trần Hữu Tài cái này là muốn chết? Lập tức này khí thể cường đại tùy ý không bị cản trở.

Sát! Cường đại như vậy, Trần Hữu Tài sắc mặt cuồng đẹp, bất động trong thần sắc, trực tiếp quét!

"Đình linh —— hệ thống nhắc nhở —— quét xong ——"

Quét đối tượng —— Cổ Mộc

Tính —— nam

Thân phận —— Đại Càn nước Quốc vương

Vũ lực giá trị —— 1800

Trị số trí lực —— 90

Tài phú giá trị —— không biết

Mị lực giá trị —— 95

Tiềm lực giá trị —— 40

"

Trần Hữu Tài sắc mặt quái dị, vài luyện, cái này cổ Mộc lão nhi lại còn là Tiên Thiên vô giả hậu kỳ, tốt thực lực cường đại a!

Bất quá ngay cả như vậy, Trần Hữu Tài như trước sắc mặt không thay đổi, trong nội tâm kiên cố hơn định lại ý. Cạo chết không thể lùi bước. Đối với hệ

thống, đừng nói là Cổ Mộc, coi như là cường đại trở lại người, hẳn đều được đựng một cái!

"Ha ha, Đế Vương. Ngài chẳng lẽ không nghĩ lần này đế quốc thăng cấp đại tái lên, Đại Càn nước tiến vào trước nhập tam đẳng nước tiền tam sao? Thậm chí là khiêu chiến nhị đẳng nước!" Trần Hữu Tài đối chọi gay gắt, không có một tia lùi bước ý tứ.

"Tiền tam?"

Nghe được Trần Hữu Tài mà nói về sau, Cổ Mộc hô hấp đều hơi bị dồn dập, liền Trần Hữu Tài đại nghịch bất đạo hành vi đều không có truy cứu, vừa rồi một phen thoáng tìm tòi nghiên cứu, liền phát hiện Trần Hữu Tài lại có tiền bộ không ít, lập tức, Cổ Mộc cảm thấy lần này đế quốc thăng cấp đại tái trên. Đại Càn nước tuyệt đối có thể sáng tạo giai tích.

Có thể ngay cả như vậy, hẳn cũng không có yêu cầu xa vời có thể nghĩ có thể chiếm cứ tiền tam, làm người phải hiểu được lượng sức mà đi, một quốc gia đồng dạng là như thế, Cổ Mộc còn không có tự đại đến cái loại tình trạng này, dù sao Đại Càn nước từ trước thành tích trên cơ bản đều là đếm ngược.

Có thể Trần Hữu Tài thẳng thắn. Mục tiêu dĩ nhiên là là đế quốc thăng cấp đại tái tam đẳng quốc gia ở giữa tiền tam, thậm chí là nghĩ muốn trừng kích nhị đẳng quốc gia! Nếu thật thực hiện, Đại Càn nước lấy được vinh hạnh đặc biệt cùng tương thưởng sẽ là không thể tưởng tượng, đương nhiên tăng lên thực lực của một nước, Cổ Mộc cùng kỳ cả đời, muốn hoàn thành mộng tưởng tự thực hiện!

Trần Hữu Tài không phải đồng dạng người, đã hẳn nói, tự đại biểu có như vậy nhất định được khả năng, Cổ Mộc nhìn thật sâu liếc Trần Hữu Tài không nói gì.

"Tốt, đây là người nói được, cụ thể khi nào, ta không có phương tiện lộ ra, đêm nay cung đình yến hội, người tới cũng được."

Lập tức, Cổ Mộc lặng lẽ cười, tuy nhiên thế khó xử, Nhưng Trần Hữu Tài nói như vậy, tự cho thấy đối nữ nhi cố ý, bởi vì cái gọi là yểu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu, đã chính mình dạng, vì sao không thừa dịp hoan nghênh nước hẳn Đại hoàng tử cơ hội, làm cho Trần Hữu Tài cùng hẳn chính diện tỷ thí một phen đầu này? Tuy nhiên Trần Hữu Tài trước mắt thành tựu thân phận, còn không có này Đại hoàng tử "Quý giá", nhưng lại không thể nghĩ ngờ là một thiên tài.

Nhưng đợi một thời gian, Trần Hữu Tài định có thể đảm đương đại nhậm, trở thành hẳn phụ tá đắc lực! Huống chi Trần Hữu Tài hay là Đại Càn nước người, cho nên càng nghĩ, Cổ Mộc quyết định cho Trần Hữu Tài một cái cơ hội, đương nhiên, cũng chỉ là cơ hội thôi! Có thể hay không nắm chắc còn muốn xem Trần Hữu Tài chính mình!

Làm cho Trần Hữu Tài tham gia buổi tối yến hội, có thể nói là một mũi tên trúng hai con nhạn, đã có thể tạm thời cho Trần Hữu Tài một cái công đạo, lại có thể chọn lựa ra tốt con rể, Cổ Mộc chính là cá cáo già tinh, loại chuyện này có sao mà không làm đầu này?

"Một lời đã định." Trần Hữu Tài cảm thụ ra Cổ Mộc khó xử, cũng không có tiếp tục hỏi, thoả mãn đáp ứng rồi.

"Cửu nhi, cùng phụ vương đi thôi."

Cổ Mộc mặt không biểu tình, liền đi ra cửa rồi, Cửu công chúa lưu luyến không rời nhìn thoáng qua Trần Hữu Tài, há to miệng, lại phát hiện phụ vương ở ngoài cửa chờ nàng, lúc này thiên ngôn vạn ngữ đều hóa thành một cái hàm tình mạch mạch lo lắng địa ánh mắt.

Trần Hữu Tài tựa hồ theo trung được đến chút ít tin tức, thừa dịp Cổ Mộc phớt quá mức đi, hẳn vụng trộm sờ soạng hạ Cửu công chúa bao hàm co dãn cái móng, thế cho nên giai nhân trên mặt Hồng Vân cúi đầu, sợ phụ vương phát giác sự khác thường của nàng, loại này "Quang minh chính đại" yêu đương vụng trộm, phảng phất là kích thích Cửu công chúa mỗi một cây tiếng lòng.

Mặt đỏ tới mang tai địa Cửu công chúa, liền lắc lắc eo thon nhỏ, tại Trần Hữu Tài đưa mắt nhìn hạ rồi đi, Trần Hữu Tài trong hoàng cung bốn phía đi dạo một chút, thường thức một phen tốt đẹp chính là phong cảnh, lại phát hiện bên cạnh không có giai nhân làm bạn, sờ lên cái mũi, Mộ Dung Tuyết còn đang đế quốc học viện, khá tốt Trần Hữu Tài thời điểm ra đi, làm cho Ngô Minh đợi hẳn chuyển cáo thoáng cái Mộ Dung Tuyết, nếu không cô gái nhỏ kia, chẳng phải là muốn cấp chết?

Thời gian vội vàng, hoàng hôn hàng lâm.

Trần Hữu Tài tùy ý hỏi thăm một cái cung nữ, liền đã được biết đến tiệc tối tại kiển tân cung, kiển tân cung là chuyên nghênh đón khách quý cung điện, Trần Hữu Tài có hơi nghi hoặc, buổi tối dạ tiệc là làm gì hay sao? Tổng không đến mức là vì nghênh đón hẳn cái này tam phẩm Hầu Gia a? Tùy theo lắc đầu phủ nhận, hẳn là Đại Càn nước người, không có lý do làm cho Cổ Mộc tự mình nghênh đón, chẳng lẽ là hoan nghênh từ bên ngoài đến người?

Nghĩ đi nghĩ lại, đã đạt tới địa phương, Trần Hữu Tài thật sâu hít một hơi, tùy theo sải bước vào kiển tân cung, vừa mới tiến đi, phát hiện vừa vặn với hẳn một tịch vị, bởi vì phía sau hai cái cung nữ gờ bó bức, bên trên in ba cái tiên minh chữ to —— Trần Hầu Gia.

Trần Hữu Tài không khỏi thoả mãn cười cười, hắc hắc, có một một quan bán chức quả dù không tệ a, cái này đãi ngộ, đủ rồi khí phái!

Nhìn xem bày đặt đều đều, sắc hương đều đủ mỹ thực, Trần Hữu Tài muốn ăn mở rộng ra, sáng sớm, hẳn mất sức của chín trâu hai hổ, mới ra đế quốc học viện, cho tới bây giờ, cũng còn không có ăn cái gì, Trần Văn có tài không nói hai lời, ngồi xuống liền thân thủ bắt một bả điểm tâm, ăn ngấu nghiến, không có chút nào tương ăn, cũng không đi bận tâm người chung quanh tròn mắt há hốc mồm mô dạng.

Cái này không phải quan tam phẩm viên, quả thực chính là một dân chạy nạn.

Đang ngồi có Triệu Thiên, trông thấy Trần Hữu Tài này thô tục bộ dạng, không khỏi nhú mày, một tia hàn quang ảm ảm lưu chuyển tại đáy mắt, nhưng lại có như vậy một tia sợ hãi, lập tức liền nhìn không được ni non trước: "Cầu không đối được ăn cứ!", giảng son để đối bản tính khó dời, Trần Hữu Tài quả nhiên là Quân nô xuất thân, mặc dù là Địa Vị tăng lên, như trước tổ chất củi xuống.

"Suru." Trần Hữu Tài trực tiếp cầm lấy chén đĩa, tùy ý hướng về sau ném đi, trong mắt xẹt qua một vòng quỷ kế thực hiện được vui vẻ, mặc dù Trần Hữu Tài tại ăn cái gì, Nhưng nhạy cảm cảm quan lại không có biến hóa.

"A." Triệu Thiên nhìn xem trước mặt mà đến chén đĩa, nửa ngày không có kịp phản ứng, hắn không tin mình bé không thể nghe thanh âm, cứ nhiên bị Trần Hữu Tài nghe được rồi, cái này không thể tưởng tượng địa sự, hắn nhất định chạy không thoát.

"Ồi." Quát to một tiếng sau đích Triệu Thiên, theo nhau mà tới chính là kêu thảm thiết, vang dội kiên tân cung, không ít người hơi bị biến sắc, đây chính là trong hoàng cung, Trần Hữu Tài to gan lớn mật, đang tại mặt của mọi người tập kích Triệu Thiên? ! Hắn không muốn sống nữa?

"Trần Hữu Tài, ngươi có ý tứ gì?"

Triệu Thiên bùm lấy bên sưng đỏ mặt, tuy nhiên còn không có hủy dung, nhưng không có mười ngày nữa tháng là khôi phục không được.

Lần trước đoạn "Cây" đau nhức, hắn hôm nay còn lòng còn sợ hãi, hạ thể mỗi khi sắp xếp nước tiểu, đều một hồi run rẩy, điều này làm cho Triệu Thiên liền tâm muốn chết đều đã có, bất quá đại thù không có báo, hắn vẫn không thể chết, có lẽ hôm nay hắn còn sống mục đích cũng chỉ là muốn làm cho Trần Hữu Tài nếm thử một chút, mất đi dương căn cảm thụ!

Trần Hữu Tài cái này ôn thân, rõ ràng tại hoan nghênh nước hắn Đại hoàng tử trên yến hội, xuất hiện lần nữa rồi, không đợi hắn bình tĩnh trở lại, một cái chén đĩa liền không giải thích được bay tới, có thể nói là họa là từ ở miệng mà ra.

"Cái gì, có ý tứ gì?" Trần Hữu Tài mặt mũi tràn đầy không biết làm sao, phảng phất vừa rồi đánh tới Triệu Thiên cái khay, không phải hắn "Cột" giống như, bên cạnh vài người xem tròn mắt há hốc mồm, trong đó liền Mộ Dung Thiên, Gia Cát vũ, Tống Bình, Đại hoàng tử, trưởng tôn vô danh, đều là Trần Hữu Tài biết, bọn họ đều không khỏi không cảm khái, da mặt dày đến Trần Hữu Tài tình trạng này, tối thiểu ở phương diện khác, là không ai bằng rồi.

"Ngươi âm ta!" Này Triệu Thiên tức giận phun trào.

"Ta trêu chọc ngươi?" Trần Hữu Tài hai mắt vi trừng, vẻ mặt vô tội khó hiểu, có chút nén giận, bộ dáng kia tựa hồ muốn nói: "Triệu Thiên, ngươi chó đẻ ngậm máu phun người!"

Trần Hữu Tài biểu hiện làm cho Triệu Thiên tức giận đến toàn thân phát run, cơ hồ là muốn thổ huyết, nào có người như vậy? Vô sỉ đến loại tình trạng này!

"Ngươi dùng chén đĩa đập bẻ ta, cái này chẳng lẽ không phải chứng cứ."

Triệu Thiên chết cấn chén đĩa nói sự, điều này cũng đúng, này đầy đất mảnh nhỏ, tổng sẽ không là chính bản thân hắn cầm chén đĩa, đập mặt tạo thành a, Triệu Thiên còn không có như vậy tự mình hại mình khuynh hướng, bằng không hắn dương căn, cũng không tới phiên Trần Hữu Tài đến cắt.

"Di, ta liền nói, ta như thế nào thiếu một cái chén đĩa, nguyên lai là Triệu công tử mượn đi a, ngươi sớm nói a, không phải là đập bẻ? Yên tâm đi, cái này cũng không phải ta xuất tiền mua, không cần thưởng tiền cho ta." Trần Hữu Tài sắc mặt quái dị, hơi có vẻ trách cứ, tựa hồ tại vì Triệu Thiên chủ quan mà bắt đắc dĩ.

"Hai cái tiểu bối, an tĩnh chút, nếu để cho đội tí nữa khách nhân, nhìn thấy ta Đại Càn trong nước bộ cao tăng biểu hiện như thế, chẳng phải là muốn làm trò cười cho người trong nghề rồi." Mộ Dung Thiên uy nghiêm Lăng Nhiên nói, toàn thân bắn ra ra nồng đậm nguyên khí, đây là Tiên Thiên võ giả độc hữu chính là thủ đoạn.

Trần Hữu Tài trong mắt thoáng hiện một vòng vẻ hâm mộ, bất quá hơn nữa là kiên định, hắn sẽ dùng đột nhiên tăng mạnh tăng trưởng thực lực nói cho tất cả mọi người, sớm muộn có một ngày, Tiên Thiên võ giả —— hắn cũng có thể đạt tới, thậm chí là cường đại hơn tình trạng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 185: Ta Có Ý Kiến, Không Phục Đơn Đầu

Bất quá nhất thời bán hội hắn cũng không muốn ra ai vậy, xem ra Cổ Mộc đối người trẻ tuổi này ngược lại khách khách khí khí, vài luyện, so với ta còn

uy phong!

Trần Hữu Tài nhếch miệng, trong nội tâm khó chịu, ngoài miệng lại không nói.

Tùy theo, người tuổi trẻ kia ngồi ở thượng tôn vị trí, Cổ Mộc mặt mũi tràn đầy mỉm cười, đi về hướng Đế Vương bảo tọa, quét một vòng hắt các đại thần, cuối cùng ánh mắt định dạng tại hai bên trái phải, rõ ràng là Trần Hữu Tài cùng này khí độ bất phàm người tuổi trẻ.

Giờ này khắc này, Trần Hữu Tài cùng người tuổi trẻ sát ra không hiểu hòa hòa, trong mắt bao hàm địch ý, giúp nhau nhìn đối phương, Trần Hữu Tài phải không mạnh, mà người tuổi trẻ kia thì là kiêu ngạo.

Không biết vì sao, Trần Hữu Tài cảm giác, cảm thấy, người này hình như có nếu không thể hiện ra bá đạo sắc bén nguyên khí, là cố ý nhắm vào hắn, vài luyện, ta không bao nổi, người có thể tùy tiện khi dễ? Nghĩ đến cùng này, Trần Hữu Tài hung hăng trừng mắt nhìn người tuổi trẻ kia liếc.

"Đêm nay mời mọi người tiền lai, là vì ái nữ Cửu nhi hôn sự, bởi vì Lang Minh quốc Đại hoàng tử đặc biệt phía trước cầu hôn, bốn vương liền muốn hỏi một chút chúng ái khanh ý kiến."

Cổ Mộc tuyên bố, thanh âm không lớn, này to địa truyền khắp toàn trường mỗi khắp ngõ ngách, thế cho nên làm cho toàn trường không khí, khẩn trương càng không thể vãn hồi.

"Ta có ý kiến."

Cổ Mộc vừa dứt lời, Trần Hữu Tài thanh âm, lổ thời vang lên, nương theo lấy là bộ kia trêu tức tiểu dung, bất quá nhìn về phía người của hắn, đại bộ phận đều không tự chủ được đánh run một cái, thấy lạnh cả người thấu triệt nội tâm.

"Đó? Trần Hữu Tài, người có ý kiến gì không?" Cổ Mộc thoáng nhíu mày, cũng không có gì vẻ kinh ngạc, tựa hồ Trần Hữu Tài như vậy phản ứng là hợp tình lý.

"Có câu lão lời nói được tốt. Nước phù sa không chảy ruộng người ngoài, tin tưởng Đế Vương nhất định hiểu rõ đạo lý này." Trần Hữu Tài hơi hợm khiêu khích liếc qua Đại hoàng tử, vài luyện, người nọ là Lang Minh quốc Đại hoàng tử? Chính mình không lâu nắm mất Nhị hoàng tử một tay. Này sẽ tự gặp được hấn đích thân huynh đệ rồi? Trần Hữu Tài dờ khóc dờ cười, cảm khái thế giới nhỏ, khắp nơi đều có thể gặp được trên người quen a.

Cũng may Nhị hoàng tử hôm nay không có tới, nếu không hấn chẳng phải là muốn bị ngay mặt nhận ra? Bất quá Trần Hữu Tài ngẫm lại thì thoải mái, Đại hoàng tử phía trước đại biểu địa là cả Lang Minh quốc, nếu như bá này "Tàn phế" Nhị hoàng tử mang theo, đây không phải là ý nghĩa Lang Minh quốc không kiện toàn sao? Xem ra cái này Đại hoàng tử làm việc ngược lại có vài phần đầu óc cuối cùng.

"Tiểu tử, người gọi gì vậy?" Lang Minh quốc Đại hoàng tử Lăng Phong ra ngoài ý định không có ở nghe vào Trần Hữu Tài khiêu khích sau trực tiếp bạo nổi. Ngược lại hỏi thăm Trần Hữu Tài danh tự, như thế làm cho người ta khó có thể hiểu.

"Ta tên gì, người quản được trước sao?"

Trần Hữu Tài thoáng có tật giật mình, mặc dù là này người thiếu gia đã làm sai trước. Nhưng này trừng phạt xác thực có chút nghiêm trọng rồi, lúc này nếu tung ra, không thể thiếu một phen phiền toái, Trần Hữu Tài cũng không phải sợ cái này cái gì chó má Đại hoàng tử, chỉ là rảnh rồi phiền toái thôi.

"Hắn gọi Trần Hữu Tài." Nhìn thấy Trần Hữu Tài giống như cố ý lảng tránh. Này Tống Bình đúng là thay hấn trả lời, hấn nhìn ra Đại hoàng tử không lớn thân mật bộ dáng, trong nội tâm liền đoán được ba phần, lập tức trực tiếp nói ra. Trong nội tâm hận không thể Trần Hữu Tài lập tức lọt vào trong hố lừa.

"Trần Hữu Tài!" Lăng Phong từng chữ một hít hít, toàn thân khí thế đột nhiên bộc phát. Này bát cấp võ giả mura to gió lớn nguyên khí, làm cho ở đây không ít người quá sợ hãi. Cung điện trong, còn có người dám như vậy không bị điều lệ, cũng chỉ có cái này đến từ Lang Minh quốc Đại hoàng tử rồi.

Mặc dù là khiến cho Cổ Mộc lửa giận, cũng sẽ không trách cứ đến trên đầu của hấn, một dù sao, một cái sơ sẩy dẫn phát hai nước chiến loạn, vậy thì tổn thất thảm trọng rồi, tổng hợp lại thực lực của một nước tương đối mà nói, Lang Minh quốc hay là hơn một chút.

Trần Hữu Tài, dĩ nhiên là Trần Hữu Tài, Lăng Phong trên mặt là oán hận thần sắc, phé đi chính mình hoàng đệ người, thỉnh linh tại trước mắt, hấn lửa giận ngút trời, hận không thể lập tức chém giết Trần Hữu Tài, thay đệ đệ báo thù, Nhưng tại kiên tân cung, hay là muốn chú ý một chút hành vi, nếu không Cổ Mộc đại khái có thể nói Lăng Phong chủ động khơi mào hai nước chiến tranh, đến lúc đó đem hấn cái lưu lại, vậy thì được không bù nổi mất.

Nghĩ đến cùng này, Lăng Phong thật sâu hít một hơi, đem tâm tình đã không chế xuống dưới.

"Trần Hữu Tài, ta muốn hướng người khiêu chiến!" Lăng Phong thẳng thắn, mặt mũi tràn đầy tức giận, chăm chú nhìn Trần Hữu Tài con mắt giống như có lẽ đã bốc lửa!

Những người khác là bất minh sở dĩ, như thế nào hảo đoạn đoạn hai người nói đánh liền chuẩn bị đấu võ rồi? Chẳng lẽ bọn họ bỏ lỡ cái gì đặc sắc chi tiết, tựa hồ cũng không có a, Trần Hữu Tài chỉ là khiêu khích đánh thức Cổ Mộc, Cửu công chúa cái này khối "Mỹ vị người lùn" cũng không thể làm cho quốc gia khác người chia xẻ.

Trên thực tế đề nghị này, ở đây rất nhiều người đều là ôm tán đồng ý nghĩ, như thế làm cho Triệu Thiên các loại đại công tử ca tâm hoa nộ phóng, mặc dù hấn môn tự nhận là chiếm được không được Cửu công chúa tâm hồn thiếu nữ, nhưng trong nội tâm cũng không hy vọng Cửu công chúa lấy chồng ở xa nước hấn, dù sao nói như vậy Kinh Thành tự tổn thất một cái quốc sắc thiên hương giai nhân, bọn họ không thể một nhìn đã mất rồi.

Cho nên, có lẽ trước kia không thích Trần Hữu Tài bộc lộ tài năng, nhưng vừa rồi Trần Hữu Tài cường thế phản đối, nhưng lại làm cho rất nhiều người cho vỡ án tán dương.

"Khiêu chiến?" Cổ Mộc sắc mặt quái dị, tuy nhiên hai người trẻ tuổi là ở tranh giành tình nhân, Nhưng một lời không hợp tựu vung tay, không khỏi có chút không hợp quy củ a, hần nhủ mảy nói thăm trước, không biết nên không nên ngăn cản hai người hơi có vẻ lỗ mãng hành vi.

"Ha ha, tùy thời phụng bồi."

Trần Hữu Tài vỗ vỗ bộ ngực, hào khí vạn trượng cười to nói, đáy mắt hiển hiện một vòng gian kế thực hiện được khoái ý, cái này hai huynh đệ như thế nào đều là một bộ đức hạnh, xem ra bọn họ đều muốn tại Cửu công chúa một chuyện trên bại cái té ngã rồi! Trước này người thiếu gia, nếu không phải đùa giỡn Cửu công chúa, cũng sẽ không thừa nhận như vậy thâm thiết một cái giá lớn.

Hắc hắc. . . . Hiện tại vị này, giống như cũng muốn bị té nhào rồi. . . . Hừ hừ, dám đoạt hần Trần Hữu Tài nữ nhân, vậy thì muốn làm rất chết cũng trọng thương chuẩn bị. Trần Hữu Tài nhìn sâu một cái Lăng Phong, trong lòng thâm suy nghĩ nói.

Lăng Phong nhìn thấy Trần Hữu Tài đáp ứng rồi, kích động địa khinh miệt cười, khó trách hần lần trước tìm đến Đế Vương Cổ Mộc, Cổ Mộc cáo tri Cửu công chúa không trong hoàng cung, thật không ngờ là cùng Trần Hữu Tài thẳng nhai này cùng một chỗ, bởi vì đệ đệ tại khách điểm bị nắm tay một chuyện, Cửu công chúa tựu tại trường, đương nhiên nhất thời bán hội về không được.

Cũng may Cổ Mộc nhất ngôn cửu đỉnh, nói là mau chóng tiếp trở về Cửu công chúa, đảo mắt Cửu công chúa liền trở về. Bằng không, Lăng Phong còn không biết phải chờ tới câu năm mã nguyệt.

Nghe đệ đệ nói, cái này Trần Hữu Tài bắt cả hai tay, Lăng Phong khinh thường cười, tiểu tử này liền công chúa đều không có truy cầu đúng chỗ, cư nhiên còn nghĩ cái khác mỹ mạo nữ tử! Trong lúc nhất thời càng khinh thị, ở trong mắt hần xem ra, cái này Trần Hữu Tài cũng chỉ có thể tại chính mình phế vật đệ đệ trước mặt kiêu ngạo hạ xuống, ở trước mặt mình nhất định sẽ cái chết rất thảm.

"Các người. . . ." Tại Cổ Mộc chuẩn bị ngăn cản thời điểm, trong tai giật mình rơi vào tay "Làm cho bọn hần bắt đầu." Đây chính là đế quốc người thù họ —— Lam Ngọc thanh âm.

Cổ Mộc thụ sủng nhược kinh, nguyên lai Lam Ngọc lại thời khắc chú ý Cửu công chúa đàm hôn luận giả chuyện tình, ề hèm, đương nhiên cũng có thể là Trần Hữu Tài tiến triển vấn đề, có lẽ hai người đều tồn tại a, lập tức Cổ Mộc gật gật đầu cười nói: "Người tuổi trẻ, tranh cường hạo thắng không thể tránh được, nhưng là các người thân phận đặc thù, có một chút liên ngừng lại, đừng làm bị thương đối phương, ảnh hưởng tới hai nước hòa khí."

Cổ Mộc nói rất rõ ràng, nếu là đánh nhau bị thương, không thể nghi ngờ là tại xúc tiến hai nước giao chiến, đến lúc đó sanh linh đồ thân, máu chảy thành sông chiến tranh tràn diện, quả thực làm cho người kiêng kỵ. Bởi vậy từ tục tiêu trước tiên là nói về tại phía trước.

"Đa tạ Đế Vương." Đây là Lăng Phong cho tán thưởng, hần gặp Cổ Mộc đều không ngăn cản, liền quyết định làm cho Trần Hữu Tài chịu khổ một chút đầu, mặc dù là xưng là có một chút liên ngừng lại, Nhưng đây còn không phải là mọi người tự do phát huy! Đến lúc đó thật sự 'Không nghĩ qua là' làm bị thương Trần Hữu Tài rồi, nghĩ đến Cổ Mộc cũng sẽ không nói cái gì.

"Hí." Chung quanh một hai chục người, nghẹn họng nhìn trân trối địa đánh giá Trần Hữu Tài, khi nào thì Trần Hữu Tài trở nên như vậy vô pháp vô thiên rồi, lại muốn cùng Lăng Phong giao thủ, phải biết rằng Lăng Phong chính là danh xứng với thực bát cấp võ giả, huống hồ quý vị Lang Minh quốc Đại hoàng tử, làm sao có thể không có chút nào là bài tẩy đầu này?

Trần Hữu Tài biểu hiện, đại bộ phận mọi người dừng lại tại lần trước tại đế quốc Giác Đấu Tràng, là Trần Hữu Tài cùng Gia Cát phong minh cuộc chiến sinh tử tình cảnh, trời sinh hạ phạm binh thường Trần Hữu Tài, không có chút nào cố kỵ, sững sờ sinh sinh đem Gia Cát phong minh bầm thây vạn đoạn rồi.

Có thể Trần Hữu Tài khi đó thì ngũ lục cấp võ giả bộ dạng, bọn họ có thể không biết là gần kề một thắng, Trần Hữu Tài năng lấy được cái gì thần tốc tăng lên, đạt tới có thể cùng Lăng Phong bực này bát cấp võ giả chống lại tình trạng.

Bát cấp võ giả, phóng nhãn Đại Càn thủ đô là số một số hai đỉnh tiên nhân tài, mọi người có chút thất vọng, phỏng chừng Trần Hữu Tài là không có cơ hội, mặc dù bọn họ muốn Trần Hữu Tài thắng được, vì Đại Càn nước tranh quang. Nhưng tục ngữ nói, lý tưởng là đầy đặn, thực tế thì cốt cảm giác, có lẽ có điểm có chút bất đắc dĩ a.

"Ha ha, Trần Hữu Tài người này tự làm tự chịu, lập tức báo ứng đã tới rồi, còn thật hy vọng Lăng Phong hoàng tử không nghĩ qua là giết chết Trần Hữu Tài kia."

Triệu Thiên cố ý tăng thêm, không nghĩ qua là, vui mừng như vậy, Nhưng bên cạnh một ít công tử ca chỉ là điềm nhiên như không gật gật đầu, đối với Triệu Thiên theo như lời nói, có thể nghe tựu nghe lọt được, không thể nghe tựu mất điếc tai ngoi, rõ ràng không có đem Triệu Thiên đương ngang nhau Địa Vị người đối đãi, dù sao Triệu gia trên cơ bản sắp vẫn lạc!

"Cha! Đây là người thường xuyên nhắc tới Trần Hữu Tài? Hần có thể thắng được Lang Minh quốc Đại hoàng tử sao?"

Ngồi vào, một nữ tử che mạng che mặt, nhẹ nhàng mà đối với một bên trung niên nhân hỏi.

Trung niên nhân kia chòm râu rất lâu, mang trên mặt cơ trí quang mang, đôi mắt ngăm đen thâm thúy, thỉnh thoảng hiện lên sụi sụi tình quang. Hần chính là

Đại Càn đế quốc Hữu Tướng Đỗ Duy, còn nữa kia từ thì là Kinh Thành tứ đại mỹ nữ một trong Đỗ Tư Tư.

Tháng gần nhất, Đỗ Duy đều không có như thế nào vào triều, nghe nói là bị Cổ Mộc phái đến địa phương nào làm việc, nhưng là cái này cũng không ảnh hưởng hẳn biết rõ Trần Hữu Tài tin tức, dù sao cũng là một quốc gia Hữu Tướng, điểm ấy năng lực vẫn phải có.

"Nhìn xem sẽ biết!"

Đỗ Duy nhàn nhạt cười nói, lập tức đem trong chén rượu uống một hơi cạn sạch.

"Cha, người uống ít một chút!"

Đỗ Tư Tư có chút bất mãn gắt giọng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 186: Chiến Đấu Say Sura, Khiếp Sợ Mọi Người

Lúc này Mộ Dung Thiên khẽ nhíu mày, hẳn ở đầu ngò tới, một thời gian ngắn không thấy Trần Hữu Tài, đối phương không đơn thuần là tu vi tăng lên chút ít, thậm chí ngay cả lá gan cũng lớn thêm không ít, đương nhiên Trần Hữu Tài cho tới nay đều rất kiêu ngạo, điểm ấy ngược lại là không có vượt quá dự liệu của hắn, khiêu khích Đại hoàng tử bức này cố hết sức không nịnh nọt chuyện tình, bị hắn như vậy một biểu hiện, có vẻ đương nhiên rồi.

Mộ Dung Thiên dĩ nhiên quyết định, nếu là Trần Hữu Tài đợi tí nữa có cái gì bất trắc, lúc này đây, hắn sẽ trước tiên cứu ra. Nhân tài như vậy, đại biểu Đại Càn nhân tài của đất nước gia để quốc thăng cấp đại tái, tuyệt đối là như một nhân tuyển. Huống chi còn là mình con rể tương lai.

"Tiểu tử, không nghĩ với người lãng phí thời gian, chịu chết đi."

Lăng Phong tiên phát chế nhân, trong mắt âm hàn tàn khốc đột nhiên hiển hiện, gắt gao chăm chăm vào Trần Hữu Tài, trên bàn tay một tia quát hoàng sắc nguyên khí dao động, Trần Hữu Tài có hơi kinh ngạc, đây là cái gì hoàng giai vũ kỹ?

"Người cần thận một chút, đây chính là hoàng gia độc hữu chính là hoàng giai vũ kỹ, không giống với cái khác cấp thấp hoàng giai vũ kỹ, rất lợi hại, bất quá, ta còn là coi trọng người." Đột nhiên, Trần Hữu Tài trong đầu vang lên Lam Ngọc thanh âm, hắn không kìm được vui mừng, đã lâu không có nhìn thấy này treo sư phó đầu hàm hòa ái lão nhân.

Nhưng là nghe tới hoàng gia độc hữu chính là hoàng giai vũ kỹ, Trần Hữu Tài quả thật có chút kiêng kỵ, hoàng giai vũ kỹ cũng chia là bất đồng chủng loại, mà làm Hoàng thất nhân viên, Lăng Phong thi triển đi ra hoàng giai vũ kỹ tự nhiên thuộc về cao cấp hoàng giai vũ kỹ, thậm chí ẩn ẩn hiện ra Huyền giai vũ kỹ quang mang.

Vũ kỹ đẳng cấp càng cao, thi triển ra, nguyên khí hào quang ước là sâu đậm đặc.

Nhân giai trên căn bản là vô sắc bạch sắc, hoàng giai trên căn bản là màu vàng quang mang, Huyền giai thì còn lại là màu đỏ, mà trong truyền thuyết Địa cấp, Thiên cấp thậm chí là Thần cấp vũ kỹ nhan sắc theo thứ tự là màu tím, màu xám cùng màu đen.

Lam Ngọc ngược lại không có ngờ tới, cái này trước mắt hai mươi tuổi ra mặt Đại hoàng tử Lăng Phong, thậm chí có năng lực như vậy. Có thể thuần thực địa thi triển hoàng giai cao cấp vũ kỹ, không khỏi vì có chút Trần Hữu Tài lo lắng.

"Hoàng gia chó má!" Trần Hữu Tài lạnh giọng trêu tức trước, lời nói, nơi lòng bàn tay huyền hóa ra một đoàn nguyên khí tinh hoa, sau đó không ngừng xoay tròn lấy, hơn nữa bảo trì vững vàng mà nâng cao.

Vài cái ngay lập tức, Trần Hữu Tài toàn thân cao thấp cũng bắn ra ra Sở Hư hướng bề ngễ khí thế, nhìn về phía này Lăng Phong trong mắt. Hồn nhiên phải không mãnh, cao cấp hoàng giai vũ kỹ thì như thế nào? Trong mắt hắn, chỉ có chính mình thay đổi mới là tốt nhất!

"Àm ăm."

Không có quá lâu ngôn ngữ, trực tiếp chính là đối bình đại chiêu. Vàng nhạt màu da cam hai luồng hào quang trên không trung đột nhiên giao hội, lập tức phát ra quang mang chói mắt, một giây sau, sừng sốt chấn đặc kiên tân cung này cao lớn cây cột khẽ run!

Đỉnh tai nhức óc tiếng phá hủy, liên tiếp nổ nhào tán ra. Loại kinh thế hãi tục nồng đậm dư ba, làm cho ở đây một ít tu vũ người, đều là không tự chủ

được gặt đầu, nhưng trong lòng thì nhấc lên con sóng gió động trời. Tốt thực lực cường đại, đương nhiên trên mặt nhưng không có vào lúc này biểu lộ ra chút nào ba động. Cự thượng vị giả, không nội tâm tĩnh cảm ba động chính là cần phải một môn học khóa.

Trần hữu mới thân hình lập loè. Phong Trung Lăng Loạn thỉnh thoảng lại thi triển, thân hình phiêu đảng lập loè, đơn giản chỉ cần hiểm hiểm tránh thoát Lăng Phong mấy lần đại chiêu.

Một đôi thiết quyền nhưng lại khi thì mờ ra hiện lên ung trào xu thế, giống như điều hầu bỏ nhào tho loại khi dễ thân về phía trước tấn công mạnh, khi thì như linh dương bình thường nhanh chóng kiện tráng, thỉnh thoảng phóng thích sương khí đột tập băng hàn vũ kỹ, chấn động không khí chung quanh một mảnh rét lạnh, thỉnh thoảng thi triển ra một chiêu Hằng Long Thập Bát Chương, lập tức lại là răng rắc tiếng oanh minh.

Này Đại hoàng tử Lăng Phong cũng là quả thực không kém, một mực tấn công mạnh về phía trước, không có chút nào lùi bước dấu vết, nhưng là theo đánh nhau thâm nhập vào đi, Đại hoàng tử trên mặt khinh thị khinh thường đã từ từ biến thành ngưng trọng.

Đánh nhau đến thời khắc mấu chốt, lại là một đối binh đại chiêu, một chiêu phía dưới, hai người dĩ nhiên là cân sức ngang tài cục diện, Lăng Phong mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi địa thần sắc đánh giá Trần Hữu Tài, vốn cho là một chiêu này tự cũng đủ đánh hấn nửa cái mạng rồi, nhưng lại loại kết quả này.

Đồng dạng là Đại hoàng tử, so sánh dưới, Đại Càn nước cổ thiết vốn có năng lực, còn kém rất nhiều, một người là cấp năm võ giả, một cái bát cấp, cách biệt một trời chứng minh rồi hai nước thực lực của một nước chân thật khác hoạ.

Đương nhiên, cổ thiết tại phương diện khác, tỷ như tài năng quân sự, ngược lại là có thêm rất cao thiên phú, nhưng nói cho cùng, tại Vũ Thần Đại lục, người mạnh là vua, nhất là thực lực cường đại tu vũ người, hết thảy quân đội thể lực tại thực lực cường đại trước mặt đều có vẻ rất nhỏ yếu.

Bởi vậy, một bên xem cuộc chiến cổ thiết, liên tục biến sắc, nguyên bản còn muốn trước giáo huấn Trần Hữu Tài một phen, Nhưng sao biết, Trần Hữu Tài kinh thế hãi tục năng lực, lại cùng bát cấp võ giả Lăng Phong tương xứng.

Hướng hồ Lăng Phong thi triển còn là cao cấp hoàng giai vũ kỹ, cổ Thiết Tâm trong một hồi vô lực, theo mới đầu tại bảo vật đấu giá hội, kết bạn Trần Hữu Tài, khi đó Trần Hữu Tài trong mắt hấn, yếu ớt như là con sâu cái kiến, chỉ cần hấn nghĩ, Nhưng dùng tùy ý vuốt ve, nhưng là theo thời gian trôi qua, hấn liền nhiều lần nắm tại Trần Hữu Tài trong tay, đối với hấn cũng là không thể làm gì, lúc này Trần Hữu Tài biểu hiện, có thể nói là vung hấn một cái phỏ.

Cổ thiết bắt đầu sinh ra một cá ý niệm kỳ quái, có lẽ hấn sinh thời, đều khó có khả năng siêu việt Trần Hữu Tài, hấn phảng phất là vô hình núi lớn, áp bách trước cổ thiết.

Tự tại hấn suy tư thời khắc, Trần Hữu Tài tốc độ đột nhiên tăng nhanh tốc độ, một chương hung hăng đánh ra, bao hàm vô tận sợ hãi nguyên khí, nghiêng tuôn ra ra hướng phía Lăng Phong đánh tới, mạnh mẽ lực đạo sinh ra o o rung động sức lực gió, làm cho ở đây tất cả mọi người hơi bị động dung, mặc dù là Tiên Thiên võ giả Mộ Dung Thiên, đều mặt lộ vẻ kinh ngạc, hấn có thể rõ ràng đoán được ẩn chứa trong đó địa cường đại năng lượng.

Cái này Lăng Phong mặc dù là bát cấp võ giả, nhưng ở đối mặt hơi yếu một bậc Trần Hữu Tài một kích đại chiêu xuống, cũng có vẻ hữu tâm vô lực, hấn kiên trì, đồng dạng là một chương đánh ra, tay kia chương lưu chuyển lên màu vàng đậm nguyên khí hạo hạo đăng đăng, toàn thân cao thấp răng rắc rung động, cuộn cuộn nguyên khí theo trong đan điền điên cuồng tuôn hướng trong lòng bàn tay, sau một khắc, một cổ cự lực theo Lăng Phong lòng bàn tay bạo liệt ra.

Trần Hữu Tài khẽ nhủ mảy, một chiêu này rất cường đại, ần ần sửa đổi của mình thanh thế, cái này nếu đối binh, Nhưng có thể chính mình sẽ thụ một ít thương, lập tức cau mày, có chút nhứt cá trứng dái!

Đúng lúc chỉ mình treo chuông, Trần Hữu Tài đột nhiên theo trong trư vật giới chỉ xuất ra huyết nhuộm kiếm, linh khí bảo kiếm vừa xuất hiện, máu tanh mùi vị truyền khắp bốn phía, liền lộ ra huyết hồng vàng sáng mũi kiếm, giống như dùng máu tươi ngưng kết mà thành, thoát nhìn thật là tà dị.

Lập tức, Trần Hữu Tài một tay vỗ tay, mặt khác một tay cầm kiếm, đã tính trước cùng Lăng Phong cứng đối cứng.

Huyết nhuộm kiếm nhanh như như thiểm điện đâm về Lăng Phong bàn tay, hấn hoảng hốt biến sắc, vội vàng thu tay lại, vốn là muốn cùng Trần Hữu Tài đối chương, cái đó ngờ tới Trần Hữu Tài giáo hoạt đa đoan?

Nếu là bị sắc bén kia huyết nhuộm kiếm đâm ở bên trong, tay của hấn chẳng phải là muốn xuất hiện một cái lỗ thủng? Nghĩ đến cùng này, thân hình nhịn không được cũng là hướng phía đằng sau thối lui nghĩ, trong nội tâm hạ quyết tâm, trước tránh đi mũi nhọn, để cho cường thịnh trở lại lực phản kích.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 187: Giảo Hoạt Đùa Giỡn Trá, Bắn Ngược

Có thể đang lúc hần thu tay lại giờ, Trần Hữu Tài lại đột nhiên thi triển hoàng giai vũ kỹ (Phong Trung Lăng Loạn), lập tức, toàn thân lảng lảng, không có gì sức nặng, nhanh như như thiểm điện, giống như một trận gió vụt sáng mà qua, thân hình thời gian lập lòe, đã tới gần đối phương, cùng lúc đó huyết nhuộm kiếm giống như Smart giống như, không ngừng mà dùng các loại xảo trá nơi xa độ, công kích tới Lăng Phong.

Mặc dù mỗi lần đều bị Lăng Phong hữu kinh vô hiểm tránh qua, tránh né, nhưng là tâm tư kín đáo tu vũ người, nhất định dùng đơn giản phát hiện, Trần Hữu Tài huyết nhuộm kiếm, mỗi lần công kích đều có thể tới gần Đại hoàng tử Lăng Phong một điểm.

Hơn nữa cái này khoảng thời gian còn đang không ngừng thu nhỏ lại, có thể nghĩ, chiếu loại tình huống này phát triển tiếp, không được bao lâu, Trần Hữu Tài liền có thể đã được như nguyên làm bị thương Lăng Phong.

Lăng Phong mỗi lần đều là kinh tâm động phách địa bí quá hoá liễu, mới có thể tránh thoát đi, Trần Hữu Tài kiếm thuật tựa hồ đang cùng hần tỷ thí xuống, không ngừng mà tinh tiến. . . . Một cái làm cho người ta sợ hãi ý niệm trong đầu trong đầu hiện lên.

"Hoang vu Diệt Tịch chân."

Lăng Phong khê cắn môi, trong mắt thoáng hiện kiên quyết vẻ, nếu là liền một cái vô danh tiểu tốt đều không đối phó được, vậy còn tính cái gì Đại hoàng tử?

Lăng Phong đi đến Đại Càn nước không lâu, cũng không có tận lực tìm hiểu Trần Hữu Tài chuyện tình, thẳng đến hôm qua, bởi vì đệ đệ sự kiện kia, làm cho hần lửa giận ngập trời, tìm người hỏi thăm về sau, mới biết được Trần Hữu Tài vốn là Quy Công, chỉ có điều bởi vì giờ đến vận chuyển, chậm rãi bò tới Đại Càn nước cao tầng.

Như Trần Hữu Tài loại người này, trước kia tại Lang Minh quốc thời điểm, hần đều là chẳng thềm ngó tới, có thể bây giờ lại có thể đem chính mình bức đến loại tình trạng này, Lăng Phong vừa sợ vừa giận, không khỏi, muốn một chiêu giải quyết đối phương.

Đem toàn thân nguyên khí, đều hội tụ tại trên đùi phải, Lăng Phong có thể không muốn tại Đại Càn nước mất mặt xấu hổ, bởi vậy cùng Trần Hữu Tài một trận chiến này, bất kể như thế nào cũng không thể thua. Đại hoàng tử Lăng Phong chưa bao giờ như vậy phân cao thấp, đã Trần Hữu Tài nghĩ đưa hần vào chỗ chết. Hoàn toàn là trái với Đế Vương Cổ Mộc theo lời có một chút liên ngừng lại, càng có thể hận chính là Cổ Mộc lại không chủ động ngăn lại, hần trong con giận dữ, chuẩn bị buông tay đánh cược một lần.

Này Sở Hướng bề nghệ (hoang vu Tịch Diệt chân), là hần Lang Minh quốc hoàng hoàng thân quốc thích tộc mới có tư cách tu luyện cao cấp hoàng giai vũ kỹ, nghe nói là ngàn năm trước Lang Minh quốc khai quốc Đế Vương, theo một cổ mộ bí cảnh trong thập đến, tuy nhiên tu luyện người số lượng cũng không ít, nhưng là chân chính có thể tập được trong đó tinh hoa, nhưng lại có thể đếm được trên đầu ngón tay. Nhưng hần Lăng Phong liền là một cái trong số đó.

Lăng Phong làm Đại hoàng tử. Cũng không phải của hần tuổi xếp hạng lão đại, mà là thiên phú dị bẩm phá lệ đề thăng làm Đại hoàng tử, bởi vậy, thiên phú xuất chúng, nhận hết ân sủng hần cơ hồ là không coi ai ra gì ngạo mạn.

Nhưng hôm nay gặp được Trần Hữu Tài. Thậm chí ngay cả phiên bị đã kích, tiểu tử này thoát nhìn bất quá là lục cấp võ giả, nhưng biểu hiện thực lực, so với hần bát cấp võ giả đều không thua bao nhiêu, cái này cảnh giới cùng thực lực, hoàn toàn không thể bởi ngang bằng.

Nghĩ đến cùng này, Lăng Phong càng thêm buồn bực, sát ý càng thêm dày đặc.

"Tiểu tử, ngươi muốn tìm chết. Trách không được ta."

Lăng Phong trong mắt hần mang tăng vọt, một chân bắn ra, hình như có phá núi liệt thạch xu thế, làm cho người ta ve mùa đông như kinh, không hổ là Lang Minh quốc Đại hoàng tử, cái này tăng tăng lớp lớp hoàng giai vũ kỹ. Đủ để chứng minh Lang Minh quốc cường đại thực lực của một nước, một cước kia là hướng phía Trần Hữu Tài chỗ hiểm chỗ công kích, tùy ý Trần Hữu Tài như thế nào né tránh, đều không có biện pháp đào thoát, bởi vì (hoang vu Tịch Diệt chân), làm cho chung quanh không giải thích được sinh ra từng đạo tử khí, hơn nữa bảo trì khuếch tán xu thế.

Tử khí thuộc về một loại độc ác nguy hiểm khí tức, cùng nguyên khí bất đồng chính là, tuyệt vô cận hữu sát phạt là tử khí biểu tượng, mà nguyên khí lại dụng dục trước sinh cơ bưng bưng, khó trách cái này Lăng Phong tên là (hoang vu Tịch Diệt chân), là do ở nguyên khí cùng tử khí kết hợp bá đạo hoàng giai vũ kỹ, Nhưng dùng dễ dàng tạo thành làm ít công to hiệu quả, này sức bật tự nhiên là không cần nói cũng biết.

Trần Hữu Tài còn chưa thấy qua tử khí, chẳng qua là cảm thấy hơi thở này cùng trong cơ thể hần tinh thuần nguyên khí không hợp nhau, hần rất không thích, trong lúc nhất thời sắc mặt đại biến, cái này Đại hoàng tử Lăng Phong, quả nhiên là thủ đoạn tăng tăng lớp lớp, hần có chút trở tay không kịp rồi.

Nhưng là cũng không có nghĩa là Trần Hữu Tài cảm hần không có biện pháp.

Trần Hữu Tài mặt trầm như nước.

Vài luyện, ta còn thật không tin cái kia tà, hết thảy ngu bức tại ta trước mặt, đều chỉ có thể trầm mặc không nói!

Sau một khắc, Trần Hữu Tài tay cầm huyết nhuộm kiếm, ngăn cản này cực kỳ uy hiếp lực tử khí, có chút khí thế quơ bảo kiếm trong tay.

Nhân nhật huyết quang đan xen, đúng là theo huyết nhuộm trên thân kiếm chảy ra, chỉ có điều này giống như máu tươi quang mang không có hạ xuống dưới, mà là vây quanh huyết nhuộm Kiếm Lưu chuyển, giờ khắc này, trong không khí đầy đầy dày đặc mùi máu tươi, không ít người không khỏi ngưng thần bế khí, cái này mùi máu tươi quá nồng liệt rồi, bọn họ đều nắm cái mũi, ngoại trừ người khác, tỷ như Mộ Dung Thiên, như trước chăm chú nhìn trong tràng, chỉ là hần mặc dù không có biểu hiện ra khủng hoảng, nhưng hai đầu lông mày lại mang theo một chút khiếp sợ.

Cái này huyết nhuộm kiếm hần có thể liếc liền phân biệt ra được là linh khí, Nhưng là có thể tản mát ra một loại huyết chi ý cảnh, vô cùng tinh tế bày biện ra một loại Thị Huyết(khát máu) hình ảnh cảm giác, cái này không khỏi vô cùng không thể tưởng tượng, kiến thức rộng rãi Mộ Dung Thiên, nhìn không được suy tư về, cái này huyết nhuộm kiếm rốt cuộc là xuất từ gì nhân thủ, vì cái gì rơi vào rồi Trần Hữu Tài trong tay? Nhưng hần là nhớ rõ, Trần Hữu Tài cũng không có như này tiện tay vũ khí.

Cái này sinh từ giao hòa lực lượng, đụng phải huyết sát chi lực, lại sẽ là bức nào kinh tâm động phách tràng diện? Lập tức, Mộ Dung Thiên có chút mong đợi lên.

"Bang bang."

Một hồi nặng nề tiếng vang về sau, Trần Hữu Tài tay nắm lấy huyết nhuộm kiếm, mặt mũi tràn đầy quái dị, không biết vì cái gì, vừa rồi hần dùng huyết nhuộm kiếm đâm trước Lăng Phong chân, lại như là đụng phải sắt thép giống như, không có chút nào trì độn bắn trở về.

Điều này làm cho Trần Hữu Tài ngưng ngừng thôi, trước mắt tinh quang lóe lên, hần bừng tỉnh đại ngộ, cái này Lăng Phong thân là Lang Minh quốc Đại hoàng tử, làm sao có thể không có điểm lá bài tẩy, tất nhiên sẽ người mang trọng bảo, đúng là này không biết tên bảo bối trợ giúp hần ngăn cản chính mình thế như chẻ tre loại công kích.

Qua một hồi lâu, Trần Hữu Tài như trước cánh tay run lên, Nhưng thấy kia lực phản chấn mạnh, nếu không Trần Hữu Tài thể chất đặc thù, sớm đã bị bắn ra bay ra ngoài, nghĩ đến bắn ngược, hần lập tức trong đầu hiện lên một cái ý nghĩ, tùy theo kế chạy lên nào.

"A." Chung quanh một hồi bạo động, có ít người châu đầu ghé tai mà bắt đầu..., đối với vừa rồi này khó có thể lý giải một màn nghị luận, Nhưng có người nhưng lại lòng dạ biết rõ, trong chuyện này tình diệu hoàn toàn hiện ra tại Lăng Phong trên đùi này tinh quang vừa hiện, ánh sáng qua đi, liền đạt đến như thế kỳ lạ hiệu quả.

Nếu không phải Trần Hữu Tài tay cầm là linh khí, chỉ sợ sớm đã bị bẻ gãy rồi, người không biết, còn tưởng rằng Lăng Phong là li lợm đầu. Cho nên bọn họ trợn mắt há hốc mồm chú thị Lăng Phong, trong mắt đều là khó có thể tin hâm mộ.

Lăng Phong vốn là yêu mến vạn chúng chú mục địa kính ngưỡng, lúc này Đại Càn nước người khâm phục hâm mộ hần, trong nội tâm càng trong bụng nở hoa, không nghĩ tới vừa rồi vận dụng vật kia, không chỉ có làm cho Trần Hữu Tài ăn một chút đau khổ, mà vẫn còn đã lấy được công nhận cường giả vinh hạnh đặc biệt.

Mặc dù còn không có thắng được, Nhưng tại Lăng Phong nghĩ đến thắng lợi hần là đó là nắm chắc được rồi. Có vật kia tại, hoàn toàn đứng ở thế, dưới mắt chỉ cần hao hết sạch tiểu tử kia khí lực, hảo hảo chơi ngược một phen là tốt rồi, như vậy đã tài cán vì đệ đệ trước báo một phen thù, lại có thể phiên Đại Càn nước một cái tát, có sao mà không làm?

"Ha ha, tiểu tử, cho ngươi ngang ngược can rồi, ở trước mặt ta, ngươi còn lên không được mặt bàn. Đừng ngụy trang rồi, ngươi đã bị thương đúng hay không?"

Lăng Phong chỉ vào Trần Hữu Tài miệt thị nói, tuy nhiên Trần Hữu Tài cho lúc trước dư hần không ít áp bách, thậm chí chiếm cứ lấy thượng phong, nhưng là hần ở đây hoàn cảnh xấu dưới tình huống, nghiêng khó trên xuống, sáng tạo ra kỳ tích, đây cũng là thực lực biểu tượng.

Đương nhiên, nghi hoặc vẫn phải có, vốn hần cho rằng, của mình (hoang vu Tịch Diệt chân), sinh ra sức bật, hoàn toàn có thể trực tiếp đuổi giết Trần Hữu Tài, Nhưng vì sao tiểu tử này không có nửa điểm thương thế?

Trong tràng!

Nguyên bản này Triệu Thiên cùng Tống Bình, Mộ Dung Vũ bọn người, nhìn xem Trần Hữu Tài cùng Lăng Phong đánh nhau, tâm đều mát đến đáy cốc.

Bất cấp võ giả nếu là liền Trần Hữu Tài cũng không thể chiến thắng, bọn họ ở đầu ra báo thù dừng khí, còn trông cậy vào Đại hoàng tử Lăng Phong cho Trần Hữu Tài một điểm đau khổ, hơn phân nửa là không có hi vọng. Nhưng kế hoạch can không nổi biến hóa nhanh, Lăng Phong cường thế bắn ngược, làm cho ba người nhân diện lộ tinh quang.

Quả nhiên, "Lạch cạch." Huyết nhuộm kiếm theo Trần Hữu Tài trong tay chảy xuống, rơi trên mặt đất, này huyết quang hơi có vẻ ảm đạm, xem bộ dáng là nhận lấy bị thương "Khái khái, đúng, đúng sao? Vậy ngươi đến a." Trần Hữu Tài ho khan hai tiếng, sắc mặt tái nhợt, che ngực, tựa hồ bởi vì vừa rồi dư âm chấn, ảnh hưởng tới thân thể cơ năng bình thường phát huy. Bất quá, ở đây đều là người sáng suốt, đây không phải con vịt chết mạnh miệng sao?

"Nếu như ngươi muốn muốn chết, ta đây sẽ thanh toán ngươi, đi chết đi!"

Lăng Phong lại là một chương đập đi, khí thế không giảm, ngược lại so với trước càng hung hiểm hơn rồi, bởi vì Lăng Phong tâm tình thật tốt, này sẽ thường vượt qua phát huy cũng là không gì đáng trách, hần đã quyết định, đem Trần Hữu Tài giết chết, bởi vì cái gọi là đã hỏa thiêu bất tử, xuân phong xuy hủ vạn, nếu không phải trăm thảo trừ căn, nói không chừng ngày nào đó Trần Hữu Tài xuất hiện, đem hần dẫm nát dưới chân, vậy thì được không bù nổi mất.

Huống chỉ mình đệ đệ, còn bị Trần Hữu Tài bầm mắt tay, thù này không báo, hân không thể hướng đệ đệ báo cáo kết quả công tác.

"Dừng tay!" Cổ Mộc vội vàng hô, muốn ngăn cản Lăng Phong hành vi, nhưng Lăng Phong không chút do dự, tiếp tục bạo Lược nhi ra, căn bản cũng không nghe Cổ Mộc lời mà nói..., lúc này hân bị phần nộ hướng văng đầu não, cho dù Cổ Mộc là Đế Vương có thể nào, hân làm theo muốn chém giết Trần Hữu Tài.

Cổ Mộc cấp đồ mắt, Trần Hữu Tài có thể là bọn hân Đại Càn nước tham gia đế quốc thắng cấp cuộc tranh tài tốt nhất thành viên, có thể hay không đạt được xuất sắc thứ tự, máu chốt ngay tại ở Trần Hữu Tài, bởi vậy khi hân không thể làm gì, chuẩn bị hô to làm cho Lam Ngọc xuất thủ về sau, bên tai lại quanh quần Lam Ngọc đánh thức thanh âm, làm cho hân không cần phải quá mức vội vàng, làm cho hân tin tưởng Trần Hữu Tài không sẽ được vẫn lạc.

Cổ Mộc lúc này mới giải sầu xuống, đối với Lam Ngọc theo lời, cố thiết là tin tưởng không nghi ngờ.

"A." Trần Hữu Tài có hơi thất kinh, vẻ mặt sai sững sờ, phảng phất là không ngờ rằng Đại hoàng tử Lăng Phong sẽ lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn, điều này làm cho Lăng Phong khuôn mặt vui vẻ càng phát ra nồng đậm, thừa dịp người bệnh muốn mạng người!

Lăng Phong không chần chờ, trong chớp mắt liền xuất hiện tại Trần Hữu Tài trước mặt, đối với đối phương ngực hung hăng địa một kích trực tiếp oanh trên. Hân có tuyệt đối nắm chắc, một chương này, sẽ làm Trần Hữu Tài ngũ tạng lục phủ đều sai chỗ, coi như là Thần Tiên hàng lâm, đều cứu không được hân.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 188: Kiêu Ngạo Cuồng Vọng, Truy Cầu Công Chúa

"Phanh." Cuồng phong bạo vũ một chương đánh trúng vào Trần Hữu Tài, Nhưng mọi người khuôn mặt run rẩy nghi hoặc, này cổ quái chỗ ở chỗ, Trần Hữu Tài lại là không chút sứt mẻ, cái này hoàn toàn không phù hợp lẽ thường, chẳng lẽ bất cấp vô giả Đại hoàng tử Lăng Phong, liền đánh bay Trần Hữu Tài lực lượng đều không có? Mọi người ở đây vẫn còn ngốc trệ thời điểm, lại sinh ra một hồi nổ đùng thanh âm, rõ ràng là này Lăng Phong bay rớt ra ngoài, đâm vào kiền tân cung đại điện trên cây cột.

"Àm ầm." Đại điện rất nhỏ lắc lư, Nhưng gặp cái này Lăng Phong đâm vào trên cây cột, sinh ra địa không gì sánh kịp uy năng, không ít người quá sợ hãi, sợ cái này kiền tân cung vì vậy mà sụp đổ, còn đang hoảng cung không giống với dân gian phòng ốc, bằng không bọn họ chẳng phải là muốn bị chôn.

Vừa rồi rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Lúc này Trần Hữu Tài trên mặt tràn đầy hơi hột tiểu dung, sau một khắc, trong mắt hân mang vượt qua, nhật lên huyết nhuộm kiếm, thân hình quý mị liên tục lập loè, tại Đại hoàng tử Lăng Phong trì độn thời khắc, dĩ nhiên ra hiện ở trước mặt hân.

Đại hoàng tử Lăng Phong hôm nay là vầng đầu chuyển hướng, đầu trống rỗng, chỉ có mặt mũi tràn đầy thần sắc thống khổ, chờ hân đang khôi phục tri giác, Trần Hữu Tài dĩ nhiên nhân cơ hội nhảy lên huyết nhuộm kiếm, đang lúc mọi người chưa kịp phản ứng lúc, huyết nhuộm kiếm đã chống đỡ trước Lăng Phong cổ họng.

"Ha ha, lăng Minh quốc Đại hoàng tử không gì hơn cái này, ta tại Đại Càn nước chính là tầng dưới chót vô giả." Trần Hữu Tài mặt không đổi sắc giễu giễu nói.

Ở đây Đại Càn nước cao tầng, đều là đại khoái nhân tâm địa ngầm hiểu lẫn nhau vui vẻ, tốt tại bọn hân nhìn được, tức giận trừng mắt liếc Trần Hữu Tài, hân cái này còn gọi kẻ yếu lời mà nói..., này Đại Càn nước sẽ không có cao thủ.

Lăng Phong lúc này hân không kịp, vì sao phải đơn thương độc mã đến dự tiệc, lúc này rơi vào hạ phong, cũng không có ai trợ giúp hân giúp một tay. Lại không có người đến ngăn cản trận này không công bình quyết đấu, trong lòng của hân không ngừng kêu khổ. Dù sao điều thỉnh cầu này, Nhưng là hân đưa ra. Nếu là gọi ngừng lời mà nói..., này cao thấp chỉ phân, mọi người tự nhiên hiểu rõ.

Lăng Minh quốc Đại hoàng tử là mạnh hơn người, tục ngữ nói tốt, chết sĩ diện khổ thân, hân hôm nay chính là cái này tình cảnh.

"Người không biết xấu hổ! !" Lăng Phong thẹn quá hoá giận mắng, Trần Hữu Tài là hồn nhiên không đếm xỉa.

Có thể cổ họng chỗ, loại lạnh buốt từ vong cảm giác, đồ ập xuống địa bao phủ Lăng Phong, đây là trước nay chưa có. Trước kia hân là cao cao tại thượng Đại hoàng tử. Giờ khắc này nhưng lại tùy thời bị người tính chất uy hiếp mệnh, hân càng không ngừng lui về phía sau.

Có thể Trần Hữu Tài tựa hồ biết được ý tứ của hân, Lăng Phong lui ra phía sau thời điểm, máu của hân nhuộm kiếm nhẹ nhàng cắt Lăng Phong yết hầu, máu tươi chảy ra. Bám vào tại huyết nhuộm kiếm lỗi vào, phát ra "Hung phần" tiếng vang.

"Đừng nhúc nhích!" Trần Hữu Tài nghiền ngẫm cười nói, trong mắt bày ra lãnh lạnh, làm cho người ta không rét mà run.

Triệu Thiên cùng Tống Bình, cùng với cô thiết bọn người, mặt mũi tràn đầy sai sững sờ địa hoảng sợ, bọn họ ở đầu ngò tới, Lăng Phong cứ như vậy bị bắt hàng phục rồi, giờ này khắc này hấn ở đây Trần Hữu Tài dưới thân kiếm. Dĩ nhiên là mặc người chém giết con cừu nhỏ.

"Đừng, đừng giết ta." Lăng Phong run run rẩy rẩy sợ hãi nói, sợ Trần Hữu Tài không nghĩ qua là, tự bị mất tánh mạng của hấn. Đến lúc đó bị chết oan uổng, còn không nhất định bị phụ vương biết được, đây chính là tại Đại Càn nước trên địa bàn. Làm từ bên ngoài đến Đại hoàng tử, thân phận của hấn tôn quý lại không thể không kiêng nể gì cả, lúc này Trần Hữu Tài uy hiếp được tánh mạng của hấn, Lăng Phong nửa điểm tính tình đều không.

Vô tận khủng hoảng lan tràn ra, lang phong hồi hận đến nỗi ruột trong bụng xanh lè rồi, sớm biết như vậy Trần Hữu Tài lợi hại như thế, hấn làm gì vậy tự mình chúc lấy cực khổ?

Vừa rồi liền hấn cũng không biết, chính mình vì sao bị bắn ra bay ra ngoài, chỉ cảm thấy Trần Hữu Tài ngực phảng phất là thâm thúy hắc động, vô luận hấn sử dụng bao nhiêu khí lực, đều là đá chìm đáy biển, loại này không thể tưởng tượng tình huống, làm cho Lăng Phong thất kinh.

Còn không có duy trì liên tục bao lâu, một cô quen thuộc năng lượng, đúng là theo Trần Hữu Tài ngực có truyền đến cánh tay của hấn, còn kèm theo Trần Hữu Tài hùng hậu nguyên lực công kích, thế cho nên hấn không có chút nào dừng lại, đã bị đánh bay ra ngoài, Trần Hữu Tài rút cuộc sử dụng thủ đoạn gì, hấn loáng thoáng nghĩ tới một loại khả năng, chẳng lẽ là cùng mình mang đến là trọng bảo là giống nhau hiệu quả?

Lăng Phong thông tuệ hơn người, thoáng cái tự kết luận Trần Hữu Tài có được bản ngược năng lực trọng bảo, đương nhiên, cái này trọng bảo tự nhiên chính là Trần Hữu Tài lần trước nhiệm vụ đạt được Thiên Tâm bảo giáp, lúc này hết sức quan trọng hiệu quả làm cho hấn thắng vì đánh bất ngờ.

Thiên Tâm bảo giáp là rất lợi hại, nhưng có phải thế không vô địch, ít nhất làm Tiên Thiên võ giả Mộ Dung Thiên bọn người có thể dễ dàng phá vỡ phòng ngự, về phần bản ngược năng lượng công kích, cái này công hiệu là rất cường đại, nhưng mà rất khó thi triển, bởi vì phải nắm chắc thời cơ tốt thúc dục trong cơ thể nguyên khí, mới có cái này hiệu quả, không thúc dục nguyên khí hoặc là sớm đẩy sau thời gian đều không có có hiệu quả.

Cho nên, hôm nay tâm bảo giáp Trần Hữu Tài bình thường đang không có gặp được thời gian nguy hiểm là sẽ không dễ dàng thúc dục này bản ngược công hiệu, dù sao một cái không cẩn thận hấn tự bỏ mạng! Đương nhiên đã có hai lần ném thử hấn đối với thời gian nắm chắc vẫn tương đối thật tốt, nếu không hấn lúc này khả năng đã sớm xuyên việt về đi.

Theo cái này hùng hực khí thế chiến đấu kết thúc, tất cả mọi người là thôn thức không thôi, bọn họ cái đó ngờ tới, Trần Hữu Tài lại khởi từ hồi sinh bình thường ngăn con sóng dữ, lúc này dĩ nhiên là hết thảy đều kết thúc rồi.

Xa xa, Đỗ Tư tự nhiên nhìn Trần Hữu Tài liếc, dưới khăn che mặt, một đôi trong đôi mắt đẹp hiện lên sợi sợi dị sắc.

"Ha ha, giết ngược lại không đến mức,, thành khẩn địa nói lời xin lỗi cho ta nhìn xem."

Trần Hữu Tài châm chọc khiêu khích nói, trong mắt xẹt qua một vòng nhớ lại, ở địa cầu thời điểm, đã từng phổ biến một thời lưu hành lời nói —— cô nàng, cho gia cười một cái. Hôm nay cũng có chút ít nói đùa rồi.

Cũng không phải Trần Hữu Tài không nghĩ chém giết Đại hoàng tử Lăng Phong, mà là do ở hấn cảm thụ được sau lưng, Cổ Mộc này khăn trương bộ dáng, lo lắng hấn "Không nghĩ qua là" xúc động tự tàn phá Lăng Phong, này hai nước thế tất là muốn chiến hỏa nẩy ngày liền, sanh linh đồ tán rồi.

Cũng may Trần Hữu Tài không có tính toán chi li, Cổ Mộc khen ngợi cười, hấn cũng không phải lo lắng Lăng Phong sẽ ở phía sau, vi phạm Trần Hữu Tài ý nguyện, này là người ngu mới có thể làm sự. Đã như vậy bỏ mặc Trần Hữu Tài, làm cho lang Minh quốc hoàng tử xin lỗi, hấn cái này làm Đại Càn nước Hoàng Đế người cũng là lần có mặt mũi.

"Đúng, thực xin lỗi." Quả nhiên, Lăng Phong hơi sững sờ, liền đầy mặt thành kính địa kính sợ nói, tuy nhiên hấn cảm thấy Trần Hữu Tài mà nói có chút quái dị, nhưng không hề nghi ngờ chính là, hấn không cần nghĩ ngợi liền nói xin lỗi.

"Ngươi còn muốn lấy Cửu công chúa?" Trần Hữu Tài hí mắt nhạt nhẽo, toàn thân vẫn còn như thực chất nguyên khí, mãnh liệt bành trướng địa dừng hướng về phía Lăng Phong, làm cho Lăng Phong run rẩy không thôi.

"Không muốn." Lăng Phong vội vàng lắc đầu, hấn cảm giác Trần Hữu Tài hữu ý vô ý bả huyết nhuộm kiếm xâm nhập cổ của hấn, chỉ cần Trần Hữu Tài lực đạo nhiều hơn nữa mấy may, hấn tự đầu thân chỗ khác biệt rồi, ngay cả là Trần Hữu Tài làm cho hấn tùy chỗ đại tiện tiện, hấn đều không nói hai lời chấp hành, đây là Trần Hữu Tài kinh sợ, hoặc là nói là từ vong uy hiếp.

Chương 189: Hấn Đang Khoác Lác

Trần Hữu Tài thẳng thắn to gan lớn mật cười nói, Triệu Thiên mấy người đều là sừng sò sai sừng sò, hoài nghi Trần Hữu Tài là đầu hư mất, nếu không làm sao có thể không kiêng nể gì cả tại trên đại điện, nói loại này đại nghịch bất đạo mà nói.

Có đám lượng chủ động yêu cầu Đế Vương làm chuyện gì, chỉ sợ ngoại trừ Lam Ngọc, chỉ có Trần Hữu Tài cái này hoa tuyệt thế rồi.

"Hí." Triệu Thiên cùng Tổng Bình bọn người hít sâu một hơi, bắt quá ngược lại nhưng lại trên mặt sắc mặt vui mừng, kể từ đó, Đế Vương Cổ Mộc chẳng phải là muốn giáng tội Trần Hữu Tài, Nhưng khi bọn hắn trộn mắt há hốc mồm chính là, Cổ Mộc hào sảng cười nói: "Muốn cưới vợ Cửu nhi con gái đã xuất giá, không có chút nào thành tích, Nhưng là không được a!"

Cổ Mộc đối với Trần Hữu Tài làm việc đến nơi đến chốn, không chế đúng mực, không có bởi vì nhỏ mắt lớn, còn là rất hài lòng, Dù sao nếu cho rằng trong ân oán cá nhân, dẫn phát hai nước bất hòa, vậy liền hối hận không kịp.

"Hay là điều kiện kia, đế quốc thăng cấp đại tể tam đẳng trong đế quốc tiền tam hàng ngũ, tất có ta Đại Càn nước nhỏ nhoi!" Trần Hữu Tài phong khinh vân đạm nói qua, mặc dù thanh âm của hắn rất nhẹ, Nhưng là cả đại điện đều quanh quẩn, thật lâu lâu đi không được.

Đế quốc thăng cấp tam đẳng đế quốc tiền tam?

Đó là cái gì khái niệm? Trần Hữu Tài trước nói lý ra đối Đế Vương Cổ Mộc hứa hẹn là một chuyện, đang tại mọi người mặt tuyên bố lại khác thì đừng nói tới rồi, lúc này kiên tân cung tụ tập triều đình trọng thần, Trần Hữu Tài theo như lời nói, đương nhiên là vạn chúng chú mục chính là tiêu điểm.

Hắn chúng ta đối với khoá trước đế quốc thăng cấp cuộc tranh tài thành tích, là lòng dạ biết rõ, dưới bình thường tình huống, bảy tám chục cá tam đẳng dự thi đế quốc, Đại Càn nước có thể đi vào chừng bốn mươi tên, cũng đã là trời ban giai tích rồi. Trần Hữu Tài nếu là nói tiền tam mươi tên, có lẽ mọi người còn sẽ tin tưởng, nhưng là tiền tam danh nha, có thể nói là ý nghĩ kỳ lạ người si nói mộng.

Liền Mộ Dung Thiên đều cảm thấy Trần Hữu Tài tại tin khẩu khai hà. Nghĩ thâm, Trần Hữu Tài dù sao còn vô cùng tuổi trẻ, không có tham gia qua đế quốc thăng cấp đại tể, không biết tiền tam là cái gì khái niệm, này là thiên tài tụ tập địa phương, mặc cho ai thậm chí nghĩ đại phóng dị sắc, Nhưng nhất định chen phá đầu, cũng chỉ có rai rác không có mấy người có thể làm náo động.

"Khái khái. Trần Hầu Gia, ngươi nói sai rồi a? Hấn là tiền tam thập?"

Mộ Dung Thiên hơi có vẻ xấu hổ nghi ngờ nói, hắn rõ ràng là là ám chỉ Trần Hữu Tài, Nhưng Trần Hữu Tài phảng phất là không có trông thấy một nửa. Điều này làm cho Mộ Dung Thiên buồn bực không thôi, tiêu tử này rốt cuộc là thật khờ hay là giả ngốc? Loại trường hợp này, còn có thể thông dong bình tĩnh phát ngôn bừa bãi, chẳng lẽ lại cho là thật có nắm chắc làm được?

"Không đúng, đúng tiền tam danh!"

Trần Hữu Tài leng keng hữu lực từng chữ một nói. Chung quanh lần nữa cao hứng một mảnh nghi vân thanh.

Triệu Thiên ôm bụng cười cười to nói: "Trần Hữu Tài, ngươi đồng dạ cũng muốn có một đúng mực a? Ngươi cho rằng đế quốc thăng cấp đại tể là mở mọi nhà sao? Nói tiền tam tựu tiền tam, cho dù ngươi có thể đánh bại lang Minh quốc Đại hoàng tử, nghĩ tại đế quốc thăng cấp đại tể trên đoạt được tiền tam. Vậy cũng là không thể nào."

Mặc dù Triệu Thiên cùng Trần Hữu Tài đồng dạng không có trải qua đế quốc thăng cấp đại tể, nhưng là hắn nghe gia gia Triệu Khuông giảng thuật qua. Nếu là Trần Hữu Tài đại biểu Đại Càn nước tham gia đế quốc thăng cấp đại tể, có lẽ có thể đánh sâu vào trước mười. Nhưng trước mười cùng tiền tam có bản chất khác nhau!

"Hừ. Có ít người chính là kiêu ngạo cuồng vọng, cho là mình vô địch thiên hạ rồi! Chẳng lẽ không biết thiên hạ này rất lớn, nhân ngoại hữu nhân sao?" Gia Cát Vũ cũng là có chút ít khinh bỉ phụ họa, bên cạnh hắn Tổng Bình, cũng là gật gật đầu, nhận rồi Gia Cát Vũ mà nói.

"Trần Hữu Tài, điều kiện này ta có thể đáp ứng, về phần ngươi có thể làm được hay không, tựu toàn bộ bằng ngươi."

Cổ Mộc lặng lẽ cười, thoả mãn phi thường, mặc kệ Trần Hữu Tài tại đế quốc thăng cấp đại tể thượng biểu hiện như thế nào, hắn đều sẽ không lỗ, nếu là Trần Hữu Tài năng đã được như nguyện tiến vào tiền tam hàng ngũ, này Đại Càn kẻ lớn của đất nước người được lợi lớn nhất, ngay cả là bà Cửu công chúa gả cho Trần Hữu Tài, hôn sự này thì định ra rồi, hắn Cổ Mộc cũng không mất mát gì, có thể nói là danh lợi song thu.

Trái lại, Trần Hữu Tài nếu như không thể tiến vào tiền tam, này Cửu công chúa hôn sự, hay là cần bày tại ngoài sáng trên, làm cho hắn hắn khi còn trẻ tài tuấn tiếp tục tranh trực. Nữ nhi bảo bối của hắn, Nhưng là những kia vĩ đại công tử ca trong mắt bánh trái thơm ngon, ngược lại cũng không cần lo lắng không gả ra được.

"Tốt, một lời đã định." Trần Hữu Tài khinh thường tại cùng những người kia giải thích, hắn miết mắt trong lúc đó, rõ ràng thấy được Triệu Thiên bọn người dưng râu trềng mắt.

Vài luyện, muốn chính là cái này hiệu quả. Tại ta trước mặt lái nhai, cũng muốn có tư cách kia mới được!

"Cửu nhi, ngươi không có có dị nghị a?" Đế Vương Cổ Mộc đột ngột địa hỏi một câu, "Ân." Đây cái chỗ phía sau, truyền đến Cửu công chúa vui vẻ đồng ý địa để nghe thanh âm.

Lăng Phong khuôn mặt lúc xanh lúc đỏ, vốn là hắn đến thăm nhắc tới thân, nhưng bây giờ là một Trần Hữu Tài làm quần áo cưới, không nghĩ tới Trần Hữu Tài như vậy cùng với Cổ Mộc ước định, hắn chỉ có thể ở một bên giường mất nhìn, cảm thụ được Đại Càn nước trọng thần quảng tới châm chọc khiêu khích mục quang, hắn hận không thể tìm một động đất chui vào.

Nghe thấy Cửu công chúa thanh âm, mọi người nao nao, cũng là thấy nhưng không thể trách, Nhưng Trần Hữu Tài lại bùng tình đại ngộ, nguyên lai ở thời đại này, nữ tính là không thể trên đại diện loại này trang trọng nơi, dù cho phá lệ muốn làm trưởng, cũng chỉ có thể tránh ở cái chỗ phía sau rồi.

Đây không phải là ý nghĩa Cửu công chúa bả tình huống vừa rồi xem nhất thanh nhị sở, cái này cái chỗ là tính chất đặc biệt, dưới đại diện người nhìn không tới bên trong tình huống, Nhưng bên trong ẩn nấp đi người, lại có thể rõ ràng quan sát bên ngoài tình huống.

"Đế Vương, ta còn có chuyện quan trọng, lần sau lại tới bái phỏng quý quốc." Lăng Phong thật vất vả theo trên mặt đất bò lên, biệt xuất một vòng vui vẻ, không đợi Cổ Mộc mở miệng, hắn liền vội vàng thoát đi rồi, lại nơi này đợi, quả thực đem mặt đều mất hết rồi.

Mặc dù sau lưng truyền đến một hồi cười vang, hắn cũng không quay đầu lại, lần này Đại Càn nước chuyển đi, là triệt để thất bại.

Tuy nhiên Triệu Thiên bọn người đối với Trần Hữu Tài có cơ hội cưới vợ Cửu công chúa con gái đã xuất giá hâm mộ ghen ghét, Nhưng loại này xác suất cơ hồ là không đáng kể, bọn họ thì bình thường trở lại.

Theo này lang Minh quốc Đại hoàng tử chật vật mà chạy về sau, tràng diện bầu không khí còn hòa hoãn không ít.

"Đế quốc thăng cấp đại tái sắp tới, Trần Hữu Tài, ngươi trở về chuẩn bị một chút a, hi vọng ngươi tài cán vì ta Đại Càn nước tranh quang!" Cổ Mộc trầm tư một lát, thành khẩn cảm khái trước.

"Tốt."

Trần Hữu Tài chém đinh chặt sắt một chữ, nhưng lại thanh âm to xuyên thấu trước cả kiến tân cung, không ít quan viên đều là khuôn mặt có chút động, bọn họ nghe thấy đạo thanh âm, lại cảm giác Trần Hữu Tài coi như tình thế bất buộc.

Chẳng lẽ không lâu sau, đế quốc thăng cấp đại tái tiền tam hàng ngũ, thật sự có Đại Càn nước trong đó sao? Bọn họ làm Đại Càn nước người, đương nhiên hi vọng phồn vinh hưng thịnh, Nhưng thật sự có hi vọng sao? Cơ hồ không ai xem trọng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 190: Như Muối Bỏ Biển

"Trần Hữu Tài, ngươi lưu lại, những người khác đi thôi." Cổ Mộc khoát tay áo, tùy theo cúi đầu suy tư về, khi hắn trầm ngâm thời điểm, quan viên lục tục địa ra kiến tân cung, Trần Hữu Tài đưa mắt nhìn bọn họ rời đi, âm thầm suy đoán trước Đế Vương có gì ý đồ.

Cổ Mộc liếc qua, gặp quan viên đi không sai biệt lắm, há to miệng, lại phát hiện Lam Ngọc dĩ nhiên xuất hiện tại Trần Hữu Tài bên cạnh, không khỏi nhịn không được cười lên.

Nhìn qua Trần Hữu Tài nghi ngờ chưa định địa thần sắc, Lam Ngọc trêu chọc nói: "Tiểu tử, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a. Lời nói bảo hôm nay biểu hiện rất không sai đấy!" Đây mặt mày ở giữa vui vẻ, rõ ràng là đối Trần Hữu Tài biểu hiện kiệt xuất tán thành.

"Hắc hắc, không có lão nhân gia người dạy bảo, sẽ không có ta hôm nay khỏe mạnh phát triển!"

Trần Hữu Tài gãi gãi đầu chân thành nói, bất quá như thế hắn phát ra từ phé phủ lời mà nói..., lúc trước không có Lam Ngọc theo thần bí người áo xám trong tay cứu hắn, Nhưng có thể hiện tại hắn sớm đã là đầu thân chỗ khác biệt rồi.

"Tốt lắm, đi theo ta xuống." Lam Ngọc tuy nhiên không nghĩ tại này sự trên nói thêm, nhưng khóe mắt vui mừng, cũng không có tránh được Trần Hữu Tài bắt.

Một lát sau, trong một thất.

"Lần này, ta tìm người, là vì để quốc thắng cấp cuộc tranh tài." Lam Ngọc thẳng thắn, điểm danh ý đồ.

Trần Hữu Tài có chút kinh hãi, quả nhiên, cùng hắn đoán không có gì xuất nhập, đối với để quốc thắng cấp đại tài, hắn là vung tay vung chân kích động, lúc này Lam Ngọc muốn cáo tri một ít tình huống, hắn cầu còn không được!

Dù sao đến bây giờ mới, Trần Hữu Tài cũng chỉ là biết một chút điểm về để quốc thắng cấp cuộc tranh tài sự, chính giữa chi tiết nhưng lại một điểm cũng không biết.

"Àn, nửa tai lắng nghe." Trần Hữu Tài gật gật đầu chờ mong nói.

Lam Ngọc sửa sang lại phía dưới tự. Ềm tai nói tới: "Kỳ thật, người chỗ đã thấy Đại Càn nước, chỉ là Vũ Thần Đại lục Thương Hải một lát, thuộc về một cái tam đẳng nước phụ thuộc. Tại cái này mặt trên còn có nhị đẳng nước phụ thuộc, nước quân chủ. Người sắp tham gia để quốc thắng cấp đại tài, tụ tập mười cái nhị đẳng nước phụ thuộc, cùng bảy tám chục cá tam đẳng nước phụ thuộc, mà nước quân chủ, chính là Thương Khung để quốc!"

Đề cập Thương Khung để quốc thời điểm, Lam Ngọc trong mắt hiển hiện thật sâu vẻ kính sợ, này nhị đẳng nước phụ thuộc, hắn chỉ là hơi có vẻ kiêng kị. Nhưng cái này nước quân chủ cũng không phải là hay nói giỡn, thực lực cường đại làm cho người ta sợ hãi, tại nước quân chủ trước mặt, phía dưới nước phụ thuộc bất kể là nhị đẳng hay là tam đẳng cùng cấp anh trẻ nhỏ. Tiện tay có thể bóp chết!

Trần Hữu Tài trong nội tâm kinh hãi, cái này Thương Khung để quốc là bức nào quyền thế, nói chi vì một tay che trời cũng không đủ, liền Vũ Tôn Lam Ngọc, đều không có nửa điểm tính tình. Trong lúc nhất thời Trần Hữu Tài có hơi mong đợi, lửa nóng tâm hận không thể lập tức điều đến Thương Khung để quốc nhìn xem.

Đương nhiên, này nhị đẳng nước phụ thuộc cũng không thể khinh thường, có thể làm cho Vũ Tôn kiêng kị. Hắn nội tình, tuyệt đối không phải chính là Đại Càn nước có thể so sánh nghĩ.

Từ Trần Hữu Tài xâm nhập biết Đại Càn nước cao tầng sau. Mới phát hiện nguyên lai Đại Càn nước nhỏ yếu như vậy, hắn chứng kiến đến. Thì rải rác không có mấy cá Tiên Thiên võ giả, một người là Mộ Dung Thiên, một người là Đế Vương Cổ Mộc, lại một cái chính là để quốc học viện một ít viện trưởng, đạo sư lão tổ tông các loại rồi.

Hắn hôm nay cùng cứu cấp võ giả đơn đả độc đấu không lạc hậu gió, tầm mắt cũng là tùy theo tăng lên không ít, hơn nữa hưởng hồ Trần Hữu Tài gần nhất hai ngày cảm giác hình như có đột phá dấu hiệu, trong lòng tự tin càng ngày càng bạo rạp. Trên thực tế, có đột phá dấu hiệu cũng không kỳ quái, hắn ở đây trong rừng sâu núi thẳm, huấn luyện mười bốn người thời điểm, mình cũng không có nhân rồi, tôi luyện Tội Thể, đánh giết Linh Thú, không có chút nào buông lỏng.

Hơn nữa trước cùng Lăng Phong giao thủ, làm cho Trần Hữu Tài lại có đặc biệt hiểu được, chiến đấu hiểu được có thể là đồ tốt, có đôi khi linh quang vừa hiện tựu có thể đột phá, hắn đã quyết định xuống dưới từ nay về sau, lập tức bế quan một hai ngày, mới có thể nhất cử đột phá a!

Trần Hữu Tài xem chừng đến lúc đó, chính mình một khi lại một cái đẳng trước bậc thang, mặc dù là đối mặt ngày xưa cứu cấp diên phong võ giả Gia Cát bá, hắn là cũng có thể chống lại rồi, trên căn bản là võ giả bên trong không có địch thủ, mặc dù so với Tiên Thiên còn có chênh lệch không nhỏ, nhưng tối thiểu khiêu chiến thoáng cái Tiên Thiên võ giả còn là có tư cách.

Bởi vậy, có loại tư tưởng này về sau, Trần Hữu Tài trong nội tâm càng thêm kiêu ngạo tự tin, dù sao tuổi còn nhỏ, thực lực đã tại một đời tuổi trẻ trong ngạo thị quần hùng, chỉ cần là người bình thường đều có chút trên tâm lý biến hóa.

Lam Ngọc đúng là ẩn ẩn hiểu được Trần Hữu Tài trong nội tâm trên biến hóa, mới có thể tìm đến hảo hảo nói một chút.

Một phen xuống, Trần Hữu Tài xem như biết Đại Càn nước, càng biết được một ít ngoại giới tình huống, tuy nhiên hay là cái kia éch ngồi đáy giếng, nhưng luôn thấy được một mảnh bầu trời không.

Nhị đẳng nước phụ thuộc, nước quân chủ cái này hai khái niệm, làm cho quan niệm của hắn tựu triệt để phá vỡ, nguyên lai Đại Càn nước nhỏ bé, tựa như một cái tiểu sơn thôn, mà nhị đẳng nước phụ thuộc là trấn nhỏ, chỉ có nước quân chủ mới là thành trì, nghiêm khắc đẳng cấp phân chia, rõ ràng là thực lực của một nước trên khác biệt, xem ra Đại Càn nước tại cả Vũ Thần Đại lục, chỗ tại hạ du trình độ.

Tại Đại Càn nước thuộc loại trâu bò căn bản chính là một cái lớn một chút con tôm nhỏ, mà này để quốc thắng cấp đại tài, là tất cả nhị đẳng tam đẳng thậm chí nước quân chủ đều muốn tham dự, đây chẳng phải là tụ tập tiếp cận trăm nước tính anh? Trần Hữu Tài không khỏi ghen ghét nhìn trần trời, nếu muốn lấy được tam đẳng nước tiền tam, ra về thực sự nghịch thiên a!

Lam Ngọc dừng một chút, trong mắt xẹt qua một vòng nhớ lại, tiếp tục giới thiệu: "Đương nhiên, nhị đẳng nước phụ thuộc cùng tam đẳng nước phụ thuộc là tách ra tiến hành so tài, cái này người ngược lại không cần lo lắng, trừ phi..." Lam Ngọc thâm ý sâu sắc định trước Trần Hữu Tài muốn nói lại thôi.

"Trừ phi cái gì?" Trần Hữu Tài vô ý thức hiếu kỳ dò hỏi, chẳng lẽ còn có tại đặc biệt dưới điều kiện, nhị đẳng nước phụ thuộc cùng tam đẳng nước phụ thuộc còn có thể tỷ thí không thành.

"Trừ phi là tam đẳng nước phụ thuộc so đấu ở bên trong, đã lấy được đệ nhất danh hiệu vinh dự, lại vừa khiêu chiến nhị đẳng nước phụ thuộc!"

Lam Ngọc trong mắt tinh quang đại phóng, bảy tám chục cá tam đẳng nước phụ thuộc, muốn đột xuất vòng vây kỳ khai đắc thắng, tuyệt đối là khó như lên trời, dĩ vãng Đại Càn nước dự thi, có thể bí quá hoá liều tiến vào ba chừng bốn mươi tên, Cổ Mộc tựu không kìm được vui mừng, Lam Ngọc vẫn là

tính hoà mẫn, nhưng nếu là đạt đến tam đẳng trong nước phụ thuộc quán quân, ngay cả là Lam Ngọc mình cũng sẽ kích động.

"Quán quân!" Trần Hữu Tài hít vào một hơi, nuốt một ngụm nước bọt, cuộc thi đấu này phương thức ngược lại muốn nổi bật, tựa như Địa Cầu so đấu tài lực đồng dạng, có lẽ tiểu sơn thôn lí có tiền nhất địa chủ, thật có thể đủ rồi so ra mà vượt thành phố lớn người thường a! Tuy nhiên hai người có bản chất khác nhau, nhưng tam đẳng nước phụ thuộc có thể có tư cách cùng nhị đẳng nước phụ thuộc giao thủ, đã là rất lớn vinh quang rồi, vô luận thắng thua đều là đáng giá tôn kính.

Trần Hữu Tài tuy nhiên đã tâm bưng bưng, Nhưng tam đẳng trong nước phụ thuộc thứ nhất, hắn còn chưa từng ngáp ghé, nhưng hắn chính miệng hứa hẹn, như là không thể tiến vào tam đẳng nước phụ thuộc tiền tam hàng ngũ, vậy liền không có cơ hội quang minh chính đại cưới vợ Cửu công chúa quá phận, vài luyện, đệ tam cùng thứ nhất, thì như vậy điểm khác biệt, ta bất cứ giá nào rồi, nhị đẳng nước phụ thuộc tinh anh thiên tài, lại sẽ là bức nào cổ chấp? Đến lúc đó ta đâm phá ngươi!

Trần Hữu Tài trong lúc nhất thời có chút kích động, cái đó người trẻ tuổi không có tuổi trẻ khinh cuồng thời điểm? Hắn cũng không ngoại lệ!

Trần Hữu Tài biểu lộ, theo khiếp sợ không thôi chuyển biến thành ý chí chiến đấu sục sôi, nguyên bản hèn mọn bi ối, khó chịu, nội liễm tính cách, tại hệ thống cũng được dưới ảnh hưởng, càng phát ra ngang ngược can rở, cả gan làm loạn, cơ hồ không có gì hắn không dám thăm dò đấy!

Lam Ngọc liếc liền nhìn ra mảnh khỏe, trong nội tâm mừng thầm, nói không chừng Trần Hữu Tài năng làm được đâu này? Hắn vừa mới nói ra được mục đích đúng là muốn kích thích một chút tiểu tử này, Trần Hữu Tài một lần lại một lần làm cho hắn kinh ngạc rung động, nói không chừng lúc này đây cũng không ngoại lệ.

"Khái khái, khiêu chiến nhị đẳng nước phụ thuộc, một khi là thắng được rồi, đem mà chuyển biến thành!" Lam Ngọc tiện đà ngửa ra kinh người chết không ngớt, ý cười đầy mặt đánh giá Trần Hữu Tài.

"Nguyên tới đây chính là thăng cấp!"

Trần Hữu Tài bưng bình đại ngộ nói, kỳ thật hắn đã sớm hiểu kỳ rồi, để quốc thăng cấp đại tài, danh như ý nghĩa không phải là thăng cấp sao? Vì cái gì Lam Ngọc nói như vậy nửa ngày, đều không đến điểm tử thượng đi, nguyên trước khi đến toàn bộ đều là thả con tép, bắt con tôm, lúc này chính miệng nói ra thật ra khiến Trần Hữu Tài chấn động.

Bất quá cái này tỷ lệ quá xa vời a!

Thử nghĩ thoáng cái bảy tám chục cá tam đẳng nước phụ thuộc trải qua vô tình lãnh huyết tỷ thí, chỉ có thể sinh ra một cái quán quân, khiêu chiến nhị đẳng nước phụ thuộc giới hạn tại tam đẳng trong nước phụ thuộc quán quân, cái này như lúc trước Đại Càn nước, ba bốn mươi danh trình độ, không biết muốn qua bao nhiêu năm, mới có hơi nhỏ hi vọng, thăng cấp thành nhị đẳng nước phụ thuộc, có lẽ Đế Vương Cổ Mộc sinh thời đều nhìn không tới a?

Dựa theo cái này phương thức, Trần Hữu Tài xem chừng, này nhị đẳng nước phụ thuộc quán quân, chẳng phải là có được khiêu chiến nước quân chủ —— Thương Khung đế quốc tư cách, bất quá Trần Hữu Tài cảm thấy đây là không thực tế, theo sách vở trên ghi lại xem ra, Thương Khung đế quốc tồn tại ở Vũ Thần Đại lục, đều có mấy ngàn thậm chí trên vạn năm lịch sử, liền Lam Ngọc như vậy Vũ Tôn lão gia này, cũng mới chính là mấy trăm tuổi, cùng mấy ngàn năm hoàn toàn cũng không phải là một tầng thứ.

Thời gian dài như vậy, đều không nghe nói có có thể thay thế Thương Khung đế quốc nhị đẳng nước phụ thuộc, Nhưng gặp Thương Khung đế quốc đem phụ thuộc đế quốc thể lực ước thúc thủ đoạn đến cỡ nào cường đại! Nghĩ muốn khiêu chiến nước quân chủ, hoàn toàn là chê cười, huống chi, một khi thất bại, thế tất đã bị nước quân chủ chèn ép, không nghĩ qua là tự diệt quốc rồi, cho nên nhìn chung cả Thương Khung đế quốc ngàn vạn năm tới lịch sử, hẳn hữu nước phụ thuộc khiêu chiến nước quân chủ.

Chẳng những là tại Thương Khung đế quốc, cái khác vài cái nước quân chủ trong, cũng là như thế!

"Ân, cụ thể tỷ thí quá trình là bảy tám chục cá tam đẳng nước phụ thuộc rút thăm, hai hai tranh trực, người thắng tiếp tục tham gia vòng tiếp theo tỷ thí, kẻ bại bị loại bỏ bị nốc-ao, tầng tầng chọn lựa qua đi, kiên trì đến cuối cùng quốc gia, chính là quán quân!"

Lam Ngọc thoáng suy tư, liền đầu vào đây địa cáo tri trước, cố ý cường điệu rồi" quán quân" hai chữ, Trần Hữu Tài trong lòng giật mình, thoáng qua khuôn mặt kiên định.

Quán quân!

Chờ đây lấy bảy tám chục cá tam đẳng nước phụ thuộc hi vọng, bọn họ tề tụ Thương Khung đế quốc, vì chính là quán quân tên, mặc dù là thăng cấp thành nhị đẳng nước phụ thuộc hi vọng rất nhỏ, bọn họ y nguyên không chút do dự thiếu thân lao đầu vào lửa.

Làm người phải có lòng cầu tiến, một quốc gia đồng dạng là như thế, vậy hắn vì cái gì không thể đối với chính mình yêu cầu cao hơn một chút? Trần Hữu Tài trong lòng, lặng yên bỏ nguyên bản tiến vào tiền tam ý niệm trong đầu, tập trung tại tam đẳng nước phụ thuộc quán quân trên bảo tọa, đây là một nhục nhọc cường thực thể giới, không có tuyệt đối năng lực, căn bản tự thân khó bảo toàn, chớ nói chi là bảo vệ ở người yêu.

Chương 191: Mục Tiêu Quán Quân

Cho nên, tại nhất định trên ý nghĩa, Trần Hữu Tài tận lực nghiêm khắc thậm chí là hà khắc yêu cầu mình, làm nam nhân muốn đối với chính mình hung ác một điểm, làm một cái kẻ xuyên việt càng phải như vậy!

"Đương nhiên, vì cam đoan công bình, hai nước mỗi lần giao phong, mỗi lần hai phe các phái ra một người tới, trước thắng ba trường vì tấn cấp người! Đồng dạng người, không thể lặp lại xuất hiện, cho nên người hay là đoạn tuyệt muốn đơn thương độc mã ý niệm trong đầu."

Đương nhiên, người cũng không cần nhụt chí, đại tái chia làm hai hạng, một người là cá nhân vinh dự, một người là chính thể vinh dự, hắc hắc, chỉ cần tiểu tử người ngoan độc, đánh sâu vào thoáng cái cá nhân vinh dự bằng đơn, thậm chí là khiêu chiến hạ nhị đẳng nước phụ thuộc tinh anh môn, cũng không phải là không thể được đấy!"

Lam Ngọc nói đến đây, nhin không được liếm liếm miệng, lộ ra một cái cùng tuổi của hắn hoàn toàn không hợp biểu lộ, Trần Hữu Tài bả này phân chia vì nộ cười tà ác.

Vài luyện, xem ra người lão gia hòa này, lúc còn trẻ, so với ta còn cố chấp a! Sách sách sách, cá nhân vinh dự bằng đơn, đây không phải là vì ta mà làm cho? Trần Hữu Tài con mắt càng ngày càng sáng, đơn đã độc đầu, hắn còn không có sợ qua ai đó! Đương nhiên, giới hạn tại trẻ tuổi trong.

"Tốt."

Kiên định một chữ, theo Trần Hữu Tài trong miệng giống như rỗng giần, trong mật thất quanh quần này đình tai như óc tiếng vang, cho thấy ra Trần Hữu Tài trước nay chưa có tin tưởng, tại đây Đại Càn nước sống lâu rồi, ngoại trừ có thể đếm được trên đầu ngón tay vài người, cơ hồ không có gì địch thủ, hắn cảm giác mình hẳn là đôi chút ít mục tiêu!

Bằng không, một điểm động lực đều không có, cái này để quốc thăng cấp đại tái, làm cho hắn đại khái thấy được ngoại giới toàn cảnh, nguyên đến chính mình vẫn là ếch ngồi đáy giếng, nhỏ bé địa không có ý nghĩa.

Từ hôm nay trở đi, lại có mục tiêu mới, Đại Càn nước chỉ là một bắt đầu!

"Ha ha, hảo tiểu tử, có lão tử ta năm đó anh dũng. Nhìn người rất hợp ta ý, vì không cho ta Đại Càn nước mất mặt xấu hổ. Ta cũng không thể keo kiệt, cái này người cầm lấy đi hảo hảo cân nhắc xuống."

Lam Ngọc trên khuôn mặt không che dấu được kích động, sát có lão phu trò chuyện phát thiếu niên cuồng hùng tâm tráng chí, tại chút bất tri bất giác, hắn đối với chính mình xung hô cũng thay đổi, Trần Hữu Tài nghe được nhiệt huyết sôi trào, đặc biệt Lam Ngọc có chỗ tỏ vẻ thời điểm, hắn càng trong mắt tinh quang đại thịnh.

Vũ Tôn xuất ra gì đó, há lại dung phẩm?

Đập vào mắt chính là một quyển màu xanh da trời sách nhỏ, bên phải ghi chú rõ (thiên Bạo Liệt Quyền) bốn chữ.

Lập tức. Một loại đập vào mặt khí tức cổ xưa lan tràn ra. Tuy nhiên không biết là cái gì niên đại, nhưng lại là mới tinh, điều này làm cho Trần Hữu Tài nghi hoặc khó hiểu, Nhưng hắn nhin không được thân thủ tiếp nhận, trong sát na. Loại giống như quyền da cừu mềm mại cảm giác theo trong tay truyền đến.

Trần Hữu Tài hai mắt tỏa sáng, giờ mới hiểu được, nguyên lai là sách nhỏ chất liệu đặc thù bố trí, khó trách có thể bảo tồn lâu như vậy.

Lập tức, Trần Hữu Tài hơi chút đọc qua một hồi, liền mặt mũi tràn đầy rung động, cái này rõ ràng là hoàng giai vũ kỹ, hơn nữa là hoàng giai vũ kỹ bên trong đích người nổi bật, bởi vì này kinh mạch đồ cùng phương thức tu luyện. Liền cho thấy (thiên Bạo Liệt Quyền) tới gần hoàn mỹ, so với hắn (trong gió mất trật tự), mạnh không ngừng nửa lần hay một lần.

Lam Ngọc nhìn thấy Trần Hữu Tài bộ dáng này, tiểu dung nổi lên khuôn mặt, đây chính là hắn nhiều năm qua tâm huyết, thân là Vũ Tôn Lam Ngọc. Hoàn toàn có thể tự nghĩ ra võ học, hôm nay Bạo Liệt Quyền là hắn lúc tuổi còn trẻ, liền bắt đầu cấu tứ cân nhắc vũ kỹ. Chỉ có điều theo hắn tu vi tăng lên, thời gian dần qua phát hiện trong đó không đủ, sau đó tiến hành sửa lại, một cho tới hôm nay có chút thoả mãn, lúc này mới lấy ra rồi!

Đương nhiên, muốn nói quý giá nhất, hay là quyền bí tịch này lý đánh dấu Lam Ngọc tu luyện tâm kinh nghiệm, Vũ Tôn tu luyện kinh nghiệm tâm đắc, cái này nếu là truyền lưu ra ngoài giới đi, chỉ sợ nhất định phải cao hứng sóng to gió lớn, tối thiểu tại ba cấp trong nước phụ thuộc, cũng đủ làm tất cả võ giả, thậm chí Tiên Thiên võ giả đều tìm đập thành thịch!

Dù sao Tiên Thiên võ giả phía trên còn có võ sư, sau đó mới có thể đến Vũ Tôn.

Có đôi khi Trần Hữu Tài đều rất ngạc nhiên, cái này lam Ngọc lão đầu là thế nào tu luyện, Đại Càn nước đến bây giờ liền cá võ sư đều không nhìn thấy qua, Nhưng là lão nhân này tốt hơn, lại trực tiếp là Vũ Tôn cấp bậc cường giả, ở chỗ này Đại Càn nước thật sự có chút ít nhân tài không được trọng dụng rồi, cái này thực lực cấp bậc, coi như là đặt ở nước quân chủ, phỏng chừng đều tính là một khó lường nhân vật rồi!

"Đây là hoàng giai cao cấp vũ kỹ, so với người này hoàng giai thân pháp cường một cái đẳng trước tiểu cấp bậc!" Lam Ngọc một câu nói toạc ra, hơi hốt nói.

Trần Hữu Tài hồ hập thoáng dồn dập, phảng phất có thể nghe được chính mình tiếng tim đập, nguyên lai hoàng giai vũ kỹ là có đẳng cấp phân chia, bất quá Trần Hữu Tài mừng thầm không thôi, thật không ngờ hần cải tiến ghép (phân trong mắt trật tự), lại là hoàng giai trung cấp vũ kỹ, nghe có lẽ đúng.

Trần Hữu Tài vẫn tương đối hài lòng, tuy nhiên cùng hoàng giai cao cấp vũ kỹ chỉ là một chữ chi kém, Nhưng hai người hiệu quả nhưng lại cách biệt một trời.

Mặc dù Trần Hữu Tài còn chưa bắt đầu tu luyện cái này hoàng giai cao cấp vũ kỹ (thiên Bạo Liệt Quyền), Nhưng chỉ là đại khái xem xét một lần, lại tư tưởng một trận, trên cơ bản có thể cảm thụ đưa ra trong sở hướng phi mỹ uy năng, hần tin tưởng không được bao lâu chính mình định có thể bởi vì quyền bí tịch này tại đế quốc thăng cấp đại tài trên quát tháo, nghĩ đến không sai, trong lòng càng thêm nóng như lửa!

"Đa tạ sư phó."

Trần có một thanh đem bí tịch nhét vào trong ngực có chút cảm kích nói, có lẽ Lam Ngọc cho hần hoàng giai cao cấp công pháp, là muốn cho Trần Hữu Tài tại đế quốc thăng cấp đại tài lên, đoạt được vòng nguyệt quế, Nhưng hần như cũ là cảm động không thôi, dù sao Lam Ngọc làm Vũ Tôn cấp bậc cường giả, có thể chọn trúng hần, cũng đã là trời ban cơ hội tốt rồi.

Trần Hữu Tài tự nhiên là không thể để cho Lam Ngọc thất vọng, đế quốc thăng cấp đại tài, chỉ là của hần một cái ván cầu, hần muốn sáng tạo thuộc về mình một mảnh lam thiên, cũng không giới hạn tại Đại Càn nước cái này một mẫu ba phần.

"Ha ha, chỉ cần người biểu hiện xuất sắc, những thiên tài địa bảo kia, linh khí đan dược, đều là dễ như trở bàn tay."

Lam Ngọc tính trước kỹ càng đầy mặt vui vẻ, phen này ủng hộ, bao hàm vô tận sức hấp dẫn, làm cho Trần Hữu Tài đỏ mắt không thôi.

"Tất nhiên không phụ hi vọng!" Trần Hữu Tài trầm giọng nói.

Cùng lúc đó, tài vụ đại thần Gia Cát Vũ quý phủ.

"Lão Vũ a, không biết người mời chúng ta phía trước là vì chuyện gì à?" Triệu Khuông sắc mặt tái nhợt, nếp nhăn trải rộng, trong khoảng thời gian này đến nay, tâm lực lao lực quá độ địa hần, dĩ nhiên là mặt trời lặn phía tây, không có ngày xưa trấn kinh Đại Tướng quân phong thái rồi.

Mà Gia Cát Vũ bên cạnh thỉnh linh còn có quốc sư Tổng Bình, Trường Tôn Vô Kỵ hai người.

Trường Tôn Vô Kỵ chính là Trường Tôn Vô Danh Lão đầu tử, Nhưng Trần Hữu Tài ngày ấy quét Trường Tôn Vô Danh thời điểm, phát hiện hần cha ruột là đế quốc học viện diễn võ đưa giỡn Phó viện trưởng Lưu Bá Thiên, nghi hi đương cha Trường Tôn Vô Kỵ lại không biết chuyện lạ, lúc này khí thế hùng hực phía trước thương lượng, rõ ràng là nghĩ muốn vì đưa con ra nhất khẩu ác khí.

Tổng Bình gian trá giao hoạt, ngầm hiểu lẫn nhau cười cười, chờ đợi Gia Cát Vũ bên dưới.

Bốn lão gia này tề tụ, cũng đủ chống đỡ mà vượt Đại Càn nước nữa bầu trời quan lớn, tuyệt đối là không thể bỏ qua một cỗ cường đại lực lượng.

"Ha ha, các vị, buôn chuyện cũng không nhiều lời, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề a! Chúng ta đều có cùng chung một địch nhân, thì phải là Trần Hữu Tài, chắc hần không cần nhiều lời, mọi người đối với hần đều là hận thấu xương." Gia Cát Vũ trong mắt xuyên suốt trước sắc bén hàn quang, hần lạnh lẽo cười, nhìn xem còn lại ba người ăn nhip với nhau, bọn họ không khỏi gật gật đầu, đồng dạng lộ ra căm hận biểu lộ.

Đặc biệt Tổng Bình cùng Triệu Khuông, hai người hận không thể đem Trần Hữu Tài thiên đao vạn quả, lại nhiều lần tìm không thấy cơ hội, Trần Hữu Tài hôm nay càng không thể vấn hồi quật khởi, làm cho bọn hần trở tay không kịp, nặc dù là muốn Trần Hữu Tài bất lợi, cũng muốn suy nghĩ nếu hay không có đủ năng lực kia.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 192: Biệt Ly Quán Miên - Kiều Mỹ Bồng Bềnh

Hôm nay Trần Hữu Tài tại kiền tân cung trên đại điện, cùng bát cấp võ giả Đại hoàng tử Lăng Phong, đều đánh cho hùng hực khí thế, cuối cùng ngăn cơn sóng dữ đánh bại Lăng Phong. Đây là bọn hán hữu mục cộng đồ, bọn họ thấy kinh hồn táng đảm, bát cấp võ giả tại Đại Càn nước, nghiêm nhiên là số một số hai cường giả, dù sao Tiên Thiên võ giả, nhiều năm như vậy thứ nhất, thì như vậy vài cái, Trần Hữu Tài tuổi cùng thực lực, hoàn toàn không phải có quan hệ trực tiếp.

Nếu là nếu không đem Trần Hữu Tài đuổi tận giết tuyệt, này đợi một thời gian, mấy người bọn họ ngay cả là cố tình muốn Trần Hữu Tài bắt lợi, cũng không thể nào làm được, bởi vậy phải nắm chặt thời gian, thừa dịp Trần Hữu Tài chưa lông cánh đầy đủ, đem hán bốp chết tại trong trứng nước. . .

"Ân, không sai, không biết ngươi có ý nghĩ gì?"

Trường Tôn Vô Kỵ khẽ gật đầu cười hỏi, Gia Cát Vũ tuy nhiên thân là tài vụ đại thần, Nhưng là bản thân đầu óc linh hoạt, quyền mưu lược, xa không có người thường có thể so sánh, cho nên hỏi thăm thoáng cái ý nghĩ của hán, tận khả năng làm được thiên y vô phòng. Huống chi nếu là hán mời đến làm cho người ta tiền lai, tự nhiên là có một phen sự khác biệt.

"Ngươi muốn hạ xuống, Trần Hữu Tài kế tiếp muốn?" Gia Cát Vũ không đáp hỏi ngược lại, cười u ám ý, trong mắt Thần Quang chiết xạ ra nội tâm của hán vận vận.

"Hán lập tức muốn tham gia để quốc thăng cấp đại tài rồi."

Triệu Khuông không cần nghĩ ngợi nói, tùy theo khẽ nhún mày, hơi có hiểu ra ý, tựa hồ nghĩ tới điều gì.

"Đúng, chúng ta không có khả năng võ thuật lực kéo dài đến Thương Khung để quốc đi, nhưng chúng ta có thể thừa dịp hán đi Thương Khung để quốc trên đường, đại làm vấn!" Lời này nhưng lại một bên nửa ngày trầm mặc không nói Tống Bình, hán mặt mũi tràn đầy tinh quang, phảng phất thấy được Trần Hữu Tài bị người vây công về sau vô cùng thâm tình hướng, dữ tợn vui vẻ nổi lên khuôn mặt.

Trần Hữu Tài làm cho Tống gia cùng Triệu gia đoạn tử tuyệt tôn, không cách nào tiếp tục kéo dài hương khói, ở thời đại này tuyệt đối thuộc về đại thù hận, dân chúng bình thường nếu là không có hậu nhân thì cũng thôi đi. Hết lần này tới lần khác bọn họ Tống gia cùng Triệu gia, đều là Kinh Thành danh vọng quý tộc. Hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Bởi vậy tại biết được cháu nội Triệu Thiên gặp nạn bất trắc lúc, Triệu Khuông mới có thể bệnh nặng một hồi, hán nâng ở lòng bàn tay bảo bối cháu nội, lại là thâm như thế kết cục, mặc kệ Trần Hữu Tài là ai, cũng không thể làm cho hán sống khá giả.

Tống Bình càng phải như vậy, làm là quốc sư, tại Đại Càn nước không dưới một người trên vạn người, nhưng thuộc về đỉnh tiêm cao tầng vẫn là có thể, lớn như vậy phú đại quý quyền to lợi gia lại không có con nối dòng người thừa kế rồi. Phần nộ trong lòng đau xót có thể tưởng tượng.

"Hắc hắc. Chúng ta làm cho hán hữu khứ vô hồi!" Triệu Khuông lạnh giọng nói.

Trong phòng, bốn người đang tại bày ra trước một hồi âm mưu, muốn cho Trần Hữu Tài lâm vào chỗ vạn kiếp bất phục!

Mà lúc này, Trần Hữu Tài đối với cái này hoàn toàn không biết gì cả, hán cung kính có gia cáo biệt Lam Ngọc. Nghênh ngang đi ra hoàng cung, có chút suy tư liền đi tới Mộ Dung phủ, chính mình lần này để quốc thăng cấp đại tài một chuyến, không biết cần phải bao lâu mới có thể trở về, tự nhiên là muốn đi ân cần thăm hỏi hạ chuẩn cha vợ Mộ Dung Thiên, còn có thuộc hạ của hán Trần hán hữu, cùng với hồng nhan tri kỷ Liễu Phiêu Phiêu, dù sao chuyến này chính là đi xa, không có cá một năm nửa năm đều về không được.

Còn chưa chờ Trần Hữu Tài tiến vào Mộ Dung phủ. Liền phát hiện một cái quen thuộc thanh âm, đúng là Mộ Dung phủ Quán gia, hán trước kia còn là nô tài thời điểm, còn hồi lộ qua mấy lần, đề đồ cá thuận tiện, Nhưng là thế sự biến thiên. Lúc này mới ngắn ngủn thời gian mấy tháng, lúc trước nô tài, dĩ nhiên là cao cao tại thượng Hầu Gia rồi.

Quán gia chứng kiến Trần Hữu Tài về sau, trước hơi hơi sai sững sờ, tùy theo bình tĩnh đại ngộ, tranh thủ thời gian siểm cười híp mắt cùng Trần Hữu Tài chào hỏi, hơn nữa thỉnh thoảng nhắc tới lúc trước Trần Hữu Tài hay là nô tài na hội, hán như thế nào đối Trần Hữu Tài chiếu ứng.

Trần Hữu Tài có một câu không có một câu đáp lời nói, quán gia kia vui mừng như rồng mây, đã Trần Hữu Tài không chê hán cái này lão quán gia, vậy hán ngược lại đáng được ăn mừng.

Có ít người một khi là trở nên nổi bật, tự cũng không nhớ rõ trước kia, vị "Không có ý nghĩa" chuyện tình cùng người, nhưng là Trần Hữu Tài nhưng lại hoàn toàn bất đồng. Liền lão quán gia đều cảm động không thôi, trong nội tâm cảm khái chính mình lúc trước anh minh cử động, không có cùng Trần Hữu Tài trở mặt, bằng không này sẽ, chẳng phải là muốn thừa nhận Trần Hữu Tài Cuồng phong bạo vũ trả thù?

Lập tức, biết được Trần Hữu Tài lai ý lão quán gia vội vàng thông tri Mộ Dung Thiên, tại biết được là Trần Hữu Tài đến đây từ nay về sau, Mộ Dung Thiên tại lão quán gia này khiếp sợ trước mặt sắc xuống, đỉnh chỉ trong tay sự vật, lão quán gia cảm thấy có chút khó tin.

Trần Hữu Tài chỉ là tam phẩm đại quan Hầu Gia, mà nhà bọn họ lão gia, Nhưng là đường đường quyền cao chức trọng trấn tây Đại Tướng quân, hai người ở giữa chênh lệch không cần nói cũng biết, phải dùng tới như vậy huy động nhân lực hay sao? Huống hồ trong ngày thường, một khi là lão gia từ cẩn thận chăm chú bắt tay vào làm chuyện gì, chắc là không biết bởi vì ngoại tại nhân tố cắt đứt.

Hôm nay sững sờ là vì Trần Hữu Tài xảy ra thay đổi, cái này mình cái gì, mình Trần Hữu Tài tại Mộ Dung Thiên trong nội tâm hết sức quan trọng Địa Vị, lão quân gia sợ tới mức đầu đầy mồ hôi, khá tốt vừa rồi đối Trần Hữu Tài khách khí, nếu không nếu là ý vào lão gia tử uy danh, đối Trần Hữu Tài đóng cửa không thấy lời mà nói..., còn không biết rằng hiện tại muốn ồn ào xảy ra chuyện gì bùng tới.

Một lát sau, Mộ Dung Thiên hòa ái cười nói: "Trần Hữu Tài, ngươi còn nhớ rõ ta Mộ Dung phủ a. A, có phải là có chuyện gì hay không?"

Thanh âm kia có vài phần trêu chọc trêu tức, làm cho Trần Hữu Tài nét mặt già nua nhìn không được ứng hồng, cái này Mộ Dung Thiên như vậy một, hơn nữa Trần Hữu Tài làm sơ suy tư, còn giống như thực là mình mỗi lần có việc muốn nhờ, mới có thể đi đến Mộ Dung phủ, lần trước là vì Liễu Phiêu Phiêu chuyện tình, đem nàng yên ổn tại Mộ Dung phủ, thực tế chứng minh Trần Hữu Tài quyết sách là chính xác, Liễu Phiêu Phiêu tại Mộ Dung phủ bình yên vô sự, so với ở đẳng gia phong hoa tuyết nguyệt chỉ địa tốt hơn nhiều.

Bất quá, thật đúng là bị Mộ Dung Thiên trúng, lần này đích thật là có việc phía trước.

"Ha ha, Mộ Dung lão gia tử tuệ nhãn như đuốc, cái gì đều không thể gạt được ngài a." Trần Hữu Tài gật gật đầu lặng lẽ cười, tại Mộ Dung Thiên trước mặt ngược lại không có gì câu thúc, tốt xấu đây là hấn tương lai cha vợ, quan hệ tổng là không thể khiến cho quá cứng, tuy nhiên bởi vì lần trước tại đế quốc quyết đấu trường, lão gia hỏa này không có xuất thủ cứu chính mình có chút khó chịu, nhưng là lo lắng đến tình huống cụ thể, coi như là hiểu!

"Chính đề, đừng đánh ngà ba."

Mộ Dung Thiên tự nhiên biết rõ Trần Hữu Tài là đánh cái ha ha, cũng không so đo những này, trước mắt lưu chuyển lên cơ trí quang mang, ngược lại ẩn chứng Trần Hữu Tài kia phen nhìn hốt.

"Là như vậy, ta lập tức muốn đi Thương Khung đế quốc, tham gia đại tái, nhất thời bán hội thoát thân không ra, hi vọng Mộ Dung thúc có thể tiếp tục chiếu cố cho Liễu cô nương còn có Vũ Nhu bọn người." Trần Hữu Tài thành khẩn trình trọng chuyện lạ nói.

"Ngươi từ, chỉ biết cho ta thêm phiền từ, người của ngươi ta nếu không phải chiếu khán tốt, Kinh Thành lại đem bị quấy đến long trời lở đất rồi, bất kể là vì quốc gia suy nghĩ, vẫn là vì chuyện riêng của ngươi, ta đều tận tâm, ngươi đây cứ yên tâm đi." Mộ Dung Thiên tức giận bán nói đùa.

"Ách." Trần Hữu Tài xấu hổ gãi gãi đầu, hấn biết rõ Mộ Dung Thiên là ở chỉ thay thế lần trước, bởi vì Chu gia bắt cóc Vũ Nhu sự kiện kia, làm cho Trần Hữu Tài giận dữ hướng quan vi hồng nhan, trực tiếp tiêu diệt Chu gia, thế cho nên Kinh Thành một đoạn thời gian rất dài, đều là lòng người bàng hoàng, gà chó không yên.

Bất quá Mộ Dung Thiên nhìn thấy Trần Hữu Tài đang không ngừng thành thực, cũng bất quá nhiều truy cứu, bởi vì cái gọi là người không phải thánh hiền, ai có thể không qua, hơn nữa Trần Hữu Tài ở vào dễ dàng xúc động tuổi, loại sự tình này không thể tránh được, nếu là Kinh Thành những kia công tử ca, có được Trần Hữu Tài khủng bố như vậy như vậy thủ đoạn thực lực, chỉ sợ bọn họ cũng sẽ bởi vì ngang ngược can rờ, bà thiên đồ chọc cái lỗ thùng a?

So sánh dưới, Trần Hữu Tài hơn nữa là ông cụ non, bất cứ chuyện gì đều lo lắng chu toàn, đối với Liễu Phiêu Phiêu trên người chuyện đã xảy ra, Mộ Dung Thiên là lòng dạ biết rõ, ngoài miệng cũng không, hấn không có bởi vì Trần Hữu Tài nhiều tìm một hoặc là mấy người phụ nhân mà trong cơn giận dữ, thời đại này, người nam nhân nào không phải tam thê tứ thiếp? Mấu chốt là xem có hay không bốn sự như vậy, làm cho nữ nữ hơi bị sao quanh trăng sáng.

Thậm chí hấn còn từ đó nhận rồi Trần Hữu Tài, là một có đảm đương nam nhân, không giống những kia vô tình vô nghĩa công tử ca, bất kể là làm cái gì sự, cuối cùng đều không hề không đề cập tới, trừ phi là cái gì làm rạn vỡ tổ tông, liền sẽ ngoài miệng nhắc đi nhắc lại trước.

"Ha ha, có Mộ Dung thúc lời này, ta liền an tâm, đại ân không lời nào cảm tạ hết được, đến lúc đó ta có thể tại đại tái trên thi thố tài năng, có thu hoạch lời mà nói..., cũng sẽ không quên Mộ Dung thúc."

Trần Hữu Tài vốn là muốn xuất ra ít đồ, tặng cho Mộ Dung Thiên, hỏi lộ hỏi lộ, Nhưng xem xét trong trữ vật giới chỉ, lại buồn bực phát hiện, trên người ngoại trừ huyết nhuộm kiếm, còn có vài khóa đan dược ngoài, tựa hồ không có gì trên được rồi mặt bàn gì đó.

Huyết nhuộm kiếm là không thể cho, hấn còn phải dựa vào nó trang bức giẫm người giành chính quyền đâu!

Về phần những đan dược kia, giá trị cũng không phải, chỉ là đều là võ giả giai đoạn dùng là, tại Tiên Thiên võ giả Mộ Dung Thiên xem ra, đều là kẹo giống như, cái gì cũng sai gân gờ, cũng không phải về phần lấy ra rồi.

"Àn, cố gắng lên a, từ, bên ngoài thế giới rất đặc sắc, chỉ là nhìn ngươi có không có năng lực chinh phục!" Mộ Dung Thiên trên mặt hiền lành mà cười dung, thành khẩn nói.

Trần Hữu Tài không ngừng trở về chỗ Mộ Dung Thiên lời nói này, hấn không khỏi gật đầu, có lẽ mình ở Đại Càn nước có thể muốn làm gì thì làm, nhưng là đã ra Đại Càn nước, gặp được khó có thể giải quyết phiền toái, tựa hồ tâm vô lực rồi.

Lúc cần thiết, phải học được an phận, nhớ ngày đó, còn không có gì vũ lực thời điểm, Trần Hữu Tài bị Gia Cát phong mình dùng võ người uy hiếp áp bách, hấn tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục mới đạt được một tháng thời gian, liền sáng tạo ra một phen kỳ tích.

Sau đó một già một trẻ lại là tiến hành rồi tốt một phen trao đổi, đàm ngược lại rất vui vẻ.

Tốt một thời gian ngắn quá khứ!

Trần Hữu Tài hướng Mộ Dung Thiên cáo từ, tìm được rồi Liễu Phiêu Phiêu, giai nhân nhìn thấy Trần Hữu Tài hi cực nhĩ khắp, nàng còn tưởng rằng Trần Hữu Tài đã quên nàng, dù sao từ kinh nghiệm lần trước Triệu Thiên cùng Tống Đan chuyện này về sau, Trần Hữu Tài lại không cùng nàng đã gặp mặt, liền Trần Hữu Tài đi tới đâu, bọn ta hoàn toàn không biết gì cả, Liễu Phiêu Phiêu là một nữ tử yếu đuối, lại không thể mở miệng hỏi thăm Mộ Dung Thiên.

Có thể nàng nằm mơ cũng không nghĩ tới, Trần Hữu Tài đột nhiên lại một lần xuất hiện tại trước mặt nàng, loại này kinh hỉ từ trên trời giáng xuống, làm cho Liễu Phiêu Phiêu khó có thể thừa nhận, lập tức liền kích động lệ nóng doanh tràn, kiều khu có chút phát run, không đợi giai nhân mở miệng, Trần Hữu Tài hay dùng hành động để chứng minh, cái kia Nhật Nguyệt có thể thấy được chân tâm thật ý, lửa nóng miệng rộng trực tiếp ngăn chặn Liễu Phiêu Phiêu mềm mại cánh môi

Về này quen thuộc nam nhân vị, trong nháy mắt hòa tan toàn thân cứng ngắc Liễu Phiêu Phiêu.

Nhưng mà, Liễu Phiêu Phiêu dài như vậy một thời gian ngắn, đều không có cùng Trần Hữu Tài thân mật qua, đối mặt Trần Hữu Tài hôn nồng nhiệt, lại hơi có vẻ lạnh nhạt, nhưng vì để cho người trong lòng thoải mái, rồi lại cố gắng nghe hờ với.

Trần Hữu Tài ăn no thỏa mãn, hung hăng địa đồng ý mút lấy

Liễu Phiêu Phiêu tại Trần Hữu Tài tôi không kịp đề phòng "Đánh lên" xuống, trong lòng loạn đi loạn, sắc mặt nóng hồng, không tự chủ được mà cuốn lấy Trần Hữu Tài cổ.

Trong lúc nhất thời hai người ôm cái kia là một thiên toàn địa chuyển, các loại nước miếng giao hòa, các loại đầu lưỡi ma sát, các loại thật sâu cố gắng, các loại tê tê tiếng vang!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 193: Đưa Tới Tận Cửa

Trần Hữu Tài rốt cục nhịn không được, có chút con khí cấp địa trực tiếp bả Liễu Phiêu Phiêu ôm đến trên giường.

Liễu Phiêu Phiêu then thùng không thôi, không ngừng cái đầu dài hướng Trần Hữu Tài trong ngực chui, khiến cho Trần Hữu Tài trong nội tâm ngứa, rồi lại muốn ngừng mà không được, cái này cực phẩm vật Liễu Phiêu Phiêu, tại đây phương thật đúng là có trước rất cao thiên phú a! Giờ tay nhắc chân vào lúc:ở giữa mị hoặc lực mười phần, xem Trần Hữu Tài thiếu chút nữa cướp cò.

Tại Liễu Phiêu Phiêu hữu ý vô ý dưới sự trêu đùa, Trần Hữu Tài ở đâu có thể ngồi trong lòng mà vẫn không loạn? Lập tức, hùng dũng oai vệ khí phách hiện ngang địa rất đứng thẳng, tùy theo hai người thân nhau.

Ấm áp, ướt át, nước sữa hòa nhau.

Thở, vận động, kịch liệt vận động.

Rên rỉ, ma sát, tích đùng pằng.

Một phen đại chiến kinh thiên động địa, đã lâu đã lâu mới chấm dứt chiến đấu, trên giường một mảnh hỗn độn, giai nhân mệt mỏi đã sớm mơ mơ màng màng mê man quá khứ.

Mà Trần Hữu Tài cũng là lập tức đàn độn u mê đã ngủ.

Ngủ mơ thời điểm, hần tựa hồ cảm nhận được, mình bị chìm nước rồi, Trần Hữu Tài mơ mơ màng màng mở to mắt, lại phát hiện hai hàng không tiếng động thanh lệ, nương theo hơn là Liễu Phiêu Phiêu đóng chặt địa hai mắt, nhẹ nhàng run run lông mi, làm sao có thể thoát khỏi Trần Hữu Tài sắc bén ánh mắt.

Lập tức hần áy náy không thôi, chính mình tự cố lấy phong lưu khoái hoạt, vào phòng đến bây giờ, đều đã quên cùng giai nhân nói chuyện. Nếu không phải Liễu Phiêu Phiêu thương tâm nước mắt, nói không chừng hần hiện tại ngủ được còn như chết như heo, bất quá Trần Hữu Tài gần nhất quả thực quá mệt mỏi.

"Phiêu Phiêu, nhớ ta không?" Trần Hữu Tài sờ hồ hồ hỏi, bất quá lời này hiểu rõ hơn là nói năng lộn xộn, nếu là Liễu Phiêu Phiêu không nghĩ niệm hần, làm sao sẽ lưu lại không tiếng động nước mắt. Đây là đối Trần Hữu Tài này phần nồng hậu cảm tình cụ thể biểu hiện.

Trần Hữu Tài đương nhiên lòng dạ biết rõ., từng cái thành công nam nhân sau lưng, đều có một đám nữ nhân tại trả giá. Đây là Trần Hữu Tài thủy chung

tin tưởng vững chắc lời mà nói..., mà Liễu Phiêu Phiêu, chính là đang không ngừng trả giá trước tâm huyết của nàng, đổ vào tại Trần Hữu Tài trên người, mặc dù không có gì thực tế ý nghĩa trả giá, bất quá một ít phiền thật lòng cầu nguyện phù hộ quan tâm bảo vệ nhưng lại làm cho lòng hần đầu ấm áp.

"Ân, ô." Liễu Phiêu Phiêu có vài phần ủy khuất, ní non trước. Bất quá này bị thương là thoáng qua tức thì, cái đó một nữ nhân không nghĩ ngày đêm làm bạn trong lòng yêu nam tử bên cạnh, chỉ là nàng không có cơ hội như vậy, nàng cùng Trần Hữu Tài là chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều.

Từ khi biết đến nay. Liễu Phiêu Phiêu cùng Trần Hữu Tài gặp mặt số lần đều là có thể đếm được trên đầu ngón tay, nữ nhân nào không nghĩ mỗi ngày cùng mình yêu mến nam nhân ngán cùng một chỗ? Nhưng Trần Hữu Tài... Liễu Phiêu Phiêu trong nội tâm không phải cá tư vị, lúc trước Trần Hữu Tài kiên định đáp ứng nàng, trợ giúp nàng báo thù, cũng không biết Trần Hữu Tài có phải là vút ra khỏi óc rồi.

"Ngoan Phiêu Phiêu, ta từ nay trở đi, không đứng, ngày mai liền muốn khởi hành đi trước Thương Khung đế quốc." Trần Hữu Tài nhẹ giọng chợt nói, hần mới nghĩ, hiện tại xem chừng qua rạng sáng mười hai giờ.

"A. Đi Thương Khung đế quốc làm gì vậy?" Liễu Phiêu Phiêu mặc dù là một kẻ nữ tử, nhưng tốt xấu ngày xưa là cao quý công chúa, đối với Thương Khung đế quốc làm sao có thể không biết, đây chính là một cái có được ngập trời thực lực của một nước nước quân chủ, so sánh dưới, nàng chỗ vương quốc, cùng hôm nay Đại Càn nước, đều là cực kỳ bé nhỏ, dưới bình thường tình huống, muốn chạy tới Thương Khung đế quốc. Tại ra roi thúc ngựa dưới tình huống, không có mười ngày nửa tháng đều không đến được.

Nàng nghi hoặc không thôi, Trần Hữu Tài có chuyện gì, thế cho nên muốn đi Thương Khung đế quốc đâu này?

"Tham gia đế quốc thăng cấp đại tái."

Trần Hữu Tài có chút hưng phấn, đang khi nói chuyện mặt mũi tràn đầy hướng tới về. Cự ly đế quốc thăng cấp đại tái còn có một thời gian ngắn, Nhưng là Đại Càn nước đến Thương Khung đế quốc đường xá xa xôi. Càn trèo đèo lội suối địa lặn lội đường xa, ngựa không dừng vô phía dưới, ước chừng mười ngày có thể đến tới.

Vì dùng phòng ngừa vạn nhất, hay là nói trước vài ngày, đường này trên sẽ không phát sinh ngoài ý muốn, ai cũng không biết, nói không chừng hần tự gặp đùi mù cường đạo thổ phi đâu này?

Vạn trên đường đi bởi vì các loại nguyên nhân làm chậm trễ, bỏ lỡ đại tái lúc bắt đầu, này không chỉ là hần, mà ngay cả cả Đại Càn thủ đô phải hối hận không kịp, bởi vậy Trần Hữu Tài ở phương diện này có chỗ quy hoạch, cũng cùng Mộ Dung Thiên thương lượng, dù sao Đại Càn nước chuyện bên này, loay hoay không sai biệt lắm.

"Đế quốc thăng cấp đại tái?" Liễu Phiêu Phiêu mặt mũi tràn đầy khiếp sợ, đôi mắt đẹp tròn lên, nàng cảm thấy có chút khó tin, Trần Hữu Tài khi nào thì có tham gia đế quốc thăng cấp cuộc tranh tài tư cách?

Nàng loáng thoáng nhớ rõ, tại tuổi nhỏ thời điểm, phụ vương trải qua ngàn chọn vạn tuyển, xác định vị số không nhiều vài người tham dự đế quốc thăng cấp cuộc tranh tài danh ngạch, sau đó tiến hành bồi dưỡng cần dài khổ luyện, đã trải qua các loại gian nan nhấp nhô, mới đi dự thi, đến cuối cùng cũng không có bắt được cái gì tốt thứ tự, hơn nữa thiếu hai người chưa có trở về, nghe nói bọn họ là tại đại tái trên vẫn lạc.

Phụ vương tuy nhiên thoáng thất vọng, cũng không có trách tội những người kia, cực kì thông minh Liễu Phiêu Phiêu lúc ấy liền làm nũng địa hỏi thăm phụ vương, vì cái gì những người kia sẽ thất bại rồi, tùy theo phụ vương giảng thuật một ít về Vũ Thần Đại lục nguyên tắc tình huống, tuổi nhỏ Liễu Phiêu Phiêu kinh ngạc hội sở không ra lời nói, dùng trí tưởng tượng của nàng, căn bản cũng không có thể ở cái đầu nhỏ lí nghĩ ra một cái quái vật khổng lồ Thương Khung đế quốc.

Còn có này quy mô hùng vĩ đế quốc thăng cấp đại tái, nhưng hôm nay nam nhân nàng yêu mến, rõ ràng cũng muốn đi dự thi, Liễu Phiêu Phiêu trước tiên liền tưởng đến Trần Hữu Tài sẽ sẽ không phát sinh cái gì bất trắc. Lập tức hoa dung thất sắc, mặt mũi tràn đầy bi thống khăn trương, lắc Trần Hữu Tài cánh tay, hần vẻ mặt mờ mịt, không biết Liễu Phiêu Phiêu là thế nào.

"Không, không cần phải đi."

Liễu Phiêu Phiêu vô ý thức ngăn cản trước, nàng cũng không hy vọng Trần Hữu Tài hữu khứ vô hồi, như vậy nàng sẽ hối hận cả đời, cũng đã không thể cùng Trần Hữu Tài tư thù triền miên rồi, Trần Hữu Tài hôm nay là Liễu Phiêu Phiêu duy nhất cây trụ, nàng đã quyết định, nếu như Trần Hữu Tài ngoài ý vẫn lạc, nàng cũng không muốn kéo dài hơi tàn sống sót rồi.

"Vì cái gì không cần phải đi a, ngươi làm sao vậy Phiêu Phiêu?" Trần Hữu Tài có chút buồn bực, vừa rồi hồng tốt lắm Liễu Phiêu Phiêu, tại sao lại huyền lệ muốn khóc, hần nhìn ở trong mắt, trong nội tâm rất là khó chịu, mới phát hiện trong lúc bất tri bất giác, trong tiềm thức đã sớm bà Liễu Phiêu Phiêu nhận định, là nữ nhân mình yêu thích!

"Ta không muốn làm quả phụ." Liễu Phiêu Phiêu đột ngột một câu, làm cho Trần Hữu Tài mờ hồ lạnh chảy ròng, cái này cái gì cùng cái gì, như thế nào bản thân của hần hảo đoạn đoạn, Liễu Phiêu Phiêu sẽ nhảy ra lời này.

Ách, đây không phải tại nguyên rủa ta à? Trần Hữu Tài nghĩ thầm, có chút xấu hổ.

"Ta còn chưa có chết đâu!" Trần Hữu Tài tức giận địa tròn trắng mắt, nhéo nhéo cô gái nhỏ này no đủ bộ ngực, làm trừng phạt, trong ngực giai nhân có chút vận vẹo, ngẩng đầu lên, chăm chăm vào Trần Hữu Tài con mắt nghiêm túc nói: "Không phải như thế, đế quốc thăng cấp đại tái nguy cơ trùng trùng, nếu không phải thận trọng đối đãi, nói không chừng ngay cả mạng sống cũng không còn, tương công nếu như không chiếu cố hảo chính mình, ta cũng vậy không sống được."

Trần Hữu Tài trong nội tâm một giồng nước ảm, đi tới nơi này dị giới Đại lục, chính thức không có bất kỳ ích lợi động cơ, ân cần hẳn, chỉ có thể đếm được trên đầu ngón tay mấy người, hẳn là người thông minh, tự nhiên có thể nhận tốt xấu, như Mộ Dung Tuyết, Liễu Phiêu Phiêu, Cửu công chúa, Vũ Nhu, Lam Ngọc bọn người, đều là có tình có nghĩa đợi hẳn, hẳn là một dám làm dám chịu nam nhân.

Hôm nay đầy ngả Mộ Dung Tuyết, Liễu Phiêu Phiêu, còn có chưa đầy ngả, bắt quá là phải đầy ngả Cửu công chúa, hẳn đều đem hết khả năng yêu thương bảo vệ các nàng. Không nghĩ tới giai nhân đối tâm ý của mình, dĩ nhiên là đến trình độ như vậy, Trần Hữu Tài lại không phải là cái gì lãnh khốc người vô tình, cảm tình nhanh chóng nhiều vài phần, Liễu Phiêu Phiêu trong lòng Địa Vị cũng là tăng lên một ít.

"Ha ha, Phiêu Phiêu yên tâm đi, tướng công ta cũng sẽ không như vậy qua loa, cái này Thương Khung đế quốc nhất định phải đi, tốt nam nhi chỉ tại bốn phương, hưởng hồ tướng công còn đáp ứng bảo thù cho người, đến lúc đó đại phóng dị sắc, Đại Càn nước vĩnh dự trở thành nhị đẳng nước phụ thuộc, nghĩ diệt trừ người này cửu gia, còn không phải dễ dàng sao?" Trần Hữu Tài Nhu Tinh nương theo lấy hào khí ngất trời, ôm Liễu Phiêu Phiêu nhu nhược không có xương kiêu khu, đầu hẳn lí không có chút nào dâm dục.

"Thật sự sao?" Liễu Phiêu Phiêu nghe được Trần Hữu Tài có chuẩn bị mà đi, nàng mới thở dài một hơi, tuy nhiên còn có chút bận tâm Trần Hữu Tài an ủi, Nhưng nàng bắt đắc dĩ thở dài một hơi, chỉ có thể âm thầm cầu nguyện trời xanh, Trần Hữu Tài có thể C-Triomphe trở về.

"Ân, Phiêu Phiêu,, ngủ nhiều hội." Trần Hữu Tài vỗ vỗ nàng lưng thom, dụ dỗ Liễu Phiêu Phiêu đi ngủ.

Cái này một giấc, Trần Hữu Tài là nhìn xem Liễu Phiêu Phiêu chậm rãi ngủ, mặc dù hẳn có một chút bối rối, Nhưng không thể không nói, hẳn lúc này đích thật là tinh thần vô cùng phấn chấn.

Hừng đông lúc, Trần Hữu Tài khinh thủ khinh cước đứng dậy, nhưng vẫn là đánh thức trong ngực giai nhân, này khẽ run địa lông mi, bại lộ Liễu Phiêu Phiêu giả bộ đang ngủ say, có lẽ là Liễu Phiêu Phiêu biết rõ Trần Hữu Tài có chuyện bận rộn, mới không nghĩ đã quá rầy a!

Trần Hữu Tài lưu luyến không rời lác đầu, mặc tốt liền xuất môn, ngăn người ly biệt, là vì tương lai tốt hơn đoàn tụ, đây là Trần Hữu Tài trong đầu còn sống ý niệm trong đầu.

Trong phòng, tình xảo hoàn mỹ địa khuôn mặt, tích tích trong suốt nước mắt chảy xuống. . . .

Trần Hữu Tài mới ra Mộ Dung phủ, sau lưng truyền tới một bầu trời quen thuộc lại chỉ âm.

"Trần Hữu Tài, đứng lại." Cửu công chúa trên mặt ôn nộ, nàng tại biết được Trần Hữu Tài ngày mai muốn đứng dậy đi trước Thương Khung đế quốc, theo hôm qua bắt đầu lên tăng lớn nhân thủ sưu tầm Trần Hữu Tài tung tích, bốn phía bốn ba hỏi thăm, thế cho nên Trần Hữu Tài chân trước xuất môn, chân sau liền bị Cửu công chúa chỗ gặp được.

"Ách, Cửu công chúa, buổi sáng tốt lành a." Trần Hữu Tài hơi có vẻ vội vàng, ngược lại không nghĩ tới, một sáng sớm, gặp được Cửu công chúa, tuy nhiên chứng kiến mỹ nữ là cảnh đẹp ý vui, nhưng là cái này kinh hi có chút đột ngột rồi, thiếu chút nữa làm kinh sợ Trần Hữu Tài.

"Hừ, người đi đâu? Lén lén lút lút theo Mộ Dung phủ đi ra, chẳng lẽ Tuyết Nhi đã trở lại? Người để cho ta vào xem!"

Cửu công chúa chu cái miệng nhỏ nhắn, nguyên bản thành thực vũ mị khí chất, phối hợp hành động này, quả thực là trí mạng hấp dẫn, Trần Hữu Tài mặc dù hôm qua ** một khắc rồi, hiện tại cũng nhìn không được nữa tà niệm rục rịch.

Vài luyến, ta nào có lén lút?

Đó là quang minh chính đại theo Mộ Dung phủ đi ra, Trần Hữu Tài trong nội tâm ủy khuất, ngoài miệng lại không nói, Cửu công chúa cho rằng Trần Hữu Tài đi hẹn hò Mộ Dung Tuyết rồi, dù sao ly biệt thời gian nhiều thương cảm, đương nhiên tránh không được một hồi sầu triền miên, vừa nghĩ tới loại cảm thấy khó xử không chịu nổi chuyện tình, trong đầu rõ ràng không giải thích được hiện hiện Trần Hữu Tài đêm đó tiến sai rồi gian phòng, sờ soạng chính mình ân tư bộ vị trảng cảnh.

Cửu công chúa mặt như nhỏ máu bình thường kiều diễm, làm cho Trần Hữu Tài con mắt đều xem thẳng, thân thể hẳn vì bình thường nam tính, cái này một sáng sớm, sáng sớm đột nhiên là nhất định, hơn nữa Cửu công chúa kích thích, này hạ thể phồng lên như là lều nhỏ, tựa hồ đang gây hẳn với trước Cửu công chúa.

Đã Cửu công chúa cố ý đi vào nhìn một cái, Trần Hữu Tài vì sao phải phản đối đầu này? Hẳn đồng dạng nghĩ tới đêm đó sinh ra rung động kích thích cảm giác.

Vài luyến, cái này đưa tới cửa "Mỹ vị", bỏ lỡ chẳng phải là thực xin lỗi lão thiên gia sao? Trần Hữu Tài lập tức nhớ tới mình ở Mộ Dung phủ có một gian phòng phòng, một mực không có người ở lại, cái này có thể phái trên công dụng rồi!

Chương 194: Cực Phẩm Nhiệm Vụ

"Được rồi, nếu như ngươi muốn nhìn xem, ta liền cố mà làm chịu thua thiệt."

Trần Hữu Tài hí mắt cười nói, làm cho Cửu công chúa có chút sồn tóc gáy, cái này đồ xấu xa có nên không đối với chính mình làm cái gì a? Cửu công chúa nghĩ thầm, một hồi ý xấu hổ nổi lên trong lòng, cũng may vừa rồi ửng hồng chưa rút đi, che dấu ở nàng xấu hổ, bằng không, không chừng Trần Hữu Tài lại là một phen đùa giỡn khinh bạc.

Bất quá bình tĩnh mà xem xét, Cửu công chúa hay là rất yêu mến bị Trần Hữu Tài đùa giỡn cảm giác, đó là một loại tâm kinh nhục khiêu cảm giác, sợ hãi rồi lại kích thích chọc người.

"Ân." Cửu công chúa cũng không nghĩ nhiều, nhẹ giọng ừ ninh, đi theo Trần Hữu Tài phía sau, giống như nai con bị hoảng sợ, cúi đầu.

Tự tại Trần Hữu Tài chuẩn bị đem Cửu công chúa đưa chính mình trong phòng thời khắc.

"Leng keng —— hệ thống nhắc nhở —— tự chủ chất chồng nhiệm vụ gây ra —— {Kí Chủ} muốn hoàn thành đẩy ngã Cửu công chúa nhiệm vụ, phải tại ba p dưới tình huống, vừa mới Liễu Phiêu Phiêu tại Mộ Dung phủ, {Kí Chủ} có thể chọn chọn ba người hầu hạ, mới có thể hoàn thành chất chồng nhiệm vụ ——| nhiệm vụ ban thưởng —— hoàng giai vũ kỹ (Long Phượng Trình Tường) —— thất bại trừng phạt —— trong vòng nửa năm không thể vào sinh hoạt vợ chồng sự, nếu không khí tuyệt bỏ mình! Nếu là {Kí Chủ} không phục, nghĩ muốn lấy thân thử hiểm, tự gánh lấy hậu quả!"

Hệ thống ra ngoài ý định lại càng thêm nhân tính hóa rồi, hơn nữa ngữ khí rất có treu chọc.

Cát?

Trần Hữu Tài mắt choáng váng, lập tức tại nguyên chỗ ngã ra như phồng, đây là gì nhiệm vụ?

Nải nải của người cá cầu, chó má hệ thống, lại đùa bỡn ta?

Trước kia là rút ngắn tiểu **, hiện tại thất bại trừng phạt, liền ta làm nam nhân quyền lợi đều tước đoạt?

Nửa năm không thể ** việc làm. Ngươi muốn làm cho ta đánh máy bay à? Vãi lộn. Lão tử nhận nhiệm vụ còn không được sao?

Sát, Nhưng là cho dù tại tiểu hắc ốc trong đẩy ngã Cửu công chúa, cũng coi như làm thất bại, o o... Tinh táo, tinh táo lại tinh táo, Trần Hữu Tài bất buộc chính mình tinh táo lại, trong lòng không ngừng hơi thở hấp khí, một hồi lâu rốt cục có so đo, cùng thường ngày, lại một lần nữa khuất phục. Không có biện pháp a! Cái này trừng phạt một lần so với một lần đáng hận, Trần Hữu Tài dục khóc bất đắc dĩ, tất cả ủy khuất xuống, chỉ có thể bí quá hoá liều. Thuyết phục Cửu công chúa cùng Liễu Phiêu Phiêu, làm cho ba p!

Vì nửa năm "Tinh phúc", ta bất cứ giá nào rồi, bất quá cũng may, hoàn thành do hoàng giai vũ kỹ (Long Phượng Trình Tường) ban thưởng, mặc dù danh tự có chút ý nghĩ kỳ quái, nhưng tối thiểu là hoàng giai vũ kỹ, hay là hệ thống ban thưởng, phẩm chất hẳn là không sai.

Trần Hữu Tài ngược lại là một rộng rãi chi nhân, như là đã quyết định. Thi hướng phía tốt phương hướng suy nghĩ!

Tùy theo, hần đột nhiên xoay người, mặt mũi tràn đầy bị phần gần chết nhìn qua Cửu công chúa, phảng phất sau đó không lâu, hần tự trường từ nhân thế giống như, làm cho Cửu công chúa lại càng hoảng sợ, vừa mới Trần Hữu Tài còn cột nhà, như thế nào thoáng qua như là thay đổi cá nhân, một loại dự cảm bất tường xông lên đầu.

"Cửu công chúa, ta ngày mai sẽ lên đường đi trước Thương Khung nước. Nay đế quốc thăng cấp đại tái dữ nhiều lãnh ít, nhưng ta nhưng lại không thể không đi, bởi vì ta hứa hẹn qua, nếu là cả đời này không trở nên nổi bật, tự không phản bác được phụ lão hương thân."

Trần Hữu Tài quát hai cái. Giống như khóc, một loại bi thương cảm giác bổ nhào tán ra. Lập tức ảnh hưởng đến thiện lương Cửu công chúa.

"Ô, vậy ngươi cũng đừng có đi a, ta đi cùng phụ vương nói nói, đây là cố gắng còn có chuyển cơ." Cửu công chúa mặt mũi tràn đầy ủy khuất, nàng cũng không hy vọng Trần Hữu Tài có cái gì sơ xuất, từ nhỏ đến lớn, duy nhất làm cho nàng khuyh tâm nam tử, nếu là vẫn lạc, tất nhiên sẽ tiếc nuối cả đời.

Đối với Trần Hữu Tài lòng cầu tiến, nàng tim đập thình thịch, nam tử này, vô luận là phương diện nào, đều là nàng trong lý tưởng bạch mã vương tử, Nhưng là nói cho cùng còn là sinh mệnh trọng yếu nhất!

"Không được, đàn ông đương tự mình cố gắng, sao có thể lạt lạng. Chỉ là của ta cảm thấy có một số việc không có làm, có lẽ cả đời này, đều đã trở thành tiếc nuối, có ít người, bỏ lỡ, có lẽ cả đời này đều âm ảm thất sắc."

Trần Hữu Tài chân thành thân nhiên nói, cái này trước đó chưa từng có địa nghiêm trang bộ dáng, hoàn toàn thay đổi ngày xưa cái kia hạ lưu côn đồ hình tượng, trong lời nói ám hiệu ý, làm cho Cửu công chúa lập tức trong lòng nai con đi loạn, cực kì thông minh Cửu công chúa giống như ý thức được, sự

tình gì muốn tới, trên mặt dư hồng ôn nhu hỏi: "Làm sao vậy? Là chuyện gì?"

Một khắc đó, Cửu công chúa tim đập rộn lên, cuộc đời này đến nay, đều không có như vậy khấn trương hưng phấn, nàng một bên khẽ run thân thể, một bên đang mong đợi Trần Hữu Tài trả lời, ngăn ngừa vài cái ngay lập tức, lại giống như nửa cái thế kỷ.

"Kỳ thật, theo nhìn thấy Cửu công chúa ngượng, ta liền mất hồn mất vía rồi, chích là không có nói cho ngượng biết, ta đã sớm thật sâu thích ngượng."

Trần Hữu Tài nghiêm túc chân thành nói nói, này hàm tình mạch mạch thâm thúy địa ánh mắt, lộ ra nội tâm ý nghĩ - yêu thương, một hai bàn tay to bày ở trước ngực hiện ra ái tâm, biểu lộ phối hợp động tác, hoàn toàn chính là một si tình tay ăn chơi thô lộ câu hôn, thần thái biểu lộ, động tác cảm giác, hoàn toàn đến vị, so với ở kiếp trước Oscar vua màn ảnh cũng không kém ở đâu.

"Vì cái gì?" Cửu công chúa khuôn mặt kinh hi muốn điên, nàng một mực ngờ vực vô căn cứ, Trần Hữu Tài có phải là đối với nàng có ý, Nhưng Trần Hữu Tài nhiều lần đùa giỡn sàm sỡ nàng, lại không biểu minh ý của mình.

Cửu công chúa, làm cao cao tại thượng đế quốc công chúa, tuy nhiên khuynh tâm Trần Hữu Tài, nhưng là vì thân phận vấn đề, hơn nữa thị nữ sinh, chỉ có thể cố gắng được giả bộ như điềm nhiên như không, dần dà tạo thành một loại tâm bệnh, đó chính là vừa thấy được Trần Hữu Tài, tự đang mong đợi, hẳn có thể chủ động chút ít.

Nguyên bản Cửu công chúa là muốn theo Trần Hữu Tài, cùng đi Thương Khung nước tham gia đế quốc thăng cấp đại tái, mặc dù là chiếu cố thoát cái Trần Hữu Tài bắt đầu cuộc sống hàng ngày cũng tốt, Nhưng phụ vương Cổ Mộc vô tình cự tuyệt, nàng lòng dạ biết rõ phụ vương là lo lắng an nguy của nàng, vốn Cửu công chúa tự hiểu thuận có gia, hưởng chỉ nàng một nữ nhân gia, xuất môn bên ngoài nhất định sẽ trở thành Trần Hữu Tài vương quốc, tất cả tự hỏi xuống, chỉ có thể bỏ đi xúc động ý niệm trong đầu.

Bất quá, trong lòng lo lắng tưởng niệm tình như trước không cách nào thoát khỏi, càng phát ra nồng đậm, bởi vậy lúc này mới muốn tại Trần Hữu Tài đi trước Thương Khung nước trước, cùng hẳn gặp một mặt nói lời từ biệt, không nghĩ tới trời không phụ người có lòng, lại cách khác cuối cùng một đêm làm cho nàng chờ đến Trần Hữu Tài chân tình thông báo.

"Thích ngượng, còn cần đạo lý sao? Hôm nay lấy hết dũng khí, mới hướng Linh Nhi (Cửu công chúa nguyên danh Cổ Linh mà, tiền vẫn có nâng lên, chỉ là thời gian rất lâu không có đề cập, tại cái này nói rõ một chút) ngượng biểu lộ tâm ý, ngượng sẽ không trách ta chứ? Ai bảo ta da mặt mỏng, một mực không có ý tứ đâu! Nhưng hôm nay từ biệt, cũng không biết còn có hay không lần nữa gặp nhau cơ hội... Ngộ."

Trần Hữu Tài thâm tình nói, tang thương thanh âm, u buồn ánh mắt, động tình khí chất, hoàn toàn đầu nhập vào đi vào, một cổ tự nhiên sinh ra bầu không khí trong nháy mắt tràn ngập ở chung quanh, ảnh hưởng đến Cửu công chúa, Cửu công chúa chăm chú nhìn Trần Hữu Tài hai con ngượng, trong mắt tràn đầy ôn nhu vẻ.

Có thể Trần Hữu Tài còn chưa nói xong, lại phát hiện nàng trong lúc đó sắc mặt ửng đỏ, vừa muốn tiếp tục, Cửu công chúa lại dùng chính mình này cái miệng anh đào nhỏ nhắn ngăn chặn hẳn miệng rộng, lập tức, một cái cái lưỡi đình hương trượt nhập trong miệng, tuy nhiên căn bản không có cái gì hôn môi kỹ xảo, Nhưng mềm mại trơn mềm cái lưỡi thơm tho, như trước làm cho Trần Hữu Tài tâm thần nhận nhận.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 195: Tuyệt Sắc Vưu Vật - Công Chúa Sơ Đêm

Ách? Ta đừng cường hiếp rồi, lão thiên mở mắt a! Khi nào thì ta bị mỹ nữ đẩy ngã thì tốt hơn.

Trần Hữu Tài không khỏi tâm viên ý mã, bất quá tùy theo sững sờ, nơi này chính là Mộ Dung phủ công cộng trường hợp, cái này một sáng sớm người hầu phần lớn không có mà bắt đầu..., nếu không, chẳng phải là muốn bị vậy xem sao?

"Ngoan lâu linh Linh Nhi, chúng ta tại nơi này tự thuộc về trái với luân lý đạo đức a! Không mang theo như vậy bày ra ân ái, đến cùng tướng công." Trần Hữu Tài không mặt mũi không có da cười hắc hắc, còn không đợi Cửu công chúa lên tiếng, tự lòi kéo nàng nhu nhược không có xương bàn tay nhỏ bé, đi về hướng Liễu Phiêu Phiêu chỗ phòng bỏ.

Liễu Phiêu Phiêu trong phòng.

Giai nhân âm thầm thần thương, nhắm mắt lại trong đầu tất cả đều là Trần Hữu Tài thân ảnh, vừa rồi nàng cỡ nào nghĩ giữ chặt Trần Hữu Tài, không cho hẳn rời đi, tuy nhiên nó bất lực cảm thụ được hẳn từng bước một đi ra cửa, chẳng biết lúc nào, mới có thể lần nữa chứng kiến Trần Hữu Tài, nam tử kia, là nam nhân thần tượng, nữ nhân trong lòng tình nhân trong mộng, nàng Liễu Phiêu Phiêu có thể trở thành nữ nhân của hắn, dĩ nhiên là đủ hài lòng.

Liều Phiêu Phiêu cũng là một nữ nhân bình thường, chỉ cần là một nữ nhân bình thường đều hi vọng mỗi ngày cùng mình yêu mến nam nhân tư thù cùng một chỗ, tay cầm tay đi dạo phố, lưng tựa lưng ôm, dưới trời chiều bước chậm tróc Lâm Tiểu Liên, đây là cuộc sống nàng muốn, đương nhiên, Liều Phiêu Phiêu mình cũng biết rõ, này là một không có khả năng thực hiện mộng.

Đột nhiên, tựa tại Liều Phiêu Phiêu khẽ nhủ mảy giò, nghe ngoài cửa nhẹ nhàng địa tiếng bước chân, không khỏi có chút nghi hoặc, lúc này, tại sao có thể có người đến? Khá tốt Trần Hữu Tài tại lúc rời đi, dùng nguyên khí giữ cửa theo bên trong khóa lại rồi, bằng không, lúc này an nguy của nàng, thì có chỗ uy hiếp.

Theo cặp chân kia bước là không đoạn tới gần, Liều Phiêu Phiêu rõ ràng cảm giác là hướng về phía nàng gian phòng này mà đến. Không khỏi hoa dung thất sắc, tại Mộ Dung phủ chẳng lẽ còn gặp được mưu đồ làm loạn chi nhân?

Ngoài cửa người. Tựa hồ chần chờ một chút, lập tức môn nội vật tắc mạch liền mở ra, Liều Phiêu Phiêu ghen hờn nhìn trần trối kinh hãi, cái này có thể như thế nào cho phải? Người đến người phương nào? Căn cứ nàng giải, đây nhất định là võ giả không thể nghi ngờ, chẳng lẽ là Mộ Dung Thiên? Nàng không khỏi phủ nhận, trần tây Đại Tướng quân làm sao sẽ tới phạm nàng? Chẳng lẽ là Tổng Đan Triệu Thiên hay sao? Nàng kia tựa dữ nhiều lành ít.

Hai người kia chính là nàng đáy lòng bóng tối, lái đi không được đau xót, đừng một cái đến loại nguy cơ này việc, hai người bóng dáng tựa nổi hiện tại trước mắt.

Liều Phiêu Phiêu rất sợ hãi. Run rẩy thân thể. Không dám hướng phía phương diện kia nghĩ, vì vậy rất nhanh chạy tới trên giường, uốn tại trong chăn, trốn tránh không xuất hiện, muốn dùng cái này đến giấu diếm được muốn người tiến vào.

"Di. Người đâu?"

Trần Hữu Tài có chút nghi hoặc, như thế nào Liều Phiêu Phiêu không thấy, Trần Hữu Tài dùng nguyên khí cảm thụ xuống, tựa an lòng. Có chút dở khóc dở cười, chính mình lại không phải là cái gì người xấu, Liều Phiêu Phiêu nghe được thanh âm kia, lập tức kiều khu run lên, chẳng lẽ là mình nghe lầm sao?

"Tướng công!" Liều Phiêu Phiêu theo ồ chần chui đi ra, quả nhiên lần đầu tiên nhìn thấy Trần Hữu Tài. Tùy theo vui mừng nhướng mày, Trần có mới trở lại được!

Bất quá thấy được phía sau hấn Cửu công chúa, trước là nao nao, sau đó mặt mũi tràn đầy quái dị, nàng cũng không nhận ra Cửu công chúa, nhưng là Trần Hữu Tài mang vẻ như thế Thiên Tiên người bình thường mà. Nàng có chút ghen, rồi lại không biểu hiện ra đến. Thời đại này, cái nào quan lại quyền quý không phải tam thê tứ thiếp? Nàng lại không có có tư cách gì yêu cầu một mình chiếm lấy Trần Hữu Tài, Trần Hữu Tài có thể trong lòng có nàng như vậy một cái nhỏ nhỏ vị trí, nàng tựa đủ hài lòng!

"Ân, đây là Cửu công chúa, nàng là Liều Phiêu Phiêu!"

Trần Hữu Tài giới thiệu nói qua, Cửu công chúa hơi có vẻ nhăn nhó, theo Liều Phiêu Phiêu lộ ra vai trạng thái, không khó tưởng tượng nàng mới vừa rồi là không mảnh vải che thân nằm ở trên giường.

Trần Hữu Tài mặt cũng không hồng hạ xuống, Cửu công chúa lại thẹn thùng không chịu nổi, vì cái gì Trần Hữu Tài muốn đem nàng mang tới nơi này?

Vừa rồi hấn không là chuẩn bị lấy đi của mình? Đang tại Liều Phiêu Phiêu trước mặt, sao có thể làm loại cảm thấy khó xử chuyện tình, Trần Hữu Tài mặt mũi tràn đầy nụ cười xấu xa, Cửu công chúa cùng Liều Phiêu Phiêu có chút hiểu được, hai người nhìn nhau, Liều Phiêu Phiêu ngược lại không có cảm thấy cái gì, nhưng là Cửu công chúa hơi ỉy khuất, Nhưng là nghĩ lại, Trần Hữu Tài lập tức tựa muốn đi trước Thương Khung nước.

Chờ hấn không biết cần phải bao lâu, còn không bằng thừa dịp cơ hội cuối cùng, đem mình giao cho hấn, Cửu công chúa nàng là một giỏi về quan sát người, Mộ Dung Tuyệt cùng Trần Hữu Tài từng ly từng tỵ, bọn ta nhìn ở trong mắt, biết rõ Trần Hữu Tài là có đảm đương nam nhân, một khi lấy đi của mình, tất nhiên sẽ không không chịu trách nhiệm, ngược lại sẽ thuận lý thành chương hảo hảo đối với nàng, đã Trần Hữu Tài vừa mới biểu lộ tâm ý, nàng còn có cái gì tốt do dự hay sao?

Hướng hồ nàng đáy lòng có chút tò mò, rốt cuộc nam nữ hầu hạ là như thế nào tràng diện, nhìn xem Trần Hữu Tài cùng Liều Phiêu Phiêu chẳng phải sẽ biết?

"Hắc hắc, Cửu công chúa, trời lạnh, đi ngủ trên giường a." Trần Hữu Tài hơi có vẻ ân cần nói, trong mắt xẹt qua một vòng gian kế thực hiện được vui vẻ.

"Đồ xấu xa."

Cửu công chúa khuôn mặt nóng hổi cúi đầu nắm bắt góc áo, gắt một cái, cũng không phải nàng không muốn, tối thiểu không thể trực tiếp như vậy a.

"Ha ha, đến đây đi." Trần Hữu Tài nói qua tựa ôm lấy Cửu công chúa, có lỗi có lỗi địa Linh Lung tư thái, no đủ đầy đủ cũng không hiển dư chi, như là ôm một đoàn bông.

Khá tốt Mộ Dung phủ tài đại khí thô, khách phòng giường chiếu rộng rãi mềm mại, Trần Hữu Tài trong nội tâm trong bụng nở hoa, không khỏi cảm kích lúc trước như vậy xếp đặt người.

Vải luyến, ta đây là muốn chăn lớn cùng ngủ a!

Cửu công chúa hô hấp dồn dập, nằng ở đầu nghĩ đến Trần Hữu Tài như vậy con khi cấp, làm cho nằng trở tay không kịp. Nhưng là nằng một chút khí lực cũng không có, bản thân làm nữ nhân tự trời sinh yếu thể, hơn nữa trong nội tâm đã có loại ý nghĩ, vì vậy càng thêm không có lực đạo rồi, tượng trưng đánh trước Trần Hữu Tài lồng ngực, bất quá tại Trần Hữu Tài xem ra, đây cơ hồ là gãi ngứa ngứa, ngược lại làm cho hắn thoải mái phi thường.

"Tướng công, ngươi là chuẩn bị ba người chúng ta cùng một chỗ. . . . Ngươi thật xấu nha!" Liễu Phiêu Phiêu can đảm can trọng, biết rõ còn có hời trên chọc trước, này tình lược trình độ, ba người họ là ngậm hiểu lẫn nhau.

Liễu Phiêu Phiêu nằng cùng Trần Hữu Tài có vợ chồng chi thực, loại chuyện này đương nhiên sẽ không bài xích, Trần Hữu Tài phương diện kia năng lực cường hãn, nếu là nằng một người nghĩ đón ý nói hòa Trần Hữu Tài, làm cho hắn thoải mái, tuyệt đối là có chút cổ hết sức, này sẽ nhiều hơn một cá tỷ muội, còn là cao quý công chúa, cùng nằng trước kia đồng dạng thân phận, Liễu Phiêu Phiêu tự nhiên rất là cam tâm tình nguyện.

"Hắc hắc, bảo bối Phiêu Phiêu vẫn là hiểu ta nhất!" Trần Hữu Tài phóng đáng cười nói.

Vãi luyên, ta tám đời phúc phận a, hai cái công chúa, chắc chắc.

"È hèm."

Liễu Phiêu Phiêu cái miệng nhỏ nhắn chu, sắc mặt ửng hồng cực kỳ mê người, Trần Hữu Tài thấy nhẹn không được cô lỗ nuốt nước miếng.

Lúc này hắn mới phát giác được, hai cánh tay cũng có thể phải mà vượt công dụng, một bên một cái!

Một tay tại Cửu công chúa trên thân chạy mà bắt đầu..., nhắm trúng giai nhân không ngừng được lắc lắc kiều khu, Trần Hữu Tài tâm thần nhộn nhạo, cái này Cửu công chúa quả nhiên là giống như chín mọng cây đào mật, thật sự là hấp dẫn đến cực điểm a! Không nghĩ tới lại tiện nghi hắn! Thật sự là sướng lật ra! Nghĩ vậy Trần Hữu Tài trong nội tâm thậm chí có chút ít cảm kích hệ thống rồi, thậm chí càng thêm mong đợi hệ thống kế tiếp sẽ có cái gì tà ác nhiệm vụ.

"Hừ" Cửu công chúa kêu lên một tiếng đau đớn, này đồ bùng theo bộ mặt một mực lan tràn đến bên tai, đây rõ ràng là thân ngâm câu dẫn a.

Trần Hữu Tài có chút gấp, loại tình huống này, hai đại mỹ nhân chờ hắn từ nay về sau, nếu còn có thể nhẫn nại cũng không phải là Liễu Hạ Huệ rồi, mà là Lý Liên Anh rồi!

Ba đến hai lần xuống cỡi hết chính mình quần áo, tốc độ kia thật sự là kinh người phi tốc, lập tức cỡi bỏ thân thể hắn trực tiếp muốn giúp Cửu công chúa cỡi quần áo, nhưng kế tiếp lại suy nghĩ cả nửa ngày cũng không có cách nào, không khỏi gấp đến độ đầu đầy mồ hôi, làm cho một bên Liễu Phiêu Phiêu kiều tiểu liên tục, Cửu công chúa có chút dờ khóc dờ cười, Trần Hữu Tài cái này đồ xấu xa, chẳng lẽ liền cô nương quần áo cũng sẽ không giải?

"Ách, ta lại không Thiện Giải Nhân Y."

Trần Hữu Tài nói thầm trước, mặt mũi tràn đầy xấu hổ thần sắc, hắn nói được ngược lại lời nói thật, trước kia làm loại chuyện này, tựa hồ cũng không phải hắn đến cỡi quần áo.

"Tướng công, ta tới giúp ngươi a!" Liễu Phiêu Phiêu nhẹ giọng chủ động đảm đương trách nhiệm, Trần Hữu Tài vui mừng như rơm rây, hay là Phiêu Phiêu hiền lành a! Nhìn ra ta khó xử của ta. Trần Hữu Tài vui mừng quá đối, nếu như Liễu Phiêu Phiêu không xuất thủ tương trợ, chỉ sợ hắn còn muốn lăn qua lăn lại nửa ngày, hắn cảm kích nhìn thoáng qua Liễu Phiêu Phiêu, hắn che miệng cười khẽ.

Cửu công chúa nghe được mặt đỏ tím đập trống ngực, Trần Hữu Tài cùng Liễu Phiêu Phiêu đây không phải "Thông đồng làm bậy" sao? Lại nghĩ như thế nào cỡi nằng quần áo, đương Liễu Phiêu Phiêu đề nghị thời điểm, nằng liền biết được, mình không thể đào thoát Trần Hữu Tài lòng bàn tay!

Tại Liễu Phiêu Phiêu bàn tay nhỏ bé chạm đến đến Cửu công chúa phía sau lưng, Cửu công chúa kiều khu khẽ run lên, tùy theo áo lót chảy xuống, trong nháy mắt, một cụ tuyệt mỹ hào không tỳ vết kiều khu, triển lộ tại Trần Hữu Tài trước mặt.

Trần Hữu Tài nhẹn không được hơi bị hít thở không thông, tuy nhiên hắn là tự xưng "Minh là chính nhân quân tử a", nhưng lúc này lại cũng không thể bảo trì bình tĩnh, ngồi trong lòng mà vẫn không loạn nhìn không chớp mắt mặc dù là hắn cho tới nay tốt đẹp truyền thống. Nhưng nếu là quá mức chính trực rồi, này cũng không phải là thực nam nhân!

"Linh Nhi, ngươi thật sự cấp cho ta sao?" Trần Hữu Tài lo lắng này hoàn khổ hệ thống lại đưa ra rắc rối yêu cầu, vạn nhất phán định hắn đây là đang cường nữ duy trì Cửu công chúa làm sao bây giờ, đến lúc đó không làm vài lời nói..., hắn sẽ bởi vì vi phạm với nhiệm vụ quy định, làm cho nửa năm không thể vào sinh hoạt vợ chồng sự, vậy thì được không bù nổi mất.

"Àn." Cửu công chúa căng đóng chặt lại hai mắt, không dám nhìn tới Trần Hữu Tài liếc, kỳ thật nằng nghĩ nói cho Trần Hữu Tài chính là, cái này thời khắc nằng chờ thật lâu.

Bỗng nhiên hắn đem nằng cho ôm vào trong ngực, sau đó dùng tay nâng lên cằm của nằng, tiếp theo tại nằng kinh ngạc cùng ngượng ngùng mục quang, thoáng cái ngậm lấy nằng môi thơm.

"A....."

Trần Hữu Tài chờ đợi ngày này thế nhưng mà đã đợi đã lâu rồi, từ lúc lần thứ nhất bắt đầu khi dễ Cửu công chúa thời điểm, hắn liền đem muốn đem nằng ăn thịt, nhưng là bởi vì thời cơ một mực đều không thành thực, mà bây giờ, nằng dĩ nhiên đáp ứng lại để cho chính mình ăn tươi, cái này đã có thể lại để

cho hấn kích động rồi.

Bá đạo mút thỏa thích lấy Cửu công chúa quỳnh tương ngọc dịch, Trần Hữu Tài dùng lưỡi to tham lam đuổi theo nàng cái lưỡi đình hương.

“Ah...”

Duyên dáng gọi to âm thanh bỗng nhiên theo Cửu công chúa trong miệng truyền ra, nguyên lai Trần Hữu Tài hôn nàng thoáng một phát về sau, tay của hấn ngay tại thân thể mềm mại của nàng thượng động tác mà bắt đầu..., theo Trần Hữu Tài bàn tay lớn động tác, Cửu công chúa lúc này tự thừa nhận đã đến rất là mãnh liệt kích thích.

“A.....”

Run rẩy run tiếng hừ lạnh, theo Cửu công chúa trong miệng truyền ra, đem làm nàng hừ ra đạo này thanh âm thời điểm, ánh mắt của nàng gắt gao nhắm, đầu ngón tay chính vô lực đặt ở Trần Hữu Tài trên đầu, nguyên lai, Trần Hữu Tài dĩ nhiên không có ở tiếp tục cùng nàng hôn môi rồi, mà là đem môi cho hướng về cổ của nàng phía dưới chạy, cuối cùng nhất càng là tại nàng tâm tình khẩn trương trong đó, đem nàng cái kia một đôi to lớn no đủ cho thoáng cái ngâm tại trong miệng, sau đó cũng không đợi nàng nhiều khẩn trương cái gì, tự một ngụm ngâm lấy trong đó một chỉ (cái) no đủ anh đào.

Mút thỏa thích, thè lưỡi ra liếm, vắn về...

Trần Hữu Tài đem Cửu công chúa cực đại cho không ngừng biến hóa lấy hình dạng, mỗi một lần kích thích, đều lại để cho Cửu công chúa không khỏi tự kiểm chế phát run, dưới loại tình huống này, thân thể của nàng dĩ nhiên hoàn toàn trở nên vô lực.

“Đừng, đừng như vậy a, đừng như vậy &...”

Về phần Trần Hữu Tài, hấn đang nghe nàng nói về sau, đương nhiên là sẽ không thật sự đình chỉ cái gì, chẳng những không có đình chỉ không nói, tay của hấn còn bắt đầu ở Cửu công chúa địa phương khác chạy chọn. Trêu chọc lên, bàn tay lớn cách không ngừng vuốt ve nàng bờ mông, nhu hòa chọn. Trêu chọc nàng thần bí, không ngừng kích thích nàng điểm mẫn cảm, ngăn ngừa trong chốc lát, sẽ đem nàng cho kích thích cười run rẩy hết cả người, thở gấp liên tục, khuôn mặt đỏ đến cơ hồ đều muốn chảy ra nước.

Lập tức, trong phòng, xuân sắc trải rộng.

Cửu công chúa còn là một hoa cúc khuê nữ, ôn nhu thiện lương Trần Hữu Tài ngược lại là không có chỉ lo chính mình hưởng thụ, một mực chậm rãi này, nhẹ nhàng, làm cho Cửu công chúa tốt một hồi cảm động, sau đó trong thời gian, căn răng cùng Trần Hữu Tài điên cuồng lên.

Tốc độ càng lúc càng nhanh, thanh âm càng lúc càng lớn, một bên Liễu Phiêu Phiêu xem mặt đỏ tới mang tai, bình thường mình làm thời điểm không biết xá dạng, bây giờ nhìn xem mới biết được, nguyên lai ** việc làm thì ra là thể khoa trương, như thể chẳng biết xấu hổ a!

Không biết qua bao lâu, Cửu công chúa thanh âm càng ngày càng nhỏ, xem ra là mệt chết đi rồi, Trần Hữu Tài nhẹ nhàng buông nàng, ngược lại đối với một bên Liễu Phiêu Phiêu cười cười, hấn trực tiếp hiểu ý, không có gì xin lỗi, chính mình liền cởi áo nói dây lưng.

Một giây sau, hai người thuần thực chiến đấu!

Chiến đấu trong nháy mắt, hệ thống thanh âm đứng hạn tới.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 196: Sát Thủ Đột Kích

"Leng keng —— hệ thống nhắc nhở —— chất chồng chủ nhiệm vụ hoàn thành —— đạt được nhiệm vụ ban thưởng —— hoàng giai trung cấp vũ kỹ (Long Phượng Trình Tường), có hay không hiện tại sử dụng?"

Đương hệ thống nhắc nhở thời điểm, Trần Hữu Tài trong đầu nhiều hơn đại lượng tin tức, đều là về (Long Phượng Trình Tường), tại đại khái hiểu rõ về sau, Trần Hữu Tài sắc mặt quái dị, cái đó và (Kim Thương Bất Khuất ngự nữ thuật) rõ ràng là một cái chủng loại.

Chỉ có điều cái kia là đối với nam nhân mới có lợi, Nhưng dùng đề cao nam nhân sức chiến đấu, mà (Long Phượng Trình Tường) dĩ nhiên là nhất bộ kỳ lạ song nghi ngại công pháp, có thứ này, từ nay về sau Trần Hữu Tài đứng ra có thể tu luyện càng nhanh hơn, trong lúc nhất thời hưng phấn dị thường, đây không phải buộc hấn mỗi ngày yêu yêu sao? Đã có thể sướng lại có thể tăng trưởng thực lực, có sao mà không làm?

Trần Hữu Tài thăm mắng hệ thống không phải đồ tốt, lại cho hắn như thế hạ lưu hoàng giai vũ kỹ, khó trách trước nghe danh tự, tự thâm ý sâu sắc, nguyên lai biểu thị nam nữ hoan ái! Dễ nghe như vậy một cái tên, quả thực là đường hoàng.

"Sử dụng."

Trần Hữu Tài ngược lại là không do dự, tuy nhiên cảm thấy có chút xấu xa, nhưng có lợi cho nam nữ song phương, hắn đương nhiên sẽ không sỏa hồ hồ cự tuyệt.

Vải luyện, ta ở phương diện này, cũng là thoáng có nghiên cứu đấy!

Lập tức, một đạo kỳ dị dòng nước âm, rõ ràng theo Trần Hữu Tài hạ thân truyền lại khuếch tán ra, hơn nữa đạo vào Liễu Phiêu Phiêu cùng Cửu công chúa trong cơ thể, các năng cũng không phải võ giả, cảm thụ không ra cái gì không giống người thường chỗ.

Chỉ là nguyên bản Cửu công chúa mất đi tám thân xử nữ, đau đớn dị thường, làm cho nàng móng tay đều xâm nhập đệm chăn, mặt mũi tràn đầy đau nhức ý, làm cho người ta thương tiếc.

Có thể tại Trần Hữu Tài thi triển (Long Phượng Trình Tường) về sau, loại đau đớn không ngừng mà yếu bớt, tùy theo biến mất hầu như không còn, thay vào đó là sáng khoái địa nhanh cảm giác, điều này làm cho Cửu công chúa kinh nghi bất định. Không phải đều nói nữ nhân lần đầu tiên sẽ đau đấy sao? Như thế nào năng mới giăng co như vậy một hồi, lại biến thành như si như say thỏa mãn?

Cửu công chúa hai gò má sinh hồng. Lại không có ý tứ hỏi thăm Trần Hữu Tài, bởi vì thể xác và tinh thần sung sướng, không tự chủ được địa bắt đầu ngênh hợp với Trần Hữu Tài, tại Cửu công chúa dưới sự kích thích, Liễu Phiêu Phiêu cũng đi theo kiểu gây điên cuồng lên, không khỏi làm cho Trần Hữu Tài ăn no thỏa mãn.

Liễu Phiêu Phiêu cảm giác lần nữa cùng Trần Hữu Tài vui vẻ thời điểm, nếu so với trước kia càng thêm thoải mái phập phồng, một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng địa chạy nước rút, làm cho nàng không chịu nổi, cũng may có Cửu công chúa thay nàng chia sẻ.

Hai người đều không có chú ý tới. Điều tự trên người tràn đầy thanh xuân sức sống. So với Mộ Dung Tuyết cái tiểu nha đầu kia đều không thua bao nhiêu, phải biết rằng Mộ Dung Tuyết năm đó chính là tại tây quan quân doanh mang qua một đoạn thời gian rất dài, tuy nhiên không là võ giả, nhưng là thân thể tố chất tuyệt đối không phải bình thường nữ nhân có thể so sánh được, huống chi còn có thể 1.3 giác mèo công phu?

Mà giờ này khắc này. Hai nữ thể lực lại ản ản có loại có thể cùng Mộ Dung Tuyết so sánh cảm giác, Trần Hữu Tài có chút ngạc nhiên, thứ này thật đúng là dùng tốt a!

Trần Hữu Tài cảm thụ được trong cơ thể không ngừng tăng trưởng nguyên khí, kích động trong lòng dừng đề cập mạnh cỡ bao nhiêu rồi, so với hắn cần dài khổ luyện, cái này ** việc làm mang đến tốc độ hiển nhiên phải nhanh hơn một bậc, hắn không kìm được vui mừng, bởi vì Trần Hữu Tài đã cảm giác được chính mình không được bao lâu, tự có thể đột phá bát cấp võ giả. Quả nhiên, tấn cấp là cần cơ hội đấy!

Trần Hữu Tài ngưng tụ nguyên khí, hội tụ ở đan điền chỗ, đầy đầy đan điền bốn phía, nguyên khí không ngừng lưu chuyển lên, giống như đạo đạo tinh quang. Sau đó không lâu, toàn bộ tràn vào đan điền, Trần Hữu Tài mặt lộ vẻ vui mừng, cuối cùng thành công, nguyên khí nhận lấy đan điền trói buộc, hôm nay hắn có thể thu phóng tự nhiên sử dụng nguyên khí, dĩ nhiên là bát cấp võ giả!

Ba người đại chiến một phen, thật lâu sau, hai vị giai nhân giống như đồng bùn nhão nằm ở Trần Hữu Tài trong ngực, làm cho Trần Hữu Tài xúc động thật lâu, chính mình hà đức hà năng, hai nước mỹ nữ công chúa, đều đã trở thành nữ nhân của hắn, mình nhất định muốn đem hết khả năng đối đãi các nàng!

Một ngày thời gian, vội vàng rồi biến mất.

Trần Hữu Tài hơi chút chuẩn bị một phen, liền đi đến đế quốc học viện, tại Lưu viện trưởng lái nhái công đạo xuống, hắn mang theo mười bốn người, nương theo lấy Mộ Dung Tuyết lưu luyện không rời mục quang, khí thế Lãng Nhiên địa tại đế quốc học viện tất cả học viên tiếng gọi ầm ỹ xuống, bước lên đi trước Thương Khung nước lộ trình.

Một chuyến mười lăm người, ngựa không dừng vó địa chạy đi, rất nhanh liền màn đêm buông xuống, Trần Hữu Tài nhìn thoáng qua mười bốn người, cười nói: "Tốt lắm, cũng nên nghỉ tạm, đoàn người bắt đầu mắc lều cột buồm a."

Mười bốn người gật đầu, thật không có cùng kêu lên trả lời, dù sao cái này dĩ nhiên là hoang giao dã ngoại, không phải là bọn hắn hại sợ cái gì, mà là không muốn làm trễ nải thời gian, như như lần trước như vậy, gặp một đám Dã Lang, bọn họ cần bản cũng không sẽ đề vào mắt, hôm nay nghiêm chỉnh huấn luyện mười bốn người, nguyên một đám thâm tàng bất lộ, thực lực nổi bật, đại bộ phận người cũng có thể làm đến vượt cấp khiêu chiến.

Tỷ như này Vương Buru, mặt ngoài chỉ có lục cấp võ giả trình độ, nhưng ngay cả là gặp được thất cấp võ giả, hắn lông mày cũng sẽ không nhăn hạ xuống, còn có to gan lớn mật Lâm Kiến, đều là hoàn toàn xứng đáng hung ác nhân vật!

Trải qua Trần Hữu Tài nửa tháng tàn khốc gian khổ tôi luyện, những người này sớm đã không phải là Ngô Hạ A Mông (bé bấp chuối) rồi, giúp nhau đấu đấu, thác nước luyện thể, lực đấu mãnh thú, bọn họ sở thụ khổ, xa không có người thường có thể tưởng tượng, đương nhiên sức chiến đấu cũng không phải như mặt ngoài đồng dạng.

Sự thật ảm chứng một câu: ném trái trong khổ đau, mới là người trên người!

Thời gian một chun trà về sau, mọi người đã đem doanh trưởng đáp tốt lắm, Trần Hữu Tài phân phối hạ xuống, mọi người liền đều tự nhập sổ, chuẩn bị nghỉ tạm, bằng không ngày mai sẽ không tinh lực chạy đi rồi.

Đêm dài vắng người thời khắc, Trần Hữu Tài cùng có một chút tu vi, lúc này mới nằm ở giường, trong đầu suy tư về gần nhất chuyện phát sinh, giống như đã bỏ sót cái gì, Nhưng hần lại không nghĩ ra được, lúc đầu chuẩn bị chìm vào giấc ngủ lúc.

Một đạo gào thét tiếng gió, truyền vào Trần Hữu Tài trong tai, hần lông mày nhíu lại, tiếp tục bảo trì đều đều hô hấp, dựa theo lẽ thường, cái này khô ráo thì khí trời, là sẽ không xuất hiện như vậy quý dị tiếng gió, ngoan lệ về theo Trần Hữu Tài trong mắt về một cái mà qua.

Từ đạt đến bát cấp võ giả, Trần Hữu Tài cảm giác năng lực rất có tăng lên, càng thêm nhạy cảm rất nhỏ, bởi vậy này bé không thể nghe địa tiếng bước chân, khi hần trong tai quanh quẩn phóng đại trước, hần là đang từ từ tới gần hần, Trần Hữu Tài ý niệm vừa động, này huyết nhuộm kiếm liền xuất hiện tại trong tay, khi hần tận lực dưới áp chế, không có bất kỳ ba động khuynh hướng.

Trần Hữu Tài khoe miệng hiện lên một vòng trêu tức tiểu dung, xem ra có người muốn ám toán chính mình, hần làm sao có thể làm cho hần vừa lòng đẹp ý.

Nghĩ thừa dịp ta ngủ thời điểm, sau lưng chọc dao găm?

Hắc hắc, vậy thì nhìn người có bản lĩnh này hay không rồi!

"Thở phì phò."

Trần Hữu Tài tay cầm huyết nhuộm kiếm, hướng phía bên phải địa doanh trưởng đâm tới, nhanh chóng quất trở về, thủ pháp của hần nhanh vô cùng, này bên ngoài một tiếng buồn bực rống, liền vang lên một hồi trầm thấp địa bối rối thanh.

Quả nhiên, đương Trần Hữu Tài rút về trong tay huyết nhuộm kiếm, phát hiện bên trên đã bám vào nhân thể thành phần chính (máu mới) rồi, khá tốt hần tính cảnh giác cường, tốc độ rất nhanh, bằng không tự đến phiên địch nhân tiên phát chế nhân, Trần Hữu Tài lúc này chẳng phải là đầu thân chỗ khác biệt rồi.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 197: Chiến Đấu Say Sưa - Vô Địch Tư Thế

Hần bả thời cơ đánh giá địa tuyệt hảo, này huyết nhuộm kiếm vừa ra, sau một khắc, trực tiếp chính một người trong đại hán nơi tìm, đối phương liền hoàn thủ cơ hội đều không có, này thất cấp võ giả đại hán tự mặt mũi tràn đầy khó có thể tin ngã xuống.

"Ha ha, người đến người phương nào, lên lút chính là bọn chuột nhất hành vi!"

Trần Hữu Tài hào sảng cười to, phóng lên trời, doanh trưởng lập tức âm âm dưới giường.

Trần Hữu Tài hiện thân ba trượng bên ngoài, chăm chăm vào này ngay ngắn trật tự địa bảy người, thanh âm kia quanh quẩn ở chung quanh vài trăm mét, không ít đã thủ phi điều đều kinh hoàng chạy trốn tứ phía, chúng nó cũng không dám trêu chọc Trần Hữu Tài, từ nơi này cô động nguyên khí, tuyệt đối có thể chứng minh Trần Hữu Tài khủng bố như vậy thực lực. Đã thủ cũng là bất nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, đương phát hiện không là địch nhân đối thủ thời điểm, chúng nó đương nhiên sẽ không thiêu thân lao đầu vào lửa —— tự chịu diệt vong.

"Trần Hữu Tài, hãy bớt sàm ngôn đi, cho dù ngươi phát hiện chúng ta, cũng khó thoát khỏi cái chết." Nói lời nói này, tựa hồ là người đầu lĩnh, bởi vì hần quần áo cùng còn lại sáu người hoàn toàn bất đồng, là một thân bạch y, trong đêm tối, rất là thấy được, này bạch sắc quần áo hoàn toàn thể hiện ra đối phương cao ngạo tính cách, trong mắt miệt thị các loại lên, không hề giữ lại hiện ra ở Trần Hữu Tài trong mắt.

Hần là cửu cấp đỉnh phong võ giả, lần này vì ám sát Trần Hữu Tài, càng mang đến bảy bát cấp võ giả, thật không ngờ đúng là bị Trần Hữu Tài trước chém giết một cái, coi như là như vậy, chỉ cần hần tăng thêm sáu cái bát cấp võ giả, muốn diệt hết Trần Hữu Tài, đây còn không phải là dư dả.

Như thế động tĩnh, nhanh chóng liền làm cho trong lúc ngủ mơ mười bốn người đều bừng tỉnh, bọn họ đều là dọa một lưng mồ hôi lạnh, những người này rõ ràng cường hần đến tận đây? Nếu là mấy người nghĩ đối với chính mình bất lợi. Bọn họ chẳng phải là liền mình tại sao cái chết cũng không biết? Khá tốt Trần lão đại anh minh thần võ. Đang không có phòng bị dưới tình huống, cũng có thể kịp thời phát hiện mấy người là không quý ý đồ.

Tuy nhiên không biết đám người kia nơi nào đến, Nhưng muốn đánh Trần lão đại cùng chú ý của bọn hần, vậy thì cùng muốn chết không giống, lập tức,

bọn họ gia nhập trong chiến đấu.

Mặc dù Trần Hữu Tài bên này có mười lăm người, đối diện chỉ có bảy, nhưng là bát cấp thậm chí cửu cấp đỉnh phong võ giả, căn bản cũng không phải là mười bốn người trước mắt có thể ứng phó, Trần Hữu Tài đầu không ngừng suy tư về. Tùy theo gấp giọng phân phó nói: "Các người còn là dựa theo đội hình, Ngô Minh người chỉ huy, tận lực nhiều kiềm chế bọn họ, không cần phải nghĩ đuổi tận giết tuyệt. Chỉ cần có thể tự bảo vệ mình là được rồi!"

Cái này khẩn cấp dưới tình huống, Trần Hữu Tài lo lắng xảy ra điều gì ngoài ý muốn, bởi vậy công đạo kỹ càng một ít, chỉ cần dọn ra thời gian cho Trần Hữu Tài thở dốc, những người này, hẳn muốn giết mảnh giáp bất lưu!

Ngô Minh ra ngoài ý định địa không có lên tiếng, âm thầm gật gật đầu, bởi vì hắn rõ ràng chú ý tới, những người kia tựa hồ có ý hướng của bọn hắn mười bốn người xem ra, nếu là hắn đáp lại mà nói. Chỉ biết bạo lộ ai là Ngô Minh, đã Trần có mới nói như vậy rồi, đối diện mấy người đều không phải người ngu.

Lập tức, bừng tỉnh đại ngộ Ngô Minh là quân sư Địa Vị người, loại người này rất có thể ảnh hưởng đến chiến đấu thành bại! Bọn họ đương nhiên không thể giữ lại, Nhưng tiếc nuối chính là, quét mắt một vòng, rõ ràng không ai đáp lại, bọn họ tụt bắt đầu dĩ quy đầu, đối mặt Trần Hữu Tài Cuồng phong bạo vũ công kích. Bọn họ không thể không toàn lực ứng phó.

Mười bốn người rất nhanh chia làm ba đội, bọn họ tại đồng tâm hiệp lực địa phối hợp phía dưới, không sai biệt lắm có thể ước thúc năm cái bát cấp võ giả, cái này chắc hẳn bọn họ trước tại tửu lâu, tao ngộ rồi người thiếu gia ba cái bát cấp võ giả bảo tiêu. Đã là một loại lớn lao tiến bộ, Trần Hữu Tài sắc bén thể công kiềm chế dần dần thủ lĩnh. Còn có còn thừa một cái bát cấp võ giả.

"Di." Đầu lĩnh bạch y trung niên nam tử có chút kinh ngạc, hẳn thật không ngờ Trần Hữu Tài chỉ là bát cấp võ giả, còn có thể không rơi vào thế hạ phong cùng hắn đánh cho cân sức ngang tài, hơn nữa còn càng đánh càng dũng, quả thực là một nhân tài.

Bạch y nam tử hai tay chống mở, nhặt lam sắc quang mang lưu chuyển lên, thiên địa nguyên khí dùng một loại mất thường có thể thấy được tốc độ, hướng phía Trần Hữu Tài đánh tới.

Đây là hắn giữ nhà bốn sự, hoàng giai trung cấp vũ kỹ (Huyền Minh trường), trước kia thời kì Vân Du thế ngoại, may mắn tại một chỗ nguy cơ tứ phía, tràn ngập khiêu chiến kỳ ngộ trong sơn động đạt được, trải qua một hai chục năm tu luyện, có thể nói là xuất thân nhập hóa, tinh thuần nguyên khí thi triển ra làm ít công to, bản thân hắn là cửu cấp đỉnh phong võ giả, tuy nhiên không thể làm đến Tiên Thiên võ giả loại dễ dàng đem nguyên khí phóng ra ngoài tình trạng. Nhưng chỉ dùng để nguyên khí khoảng cách gần công kích người, cũng không cần khí lực gì.

Hướng hồ còn có thể bảo chứng an toàn của hắn, bên này nguyên khí phóng ra ngoài tại đánh nhau chỗ tốt, chính là nếu như cận thân bác đấu, hoặc nhiều hoặc ít sẽ ngăn cản một hai, đương nhiên, hắn hoàn toàn sẽ phải chịu Trần Hữu Tài trong tay huyết nhuộm kiếm uy hiếp, huyết nhuộm kiếm tuyệt đối có thể không trở ngại chút nào tiến vào thân thể của hắn, nhìn xem này lĩnh khí bạch y thủ lĩnh đồ mất không thôi, lĩnh khí, thứ này rất có lực hấp dẫn rồi, trông liền vì cửu cấp đỉnh phong võ giả hắn, đều không có cơ hội đạt được một bả, trừ phi là lần này hoàn thành diệt trừ Trần Hữu Tài nhiệm vụ, nói không chừng còn có như vậy một tia khả năng.

Cái này, nhìn thấy Trần Hữu Tài thậm chí có một bả tốt nhất lĩnh khí, bạch y thủ lĩnh không khỏi hai mắt tỏa sáng, xem ra là lão Thiên đợi hắn không tệ, ban thưởng một bả lĩnh khí cho hắn, Trần Hữu Tài sớm muộn sẽ vẫn lạc, của cải nhà của hắn, đương nhiên thành vì mình vật trong bàn tay.

Cùng lúc đó, Trần Hữu Tài trong cơ thể mãnh liệt mệnh mông nguyên khí ngưng tụ tại nắm tay chỗ, người đi đường về sau, cũng không còn nhân rồi, đem Lam Ngọc cho hắn hoàng giai cao cấp vũ kỹ (Thiên Bạo Liệt Quyền) ném thử tu luyện một phen, kết quả phát hiện tự thân ngộ tính coi như không tệ, hơn nữa có Lam Ngọc tu luyện tâm đắc cùng chủ thích, tu luyện ngược lại rất nhanh, hôm nay đã nắm giữ thất thất bát bát, bây giờ là tốt thời cơ, sao có thể bỏ qua?

Cửu cấp đỉnh phong võ giả mặc dù thực lực Thông Thiên, nhưng còn chưa tới có thể uy hiếp Trần Hữu Tài tánh mạng tình trạng.

Đương nhiên, nếu là Trần Hữu Tài không có tấn cấp bát cấp võ giả, vậy thì khác thì đừng nói tới rồi.

Trần Hữu Tài sắc mặt không thay đổi, không do dự chút nào, trong lúc đó hét lớn một tiếng: rống rống, sau một khắc hai quyền ầm ầm ra, loại không gì sánh kịp Sở Hướng bề ngề Cuồng Bạo khí tức, làm cho cửu cấp đỉnh phong võ giả đều cảm thấy kinh ngạc kiêng kị, nguyên bản hắn còn khinh thường tại cùng Trần Hữu Tài nhỏ như vậy búp bê giao thủ, quả thực là tự hạ thân phận, nhưng hôm nay hắn không khỏi nhìn thẳng vào Trần Hữu Tài, bằng không tại trên tay hắn ăn đau khổ tự mất hết rồi.

"Bang bang."

Hai đạo đỉnh tai như óc địa nổ, truyền khắp Phương Viên ngàn mét, từng đợt dư ba bổ nhào tán ra, hình thành cường lực kinh phong, làm cho hoa hoa thảo thảo đều hơi bị khuyên đảo, này hùng hổ màu xanh da trời trường ấn, lại biến mất hầu như không còn rồi, ngay cả đám điểm hào quang cũng không có, Trần Hữu Tài vẻ mặt lạnh nhạt, tính trước kỹ càng địa thoả mãn tiểu dung, cái này hoàng giai cao cấp vũ kỹ, quả nhiên là bá đạo tuyệt luân, không thể dùng lẽ thường cân nhắc.

So với hắn (Kháng Long Hữu Hối) còn mạnh hơn trên một bậc, Trần Hữu Tài lúc này có thể sử dụng công pháp phân đông, ngược lại có chút vô tòng hạ thủ, hắn quyết định muốn đem đồng dạng công pháp tu luyện tới cực hạn, mới tiếp tục tu luyện cái khác công pháp. Nhưng hắn là hiểu rõ tham thì thâm đạo lý, cái này vừa đạt được (Thiên Bạo Liệt Quyền), chính là Trần Hữu Tài chuẩn bị đầu một người tu luyện cân nhắc đấy!

"Hi." Còn lại hai mươi người đều là hít vào một hơi, Trần Hữu Tài bên kia mười bốn người, đầu tiên là không yên bất định, bọn họ phát giác bạch y nam tử là cửu cấp đỉnh phong võ giả về sau, lo lắng lo lắng, có chút tâm thần có chút không tập trung địa ứng phó sáu cái bát cấp võ giả, không biết Trần Hữu

Tài có thể hay không ngăn cản được địch nhân thủ lĩnh.

Vừa rồi kinh tâm động phách chiến đấu, bọn họ đều là thấy nhất thanh nhị sở. Hai cái cường thể địa chương án, đổi lại là bọn họ, tuyệt đối vẫn lạc tại chương án hạ, Nhưng Trần Hữu Tài dùng sức một mình, đem chương án oanh được nát bấy, cái này là bực nào quyết đoán cùng thủ đoạn?

Không hổ là lão đại của bọn hắn, tại cần phần chấn nhân tâm, ngăn con sóng dữ thời khắc, Trần Hữu Tài luôn đại phóng dị sắc, lần trước tại khách điểm, bọn họ thiếu chút nữa làm cho hai cái thất cấp hộ vệ tự bạo thành công, hậu quả kia tuyệt đối là thiết tưởng không chịu nổi, cũng may Trần Hữu Tài kịp thời ngăn trở cái này bị kịch phát sinh.

Mà lúc này, đối diện bảy võ giả, kể cả cửu cấp đỉnh phong thủ lĩnh, đều không dự liệu được Trần Hữu Tài tại lại có thể cùng thủ lĩnh đánh cho không chia trên dưới, theo thủ lĩnh thâm đàm tái nhợt sắc mặt lên, tựa hồ xác minh ra hắn sử dụng nguyên khí phóng ra ngoài cực kỳ tiêu hao thể năng, lúc này có chút mỏi mệt không chịu nổi. Lại nhìn một ít mặt phong khinh vân đạm Trần Hữu Tài, hai người cao thấp, không cần nói cũng biết!

"Người. . . ."

Bạch y thủ lĩnh chỉ vào Trần Hữu Tài, khiếp sợ nửa ngày nói không ra lời, chỉ có hấn rõ ràng nhất, Trần Hữu Tài vừa rồi thi triển là hoàng giai cao cấp vũ kỹ, cái này là bực nào chuyện kinh thế hãi tục.

Bởi vì hắn biết rõ, coi như là Tiên Thiên võ giả, cũng không nhất định học được hoàng giai cao cấp vũ kỹ, có lẽ bọn họ có được một hai môn như vậy uy năng vũ kỹ, nhưng là có thể không tu luyện, chính là mặt khác một sự tình rồi.

Vũ kỹ một khi là thăng lên đến hoàng giai cao cấp, tu luyện địa thành công hay không, cùng võ giả bản thân thiên phú tiềm lực có liên quan rất lớn, nếu như tư chất bình thường, cho dù cùng kỳ cả đời, cũng không thể có thể tu luyện hữu thành hoàng giai cao cấp vũ kỹ.

Bạch y thủ lĩnh theo Trần Hữu Tài thủ pháp cùng thuần thực trình độ trên liền nhìn ra đối phương như là tu luyện hơn mười năm bộ dạng, đây quả thực là không thể tưởng tượng, Trần Hữu Tài bao nhiêu tuổi? Nhiều nhất không cao hơn ba mươi, chẳng lẽ lại tiểu tử này theo thiếu niên về sau, liền bắt đầu tu luyện bực này bá đạo cường hãn công pháp?

Liền Trần Hữu Tài chính mình cũng không biết, vì sao hắn thi triển đi ra (Thiên Bạo Liệt Quyền) có như vậy Thông Thiên triệt địa uy hiếp, kỳ thật đây hết thảy nói cho cùng hay là bởi vì hệ thống.

Hệ thống tuy nhiên rất lừa bịp, nhưng tuyệt đối là một kiện vượt qua thời không cường đại máy gian lận, bình thường không có nhiệm vụ về sau, tâm tình tốt cũng sẽ lặng yên tăng lên Trần Hữu Tài được các phương diện năng lực, tỷ như không học thiên phú, lý giải năng lực, văn văn, dân dã, Trần Hữu Tài tại các phương diện đều có được rất thiên tài một mặt.

Trên thực tế, lúc này, Trần Hữu Tài tiềm lực giá trị cũng đã theo nguyên bản hơn chín mươi, siêu việt thường cực hạn của con người, đạt tới hơn một trăm năm mươi, mà lại theo hắn các loại tấn cấp, tiềm lực giá trị còn đang từ từ tăng trưởng, Trần Hữu Tài không dám tưởng tượng, cái này có phải là đang nằm mơ, sao môn chính mình như là đang đùa Võng Du giống như, mỗi thăng một cấp, đều đạt được tương ứng thuộc tính.

"Ha ha, ta là đại gia này a."

Trần Hữu Tài trêu tức vũ nhục nói, hắn lúc này hào khí ngất trời, chân cát đá, lại hơi hơi cách mặt đất, thân thể bay bổng còn giống là Mị Ảnh nổi quỹ giống như, xem ra (trong gió mắt trật tự) hiệu quả, theo hắn cánh giới tăng lên, lần nữa tỉnh tiến rồi!

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 198: Giết Chết Cửu Cấp

Bạch y thủ lĩnh, sắc mặt khó coi, một mực không nói gì, ánh mắt lóe lên hắn không biết đang suy nghĩ gì.

Trần Hữu Tài có thể chẳng muốn như vậy đông dài, lập tức trực tiếp phát động công kích, đột nhiên, lòng bàn tay hiện ra điểm điểm tinh quang, một cái (Kháng Long Hữu Hối) đột nhiên đánh ra, rầm rầm khí thế khủng bố làm cho người ta sợ hãi, hình như có vượt qua thiếu Thiên Quân xu thế.

Nhưng mà, đang ở đó bạch y thủ lĩnh chuẩn bị làm ra phòng thủ thời khắc, Trần Hữu Tài mạnh thu hồi công kích, ngược lại vận khí nguyên khí, lưu chuyển dưới chân, hoàng quang lập loè, hắn thân hình lại dùng một cái quỷ dị đường cong, hướng phía bên cạnh bát cấp võ giả đánh tới, những kia bát cấp võ giả mặt mũi tràn đầy quá sợ hãi, hắn ở đâu dự liệu được Trần Hữu Tài có thể như vậy làm?

Liên bạch y thủ lĩnh đều là nao nao, muốn ngăn cản Trần Hữu Tài, đã đã muộn!

Một cái bát cấp võ giả thất kinh phía dưới, làm ra khăn cấp phòng bị, nhưng đối với Trần Hữu Tài mà nói, là thùng rỗng kêu to.

Trần Hữu Tài trong mắt xẹt qua một vòng vẻ khinh thường, nho nhỏ bát cấp võ giả, hắn còn chưa từng để vào mắt, nhớ ngày đó Trần Hữu Tài hay là sáu bảy cấp võ giả, tự chiến thắng lang Minh quốc Đại hoàng tử Lăng Phong, mặc dù sử dụng Thiên Tâm bảo giáp có chút đầu cơ trục lợi thành phần, nhưng là không thể không nói, đó là bị ép bất đắc dĩ.

Lăng Phong thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, hơn nửa người mang hoàng gia hoàng giai vũ kỹ, khi đó hắn, không hành sự tùy theo hoàn cảnh biến hóa một hai lời mà nói..., nói không chừng tự không có cơ hội cưới vợ Cửu công chúa rồi, dù sao Lăng Phong phải đi cầu hôn, hắn Trần Hữu Tài một khi thất bại tự ý nghĩa chỉ có thể đem Cửu công chúa chấp tay làm cho người ta rồi.

Đương nhiên, kết quả sau cùng là, Trần Hữu Tài như trước chiến thắng đối phương, Nhưng này dù sao cũng là lang phong, nhưng hôm nay những này bối cảnh nho nhỏ bát cấp võ giả làm sao có thể làm cho hắn nhắc tới tâm đến?

"Rầm rầm rầm."

Bỗng nhiên. Một hồi tiếng vang, Trần Hữu Tài không lưu tình chút nào đánh trúng một cái bát cấp võ giả đầu, tại vài tiếng nặng nề nổ đùng ở bên trong, cái kia bát cấp võ giả lập tức óc vỡ toang, máu tươi văng khắp nơi ra, tràn diện trong lúc nhất thời có chút kinh hãi làm cho người ta sợ hãi, bất quá ở đây đều là trải qua huyết tính giết chóc chi nhân, nơi nào sẽ bởi vì cái này chút tình huống ảnh hưởng tới tâm tình.

Bạch y thủ lĩnh bên kia thiếu một người, hắn gấp đến độ mặt đỏ tới mang tai, lại không có chút nào biện pháp, Trần Hữu Tài chính là bát cấp võ giả. Nhưng là thực lực so với cửu cấp đỉnh phong hắn, đều không thua mấy may, đây là hắn chuẩn bị không kịp, nếu không cái đó sẽ như thế qua loa. Liên một đường đuổi theo Trần Hữu Tài, tuy nhiên chọn là đêm khuya cái này đại thời cơ tốt, nhưng không có đội cho Trần Hữu Tài chìm vào giấc ngủ.

Không có đội cho Trần Hữu Tài bọn người chìm vào giấc ngủ, không thể nghi ngờ là bạch y thủ lĩnh lo lắng không chu toàn, huống hồ Trần Hữu Tài bên kia mười bốn người giáo hoạt phi thường, thực lực hung hãn, căn bản không cho mình bên này bất luận cái gì đột phá cơ hội, mà lúc này Trần Hữu Tài dùng nhanh như điện chớp xu thế các loại khi dễ người, bọn họ tại nhân số lên, đã hoàn toàn ở vào hoàn cảnh xấu. Bây giờ lại chết rồi một cái, thực lực kia sẽ giảm xuống một mảng lớn, nghĩ vậy bạch y thủ lĩnh có chút oán hận liếc Trần Hữu Tài liếc.

Nguyên bản bạch y thủ lĩnh là kế hoạch trước, trước cạn rơi Trần Hữu Tài, còn lại mười bốn người tự nhiên mà vậy là một mảnh tán sa, đến lúc đó còn không phải mặc người chém giết? Nhưng Trần Hữu Tài lại không phải dễ dàng như vậy tiêu diệt, trộm gà không được còn mất nắm gạo, mới rơi vào tình cảnh như vậy, đã chết đi một cái võ giả, cái này nên làm thế nào cho phải?

Bạch y thủ lĩnh thỉnh thoảng thật không ngờ chạy trốn. Nhưng là vốn tại tổng thể trên thực lực chiếm cứ lấy tuyệt đối ưu thế, nếu chỉ có vậy đi trở về, không nói mình cam tâm không cam lòng, tay không mà về còn không bị người cười đến rụng răng? Hắn có thể đâu bắt khởi người này, một cái bát cấp sơ kỳ tiêu tử. Đem hắn bức đến như vậy tuyệt cảnh, thật sự là đáng giận đến cực điểm.

Nghĩ đến không sai. Bạch y thủ lĩnh hét lớn một tiếng, cùng lúc đó, thân hình bạo Lược nhi ra, một cổ mãnh liệt tuyệt sát nguyên khí, theo trong cơ thể hắn đánh úp về phía bốn phương tám hướng. .

Trần Hữu Tài bên kia mười bốn người, đều là sắc mặt nặng nề, bọn họ có thể hay không thoát khỏi ra, còn nói không chừng, như có như không nguyên khí tập trung, lạnh lùng rét lạnh, nhiều cái người không khỏi run rẩy thân thể, giờ này khắc này, bạch y thủ lĩnh giống như vậy hăm thú chi đầu, Nhưng cái này vậy hăm thú tuyệt đối rất lợi hại, có không nhỏ khả năng phá tan lao lung, về phần kết quả như thế nào, còn phải xem Trần Hữu Tài thủ đoạn!

"Cửu cấp đỉnh phong nếu như này? Tại ta trước mặt, như cũ là một đồng cứt."

Trần Hữu Tài không chút hoang mang, nhún vai, miệt thị nói, lập tức, lại lần nữa thi triển ra (Thiên Bạo Liệt Quyền), cũng may hắn từ thân nguyên khí hùng hậu cô đọng, lúc này liên tục sử dụng hoàng giai cao cấp vũ kỹ, cũng có thể kiên trì ở, nếu không Trần Hữu Tài đã lấy được (Long Phượng Trình Tường), tăng trưởng không ít nguyên khí, hôm nay tất nhiên cảm thấy ăn không tiêu.

Lần nào cũng đứng địa (Thiên Bạo Liệt Quyền), lần nữa biểu hiện ra thế như chẻ tre địa Cuồng Bạo lực lượng, một quyền đánh ra, sức lực gió gào thét, thanh thế hạo hạo dâng dâng, hình như có ngàn cân oai, phá núi liệt thạch chi dũng, cùng lúc đó, Trần Hữu Tài thân hình quỷ binh thường mị lướt hướng bạch y thủ lĩnh.

"Tiểu tử, chớ dễ đồng dặc, chú ý lật thuyền trong mương!"

Bạch y thủ lĩnh ôn nộ, trước nay chưa có cường thế nguyên khí tuôn ra ra, lao nhanh nguyên khí phảng phất không cần tiền giống như, gắt gao bao vây lấy Trần Hữu Tài, phảng phất muốn dùng nguyên khí đem đối phương áp bách chỉ từ đồng dạng.

Có thể Trần Hữu Tài tựa hồ bất vi sở động, như trước đột tiến xu thế không thay đổi, bất quá lúc này, trong mắt của hắn trong mắt xẹt qua một vòng kinh hãi, hắn theo người mặc Thiên Tâm bảo giáp, chẳng lẽ ngoại trừ bản ngược hiệu quả, còn có thể có thể ngăn cản nguyên khí áp bách hay sao? Lại một điểm cảm giác đều không có.

Trần Hữu Tài nghĩ lại thì thoải mái, hắn mặc dù chỉ là bát cấp võ giả, nhưng là hắn có lòng tin, lắng đọng nguyên khí, ngay cả là so với cửu cấp võ giả cũng không yếu, cái này bạch y thủ lĩnh chỉ là lược qua cường một bậc tại nguyên khí phương diện, chỉ cần hắn ở đây vũ kỹ trên cường hãn bá đạo, hoàn toàn có thể không kém hơn đối phương.

"Rầm rầm rầm."

Hai người luân phiên giao thủ, Trần Hữu Tài không lùi nửa bước, dùng các loại xảo trá địa công kích điên cuồng vọt tới trước, điều này làm cho bạch y thủ lĩnh sứt đầu mẻ trán, trong lúc nhất thời chỉ có thể ý vào mình là cứu cấp đỉnh phong võ giả thực lực, cùng với quay vòng dây dưa.

Hiển nhiên, Trần Hữu Tài cũng không muốn làm như vậy đông dài, dù sao đối phương là hàng thật giá thật nửa bước Tiên Thiên, cùng hấn hao tổn nguyên khí cũng không phải là một cái sáng suốt cử động.

Lại là một quả đấm to thêm đi qua, Trần Hữu Tài trên mặt hiện lên vẻ điên cuồng, trong nội tâm rất nhanh kê tính toán thời gian kém, trong mắt kích động, hưng phấn, sợ hãi, khẩn trương, các loại tâm tình vụt sáng mà qua.

Một giây sau, oanh một tiếng.

Trần Hữu Tài tơ vân không động, hấn thật sâu hít một hơi, tính toán hay là mạn chuẩn, Thiên Tầm bảo giáp đem cái này nhất trọng kích hoàn hoàn chinh chinh phản kích trở về.

A!

Hét thảm một tiếng, bị trọng kích bạch y thủ lĩnh rống lớn gọi, cùng lúc đó, cả người có một loại hướng về sau bay đi xúc động, Trần Hữu Tài có thể không muốn buông tha cho cơ hội tốt, lập tức không chút do dự, trực tiếp vươn tay, một bả niu lại bạch y thủ lĩnh nhất chích chân, một giây sau, huyết nhuộm kiếm xoạt một tiếng xuất hiện tại tay kia.

Huyết quang thoáng hiện, sát khí cuộn cuộn!

Tê tê. . . .

Đột nhiên, trước mắt ánh sáng màu đỏ lóe lên, còn chưa chờ bạch y thủ lĩnh kịp phản ứng, này huyết nhuộm kiếm dĩ nhiên là ở trong chớp mắt, đâm xuyên qua bộ ngực của hấn, hấn mặt mũi tràn đầy khó có thể tin, bởi vì này huyết nhuộm kiếm, lại theo hấn hạ thân đâm thủng đến trên thân.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 199: Đế Quốc Thăng Cấp Đại Tái (1)

Trần Hữu Tài khoe miệng treu tức thần sắc, càng phát ra nồng đậm, cái này cứu cấp đỉnh phong võ giả, triệt để đưa tại trên tay hấn rồi, bất quá đây cũng là báo ứng, như không phải là bọn hấn muốn đối với chính mình bất lợi, làm sao có như vậy kết cục?

Bạch y nam tử ngậy ra như phồng, một giây sau, một tia hồi hận về thoáng hiện tại trên mặt, lập tức sắc mặt trở nên tái nhợt, trong nội tâm hồi hận không kịp.

Huyết nhuộm kiếm lại có thể sinh ra ý thức tự chủ, bạch y thủ lĩnh bất ngờ, linh khí giống như này công hiệu không giả, nhưng đều là phẩm chất vô cùng tốt, cái này huyết nhuộm kiếm chỉ có điều phóng ra ngoài khí tức bá đạo, ai từng muốn đến lại thuộc loại trâu bò đạo tình trạng như thế?

Huống chi, dưới tình huống bình thường, linh khí chắc là không biết chủ động công kích người, trừ phi là tu vi đạt đến Tiên Thiên võ giả, dụng ý niệm khống chế linh khí tập kích người.

Bạch y thủ lĩnh nghĩ phá đầu, cũng không rõ ràng lắm, Trần Hữu Tài là làm sao làm được, thế cho nên hấn hôm nay bị một kích trí mạng, lúc này hấp hối thừa nhận xuyên tim đau nhức.

Trần Hữu Tài một cái chính là bát cấp võ giả, rõ ràng chém giết hấn cái này cứu cấp đỉnh phong võ giả, đây là ** trắng trợn vũ nhục, là hấn ngăn ngừa trong cả đời tới biệt khuất chuyện tình, có lẽ, khinh thị chủ quan thật có thể làm cho người ta trả giá tánh mạng một cái giá lớn a!

Đây là bạch y thủ lĩnh triệt để từ vong trước người cuối cùng ý thức.

"Hí."

Theo bạch y thủ lĩnh từ vong, chung quanh cùng nhau vài cái bát cấp võ giả kinh hãi hút vào lạnh buốt hàn khí, nháy mắt một cái không nháy mắt nhìn xem trong tràng, cả người đã sớm bị chấn không có tự chủ tự hồi ý thức.

Lập tức, này huyết nhuộm kiếm bị xì thoáng cái rút ra bạch y thủ lĩnh thân thể, lập tức, máu tươi ba thước, huyết quang bay tán loạn, tràng diện có chút quỷ dị làm cho người ta sợ hãi, hơn nữa này bị rút ra huyết nhuộm kiếm lại tại trong nháy mắt hiện lên sợi sợi màu đỏ yếu dị hào quang, ngay sau đó lại là hướng phía ngoại giới phóng thích ra đập vào mặt mũi máu tươi.

Vài cái bát cấp võ giả lúc này mới phản ứng qua thần, ánh mắt ngưng tụ, thân thể khẽ run lên. Không chút lựa chọn hướng phía phía sau đẩy hơi có chút. Sắc mặt đại biến mấy người đang trong nội tâm điên cuồng hò hét: đây là cái gì tình huống? Trần Hữu Tài lại dùng sét đánh không kịp bưng tai được tốc độ, trực tiếp chém giết cứu cấp đỉnh phong đứng đầu. Đây chính là cứu cấp đỉnh phong võ giả a! ! Dĩ nhiên lại như vậy dễ dàng tử vong, lập tức sợ hãi tuyệt vọng khí tức tràn ngập trong lòng.

Mà lúc này, Trần Hữu Tài trong nội tâm lại trong bụng nở hoa, trên thực tế, dĩ nhiên đạt đến bát cấp võ giả cảnh giới hần, đối phó cái này bạch y nam tử không có khó như vậy, chỉ là hần không nghĩ sớm bại lộ thực lực, biểu hiện ra ở trước mặt người ngoài.

Tuy nhiên những ngừng người này hẳn phải chết không thể nghi ngờ, Nhưng xuất môn bên ngoài, ai biết khi nào ở nơi nào ở đâu sẽ xuất hiện nhân tuyến đến? Cho nên vẫn là an phận một điểm cho thỏa đáng. Phòng ngừa đi bộ phân thân tạo thành không thể kháng cự đại tai họa.

Bất quá. Huyết nhuộm kiếm đột nhiên phát uy, thật ra khiến Trần Hữu Tài mừng rỡ không thôi, hệ thống ban thưởng đầy, quả nhiên là kỳ trân dị bảo, từ nơi này tự chủ công kích người hiệu quả. Tự có thể thấy được lỏm đóm, trong lúc nhất thời Trần Hữu Tài càng là đối với huyết nhuộm vào lúc: giờ giữa tràn đầy hi vọng cùng chờ đợi.

"Lão đại uy vũ, lão đại anh minh!"

Mười bốn người gặp được như vậy một bên đến thể cục, kim lòng không được địa hồ to phát tay, bạch y nam tử vừa chết, cái này còn dư lại mấy người nhất định là chia rẽ rồi, không có bất kỳ uy hiếp lực, đừng nói là giờ này khắc này còn có Trần Hữu Tài ở một bên trấn thủ, coi như là không có Trần Hữu Tài. Bọn họ y nguyên có lòng tin có thể giải quyết trước mắt cái này vài cái bát cấp võ giả.

Rống rống, đều đi chết đi!

Lâm Kiến cùng Vương Bưu hướng ở phía trước, lớn tiếng gào rú, hai người một tả một hữu, một người quơ quả đấm to cuồng mãnh hướng trước, tên còn lại cầm trong tay to lớn Đại Thiết Chùy điên cuồng chạy trốn. Cùng lúc đó. Sau lưng những người còn lại đồng dạng không cam lòng yếu thế, tất cả đều sử ra bản thân xuất sắc nhất vũ học vũ kỹ hướng về phía phía trước mấy người phóng đi.

Cách đó không xa, Trần Hữu Tài thoả mãn cười, những này sát thủ, tuy nhiên đối với hần mà nói thực lực không lớn dạng, nhưng là đối với Vương Bưu bọn người cũng rất sai rồi, giờ này khắc này, đã có loại này thể lực ngang nhau có thể tăng trưởng kinh nghiệm chiến đấu chiến đấu, hần đương nhiên nguyện ý bỏ cơ hội lưu cho mười bốn người.

Đến thời điểm, Trần Hữu Tài đã biết không ít về đế quốc thăng cấp cuộc tranh tài gì đó, đế quốc thăng cấp đại tài, chia làm cá nhân vinh dự cùng đoàn thể vinh dự, đến lúc đó nếu như Đại Càn nước cái pt này tổng thể thực lực không cường đại, mặc dù là hần một người cường thịnh trở lại, cũng không thể có thể đạt được đoàn thể vinh dự.

Bởi vậy chỉ có mười bốn người dần dần cường đại lên, Đại Càn nhân tài của đất nước có thể ở đế quốc thăng cấp đại tài mở ra phong thái, mà trên đường gặp được những này gian nguy đau khổ, gặp phải các loại chiến đấu, Trần Hữu Tài hay là quyết định tận lực lưu cho bọn hần.

Một nén hương thời gian, mấy cái bát cấp võ giả liền tại liên tiếp ở vậy công phía dưới, không cam lòng địa ngã xuống, có lẽ đến thời điểm, bọn họ căn bản không có nghĩ tới giờ này khắc này rõ ràng lại luân lạc tới loại tình trạng này.

Nhưng là trên thế giới không có đã hối hận ăn, chờ bọn hần hiểu rõ đạo lý này, thì đã trễ rồi.

"Ha ha, biểu hiện không tệ."

Trần Hữu Tài khen ngợi cười nói, mười bốn người có thể đánh bại vài cái bát cấp võ giả, chỉ từ phần này thành tích nhìn lại, cái pt này mỗi người đều tuyệt đối là thượng thừa chi tử, có lẽ tại ở phương diện khác so ra kém này nhị đẳng nước phụ thuộc biến thái, nhưng là Trần Hữu Tài tin tưởng, tam đẳng trong nước phụ thuộc, Đại Càn nước đoàn đội thực lực hẳn là thuộc về thượng tầng trình độ, muốn đoạt được quán quân cũng không phải là không có khả năng chuyện tình.

"Lão đại dạy bảo có cách." Mười bốn người rống lớn nói, khí thế như hồng, thanh phá trời cao.

Bất tri bất giác, tổn thời gian nửa đêm chiến đấu đã chấm dứt, mà lúc này, phương xa không trung nhưng lại lộ ra ngân bạch sắc, thiên muốn sáng!

Trần Hữu Tài đoàn người một nằm ở chỗ đánh nhau trong hưng phấn, căn bản không có một điểm buồn ngủ, thu thập một hạ sát thủ trên người chúng chiến lợi phẩm, mười bốn người mất lộ ra vẻ hài lòng, cái này niên đại làm sao tới tiền nhanh nhất, đương nhiên là ngoài ý muốn chi tài, bảy tám cái cao cấp võ giả, trên người có đủ tài phú, mặc dù là làm cho đám người bọn họ phân chia, đều có vẻ dư dả.

Trần Hữu Tài tùy ý chọn lấy mấy thứ cảm thấy hứng thú gì đó, còn dư lại những kia "Đồng nát sắt vụn", hần cũng chương mất, nhưng là đối với mười bốn người mà nói, là hiếm có trân quý bảo vật, mười mấy người một phen tranh mua trực tiếp sạch sẽ.

Sau đó, hơi chút rửa mặt một phen về sau, tại Trần Hữu Tài ra lệnh một tiếng, mọi người lần nữa đã khôi hoàn toàn tinh lực, nhanh chóng tập hợp, ngay ngắn trật tự thừa dịp hơi yếu sáng sớm ánh sáng, lên đường.

Theo thời gian trôi qua, sắc trời dần, ven đường đã hình thành thì không thay đổi phong cảnh, làm cho Trần Hữu Tài vô cùng buồn chán, tàu xe một nhọc phía dưới, hần nhắm mắt lại đến đánh trúng ngủ gật. Dù sao cái này áp chế giá con ngựa, huấn luyện thật tốt, cho dù không đi đem ra sử dụng nó, cũng có thể đi theo đồng bạn đi.

Nhưng mà, sau đó không lâu, Trần Hữu Tài đột nhiên mở mắt ra, khẽ nhủ mầy, hướng phía phía sau hữu ý vô ý liếc qua, lại không có gì cả, hần có chút buồn bực, chẳng lẽ là ảo giác của mình? Như thế nào cảm giác như là bị người chăm chăm vào rồi?

Từ đạt đến bát cấp võ giả về sau, nhạy cảm cảm giác càng phát ra lợi hại, Phương Viên trăm mét trong, có bất kỳ gió thổi cỏ lay, đều không thể gạt được Trần Hữu Tài, lúc này ra ngoài ý định biến hóa, làm cho lòng của hần chìm đến đáy cốc, tại đây hoang vu chi địa, rất nhiều chuyện cũng không thể dùng lẽ thường cân nhắc, huống hồ thể giới to lớn vô kì bất hữu, bất quá Trần Hữu Tài quay đầu lại không có bị bắt được, thì thôi rồi, lưu lại một tượng tượng.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 200: Đế Quốc Thăng Cấp Đại Tái (2)

Còn lại mười bốn người ngược lại là không có cảm thấy cái gì bất thường địa phương, dù sao tại đây một mảnh hoang vu chi địa, căn bản chính là người ở hần đến, ở đâu còn sẽ xuất hiện những người khác? Trước một đám sát thủ là có nơi nhằm vào mới phía trước, hiện tại đã bị giải quyết sạch sẽ, nghĩ đến mới có thể bình yên vô sự đạt tới Thương Khung nước đế đô rồi.

Nhưng là, cẩn thận một chút hay là cho thỏa đáng, trải qua sát thủ ám sát Trần Hữu Tài chuyện này về sau, trong lòng mọi người đều không tự chủ được cảnh giác vạn phần, dù sao như là đã xảy ra chuyện gì, đây chẳng phải là liên tham gia đế quốc thăng cấp cuộc tranh tài cơ hội đều không? Cho nên tình cảnh không được phép bọn họ chủ quan buông lỏng.

Nhưng ngay cả như vậy, mười bốn người cảm giác nhạy cảm trình độ so với Trần Hữu Tài hay là kém nhiều hơn, căn bản là không có phát sinh cái gì dị thường, tiếp tục ngay ngắn trật tự là không đoạn chạy đi trước.

Mỗi lần nhiều nhất đi một bước, vậy thì ý nghĩa cự ly Thương Khung nước tự càng gần một bước, chỗ mục đích tuy nhiên xa xôi không thể thành, nhưng là đường cũng đang dưới chân, bất kể là làm người hay là tu võ một đường, cũng phải cần làm đến nơi đến chốn.

Trước kia bọn họ là đế quốc học viện công nhận đích thiên tài, tâm cao khí ngạo không coi ai ra gì, cảm thấy chỉ cần một cái cơ hội tốt định có thể nhảy lên trở thành cửu thiên thần long, lại chưa từng có nghĩ tiến hành theo chất lượng, tôi luyện tự thân. Thăng đến Trần Hữu Tài xuất hiện, mới làm cho bọn hần ý thức được thiếu sót của mình chỗ, thác nước tại chỗ gian khổ vô cùng huấn luyện, thần bí trong núi rừng khổ chiến Linh Thú, vô tận mồ hôi huy sái, mấy lần bên bờ sinh tử bồi hồi, lúc này mới từng bước một tầng lên tới hôm nay trình độ.

Đột nhiên: "Ha ha, đằng sau bằng hữu, có phải là hần là đi ra gặp người đâu này? Lén lút chỉ sợ cũng không phải cái biện pháp a!"

Trần Hữu Tài ngửa mặt lên trời cười dài, tùy theo đập trên lưng ngựa, phóng lên trời, hướng phía sau lưng một chỗ rất nhanh lao đi, thân hình thời gian lập lòe. (trong gió mất trật tự) thì triển ra, hoàng sáng long lánh. Thở phì phò thanh bên tai không dứt, Trần Hữu Tài nhanh đến không có ảnh!

Cùng lúc đó, (Thiên Bạo Liệt Quyền) đột nhiên thì triển ra, lập tức phô thiên cái địa khí thế cuộn cuộn dung đưa, kinh phong thổi trúng chung quanh đồng bừa bọn một mảnh, trong không khí tràn đầy nóng rực tạc liệt thanh âm, một giây sau, trong bụi cỏ trốn tránh một đám người hiện ra.

Thình lình có mười cái nhiều, Trần Hữu Tài nhìn không được được cảm khái, thật có thể nói là gió thổi cỏ thấp gặp võ giả.

Xa xa mười bốn người trước một điểm cũng không phát hiện. Cái này mới phản ứng tới. Quay đầu nhìn xem bên này, loại tình huống này đã không phải là bọn họ có thể không chế, dù sao có thể một mực cùng tại phía sau bọn họ nhưng không có bị phát hiện, bản thân tự là một loại thực lực thể hiện, nếu là bọn này không rõ lai lịch hạng người. Muốn đối với bọn họ bất lợi, đang không có Trần Hữu Tài phát hiện vấn đề dưới tình huống, bọn họ thể tất yếu toàn quân bị diệt.

"Tiểu tử, ngươi ngược lại thật bản lĩnh, rõ ràng có thể may mắn phát hiện chúng ta!"

Lên tiếng là một người tuổi còn trẻ tuổi lãng nam tử, trong mắt tràn đầy khinh miệt vẻ, nhưng mà, theo Trần Hữu Tài (Thiên Bạo Liệt Quyền) thì triển ra về sau, liền mà chuyển biến thành đã trở thành ngưng trọng. Trong nội tâm không khỏi trầm nghĩ: xem ra có chút khó giải quyết, tiểu tử này là ai? Trước kia như thế nào chưa thấy qua?

Trương Phong chăm chú nhìn Trần Hữu Tài, trong lòng đầy lòng nghi hoặc đoán đo.

Một đám người tại bị phát hiện về sau, liền bình tĩnh hơi có vẻ kinh ngạc đứng lên, bọn họ một đường tiềm hành còn không có xảy ra vấn đề gì, hôm nay Trần Hữu Tài ngược lại tâm tư kín đáo. Nhảy cảm, lại phát hiện sự hiện hữu của bọn hắn, bất quá coi như là phát hiện thì thế nào đâu này?

Bạo lộ sau, chính là giường cung bật kiếm bầu không khí!

Quả nhiên, có người theo dõi bọn họ, Trần Hữu Tài đem bọn họ bức đi ra từ nay về sau, liền không có mùi quang hành vi rồi, hắn lòng dạ biết rõ, đám người kia sức chiến đấu không kém, hắn tạm thời làm không được lấy một địch người một đám tình trạng, huống chi cũng không cần phải như vậy vô lễ, bảo toàn thực lực mới là mấu chốt, cái này còn chưa tới Thương Khung nước, tự ra nhiều như vậy cái sọt, còn không biết sau xảy ra cái gì cạm bẫy đâu.

"Dì, Trương Phong, lại là người!"

Ngô Minh chứng kiến đầu lĩnh kia người thanh niên, trước là nao nao, tùy theo mặt mũi tràn đầy kiêng kỵ sợ hãi, bởi vì hắn đột nhiên phát hiện, người nọ là Trương Phong, tại lần trước để quốc thắng cấp đại tái, Ngô Minh may mắn có cơ hội tham gia, nhưng Đại Càn nước lại bại bởi vệ linh nước, mà này vệ linh nước dự thi người, chính là trước mắt Trương Phong dẫn đầu đây, thật không ngờ lần này hắn lại nữa rồi, chỉ bất quá hắn sau lưng trước mặt không có quen thuộc, có nhưng lại mới tăng.

Vệ linh nước tuy nhiên cũng thuộc về tam đẳng nước phụ thuộc, Nhưng là tính trong đó tương đối mạnh hùng hắn được rồi, thực lực của một nước tại Đại Càn nước phía trên, lần trước Đại Càn nước bắt hạnh lấy mẫu ngẫu nhiên vệ linh nước, vì vậy ngưng hắn tại bốn mươi tên trình độ, vô duyên các loại ban thưởng. Bất quá Cổ Mộc không có ôm cái gì quá nhiều kỳ vọng, cũng không có người này trách cứ dự thi mọi người.

Dù sao Đại Càn nước tự như vậy cá thực lực của một nước, cũng không thể đủ rồi làm người khác khó chịu a!

Mặc dù là bức bách bọn họ, cũng không thấy được có thể đạt được một cái tốt thứ tự, nhưng lúc này tình huống đã có chỗ bất đồng rồi, Trần Hữu Tài dẫn theo tinh anh mười bốn người dự thi, chắc hắn chỉ cần không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, bọn họ tuyệt đối có hi vọng đánh sâu vào tam đẳng nước phụ thuộc gần phía trước hàng ngũ, Cổ Mộc kỳ thác kỳ vọng cao, Trần Hữu Tài là hắn nhiều năm trước tới nay, nhìn thấy qua ưu tú nhất võ giả.

"Ngô Minh!" Trương Phong nhìn thoáng qua Ngô Minh, liền khắp nơi tên của hắn, trong mắt sắc bén vượt qua.

Lần trước tại để quốc thắng cấp đại tái lên, vệ linh nước chính là chịu không ít khổ đầu, bởi vì Ngô Minh người này, vốn vệ linh nước có thể kỳ khai đắc thắng, không cần tốn nhiều sức chiến thắng Đại Càn nước, thắng liền tiếp ba trường do đó thể hiện ra bọn họ vệ linh nước phong thái, nhưng Ngô Minh từ đó cản trở, hơi chút điều chỉnh thoáng cái bọn họ Đại Càn nước thiên tài tinh anh thứ tự xuất trận.

Lại từng sở thắng hai trường, nếu không cuối cùng thứ năm trường, hắn tự mình lên sân khấu, làm cho Đại Càn nước không có bất kỳ phần thắng, trực tiếp một chiêu uy lực, bại hoàn toàn Đại Càn nước dự thi tinh anh, khiếp sợ toàn trường, Nhưng có thể thật muốn lật thuyền trong cồng rảnh rồi. Lúc trước hắn tự đối Ngô Minh cái này đầu óc linh hoa người chỉ huy, cảm giác sâu sắc thống khổ bất đắc dĩ, lúc này lại nhìn thấy, trong mắt không khỏi hiện lên gât gao sát ý.

Đương nhiên, Trương Phong đối với vô danh cũng chỉ là kiêng kỵ mà thôi, tại thực lực tuyệt đối trước mặt, mặc kệ cái dạng gì âm mưu quỷ kế, đều có vẻ bất lực.

Đem so với Trương Phong bình tĩnh sát ý, vô danh nhưng lại sắc mặt âm trầm, thủ đoạn của đối phương nhưng hắn là rất rõ ràng, không nghĩ tới trước khi đến Thương Khung nước để đô trên đường, rõ ràng lại một lần nữa gấp cổ nhân, trong nội tâm khó có thể bình phục, trước đó lần thứ nhất thăng cấp đại tái lên, Trương Phong cường thế cho hắn đã tạo thành không nhỏ rung động. Cũng may lúc này đây lại Trần Hữu Tài ở phía trước ngăn cản, lúc này mới yên lòng lại, tự hồ chỉ phải có lỗi đại tại, bọn họ mười bốn người liền không có nguy hiểm gì.

Thập trong bốn người, cũng có mấy lúc trước đã tham gia để quốc thắng cấp đại tái, lúc này đương nhiên cũng nhìn thấy Trương Phong, đối với đối phương cường đại, hôm nay đều là lòng còn sợ hãi, trong lòng không khỏi thầm suy nghĩ, bọn họ chẳng lẽ tại đại tái trước, lại một lần nữa va chạm mà sát sao?

"Hạnh ngộ." Ngô Minh lời ít mà ý nhiều liền không nói thêm lời, đưa ánh mắt quảng hướng về phía Trần Hữu Tài, ý kia không cần nói cũng biết, chờ Trần Hữu Tài làm quyết định.

Trương Phong ánh mắt sắc bén địa chăm chăm vào Trần Hữu Tài, tự hồ muốn xem thấu hắn, tuy nhiên nó phát hiện không thu hoạch được gì, cái này Trần Hữu Tài phảng phất là sâu không thấy đáy biển rộng, liền hắn cái này cứu cấp võ giả đều xem chỉ không thấu, như tình huống như vậy làm cho hắn trong lòng gật mình, sắc mặt cũng không biểu lộ. Đây chỉ là nho nhỏ Đại Càn nước, từng đã là bại tướng dưới tay, nếu là biểu hiện ra đối với bọn họ kiêng kỵ, chẳng phải là mất mặt xấu hổ?

"Người là ai, như thế nào trước kia chưa thấy qua?" Trương Phong từng chữ một hỏi, ngữ khí có chút người gây sự, khiếp người tâm hồn địa hùng hậu nguyên khí, phảng phất như một thanh đao nhọn, làm cho Trần Hữu Tài sau lưng mười bốn người đều là kinh hồn táng đảm.

Bọn họ làm sao có thể thừa nhận cứu cấp võ giả uy hiếp? Không khỏi sắc mặt đại biến, nhưng y nguyên Mỗ Mỗ đứng thẳng tại chỗ, vận chuyển nguyên khí ngăn cản, cái này Trương Phong tại vệ linh nước, tuyệt đối là số một số hai nhân vật, vệ linh nước làm cho hắn đến đội, cũng đủ để chứng kiến thực lực của hắn cùng năng lực.

Trần Hữu Tài không nói hai lời, trực tiếp quét!

"Đình linh —— hệ thống nhắc nhở —— quét xong ——

Tính danh: Trương Phong

Tính: nam

Niên cấp: 24

Thân phận: vệ linh nước Hộ Quốc Đại Tướng quân chi tử

Vũ lực giá trị: 430

Trị số trí lực: 85

Tài phú giá trị: 1200 vạn lượng

Tiềm lực giá trị: 90

"

È hèm, còn là một thực lực không tệ đại ê béo đầu! Trần Hữu Tài cười có chút tà ác rồi.

"Ha ha, người tự nhận là có tư cách biết rõ ta danh tự?"

Sau một khắc, Trần Hữu Tài mặt mũi tràn đầy trêu tức khinh thường nói, giống như đang cùng thấp cấp sinh vật đối thoại, một màn này bị còn lại hơn hai mươi người nhìn ở trong mắt, sắc mặt đột nhiên thay đổi, chẳng lẽ tiểu tử này cô lậu quả văn, liền Trương Phong danh hào cũng không biết sao?

Rõ ràng to gan lớn mật khiêu khích hấn uy nghiêm, đây quả thực là tại tìm chết!

"Người lập lại lần nữa!" Trương Phong trầm lãnh điềm nhiên nói, này lạnh như băng tận xương thanh âm, sâu tận xương tủy giống như, làm cho người ta không rét mà run, cửu cấp võ giả khí thế, tại thời khắc này không hề giữ lại bày ra.

Ngoại trừ Trần Hữu Tài bên ngoài, bên này còn lại mười bốn người không khỏi đánh run một cái, trên mặt có chút ít vẻ lo lắng, bất quá liên tưởng đến Trần Hữu Tài không lâu cường thế thủ đoạn, liền cửu cấp đỉnh phong võ giả bạch y nam tử, đều bị hấn thẳng vì đánh bất ngờ chém giết, thì bình thường trở lại.

Chắc hẳn một cái Trương Phong, còn thương tổn không đến Trần Hữu Tài, nhưng là Trương Phong sau lưng này mười lăm người, mỗi một cái đều là trải qua thiên chuy bách luyện tinh anh, nếu là bọn họ cùng hấn giao thủ, phản thắng không cao hơn ba thành, ngược lại không phải là bọn họ không tự tin, mà là lần trước để quốc thăng cấp đại tái, trên cơ bản vệ linh nước tùy tiện phái ra một người có thể chiến thắng, bọn họ Đại Càn trong nước thượng du thực lực người dự thi.

Đây cũng là không thể nghi ngờ chính thể thực lực, vô luận là cá nhân vinh dự, hay là chính thể vinh dự, bọn họ đều so ra kém vệ linh nước, trong chuyện này nguyên nhân chủ yếu nhất còn là do ở vệ linh nước phụ thuộc một cái nhị cấp nước phụ thuộc, cùng hấn đàm hỏi, thể cho nên chiếm được không ít chỗ tốt, nhị đẳng nước phụ thuộc cường đại xa xa không phải Đại Càn nước có thể tương đương, bởi vậy, tại thực lực của một nước phương diện siêu việt Đại Càn nước, cũng là không gì đáng trách kết quả.

Cổ Mộc tuy nhiên hiểu được nịnh nọt, Nhưng năm gần đây, duy nhất một lần, chính là không lâu cùng lang Minh quốc đàm hỏi, nhưng lại bởi vì Trần Hữu Tài mà phá hủy, vì vậy Cổ Mộc chỉ có thể đem hi vọng đều ký thác vào lần này để quốc thăng cấp đại tái lên. Trừ phi là Trần Hữu Tài có thể thực hiện hứa hẹn, nếu không hẳn bất kể như thế nào đều gả ra Cửu công chúa.

Bạn đang đọc truyện *Hoàn Khố Dưỡng Thành Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.